John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF No.
ADAMS
43.1
v. v.

THESAURI

GRÆCÆ POESEOS

PARS ALTERA.

N. B. When bound in two Volumes this Title to be placed before the Letter K, Signature * A, otherwiſe thrown aſide.

ADAMS
43.1
v.2

Καββαλλω pro καταβαλλω.
—Απὸ ἑο καββαλεν ᾗόν. Il. ε. 343.
Καβηξ.
—ὠδε κρυεροὶ καβηκες. Euph. Suid.
Καγγουν pro κατὰ γουν.—κ. λ.
Καγγουν δὴρὶ βαλών.—Il. υ. 458.
Καγκανος Vide αυαλέες.
—ὑπο δε ξυλα καγκανα καιει. Il. φ. 364.
Καγχαζω.
Παντων καγχαζοντων γλωσσαις. Soph. Aj. 199.
Καγχαλαω.
—Καγχαλαωσιν.—Αχαιοί. Il. γ. 43.
SYN. Ανακαγχαζω, εγκαγχαζω, επικαγχαζω, κιχλιζω —γελαω.—χαιρω.—βλαυφημεω, λοιδορεω.
Καδμειοι.
—Καδμειοι κεντορες ἱππων. Il. δ. 391.
—Φερεσακίας Καδμειος. Hes. α. 13.
SYN. Καδμιοι, Θηβαῖοι.
Καδμηις.
—Καδμηίδι γαιῃ. Hes. ε 161.
Καδμηις Σεμελη —Hom. VI. 57.
Καδμογενης.
Ουτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρεφει. Soph. Tr. 118.
SYN. Θηβαγενης, Θηβαιγενης.
Καδμος.—αφ' ἑ γραπλὰν Ελλὰς εχει σελίδα. Ep.
Τὸν δὲ ιδεν Καδμε θυγατηρ —Od. ε. 333.
EPITH. Σιδονι☞, Τυρι☞, ανλιθέ☞, ὑπερθυμος, —Αγηνοριδης. αοιδοπόλος, αλεξικακος, αλαρβὴς, αλασταλὸς, αλερπὴς, δολοεις, ευδαιμων, πεπων, ἱμεροεις, οδονλοφυτος, θεημάχος, παιδοκόμος, ωκυμορος —Θεῶν χραισμηλωρ.
—Πολυφραπτω δε μενοινῃ
Μιξηπας φλογοεσσαν ανηριθμων ιλυν αστρων,
Και δρομον ηελιοιο μαθὼν, και μειρον αρυρης,—
Ελλάδι φωνεντα, κ' εμφρονα δῶρα κομιζων,
Γλωσσης οργανα τευξεν ὁμοθροα· συμφυεος δε
Αρμονιης στοιχηδὸν ες αζυγα συζυγα μιξας
Γραπλον ασιγηλοιο τυπον τορνωσατο σιγῆς,
Πλρια θεσπεσιης δεδαημένος οργια τεχνης,
Αιγυπλιης σοφιης μεταναστιος.—κ. λ. Nonn. l. 4.
Καδος,
Εις ηὧν πινει τεπραχοοισι καδοις. Ath. l. 11.
SYN. Πιθος, ελκυθριον.
Καδισκος.
—δεχε τον ψῆφον, ὁ καδισκος δὲ σοι,
Ο μεν απολυων ἐῖ☞, ὁ δ' απολλὺς ὁδί. Suid.
SYN. Καδιον, κημός.
Καδυσιοι.
—Οιθ' ὑπερ αἶαν
Τρηχεῖαι ναιουσι Καδυσιοι.—Dionys.
Καζω.
Εγκειη δ'εκεκασλο παντελληνας,—Il. 6. 530.
SYN. Κοσμεω. ευπρεπιζω. νικαω.
Καθαγιζω.
Φερ' εγὼ καθαγισω τήνδε. Arist. L. 238.
SYN Καιω, καθιερω, αφιερω.
Καθαγνιζω.
—Η κυνες καθηγνισαν Soph. An. 1093.
SYN. Αφαγνιζω, καθαιρω.—μεμιασμενως φερω.
Καθαιματτω,
—Και καθαιμαξω χροα,—Eur. Hec. 1133.
Καθαιμαξω.
Καθαιμαξωσει κρᾶα.—Hel. 1615.
SYN. Αιματτω
Καθαιρεω
Οστε καθαιρησουσι θανοντί περ.—Il. λ. 453.
SYN. Καλακαλυπλω, αφαιρεω, εξαιρεω, αντρεπω. Καλαλαμβανω
Καθαιρω.
Υδατι και σπογγοισι—καθαιρειν Od. χ. 439.
SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, διακαθειρω καθαριζω, καθαροποιῶ, απολυμαινω, διαρυπω, διυλιζω. αφαγνιζω.
Καθαλλομαι.
Ηξε καθαλλομενη.—Il. λ. 298.
SYN. Καλαπτεω, αφαλλομαι, αποθρασκω, καλαπηδαω.
Καθαμμα (λυεις) Prov. Suid.
SYN. Αμμα.
Καθαπαξ.
Και καθαπαξ ξεινῳ δομεναι τάδε
τοξα φερεσθαι. Od. φ. 349.
SYN. Καθάπαν, πανλελως, στιλληδὸν.
Καθαπλω.
Καθῆψεν ωμοις τοῖς εμοῖς
Υφαντὸν αμφιβλητρον.—Soph. Tr. 1068.
SYN. Προσαπλω, προσαρταω, προσερειδω, ἁρμοζω, καλαπλεκω.
Καθαπλομαι.
Αλλὰ σὺ τόνγ' επεεσσι καθαπλεσθαι μαλακοῖσιν.
Il. α. 582.
SYN. Καλαπραϋνω, επεχω —ἁπλομαι.—επιβαινω.
Καθαπλος.
Διονυσος, ὃς θυρσοισι κ' νεβρων δοραις
Καθαπλός.—Eur. Fr.
SYN. Καθειμένος.
Καθαρευω.
—Η' γνωμη μη καθαρευειν. Arist. R. 358.
SYN. Αγνευω, καθαριζω.
Καθαρμοζω
Λευκὰ καθαρμοζουσα δερα. Eur. Hipp. 771.
SYN. Αρμοζω, εφαρμοζω.
Καθαρμα.
—ὡ καθαρμαλε. Arist. Pl. 454.
—ὡς αν ενλὸς ἦλε τᾶ καθαρματος. Ibid. A. 44.

SYN. Αποκαθαρμα, καθαρτιον, καθαρισμός, ἁγνισμα, λῦμα, ρυμα, περιψημα, κορημα, λυμήριον, καθαρμός.—ρυπαρὸς, αποβλητος, φαρμακός.

Καθαρμὸς

Αγνοπόλοιτε καθαρμόν—Orph. 38.

SYN Καθαρσις, αποκαθαρσις, εκκαθαρσις, ἁγνισμὸς, καθαρισμὸς.—καθαρμα.

EPITH. Ὁσιος.

Καθαρὸς,

Εν καθαρῷ, (sc. χωρῳ) ἐθι —Il Φ 491.

—Καθαρὰς ατερ πρηγενειας Theoc 24. 39.

Καθαρεως.

—βαλλειν πῦρ καθαρειον εκ χερῶν. Eur. I. A. 1112.

SYN. Καθαρὸς, λαμπρὸς, ευκοσμος, επιδεξιος, εξοχος, ἁγνὸς, ακεραιος.

Καθαρσιος Vide Ζεὺς

—μολεῖν καθαρσίῳ ποδί.—Soph. An. 1157.

SYN. Καθαρτηριος, αποκαθαρτικὸς, ἁγνιστικός.

Καθαρτὴς, vel καθαρτήρ

—Καθαρτὴς προς θεῶν ὡρμημένος. El. 70.

Καθαρῶς.

Αγνῶς ϗ καθαρῶς.—Hom A. 121.

SYN. Καθαριως, ἁγνῶς, ακεραιως, ακιβδήλως, αδολως, απλοϊκῶς.

Καθαρπάζω.

Εκ τε δίξιας—ξιφη καθαρπαζουσιν. Eur. And. 813.

SYN. Συναρπαζω, καταλαμβανω.

Καθεδρα.

—Ερητυθειν δε καθεδρας. Il. ε. 99.

SYN. Ἑδρα, βῆμα. επισχεσια.

Καθεδριαομαι,

—Κατα δ' ἰδριασθαι ανωγε. Il. λ. 646.

Καθεζομαι

Καὶ ρα παροιθ' αυτοῖο καθεζετο.—Il α. 360.

SYN. Εζομαι, καθημαι, συνεδριαομαι, συνεδρευω, καθιζω, καθιζανω, εδωλιαζω.

Καθειργω

Ειδον καθειρξας —Arist. V. 70.

SYN. Ανειργω, απειργω, συνειργω, καθειργνυμι, εγκαθειργνυμι, σηνελαυνω, περισφιγγω, κρατεω, κατακρατεω, κατεχω. κατακλειω.

Καθελκω, καθελκυω

Τριακοσιας ναῦς ευθεως καθειλκετε. Arist. A. 543.

Τας σκαφας,—καθελκυσας Eq. 1312.

SYN. Αφελκω, καθερυω.

Καθειννυμι.

—Ορος καταημενον ὑλῃ Od. ν. 351.

SYN. Αμφίεννυμι. καλυπτομαι.

Καθερματα.

Χρυσεα φορεων καθερματα. Anac. 62. 19.

Al. Καθεματα. f. καθορματα, vel καθηματα.

SYN. Ενωτια. Vide ὁρμός.

Καθερπω, καθερπυζω.

Θηριον—απὸ Πλειστοῖο καθερπον. Call. 4. 91.

Καθερπυσόν γυι ες Κεραμεικόν.—Arist. R 129.

SYN. Αφερπω, αγερπυζω, αφερπυζω.

Καθευδω.

Αυτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δομι.—Od γ. 402.

SYN. Ευδω, κοιμαομαι, αποκοιμαομαι, καταχειμαομαι, δαρθανω, ευναζω, ευναζομαι, ιαυω, καταλεχομαι, κωστω, ὑπνεω, ὑπνοω.

Καθεψιαομαι.

Ως σίθειν αἱ κυνες ἄιδε καθεψιοωνται ἁπασαι. Od. τ. 372.

SYN. Εφεψιαομαι, εμπαιζω, κατακερτομεω.

Καθεψω, vel καθεψεω.

Ταχὺ γᾶν καθεψεις τ' αργυριον.—Arist. V. 791.

SYN. Αφεψω, vel αφεψεω, προσεψω, καταπεπτω

Καθηγητειρα.

Καὶ νῦ ενδυνατοιο καθηγητειραι αναττσαι. Orph. H. in Musas, v. 6.

Καθῆκον.

Απισθι πλειω τῦ καθηκοντος χρονω. Soph. Œd. T. 75.

SYN. Προσῆκον, δεον, πρεπον.

Καθημαι.

Αλλ' ακεισα καθησο —Il α. 565.

SYN. ἧμαι, κ. θεζομαι — εμμενω, σχολαζω, κατοικεω.—εγκαθεζομαι, περικαθημαι, ἱδρυω.

Καθημεριος.

Νῦν σε Μοῖρα καθημεριαι φθεινει. Soph El. 1435.

SYN. Καθημεριτὸς, ἡμερησιος, αμφημερος, εφημερος, εφημερινος.

Καθιδρυω.

Τηλεμαχῳ δ' Οδυσῆα καθιδρυε —Od. υ. 257.

SYN. Ἱδρυω, αφιδρυω, καθιζω, καθιστημι, συνιστημι, κατοικιζω, βεβαιοω, θεμελιοω, καταπροβαλλω.—καθιερομαι, διατιθημι.

Καθιερομαι.

—Παγον—τὸν—ἡ Γοργὰς εν κληροις θεῶν Καθιερωται.—Lyc 1350.

SYN. Αφαγνιζω, αφιερομαι, καθιερευω, καθοσιοω, εκθεαζω, ἱεροποιεω, ανατιθημι, προσφαγεω.

Καθιζανω.

Οιδε θεοὶ θᾶκονδε καθιζανον.—Od. ε. 3.

SYN. Εφιζανω, κ. θεζομαι

Καθιζω.

—Ηε χοροῖο νεον ληγοντα καθιζει. Il. γ. 394.

SYN. Καθεζομαι, ἱζω, ἱζανω, συνιζανω, ἱδρυω, εγκαθημαι.

Καθιημι.

—Και αἰθοπα οἶνον

Λαυκανιης καθιεκα. Il. ω. 642.

SYN. καταβαλλω, αφιημι, εγκαθιημι.

Καθι-

Καθικετευομαι. Eur. Or. 324.
SYN. ικετευω, παρακαλεω.
Καθικνεομαι.
—μαλα πώς με καθικεο θυμὸν ενιπῇ. Il. ξ. 104.
SYN. Αφικνεομαι, καθαπτομαι, επιψαυω.
Καθιμαω.
—ἔνθα καθιμα.—Δησας σαυτόν. Ariſt. V. 378.
SYN. Καθιημι, ὑποχαλαω.
Καθιππαζομαι,
Επεὶ καθιππαζῃ με πρεσβύτιν νεος. Æſc. Eum. 734.
Καθιππευω
Τί δ'ει καθιππευσαιμεν Αργειων στρατον. Eur. Ph. 749.
SYN. Ιππευω, διϊππαζω, διελαυνω, συνελαυνω, συντρεχω, εριζω.
Καθιπταμαι.
Αιετον—καταπταμενον ες την αγοράν —Ariſt. V. 16.
SYN. Επιπετομαι, προσπετομαι.
Καθιστημι.
Νῆα καθιστηον —Od μ. 185.
Τὰς μ' εκελευσα Πυλοιδε κατασῆσαι ϗ εφεσται. Od.— ν. 274.
SYN. Καθισανω, διατιθημι, καθιδρυω τασσω, επιτρεπω, επιμελεομαι, ευτρεπιζω, ετοιμαζω.
Καθοδηγὸς.
Ευσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν.—Orph. H.
SYN. Ὁδηγός, καθηγεμων, καθηγητής.
Καθοδος.
Αἰδεω γάρ εσι δεινὸς
Μυχὸς, αργαλεη δ'ες αυτὸν
Καθοδος. Anacr. 56. 11.
SYN. Προοδος, περιοδος, επανοδος, αναστροφὴ, καταγωγὴ, καταβασις, καθηλυσις, κατηλυσιη.
Καθοπλιζω.
Το μη καλὸν καθοπλισατα. Soph. El. 1093.
SYN. καταπολεμεω, καταγωνιζομαι, ὁπλιζω.
Καθοραω.
Εξ ἰδης καθορᾶν.—Il. λ. 337.
SYN. Καταβλεπω, καταθρεω, παροραω, αποσκοπεω. διαειδω.—αισθανομαι.
Καθορμιζω.
Ες τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθωρμισας Æſc. Pr. 964.
SYN. Προσορμιζω, ενορμιζομαι, εφορμιζομαι, οκελλω, εισαγω.
Καθοσιοω.
Επεὶ δε Βωμῷ ποπανα ϗ προθυματα
Καθωσιωθη.—Ariſt. Pl. 661.
SYN. Αφοσιοω, ἁγιζω, καθιερεω, ανακειμαι.
Καθυβριζω.
—Και τον δῆμον καθυβριζει. A. 631.
SYN. ατιμαζω, αδικεω, καθεψιαομαι.
Καθυδρος.
—Καθυδρος ἕ—κρατὴρ μειλιχιων ποτῶν
Ρευματι συντρεχει. Soph. Æd. C. 154.
SYN. Ενυδρος, καθυγρος, ὑγρός.
Καθυπεραιοντιζω.
Αλαζονευομενοι καθυπερηκοντισαν Ariſt. Av. 826.
SYN. Καταπολεμεω, ὑπερβαλλω, νικαω.
Καθυπερθε, καθυπερθεν.
Αλλά τε μιν καθυπερθε επιρρεει —Il. ϛ. 754.
—Δεινὸν δε λοφος καθυπερθεν ενευεν. Ib. γ. 337.
SYN. Υπερθεν, ανωθεν, ὑπεραιωθεν, ανεκὰς, εξανω.
Καθυπερτερος.
Δυσμενεων αιεὶ καθυπερτεροι.—Theoc. 24. 98.
Καθυστερεω.
Ξενιας αεὶ φροντιζε· μὴ καθυστερει. Sent.
SYN. Ηττασμαι, ελαττὸομαι, λειπομαι, ὑστερεω.
Καϊκος. Nom. Fl.
—Εὑρεσιτηιτε Καϊκον. Heſ. Θ. 343.
—Δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καϊκυ. Cal. l. 6.
Καινεὺς
—Προλιπὼν Γυρτῶνα Κορωνος
Καινεὺς, εσθλὸς μὲν, ἐϋ δ'ʏ παῖδὸς ἀμειναν·
Καινέα γαρ ζωὸν περ ετι κλειουσιν ἀοιδοὶ
Κενταυροισιν ολέσθαι.—Apoll. ι. 59.
Καινιζω.
Πρῶτος επεὶ τὸν ταῦρον εκαινισεν —Call. Fr.
SYN. Καινοω, αναιεαζω.
Καινὸς.
Καινοτεραις τεχναις —Hom. B. 115.
SYN. Νεος, παραδοξος.
Καινὸς.
(Τοπος εν τῷ δικαστηριῳ.)
Εδικαζεν ες το Καινὸν εμπεσων. Ar. V. 120.
Καινοπαθὴς.
Πολλὰ δε πηματα καινοπαθῆ. Soph. Tr. 1293.
Καινοπηγὴς
—Καινοπηγὲς ευκυκλον σακος. Æſc. S. T. 648.
Καινοπημων.
Δμωῒδες δε καινοπημονες νέαι. Ib. 369.
Καινοποιεω.
Τι δ' ὦ γραῖα, καινοποιηθὲν λεγεις; Soph. Tr. 886.
Καινοτομέω,
Ει καινοτομεῖν εθελησουσιν.—Ariſt. Ecc. 580.
Καινουργεω.
Τί δὲ καινουργεῖς; —Eur. Iph. A. 2.
SYN. Καινουργιζω, νεοχμεω, νεοχμοω, νεοχμιζω, νεοποιῶ.
Καινοτρόπος.
Τις ὁ καινοτρόπος ἔτος μῦθος.—Eur. Dan. 49.
Καινυμαι.
Ηρα γυναικῶν φῦλον εκαινυτο. Heſ. α. 4.
SYN. Ὑπερβαλλω, νικαω, αποκαινυμαι.
Καινω.
—Ἵν' αγρια θηρία καινω. Call. 3. 12.
SYN. Κατακαινω, κτεινω, κοπτω.

Καίπερ.

Καίπερ.
Καίπερ πολλὰ παθοντα. Od. ν. 224.
SYN. Και τοι, ει και, καίν, καίτοι, και εάν.
Καιρατος. Nom Fl.
Χαῖρε δε Καιρατος ποταμὸς μεγα.—Call. 3. 44.
Καιρεες.
Καιρεστεων δ' οθνεων —Od. ν. 107.
SYN. Ευυφὴς.
Καιριος.
—Ζεὺς τελεσον—μοι καιριον ευχὴν,
Δος δέ μοι αντὶ κακῶν καὶ τι παθῶν αγαθόν. Theog. 341.
SYN. Επικαιριος, εγκαιρος, εγκαιριος, ευκαιριος, ὡραῖος, συμφερων, επιτηδειος, εξαιρετος, χρησιμος.—μοιριδιας
Καιρια, καιριαν. προς το καιριον.
—Ευ δ' οιτῳ καιρια συγγελαται. Call. Ep. 8.
—Καιριαν δ' ερω'—Soph. Æd. T. 643.
—Προς το καιριον πονῆν. P. 532.
Καιρὸς.
—Καιρὸς δ' επι πᾶσιν αριστος
Εργμασιν ανθρωπων.—Theog. 401.
SYN. Ευκαιρια, ευχρηστια, αφορμὴ, ὠραιοτης.
—χρονος—χρονω καιρός. Soph.
EPITH. Ατρεχὴς ζωαρχὴς, οξυπετὴς, ἀιμοτοτὴς, πολυτρεπλος.
Ο δὲ καιρὸς παντὸς εχει κορυφάν. Pind.
Τις; ποθεν ὁ πλάσης; Σικυωνιος. Ονομα δὴ τίς; Λυσιππος. σὺ δὲ τίς; Καιρος ὁ πανδαματωρ·
Τιπλε δ' επ' ακρα βεβηκας;—κ. λ. Ep. l. 4.
Καῖσαρ.
Ει μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν εδωκε Νερων Ep. l. 1.
PHR. Ο Ζεὺς, Αυσονιος, Αυτοκρατωρ, Αινιαδης. Κλειτὸς ποιμὴν κοσμω. Μονοσκηπτρος βασιλέυς.
Καιω.
Καιουσι πυρὰ πολλά.—Il. ι. 77.
SYN. Ανακαιω, αποκαιω, επικαιω, καταικαιω, τεφροω, πιμπρημι, καταπιμπρημι, αιθαλοω.
—Φλογόεντι πολιν τεφρωσατο πυρσῳ. Nonn.
—Τεφρῶσαι γῦα Λημναιῳ πυρί. Lyc.
—Φλογὶ σαρκ' αμαθυνειν. Theoc.
Καλαγγελτος, καλαγγελος.
—Καλαγγελτά μοι προπεμψας αχη. Soph. An. 1296.
Ευφημον ἦμαρ ὃ πρεπει καλαγγελον
Γλωσσῃ μιαινειν. Æsc. Ag. 645.
Καλανδρια,
—Τῇ Φρυγῶν καλανδρια. Eur. Rh. 814.
Καλοθημοσυνη.
—Καλοθημοσυνη δε κακιστη. Hes. ε. 470.
SYN. Αδρανια, δειλια.

Καλυγορια.
—Εμὲ δε χρεὼν φευγειν
Δακος αλιτὸν καλαγοριαν. Pind. P. 2.
SYN. Καλολογια, καλοεπεια, καλυγορημα, καλορρημοσυνη, βλασφημια, λοιδορια, λοιδορημα, διαλοιδορησις, καλαγγελια, κηκασμὸς, ονειδος, ὕβρις, πομπευμα, σκωμμα, σοβος, σομος, ψεθος, επισβολια καταρα.
Καλυγορος.
Δυσμοιρος ισθι μᾶλλον η καλυγορος. Sent.
Ακερδεα λελογχε—καλαγορως. Pind. Ol. 1.
Καλοβρεως, καλοθροος.
Λογος εκ Δαναῶν καλοβρεως επιβῇ. Soph. Aj. 138.
Καλοφραδης,
Αἴαν, νεικει αριστε, καλοφραδὲς —Il. ψ. 483.
Καλορρημων,
Ποθεν ὁρως εχεις Σισυφιας ὁδὸς
Καλορρημονας;—Æsc. Ag. 1164.
Καλοστομος,
Λισχας πονηρὰς καὶ καλοστομους φιλεῖ. Eur. I. A. 1001.
Καλοψογος,
Εν—πολει ὧδε καλοψογῳ ανδανει ηδέν. Theog. 287.
Καλοφατις,
Καλοφατιδα βοάν. Æsc. Perf. 939.
Καλομελετος,
Καλομελετον ιὰν. Ibid. 940.
Καλολογος.
Καλολόγοι δε πολῖται —Pind. P. 2.
SYN. Αταρτηρος, δυσφημος, απλοιπὴς, επισβολος, διαβολος, λωβητὴς, ψεκτης.
Καλη, καλια.
—Σῆ πατρὸς καλη.—Eur. Andr. 967.
Αφραινων καλιην ὃ δυναται κατεχειν. Theog. 322.
SYN. Καλοτης, καλεργια, καλοεθεια, ραδιεργια, πονηρια, πονηροτης.
EPITH. Αινὴ, βαρεῖα, αμφιθετος, πολυχωρος, ξυμοβόρος, πικρὴ, ζοφερὴ, ολοὴ συγερὴ δνοφερὴ, λυσιγαμος, πολυπημων· ευπορος διαβολῶν παντοιων.
Καλοτης.
Η ανδρῶν καλοτητι—Il. 368.
Ζευς—ιει καλοτητα βαρειαν. κ. 71.
SYN. Καλια. δειλια, καλοπραγμοσυνη, καλανδρια, καλιτρεχεια, καλωτις, ατασθαλια, αλιτροσυνη, ανομια. καλὸν, μοχθηρια, καλοπαθεια, συμφορά.
EPITH. Αλιγεινὴ, αργεννὴ, λυγρὰ, οἰζυρὰ, σχεσεσχ, αργαλεα, αναγνος, απηνὴς, αναιδὴς.
Καλιζομαι.
Ω μοι καλιζη.—Eur. Ion. 984.

—Επει

—Επει ᾱ ἐ κακιζομενόν γε κατεκλα. Il. ω. 214.
SYN. Κακηγορεω, λοιδορεω.—δειλιαω.

Κακιον.
Ου πλεονες κακιους.—Od. 6. 277.
—Κακιον δὲ κεν ειη. Il. ι. 597.
SYN. Χεῖρον, χερεῖον, χειροτερον.

Κακκαβιζω.
—Ὑπο τῶν γλαυκῶν γε τυλαι᾽ ἀπολλυμαι,
Ταις αγρυπνιαισι κακκαβιζουσων αεί. Ar. L. 762.

Κακκειω, pro κατακειω.
Οι μεν κακκειοντες εβαν —Il. α. 606.

Κακοβλευω
Ψυχὰ δ᾽ αλγεῖ καταβλευθεῖσα Eur. I. 877.

Κακογαμβρ⊙,
Κακογαμβρου-γουν. Rh. 260.

Κακονυμφος.
Τὸν εν λεχει προδοταν, κακονυμφον. M. 206.

Κακογειτων.
—Εμοι κακογειτονες εχθροί. Call. 6. 118.

Κακογλωττ⊙.
—Τεκνα κακογλωτσειο γυναικός.—Ib. 4. 96.
Σῆς κακογλωσσ᾽ βοῆς.—Eur. Hec. 659.
SYN. Καποφημος, εξαιστ⊙.

Κακοβλοσυνη.
Τῆς κακοβλοσυνης μισθόν—Sibyl. l. 1.

Κακογνωμων.
Μὴ δὲ κακογνωμων, μη ψευδαπλης αμετεητ⊙. Ib. l. 2.

Κακορραφιη.
—Κακορραφιης αλεγεινῆς. Il. ο. 16.
SYN. Κακοβλια, αβλια, κακοσυνθεσια, κακοτεχνια, κακομηχανια.

Κακοδαιμοναω.
—Κακοδαιμονᾶς. Arist. Pl. 372.

Κακοδαιμονια,
—Κακοδαιμονιαν τ᾽ ετι μᾶλλον. Ib. 501.

Κακοζωια.
—Μνᾶμα κακοζωιας. Sapph. 65.
SYN. Δυσδαιμονια, δυσπραξια, ατυχια.

Κακοδαιμων,
Γηθητω δ᾽ ὁρεων αυτῶν κακοδαιμονα τεχιην. Hom. XLVII. 21.

Κακοποτμος,
—Νεσων κακιποτμον αιην. Orph. H.

Κακοτυχης.
Ω κακοτυχὲς γυναι. Eur. M. 1274.
SYN. Δυσδαιμων, κακομοιρος, αθλιος.

Κακοδοξος.
Κρεῖσσον δὲ νικαν μη
Κακοδοξον εχειν. Eur. Andr. 779.

Κακοκλεης.
—Κακοκλεὲς αἴσχος αλυξαι. Tryph. 125.
SYN. Αδοξος, ακλεης, κακεμφατος.

Κακοεμων.
Αμφὶ δ᾽ ἄρα πλωχὲς κακοεμονας ηγερεθοντο. Od. σ. 41.
SYN. Ανειμων, δυσειμων, ρακενδυλ⊙.

Κακοεργια, κακεργια, κακοεργεια.
Ως κακοέργεης ενεργεσιη μεγ᾽ ἀμεινων. Od χ. 374.
SYN. Κακεργημα, κακοποια, κακορραφια, κακια.

Κακοεργης,
Υστατιης γενεῆς φῶτες κακοεργέες αιγι. Sibyl. l. 2.

Κακοεργις, κακεργος, κακεργστης,
—Αλλά με γαστὴρ
Οτρυνει κακοεργὸς.—Od. σ. 54.
Μαντιν κακεργον—Soph. Œd. T. 724.

Κακοποιὸς,
—Κακοποιὸν ονειδος. Pind. N. 8.

Κακοτεχνος, κακοτεχνης,
—Κακοτεχνος—σος δολος, Ηρη. Il. ε. 14.

Κακοηθης,
Απ᾽ ηρανεῦ φαινεσθε κακοηθεις παν. Arist. Pa. 822.

Κακοηθωρ,
—Κακοηθορες, ασατοι ανδρες. Sibyl. l. 1.

Κακοθυμ⊙,
—Επὶ ανθρωπους κακοθυμους. Ib.

Κακομηδὴς,
—Ιδὼν κακομηδέα παῖδα. Hom. M. 389.

Κακομηλης,
Ο δε παῖς Στροφιε κακομητας. Eur. Or. 1422.

Κακομηχαν⊙,
Δᾶερ εμεῖο κυνὸς κακομηχανε—Il. ζ. 344.

Κακοιος,
Οστις κακοιος—Arist. Pa. 670.

Κακοπραγμων,
—Κακοπραγμονες ηδὲν αληθέῆς. Sibyl. l. 1.

Κακοφρων,
—Συγλεμμαι γαρ
Θεῶν ποδωκεις τὰς κακοφρονας βλαβαι. Soph. An. 1116.

Κακοχαρτος,
Δυσκελαδος, κακοχαρτος,—Hes. ε. 194.

Κακοχρηστμων,
—Κακοχρασμων γαρ ὁ δᾶμ⊙. Theoc. 4. 22.

Κακὸς.
—Μαλα παγχυ κακὸς κακὸν ηγηλαζει. Od. ρ. 217.
SYN. Πονηρὸς, κακοφυὴς, κακοζηλος, φαῦλος, κακοδελὴς, κακεγλεχὴς, δολιοφρων, χαιρεκακ⊙, αιοσιος, παυεργος, κακωλικὸς, λησης, δυστοος.

Κακὸν το.
—Κακὸν δ᾽ ημυνε χ᾽ αὐτως. Il. ι. 595.
SYN. Κακοπαθεια, παθος, συμφορὰ, πονος, φροντις, κακοτης.
EPITH. Ανηκεσον, απρηκτον, απροτιελπτον, ασκοπον, αμαχον, βαρυπολμον, δυστληον, δηιον, μο-

γόον, φοβερὸν, δακρυόεν, θυμοδακὲς, λυσσομανὲς, ολοὸν, πικρὸν, δυστλητὸν, μέρμερον.
PHR. Δεινὸν πῆμα.—απορος κλυδωνὶ κακῶν. Eur. Κλυδων δεινῆς συμφορᾶς. Soph. Απεραντον δικτυον ατης. Æſc. Σπεῖρα ὁλκαίων κακῶν. Lyc.

Κακοεργεω, κακουργεω.
Και μη περὶ τὸς σαυτὸ γονεας κακοεργεῖν,—Ariſt. N. 990.
—Και κακουργὸντα—Ib. 1177.
SYN. Κακοποιῶ, κακοπραγμονεω, κακοω, κακυνομαι, αδικεω, κακοτροπευομαι.

Κακοιλιον.
Ωχετ' εποψομενος κακοιλιον—Od. τ. 260.

Κακοκερδεια.
—Ουκ εθελει κακοκερδειητὶν ἐπεσθαι. Theog. 225.

Κακομαντις.
Τίς σε παλιν κακομαντι δυτωνυμος ηγαγε δαιμων; Tryph. 411.
SYN. Ψευδοπροφητης.

Κακοξενος.
—Ουτις σεῦ κακοξεινωτερος αλλος. Od ν. 376.
SYN. Αξενος, ακεινωνητος.

Κακοπατρις.
—Εις ὡς κακοπατριν εὖσαν. Theog. 193.
SYN. Δυσγενὴς.

Κακοπινης.
Κακοπινεστατον τ' ἀλημα στρατοῦ. Soph. Aj. 381.
SYN. Κακοηθης, κολακευμα, τριμμα κακοδυπαρον.

Κακορρητειρα.
—Καρπωῖλε κακορρητειρα χαλαζα. Sib. l. 3.

Κακορροθεω,
Παῖδα σον κακορροθῶν. Eur. Alc. 717.

Κακοσομεω.
—Ως τὴν μητέρα κακοσομῶμεν,—Soph. El. 599.
SYN. Λοιδορεω, κακηγορεω.

Κακοσμος.
—Την κακοσμον ὑραιην—Soph. Fr.
SYN. Δυσοσμος, βαρυοσμος, κακωδης.

Κακοσπλαγχνος.
Αλλ' ὡς πολιτας μὴ κακοσπλαγχνίας τιθῆς. Æſc. S. T. 243.
SYN. Δειλος.

Κακοσρωτος.
Σπαρτὰς παρηξεις, κ' κακοσρώτας,—Ag. 565.

Κακοχια
—Εν πατρωας—χθονὸς κακοχιᾳ—S. T. 674.
SYN. Ολεθρος, κακωσις.

Κακοφρονεω.
Και τίς σε κακοφρονεῖν τιθηται δαιμων; Æſc. Ag. 1183.
SYN. Κακονοεω.

Κακοω.
—Ενακωσε βιη Ηρακληειη. Il. λ. 689.
SYN. Κακυργεω, αἰτιαω, ενοχλεω, επηρεαζω.

Κακυνω.
Εφ' οἷσι νῦν εγὼ κακυνομαι. Eur. Hipp. 250.
SYN. Καταικιζομαι, διαφθειρω.

Κακὸς, κακὸν.
Και κακὸν εξοσθεις—Theoc. 20. 10.
—Μαλα γὰρ τε κακὸς εχαρισσατο Λητοῖ. Call. 4. 246.

Καλαβρὸψ, καλαυροψ, (βυκολικὴ ραῖδος.)
Παλλεν οπηδευσα καλαβροπα.—Ap. 4. 974.
Οσον τίς τ' ερριψε καλαυροπα βυκόλος ανὴρ. Il. ψ. 845.
SYN. Λαγωβολον, ραδιξ.

Καλαβίτκος,
—Εγγύθι δ' αυλοῖν
Κεῖτο τὰ τῶν χειροῖν αθλημάτα, τοὶ καλαθίτκοι.
SYN. Καλαθιον, καλαθις. Theoc. 21. 9.

Καλαθος.
—Τον καλαθον λευκοτριχες ἱπποι αγουσι. Call. 6. 121.
SYN. Καννις, σπυρὶς, ταλαρος.

Καλαμαῖος.
Μαντις τοι τὰν νυκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία. Theoc. 10. 18.

Καλαμῖτις,
—Εφιλαῖο την καλαμῖτιν. Ep. l. 3.
SYN. Τετλιξ

Καλαμευτὴς.
—Ερεθιστῆτε τῶς καλαμευτάς. Theoc. 5. 111.
SYN. Αμητὴρ—ἁλιευς.

Καλαμη.
—Καλαμην γέ σ' οἴομαι εισορωντα Γιγνωσκειν,—Od. ξ. 214.
SYN. Καρφος, σκαριφον, ανθεριξ, καλαμος.

Καλαμηλομια.
Επ καλαμητομιης αμελὺ φερει δρεπανον. Ep. l. 6.

Καλαμινθη.
Συ δέ γ' οἷοις αν καλαμινθης. Ariſt. Ecc. 644.

Καλαμίσκος.
Εις τον καλαμίσκον ενσταλαξον τηλοῦ. A. 1033.

Καλαμος
Τοι καλαμοι, τῶγκιτρα.—Theoc. 21. 10.
Ευαρμοστοις εν καλαμοις.—Eur. El. 702.
SYN. Δοναξ, αυλος, καλαμη.
ERITH. Πικρὸς, ἰθυπορος, καλαιβολος, ερημαῖος, λιγυρὸς, ευτρητος, ευγλυφὴς, ευσχιδὴς, ευγραφὴς, κηροδετης.

Καλαμος. Nom. Pr.
Τῖϊς εην ερσεις Καλαμος ταχύς—Nonn. l. 9.
ERITH. Δειλαιος, δυσερως, ταχυγηνος.

Καλαμοεις
Συριγγων γ' ὑπὸ καλαμοεσσαν
Εσσαν ἰαχὰν;—Eur. Iph. A. 1038.

SYN.

SYN. Καλαμινος, καλαμοφυλλος, δονακειος.

Καλαμοστεφης.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφεων ἀπὸ βυρσῶν. Hom. B. 126.

Καλαμοφθογγος.
Ὁ καλαμοφθογγα παιζων, Arist. R. 233.

Καλεω,
Δηϊφοβον δ' εκαλει—Il. χ. 298.

Καλισρεω.
Μητης μεν Κυκλωπας Ἐῃ επὶ παιδὶ καλισρεῖ. Call. 3. 67.
SYN. Ἀποκαλεω, επικαλεω, φωνεω.

Καλια.
Μηδέ τις ορνιθας καλιῆς ἁμα πασας ἐλεσθω. Phoc. 80.
—Ὡραιαι βιοτα πληθυσι καλιαί. Hes. ε. 305.
—Ενθεα γας — μυχατη ενεκρυψε κελιη. Ap. I. 170.
SYN. Νοσσια, νεοττια, οικια, αποθηκη, σιτοβολιον.
EPITH. Νεοσσοκόμος, ερημαια, πυκνὴ, ευτυκτος, αὐλοκμὴς, ορφναια.

Καλλαια, τα. (Οἱ πωγωνες τῶν αλεκτρυονων.)
Χώπως τὰ καλλαι' αποφαγὼν,—Arist. Eq. 495.

Καλλινος.
Δυρατεοις πυργοισιν εν οικια τεκτηναντες
Καλλινα,—Ap. 2. 382.
SYN. Ξυλινος.

Καλλονὴ,
Ερις τε τᾶς καλλονᾶς. Eur. Iph. A. 1308.

Καλλος.
Τῷ δὲ Θεοὶ καλλος τε, κὴ ηνορεην αλεγεινὴν,
Ὠπασαν,—Il. ζ 156.
SYN. Ευμορφια, ὡραιοτης, ὡρα, εἶδος, κοσμος, κοσμιοτης, κομψοτης, καλλωπισμα, καλλωπισμὸς, ευπρεπεια, γλαφυροτης, ακμὴ, κυπρις, χαρις, φιλοκαλια.
EPITH. Αμβροσιον, αριζηλον, αγηλεν, αγλαὸν, ακρηλον, ακηραλον, ἱμερδεν, επηρατον, δυστκρηλον, ηδὺ, μαρμαῖρον, δαιδαλεον, εαρινὸν, ὀραιον, θεσπεσιον, ζαθεον, ἐυφαὲς, παιδικὸν, πολυανθες, περιβλεπτον, σητοβρωτον.
Καλλει, κὴ γλυκερῇσιν ερευθομενον χαριτεσσι. Ap. Κηρυξ Αφροδίτης. Pind. Χροιᾶς ανθος. Æsch.
Σπινθῆρες προσωπα. Nonn. Μαρμαρυγὴ χαριεσσα προσωπα. Mus.
Ομματα μεν χρυσεια, κὴ ὑαλοεσσα παρειὴ,
Και σομα πορφυρεης τερπνοτερον καλυκος,
Δειρὴ λυγδινεη, κὴ σηθεα μαρμαιροντα,
Και ποδες αργυρεοι, λευκοτεροι Θελιδος. Ep. I. 7.
Καλλος εχει Κυπρίδος, Πειθυς σομα, σῶμα και ακμὴν
Εαρινῶν ὡραν, φθεγμα δε Καλλιοπης. Ib.
Νδν κὴ σωφροσυνην Θεμιδος, και χέρας Ἀθηνης
Εαρινον δωρημα Φυσις δωρησατο Καδμῳ·
Οἰδα εγὼ παλαμην ροδοδακτυλον,—κ. λ. Nonn. I 4.
Αλλος δ' αυ εἶδος μεν αλιγκιος αθανατοισιν
Ὡς κὴ σ' ι εἶδος μεν αριπρεπὲς, ηδε κεν αλλως
Ουδε θεὸς τευξειε.—Od. θ. 175.
Πελλαί δ' εκ μελεων χαριτες ρεον.—κ. λ.
Καλλος γαρ περιπυστον αμωμητοιο γυναικὸς
Οξυτερον μερεπεσσι πελει πλεοντος οἰστῷ.
Οφθαλμὸς δ' ὁδός εστιν· απ' οφθαλμοῖο βολαων
Ελκος ολισθαινει, και επὶ φρενας αιθρὸς ἐδυνει.
Mus. 55. 92.

Καλλιβλεφαρος (Al. καλλιφαρος.)
—Διδυμων προσωπων
Καλλιβλεφαρον φως. Eur. Ion. 189.

Καλλιβοας.
Ο καλλιβοας ταχ' ὑμῖν
Αυλὸς,—κ. λ. Soph. Tr. 650.

Καλλιβοτρυς.
Ο καλλιβοτρυς κατ' ἦμαρ αιεὶ
Νασκιτσος, κ λ. Ib. Œd. C. 714.

Καλλιβωλος,
Φρυγιον ασυ καλλιβωλον. Eur. Or. 1388.
SYN. Ευγειος.

Καλλιγαληνος
—Συ δε προσωπα νεασὰ
Χαρισι παρὰ Διὸς θρονεις
Καλλιγαλανα τρεφεις. Tro. 837.

Καλλιγενεια.
—Και τῇ καλλιγενειᾳ. Ar. Th. 306.

Καλλιγεφυρος.
—Στρυμων—ὁ καλλιγεφυρος ποταμος—Eur. Rh. 350.

Καλλιγυνος Nom. Pr.
Ωμοσε Καλλιγυνος Ιωνίδι—Call. Ep. 30.

Καλλιγυναι.
—Ἡδ' Ελλάδα καλλιγυναικα. Il. β. 683.

Καλλιδινης.
—Πηνειὸς ὁ καλλιδινας, Eur. Herc. F. 368.

Καλλιδιφρος.
Τᾶς καλλιδιφρου Ἀθηναιας—Hec. 465.

Καλλιεθειρος, vid. Βακχος.

Καλλιθριξ, καλλιτριχος,
—Καλλιτριχας ἵππους. Il. ε. 324.
—Καλλιτριχα μῆλα νομευαν Od. ι. 336.

Καλλικομος,
—Παλλακίδος—καλλικομοιο. Il. ι. 449.

Καλλιπλοκαμος.
—Δημητρος καλλιπλοκαμοιο ανασσης ξ. 326.
SYN. Ευκομος, ευπλοκαμος, ευθριξ, δασυθριξ, τανυθριξ.

Καλλιεπης.
—Ὁ καλλιεπὴς Αγάθων. Arist Th. 52.
SYN. Καλλιφθογγος, ευγλωσσος.

Καλλιεζεω,

Καλλιερεω, καλλιερεομαι.
—Πριν ἢ γ' εμὲ καλλιερῆσαι
Ταῖς Νυμφαισι τον αμνόν. Theoc. 5. 148.
SYN. Επιτελεω. Καλλιέρωμα τελειωμα.
Καλλιζυγὴς
—Ἅρμα—το καλλιζυγές. Eur. Andr. 277.
Καλλιζωνες.
—Καλλιζωνοί τε γυναῖκες. Il. η. 139.
Καλλιτεμένος.
—Κατὰ ἰσὸν—καλλιθέμεθλον. Muſ. 71.
Καλλικολωνη. (ὑψηλὸς τοπος.)
—Ὑπ' οφρύσι καλλικολωνης. Il. υ. 151.
Καλλικοτταβεω.
Τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητηρια
Τιθημι. Soph. Fr.
Καλλικρηδεμος.
—Αλοχοι καλλικρηδεμνοι—Od. δ. 623.
SYN. Λιπαροκρηδεμνος, χρυσομιτρος, ευστεφανος.
Καλλιμαχος. Nom. Pr.
Ω μακαρ, αμβροσιησι συνεσιε φιλτατε Μουσαις. Ep. I. 3.
—Καλλιμαχε με
Ισῶι Κυζικηνε παῖδα τε κ' γενετην. Call. Ep. 26.
Καλλιμορφος.
—Δεμας—το καλλιμορφον—Eur. Andr. 1155.
Καλλιναος,
Περὶ καλλιναον Βοιβιαν—Alc. 599.
Καλλιρεεθρος,
—Αρτακιην—καλλιρεεθρον—Od. κ. 107.
Καλλιρροος.
—Πηνειὸν—καλλιρροον ὑδωρ. Il. β. 752.
SYN. Εὔρροος.
Καλλινικος.
Οὔ καλλινικους Κεκροπίδας εθηκ' εγώ. Eur. Ph. 872.
—Καλλινικα σὰ στεφη. Ib. 875.
Καλλιον.
—Ου μην οἱ τό γε καλλιον, ουδέ τ' αμεινον. Il. ω. 52.
Καλλιοπη.
Ηλιον ὑμεῖν αὖτε Διὸς τεκος αρχεο, Μοῦσα
Καλλιοπη,—Hom. H. 30.
—Καλλιοπη πινυτὰ φρεσὶ μητιοωσα. Cal. l. 3.
EPITH. Κλυτομηχθος, περιφρων, πολυμυθος.
Καλλιπαις,
Οικων γὰρ ευδυδικων
Καλλιπαις ποτμος αιεί. Æſc. Ag. 771.
Καλλιτεκνος. Vid. Νηρευς.
SYN. Ευπαις, ευτεκνος.
Καλλιπαρηος, καλλιπαρειος.
—Θεανω καλλιπαρηος. Il. ζ. 298.
Καλλιπαρθενος.
Νειλε—καλλιπαρθενει ῥοαί. Eur. Hel. 1.
—Αἷμα καλλιπαρθενε δερης. Iph. A. 1574.

Καλλιπεδιλος.
—Και Μαιάδα καλλιπεδιλον. Hom. M. 57.
Καλλιπεπλος
Ω καλλιπεπλοι Φρυγῶν κοροι. Eur. Tro. 338.
Καλλιπηχυς.
Ω καλλιπηχυν Εκτορος βραχιονα. Ib. 1194.
Καλλιποταμος.
—Καλλιποταμες ὑδατος—νοτίς. Ph. 645.
Καλλιπρωρος.
—Ματρὸς εξ ορεσκου
Βλαστημα καλλιπρωρον.—Æſc. S. T. 539.
Καλλιπυργος, καλλιπυργωτος
Σα καλλιπυργα πεδια—Eur. Supp. 618.
—Καλλιπυργωτες πολεις. B. 19.
Καλλισαδιος.
Δρομες καλλισαδιες. Iph. T. 437.
Καλλιστεῖα τὰ,
Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' αρισευσας στρατῶ. Soph. Aj. 435.
Καλλιστευμα.
—Τῷ τῆσδε καλλιστευματι. Eur. Or. 1677.
SYN. Καλλος.—καλλιστεῖον.
Καλλιστευω.
—Τὸ τῆσδε σῶμ' εκαλλιστευετο
Πασων γυναικων.—Hipp. 1009.
Καλλιστεφανος.
—Παρὰ καλλιστεφανοις ευφροσυναις. B. 376.
Καλλιστφυρος.
—Καλλιστφυρε εἰνέκα νυμφης. Il. ι. 556.
Καλλιφεγγὴς,
Η καλλιφεγγὴς—ἕως—Hipp. 455.
Καλλιλαμπετης,
Ηλιε καλλιλαμπετη. Anac. 127.
Καλλιφλοξ.
Καλλιφλογα πελανον. Eur. Ion. 707.
Καλλιφθογγος.
—Ουδ' ἱεροῖς εν καλλιφθογγοις. Iph. T. 221.
Καλλιφυλλος.
Το ροδον το καλλιφυλλον. Anac. 5. 3.
SYN. Ακριτοφυλλος, βαρυφυλλος, ευπεταλος.
Καλλιχορος.
—Καλλιχοροιο παρὰ προχοὰς ποταμοιο. Ap. 2. 906.
—Διὰ καλλιχορε Πανοπῆος. Od. λ. 580.
Καλλυνω,
Μισῶ γε μέντοι χὤταν εν κακοῖσί τις
Αλοὺς, επειτα τῦτο καλλυνειν θελῃ. Soph. An. 502.
Καλλωπιζω,
—Και κεκαλλωπισμεναι. Ariſt. L. 44.
SYN. Αγαλλω, κοσμεω, ασκεω, κατακαλλυνω, καζω, σεμνυνω.
Κᾶλον.
Πολλὰ δὲ καγκαια κᾶλα—Hom. M. 112.
SYN. Ξυλον.

Κάλος, κάλως, καλαδιον.
Εν δ' ὑπερας τε καλως τε ποδας τ' ενεδησεν εν αυτῃ. Od. ε. 260.
—Απο γῆς λεπτοὶ λυοντο καλωες. Orph. 621.
—Εξαψας δια τῆς θυριδος τὸ καλωδιον. Arist. V. 378.
SYN. Πειτμα, οἶσον, ποδες, ὀϊ. σχοινιον.
EPITH. Ευσρεπτ@, πολυσρεπτ@.

Καλὸς.
—Κἀγὼ, καλός τε, μεγας τε. Il. φ. 108.
Καλὸς μὲν δεμας εσὶν—Od. θ. 307.
—Τὰ μὴ κ.λὰ καλὰ πεφανται. Theocr. 6. 19.
SYN. Αγανὸς, ευειδὴς ευπροσωπ@, εκπρεπὴς, ὡρκῖος, περικαλλὴς, ζακαλλὴς, σεμνὸς, ευδοκιμος, αγαθος, ανδρεῖος, ἡδύς.

Καλὰ, καλὸν, καλῶς. Adv.
—Ου μεν καλὰ χολον τὸν δ' ενθεο θυμῳ. Il. ζ. 326.
Ξεῖν', ἠ καλὸν εειπες—Od. θ. 166.
—Λινον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε—Il. σ. 570.
—Ουδ' ετι καλῶς
Οἶκ@ εμὸς διολωλε—Od. β. 63.
SYN. Εὖ, ευπρεπῶς, ευσχημονως, ευδοκιμως, ευσεβῶς, ορθῶς, ακριβῶς, επιχαριτως, φιλανθρωπως, χαριεντως, γλαφυρῶς, κομψῶς, περικαλλῶς.

Καλπις,
Παρθενικῇ εικυῖα νεηνίδι, καλπιν εχυτῃ. Od. η. 20.
—Τᾷ καλπιδι κηρια βαψαι. Theocr. 5. 127.
SYN. Καλπη, ὑδρια, κρωσσὸς, σταμνος, κεραμος, ελκυδριον.
EPITH. Ευρυκυκλος, χαλκῆ, αργυρεα.

Καλυβη.
—Ὑπὸ πλεκλαῖς καλυβαισι. Theocr. 21. 7.
SYN. Επαυλιον, καλιὸς, καλιὰς, σκηνὴ. οικιδιον. μυχός.
EPITH. Αμυκητος, λιτὴ, σχοινῖτις.

Καλυδναι.
—Νησυς τε καλυδνας. Il. β. 677.

Καλυδων.
—Καλυδῶνά τε πετρηεσσαν. Ib. 640.
EPITH. Αιπεινὴ, εραννή.

Καλυδωνιος.
—Καλυδωνιδ αγρωτῆρες, καπροιο. Call. 3. 218.

Καλυκῶπις, Vid. Νηρηίδες. Χαριτες.

Καλυμμα.
Ως αρα φωνησασα, καλυμμ' ἑλε διᾶ θεκων
Κυανεον—Il. ω. 93.
SYN. Κατακαλυμμα, επικαλυμμα, προκαλυμμα, σκεπας, σκεπασμα, ελυτρον, περιβολαιον, περιπετασμα, χλαῖνα, καλυπτρα.

Καλυξ.
—Ἑλικας, καλυκά; τε κ' ὁρμυς. Il. σ. 401.
SYN. Σωληνίσκος. συριγξ, βλαστὸς, (ῥοδ.)
EPITH. Ροδεα, εκρινη, πορφυρεη, ιοστεφανος.

Καλυπλος.
Φαρει καλυπλός—Arist. Th. 897.
SYN. Στεγαιὸς, στεγαστός, καπρεφής.

Καλυπτρα.
—Απὸ δὲ λιπαρὴν ερριψε καλυπτρην. Il. χ. 406.
SYN. Καλυμμα, καλυπλὴρ, επιθημα, επιπλυγμα. πῶμα.
EPITH. Δαιδαλεα. βαρυδεσμος, αργυρεα, αργυφεη, ὑψιλοφος, δενδρηεσσα, ευοδμος, ποικιλονωτος, ατορητος, ευδοτρυς, πολυσταφελος, αμπελοεσσα, επικιρκος, τρηχαλεα.

Καλυπλω.
—Τὼ δ' αῦθι τελος θανατοιο καλυψεν Il. ε. 553.
SYN. Επικαλυπλω, συγκαλυπλω, διακαλυπλω, κατακαλυπλω, περικαλυπλω, σκεπω, αποκρυπλω, συνεπικρυπλω, κρυπλω, ερεφω.

Καλυψὼ.
—Τά μοι αμβροτα δῶκε Καλυψώ. Od. η. 260.
EPITH. Ευπλοκαμος, ηὐκομος, ἱμεροεσσα, Ατλαντις.
PHR. Ατλαντος θυγατηρ, δολοεσσα Καλυψω.
Νυμφη ποτνια, διᾶ θεαων.—Δεινὴ θεός. Hom.

Καλχαινω.
—Δηλοῖς τι καλχαινυσ' επος. Soph. An. 20.
SYN. Μεριμναω, πορφυρω.

Καλχας.
Καλχας Θεστοριδης, οιωνοπολων ὀχ' αριστος. Il. α. 69.
EPITH. Εὐφρονεων, εὐσκοπος, θυηπόλος.
PHR. Θεσπρεὶος μαντις. Soph. Θεσπρὸπος οιωνιστής. Hom.

Καμαξ.
Εσηκει δὲ καμαξι διαμπερὲς αργυρεηστν. Il. σ. 563.
—Καμακα Θρηϊκιαν—Eur. Hec. 1160.
SYN. Σκολοψ, χαραξ, σαυρωμα, κοντος, ακοντιον.

Καμαρινα.
Μη κινεῖν Καμαριναν, ακινητος γαρ αμεινων.
Prov.
Ος ταν σαν πολιν, αυξων,
Καμαρινα, λαοτρόφον. Pind. Ol. 5.

Καμαριται.
Και Καμαριταων φῦλον μεγα—Dionys.

Καματηρες.
Φῦλον αμυσον αγυστα πολυσπερεων Καμαστηνων. Emped. apud Plut.

Καματηρὸς.
—Γηρας—ουλομενον, καματηρὸν—Hom. V. 247.
—Κοπος—καματηρὸς. Arist. L. 542.

Καματωδης.
—Καματωδεων δε πλαγᾶν—Pind. N. 3.
SYN Κατακοπος, καταπονος, εγκοπος, επιμοχθος,

θος, επιπονος, μογεξὸς, μοχθηρὸς, πολυπονος, πολυκμητος, λυπηρὸς, πλησιπονος, φιλοπονος.

Καματος.

—Καμάτος δ' ὑπὸ γύνατ' εδαμνα. Il. φ. 52.

—Καματῳ αδδηκότες αἰνῷ. κ. 312.

SYN. Κοπος, καταπονησις, μοχθος, μολος, οτλος, νοσος, πονος.

EPITH. Αργαλεος, ατπεξος, ἀμετρος, δυσπονὴς, δυσιμεξος, δυσπενὴς, δυσαλγὴς, δυσαλγὴς, δυμοφθορος, ευκαματος, ευαγρος, πολυαιξ, πολυπλανὴς, μογερὸς, κυδαλιμος, ολοὸς, ποντοπορος υδροφόρος, συγεξὸς, σονεις, ωδυνος.

Καμβαινω, pro καταβαινω.

Καμβαινει μευ γλῶτ'α—Bion. 4. 9.

SYN. Αναπαυω.

Καμειρος.

—Και αργινοεντα Καμειρον. Il. β. 656.

Καμηλος.

—Υψιλοφων τε τριχες εσθημα καμηλων. Naz.

EPITH. Κυρτὴ, ταχυκνημ☉.

Φαιδιμιεν, ἱμερόεν, τιθασον γεν☉ ανθρωποισιν,
Δειρὴ οἱ τανυὴ, σικτὸν δεμας, ὠατα βαιὰ,
Ψιλὸν ὑπερθε κυρη;—κ. λ. Opp. κυν. γ.

Καμινος

—Πιπλοι δε καμινος. Hom. XLVII. 19.

SYN. Καπνοδοχη, καπνοδοκεῖον, βαῦνος, ἰπνὸς, πνιγευς, λιγδος, χοανος, χωνευτηριον, καμινιον.

Καμινὰ.

Γρηὶ καμινοῖ ἴσος—Od. σ. 27.

SYN. Καμιναδης, καμιναῖ☉.

Καμμονιη

—Αἰκεν εμοὶ Ζεὺς—Δοιη καμμονιην—Il. χ. 257.

Exp. Την εκ καταμονῆς νικην.

SYN. Καρτερια, προσκαρτερησις, επιμονή.

Καμμορ☉.

—Πέρι πανλων καμμορε φωτῶν. Od. λ. 215.

SYN. Δυσμορος, αθλιος.

Καμνω.

—Ὁ δ' αριστερὸν ὦμον εκαμνεν. Il. π. 106.

SYN. Αποκαμνω, εκκαμνω, κοπιαω, κοπτομαι, καματοω, νοσεω, νοσηλευομαι, αρρωστεω, ασθενεω, μαλακιζομαι, πραγματευομαι, πονεω, εργαζομαι.—Μαλακῶς, πονηρῶς, αρρωστως εχω.

Κάμπη.

Ευλά τε, καμπα τε—Orph. L. 91.

SYN. Ερῦχ☉, ατελαβος.

Καμπὴ.

—Καμπαῖσι δρομων. Eur. Iph. A. 224.

—Μῦθον εις καμπὴν αγω. Elec. 659.

SYN. Καμπυλοτης, καμψις, διακαμψις, επικαμπὴ, εγκαμψις, παρεγκλισις, κυρτωμα, συστροφή.—Νυσσα, καμπτηρ.

Καμπτω.

—Οφρα ιτυν καμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ. Il. δ. 486.

—Και τελ☉ καμψῃ βιᾳ. Eur. El. 956.

SYN. Καμπυλιαζω, καταναμπτω, εγκαμπτω, γναμπτω, στρεφω, αγκυλοω, στρεπτω.—Καταπειθω, μαλακιζω.—Καθαπτομαι.

Καμπύλος.

—Καμπύλον ἅρμα. Il. ε. 231.

SYN. Καμπυλοειδὴς, καμπαλέ☉, καμπτὸς, γυρὸς, αγκύλος.

Καμψιπυς.

Καμψιπυς Ερινύς. Æsc. S. T. 797.

Καμὼν.

—Ψυχαὶ, εἰδωλα καμοντων. Il. ψ. 72.

SYN. Θανὼν, αποθανὼν, νεκρὸς.

Κανακη

—Αιολίδος Κανακης γεν☉—Call. 6. 100.

Καναχεω, καναχιζω.

—Καναχησε δε χαλκός. Od. τ. 469.

—Καναχιζε δε δυρατα πύργων. Il. μ. 36.

SYN. Ηχεω, αντιαχω, δυπεω.

Καναχὴ.

Πληξ βαλλομενη καναχὴν εχε—Il. π. 105.

SYN. Ψοφ☉, αραγμὸς, κτυπος, δῦπος, ηχή.

EPITH. Ὁμοδυπος, ισομετρος.

Καναχὲς.

—Καναχοὶ περὶ αλλα τοκῆες. Nic.

SYN. Αντιαχ☉, στιγητος.

Καναχηδὰ. Adv.

—Ευρίποιο πορον καναχηδὰ ρεοντος. Call. 4. 45.

SYN. Καναχηδὸν, κοναβηδὸν.

Κανεον, κανοῦν, κανεου

Καλοῖς εν κανεοισιν—Il. ι. 217.

Παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἰρεσθε—Arist. Av. 851

—Επὶ δέ σφι τιθει χρυσεια κανεια. Od. κ. 355.

SYN. Κανης, κανισκιον, κανασσον, καρταλλὸς, σιπυη, σιτοφόρον.—Κιβωτος, καλαθος.

EPITH. Ευκυκλον, περικαλλὲς, χαλκειον, χρυσηλατον.

Κανηφορες.

Ηυθ' ἁ τῶ Υβλαιο καναφόρος αμμιν Αναξώ. Theocr. 2. 66.

Κανηφορεω

Οπως—αν κανηφορῆς. Arist. Ecc. 727.

Κανθαρος, κανθαρὶς.

Και γαρ εγὼ μισεω τὸς κανθαρος, οἱ τὰ Φιλωνδα.
Σῦκα κατατρωγοντες, ὑπανεμιοι φορεονται. Th. 5. 114.

Κανθος.

Γλαυκοῖς αμφ' οσσοισιν ανιαδέα κανθον ἐλισσων. Orph. 931.

Κανθων.

—Και τον εργατην μυκλον
Κανθων' υπὸ ξυγλῃσι μεσσαβεων—Lyc. 817.

SYN.

SYN. Ονος, καυθηλιος.

Καννα.
—Παρὰ τας καννας ιρησω—Arist. V. 393.
SYN. Καννης, ψιχθος, δοναξ.

Καννᾶινος.
—Σῶμα τὸ καννᾶινον. Ep. l. 2.
SYN. Ισχνός.

Καννὶς.
Και καννῖδ' ὑπατην—Ep. l. 6.

Κανωβος.
Εστιν πόλις Κανωβος εσχατη χθονός. Æsc. Pr. 845.

Κανὼν.
Ορθῷ μετρήσω Κανόνι—Arist. Av. 1005.
Ασπίδα—χρυσειην—καίονας τε—Il. Σ. 193.
Στηθεός εστι κανὼν—ψ. 761.
Ηλιε κανὼν σαφής. Eur. Supp. 650.
Οιδεν τογ' αισχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθών. Hec. 600.
SYN. Σταθμη, γνωμων,—δισμος.—ραβδος, (αἷς εκρατῦν τὰς ασπίδας.) Καλαμος, (περι ὃν ειλεῖται ο μῖτος ὁ ἰσηρικός.) ακτὶν.
EPITH. Αξροθετος, ιθυτενὴς.
PHR. Γραφιδων ιθυτατων φυλακα.—Γραμμης ιθυτορε ταμων.—Ηγεμόνα γραμμης απλανέος.—Τροχαλὸιο γυβερνητῆρα μολιβδε. Ep. l. 6.

Καπανεὺς.
—Καπανῆος αγακλειτε φιλος υἱός. Il. β. 564.
EPITH. Χαλκοτευχὴς, κυδαλιμος.

Καπανηϊαδὴς. Καπανηΐος.
Προσεφη Σθενελον Καπανηΐον υἱόν.
Ορστε, πεπον Καπανηϊαδη,—Il. ε. 109.

Καπετος.
Αμφὶ δὲ, κυανεην κάπετον—Il. σ. 564.
SYN. Ταφρος, ορυγμα, διωρυξ, σορος, Σηκη, βοθρος.
EPITH. Κοιλὴ, βαθεια.

Καπη.
—Εφ' αμβροσιησι κάπῃσι. Il. Σ. 434.
—Εφ' ἱππειησι κυπῃσι. Od. δ. 40.
SYN. Φαλη, καπανη.

Καπηλεῖον, καπηλιον
Βλεφαρον κεκλειστάι γ' ὡς καπηλειε Θυραι. Soph. Fr.
SYN. Οινοπωλεῖον, ἐπηλεῖον, ὀπηλιῖον, ὀψοπωλιον, οικιδιον.

Καπηλευω.
—Καὶ δὶ αψυχε βορᾶς
Σιτοις καπηλευὲ—Eur. Hipp. 953.
SYN. Απεμπολαω, κακοτεχνεω, παραποιεω, παρασημαινω, παρασφραγιζω, χλευαζω.

Καπηλικὸς.
—Καπηλικὰ μετρα φιλεῖσκ. Ep. l. 2.

Καπηλος, καπηλις.
Ει τις καπηλος, η καπηλὶς τε χοος. Arist. Th. 353.
SYN. Πανδοχεὺς, ξενοδοχος, οινοπωλης, μεταβολεὺς, πραγματευτης, σταθμεχος, στεγανομος, αυτοπωλης, παλιγκαπηλος.—πανδοκευρια.

Καπνη.
—Τί πότ' αρ' ἡ καπνη ψορεῖ. Arist. V. 143.
SYN. Καπνοδοχη, καμινος.

Καπνιζω, καπνιζομαι.
Καπνισάν τε κατὰ κλιτιας—Il. β. 399.
SYN. Καπνιαω, οψοποιεω, πῦρ αναπλω.

Καπνὸς.
Ως δ' ὁτε καπνὸς ιὼν εξ αστος αιθέρ' ἱκηται—Il. σ. 207.
SYN. Ψολος, αναθυμιασις—αχνὴ πυρός. Æsc.
EPITH. Αιθοψ, αἱματοεις, αδευκης, ατιμος, ασπλος, αιθαλοεις, αελλης, δολιος, κεροφοιτος, ὑψιπορος, λιγὺς, ευωδης, ευοδμος, κιστηεις πιγοεις, σκιοεις, σκοτοειδὴς, γνοφοεις, μελας, εριθηπὴς, πελυχροος, λαβρὸς λευκαιθεας, λιγνυοεις, κακὸς.
Ως δ' ὁτε τυφομενης ὑλης ὑπὲρ αιθαλοεσσαι
Καπνοιο στροφαλιγγες απειριτοι ειλισσονται. Apoll.

Καπνοομαι.
Η νῦν καπνῦται—Eur. Tro. 8.

Κᾶπος
—Κᾶπος εμβαλὼν ὁδῦ. Ph. 868.
Exp. Καματος, τὸ απὸ τῆς ὁδῦ ἄσθμα.
SYN. Αημα.

Καππαδοκαι.
Καππαδοκαιτε κλυτοί—Opp. κυν. α.
EPITH. Ωκυπόδες, φαῦλοι, φαυλεπιφαυλοτατοι.

Καπριος, καπρος.
Ως δ' ὁτε καπρίον αμφὶ κυνες θαλεροί τ' αιζηοί
Σευονται, ὁ δὲ τ' εἶσι βαθειης εξ ξυλοχοιο
Θηγων λευκὼν οδόντα μετὰ γναμπτῆσι γενυσιν. Il. λ 414.
Ουτε συὸς καπρε ολοοφρονος, (ὅτε μεγιστος
Θυμὸς ενὶ στηθεσσι περὶ σθενεῖ βλεμεαινει.) Il. ρ. 21.
SYN. Υς, συαγρος, πελας.
EPITH. Αγριος, αγροτερος, οριδρομος, θωὺκτὴρ, λιβοτης, λαθιοθριξ, χαμαιεινης, υληκοιτης, βλοσυρὸς, μονοφορβος,
Ηρακλειος. Ερυμανθιος.
Καπρος ενναλιος δε μεγ' εξοχος εν θηρεσσι. Opp.
Χαιτας αυχενιὰς πεφρικότα θηκτὸν οδοντα
Βρυχοντα, γληναις φρικτὸν ἱέντα σελας. Ep.
Οἷος δ' εν βησσης ορεος χάλεπὸς προϊδεσθαι
Καπρος χαυλιοδων φρονεει θυμῷ μαχεσασθαι
Ανδρασι θηρευτῆς. Θηγει δὲ τε λευκὸν οδοντα
Δοχμωθεὶς, αφρὸς δε περὶ στομα μαντιχοωντι

Λειεται,

Λειβεται, οτσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετοωντι εἰκτην,
Ορθὰς δ' εν λοριῇ φριστει τριχας,—Hes. a 390.
Κἄτο γαρ εισαμενῇ δονακωδεος εν ποταμοῖο
Ψυχομενος λαγόνας τε και ασπετον ιλύι νηδυν
Καπριος αργιοδων, ολοὸν τερας.—Apoll.

Καπραω
Γραὸς καπρωσης—Arist. Pl. 1025.
SYN. Καπριαω, καπρώζω, καπριζω, μαχλαω.

Καπλω
Τας οξυσομους εμπίδας—κκπλετε—Ar. Av. 246.
—Κακῶς κεκαφηότα Θυμόν. Il. ε. 698.
SYN. Ανακαπλω, εγκαπλω—εκπνεω.

Καπυρὸς.
Και γαρ εγὼ Μοισᾶν καπυρὸν τομα.—Theocr. 7. 37.
—Αλλὰ μέ τις καπυρὰ νοσος εξαλαπαξε. 2. 85.
Ταὶ καπυραὶ χαιται—6. 16.
SYN. Δεινὸς, αυαλεος, αγικμος.

Καπυς, Nom. Pr.
Ατσαρακος δε Καπυν.—Il. υ. 239.

Καπύω. Vid. αποκαπυω.

Καρ, Κᾶρες.
Ει δε δᾶλίς εσι καὶ Κάρ—Arist. Av. 765.
Νασης αῦ Καρων ἡγνατο βαρβαροφωνων. Il. β. 867.
EPITH. Μενέπτολεμοι, φιλοπτολεμοι.

Καρ, καρα, καρη, καρηαρ, καρηνον.
Εξ ορεων επὶ κάρ.—Il. π. 392.
—Καρα λιθῳ πεπληγμένος. Arist. A. 1216.
Ουρανῷ εσηριξε καρη—Il. δ. 443.
Ουδει ενισκηψαντε καρηατα.—ρ. 437.
Ανδρων πιπτε καρηνα,—λ. 500.
SYN. Κεφαλη
EPITH. Αιπεινὸν, αμενηνὸν, αλγινόεν, αμβροσιον, ανθοκομεν, ακερσικομον, ακηδεσον, αερσιλοφον, αδμητηλον, βλοσυρὸν, ξανθὸν, λευκὸν, γοργειον, δεινὸν, ιφθιμον, λαστον, ευπλοκαμον, ευκραιρον, ευφαὲς, ιοφόρον, λαχνῆεν, λαμοτμητον, ομοκραιρον, βοοκραιρον, ερωτοτοκον, μελανοχρων, οφρυόεν, πολιον, πολυκλαυτον, πλαδαρὸν, χαρίεν, ὑπεροπλον, σμερδαλέον, ταυρρηνον, φιλοζεφυρον, ὑψιλογον, ακυμορον, πελυπινὶς, ψαφαραχροον.

Καραβος.
Ο γριπεὺς καλαμοις καραβον εκρεμασε. Ep. l. 6.

Καραδοκεω.
Καραδοκῆντι κτῆμα τιμιωτατον. Eur. Or. 702.
SYN. Καιροφυλακτεω, προσδοκαω, δοκευω, αποσκοπεω, κατασκοπεω, καρτερεω, ελπίζω, επιτηρεω τον καιρόν.

Καραμβις
Εσι δε τις ακρη Ελικης κατ' εναντίον αρκλη,
Παγλοθεν ηλιβατος· καί μιν καλευσι Καραμβιν. Ap. 2. 361.

Καρανιστὴρ, καρανιστὴς.
Αλλ' ω καρανιστῆρες οφθαλμωρυχοὶ
Δικαι,—Æsc. Eum. 186.
—Ἡ καρανισὴς μορος. Eur Rh. 817.
SYN. Θανατηφόρος, αποκεφαλιζων.

Καρανεω.
—Και καρανεῦται λογος. Æsc. Ch. 526.
SYN. Τελειοω, κεφαλαιοω.

Καρατομεω.
—Χρὴν καρατομεῖν ξιφει. Eur. Rh. 586.
SYN. Αποκεφαλιζω, αποδειροτομεω.

Καρατομος.
—Γοργον' ὡς καρατομῳ. Alc. 1128.

Καρβανος.
Συ δ' αντὶ φωνῆς φραζε καρβάνᾳ χερί. Æsc. Ag. 1070.
SYN. Βαρβαρος, βαρβαρικός.

Καρδαμίζω.
Τὶ καρδαμιζεις;—Arist. Th. 624.

Καρδαμον.
—Εχθὲς εφαγον καρδαμα. Ib. 623.

Καρδαμυλη.
Καρδαμυλην, Ενοπηντε—Il. ι. 150.

Καρδια, κραδια.
—Μεγα δε σθενος εμβαλ' εκαστῳ
Καρδιῃ, αλληκτον πολεμιζειν,—Il. λ 12.
Αλλα μοι οιδανεται κραδιη χολῳ—Il. ι. 642.
SYN. Κῆρ, κεαρ, ἦτορ.
EPITH. Ατρωτες, απειροδακρυς, απλανὴς, ατειρὴς, αμειλιχος, ανοος, αλεγεινὴ, ακιβδηλος, αγυποκριτος, απειροκακος, αχραιλος, αδολος, ατολμος, βαθυπλυτος, βαρυξηλος, γεγεὰ καθαρὰ, θαρσαλεα, ιθυφρων, ιθυνοος, θεοσεβὴς, γαληνομορφος, μελανοχρως, μελαινα, μαχημων, μενεδηίος, προφρων, πινυτὴ, πολυγηθὴς, μυθοτόκος, σιδηρῆ, χαλκεια, σφαλερὰ, συφελικτος, συμφραδμων, ὑψινοος, ὑψαυχην.

Καρδοπος, καρδοπη.
Οσις καλεσειε καρδοπον τὴν καρδοπην. Arist. N. 1253.
Exp. Μακτρα, (τω αλευρω) μαγὶς, (εν ᾗ τὸς αρτους ειματτον,) σκαφη.

Καρηβαρεω.
—Καρηβαρεῦντες εκ μεθης—Lyc 384.
SYN. Καρηβαριαω, κεφαλαλγεω.

Καρηκομαων.
—Καρηκομαοντες Αχαιοί. Il. β. 323.
SYN. Καταβοστρυχος.

Καρια.
Και Καριης Ροδω τε—Anacr. 32. 16.

Καρικὸς.
—Και Καρικῶν αυληματαν. Arist. R. 1336.

Καρὶς.
Καρῖδ' ευμεγεθη ληψη—Archestr.

Καριων.

Καριων.
Πολλὰ δὲ Καριωνος ανω—Call. 1. 24.
Καρκάιρω
Καρκαιρε δε γαῖα ποδεστιν. Il. υ. 157.
—SYN. Ηχεω, κινεομαι.
Καρκησια.
—Αμφὶ σιτία και καρκησια. Soph. Fr.
Καρκινος.
—Νατακμ·μες. αγκυλοκῆλαι,
Λοξοβύται, σῖβλαι, ψαλιδοσομοι, οστρακοδερμοι,
Οσοφυεῖς, πλατυνωτοι, αποσιλῶντες εν ωμοις,
Ελωισσοὶ, χειροτενοντες, απὸ σερων εσερῶντες,
Οκταποδες, δικαρηνοι, αχειρες. οἱ δε καλεῦνται
Καρκίνοι, οἱ κ. λ Hom. Β. 285.
—μετση δ' ὑπὸ καρκίνος εσί. Arat.
Ληψεται τον τραχηλον —ὁ καρκίνος. Eur. C. 605.
SYN. —Καρκινωμα—δετμός.
EPITH. Αλητης, λεχριος, σισυροδυτης, αντικελευθος.
Καρνια. Ἑορτὴ Δωρική.
—Τα δε Καρνεα, και δὴ εφερπει. Theoc. 5. 83.
Τεθμιαι εὖτέ σφιν Καρνεάδες ηλυθον ὧραι. Call. 2. 87.
Καρος.
—Καρος δέ μιν αμφεκαλυψε. Ap. 2. 203.
SYN. Ληθαργος, κῶμα, σκοτωσις. μεθη παραφορά.
Καρω.
—Θαιατῳ κεκαρωμενα δεινὰ πελωρα. Theoc. 24. 58.
SYN. Βαρυνω, (τὴν κεφαλην.)
Καρπαθος.
—Και Καρπαθος νεμοεσσα. Hom. A. 43.
EPITH. Παιπαλοεσσα.
Καρπαλιμ⊙.
—Κιχεὶς ποσὶ καρπαλιμοισι. Il. π. 342.
SYN. Αιψηρὸς, οξὺς, ὁρμητικὸς, ταχὺς.
Καρπαλιμως
Καρπαλιμως δ' ανεδυ πολιῆς ἁλός.—Il. α. 359.
SYN. Οξέως, ὁρμητικῶς, ταχεως.
Καρπίζω, καρπίζομαι.
Παφονδ—ἀν ποταμὸν ροαὶ
Καρπίζουσιν αγομβροι Eur. B. 406.
SYN. Εκκαρπίζομαι ποτίζω. (Ευκαρπον ποιειν.)
Καρποομαι.
Καρπιμος.
Μηδ' ἅιμά μι δεξαιτο καρπιμον πεδον. Eur. Or. 1091.
Καρποποιὸς, καρποτρόφος, καρποφόρος.
Γῆς καρποτοιὸν παῖδα Δήμητρος—Rh. 964.
Καρποτρόφ⊙ δρῦς—Lyc. 1423.
Πεδια—καρποφορα γᾶς Eur. Hel. 1501.
SYN. Καρποτοκος, διατρυγιος, επικάρπιος, καρποδοτης, κατακαρπος, καρπογόνος, καρπασιμος.
Καρπουμαι
—Τῆσδε νῦν καρπευμεθα. Soph. Tr. 207.
SYN. Απολαυω, καρπευω, καρπίζομαι, διακαρπόομαι.
Καρπὸς.
Καρπὸν εδηλησαντο—Il. α. 156.
SYN. Επικαρπια, εκκαρπωσις, εκφορια.
EPITH. Αφθον⊙, αθανατος, αὐξομεν⊙, αφειδὴς, αυθημων, βιοτησι⊙. β τρυωδὴς, γλυκὺς, ευιερος, ευωδης, ευφρων, ευανθὴς, Ζευδὴς, ζειδωρος, φερεζωος, νεοθηλὴς εριθηλης, ευθηλὴς, μηλωψ, θαλλων, πολυγηθὴς, πολυανθὴς, πολυειδὴς, λαθικηδὴς μαξ, δροσοις. φρενοθελγὴς, φιλακρητ ς. χαριε, κρ·κ ειος, πιων, οιν.ψ, μελιηδὴς, μελιφρων, θερειος.
Καρποτελεω.
Καρποτελεῖν δέ τις
Ξεὺς επικραινετω
Φερματι γᾶν πανωρῳ. Æsch. Supp. 695.
Καρπωμα.
Καρπωματα εαζοντα—Ib. 1008.
SYN. Οιησις. θυσια. προσφορά.
Καρτα
Και καρτ' επαινε τευξεται,—Soph. Aj. 527.
—Καρτα τοι φιλοικτιστον γυνή. Ib. 581.
SYN. Παυ, αγαν, μάλα, λιαν, μεγαλως, δεινῶς.
Καρταιπυς. κραταιπυς
—Οταν δ' ευρυσθενεῖ
Καρταιποδ' αυ ερυη Γεοχῳ. Pind. Ol 13.
Ημιονοι δ' ἑξηνι κραταιποδες ες τόδε δῶμα. Hom. xlviii. 8.
Καρτερεω.
—ἡ παθόιτα καρτερεῖν Eur. Alc. 1088.
SYN. Διακαρτερεω, εγκαρτερεω, διαρκεω, μενω, ὑπομενω, αντεχω, διατελεω.
Καρτερὸς, vid. Κρατερος
Ει μαλα καρτερος εσσι—Il. α. 178.
Καρτεροθυμος. Vid. Κρατεροφρων.
—Και ἡεα καρτεροθυμον. Il. ν 350.
Καρτεροχειρ
Καρτεροχειρ', αμογητε, δορυσθενές—Hom. vii. 3.
Phr μερμερα ρεζων
Καρτισος, κρατισος.
καρτισοι δὴ κεῖνοι—Il. α. 266.
SYN. Ανδρικρατος, ανδρωδεστατος, αριστος.
Καρτος, vid. Κρατος.
Δοιη καρτος εμοι—Il ρ. 562.
Καρτυνω, καρτυνομαι, vid. κρατυνω.
Αλλ' ευ καρτυναντες ἑαῖς ενι χερσὶν ερετμά. Ap. 2. 332.
—Εκαρτυναντο φαλαγγας. Il. λ. 215.
Καρυα.
Κάι τε συγ' ἡ καρυης αποδακρυον,—Nic.
Καρυον.
Συκοις και καρυοις—Hom. B. 31.

—το λιπυρον επι κροταφοισι καρυθ. Ib. 130.
Καρυκοποιεω.
—Και καρυκοποιειν. Arist. Eq. 342.
Καρυκοποιος.
Καρυκοποιους προσβλεπων βδελυττομαι. Athen.
Καρφαλεος, Καρχαλεος.
Ως δ' ανεμος ζαης κϊων θημωνα τιναξη
Καρφαλεων,—Od ε. 369.
Διψη καρχαλεοι—Il. φ. 541.
SYN Καταξηρος, ξηρος, αζαλεος, υπερισχνος, καρφοειδης.
Καρφος.
Ως δε γυνη—πυρι καρφεα χευατο.—Ap. 3 291.
SYN. Καρφη, καρφις, ξυληφιον, σκινδαλμος, σκαριφον, καλαμη, χορτηριον, φρυγανον.
Καρφηρος.
Ευγαιας καρφηρας θησων τεκνοις. Eur. I. 172.
SYN. Καρφιτης, καρφωδης.
Καρφω.
Καρψω μεν χροα καλον—Od. ν. 398.
SYN Καρφυνω, αυαινω, ξηραινω.
Καρχαροδης, Καρχαρος.
Κυνων υπο καρχαροδοντων. Il. ν. 198.
—Καρχαρος κυων. Lyc. 34.
Και καρχαρον τι μειδιασας. Suid.
SYN. Τραχυς.—Οξυοδους.
Καρχαρεος.
Καρχαρεοισι λυκοισιν εοικοτες—Tryph. 606.
Καρχησιον.
Προς ζυγον καρχησιω. Pind. Nem. 5.
SYN. Ικριον.
Καταλβαζω.
Καταλβατω τας εν Πυλω στρατηγους. Arist. Eq. 354.
SYN. Λοιδορεω.
Καταλβας, καταλβη.
Υπο ταϊνδε, ταϊν καταλβαδιαν—Ecc. 1098.
SYN. Κασαυρα, καταυρας, κασαυρις, κασωρις, κατσα, καστας, εταιρα.
Καταυριον, κασαυρειον.
Εν κασαυριοισι—Eq. 1282.
SYN. Καταλβιον, εταιρειον, κηλωστον, κοινειον, πορνειον, πορνοβοσκειον, χαμαιτυπειον, ματζυλλειον.
Κατιγνητη. Κατιγνητος,—Κατιγνητη Εκατοιο. Il. υ. 71.
—Κατιγνητη Εκατοιο. Il. υ. 71.
Φιλε κατιγνητε—Il. δ. 155.
Την Εκτορος τε χατερων πολλων κασιν. Eur. Hec. 360.
—Πολυδωρος κασις. Ib. 426.
SYN Αδελφη.—Αδελφος.—Συγκασις.
Κατσανδρα.
Ητεε δε Πριαμοιο θυγατρων ειδος αριστην,
Κασσανδραν, ανεδυην—Il. ν. 365.

ΕΡΙΤΗ. Θεηλατος, Θεοπροπος, βακχευσα, μαινας, φοιβας, κακομαντις, ετεροφρων, λοξοτροχις, θαρσαλεα, κυνωμια, περιωδυς, δϊα, Πριαμις,
ΡΗR. Ικελη χρυσῃ Αφροδιτῃ. Hom. Μαντιν αγαθην και απιστον. Tryph. Μαντιπολα Βακχης—το βακχειον κλεος της Θεσπιωδος Κασσανδρας. Eur.
Η φοιβοβλητος χελιδων.—Ελικτα κωτιλλουσα δυσφραστως επη. Lyc.
Την Κασσανδραν ϊν' ακλυω
Ριπην ξιφηρης πλοκαμους
Χλωροκομῳ σεφανῳ δαφνας
Κοσμηθεισαν, οταν Θεα
Παντοσυνοι πνευσωσ' ανακται. Eur. I. A. 757.
Κασσα, κασωρις. vid. Καταλβας
Λιπτοντα κασσης εκβαλων πελειαδος. Lyc. 131.
Οταν κορη κασωρις—Ib. 1385.
Κασσιοπεια.
Νυκτι φαεσιμενη παμμηδι Κασσιοπεια. Arat.
Κασσιτερος.
—Και εικοσι κασσιτερειο. Il. λ. 25.
ΕΡΙΤΗ. Εαγης, νεοτευκτος, πανεφθος, φαεινος.
Κασσυω.
—Οϊσι πεδιλα παλιμβολα κασσυσι. Nic.
SYN. Συρραπτω.—Κατασκευαζω.
Κασταλια (Πηγη).
Κασταλιαστε γαμα,—Soph. An. 1143.
PHR. Κασταλιας ενθεον υδωρ. Nonn.
Αργυροειδης Κασταλιας δινας. Eur.
Κασταλιδες.
Νυμφαι Κασταλιδες Παρνασιον αϊπος εχουσαι. Theoc. 7. 148.
Κασιανειρα.
Καλη Κασιανειρα, δεμας εικυια Θεῃσι. Il. Θ. 305.
Κασωρ, (και Πολυδευκης.)
Κασορα Θ' ιπποδαμον, και πυξ αγαθον Πολυδευκεα,
Αυτοκασιγνητω—Il. γ 237.
Υμνεομες Λητδαρτε κλειτοχω Διος υϊω,
Κασορα, και φοβερην Πολυδευκεα πυξ εριθιζειν.
—Αρσενα τεκνα
Κυρης Θεσιαδος Λακεδαιμονιας δυ' αδελφεας,
Ανδρωπων σωτηρας επι ξυρῃ ηδη εοντων.—
Ω αμφω θνατοϊσι σοηδοκι, ω φιλοι αμφω,
Ιππης, κιθαρισαι, αεθλησηρες, αοιδοι —
Κασωρ δ' αιολοπωλος, ο τ' ινατος Πολυδευκης.—
Theoc.
Λακεδαιμονιοι κλεηρες—Call. Ημιθνητοι διπτυχοι.
Lyc. Λευκοπωλοι Τυνδαριδαι. Pind.
—Σε δε, Κασωρ αεισω
Τυνδαριδα, τ. χυπωλε, δ' ρυτοεε, χαλκεε θωραξ.
—Υπειρ χθ' εν δαι Κασωρ Theoc 22
Κασοιδ' οτι ομιλος εν αμιθεσι πολεμιοις
Αλλος εην—Ib. 24.

—Ωκυπεδων δεδαμένω ἱππων Apoll. 1. 146.
Ερ Καρτερὸς, ἱππαλιδης, φαεσφόρω, φιλοξενω, Χλκε μητις, χρυσαρματις.
Κασωρευω. vid. Βασαρα.
SYN. Πορνευω, εκπορνευω, κατοπορνευω, μαχλαω, παλλακευομαι, απολαυω.
Καταβαινω
Εκ λικνε καταβαινε—Hom. M. 290.
Εις πεδιον καταβῆναι—Il. γ 252.
SYN. Αποβαινω, αποκαταβαινομαι, εμπιπλω, συμπιπλω.
Καταβακχιομαι.
Και καταβακχιῶσδε—Eur. B. 109.
SYN Βακχευω.
Καταβαλλω.
Εις μεσσον κατεβαλλε—Il. ο. 357.
SYN. Απαραττω, καταρραττω, καταταραττω, καθιστημι. καταπημιζω, κατερειπω, αφιημι. καθιημι, καθιμαω, χαλαω, καταφερω, κατασεφω, αναστρεπτω, πορθεω, αποξυριπτω, επισελλω, λυω.
Καταβασμὸς.
Καταβασμὸν, ἐνθα Βυβλινων ορῶν απὸ
Ἰητι σεπλὸν Νεῖλος ευποτον ερος. Æsc. Pr. 810.
Καταβλαπτω.
—Ὁτε μήτι καταβλαπτῃ τὸ σὺν αυτῷ. Hom. M. 93.
SYN. Βλαπτω, κατασυομαι.
Καταβλωσκω.
Αγυ καταβλωσκοντα—Od. π. 466.
SYN Κατερχομαι, διεξερχομαι, ὑπεκφευγω.
Καταβολὰ.
Καταβολὰν ἱερᾶν αγωνων Pind. N. 2.
SYN. Εδεθλιον, επιβολὴ, προβολὴ, εγχειρημα. εκτισις, καταλυσις, καθαιρεσις.—Καθοδος. Κατακωχὴ.—περιοδος, θυσια, τελετὴ. Καπαγησις.
Καταβοσκω, καταβοσκομαι.
Πορτιος ἠὲ βοὸς ξυλοχον καταβοσκομεναων Il. ε. 162.
SYN. Κατατρωγω, καταβρωσκω.
Καταβρεχω.
Εμοὶ μελει μυρσισι
Καταβρεχειν ὑπηνην. Anac. 15. 5.
SYN. Διαβρεχω, βρεχω, καταρραινω, επιπασσω, κατιμβρεω, καταχεω, διαχεω, αρδω
Καταβριθω.
Ειροποκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβριθασι. Hes. ε. 232.
SYN. Βαρεω, καταβαρυνω, βαρυνομαι.
Καταβροχθιζω,
Οβολὸν καταβροχθισα—Arist. Av. 503.
Καταβρυχω.
Ος τὸ καταβροξειεν—Od. δ. 222.

Καταβρωμι. καταβρωσκω.
—Κατεβρως αμβροτον εδαρ. Hom A. 127.
Ως μη καταβραξῃ γιν εν ροχθοις κλυδων Lyc. 742.
SYN. Αποχανω, εκροφεω, καταπινω.
Αποβοσκομαι, κατεσθιομαι, κατατρωγω.
Καταγελαω
Κὰν τοῖσδε κοσμοις καταγελωμενην.—Æsc. Ag. 1280.
SYN. Επιγελαω, διαπαιζω, επιπαιζω, καταπαιζω, χλευαζω, καταχλευαζω, καταμειδιαω, καταμωμαομαι, ὑβριζω. καταχερτομεω, καταφυζομαι, καταβρενεω, κατειρωνευομαι, διατυρω.
Καταγελως.
Τί δῆτ' εμαυτῆς καταγελωτ' εχω τάδε; Ib. 1273.
SYN. Καταγελασμα, χλευασια, χλευασμα, χλευασμὸς διασυρμὸς, επιχαρμα, μωκημα, ταθασμὸς, καταχηνή.
Καταγηρασκω. καταγηραω.
Αιψα γὰρ εν κακοτητι βροτοὶ καταγηρασκουσιν. Od. τ. 360.
—καταγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 510.
SYN. Γηραω, συγγηρασκω, χρονοτριβεω.
Καταγινεω.
—Ἀφ' ὑψηλων ορεων καταγινεον ὑλην. Od. κ. 104.
SYN. Κατακομιζω, καταφερω, καταγω.
Καταγιγνωσκω, καταγινωμι.
Ουτος καταγνὺς τὸ γεροντος τους τροπους. Arist. Eq. 46.
Ει μη καταγνωσεσθε ταυτην την δικην Ib. 1357.
SYN. Γινωσκω, καταμανθανω — κατακρινω, — ενθυνω.—Ελεγχω, καταμεμφομαι.
Καταγλωτιζω.
—Καὶ ψευδῆ κατεγγλωτιζέ μοι. Arist. A. 379.
SYN. Βλασφημεω. λοιδορεω, κατηγορεω. βατταριζω, σπερμολογεω, κατασωμυλλω, καταφλυαρεω, ψελλιζομαι. γλωττοσροφεω.
Καταγλωτισμα
—Μυρια κροκα καταγλωτισματων. N. 51.
SYN. Καταγλωτισμὸς καταπασμα. περιλαλημα. κ λακευμα.—Αισχρὸν φιλημα.
Καταγμα
Το γαρ καταγμα—τῆς οιὸς—Soph. Tr. 108.
SYN. Κατασπασμα θραῦσμα, μηξυμα, τολυπη.
Κατακγυνμι
Ειτα κατᾶξεί τις αυ—
τὰ μεθυων τῆς κεφαλῆς Ορεσης. Arist. A. 1165.
SYN γω. αγνυμι, κατακλαω, καταγω.
Καταγορευω.
Ἐαν δε μή σοι καταγορευτη. Pa. 106.
SYN Εισαγγελλω, ενδεικνυω, καταγγελλω.
Καταγραφω
—Τας Ορφεια κατεγραψε—γῆρυς. Eur. Alc 978.
SYN. Απογραφω, διαγραφω, επιγραφω, μετα-
γρα-

γραφω. προγραφω, ὑπογραφω, ὑπαιτιαομαι, σκιαγραφεω, προμηθεομαι. προξενεω. αποχειροτονεω.

Καταγρομενος, pro καταγηρομενος.
—Ὑπνῳ κῶμα καταγρομενον. Theoc. Ep. 3. 6.

Καταγω.
—SYN Κατα δ' ἅρματα αξω. Il. Σ. 403.
SYN. Καταγνυμι, διαρρηγνυμι, συνθριβω.

Καταγω.
—Καταγειν κοιλας επι νῆας. Il. ε. 26.
SYN. Αναγω, μεταγω, προαγω, προσαγω, καταβιβαζω. καταιξω, παραβαλλω.

Καταγωγεῖον καταγωγιον.
Εις τ' αυτὸ καταγωγεῖον αυτοῖς ἤξομεν. Antiph. 6. 5.
Τίς αν ἄν ὁρῶν παρελθοι
Καταγωγιον τοιοῦτον; Anac. 22. 6.
SYN. Καταγωγὴ, καταλυμα, καταλυσις, σαμβὰς, ξενοδοκειον, πανδοκεῖον.

Καταδαζομαι
—Και οιωνοὶ κατὰ παντα δασονται. Il. χ. 354.
SYN. Αποδαζομαι, διαρπαζω, καταληϊζομαι.

Καταδαιομαι.
Αιγων ογδωκοντα μιος κατεδαισατο μασδα. Theoc. 4. 34.
SYN. Κατατρωγω —Καταδαζομαι.

Καταδακνω
—Καταδακνω δακτυλον ακρον. Hom. B. 45.
SYN. Επιδακνω, αποδακνω, βρυκω.

Καταδακρυχεω
—Θετι; καταδακρυχεωτα. Il. σ. 94.
SYN. Δακρυω, καταδακρυω, καταθρηνεω.

Καταδαμναμαι.
—Πυρὶς καταδάμνατ' αὐτμῇ. Hom. M. 137.
SYN. Δαμναμαι, καταδαμαζω, αφανιζω.

Καταδαπτω, καταδαπτομαι.
Μή με εα παρὰ νηυσὶ κυνας καταδάψαι Αχαιῶν. Il. χ. 339.
SYN. Καταδαρδαπτω, περιδαρδαπτομαι, δαπτω, καλεδω, καταδαπαναω, κατακοπτω, διαλαφυσσω, διασπαω.

Καταδαρθανω. καταδαρθω
Καδδραθετην δ' ὁ πολλὸν επὶ χρονον.—Od ο. 493.
—Παρα τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν. Arist. Ecc. 624.
SYN. Αποδαρθω, εγκαταδαρθανω. εγκαθευδω, κατακοιμαομαι, απομεσμηριζω, καθυπνοω, κατακοιμιζομαι

Καταδειδω
Τοιῶτον ιδὼν τερας ὁ κατέδεισα—Pa. 758.
SYN. περιδειδω, περιφοβεῖμαι, καταπληττω, κατατπωσσω. Καταδειλιαω.

Καταδερκω.
Μανιας ωιθ' καταδερχθῆναι. Soph. Tr. 1017.
SYN. Θεωρεω, καθοραω, αποβλεπω.

Καταδευω, καταδευομαι.
—Ἵν' κατα μὴ καταδευῃ Hes. ε. 544.
SYN. Δευω, βρεχω,—δευομαι, βρεχομαι, νοτιζομαι, πλαδαω.

Καταδεω.
—Ὁ δ' οϊσταμενῳ καταδησῃ
Δεσμῷ εν αργαλεῳ.—Od ο 443.
SYN. Αναδεω, προσδεω, συνδεω, δεω, δεσμευω συναπτω —Επιδω,—κωλυω.

Καταδηλῳ.
Εν εμοὶ καταδηλῳ εσαι. Soph. Æd. C. 1278.
SYN. Δῆλῳ, αριδηλῳ, προδηλῳ, ευδηλῳ.

Καταδημοβορεω.
—Λαοῖσι δοτω καταδημοβορῆσαι. Il. σ. 301.
SYN. Κατατρωγω, καταγελισκω.

Καταδηριαομαι.
—Τωτδε δ' ἐᾷν πεδιον καταδηριαασθαι. Il. π. 96.
SYN. Αμιλλαομαι, μαχομαι, φιλαεικῶ.

Καταδιαλλασσω.
Οι μ' ελεγον ὡς καταδιηλλαγην. Arist. V. 1275.
SYN. Διαλλασσω.

Καταδηλοω καταδηλομαι.
Ου Μενελεώ; με καταδεδηλωται—Eur. I. A. 1269.
SYN. Δηλοω, ὑποζευγνυω, χεζοω.

Καταδρηστρα
—Αἳ οἱ δῶμα καταδρηστραι εασι. Od. κ. 349.
SYN. Δρηστρα, ὑποδρηστρα, δηλη.

Καταδρομος
Μελαθρα, πυρὶ καταδρομα. Eur. Tro. 1300.
SYN Αναστατῳ.

Καταδρυμα.
Γυσὰ δε σαρκῶν πολιῶν
Καταδρυματα χειρῶν. Supp. 51.
SYN. Αμυξις.

Καταδρυφασσω.
Χηλῶ κατεδρυφαξε διπλυχες γονάς. Lyc. 239.
SYN. Φραττω. περιφραττω. αταφλιζομαι.

Καταδυμι, καταδυνω, καταδυω, καταδυομαι.
Ημος δ' ηελιῳ κατεδυ—Il α 475.
Σπαργαν' εσω κατεδυνε—Hom. M. 237.
—Κατά τε ρωπηία δυω. Il. φ. 559.
—Καταδυτεο μᾶλλον Αρηϊ. Il. σ. 134.
SYN. Δυω, δυομαι, καταπιπτω, εισδυνω εισδυομαι, Επιβαινω, αφικνεομαι, εισερχομαι. — Κρυπτομαι, Ενδομυχεω. καταχαλυπτω — Καταπολιζομαι. —Καλαισχυνομαι.—Περιδυω.

Καταδωροδοκεω.
—Οὐ φητιν δεισας καταδωροδοκῆσαι. Ar. V. 1031.
SYN. Διαφθειρω. (χρημασι.)

Καταειδω. καταειδομι.
Θριξὶ δε παντα νεκυν κυλαεινυν—Il. ψ. 135.

Ὄρος κατειμένον ὕλη. Od. ν. 351.
SYN. Κατακαλυπτω, σκεπαζω περιβαλλω.

Καλαζαινω.
Καταζηιασκει δε δαιμων. Od. λ. 586.
SYN. Αζαινω, αυαινω, καλακαρφω.

Καλαζαω, καλαζαω.
—Καλαζῇ δεῦρ' αεῖ σεμιὸν βιον. Eur. I. 56.

Καταζευγνυω, καταζευγνυμι.
—Κρυπτομενα δ' εν
Τυμβηρει θαλαμῳ κατεζευχθη. Soph. An. 959.
SYN. Συζευγνυμι, ζευγνυμι. αρμοζω.—καλαυλιζομαι.

Καταθαπτω
—Χρὴ τ.ν μὲν καταθαπτειν ὅς κε θανῃσι. Il. τ. 228.
—Οὐδέ τις ἦεν — κατθάψαι. ib. ω. 611.
SYN. Θαπτω, συνθαπτω, ενταφιαζω.

Καταθελγω
Τὰς αυτὴ κατεθελξεν—Od. κ. 213.
SYN. Καλαψηχω; καταψαω, κατακηλεω, καταπραϋνω, καταμηλισσω, εκμελισσομαι, εξευμαριζω, πραϋνω, μειλισσω, ψηλαφαω, ημερω, τιθασσευω. εξαπαταω.

Καταθνησκω.
—Κατὰ μεν Τρωων θανον ὁσσοι αριστοι. Il. μ. 13.
SYN. Αποθνησκω, θνησκω.

Καταθνητος.
—Ου μεν γάρ τι καταθνητός γ' ετετυκτο. Il. ε. 402.
SYN. Θνητὸς, ανδρομεος.

Καταθρηνεω
—Επὶ τυμβῳ καταθρηνησον Eur. El. 1326.
SYN. Θρηνεω, γοαω, κατολοφυρομαι.

Καταθυμιος.
—Μηδέ τι τοι θαναλος καταθυμιος εσω. Il. κ. 383.
—Τό μοι καλαθυμιόν εστιν. Od. χ. 392.
SYN. Απ θυμιος, (κατὰ τον νεῶν)—Θυμαρὴς, ενθυμιος, ευαρεστος, κατ' εμὴν δοξαν.)

Καταθυμοβορεω.
Φειδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καλαθυμοβορησης Pyth. ult.
SYN. Αναχημαι, λυπεομαι.

Καταθυω, καλαθυομαι
Νῦν δὲ νιν εκ θυεων καλαθυσομαι—Theoc. 2. 10.
SYN Θυω, καλαγοηευω. επαδω. επισφατλω.

Καλαιβαλὴς.
—Θυραι—καλαιβαλαι ανθρωποισιν. Od. ν. 110.
SYN Βασιμος, βαλὲς.

Καλαιβαλὴς, καλαιβάλις
Καλαιβαλὴς κεραυνὸς. Æsc. Pr. 359.
—Εις Αίδαο καταιβάτις εσι κελευθος. Ap. 2. 353.
SYN. Επιρρεπὴς.

Καταιγίζω.
—Πριν καταίγισαι πνοὰς—Αρεος—Æsc. S. T. 63.
SYN. Επιφερομαι, καταβαλλω. διαθυσσω.

Καταιγις. καταιξ.
—στυγερῇτι καταιγίσι βεβριθυῖ. Cal. I. 5.
—Τοθεν Βορεας καταΐξ
Ερχεται αχλαινοισι δυσαὶα κρυμον αγυσα. Call. 3. 114.
SYN. Αελλα, ζαλη, λαιλαψ.
EPITH. Αιπηεσσα, θοὰ, ὑδατοεσσα, χειμερια, τρηχεῖα.

Καταιγδην.
—Σπιδαρῇσι καταΐγδην ελατῃσιν. Ap. I. 64.
SYN. Μεταΐγδην, λαβρως, φοραδὴν, ὁρμητικῶς.

Καταιδεομαι
Δαιμοσια στυγνὸν καταιδεσθεῖσα.—Eur. Hipp. 772.
SYN. Αιδεομαι, αζομαι.

Καταιθαλοω.
Ον Ζεὺς κεραυνῷ πυρπολῳ καταιθαλοῖ. Eur. Supp. 640.

Καταιθω.
Και καταιθειν τὸν παναργον. Arist. Th. 734.
SYN. Κατακαιω, καταπρηθω, αιθαλοω.

Καταικιζω.
—Σῶμα σὸν καταικιῇ; Eur. Andr. 828.
SYN. Αικιζω, ὑβριζω, αφανιζω.

Καταινεω.
Συσσοι καταινῶ λιαν σ' εγώ. Iph. A. 336.
SYN. Συναινεω, αποδεχομαι, επινευω.

Καταιρω.
—Κατῆραν ες τα βιβλία. Arist. Av. 1288.
SYN. Καταγω, προσιθημι, καταβαινω, εισερχομαι, εφορμιζομαι. καταπλεω.

Καταίσχομαι, pro κατεχομαι,
Ουτ' αρα ποιμνησιν κατταίσχεται.—Od. ι. 122.

Καταισχυνω.
Μητι καταισχυνειν πατερων γενος.—Od. ω. 507.
SYN. Αισχυνω, ατιμαζω. μιαινω, αμαυρω.

Καταιτυξ.
—Κυνεην—αφαλόν τε και αλοφον, ἥτε καταιτυξ
Κεκληται. Il. κ. 258.

Καταιωρεομαι
—Θυτανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοί. Hes. α. 225.
SYN. Ανακρεμαω, εκκρεμαμαι, κρεμαμαι.

Κατακαιριος.
—Ὅ οἱ μιν βελος καλακαιριον ἦλθεν. Il. λ. 439.
SYN. Καιριος. θανατηφορος.

Καλακαιω.
Και τα μεν αρ σχιζῃσιν αφυλλοισιν κατεκαιον. Il. β. 425.
SYN. Καιω καταιθω, κατασμυχω, καταφλεγω, καταπρηθω, κηλοω, πυρπολεω, εκπυροω.

Κατακαλυπτω.
Αλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλυπτοι. Il. ζ. 464.
SYN. Καλυπτω, συγκαλυπτω, εγκαλυπτω, παρακαλυπτω, περιστελλω, καταστεγαζω, περιστεγω, περισκεπαζω.

Καταπαμπλω.
—Χειμῶν᾽ ὅν
Ουτ᾽ καταπάμπλειν τας τροφὰς ῥᾳδιον. Arist. Th. 74.
SYN. Γναμπλω, μετατρεφω, αποστρεφω.

Καταπαρφω
Φυλλάδ᾽ ηδη καταπαρφομενης. Æsc. Ag. 8.
SYN. Καταζαινω.—αφανιζω.

Κατακειμαι, κατακειω, κατακειομαι.
—Εν λοχμῃ πυκινῇ κλιθεντο μεγας σῦς. Od. τ. 439.
Νῦν μεν δαιτα μενοι καλακειεσθε—Od. η. 188.
SYN. Ανακειμαι, παρακειμαι, καλακλινομαι. κατακοιμωμαι. καθευδω.

Κατακειρω.
—Βιοτον καλακειρετε πολλόν. Od. δ. 686.
SYN. Καταναλισκω, καταδαπαναω. διακειρω.

Καλακελευω.
—Κατακελευε δή. Arist. R. 209.
SYN. Εγκελευω, παρακαλεω.

Κατακηλεω.
—Ος τήνδ᾽ ατην
Χαρὶς ζηνὸς κατακηλησει. Soph. Tr. 1020.
SYN. Καταθελγω.

Κατακλαω
—Ουδὲ κατεκλαν. Il υ. 227.
SYN. Καταγνυμι, διακλαω, καταλοιαω.

Καλακλεὶς.
Και τῆς καλακλεῖδ᾽ επιμελε—Arist. V. 154.

Καλακλειω.
Αγίνα Τυνδαρεω καλεκλαξαλο την αγαπαλὰν
Μνασηνας Ελεναν—Theoc. 18. 5.
SYN. Εγκλειω, περικλειω, εγκατακλειω, κατακλιὶζω, κατειργω, περιλαμβανω, επιτειχιζω.

Κατακλειστος.
Α παῖς ἀ πατακλειστ᾽—Call. Fr.
SYN. Αφερκλος, κρυπτός.

Καλακλὶς.
—Κοιλην τε καλακλῖδα βελεμνων. ib. 3. 82.
SYN. Φαρετρα.—κλεῖστρον.

Κατακλινω, κατακλινομαι.
—Κατακλινας επὶ γαιῃ. Od. κ. 165.
Αδὺ μελιτδομεν᾽ κατακεκλισο—Theoc. 7. 89.
SYN. Κατακειμαι, εγκλινω, ανακλινω.

Κατακλυζω.
—Την Φρυγῶν πολιν
Χρυσῷ ρεεσαν, κλπιτας κατακλυσειν
Δαπανεισιν.—Eur. Tro. 995.
Αλλ᾽ ὁτε κοσμον ἁπαντα Θεὸς κατεκλυσ᾽ ὑετοισι. Sibyl. l. 1.
SYN. Εξαρκεω, περισσευω.—βυθιζω, καταβυθιζω, καλαβαπτιζω, συλλαω. καταδυνω. επικλυζω υπερρεω, πλημμυρεω, κυμαινω.

Κατακλυσμὸς.
Πᾶν γεν᾽ ἐχολεσω μεγαλοις ὑδατων κατακλυσμοῖς. Ibid.
SYN. Επικλυσις, κατακλυσις, προτκλυσις, χυσις, επιρροὴ, πλημη, πλημμυρα, πλημμυρὶς, εκκυμανσις, εκκυματωσις,
Και τοτε Ωκεανε μεγαλε ρυσις εσσει᾽ εν αυτοῖς
Μαινομενω: ὑδατων.—συνεπιχεισετο δ᾽ αἶται
Παντες, και ὑδατων φλεβες εξελυοντο ἅπασαι,
Ουρανόθεν μεγαλων ανεοιγμένεων καταρακτῶν,
Εκ τε μυχῶν γαιης, καὶ αξυσσε ακαματοιο
Υδᾶτα μυριοεντα φαινη. και γῆ εκαλυφθη
Πᾶσα απειρεσιος.—κ. λ Sibyl. l. 1.

Κατακλῶθες.
—Ασσά ὁι αἶτα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
Γενομενῳ νηαντο λινῳ—Od. η 197.
Exp. Αι καταμοιρσαι ἑκαστῳ τὸ εμαρμενον.

Κατακλωθω.
Γηαὶ γαρ ευγασῆρας αμναμοι τριπλαῖς
Πηναις κατεκλωσαντο δηναιᾶς Αλ᾽. Lyc. 145.
SYN. Κλωθω, μιτομαι, πηνιζω, νεω.

Κατακναω.
Ει μὴ κατακνησας τοῖς στρατιωταις ἀ λαβες. Arist. V. 959.
SYN. Τεμνω, μειζω, αποξεω, κατακνηθω.

Κατακνιζω.
—Εγὼ δὲ κατακεκνισμαι δεινακρα. Pl. 974.
SYN. Κατακναω, διακνιζω, παρακνιζω, ὑποκνιζω, καθυϐριζω.

Κατακνωσσω,
Τοῖα κατακνωσσα μινυνθαδιῳ νεον ὑπνῳ
Λεσσω ονειρατα λυγρά—Apoll. 3. 690.

Κατακοιμαω, κατακοιμαομαι.
—Παρ᾽ αμμι μενων κατακοιμηθητω. Il. ι 427.
SYN. Συγκοιμαομαι, κοιμαω. κατακοιμιζω, απευναζω, κατευναζω—εκλυομαι.

Κατακοιρανεω
Ηδ᾽ ὁσσοι—Ιθακην κατακοιρανευσι. Od. α. 247.
SYN. Κοιρανεω, διακοιρανεω, δεσποζω, απευθυνω, διαχειριζω, διιθυνω, επισατεω.

Κατακομος.
—Αρτιγένυν—ὑπὸ κορυθ᾽ απολοτριχα
Κατακομον βαλλει (al. καρακομον) Eur. B. 1185.
SYN. Ευκομος, πολυκομος, ευθριξ.

Κατακοναω.
Κατακονᾶ μεν ἔν αβιωτος βιος. Hipp. 821.
SYN. Καταναλισκω, λυμαινω, διαφθειρω.

Κατακοπτω.
Ες καιρὸν ἄρα κατεκοπτησαν υτοῖ
Ες τας γαμους.—Arist. Av. 1687.
SYN. Αποκοπτω, διακοπτω, επικοπτω, κατατεμνω, συντεμνω, διασπαω, διασχιζω. καταπρηω.

Κατακοσμεω.

—Επὶ γευρῇ κατακοσμει πικρὴν οϊτὸν. Il. δ. 118.
SYN. Επικοσμεω, κατατιθημι, καταταλω, αρμοζω, εξασκεω, επεξεργαζομαι.

Κατακυω.
Συριγγος ἰὰν κατακυων. Eur. Rh. 553.
SYN. Ακυω, εισακυω, ὑπεικω. κατακροαομαι.

Κατακραζω.
Πολλοὶ γαρ μίσει σφε κατακραζυσι κολοιοί. Arist. Eq. 1017.
SYN. Καταβοαω, αντιβοαω περιθορυβεω παρενοχλεω. αποχναω.

Κατακρας.
Ως και τόνδε κατάκρας—
Αται κλονεουσιν—Soph. Æd. C. 1306.
SYN. Διολλ, παντελῶς, πρεμνόθεν, βυσσόθεν.

Κατακρεμαω, κατακρεμαννυμι.
Καδδ' εκ πασσαλόφιν κρεμασεν φορμιγγα—
Od. η. 67.
SYN. Κρεμαω, αναπρεμαω.

Κατακρημναμαι, κατακρημναμαι.
—Κατακρημνῶντο δε πολλοὶ-βοτρυες. Hom. VI. 39.
SYN. Κατακρημνιζομαι, καταιωρεομαι.

Κατακρημνω.
—Οπῃ κατακρημνῳ ὁ χῶρος. Hom B. 153.
SYN. Αποκρημνω, παρακρημνω, ὑψηλοκρημνω, περικρημνω, πρηνὴς, καταζρωξ.

Κατακρινω.
Ψηφῳ θανατῳ κατακεκριμένον. Eur. Andr. 496.
Ενθα τύ μεν κατεκρινας—Theoc. 23. 23.
SYN. Κρινω, καταγινωσκω, καταδικαζομαι, καταψηφιζομαι, καταδικαιαω, καταχειροτονεω, καταιτιζω, αποτιμαω, σκορακιζω.

Κατακροταλιζω.
—Αιδε ποδεσσιν Οὖλα κατεκροταλιζον—Call. 3. 247.
SYN. Κροταλιζω, κατακροτεω, δαπεω, καταδαπεω, αγιαζω.

Κατακρυπτω.
Σπερματα κακκρυπτων—Hes ε. 469.
SYN. Αποκρυπτω, καταχαλυπτω. ειρωνευομαι.

Κατακρυφη.
Ου γαρ εχω κατακρυφάν. Soph. Æd. C. 217.
SYN. Κατακρυψις, κρυψις, αποκρυψις, επικρυψις, συγκρυψις. αποφυγή —ειρωνητις.

Κατακτεατιζω.
—Τῆς ου σύ γε μειλιον αλλο
Χειρῶν Ηφαιστοιο κατακτεατιστὴ αρηιον. Ap. 3. 136.
SYN. Κτεατιζω, κατακταομαι, κταομαι.

Κατακτεινω, κατακτημι.
Ενθ' Εκτωρ δυο φῶτε κατεκτανεν—Il. ε. 608.
—Φιλον μητρωα κατεκτα Ib β. 662.
SYN. Αποκτεινω, αναιρεω.

Κατακτὸς.
—Τῶν κατακτῶν κοπλαδων. Arist. Pa. 1243.
SYN. Εκκρεμὴς, κρεμασὸς, μετεωρος.

Κατακυπτω.
Πρόσσω γαρ κατεκυψε—Il. π. 611.
SYN. Συγκυπτω, εγκλινω. καταθεαομαι.

Κατακωλυω
—Δειπνεῖν κατακωλυεῖς παλαι Arist. A. 1087.
SYN. Κωλυω, απειργω, απαγορευω. κατεχω.

Κατακομαζω.
Ειτε το δαιμονιον κατεχωμασε
Δωμασιν Οιδιποδαο. Eur. Ph. 366.
SYN. Κωμαζω, εισκωμαζω, κατακερτομεω

Καταλαλεω.
Τί δὲ τοῖς θυραζε ταῦτα καταλαλῶν; Arist. R. 764.
SYN. Αντιλαλεω, κακολογεω, διαβαλλω

Καταλαμβανω. Και ποτὶ την μανδραν κατελαμβανεν —Theoc. 4. 61.
—Τόνδε κατ' ισσε
Ελλαβε πορφυρεῳ θανατῳ;—Il. π. 333.
SYN. Προκαταλαμβανω, επιλαμβανω, προλαμβανω, περιλαμβανω. φθανω, αλισκω, καταφθανω, επιβαινω. εξευρισκω. κατακαρπτω. κιχανω.

Καταλανθανομαι, καταληθομαι.
Ει δε θανοντων περ καταληθοντ' ειναϊδαο Il. χ. 389.

Καταλγεω.
—Και καταλγησας λεγω. Soph. P. 372.
SYN. Δυσχεραινω, αλγεω.

Καταλεγω.
—Και ατρεκεως καταλεξον. Il. κ. 384.
SYN. Λεγω, εκλεγω, εγκαταλεγω, απαγγελλω, καταγραφω, εγγραφω. προσθεσω, διαριθμεω, καταλογιζομαι, εγ αταλογιζαμαι, διαφημιζω, διαθρυλλεω.

Καλαλειβω, καλαλειβομαι.
—Ο' τ' εκ πετρης καλαλειβεται κλιβανοιο. Hes. θ. 786.
SYN. Μεταλειβω, ὑπολειβομαι, αποσαζω, καθασαζω, καταχεω.

Καλαλειπτος,
—Μυρῳ καλαλειπτος. Arist. Pa. 862.
SYN. Καλαχρισος, εγχρισος, επιχρισος.

Καλαλειπω, καλαλειπομαι.
Κάι μιν εγὼ κατελειπον—Il. ζ. 221.
—Εἰ μίν κε λιπω κατα τευχεα καλά. Ib. ρ. 91.
Αλλον—καλλιπεν Εκτωρ. Ib μ. 92.
SYN. Απολειπω. αφιημι. στερομαι.

Καλαλεπτολογεω.
Καλαλεπτολογῆσαι. Arist. R. 852.
SYN. Λεπτολογεω. βασανιζω.

Καταλευω.
Σε μεν ἂν καταλευσομεν—Ib. A. 284.
SYN. Λευω, λιθαζω, λιθοβολεω, καλαλιθαζω καταλιθοβολεω, καταλιθοω, πετρω, καταπετροω.

Καταλεω.

—Επεὶ

—Επεὶ καλὰ πυρὸν αλεσσαν. Od. ν. 109.
SYN. Αλεω, συναλεω.

Καλαληπλικὸς
Καλαληπλικός τ' αρισα τᾶ θορυβητικᾶ. Ar. Eq. 1377.
EXP. Προκαταλαμβανομενος τους ακουοντας.

Καλαληπλὸς.
Πενθος θεόθεν καλαληπλόν Eur. Hipp. 1347.
SYN. Περιληπλὸς, αλωλὸς, εφικλὸς.

Καταληψις.
—Και κρᾶσιν, και καταληψιν. Arist. N. 317.
SYN. Προκαταληψις, προληψις, περιληψις, συλληψις, γνῶσις, καταγνωσις διαγνωσις, γνωρισις, αισθησις, εὑρεσις, συνεσις, τεχνη, χωρητις. επιθεσις, επελασις, εσβολὴ περιοχὴ.

Καλαλλαγὴ.
—περὶ πολεμᾶ καταλλαγῆς Ib. Av. 1587.
SYN. Αλλαγὴ, ανταλλαγμα, διαλλαγὴ.

Καλαλλασσω. καταλλασσομαι
—Θεοῖσιν ὡς καλαλλαχθῇ χολὴ. Soph. Aj. 755.
SYN. Διαλλασσω, αλλασσω, οικειοω.

Καλαλογος.
—Εντεθεὶς ἐν καταλογῳ. Arist. Eq. 1366.
SYN. Διαριθμησις, εξαριθμησις, απαριθμησις, απολογος. απ λογισμὸς, επισκεψις, απογραφὴ, καταγραφὴ εκλογισια, επιλεξις, εκλεξις, επιλογὴ, εκλογὴ, προαιρεσις.—πιναξ.

Καλαλαω. καταλαομαι.
—Καταλαει μ' τον βιον. Ib. N. 836.
SYN. Καταναλισκω. αναμασσω. καταπλυνω.

Καταλοφαδια.
Βᾶν δε καταλοφαδια φερὼν—Od. κ. 169.
EXP. Κατα λ.φα και αυχενος.

Καταλυσιμος.
Ουπότε καταλυσιμον Soph. El. 1260.
SYN. Λυτὸς, λυσιμος, εναποσπαστος, εξαλειπλος.

Καταλυω.
—Πολλαν πολεων κατελυσε καξηνα. Il. β. 117.
SYN Λυω, αναλυω, εκλυω, ανατρεπω, ακυρόω, αφανιζω, αποδοκιμαζω, καταγραφω, εκκοπλω.—διαγριβω—τελεω.

Καλαλωφεω.
Κυρην δ' εξ αχεων αδινὸς κατελωφεεν ὑπνος. Apoll. 3. 616.
SYN Απολωφαω, καταπαυω.

Καλαμανθανω.
Πτωχοτερον ἑαυτὸ καταμαθὼν τον Τηλεφον Timocl.
SYN. Εκμανθανω, αγασκοπεω, εξεπισαμαι εξεταζω, αισθαν μαι, καταγνωμι.

Καλαμαρπλω.
—ιτε δε κατεμαρπλε διωκων. Il. ε. 65.
SYN. Καταλαμβανω, καθαρπαζω.

Καταμαω, καταμαομαι.
Τὴν ρα κυλινδομενος καταμησατο—Il. ω. 165.

SYN. Επαμαω, προσαμαομαι, καταμαομαι, καταχεω, αθροιζω.

Καταμβλυνω
—Και καταμβλυναν κεαρ. Soph. Æd. T. 706.
SYN. Αμβλυνω, απαμβλυνω, εξαμβλυνω.

Καταμελεω.
—Ει κατημελησ' εγὼ. Ib. Aj. 45.
SYN. Αμελεω, παραμελεω, εξαμελεω, αθεριζω.

Καλαμελιτοω.
Οιον καλεμελιτωσε την λοχμην ὁλην Arist. Av. 225.
SYN. Μελιτοω. καθηδυνω.

Καταμεμπλος
—Ουτοι καλαμεμπτ' εβητην. Soph. Æd. C. 1771.
SYN. Επιμεμπλος, επιμεμφὴς, επιληπλος, επιληψιμος, επονειδιστος, μωμητὸς, καταμομφος.

Καταμεμφομαι.
—Τὴν μὲν εμὴν κομην,
Λευκὴ γαρ, καταμεμφομαι. Anac. 64. 7.
SYN. Επιμεμφομαι, αιτιαομαι, εγκαλεω.

Καταμηλοω.
Κημὸν καλαμηλὸν Arist. Eq. 1147.
SYN. Καταπειραω, δοκιμαζω.

Καταμηνυω
—Τ. δ' εγὼ—καταμηνυτω. Æsch. Pr. 175.
SYN. Μηνυω, απαγγελλω, αποφαινω.

Καταμιγνυμι. καλαμισγομαι.
—Και τὴν φρεντίδα
Λεπτὴν καταμιξας ες τὸν ὁμοιον αἐρα. Arist. N. 230.
—Η δ' ὑακινθος
Ευωδης θαλεων καταμισγεται ακριτα ποιην. Hom. XVIII. 26.
SYN Επιμισγομαι αναμιγνυω, ανακιρναω.

Καταμισθοφορεω.
Καταμισθοφορῆσαι, τὸν δὲ μισθὸν λεγων. Arist. Eq. 1349.
EXP. Εἰς μισθὸν αναλῶσαι.

Καταμομφος, vid. καλαμεμπλος.
—Καταμομφα δε φασμαλα σφισθῶν. Æsc. Ag. 150.

Καταμυσσω, καταμυσσομαι.
—Καταμυξατο χειρα αραιὴν, Il. ε. 425.
SYN. Αμυσσω, διαμυσσω, καταξεω.

Καταμυλωτευω.
Απαξαπαντα καλαμεμυλωτευμενα. Arist. Pa. 246.

Καταμυω.
Ου δ' ολίγον καλαμῦσαι,—Hom. B. 190.
SYN. Μυω, επιμυω, σκαρδαμυσσω.

Καλαναγκαζω
—Και κατηναγκασμενος. Eur. Fr.
SYN. Αναγκαζω, επειγω.

Καταναω.
—κατενασσε πατὴρ ες πειρατα γαιης. Hes. ε. 167.
SYN. Κατοικιζω. καθιζω. καθιστημι.

Καταπεσμαι, καλανεῦμαι.
—καλὰ δῶμα νεεσθαι. Od. χ. 484.

SYN. Απονεομαι, απερχομαι, επανερχομαι.

Καταινευω, καταινευομαι

Αλλ, αγε, τοι κεφαλῆ καταινευτομαι—
Ουδ' ατελευτητον γ' ὅ, τι κεν κεφαλῆ καταινευσω. Il. α. 524, 527.

Ητ ι ὁ καινίυσας—Od. ο. 463.

SYN. Διαινευω, επινευω.

Καταυδραχ·ω.

—Κατηυδρακωμεθ' οφθαλμῶ σελας. Eur. Cyc. 659.

SYN. Αυδρακοω. κατακαιω.

Κατκικαω.

Οταν οἵ τ' αγαθοὶ προς τῶν αγειῶν
Κατανικῶνται. Eur. Fr.

SYN. Νικαω, απονικαω, εκνικαω, ὑπερβαλλω.

Καταιφω.

—Κ'ει κριμνωδη καταιφοι. Arist. N. 962.

SYN. Νιφω, χιον·ω, χιονιζω χιονοβολεω.

Καταινομαι (pass.)

—Τα δε πολλα καϝαγεϝαι—Od. ρ. 537.

SYN. Αγαλισκομαι, καϝατυομαι.

Καταντὴς.

Ως το καταντὲς τεῖλο γεωλοφον—Theoc. I. 13.
Πολλὰ δ' αναντα, καταγλα,—Il. ψ. 116.

SYN. Κατωρεφὴς

Καταντησιν, al. καταντησιν,

Ηδε καταντησιν θεμειη—Od. υ. 387.

Καταντικρὺ.

Αλλὰ καταντικρὺ τεγεος πεσιν—Od. κ. 559.

SYN. Κατεναντίον, καταντίον.

Καταντιλεω.

—Αλλ' ὁταν ξυνηγορος
Ταυτα ταῦτά σε καταντλῆ. Arist. V. 481.

SYN. Διαῤῥεχω πλυνατσω.

Καταξαινω.

Μη ε καταξαινη τ ν αιδρα τεῦτον—Ib. A. 319.

SYN. Περιξαινω, αμυσσω. μαπιζω, κατατριβω. επισκωπτω.

Κατξενοω

—Και κατεξενωμένον Æsch. Ch. 705.

SYN. ξενοω, επιξενοω.

Καταξιος.

Αναξιον μέν σε, καταξιον δ' εμοῦ. Soph. P. 1037.

SYN. Αξιος. δικαιος.

Καταξιως

—Ουτ' εμοῦ καταξιως. Œd. C 966.

SYN. Αξιως, κατ' αξιαν.

Καταξι·ω.

—Χαιρειν συμφορᾶς καταξιῶ. Æsc. Ag. 581.

SYN. Αξιοω.—Αγκαλεω, επικαλεω.

Καταπαλαιω.

Αλλ' οἱ λογοι γε καταπαλαιουσιν λογους. Eur. I. A. 1013.

SYN Διαπαλαιω, καταπολεμεω, καταγωνιζομαι. καταγικαω καταπαυεργυνω.

Καταπαστος, καταπαστὸς.

Καταὶ τῆς τραπεζης καταπασαι λεπτὴν τεφραν. Ar. N. 177.

SYN. Προσπασσω, επιπασσω καταποικιλλω, επιβαλλω, επικαταχεω. πληροω.

Καταπαστος

Ελθοις στεφανοις καταπαστος. Ib. Eq. 500.

SYN. Καταμεστος, πληρης, πεποικιλμένος.

Καταπατεω.

—Κατὰ δ' ὁρκια πιστὰ πατησαν. Il. δ. 157.

SYN. Συμπατεω, συμπαταεσω, κολετραω, εγαλλομαι, διαλακτιζω. αποσκιβω.

Καταπαυμα

—Γοω καϝαπαυμα γενοιμαν. Il. ρ. 38.

SYN. Καταπαυτις. καταπραῦνσις, καϝασατις, πρεμησις. αιαπαυλα. τελος.

Καταπαυω

Καὶ δή μιν καϝαπαυσῃ αγηνορης αλεγεινῆς. Il. χ. 457.

SYN. Αναπαυομαι, καϝεχω. εξαυνω. καϝαλλαγω.

Καϝαπεδαω

—Καϝὰ δ' αν ἐλεῖν γε πεδησε. Il. τ. 94.

SYN. Πεδαω, εμπεδαω, συμπεδαω. περιβαλλω.

Καϝαπειλεω

—Πολλὰ δη μαϝην επη
Θυμῷ καϝαπειλησαν —Soph. Œd. C. 691.

SYN. Διαπειλεω, επαπειλεω, απειλεω.

Καϝαπελαζομαι

Καταπελτασονται την Βοιωτιαν ὁλην. Arist. A. 159.

SYN. Καϝακυνηζω, καϝαπολεμεω.

Καϝαπεπτω.

Ειπερ γάρ τε χολον—καϝαπεψῃ. Il. α 81.

SYN Καϝαδαπαναω, καϝεχω,—αφεψεω.

Καϝαπερδω.

Και τῆς πενικς καϝαπαρδεῖν. Ar. Pl. 618.

Καϝαπεταζω. καταπεταννυμι.

— Κατὰ λῖα πετασσας. Il. θ. 441.
Κα ἀπετασ' αυτῷ την κεφαλὴν φοινικίδι. Ar. Pl. 731.

SYN. Απλ·ω. εκτεινω.—κατακαλυπτω.

Καταπεφω

—Λειριοὴ περ καταπεφνων. Il. ρ 539.

SYN. Κατακτεινω. φονευω.

Καταπηγνυμι

Εν γαιῃ κατεπηκτο'—Il. λ. 378.

SYN Καϝαπηγνυω, εγκαϝαπηγνυμι παρακαϝαπηγνυμι αποπηγνυμι.—κρυπτω.

Καϝαπινω.

Και τις μεν καϝεπινε Κρονος μεγας—Hes. θ. 459.

SYN. Καϝαβροχθιζω, καταδαρδαπτω, καϝαλαφυσσω, απορριφεω, λιχνευω, εκπινω.

Καταπιπλω
—Κατὰ δ' υὗλὰ Εν κονιῃσι πεσοιεν—Il. ψ. 436.
SYN. Πιπλω, αποπιπλω, προσπιπλω, εκπιπλω, ὑποπιπλω ελισσαινω. απολισθαινω, κατολισθαινω, προαγομαι. φοβεομαι καλαδυω.
Καταπισσοω, καταπιτλοω.
—Καταπιττω πᾶς ανὴρ Ευριπιδην. Ar. Ecc. 824.
SYN. Πισσοω, πισσοκωναω.—ευτελιζω, λοιδορεω, κακολογεω.
Καταπιων
—Καλατιονα μηρια καιων. Il. ο. 373.
(Sic. Sib. Ind. et Suid. rectiùs καλα—καιων.)
SYN. Πιων, λιπαρός.
Καλαπλαττω, καλαπλατλω.
Καλαπλασσεν αυλᾶ τα βλεφαρ' εκτρεψας—Ar. Pl. 721.
SYN. Καταχριω, εγχριω, χριω, καλαλειφω.
Καλαπλασὸς.
—Φαρμακον—καλαπλασὸν ανεχειρησε. ib. 717.
Καλαπλεω, καὶ απλαω
Εὐθα κατεπλεομεν—Od. ι. 142.
SYN. Καλαιρω, εφορμιζομαι. καταφερομαι.
Καταπλησσω.
— Καλεπληγη φιλον ἦτορ. Il. γ. 31.
SYN. Εκπλησσω, διαπλησσω, δειμαλεω. καλαπλεω
Καλαπνεω.
— Ετι γαρ θεοθεν καλαπνεει
Πειθὼ μελπαν Æsc. Ag 106.
SYN. Επιπνεω, προσπνεω, διαπνεω, διαπνεω.
Καταπνοὰ.
Φθινοπωρις ανεμων
χειμερια καλαπνοά—Pind. P. 5.
SYN. Αημα καταπνευμα, διαπνοὰ, διεκπνοή.
Καλαπρηνὴς καταπρανὴς
Χειρὶ καλαπρηνεῖ.—Il. π. 792
SYN. Πρηπρηνὴς, επιρρεπὴς, καλαρροπος, καλαφορες. ευκαλαφορος. καλεσγραμμένος.
Καλαπραὺνω
—Επειτα καταπρηὺνεν ανιας. Ap. ι. 265.
SYN Πραὺνω, διαλλαττω, ιλασκομαι, οικειοω, προσοικειοω, συνοικειοω, καταθελγω, μαλακιζω, κατημεριζω.
Καταπριω
—καλαπριων τὸ κυμινον. Theoc. 10. 55.
SYN. Ανασχιζω, διασχιζω, διακοπω, διαπριω.
Καταπροδιδωμι
Περυσι καταπρυδοτε —Arist. V. 1039.
SYN Προδιδωμι, καταπρολειπω.
Καταπροικιζομαι
Εμὲ καταπροίξει.—N. 1242.
EXP. Καλαφρονεω, καταγελαω, (χωρὶς ζημιας.)
Καταπρολειπω.
—Οθι τὸτγε καταπρολιπὼν ελιασθη. Ap. 3. 1163.
SYN. Καταλειπω, αποπρολειπω.
Καλαπροχεω.
— Καταπροχευσα παρειᾶν Δακρυα. ib. 1117.
SYN. Προχεω, αποχεω. εκχεω, καταχεω.
Καταπρωκτος.
Τις τῶν καταπρωκτων δικης εσι τὴν τεχνην; Arist. Ecc. 364.
Καταπλερος.
—Αδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καλαπλεροι. Æsc. Pr. 797.
SYN. Πτεροφόρος, πλὴνος, ταυσιπλέρος.
Καταπτησσω.
—Καταπληξας ὑπὸ δαμνῳ. Il. χ. 191.
SYN. Υποπτησσω, ὑποσελλομαι, δειλιαω, καταπλησσομαι, καταδειδω.
Καταπτυσης. Anac. 158.
SYN. Καταφρονητὴς, ὑπεροπτης, εξυδενητὴς.
Καταπτυστος,
Ω καταπτυστον καρα. Eur. Tro. 1024.
SYN. Καταφρονητος, ἐυκαταφρονητος, εκφαυλιστὸς. καταρατος, ευτελὴς, μιαιρός.
Καταπτυχὴς
—Το καταπτυχὲς εμπερονημα, Theoc. 15. 34.
SYN. Διπτυχος, πολυπτυχος.
Καταπτωσσω.
Τίπτε καταπλωσσοντες αφεσατε—Il δ 340.
SYN. Πτωσσω, ορρωδεω, ταρβεω, ασπαιρω.
Καταπυγος, καταπυγων, καταπυγὴς.
—Μειρακιον—καταπυγον—Arist. V. 685.
Καταπυγων εἶ, καὶναισχυντος. Ib. N. 906.
Καταπυγοσυνη
Καταπυγοσυνης αναπλησει. Ib. 1019.
Καταπυθω.
Τὴν δ' αυτᾶ καιεπυσ' ἱερὸν μενος; κελιοιο. Hom. A. 371.
—Το μεν κ καταπυθεται ομβρῳ. Il. ψ. 328.
SYN. Διαπυθω, φθειρω, καταπτω.
Καταπυκνος.
—Και ἡ καταπυκνος εκεῖνα Ερπυλλος-Th. Ep. ι. ι.
SYN. Πυκνὸς, κατασκιος.
Καταπυρπολεω.
—Τι δαρδῶ καταπεπυρπολημένος; Ar. Th. 250.
SYN. Πυρπολεω, κατακαιω.
Καταπυριζω.
—Μεγα καππυρισασα. Theoc. 2. 24.
SYN Φλεγμαινω, επιφλεγμαινω, φλογιζομαι.
Καταρακω.
—Αναρθρος και κατερρακωμένος. Soph. Tr. 1119.
SYN. Καταμυστω. σπαρατω.
Καταραομαι.
—Καταρᾶνται δ' απολεσθαι. Theog. 277.
SYN. Επαραομαι, βδελυτομαι, απευχομαι.
Καταρατος.
Ω καταρατ' ανδρῶν. Eur. Hec. 715.

SYN.

SYN. Επαρατος, καταπλυς, απευκτός.

Καταργεω.
—Μη καταργᾶμεν χέρα. Ph. 770.
SYN. Αργεω, αεργεω, καταργευομαι, σχολαζω, ανυρω.

Καταργμα.
Χερνιβας τε, και καταργματα. Iph. τ. 244.
SYN. Τελετη, μυησις.—απαργματα, απαρχή.

Καταργυρεω.
Και ταῦδ' αθρησον ει καταργυρωμένος
Λεγω —Soph. An. 1089.
SYN. Καταδωροδοκεω.

Καταρδω.
Ουτε παναργᾶν, ητε καταρδων. Ar. A. 658.
SYN. Καταβρεχω, (τοῖς επαινοις.)

Καταρεζω.
Χειρί τε μιν κατερεξεν—Il. α. 361.
Τῶν τινα καρρεξασα—ib. ε. 424.
SYN. Καταψαω, καταψηχω, καθομαλιζω.

Καταριγηλὸς
Λυγρὰ, τά τ' αλλοισιν γε καταριγηλὰ πελονται,
Αυτὰρ εμοὶ τα φιλ' εστε, τά πε Θεὸς ει φρεσὶ θῆκεν Od. ξ. 226.
SYN. Ριγηλος, φοβερὸς, καταπληκτικός.

Καταριθμεω.
Κατηριθμηται Τραωδων αλλων μέτα. Eur. Tro. 812.
SYN. Επαριθμεω, διαριθμεω, εξαριθμεω, καταλογιζομαι, προσλογιζομαι, κατατιθημι.

Καταρκεω
Εμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλιῳ καταρκεσει. Rh. 477.
SYN. Αρκεω, επαρκεω, εξαρκεω.

Καταυχεομαι.
Φῆς η καταρνῆ μη δεδρακέναι τάδε; Soph. An. 448.
SYN. Απαυχεομαι, εξαυχεομαι.

Καταρσω.
—Οἵσιν την γῆν καταρῦσι. Arist. Av. 583.
SYN. Αρσω, αφαρσω.

Καταρραγὴ.
— Καὶ καταρραγᾶις πεπλων. Lyc. 256.
SYN. Αμυξις, λακισμα.

Καταρρακτὴρ.
Κίρκη καταρρακτῆρος—ib. 169.
Σιντην καταρρακτῆρα—ib. 539.
SYN. Πορθητής, δηωτης, λυμαντήρ.—Ορνεον ἁρπακτικόν.

Καταρραπτω.
—Πενθεῖ καταρραψας μορον. Æsc. Eum. 26.
SYN. Ενραπτω, επιρραπτω, συρραπτω, εντιθημι.

Καταρρεπω.
Τυχη γαρ ορθοῖ, και τυχη καταρρεπει. Soph. An. 1172.
SYN. Καταβαλλω, πιπτω.

Καταρρεω.
—Μέλαν αἷμα καταρρέον εξ ωτειλῆς. Il. δ. 149.
—Κατὰ δε νοτιος ρεεν ἱδρώς. Ib. λ. 810.
SYN. Απορρεω, καταπιπτω, συνολισθαινω.

Καταρρηγνυμι, καταρηξω.
Τροπὰς καταρρηγνυσι—Soph. An. 686.
SYN. Αναρρηγνυμι, απορρηγνυμι, αποθραυω, διαθρυπτω, καταρρατεω.

Καταρρικνοω.
—Και κατερρινημένον. Arist. R. 931.
SYN. Ρινοω, ξεω, εξακριβοω.

Καταρρυτος.
—Θρηκην χιόνι την καταρρυτον. Eur. Andr. 214.
SYN. Περικυδεὶς, διαβροχος.

Καταρρυω (inusit.)
—Μη σφαλεὶς καταρρυῇς. Arist. Pa. 145.
SYN. Καταπιπτω, καταρρεω.

Καταρρῶξ.
Ω καταρρῶγες πετραι. Soph. P. 960.
SYN. Απερρωξ, κρημνωδης, κατακρημνος.

Καταρτυω.
—Η καταρτυσων μολοι; ib. Œd. C. 72.
SYN. Παρασκευαζω, ευτρεπιζω, προσεχω.

Καταρχω, καταρχομαι.
Βακχεῖον—καταρχομαι νομον. Eur. Hec. 682.
—Μη καταρξῃ τε τραγε. Arist. Av. 960.
SYN. Αρχω.—αρχομαι.—απαρχομαι.

Καλασβενυμι, καλασβενυω.
—Ηφαιστος δε καλεσβεσε θεσπιδαὶς πῦρ. Il. φ. 381.
SYN. Σβεννυω, απασβεννυμι, καλαπαυω.

Κατασειω.
—Εκ καλαμων δε πλανον καλεσειον εδωδάν. Theoc. 21. 43.
SYN. Αποσειω, σειω, καταπησσω.

Κατασηπω.
Ουκ, αλλὰ κατασασεπας—Arist. Pl. 1036.
SYN. Σηπω, διασηπω, αποσηπω, καλαπυθω.

Καλασθμαινω.
Ιππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαινων—Æsc. S.T. 399.
SYN. Ασθμαινω, καλαφρυατομαι.

Καλασικελιζω.
Καλασικελιζε,—Arist. V. 906.
EXP. Ησθιε, και εκορεσθε.

Καλασιναζω.
Κάι μευ καλεσιναζε. Theoc. 30. 32.
SYN. Καλατινομαι, καλαβλαπτω, αατκω.

Καλασκαπτω.
—Και καλασκαπτειν πολιν. Eur. Iph. A. 64.
SYN. Αποσκαπτω, αγασρεφω, καλαβαλλω, κατεδαφιζω, καλαλαμβανω, καλασκορπιζω, εκπολιορκῶ, κατορυττω.

Καλασκαφὴ.
Ζῶσ' εις θανόντων ερχομαι καλασκαφάς. Soph. An. 932.

SYN.

SYN. Κευθμών.—ανάτασις, πορθητις, αφανισμὸς, ορυγμα.

Καθασκαφὴς.

—Ω κατασκαφὴς Οικησις—ib. 903.

SYN. Καθαγεω, ὑπογεω.—ανασατω.

Κατασκεδάζω, κατασκεδαννυμι.

— Καθασκεδασαν θερμὸν

Τὸτο καθ' ὑμῶν Arist. Av. 536.

SYN. Διασκεδάζω, απασκιδαννυμι, διαλυω, καταχεω.

Κατασκελλω.

—Φαρμακων χρειᾳ κατεσκελλοντο—Æsc. Pr. 480.

SYN. Κατασκελετευω.—καταφθινομαι, καταθνητκω

Κατασ·ευασμα,

—ἡ κατασκευασματα. Philem. 3. 3.

SYN. Παρασκευασμα, σύσκευασια, κατασκευή.—εγχειρημα, τεχνασμα. ενθυμημα. κτισμα.

Κατασκευὴ

— Θεᾶ καθασκευὴν ἐιϛ

Δομῶ τοιαυτην—Eur. Supp. 214.

SYN. Διασκευὴ, επισκευὴ, παρασκευή.—κτισις ἰξις, συσασις.—μηχανητις, δημιεργια, ποιησις, συνθαξις. εξαρτυσις, διακοσμος βεβαιωσις. κατασκευασμα.

Κατασ·ηνωμα.

—ἡ νεκρᾶ ποδενδυϛον

Δρυτης καθασκηνωμα—Æsch. Ch. 999.

SYN. Παραπετασμα, σκιτας.

Κατασκηπτω.

—Και κατασκηπτω λιθαῖς. Soph. Œd. C. 1066.

SYN. Εγκαθασκηπτω, σκηπτω, επερειδομαι.

Καθασκιαω

—Κατεσκιασεν δε Χαρυβδιν. Od. μ 436.

SYN. Σκιαω, σκιαζω, κατακρυπτω.

Κατασκιος

Τῶν και λαχνῃ δερμα κατασκιον—Hes ε. 511.

SYN Επισκιος, ασκιος, καθαπτυκτος.

Κατασκοπὴ.

Τὰν αν παροντα πεμψον εις κατασκοπὴν. Soph. P. 45.

SYN. Σκεψις. δοκιμασια, εξετασις, εξετασμὸς.

Κατασκοπος.

—ἤλθες Ιλιᾳ κατασκοπος Eur. Hec. 238.

SYN. Προσκοπος, σκοπὸς, εξετασὴς, δοκιμασὴς, κατοπτὴς.

Κατασμυχω.

Ὅς με κατασμυχων καὶ ες οσίον αχρις ιαπτει. Theoc. 3. 17.

SYN. Σμυχω, εκκαιω, κατακαιω.

Κατασπαραττω κατασπαρατω,

Την ειρεσιαν μὴ κατασπαραξετε. Ar. Eq. 725.

SYN. Σπαραττω, διασπαρατω, κατασχιζω.

Κατασπαω.

—Των τριχῶν κατεσπασα. L. 726.

SYN. Διασπαω. αναπαω, καθελκω. απαραττω. —κατασπινω.

Κατασπειρω.

Οσας αγιας μοι κατασπειρας,—Soph. Aj. 1024.

SYN. Σπειρω, καταφυτευω.

PHR. Καταβαλλειν σπερματα γαιῃ. Ep.

Κατασπενδω.

—Αιγιναν κατα—

—σπενδειν μελιφθογγοις αοιδαῖς. Pind. Isth. 6.

SYN. Σπενδω, αποσπενδω, απαρχομαι.

Κατασπερχω.

—Και κατασπερχων δορί. Arist. A. 1187.

SYN. Σπερχω, επισπερχω, επειγω, κατεπειγω, σπευδαζω, παρακελευομαι, προτρεπομαι, συμβαλλευω. κατασπευδω.

Κατασπευδω.

Αλλὰ καθασπευσαντες εμὰς φρενὰς εν ϛηθεσσι. Sib. l. 3.

SYN. Σπευδω, διασπευδω, επισπευδω. καταταχεω. κατασπερχω.

Κατασποδεω.

Ουδ' αμφιλεκτως μὴν κατεσποδημένοι Æsc. S. T. 815.

SYN. Σποδεω, αποσποδεω, τυπτω. πλησσω, κοπτω, καταχωννυμι. κατακοπτω.

Καταζαζω.

—Ου κατασαζω δακρυ. Eur. Hec. 759.

SYN. Αποσαζω, εισαζω. επισαζω, κατεισομαι.

Κατασασις.

Κατασασις γενοιτ' αν εδενὶς νομῳ. Soph. Aj. 1264.

SYN. Ευταξια. καταστημα καταβολὴ, παραδοσις, διαταξις, συνταγμα, συσασις.—ἐξις.—σφοδρότης.—συνεδριον.—καθεσις —καταπαυμα.

Κατασατης.

—Και κατασάτην δομων. Ib. El. 72.

SYN. Ευτρεπισὴς, κατασκευασὴς.

Κατασειβω.

—Και κατεσειψας πεδον. Ib. Œd. C. 480.

SYN Στειβω, επισειβω.

Καταζελλω

Αλλ' αυτ·ν ἡμεῖς, οἳς σε θεραπευειν μελει, Παλιν κατασελὰμεν—Eur. B. 931.

SYN. Επιζελλω, αισζελλω, κατασκευαζω. επιτεχω.—καταστιγαζω.

Καταστεγω.

Υπερ τυραννων συμφορᾶς κατασεγειν. Ib I. A. 470.

SYN. Στεγω, αισζεγω, επιστεγω, καταστεγαζω.

Καταστεφὴ.

—Καταστεφῆ Στειχοντ' ὁρω τιν' ανδρα—Soph. Tr. 181.

SYN Επιστεφὴς, αμφιστεφὴς, στεφανηφόρος.

Καταστεφω.
Βωμὸν καταστεψαντες—Eur. Herac. 125.
SYN. Στεφω, επιστεφω, αναδεω.

Καταστιλβω.
Περὶ καταστιλβων σελας—Hom. VII. 10.
SYN. Αποστιλβω, απολαμπω, καταυγαζω.

Κατασορεω, κατασορευνυμι, κατασορνυμι.
—Λαεσσι κατεσορεσαν μεγαλοισι. Il. ω. 798.
Κωεα κατοργῦτα θρεπτοις ενί—Od. ρ. 32.
SYN. Καταστρωννυμι. καταβαλλω, καταπαυω.

Καταστραπτω.
Διὸς καταστραπτοντος—Soph. Tr. 444.
SYN. Ασραπτω. καταφεγγω.

Καταστρεφω.
—Την πολιν καλαστρεφεις. Arist. Eq. 274.
SYN. Καταβαλλω, καλασορεω, αναστρεπω.—ανακαλεω—τελευτεω.—απεχομαι.—απαλλατ̣ομαι.—χειρω.

Καταστροφη
—Και καλαστροφήν τινα. Soph. Œd. C. 104.
SYN. Περασις, τελος.—απαλροπη, καλαιτεσις.

Καταυγεω.
—Αντιλοχος δε κατευγε, μῦθον ακουσας. Il. ρ. 694.
SYN. Αποσυγεω, απεχθαιρω, απολρεπομαι.

Καταυφελος, καταυφλος.
—Το δ' ιητι κατασυφελες διὰ χωρε. Hes. Sc. 806.
SYN. Στυφελὸς, τραχωδης.

Καταχωμυλλω, καταχωμυλλομαι,
Οια κατεχωμυλατω Arist. Th. 468.
SYN. Στωμυλλω, φλυαρεω, φλυαφεω.

Καταυομαι.
Αψορρον δ' αρα κῦμα κατεστυτο καλὰ ρεεθρα. Il. φ. 382.
SYN. Καταφερομαι, κατακρημνιζομαι.

Κατωυρω, κατωυρομαι.
Τῆς διὰ μεσσατιης κατατυρεται ὑδαλα ρηνε. Dion. 296.
SYN. Καταρρεω, κατακυλιω, κατακυλινδω.

Κατατφαζω κατατφατλω.
—Ως ὁ Λαιος—Κατασφαγειη—Soph. Œd. T. 749.
SYN. Σφαζω, αποσφατλω, κατακτεινω.

Καταφηκοω.
Μαρμαρεης δ' ελικκεσσι κατεσφηκωτο χελωνης. Tryph. 87.
SYN. Σφηκοω, συνελκω. κατελλω.

Καταφραγιζω.
Εκ κορυφῆς λοφοεντι κατεσφρηγιζετο δεσμῷ ib. 67.
SYN. Σφραγιζω, επισφραγιζω, απισφραγιζω.

Κατασχεω, κατασχω, κατασχεθω, pro κατεχω.
Ειμη τόδε φασμα νυκτὸς εὖ κατασχησει. Soph. El. 505.
Κατασχες οργήν—ib. 1017.
—Κατασχεθοντες ἱππικὸν δρομον. ib. 756.

Κατασχιζω.
Συ γαρ κατεσχισω μὲν επὶ γελωτι. Ar. R. 406.
SYN. Αποσχιζω, καταρρηγνυμι.

Κατασχολαζω.
Εαν μοι τὰ χρονε δοκητ' ετι
Κατασχολαζειν—Soph. P. 128.
SYN. Σχολαζω, καθαργεω. δηθυνω.

Καταθανω.
Ενθα σφιν καλα ἴσα μαχην ἐλαυνοντε Κρονιων. Il. λ. 336.
SYN. Απολανω, αναπελανυμι, εκπεταννυμι, εκτεινω, καλατεινω,—κτεινω.

Καταθεθνημι pro καθαθνησκω.
Ηδη γαρ Πηλῆα γ' οἴομαι ἠ καλὰ παμπαν
Τεθνάμεν. Il. τ. 335.

Καταθεινω.
—Κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν οπισσω. Il. γ. 261.
SYN. Τεινω, συνθεινω, επεκθεινω, εφεχω, κατεχω, καθαβαλλω, καταθανω. — παχνω. διατεινομαι.—διεγειρω.

Καταθηγω, καταθηγομαι.
Ως δε χιῶν καταθηγετ' εν ακροπολοισιν ορεσσιν,
Ην Εὖρος κατεθηξεν—Od. τ. 206.
SYN. Συντηκω, ενθηγω, εκθηκω, διαθηκω, περιθηκω.—ισχναινω.—αναθηκομαι, συνθηκομαι.

Καταθιθημι
Ει δέ κεν ασπίδα μεν καταθειομαι—Il. χ. 111.
SYN. Αποθιθημι, παραθιθημι, εκθιθημι, εγκαταθιθημι, αποδιδωμι—καθιστημι—κτεομαι—αποβαλλω.—καταθηγω, καθαπαυω.—διηγεομαι.

Καταθιλαω.
Η καταθιλᾷ τῶν Εκαθαιων—Arist. R. 369.

Καταθοξευω.
Ρηματιοισι καινοῖς αυτὸν,
Και διανοιαις, κατατοξευσω: Arist. N. 941.
SYN. Κατακοντιζω.

Κατατριβω
Αλλ' αμφὶ πλευρῆσι δορὰς αιγῶν κατετριβον. Theog. 55.
SYN. Ανατριβω, αποτριβω. διατριβω. εντριβω.

Κατατριζω.
—Και απολλυμενος κατετριζε. Hom. B. 87.
SYN. Τριζω, βρυχω.

Κατατρυχω.
Τὰ ῥοογεων, δωροιτι κατατρυχω και εδωδη
Λαες —Il. ρ. 225.
SYN. Τρυχω. απαντλαω. καταδαπαναω. κατατονεω.

Κατατρωγω.
Πεπλον μὲ κατετρωξαν—Hom. B. 181.
SYN. Καταβοσκω, καταβρωσκω, καταδαρδαπτω, κατεδω,

κατεδω, κατεσθιω, καταβροχθιζω, καταπινω, εγκαπτω, περιτρωγω.

Καταναινω. vid. ανανιω.
—νεκυν—ακτὶς Σειριὸς καταναιει. Lyc. 397.

Καταυγαζω.
—Καταυγαζων φυσιν ανδρῶν. Nonn.
SYN. Αυγαζω—αναλαμπω.

Καταυγηστηρα. vid. Σελήνη.

Καταυδαω.
Οιμοι. καταυδα.—Soph. An. 86.
SYN. Εξαυδαω, απαγγελλω.

Κατᾶυδι, καταυτόθι.
Εζομενοι δε καταῦθι γοων—Od. κ. 567.
—Καταυτόθι τοξα λιποντε. ib. φ. 90.
SYN. Αυτόθι, αυτῦ, εκει, εντᾶυθα. τῇδε.

Καταυτικα.
—Με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεις. Theoc. 3. 21.
SYN. Αυτίκα, εξαπινης.

Καταυλεω.
—Και καταυλησω φοβῳ. Eur. Herc. F. 871.
SYN. Αυλεω, επαυλεω.—καταχλευαζω.

Καταυλιζομαι.
Νῦν μεν καταυλισθητε—ib. Rh. 518.
SYN. Αυλιζομαι.—καταστρατοπεδευω.

Καταυχεω.
—Πληθει καλαυχησας νεῶν. Æsc. S. T. 352.
SYN. Αυχεω, επαυχεω.

Καταφαγεῖν.
—Μή τοι κατὰ παντα φαγωσι. Od. γ. 315.
SYN. Καταδρωγω, καταδω. λάφυσσω.

Καταφαινομαι.
—Κρισσης κατεφαινετο χολπῳ απειρων. Hom. A. 431.
SYN. Φαινομαι, διαφαινομαι.

Καταφανὴς.
—Ωσε τους αγνωμους Μαλισσα ταῦτα καταφανεῖς πολλοις ποιεῖν. Antiph. 4.
SYN. Διαφανὴς, δῆλος.

Καταφευγω.
—Τοιδ' ουκ εχομεν καταφυγεῖν. Eur. Cyc. 439.
(l. καταιφυγεῖν B. κατεκφυγεῖν. Scal.)
SYN. Καταφυγγανω, προσφευγω, συμφευγω.

Καταφημι.
—Μεμφομενων—αν καταφαιην—Soph. Œd. T. 515.
SYN. Φημι, καταφασκω, ὁμολογῶμαι.

Καταφημιζω.
Και κατεφαμιξεν καλεῖσθαί μιν χρονῳ συμπαντι μαντιν τῦ' ορομ' αθανατων. Pind. Ol. 6.
SYN. Φημιζω, διαβοαω, διαγγελλω.

Καταφθατος.
—Γὴν καταφθατην μενην. Æsch. Eum. 401.
SYN. Καταφθανω. καλακτομαι. προλαμβανω.

Καταφθειρω.
—Και καταφθεῖραι πολιν. Soph. Œd. T. 338.
SYN. Φθειρω, διαφθειρω. καταιρεφω.

Καταφθινω.
Νοσῳ καταφθινοντα,—Soph. P. 269.
SYN. Φθινω, διαφθειρομαι, κατατηκομαι.

Καταφθιω.
Ος μὲν δή σε καταφθίσει—Od. ε. 341.
SYN. Φθιω, διαφθειρω. κατακτεινω.

Καταφθορὰ.
Λευσιμοι δε καταφθοραί. Eur. Ion. 1236.
SYN. Διαφθορὰ, ανασκευὴ, παναλεθρια, εξολοθρευσις, φονος, θανατος.

Καταφλεγω.
—Τάδε παντα καταφλεξω πυρὶ κηλεῳ. Il. χ. 512.
SYN. Συμφλεγω, κατακαιω, κατεμπρησω, καταυω

Καταφοβεομαι.
Ει δε τῦτο καλαφοβεῖσθον—Arist. R. 1140.
SYN. Εκφοβεομαι, αποδειλιαω.

Καταφονευω
—Καταφονευθῆναι πετροις. Eur. Or. 624.
SYN. Κατακτεινω, καταπεφνω, κατασφαζω.

Καταφραζομαι
—Υμεῖς δε καταφραζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δικην—Hes. ε 249.
SYN. Φραζομαι, περιφραζομαι, ανασκοπεω, εξεταζω.

Καταφρακτος.
Πετρωδει καταφρακτος εν δετμῷ. Soph. An. 970.
SYN. Περιφρακτος, ευφρακτος.

Καταφρονεω.
Ου καταφρονῶ 'γὼ τῶν Θεῶν, θνητὸς γεγώς. Eur. B. 199.
SYN. Περιφρονεω, αθεριζω, ατιμαζω, αποβαλλομαι.

Καταφροντιζω.
Αλλὰ καταπεφρονλικα—Arist. N. 855.
EXP. Εις την παιδευσιν καλαδαπαναω.

Καταφρυγω, καταφρυσσω.
Και καταφρυγει βαλλων ἡμᾶς—ib. 395.
SYN. Φρυγω, απανθρακιζω, καταιθω. φλεγω.

Καταφυγὴ
Εις σ' ελπις ἡ μὴ καταφυγὰς εχει κακῶν. Eur. Or. 448.
SYN. Καταφυγιον. αποφυγὴ, κρησφυγετον, αναφορὰ, εκδυσις.

Καταφυλλοροεω.
Ακλεὴς τιμὰ κατεφυλλοροησε παδῶν. Pind. Ol. 12.
SYN. Καταμεραινομαι, κατᾶληκομαι.

Καταχαλκος
—Καταχαλκον ἁπαν πεδίον ασπιδων. Eur. Ph. 110.

SYN. Εγχαλκος, παγχαλκος, ενοπλος.

Καλαχ ρμα.
— Και δὴ καλαχαρμα μὲν εχθροῖς. Theog. 1103.
SYN. Εμπαιγμα, εμπαιγμὴ, χλευασμα, χλευὴ.

Καλαχεζω.
Ησθην γαλεωτι καλαχεσαντι Σωκρατες. Ar. N. 174.
SYN. χεζω, επιχεζω.

Καλαχειριος.
—Ερεμὲν—καλαχειριον ενγυασθαι. Ap. 1. 1189.
SYN. Αρμοδιος.

Καλαχεω.
—Θελις καλὰ δακρυ χευσα. Il. α. 413.
SYN. Επιχεω, προτχεω, επιρρεω,—καταβαλλω.

Καλαχηνη.
—Και τῶ πλωτῳ καλαχηνη. Arist. V. 574.
SYN. Καλαγελως, καλαφρενησις, αλημελια.

Καλαχθονιος.
Ζεύς καλαχθονιος—Il. ι. 457.
SYN. Υπογειος, ταρταριος, καλωγειος, ὁ κατω.

Καλαχρεμπτομαι.
Ων καλαχρεμψαμενη. Arist. Pa. 815.
SYN. Καλαπτυω, αποπτυω.

Καλαχρυσος.
Εὖγ' ὁ καλαχρυσος εἶπε πολλ' Ευριπιδης. Diph.

Καλαχρυσοω
Κ' ενδὺς καλεχρυσα πᾶς ανὴρ Ευριπιδην. Ar. Ecc. 821.
SYN. Χρυσοω, αποχρυσοω, διαχρυσοω—επαινεω, μεγαλυνω.

Καλαχύδην
—Καχχύδην—πινουσα τὴν επισιον. Anac. 73. 3.
SYN. Χυδην, αδην.

Καταχυσμα, καλαχυσμαλα.
—Κομισω καλαχυσμαλα. Arist. Pl. 768.
SYN. Ζωμὶς—τρωγαλια, τραγημαλα.

Καλαχωνυμι, καταχωννυω.
Κατέσε χωσαμεν τοῖς λιθοις. A. 294.
SYN. Χωννυμι, εγκαταχοω. κατακαλυπτω, επικαλυπτω.

Καταψαω.
Κἀυτος καταψῶν αυτόν—Pa. 74.
SYN. Ψαω, αποψαω, καταψηχω. επιτριβω.

Καταψευδομαι.
—Και καλαψευδε κυλῶς. Eur. B. 334.
SYN. Ψευδομαι, διαψευδομαι. αλαζονευομαι.

Καλαψηκαζω.
—Κἀπὸ γῆς λειμωνιαι
Δροσοι κατεψηκαζον—Æsc. Ag. 570.
SYN. Επιψεκαζω, επινοτιζω, επιρραινω. καταρραινω.

Καταψηχω
—Και καλαψηχειν χρεὼν—ἱππους. Eur. Hipp. 110.
—Και καλαψηκλαι χθονί. Soph. Tr. 711.

SYN. Καταξεω, αποψαω, καταθελγω.—Ομαλιζω.—τριβω.—αμαδυνω.

Καταψυχω.
—Μειλιχιοισι καταψυχων σαρεσσι. Ap. 3. 1101.
SYN. Αναψυχω, καλαμαλατζω. καλαυαινω.

Καταωρω. vid. αωρω.
Καταωρα δακρυσι γενυ. Eur. Tro. 1090.

Κατεγγυαω.
Ἤν σοι κατηγγυητα—Or. 1084.
SYN. Εγγυαω, καθομολογοῦμαι, παραδιδωμι. εγγαμιζω.

Κατεγχαινω.
Κατεγχανοι γαρ ταῖς εμαῖσιν αν τυχαις. Ar. A. 1196.
SYN. Καταγελαζω.—εγχαινω.

Κατεδω, κατεδομαι.
Ον θυμὸν κατεδων—Il. ζ. 202.
—Σε—κυνες ταχέες κατεδ ονται. Il. χ. 89.
SYN. Εξεδω, κατατρωγω, καταβιβρωσκω, διαβιβρωσκω, περιδαπτομαι, περιχαινω, λαφυσσω.

Κατειβω, καλειβομαι.
—Τερεν καλὰ δακρυον ειβεις. Il. π. 11.
—Θαλερὸν δὲ κατειβετο δακρυ παρειῶν. Il. ω. 794.
—Τῇ δ' εντοσθε κατειβετο θυμὸς αχνῇ. Ap. 3. 1130.
SYN. Αποχεω, καταχεω, καταβρεχω. εκρεω. προχεω, καταρρεω, καλαλειβομαι. καταφερομαι—κατατηκομαι.

Κατειδω (inus.)
—Ουδε κατεῖδον Ολλυμενον —Hom. B. 146.
SYN. Αποβλεπω, καταβλεπω.

Κατεικαζω.
Ω παντ' εκεινω τοῖς εν Αιγυπτῳ νομοις
Φυσιν κατεικασθεντε—Soph. Œd. C. 351.
SYN. Απεικαζω, επεικαζω, εικαζω.

Κατειλισπαω.
Την δ' εκ τροχιλιας ἄυ κατειλυσπωμενην. Ar. L. 723.
EXP. Επὶ γῆς ἑρπειν.

Κατειμι.
—Ποταμὸς πεδιονδε κατεισι. Il. λ. 492.
—Ιδὲν εμὰ εργα κατειμι. Od. ο. 504.
SYN. Κατερχομαι. αγερχομαι.

Κατεκφευγω.
Τόνδ' ὰν εχομεν καλεκφυγεῖν. Eur. C. 439.
SYN. Καταφευγω, αποφευγω.

Κατελαυνω.
Η δ' εμεναι' ὁτ' εγων τὸ κατηλασα—Theoc. 5. 116.
SYN. Απελαυνω.

Κατελεγχω
—Σὲ δὲ μή τι νοον κατελεγχετω εἶδος. Hes. ε. 712.
SYN. Ελεγχω, εξελεγχω.

Κατεμπρήθω.
Η σαρκα την εμὴν κατεμπρησας πυρί. Eur. Her. F. 1151.
SYN. Εμπρήθω, αιακαιω, κατακαιω, καταφλεγω.
Κατεναιρω κατεναιρομαι.
—Τηλεφιδην κατεναρατο χαλκῷ. Od. λ. 518.
SYN. Καλαζειγω.—διαφθειρω.
Κατεναντιον, κατεναντιος, κατεναντι.
—Κατεναντιον ελθω. Il φ. 567.
SYN. Καταντικρυ. εναντιον. καταντιπερας. κατιδύ.
Κατενεθω. (inuſ.) per metath. pro κατενθεω.
—Πολλὴ δὲ κονις κατενηοθεν ωμας. Heſ. α. 269.
SYN. Κατασορεννυμι.
Κατεναριζω.
Λειας—κατηναρισμενας. Soph. Aj. 26.
SYN. Κατακτεινω, καταφατζω
Κατενωπα.
Αυτὰρ επεὶ κατενωπα ιδων—Il. ο 320.
SYN. Κατενωπιον, κατὰ προσωψιν, εις προσωπον.
Κατεπαγω vid. επαγω
—Εἶτα δ' αυτὸ κατεπαγων πυκινόν. Ar. Eq. 25.
Κατεπειγω.
—Ηδη γαρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας επειγει. Il. ψ. 623.
SYN. Επειγω. κατασπερχω. επιθλιβω.
Κατεπω, (inuſ.)
Αγε δε κατειπέ μοι—Ariſt. η. 478.
SYN Αντειπειν. κατηγορεω.—ειπεῖν.
Κατεργαζομαι
—Παντα γαρ κατειργασω. Soph. El. 1028.
SYN. Εργαζομαι απεργαζομαι, διαπραζομαι, διαπονεομαι, διαχειριζω. — ταπεινοω. — αναιρεω. φονευω —
Κατεργαθω, κατειργω.
—Και σρατὸν κατειργαθε. Æſc Eum. 569.
SYN. Ανειργω, απειργω. κατεχω. χειρω.
Κατερεικω. κατερεικομαι.
Πολλαι δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλυπτρας
Κατερεικ·μεναι—Perſ. 537.
SYN. Ερεικω, αναστιζω, κατασχιζω.
Κατερειπω.
Πολλὰ δὺτ' ἀυτῷ εργα καληριπε καλ' αιζηῖν. Il. ε. 92.
—Κατηριπε δ'ες μελαν ὑδωρ. Theoc 13. 49.
SYN. Ερειπω.—Καταπιπτω.—καταβαλλομαι.
Κατερευγω.
Ως θερμὴν ἡ μιαρὰ τί με κατηρυγεν. Ar. V. 1146.
SYN. Ερευγω, ανερευγω, απερευγω. καταπτεω.
Κατερεφω
Ως εῦ κατηρεψασθε—ib. 1285.
SYN. Ερεφω, κατασκεπαζω, καταστεγαζω. σκεφαοω.
Κατερεω.
—Κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ελευθερως
Τ' αληθῆ—ib N. 518.
SYN Κατειπεῖν. καταλαλεω,—απαγγελλω.
Κατερητυω,
—Λιτσομενοι κατερητυην εν μεγαροῖσι. Il. ι. 461.
Κατερυκακω, κατερυκαινω, κατερυκω
Μη μ' εθελοντ' ιεναι κατερυκακε —Il. ω. 218.
Κἄξον ετ' αντιθεον κατερυκανον—Orph. 645.
Αυτὲ μιν κατερυκε —Il. ζ. 192.
SYN. Ερητυω, κατεχω, αντεχω, συνεχω, αναβαλλω, αντιπεριϊσχημι περιστελλω, συστελλω. καταπιεζω συμπιεζω, συλλαμβανω, συνελιττω, καταθλιβω
Κατερυω
Μοχλοῖσιν δ' αρα τὴν γε κατειρυσεν εις ἁλα διᾶν. Od. ε 261.
SYN. Απερυω, αναγω, καθαγω, καθελκυω.
Κατερχομαι.
—Ουδὲ πολινδε κατερχεται—Od. λ. 187.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, προσερχομαι, καθηκω. καταβαινω, κατανταω.
Κατεσθιω.
—Μαλα γάρ τε κατεσθιει—Il. γ. 25.
SYN. Κατατρωγω, καταναλισκω.
Κατευγμα.
Ικετις αφιγμαι τοῖσδε συν κατευγματιν. Soph. Œd. T. 939.
—Ακἄσας τῶν εμῶν κατευγματων. Eur. Hipp. 1170.
SYN. Ευχη. θυμίαμα, αναθημα. καταρὰ, αρά.
Κατευνηλεω, vid. Νυξ.
—Κατευνηλησε δε πᾶσαν Γαῖαν ομῶς. Ap. 4. 1059.
SYN. Καταπραϋνω, γαληνοω, καταπαυω.
Κατευναζω, κατευναω.
—Εν τριτοῖσι κατευνασθεν λεχεεσσιν. Il. γ. 448.
Ουδε κατευνηταιμι.—Il. ξ. 248.
SYN. Απευναζω, κατακοιμαομαι. αναπαυομαι. κατακοιμιζω. κατηρεμεω.
Κατευτρεπιζω.
Ταυτας κατευτρεπιζε—Ariſt. Ecc. 506.
SYN. Ευτρεπιζω, κατασκευαζω, κατακοσμεω.
Κατευχομαι.
Και σᾶσα προσθεν εσιας, κατευξατο. Eur. Alc. 159.
Οταν κατευχῃ ταῦτα—Soph. Aj. 392.
SYN. Ευχομαι.—καταραομαι.—αυχεω.
Κατεφαλλομαι
—Εξ ἱππων κατεπαλμενος αντίος εση. Il. λ. 94.
SYN. Καθαλλομαι, εκκατεφαλλομαι, καθορμαω.
Κατεχω.
—Τὰς δ' ηδη κατεχεν φυσιζοος αῖα. Il. γ. 243.
—Παν πεδιον κατεχωτι—Il. π. 79.
SYN. Απεχω, παρεχω, συνισχω, κατισχω, κατερυκω,

ρυκω, κατερητυω, καθειργω, απολαμβανω, αποκρατεω.—προσορμιζομαι.

Κατηγορεω.
—δεὶν επη πεπυσμένῳ
Κατηγορεῖν με τον τυραννον Οιδιπην. Soph. Œd. T. 522.
— Το δ' εγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Aj. 918.
SYN. Αιτιαομαι, εγκαλεω.—λεγω, σημαινω.—καταδοαω, μεμφομαι.—προσαγορευω.

Κατηγόρ.
Ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῳ. Tr. 827.
Τῶν τοι ματαιων ανδράτι ῥᾳδιημάτων
Η γλωσσ' αληθης γινεται κατηγόρ. Æsc. S. T. 444.
SYN. Διωκτης, δικολόγ, πρακτωρ, ευδυνητηρ, εισαγγελεὺς κατεντευκτὴς, φιλεγκλημων.

Κατηκοος.
— Ανδρες ευχονται γονὰς κατηκοους. Soph. An. 652.
SYN. Ευηκοος, ὑπηκοος, εριηκοος, ευεικτος, ευπειθης, φιληκοος, φιλυπηκοος, ακουὴς.

Κατηλιψ.
Επι την κατηλιφ' ευθὺς ανεπηδησαμεν. Ar. R. 574.
SYN. Μεσοδμη. κλιμαξ.

Κατηλυσια.
—Λαιψηρὸν κατηλυσιη Ζεφυριο. Ap. 4. 886.
SYN. Κατηλυσις, καθοδ: καταβασις. επελευσις.

Κατημυω.
—Νεοθρεπλα, κατημυσιν εραζε. ib. 3. 1399.
SYN. Ημυω, κατακλινομαι. καταπιπλω.

Κατηπιαω.
— Οδυναι δε κατηπιοωντο βαρεῖαι. Il. ε. 417.
SYN. Ηπιαω, καταπραὺνω, κατακηλεω.

Κατηρεφὴς, κατερεφὴς.
—Κατηρεφέα, ἰδὲ σηκὸς. Il. σ. 589.
SYN. Επηρεφὴς, καταστεγ, κυλυπλὸς, περίσκεφὴς.

Κατηρης.
Πυλαιόν τε θησαυρισμα Διονυσε τόδε,
Οσμῇ κατῆρες—Eur. El. 498
SYN. Ευηρης, θυμηρης, αγαπητ.

Κατηφεια.
Δυσμενεσσιν μεν χαρμα, κατηφειη δέ σοι αυτῷ. Il. γ. 51.
SYN. Ταπεινοφροσυνη, αισχυνη, οιεσθ, σκυθρωποτης.

Κατηφὴς.
— Και επειτα κατηφέες εσσομεθ' αιεί. Od ω 431.
SYN. Κατωπος, σκυθρωπὸς, ὑποκατηφης, αθυμος.

Κατηφεω, κατηφιαω.
—Ακαχοντο κατηφησάν τ' ενὶ θυμῷ Od. π. 342.
—Ὁ δ' εγγύθεν οκλαδὸν ἧστο
Σίγα κατηφιοων,—Apoll. 3. 123.
SYN. Στυγναζω, σκυθρωπαζω, δυσαρεστεῖτῶ αγχαλλω.

Κατηφόνες.
Σπευσατέ μοι, κακὰ τεκνα, κατηφόνες.—Il. ω. 253.
SYN. Στυγνοί.—αναισχυντοι—αξιος καταφονευθῆναι.

Κατηχὴς.
Αδιον ὦ ποιμὰν, το τεὸν μελ, ἡ το καταχὲς
Τῆν' απὸ τᾶς πετρας καταλειβεται ὑψόθεν ὑδωρ. Theoc. 1. 7.
SYN. Αναχος, ευηχος, ευκελαδος, πολυηχὴς.

Κατιαπλω
Μη—κατὰ χροα καλὸν ιαπλῃ. Od. β. 376.
SYN. Ιαπλω, βλαπλω, αναω, διαφθειρω.

Κατιθυνω.
Νῆα κατιθυνειν δεδαεν πολυμητιδι τεχνῃ. Orph. 126.
SYN. Ιθυνω, ευθυνω, κατευθυνω, διορθοω.

Κατιχμαινω
—Κατιχμαινοντες Αλθαινε ροαῖς. Lyc. 1053.
SYN. Ιχμαινω, ιχμαζω, διαβρεχω, καταιονιζω.

Κατισχαινω, κατισχναινω.
Ου μήν τι ποινὰις γ' ωομην τοιαῖσί με
Κατισχανέσθαι—Æsc. Pr. 269
—Κατισχναινουσα νηδὺς πυρί. Eum. 138.
SYN. Ισχναινω, κατισχνοω, καταλεπτυνω, εκλεπτυνω, καταναλισκω.

Κατισχυω.
—Και κατιτχυσεν δεμας. Soph. Œd. C. 359.
SYN. Ισχυω, επιτχυω, επιτχυω, συριτχυω, επιρρωνυμαι. κρατυνω, τονοω —δυναμαι.—κρατεω.

Κατισχω.
Ηντ' αυτὸς απο νόσφι κατισχεαι.—Il. β. 233.
SYN. Κατεχω, κατερυκανω.

Κατοικεω
—Κατῳκει τηνδε γῆν Κορινθιαν. Eur. M. 10.
SYN. Οικεω, εποικεω, εγναιω, ῥαιω.

Κατοικιζω.
Ωστ' αν κατοικιζοιμι μιτὰ σεῦ την πολιν. Ar. Av. 196.
SYN. Οικιζω. εγκατοικιζω. καταναω. εγκαταναω. —κτιζω εμβαλλω, συμπολιζω.

Κατοικτειρω, κατοικτιρ, ιζω, κατοικτιζομαι,
Υμὰς δ' εκλαιω, κατοικτειρω, τεκνα. Eur. Hera. 446.
Τας τῶν δ' αδελας ξυμφορας κατοικτισειν. Ib. 153.

Κατολοφυρομαι. Eur. Or. 339.
SYN. Οικτειρω, οικτιζομαι, ολοφυρομαι, αποκλαιω ανακωκυω, κατακλαιω, κατοιμωζω, καταθρηνεω, κατοδυρομαι, κατοδυρομ. χεω.

Κατοικεω.
—Μὴ κατοκτησῃς κλαειν—Αιγισθον. Soph. El. 562.
SYN. Οκνεω, αποκνεω, απορραθυμεω απομαλακιζομαι, νωθρευω, νωθ υστερεω.—αμηχανεω.

Κατομνυμι
Την εμὴν ψυχὴν κατωμοσ',
ἡν αν ευορκοιμι εγώ. Eur. Or. 1548.

SYN. Διομνυμι.—εμπεδοω.

Κατοξυς.
—Γῆς κατοξειας βοῆς. Arist. V. 468.
SYN. Οξυς, οξυτατος, σφοδρός.

Κατοπαζω.
—Αιδῶ δέ τ' αναιδειη κατοπαζη. Hes. E. 322.
SYN. Απελαυνω.—Μετεχομαι.

Κατοπιν
Μηδεμιαν κατόπιν αζομενην νεμεσιν. Theog. 280.

Κατοπισθε, κατοπισθεν.
—ηὲ λειπω
Απληλαι κατοπισθέ—Il. Ξ. 339.
—Αρματροχιη κατοπισθεν Il ψ. 505.
SYN. Εξοπισθεν, εξοπισθεν, οπισθεν, οπισω, εμπαλιν, εις τὰπισθεν, κατ' ωρὰν, κατὰ νῶτον.—μετα ταῦτα.

Κατοπτευω,
—Μη κατοπτευσῶ παρών. Soph. Ph. 125.

Κατοπτομαι.
Δυο νεκρὼ κατοψεται. Eur. Or. 1567.
SYN. Οπτομαι, αποβλεπω, καθαβλεπω, καθοραω, διαειδω.

Κατοπτης, κατοπτηρ.
Ουδὲ Θεῶν μακαρων αγε μαρτυρας, ωδὲ κατοπτας. Hom. M. 372.
Σκοπὸς δε καγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατῷ
Επεμψα,—Æsc. S. T. 36.
SYN. Οπτὴς, σκοπὴς, εποπτὴρ, διοπτὴρ, εποπτης διοπτης, θεατὴς, επιτηρητὴρ, επιτηρητὴς, κατασκοπος, απαπτητὴρ.

Κατοπτος.
—Κατοπτον πρῶνα—Ag. 315.
SYN. Εποπτος, κατοψις, αποπτος. αποβλεπτος.

Κατοπτρις, κατοπτρον.
—Μηδε κατοπτριν. Call. 5. 17.
Φιλεῖ κατοπτρα, και κομης ξανθισματα,
Φευγει δε μ' χθες.—Eur. Dan. 92.
SYN. Ενοπτρον, εισοπτρον, εσοπτρον.
E P. Αντιτυπον, δολιον, σκιόεν.
P H R. Εικὼν μιμητή.—τὸ αυτοχαρακτον αγαλμα προσωπου. Nonn.

Κατορθοω.
Ην μεν κατορθωσωμεν, εῦ πρατειν αεί. Ar. Pl. 350.
SYN. Ανορθοω, επανορθοω, απευθυνω, επισκευαζω, ευτρεπιζω.

Κατορυσσω,
Ευδὺς κατωρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κατω. ib. 238.
SYN. Κατασκαπτω, καταχωννυμι. καταθαπτω. ενταφιαζω.

Κατυλὴ;
Νυκτ' ολοήν'—τήν πέρ τε κατυλάδα κικλήσκουσι,
—Ουκ αρα δὶς χανεν ωδ' αμαρυγαὶ
Μήνης· ουρανόθεν δὲ μελαγχρο, ἥ τις αλλη
Ωρηι σκοτιη μυχατων αγιὅσα βερεθρων. Ap. 4. 1695.

Κατυρεω.
—Μη κατυρηπωσί μυ. Arist. Ecc. 827.
SYN. Ουρεω, προσουρεω.

Κατυριζω.
—Και τάδ' ορθῶς εμπεδα κατυριζει. Soph. Tr. 840.
SYN. Κατυρόω προσπτυω.—υριῳ ἀνεμῳ καταχραομαι.

Κατοχεὺς.
Αυτοὶ νῦν κατοχῆες ανακλινεσθε πυλάων,
Αυταὶ δὴ κληῖδες. ὁ γαρ Θεὸς ουκέτι μακράν. Call. 2. 6.
SYN. Βαλβὶς.—εχμα

Κατοχος.
—Αρεῖ κατοχον γενος. Eur. Hec 1094
Ου μὴ ξεγειρης τὸν ὑπνῳ κατοχον. Soph. Tr. 596.
SYN. Λημὸς, μανιωδης. ενθουσιαστικὸς, κατοχιμος.

Κατοψις.
—Κατοψιν—γῆς τῆσδε ναὸν Κυπριδος.—Eur. Hipp. 30.
SYN. Κατοπτος. αιπεινός.

Κατυμμα
Ον κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε
Ες κατυμματα. Ar. A. 301.
SYN. Δερμα, (ισχυρὸν και σκληρόν.)

Καττυω, καττυομαι.
—Οἵσι πεδιλα παλιμβολα καττυσι. Nic.
Οιδ' εδὼ τὸ πραγμα τῶδ' ὁ—
Θεν παλαι κατηυεται. Arist. Eq. 314.
SYN. Καταρραπτω, προσραπτω, επιβαλλω, επισατω, συσκευαζω, συντιθημι.

Κατω, κατωθε.
Πᾶν δέ τ' επισχυνιον κατω ἑλκεται ωσε καλυπτων. Il. ρ, 136.
—Βαλλε κατωθε τὰ μοσχια—Theoc. 4. 44.
SYN. Υποκατω. ενερθε.

Κατωκαρα, κατακαρα. (adv.)
Κατωκαρα ριψας με—Arist. Pa. 152.
SYN. Επικαρα, κατωρεφῶς, πρηνῆ, πρηνηδὸν.

Κατωμαδιος
Οσσα δε δισκευ ὕρα κατωμαδιοιο πελονται. Il. ψ. 431.

Κατωμαδὸν.
—Μασιγι κατωμαδὸν ἠλασεν ἱππους. Il. ο. 352.
SYN. Επωμαδὸν, ωμαδίς.

Κατωνακη, (δωλικὸς, και α ελευθερος χιτων.)
Καἐλευθερωσαν, κἀντι τῆς κατωνακης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ημπισχεν παλιν. Ar. L. 1158.

Κατωρυχὴς, κατωρυξ.
—Δεδμητο κατωρυχέεσσι λιθοισι. Od. 1. 185.

—Εκ

—Εκ κατωρυχος σιγης—Soph. An. 1112.
Κρυψω πετρωδει ζωσαν εν κατωρυχι. Ib. 785.
SYN. Κατωρυχ@.—το υπογειον σπηλαιον.

Κατωφαγης.
Εσι γαρ κατωφαγας—Ariſt. Av. 290.
SYN. Αδηφαγος, πολυφαγος, οψοφαγος.

Καυαζω.
Αξονα καυαξαις—Heſ. ε. 691.
SYN. Καταγνυμι.

Καυηξ, καυαξ, κηξ, κανξ.
—Καυηξ ωσε κυματων, δρομευς. Lyc. 769.
Δυπλαι τ' εξ αλος ερχομενοι Καυηκες. Call. Fr.

Καυκασος. vid. Τυφαων.
Καυκασω εν κνημοισι—Ap. 2. 1214.
EP. Αιπηεις, εσχατοεις, ηλιβατος, ηνεμοεις, υιφοεις, υψιτος.
PHR. Διψαδα πετρην Καυκασιην. Nonn.
Χθονος τηλυρον πεδον.—αβατος ερημια.—απανθρωπος παγος —δυσχειμερος φαλαγξ.—ατερπης πετρα. Æſch.

Καυκωνες.
—Μετα Καυκωνας μεγαθυμους. Od. γ. 366.

Καυλος.
Εν καυλω εαγη δολιχον δορυ.—Il. ν. 162.
EXP. Το ακρον τε δορατος.

Καυλης.
—Τους καυλους των ευξυνων εκκαυλιζων. Ar. Eq. 821.
Τον καυλον—τω σιλφιω. ib. 890.
SYN. Ριζα.

Καυμα
Οιη δ' εκ νεφεων ερεβεννη φαινεται ακης
Καυματος εξ ανεμοιο δυσαιος ορινομενοιο. Il. ε. 868.
SYN. Καυσις, εγκαυσις, αποκαυσις, διακαυσις, καυσος, καυσων, καυσωμα, αιθος, θαλπος, θερμανσις, θερμοτης, θερμασια, διαθερματια, το θερμον.—ζεσις, βρασμος.
EP. Αζαλεον, αιθαλοεν, ακρητον, ζαθερες, θερμον, θεσπεσιον, δυσαες, ιδαλιμον, λαθρον. διψαλεον.

Καυνακη (ειδος ιματιου)
Οι μεν καλεσι Περσιδ' οι δε καυνακην. Ariſt. V. 1132.

Καυσια.
Καυσιη, η τοπαροιθε Μακηδοσιν ευκολον οπλον,
Και σκεπας εν πηφετω και κορυς εν πολεμω. Ep. Suid.
SYN. Μιτρα, σεμμα.

Καυσις.
Καυσιν εχων φυσεως εν σωμασιν ημετεροισιν. Orph. H.
SYN. Θαλπος, πυρωσις, φλογωσις, καυμα.

Καυσηρος.
—Ηδε μαχης καυσηρης αντιβολησαι. Il. δ. 342.
SYN. Καυσηρος, καυσωδης. αιθαν. θερμος.

Καυσριος, Καυσρος.
—Καυσρια αμφι ρεεθρα. Il. β. 461.
Ατε τις κυκνος Καυσρη. Anac. 172. 8.
—Ενθα Καυσρη
Ησυχα καχλαζοντες επιρρεει αγλαον υδωρ. Dion. 837.

Καυχαομαι.
Επει τογε λειδορησαι
Θεους, εχθρα σοφια. και
Το καυχασθαι παρα καιρον
Μανιαισιν υποκρεκει. Pind. Ol. 9.
SYN Αυχεω, εκκαλλωπιζομαι, μεγαληγορεω.

Καυχη, καυχημα.
Θεσπεσια δ' επεων
Καυχας αοιδα προσφορος. ib. N. 9.
Αλλ' ομως καυχημα καταδρεχει σιγαν. ib. I. 5.
SYN. Καυχησις, αυχη, αυχημα. αλαζονευμα, δοξοκομπια, γαυριαμα.

Καπεξαν, Καφαρναμ
Αλλα Καφαρναμ αλιγειτονος εδρανα βαιων. Nonn.

Καφεω (inuſ.)
—Περι δε πνοιη Βορεαο
Ζωγρει επιτηνυσα κακως κεκαφηοτα θυμον. Il. ε. 698.
SYN. Καπτω, εκπνεω.

Καχαζω.
—Κηγω γαρ ιδ' ως μιγα τοτο καχαζω. Theoc. 5. 142.
SYN. Καγχαζω, καταγελαζω.

Καχεταιρεια.
Εκ καχεταιρειης κακα γιγνεται.—Theog. 1171.

Καχλαζω.
—Τα δε γιν καλα κυματα φαινει
Ασυχα καχλαζοντα—Theoc. 6. 12.
SYN. Βρατζω, αναβρατζω, ηχεω, ψοφεω, δαπεω, αναζεω, φλεγμαινω. ταρτζομαι.

Καχρυς.
—ωσπερει καχρυς γυναικ' αλυσαν. Ar. N. 1361.
SYN. Κριθη (πεφρυγμενη)

Καχυποτοπευμαι.
Καχυποτοπεισθαι, περιοσεων απαντα—ib. R. 989.

ΚΕΑΔΗΣ,
Υιος Τροιζηνοιο διοτρεφεος Κεαδαο. Il. β. 847.

Κεαζω.
—Κεασε ξυλα νηλεϊ χαλκω. Od. ρ. 418.
SYN. Σχιζω, ρηγνυμι. τεμνω.

Κεαρ. vid. κηρ.
Τευτλαιος δ' αρ' επεφνε, βαλων κεαρ, Εμβασιχυτρον. Hom. B. 208.
—εσιδουσά τ' αλγινδη κεαρ. Æſch. Pr. 245.

EP.

E P. Ανδροβολιν, μεγαθυμον.
Κεβλη. pro κεφαλή.
Αμφὶ δὲ κεβλὴν—ἕλον ἐχει στεφανόν. Call. Fr.
Κεβρι·ινης.
Κεβριονη δ' εκελευσε δαΐφρονι φαιδιμος Εκτωρ
Ιππους ες πολεμον πεπληγεμεν'—Il. π. 727.
Κεγχρινη
—Κεγχρινῃ βεβρωμένον. Lyc. 912.
Κεγχρῖτις.
—Κεγχριτισιν ισχάτιν αμφι. Ep. Suid.
Κεγχρος.
Τῆμος δε κεγχροισι περι γλῶκες τελεθωσι. Hes. α. 398.
Κεγχρωμα.
—Ασπιδων κεγχρωμασιν—Eur. Ph. 1408.
EXP. Ὁ επὶ τὴν ἰτυν τῆς ασπίδος κοσμος.
Κεδαζω. κεδαω, κεδαιω.
—Κεδασθέντας κατὰ νῆας. Il β. 398.
—Τρωων εκεδασσε φαλαγγας. Il. ρ. 285.
SYN. Σκεδάζω, διαμεριζω, διαλυω, σκορπιζω.
Κεδνὸς
Ουδ' αλοχον κεδνὴν—Od. χ. 223.
SYN ἀγνὸς.—σεμνὸς.—συνετὸς, φρονιμος, σωφρων. κηδεμονικός.—ιφθιμος, εχεθυμος.—αγαθός.
Κεδρινος, κεδρωτὸς, κεδρινεος
—Ες θαλαμον—κεδρινον, ὑψοροφον—Il. ω. 192.
Κεδρωτὰ πασαδων ὑπερ τερεμνα.—Eur. Or. 1377.
Κεδρος.
—Τηλοθι δ' οδμὴ
Κεδρε τ' ευκεατοιο, θυε τ' ανὰ νῆσον οδωδει. Od. ε. 60.
EP. Ἀδεῖα, αζαλεα, βριαρὰ, ευωδης, ευπρεμνος, περιμηκης, χλοερὰ, λιβκνῖ·ις.
Κεῖθεν, κεῖθι, κεῖσε.
Κεῖθεν δ' αυτὸς εγὼ φρασομαι—Il. ο. 234.
Εἴ τις τοι καὶ κεῖθι φιλ·ις—Il γ. 402.
Κεῖσε δ' εγὼν ικεῖμι—ib. 410.
SYN Εκεῖθεν, εκεῖθε, εκεῖσε, εκεῖ, αυτοῦ εκει, αυτόθι, κατ' αυτόθι. ενθα.
Κεῖμαι, κε μαι.
Κεῖμαι εὶ λεκτρῳ—Od. τ. 516.
—Τοι εἰματ' ενι μεγαροισι κεονται. Il. χ. 510.
SYN. Ανακειμαι, κατακειμαι, αναπιπτω —απολυομαι.—σχολαζω.
Κειμηλιον. κειμηλια, τά.
—Κάι σι τᾶτο γερον, κειμηλιον εσω. Il. ψ. 613.
Πολλὰ δ' εν αφνειῷ πατρὸς κειμηλια κεῖται. ζ. 47.
SYN. Επιπλον, κτῆμα (αποθετον.)—χρηματα.
Κεῖνος pro εκεῖνος.
Κεῖνος δ' ὡς αγορευε—Il. 6. 330.
Κεῖος. (Σιμωνιδης.)
—Ὡς ὁ Κεῖος Υλλιχε νεπυς. Call. Fr. 49.
Κειρια, (εἶδος ζωης εξ σχοινιων.) vid. κρεια.
—Παυ γε κειριαν εχων. Arist. Av. 817.
SYN. Σπαργανωσις.—σπαργανον.
Κειρω.
Κειρει τ' εισελθὼν βαθὺ λῆϊον,—Il. λ. 559.
SYN. Ανακειρω, διακειρω, αποκειρω, κερευω, καριζω, απ·κοπτω, ξυρεω.—σχιζω.—πεκω.—κατεσθιω
PH. Νεοθᾶγι σιδαρῳ
Αλικες ἱμερταν κρατῷ εθεντο κομην. Sapph.
—Πελλὰ θαλυσια μειζονος ἠδης
Hiθεων κειρ·ιτο λιποτριχος ανθεα κορσης Nonn.
Κειω, κεω.
Κειω δ' ὡς τὸ παρος περ αυπνυς νυκτὰς ιαυον. Od. τ. 340.
Ορσο κεων, ὦ ξεῖνε,—ib. η. 342.
SYN. Κειμαομαι. κεῖμαι.
Κεκληγω.
Ως οἱ κεκληγοντες —Il. π. 430.
SYN. Κλαζω, κραζω, ηχεω. βρεμω.
Κεκλομαι.
—Τρωεσσι δε κεκλετ' αὔτας. Il. δ. 508.
SYN. Παρακελευομαι. κελευω, κελομαι. παρακαλεω. επικαλεομαι.
Κεκραγμα, κεκραγμός.
Τηνδε μὲν δικροῖς εωθεν
Τὴν θεὸν κεκραγμασι Arist. Pa. 636.
Αλλ' ενικῶμεν κεκραγμῷ.—Eur. I. A. 1357.
SYN. Αυσιὴ, βοη, αλαλαγμός, κραυγή.
Κεκρακτης.
Αρπαξ, κεκρακτης,—Ar. Eq. 137.
SYN. Κραυγασικλης, κραυγασικὸς, κραικτικὸς, ιυκτὴς, βιηπυθ, μεγαλοφωνθ, κελαδεινός.
Κεκροπίδαι
—Ἱερα Φοιβῳ Κεκροπίδαι πεμπουσι—Call. 4. 315.
Κεκροπιθ.
Τον τραγικῆς Μουσης ασέρα Κεκροπιον. Ep l. 3.
Κε ρυψ
—Κεκροπα, θυγατερων πελας,
Σπειρας συνειλισσοντα—Eur. Ion. 1163.
PHR —Ὡς ιοβολῳ ποδὸς ἑλκῷ
Γαῖαν επιξυων οφιωδεῖ συρετο ταρσῷ,
Νερθε δρακων, και ὑπερθεν επ' ἰξύος αχρι κάρηνα,
Αλλοφυὴς ατελεσσος εφαινετο, δίχροος ανήρ. Nonn.
Κεκρυφαλος
Αμπυκα, κεκρυφαλόντε,—Il χ. 469.
SYN. Κεφαλοδεσμιον, κρηδεμνον, ταινια,—κροκυφαν εις σαδαριον.
Κελαδεινὸς, κελαδεντός.
— Ηδὲ ζεφυρου κελαδεινὸν. Il. ψ. 208.
—Αρτεμιδος—κελαδεινῆς. Il. π. 183.
—Χαριτων κελαδεννᾶν—Pind. P. 9.
SYN. Αβρομος.—ηχητικός.—κυνηγετικός.—κυδιμος.

Κελαδεω,

Κελαδεω, Κελαδω.
—Ατὰρ κελαδησαν Αχαιοί. Il. ψ. 869.
Πλῆτο ροος κελάδων—Ib. φ. 16.
SYN. Βραχω, δυπεω.—Ὀρυβεω.—ηχεω.

Κελαδημα, Κελαδος.
—Εν ὑρανῷ—καλλιϛον κελαδημα. Eur. Ph. 222.
—Πολὺν κελαδον, και αὐτήν. Il. ι. 543.
SYN. Αραγμὸς αυτμη.—Ὀρυβος. αλαλη. ηχημα —αναβοησις. εκβοησις, εκφωνησις, επιφωνημα.
EP. Ασβεϛος, λιγὺς, μυκτιος, ευφθογγος, ευφημος, πολυθρυς.

Κελαινος.
—Αἷμα κελαινὸν—Il. α. 303.
—Αμφὶ δε οσσε κελαινὴ νυξ εκαλυψε. ε. 310.
SYN. Μελας, μελαμβαφὴς, ολωδης, ολεθρος, ἐλικὸς, ορφνὸς, —σκοτεινὸς. φοβερός.

Κελαινεγχὴς.
Κελαινεγχέϛ' Αρει. Pind. N. 10.

Κελαινεφὴς.
—Κελαινεφέϊ Κρονιωνι. Il. α. 397.
SYN. Ομβροποιός.—μελαινεφὴς.

Κελαινοβρωτος.
Κελαινοβρωτον δ' ἦπαρ εκθοινησεται. Æſc. Pr. 1024.

Κελαινοφανὴς, al. κελαινοφαὴς.
Ω γυκτὸς κελαινοφανὴς ορφνα—Arist. R. 1366.
SYN. Ορφνὸς. αιθοψ.

Κελαινοφρων.
—Αλλά γιν κελαινοφρων εμὴ
Μητηρ κατεκτα.—Æſc. Eum. 462.
SYN. Δολιοφρων.

Κελαινοχρως. vid. Ηως.

Κελαινωπης
Η ῥὰ κελαινωπαν θυμὸν ερυθριζει
Ο πλυτλας ανὴρ.—Soph. Aj. 968.
SYN. Δολιος. βαθυγγωμων. μελας.

Κελαινοω.
Σπλαγχνα δέ μη κελαινὔται—Æſc. Ch. 411.
SYN. Ταράσσω.

Κελαρυζω,
—Απὸ δ' ἑλκος αργαλεοιο
Αἷμα μελαν κελαρυζε—Il. λ. 812.
SYN. Κελαριζω, κελαδεω.—μετὰ ἠχυ φερομαι.

Κελεβη (ποτηριον ξυλινον.)
Τρικυαθον κελεβην εχουσα. Anac. 91.
SYN. Κογχη, λεχανη.

Κελευθος, κελευθα, τά.
—Πολεεσσι δε θῆκε κελευθον. Il. μ. 399.
—Ελευσ' μεθ' αυτὰ κελευθα. Ib. 225.
SYN. ὁδος, προσοδος
EP. Αλια. ἀλμυρὰ, αινὴ, αστεροεσσα, ακηρατος, αβατος, αλημων, απλανὴς, αθηρ.ος, βαρυγμος, βαθεῖα, βαθυκρημνος, διερὰ, δυσφραστος, δολιχὴ, δυσεξοδος, περήσσα, ευρεῖα ευρυχρος, ξυθεῖα, ιδυπορος, ιχθυοεσσα, λειφόρος, λαοφόρος λεξὴ λυγρὰ. λαιψηρὰ, κρυοεσσα, κορυμβοφόρος. κατοψιος, ζωδιακὴ, μακρὰ ολοὴ, πυροεσσα, παλιοσος, πουτοπορος, πολιμπλαγκτος, σκολιὰ σειρὴ, σειραπὰ, τηλεπορος, τραφερὰ, ὑγρὰ, ὑδρηλὴ, ὑψιπορος, φερεζωος.

Κελευθητης.
Προικιος ανθρωποισι κελευθητῆσιν αοιδὸς. Ep. λ. 6.
SYN. Οδιτὸς.

Κελευθοποιὸς.
Κελευθοποιοὶ παῖδες Ηφαιϛου—Æſc. Eum. 13.

Κελευμα, κελευσμα, κελευσμὸς.
Κελευματων δ' ἑκατι τυφεσθω Κυκλωψ. Eur. C. 651.
Κελευσμα δ' ην κατ' ασυ Τροιας;—Hec. 926.
—ὡς ευψυχιαν
Φιλων κελευσμοῖς τοισῖ σοῖς κεκλωμεθα C. 649.
SYN. Εγκελευσμα, εγκελευσμὸς, αγωγὴ επιταγμα, επιταγὴ, επιταξις, προσταγμα, προσταξις, κελευσις, επικελευσις, εντολὴ, ενταλμα, εφετμὴ, παραγγελμα, νομοθετημα —αναβοητις.

Κελευστης.
—Ναυταις δε τοῖσι σοῖς
Βοᾶ κελευστὴς την εναντιαν οπα. Hel. 1612.
SYN. Επικελευστὴς, τριηραρχος, πρωρεύς.—παραινετης, παρακλητωρ, ὑποβολεύς.

Κελευτιαω.
—Ως ῥα κελευτιοων Γαιηοχος ὦρσεν Αχαιὺς. Il. γ. 125.
SYN. Παρακελευομαι, κεκλομαι, κελευω, διατατω.

Κελευω.
—Οτρυνέμεν ὅτι κελευω. Il. δ. 286.
SYN. Εγκελευω, επικελευω, παρακελευομαι, αγωγω.—διωκω.—ανατιθημι.—αναβοαω.

Κελης.
Ινα δη κελης κελητα παρακελητιεῖ. Ar. Pa. 900.
SYN. Κελητιϛικὸς.—αμφιππος, μονιππος. κελητιζων, κελητιϛὴς, ὁ γυμνὸς, ὁ στιλλαριος —(εἰδος πλοιαριου.)

Κελητιζω,
—Ανὴρ ἱπποισι κελητιζειν εῦ ειδώς. Il. ο. 679.
SYN. Κελητιαω. (κελητα ελαυνειν)

Κελλω.
Νῆα μὲν αυτὴ κελσαι επ' ωκεανῳ—Od. κ. 511.
SYN. Εγκελλω, καταιρω. κινεω. ακυδρομεω. καταυαω.

Κελτος, κελτοι
Κελτὸς ορειοβατης—Sibyl l. 5.
—Κελτὸν ανασσαιτες Αρηα. Call. 4. 173.
EP. Θαρσαλεοι, χαλκεοθωρηκες.

Κελυφ@, κελυφανον.
Τοιδε κελυφος εκλεισαν επ' ανέρι—Ep. l. 1.
Κελυφαγω τροβιλον, ωτρακαμειην. Lyc. 89.
SYN. Κελυφη, ελυτρον, λεμμα, φλοιός.
Κελω, κελομαι.
—Αλλά σ' εγωγε Παυσασθαι κελομαι.—Il. γ. 434.
SYN. Κελευω, παρακαλεω, προτρεπομαι.
Κελωρ.
Αγαμεμνονει@ κελωρ. Eur. Andr. 1032.
SYN. Αμιαμος, απεγον@.
Κεμας.
Η κεμάδ' ηὲ λαγωόν—Il. κ. 361.
SYN. Δερκὰς, ελλὸς, νεβρος.
EP. Απειρομοθος, ωρεσιφοιτος, ωκυπους.
Κεραγγὴς.
Ευτ' απλοια κεναγγεῖ
Βαρυονθ' Αχαϊκὸς λεώς. Æsc. Ag. 196.
Κεναγδρια.
Προς τάδ' ὡς Σισων μεν ασυ
Πᾶν κεναγδριαν σενει. ib. P. 732.
Κεναγδρος.
Κἀι μοι πολιν κεναγδρον. Soph. Œd. C. 972.
SYN. Ερημος.
Κενδυλα.
Ναυπηγοῖς κενδυλα, γεωργοῖς δε πρασοκυρον. Ep. l. 2.
Κενεαυχὴς, κεναυχὴς.
—Κενεαυχέες ηγορασθε. Il. Σ. 230.
SYN. Κενολόγος, κενηγόρος, ματαιολόγος, κυφολόγος, αλαζων.
Κενεβρια τὰ.
—Ωσπερ κενεβριων. Ar. Av, 538.
SYN. Νεκριμαῖα, θνησιμαῖα, τά.
Κενεός, κενὸς, Poet. Κενός.
—Κενεὰς σὺν χειρας εχοντες. Od. κ. 42.
—Εδη κενὰ ευγματα ειπών. ib. χ. 249.
Πειριθω ἑσπομενον κενὴν ὁδὸν—Ap. l. 103.
SYN. Διακενος, λαγαρὸς, αμοιρος, φρῦδος, ματαιος, ελαφρὸς, κὔφ.ς. ἀλιος.
Κενεοφρων, κενοφρων.
Λαὲ επιθα δημω κενεοφρονι—Theog. 845.
—Κενοφρονων βυλευματων. Æsc. Pr. 761.
Κενεών.
Βεβληαι κενεῶνα διαμπερές—Il. ε. 284.
—Τυρὰ θεμεθλα πεδοσκαφεων κενεωνων. Nonn.
SYN. Λαγών.—γυαλον.—λαπαρα, κῶλον, ἰξύς.
EP. Λιθογλυφὴς, αφροτόκος. βαθυκολπος, ευὔδρος, λιθοεις, ὑψιεφὴς, μεσορραγὴς, χαραδρηεσσα.
Κενηριον.
Αλλ' ωομ' οικτρὸν, και κενηριων γραφάς. Lyc. 370.
SYN. Κενοταφιον.
Κενοταφεω.
Ου Τυνδαρίς παῖς ἥδ' απόντα κενοταφεῖ Eur. Hel. 1562.

Κενοω.
Μυριαδας τε πολεις ανδρῶν αγαθῶν εκενωσεν Rh. 914.
SYN. Αποκενοω, διακενοω, εκκενοω, παρακενοω, απογεμιζω, εξαρυω. λαπαζω. θλιβω, τυπτω. απαντλαω.
Κενταυρικῶς.
—Ὡς κενταυρικῶς—ανηλατο. Ar. R. 38.
SYN. Ακοσμως, ὑβριστικῶς, αγροικως. μαλακῶς.
Κενταυρος, (vid. χειρων.) Κενταυροι.
—Κενταυρον αγακλυτον Ευρυτιωνα. Od. φ. 295.
Κεν αυρων δ'ετετυκτο πολυσθενεων μεγα καρτος. Cal. l. 6.
EP. Αγριοι, ορεινόμοι, οινοβαρεῖς, οβριμοθυμοι, αμοφάγοι.
Κεντεω, κεντω.
Παντα γαρ κεντὅμεν ανδρα—Ar. V. 1108.
Κενσαι ὁμοκλησας—Il. ψ. 337.
SYN. Κενταω, αποκεντεω, διακεντεω, εκκεντεω, κεντροω. κεντριζω, εγκεντριζω, κατακενταω, κεντιζω, μυωπιζω, καθηλοω, νυσσω, σιζω, κνιζω.—κεντρῳ πλησσειν. παροξυνω.
Κεντρηνεκὴς.
—Κεντρηνεκέας εχον ἱππους. Il. ε. 752.
Κεντροδηλητος.
—Οδυναις τε κεντροδα—
λητοις θειας Ηρας. Æsc. Supp. 572.
Κεντρον.
Κεντρῳ επισπερχων—Il. ψ. 430.
SYN. Κεντημα, κεντρὶς, εγκεντρὶς, νῦγμα, νυγμὴ, πλῆκτρον, ακοντιον. μυωψ.
EP. Αλγινόεν, ακαμπὲς, αργαλέον, αφρον, βοοσσόον, γλυκυπικρον, βαρυωδυνον, διωξικελυθον, δολοτυπον, ηδὺ, θερμὸν, ιοειδὲς, λυσσῶδες, κελαινον, κρυφιον, μηροτυπὲς, οπισθονυγὲς, οξὺ, πευθαλγὲς, πικρὸν, πευκεδανὸν, σκολιὸν, σκληρὸν, σκορπιὸν, ταμεσιχροον, φρικτὸν, φοιταλέον, φρενοθελγές.
Κεντωρ.
—Καδμειοι κεντορες ἱππων. Il. δ. 391.
SYN. Κεντροτύπος. πληξιππ@. πλημνικτήρ.—πρακτωρ.
Κεπφος.
Και κεπφοι, τρηρωνες—Ar. Pa. 1067.
SYN. Λαρος.—ευτελὴς, λαλος.
Καραελκὴς. vid. Στυμφαϊδες.
Κεραίζω
Σταθμὸς αιθρωπων κεραΐζετον—Il. ε. 557.
SYN. Κατατρεχω. ληΐζω, πορθεω. διαρπαζω.
Κεραὶς,
Αλλ' αυτοκλητον ἁρπασας κεραΐδα. Lyc. 1317.
Κεραιστὴς.
—Τόνδε διαπρυσιον κεραιστὴν. Hom. M. 336.
SYN. Πορθητὴς, δηωτὴς, λυμαντὴρ. κεραὸς.

Κερμιρω.

Κεραιρω. vid Κερανυμι.
Ζωροτερον δε κεραιρε—Il. ι. 203.
Κεραμεικος.
Καθερπυσόν γυν ες Κεραμεικόν. Ar. R. 129.
Κεραμευς.
—Ως ότε τις τροχὸν αρμενον εν παλαμῃσιν
Εζομενος κεραμεὺς πειρησεται αικε θεησιν. Il. 6. 601.
SYN. Κεραμοποιὸς, αγαλματοποιὸς, πηλοπλάθος, πηλοποιὸς, πλαστης, πλατματιας.
Κεραμευω.
Ηπερ κεραμευει τον κερανὸν τὸ Διός. Ar. Av. 1537.
SYN. Πλασσομαι, κατεργαζομαι.
Κεραμικὸς, κεραμῆος.
Τροχῶ γαρ ελαθεὶς κεραμικὴς ρυμης ἄπο—ib.Ecc.4.
—Κεραμῆια λεπλὰ ποιῆσα. Hom. XLVII. 14.
SYN. Κεραμιος, κεραμεος, κεραμεος, κεραμεῖος, οστρακινος.
Κεραμὶς, κεραμος.
Υπο των κεραμιδων—Ar. V. 206.
Χαλκεῳ δ' εν κεραμῳ δεδετο τρισκαιδεκα μῆνας. Il ε. 387.
Πολλὸν δ' εκ κεραμῳ μεθυ πινετο,—ib. ι. 465.
—Βαινων δε κεραμοις. Suid.
SYN. Πιθος, αγγεῖον.—οστρακον.—καλυπτὴρ.—δεσμητηριον.—γεῖσσον.
Κερανυμι, κερασω.
—Κερασσε δε νεκταρ ερυθρον. Od. ε. 92.
SYN. Αγκερανυμι, κεραιρω, κιρναω, εγκιρναω, κιρνημι, κυκαω, μισγω, μιγνυω, μιγνυμι, φορυνω, αναφυρω, αναφυραω—εγχεω.
Κερασξοος.
Και τα μεν ασκησας κερασξοος ηραρε τεκτων. Il. δ. 110.
SYN. Κερατεργὸς, κερατογλυφος.
Κερας,
Ευρὼν η ελαφον κεραὸν—Il. γ. 24.
SYN. Κερσεις κερατσεις, κερᾶχος, κερατοφόρος, κερασφόρος, κερατιας, κερατιτης, κερατινὸς, ταυροκρανος, ευκερασς, ευκερως, πολυκερως, κερατωδης, κερατοειδὴς.—τελεσις.
Κερασης, κεράσις,
Στικτὸν, κερασην ελαφον—Soph. El. 570.
—Κερασις δ' —οξυσομω
Μυωπι χριθεῖσα—Æsc. Pr. 675.
Κερασφόρος, κερατωδης. vid. κεραὸς.
Κερασφορος γυναῖκας—Lyc. 1238.
Στὰς επὶ Μυρτωσης κερατωδεος—Call. 2. 91.
Κερας.
Κερασιν εν αψυχοις αχεῖ. Eur. I. 882.
Αυτὸς εγὼ κερας ὑγρὸν ἐλων—Theoc. 25. 206.
Τοξοτα, λωβητηρ, κερα αγλαὲ—Il. λ. 385.
—Κερας—βοὸς αγραυλοιο. ib. ψ. 780.
SYN. Κεραια.—αυλὸς.—τοξον.—εκβολὴ.—πλοκαμος.—δυναμις.—σωμυλιαι.
EP. Αυτοχυτον, ατρεκὲς, ατκελὲς, αινὸν, αερσιλοφον, αργυρηλατον, γναμπτὸν, δολιχὸν, ευσχιδὲς, ἑλικμορφον, εκκαιδεκαδωρον, ευποιητον, κρατερὸν, λοξὸν, ξεσὸν, οργαῖον, πολυγλωχιν, ταυγλωχιν, ταυροφυὲς, ὑψικαρηνον.
PHR. —Ταυπλοκθων κεραων ευκαμπέες ακμαὶ.
—Αγκύλα δοιὰ μετωπων
Φυετο μακρὰ κερυμβα ταυπλοκθοιο κεραιης. Nonn.
Κερανὸς.
—Χαλεπὸς δε Διὸς μεγαλοιο κερανός. Il. ξ. 417.
Αλλ' ὁ κερανος πόθεν αῦ φερεται, λαμπων πυρί; Ar. N. 394.
SYN. Σκηπτὸς, πρηστὴρ.—αστραπὴ.
EP. Αιθαλοεις, αργὴς, αιχμητὴς, ακιδὸς, ακαματος, απειλητὴρ, αφειδὴς, ἀψαυστος, διϊπετὴς, διοβλητος, διατιτθαλέος, ευφαὴς, κρατερὸς, κραιπνὸς, μαλερὸς, ολοὸς, πυρφόρος, πυρπόλος, πυρωπὸς πυρσοφόρος, πυρογλωχιν, πυραυγὴς, πυριθαλπὴς, παμφλεκτος, σονοεις, σμερδαλέος, ὑπερωφιὸς, ὑψιγονος, φρικωδὴς, φλογεος, φλογερὸς, ψολοεις.
PHR. Κερανιον βελος. Διὸς μαιξ αγηλατος. Lyc.
Δειμαλέεν Διὸς ὅπλον.—
—Τιτανακτόνιον, οβριμοεργον. Hom.
Πυρπαλαμον βελος ορσικλυπτε Διός. Pind.
Πτεροφόρον Διὸς βελος—Aristoph.
Αιθέρος ορχηστὴρ.—σελασφόρον εγχος Ολυμπε, Nonn.
Πληνὸν ὅπλον, δεινὸν, κλονοκαρδιον, ορθοξειρον, Αιφνιδιον, βρονταῖον, ανικητον βελος, αγνὸν, Ροιζε απειρισιε δινευμασι παμφάγον ορμῇ, Αρρηκτον, βαρυθυμον, αμαιμακετον, πτερόεσσαν. Ουρανιον βελος οξὺ καταιβατε αιθαλοεντος. κ. λ. Orph. H.
Κερανιος.
—Και κερανιοι βολαὶ. Lyc. 560.
Ματρὶ συν κερανιᾳ. Soph. An. 1153.
SYN. Κερανιος.—διϊβλητος, κερανοβλητος, κερανοβλὴς, κερανιας, ενηλυσιος, εμβροντητος.
Κερανοβολεω. vid. κερανοω.
—Πᾶς δ' εν εμοὶ Ζεὺς εκερανοβολεῖ. Call. Ep. 20.
Κερανοβροντης.
Ω Ζεῦ κερανοβρόντα. Ar. Pa. 375.
SYN. Κερανοβόλος, κερανοφόρος. κερανιος.
Κερανοφανὴς.
—Κερανοφαὲς πῦρ. Eur. Tro. 1104.
Κερανοω.
Φλοὲξ δε κερανωθέντος απεσσυτο τοῖο ανακτος. Hes. Θ. 859.
SYN. Κερανοβολεω, σκηπτω.
Πρῶτα μεν εβροντησε, μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον,

Αυτὰρ

Αυτὰρ επειτα κεραυνὸν δειμαλέ᾽ ηγε, Διὸς ὅπλον,
Ηκ᾽ επιδηνασ᾽ ὁ δ᾽ ἑπτατο χειρὸς ανακτος,
Παντας μ᾽ ν ς᾽ εφοβησε βαλών—Hom. B. 270.

Κεβεσσο.
—— Ετικτεν αμηχανον, ὑτι φατειὸν,
Κεβεσσον ωμησὴν Αἰδεω κυνα χαλκεοφωνον,
Πεντηκοντακαρηνον, αναιδεα τε, κρατερόν τε. Hes. Θ. 311.
PHR. Ο τρισσος, ὁ τ᾽ ισωματος κυων. Eur.
Ουδαιη Κερβερειδαο μεγαν κύνα. Orph.
—ὅν ῥ᾽ ακαμαντι Τυφωει γειατ᾽ Εχιδνα. Cal.
Σῶμά τ᾽ ανικητ᾽ Αϊδος Θηρὸς
Ον εν πυλαις φασὶ πολυξεσοις
Ευνᾶσθαι, κυνζεῖσθαί τ᾽ εξ αντρων
Αδαμαστον φυλακα παρ᾽ αἰδα
—Τὸν αἰεν αυπνον—Τὸν δ᾽ ὑπὸ χθονὸς
Αἰδα τρικρανον σκυλακ᾽, απροσμαχον τερας·
Δεινῆς εχιδνης θρεμμα.—
Γᾶς παῖς και Ταρταρε. Soph.
Πλουτωνος δεινὸς πυλωρός.
—Δειμαλεαν υλακὴν νεκυεσσιν ιαλλων. Ep.

Κερδαινω.
Πολλὰ δὲ κερδῆναι ἡμῖν—Hom. XLVII. 6.
SYN. Κερδεω, χρηματιζομαι, εμπορευω.—
Κερδος ποιῶ, φερω.—μισθοφορεω, μισθαρνεω, πορίζω.

Κερδαλέος, κερδαλεοφρων.
Κερδαλέος κ᾽ ειη και επικλοπος—Od. ν. 291.
SYN. Κερδῶος.—αλωπεκωδης, κερκωπειος, ποικίλος, δολιοβουλος, παιδεργος.—συνετος. ωφελιμος.

Κερδεμπορος, vid. Ερμης.

Κερδος.
Οππως κερδος εῃ—Il. κ. 225.
SYN. Καρπωμα, επικαρπια, ποτισμος, λῆμμα, χρηματισμος. εργασια. εργον
EP. Αισχρὸν, αιολοβουλον αελλομενον, ἁρπαλέον, δολιον, ευτραπελον, ὑσιον, κλοπαιον.

Κερδιον, κερδιστος.
—Καί κεν πολὺ κερδιον ἦεν. Il. γ. 41.
—Ὁ κερδιστος γενετ᾽ ανδρων. Ib. ζ. 153.

Κερδοσυνη.
—Και κερδοσυνῃ νικησατ᾽ Αθηνη Il. χ. 247.
SYN. Απατη, εντρεχεια, ποικιλια, πανουργια.

Κερδω, vid. αλωπηξ.
—Δολιαν κερδὼ πολυϊδριν Arist. Eq. 1065.

Κερδῷος.
—Παρ᾽ αντρα κερδῳα θεᾶ. Lyc. 208.
SYN. Κερδαλεος. επικερδης, πολυκερδης, χρηματοποιος, χρηματιστικος, επωφελιμος.

Κεστια.
—Εκ ποδὸς αχρι καρηνου
Σφιγγομενον πλεκτῆσιν ὁλον δεμας· ἔσχε κεστοις. Nonn.
SYN. Κεστια, κεστια.—οθονια, σπαργανα, τά.—Τελαμῶνες συνδουνται.

Κερκηΐς Nom. Pr.
Κερκηίς τε φυὴν εξατή—Hes. Θ. 355.

Κερκις
—Χαμαι δε οἱ εκπεσε κερκὶς. Il. χ. 448.
SYN. Κτεις.—τομυη. σπαθη.—λοφια.—πλῆκτρον —
EP. Ευποιητός, φιλοεργός, φιλοιδός
PHR. Πολυσπαθειων μελεδημονα κερκίδα πεπλων.—Κερκίδα; οἰοθολαιοισι χελιδόσιν εικελοφωνης. Ep.

Κερκος.
—Μακρὴν δὲ παρ᾽ ιγνυησιν ἑλιξε
Κερκον.—Theoc. 25. 243.
SYN. Ουρά.

Κερκυρα.
—Κερκυρα φιλοξεινοτατη αλλων. Call. 4. 156.
Κερκυραν ζαθεην εξικετο—Orph.

Κερκυραίος.
Καλλισα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πῖρά. Ar. Av. 1463.

Κερκωπες.
Ψευσαι, ηπεροπῆες, αμηχανάτ᾽ εργ᾽ ανασσαντες,
Εξαπατητῆρες, πολλὴν δ᾽ επὶ γαῖαν ιόντες,
Ανθρωπους απατασκον, αλωμενοι ἡματα παντα.
Hom. Suid.

Κερμα.
—Κἀκλεψασι μικρὰ κερματα. Ar. Av. 1108.
SYN. Νομισμα, το λεπτοτατον.

Κεροβατης, κεραβατης
Και κεροβατα Πάν. ib. R. 232.

Κερσις. vid κερασις
—Κερσεσσης Απολειφθεὶς ὑπὸ μητρός, Anac. 66.

Κερτιαω
Αγωνταλιζες, κἀκερτιας,—Arist. Eq. 1341.
SYN. Αγωνταλιζω, μεγαλιζομαι.

Κερχνις.
Αἶγες εμαὶ θαρσεῖτε κερχνίδες·—Theoc. 5. 145.

Κερτομεω
—Σὺ δὲ κερτομεων αγορευεις. Il. β. 256.
SYN. Σκωπτω, διασιλλαινω, διασιλλω, χλευαζω ὀνειδιζω, ερεθιζω, εκπομπευω, ενοχλεω, εξαπατω, ερεθιζω. κηκαζω, κακορρηθεω, καταγλωττιζω, πλυνω, σκερβολεω, σκοπακιζω, τρυγωδεω, σμωχω, λοιδορεω.

Κερτομησις.
Ει κερτομησίς εσι τἀληθῆ λεγειν. Soph. P. 1265.
SYN. Καταγελως, χλευασμα, ὄνειδις.

Κερτομια.
—Κερτομιας, ηδ᾽ αισυλα μυθησασθαι. Il. υ. 202.
SYN. Κακηγορια.

Κερτομιος, κερτομος
Κερτομιοις επεεσσι παραβληδην αγορευων. Il. δ. 6.
Κερτομον, ὅιον εγωγε θεῶν τε κ αλλον οπωπα. Hom. M. 338.

SYN.

ΣΥΝ. Ερεθιστικὸς, ἐπιτευκτικὸς, σκωπτικὸς, σκωπτὴς, παιγνιώδης.—κερτομίος, εἴρων, κόβειρος, μῶκος, φιλοκερτόμος.

Κέρνειος.
Τὴν δὲ μαν—παγος Κέρνειος εδέκτο. Call. 3. 109.

Κερχνεία.
—Ευποτόντε Κερχνειας ῥέος. Æsc. Pr. 677.

Κερχνὶς
Κερχνῆϊς κολυμβὶς—Arist. Av. 305.

Κερτυπέω.
—Κερτυπημεναι δια χειμῶνι—Æsc. Ag. 664.

Κεσκομαι, pro κέκμαι.
Κεσκετ' ενι μεγαροισι—Od. φ. 41.

Κεσσ;
Η, και απὸ σηθεσφιν ελυσατο κέσσον ἱμάντα,
Ποικίλον· ενθα δέ οἱ θελκτηρια παντα τετυκτο.
Ενθ' ενι μεν φιλοτης, εν δ' ἱμερος, εν δ' οαρισθες,
Παρφασις, ἥ τ' εκλεψε νοον πυκα περ φρονεοντων. Il. ξ. 214.
Ε P. Δολοφραδμων, θελκτὴρ, παιθελγὴς, ὑδὺς, ἱμερεις. γαμισσολος. Ἱμας βοηδρο;—σημαντωρ Κυπριγενεης.—Κερδιλίος ζωστ́ρ—κεντωρ οιστρεις.—ποδων ιθυντωρ.—ποθε θελξίφρων μητρη.—φιλοθελγὴς δεσμός. Nonn.

Κεσρα, κεσρεα.
Κεσρᾶν τιμαχη μεγαλαν αγαθὰν—Ar. N. 338.
Σχοινῳ κανὴν τρησασι κεσρεων αγρην. Lyc. 665.
SYN. Μυραινα.

Κευθανω, κευθω.
Ου μεν γαρ φιλοτητί γ' εκευθανον—Il. γ. 453.
Εξαυδα, μὴ κεῦθε νοῳ.—Il. α. 363.
SYN. Κρυπτω, καλυπτω

Κεῦθμα, κευθμὸς, κευθμὼν, κεῦθος.
—Γνοφεροῖς ὑπὸ κευθμασι γαιης Theog, 243.
Παντοθεν εκ κευθμῶν,—Il. ν. 28.
Μαιομενη κευθμῶνας ανὰ σπεος—Od. ν. 367.
—Αἴδαο δομας ὑπὸ κευθεσι γαιης. Il. χ 482.
SYN. Καταδυσις, διαδυσις, κρησφυγετον, κοιλὰς, κοιλωμα, φωλεὸς, σκοτια, χηραμὸς, σπηλαιον, μανδρα, μυχὸς.
Ε P. Βαθυσκιὸν, δνοφερὸν, πονινὸν, ατρυγετον, κεῖνεὸν, συγερὸν, σκότιον, σπηλαῖον, νερτεριον, χθονιον, κοῖλον, ὑγροπόρον, ὑποδρυχιον, μελαμβαφὲς.

Κεφαλαιον,
—Κεφαλαιον τᾶς ραφανῖδος. Arist. N. 977.
Ινα μη κεφελαιῳ τὸν κροταφὸν σε ῥηματι
Θεναν ὑπ' οργῆς,—ib. R. 878.
SYN. Κεφαλὶς, κεφαλαιωμα.—ἀδρὸν.

Κεφαλη
Εἰδ' αγε τοι κεφαλὴ κατανευσομαι,—Il. α. 524.
SYN. Καρα, κορρη, κορση, κυδη, κρὰς,
Ε P. Ακερσεκομη, ακηρος, οινοβαρὴς, ἀβλεψ, σμερδνὴ, ἰβξιμος, λιπαροπλοκαμος, πολια, σμερδαλεα, σεμνὴ, δεσποινα, φοβερά.

Κεφαλῆϊες
Αυταρ Οδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθυμους. Il. β. 138.

Κεχηνὼς.
—Ασπαγμον οντα και κεχηνότα. Ar. Eq. 261.
SYN. Μωρὸς.

Κ Η

Κ Η Δ Ε Ι Α, κηδευμα.
Αμφὶ δὲ κηδειῃ νεκυος μενον—Ap. 2. 838.
Πολλαια καινῶν λειπεται κηδευματων. Eur. M. 76.
Αναξ εμὸν κηδευμα—Soph. Æd. T. 85.
SYN. Λυγισεις, οικειοτης, πενθος, συγγενεια, επιγαμια.—ἐκφορὰ, ταφὴ.—πενθος (επὶ νεκρῶν.)

Κηδιος, κηδεος, κηδιστος.
Τρεῖς τε κασιγνητὸς—κηδειους—Il. τ. 294.
—Τάδε δ' αμφιποτησομεθ', οἵσι μαλιστα
Κηδεός εσι νεκυς—Il. ψ. 160.
Ος μοι κηδιστος ἑταρων ἦν—Od. κ. 225.
SYN. Οικεῖος, συγγενικὸς. προσφιλὴς. συγκεκτος, ἀξιος φροντίδος.

Κηδεμονες, κηδεμόνων.
—Ουκ εισὶν ετ' αλλοι κηδεμονῆες. Ap. 1. 271.
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μενον—Il. ψ. 163.
—Τᾶδε γὰρ σὺ κηδεμων. Soph. An. 555.
SYN. Προσκηδὴς, φροντιστὴς, ἐπιμελητὴς.—προσηκων.—κηδεστὴς.

Κηδεστὴς.
—Οντα κηδεστὴν εμόν. Arist. Th. 80.
SYN. Συγκηδεστὴς, συγγενὴς, ὁμογαμβρος, συγγαμβρος. φρατωρ, ἑδνωτὴς, πηὸς, πενθερος.—

Κηδευω, κηδομαι
Νεισημα, κηδευοντα παιδαγωγιμ. Eur. Or. 881.
Τὴν αυτᾷ φιλεει και κηδεται—Il. ι. 342.
—Ος τέ μευ αιεὶ
Οικῳ εν ἡμετερῳ κηδεσκετο—Od. χ. 358.
SYN. Φροντιζω, ἐπιμελεομαι, θεραπευω, βοηθεω, κυβερναω,—θαλπω.

Κῆδος.
—Η πῃ τὶ σε κῆδος ἱκανει; Il. ο. 245.
Τῶν δ' αλλων ὅ κῆδος—Od. χ. 254,
Κῆδές τε καινὸν—Soph. Œd. C. 392.
SYN. Επιμελεια, φροντὶς, κηδεμονια, μερμηρα—οικειοτης.—λυπη.—κακὸν.—ταρχηματα, εναγισματα.—γαμος.
Ε P. Αργαλέον, αλησον, αλεγεινὸν, ατλητον, λυγρὸν, λευγαλεον, δυσαλθὲς, δνοφερὸν, γοερὸν, πολυσονον, γυοκόρον, τηκεδονιον, ὑποκραδιον.

Κηδοσύνη
—Καὶ τοῖον ἔπος φατο κηδοσυνησιν. Ap. I. 277.
Νοσῳ κηδοσυνησιν ἐδῃ—ib. 4. 1473.
SYN. Λυπη, ανια, αχθηδών, κηδεμονια.
Κηδοσυνος.
Ποδὶ κηδοσυνῳ πεπασεμενος. Eur. O. 1022.
SYN. Επιμελὴς, σπουδαῖος.—λυπηρὸς, συγγὸς.—κηδεμονικός.
Κηδω.
—Τον κηδεν ὅς κε μὴ κηδῃ. Il. ι. 610.
—Οἰδ' ἐὸν οἶκον κηδεσκον—Od. ψ. 9.
SYN. Ανιαω, λυπεω, καταπονεω, κακοω, βλαπτω.
Κηδειον
Εκ κηδειω λαγαριζομενον—Arist. V. 672.
SYN. Κηδιον. (τριβλιω τι εἶδος.)
Κηΐος. vid. Σιμωνιδης.
Κηκαζω
—Κηκασῃ γαμῳ
Νυμφεῖα πρὸς κηλωσὰ καρβανῶν τελεῖν. Lyc. 1387.
SYN. Κηκαδιω. κερτομεω, χλευαζω.
Κηκὰς.
Κηκάδι συν γλωσσῃ—Call. Fr.
SYN. Κερτομιος, δυσφημος, αταρτηρὸς, κακὸς, λοιδορος —αλωπηξ.
Κηκασμὸς.
Εν ᾗ πιθηκων παλμυς αφθιτων γενος
Δυσμορφον εις κηκασμὸν ὠκισεν τοσον. Lyc. 692.
SYN. Λοιδορια, κακηγορια
Κηκὶς
—Αλλ επὶ σποδῷ
Μυδωσα κηκὶς μηριων πεπηκετο. Soph. An. 1020.
Εσιν θαλασσα—
Τρεφουσα πολλης πορφυρας εις αργυρον
Κηκῖδα παγκαιποτον—Æsc. Ag. 969.
SYN. Αναθυσις—λιγνὺς, (τὸ καπνὸ)—ὀξυτης. συμμα, (βαμματικὸν. Suid.)
Κηκιω.
—Θαλασσα δε κηκιε πελλὴ
Αν σομα τε ῥῖτάς τε'—Od. ε. 455.
SYN. Αναπηδαω, αναφερομαι.
Κηλεος, κηλεος.
Συν πυρὶ κηλεῳ.—Il. ο 744.
Νῆας επιπρησεν πυρὶ κηλεῳ. Il θ 235.
SYN. Καυσικὸς, αιθων. θερμὸς. λαμπρὸς.
Κηλεω.
Κηλεῖν τε τοῖς λογοισιν.—Eur. I. A. 1213.
SYN. Κατακηλεω, θελγω, καταθελγω, ὁμαλιζω, τερπω.—απαταω.—βλαπτω.
Κηληθμὸς κηλημα, κηλητηριον.
Κηληθμῷ δ' εσχοντο κατὰ μεγαρα σκιεντα. Od. ν. 2.
—ὠδ' εχει κηληματα. Eur. Tro. 893.
Εσαι φρενός σοι τῆτο κηλητηριον. Soph. Tr. 584.
SYN. Κηλησις, θελκτηριον. μειλιγμα. καταπαυστηριον. απολαυσμα, γανος.
Κηλητηριος.
Δεξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηριας. Eur. Hec. 533.
SYN. Ηδυντηριος, ἱλαστηριος.
Κηλιδω.
—ᾳ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
Πατέρας εκηλίδωσαν;—Eur. Her. F. 1318.
SYN. Αικιζω, ατιμαζω, μολυνω, λυμαινομαι.
Κηλὶς.
Προσθεν η τοιανδ' ἰδεῖν
Κηλῖδα—συμφορᾶς.—Soph. Œd. T. 852.
—Ανδρὸς ᾧ τις ᾗκ εν
Κηλὶς κακῶν ξυνοικος.—ib. C. 1196.
SYN. Μιασμὸς, μολυσμα, σιγμα, ῥυπος, μῶμος. χρῶμα, ἕλκος. ὕλη.—ονειδος.
Κηλον.
Εννῆμαρ μὲν αναστρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοιο Il. ω. 53.
SYN. Βελος —σημεῖον.
ΕΡ. Φρικωδες.
Κηλωτὸν. vid. κηκαζω.
SYN. Περιπεῖον.
Κημὸς
—Φιλορρωθωνά τε κημόν. Ep. l. 6.
Καὶ τοσδε κημὸς σωματος. Æsc. Fr.
Κατεισαιην επὶ τοις κημοῖς —Arist. V. 751.
SYN. Φιμὸς.—Τὸ σκεῦος. (δικαστικόν.)
Κηπαιος
Κηπαιω τ' επεζης ναυσικλειτης Ευζοιης. Hom. A. 219.
Κηπ κηπ̈ξ. vid. Καυηξ.
—ὡς αναλιη κήξ. Od. ο 478.
—Κηπ̈κα, φιλομακαρεσσι θεοισιν Hes. α. 476.
Κηπευμα.
ο χαριεν τε κηπευματα Arist Av 1101.
SYN. Κηπιον, κηπιδιον.—κηπευσις.
Κηπευω.
Ον πολλ' εκηπευσ' ἡ τεκουσα βοσρυχον. Eur. Tro. 1175.
SYN. Διατοιεω.—γεωργω.
Κῆπος.
Καὶ μοι κῆπον εχει πολυδενδρεον—Od δ. 737.
SYN. Αλσος, οχατος, παραδεισος
ΕΡ. Αεξιφυτος, ανθοκομος, γλυκὺς. ἡδυμελὴς, ευχλοος, ευδενδρος, ευθαλοεις, ευωδης, εὐσκιος, φιλυδρηλος.
Δενδρεα γαρ μαλα πολλὰ κατοψεαι ὡς ενὶ κηπῳ
Ανθεμοεντι, χλοαδοισιν επασσυτε οις κομοωντα. Orph.
Πᾶς δ' ἀπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμενοι εν ταλαϊσκοις
Αἰγυεοις.—Theoc.
Κηρ. Κῆρες.
—Κῆ ω κακὴν μελανος θανατοιο. Il. π. 687.
SYN. Μοῖρα. θανατος. φθορεὰ, ατη. νοσος.

ΕΡ.

Ε Ρ. Αργαλέα, αἰδήλος. αἰπηλὴς, επιλοβὴς πικρὰ, κνωπομόφος, κελαινη, μελαινα, ολοὴ, συγερὰ, βιαίος, ὐλομενη, θηλατος, σμερδαλεα.
Κῆρες, κυαναι, λευκὼς αραβεῦσαι οδοντας.
Δεινωποὶ, ὃλοσυροίτε, δαφοινιτ', απλητοίτε—
Κλωθω και Λαχεσίς σφιν εφεσαν, ἡ μὲν ὑφησσων
Ατροπος,—Hes. α 249.—vid. Μοῖραι.
Ε Ρ. Αμειλιχοι, ηλεποινοι, ερεμναι, πολυπημονες, θυμοβόροι.

Κῆρ, Κεαρ.
Αλλ' εἶαλ' ενθ' αρα τε φρενες ερχεται αμφ' ἀδινὸν κῆρ. Il. π. 481.
—Ειμι δὲ κῆρ Τυμβῳλυ—Ep. Suid.
SYN. ἦτορ, κραδια,—ψυχή.
ΕΡΙΤΗ. Ατεραμνον, αιθομενον, αργαλέον, αχαχετ, αχραντον, ακοιτον, θαλερὸν, κρατερὸν. λασιον, κυδαλιμον, κερδαλέον, καλὸν, εσθλὸν, ολοὸν, πολυκηδὲς, φιλον, ταλαὸν, χαμερπές.

Κηραινω
— Ποῖ ονειρα κηραινετ' ὁρῶ; Eur. Her. F. 518.
Τί ποτ' ὦ τεκνον, τάδε κηραινεις; ib. Hipp. 223.
SYN. Εκπληττομαι φροντιζω κηλιδομ.

Κηρεσιφορήτος
—Κνυζ κηρεσσιφορητος. Il. Θ. 527.
SYN. Μοιροφορητος.

Κηρυθος.
Κηρυθον τ' εφαλον—Il. β. 538.

Κηριον.
Κηρία βοσκοῦαι —Hom. Μ. 556.
SYN. Μελικηρὶς, μελισσειον, μελιδειον, ανθρηνιον, ὑριον.
Ε Ρ Αγριον, γλυκὺ, λειριον μελισαγές, λευκόν.
PHR. Μελισσᾶν τρηχὺς πονος. Pind.

Κηριτρεφὴς.
—Κηριτρεφεων ανθρωπων. Hes. ε. 416.

Κηροδετης, κηροδετος.
—ὁ κηροδετας καλαμος—Παιὼν Eur. I. T. 1125.
—Κηροδετῳ πνευματι μελπομενος. Theoc. Ep. 5.
SYN. Κηροπαγὴς, κηροπλαστος.

Κηρόθι, (εκ ψυχῆς)
Ει δέ τοι Ατρειδης μεν απηχθετο κηρόθι—Il. ι. 300.

Κηροδ μεω.
— Κατ' ανθεα κηροδομῶσα. Phocyl. 164.

Κηρὸς
Αἶψα δ' ιαινετο κηρὸς, επει κελετο μεγαλη ις,
Ηελιω τ' αυγη—Od. μ. 175.
Ε Ρ. Μελιηδὴς, μελίχρως, ἡδὺς, ευπηκτος, λευκὸς, μαλακὸς, πολυτρητος μιμηλὸς, τροχοειδὴς.

Κηρυλικὸς.
—Ερινυων κηρυλικὸν παγην. Lyc. 407.

Κηροχυτεω.
Και κηροχυτεῖ, και γογγυλιζει. Arist. Th. 61.
SYN. Ενπλαττω, μεταχειριζομαι.

Κηρυγμα, κηρυκευμα.
—Φᾶσι παυδημῳ πολει
Κηρυγμα θεῖναι τὸν τραπηγόν—Soph. An. 8.
Ὡς υπετ' ανδρὶ τῶδε κηρυκευματων
Μεμψη—Æsc. S. T. 657.
SYN. Ανακηρυξις, αναρρησις, αγγελια

Κηρυκαινα.
Λαβοῦσα κηρυκαιναν ευφωνόν τινα. Ar. Ecc. 69.

Κηρυκευω.
Τα δε τοιαυτα χρὴ κηρυκευειν—Eur. Tro. 782.
SYN. Κηρυσσω.

Κηρύλος.
Οὐδὲ τοσον γλαυκοῖς εἰ κυμασι Κηρίλος ἄδεν.
Mosch. 342.
Τῆς Κηρυλι δαμαρτος απὶῆνα σπορον. Lyc. 750.
—Οἷα δυπὶην κηρύλον—ib. 387.
SYN. Αλκυων.

Κηρυξ
Εκτωρ δὲ προτὶ ασυ δυω κηρυκας επεμπε.—Il. γ. 116.
SYN. Κλητωρ, σαλπιγτὴρ, σαλπιγκτὴς, στρυμὴρ, ειρηνοποιὸς, καταρτιτὴρ.
Ε Ρ. Αγαυος, αγλαοφωνος, ηεροφωνος, ετεροθρους, ταχυδρομος ποδηιεμος κραιπνὸς, ηπυτης, ηχετης πεισηνωρ, ὑψιβοης, ταυνφθογγος, λιγυφθογγος, φερεσπονδος, ασυβοητης, σπουδοφόρος, ασυλητος.
PHR. Διὸς αγγελος, ηδὲ και ανδρῶν. Hom.
—Αδυγλωσσος βοὰ κηρυκος εσθλὸ. Pind.

Κηρυσσω
Αυτὰρ ὁ κηρυκεσσι λιγυφθογγοισι κελευε
Κηρυσσειν αγορηνδε καρηκομοωντας Αχαιους. Il. β. 51.
Κηρυσσε θεὸς τὰς τ' ηρανίδας. Eur. Hec. 145.
SYN. Ανακηρυττω, παραγγελλω, διαγγελλω.—
—απομισθῶ.—επικλεω, επικαλεω

Κηρωτὶς
—Κηρωτὴν παρασκευαζετε. Ar. A. 1175.

Κητος, κητωεις.
—Πολλοὶ δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι
Κητεοι κτεινοντο—Od. λ 520. [al. Nom. Pr. r.]
—Λακεδαιμονα κητωεσσαν Il. β. 581.
SYN. Κητωδης, κητῶος,—μεγας.

Κητοδορπος
Ταις κητοδορπεις συμφορκῖς—Lyc. 954.

Κητος
—Οφρα το κῆτος ὑπεκπροφυγὼν αλεοιτο. Il. υ. 147.
SYN. Φαλαινα, φωκαινα
Ε Ρ. Αλεγεινὸν, αργαλέον, αμειλικτον, ἀλίτροφον, εχθοδοπον, λευγαλεον, εναλιον, κυανεον, ποκυτριτον. ωμηστὴρ.
—Τριτωνος καρκαρος κυων. Lyc.
—Ετυμβευοντο τε πολλοὶ κητεσσι γενεσσιν.
—βλοσυρὸν δακος Αμφιτριτης—Nonn.
—Ερυθραιε βοτὰ ποντε

Ουρεσιν

Θυρσιν ἠλιβατοισιν εοικότα· τᾶν δ' ὑπερ αὐρὰ
Τετρηχεν νωτων περιμηκετος ὀλκὸς ακανθης. Dion.
Κητεα δ' οβριμ.γυα πελωρια, θαυματα π.ντα
Αλκῆ αμαιμακετῳ βεβριθότα, δεῖμα μεν ὀσσοις
Εισιδεειν, αιεὶ δ' αλοᾶ κεκορυθμενὰ λυσσῃ. κ. λ. Opp.

Κητὼ. Nom. pr.
Τᾶτο μεν εκ Κητοῦς και Φορκυνος γειν ισί. Hes. Θ. 336.

Κηφεὺς
—Μογερὸν γειν Ιασίδαο. Arat.

Κηφην.
—Κηφηνεσσι κοθαροις ικελος ὁρμην. Hes. ε. 302.
SYN. Σφῆξ, ανθρηνὴ—αγρια μελισσὰ.
EP. Αργὸς, απρακτος, μετεωρος, ολοὸς.
PH. Κηφῆνες—κακῶν ξυνηονες εργων. Hes.

Κηφισὶς.
Λιμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι—Il. ε. 709.

Κηφισος
—Παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν εἰαιον. Il. β. 522.
EP. Καλλιρεεθρος, καλλιναος.

Κηωδης, κηδεις.
—Η δ' ἀρα μιν κηωδεῖ δεξατο κολπῳ. Il. ζ. 483.
—Εν θαλαμῳ ευωδεῖ κηωεντι Il. γ. 382.
SYN. Ευωδης, ενοσμος, οσμωδης.

Κ Ι

Κ ΙΒΔΗΛΕΥΩ.
Ευ τᾶτ' εκιβδηλευσας—Eur. B. 475.
SYN. Καπηλευω. διαφθειρω, διαβαλλω, νοθευω, αποδοκιμαζω.

Κιβδηλια.
Πολλὴν γ' αφειλες τᾶ βια κιβδηλιαν. Ar. Αν. 158.
SYN. Κιβδηλευμα, μοχθηρια. ζηλοτυπια.—ἐλκυστμα.

Κιβδηλος.
Κιβδηλε δ' ανδρὸς γνῶναι χαλεπωτερον ηδέ. Theog. 117.
SYN. Αδοκιμος, πλαστὸς, μοιχικὸς, νοθος.—απατηλὸς. μοχθηρὸς.
PHR. Κιβδηλον επικλοπον ἦθος εχοντες
Κρυπλια, ενδεμενοι θυμὸν εφημερ.ν. ib.

Κιβισις.
—Αμφὶ δὲ μιν κιβ σις κὶε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Αργυρεη· θυσαν ι δε κατηωρεῦντο φαεινὸι
Χρυσει.ι·— Hes. α. 224.
SYN. Πηρα, κωρυκος, γερμαία.

Κιβωριον.
Ακμαιε καρποῖο κιβωρια—Nic. Th.

Κιβωτος, κιβωτιον
Ζητῶ Νωε κιβωτον, ὁπως μιρον αινὴν αλυξω. Naz.
—Δοιδυκα, και κιβωτιον. Ar. Pl. 711.

SYN. Κιστη, καψα, λαρναξ.—καψακιον.

Κιγκλιζω.
Ουχρὸ κιγκλιζειν αγαθὸν βιον—Theog. 303.
SYN. Διακιγκλιζω. διακινεω. σαλευω. μοχλευω.

Κιγκλὶς.
Την κιγκλίδ' εξαραξω—Arist. Eq. 638.
SYN. Θυρα. δικλίδες. οπὴ. δρυφακτον.

Κιδναμαι.
—ὑπερ ἀλα κιδνανται ηώς. Il. ψ. 227.
SYN. Σκεδαννυμαι. σκορπιζομαι.

Κιθαιρων
—Και Κιθαιρωνος λεπας. Eur. Ph. 24
EP. Ζαθεος, ἔαρυ ὑπος, ὑψικαρηνος.
Ω ζαθεων πεταλων πολυθηροτατον τανος, Αρτιμιδος χιονοτρόφον ὄμμα—Eur.

Κιθαρα, κιθαρις.
—Κιθαριν μεν Εκηβολῳ εγγυαλιξεν,
Ιμερτὴν δεδαώς. ὁ δ' ὑπωλενιον κιθαριζει. Hom. Μ. 506.
Ουκ ἀν τοι χραισμῃ κιθαρις—Il. γ. 54.
SYN. Φορμιγξ, χελυς, κινυρα, λυρα.
EP. Αιολοφωνος, Αοιπα, γλυκερὰ, ευμελὴς, ευκελαδος, ευφθογγος, ευκρεκτος, πολυκρεκτος, περικαλλὴς, φιλοχορος, ἐπλἀτονος, ἐπλαμπτος, λιγυηχὴς, λιγυρὰ, Λυκωρεη, Δηλιὰς, Ορφεη, πολυδαιδαλος, χρυσοδετος, ἰμνοπόλος, τειχομελὴς, πυργοδόμος, ιυκτιλάλος.
PHR. Καλλιχορῳ κιθαρις μελιηδέα μολπὴν.

Κιθαραοιδὸς.
Τον κιθαραοιδοτατον ᾧ χαρις εφεσπετο. Ar. V. 1269.
SYN. Κιθαρῳδὸς, πρωτῳδὸς, κιθαριστὴς.

Κιθαριζω vid. Κιθαρα.
SYN. Κιθαρῳδεω, φορμιζω, λυριζω.
PHR. —Εὐκρεκτῳ κιθαρῃ επὶ δακτυλα βαλλων. Naz.
—Παῖς φορμιγγι λιγειῃ
Ιμερόεν κιθαριζε· λιγυν δ' ὑπὸ καλὸν ἀειδε
Λεπταλεῃ φωνῇ. Hom.

Κιθαρισμὸς.
—Σον περὶ βωμὸν εγειρμενε κιθαρισμῷ
Κυκλιον ωρχησαντο·—Call. 4. 312.
SYN. Κιθαρισμα, κιθαρισις, κιθαρῳδια. Ψαλμὸς.

Κιθαριστὴς.
Εκ γὰρ Μουσαων, και Εκηβολος Απολλωνος
Ανδρες αοιδοὶ εασιν επὶ χθονὶ και κιθαριστάι. Hom. XXIV.
SYN. Κιθαραοιδὸς, κιθαρῳδὸς, ναβλιστὴς.

Κιθαριστὺς
—Και εκλελαθον κιθαριστύν. Il β. 600.

Κιθαρῳδικος.
Εκ τῶν κιθαρῳδικων νομων—Arist. R. 1314.

Κιθαρωιδος.
Αμφὶ δέ σοι κτυπεῖται
Κιθαρῳδὸς ἠχώ. ib. Th. 1004.
Κικαμον.
Κικαμάτ' ὀρδιλοντε περιβρυές, —Nic. Th.
Κικινὸς, κικῖνος.
—ὑ μαλοις, ὑδὲ κικινοις. Theoc. 11. 10.
—Αναλέοι δὲ κικῖνοι ib. 14. 4.
SYN. Βοσρυχος, τροφος.
Κικλησκω.
Κικλησκεν δε γερεοντας—Il. β. 404.
Κικλησκεσ' Αϊδην—Il. 1. 565.
SYN. Καλεω, αποκελλω, επικαλεομαι.
Κικονες.
—Κικονες Κικονεσσι γεγωνευν. Od. 1. 47.
EP. Πολυρρηνοι, αιχμητάι.
Κικυς.
Αλλ' ου γαρ οἱ ετ' ἦν ις εμπεδος, ὑδέ τι κικυς Od. λ. 392.
SYN. Ις, ισχὺς, δυναμις, αλκή.—ευσθενής.
Κιλιξ. Κιλικες.
—Κιλικεσσ' αιδ' εσσιν αγασσαν. Il. ζ 397.
EP. Αιχμηταὶ, παμφυλοι.
Κιλλα.
Κιλλάντε ζαθεην—Il. α. 38.
Κιλλιβας.
Τὺς κιλλιβαντας οἶσε—Arist. A. 1121.
EXP. Τρισκελῆ τινα σκευασματα,—τριπόδας.
Κιλλικὼν
Ουδὲν πονηρὸν, αλλ' ὁπερ και Κιλλικών. ib. Pa. 362.
Κιμβερικον. (χιτωνισκος εἶδος)
Και κιμβερικ' ορθοστιδια—ib. L. 45.
Κιμμερικος.
Ισθμὸν δ' επ' αυταῖς ξενοπορος λιμνης πυλαις
Κιμμερικὸν ἧξεις—Æsc. Pr. 729.
Κιμμεριοι.
Ενθα δε Κιμμεριων ανδρᾶν δῆμός τε, πολιστε,
Ηέρι και νεφελῃ κεκαλυμμένοι ὑδέ ποτ' αυτὺς
Ηελιος φαεθων επιδε κεται ακτινεσσιν,
Ουδ' ὁπότ' αν σειχησι πρὸς ὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ουδ' ὁταν αψ επὶ γᾶιαν απ' ὐρανόθεν προτραπηται
Αλλ' επι νὺξ ολοὴ τεταται δειλοῖσι βροτοῖσι. Od. λ. 14.
EP. ζορωδες, ἱππημολγοί, Βοσποριοι.
Αιγλης αμορογ εισι πυριβρομα ηελιοιο. κ. λ. Orph. 1118.
— Δῆμος παιδερικέος αμμοιος αιγλης. Ep.
Κιμων.
Ουκ αδιὴς εγραψε Κιμων τάδε—Ep. l. 4.
Κιναβρεων.
Λιγῶντε κιναβρωντων μελη. Arist. Pl. 295.
SYN. Δυσωδεω, οζω. τραγιζω, ὑπερτραγιζω.
Κιναδὸς

Η τε πίρπιον κιναδος εξαρπ μ' ὁπω ; Soph. Aj. 103.
Πυκνοτατον κιναδος,
Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ὁλον Ar. Av 429.
SYN. Αλωπηξ.—κερδαλέος, παιδργος.
Κιναθισμα,
Τι ποτ' αυ κιναθισμα κλυω
Πελας; οιωγῶν—Æsc. Pr. 124.
SYN. Κινημα.—κελαδος.
Κιναιδος.
—Ως μεγαλα κιναιδα. Ep. Suid.
SYN. Ασελγὴς, μαλακός.
Κιναμωμον
—Φυλλα φεροντες ακηρασιων κιναμωμων. Dionys. 945.
Κινδυνευω.
Και μήτε κινδυνευε—Eur. Herac. 455.
SYN. Αποκινδυνευω, ανακινδυνευω, διακινδυνευω.
—κινδυνον υποδυομαι.—διαμαχομαι.
Κινδυνευμα,
Ποῖόν τε κινδυνευμα;—Soph. An. 42.
SYN. Επιχειρημα, εργον.
Κινδυνος.
—Γαλης κινδυνον αλυξάς. Hom. B 9.
SYN. Αγὼν, διαπειρα.
PHR. Ες δε κινδυνον βαθὺν ιεμενοι.—
Τις δὲ κινδυνος κρατεροῖς. αδαμαντος δῆσεν ἁλοις. Pind.
Κινεω
Ως δ' οτε κινησει Ζεφυρος βαθὺ ληϊον—Il. β. 147.
SYN. Αποκινεω, μετακινεω, περικινεω, διακινεω, κινυμι, κλονεω, δονεω, εξοιμαω, οχλευω, νωμαω, ανασειω, σαλευω, διασαλευω, παρσαιθυσσω, συνταρασσω, οζινω, οζεω.
Κινηθμὸς, κινημα.
Συνδρομων κινηθμὸν αμαιμακετον
Εκφυγεῖν πετρᾶν. Pind. P. 4.
Τον καλαμον δ' ὑπὸ τᾶ κινηματος αγκύλον εἶχον. Theoc. 21. 47.
SYN. Κινησις, κινηματιον, συγκινησις. ευκινησια. δονημα, δονησις. φορά. συγχυσις.
Κινησιφορος vid. φυσις.
Κινητηρ.
Γαιης κινητῆρα—Hom. XXI. 2.
SYN. Κινητὴς, μοχλευτής.—παροξυντὴρ, οτρυντὴρ, ωσης.
Κινητηριος.
Αλγεινὰ δυμᾶ καρτα κινητηρια. Æsc. Supp. 457.
SYN. Κινητικός.
Κινυγμα.
Νυν δ' αιθεριον κινυγμ' ὁ ταλας
Εχθροῖς επιχαρτα πεπονθα. Æsc. Pr. 158.
SYN. Κρεμασμα, αιωρημα.

Κινυμαι.
—Ες πολεμον πυκιναὶ κινυντο φαλαγγες. Il δ. 281.
SYN. Κινεομαι.
Κινυσσω.
Οπως διφροιτις ὅσα μη κινυσσομην. Æſc. Ch. 194.
SYN. Κινεω. φανταζω.
Κινυρης. Nom. Pr.
Τὸν ποτέ οἱ Κινυρης δῶκε ξεινῆιον εἶναι. Il. λ. 20.
Κινυρος
—Ως τις πε̣ὶ πορταμι μητηρ
Πρωτοτόκος κινυρή,—Il. ρ 5.
SYN. Μεμψιμοιρος, αξιοθρηνος, κλαυτὸς, οικτρὸς, θρηνητικός. ολεθριος.
Κινυρομαι.
Ουτε Θετις Αχιλῆα κινυρεται, αιλινα μητηρ Call. 2. 20.
SYN. Οδυρομαι, θρηνεω, κλαιω.
Κινωπετα.
Πολλα δὲ Καριωνος ανω, διεξ̔ ὅπερ ἑόντος,
Ιλυὸς ἑβαλοντο κινωπετα—Call. 1. 25.
EX P. Τα θηρία, κινωπετα.
Κιρκη.
Εὗρον δ' εν βησσησι τετυγμένα δωματα Κιρκης—
Αμφι δὲ μιν λυκοί ἦσαν ορεσκοοι, ηδὲ λεοντες,
Τὺς αυτὴ κατεθελξεν, επεὶ κακὰ φαρμακ' ἐδωκεν.
Od. κ. 210.
Κιρκη δ' Ηελιω δυγατηρ—Heſ. Θ. 1011.
—Λιγυσρις δ' ἡ συῶν μορφατρια. Eur.
Κυρη ὁμογνητη μεγαλοφρονος Αιηταω. Orph.
Δρακαιναν, εγκυκᾶσαν αλφιτῳ θρονα. Lyc.
EP. Εὐπλοκαμος, δεινὴ, ποτνια, Αιαιη, δολοεσσα, αθανατος, θηροπλαστος, πολυθροιος, ορεσιὰς, φιλοσκοπελος.
Κιρκηλατος.
Κιρκηλατὸ τ' ανθόνος. Æſc. Supp. 64.
Κιρκος.
Ηὔτε κιρκος ορεσφιν ελαφροτατος πετεηνῶν
Ρηϊδιως οιμησε μετὰ τρηρωνα πελειαν Il. χ. 139.
EP. Ωκυπετης. ωκὺς αελλαιης, αιθων, θρασὺς, γοργόπους, ωμοβόρος, φασσοφόνος.
—PHR. Επεπλατο δεξιος ορνις,
Κιρκος, Απολλωνος ταχὺς αγγελος.—Hom.
Κιρκοω.
—Σκελη δε κιρκωσον ειᾳ. Æſc. Pr. 64.
SYN. Κρικοω, δεσμευω.
Κιρνημι, κιρναω.
Εν δ' αρα κισσυβιῳ κιρνη μελιηδέα οἶνον Od. ξ. 78.
—Ποντοιοος δε μελιφρονα οἶνον εκιρνα. Od. η. 182.
SYN. Συγκιρναω, εγκιρνημι κεραννυμι.
Κισηρὶς, Κιτσηρὶς.
— Και τὴν παρὰ θῖνα Κισηρίν. Ep. l. 4.
Ανχμηρον ποντε τρηματοεντα λιθον.
Τρηχαλεην τε λιθον, δοτακων ευθηγία κοσμον. Ep.

Κισθη.
Πρὸς Γοργονεια πεδια Κισθηνης,—Æſc. Pr. 792.
Κισσευὺς
Κισσευὺς τὸν δ' εθρέψε δομοις—Il. λ. 223.
Κισσηὶς vid. Θεανω.
Κισσηρης. κισσοφόρος, κισσινος.
Νυσσιων ὑρεων κισσηρες; οχθαι. Soph. An. 1145.
—Ναια κισσοφορα ναπη. Eur. Tro. 1066.
Ποτῆρα δ' εν χειρεσσι κισσινον λαβών. Alc 766.
SYN. Κισσωδης, κισσοειδὴς.
Κισσοκομης, κισσοσεφὴς.
Κισσοκομην Δίονυσον.—Hom. XXV.
Κισσοσεφὴς δὲ κεῖμαι. Anac. 26. 5.
SYN. Κισσοσεφανος.
Κιστος, κιτῖνος
—Αμφ' ἰσὸν δε μελας εἱλισσετο κισσὸς
Ανθεσι τηλεθαων—Hom. VI. 40.
SYN. Κισσαρος.
EP. Αιθωψ, αυτοελικτος, αερσιποτητος, αρραγὴς, αλητης, βοτρυοεις, ἑλικωδὴς, ευωδὴς, δαφοινεις, μελας, οινωψ, κυαναμπυξ, μελαμφυλλος, κροκοεις, ἱμεροεις, ευχαιτης, πολυπλανὴς, ζωων, τηλεθαων, σκηνιτης, τετραοχυμβος, ταυπλεκτος, ταυφυλλος, πλεκτὸς, ταμεσιχρως.—
PHR. Επιθητωρ οπωρης. Nonn.
Ηρεμ' ὑπερ τυμβοιο Σοφοκλέος, ηρεμα, κισσε,
Ερπυζοις. χλοερὰς εκπροχεων πλοκαμους.—
Αιεί τοι λιπαρῷ επὶ σηματι, ὦ Σοφοκλεις,
Σκηνητης μαλακὸς κισσος ἁλοιτο πο.ας. Ep.
Κισσοχαρὴς. vid Βακχος.
Κισσοω.
Μελλων χορευειν κρᾶτα κισσωσας εμόν. Eur. B. 205.
Κισσυβιον. vid. Κιρνημι.
Και βαθὺ κισσυβιον κεκλυσμενον ἀδεῖ καρῷ,
Αμφῶες, νεοτευχὲς, ετι γλυφανοιο ποτοσ.ον. Theoc. 1. 27.
Κιστη, Κιστις.
Μητηρ δ' εν κιστῃ ετιθει—Od. ζ. 76.
Το δεῖπνον, ὦ παῖ, δὸς ἐκ τῆς κιστίδος. Ar. Av. 1137.
SYN. Αντιπηξ. κιβωτος, καψακης, θηκη, ἀγαζος, φυλακιον, ζυγαστρον, ζυγαστριον, θυλαξ, θυλακιον, κωρικος, φαριαμὸς, χωριαμὸς, κιβισις.
Κιτῖνα, κισσα.
Συρακωσιη δε κιτῖνα—Ariſt. Av. 1297.
Πολλάκι δη κρέξασα πολυθρουν, δἰά τις ηχὼ,
Κερτομον αντιδοις χειλεσιν ἁρμονιαν. Ep.
Και μιμηλοι βιοτος πέρον.
—Παμφωνων μελπον απὸ σωματων. ib.
Κιτῖαω, κισσαω.
Υμεῖς μεν ἂν οἱ κιτῖῶντες
Τῆς εἰρηνης,—Ariſt. Pa. 496.
SYN. Επιθυμεω. συλλαμβανω (μεθ' ἡδονῆς.)

Κιχανω,

Κιχαιω, κιχαιομαι. κιχω, κιχημι, κιχω.
—Τὴν δ' ἐκιχανε Πυργῳ εν ὑψηλῷ—Il. γ. 383.
—Νῦν δ' αὖ θανατος και μοιρα κιχανει. ρ. 478.
Νυν δέ σε τεθνειωτα κιχανομαι—Il. τ. 289.
Ει κ' ετι σ' αφραινοντα κιχησομαι—Il. β. 258.
Οντινα μεν, βασιλῆα, και εξοχον ανδρα κιχειη. ib. 188.
—Τραπεζαν ειδατων πληρην κιχάν. Lyc. 1250.
SYN. Καταλαμβανω, ευρισκω.

Κιχλη.
Ως δὸτ' αν ἠ κιχλαι τανυσιπτεροι—Od. χ. 468.
— Πιοια κιχλαν. Ep. l. 1.

Κιχλιζω
Κικλιζοντι δε πᾶσαι—Theoc. 11. 78.
SYN. Καγχαλαω, καγχαομαι.

Κιχλισμὸς.
—Οψων, ποτων, κιχλισμῶν. Ar. N. 1069.
SYN. Καταχυνη, καγχασμὸς, κιγχλισμος, καταχασμησις, φριμαγμὸς, φρυαγμα.

Κιχορον.
Κιχορα δαρδαμιδαστε—Nic. Th.
SYN. Σερις, κιχωρη, κιχωριον.

Κιω
—Εις θαλαμον κιε εἶο γυναικῶν.—Il. γ. 423.
SYN. Πορευω, επειμι, παραγινομαι.

Κιων.
—πρὸς κιονα μακρήν. Od. α. 127.
SYN. Στυλος, στηλη.
EP. Ακμητος, ασραβὴς, κλιβατος, ὑψηλὸς, ὑψικολατος, στιβαρὸς, τετραπλευρος.

Κ Λ.

Κλαγγαινω, κλαγγανω. vid. κλαγγω.
Οιαρ διωκειης θῆρα. κλαγγαινειης δ' ἀπερ
Κυων, μεριμναν ὑποτ' εκλιπὼν ποσιν. Æsc. Eum. 131.

Κλαγγη.
Παυσαμενοι κλαγγῆς —Il. β. 100.
SYN. Κραυγὴ, βοὰ, ἦχος.
EP. Ασπετος, ἀεικὴ, σοιεσσα.

Κλαγγηδὸν.
Κλαγγηδὸν προκαθιζοντων —Il. β. 463.

Κλαγγω.
Αυτὸς δὲ κλαγξας πετετο—Il. μ. 207.
SYN. Κλαζω, κλαγγαζω, κλαγγαινω, ηχεω, βοαω, φανεω.

Κλαδαρὸς.
—Ακλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ καμακες. Ep. l. 1.
SYN. Φαθαρὸς, δενδρικὸς. φυλλικὸς.

Κλαδεὼν, κλαδὼν, κλαδίσκος,
Εκ γάρ τοι ριζης τε πολυσχιστοι κλαδεῶνες. Naz.
Μαλακωτατῳ κλαδίσκῳ. Anac. 22. 4.

SYN. Κλαναξ, κλωναριον, κλωνίον.

Κλαδος
Οινης τὲς απαλὲς παντας ελαψε κλαδας. Ep. l. 2.
SYN. Ακρεμων, ὀρπηξ, ὀσχος, πρεμνιον, πὶορθος, ραβδος.
EP. Απαλὸς. ἱεροστεπὶος, πολυσχιστος, τερεν, διερωης, ὑψιγενητος, νεοτρεπὶος.

Κλαζω.
—Μεγάλα κλαζοντε μαχονται· Il. π. 429.
SYN. Ανακλαζω, κραζω, φθεγγομαι. ὑλακτεω.

Κλαιστρον
—Βλεφαρων ἀὸὺ κλαῖστρον—Pind. P. 1.
SYN. Κλεῖθρον, συμπλυξις.

Κλαιω.
—Τι κλαίεις; τί δέ σε φρενας ἱκετο πενθος; Il. α. 362
Ητοι ὁ μεν κλαιεσκε πρὸς ὠρανόν·—Il. Ψ. 364.
SYN. Ανακλαιω, αποκλαιω, δακρυω. κλαυθμυριζομαι, πενθεω, κωκυω ανακωκυω, ολοφυρομαι, οιμωζω, εξολολυζω, στιγναζω
Αμφοτερῃσι δὲ χερσιν ελων κονιν αιθαλοεσσαν
Χευατο κακκεφαλῆς πολιῆς, αἰσὶὸν στοναχιζων. Hom.

Κλαξ. vid. Κλεις.

Κλαριος vid. Απολλων.
Πολλοὶ δὲ Κλαριον—Call. 2. 70.

Κλαρος.
Και Κλαρος αιγλησεσσα—Hom. A. 40.
Ες Κλαρον αμπελοεσσαν—Hom. VIII. 5.

Κλασιβωλαξ
Χαλκὲν αροτρητην κλασιβωλακα νειοτομῆα. Ep. l. 6.

Κλασταζω. κλαστεω.
—Και στρατηγὸς κλαστατης Ar. Eq. 166.
SYN. Κλονεω. διασειω, παλαω, καταπονεω, πατεω, ὑποτασσω. κλαω.

Κλαυθμὸς. κλαῦμα.
Κλαυθμῷ τε στυγερῷ, γοοιό τε δακρυοεντος. Od. ρ. 8.
Ισως αν εκτὸς κλαυματων εχοις πόδα. Soph. P. 1292.
SYN. Ανακλαυθμὸς ανακλαυσμὸς, θρῆνος, κακυμα, κλαυθμυρισμὸς, κνυζηθμὸς, ολολυγμὸς.
EP. Στυγερὸς, μεγαστονος.

Κλαυσιαω
—Αλλὰ ἑῆτα το θριον
Φθεγγομενον αλλως κλαυσιᾷ—Arist. Pl. 1099.
SYN. Πλαταγεω.

Κλαυσιμαχος al. Καυσιμαχος.
—Και κλαυσιμαχω τινος ἡός. ib. Pa. 1291.
SYN. Πολεμοκλονος.—φιλοπολεμος.

Κλαω, κλαζω
—Πὶορθον κλασε χειρὶ παχειη. Od. ζ. 128.
SYN. Διακλαω, αποκλαω, αγω.

Κληδὼν, κληδὰν.
—Χαῖρεν δε κληδόνι δῖος Οδυσσεύς. Od. σ. 116.
SYN. Χρησμὸς, κληδὼν, μαντευμα.

Κληγετης

Κλειγενης
—Κλειγενης ὁ μικρὸς,
Ο ποιητατος βαλαιευς.—Arist. x. 721.
Κλειδαχος. vid. Προθυραια.
Κλειθρον
—Εκ δε πυθμενων
Εκλινε κεῖλα κλεῖθρα—Soph. Æd. T. 1285.
S Y N. Κλειδωμα, κλαῖτρον, συμπῆξις.
Κλειτὸς, κλεεινὸς, κλειτός.
Σκηπῖἄχε κλεινοῖο πολεῖ—Orph. H.
Πυλαι κλεεννᾶῖς εν πῖυχαῖς Pind. P. 9
— Λισσοντο δ' μεν κλειτὰς επικουρὶας Il. δ. 379.
S Y N. Ενδοξος, αγακλυτος.
Κλεὶς Ion. et Poet. Κλῆὶς, Dor. κλάξ.
—Και βαθυκαμπῆ—Κλεῖδα συων—Ep. l. 6.
—Θυρας επιτελλομαι αυλῆς
Κλῆῖσαι κλῆῖδι—Od. φ. 241.
—Λαβὼν κλῆῖδα φαεινὴν. Hom. M. 247.
Α κλαξ τᾶς μεγαλας πᾳ̃ λαρνακος; Theoc. 15. 33.
S Y N. Βαλαναγρα.
Κλειτη
—Μεροπο Περκωσιε εκγεγαᾶα
Κλειτη ευπλοκαμος—Ap. 1. 976.
Κλεῖτος. Nom. Pr.
—Κλεῖτον Πεισηνορος αγλαὸν υἱὸν. Il. ο. 445.
Κλειτὸς
—Τρῶες κλειτοί τ' επικουροι. Il. ζ 247.
SYN. Αγακλειτος, κλεινός.
Κλειω.
—Κλεῖε πηκτὰ δωματων. Ar. A. 478.
S Y N. Αποκλειω. κατακλειω, κλῆῖζω.
Κλειω
Εργ' ανδρῶντε θεᾶντε, τάτε κλειουσιν αοιδοί. Od. α. 338.
S Y N. Κλῆῖζω, εγκωμιαζω, επιφημιζω, ὑμνεω, διαβοαω, ευλογεω δοξαζω, αποφαινω.
Κλειω.
—Ευθρονε Κλειους εθελοισας—Pind. N. 3.
Κλεμμα
—Εχει τι κλεμμα τᾶν αὐτᾶς δομων. Eur. Hec. 616.
S Y N. Κλεπος, κλεπῖοσυνη, φῶραμα, φωρα, φωριον.
Κλεομαι Poet. Κλεομαι
Μήτι τε κλεομαι και κερδεσίν—Od. ν. 299.
S Y N. Κλεῖζομαι επικαλεομαι.
Κλεομβροτος Nom. Pr.
—Κλεομβροτος ὠ 'μβρακιωτης—Call. Ep. 28.
Κλεονικος. Nom. Pr.
Θεσσαλικὲ Κλεονικε ταλαν,—ib. Ep. 3.
Κλεοπατρα, Κλεοπατρα vid. Μελεαγρ.
Κεῖτο παρὰ μνησῆ αλοχῳ καλῆ Κλεοπατρῃ,
Κουρη Μαρπισσης καλλισφυρου Ευηνης. Il. 1. 552.
Κλειοπατραν ἐδοισιν εμὴν δομον ἦγον ακοιτιν Ap. 2. 239.

EP. Φιλοστεφανος.
Κλεος Poet. κλεος.
—ὁν κλεις ποτ' ολεῖται. Il. β 325.
S Y N. Δοξα. ευδοξια, ευκλεια, ευφημια, κῦδος, εὖχος, φημη.
E P. Αφθιτον, αισεσον, απλητον, αγαθὴν, κιπὺ, αεισησον, αθανατον αμφιδοητον, αμφιρητον, βαθὺ, δηναιὸν, δυσκλεὲς, εσθλὸν, ευρὺ, επευφανον, ευσεβὲς, επρατον, τοθεινὸν, μεγα, ὀφαν μηκες, μυριοι, πελωριον, σθεναρὸν, ὑψηλόν.
Κλεπτοσυνη
Κλεπτοσυνηθ' ὁρκωτε· —Od. τ. 396.
S Y N. Κλοπὴ, κλωπια, κλωπεια κλεμμα.—απαῖπ.
Κλεπτὴς
—Κλεπτη δε τε νυκτὸς αμεινω Il. γ. 11.
S Y N. Κλὼψ, κλοπεὺς, κλοπὸς, φὼρ, σιτις. φιλητης. βαλαντιστομος.
E P Ημεροκειτος. τοιχωρυχος, τοιχοβοτωρ.
Κλεπτὴς,
Κλεπτὸν τὸ χρῆμα τ' ανδρός—Ar. V. 927.
S Y N. Κλεπτικός.
Κλεπτω.
Κλεψαι δ' ωτειγενεσκον εὐσκοπον Αργειφοντην.
Il. ω. 24.
Τῆς γενεῆς εκλεψεν αναξ—Il. ε. 268.
Κλεπτε νυφ —Il. α 132.
S Y N. Διακλεπτω, εκκλεπτω, ὑποκλεπτω, κλοπευω, κλωπευω, κλωπαομαι, συλευω, αποσυλαω, σφετεριζομαι, ὑφαιρεομαι, τοιχωρυχεω, νοσφιζομαι. απαταω.—παραλογιζομαι.
Κλεπτας.
—Λησαιῶνος ὑψηλὸν κλεπτας. Lyc. 703.
S Y N. Απερεωξ.—ορος.
E P. ἱερὸν, ευδοτον, τανυφυλλον.
Κλεψιγαμος, κλεψινυμφος.
Κλεψιγαμοι και παντα κακοί.—Sibyl. l. 3.
Ως κλεψινυμφον,—Lyc. 1116.
Κλεψιφρων
Ερμεω βελῆτι κλεψιφρονος—Hom. M. 413.
S Y N. Κλεψινοος.
Κλεψυδρα.
Ο τᾶς πετεται τὴν νυκτα περὶ την κλεψυδραν. Ar. V. 93.
Κλεωνάι
—Ευκτιμενασται Κλεωνάι. Il. β. 570.
Κληδην
Κληδην εις αγορὴν κικλησκεν ανδρα εκαστον. Il. ι. 11.
S Y N. Ονομασί, εξονομακληδην.
Κληδονεω
Γλωσσης πικροις κεντροισι κληδονεμενοι. Eur. Her. F. 1288.
S Y N. Ακουω, επικερτομεω.

Κληδ χεω.
—Δεῖ τῆσδε κληδ χεῖν Θεᾶς Iph. T. 1463.
SYN. Νεωκορεω.
Κληδῦχος.
Κλ δ χ δλα—ib. 132.
Κληδῦχ ν Ηρας—Æsc. Supp. 299.
SYN. Ιερεύς.—ἱερεια.
Κληζω, κληϊζω, κλεϊζω, κλειω.
Κλ σωμεν Αρτεμιν Θεῶν ανασσαν. Eur. I. A. 1522.
—Τῆδε κλ ζεται πατὴρ Iph. T. 917.
Ηθελετην κλεῖσαι δῖαν χθονα—Hom. XXXVII. 9.
SYN. Καταικροτεω, μελπω—ονομαζω.
Κληθρα. Κλήθρος
Κληθρητ', αιγειρόστ', ελατητε—Od. ε. 239.
Κλ θρον, κληϊθρον;
Κλῆθρα χαλασθω τάδε, Arist V. 1475.
—Μεγαροιο διὰ κληϊθρον εδυνεν.—Hom. M. 146.
SYN. Κλεῖθρον. βαλβίς.
EP. Χαλκοτευκτον.
Κληϊδὰν, κληδὼν.
—Εἰτινα μοι κληϊδονα πατρὸς ενισποις. Od. δ. 317.
Κληδὼν γαρ ἦλθεν εις Ερεχθειδᾶν πολιν. Eur. Herc. F. 1166.
SYN. Κλειδὼν, φημη, βαξις, μαντεια.
Κληϊζω κλυζω
—Και εκληϊσσεν οχῆας Od. ω. 165.
SYN. Κλειω, αποκλειω.
Κληϊσὸς.
Κλησαὶ δ' επεσαν σανίδες;—Od. β. 344.
Κλῆμα, κληματις
Κλῆμα τὸ Βαχκειον ιδεῖν. Anac. 173. 5.
Ιωμεν επὶ τας κληματίδας—Ar. Th. 735.
SYN. Αγκαλίς,—οἰναρὶς, πτορθος, (τῶν αμπελων) φακελλος.
EP. Αμπελινον, βοτρυόεν, ερίβοτρυ, καρποφόρον, καλλιπετηλον, φερεσαφυλον, αμοτόκον.
Κληρονομεω.
Ζωὴν κληρονομῆσι—Sibyl. l. 1.
SYN. Κτασμαι, μετεχω, λαμβανω, κατεξουσιαζω, εὑρισκω οικεω.
Κληροπαλὴς.
—Και εσχισε δωδεκα μοιρας
Κληροπαλῆς Hom. M. 129.
Κλῆρος, κληρωσις.
—Παριος δε δοῶς εκ κλήρος ορουσεν. Il. γ. 325.
—Και οἶκος και κλῆρος ακηρατος—Il. ο. 498.
—Πικρὰν κλησιν—βιη καθιστης—Eur. Andr. 384.
SYN. Κληρωσις, λαχη, κτῆμα, περικτησις, ουσια. κληρονομια.—βασιλεια —διαθηκη.
EP. Ακηρατος.
Κληρυχικὸς.
—Γῆν—κληρυχικὴν. Arist. N. 203.

Κληῖδαχος.
Πολλῶν ετῶν κληῖδαχον—Soph. Aj. 508.
SYN. Μετοχος, κεκληρωμένος.—γεωργός.
Κληροω
Δελφῶν αριστεῖς ὡς εκληρωσεν παλος. Eur. I. 416.
SYN. Αποκληροω, μοιραομαι
Κληρωτηριον.
Τα δε κληρωτηρια ποι τρεψεις; Ar. Ecc. 677.
EXP. Αι κληρωτικαὶ αρχαὶ, κληρωτίδες.
Κλητευω.
Ελκω σε κλητευσοντα—ib. N. 1220.
SYN. Εκκλητευω, εγκαλεω, καλεω, δικαζομαι, προμαρτυρομαι.
Κλητὴρ.
Κλητὴρ εἰμι νησιωτικός. ib. Av. 1422.
Ερινύος κλητῆρα—Æsc. S. T. 580.
SYN. Κλητωρ, ὑπηρετης, καλεστὴς, παρασατης, ταξιωτης, μαρτυς.
Κλητὸς.
Η μετὰ δαῖτα κλητὸς επειγεαι;—Theoc. 7. 24.
SYN. Αποκλητος, κληθείς.
Κλιβανος, vid. Κριβανος
—Εκ κλιβανου ελθων—Arch. ap. Ath.
SYN. Καμινος, ἑστια πνιγεύς.
Κλιμακτὴρ, κλιμακιον, κλιμαξ.
Πλησεσα κλιμακτῆρας ευσφυρε ποδὸς
Ελευη.—Eur. Hel. 1586.
—Λεπὶα κλιμακια ποιεμενῳ. Ar. Pa. 68.
Κλιμακα δ' ὑψηλὴν προσεβησατο—Od. φ. 5.
—Ιὼν ες κλιμακα μακρὴν Od. λ. 63.
SYN. Αναβαθρον, βαθρον, βαθμὸς.—σχῆμα.—κλιμακίσκος.
Κλινη, κλινιδιον, κλινὶς, κλιντὴρ.
Εστρωται κλινα τῷ Αδωνιδὶ—Theoc. 15. 127.
Φερε νῦν ενεγκω κλινιδιον νῷν.—Ar. L. 915.
Τετὶ λαμβαν' απὸ τῆς κλινίδος. ib. Th. 267.
Κειμαν δ' εν κλιντῆρι δεκ' αματα—Theoc. 2. 86.
SYN. Κλισμὸς, λεκτρον, κοιτη, κραβατος, το κατακλιτον, ανακλιτον, δεσμιον.—κραβατιον, βαθριον, κλινηριον, κλιντηριον. σιλλδιον, ασκαντης, σκιμποδιον. φορεῖον.
EP. Παρθενιος, γαμικὴ, βαθυστρωτος.
Κλινω.
Πρὸς λεχεα κλινων.—Il. ψ. 171.
Τρῶας δ' εκλιναν Δαναοί.—Il. ι. 37.
—Κικονες κλῖναν δαμασαντες Αχαιῶν. Od. ι. 59.
SYN. Εγκλινω, ανακλινω, εκκλινω, περικλινω, προσκλινω. ὑποκλλω. αποτρεπω. —(ες φυγην) τρεπω.
Κλισια,
—Επὶ κλισιας καὶ νῆας ἐἰσας. Il. α. 306.
SYN. Κλιστον, αυλαια, αὔλις, σκηνὴ, καλυβη. κλινη. καθεδρα.

E P. Ευπηκτος, ευτυκτος, ευποιητος, ευσαθής, δευτερπὴς νεοπηγὴς, κακοεργος, ὑψηλή.—διωτὸς αργυφω, ελεφαιτι.

Κλισιον.

—Περὶ δε κλιτιον θεε παντη Od. ω. 207.

S Y N. Κλισιὰ. εδαυλις, κλεῖθρον.

Κλισμὸς

Εισεν δ' εν κλισμοῖσι—Il. ι. 200.

S Y N. Εδρα, σιβὰς λεχος, κλιτη.

E P. Ευλαΐγξ, ποικίλος, πολυδαιδαλος, χρυσεος, αργυρεος, παμφανων.

Κλιτος, Κλιτύς

Κλιτεσ Παλλήνιαι—Ap. ι. 599.

Πολλὰς δὲ κλιτῦς τοτ' αποτμήγουσι χεραδραι. Il. π. 390.

Ει δέ κεν ες κλιτὺν αναβάῃ,—Od. ε 470.

S Y N. Πῦξ, αποκλισις, επικλιτις. αποκλιμα.—το πραινὲς, καταντὲς.—βασις, προσβασις, (τῦ ορους)

Κλοιὸς, Κλοφὸς

—Και τον χρυσεον

Κλοιὸν φορῆντα περὶ μεσον τὸν αυχένα Eur. C. 183.

—Τίμημα χλοφὸς συκινος. Ar. V. 892.

S Y N. Ορμὸς, περιτραχηλιον.

Κλονεω.

Αιας δε κλονεει Τελαμωνιος—Il. λ. 526.

S Y N. Διακλονεω, συγκλὰτεω, ωνασειω, διακινεω, ταρασσω, ορινω.

Κλονις. (vid. Sch. et N. De Pauw in Æsch. Pr. 495.)

Ως εἰτε κλονις τεθριπος σφονδυλὶ ἐξων. Ant. ap. Poll. l. 2.

S Y N. Γασὴρ, κοιλια,

Κλοιος

—Και ανὰ κλονον εγχεαων. Il ε. 167.

S Y N. Θορυβος, αλαλὴ, αραγμὸς, καναχὴ. μαχη. σεισμὸς.

E P. Αινὸς, ωχετος, ατασθαλος, αἱματοεις, αμοιρος, κακὸς, ἑτεροστροπος, ἱπποχαρμης, σονοεις.

Κλοπεὺς, κλοπὸς vid. κλεπὴς.

—Κλοπεὺς—τῶν αγικτων ὁπλων. Soph. P. 78.

—Βοῶν κλοπὰν ὑμετεραων Hom. M. 276.

Κλοπαῖος, κλοπιμος, κλοπιος.

Ου γὰρ κλοπαιαν—Eur. Alc. 1045.

Πᾶς γαρ αεργὸς ανὴρ ζωει κλοπιμων απὸ χειρῶν. Phoc. 144.

Μυθων τε κλοπιων—Od. ν 295.

S Y N. Κλοπιμαῖος, κλεπλιὸς, κλεπλισατος, κλωπικὸς, επικλοπος, νοσφιδιος, λαθραῖος. — παραλογισης.

Κλοπὴ.

—Κλοπῇ τε καὶ αναγκῃ ξυγεις. Soph. Ph. 1053.

S Y N. Κλεπλοσυνη—παραλογισμὸς.

Κλιτοπευω.

—Ου γαρ χρὴ κλιτοπευειν ενθάδ' εόντας. Il. τ. 149.

E X P. Υποκλεπλειν αυτὸς τῆς μαχης τ.ῖς λογεις.

Κλυδων. κλυδωνιον.

—Οφρ' απὸ τοιχου; Λῦσε κλυδων τροπιος—Od μ. 421.

—Προς αυτὸν ναὸν εκπιπλει κλυδων Eur. I. T. 1196.

—Καρδιας κλυδωνιοι—Æsch. Ch. 181.

—Εν κλυδωνιῳ. Eur. Hec. 48.

S Y N. Ταραχὴ κινησις, κλυδωνισμα. ζαλη, σαλος, αμπωτις. οἰδμα. κῦμα κυμαισις, κυματωσις

E P. Δεινὸς, παλιρρυς.

Κλυδωνιζω

Πολλὰ κλυδωνισθεῖσ' ἀμ' εμῷ ποσει—Sib l. 1.

S Y N. Κυμαινομαι, ταραττομαι. σαλευομαι. κλυζομαι.

Κλυζω.

Υδασι πορφυρεισιν εκλυζετο—Hom. B. 75.

Θαλασσα κλυζει παντα τ' ανθρωπων κακα. Eur. I. T. 1193.

S Y N. Ανακλυζω, αποκλυζω, διακλυζω, εγκλυζω, κατακλυζω, επικλυζω, προσκλυζω, απελαω, εκπιπτω. —βρεμω.

Κλυμενὴ.

—Κλυμενη τε βοῶπις. Il. γ. 144.

Κυρην δ' Ιαπετος καλλισφυρον, Ωκεανιην, Ηγαγετο Κλυμενην—Hes. θ. 508.

Κλυμενος, (ὁ Αἰδης.)

—Αμειλικτοιο βαρυ Κλυμενειο γονημα

—Εθελξε λυρῃ Ep. l. 3.

Κλυμι, Κλυω.

Κλῦθί μευ αργυροτοξε—Il. α. 37.

—Τῦ δ' εκλυε Φοῖβος Απολλων. ib. 43.

S Y N Ακουω, ὑπακουω, κελευω. μανθανω.

Κλυταιμνησρα.

Δῖα Κλυταιμνησρη (φρεσὶ γαρ κεχρητ' αγαθῇσι.) Od. γ. 266.

E P. Κελαινοφρων, κακοφρων. πατροφόνος, πανωλης, πανολεθριος, δολομητις.

P H. Τυνδαρις, Τυνδαρεη κερη.—δρακραινα δἰψάς. Lyc.

Κλυτια (βασιλλισσα τῶν Κωων.)

—Απο Κλυτίας τε καὶ αυτῶ Χαλκωνος. Theoc. 7. 5.

Κλυτὸς.

—Κλυτὰ δωματ' εναιεν. Il. β. 854.

S Y N. Αγακλυτος, ενδοξος.

Κλυτοεργος

Ηφαιστον κλυτοεργόν—Od. θ. 345.

Κλυτομηδης,—Κλυτομηδεα Ηνοπος υἱόν. Il. ψ. 634.

Κλυτομητις.

Ηφαιστον κλυτομητιν—Hom. XIX. 1.

Κλυτονηος.

—Και αντιθεος Κλυτονηος.—Od. θ. 119.

Τῶν

Τῶν δε θεων ἐχ' αριστος ην Κλυτονηος αμυμων. ib. 123.

Κλυτοπωλος.
—Ψυχὴν δ' Αϊδι κλυτοπωλῳ. Il. ε. 654.

Κλυτοτεχνης.
—Ηφαιστος κλυτοτεχνης—Il. α. 571.

Κλυτοτοξος.
—Κλυτοτοξος Απολλων. Od ρ. 494.

Κλωθω.
—Κεκλωσμενοι εις Βαθραν—Ep.
SYN. Ανακλωθω, νηθω—μιτοομαι. — καταπαω, επιμεριζω συνελισσω.

Κλωθω vid. Μοιραι. Κηρες.
Κλωθώ τε Λαχεσιν τε και Ατροπον—Hes. Θ. 218.
EP. Υψιδρονος.

Κλωμακωεις.
—Και Ιθωμην κλωμακωεσσαν. Il. β 729.
SYN. Βυνωδης. δυσβαλος, τραχυς, ορεινη.

Κλωμαξ.
Αρπη γυναι κλωμακα; τ' ηνδονων. Lyc. 653.
SYN. Ακρωτηριον, βυνος. —ανωμαλια, κερχνωμα. τραχυτης.

Κλων
Κατα φυλλον, κατα κλωνα
Καθελων νηθησε καρπος Anac. 37. 9.
—Κλωνα μελαμπεταλον. Ep.
SYN. Βλαστος, κλαδος, θαλλος, παραφυας, ραδαμνος, οροδαμνος, οροδαμνις. κορυμβος.

Κλωπιαι, κρωπιδαι.
—Ονος δ' εν κλωπιδων. Arist. Eq. 79.

Κλωπικος, κλωπηιος.
—Ον ιζειν φης συ κλωπικαις εδραις. Eur. R. 512.
Βη ρ' ες ερημαιην κλωπηιος, ηυτε τις φωρ. Ap. 3. 1196,
SYN. Κλοπαιος, λαθραιος.

Κλωσις, κλωστηρ
Οπα λινεργης κλωσις ελκυσει πικρα. Lyc. 716.
Νηματα και κλωστηρας—Ap. 3. 255.
SYN Κλωσμα, μερμις. νημα, ατρακτος. ητριον.

Κλωστος.
Κλωστω δ' αμφιβολοισι λινεοισι—Eur. Tro. 537.
SYN. Συμπλεκτικος, συναπτος.

Κλωψ. vid κλεπτης.
Αμφοτεροι κλωπες· και ο δεξαμενος, και ο κλεψας. Phocyl. 129.

K N

ΚΝΑΙΩ, κναω, κνημι.
Κατα μεν χροα παντ' ονυχεσσι
Δακνομενω κνασαιο—Theoc. 7. 110.
—Επι δ' αιγειον κνη τυρον
Κνηστι χαλκειη.—Il λ. 638.
SYN. Λυπω, διαφθειρω, καταπονεω —κοπτω— κνιζω—ξυω.

Κνακος. κνημος κνηκων
—Εἰχε τραγοιο Κνακον δερμ'ωμοισι —Theoc. 7. 16.
Τον Λιβυκον κναχωνα φυλασσεο —ib. 3. 5.
SYN. Ξανθος, λευκος, ψαρος, πυρρος, κνηκειος, μελας.

Κναφευς, Att. pro γναφευς.
Ην γαρ παρεχωσι τοις δεομενοις οι κναφης Χλαινας.—Arist. Ecc. 415.

Κναφευω pro γναφευω.
Ο δε κναφευει τις;—ib. Pl. 166.

Κνεφαιος
—Κνεφαιάτ' αμφι. Ταρταρω βαθη. Æsc. Pr. 1028.
SYN. Δνοφερος, σκοτεινος, αναυγητος. ορθιος, εωθινος.

Κνεφαιως,
Κλωστηρα ποιθσ' οπως κνεφαιως
Εις την αγοραν φερωσ' αποδοιμαν. Ar. R. 1391.

Κνεφαζω
—Μη τις ατα
Θεόθεν κνεφασση προτυπεν
Στομιον μεγα Τροιας—Æsc. Ag. 135.
SYN. Σκοτιζω, νεφοω, επινεφω.

Κνεφας.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ, και επι κνεφας ηλθε. Il. α. 475.
SYN. Δειλη. νυξ. σκοτος.
EPITH. Δνοφερον, δυσηλιον, ιερον, νυκτερινον, νυχιον.

Κνηκιας.
Τον κνηκιαν χασκοντα λακτισας φευγει. Suid.
SYN. Λυκος.

Κνηκις.
Ουδεποθι κνηκις υποφαινετο,—Suid.
EAP. Νεφος, (μικρον)—ζωνη (νεφελωδης.)

Κνημαργος.
Κνημαργοι δ' ελικεστε—Theoc. 25. 127.

Κνημη.
—Κνημαι τε ηδε σφυρα καλα—Il. δ. 147.
—Απωτερω η γονυ, κνημα. Theoc. 16. 18.
SYN. Σκελος, κωλην.

Κνημις
Κνημιδας μεν πρωτα περι κνημησιν εθηκε
Καλας, αργυρεοισιν επισφυριοις αραρυας. Il. λ. 17.
SYN. Περικνημις. υποδημα.

Κνημος.
Ιδης εν κνημοισι—Il β. 821.
EXP. Εξοχη, η μεση παραβασις τοῦ ορους.

Κνησιαω
—Τὴν απὸ Ιωνιας
Τροπον ταλαινα κνησιᾷς. Arist. Ecc. 914.

SYN.

SYN. Κνηδιαω, κνησειω, κνηδομαι, κατακνιζομαι.

Κνησις. vid. Κναω.

Κνησι χαλκειη—Il. λ. 639.

SYN. Κνησηρ, κνησηριον, κνῆστρον, ξυστρα, ξυστρὸν, ξυλαλη, ξυσὴρ. μαχαιρα.

Κνιδη, κνηδη.

—Και εν κνιδαισι καθευδοις. Theoc. 7. 110.

SYN. Ακαληφη, κνιφος.

Κνιδιας.

Ουπω τὰν Κνιδιαν, επι Δωτιον ἱρὸν ἐναιον. Call 6. 25.

Κνιδιος.

Την Κνιδιαν Κιθαρειαν ιδών. Ep. l. 4.

Κνιδῳ.

Και Κνιδῳ αιπεινὴ—Hom. M. 43.

Κνιζω.

Κἠγω μεν κνισδω-τινα—Theoc. 5. 122.

—Ὁμως Δ' εκνιζε μ' αιεὶ τᾶτο—Soph. Œd. T. 805.

SYN. Επικνιζω, διακνιζω, κνηθω, κναω, ξεω.—κοπτω, τεμνω.—τιλλω, δακνω, κινεω, καθαπτω, λυπεω.—ερευναω.—χαρασσω. συλλεγω.

Κνιπὸς.

Γεινηδὲν τὸ τεκνον κατεποντισεν Αὖλος ὁ κνιπὸς Ψηφιζων αυτᾷ σωσομενω δαπανας. Ep l. 2.

SYN. Φιλοκερδὴς, γλισχρος, ανελευθερῳ.

Κνισμα,

Τὸ κνισμα σε τῶν δακτυλων. Ar. Ecc. 36.

SYN. Κνησμὸς, κνισμὸς.—σπαραγμα.

Κνισμὸς.

Τα δ' εσι κνισμὸς, και φιλημάτων ψοφος. Soph.Fr.

SYN. Κατακνισμὸς, κνισμα, κνησμονὴ, κνιδωσις, κνηφη, κνυος, κνυζα.

Κνισσαω.

—Εφ' ὁτω κνισσωμεν ἀγῆρᾶς. Arist. Eq. 1317.

SYN. Κνισσω, ανακνισσω. θυμιαω, αναθυμιαω, επιθυμιαω. ὑπ.θυμιαω, θειω, καθαγιζω, επικαιω. ατμιζω, ὑποκαπιζω.

Κνισσα, κνισα.

Κνισση δ' ηρανὸν ἰκεν ἑλισσομενη περὶ καπνῷ. Il. α 317.

—Κατά τε κνισση εκαλυψαν. Od. γ. 457.

SYN. Αναθυμιασις —επιπλοον, λιπος.

Κνισσηεις.

Κνισσῆεν δέ τε δῶμα πεπισεναχιζεται αυλῇ. Od. κ. 10.

SYN. Κνισσηρὸς, κνισσωδης, κνισηεις.

Κνισσωδιωκτης.

—Ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιωκτην. Hom. B, 229.

Κνισσωτὸς.

—Εν πυρῳσι κνισσωτοῖς χθονὸς. Æsc. Ch. 483.

(Εμπυρωισι. Cam.—εν πρωιξι—De Pauw)

Κνὶψ.

Ενθ' οἱ κνῖπες, και ψῆνες—Arist. Av. 591.

SYN. Κωνωψ. Ζωϋφιον.

Κνυζα, κονυζα

Αἰγιπυρος. και, κνυζα—Theoc. 4. 25.

Κνυζεω, Κνυ ἀω, Κνυζαομαι. vid. Κερβερῳ.

—Εκνυζᾶτο ποτ' ισχια ρυγχος εχοισα. ib. 6. 30.

SYN. Κνυζομαι. σαινω, καταθωπευω, ὑλακτεω, ωρυομαι. παρακλαιω, βυζω, κεριζω, κλαυθμυριζομαι

Κνυζηθμὸς.

Κνυζηθμῷ δ' ετερωσε διὰ σαθμοῖο φοβηθεν. Od. π. 103.

SYN. Κνυζημα ποππυσμὸς, κλαυθμυρισμὸς.

Κνυζοω

Κνυζωσω δέ τοι οσσε—Od. γ. 401.

SYN. Ρυσοω, κακοω, λυπεω.

Κνῦμα, vid. Κνισμα

(—Το κνῦμά σε τῶν δακτυλων.—Suid.)

Κνυω.

—Εκνυεν ελθὼν την θυραν. Ar. Th. 487.

SYN. Κνυζω, νηθω, ξυω, κνιζω.

Κνωδαλον.

Οὐ μὲν γάρ τι φυγεσκε βαθειης βενθεσιν ὑλης Κνωδαλον ὅ, τι εἰοιτο,—Od. ρ. 317.

SYN. Ζωὸν, θηριον.

Κνωδαξ

Και σφαίρης κινημ' αμφὶ χθονα ὡς περιτελλει, Κυκλοτερες γ' εν ιτῳ κατὰ δε σφετερον κνωδακα. Orph. De Deo. 23.

Κνωδων.

—Τᾶδ' αιολε κνωδοντος—Soph. Aj. 1044.

—Ξιφυ; διπλᾶς κνωδοντας ἑλκει—ib. 1247.

Κνωπομ ρφος

Και κἄρα κνωπομορφον—Lyc. 675.

Κνωσσιος

—Κνωσσια Ορχηματα—Soph. Aj. 708.

Κνωσσὸς

Τοῖσι δ' ενὶ Κνωσσὸς μεγαλη πολις—Od. τ. 178.

EP. Ευρεῖα, πολυδενδρεος, Μινωϊὸς.

Κνωσσω

Ηδὺ μαλα κνωσσεσ' εν ὀνειρατι πυλησι. Od δ. 809.

SYN. Ενικνωσσω, ὑπνωτίω, κοιμαομαι. ρεγκω.

Κοαλεμος.

—Δρακοντα κοαλεμον, αἱματαπωτην. Ar. Eq. 198.

SYN. Αιοητος, μωρὸς, ματαιοφρων.

Κοβαλα, κοβαλλα, τὰ.

—Εσί με κοβαλα παιδὸς οντος ib. 415.

Η μην κοβαλλά γ' εσιν—ib. R. 104.

SYN. Σοφισματα, πανουργηματα, κλεμματα—απατητικὰ.

Κοβα-

Κοβαλικευμα.
—Και κοβαλικευμασιν. Ib. Eq. 331.
SYN. Κολακεια, κοβαλεια, πανουργια.
Κοβαλος, κοβαλλος.
—Και φυσει κοβαλος. ib. Pl. 279.
SYN. Ανελευθερος, κακοτεχνος, κακοβουλος, πανουργος, λησης, κορυνηφορος.—ειρων, σκωπτης, φιλοσκωμμων, ευτραπελος.
Κοβυλις.
—Ορω μαγειρους και κοβυλιν, και σκαφην. Phil. ap. Poll.
SYN. Κνησις.
Κογχη, κογχος.
Και τη κογχη τη παυ σεμνως
Τοις σημειοισιν επεσθη. Arist. V. 583.
Κογχος εγω Ζεφυριτι παλαιτερος—Call. Ep. 6.
SYN. Κογχυλιον, κοχλος.—το ελαχιστον.
Κοεω, idem quod νοεω.
Ηδ' εκοησεν—Call. Fr.
Κοθορνος.
—Τε κοθορνος και ροπαλον ξυνηλθετην; Ar. R. 47.
SYN. Εμβας, υποδημα (αμφοτεροδεξιον.)
EP. Αδυητος, αρραγης, γυναικειος.—αψηκτος, σκληρος
Κοθυρος, κυθυρος
—Κηφησεσι κοθυροις εικελος ορμην. Hes. ε. 302.
SYN. Ακεντρος.
Κοϊζω, κοϊζομαι
—Και κοϊζεται Arist. A. 746.
SYN. Γρυζω, γρυλλιζω, υιζω
Κοικης (Λητω)
Εισοκε οι Κοικης εκεκλετο,—Call. 4. 150.
Κοικυλλω
—η τι κοικυλλεις εχων; Ar. Th. 859.
SYN. Περιελεπτω, κακοτεχνεω.
Κοιλαινω
Χωμα δε μοι κοιλαινον—Theoc. 23. 43.
SYN. Εκκοιλοω, κοιλοω, βαθυνω.
Κοιλας.
Παυροι δε σευης δια κοιλαδος.—Tryph. 581.
—υπο πτυχα κοιλαδος ευης. ib. 191.
SYN. Κοιλωμα, κοιλια, αγκος, συναγκεια, βαθος.
Κοιλος
—Καταγειν κοιλας επι νηας. Il. ε. 26
SYN. Εγκοιλος, βαθυς, γυαλος, γλαφυρος, γλυπτος, αναγλυπτος, κερχνωτος, νηρος.
Κοιλιοπωλης.
Κοιλιοπωλησιν δε θεος μεγα κυδος οπαζει. Ar. Eq. 200.
Κοιλογασωρ.
Τετυ δε σαρκας υδε κοιλογας ρες
Λυκοι πασονται.—Æsc. S. T. 1043.
SYN. Μεγακλογασωρ, γαστριμαργος.—κοιλος.

Κοιλωπις, κοιλωπος.
Ιδρις ανηρ κοιλωπιν ορειαδα δυσατο πετραι. Ep. l. 6.
Ην τις διαρρωξ κυματων πολλω σαλω
Κοιλωπος ἁρμος,—Eur. Iph. T. 263.
Κοιμαω, κοιμαομαι.
Κοιμησας δ' ανεμους—Il. μ. 281.
Τον δ' αυτου κοιμησε—Od. γ. 397.
Ενθα δ' εκοιμησαντο, και υπνω δωρον ελοντο. Il. ι. 709.
—Πεσων κοιμηθ'ο χαλκεον υπνον. ib. λ. 241.
SYN. Κατακοιμαω, αναπαυω, κοιμιζω, υπνοω.—καταποιμαομαι, ευναζομαι, λεχομαι, κειμαι, κατακειμαι.
Κοιμημα.
—Κοιμηματ' αυτογενητα—Soph. An. 876.
SYN. Κοιμησις, κατακλισις.—συνουσια.—θανατος.
Κοιμιζω.
Κοιμισσον δ' οδυνας—Il. π. 524.
SYN. Κοιμαω, καταπαυω.
Κοινος.
—ηκομεν κοινην οδον. Soph. An. 1000.
Κοινης τραπεζης αξιωμα—Eur. Or. 9.
SYN. Εγκοινος επικοινος, ξυνος, επιξυνος, παυδημος, επιδημιος. εγκληρος. ανθρωπινος. ακαθαρτος θαυμαστος.
Κοινοβωμια.
Παντων δ' ανακτων τωνδε κοινοβωμιαν
Σεβεσθε.—Æsc. Supp. 230.
Κοινολεκτης, κοινολεκτρος.
—χω κοινολεκτης Αιγισθος—Soph. El. 97.
—Δαμαρτα κοινολεκτρον. Æsc. Pr. 562.
SYN. Μοιχος.—ομοκοιτος, ομολεκτρος.
Κοινοπλοος
—Ναος κοινοπλουν ομιλιαν. Soph. Aj. 881.
Κοινοπους
—Ποθεινην κοινοπουν παρουσιαν. ib. El. 1110.
Κοινοτοκος
—Κοινοτοκων ευπατριδων τ' αρωγοι. ib 865.
Κοινοφρων.
—Κοινοφρων δε σοι
Και ζην θελοιμ' αν—Eur. Iph. T. 1008.
Κοινοω.
Φερε, κοινωσον μυθον ες ημας. ib. Iph. A. 44.
SYN. Ανακοινοω, ανακοινωμαι, εισανακοινοω, κοινωνεω, μεταδιδωμι—μιαινω.
Κοινων
—Κοινωνει παρ' ευ-
θυτατω γνωμαν πεπιθων. Pind. P. 3.
SYN. Εταιρος, κοινωνος, συζυγος.
Κοινωνεω.
Εγω δε καυτη τηςδε κοινωνω τυχης. Eur. M. 302.
SYN. Ανακοινωμαι, μετεχω μεταδιδωμι, μεταλαγχανω, συγκληροω, συνοικεω, ομιλεω.—συναπτω.

Κοινωνια.
Παιδων ες οικους αρσενων κοινωνιαν Ph. 16.
SYN. Κοινωνημα, ανακοινωσις, κοινοτης. μεταδοσις, μετουσια, μετοχη, μεθεξις. συγκλεισις.—συντελεια.—εταιρια.

Κοινωνὸς.
Απαν μαθησῃ τἔργον, ὡς κοινωνός ὢν. Soph. Aj. 284.
SYN. Κοινών, μετοχος.

Κοινωφελὴς.
Χαρματα δ' αντιδοιεν
Κοινωφελῆ δαναισι. Æsc. Eum. 989.
SYN. Κοινωφελιμος, κοινωνὸς. ευχρηστος.

Κοιρανεω
Ως ὄγε κοιρανεων διεπε κρατόν—Il. β 207.
SYN. Ανακοιρανεω, διακοιραινω, κατακοιρανεω, αρχω.

Κοιρανος. Nom. Pr.
Ει μη Κοιρανος ὦκα ποδωκείας ήλασεν ἵππους. Il. ρ. 614.

Κοιρανιδης, κοιρανος.
Λευσσετε Θηβης οἱ κοιρανίδαι. Soph. An. 952.
—εἷς κοιρανος εστω.—Il. β. 204.
SYN. Αγὸς, στρατηγὸς, βασιλευς, αρχός.

Κοιταζομαι.
—Ως ἀνα δω—
μῷ Διὰς κοιταξατο νυκτα· Pind. Ol. 13.
SYN. Κατακειμαι, κατακοιμαομαι.

Κοιταῖος
—Κἀπὶ κοιταιαν ναπην. Lyc. 603.

Κοιτη.
—Οἱ δ' επὶ κοιτην—εσσευοντο. Od. ξ 455.
SYN. Θαλαμος. ευνη, κλινη, κοῖτος. κοῖτις.
EP. Απαλὴ, αγραυλὴς, ευσκιαστος, αικελιος.

Κοῖτος.
Σπεισαντες, κοιτοιο μεδωμεθα.—Od. γ. 334.
SYN. Κοιτη. κοιμημα, ὑπνος
EP. Ηδὺς, ευγερὸς, λαθικηδὴς.

Κοκκιζω.
Οξυγλυκειαν τ' ἆρα κοκκιεις ροάν. Æsc. Fr.
SYN. Εκκοκκιζω.

Κοκκος.
—η σιδηης κοκκος εχει χροϊαν Call. 5. 28.
Εν δὲ σφιν καὶ δριμὺν επηλυδα κοκκον ανωγα
Μιξαι χρυσοχιτωνα μελαγχροιην, ερετμον. Orph. L.
SYN. Χονδρος.

Κοκκυζω
Ημος κοκκυξ κοκκυζει δρυὸς εν πεταλοισι. Hes. ε. 484
SYN. Φωνεω.—συνθημα διδωσι. Suid.

Κοκκυξ
Κοκκυξ ορνεον δειλοτατον. Anac. 139.

Κοκκυαι, κοκυαι, (αἱ προγονοι.)
Παρ δ' ὑμῶν κοκυησι καθημενη αρχαιησι. Suid.

Κολαζω
Ος δὲ κολάσ' εξεσί μοι τους οἰκετας Ar. N. 7.
SYN. Αποτινυμι, τιμωρεω, αποτιμαω, επιτιμαω, ὑποτιθεω. μαστιγοω, αικιζω. επιπληττω, φρενοω, ευθετεω. σωφρονιζω, επανορθοω, διευθυνω.

Κολακευω.
—ἡ κολαλευων Λισσεται.—Ep. l. 7.
SYN. ὑπερκολακευω, αικαλλω, θωπευω, κερκωπιζω. προτσαινω.

Κολαξ.
Ως κολακας μισεῖν τους κολακευομενους. Ep. l. 6.
SYN. Θωψ, θωπευων, κερκωψ, χλευαστὴς. αυλικὸς επαυλειο.
EP. Χαριτογλωσσος, χρησολόγος, σωμύλος, τραπεζοκόρος γαστρόθλος, βωμολόχος.
PHR. Δῶλος σκωμματος.—Ακταιωνος κυων.—μνῆμα τῆς φιλιας.

Κολακωνυμος. Nom. Pr.
—Κολακωνυμος ασπιδαποβλὴς. Ar. V. 590.

Κολαπτω.
—Μὴ σε κολαψη
Αιματι Πυγμαιων ηδομενη γερανος, Ep. l. 2.
SYN. Εγκολαπτω, κοπτω, κοιλοω, κνιζω.

Κολαστὴς.
Ω Ζευς κολαστὴς τῶν αγαν ὑπερφρονων. Eur. Herac. 389,
SYN. Τιμωρητὴς, επιτιμητὴς, αμυντήρ.

Κολεὸς, κωλεὸς.
Ελκετο δ' εκ κολεοῖο μεγα ξιφος—Il. α. 194.
Αψ' δ' ες κωλεὸν ὦσε μεγα ξιφος—ib. 220.
SYN. Θηκη, ξιφοθηκη.—λεμμα.

Κολετρεω.
Τὸν δειλαιον κολετρῶσ' αιει—Ar. N. 552.
SYN. Κατατατεω.

Κολιξ, κολλιξ.
—ὦ τὰς κολικας κατεσπασας. ib. R. 584.
EXP. ἡ αρτυς, ἡ εντερα.

Κολλαβος (εἶδος πλακοῦντος)
Πλακοῦντα; ωπλα, κολλαβους.—ib. 510.

Κολλαω.
—Εκολλασαν γὰρ αναι Γωνατα—Call. 5. 83.
SYN. Ανακολλαω, διακολλαω, προσκολλαω, προσαρμοζω, προσαπτω, πηγνυμι, διαπηγνυμι. παχνοω.

Κολλησις, κολλητὸς, v. d. ξυσὸν.
SYN. Κεκολλημένος, συνθετος.

Κολλικοφάγος
Ω χαῖρε, κολλικοφαγε βοιωτιδιον. Ar. A. 872.

Κολλομελεω
—Τα δε κολλομελεῖ. ib. Th. 59.

Κολλοψ.
—Ετανυσσε νεῳ επὶ κολλοπι χορδὴν. Od. φ. 407.
SYN. Κολλαβος,—χορδὴ.

Κολλυβος.

Κολλυβος (εἶδος ευτελὲς νομισματος.)
Ουδεὶς επριατ' αν δρεπανον ὐδὲ κολλυβε. Ar. Pa. 1199.
Κολλυρα. (εἶδος αρτε.)
Κολλυραν μεγαλην,—ib. 122.
Κολοιαρχης.
Προς τὰς κολοιαρχας προσῆλθες.—Ar. Av. 1212.
Κολοιὸς.
—Εφοβησε κολοιὸς τε ψῆρας τε. Il. π. 583.
SYN. Κορακιας.
EP. Ηχηεις. ευπλερ ς, κραγετης ὑπωροφιος.
Κολοκυμα. (τὸ κολοβὸν κῦμα.)
Ωθῶν κολοκυμα.—Ar. Eq 689.
Κολοκυντη, κολοκυνθα, κολοκυνθὶς.
—Ει μὴ λημᾷς κολοκυνταις.—ib. N. 326.
SYN. Σικυωνη, σικυωνια, σικυαι
Κολὸς.
Πῆλ' ἀυτως εν χειρὶ κολὸν δορυ.—Il. π. 117.
SYN. Κολ βὸς, ελλειπὴς, ελλιπὴς, πηρὸς, αναπηρος, εμπηρ ς, κυλλος, ατελὴς.
Κολοσσος
—Σφυληρατος δια κολοσσός. Theoc. 22. 47.
Κολοσσοβαμων.
Κολοσσοβ μων δ' εν πτυχαῖσιν Αυσονων
Σταθείς,—Lyc. 615.
Κολοσυρτος.
Ανδρῶν ηδὲ κυνῶν δεχαται κολοσυρτὸν ἰόντα. Il. μ. 147.
SYN. Θορυβος, πλῆθος. κολωὸς, συριγμός.
EP. Αργαλεος, ανδροφόνος, πολύς.
Κολυραῖος.
—Κολυραιη επὶ πετρη. Call. Fr.
SYN. Κοῖλος, τρογγύλος.
Κολυω.
—Το δὲ καὶ μεσσηγυ κολυει. Il. υ. 370.
Τηξιμελεῖ νοσῳ κεκολ μένος;—Ep. Suid.
SYN. Αποκολυω, κολοβοω, αποκοπω, κατακοπω, ακροτομεω, πηροω, ακρωτηριαζω, χειωκοπεω, ελαττοω, εμποδιζω, μειοω, λωβαω,—αμηχανεω, εκτηκομαι.
Κολπιας.
Πεπλον δ' ερεικε κολπιαν ακμῆ χερῶν. Æsc P. 1065.
SYN. Κολπωτὸς, πολυπίνυχος, καταπίνυχος.
Κολπος.
—Βαθὺν κατὰ κολπον εχυσας Il. β. 560.
Παῖδ' επὶ κολπον εχυσα —Il. ζ. 400.
SYN. Πὺξ, πὺχη, αγκών.
EP. Αγχιαλος ανεμοσφεραγος, εναλιος, βαθὺς, βαθυδινης κυμαινων, νεφοειδὴς, ευρὺς, ευωδὴς κεχηνὼς πολυχανδὴς, Ποσειδεγμων. νηχυτος. ὑδροδοκος, εριφλοισβος, ερισαφυλος, ευδιαων, βρυοεις, δεινὸς, ευροπορος, φιλοξεινος, πεδοσκαφὴς, πολυψαμαθος, ορεσσιχυτος, ευθαλὴς.—ἰμεροεις, κηαδὴς, φερεκαρπος, ἀμηχανιος, αχθοφόρος, εικτιρμων, ανυμφευτος, αμαιυτος.
Κολποω.
Κολπωθη δ' ομοιτι πεπλος βαθὺς Ευρωπειης Mosc. 2. 125.
SYN. Πλυσσω, συμπλυσσω, καταπλεκω.
Κολπωδης.
—Πρὸς τὰν κολπωδη πλερυγ' Ευβοιας. Eur. I. A. 120.
Κολυμβαω.
Ιδε, πῶς, νῆσσα κολυμβᾷ. Anac. 37. 5.
SYN. Κατακολυμβαω, δυπλω.
Κολυμβητὴρ, κολυμβος.—κολυμβὶς (ορνεον.)
Δικην κ λυμβητῆρος,—Æsc. Supp. 413.
—Επ ιχθυοεντι κολυμβῳ. Sibyl. l. 5.
Τροχιλας, κολυμβος.—Arist. A. 876.
Πορφυρὶς, κερχνὴς, κολυμβὶς.—ib. Av. 305.
SYN. Κολιμβητὴς, δυπὴς, αρνευτηρ. νηκτὴς, νευτὴρ —κολυμβᾶς.
Κολχὶς.
Κολχίδος τε γᾶς ενοικοι. Æsc. Pr. 415.
—Αια δε Κολχὶς
Ποντε και γαιης επικεκλιται εσχατιῆσιν. Ap. 2. 419.
Κολχοι.
Κολχων, οἵτεν αρηϊ δορυσσόοι εσὶν ατειρεῖς. Orph. 822.
EP. Αρηΐφατοι, κελαινῶπες, αρηΐοι αμαιμακετοι, ξειτοφόροι.
Κολωνεω.
Θερσιτης δ' ετι μᾶλλον αμετροεπὴς εκολωα. Il β 212.
SYN. Θορυβεω, κελάθεω, κραυγαζω.
Κολωνη, κολωνὸς.
Εσι δέ τις πρόπαροιθε πολεως αιπεῖα κολωνη. ib. 811.
—Επ' ακρυοεντι κολωνῷ. Ap. 1. 1120.
SYN. Ακρωρεια, αμζων, γεωλοφον, πρὰν, κημὸς, οχθος, οφρῦς, δειρὰς.
EP. Αερσιλοφος, ἀλιπλανὴς, αγχινεφὴς. βαθυσκοπελος, βαθυκρημνος, βαθυσπηλυγξ, δολιχῆ δροσερὰ, ηνεμοεσσα, ευδμητος, προβλὴς, ορεσινόμος, λασιος, παιπαλεσσα, ὑλκης ευυδρος θαλασσοτόκος, κραναὴ, τηλεβόλος, τριλοφός, ὑψιτενὴς.
Κολῶον, κολωὸς.
Εν δε θεοῖσι κολωὸν ελαυνετον—Il. α. 575.
—Εν δε κολωὸς Ασπετος —Ap. 1. 1284.
SYN. Θορυβος, ταραχὴ.
Κομαρος, (εἶδος δενδρ.)
—Και εν κομαροισι κεονται. Theoc. 5. 129.
Κομαροφαγος.
—Τά τε κομαροφάγα. Arist. Av.
Κομαω.
—Χρυσειὴν εθειραισιν κομοωντε. Il. Σ. 42.

SYN. Κομοτροφεω, εθειραζω.—πλυτεω, ανθεω, τρυφαω, χλοηφορεω. σεφανουμαι. γαυριαω.

Κομεω.

—Αγλαΐης δ' ἑνεκεν κομεωσιν ανακτες. Od. ρ. 310.

—ἡ ρα γεροντα Ενδυκεως κομεεσκεν—ω. 211.

SYN. Διεπω, επιμελεομαι, τημελεω, περικηδομαι, προτιμαω, τρεφω.

Κομη.

—Κομαι χαριτεσσιν ὁμοῖαι. Il. ρ. 51.

SYN. Βοστρυχος, θριξ, εθειρα, χαιτη. φοβη.

EP. Αβρα, αναλεα, αμετρητος, ἀλιβρεκτος, ασκεθης, ευπλοκαμος, ευθαλης, ευστροφαλιγξ, ευωπης, ξανθη, λιπαρα, ιοειδης, ἱμερτη, ιοτητος, επιχρυσος, μελαινα, λευκη, περιθετος, πολια, υλη, οπιθοπορος, φαιδιμη. χλιδωσα.

PHR. Κομης απαλης ανθος. Anac.

Μηδε κομης περιαλλα πολυσχιδέας πλεκε σειρας. Naum.

Κομητης.

Ουδεις κομητης; ὁσις ε ψηνιζεται. Suid.

Ηκεν κομητην ιον.—Soph. Tr. 576.

SYN. Καταβοστρυχος, παραπλοκαμος, ευπλοκαμος.

Κομητης.

Και πλοκαμως πλεκτοῖο πυρος. βοτρυδον. ἑλιξας

Φεγγει λαχνηεντι σελας τεηχυνε κομητης.—

Και πλοκαμως Τυφωνος ἑλιξ αμαθωνε κομητης

Αντιπορῳ σπινθηρι δασυτριχα πυρσον ιαλλων. Nonn.

EP. Ακτιοεις, ασραπῖον, ξιφηφορος, πωγωνιας.

Κομιδη

Νῦν μοι τὴν κομιδὴν αποτισετον.—Il. χ. 186.

Αυτον σ' εχ αγαθη κομιδη εχει—Od. ω. 248.

Ηντινά οἱ κλεαναν κομιδὴν ετιθεντο γυναῖκες. Theoc. 25. 109.

SYN. Επιμελεια, θεραπεια, τημελεια, κηδος.—ανασωσις.—ευφορια.—αφιξις.

EP. Ευφρυος.

Κομιζω, κομιζομαι.

—Χρυσὸν δ' Αχιλευς εκομισσε θαῖφρων. Il. β. 875.

—Τα σαυτης εργα κομιζε. ζ. 490.

Κομιζετω δητα—Soph. Œd. T. 453.

SYN. Διακομιζω, διακομιζω, αποκομιζω, κομεω. εμπαζομαι—ποριζομαι, αφαιρεω. αμφεπω.—βασαζω επαγω.—απαγω. αναλαμβανω.—εχω.

Κομιστηρ, κομιστης.

Και κομιστῆρας χορας. Eur. Hec. 221.

SYN. Πομπος, αγωγος.

Κομιστρον.

Ψυχης κομιστρα τησδε μηχανωμενης. Æsc. Ag. 974.

Κομμα

Εοικε δ' εἶναι τᾶ ποτηρᾶ κομματος. Ar. Pl. 863.

SYN. Αποκομμα.—(εἶδος φαυλε νομισματος.)

EP. Κακὸν, κακισον, καινόν.

Κομμος.

Εκοψε κομμὸν Αρειον—Æsc. Ch. 421.

SYN. Κοπετος, τυπετος.—τὰ κομματικά.

Κομμωτρια (κομμωτης.)

—Δεῦρ' ἰθι, κομμωτρια. Ar. Ecc. 732.

SYN. Κομιστρια, καλλωπιστρια, εμπλεκτρια.

(Ανδροκαπηλος, προπαις, σωματεμπορος, ψυχεμποξος, μαγγανευτης.)

Κομπαζω.

Αλλ' ὑ πατρωαν την τεχνην εκομπατας. Soph. El. 1530.

Κομπαζ' επ' αλλω,—Æsc. S. T. 486.

Φοβος γαρ ηδη πρὸς πυλαις κομπαζεται. ib. 506.

SYN. Αποκομπαζω, αλαζονευομαι, γαυριαω, ὑψουμαι, απατεω.—κομπεω.

Κομπασμα.

Ος αυτὸν εξεπληξε τῶν ὑψηγορων

Κομπασματων,—ib. Pr. 361.

SYN. Αλαζονευμα, καυχημα.

Κομπεω.

Ως τῶν κομπεῖ χαλκὸς επὶ σηθεσφι—Il. μ. 151.

Κομπεῖν δ' εξατελῆ συν ψευδεσιν αισχρὸν ονειδος. Soph. Ph. 863.

SYN. Ψοφεω, αναχω, δεπεω, κοναβεω, πλαταγεω.—επαγγελλομαι, αυχεω, επικομπεω, κομπαζω.

Κομπολακεω.

—Αλλ' ὑκ εκομπολακευν. Arist. R. 992.

EXP. Ουκ ελεγον κομπωδη.

Κομπολακυθος.

—ἆρα κομπολακυθος; ib. A. 589.

Κομτοφακελορρημων.

Απεριλαλητος, κομποφακελορρημονα ib. R. 864.

SYN. Ματαιολογος, βαρυρρημων, αλαζων.

Κομπος

—Υπαὶ δέ τε κομπος οδοντων Γινεται—Il. μ. 149.

Γλωσσης τε κομποι—Eur. Hec. 625.

SYN. Ψοφος, δεπος, αραγμος.—αλαζονεια, επαρσις, κενοδοξια

EP. Αγηνωρ, ὑπερηνωρ, βαρυδπος, βαρυμηνις, ὑψαυχην.

Κομψευριπικῶς pro κομψευριπιδικῶς

Ειποιμ' αν αυτὸ δητα κομψευριπικῶς. Ar. Eq. 18.

Κομψευω, κομψευομαι.

Κομψευε νῦν την δοξαν'—Soph. An. 330.

SYN. Περιλαλεω, σεμνολογεω, αικαλλω, αλαζονευομαι. εκκομψευομαι.

Κομψος,

Σικελος κομψὸς ανηρ. Anac. Fr. 204.

Μὴ γω τοιμα κομψοτερον ηκουσά πω. Ar. Av. 195.

SYN. Λεπτος, ευφυης, επιχαρις, αιμυλιος, ἁβρος, περιλαλος, παιθργος, πιθανος, απατητικος, τεχνικος, παλιμβολος, γλαφυρος.—

Κομψοπριπης.

Κομψοπρεπὴς.
Ω κομψοπρεπῆ μῆσαν ἐχων.—Ar. N. 1026.
Κομψῶς.
Κομψῶς τε καὶ δεινικῶς. ib. A. 1015.
SYN. Ἀσειως, εὐτραπελως, γλαφυρῶς, λαμυρῶς, σαμυλως, χαριεντως.
Κοναβεω, κοναβιζω.
—Ἀμφὶ δὲ πηληξ Σμερδαλέον κοναβησε—Il. ο. 648.
—Ἀστὰρ ὑπὸ χθὸν
Σμερδαλέον κ ναβιζε—Il. β. 466.
SYN. Ηχεω, απαχω, κομπεω.
Κοναβηδὸν κοναβηδὸν επιτριπτα γενεσιν. Ep. Suid.
Κοναβος.
—Ἀφαρ δὲ κακὸς κοναβος κατὰ νῆας ορωρει, Od. κ. 122.
SYN. Ψοφος, δὰπος, κτυπος, ἦχος.
Κοινδιλος
Ἀπολῶ γαρ αὐτὸν εμμελειᾳ κονδυλῳ. Ar. V. 1495.
Ην ὁ παῖς οἷον αἰτῇ.
Κονδυλον αυτῷ δίδε. Prov.
SYN. Κολαφος, κονδυλισμός.
Κοινα vid. Κονις.
—Ποδῶν δ' ὑπενερθε κονη
Ισατ' αειρομενη—Il. β. 150.
Ηριπε δ' εν κονη—Il. ε. 75.
I. P. Κυκνοστερφρος, ψευδοπτερος, πολυψαμαθος, ερικλαυτος διελληεσσα, λεπτη.
Κονιζω, κονιζομαι κονω
—Εκονισσε δε χαιτας. Il. φ. 407.
Οι σε πολιηδ' οισουσι κονιοντες πεδιοιο Il. ν. 820.
Ως τε μεν κεκονιτο καρη απαν.—Il. χ. 405.
SYN. Κονιαω, ὑποκονιω, κονιορτοω. σπαδαζω.—χριω, παλαιω, γυμναζομαι, ἀμιλλωμαι.
Κονιλη, (εἶδος βοανης)
Στεγνὰ δε οἱ πίερα, καὶ ἀκ εγχλοα τοῖα κονιλῆς. Nic. Th.
Κονιορτὸς, κονισσαλος, vid Κονις.
Ο κονιορτὸς δῆλος αυτῶν—Arist. Eq. 245.
—Πολυν κονιορτον εγειρει. Suid.
Τᾶ δ' ἦν ἑλκομενοιο κονισσαλος —Il. χ. 401.
Κονιπες (ὑποδημα πολυσχιδες.)
Γεραι δὲ χαρεῖ χλανίδα, καὶ κονιποδα,
Εχαν,—Arist. Ecc. 843.
Κονις.
—Ψαμαθος τε κονιστε. Il. ι. 385.
SYN. Κονια κονισσαλος κονιορτος, κοπρος, αμαθος, σποδος, αἰθαλη, τεφρα, μαρμαρη νιτροι, γυψος, ρυπος, σπιλαδος.
E. P. Λιμαισσουσα, αἰθαλοεσσα, αλεγεινὴ, αζαλεα, αυαλεη, αφαυρὰ, αρτισκαπτος, ἀλιρροθια, αιτερμος, αελλὴς, αμοτος, βαθυσκαφὴς, διοφερὰ, ξαιδὴ, λεπὶη, κυφα, μελαινα, οδυνα, χθαμαλὴ.
Κονιστρα.
Ηξει δε ταυρε γυμνάδας κακοξενε;
Παλης κονιστρας. Lyc. 867.
Κοννᾶς Nom. Pr.
Ωσπερ Κοννᾶς τέφανον μεν εχων
Αὖον, δίψη δ' απολωλως
Ον χρῆν διὰ τὰς προτερας νικας
Πινειν εν τῷ Πρυτανειῳ. Ar. Eq. 531.
—Κοννᾶς δε φιλοτεφανός σε φιλητη Crat.
Κοννῶ. vid. ὑραπικος.
Κοντὸς.
—Χερσὶ λαβὼν περιμηκέα κοντὸν. Od. ι. 427.
SYN. Καμαξ. διωκὴρ.
Κοπανον.
Πειραὶ κοπανων ανδροδαΐκτων, Æsc. Ch. 86.
SYN. Ξιφος (κοπίκον) συ, κοπὴ.
Κοπιαω
Ωστε παρέσαι κοπιᾶν ὑμῖν
ἱπο τῶν αγαθῶν Arist Av 735.
SYN. Κοπιαζω, αποκαμνω. απεργαζομαι. δυσχεραινω.
Κοπις.
— Ουκὰν κοπίδας ἁς ταχιστ' ἰων
Θηξεις μαχαιρας; Eur. Cyc. 240.
Πριν ὁ ποικιλοφρων
Κοπις, ἑδυλογος, δημοχαριστὴς. Hec. 131.
SYN. Μαχαιρα, ακινακης.—ὁ λαλος, ρητωρ.
Κοπος
Ἰν' ἡλίκ' αν κοπος μ' απαλλαξη—Soph. Ph. 901.
SYN. Ἀθραπια καματος. ἀπια
Κοποω.
—Επεὶ λιην εκοπωθην. Hom B 188.
SYN. Αποτρυω, τειρω καματοω, κατατρυχω, αποκαμνω. κοπιαζω, κοπιαομαι.
Κοππατιας.
Οτ' επριαμην τον κοππατιαν —Ar N. 23.
Κοπραγωγεω,
Ἐγὼ δε κοπραγωγῶν—ib. L. 1176.
Κοπρεω.
— Τεμενος μεγα κοπρησοντες Od. ρ 269.
SYN. Κοπρευω, κοπριζω, κοπροω—κοπρον ἀγω, επιβαλλω.
Κοπρια κοπρος
Εν κοπρισιν ἡμεναι πιαινεται Sim. 2. 6.
—Κυλινδομενος κατὰ κοπρον Il χ. 414.
SYN. Κοπριον, κοπρὰν, κονις, σποδος, πηλὸς, σκυβαλον, ασημ. αποπατημα, φιρμα απορκευ., αφοδευμα, πελεθος, σκωρ, σπατιλη.
Κοπριος
—Πρὸς ἐμὲ τατί γ' εἶπ' ἀπὴρ κοπριος. Ar. Eq. 895.
SYN. Κοπρινος, κοπρικὸς, κοπριωδης.
Κοπρολόγος
Ἀνδρες κοπρολόγοι—ib 9.
SYN. Κοπρορρόος, κοπρωνης. μισαρός.

Κοπροφορεω
Κοπροφορησω σ' ει λαληκσεις. ib. 205.
Κοπρων
Τὰς τε κοπρωνας, και τὰς λαυρας. ib. Pa. 98.
SYN. Κοπρια, βολεων. αφεδρων, κοπροδοκειον, αφοδευτηριον. ευμαρια
Κοπτος.
—Οξυχειρι σὺν κοπτῳ. Æsch. Ch. 21.
SYN. Κοπετὸς, κομμὸς, στεριοτυπια.
Κοπτω.
—Κοπτε δ' Οδυσσευς τοξον—Il. κ. 513.
SYN. Ανακοπτω, αποκοπτω, διακοπτω, εκκοπτω, κατακοπτω, πλησσω. τεμνω, πριω, ρηγνυμι, τρωω, διακνω, χρεατιζω. αρασσω. υποσειω. τυπτω, κρυω. παιω. αικιζω
Κορακι Ω (εἶδος ιχθύος)
—Κατ' ωκεανον κορακινος. Arist. L. 560.
Κοραξ.
—Την κεφαλην κορακος εχων ib. V. 43.
Ερρ' ες κορακας ἔστιον αφ' ἡμων. ib. Pl. 604.
EP. Αμετρ βιος, κρωζων.—ορνις φαγος.
Κορασιον.
—Τιματε, κορασια, τὰν Αφροδιταν. Ep. l. 1.
SYN. Κοριον, κορ διον, κυριδιον, κορισκη, κορισκιον, μειραξ, μειρακισκη. νεᾶνις, παιδαριον. κορη.
Κορδαξ, (ορχησις κωμικη)
—Ουδε κορδακ' εἰλκυσεν Arist N. 540.
Κρευμα.
—Ενθα παρθενιε ελυσ' εγω
Κρευματ' εκ τῶ δ' ανδρῶν,—Eur. Alc. 175.
SYN. Παρθενια.
Κρευω
Συ δ' ὦ τεκνον μοι, πᾶς κορευθητη καλῶς. ib. 315.
SYN. Διακορευω
Κορεω, κορεννυω, κορεννυμι
Η τις και Τρωων κορεει κυνας—Il. Θ 379.
Επει πολεμ εκορ σθεν Ar. Pa. 1282.
SYN. Αδω, πληθω
Κορη, κωμη
— Ικαριοιο κορη—Od. τ. 546.
—Πολεμόν δ' ιεν ηὑτε κερη. Il β 872.
SYN. Παῖς, παιδισκη, παιδαριον, παρθενος, κυριδια, κορασιον.
EP. Αιδοια. αμυμων, αζυξ, αδμης, αμφηρεσες, ασυλητος, αφθονος αλυτος, αναεδνος. αδρεκομας. ακηλητος, αμιτροχιτων, αγλαομορφος, αγλαοδωκος, αγλαοφαρης. αχιτων, αιτυχοπεπλος ακρηδεμνος, αγακλεης; βαδυκολπος. βαθυζωνος. δεινη, δισεως δυσπενθης. γυμνοχρας δορυσσοος ἐυκωπις. ερατη ε ικυδης, ευγαμος. ευωπις, εὐπλοκαμος. ευκλεης, ευειδης, ευχεταιος. ευσφυρῶ, ευμικης ευοφρυς, εραστοχρος, εμαρεμασθος, ιηπιος, λευκοχιτων, νοθη, νεοθηλης, μιαρὰ, καλλιχομος κυκομος, καλλιπεπλος, ισοσθενος, ἱμεροεσσα, μαλακὴ πεικαλλὴς, κυανῶπις, κυανῶπις, πολυζηλος, πελαργοχρως, πολυμηχανος, κακοφρων, λυσιθεμις π θ ελκτος. τερψη, ριγεδανὴ, ροδοειδὴς, συνοφρυς, τερμεσσα, χορειτυπος, χλιδωσοφορος, χαριεσσα, χρυσηλακατος, χοροπλεκὴς, φιλομειδὴς, φιλαμπελος, φιλοπαρθενος, τελεσιγαμος.
Κορη.
Πᾶσιν γαρ θνητοῖς θνηταὶ κοραι εισιν εν οσσοις. Orph.
EP. Πυκνοφθαλμος, φωσφόρος.
Κορη vid. Περσεφονη.
Κορης τε και Δημητρος—Eur. Supp 34.
Τῆς καρποτοκου παῖδα Δημητρος θεας.—ib.
Κορθυνω, κορθυω, κορθυομαι
Ζευς δ' επει ὧν κορθυνεν ἐον μενος—Hes. Θ. 853.
—Αμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθυεται—Il. ι. 7.
SYN. Επαιρω, ὑψοω, κορυφοω, αυξανω. συναθροιζω.
Κορια, vid. Αρτεμις.
Αλλοι μεν Κοριην—Call. 3. 234.
Κορια, κορεια.
Ως δη κορειων αφθιτων πεπαυεν Lyc. 354.
SYN. Παρθενια, τα θεια, κορευμα.
Κοριαιον, κοριαινον, κοιον.
Μυρτοις στεφανουσθαι και κοριανοις. Anac. 138.
Εγω δε τα κοριαιν' επριαμην—Ar. Eq 673.
Κοριζομαι.
—Τον ὑὸν λαμβανων' εκοριζετο. ib. N. 68.
SYN. Υποκοριζομαι, κολακευω
Κορινθιακος, Κορινθιος.
Ουδε ποτ' αμησαντι Κορινθιακὴν—Ep. Suid.
—Κορινθιαι εἰμεν ανωθεν. Theoc. 15. 91.
Κορινθος
Αφιειν τε Κορινθον—Il β. 570.
Εις μοι το μεταξυ Κορινθος, και Σικυωνος Prov.
EP. αλιζωνος αλιεφανος, Δωρις, ολεια, ισθμος, οφρυοεις, αγλαοκτιμος φιλοξενος.
Τον μεγαν ακροκορινθον Αχαικὸν Ελλαδος αστυ. Ep. l. 3
Κοριον vid. Κρασιον.
Νῦν μὰν, ὦ κοριον,—Theoc. 11. 60.
Κορις.
Στιβαδα σχοινων, κορεων μετὴν,—Ar. Pl. 541.
Κορκορος (λαχανον τι αγριον.)
Καθ ηψαμην τῶ κορκορω,—ib V. 239.
Κορκορυγη.
Κορκορυγαι δ' ανα αστυ, Æsc. S. T. 351.
SYN. Ταραχὴ, θορυβος, βοὰ (ασημος.)
Κορμος,
Κορμὸν δ' εκ ριζης προταμων—Od. ψ. 196.
SYN. Στελεχος, πρεμνον, τυπος. φιτρος.
Κορος.
Παντων μεν κορος εστι—Il. ν. 636.

Εστ

Εσι δε και κορος αν-
-θρωπων βαρυς αντιάσαι. Pind. N. 9.
—Τικτει τοι κορος ὕβριν. Solon.
SYN. Αδος, αση, ὑπεροψια
EP. Αιψηρὸς, αιτὺς, λευγαλέος, ὀβριστής.

Κορος, κὔρος.
Ει τοτε κὔρος εα,—Il δ. 321.
SYN. Παῖς, παιδιον, νεος, αιζηος, ἡὸς. κυριδιος.
EP. Αγλαὸς, αβρ-χαιτης, αποπλανιας, Δεοφρων, ευφυὴς, ευπρεπὴς, νεοθηλὴς, πρωθηβης.
PHR —Κυρῳ αισυητῖρι εοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνητὴν, τὔπερ χαριεστατη ἡβη. Hom.

Κορση Att. Κορη
—Βαλε δεξι Κορσηι—Il. δ. 502.
SYN. Κεφαλὴ, κροταφος, γνυξος. παρηὶς.
EP. Καταιτκιος, λιποθριξ, σκολιοθριξ, νεοτμητος, φιλεψιος, πολυδειρὰς.

Κορσιοεις.
Ουδ' ὅγε κορσιοεντα λιθον κλυεν—Orph L.
SYN. Κομητης, παραπλοκαμος.

Κορσωτὸς
—Και ταυροισι κορσωτὴ πλευξ, Lyc. 291.

Κορυβα ,—Κορυβαντες, Κυρβαντες
Κικλητκω χθονὸς αειαν βασιλῆα μεγιστον,
Κυρβαντ', ολβιομοιρον, αρητον, απροσορατιν.
Νυκτερινὸν Κυρητα, φοβων αποταυτορα δεινῶν,
Φαντασιῶν επαρωγὸν, ερημοπλανον Κορυβαντα
Αιολομορφον αιακ α. θεὸν διφυὴ, π λυμορφὸν.
Orph. H.
Κυρητ ς κορυβαντες, ανικτορες, ευδυτατοιτε κ. λ. ib.
—Κυρβαντων ἑταραι—Call. 1. 46
EP Ακοιητοι, ατευχεῖς, ὀρυθρασεῖς, ερημονόμοι υηγενεῖς, παιδοκομοι, τροχαλοι, φερεσσακεῖς, φιλοσμαραγοι χροπλεκεῖς, φιλακητοι.
Παυδοκομοι Κ ρυβαντες αεξομενω Διονυσω.
Οι Φρυγα κολπον εχοντες ορεσσιπολὴν παρὰ Ρειῃ,
Νηπιον αισίτι Βακχον εκυκλησαντο βοειαις —
Οι βρεφος αρτιλοχευτον αεξιτοκῳ π ρὰ πετρῃ,
Ζᾶια φερισσακεεσσιν εμιτρωσαντο χορειαις Nonn. vid. l. 9. 152. l. 15. 56. l. 29. 216.

Κορυβαντειος
Και Κορυβαντειων ιαχηματα χαλκεα ροπλρων. Ep. Suid

Κορυβαντιαω,
Αλλ' η παραφρονεῖς ετεὸν η κορυβαντιᾷς. Ar. V. 8.
SYN. Συγκορυβαντιαω, μαινομαι, ορχεομαι, δαιμοναω. ηχεω.

Κορυβαντιζω.
Μετα ταῦτ' εκορυβαντιζε —ib. 119.

Κορυδος, κορυδαλις, κορυδαλλος, κορυς.
Λειδον κορυδοι και ακανθίδες—Theoc. 7. 141.
Ουδ' επιτυμβιδιοι κορυδαλίδες ηλαινονται. ib. 23.
Αρχεσθαι δ' αμῶντας εγειρομενη κορυδαλλω ib. 10. 50

Κορυθαξ,
Ισος Ενυαλιῳ κορυθαϊκι πτολεμιζῃ. Il. χ. 132.

Κορυθαιολος
—Μεγας κορυθ ιολος Εκτωρ Il. β 816.
SYN. Χαλκοκορυστὴς. καρηκομων, πολεμιὸς.—κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ.

Κορυθεω.
—Κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ. Il. δ. 495.
SYN. Καθοπλιζω.

Κορυμβος, κορυμβον.
—Μῆλα καρηβαρεοντα κορυμβοις Ep. Suid.
—Νηῶν αποκοψειν ακρα κορυμβα. Il. ι. 241.
SYN. Ακρον, ακρ σολιον, κορυφὴ, κλών.—κλαδὸς.
EP. Αζαλεος. αρτιγονος. ανρωκομος, αμπελοεις, ανδροβοιος, ακεστοπονος, αστεμφεις ευστειρος, ευτιμορθος, ευπεταλθ. ευζωλθ, ευορπηξ. ἑλιν φορος. δροσιζομενος, δρακοντειος, ισόλος. ομφηεις, πνικτὴρ πολυπλοκος, ταινιπλοκος, ορθριὸς, ροδεος, πολυπτερὴς, σκιερὸς, σκολιος, ὑψικομος, φυκιοεις, χλοερος.

Κορυνη
Αλλα σιδηρειῃ κορυνῃ ρ γνυτκε φαλαγγας. Il. η 141.
—Χειροπληθητε κορυνην Theoc. 25. 63.
SYN. Καρδυλη, ροπαλον. ραβδος.—ξιφος.
EP. Αυτοφυὴς. αζηχὴς, αζαλεα, ιομια, ροικὴ, ραιβοκραιος, σιδαρὰ, ταινιπλοκη.

Κορυνητης
—Αρηϊθοω, τον ετικλησκον Κορυνητην
Ανδρες κικλησκον —Il η. 138.
SYN. Κορυνηφόρος.

Κορυνὶτις vid. Νυμφαι.

Κορυπλιλος
Οὗτος ὁ λευκιτας ὁ κορυπλίλος—Theoc 5. 147.
SYN. Κεραιστὴς.

Κορυπλω.
—Κακοωνα φυλασσεο, μὴ τὺ κορυψῃ. ib. 3. 5.
SYN. Εγκορυπλω κερατιζω, κυριλω, κορυλω.

Κορυς
Ασπις αρ ασπιδ' ερειδε, κορυς κορυν,—Il. γ. 131.
—Κορυθα κροταφοις αραρειν. ib. 188.
Νεος ὁ μοσχος, αρτιγενειν
Υπὸ κορυθ' απαλοτριχα
Κατακομον βαλλει Eur. B 1184.
SYN. Περικεφαλαια, τρυφαλεια, κυνεη, κρανος πηληξ, σεφανη —κορυθος —χαιτη.
EP. Αρρηκτος, αρραγὴς, αμφιφαλος, ασειροπαια, δαιδαλεη, βριαρὴ, πυκομος, ἱπποδασεια ἱππαρις, ἱπποκομος, καλὴ, κρατερὰ, πωναιθη, λαμπρα, φαεινὴ, παμφανοωσα, τετραφαλος, χαλκοπαρηος χαλκεια χαλκηρὴς χρυσὴ
Χρυσειην δ' επὶ κρατὶ κορυν θετο τετραφαληρον,
Δαμπομειην οἷόν τε περιτροχον επλετο φεγγος

Ηελιω,

Ηελιε, ὁτε πρῶτον ανερχεται ωκεανοιο. Apoll.

Κορυσσω, κορυσσομαι.
—Πολεμόνδε κορυσσων Il β. 273.
Παντῳ μεν τὰ πρῶτα κορυσσεται,—δ. 424.
—Κορυσσε δε κῦμα ροοιο – φ. 306.
SYN. Καθοπλιζω, παρασκευαζω, ὑψοω, κορυφοω — κραινω ενδυω.

Κορυστὴς
—Τρωων ἑλεν ανδρα κορυστήν. Il. δ. 457.
SYN. Οπλιτης, πολεμιστὴς, ἱπποκορυστής.

Κορυφὴ
Ακροτατῃ κορυφῇ πολυδειρέος Ουλυμποιο Il α. 497.
SYN. Ακρωρεια αἰπος, κορυμβος, κολοφὼν, πρηὼν. κεφαλὴ — εξοχὴ – οροφὴ κορωνὶς
ANT. Ακρωμος, ασρογεὶς αν, δενδρωμος, ὑλιβατος, μηλοσκοπος, μεγαμ ὑλλος οξεὶα, περιμηκης, ορεστιὰδης, ὑψηλὴ, χιονοβλητος

Κορυφοω.
Κυρτον εον κορυφῶσαι —Il. δ 426.
SYN. Αποκορυφοω, εκκορυφοω, επαιρω, ὑψοω, εκτελεω.— αποξυνω

Κορωνεω; (εἶδος συκης)
—Την κορωνεων γε μεν εξεκοψαν —Ar. Pa. 627.

Κορωνη.
Οι δὲ κορωνῃσιν ἱκελοι —Od μ. 418.
SYN. Κοραξ
EP. Ενναεκύρα λακερυζα, μελαγχροος, πολυζωος ομφακι, πολυφανης, ταινυγλωσσος.

Κορωνη.
—Ιμαντα θοῶς απελυσε κορωνη. Od. φ. 46.
—Βελος καλὴ προτελιξε κορωνη. ib 138
SYN. Κρικος γλωχὶν. — ακρη ἔ τοξα.— κορυφὴ.
EP. Μολιβδοσφιγγὴς σπειρὴ, αργυρεα χρυσεη.

Κορωνεω
Αιχμῆς εξαῃσι κορωνοωντα πεπλα. Hes. α 289.

Κορωνις vid. Ασκληπιος.
—Την εγεναθ' υἱὸς Κορωνὶς. Hom. XV. 2.
Ισχε τοιαυταν μεγαλαν ανατην
Καλλιπεπλω λεμνῃ Κορωνίδος. Pind. P. 3.

Κορωνὶς.
—Εν νησοισι κορωνισι πουτ ποροισι. Il. β. 771.
—Επὶ βυσὶ κορωνίσι βυκόλοι ἦσαν Theoc. 25. 151.

Κορωνος Nom Pr.
Υἱὸς ὑπερθυμοιο Κορωνος Καινειδαο. Il. β. 746.

Κοτκυομαντι
Εἶπε καὶ Λυγροιὼ τωληθέα, κοτκυομαντις. Theoc. 3. 41.

Κοτκυον. κοτκυος.
—Ουτε κοτκυον —Αρειον—Simon. 59.
SYN. Λικνον, σιτηκριτον, σῆρ ν τηλια.

Κοτκυλματια
Κοτκυλματιοις ακροισι —Arist. Eq. 49.
SYN. Υλαι.—Τῶν βυρσων περικομματα.

Κοσμεω.
Κοσμῆσαι ἱππους τε καὶ ανέρας—Il. β. 554.
SYN. Διακοσμεω, εγκοσμεω, επικοσμεω κατακοσμεω. αγαλλω, διατασσω, παρασκευαζω, καθοπλιζω. κυδαινω, τιμαω, επιτρεπω, επιμελεομαι, προσφιλοκαλεω

Κοσμητειρα vid. Φυσις.

Κοσμητωρ. κοσμητης.
—Δυω κοσμητορε Λαῶν. Il. α. 16.
SYN. Διατακτωρ, διαταχτης, ηγεμὼν. αγὸς.

Κοσμιος.
—Και σοφὸς, και κοσμιος. Ar. Pl. 565.
SYN. Κοσμιωδης, ευκοσμος ευτακτος, ευπρεπὴς, επιεικὴς, συνετὸς, σωφρων, καθαρὸς, μετριος, μετριοπαθὴς.

Κοσμιως
Απαντ' εποιει κοσμιως—ib 979.
SYN. Επιεικῶς, ευπρεπῶς, ευτακτως, ηθικῶς σωφρονως, συνετὸν, μετριως. ὑφαιμως, εγκρατῶς. καλῶς. ευκοσμιως.

Κοσμοτης.
Οτι κοσμοτης οικεῖ μετ' εμεῦ —ib. 564.
SYN. Ευταξια. σωφροσυνη μετριοτης, συμμετρια – καλοκαγαθια, τὸ καλὸν, κοσμιον —καθαροτης.

Κοσμοκρατωρ, vid. Ηλιος. Πὰν.

Κοσμος.
Ουτω γαρ πολυμορφον εφιλατο κοσμον ανακτην. Nonn.
SYN. Το πᾶν, τα ὁλα —ερανὸς.
EP. Απειρων, ατερμων απειρητος, ασεναος αγνωρ, αβεβηλος αχλυοεις αφιξὸς, ανεμων απιστος απειρὴς, αια δης. αλιτροος αλιτροβιος, αφρων, αγλαομορφος, ακοσμος, ζοφοεις, βαρυκαρδιος, δεξιτηνος ευρὺς ευκυκλος, ζηλωτὸς, λιπαυγὴς, καλυσταλέος, κρατερὸς μογηροφόρος, πανυπερτὰτος, πολυφλοισβος, πολυχανὴς, πολυωμφαλος πολυμηχανος, πολυπλανὴς. πολυφεγγὴς πυραιγὴς, ρεων, πρόφορος, τετραζυξ τροχοειδὴς, τερψινοος, χθονιος, ὑψιδρομος — ακαπανειος εγκυμων
Ηειδεν δ' ὡς γαῖα και ηραιὸς, ηδε θαλασσα
Ὁ πριν επ' αλληλοισι μὴ συναρηρότα μορφῇ
Νεικεος εξ ολοοιο διεκριδὴν αμφις εκασα. κ. λ. Ap. 1. 496.
Εν μεν γαῖαν ετευξε, εν δ' ηερα ενδε θαλασσαν,
Ηελιον τ' ακαμαντα, σεληνην τε πληθυσαν.
Εν δε τα τειρεα παντα τατ' ηερὶς εστεφωνατ' κ. λ. Il. σ 483.

Κοσμος
—Κοσμος ἱππων, ελατῆρίτε κὺδος. Il. δ. 145.
SYN. Κοσμησις, κοσμημα ταξις, διασκευη, ευπρεπεια. το πρεπον, καλλος, καλλωπισμα, ευσχημοσυνη τιμὴ.
EP. Ακηρασιος, ακοσμος βαθυχαιτης, γλαυκοχρὼς, εριθηλὴς, ευποιητος, ευτερπὴς, νεοτευχὴς, νυμφιδιος,

ιυμφίδιος. λιπαρὸς, πολυτεχνὴς, περικαλλὴς, παν-
μερος παιδημων. φαεινὸς, χαριεις, χρυσηλατος.
Κοσσυφος. κοττυφος, κοψιχος.
—Εναρινοι δὲ λιγυφθογγοισιν ἀοιδαῖς
Κοσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλοτραυλα μελη. Theoc.
Ep 4.
—Κιχλᾶν και κοψιχων. Arist A 969.
EP. Πολυκελαδος, ἡδυεοχος.
Κοταινω κοτεω.
—Τὼς γιν Ζεὺς νεμε-
τωρ επιδοι κοταινων Æsc S. T. 491.
Σοι δ' ὑπω μαλα παγχυ θεοὶ μακαρες κοτεουσι.
Il. ξ. 143.
SYN. Εγκοτεω, ὑπερχολαω, απομηνω.
Κοτημις.
—Θεὸς νύ τις ἐσσὶ κοτημις Il. ε 191
SYN. Περιοργὴς, οργιζομενος, κοτεσσαμενος.—
εγκοτος.
Κοτινος
Τᾶδ' ὑπὸ τὰν κοτινον—Theoc. 5. 32.
—Στεφανωσας κοτινῳ σεφανῳ Ar. Pl. 586.
SYN. Αγριελαια ελαια ακαρπος)—ραξ.
EP. Βλωθρα, νηὸς, επηρεφὴς, ορτιρεφὴς, παλαιγε-
νὴς
Κοτινοτραγος
Τα, τε κοτινοτράγα—ib. Av. 241.
Κοτος.
—Και μεταπισθεν εχει κοτον, οφρα τελεσσῃ,
Εν ϛηθεσσιν ἑοῖσι'—Il α. 82.
SYN. Εγκοτημα εγκοτησις. μῆνις. επιμημα μη-
νιδμὸς, οξυθυμια, χολος, οργη, θυμὸς, δυσμενεια,
μνησικακια. φθονος.
EP. Αινὸς, απροτιοπίος, αργαλέος αμειλιχος, βα-
ρυωδυνος, βαρυφρων, βαρυμητος, δεινὸς, κρυερὸς, πυ-
ρωσις.
Κοτίαβιζω.
Εσιᾶσθαι, κοτίαβιζειν Arist. Pa. 342.
SYN. Παιζω, τρυφαω.—εξεμεω.
Κοτίαβος
—Τῶν καταχτῶν κοτίαβων. ib. 1242.
Σικελικὸν κοτίαβον
Αγκυλη δαϊζων—Anac. 99
SYN. Λαταξ. φιαλη (χαλκῆ.)
Κοτυλη.
—Κοτυλην δέ τέ μιν καλεουσι Il. ε. 306
Πολλα μεταξὺ πελει κοτυλης και χειλεσι ακρι-
ον.
SYN. Κοτυλις. αγοσος.—κοιλος. κοτυλικδων,
κοτυλος, οινηρυσις.—(εἶδος ποτηριου, και μετρου.)
Κοτυληδων
Προς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λαΐγγες εχονται. Od. ε.
433.
SYN Κοτυλη. εμβαφιον.—(εἶδος ϛοταινης.)
Κοτυληρυτον.
Παντη δ' αμφὶ νεκυν κοτυληρυτον ερρεεν αἷμα. Il ψ. 34.
EXP. Τοσουτον τῷ πληθει ὡστε και κοτυλη αρυ-
σασθαι.
Κοτυλος.
Ευ δὲ μελανθείην κοτυλοι—Hom. XLVIII. 3.
SYN Κοτυλη. ποτηριον.
Κοτυτίαρις. Non
Ταῦτα γαρ ἁ γραια με Κοτυτίαρις εξεδιδαχεν
Theocr. 6. 40.
Κυρὰ
Κυρᾷ ξυρηκεῖ—Eur. Alc. 432.
SYN Χαιτη. κορση—καρηις. ξυρησις. πεξις.
Καρα τ' εμὴν ξυρηκες. Elec. 335
Κυραλιος.
Και βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ επὶ Κυραλιῳ Call. 5. 64.
Κυρελιον
Και Περσηία αο μερος μεγα κυρελιοιο. Orph. L.
SYN. Κορακιον κεραλλιον. λιθοδεδρον.
PHR Εσθλὴ κυραλιοιο βιη κ. λ ib.
Κυρεῖον.
Επι τοῖσι κυρειοισι τῶν καθημενων. Ar. Pl 338.
SYN. Κορσωτηριον.—ερυστηριον κυρεως.
Κερῆτες
Σκιρτηται Κερῆτες. ειοπλια βηματα θεντες
Ποσσικροτοι μεμεῶτες ορεσσιοι ευσκυρες,
Κρ σολυραι παραρυθμοι, επερβάται ιχνεσι κωφοις,
Οπλοφορο. φυλακες κ σμητορες. αγλαομορφοι,
Μητρὸς ορειομαιῆς συνεπαοιες. οργιοφανται —
Χαλκοκροτοι Κ ρῆτες Αρηια τευχε' εχοιτες,
Ουρανιοι, χθονιοιτε, και εναλιοι, πολυολβοι,—
Ζωογονοι πτοιαι, κοσμε σωτῆρες αγαθοί.—
Ευπνοοι, ευθεοι, σωκριοι, ηδε προσηνεῖς,
Αθανατοι, τροφέες, ψυχοτρόφοι, αερομηδεῖς,
Ωροτροφοι, φερεκαρποι,—κ. λ Orph. H.
Κερκς.
—Κερκας αριστῆας παναχαιῶν Il τ. 193.
SYN. Κορος. κῆρος, νεος, αἴζηος.
Κεριδιος κ ριδιος.
Κεριδιον ποδεσσα ποσιν—Il. ε. 414.
Κεριδιης αλοχω—Il. α 114
SYN. Νεανίσκος, κορος.—κορη, παρθενικη.
Κυριζω.
—Ο κ ριζων φορεεσκε. Od χ. 185.
—Αι κατὰ γαῖαν Ανδρας κυριζουσιν—Hes θ 347.
SYN. Νεαζω—ὑποκοπίω. κηρευω. κειρω.
PHR. Πλοκαμον ετκυθισμένον ξυρῷ—Eur. El. 241.
Κερμος,
Σιδαρεην επὶ καρῃ τιθεῖσα κερμον. Or. 964.
SYN. Κερευσιμος, κερευτικος, τομαῖος, κοπικός.
Κερίζ.
—Ερυσάν τε μιν εισω κερίζ.—Od. χ 188
EXP. Τῆς κομης επιλαβομενοι.—al. νεανίσκος.

Κεροβίρος.
Παχναν κ' ροδορφ παρεξει Æsc. Ag. 1521.
Κέρος vid Κορος.
Κέρος εών ετι γυμνός—Apoll. 2. 709.
Κεροτόκος,
Κεροτοκοις εν Αργειαις, Eur. Supp. 957.
SYN. Μητήρ, τεκοῦσα,
Κεροτρόφος.
Τρηχεῖ', αλλ' αγαθὴ κ' ροτρόφος—Od. 1. 27.
SYN. Θρεπτειρα, θρεπτρια, τροφός. τιθηή.
Κεφίζω.
Σπειρειν ετι κεφιζουσαν αρουραν. Hes. ε. 461.
SYN. Ανακεφίζω, επικεφίζω, επαιρω, ελαφριζω, ελαφρυνω.—παραμυθεομαι—απαλλαττω
Κεφισμα
Χειρὸς θυραιας αναμειναν κεφισματα. Eur. Ph. 865.
SYN. Κεφισμὸς, κεφισις; ανακεφισις, πραϋνσις, παραμυθια.
Κεφοιεὸς,
Κ φοιεων τε φῦλον οριθων—Soph. An. 349.
Κεφοιεος.
Πελλοῖς δ' απατα κεφοιεων Ερωτων —ib. 628.
—Κεφοιεν τ' ευηδιαν Æsc. Pr. 383.
SYN. Ελαφροιεος, ασατος.
Κεφοπέρος, vid Ζεφυρος.
Κέφω.
—Αλματι κεφω. Hom. B. 65.
—Κεφοτερον μετεφωνεε Φαιηκεσσι Od. Σ. 201.
SYN. Ευκολος ρᾳδιος, πρᾳος,—ελαφρὸς. αμενητός. κενεός —ευμεταβλητος, εμπληκτος.
Κεφως.
Τὴν πρίνγε χρειαν ηὐσασθ' εμοῦ πάρα.
Κεφως.—Æsc. Pr. 700.
SYN. Ευκολως, ελαφρῶς, ευπετῶς.
Κοφινος.
Και ὅς κ' φινος απαντας—Arist. Av. 1310.
—Επλησε δυωδεκα κυκλα κοφινων. Nonn.
SYN. Σπυρις, λαρκος, φορμὸς, σπυρὶς καλαθος.
Κοχλιας,
Ιολβος τις κοχλιας εξηρεθη—Theoc 14. 17.
Και κοριδες κοχλιῶν λεπτῶν—Hom. B. 164.
SYN. Κοχλὶς, κοχλιδιον, Φερεοικος, φεροικος, κοχλος
Κοχλος
Και κοχλον ελὰν μακαστο κοῖλον Theoc 22. 75.
SYN. Κογχη, κογχος, κοχλια, τῆθος.
ΕΡ. Αλιανθὴς, ταινὸς.
Κοχυτὸν
—Εκ δε μεταπω
Ὑδρὰς μευ κοχυτεσκεν ισον ιστιαισιν εερταις. Theoc. 2. 107.
SYN. Κατατρεχω, καταφερομαι, ερρεω (ψιλᾶς.)
Κοχωνον κοχωνη.
Αποκρυπτόμενος εις τὰ κοχωνα—Arist. Eq. 422.

—Υπερ απεκρυψω τότε
Ἐς τας κοχωνας τὸ κρεας—ib. 482.
Κοψικος. vid. Κοσσυφος.
Κοων. Nom. Pr
—Κοων αριδεικετος ανδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Αντηνοριδης.—Il. λ. 248.
Κοως
—Κοως τε πολις μεροπων ανθρωπων. Hom. A. 42.
—Κοωνδ' ευναιομεην—Il. ξ. 255.

K P

ΚΡΑΑΣ. vid Κρὰς.
Κραγετης
Κραγεται δε κολοιοὶ ταπεινὰ νεμονται. Pind. N. 3.
SYN. Κεκραχτης, κρακτης, κρακτικός.
Κραδαινω κραδαω. κραδαινομαι.
Αιχμὴ δ' Απεκο κραδαινομενη—Il. ν. 504.
—Κραδαων δολιχοσκιον εγχος. Il. η. 213.
Παλλει κραδαινων τρᾶις κατασκιες λοφυς. Ar. L. 964.
SYN. Αναπαλλω, ανασειω, δονεω, σαλευω.
Κραδη.
Εν κραδῃ ακροτατῃ. Hes. ε 679.
SYN. Συκη —μηχανή.
Κραδια. vid. Καρδια
—Τοι κραδιη πελεκυς ὡς εσὶν ατειρὴς· Il. γ. 60.
Κραζω.
—Και δεινὰ κεκραγεν Arist. N 388.
SYN Κραυγαζω, ανακραζω, ανακλαζω.
Κρᾶθις (ποταμος Ιταλιας.)
Ἀνὐδραινει καλλισευων
Ο ξανθὰν χαιταν πυρσευων
Κρᾶθις, ζαθειαις πηγαισι τρεφων,
Ευανδρὸν τ' ολβιζων γᾶν. Eur. Tro. 228.
Κραινω, κραιαινω
Οἱ ρ' ετιμα κραινυσι—Od. τ. 567.
—Ἰᾶ δ' εκραιαινεν εφετμάς. Il. ε. 507.
SYN. Τελεω, αὐω, απεργαζομαι —κραω.
Κραιπαλαω.
Καλὸν το νηφειν, η τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν. Sent.
Ει τᾶ μεθυπεσθαι προτερον τὸ κραιπαλᾶν
Παρεγινεθ ἡμῖν, εὖ' αν εἰς οἰνόν ποτε
Προιεμεν πλεῖον τα μετριὰ.—Alexis.
SYN. Κραιπαλιζω. κωμαζω μεθυω.—αλαζονευομαι
Κραιπαλη.
Κἆπειτ' αποτινειν αργυριον εκ κραιπαλης. Ar. V. 1247.
SYN. Ασωτια.
Κραιπαλοκωμος.
Ηιἐχ' ὁ κραιπαλοκωμος
Τοῖς [illegible]τριοισιν,

Χωρεῖ κατ' εμὸν τεμενος λαῶν οχλὸς Ar. R 219.
SYN. Μεθυπληξ —al. ὁ κατὰ μεθην ὑμνος.

Κραιπιὸς
Ωρτε δ' επὶ κραιπνὸν Βρεμην—Od. ε. 385.
SYN. Καρπαλιμος, αελλοπος, ταχὺς, θοὸς ἀργεστὴς, εντρεχὴς, επιτροχος, οξὺς, ωκύς.

Κραιπνῶς. κραιπνα.
—Ο δ' εξ ὑπτιοιο μαλα κραιπνῶς ανορ σε Il. κ. 162.
Κραιπνὰ μαλ' ενθα και ενθα διωκεμεν —Il. ε. 223.
SYN. Ταχεως, καρπαλιμως, κεφως, οξεως, θοῶς, ὁρμητικῶς.

Κραιπνοσυνθ
Και νῦν ελαφρῷ ποδὶ κραιπνοσσυτον
Θῶκον προλιπὸντα—Aesch. Pr. 279.

Κραιπνοφόρος
Κραιπνοφόροι δέ μ' επεμψαν ἄυραι. ib. 132.

Κραμβη.
— Ου κραμβας, ε κολοκυντας. Hom. B. 54.
SYN. Κοραμβη, κραμβιδιον.

Κραμβοτατος
Απο κραμβοτατης σωματος ματτων
Ασειοτατας επινοιας. Arist. Eq. 536.
Exp Ηδυτατος, ξηροτατος.

Κρανάα (πολις), Αθηναι.
Ο, τι βουλομεναί ποτε τὴν Κραναην
Κατελαβεν,—Arist. L. 481.

Κραναὸς
—Εν δημῳ Ιθακης κραναῆς—Il. γ 201.
SYN Τραχὺς, ακαρπος, ατρυγετος.

Κρανεια, κρανα
— Ταινιοεσσαν κρανειαν. Il. π. 767.

Κρανεῖθ, κρανιος.
Ναὶ μὰ τόδε κρανειον ακουτιον—Hom. M. 457.

Κρανιον.
—ὁθι τε πρῶται τριχες ἱππων
Κρανιῳ εμπεφυασι—Il. Ψ 84.
SYN. Βρεγμα, κυτος κεφαλῆς. σκαφιον.

Κρανος.
Επὶ δὲ χρυσεοτυπῳ κρανει—Eur. El. 470.
SYN. Κυνεη, κορυς.—κεφαλή.

Κρανοποιὸς.
Οιμοι, ὦ κρανοποιέ—Arist. Pa. 1284.
SYN Κρανᾶργθ.

Κρανοποιεω.
—Κρανοποιῶν ἄν μ' επιτριψει. ib. R. 1030.

Κραντης, κραντὴρ, κραντωρ, κραντειρα.
—ὧν κραντης χρονος, Lyc. 305.
Ω χθονὸς Φθιας κραντορες. Eur. Andr. 507.
Ηγεμονὶ κραντειρα —Φυσις. Orph. H.
SYN. Κρειων, ἰθυντὴρ —κρεισσα, βασιλὶς.

Κραντὴρ
Κραντῆρι λευκῷ τὸν π.τ' εκταινε πλεκας. Lyc. 833.

SYN. Γομφιος, οδὰξ.

Κρὰς, κρασς.
Κρατὶ δ' επ' ιφθιμῳ κυνεην εὐτυκτον εθηκεν. Il. γ. 336.
—Εκ κρατος αθανατοιο. Il. ξ. 177.
SYN. Κεφαλή.
E P. Αφθιτος, ἀαροπὸς, λιποτριχὴς, ὁμματοτερὴς, τερατηφόρος.

Κρᾶσις
Αλλοκοτον κρᾶσιν—Baf. M.
SYN. Κερασμα, κρᾶμα, μιξις, μιγμα, κυκημα.

Κραστπεδ.ν, κραστπεδα
Τᾶ τ' απὸ τας χλαινας το κραστπεδον ωλετε Δελφις. Theoc. 2. 53
Ακροισι λαιφεσι κραστπεδοις—Eur. M 525.
SYN Κροσσὸς, λεγνον, ξυσανὶς, λῶμα.—χεῖλος. προποδες. τὰ ὁμαλὰ, επιπεδα.

Κραστπεδωω.
Κεκραστπεδωται τ' οφεσιν, Αιγίδος τροπον. Ib. I. 1423.
SYN. Κροσσοω, ξυ ανοω.

Κραταιγυαλος
Θωρηκές τε κραταιγυαλοι—Il. τ. 361.
SYN. Ισχυρὸς. (εχὰν ισχυρὰ γυαλα.)

Κραταιλεος. κραταιλαος, κραταιπεδ ν.
Εν κραταιλεῳ πεδῳ. Eur. El. 534.
— Οι δέ μιν αμφι κραταιπεδον ὕδως εχοντες. Od. ψ 46.

Κραταιὸς.
—Ιδρυσα κραταιῇ θηρὸς ὑφ' ἁρμᾶς Il λ. 119.
SYN. Εγκρατὴς, ισχυρὸς, κρατερὸς, χαλεπὸς, αλκηεις, αλκιμος. ἰφθιμος γενναῖος, ρωμαλεος, εὐσθενὴς, σθεναρὸς, εριστενὴς

Κραταιὶς Nom Pr.
—Βωτρεῖν δὲ Κραταὶν
Μητέρα τῆς Σκυλλης,—Od. μ. 124.

Κρατιταιπους.
Ημιονοι δ' αξυσι κραταιποδες ες τόδε δῶμα. Hom. XLVIII. 8.

Κρατερὸς.
—Τῶνδ' ἦρχε κρατερὸς Δίωρης. Il. β. 622.
SYN. Κραταιὸς. αγηνωρ. δεινὸς, κρατὺς.
P HR. Κρατερὴ δε οἱ εζεεν αλκὴ Cal. 2.

Κρατερως.
—Μαλα γαρ κρατερῶς αγορευεν Il Ψ. 29.
SYN. Ισχυρῶς, αποτομως, δυνατῶς, ἰφι, κραταιως. εγκρατῶς. εγκρατως.

Κρατεροφρων, καρτεροφρων.
Θηρὸς ακηδαιτος κρατεροφρονος,—Il κ. 184.
SYN Καρτεροθυμθ, ισχυρὸς, τολμηρὸς.—μεγαλοπνοιαν.

Κρατερωνυξ.
—Μεθεπε κρατερωνυχας ἱππους. Il. ε. 329.

Κρατευταὶ.

Κρατευται
— Κρατειταων επαειρας. Il. ι. 214.
Ε Χ. Τῶν λιθων εφ' ὧν οἱ οβελισκοι τιθενται, απ-
Ιουσαν τῶν κρεῶν.
Κρατεω
Αργειων κρατεει,—Il. α. 79.
S Y N. Επικρατεω, αρχω, βασιλευω, κυριευω. κα-
ταγωνιζομαι · καταικαω.
Κρατὴρ Poet. Κρητήρ.
Κρατῆρές εισι, νοερὰς ευχερος τεχνη.
Ων κράτ' ερεψον καὶ λαβας αμφισμυς. Soph.
Œd. C. 4 5.
Κᾶρι μεν κρατῆρας επεσεψαιτο ποτοῖο Il. α 470.
— Κρητῆρας επισεφίας οι.οιο. Il. Ϝ 232.
S Y N. Δεπας, κυλιξ όλκαῖον
E P. Ελευθερος, ανθεμοεις οινοδόκο, καλὸς, νο-
μιος, νεκταρεος, περικαλλὴς παναργιρος πολυ-
χαλκὸς παναλος, σελασφορος ὑδρο της χαλκη-
λατος φαεινὸς φαεινὸς χρυσεος χρυσοφαης.
— Κρητῆρας ελευθερης ερατεινὴς Tryph.
— Ευαδὶος εγκυον οινα, κ. λ. Nonn. I. 19.
Κρατὶς
Μνηματι τῷδε Κρατητα θεοδέα —Diog. L. I. 4.
Κρατησιππος.
—Κρατησιποδα Φριξιαν. Pind. P. 10.
Κρατησιππος
Το κρατησιππον ες ἁρμ' αναβαινων. ib. N 9.
Κρατησιμαχος.
—Διδυμαν κρατησιμαχ ν σθενος ἡβᾶν. ib. P. 9.
Κρατὶς ας Nom Fr.
—Κρατίδα δωρησομαι αυτός. Theoc. 5. 99.
Κρατιτεω
Ειπ' ὦ κρατιτευων κατ' ομμα Soph. Tr. 103.
S Y N. Νικαω, ὑπερεχω, διαφερω.
Κρατὺς, Poet. Καρτος
— ὃ γαρ κρατος εσὶ μεγιστον Il. ι. 25.
— Ει γαρ Αθηνη Δοι καρτος εμοὶ —ib. ρ. 562.
S Y N Αλκη, βια. δυναμις, αρχὴ, ευτασια, επι-
κρατεια, εὐστομια νικη
E P. Αρειον, αφθιτον, ασπετον, ακμητα ν, απειρε-
σιον, αυχενιον, αδμητον αντιθεον, ανυπερβλητον αι-
κητα ν αμαιμακετον γλυκυδωρον, δεξιον, βριαρὸν,
ὑπερβιον δεινὸν ερισθενες, θεοτερπὲς, μεγα, νικηφορον,
ὑψηλὸν, πολιαχον Φιλομαχον.
P H R. Αχμαὶ ισχύος θρασυπορoι Pind.
— Κρατος σχιος. Tryph.
Κρατοβρῶς (Judæus)
Ια Κρατοβρῶτος παιδὸς ατρεσε καπρὸς Lyc. 1056.
Κρατυνω, καρτυνω.
Αργεῖοι δ' ετερωθεν εκαρτυναντο φαλαγγας. Il λ. 215.
— Κρατυναν τῶνδε Θηβαιας χθονος Eur. B. 659.
S Y N Επικρατυνω κραταιοω, ισχυρου ισχυριζω,
κατισχυω, εμπεδοω ασφαλίζομαι, διασφαλιζομαι,
τειχιζω —κρειω, αρχω

Κρατὺς, vid. Κραταιὸς.
— Κρατὺς Αργιφοντης. Il. π. 181.
Κραυγη.
Κραυγὴν αγῶνος τῆδε.—Eur. El. 695.
S Y N Αλαλαγμὸς, βοά.
Κρεαγρα κρεαγρις, (εργαλεῖον μαγειρικὸν.)
—Κρεαγρα τη σιδηροδακτυλῳ. Ep. l. 6.
S Y N. Λυκος. τριαινα ἁρπαγη.
Κρεάγραπὶς.
—Κρεαγραπὶ ς πετρας. Lyc 759.
Κρεαδιον
— Τατὶ δὲ τὸ κρεαδιον Arist. Pl. 227.
S Y N. Σαρκιδιον, σαρκιον.
Κρεας κρὰς
— ὅτο πορε κρεας, οφρα φαγῃσι. Od. Ϝ. 477.
Εσθιον ες κρεα πολλὰ βοων —Il. Ϝ 231.
Ει μη νεανυμαχηκε την περι τῶν κρεῶν. Ar. R. 193.
— Ταισε τῶν χορων το κρᾶς Αδισον —ib 795.
S Y N. Σαξ : σῶμα.
E P. Αλμυρὸν, σπιδιον, σπιαλεον, δηρόβορον, τερηνὸν.
Κρεγμὸς
Οφρ' αμυδις κλονεοντος επιβρομεωνται ακεαὶ
Κρεγμῷ.—Apoll. 4. 909.
S Y N. Αραγμὸς, κρὔγμα, κρὔσις.
Κρειττων
Κρειττων γαρ βασιλεὺς ὅτε χωεται ανδρὶ χερηϊ. Il.
α. 80.
S Y N. Επικρατεστερος, εγκρατεστερος, αμεινων.
Κρειττοτερος
Κρειττοτερων δ' απ' ομματων επλαγχθη. Æsc. S.
T. 790.
Κρειων.
Αλκινοε κρειον,—Od. ι. 2.
S Y N. Αναξ, βασιλεὺς, αρχων.
Κρεκαδιον.
—Κρεκαδι' αυλᾶς θαυμασον. Arist. V. 1210.
S Y N. Ηχος, ψοφος—ἁρμονια.— (al. ικριδια.)
Κρεκτὸς.
—Κρεκτὸν γοητων νομον—Æsc. Ch. 820.
S Y N. Λιγυρος.
Κρεκω.
—Συμμιγὴ βοὴν
Ομοῦ πίερυσι κρεκοντες. Arist Av. 773.
Ευ φορμιγγα κρικων—Ep. l. 2
—ὁκα δὴ πλατρῳ Λοκρις ερεξε χελυς —Ib. l. 6.
S Y N. Ανακρεκω, διακρεκω κρ.ω.— ηχεω, αυλεω.
—εγγιζω
Κρεμαθρα
—Τις γαρ ὅτος ὑπὸ τᾶς κρεμαθρας ανὴρ. Ar. N.
218.
E X P. Μετεωρόν τι σκευασμα.—
Κρεμαμαι, κρεμναμαι, κρημναμαι. κρεμαω.
—Συ δ' εν αιθέρι και νεφελῃσιν Εκρεμω,—Il. ε. 21.

Παιπῖδων τ' ἐξ ἐμᾶν ἐκρημνατο.— Eur. El. 1217.
—Ηδ' ἐκρεμασθη τεκρος.—Theoc. 23. 52.
Σειρὴν χρυσειην ἐξ ὐρανόθεν κρεμασαντες. Il. Θ. 19.
SYN. Απαιωρεομαι —αιωρεμαω.

Κρεμαστος, vid. κατακτος.
Ζῶντες κρεμαστοί — Soph. An. 315.
Τὴν μὲν κρεμαστὴν αυχένος κατειδομεν. Ib. 1235.

Κρεμβαλιαστὺς.
Παντων δ' ανδρωπων φωνὰς, και κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθαι ισασιν.— Hom. A. 162.
SYN. Δᾶπος, ἦχος, κτυπος.

Κρεξ. (ορνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσι.)
—αρωγὸς τῇ δυσαπαγῳ κρεκι. Lyc. 513.
τυτυς δ' ετυκιζον αἱ κρεκες τοῖς ρυγχεσιν. Ar. Av. 1137.

Κρεοβροτος
—Κρεοβροτὺς τ' Αμαζονας Æsch. Supp. 295.

Κρεων. Nom. pr.
—Κρεων ὁ πιστὸς, οὐξ αρχῆς φιλος. Soph. Œd. T. 393.

Κρεοντειος.
—Κρεοντειοις—θρονοις. Ib. 408.

Κρεωκοπεω.
—Κρεωκοπῦσι ἐυστηνων μελη Æsc. Perf. 463.
SYN. Κρεουργεω, διασπαω, ανασχιζω.

Κρεωνδαι.
— Φιλοξεινοισι Κρεωνδαις. Theoc. 16. 39.
SYN. Σκοπάδαι, Θεσσαλοί.

Κρεωφαγος, κρεοφαγος, κρεκφαγος.
—Οινης τῷ κρεωφαγῳ σκυφον,
Χερσὶ προτειναν.— Lyc. 660.

Κρεωφυλος. Nom. pr.
—Κρεωφυλῳ, Ζεῦ φιλε, τᾶτο μεγα. Call. Ep. 8.

Κρηγυες.
—ω πωποτέ μοι τὸ κρηγυες εἶπας. Il. α. 106.
SYN. Καλογηρυος, αληθὴς. αγαθὸς, χαριες. χρησιμος. επιδεξιος.

Κρηδεμνον.
Κρηδεμνόνδ', ὅ ρα οἱ δῶκε χρυση Αφροδιτη. Il. χ. 470.
—Τροίης ἱερα κρηδεμνα λυοιμεν. Il. π. 100.
SYN. Κεφαλοδεσμον. καλυπτρα, μαφορίον.—τειχεα.
EP. Καλὸν, ηγιατεον, λιπαρὸν.

Κρηθευς. Nom. pr.
Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ εμμεναι Αιολίδαο. Od. λ. 236.

Κρηθμὸς.
Κρηθμοῖσι, και ραιβοῖσι νηριταις φιλος. Lyc. 238.
SYN. Οστρεον.

Κρημνὸς.
—Κρημνοὶ γαρ επηρεφέες περὶ πᾶσαν
Εστασαν αμφοτερωθεν.— Il. μ. 54.
—Ὁ δ' αρα μέλεην Αχιλῆος
Ου δυνατ' εκ κρημνοῖο ερυσσαι.—Il. φ. 175.

Κρημνῆ πεσουσα δυστυχῆ δηλοῖ τυχην. Suid.
SYN. Φαραγξ, οχθη. χαραδρα. ακρον. κρημνωμα.
EP. Δολιχὸς, ηχηεις, ηλιβατος

Κρημνοπὸς
—Στομφακα κρημνοτοιόν. Arist. N. 1370.
EXP. Μεγαλας λεξεις ποιῶν.

Κρηναῖος
Νυμφαι κρηναῖαι κἄραι Διός. Od. ρ. 240.
SYN. Πηγάιος, ναματιαῖος.— Κρυμωδης.

Κρηνη.
—Εν δε κρηνη ναει, αμβὶ δε λειμών. Od. ζ. 291.
SYN Πιδαξ, πηγὴ, λιβας, νᾶμα.
EP. Αειναος. αθολωδος. αμιρμητος, αυπτος, αντωδης, ἱερὰ, ιοειδὴς, ευρυτος ευκρανὴς νομὰς. καλλιναος, καλλιρεεθρος, καλλιρροος, μελανυδρος, ὑδροχυτος, Ελικωνὶς, Πηγασὶς, κ. λ. Vid. πηγὴ.

Κρηνις.
Πως αν δροσερῆς απὸ κρηνίδος
Καθαρῶν ὑδατων πομ' αρυσαιμην. Eur. Hipp. 208.
SYN. Πηγιδιον.

Κρηνιάδες, Κρηνίδες. Vid. κρηναῖος Νυμφαι.
Και τᾶν Κρανιαδαν κατεναντίον,— Theoc. 1. 22.
Κρανίδες ωδυραντο.— Mosch. 3. 29.

Κρηπὶς.
Παντᾷ κρηπῖδες — Theoc. 15. 6.
Ιστατ' απὸ κρηπῖδος Ερως,— Ib. 23. 59.
—Κ'εδεπω κακῶν κρηπὶς ὑπεστιν.— Æsch. Perf. 817.
SYN. Εμβας, σκελεαι.— θεμελιον, ὑποβαθρα.— κυματωγή.

Κρησερα.
Αλλ' ουχὶ—Κρησεραν αιτιωμεθα. Arr. Ecc. 983.
EXP. Το περιβολαιον τῶν κοφινων.

Κρησιος, Κρησσος, Κρηταῖος, Κρητικός.
Πολυπονον, ὥστε πέλαγος Κρησιον. Soph. An. 121.
Αυτὸς δε μητρὸς εξεφυς Κρησσης.— Ib. Aj. 1312.
Κευθμὸν εσω Κρητᾶιον — Call. 3. 34.
Ω Κρητικὰς μεν συλλεγων μινωδιας. Ar. R. 873.

Κρὴς, Κρῆτες.
Θῆρις Αἰσταίη, Κρὴς.— Call. Ep. 16.
—Εὶ Κρητεσσι Θεὸς ὡς. Il. γ. 230.
Κρηταίες καλεσσιν επωνυμην απὸ νυμφης. Call. 3. 205.
EP. Τοξοφόροι, χαλκοχιτωνες,
Ζαθεοί τε Κρῆτες, διογενετορες εναυλοι. Eur.
Κρῆτες, αεὶ ψευσται, κακὰ θηρία, γαστέρες αργαί.
Epim. Call.
Αιεὶ λαϊσται, και ἀλιφθόροι, ουδὲ δικαιοι. Ep. I. 3.

Κρητη.— Μινωα τεκε Κρητη επιφρονα. Il. ν. 450.
Εκ μεν Κρηταων γενος ευχομαι.— Od. ξ. 199.
EP. Αμφιαλος, πολυανδρειος, ευρεια, εκατομπολις, εκατομπτολιεθρος. Μινωις.

Καλὴ, και πιερα, περίρρυτος, εν δ' ανθρωποι
Πολλοί. Hom.
—Τιμησσα Διὸς μεγαλοιο θυγατηρ
Πολλη τε, λιπαρητε, και ευβοτος.—Dionyſ.

Κρητιζω, (i. e. ψευδομαι.)
Κρητιζειν πρὸς Κρῆτα;. Prov.

Κρητικὸν, (εἶδος χιτῶνος.)
—Συ τόδε το κρητικὸν
Αποδυθι ταχεως.— Ariſt. Th. 737.

Κρητικῶς.
—Και συ κινει— Κρητικῶς ἂν τῶ πὸδε. Ib. Ecc. 1157.

Κρῖ, κριθή.
—Ηδ' ευρυφυὲς κρῖ λευκόν. Od. δ. 604.
Πυροὶ και κριθαί.— Od. ι. 110.
SYN. Κριμνον, ακοστὴ, καγχρυς.

Κριβανιτης, κριβανιτὸς
Βυς κριβανιτας.— Ariſt. A. 87.
Τὺς κριβανιτας (αρτυς) εκφερε, Ib. 1121.
—Εν κριβανιτῶν ὁρμαθῷ. Ib. Pl. 765.

Κριβανος, κριβανον.
—Κριβανον μ' αμπισχετε. Ib. V. 1148.
SYN. Καμινος, βαῦνος.

Κριδὸν.
—Ο δὲ κριδὸν οἷος απ' αλλων. Tryph. 217.
(ὁ διακριδὸν,— Merr. vid. in Loc.)

Κριζω
—Κριμε δὲ ζυγον.— Il. π. 470.
SYN. Ηχεω, ψοφεω, δυπεω.

Κριηδὸν.
—Εις τὴν θυραν κριηδὸν εμπεσοιμεν. Ar. L. 9.

Κριθαω, κριθιαω
Κριθῶντα πῶλον. Æſc. Ag. 1657.
EXP. Πιονα τᾶις κριθᾶις.

Κριθοτράγος.
—Φῦλα μυρια κριθοτραγων. Ar. Av. 232.
SYN. Κριθοφάγος.

Κρικος:
—Επὶ δε κρικον ἑστορι βαλλον. Il. ω. 272.
SYN. Κοραξ, κορωνη, επισπαστρον, επισπαστὴς, ροτῆρον.— κυκλος.

Κριμα
Ες κριμα δισσὸν εβην ἑτεροτροπον.— Nonn.
SYN Κρισις, επικρισις, διακρισις, κατακρισις, κατακριμα, καταγνωσις. καταδικη, καθοσιωσις. Χειροτονια. Τιμημα Εντολή.

Κριμνον.
Αυταρχὴς ὁ πρεσβυς εχων ἀλα και δυο κριμνα. Suid.
SYN. Κριθινος, κριθώδης αρτος.

Κρινον, κρινος.
Λευκὸν τὸ κρινον εστί — Theoc. 23. 30.
Κρινεσι στεφανοις. Ariſt. N. 908.
SYN. Λειριον.

EP. Αργεντὸν, γελᾶν, λευκοχροον, ὑρεσιφοιτον.

Κρινω.
Ες δ' ερετας εκρινεν εικοσιν. Il. α 309.
Αλλα τις αμμε κρινεῖ;—Theoc. 8. 25.
Ἆρ' εμαθες κρινειν τοκ' ευπτιν ;— Ib. 21. 29.
SYN. Επιλεγω, καταριθμεω, κατακρινω. προκρινω, δικαζω, δεμοστευω, καταδιαιταω, ψηφιζομαι, —διερμηνευω
PHR. —Θεμιστοπόλον στομα λῦσαι. Nonn.

Κριος.
—Τον κριὸν απὸ ἑο πεμπε θυραζε. Od. ι 461,
SYN. Κτιλος, αρνειός.
EP. Αθαμβης, αργιτης. ἐλιξοκερως, ασελγοκερως ευροπος, λευκοθριξ.

Κριος.
—Κριες νοτιωτεροι αστέρες εισιν. Arat.
—Κριοιο θοωτατοί εισι κελευθοι. Ib.

Κρισις
Κρισις εκ ἔστιν αληθής. Soph. Œd. T. 510.
—Προς τοξα κρισιν. Ib. Tr. 270.
SYN. Κριμα, διακρισις, δοκιμασια, αληθεια, εξετασις.
EP. Αδιαστροφος, αμφιβολος, αμεμπλος, νημερτής, ποινητωρ, στυγερὰ, στυγνή.

Κρισσα
Κρισσαν τε ζαθεην.—Il. β. 520.
EP. Αμπελοεσσα, ευδειελος.

Κρισσαῖος.
—Κρισσαῖον—πεδον. Soph. El. 732.

Κρισσαγὸς
Κρισσαγῶν αλοχοι, καλλιζωνοί τε θυγατρες. Hom. A. 446

Κρισσοφόρος.
—Κρισσοφοροις επὶ διθυραμβοις. Call. Ep. 23.

Κριτηριον.
Πᾶσι βροτοῖσιν ἐν ᾗ τὸ κριτηριον.—Sibyl. l. 1.

Κριτὴς.
—Ἃ τοῖς πολλοῖσιν ηρεσκε κριτᾶις. Soph. Aj. 1260.
SYN. Δικασπόλος, δοκιμαστὴς, δοξαστὴς, τιμητὴς, ἀποτιμητὴς, λογιστης. επικριτὴς.

Κριτὸς.
—Αμφὶ πυρην κριτὸς εγρετο λαὸς Αχαιῶν. Il. η. 434.
SYN. Εκκριτος, εξαιρετος, κεκριμένος.

Κροαινω pro κρουω.vid. πληκτρον.
—Θοον πεδιοιο κροαινων Il. ζ. 507.
SYN. Κρουω, επικρουω, πηδαω.— επιθυμεω.—χρεμετιζω.

Κροῖσος.
Δοκῶν δ' εχειν τὰ Κροισου, Anac. 26. 3.
Αιθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
Theoc. 10. 32.

EP.

EP. Νηπιος, πεδαβρος, πλησιος, Λυδός.

Κροκαλη. κροκαλος.
Αιὼν μ' ετριψεν κροκαλαις ισον.— Ep. l. 3.
Τεμνησ'- υγρὰ κελευθα παρὰ ξυστοις Κροκαλοισι, Orph. 1099.
SYN. Λιθαριον, λιθιδιον, ψῆφος. αιγιαλός.

Κροκη, κροκις, κροκ.
—Επιεσσαμενοι
τῶτον μαλακαῖσι κροκαις. Pind. N. 10.
Στημονι δ' εν παυρῳ πολλην κροκα μηρυσασθαι. Hes. ε. 536.
SYN. Κλωστηρ. πηνιον. κναφαλον. κροκιδιον.

Κροκοβαπλος, κροκοβαφης.
—Κροκοβαπλον ποδὸς ευμαρὶν αειρων. Æsc. P. 662.
Επὶ δε καρδιαν εδραμε κροκοβαφὴς Σταγων. Ib. Ag. 1130.
SYN. Κροκοειδὴς. κροκοεις.

Κροκοδειλος.
—Αργαλεως κροκοδειλως.
Κηνως Νειλῳως, φοινιον γενος — Opp. κ. 3.
— Νειλον.— ὃ δ' εν δινῃσι κροκοδειλον
Ετρεφεν, εις ασεβεῖς θῆρα δικαιοτατον. Stob. 96.

Κροκοεις.
Καρπῷ ἐλιξ ελελῖται αγαλλομενα κροκοεντι, Theoc. 1. 31.
SYN. Κροκωδης, κροκεος, κροκινος, κροκωτὸς, ανθοκροκος. κροκοειδὴς.

Κροκος, κροκον.
—Ιδε κροκὸν, πδ' υακινθον. Il. ξ. 348.
—Ξανθοῖο κροκω θυοεσσαν εθειρην. Mosc. 2. 68.
EP. Ηδὺς, ευοδμος, ἱμεροεις, χρυσειος, χρυσαυγὴς, κιλιξ.

Κροκοπεπλος.
Ηως μεν κροκοπεπλος.—Il. θ. 1.
SYN. Κροκοειμων, κροκοειδὴς. διαυγὴς.

Κροκυλος. Nom. pr.
Τὸ Κροκύλος μοι εδωκε.—Theoc. 5. 11.

Κροκωτὸς, κροκωτὸν, κροκωτιδιον, (ἱματιον Διονυσιακόν.)
Λεοντην επὶ κροκωτῷ κειμενην. Ar. R. 46.
Κροκωτὰ φορῆσαι,— Ib. L. 44.
Τα κροκωτιδια.— Ib. 48.

Κροκωτοφορεω.
Κροκωτοφόρησα,— Ib. 219.

Κροκωτὸς.
Κροκωτὸν σπαργανον εγκατεβα. Pind. N. 1.
SYN. Κροκοβαπλος. κροκοεις.

Κρομυον, κρομμυον.
—Επι δε, κρομυον ποτῳ οψον. Il. λ. 629.
—Κρομυοιο λοπὸν κατὰ ισχαλεοιο. Od. τ. 233.
—Κρομμυων οσφραινομαι. Arist. R. 667.

Κρομυοζυρεγμια (pro απεψια.)
—Οζει κρομμυοζυρεγμιας. Ib. Pa. 528.

Κρονιδης, Κρονιων. vid. Ζευς.
—Τυτῳ Κρονιδης Ζευς κῦδος οπαζει. Il. Θ. 141.
—Επ' οφρύσι νευσε Κρονιων. α. 528.
Ος ρα παρα Κρονιωνι καθεζετο.— ib. 405.
Ζηνὸς μεν παῖς ἦα Κρονιονος.— Od, λ. 619.
EP. Αιγιοχος, αινοτατος, ευρυοψ, κυδιστος, μεγιστος, ὑψιζυγος, κελαινεφὴς, ὑπερμενὴς, Ιδαῖος. εριβρεμὴς, ὑπατος κρειοντων.

Κρονιος, κρονικὸς.
—Κρονιοι δ' ὧδε λεγουσι νομοι. Call. 5. 100.
—Κρονικαῖς γνωμαις.—Arist. Pl. 581.

Κρονιππος,
—Ου δ' εἶ κρονιππος. ib. N. 1066.
SYN. Κρονολης, ὑβριστὴς, τρυφητὴς, κρονος.

Κρονος.
Και τις τραγῳδὸς — κρονος τον νεὸν — ib. V. 1471.
SYN. Αρχαῖος, λῆρος, μωρὸς, αναισθητος.

Κρονος.
—Κρονε παις αγκυλομητεω. Il. β. 205.
EP. Αμειλικτος, αινολετης, μεγας, κρατερὸς, Ουρανιδης, προμαντις, στυγνὸς, παιδοβρὼς, παιδοφόνος, ευρυγενειος, πολυπηχυς, ὑψιπολος, ὑγρὸς, αμητηρ.
PHR. Πρεσβυτατε μακαρων στροβιλοβλεφαρε βασιλῆος. Orph.
Αενααων ετεων ποιμην αυτοσπορος. Θοινητωρ παιδων.
Αιθέρος αμησας φυτοσπόρον εσμὸν αροτρῳ. Nonn.
Ποικιλοβολ', αμαντε, μεγασθενες. αλκιμε, Τιτηνα, Ος δαπανᾶς μεν ἅπαντα και αυξεις εμπαλιν αυτός.
Αιῶνος Κρονε παγγενετωρ, Κρονε ποικιλομυθε,—
Αγκυλομῆτα, φεριστε.— Κ. λ. Orph H.

Κροσσαι, κρωσσαι.
Κροσσας μεν πυργων ερυον.— Il. μ. 258.
SYN. Κλιμακες, (ὑποκροσοι, ὑποτροχοι.)— πλερωματα

Κροσσωτὸς, κροσωτὸς.
Τυφλαῖς ματευσει χερσὶ κροσσωτὰς ραφας. Lyc. 1102.
SYN. Θυσανοεις, χρυσεος.

Κροταλιζω.
Κεῖν' οχεα κροταλιζον ανὰ πλολεμοιο γεφυρας. Il. λ. 160.
SYN. Κροτεω, αποκροτεω, επιζοφεω.

Κροταλον
Η κροταλων τυπανων ιαχη — Hom. xiii. 3.
SYN. Κωδων, πλαταγὴ, πλαταγωνιον, σεῖστρον.

Κροταλος.
Οιδ' ανδρα κροταλον, δριμὺ Σισυφε γενος.— Eur. Cyc. 104.
SYN. Ευγλωττος, ευστομος, λαλος.

Κροταφος.
Νυξε κατὰ κροταφον.— Il. υ. 397.
Πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κροταφον.— Theoc. 22. 124.
EP. Ευφυὴς.

Κρο-

Κροτεω.
—Ου κιθαραν τις επισταται ὧδε κροτῆσαι. Theoc. 18. 35.
Κεἶν' οχεα κροτεσσιν.— Hom. A. 234.
SYN. Ανακροτεω, επικροτεω, καταικροτεω, παρακροτεω, κροταλιζω, καταικροταλιζω, ανακρυω, θορυβεω.— Επαιειω, επιληκτεω.
Κροτητος.
Κροτητὸν ἀμὸν και παναθλιον καρα. Æsc. Ch. 426.
Κτυπω κροτητ. ν ἁρματων. Soph. El. 716.
Κροτισμος, κροτος.
Πυκνῆ κροτισμῆ τυγχανεσ' ὑπὸ πλολιν. Æsc. S. T. 567.
Μετὰ κροτων, μετ' ωδῆς. Anac. 27. 8.
SYN. Κροτημα, κροτησις, κροτοθορυβος, θορυβος, επικροτησις, επαινος.
EP. Αερις.
Κροτων.
Ιμερτὸν πλολιεθρον εϋστεφανοιο Κροτωνος. Dionys. 369.
Κροτωνιᾶτις.
Κροτωνιᾶτιν αντιπορθμον αυλακα. Lyc. 1071.
Κρῆμα.
—Κρηματά τ' Ασιάδος. Arist. Th. 126.
SYN. Κροτος, κτυπησις, χορευσις.
Κρηνοχυτροληραιον
—Κρηνοχυτροληραιον ἔι. ib. Eq. 89.
EXP. Φλυαρός.— ηλιθιος, αποπληκτος.
Κρηνὸς.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον ὕδωρ.
Κρηνῶν εκ μεγαλων.— Il. Θ. 454.
SYN. Αναβλυσις, πιδαξ, λιβάς.
EP. Καλλιρροος, θερμός.
Κρησιδημεω.
—Τοιαῦτα κρησιδημῶν. Arist. Eq. 855.
SYN. Κατακρυω, (τῇ βοᾷ.) παρακρυομαι, απαταω.
Κρῆσις.
Και κρῆσιν, και καταληψιν. ib. N. 317.
SYN. Διακρισις, κρῆμα, δοκιμασια. απατή.
Κρησολυρης, vid. Κιθαρῳδος.
Κρηστικὸς.
—Και σαφὴς, και κρηστικός. ib. Eq. 1376.
SYN. Σφοδρὸς, δεινὸς λεγειν.
Κρυω.
Κἀκρυσα χεῖρας.— Eur. Supp. 720.
SYN. Ανακρυω, κατακρυω, επικρυω, συγκρυω, τυπτω, παιω, κροτεω.
Κρυβδα, κρυβδὴν
Κρυβδα Διὸς, αλλων τε θεων.— Il. σ. 168.
Κρυβ' ἠν μηδ' αναφανδα.— Od. λ. 454.
SYN. Κρυπτῶς, κρυφιως, κρυφηδὸν, κρυφα, επιξυλως, λαθραιως, λαθρα, αθλως.

Κρυερὸς.
—Μηδὲ κρυεροῖο φοβοιο. Il. ν. 48.
Ου γάρ τις πρῆξις τελεται κρυεροιο γοοιο. Il. ω. 524.
SYN. Κρυοεις, κρυμαλέος, κρυμωδης, κρυωδης, κρυσταλλωδης, παγετωδης. ψυχρὸς, δεινὸς, φοβερὸς, φρικτός.
Κρυμὸς, κρυος.
— Δυσαέα κρυμὸν αγυσα. Call. 3. 115.
—Οπότε κρυος ανέρας εἴργον Ισχανει —Hes. ε 492.
SYN. Ρῖγος, παγος, παγετὸς, πηγυλὶς, κρυσταλλος, ψυχος, ψυξις.
EP. Δυσαὴς, χειμέριος. νιφοεις, περιβαρυς.
Κρυμαλέος, κρυμωδης. Vid. κρυερός.
Αιεὶ κρυμαλεαι (ζῶναι.)— Suid.
—Ποταμοῖο παρὰ κρυμωδέας οχθας. Dionys.
Κρυμοπαγὴς, vid. Βορεας.
Κρυμοχαρὴς, vid. Νυμφαι.
Κρυοεις, vid. κρυερός.
—Εν δε κρυοεσσα ιωκή. Il. ε. 740.
Και πολεμον κρυοεντα,— Orph.
Κρυπταδιος.
Κρυπταδια φρονεοντα δικαζεμεν,— Il. α 542.
Κρυπτὸς.
—Πυκινας δε θυρας σταθμοῖσιν επῆρσε,
Κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' ὄ θεὸς αλλος ανωγεν. Il. ξ. 168.
SYN. Κρυφαῖος, κρυφιος, μυχιος, λαθραῖος, νοσφιδιος παραδυστος. κατακλειστος. αποκρυφος, επικρυφος, απορρητος.
Κρυπτασκω, κρυπτω.
—Α δε μιν σακεῖ κρυπτασκε φαεινῷ. Il. Υ. 272.
—Εμε δ' εκρυψαν Θεοὶ αυτοὶ. Od. ξ. 357.
SYN. Αποκρυπτω, επικρυπτω, κατακρυπτω, συγκρυπτω, εγκρυφιαζω. καλυπτω, καταδυω.
Κρυσταλλοπηξ, κρυσταλλοπηκτός.
—Κρυσταλλοπῆγα διὰ πορον. Æsc. S. T. 501.
Κρυσταλλος.
Λααν, απορροιαν περιφεγγέος αμβροτου αιγλης.
Κρυσταλλον φαεθοντα, διαυγεα, κ. λ. Orph. L.
Κρυσταλλος, vid. κρυμὸς,
—Η εξ ὑδατος χρυσταλλω. Il χ. 152.
EP. Διαυγὴς, κρυμαλεος, χιονεα.
PHR. —Λιθῳ πεπυκασμένον ὑδῶρ. Ep.
Κρυφα, κρυφῆ. Κρυφηδὸν, (vid. κρυβδα)
Τον μεν γαρ γαια προχεει κρυφα —Ep. l. 2.
—Η αμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν. Od. ξ. 330.
—Κρυφῆ δε κευθε — Soph. An. 85.
Κρυφαῖος, κρυφιος, vid. κρυπτὸς.
Κρυφαίῳ φασγανῳ περιπλυχής. ib. Aj. 909.
—Κρυφιον ὡς εχοι λεχος. ib. Tr. 364.
Κρυψιγονος. vid. Βακχος.

Κρυψιδομος. vid. Νυμφαι.
Κρωβύλος. (εἶδος ἐμπλοκῆς.)
—Οὐκ τὸ κρωβύλω. Ariſt. v. 1259.
Κρωζω.
Μητις εφεζομενη κρωζῃ λακερυζα κορωνη. Heſ. ε. 745.
SYN. Ὀρυλλεω (ματην) βοαω.
Κρωσσὸς.
—Ποτῷ πολυχάνδεϊ κρωσσόν. Theoc. 13. 46.
Λεξαντες χρυσειον ες οστία κρωσσὸν ἅπαντων. Moſc. 4. 34.
SYN. Ὑδρια, καλπις, κεραμος.

ΚΤΑΟΜΑΙ
Κτημασι τερπεσθαι τὰ γερων εκτήσατο Πηλεύς. Il. ι. 400.
SYN. Ανακταομαι, κατάκταομαι, προσκταομαι, κτεατίζω. ἐχω, απολαυω, παομαι, αντεχομαι, περιποιεομαι, προσποριζομαι, αποιεμομαι.
Κτεανον, Κτεαρ.
Κρησσων γαρ μυθων ἡ κτεάνων φυλακη. Ep. l. 1.
Υἱὸν δ' ἃ τεκετ' αλλον επὶ κτεατεσσι λιπεσθαι. Il. ε. 154.
SYN. Κτῆμα, τὰ χρηματα, περιεσια.
EP. Ακλιτον, ερασμιον, ευολβον.
Κτεατειρα.
Μεγαλων κοσμων κτεατειρα. Æſc. Ag. 364.
Κτεατίζω. vid. Κταομαι.
Δῃρὶ δ' εμῷ κτεατισσα.—Il. π. 57.
Κτείνω.
Αμφοτερω κτεῖναι.—Il. ε. 261.
Αργειὸς κτεινεσκε.—Il. ω. 393.
SYN. Αποκτεινω, επικτεινω, κατακτεινω. αποσφαζω.
PHR. Ερεβεννῇ νυκτὶ καλυψαι. Hom.
Πολλὰς δ' ἰφθιμους ψυχὰς αἴδι προϊαψεν. Ib.
—Πεμπειν τῷ αχλυοεντι βερεθρῳ. Nonn.
Αιας δ' αυτόφονον βριαρὸν δεμας ἑλκεϊ λυσας,
Φασγανον εχθρὸν ελασε μεμηϊότος ἄϊματος ομβρῳ. Tryph.
Φονιον αἷμα γῆ δίδοναι χοας. Eur.
Κτεὶς.
Οισετε και κτενα οἱ παγχρυσειον, ὡς απὸ χαιταν
Πεξηται. λιπαρὸν σμασαμενα πλοκαμον. Call. 5. 31.
SYN. Κτένιον.
EP. Τριχοτακτης, ειροκόμος, πολυοδὸς, κοσμοκομης.
Κτενίζω.
Ψηκτραισιν ἵππων εκτενίζομεν τριχας. Eur. Hipp. 1174.

SYN. Αποκτενιζω, εκκτενιζω, πεκτεω
Κτερας.
—Δεπας—μεγα κτερας.—Il. ω. 233.
SYN. Κτεανον.—δῶρον
Κτερεα τὰ, κτερισμα
Τῷ ῥ' ελαχον κλερεων.—Od. ε 311.
Αλλ' ἐν ταφοισι δεδεσθε κἠν κτερισμασι Soph. Œd. C. 1475.
SYN. Επικλερεα τὰ, εναγισμα, ενάγισμὸς, κηδεια, ενταφια, ταρχαι, ταρχεα, τα θυματα (επὶ τοῖς νεκροῖς.)
Κτερεϊζω. Κτεριζω.
—Και επὶ κλερεα κτερεϊξαι. Od. α 291.
—Και επὶ κτερεα κτερισσαν. Il. ω. 38.
—Τον δὲ κτεριοῦσιν Αχαιοὶ. Il. χ. 336
SYN. Εναγιζω, ταρχευω, θαπτω. ενκλερεϊζω.
Κτημα
Κτημαθ' ἑλὼν εὖ παντα.—Il. γ 72.
SYN. Κτεανον, κτεαρ, κτερας, εγκτημα.
EP. Ακηρατον. εσθλὸν, ποθεινὸν,
Κτεω, κλαω, κτημι (inuſ.) vid. κτεινω.
Οππότε κεν τετυς κλεομεν—Od χ. 216.
Τήνδε—χροσηιος Αρτεμις εκτα. Il. ζ 205.
Κτῆιος
Κτηνεσιν ευδηνεῖ—Hom. XXIX. 10.
Κτηνη προσδε τὰ δημοπλησῆ, Æſc. Ag. 132.
SYM. Βοτον, ὑποζυγιον, ζῶν, τὸ, κτηματα, τὰ,
Κτησιος. nom. pr.
Κτησιος Ορμενδὴς, επιεικελος αθανατοισιν. Od. ο 413.
Κτησιος,
—Σπασασα κτησιε ξοτὸν λαχνην. Soph. Tr. 703.
SYN. Κτητὸς.
Κτῆσις
—Χηρωσταὶ δε δια κτῆσιν δατεοντο. Il. ε. 158.
SYN. Επικτησις, κτηματα, κλεαιος, κομιδὴ.
Κτιζω.
Κτισσε δὲ Δαρδανιην,—Il. υ. 216.
SYM. Δεμω, καταρτυω, κατατασσω, δημιεργεω, ποιεω, παραγω, προβαλλω.—οικιζω.
Κτιλος.
Αυτὸς δε, κτιλος ὡς, επιπωλεῖται στιχας ανδρῶν. Il. γ. 196.
SYN. Κριὸς
Κτιμενη. nom. pr.
—Α μα Κτιμενη ταυπεπλῳ
Θυγατερ' ιφθιμη, τὴν ἐπλοτατὴν τεκε παιδων. Od. ε. 362.
Κτισις.
Και παρὰ ελπίδα καθὰν κτισιν' Pind. Ol. 13.
SYN. Αποκτισις, ποιησις, χειροτονια, κατασκευὴ, επιμηχανησις, ανοικισμὸς.

Κτισμα.
—Ερυμνον κτισμα Κυβαντων—Lyc. 78.
SYN. Οικοδομημα, οικοδομη, δομη, δημιουργια
Κτιστης, κτιστωρ.
—Και κτιστην τεπων ib. 964.
Ιανα,—κτιτος Ασιαδος χθονος. Eur. I. 74.
SYN. Δημιουργος, αρχηγος, ποιητης, τεχνιτης.
Κτιστος.
Κτιστοισιν λαεσσιν—Hom. A. 299.
Κτυπημα, κτυπος.
—Δεινα δε κτυπηματα Βροντης,—Eur. Fr.
—Αμφι κτυπος ωτα βαλλει. Il. κ. 535.
SYN, Ψοφος, ηχος, εκπος, ερομος, παταγημα, παταγος.
E.P. Αλιαστος, αινος, αμφιπληξ, βρονταιος, καρυδητος, ευηεχιλος, επιδορπιος, ερεως, εγρεκυδοιμος, κιεμφοιτος, ορεσιφοιτος, σμερδαλεος, ροθιος, υστεροφωνος, πεταρσιος.
Κτυπεω.
—Κτυπει δε υπ' αυτη Υλη.—Il. γ. 140.
Σμερδαλεα κτυπεων—Il. η. 479.
SYN Επικτυπεω, ψοφεω, δεπεω, βρονταω.—πομπαζω, μεγαλορρημονεω.

Κ Υ

ΚΥΑΘΕΙΟΝ κυαθος.
Εν δε δυω κυαθεσκε παλαισταγεως οινοιο. Nic.
—Των ιερων αισθανεται κυαθων. Theoc. Ep. 2.
SYN Αρυστηρ, αιτλητηριον.
Κυαμος.
Θρωπησεσιν κυαμοι μελανοχροες—Il. ν. 589.
Ρηξαιτες κυαμους χλωρης—B. 124.
SYN. Πυανον.
Κυαμοτραξ, (δικαστης)
—Κυαμοτραξ, ακραχολος. Arist. Eq 41.
Κυαναμπυξ.
Δηλον επιμαστευ κυαναμπυκα—Theoc. 27. 67.
Κυαναυγετις, vid Νηρευς.
Κυαναυγης, vid. Νυξ.
Κυανεμβολος.
Πραροις κυανεμβολοισιν ειλισσομενος.—Eur. El. 436.
Κυανεος, κυανειος.
—Αυταρ επ' αυτω
Κυανεος ελελιχτο δρακων.—Il. λ 39.
SYN. Κυανος, κυανοεις, κυανοχρως, χαροπος, γλαυκος, μελας, αιθοψ. ιοειδης.
Κυανοειδης.
Κυανοειδες αμφ' υδωρ. Eur. Hel. 179.
Κυανος, κυανος.
—Δεκα οιμοι εσαν μελανος κυανοιο. Il. λ. 24.

Κυανοπεζα.
Τραπεζαι καλην, κυανοπεζαι, εϋξοον—ib. 628.
Κυανοπρωρειος, κυανοπρωρις,
—Πεντε νεας, κυανοπρωρειης. Od γ. 299.
—ιδυσε νεος κυανοπρωροιο. Il ε. 693.
Κυανοπτερος.
—κυανοπτερος ηχητα τετιξ Hes. α. 393.
Κυανοστολος
Εγρεο δειλαια κυανοστολε—Bion. 1. 4.
SYN. Μελανειμων, μελαγχλαινος.
Κυανοφρυς.
Τηναι τον κυανοφρυν ερωτιδα.—Theoc. 4. 59.
Κυανοχαιτης.
Κυανοχαιτα Ποσειδαων,—Il γ. 563.
SYN. Μελανοθριξ. πορφυροθριξ.
Κυανοχρως, vid. Ουρανος.
Βοστρυχων κυανοχρωτα πλοκαμων—Eur. Ph. 319.
Κυανοχρωτις, vid. Ευμενιδες.
Κυανωπις
—Κυανωπιδος αμφιτριτης. Od μ. 60.
Κυβδα (κυπτω.)
—Εξελω σε—θυραζε κυβδα Ar. Eq. 364.
Κυβελη. Κυβηλη vid Ρεα.
Α Κυβελης κρεσσων,—Theoc. 20. 43.
Τατε μητρος μεγαλας
Οργια Κυβελη θεμιστευων. Eur. B. 79.
Λεοντοβατος θεαινα—
Ποτνια θεα, θυγατερ πλυμορφε Πρωτογονοιο.
—Ταμιη κοσμοιο, θεων πρωτοσπορος αρχη. Nonn.
Κυβερναω.
Νηα κυβερνηται—Od γ 283.
SYN. Διεπω, διευθυνω, ιθυνω, οιακιζω, οικονομεω, οιακοστροφεω, πρυλαγευω, πηδαλιαχεω. αγω, χαλιναγωγεω, σωφρονιζω.
Κυβερνητις.
Εν δ' αγοθοισι κειται παλιρραι
Κεδναι πολιων κυβερνασιες. Pind. P. 10.
SYN. Κυβερνητικη, διοικητικη, διοικησις, διοικημα. οιαξ, ανακλορια επισασις, επιστασια, ευταξια. συμμετρια. νεθεσια.
Κυβερνητειρα. vid. Φυσις.
SYN. Διοικητειρα, επισταλις, οικονομος.
Κυβερνητηρ, κυβερνητης.
Ου γαρ Φαιηκεσσι κυβερνητηρες εασιν, Od. θ. 557.
Μηδε δ' αυτε κυβερνητης ενι νηυσι πολητ
Νηα θοην ιθυνει—Il. ψ. 316.
SYN. Διευθυντης διοικητης, ευθυντηρ, ευθυντης, καλλω, ριπτω. πετευω. θυντηρ, διοπος, οιακιστης, οιοκοσμοφορος, πρυλαγις, πηδαλιουχος. κυβερνος, επισταλης, διορθωτης.
Κυβευω.
Και πινε και κυβευε. Anac. 15. 12.
SYN. Διακυβευω, εκκυβευω.—κινδυνευω. κυβον.

Κυδηδη vid. Κυδαλη.
Οι μεν καλην Κυδηδην
Τον ημυθελυν Ατλιν
Εν ερεσιν εδωπια.
Λεγουσιν εμμανηναι. Anac. 13. 1.

Κυδηλις.
—η ταυροκλονον—Σιερραν κυδηλιν,—Lyc. 1170.
SYN. Πελεκυς.—Κυδηλη

Κυδιζω.
—Ηνιον πνευμ' εκυδιοσεν Ερως Ep. 1 7.

Κυδιοταω.
—Η μαλ' ελαφρος ανηρ, ως ρεια κυδιοταν. Il. π. 745.
SYN. Εκκυδιοταω, δυπλω, καταπολυμβαω, κυμβητιαω.

Κυδιστητηρ.
—Εν Τρωεσσι κυδιστητηρες εασιν. ib. 750.
—Κυδιστητηρι δε παλμω. Nonn 2. 193.
SYN. Αρπευτηρ.—ορχηστης.
EP. Κυδοιμος.

Κυδος.
—Εργον δ'εν κυδοις Αρης κρινει Æsc. S. T. 420.
SYN. Κυδεια, πεισεια, πειθεια.

Κυδαζω.
Κυδαζεται τοις πασιν Αρηι ις εμε. Soph. Aj. 733.
SYN. Λοιδορεω, υβριζω, δυσφημεω.

Κυδαινω.
Παντας κυδαινων,—Il. κ. 69.
SYN. Δοξαζω, δοξολογεω, επικλεω.

Κυδαλιμος.
—Μεγα δ'εστενε κυδαλιμον χθων. Ib. 16.
SYN. Συνετος, ενδοξος ευπρεπης, τιμιος, κυδιμος, κυδρος, κυδνος.

Κυδιαειρος.
—Εις αγορην πωλεσκεθ' κυδιαειρην. Il. α. 490.

Κυδιαω.
—Οι δε μεγα κυδιοωντες. Il. φ. 519.
SYN. Γαυιαω, αυχεω, αβρυνομαι

Κυδιμος, κυδνος, κυδρος.
—Και εργον εμπεδεσ κυδιμος Ερμης Hom. M. 46.
Κυδνη τ' αιδοιητε θεοις—Hes. ε 255,
—Διος κυδρη παρακοιτις. Il. σ. 184.

Κυδιππη.
—Κυδιππην ως ερεσσι καλην. Call. Fr.

Κυδιστος
Αρρεσθη κυδιστε—Il. α. 122.

Κυδοιδοπαω, κυδοιμεω.
—Αγω τε και κατω κυδοιδοπαων. Ar. N. 616.
Τω δ'αν ομιλον ιοντε κυδοιμεον—Il. λ. 324.
SYN. Θορυβεω, ταρασσω, συνταρασσω.

Κυδοιμος.
—Και ασπετος ωρτο κυδοιμος. Il. κ 523.
SYN. Θορυβος, ταραχη, πολεμος.
EP. Αναιδης, ανιαβοεις, αμαιμακετος, αλαπαδνος, αργαλεος, αλγινοεις αελλητις, ασιγητος, αλιρροιζος, αλισμυραγος αδαμαντινος, βαρυς, δακρυοεις, δεινος, δυσκελαδος, δυσαμαχητος, δυσανιητος, εναλιος, ενυαλιος, ευθρους. ζαμενης, κυδιστηρ, κλονεες, καρυμβοφορος. ολοος, ομοζηλος, πολυγλωσσος, πολυκαρηνος, πολυφλοισβος, πολυσφαραγος, πολισθενος, παλιντονος, σιγερος, υγροπορος, φιληρετμος, φιλαγριπιος.

Κυδος.
—Ωιε Ζευς κυδος εδωκεν. Il. α. 279.
SYN. Δοξα, κλεος, φημη, δυναμις γαυρος.
EP. Αβρον, αγλαον, ασπετον, απαυστον, αγηρων, θεοδρεπτες επιδοξον, καλλινικον, μεγα, ευρυ, ουρανοπλοθες, μεγαλυχες, παιασιδμον, σαθρον. υπερτερον.

Κυδος.
Κυδος δικην οφειλει Prov. Suid.
SYM. Λοι οφια, υβρις.

Κυδων.
—Εν αξεινητε Κυδωνι. Orph.

Κυδωνες.
Ηχι Κυδωνες εασιν, Ικρ'ανθ αμφι ρεεθρα. Od, γ. 292.

Κυδωνικος, Κυδωνιος.
Εσθλον συν Μοισαισι Κυδωνικον ευρημες ανδρα. Theoc. 7. 12.
—Η μοι τι Κυδωνιον ειδ'αγε τοξον. Call. 3. 81.

Κυεω.
Η δ'εκυσι φιλον ηδον,—Il. τ. 117.
SYN. Απεκυεω, εγκυεω, κυοφορεω, κυω.

Κυζικηνικος.
—Βεβαπται καμμα Κυζικηνικον. Ar. Pa. 1176.

Κυζικος.
—Εν Σ'ηρως Αιησος ιδε ανασσε
Κυζικος, ον κυμη δια τεκεν Ευαιμοιο
Αστερη.—Apol 1. 949.

Κυζικον.
Κυζικον ην ελθης,—Call. Ep 17.

Κυθερεια, Κυθηη vid. Αφροδιτη.
—Εϋστεφανε Κυθερειης. Od. Σ. 288.
—Κυθερειαν, οτι προσεκυρσε Κυθηροις. Hes. Σ. 196.
Φοβειτο γαρ Κυθηνην. Theoc. 30. 16.

Κυθηρα, τα
—Κυθηροισι ζαθεοισι Il. ο. 432.

Κυθηριος.
—Κυθηριω Αμφιδαμαντι. Il. κ. 268.

Κυιτκω. κυισκομαι
—Ηδ'ινα ποιη
Πρωτα κυισκομενη σκιαει χλοαοντας ιαμνους. Nic.
SYN. Αποτικτω, αποκυεω, κυω.

Κυκαω κυκαω.
Ολεθρόν τιν' ἡμῖς κυκαῶν—Ar. Th. 436.
Εν τῷ ρά σφι κυκησε γυνη—Il. λ. 637.
Τρις δ' εκυκησαν Τρῶες—Il. σ. 229.
SYN. Ανακυκαω, διακυκαω, ταραττω.

Κυπεων.
Τεῖσι δε τεῦχε κυκεῶ εὐπλοκαμω Εκαμηδ. Il. λ. 623.
Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ—Od. κ. 316.
SYN. Κυκημα, κρᾶσις.
EP. Μελικρητος.

Κυκηθρον
Και κυκηθρον, και ταρακτρον. Ar. Pa. 653.

Κυκησιτεφρος
—Κυκησιτεφρε
Ψευδοπτερε τε κονιαι—ib. R. 723.

Κυκλάδες.
Κυκλάδες, αἱ νησων ἱερατατα εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Ενθμενει—Call. 4. 3.
Κυκλάδας ὀψομεθα περιηγέας—ib. 198.
Δῆλον εκυκλωσαντο, και ενομα Κυκλάδες εισι. Dion.

Κυκλεω.
—Κυκλησομεν ενθάδε νεκρύς. Il. η. 332.
—Πῆ σόν πόδ' επὶ συννιᾳ κυκλεῖς; Eur. Or. 631.
SYN. Ανακυκλεω, διακυκλεω, στρεφω, περιστρεφω. φερω (εφ' ἁμαξων)

Κυκλάς,
—Εγὶ κυκλᾶσιν ὡραις. Orph. Il.

Κυκλιος. κυκλικὸς.
Κυκλιον ωρχησαντο'—Call. 4. 313.
Εχθαιρῶ τὸ ποιημα τό κυκλικόν,—ib. Ep. 1.
SYN. Κυκλοτερὴς, εγκυκλιος, περιηγὴς.—αγορᾶιος.

Κυκλος, τα κυκλα.
—Ην περὶ μεν κυκλοι δεκα χαλκεοι ησαν. Il. λ. 33.
—Καμπύλα κυκλα, χαλκεα οκτακνημα.—Il. ε. 722.
Ιππῳ γηραϊκοντι τα μετοπα κυκλ' επιβαλλε. Suid.
SYN. Τροχος, κρικος, γυρος, περιβολος, περιβολον, περιδρομὴ, περιμετρος, περιφερεια, κυκλίσκος.—οφθαλμὸς. (vid. Μορφος.)—σχῆμα περιφερομμον
EP. Αξονιος, αμαξεῖος, αρτιχαρακτος, ασειδιητος, ακρι κελαινιαων, εριφεγγὴς, ευφεγγὴς, ευκνημις, ἡμίτομος, ισοζυξ, Ιους, Ιεσπεσιος, ομηπτως, λεωφόρος, λινοεργὸς, περιτροχος, περιηγὴς, ποιητος, παλιναυξὴς, πολυεδὴς, ποικιλοδμος, παλιμπορος, τροχοειδὴς, τροχαλὸς, φαεσφόρος, χοροιτυπος, πυραυγὴς (αιθέρος.)—περιτερμων (γαια;)

Κυκλος ασειδητος ὁμοια παντα κυλινδων. Naz. 64.

Κυκλιοδιδασκαλος.
Ταυτὶ πεποιηκας τὸν κυκλιοδιδασκαλον. Av. Ar. 1403.
SYM. Διθυραμβοποιὸς.

Κυκλοβορεω.
Κἀκυκλ βορει, κἀπλυνεν,—ib. A. 380.
SYN. Κακογλωττιζω.

Κυκλοβόρος.
—Κεκρακτης, Κυκλοβορος φωνὴν εχων. ib. 137.
SYN. Αγυρτης.—item. Nom. pl.

Κυκλοελικτος. vid Ηλιος

Κυκλοτερὴς. vid. Φυσις (κυκλιος.)
—Ωσπερ δ' αστέρος
Αυτὸ κυκλοτερὲς οντος—ib. Av. 1009.

Κυκλοτε.
—Αγηγερασθ ἑσσοι αριστοι Κυκλοτε.—Il. δ. 212.
Περιξ. ε κυκλῳ, κυκληδὸν.

Κυκλοω, κυκλομαι.
Ηϊκα δ' αἱ νυμφαι δε χορῳ εἰλικυκλωσονται Call. 3. 170.
Περὶ βωμὸν απειπατο κυκλωσασθαι—ib. 270.
SYN. Ανακυκλοω, διακυκλοω, συγκυκλοω. περιβαλλω, περιζωνυω, περιερχομαι, περιθεω, περιστεφανοω, αμπισχομαι, περιφερομαι, περιἱσταμαι αναχορευω. κυκλοφορεω.

Κυκλωμα
Ευρυστονον κυκλωμα τόδε. Eur. B. 124.
SYN. Κυκλωσις, περιμετρον, περιβολὴ.

Κυκλωπιος, Κυκλωπειος.
Ιαχειτω δε γαῖ Κυκλωπια. ib. Or. 963.

Κυκλωψ. vid. Πολυφημος.
Αυταρ επὶ Κυκλωψ μεγαλην εμπλησατο νηδὺν,
Ανδρομεα κρὲ εδων—κ. λ Od. ι. 296.
EP. Αγριος, ανδροφόνος, ανοσιος, αγροβοτης, γέναιος, Αιτναῖος, μονωψ, μονοδερκτης, μοιογλωττος, δυσειδὴς, δυσσεβὴς, θεοπτυγὴς ολος, θὴρ πελωριος, ὑψικαρηνος, κρεασφάγος, κρυερὸς, δεσποτίσκος, ξενοδαιτης φοινιος, ωμοβρὼς, ορειβατης—
PHR. Πελωρ αθεμιστιν ειδὼς.—
Μεγος ασχετος Hom
Κυκλωπος τε βιης μεγαλητορος ανδροφαγοιο.
Αιτνας μηλοτόμος. ξενων δαιτυμῶν. Eur.
Αβροχιτων δ' ὁ φυλαξ θηροζυγοκαμψιμετωπος. Ep.
—Μεσῳ σελαγιζε προσωπῳ
Μαρμαρυγὴ τροχοειδὲς—Nonn.

Κυκλωπες.
—Κυκλωπες τε και αγρια φῦλα γιγαντων. Od. η. 205.
EP. Αγαιδεῖς, ανδροκτόνοι, αθεμιστοι, βριαροὶ, ἐλοσυρὸι, γηγενέες, ὑπερφιαλοι, ὑπερηνορεωντες, χθονιοι.
PHR. Τεκτονες δια πυρός. Eur. ὑπερβιην ἠτορ εχοντες. Hes.
—Οἵπως ἰδον αινὰ πελωρα,
Πρηΐσιν Οσσειοισιν, εοικότα πᾶσι θ' ὑπ' οφρὺν

Φαεα μυογλωπα, σακει ιτα τετραβοειῳ,
Δεινὸν ὑπογλαυσσοντα·—κ. λ Call. 3. 51.
Ἰδμονες Ηφαιστοιο, σοφῶν ζηλήμονες ἔργων. Nonn.

Κυκλωτὸς.
—Κυκλωτῷ σωματος προβλημασι. Æsc. S. T. 546.
SYN. Κυκλιος. περιηγὴς.

Κυκνος.
—Η κυκνων δολιχοδειρων. Il. ϛ. 460.
EP. Αερσιποτης, ασιγητος, δολιχαυχην, λιγυρὸς, λιγυθροος, μελῳδὸς, μελιθρεψ, ευγληνος, πεταμιος, πολιοχρως, πολιος, ωδικὸς.
PHR. Μουσαων ορνιθες αοιδοτατοι πετεηνων. Call.
—Μαντιπόλοι γοον ὑστατον αειδοντες. Opp.
Κυκνον τον Μουσων αξια μελπομενον. Ep.
Στρυμονιοι μυρεσθε παρ ὑδασιν αιλινα κυκνοι. Theoc.
Η ὁτε καλα ναοντος επ' οφρύσι Πακτωλὶου
Κυκνοι κινησωσιν ἐὸν μελος.—Apoll.
Οἷα δε τις κυκνος αχετας
Ποταμιοις παρὰ κυμασι —
Μελῳδὸς Μουσας.— θεᾶ μελπων αοιδὸς. Eur.
Κυκνος δε θανατῳ εμμελεῖς ῳδιγγας πλεκει,
Και τὸν τελευτης δεξιοῦται τον χρονον.
Κινεῖ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν ὁ τεχνικὸς
Πάιηγυριστης ευρετὴς τῆς ἐῳδῆς. Phile.

Κυκλομορφος —vid. Φορκίδες.

Κυκνεπτερος.— ομμα κυκνοπτερον
Καλλοσυνας Λητους σκυμνα. Eur. Or. 1394.

Κυκνος. Nom Pr
—Κυκνον επεφνεν, Αρητιαδην. μεγαθυμον, Hes. α. 57.
Ep. Αμυμων, αλεξικακος, ἱππόδαμος, εὐμμελιης, ξειοδικτης, ὑπερβιος.
PHR.—Στυγνὸς αρταμος τεκνων
Αἰθυιοθρεπτος, πορκεων λιναγρέτης,
Κρηθμοῖσι, και ραιβοῖσι νειριαις φιλος. Lyc.

Κυλινδεω, κυλινδω, κυλιω,
Εκυλινδμην ικτινον ἰδὼν,—Ar. Av. 502.
—Η εν α'λὶ κῦμα κυλινδει, Od. α 162.
—Ταχα οἱ μεγα πῆμα κυλινδη. Il. ρ. 99.
SYN. Αποκυλινδεω, διακυλινδεω. κατακυλιω, αποκυλιω, εκκυλινδομαι, ελισσω. επιφερομαι.

Κυλινδρος
Η δ' αφαρ, ὥστε κυλινδρος, επετρεχε κυματι λαιψῃ. Ap. z. 596.

Κυλιξ,
—Κυλικεσσι και ες τρυγα χεῖλος ερειδων.
Theoc. 7. 70.
Πολλα μεταξὺ πιλει κυλικος και χειλεος ακρης. Athen. l. 11.
SYN. Ποτηριον, εκπωμα, λεπαστὴ, κόνδυ, φιαλη δεπας. λαγηνος
Ep. Ακρητος, ἐαδεῖα. μυττιλαγνιος, ευλαλος οινοδόκος, οιναγωγὸς, πρηὺγελως, συνδειπνις περιφερὴς, τροχοεσσα, ὑαλεα

Κυλιχνιον, κυλιχνις, κυλισκιον.
Εγὼ δε κυλιχνιον τέ σοι,
Και φαρμακον δίδωμι. Av. Eq. 902.
—Αλλά μοι δος ἐν μονον κυλισκιον. ib. A. 458.

Κυλλητη, Κυλληνα.
—ὑπὸ Κυλλήνης ορος αιπύ. Il. ϛ. 603.
Κυλλανιας χι νοκτυπι
Πετραιας απὸ δειράδος—Soph. Aj. 705.

Κυλληνιος.
—Ωτον Κυλληνιον εξεναριξεν, Il. ο. 518.

Κυλλὸς.
Τί δεῦρο πόδα σκ κυλλὸν ἀπὸ κυκλον κυκλεῖς; Ar. Av. 1379.
SYN. Χωλὸς, γαυσὸς, γνὴς, σκιμβὸς.

Κυλλοποδιων, vid. Ηφαιστος.
Ορτεο Κυλλοποδιον, εμον τεκος.—Il. φ. 331.
SYN. Κυλλοποδης. ἰμαντοπης.

Κυλοιδιαω.
Δηθὰ κυλοιδιωντες ετωσια μοχθιζοιτι Theoc. 1. 38.
Exp. Τας οφθαλμας εξογκημενοι.

Κῦμα.
Ηδ' εθεεν κατὰ κῦμα—Il. α 483.
—Κυματων εν αγκαλαις. Ar. R. 716.
SYN. Ροὴ, σαλος. ὄιδμα — κινδυνος.
Ep. Αλεγεινὸν, ἀλιμυρὲς, ατρυγετον, αγαστονον, αγριον, αβρομον. ἀπαλὸν, ἀλικτυπον, ἀυσρον. αιεμοτρεφὲς, αργαλεον, βαθυ, βαρυηκες, βαρυκτυπον, βαρυβρομον. βλοσυρὸν, βομβῶν. γλαυκὸν, δοὸν, κελαινον, κωφὸν, κατηρεφὲς, μεγα μακρὸν, δεινὸν. λευγαλεον, μορμυρον οβριμον, οξὺ, πορφυρεον παφλάζον, πελώριον πηγὸν, οιδαλεον, πολυκλυστον, πικρὸν πλατὺ, παλιρροθιον, πολιὸν, ροθιον, τρόφι, τροφὸεν, τριχὸ', τυφλὸν, ὑγριον, ὑψηλὸν, φοινον, χαροπὸν. ηλιβατον, ἑτερτροπον λυσσᾶεν ξεινοδοκον. μελαν, λαυρὸν ὑπερβιον. — Ηυχα καχλαζον.— λαβρὸν ὑπαὶ νεφεων.— ισα ορεσσιν.—παντοιων ανεμων. —νιφετοιο, φονοιο, πολεμοιο.

Κῦμα
—Τροφος δε κυματος νεοσπορε. Æsc. Eum. 662.
SYN. Κυημα, κυησις, γονὴ, εκγονον.

Κυμαινω κυμαιομαι.
—Επὶ ποντον εβησατο κυμαινοντα Il. ξ. 229.
SYN. Διακυμαινω, εγκυμαινω, κυματόομαι, κυματίζομαι, κλυδωνίζομαι, ταραττομαι, σαλευω, χειμαίνομαι, ερεσσω, κατακλυζω, ανακινεω, σειω. πλημμυρω. επιρρεομαι, περιχεομαι.

Κυματοαγης
—Τοὶ δε κατ' ἀκρας δειναὶ κυματοαγεῖς
Ατραι κλονεουσιν—Soph. Œd. C. 1308.

Κυματοπληξ,
—Ως τις ακτὰ κυματοπλὴξ κλονεῖται. ib. 1305.

Κυμβαλον.
Και κυμβαλ' οξυδαπα, κοιλοχειλεα. Ep. Suid.
SYN. Βακυλιον. Suid.
EP. Ακμονες. βαρυβρομον, βομβῶν, λιγυηχὲς, οξυφθογγον, φιλευιον.

Κυμβαχος.
Κορυθος;—Κυμβαχον ακροτατον. Il. ο. 536.
Κυμβάχος.
Ροιζηδὸν, εκβρασασα κυμβαχον δεμας. Lyc. 66.
SYN Πρηνὴς, προπετὴς.
Κυμβη.
Πολλάκι δε γλαφυρῆς κυμβης περί.—Opp.
—Α'λιτρυτε απὸ κυμβης. Ep. l. 3.
SYN. Σκαφιδιον.—οξυβαφον.—κεφαλή.
Κυμη.
Οι πολιν αιπεινὴν Κυμην Εριωπίδα κυρην
Ναιετε.—Hom. xxxiv. 2.
Κυμινδις
Χαλκίδα κικλησκεσιθεὶ, ανδρες δε κυμινδιν Il. ξ. 291.
Κυμινον.
—Καταπριων τὸ κυμινον. Theoc 10. 55.
Εν δ' αθερεηγενέος καρπὸν χορσαιο κυμινυ. Nic.
Κυμοδεγμων, pro κυματοδεγμων.
—Δ'κτῆς κυμοδεγμονος πελας. Eur. Hipp. 1173.
Κυμοδοκη.
—Θαλεια τε, Κυμοδοκη τε. Il. σ. 39.
Κυμοθοη.
Κυμοθοη τε, και Ακταιη,—ib. 41.
Κυμοθαλὴς vid. Ποσειδαων.
Κυναγια. Κυνηγια.
—Γερπνὸν εκ κυναγιας
Τραπεζα πληρης — Eur. Hipp. 109.
Τῃ σῇ προθυμοι—κυνηγιᾳ. Soph. Aj. 37.
SYN. Κυνηλασιη, αγρευμα.
Κυναλωπηξ.
—Φρᾶσαι κυναλωπεκα, μὴ σε δολωσῃ, Ar. Eq. 1164.
Κυναρος.
Κυναρος ακανθα παντα πληθυει γυην. Soph. Fr.
Κυνεη vid. Κορυς.
—Αμφὶ δε οἱ κυνεην κεφαλῆφιν εθηκε
Ταυρειην, αφαλόν τε και αλοφον,—Il. κ 258.
EP. Αμφιφαλος, τετραφαληρος, δριμυὰ, δεινὴ
αγναμπτος, ευλοφος, δαιδαλέα, ευζυκλος, ευχαλκος,
χαλκηρης, χαλκοπαρηος, ιπποκομος, ιπποδασεια, ιππειος. καλη. λοφοεσσα, τετραφαλος, χρυσειη.
—μιν ποιητή.—Εκαθον πολεων πτολιεσσ' αραρῶα.
Hom.
Κυνεος, κυνειος.
—Ουδ'αν εμοιγε
Τετλαιη, κυνεός περ εων, εις ὦπα ιδεσθαι. Il. ι. 373.
Θανατος μεν ἔην κυνεος, ην ἀπαξ ἑλῶ. Ar. V. 893.
SYN. Κυνικὸς, ανωδυς, αναιδης, αφρων, χαλεπὸς.
Κυνεω.
Και κυνει ἀπλομενος ην πατρίδα'—Od. δ. 522.
Και κυνεον αγαπαζομεναι κεφαλήν τε και ωμας. ib. ρ. 35.
Τι με συ κυνεῖς;—Arist. A. 1206.
SYN. Κυω, επικυνεω, φιλεω, καταφιλεω προσκυνεω.—σαινω, καταιζω.

PHR.—Αστυχὰ χειλεα θλιβειν. Theoc.
—Χειλεα μαξαι
Χειλεϊ σῳ ροδεων ἁβροτερῳ κυλικων. Ep.
Κυνηγετεω.
—Αλλ' αναγκασσ κυνηγετεῖν
Τετυς ἁπαντας παυσαμενες ψηφισματων. Ar. Eq. 1379.
SYN. Κυνηγεω, αγρευω
Κυνηγετης, Κυνηγος. (Κυνηγέτις, vid. Αρτεμις.)
Ουδε μιν εισονχνευσι κυνηγεται,—Od. ι. 120.
—Χαλεπωτερὸν κε κυναγον, Call. 6. 51.
SYN. Αγρευτὴρ, αγρωστης. επακτὴρ.
Κυνεδον
Κυνεδον την σοφιαν σιτησομαι. Ar. N. 491.
Κυνηγεσια, κυνηγεσιον.
Τι κυνηγεσιων και σοι μελητης; Eur. Hipp. 224.
Κυνηλασια.
Και ε κυνηλασιην – εδιδαξας. Call. 3. 217.
SYN. Αγρευμα, αγρεσια, κυνηγια.
Κυνθεας.
Κυνθιάδες, θαρσεῖτε,—Ep. l. 6.
Κυνθιος.
—Και Κυνθιον οχθον. Hom. A. 17.
Κυνθος.
—Επι Κυνθε εβησαο παιπαλοεντος. Ib. 141.
Κυνιδιον, Κυνίσκος.
—ὑμεῖς τᾶτον ὥσπερ κυνιδ' εσπαρατλέτε. Ar. Pa. 640.
Κυνισκα. Pr.
—Εμε δ' ἁ χαριεσσα Κυνισκα
Υβρισθει—Theoc. 14. 8.
Κυνικὸς.
Τᾶ πωγωνοφορᾳ Κυνικᾶ τᾶ βακτροπροσωπᾳ
Ειδομεν εν θειπνῳ τὴν μεγαλην σοφιαν. Ep. l. 1.
Κυνοδρομια.
Νοσφι κυνοδρομιης—Call. 3. 106.
Κυνοθαρσὴς.
—Ιδ' ὡς αγριος, κυνοθαρσὴς. Theoc. 15. 53.
Κυνοκεφαλος.
—μαχει σὺ κυνοκεφαλῳ; Ar. Eq. 414.
Κυνοκλόπος.
—Τετονὶ τὸν κυνοκλόπον. Ib. R. 618.
Κυνοκοφεω.
Κυνοκοπησω συ τὸ νῶτον. ib. Eq. 289.
Κυνομυια. (αναιδὴς ὡς μυῖα)
Τιπ' αὖ, ὦ κυνομυια, θεὸς εριδι ξυνελαυνεις; Il. φ. 394.
Κυνοραιστὴς, Κυνοραιστὴς
Ενθα κυων κειτ' Αργος ενιπλειος κυνοραιστεων. Od. ρ, 300.
SYN. Κροτων.
Κυνοσβατος.
Αλλ' ε συμβλητ'εστι κυνοσβατος, εδ'ανεμωνα
Προς ῥοδα,—Theoc. 5. 92.

Κυνοσερὰ,

Κυνοσυρὰ, κυνοσυρίς.
Σπειρη δ' εν Κυνοσυρὰ καρη εχει—Arat.
—Επὶα δ' εδωκε
Θασσοιες αυραων κυνοσυρίδας—Call, 3. 94.
Κυνοσπαρακτος.
Κυνοσπαρακτον σῶμα Πολυνεικους—Soph. An. 1212.
Κυνοσφαγης (al. Κυνοσφαγίς) vid. Ζηνοδος.
Κυνυρον.
—Προς κυνυρα καμπυλας σχασας
Πευκης οδοντας, Lyc. 99.
EXP. Παρὰ τάς τραχειας πετρας.
Κυνῶχος.
—Αχαλκωτὸν τε κυνῶχον. Ep. Suid.
SYN. Δεσμὸς (ὁ τὸν κυνα κρατῶν,) al. Χαλινιον, Συλακος.
Κυνοφρων.
Νισον αθηνατας τριχὸς
Νόσφιτασ',—ἃ κυνοφραν ὑπνω. Æsc. Ch. 619.
SYN. Αναιδὴς κνωπης.
Κυντερος, Κυνταιος.
—Επει ᾗ σέο κυντερον αλλο Il. φ. 483.
Τὰ κυνταϊ' αλγη κακῶν. Eur. Supp. 807.
SYN. Χαλεπωτερος, δεινοτατος.
Κυνωπης, κυνῶπις.
—Σόι τε κυνωπα. Il. α 159.
—Η δὲ κυνῶπις Νοσφιατο—Od. λ. 423.
SYN. Κυνωψ, αναιδὴς, αναισχυντος.
Κυπαρισσος, κυπαριττος,
—Και ευωδης κυπαρισσος. Od ε 64.
Κυπαριττος πεφυκει σεῦ, εὶ κηπῳ. Anac. 61. 16.
Ep. Ακροκομος, αειθαλὴς, ευπεταλος, ισοζυγης, σκιερὰ, ραδινὴ, ἡβητης.
Κυπαρισσηες.
Και Κυπαρισσηεντα—Il. ξ 593.
Κυπαρισσινος.
Κλιναμενος σταθμῷ κυπαρισσινῳ.—Od. ρ. 340.
Κυπασσις (κοσμος γυναικειος.)
—Κὰι τόνδε κυπασσιν. Ep. Suid.
Κυπειρος.
Ηδὲ θρυον, ηδὲ κυπειρον· Il. φ. 551.
Ep. Βαθυς, ἐρσηεις.
Κυπελλον.
—Παιδὸς εδεξατο χειρὶ κυπελλον. Il. α 596.
SYN. Δεπας, ποτηριον, κοσσυθιον.
Ep. Αμοιβαιον, αμοιβαδιον, αμβλυζον, ἑδυ, κυρτὸν, λυσιπονον, μελικρητον, φιλακρητον, οστρακοεν, οινοτοκον, πολυσπερὲς, πολυπῆμον, παλιοστον, στιβαρὸν, τεχνῆεν. vid. Anac. 17.—18.
Κυπρις, vid. Αφροδιτη.
Κυπριδα μεν πρῶτον σχεδον ητασε—Il. ε 458.
Κυπρι τεμεσσατα, Κυπρι θυατοῖσιν απεχθὴς,
Κυπριδαρεῖα—Theoc. 1. 100.
Τιμα δε και τὴν πλειστον ἡδιστην θεῶν
Κυπριν βροτοῖσιν.—Eur. Alc. 800.

Κυπρογενὴς, Κυπρογενεια.
Κυπρογενεῖ Κυθερειαν ἀειτομαι. Hom. IX.
Κυπρογενεῖ δ', ὁτι γεντο πολυκλυστῳ ενὶ Κυπρῳ. Hes. θ. 199. (Al. Κύπρογενειαι)
Κυπρος.
—Προλιπὼσ' εναδέα Κυπρον. Hom. IV. 66.
Ep. Αιπεῖα, καλλιτόκος, πεμοεσσα, επιαλια, εὐϋκτιμενη, περιρρυτος, πολυκλυστος.
PHR.—Νᾶσον τᾶς Αφροδιτας,
Ἱια θελξιφρονες ἱεμοιται
Θνατοῖσιν ερωτες. Eur.
—Εὐπτερυγων θεοδεγμαν ἱᾶσος ερωτων. Nonn.
Κυπριδος αυτογονοιο Φερωνυμος—ib.
—Σφηκειαι εις Κεραστιαι. Lyc.
Κυπτω.
—Παντα κυπτωσας δομον. Lyc. 1442.
SYN. Καταβαλλω.
Κυπταζω.
—Τι κυπταζεις, εχων περὶ τὴν θυραν. Ar. N. 509.
SYN. Διατριβω, επαυω, εμμενω. βραδυνω.
Κυπτω.
Κυψας εκ πεδιοιο,—Il. ρ 621.
SYN. Κατακυπτω, κατακλινω, επινευω.
Κυρβαιος
Κυρβαιη δ'αιεὶ κατὰ Καρδοπη ἐρποι μαζα. Hom. XLVIII. 6.
Κυρβασια.
Επὶ τῆς κεφαλῆς την κυρβασιαν,
Τῶν ορνιθων μονος ορθὴν. Ar. Av. 487.
Κυρβις.
—Εν τοῖς τῶν πελαργων κυρβεσιν. ib. 1354.
Οι δή τοι γραπτυς πατερων ἐθεν εἱρυονται
Κυρβιας, οἷς ενὶ πασαι ὁδοὶ και πειρατ' εασιν
Υγρῆς τε τραφερῆς τε περιξεπινεσομενοισιν. Ap. 4. 280.
SYN. Στηλη. σανὶς. αξων, τριγωνος λιθος.—ὁ πτερυγος.
Κυρεω
Αιδοῖόν μ'ελθοντα βροτῶν ὁσιαν γε κυρησαι. Hom. XL. 6.
Νῦν σοι τερψις εμφανὴς κυρει Soph. Tr. 295,
—Ποθεν τε και εις ὁτι κυρεῖ ἑκαστα. Timon. ap. Laer.
Κυρβαζω, κυρβαω.
—Προς σκελος κυρβασει. Ar. Eq. 272.
Κυρβις.
Ουδὲ πολει τόσ' ενειμεν οφελσιμα τοσσα Κυρβις. Call. 2. 94.
EP. Αγροτερα, ευπαλαμος, ευωλενος, κεμαδοσσοος, λεοντοφόνος, φιλοσκοπελος. Υψὶς.—
Αρτεμις αλλη. Nonn.

Κυρηνη.
Κυρηνη τ' ευιππος, Αμυκλαιων γενος ανδρῶν Dion. 213.
Ep. Ευδαιμων, ευπυργος.
PHR Αστεων ριζα μελησιμβροτος —Κῆπος Αφροδιτης. — αστυ χρυσοθρονα θεῖον Κυρανας. Pind.
Κυρηναῖος.
Τᾶ Κυρηναια παῖδα—Call. Ep. 18.
Κυριος.
Τωτων κυριός ειμι—Ep. l. 4.
Κῦρες κυριοί εστι—Jul. Ep.
Τα τῆσδε τῆς γῆς κυρια.—Soph. Œd C. 970.
—Κυρια δ' ἠδ' ἡμερα,
Εν ᾗ διοιτεα ψῆφον Αργειων πολις. Eur. Or. 48.
SYN. Δεσποτης. κεκτημένος.—ιδιος, δικασιμος.
Κυριως.
Δεῖναι κυριως αιτεμενω. Soph. Ph. 64.
SYN. Αναγκαιως. ἁπλῶς.
Κυρισσω.
—Κυρισσαν ισχυρὰν χθονα. Æsc. Per. 309.
SYN. Κυριζω, κορυπτω, κερατιζω. συγκρωω.
Κυρκαναω.
Τι αὖ σὺ κυρκανᾷς— ; Ar. Th. 859.
SYN. Διακυκαω, κινεω, ταρασσω. κακοτεχνεω.
Κυρμα
—Ελωρ και κυρμα γενηται. Il. ε. 488.
SYN. Εγκυρημα, ευτευγμα, επιτευγμα, εντυχημα. αγρα.
Κῦρος.
Παντως γαρ εχει τάδε κῦρος. Soph Œd. C. ult.
SYN Αξιωμα, αξιοπιστια, εξουσια, αυθεντια, σεμνοτης. αρχη (επιτυχιας)
Κυρσαω
Ζεῦ, τἄυτα κυρωσειας—Ar. Th. 376.
SYN. Επικυρω, βεβαιοω, εμπεδοω, διατατομαι, διαγορευω ὁμοδετεω.
Κυρσανιος.
Ορμαον τῶς κυρσανιως—ib L. 1250.
SYN. Εφηβος, νεανιος. ευτελεστατος.
Κυρτὸς.
—Τῶ δέ οι ωμω Κυρτω—Il. ζ. 218.
—Κῦμα θαλασσης
Κυρτὸν εὐν κορυφῆται—Il. δ 426.
SYN Επικυρτος, αγκύλος, γυρὸς, κυραλέος, κυφὸς, ὑβός.
Κυρτος.
—Αφεὶς λυγοτευχεα κυρτον Ep. l. 1.
SYN. Κυρτη, κυρτίς. οικίσκος.—εκ σχοινων λαβυρινθος Theoc.
Κυρω, Κυρομαι.
—Κῦρε φαεινὸ δορὸς αχωκῆ Il. ψ. 821.
Αλλ' ὁτε μεν τε κακῇ ὁγε κυρεται—ib. ω 530.
SYN. Κυρεω, εγκυρεω, κυριευω, επικυρω, εγγιζω, εντυγχανω
Κυστις, κυστη.
Αντικρὺ κατὰ κυστιν—Il. ε. 67.
SYN. Φῦτα, φυτκα, ὑρηθρα, ὑπογαστριον.
Κυτινος.
Πρωτογονον κυτινοιο πορους ανθεμονα καρπόν. Nic.
Κυτισος.
Α αιξ των κυτισον, ὁ λυκος τὰν αἶγα δικαι. Theoc. 10. 30.
Κυτος.
—Πλεκτὸν εξαρας κυτος. Eur. I. 37.
Νηὸς ἁλιστρεπτε πλακτὸν κυτος—Ep. l. 1.
Ιξυων καρδιης νοερον κυτος —Orph.
SYN. Κιστη. κοιλοτης. γαστηρ —ῥεῖθρον. φυαξ ογκος. χωρημα βαθος, πλατος.—σῶμα.
Ep. Κοιλεσματοι, περιδρομοι, περιτλευρον.
Κυτταρος.
Ωσπερ ὁι σκωληκες εν τοῖς
Κυτταροις κινεμενοι Ar. V. 1106.
—τ'ερωῦ τον κυτταρον. ib. Pa. 198.
Κυφαλέος, κιφὸς, vid. κυρτός
Ιξυς κεις αἰδην ωχετο κυφαλέα Ep. Suid.
Ος δη χηραϊ κυφὸς ειην—Od. ζ 16.
Κυφος. Nom. pr.
Γειευς δ' εκ Κυφω ἦγε δυω και εικοσι νῆας. Il. ζ. 748.
Κυφελλα. (τὰ ιερὰ)
Ετμηγη δε κυφελλα—Call. Suid.
Κυφων
Ουδέ μοι ἡμιονοι κυφῶν' ἐλκυσιν αροτρυ. Theog. 1201.
Ω τυμπανα, και κυφωνες,—Ar. Pl. 476.
EXP. Δεσμος ξυλινος.
Κυψελη
Εξ μεδιμνον κυψελην απωλεσαν. ib. Pa. 630.
EXP. Οινηρὸν σκευος —κυζεθρον μελισσῶν. Suid.
Κυψελίδαι.
Εξωλης ειη Κυψελιδῶν γενεα. Ep. Suid.
Κιψελλιζω
Ως κυψελλιζον Ζεὺς ολεσειε γενος. Theog. 890.
Κυω, vid. Κιεω.
Κυσσε δέ μιν κεφαλήν τε και ὀμφω φαεα καλά,
Χεῖράς τ' ἀμφοτερας, θαλερὴν δὲ οἱ εκπεσε δακρυ.
Od π. 15.
Κυω
Κυρνε, κνει πολις ἥδε—Theog. 39.
SYN. Κυεω, κυισκω, γενναω, λοχευω, ωδινω.
Κυων.
Ως δ'ὁτε τίς τε κυων συὸς ἀγριὸν, ἠὲ λεοντος
Αντηται κατοπισθε, ποσιν ταχεεσσι πεποιθώς.
Il Υ 338.
SYN. Σκυλαξ, σκυλακιον. θωὐκτὴρ.

EP.

EP. Αργὸς, αργιόδους, αδδὴς, αναιδὴς, αργίπους, αιόλος, αρπακτὴρ. ἁλίπλαγκτος. αν ροβόσκος. αγρευτὴρ, ἅλιεργος, αιὼν, ζοτὴρ, ζαμυμοχθὸς, ερευνητὴς, ε ευνῶν, Ϝ ὸς, Ϝαλερὸς, Ϝηροφόνος, Ϝηρευτὴς, Ϝρασὺς, Ϝυμολεων, δρακοντοφόνος, καπ οφόιο, καρτεροθυμος, κακὸς, κακομηχανος, καρχαρὸς, καρχαλέος, καρχαροδὴς, κηξεστιφ ρητος, λαβρὸς, λιχνὸς, λυκορραιστὴς, λυσσητὴρ. λυσσαλέος, μαργὸς, νηλὴς, οι ιδιος, οκρυοεις. οιωνοσκοπος. ορχηστὴρ, στιβεὺς, ταχὺς, τραπεζεὺς, ὑβριστὴρ, ὑλακομαρος, φιλοποιμνιος, φρηρο ὁμος, Φαλαρὸς χαροπὸς, ωμηστὴς ωμοβόρος. Γιοστιος, Αγ σσαιος, Λαμπτηρος.

PHR. Θηρεσσιν εοικότες — αργοὶ ποδας.— Ζατρεφέες, πρωνεσσιν εοικότες αγρολοιοιν. Κραιπν ! δ' ε τελεθ=σιν· ατ·ρ μειὸς ειδοδι πολλὴν, Καὶ σθενος αφραστον καθαρον και θυμὸς αιαιδὴς. κ. λ. Opp.

Κυων,(αστρον.) vid. Σειριος.

Αντολιων προταραιθε κυνὸς—Ap. 2. 529.

SYN. Κυναστρον, μαιρα.

Παμφαινονδ' ὡστ' αστερα—
Ος ρά τ' οπωρης εἶσιν· αειζηλοι δέ οἱ αυγαὶ
Φαινονται πολλῆισι μετ' αστρασι νυκτὸς αμολγῷ.
Οὔτε κυν' Ωριωνος επικλησιν καλεουσι·
Δαμπροτατος μεν ὅγ' εστι, κακὸν δέ τε σῆμα τετυκται,
Κάι τε φερει πολλὸν πυρετον δειλοῖσι βροτοῖσιν. Hom.

Κ. Ω.

ΚὨΑ Σ.

—Ὡδ' επὶ μεγα βαλλετο κῶας Od. τ. 58.

Ενθα δ' ὁ μεν χρυσειον απὸ δρυος αινυτο κῶας. Ap. 4. 162.

SYN. Κωδιον, κῶος, μαλλὸς, νᾶκος, πεκος, τοκος.

EP. Μαλακὸν. χρυσεομαλλον.

PHR. Αφθιτον στρῶμα.—παγχρυσεον νᾶκος ερυω.

Κῶας αιγλῆεν χρυσεῳ θυσανω. Pind.

Κωδαριον, κωδιον, (κωδικελλος, Suid.)

Και κωδαριον, και ληκυθιον—Ar. R. 1234.

—Και το καθευδειν κωδιον. ib. 1526.

Κωδεια, κωδια (τῆς μηκωνος κεφαλή.)

—Ο δε φῆ κώδειαν ανασχων. Il. ξ. 499.

Κωδων.

Κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.

SYN. Σαλπιγξ. πλαταγὴ.—αδολεσχος.

EP. Ηδυεθρος, χαλκοστομος.

Κωδωνιω. κωδωνοφορεω.

—Ο, τι ποιεῖ, κωδωνισω. Ar. R. 79.

Κωδωνοφορῶν περιτρεχε—ib. 843.

SYN. Διακωδωνιζω. εξεταζω, δοκιμαζω. φοιμιζω.

Κωδωνοκροτος.

Κλυε δε κομπες κωδωνοκροτες Eur. Rh. 383.

Κωδωνοφαλαραπωλος—Ar. R 994

Κωθων. (ποτηριον.)

Χρησμολογῳ δ' εὐεὶς εδιδε κωθωνα φαεινὸν. ib. Pa. 1094.

Κωκυμα, κωκυτὸς.

—Γυναικῶν σοῖς δομοις κωκυματα. Soph. An. 1091.

Κωκυτῷ τ' ειχοντο και οιμωγῇ κατὰ αστυ Il. χ. 409.

SYN. Κλαυθμὸς, οδυρμὸς, ολολυγμὸς, κοπετὸς.

Κωκυτος.

Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθοντε ξεουσι
Κωκυτός θ' ὃς δὴ Στυγὸς ὑδατός εστιν απορρωξ. Od. κ. 514.

Και χεῦμα Κωκυτειο λαβρωθέν σκοτῳ. Lyc.

Κωκυω,

—Κωκυσεν δε μαλα μεγα παῖδ' εσιδουσα. Il. χ. 407.

SYN. Ανακωκυω, επικωκυω, αιαζω, αλαλαζω, θρηνεω, κλαιω, εξολολυζω, ομωζω.

PHR. Αντιμολπον ἠκεν ολολυγῆς μεγαν Κωκυτον,—Eur.

Κωλακρετης. (ὁ ταμιας τῆ δικαστικῆ μισθ.)

Πλην κωλακρετω γαλα πινειν. Ar. V. 723.

Κωλὴ, κωλὴν.

Οιμοι δε κωλῆς, ἣν εγω κατησθιον. ib. Pl. 1129.

Ουδὲ κωλῆνες νεκρῶν. Eur. Fr.

SYN. Περνα, πετασις.

Κωληψ.

Κοψ' οπιθεν κωληπα τυχών—Il. ψ 726.

SYN. Ιγνυα, ιγνὺς, αγκυλη, σφυρὸν. οστᾶν.

Κωλιας.

—Κωλιάδος, Γενετυλλίδος. Ar. N. 52.

Κῶλον.

Ου κῶλα καμψον—Soph. Œd. C. 19.

Ρινα χερματηρσιν εὐστροφα κῶλα τιτηνων. Ep. l. 3.

SYN. Πόδες. τα οστᾶ.—γῦον.—μελος.

EP. Αβρὸν, αμαυρὸν, λευκὸν. τροχηλατον. πριονῶδες.

Κωλυω.

—Τίς εστιν, ὅς σε κωλυσει τὸ δρᾶν. Soph. Ph. 1270.

SYN. Διακωλυω, αποκωλυω, επικωλυω. κατακωλυω. επιρρατιζω.

Κωλωτης.

σοφῆς αραχνης ἰστὸν εὗρε κωλωτης. Suid.

SYN. Ασκαλαβος. ασκαλοβωτης

Κῶμα.

—αυτῷ μαλακὴν περὶ κῶμα καλυψα. Il. ξ. 359.

SYN. Κοίμημα, κοίμησις. ὕπνος. ληθάργος.
EP. Απαλὸν, λυσιμελές. — ἐσπαλὲς θανατῳ.

Κωμαζω.
—Ἑτερωθε νεοι κωμαζον ὑπ' αὐλης. Hes. α. 281.
Τον καλλινικον μετὰ θεῶν εκωμασεν. Eur. Her. F. 180.
SYN. Κωμαομαι, επικωμαζω, ασελγαινω, ακολασταινω, αναχορευω, διαπαιζω, ὑζριζω.—καταπροτεω, ὑμνεω.—τρυφαω. ὑπογινομαι, παραγινομαι.

Κωμαστης.
Κωμαστης Διονυσος. Ar. N. 606.
EXP. ο τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ασελγῶς.

Κωμαυλος. (αγριος.)
Κωμαυλος τον εχινον ιδων— Ep. l. 6.

Κωμη.
—Καταφλεξαι πυρὶ κωμας. Hes. α. 18.
SYN. Ρυμη, λᾶυρα, αγυὰ, χωριον, κωμοπολις, επαυλις, γειτονια, γειτνιασις, στενωπός.
EP. Οἴζυρὰ, ευρυαλωρος.

Κωμητης, κωμῆτις.
Ξενοι, Φεραιας τῆσδε κωμῆται χθονός. Eur. Alc. 486.
Πλην ἤγ' εμὴ κομῆτις—Ar. L. 5.
SYN. Γειτων, εμφυλος.

Κῶμος.
Κῶμον—τον εμὸν ασπιδηφόρον. Eur. Supp. 390.
Δυσμενεων ὁδε κῶμος Αρηϊος—Tryph. 370.
—Και ες φιλοκηδία κῶμον. Hom. M. 478.
SYN. Ασωτια, ἑστιασις. μεθη.—ᾠδή, ορχησις.—πλῆθος.
EP. Ερικλυπος, εγερσιγυναικος, ἡδυμελὴς, μελιγήρυς, ηπεροπεὺς, θανατηφόρος, λαβρὸς, φιλοστεφανος, φιλακρητός.
PHR. Γλυκὺν κωμε προφαταν, Pind.
Πτηνὸς πελειῶν κῶμος. Eur.
Τον επηρατον γεραιεις. Anac.

Κωμικὸς.
—Με λεγε, ξενε, κωμικὸν οντως. Call. Ep. 26.
SYN. Κωμωδοποιὸς, κωμωδοποιητης, κωμωδοδιδασκαλος.

Κωμος.
Και μαλακῶ κορτοιο καλὰν κωμωδα δίδωμι. Theoc. 4. 18.
SYN. Φακελος, αγκαλις. κωλεα.

Κωμωδεω
Σκωπτειν πειρᾶ και κωμωδεῖν. Ar. Pl. 559.
SYN. Ανακωμωδεω, διακωμωδεω, λοιδορεω, σκωπτω.

Κωμωδικὸς
Μη πωποτ' αμεινον' επη τουτων
Κωμωδικὰ μηδεν' ακῦσαι. ib. V. 1042.

Κωμωδοδιδασκαλια.
Κωμωδοδιδασκαλιαν εἶναι
Χαλεπωτατον εργον απαντων. ib. Eq. 513.

Κωμωδοδιδασκαλος. ib. 509.

Κωμοδολειχῶν. ib. V. 1309.

Κωμωδια.
—Χαῖρ ὁ τὰν κωμωδιαν
Ευρων Επιχαρμος.—Theoc. Ep. 17. 1.
SYN. Διασυρμὸς, εμπαιγμα, ὕβρις.

Κων.
Και Κῶν Ευρυπολοιο πολιν,—Ib. 6. 677.

Κωναρος.
Ουκ απὸ τᾶς δρυὸς ἔτος; ὁ Κωναρος—Theoc. 5. 102.

Κωνειον, Κωνιον.
—αρα κωνειον λεγεις. Arist. B. 124.
—Τὰ λυγδινα κωνια ματτῶν. Ep. Suid.

Κωνοφόρος.
Και θυρσον χλοερὸν κωνοφόρον καμακα. Ep. Suid.
SYN. Στροβιλοφόρος.

Κῶνος.
—Βαλλει δὲ καὶ α πιτυς ὑψοθε κωνες. Theoc. 5. 49.
SYN. Στροβιλος.—λοφος.—αελλα.—θυρσος.
EP. Αχλυοεις, αερσιποτητος, ακροτενὴς, αψοφος, οξὺς, ζοφοειδὴς, σκιοειδὴς, περιμετρος.

Κωνωψ.
—Κωνωπες μεγαλας σαλπιγγας εχοντες. Hom. B. 199.
Οξυβόαι κωνωπες, αναιδέες, αἱματος ανδρῶν
Σίφωνες.—Ep. l. 7.
SYN. Κνὶψ, εμπὶς, σερφος.

Κῶος, vid. Κῶας.
—Και παρ' ποσὶ κεῖα κεῖνται. Theoc. 9. 18.

Κωπευς.
—Εκπορισας ὁσως Κωπῆς εσονται—Ar. L. 423.
SYN. Κωπηλατης, ερετης.

Κωπη.
—Επ' αργυρεῃ κωπῃ σχεθε χεῖρα ἑαρεῖαν. Il. α. 219.
Ουρην μεν πρῶτ' επλασ' ερ' ὑδασιν, ηὔ τε κωπην, Hom. B. 73.
—Κλεινῇ συν κωπᾳ χιλιοναυτᾳ. Eur. I. T. 140.
Φοινισσα κωπη ταχυπορος.—ib. Hel. 1288.
SYN. Λαβὴ, στελεος, παραξιφις.—ερετμον.—στολος.—ναῦς.
EP. Χρυσοκολλος.—δικροτος.

Κωπηεις.
—Πληξας ξιφει αυχένα κωπηεντι. Il. π. 332.
SYN. Ωτωεις.

Κωπηλατεω.
—Τρυπανον κωπηλατεῖ. Eur. Cyc. 460.
SYN. Ερεσσω.—ανακινεω.

Κωπηρης.
—Αργειων πρὸς ναῦς η—
δη κίτεῖται κωπηρης χεῖρ. ib. Tro. 151.
Κωρη. Κῶρος. vid. Κορη, κορος.
Ω κωραι τὸ δ' ερευθος ανεδραμε— Call. 5. 27.
—Τί μ·ι τον κῶρον ερεξας. ib. 84.
Κωρεσυνη
—Επαλλετο δ' ὑψόθι χαιρων
Κωρεσυνα.—Theoc. 24. 57.
SYN. Ηβη. νεοτης.—νεανικῶς.
Κωρυκιος.
—Η κορυφᾶις Κωρυκιαις. Eur. B. 559.
Κωρυκος.
Κωρυκες, Περγητε,— Dion. 855. (alibi semper brevis.)
Κωρυκος, Κορυκος.
—Εν δέ και ηια
Κωρυκῳ· εν δέ οι οψα τιθει—Od. ε. 297.
SYN. Κιβισις, θυλακιον, θυλακος.
Κῶς.
Ωλετο γραμματικης ἱερὴ βατις, αμφιζυτη Κῶ.
Ep. 1. 3.
—Ωγυγιην δήπειτα Κόων Μεροπηίδα νῆσον
Ικετο. Call. 4. 160
Κωτιλλω.
Αιμυλὰ κωτιλλοντα—Hes. ε. 372.
SYN. Περιλαλεω, φλυαρεω, ἡδυλογεω, αικαλλω. κολακευω, απαταω.
Κωτίλος.
Κωτιλῳ ανδρωπῳ σιγᾶν χαλεπωτατον αχθος. Theog. 295.
SYN. Κολαξ. παιᾶργος. λαλος, ευστομος. απατηλος, κολακευτης.
Κωφος.
—Και κωφὸς ακουσας. Hom. M. 93.
—Κυματι κωφῷ Il ξ. 16.
Κωφὸν γαν δελος ανδρὸς αναλκιδος—Il. λ. 390.
SYN. Υποκωφος, ἀψοφος, αηχος, ασθενὴς, αφρων, αμβλύς.

Λ Α

ΛΑΑΝ Λᾶν. pr.
Οι τε Λααν εἶχον—Il. β. 585.
Λᾶας, λᾶς, λᾶος.
Οσον τ' επὶ λᾶαν ἰησιν. Il. γ. 12.
Λᾶος υ'παὶ μητῆς—Il. μ. 462.
Λεχριὸς ἀ'επ' ακρυ λαυ—Soph. Œd. C. 194.
SYR. Λιθος, λιθας, πετρος, χερμα. μυδρος.
EP. Βριθὺς, κρατερὸς, δυσπλὴς, δομαῖος, ξεστὸς, ευξεστος, ευτυκτος, πελωρος, πελωριος, περιμηκης, ὠκαιδὴς, βαθυστηριξ, ὑφορμιτὴρ, ακρογωνος, κατωρυχὴς κτιστὸς, ρυτός.
Λαβδακειος.
Τῷ Λαβδακειῳ παιδί,—Soph. Œd. T. 275.
Λαβδακιδαι.
Καν μεγαλοις ὑστερα Λαβδακιδαις. Call. 5. 126.
Λαβδακος.
—Λαϊον τον Λαβδακυ. Soph. Œd. C. 232.
Λαβὴ.
—Και λαβάς αμφιστομυς. ib. 486.
SYN. Τὰ ὦτα.—λαβίς.—Κωπὴ.—αφορμὴ, επαφή —αντιληψις, αιτιλαβὴ, μεμψις, καταμεμψις, ὑπαιτιον. αιτια.
Λαβραγορης.
—Ουδέ τι σε χρὴ Λαβραγορην εμεναι.—Il. ψ. 479.
SYN. Λαβρός, θρασὺς, σφοδρὸς, προπετὴς (εν τοῖς λογοις.)
Λαβραζω.
Ευτ' αν λαβραζων—αιετος,—Lyc. 260.
SYN. Ηχεω (τοῖς πτεροις.)—λαβραγορεῳ, λαβρευομαι, μακρολογεω, θρασυστομεω λαβροστομεω, φλυαρεω. ακολασταινω. προπετευομαι.
Λαβραξ. (εἶδος ιχθυος.)
Αλλ' ω λαβρακας καταφαγων,—Ar. Eq. 353.
Λαβρευομαι, λαβροστομεω, vid. λαβραζω.
Αλλ' αεὶ μυθοις λαβρευεαι—Il. ψ. 478.
—Μηδ' αγαν λαβροστομει. Æsc. Pr. 327.
SYN, Θορυβεω. ρεω, μεγαληγορεω.
Λαβρος.
Λαβρος επαιγιζων—Il. ε. 148.
SYN. Αθροος, συνεχὴς, πολὺς, σφοδρὸς, χαλεπὸς, δεινὸς, ταχὺς, προπετὴς. αδηφαγος.
Λαβρως.
Αιτε περ ανδρα φερησι δορυσσόον ες πονον ανδρῶν
Λαβρως,—Theog. 981.
SYN. Προπετῶς, σφοδρῶς, χαλεπῶς, ακρατῶς, αναιδῶς.
Λαβροσυντος.
Σκιρτηματων δε νηστισιν αικιαις
Λαβροσυντος ἦλθον. Æsc. Pr. 602
SYN. Λαβρὸς, ταχύς.—λιαν ὁρμωμένος. ὁρμικός.
Λαβροσυνη.
Ουδε παλιμφημων εκορεσσατο λαβροσυναων. Tryph. 414.
SYN. Λαβρεια, αναιδεια, ακρατεια. μαργοσυνη.
Λαβυρινθος.
—Και εκ σχοινων λαβυρινθοι. Theoc. 21. 11.
Ειναλιος λαβυρινθε,—Ep. Suid.
SYN. Κυρτος.—Κοχλίς.

Λαβύρινθος.
—Και γαμπτὸν ἑδος σ..ολιη λαβυρινθε. Call. 4. 311.
ΕΡ. Πολυγναμπτος, πεδοσκαφής.—Φρυγιον πελυελικτον κοχλιωδὲς τοπ⊙.
Λαγαριζομαι λαγαρόομαι
Εκ κηθαριε λαγαριζομενον—Ar. V. 672.
Ες ποταμον δ' ἠ λαγαρυμενον—Ep. l. 1.
ΕΧΡ. Αποξυω, εσθιω, (τα λαγαρα) εκκενοομαι. αφιζω. σκαλευω.
Λαγαρὸς.
Και τάσδε νῦν λαγαράς—ib. Ecc. 1159.
Και λαγαρὸν δειρῆ δερμα περικρεμαται. Suid.
SYN. Υποκενος, κενος, λαπαρὸς, χαλαρός.
Λαγετης
Α τεκε λαγετας ἐξ. Pind. Ol. 1.
SYN Αγετης. αγὸς, ηγεμὼν, στρατηγός.
Λαγιδης. vid Πτολεμαῖος.
Λαγηνος, λαγυνος. vid. Κυλιξ.
Οιναριον εις λαγηνον—Menan.
Εν λαγυνῳ πιεσα— Ep. l. 2.
Κυπριδι κῶσο, λαγυνε μεθυσφαλὲς, αυτίκα δῶρον
Κῶσο. κασιγνητη νεκταρεης κυλικος
Βακχειας, ὑγροφθογγε. συιεστιε δαιτὸς εἴσης,
Στεναυχην ψηφε συμβολικῆς θυγατερ.
Θνητοὶ; αυτοδίδακτε δικοσε, μωστι φιλευτων
Ηδιστη, δειπνων ὅπλον ετοιμοτατον. Ep. Suid.
Λαγινος.
Βοσκομενοι λαγιναν—γενναν. Æsc. Ag. 120.
SYN. Λαγωός.
Λαγνεια.
Εξ ακολαστε λαγνειας γεῖγονας—Ep. l. 1.
SYN. Λαγνευμα, ασελγεια, επιθυμια πορνεια.
Λαγοθηρεω, λαγωθηρεω.
Κατ' ελαγοθηρεῖ. Arist. L. 790.
SYN. Κυνηγετεω, θηραω (λαγὸς.)
Λαγοδαιτης
—Εδαη λαγοδαιτας. Æsc. Ag. 126
Λαγχανω
Εννέα λαγχανον ἅιγες.—Od. 1. 160.
SYN. Απολαγχανω, διαλαγχανω εκλαγχανω, επιλαγχανω, κληροομαι, κατακληρομαι, μοιρομαι, τυγχανω. επικρατεω.
Λαγωβολικ.
—Τῇ τεξα λαγωβολιαι τε μελονται. Call. 3. 2.
Λαγωβόλον
Ειδ' ἤν μοι ροικὸν τὸ λαγωβόλον—Theoc. 4. 49.
SYN. Ραβδος, κορυνη.
Λαγων.
—Λιπαρῆσι τ' επορνυμενος λαγονεσσιν. Hom. B. 220.
SSN. Λαπαρὰ, ἰξυς,—Τῆς γῆς κενεάν.

ΕΡ. Γλαγερὴ δυσπαθὴς, ζαρυτλητος, ευρωπὸς, ζαθυσκαφής.
Λαγωὸς λαγως. λαγός.
Η κεμαδ' ηε λαγωὸς επειγετον—Il. κ. 361.
Φανεις ὁ λαγωὸς δυστυχεῖς ποιεῖ τρεῖς Suid.
SYN. Δασυπους.—λαγινα γενναι. Æsch.—Θηρης ερίδωρος απαρη Opp.
ΕΡ. Αελλοπες, ελαφροπους, ταχυπες, ποδας, ταχὺς, ωκυπες, ποδωκης πιεμοεις. δερκευνὸς, ὁ μυων, πτὼξ. δασυπους. δαλὸς, δειμαλέος, ολιγοδρανὴς, λασιοκνημος, ορεσκῶος, ευσκαρθμος, σκιαξ, γλαυκὸς, χαροπὸς, ὠκοεις, ὠτωεις.
Λαγωδιον
Κεῖπε σικυον εἴδεν, ἡ λαγωδιον. Ar. A. 519.
Λαγῶος.
Ποθεν λαγῶά μοι γενησεται. ib. Eq. 1190
SYN. Δασυποδειος, λαγινος.
Λαδων.
Ηχι και ωγυγιος μηκυνεται ὑδασι Λαδων. Dion. 417.
Λαερκέυς.
—Υἱὸς Λαερκεος Αιμονιδαο. Il ρ. 467.
—Χρυσοχόον Λαερκεα δεῦρο κελέσθω. Od γ. 424.
Λαερτης.
Τήν ποτε Λαερτης πριατο—Od. α. 430.
ΕΡ. Αρχεισιαδης. δαίφρων, αντιθεος, μεγαλητωρ, πεπυμενος, περισπλαγχνος.
—Δυσμορος ἡρως. Αρκεισιος ὑἱς.
Λαερτιαδης.
—Λαερτιαδην Οδυσῆα. Od. ρ 361.
Λαζομαι, λαζιμαι
—Παλιν δ' ὁγε λαζετο μῦθον Il. δ 357.
—Η δ' αγκὰς ελαζετο θυγατέρα ἥν. Il ε 371.
SYN. Αντιλαζομαι, λαμβανω, επιλαμβανω, καταλαμβανω, μεταστρεφω, εφαπτομαι. κρατεω, επιλαζυμαι.
Λαθαργος, (σκωληξ.)
—Υπ' αρβηλοισι λαθαργοι. Nic. Th.
Λαθηφροσυρη. vid. λᾶδος.
Αγλαΐαι—σε παγχυ λαθηφροσυναις ενεηκαν. Ap. 4. 357.
Λαθικηδὴς.
—Λαθικηδέα μαζὸν επισχον. Il. χ. 83.
SYN. Λυσικακος, παυσιλυπος.
Λαθιπονος.
Λαθιποιον δ'οδυναν ατειδοθεν, ατε θυραζ' ειεστι μοι εξαυσαι βιοτα τοιάυτα νεμει ζειὸς Soph. Tr. 1039.
Λαθιφθογγος.
—Θανατοιο λαθιφθογγοιο δοτῆρες. Hes. α. 131.
Λᾶδος.
—Ενθα το λᾶδος. Theoc. 23. 24.

SYN.

SYN Λαθηφροσυνη, αμνημοσυνη.

Λαθρα. λαθρον.
Λαθρη εμεῦ απεκηπι—Od. ρ. 43.
—Ὁ δέ ὁι παρελεξατο λαθρη. Il. ϛ. 515.
—Δεκα δ' αστριας αινυτο λαθρον. Call. Fr.
SYN. Λαθρηδὰ, λαθρηδὸν, λαθριδιως, λαθραιως, αγνωστως, κρυβδην.

Λαθραῖος, λαθριδιος, λαθριος.
Λαθραῖ' ὀς ασκεῖ—καλά. Spoh. Tr. 388.
Λαθριδιη Μηδεια λιπεν δομ ν Αιηταο. Orph. 886.
Ο φθονος Απολλωνος επ' ϐατα λαθριος ὅπτευ. Call. 2. 105.
SYN. Κρυπτὸς, κρυπταδιος. ενδομυχος.

Λαθρονυμφος.
Τῆς λαθρονυμφου πορτιος—Lyc. 320.
SYN. Λαθρογαμος.

Λαϊγξ.
Λαϊγγας ποτὶ χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα. Od. ζ. 95.
SYN. Λαῖξ, λιθαξ, λιθας. ψηφὶς, καχληξ.
EP. Μαρμαρεη.—πυρσοτόκος.

Λαιθαργος
Λαιθαργον,—δολιαν κερδω—Ar. Eq. 1065
SYN. Λαθαργὸς, λαθροδακνος, λαθροδηκτης.

Λαικαζω.
Και λαικαζει. ib. Th. 63.
SYN. Απαταω.—πορνευω.

Λαικαστὴς. λαικαστρια,
Ημεῖς δε λαικαστας—ib. A. 79.
—Αρχὴ τῶ πολεμε κατεϐαγη
Ελλησι πᾶσιν εκ τριων λαικαστριων. ib. 528.
SYN. Πορνος.—πορη.

Λαιλαψ. vid. ποντος.
Ως δ' ὑπὸ λαιλαπι πᾶσα κελαινη ϛεβρηθε χθὼν
Ηματ' οπωρινῷ, ὁτε λαϐροτατον χέει ὑδωρ
Ζευς,—κ. λ. Il. π. 385.
SYN. Καταῖξ, αιλλα, φλοῖσϐος, δυσχειμερια, χειμὼν.
EP. Ερεμνὴ, κυανεη, θεσπετη, σμερδαλεα, επιθαλαττιος, ϐριαρὰ, στονοεσσα, χειμωνοτυπος, χειμερια.
—Ως ὁπότε ζεφυρος νεφεα στυφελιζη
Αργεσταο νοτοιο ϐαθειῃ λαιλαπι τυπλων·
Πολλὸν δε τροφι κῦμα κυλινδεται, ὑψόσε δ' αχνη
Σκιδναται εξ ανεμοιο πολυπλαγκτοιο ιωῆς. Hom.

Λαῖμα.
—προς το λαῖμα τῆς καμηλε. Ar. Av. 1562.

Λαιμασσω.
Αλλὰ λαιματτεσί πω. Ar. Ecc. 1170.
SYN. Λαιμαω, λαιμαζω, τενθέυω, λαφυσσω. ισθιω (αμετρως.) γαστριζομαι, κατακορεινυμι, ὑποπλησω.

Λαιμαργος,
—Λαιμαργων εἴδε λυκων αγελην. Ep. l. 1.
SYN Αδηφάγος, αυτολεκυθος, απληστος.

Λαιμὴ ομος. λ ιμὸτ μος
Λαιμητομιης κεφαλὰς στασας—Eur. I. A. 776.
SYN. Λαιμοτμητος.

Λαιμιζω λαιμοτομεω
Ην εις ϐαθειαν λαιμισας ποιμανδριαν Lyc. 326.
—Ταφηια λαιμοτομησαν. Apoll. 2. 842.
SYN Λυχνιζω, δειροτομεω.

Λαιμοκεδη
Και τὰν ευρινων λαιμοπεδην σκυλακων. Ep. l. 6.
SYN. Περιτραχηλιον, περιδεραιον.

Λαιμορυτ ς. λαιμορρυ ος
—Διωγμα λαιμοῤῥυτα σφαγᾶς. Eur. Hel. 360.

Λαιμὸς.
Λαιμὸν ὑπ' αυθερεῶνα—Il ν. 388.
SYN. Αυχην, σφαγὴ, ασφαραγος. οισοφαγος.
EP. Βαθὺς, ἁρπαξ, ευρὺς, αμετροποτης, αμετρητος, δαφηφάγος πυλυφαγὸς, ζωαρκης, ζωθαλπης, πυριθαλπὴς, πολυχανὴς λυσσωδης. δοιητωρ, πυκινεπὶυξ, ισηριθμος, ιχθυοεις. φιλοπαγμων, ασιγητος, ὁμογλωσσος, μελιγλωτσος, πολυσφαραγος, ϐαρυσφαραγος, εριγδεπος, ϐαρυφθογγος, ἁλιδυπος, οιδαίναν, ταυφθογγος, οξεησαυλος, ευκελαδος, απειλητὴς, ψευδηγορος

Λαιμοτμητος, (Paff.)
—Λαιμοτμητον καρα Γοργόνος, Eur. Ph. 468.
SYN. Λαιμότομος.

Λαιμοτμητος (Act.)
—Λαιμοτμητ' αχη. Ariſt. Th. 1063.
SYN Λοιμοτόμος θανασιμῶ.

Λαῖνεος, λα'ος.
—Πλυνὸι—καλὸι, λαῖνεσι,—Il. χ. 154.
Λαῖνον ἐσσο χιτᾶνα,—Il. γ. 57.
SYN. Λιθινος, λιθεος, λιθαξ. κραναὸς, ϛιθυσκοπελος, παιπαλοεις.

Λαιὸς.
—Λαιοῖσιν εν ϐραχιοσιν. Eur. Ph. 1153.
SYN. Σκαιὸς, λαιδρὸς, αριστερος, επαριστερος, —ευωνυμος.—κολαζὸς.

Λαῖος.
—Γῆς τῆσδε—Λαῖός ποθ' ηγεμὼν. Soph. Œd. T. 103.

Λαϊεος.
—Ω Λαϊεον τεκνον. ib. 1239.

Λαιοτομεω.
Ουθ' ἁμα λαιοτομεῖς τῷ πλαττιον—Theoc. 10, 3.
SYN. Αμαω, θεριζω.

Λαῖς.
—Απαλῆς Κυπριδος αϐροτερας

λαὶδ' ἐχω, πολιητιν ἀλιζωνοιο Κορινθου.
Περκης λευκῶν φαιδροτεραν λιβαδων. Ep. l. 3.
Η μυνη χαριτων λειρια δρεψαμενη.
Η ϑητη Κυθερεια—ib.

Λαισηϊον.
—Λαισηϊα τε πτεροεντα. Il. ε 453.
SYN. Ασπιδισκιον, σακος.—ϛελη, ὁπλα (ϛαρβαξικα, κῶφα)

Λαιστρυγων.
—Λαιστρυγόνες Αντιφατα. Od. κ. 106.

Λαιστρυγόνες.
Φοιτων ιφθιμοι Λαιστρυγόνες.—ib. 119.

Λαιστρυγονια.
Τηλεπυλον Λαιστρυγονιην, ib. 82.

Λαῖτμα.
—σχεδιη περαων μεγα λαῖτμα ϑαλασσης. Od. ε. 174.
SYN. Βαθος, πλατος, διαβασις, κῦμα, κῦτος (τῆς ϑαλασσης.) Περαμα, γεφυρα.
EP. Κακοξεινον.

Λαιφη, λαῖφος.
—Διερὴν δ' ἀπεσεισατο λαιφην. Call. Fr.
—Αμφὶ δε λαῖφος—Εσσω. od. ν. 399.
SYN. Ιμάτιον, χλαμὺς, τριβων. ρακιον.—καλυμμα—αρμενον, ἱστιον.
EP. Ευποιητον, ευῦφὲς, ευτρίχον, περιωστιον.

Λαιψηροδρόμος.
Λαιψηροδρόμον Αχιλῆα. Eur. Iph. A. 207.

Λαιψηροκελευθος.
—Βορεην λαιψηροκελευθον. Hes. 9. 379.

Λαιψηρὸς
—Αχιλῆα κιχησατο κῦμα ροοιο
Και λαιψηρὸν ἐοντα. Il. φ. 264.
Λαιψηροῖς—Απολλωνος ϛελεεσσι. ib. 273:
SYN. Ταχὺς, ϑοὸς, αελλοπους, ανεμωκης, κραιπνὸς, ποδωκης.

Λακαζω.
Αυειν, λακαζειν, σωφρονων μυημαπα. Æsc. S. T. 192.
SYN. Ληκεω, ηχεω, ϛοαω, αιαζω.

Λακαινος, Λακαινα
Κυνὸς Λακαινης ὥς τις ευρινος ϑασις. Soph. Aj. 8.
—Φερει, στεφανωματα δ' εισω
Ευειδὴς ραδιναῖς χερσὶ Λακαινα κορη. Theog. 996.

Λακεδαιμων.
—Λακεδαιμονος ἐξ ερατεινῆς. Il. γ. 239.
SYN. Σπαρτη.
EP. Κοιλη, κητοεσσα, ευρυχορος, δῖα, ολβια.

Λακεδαιμονιοι, vid. Λακωνες.
Εγῶ δε μισῶ Λακεδαιμονιους σφοδρα. Ar. A. 508.
Ω πᾶσιν ανϑρωποισιν εχθιστοι ϛροτῶν,
Σπαρτης ενοικοι, δολια ϛωλευτηρια,
Ψευδῶν ανακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
Ελικτὰ, κὐδὲν ὑγιὲς, αλλὰ πᾶν περιξ
Φρονοῦντες, αδικως ευτυχεῖτ' αἰ Ελλαδα, κ' λ. Eur. Andr. 445.

Λακεδαιμονιος.
Οια, παρ' Ευρωτα τοι Λακεδαιμονιοι
Αστέρες.—Call. 5. 24.

Λακέρυζα.
Μηδε δομον ποιῶν ανεπιξεστον καταλειπειν,
Μηποι εφεζομενη κρωζῃ λακερυζα κορωνη. Hes. ε. 745.
EXP. Μεγαλως κρωζουσα. —κρακτρια, λαλος, λοιδορος.

Λακεω.
—Χ' ὡς αυτὰ λακεει.—Theoc. 2. 25.
Καν πρηνὴς ελακησε μεσος—Possel.
SYN. Βραχω, ψοφεω, δεπεω, κραζω. λακαζω.

Λακιζω
Και πᾶν λακιζησ' εν φονᾶις ψυχρὸν δεπας. Lyc. 1113.
—Κομας λακισασα καρηνα. Ep. l. 1.
SYN. Σχιζω, αποσχιζω, αμυσσω. ρηγνυω.

Λακιαδης
—Λακιαδὸς δομον Ηρης. Dionys. 371.

Λακινιον.
—Και Λακινιης μυχὸς. Lyc. 856.
Και τὸ ποταμιον το Λακινιον—Theoc. 4. 33.

Λακὶς.
Βυσσινοις δ' εν πεπλοις πεση λακὶς Æsc. P. 125.
SYN. Λακισμα, ῥῆξις, σχισις, σχισμα, εμβολὴ, ραφὴ, τραῦμα.

Λακκος
Εν τοῖσι καπηλειοισι λακκους εμποιειν
Υδατος,—Arist. Ecc. 154.
Λακκῳ καϑεῖναι σαυτὸν ἢ καλὸν τόδε. Suid.
SYN. Δεξαμενη, δοκειον (ὑδατων,) ορυγμα—ϑανατος.

Λακπατητος. (F. λεωπατητος.)
—Λακπατητον αντρεπων χαρὰν. Soph. An. 1287.

Λακτιζω.
Λακτιζειν ποσὶ γαῖαν,—Od. σ. 958.
SYN. Ατολακτιζω, πτερνιζω. αποπτερνιζω, λακπατεω, εκλακτιζω, ζυγομαχεω. καταπατεω, αποτρεπω.

Λακτις.
Εγγυων ενεργεὰ λακτιν. Call. Fr.
SYN. Σκυταλη, τορυνη, κωταλις, ζωμηρυσις. κωπη.

Λακτισμα.
Λακτισμα δηπτα ζυιδικως τιϑεὶς αρᾷ. Æsc. Ag. 1610.

Λακω. vid. ληκεω. λακεω.
—Λακε δ' οστεα—Il. ν. 616.

Λακων.
Αιγες εμαὶ τῆνον τον ποιμένα τον Συβαριταν
Φευγετε τον Λακωνα,—Theoc. 5. 1.

Λακαινὶς,

Λακωνίς.
Παρ' δὲ Λακωνίδα γᾶϊαν ἀλιστεφανον πτολιεθρον. Hom. A. 410.
Λακωνες, Λακωνικὸ.
—Και γᾶια Λακωνων. Dion. 418.
Μων ἡν Θρασυβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς; Ar. Ecc 356.
SYN. Λακιδαιμονιοι, Σπαρτιαται.
EP. Αισχροκερδεῖς, διειρωνοξενοι, ευπεπλοι.
Λακωνικὰ.
—Υποδυθι τὰς λακωνικὰς. Ar. V. 1153.
EXP. Ανδρεῖον ὑποδημα
Λακωνικὸς
—Κλειδία—Λακωνικά. ib. Th. 430.
Λακωνομανεω.
Ελακωνομανην παντες ανθρωποι τότε. ib. Av. 1280.
Λαλαγεω
—Τὰι δ' επι δενδρῳ
Ορνιθες λαλαγεύντι—Theoc. 5. 48.
SYN. Αναφωνεω, αειδω, ηχεω. αναβοαω. λαλεω.
Λαλαγημα
Σοι—ζωαγρια. και λαλαγημα
Αντιθεμαι—Ep, Suid.
SYN. Αναφωνημα, ἠχημα, κραυγή τυμπανον.
Λαλεω.
Οἷα βλεπεις ὁπποῖα λαλεῖς—Theoc. 20. 6.
Κὴν αυλῷ λαλεω κὴν δωνακι—ib. 29.
SYN. Αυδαω, φθεγγομάι, φωνεω.—φλυαρεω.
Λαληθρος,—vid λαλος.
Εις την λαληθρον κισσαν—Lyc. 1319.
Λαλημα
—Κακαὶ φρενες, ἀδὺ λαλημα. Mosch. 1. 8.
—Ως λαλημα δῆλον εκπεφυκὸς εἶ, Soph. An. 326.
SYN. Λαλια —λαλος.
EP. Βαρβαρον, ηδὺ, πολυθρεον.
Λαληπέος
Απασ' Αχαιὶς μνῆμα σονγ', Ευριπίδη.
Ουκην αφωνος, αλλ' και λαλητέος. Ep. l. 3.
Λαλητικὸς, vid. λαλος.
—Καταδακτυλικὸς σὺ τὲ λαλητικὲ. Ar. Eq. 1378.
Λαλιὰ.
Και μην λαλιὰν μονὸν ασκῆσαι. ib. N. 928.
SYN. Λαλημα, ἕξις, αδολεσχια, φλυαρια.—δημηγορια.
Ep. Αδηρις, κοινὴ, ευκυλιξ.
Λαλιστερον.
Ευριπίδε πλεῖν η σταδιῳ λαλιστερα ib. R. 91.
Λαλος
Ηδιστην συνεριθον, αει λαλον—Call. Ep 21.
SYN. Αδολεσχος, ἡδυλογος, λαληθρος, λαλητικός. φλυαρος.
Λαμβανω.

Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαβεν —Il. α. 387.
SYN Καταλαμβανω, επιλαμβανω, παραλαμβανω, ληβω, δεχομαι, αποδεχομαι επιδεχομαι, κομιζομαι, φερμαι, αγω.
Λαμια.
—Λαμιας ορχεις απλυτες—Ar. Pa. 757.
Λαμπαὶ;
Ιερὰν δεξαμεναι—λαμπάδα ib. Th 108.
SYN. Λαμπηρ, δαὶς, φανος, λυχνος.
EP. Αιγλησσα, καλλιφεγγὴς, πυροεσσα, βραχομηκης, πυριδαπὶος, νυκτιχορευτος.
PHR —Θειον φωτὸς μιμημα. Naz.
—Κηροχιτωνα, Κρανα τυφηρέα λυχνον. Ep.
Λαμπαδιον.
—Λαμπαδιον περὶ το σφυρὸν ib. A. 1176.
SYN. Εριδιον, παρθηξ.
Λαμπαδοεις, vid. Δημητηρ.
Λαμπαδηφόρος, λαμπαδοῦχος.
Τοιόδ' εισιμοι λαμπαδηφορων τομοι. Æsc. Ag. 320
—Λαμπαδοῦχος ἀμερα, Eur. I. A. 1505.
SYN. Δαδοῦχος, δαδοφόρος, λαμπηδοῦχος.
Λαμπαδυχια.
Δεικηλα μη σεβουσι λαμπαδυχιαις Lyc. 1179.
SYN Δαδυχια, λαμπηδυχια,
Λαμπεταω. vid. λαμπω.
—Οσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετοωντι εἰκτην. Il. α. 104.
Λαμπετης.
—Ενθα Λαμπετης
Ιππουις πρηῶνος εις Τηθὺν κερας
Σληρὸν νενευκεν —Lyc. 1068.
Λαμπετιη Ηλιου κορη.
—Φαεθουσάτε, Λαμπετιη τε. Od. μ. 132.
Λαμπετιδης —Λαμπος
—Δολοψ αιχμῆς εὖ ειδὼς
Λαμπετιδης, ὁν Λαμπος εγεινατο φερτατος ανδ' ὧν
Λαομεδοντιαδης,—Il. ο. 526.
Λαμπυρὶς.
Τῆς Σισυφειας δ' αγκύλης λαμπερίδος. Lyc. 344.
SYN. Αλωπεκίς.—λαμπυρὶς, πυριλαμπυρὶς, φαλαινα.
Λαμπυξος
Ω Λαμπερε κυων—Theoc. 8. 65.
Λαμπρὸς.
—Λαμπρὸν φαος ηελιοιο. Il. 605.
SYN. Εκλαμπρος, επιλαμπος, αγλαὸς, παμφαινων, πυραυγης, ευφεγγης, τηλαυγης. τηλεφαὴς, αστραπτων, μαρμαιρων, διειδὴς, φαιδρὸς καθαρὸς. κομψὸς.—ενδοξος.—θεσπεσιοισιν ειδομενος στεροπεσσι.
Λαμπρυνω, λαμπυνομαι.
—Εν ἡμῖν ὁ ψογος λαμπρυνεται. Eur. El. 1039.

—Οχεις

—Οχοις τε και στολῇ λαμπρυνεται. ib. 966.
SYN. Εκλαμπρυνω, απολαμπρυνω φαιδρυνομαι, αυγαζω. —ανεχω. —εξαιθριαζω. —κωχαομαι.— καλλυνω, καλλωπιζω. καθαιρω.

Λαμπτηρ. vid. λαμπας.
—Λαμπτηρας τρεῖς εστασαν εν μεγαροισιν. Od. σ. 306

Λαμπτηρ-χια
Τας αμφί σοι κλαιουσα λαμπτηρχιας
Ατημελητες αιέν. Æſc. Ag. 905.
SYN. Λαμπαδυχια.

Λαμπτηροκλεπτης.
Λαμπτηροκλεπτης τριπλανεῦς ποδηγιας. Lyc. 846.

Λαμπω.
Τευχεα ποικίλ' ελαμπε,—Il. δ. 432.
SYN. Εκλαμπω, καταλαμπω, περιλαμπω επιλαμπω, διαλαμπω, αμαρυσσω, αποστιλβω, απαυγαζω, λαμπεταω.

Λαμυρος
Και—λαμυροῖς ομμασι πικρὰ γελα Ep. l. 7.
—Λαμυρᾶς δὲ χανὼν ὑπεδειξεν οδοντας. Theoc. 24. 234.
SYN. Καταπληκτικὸς,—στωμύλος.—
Ευτραπελος, ευλαλος, τερπιος.

Λανθανω
Νεστορα δ' ικε ελαθεν ιαχή,—Il. ξ. 1.
SYN. Διαλανθανω, επιλανθανω, παραλανθανω, εκλανθανω κρυπτομαι. εξαπαταω εμφωλευω, ληθω. εγκρυπτομαι κατακρυπτομαι. ελλοχαω.

Λανθανομαι
—Κιρκης μεν εφημοσυνη; αλεγεινῆς
Λανθανομην—Od. μ 227.
SYN. Εκλανθανομαι, επιλανθανομαι αμνημονεω. ληθομαι, επιληθομαι.
PHR. Λήθην εμποιεῖν.—ψυχὴν επεδεδρομε λήθη. Ap.

Λαξ
Λὰξ εν στηθεσι βας.—Il. ζ. 65.
EXP. Τῷ πλατει τῆ ποδος.

Λαογονος.
Λαογονον θρασὺν, ὃν Οινητορος—Il. π. 604.

Λαοδαμας.
—Μετ' αμ' μονα Λαοδαμαντα. Od. θ. 117.
Πὺξ δ' αῦ Λαοδαμας αγαθὸς παῖς Αλκινοοιο ib. 131.
EP. Αγαπηνωρ.

Λαοδαμεια.
—Και Λαοδομειαν,
Η δ' ετεκ' αντιθεον Σαρπηδονα—Il. ζ. 197.

Λαοδικη.
Λαοδικην Πριαμοιο θυγατρων εἶδος αριστην. Il. γ. 124.

Λαοδικη.
Λαοδικην, ἡ κεῖται επ' ἠϊονεσσι θαλασσης. Dion 915.

Λαοδοκος.
Λαοδοκῳ Αντηνοριδῃ κρατερῷ αιχμητῇ. Il. δ. 87.

Λαοκοων.
Λαοκοων Οινῆος αδελφεὸς· ὃ μεν ἰῆς γε
Μητέρος, αλλα ἑ θῆσσα γυνὴ τεκε.—Ap. ι. 192.

Λαοθοη
—Κρειουσα γυναικῶν, Il. χ. 48.
—Λαοθοη, θυγατηρ Αλταο γεροντος. Il. φ. 85.

Λαοκοοσσα
Ου μὰν οὐδὲ τὸν αλλον εφ' ἑστιη εἶδε πατρωη
Παιδων Λαοκοοσσα, φιλον γαμον εκτελεσαντα. Theoc. 22. 206.

Λαομεδεια.
—Εναγορη, και Λαομεδεια. Heſ. Θ. 257.

Λαομεδων
Ανίρος αφραδιησιν αγαυῦ Λαομεδοντος Il. ε. 14.
EP. Αγηνωρ, αφρων, εκπαγλος, κρατερὸς, ψευδημοτης.

Λαομεδοντιαδης. vid. Λαμπος.

Λαοπαθης.
Λαοπαθῆ τε σεζιζων. Æſc. P. 950.

Λαοπορος.
Λαοπορους τε μηχαναις. ib. 113.

Λαὸς.
Βηλομ' εγὼ λαὸν σον εμμεναι,—Il. α 117.
SYN. Λεως, δῆμος. πλῆθος, οχλος.
EP. Αγριωτης. ασπετος, αμετρητος, απειρων, αδιδακτος, αταθαλος, αλητης, απευθὴς, αγηνωρ, αμιλλητὴρ, απτοεπὴς, αινομανὴς. αφρων, απσιδευτος, ἑκατομπολις, ἑτεροζυξ. ἑτεροπτολις, ὁμοπτολις ευρὺς, ευρυθενὴς, μεγαλοσθενετης. ευηνωρ, κρατεραλκὴς, μαιολης κεισφορων, θεσδὴς. θεοφρων. θεοδεγμων θεοκλητος, θοινητωρ, ζηλημων, ερεσιφοιτος, κακομητις, θρασὺς, πολυγλωσσος, πολυθαμβὴς, πολυσπερὴς, ταχυπειθὴς, φιλοπευθὴς, χθαμαλοφρων.—ηγητὴρ κυδοιμοῦ.

Λαοσσοος.
Ουτέ κ' Αθηναιη λαοσσόος.—Il. v. 128.

Λαοτρόφος. vid. Καμαρινα.

Λαοφθόρος,
Και στατιν Ελληνων λαοφθόρον.—Theog. 779.

Λαοφόνος.
—Λαοφόνον Διομηδεα. Theoc.—17. 53.

Λαοφόρο, λεωφόρος
Λαοφίρον καθ' ὁδὸν,—Il. ο. 682.
SYN. Δημοσιος.

Λαπαζω λατασσω.
—Λαπαξειν αστυ Καδμειων ἐμα. Æſc. S. T. 47.

SYN.

SYN. Αλαπαζω, εκλαπαζω, κατασκαπτω, εκπορθεω, αρπαζω, μαλαττω εκκενοω.

Λαταρα
Οὔτα κατὰ λαπαρην.—Il. ζ 64.
SYN. Λαγών, ἰξυς, ὑπογαστριον, ἤτρον. ὑπητριον.

Λαπιθαι.
Υἷας ὑπερ θυμὸς Λαπιθαων αιχμηταων. Il. μ. 128.
EP. Ερισθενεῖς, ὑπεροπλοι

Λαπτω.
Λαψοντες γλωσσῖσιν αραιῖσι μελαν ὑδωρ. Il. π. 161
SYN. Πινω, αναρροφεω, λειχω. αναλαμβανω. λαφυσσω, εκλαπτω.

Λαρὶς λα ος
—Η ιχθυδορις λαριδεσσι Ep. l. 3.
EP. Αλιζωος.

Λαριὸς
—Μεγα και λαριὸν επος τι. Ar. Av. 465.
Λαριτε ταυρε—Athen l. 9.
SYN. Λιπαρὸς.—ηδύς.—μεγαλαριος.

Λαρισσα
Τῆλ' απο Λαρισσης εριβωλακος—Il. ε. 301.

Λαρισσαῖος.
Και Λαρισσαῖος τον εμὸν Λυκον ἔδεν—Theoc. 14. 30.

Λαρκαγωγὸς
Τες ονες τες λαρκαγωγές. Eur. Fr.

Λαρκος
—Ο λαρκος δημοτης ἐδ' ἔστ' εμός. Ar. A. 332.
EXP. Πλεγμα τι κοφινῶδες. φορμὸς, κοφινος.

Λαχνιον
Ως τὸδε το λαρνιδιον ε προδωσω πότε. ib. 339.

Λαρναξ.
Και τά γε χρυσειην ες λαρνακα θῆκαν ελόντες. Il ω. 795.
SYN. Κιβωτὸς, σορος, θυλακιον καμπτρα.
EP. Υ'γροπορός, αργυρεα, κοιλη.

Λαρνακοφθορος.
Τα προσθεν αυλητῆος εκπεφειγότα
Ψυδραῖσι φημαις λαρνακοφθορ ρις ριφας. Lyc. 235.

Λάρος.
Σευατ' επειτ 'επὶ κῦμα, λαρῳ ορνιθι εοικώς. Od. ε. 51.
SYN. Καυηξ.

Λαρὸς.
Αυτὸς ενὶ κλισιῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον εθηκας, Il. τ. 316.
SYN. Ηδὺς, γλυκὺς, προτιμὸς, χάρεις, τερπνός. λαβρός. καλὸς ἀπαλός.

Λαρυγγιαω,
—Βραγχα λαρυγγιοων. Ep. l. 2.
SYN. Κρωζω.

Λαρυγγιζω.
Λαρυγγιῶ τὰς ρητορας—Ar. Eq. 357.
SYN. Καταβοαω.—πλατυνω τὴν φωνήν.—λαρυγγα θεραπευω.

Λαρυγξ.
Εγὼ δε τον λαρυγγ' αν εκτεμοιμί σε. ib. R. 583.
SYN. Φαρυγξ, ασφαραγος.—Καταποτης.

Λαρυνθιος (Ζευς)
Χαριν τιοντες Κερδυλᾳ Λαρυνθιῳ. Lyc. 1092.

Λασανον
Πρὸ τε πολεμε τα λασανα τῇ Βελη ποτ' ἦν. Ar. Pa. 893.
SYN. Χυτροπους.

Λασιος.
—Πυλαιμενεος λασιον κῆρ. Il. β. 851.
Τοῖσι δ' οἷς λασιος μεγας εν κλισιῃ ἱερευτο. Il. ω. 125.
SYN. Πυκνὸς. συνετὸς.—δασὺς, πολυτριχος, δασυθριξ, τραχύς.

Λασιαυχην.
—Ταυρε λασιαυχενός εστιν ὁμοῖα. Hom. M. 224.

Λασιῶνες.
—Δριμας και λασιῶνας. Nic. Th.
SYN. Φυταλιαι, αναδενδράδες.

Λασκω.
Βοὰν δ' ελασκε τάνδε—Eur. El. 1213.
Τοιαῦτα λασκεις τὰς—φιλες; ib. Andr. 671.
SYN. Λεγω, φθεγγομαι.—λοιδορεω. λακιζω. λαλεω. ὑλακτεω.

Λαταξ
—Σικελὰς εκ κυλικων λαταγας. Call. Fr.
—Λαταγων πληγμασι τερπομενος. Suid.
EXP. ἡ μεγαλη σταγών.—ἦχος. ψοφος.

Λατινις.
Γραμμα τό περ καλεσσι Λατινίδι τιτλον ιῷ Nonn.

Λατινοι.
Τοις δ' επι μερμερον εθνος αγαυων εστι Λατινων. Dion. 350.

Λατινος.
Ηδε Λατινον αμυμονά τε κρατερον τε. Hes. Θ. 1013.

Λατμιος
Λατμιον αν νεκρος ἦλθε.—Theoc. 20. 39.

Λατομια, λατομιον.
Η πιειν σε μολε κοψατο λατομιων. Ep. l. 2.
SYN. Λιθοτομια, λιθεξεον.

Λατρεια, λατρευμα.
Φεῦγε δε λατρεια; ανομης, θεῷ ζῶντι λατρευε. Sibyl.
Οιας λατρειας, ανθ' ὧν ζηλη τρεφει Soph. Aj. 503.
—Ουδ' επ' Ομφάλῃ ποτων λατρευματα. ib. Tr. 361.
SYN. Θεολατρια, σεβας, σεβασμα, θρησκεια, υπηρεσια.—εργασια, θεραπευμα, δουλεια.
EP. Αδικος.

Λατρευω.
Φοιβῳ λατρευων μη παυσαιμην. Eur. I. 152.
Μοχθοι; λατρευων τοῖς ὑπερτατοις βροτῶν Soph. Œd. C. 106.
SYN. Σεβομαι, θεραπευω, θυω, σεβω, τιμαω. —δουλευω, ὑπηρετεω. προσταλαιπωρεω.

Λατρευς, Λατρις.
Ω νιν κολαπτὴς δεινὸς ὠτασας λατρεύς. Lyc. 593.
Λυδῇ γυναικὶ φασί νιν λατριν πονεῖν. Soph. Tr. 70.
—αρχαια λατρι. Eur. Hec. 607.
SYN. Οικετης, δμώς, θης. δουλος (απὸ μισθ. — Θῆσσα, δουλη
EP. Οικοσσόος, κακός, εφημεριος.

Λατυμνος.
—Τὸ βαθυσκιον αμφὶ Λατύμνου. Theoc. 4. 19.

Λατυπεω
—Τα χειμωνακτες εργαται—
Ελατυπησαν κοιραν—Lyc. 503.

Λαυκανια.
—Και αιθοπα οἶνον
Λαυκανιης καθεηκα.—Il. ω. 642.
SYN. Λαιμός.

Λαυρα, Λαυρη.
—Και αργαλέον στομα λαυρης. Od χ. 137.
SYN. Αμφοδος, ρυμη, στενωπὸς (δημοσιος.)

Λαῦρος, vid. Κυκινδρις.
SYN. Πλατὺς, ευρυχωρος.—πολύς. ευπορος.

Λαυρεως.
Λαυρως σαλευων πᾶν τρικυμιᾳ πεδον. Lyc. 475.
SYN. Ευρεως, ευρυχωρος, πλατεως, διεξοδικως. —ευπορως.

Λαυροστομεω (al. λαβροστομεω)
—Μηδ' αγαν λαυροστομει. Æsch. Pr. 327.
SYN. Γλωττοστροφεω, περιλαλεω, θρασυστομεω.

Λαφυγμὸς.
Δαπανης, λαφιγμᾷ.—Ar. N. 52.
SYN. Λαφυξις, αδηφαγια, πισταποσις, λαιμαργια. ασωτια.

Λαφυρα.
—Κάι σε παγχρυσοις εγὼ.
Στεύω λαφυροις.—Soph. Aj 93.
—Πασας αρετᾶς λαφυρ' εχων ετ' οἴκοις. ib. Tr. 657.
SYN. Εναρα, σκῦλα. ἐκδυματα.

Λαφυσσω, λαφυσσομαι.
—Αἷμα και εγχατα παντα λαφυσσει. Il λ. 176.
Λαφυσσεται λαφιγμὸν αἰδρεῖον παν. Suid.
SYN. Λαπτω καταπινω, καταβιβρωσκω, βοσκομαι, ωσωτευομαι, λαιμασσω, λιχνευω, διαπαρατσω. αναλισκω

Λαφυστιος.
Κτῆσίν τε βοίναις Πρωτιὼν λαφύστιαν. Lyc. 791.

Πῇ σοι, ἀεικα κυπέλλα, λαφυστιε ;—Ep. l. 1.
SYN. Λαφυκτὴς, λαιμαργος, αδηφαγος.

Λαχαινω.
Τῇ μεγαλην ελάχαινε—ταφρον—Mosc. 4. 96.
SYN. Ορυσσω, σκαπτω, εκλαχαινω, εκχοϊζω, ταφρευω, αλοκιζω. λαχυνω,

Λαχανον
—Λαχαγάτ' αγρια δροσερά. Ar. Pl. 298.

Λαχανοπωλητρια, λαχανοπωλις
Ευριπίδη τὸ τῆς λαχανοπωλητριας. ib. Th. 394.
Η λαχανόπωλις παραβλεψασά φησι,—ib. V, 495.

Λαχεια.
Νῆσος επειτα λαχεια—Od. ι. 116.
Ενθ' ακτῇτε λαχεια, ib. κ. 509.
SYN. Ελαχιστα, ελαχεια. al. ευγειος, ευκαφος. al. Nom. pr.

Λαχεσις.
Κλευθὼ και Λαχεσίς σφιν εφεστασαν—Hes. ἀ. 258.
EP. Χρυσαμπυξ.

Λαχὴ, λαχος, λαχμος.
Ταφων πατρωων λαχάι. Æsc. S. τ. 920.
Ατιμ' ἀτιετα διομεναι λαχη θεῶν. ib. Eum. 389.
Ρηιδιως τε φερειν αμφοτερων τὸ λαχος. Theog. 592.
Και κλῆρος ἐβαλεντο φιλοχλαινῳ τιπ λαχμῳ. Nonn.
SYN. Κληρωσις, λῆξις, παλος.—μοῖρα.
EP. Αδηϊτος.

Λαχνη.
—Ψεὶνη δ' επεινοδε λαχνη. Il. ζ. 219.
SYN. Τριχωσις, δασυτης, κροκὺς, ιθλος. ὑλη. —αφρός.—
E. P. ιλη, δυσπαιπαλος, πορφυροεσσα.

Λαχνηεις.
—Και δερματι λαχνηεντι. Il. ι. 544.
SYN. Δασὺς, λασιος, βαθυθριξ, βαθυμαλλος. ιθλωδης.

Λαχνωδης.
Και μην λαχνῶδης τεθας ανθηρᾶς χλοης. Eur. C. 539.
SYN. Ποικιλος, λεπτοπους, χλοερὸς.

Λαχυνω, vid. Λαχαινω
Χερσον λαχύνη, ἔστιν αυλακας τεμών, Lyc. 624.

Λαω
—Ελλον. Ασπαιροντα λαων,—Od. τ. 229.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω, σκοπεω.—απολαυω. —λαπτω.

ΛΕΑΙΝΑ.
Ωρεσιν εν Τμαριοισιν ὑποβλεπει ανδρα λεαινα
Ωμοτοχος, (τᾶς φαιτὶ πελειν βλοσυρατατον ομμα,)
Call. 6. 52.
EP. Δασυστερνος, ανικητος, ερυθρυκος, ερημονομος, ορεσβιος, οριπλαγκτος, ορεσσαυλος, μειλιχια, λεχωις, ταυροσφαγος, χαμευνας.

Λεαινω. vid. Λειαινω
—Ινα λεκτιομι τᾶτ' ημπισχομην. Ar. Ecc. 535.
SYN. Απολεαινω, εκλεαινω, επιλεαινω, ὁμαλιζω, εξομαλιζω ὁμαλυνω, λειγεω, λειοω, εξισοω χθαμαλοω.—θερομαι, θερμαινομαι.—λυτυνω, εξαλειφω.

Λεαιδρος Λειαιδρος.
—Λεανδρος Α ξυδοδι δωματα ναιων
Ηρᾶς ες ποδον ἦλθε—Musᾶ. 28.
EP. Ιμεροεις, αιτοπαθης, καρτεροθυμος, πολυκλαυτος.
Ειπὲ, θεὰ. κρεφιων επθιμαρτυρα λυχνον ερωτων,
Και νυχιον πλωτῆρα θαλασσοπορων ὑμεναιων,—κ. λ.
Musᾶ.

Λεαντειρα. λεαντειρα (λεαινσα.)
—Λεαντειραντε κισηριν Ep. Suid.

Λεβης.
—Ως δε λεβης ζεῖ ενδον, επειγομενος πυρὶ πολλῷ,
Κνισση μελδομενος ἀπαλοτρεφεος σιαλοιο,
Παντοθεν αμβολαδην,—Il. φ. 362.
SYN. Αγγεῖον, κακκαβος, κακκαβη, καδος, κρεῖον, κρεωδοχον, θερμαιτήρ, θερμαντηριον.
EP. Αἰθων, δολοφρονος, επηεταιος, ατιγητος, καλὸς, ευχαλκος, καθαρὸς, κακοξεινος, πυριπιους, πυριπιευστος, περικμητος, παμφαινων, λευκὸς, αργυρεος.
Καδδε λεβητ, απυρον, θεοις αξιον, ανθεμοεντα.
—Τεσσαρα μετρα
—Κεχανδώς. Hom.

Λεβητιζω.
—Φθιτων
Σαρκος λεβητιζουσα δαιταλεργίαν. Lyc. 159.
SYN. Εψω αναζρασσομαι.

Λεγεων.
Και γαρ αετοφορων λεγεωνων δοξα πεσεῖται. Sibyl.
SYN. Φαλαγξ, ταγμα, στῖφος εκλεκτον.

Λεγνατος.
—Κὰι ες γονυ μεχρὶ χιτῶνα
Ζωννυσθαι λεγνατὸν,—Call. 3. 12.
SYN. Θυσαιοεις, κροσωτὸς.—την ὥαν εχων.

Λεγω
Οξέα κεκληγὼς λεγ' οιστεα—Il. ζ. 222.
SYN. Αυδαω, εζω, ενεπω, αναγγελλω, ῥητορευω, φημὶ.

Λεγω, λεγομαι.
Οστεα Πατροκλοιο—λεγωμεν. ψ. 239.
Ὀστεα λευκὰ λεγοντο—Il. ω. 793.
SYN. Αναλεγω, συλλεγω, επιλεγω, καταλεγω, μετρεω.

Λεγομαι.
Εν δ' ἀρα κάι τοτ' ελεκτο—Od. τ. 50.
SYN. Κεῖμαι, κατακειμαι.

Λεηλατεω.
—μαχαι τε, λεηλατιαι τε, φοιοι τε. Phoc. 42.
SYN. Ληστεια, εφεδρευσις, επελευσις, λωποδυσια, αλωσις, αισχαλωσια, εκπορθησις, περισιλησις, εκτρυχωσις, λεια, ληστεια, αδικια.

Λεηλατεω
—Η τον εσαει λεηλατητει χρονον;—Soph. Aj. 343.
SYN. Ληστευω, λαφυραγωγεω, πορθεω, ἁρπαζω, κατασκηπτω, εγκατασκηπτω, λωποδυτεω, εφορμαω, αισχαλωτευω, λῃζομαι.

Λεια.
Δαναῶν εοτὰ και λειαν. ib. 145.
SYN. Ποιμνια, εοσκηματα.—ληῖς, αγνα.

Λειαγορη.
Λειαγορη τε, και Ευαγορη—Hes. Θ. 257.

Λειαινω.
Πᾶν δ' ευ λειηνας,—Il. δ. 111.
Λειηναν δε χορον—Od. Θ. 260.
SYN. Λεαινω. ξεω, επικοσμεω.—πραϋνω.

Λειβω.
—Λεῖβον μελιηδέα οἶνον. Il. ζ. ult.
—Οδυρετο, δακρυα λειβων. Il. σ. 32.
SYN. Επιλειβω, σπενδω, αποσπενδω, καταρχομαι.—αβω, σταζω, σταλαζω. Εκλυω.

Λεῖζομαι poet. Λῃζομαι
Δμωαι δ' ἁς Αχιλευς ληῖσσατο—Il. σ. 28.
SYN. αγρευω, λεηλατεω, προσκταομαι, αισχαλωτιζω, διαρπαζω, λαφυραγωγεω. εκπορθεω. μεριζομαι.

Λειμαξ. Λειμὸς. λειμων.
Αρτεμίδος αλσος λειμακας τε—Eur. I. A. 1544.
—Σμαραγεῖ δέ τε λειμων. Il. β. 462.
SYN. Χορτοκοπειον, εαμεμη, πισεα, τα. παραδασος.—αυλων.
EP. Αιγιβοτος, ακηρατος, ανθεμωδης. ανθεμοεις, ανθ κομος ανθηφορος, αμπρεπης, αγλαοκαρπος, πολυρροδος. ανροδελὶς, ζαθεος, ερατεινος. εθαλὴς, ευστεφανος, ερσηεις. δροσερὸς, ευθερὶς. ευθυσχιος, λιπαυγὴς. μαλακὸς εμπεδεφὴς λειποφορος, καθαρὸς, παρακτιὸς. πορφυρεος, πολυστεφανος ροδοεις, ὑδρηλὸς, ὑποδροσος, χηνοβοσκος. Ηλυσιος. Λοιος. Σκαμανδριος.
—Μεχα στιβαδεσσιν ονειαρ. Theoc.

—Ω'ς νεβρὸς χλοερᾶις
Ἐμπαίζουσα λειμακος ἡδονᾶις. Eur.
Λειμωνιὰς, vid. Νυμφαι.
—Λειμωνιασιν χαιρουσα πιοιῆσι. Orph. H.
Λειμωνιος.
Ἰδαιᾳ—λειμωνιᾳ μηλων ποᾳ. Soph. Aj. 607.
—Καὶ ες λείμωνια φυλλα. Theoc. 18. 39.
SYN. Λειμανὶς, λειμωνὶης.
Λειμωνοθεν, λειμωνοθε
—Ὀροφον λειμωνόθεν αμησαντες. Il. ω. 451.
Λειοκριτος.
—Αινειας Λειοκριτον ετασε θυρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομηδεος εσθλὸν ἑταῖρον. Il. ρ. 344.
Λειομιτος.
Παλλάδος ἱστοπόνε λειομιτε καμακος. Ep. l. 6.
Λειοντομαχης
Τὸν λειοντομαχαν,—(Ηρακλῆα) Theoc. Ep. 20. 2.
SYN. Λειοντοπαλης.
Λεῖος.
—Λεῖος δ' ἱπποδρομος αμφὶς. Il. ψ. 330.
Λεῖος πετραων,—Od, ε. 443.
Πνεῦμα λεῖον, και καθεστηκός. Ar. R. 1035.
SYN. —Μαλακὸς, πρᾳος.—φαλακρὸς. Λειοθὴς, ὁμαλὸς, λισσὸς —λευρὸς.
Λειοτης.
Σπλαγχνωντε λειοτητα—Æsc. Pr. 492
SYN. Ομαλοτης. λεῖοι τὸ
Λειπογαμος.—λειποπατηρ.—(Ελενη.)
Των λειποπατερα, τὰν λειπογαμον, Eur. Or. 1309.
Λειπονανς.
Πῶς λειπονανς γενωμαι
Ξυμμαχιας ἁμαρτών; Æsc. Ag. 220.
Λειπτέον.
Ου λειπτέον ταδε'—Eur. Herc. F. 1385.
Λειπω.
Τον δέ κατ' αυτόθι λεῖπεν,—Il. φ. 201.
SYN. Απολειπω, καταλειπω, ελλειπω, εκλειπω. εμπρολειπω, προλειπω, επιλειπω.
Λειριον
Ως δ' ὁτε λειρια καλὰ περιβρομεισι μελισσαι. Ap. ι. 879.
SYN. Κρινον. ανθος.
EP. Εὐπνοον, αργεννὸν, λευκὸν, λευκοχροον, ὑρεσιφοιτον.
Λειριοεις.
Τεττιγες—οπα λειριοεσσαν ἱεῖσι· Il. γ. 152.
SYN. Ηδὺς, επιθυμητὸς. λειρινος, λειρωδὴς. αρθεμοεις. προσηνὴς, ἁπαλὸς.
Λεῖστὸς, λῃστὸς
—Ψυχὴ παλιν ελθεῖν ετε λεῖστη. Il. ι. 408.
Δῃστοι μεν γάρ τε βοες—ib. 406.

SYN. Κτητος, λαμβανομενος (εκ λειας.)
Λειτεργικὸν.
—Ψυχικὴν λειτεργιαν. Suid.
SYN. Λειτέργημα, ὑπηρετία.
Λειχαναρ.
Λειχαναρ δ' αυτοῖο τιτυσκετο—Hom. B. 214.
Λειχομυλη.
Λειχομυλη, θυγατηρ Πτεροτρωκτα Βατιλῆος. ib. 29.
Λειχοπιαξ
—Τὸν δὲ κατὰδε
Λειχοπιαξ οχθησιν εφεζομενος μαλακῇσι. ib. 99.
Λειχω.
Ἐν κασαυριοισι λειχων.
Τῆν αποπτυστον δροσον. Arist. Eq. 1282.
SYN. Αναλειχω, περιλειχω, απολειχω, εκλειχω, επιλειχω, λαπτω, λιχμαζω.
Λειψανον, λειψανα τά.
Αργεῖς—λειψανῳ πεπληγμένος, Eur. M. 1387.
Και ταχα δ' εκ γαιης ελπιζομεν ες φαος ελθεῖν
Λειψαν' αποιχομενων—Phocyl. 99.
Ουτοι λειψανα τῶν αγαθῶν
Ανδρῶν αφαιρεῖται χρονος. Eur. Andr. 774.
SYN. Λεῖμμα, καταλειμμα. εγκαταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα, εκαπολειψις
EP. Κωτὰ, λυροζελγία, πυρικαυστα.
Λειψευδριον.
Οιπερ επὶ Λειψυδριον ηλθομεν—Ar. L. 666.
EP. Προδοσεταιρον.
Λειωδης.
Λειωδης—Οποπος υἱὸς. Od. φ. 144.
Λειωκριτος.
—Ευηνορίδης Λειωκριτος—Od. ε. 242.
Λεκανη, λεκανον.
Χαλκῃ προσπταισα; λεχανῃ ποτε—Laert. l. 4.
Δοτε μοι λεκανην. Arist. N. 904.
Κάι μοι λεκανον τῶν λαγωων δὸς κρεῶν. ib. A. 1109.
SYN. Νιπτὴρ, λυτὴρ, πελυξ. καθαριον, τρυβλιον. παταιη, λεκανὶς, λεκὶς, λεκανιδιον, λοπὰς, πλυνὸς, πυελος.
Λεκιθ ος. (εἶδος οσπριου.)
Ες τον χαλκῆ επιβαλλομενον
πιλον, λεκιθον παρὰ γραός. ib. L. 562.
SYN. Πισσὸς, πῖσος.
Λεκιθοπωλις.
Η λεκιθοπωλις,—ib. Pl. 426.
Λεκτὸς.
Οι δὲ τ' ἠϊθεων Λεκτοι. Soph. Œd. T. 19.
Αλλ' επ' εεσω παντα λεκτά—ib. Ph. 642.
SYN. Επιλεκτος.—δηλωτὸς, ἑρμηνευτος,—αριστεύς.

Λεκτὸν.
Ἰδὴν δ' ἱκεσθην πολυπειδακα μητερα θηρῶν,
Λεκτὸν, οἳ πρῶτον λιπετην ἄλα.—Il. ξ. 284.
Λεκτὸν τ' ημαθοεντα παξεστιχες,—Hom. A. 217.

Λεκτρον.
Ευδετκ' εν λεκτροισιν,—Il. χ. 503.
SYN. Λεχος, ευνη, κοιτη, κλιντὴρ, μανδρα, δεμνιον. Θαλαμος.
Ep. Ακηρατον, απειρογαμον, ανυμφευτον. αδυπητον, αθεσμον, ακηρυκτον, ακανθοφόρον, αθηητον, βαθυστρωτον, ευστρωτον, εὐκρεκαλον, ερημονόμον, ευτροχαλον, ευπτερυξ, γαμηλιον, μαλακὸν, μοιχικὸν, νυμφιον, καλλιγαμον θυμῆρες, δυσπαρευνον, ονειροτόκον, πολυσπερὲς, ὑπαλέον, τελεσσιγονον, ὁμοζηλον, φιλαγρυπνον, χαμαιστρωτον, στερρὸν, φυταλμιον.

Λεκτροκλοπος.
Λεκτροκλοποι δ' εὐρεπιλοχοι—Sibyl. l. 1.

Λεκτροχαρὴς. vid. Αφροδιτη.

Λελεγες.
Αλτεω, ος Λελεγεσσι φιλοπτολεμοισιν ανασσε. Il. φ. 86

Λεμβὸς, (πλοῖον μικρὸν.)
—γερων επ' ερεσμασι λεμβος. Theoc. 21. 22.
SYN. Εφολκιον.
Ep. Θαλασσοπορον, καλιγομφον.

Λεμμα.
—Απολεψαντα χρὴ
Απὸ τῆς κεφαλῆς το λεμμα—Ar. Av, 675.
SYN. Δεπος, λεπισμα, φλοιὸς, καλυμμα.

Λεονταγχωνος
Τἰν με, λεονταγχωνε, συοκτόνε—Call. Ep. 7.

Λεοντευς.
Υἱὸς δ' Αντιμαχοιο Λεοντευς, οζος Αρηος, Il. μ. 188.
—Λεοντῆος κρατερὸν μενος αντιθεοιο. Ib. ψ. 837.

Λεοντοβαμων.
Λεοντοβαμων πᾶ σκαφη χαλκηλατος. Æsc. Fr.

Λεοντεος. Λεοντῆ, λεοντεη, (δορὰ.)
Δερμα λεοντειον—Theoc. 24. 134.
Ορῶν λεοντην επὶ κροκωτῷ κειμενην. Ar. R. 46.
SYN. Λεοντωδης, λεοντιος.

Λεπαδνον.
—Αμφὶ δὲ καλὰ λεπαδν' εταν—Il. τ. 393.
SYN. Μασχαλιστὴρ, ἱμὰς (ὑποτραχηλιος,) ζυγολωρον.
Ep. Χρυσειον, προστερνιδιον, προστηθιδιον.

Λεπαῖος.
—Λεπαιαν δ' οφρυην καθημενος. Eur. Hera. 395.
SYN. Ορειος, αποκρημνος.

Λεπαργος.
—Σιτδ' ὁ λεπαργος. Theoc. 4 45,

SYN. Λευκὸς. λευκοποικιλος, λευκοπλευρος.

Λεπας.
Ωσπερ λεπας τῷ μερακιῳ προσισχεται. Ar. Pl. 1097.
SYN. Κογχυλιον.

Λέπας.
Ευστιβὲς αιθυιαις ιχθυβολοισι λεπας. Ep. l. 6.
SYN. Ακρωτηριον.

Λεπαστὴ. (κυλιξ.)
Φησεις επειδὰν εκπιης οινο λεπαστήν. Ar. Pa. 916.

Λεπιδωτος.
—Και φολιδεσσιν
Αργυφέσιν λεπιδωτὸν αποστιλβοντα—Orp. L.

Λεπὶς.
Ταῖς λεπιδεσσιν εοικὸς,—Poffel.
SYN. Λεπος, φολὶς, ιχθυημα.

Λεπρα.
Και λεπρην ελατειας ατερπέα—Naz.
SYN. Ελαφαντιασις.

Λεπρὰς
—Πετρα τε τετυκται Λεπράς—Theoc. 1. 40.
SYN. Τραχεῖα, λευκὴ.

Λεπρεον.
Βδελυττομαι τον Λετρεον—Arift. Av. 151.

Λεπρὸς.
Τρεῖς λαχοντας τὸς δ' ἱμάντας εκ λεπρῶν. Ar. A. 724.
Τον λεπρὸν ακαθαρτὸν οντα τῷ νομῳ. Cyr.
SYN. Ψωρὸς, ψωρωδης τραχύς.

Λεπταλέος.
Λεπταλεη φωνῆ —Il σ. 571.
SYN Λεπτὸς. ἡδύς.

Λεπτοβαθὴς.
Προστομιων λεπτοβαθῶν Νειλ. Æsc. Supp. 4.

Λεπτοδομος.
Πισυν. λεπτοδομοις πεισμασι—ib. Perf. 112.

Λεπτολογεω.
Και λεπτολογεῖν ηδη ζητεῖ,
Και περι καπνὸ στενολεσχειν. Ar. N. 319.
SYN. Λεπτοεπεω, μικρολογὸμαι, αντιλογεω, σοφιζομαι στωμυλλομαι. λεπτεργεω.

Λεπτολόγος, λεπτολογιστὴς.
Λεπτολογος ζυνετας φρενας—
Ανδρῶν γνωμοτυπων. ib. R. 900.
Ανδρε χρη λεπτολογιστα—ib A. 319.
SYN. Αντιλογικὸς, σοφιστὴς.

Λεπτομιτος.
Ερρ' αἰθεριην πλοκαμων εμῶν
Ἀπο, λεπτομιτον φαρος. Eur. Andr. 831.

Λεπτὸς.
—Λεπτὴ δέ τε μῆτις. Il. κ. 226.
—Εἱματα—λεπτάτε καὶ χαριεντα, Il. χ. 511.

S Y N. Αραιὸς, ισχνὸς, λεπτομερὴς, μικρὸς, ασθενὴς. αφανὴς, ετήσιος, αμενηνὸς. δαιδαλος.—κολοβὸς,

Λεπτοτης.
—Βασιλεῦ τῆς λεπτοτητος τῶν φρενῶν! Ar. N. 153
S Y N. Λεπτομερεια λεπτοσυνη, λεπτολογια, στωμυλια ισχνοτης ισχνοτητα ισχναι, ατροφια, τηκεδὼν, τῆξις.—το λεπτὸν, κερματιον

Λεπτεργεω
Ου γαρ εν δεοντι λεπτεργᾶς. Eur. Hipp. 923.
S Y N. Εκλεπτεργεω. λεπτολογεω.

Λεπτεργὴς
—Καλὸν δὲ περὶ χροΐ κακπεται εσθος
Λεπτεργὲς πνοιῇ ανεμων —Hom. xxx. 14.
S Y N. Λεπτὸς, λεπτοιητος, δαιδαλεος

Λεπτυνις.
Λεπτυνιν α τρεμουσαν, ὑδαιαν θεάν. Lyc. 49.
E X P. Περσεφονη al. ψυχή.—Αδης.

Λεπυρον.
—Το λεπυρον επὶ κροταφοισι καρυη. Hom. B. 130.
S Y N. Κελυφος, κοχλος, κεράμος. φλοιὸς. οστρακον—το φλοιῶδες, τὸ ξυλινον ἑρκος.

Λεπυριον
Λεπτὸν απὸ πριγοιο λεπυριον'—Theoc. 5. 95.
S Y N. Φλοιαριον.

Λεπυρὸς.
Ωοτόκοι οφιες λεπυρὴν θαλπουσι γενεθλην. Nic.
S Y N. Λεπυρωδης, λεπωδης, λεπιδωτος, φολιδωτος.

Λερνη.
—Λεοντοβοτον Λερνην—Nonn.

Λερναῖος.
Λερναιην—Υδρην—Hef. Θ. 314.
Λερναῖα—κακατα—Eur. Ph. 127.

Λεσβιαζω, λεσβιζω.
—Η μᾶσ' εκ ελεσβιαζεν—Arift. R. 1342.
Μελλησαν ηδη λεσβιειν τὰς ξυμποτας. ib. V. 1337.
E X P. Μολυναι τὸ στομα.—προς ανδρα στοματοειν.

Λέσβις. vid. Λεσβος.

Λεσβιος.
Τιθει δε Λεσβιης μοι (ερωτας.) Anac. 32. 14.

Λεσβος.
Δωσω δ' ἑπτα γυναῖκας, αμυμονας, εργ' ειδυιας, Λεσβίδας, ἀς ὁτε Λεσβον ἐυκτιμενην ελεν αυτὸς, Εξελομην—Il. ι. 129.
E P. Ηνεμοεσσα, ενρυχορος, ερυμνὴ, ἱερὰ, οινοπὰ. Ηγαθεη, μακαρος ἑδος Αιολιωνος. Hom.

Λεσχαζω.
Σιγᾶν δ' ακ εθελουσι κακοὶ κακὰ λεσχαζοιτες. Theog. 613.
S Y N. Φλυαρεω, διαλεγομαι. λεσχηνευω. μυθολογεω.

Λεσχη.
Ηέ που εσ λέσχην—Od. σ. 308.
Ὅτι σιγηλατο τήνδε γεροιτων
Πρὶν δετο λεσχην—Soph. An. 166.
Λογονεῦ τιν' εχεις πρὸς εμὰν λεσχαν ib. Œd. C. 162.
Ηλιον εν λεσχη κατεδυσαμεν,—Call. Suid.
S Y N. Διαλεξις, συλλογος, παιγνιον ὁμιλια—φλυαρια. πολυλογια, λεσχηνεια—καθεδραι (φιλοσοφων)—κοινὸν δειπνατηριον.—κωμινος
E P. Ποινρὰ, κακοστομος.

Λευγαλέος.
Εν δαὶ λευγαλεη—Il. ξ. 387.
S Y N. Ολεθριος, ολεθριωδης, ολοος. χαλεπὸς, αλγεινὸς. κακὸς. δυσαρεστος, περιαλγὴς, οικτρὸς, ασθενὴς ευτελὴς, αὐοξος. ὑγρὸς

Λευγαλεως
—Λευγαλεως νηῶν ἄπο και κλισιων
Τρῶες εχωρησαν—Il. ν. 723.
S Y N. Ολεθριως, αδοξως, χαλεπῶς, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.

Λευκαινω.
—Λευκαινον ὑδωρ ξεστῆς ελατηρσιν. Od. μ. 172.
S Y N. Λευκοω, ὑπολευκαινω. διαλευκαινω, επιλευκαινω, εκλευκαινω. χιονω.—πυροομαι

Λευκανθὴς.
—Χνοαζων αρτι λευκανθὲς καρα. Soph. Œd. T. 761.
S Y N. Λευκὸς, πολιος, πολιοκροταφος. λευκηρης.

Λευκανια.
Μη και λευκανιηνδε φορευμενος,—Ap. 2. 191.
S A N. Λαμιὸς, βρογχος. στομαχος, φαρυγξ.

Λευκάς.
—Και λευκάδα πετρην. Od. ω. 11.

Λευκασπις.
Δηίφοβον δ' εκαλεῖ λευκασπίδα,—Il. χ. 294.

Λευκοστεατος.
—Λευκοστεατῳ επι τυμβῳ. Simon.

Λευκη. (ανθος.)
Κρατὶ δ' εχων λευκαν.—Theoc. 2. 121.

Λευκηρης. vid. Λευκανθὴς.
Και μοι γενειω περθε λυκηρη τριχα. Æfc. P. 1061.

Λευκιππις.
—Κορας—Λευκιππίδας.—Eur. Hel. 1482.

Λευκιππος. Nom. Pr.
—Λευκιππῳ, και Λευκιπποιο δαμαρτι.
Hom. A. 212.

Λευκιτης.
Ουτις ὁ λευκιτας ὁ κορυπτιλος—Theoc. 5. 147.
S Y N. Λευκὸς, λεπαργος.

Λευκοθεη.
Τον δε ιδεν Καδμου θυγατηρ καλλισφυρος Ινὼ
Λευκοθεη, ἡ πρὶν μὲν εην βροτὸς αυδησσα,

Νῦν γ'ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. Od. ε. 334.
—Καλεω Καδμηίδα δαίμονα σεμνὴν,
Ευδωτιανον. Δεξαι τεραν εὐστεφανω Διονυσε.
Καὶ θεὰ ποντοιο βαθυστερνε μεδεστα,
Κυμασι τερτομε η, θνητῶν σωτειρα μεγιστη κ. λ. Orph.

Λεῦκος. Nom. Pr.
—Λεῦκον Οδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον. Il. δ. 491.

Λευκὸς
—Ανα δ' ἱστια λευκὰ πετασσαν. Il. α. 480.
S Y N. Επιλευκος, εκλευκος, αργηεις. λαμπρὸς, διαυγὴς. ευτυχὴς. τερπνὸς. αἰθριος ἡμερος, αγαθὸς. ειηκοος δειλὸς.

λευκοθριξ.
—Τον καλαθον λευκοτριχες ἱπποι ἀγουσι. Call. 6. 121.
S Y N. Λευκοκομος, λευκοτριχεων.

Λευκοκυμων.
Λευκοκυμοσι προς γεραστιας Ηϊοσιν. Eur. Or. 995.

Λευκολοφης.
Τις ὅτος ὁ λευκολοφας; ib. Ph. 121.

Λευκοπαρ ος Λευκοπαρειος
—Λευκοπαρῳς επαντελλουσα σελὴνη. Muſ. 57.

Λευκοπηχης.
Επὶ κρατά τε λευκοπηχεις κτυπους χερῶν. Eur. Ph. 1373.

Λευκοπληθὴς.
Ως λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησια. Ar. Ecc. 387.

Λευκοπυς.
Βακχαις συν λευκοποσιν. Eur. C. 72.

Λευκοσφυρος.
—Λευκοσφυρε Ηβαι. Theoc. 17. 32.

Λευκοστεφὴς.
—Και λευκοστεφεῖς ἱκτηριας. Æſc. Supp. 199.

Λευκοστικτος.
Ζυγιες λευκοστικτῳ τριχὶ βαλιάς. Eur. I. A. 222.

Λευκότροφος.
—Λευκοτροφα μυρτα—Ar. Av. 1100.

Λευκοχιτων, λευχειμων. vid. Νυμφαι.
—Ουκ ἠπατα λευκοχιτωνα. Hom. B. 37.

Λευκοχρως.
Δαφνις ὁ λευκοχρως—Theoc. Ep. 2. 1.

Λευκωλενος.
—Θεὰ λευκωλενος Ηρη Il. α. 55.
S Y N. Λευκοβραχιων, λευκοπηχυς.

Λευκωσια Nom. Pr.
Ακτὴν δε τὴν πρὶν ἔχουσαν εἰς Ενιπεως
Λευκωσια ριφεῖσα, τὴν επωνυμον
Πετραν οχησει δαρὸν,—Lyc. 723.

Λευρὸς.
—Θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χωρῳ. Od. η. 123.
S Y N. Λεῖος, ευρυς, ευρυχωρος. λεπτὸς. ὁμαλὸς, πλατὺς.

Λευσιμος.

—Λευσίμῳ πέτρωματι. Eur. Or. 50.
S Y N. Λιθοβολησιμος. λιθολευστος.

Λευσμὸς.
Λευσμὸν τε και μυζησιν οἰκτισμὸν πολίν Æſc. Eum. 189
S Y N. Λιθοβολια.
P. H R. Λευσιμα δικης τυχων. Eur.
Λευστὴρ δημε μορος. Æſc.

Λευσσω.
Λευσσω δη παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ερωήν. Il. π. 127.
S Y N. Βλεπω, αποβλεπω, ορaω, θεωρεω.

Λευστὴρ.
—Βαινε λευστηρων πελας. Eur. Tro. 1039.
S Y N. Λιθοβόλος.—καταλευσιμος.—λιθαστικὸς.

Λευω vid. Κατάλευω
Σῶμα λευσθῆναι πετροισι. ib. I. A. 1349.

Λεχαιος.
—Κρεοντι Ποσειδαωνι Λεχαιῳ. Call. 4. 271.

Λεχεποιης
—Ηδὲ Πτελεον λεχεποιην. Il. β. 697.
S Y N. Ποιηεις, ποηφόρος, χλοηφόρος. ευαυξὴς.

Λεχηρης.
Λεχηρη, σκοτιων εκ θαλαμων. Eur. Ph. 1567.
S Y N. Κλινηρης, κλινοπετὴς, λεκτριος.

Λεχος.
—Καὶ εμὸν λεχος αντιοωσαν. Il. α. 31.
S Y N. Λεκτρον.—γαμος.—γυνη.
E P. Αισχυντον, ἁρπαγιμον, γλυκερὸν, δινωτὸν, ευστρωτον, ευποιητον, ἱερὸν, κηῶεν, ἱμερτὸν, κεφιδιον, παλλακιον, πυκινὸν, τρητὸν, χρυσειον παρθενειον, στυγνὸν, θεοποιητον.—πεταλοισι κατασκιον.

Λεχριος.
Τυτθὸν ἀποκλινασα καρηατα, λεχριος ευδει. Call. 4. 236.
S Y N. Δοχμιος, πλαγιος, εγκαρσιος, επικαρτιος, σκολιὸς, λοξος, στροβελὸς, παραντης.

Λεχὼ, Λεχωΐς
Βυκταισι χερνιψεσιν ωμηστὰι πορίν,
Τὸ Σκυρια δρακοντος εντοκον λεχω. Lyc 185.
Η ζηλταὶ θνησκουσι λεχωΐδες—Call. 3. 127.
S Y N. Λοχετρια, λοχος, τοκὰς, τεκουσα, παιδοτόκος. αρτιτοκος.

Λεχωΐος.—Αλλὰ ἐ Ρειης
Ωγυγιον καλεουσι λεχωΐον Απιδανῆες. Call. 1. 14.
—Τῇ παιδὶ λεχωΐα ἕωρα φερεσαι. Suid.

Λεωδοκος. Nom. Pr.
—Ιφθιμος τε Λεωδοκος—Apoll. 1. 119.

Λεωργὸς.
—Τὸνδε προς πετραις
—Τον λεωργὸν οχμασαι. Æſch. Pr. 5.
S Y N. Πανὲργος. παντολμος, δημοχαριστὴς. ανδροφόνος.

Λεωφόρος.
Πανδοσιον, λεαφόρον, πολυὔμνον, Anac. 107.
S Y N. Κοινὸς.—δημοτικὴ ὁδὸς.

Λεων. (vid. λεαινα. λις.) poet. λειων.
Ωστε λεων εχαρη μεγαλῳ επὶ σωματι κυρσας, Il. γ. 23.
—Λεοντιν εοικότες ωμοφαγόισιν. Il. ε. 782.
E P. Αιθων, αυσταλεος, αγαιδὴς, απηνὴς, αερσιλοφος, αινομανὴς, ακλινὴς, αγριος, ἀμαιμακετος, αιόλος, ἐαρυφθογγος. ἐλεσιρὸς, ἐοσδμητηρ, ἐαρυκομπος, ἐριαρὸς. ἐρυχων, ἐαυστερνος, δεινὸς, γλαυκιων, δἀφοινὸς, ευσθενὴς, ευνατος, εριβρεμετης. εριβροχθος, ερημονόμο, θοὸς, θεημάχος, θυμοβόρος, θρασυμαχης, κρατερὸς, καρτερὸς, καρχαροδὸς. λαχνηὲς, κοιρανικὸς, κρυοεις, ορεσιτροφος ορεσιδρόμο, ολοὸς, ξανθὸς, ξανθοκομης, μεγαλοθρυχος. πελωριος, πυριγλήνος, πυριφλεγων, σιντὴς, σμερδαλέος. σαρκοβόρος, ταυροφόνος, ταυροκτόνος, ταυροβόρος, χαιτηὲς, χαροπὸς, φοβερὸς, φοινιος, ομβριμοθυμος, ωχυομενος. Ερυθρὰιος, Ινδῶος, Φρυγιων.—σθενεϊ ελεμενινων.—
Θηρῶν δε ἐασιλεύς εστιν ὁ θρασὺς λεων —
Ωι την τε φυσεως μαρτυρεῖ μοναρχιαν.
Και στερνα και τα γονατα, και σφυρῶν ἐασεις.
Και ἐλεμμα, και θριξ, και καταφρακτον στομα,
Ρωμή τε πλευρων, και ἐεβηκὸς ισχιον.
Και νεῦρα πυκνὰ, και μεγας ποδῶν ονυξ
Και ἐῆμα, και σκιρτημα, και δρομε ταχος. Philem.
Θαῦμα μεγ'εισιδεειν, μελανοχροος, νϋκομόττε,
Ευρὺς ὑπερθε καρηνα, ποδας δασυς, ομμασι δ' αιθοψ.
Δερκομενος χαροποῖσιν επ' ομμασιν αιθομενον πύρ·
Θυμῷ παφλαζων, ικελος δηϊοισι κεραυνοις Opp.
—ιαλλων
Φρικαλεον ἐυχημα σεσηρότι μαιετ' λαιμῷ,
Ορθωσας πυκιν σι κατασκιον αυχενα χαιταις
Αμφελελιζομενης λασιοτριχος ὑψόθι νωτε,
Αυτομάτῃ μαστιγι περιστιζων δεμας ερῇ. Nonn.

Λ Η Γ Ω.
—Και ὑπω λῆγε χολοιο. Il. α. 224.
S Y N. Απολήγω. εκληγω. παυομαι, αιαβλλομαι, οκνεω, καταληγω, καταπαυω.
Ληδαριον.
—Και ληδαρὸν τι πριασθαι. Ar. Av. 716.
S Y N. Θεριστιον, ἱματιον ευτελές, θερινὸν.
Λῆδον.
—Τὰ φυκιοεντά τε λῆδα Theoc. 21. 10.
S Y N. Δικτυον.
Λήθη
Και Λήθην εἶδὰν τὴν Τυνδαρεω παρακοιτιν
Η ρ' ὑπο Τυνδαρεῳ κρατεροφρον' εγειατο παῖδε,
Καστορά θ' ἱπποδαμον και πυξ αγαθὸν Πολυδευκεα.
Od λ 297.
E P. Απαλὴ, ἐαθυζωνος, γυμνοχρως, ποτνια,
καλλιστφυρος. Αιτωλὶς, Θεστιάς.
P H R. Κυκνω δολιαυχένος γονος. Eur.
Λησαῖος
—Λησαίῳ κεκλιμενη πεδίῳ. Theog. 1216.
Λησαῖος
Ουδ' ὁτεοὶ λησαῖον ὑπὸ πτερὸν ὑπνος ερυσει Call. 4. 234
S Y N. Λησμων, επιλησμων, λαθιφρων, επιλησθος, λησεδανὸς, αμνημων, αμνημονευτος.
Λησανω.
—Εκ δέ με παντων
Λησανει, ὁσσ' επαθον —Od. η 221.
P H R. Λησῃ παραδίδωμι, λησην ποιεῖμαι. ποιῶ λανθανειν.
Λησαργος.
—Αλλὰ λησαργῳ σφαλεὶς. Lyc. 241.
S Y N. Νωθρὸς, νωθρια. κῶμα.—νωθρὸς, επιλησμων.
Λησεδων.
—Εργα δὲ φωτων
Ες ταχιστην ερρει τοιάδε λησεδονα. Ep. Suid.
Λήθη vid. αμνημοσυνη. λησοσυνη.
—Μηδέ σε λήθη —αιρειτω —Il. ζ. 33.
P H R. Λήθης ατεκμαρτον ιερος. Pind.
Αλλα τα μέν μ' πα τα μελας δομος εντος εεργει
Λήθης. Cal.—Λήθης ἐαθες. Naz.
Λήθη
—Υπες ἐαθυχειμονα Λήθην. Proc. H.
E P. Πολυκλαυτος, φιλοθρηνος.
Λησομερίμνος vid Νυξ.
Λησος vid Ιπποθοος.
Λησοσυνη vid. ληση.
Από δε λησοσυναν
Νυκτωπὸν εξεἶλε ἐροτῶν. Eur. I. T. 1278.
S Y N Λησεδων ληση. λησοτης, επιλησις, λῆστις. λησμοσυνη. λαθος, αμνημοσυνη —Αμελεια. ηπεροπευσις. απατή.
Λησω. vid. λανθανω.
—Ουδέ σε λησω. Il. α 561.
—Ουδέ μιν ηως φαινομενη λησεσκεν—Il. ω, 13.
Λησομαι, vid. λανθανομαι
—Και ποτε λησομαι αυτῶν. Od. α 308.
Λησιας.
Λησιαδας δε γυναικας—Il. υ. 193.
—Εχ ν δ' επὶ λησιάδεσσι Τρηχὺν ερον—Ap. 1. 613.
S Y N Αιχμαλωτὶς. δοριαλωτος.
Λησιστερα
—Συος ὡς λησιστερης. Od. σ. 29.
Λησιον.
Ως δ' ὁτε κινησει Ζεφυρος ἐαθυ λησιον.—Il. ζ. 147.
—Τυ μονον καταβαλλε το λᾶιον. Theoc. 10. 21.
S Y N. Σταχυς.—αροσιμος γῆ. σιτοφόρον χωριον. (ευτελὲς κολοζιον) κτηνη, ἐρωματα.

E P. Αἰσυ, θεσπὶς, καλλιπετηλον. κορυθαιολον, σταχυκφόρον.
—οφελλομενον Διὸς ομβρῳ. Thecc.

Λῃϊς.
—Ὅτε κεν δατεωμεθα λῃΐδ' Αχαιοι. Il. ε. 138.
Λαΐδος ολλυμενας μιξοθρους. Æſc. S. T. 337.
SYN. Λεια, λαφυρα, τα λαφυραγωγια, αγρα.
—μερις.
E P. Μενοικης.

Λῃϊστηρ λῃστηρ, λῃϊστης, λῃϊστωρ.
Οιατε λῃϊστῆρες.—Od. γ 72.
Λῃϊσται προγενοντο θοῶς επι οινοπα ποντον. Hom. VI. 7.
—Σαοι οντες μεσσόθι λῃστῶν. Dolſ.
—Ταφιοι, λῃϊστορες ανδρες Od. ο. 426.
SYN. Λαφυραγωγὸς, πειρατὴς, φὼρ, οδοιδοκος. σινις.
E P. Απηνης, εριφοκλοπος, πολυπλαγκτος, αναρσιος, θανατηφορος, κακοφρων, κακεργατης, μαιφόνος, ωμηστὴς, ενιδρευτὴς, δολιφονιος.
PHR. ανὴρ ληστικος, ῥιαιος.
—Ημεροκειτος ανηρ λῃϊστορι τεχνῃ
Ορμαινων αϊδηλα,—Opp.

Λῃΐτις.
—Αθηναίη λῃϊτιδι—Il. κ. 460.
SYN. Λαφυραγωγίς.

Λῃϊτος.
Βοιωτων μεν Πηνελεως και Λητος ηρχον. Il. β 494.

Λῆκεω
—Δεινὸν λελακυῖα. Od. μ 85.
Δαιμόνιη, τι λελακας; Heſ. ε. 205.
SYN. Βραχω, βοαω. φωνεω, λακαζω, επιληκεω. κροτεω, πατασσω, ὑλακἐω.

Ληκτηριος.
—Νῆσοι εις ληκτηριαν. Lyc. 966.

Λεκυθος.
Δῶκε, δε χρυσειη εν ληκυθῳ ὑγρὸν ελαιον Od. ζ. 79.
SYN. Ελαιοδοχον, αγγειον, κλαβαστρον, φιαλη, θυλακιον, τριβαιον, ελπη, ολπις.

Ληκυθιον.
—Και ληκυθιον, και θυλακιον Ar. R. 1234.

Ληλαντος, Ληλαντιος.
Στῆσδ' επὶ Ληλαιτῳ πεδίῳ.—Hom. A. 220.
Εις αγαθὸν πεδιον Ληλαντιον—Call. 4. 289.

Λῆμα
Οσον λῆμ' εχων αφικυ Soph. Œd. C. 928.
Μητρῷον ὡς σε λημ' ατιμαζῇ ποτε. Ib. El. 1451.
SYN. Φρονημα, θρασις, ανδρεια, αξια, αξιωμα, βλή, βλευμα.
E P. Θηριον, ατολμον, αναιδές.

Ληματαω.
—Επειδὴ ληματιᾷς κἀνδρειοσθεί. Ar. R. 497.
SYN. Μεγαλοφρονεω.

Λημαω.
—Λημᾶντέ γε τὰς φρενας αμφω ib. Pl. 581.
SYN. Τυφλοομαι, τυφλωτἐω, αμβλυωτἐω, αμβλυωπεω, παραβλεπω, σκιαυγεω, κικυμωσσω, γλαμαω, γλαμυξιαω οφθαλμιαω.

Λημη.
—Ἐβρυκε τὰς λημας εμᾷ Ar. L. 301.
SYN. Οφθαλμός.—Τῶν οφθαλμῶν ακαθαρσια.

Λῆμμα.
Εκ τῶν γαρ αισχρῶν λημματων τὰς πλειονας.
Ατωμενους ιδοις αν η σεσωσμενους Soph An. 319.
SYN. Κερδος. δῶρον πτωσις, ερωτησις, συλλογισμὸς, απόδειγμα, προφητια.

Λημνος.
Νῆες δ' εκ Λημνοιο παρεστασαν οἰνον—Il. η. 467.
E P. Αμχθαλοεσσα, αμφιαλος, αμπελοεσσα, ζαθεη, εὐκτιμενη, ηγαθεη, κεκασμενη, περικλυστος, πυριγλωχιν
Phr. Πολις θεοιο Θοάντος. Hom.

Λημνιος.
Ω Λημνια χθῶν—Soph. Ph. 1012.
Λημνιᾶν τ' εθνει γυναικῶν ανδροφονων. Pind. P. 4.

Λημναιων
Μῆνα δε Λημναιῶνα, κακ' ηματα ὑδορα παντα
Ἴδατ.ν αλευασθαι'— Heſ. ε. 502.
SYN. Γαμηλιων.

Λημναιος, (Διονυσος)
—Οὐπὶ Λημναιῳ τ' αγάν. Ariſt. A. 503.
Λημναια χορηγῶν.— ib. 1134.

Λημναίτης.
Θορυβον χρηστὸν Λημναίτην. Ib. Eq. 1134.

Ληνὸς.
Και ληνὸς—αριπρεπέος λειμῶνος. Hom. M. 104.
—αγῶξα δε Βυβλινον αυτοις.
Ευωδη, τετορων ετεων, σχεδὸν ὡς απὸ λατῶ. Thecc. 14. 16.
SYN. Υπολήνιον, πιεστὴρ, πιεστηριον, τριβἐρ, σταφυλοβολεῖον.
E P. Εὐσταφυλος, φιλακρητος.

Λῆξις.
—Τῷ κἀι σφι τεην εκριναο λῆξιν. Call. 1. 80.
SYN. Λαχμὸς, κληρωσις, κληρονομια τελεωσις. ταξις, μερίς.—Πάυσις Προσαίρεσις, εγκρισις, εγκλημα.—κλῆρος, μερισμός.

Ληρεω.
Νοσῦντι ληρεῖν ανδρὸς ουχι σωφρονος. Soph. Tr. 442.
Λῆρον ληρεῖς—Ariſt. Pl. 517.
SYN Φλυαρεω, συμφλυαρεω, αδολεσχεω, μαινομαι, παραφρονεω.

Λῆρος.
Και κοσμησας τραγικὸν λῆρον ib. R. 1037.
SYN Ληρολόγος, φλυαρὸς, ματαιοφρων, αδολεσχος, ψευστης, ματαιος.

Λησμοσυνη, λησμοση. λᾶστις. vid. Ληθοσυνη.
Λησμοσυνην τε κακῶν.—Hes. Τ. 55.
Κακῶν τε λῆστ ις.—Eur. C. 171.
Λητάρχης
Οταν Σατῶν λη αρχος, ἱερεὺς σκυλαξ. Lyc. 991.
SYN. Λῃΐταρχης, ἱερεύς, (ὁ δημοσιος)
Λητεμα
Λητεμαι καιεν ελλαχ ν Ησυχιδκις. Call. Fr. 15. (al Λιτεμαι.)
Λητογενεια.
Ω Λητογενεια κ ρα. Æsc. S T. 151.
Λητοϊδης. vid Απολλω.
Λητ.ϊ ης μιθ ισι προσηυδα κυδιμον Ερμην. Hom. M. 253.
Λητω.
—Τον ηὐκομος τεκε Λητώ. Il. α 36.
E P. Αυχησσα, ερικυδὴς, ποτνια, θεαι, καλλιπαρηος. καλλισφυρος, καλλιπλοκαμος, ευπλοκαμος, χρυσοστλοκ μος χρυσεη. κιαιοτεπλος, ορτυγομητρα, κερτρόφος, πολιστροφος, πολυτεκνος, Δηλιὰς, Κοιακις
—Θεὰ διδυματόκε, σεμνὴ
Κοιαντις μεγαθυμε πολυλλιστη βασιλεια.
Γειναμειη Φοιβόντε και Αρτεμιν.—Orph. H.
Λητωϊάς
—Και γαρ εγὼ Λητωϊὰς, ὥσπερ Απολλων. Call. 3. 83.
Λητωις
—Θυγατέρας Λητωΐδι πεμπεν αμοργες. ib. 45.

Λ Ι

ΛΙΑΖΩ, λιαζομαι.
Οι δ'ὅσα γραικης ευγαλεην χερμάδος
Ναῦται λιαζον. Lyc 21.
—Εταρων αφαρ ἑξετο νοσφι μαθοις. Il. α 49.
—Αμφὶ δ'αρα σφι λιαζετο κῦμα θαλατσης. Il. ω 96
SYN. Λυω. κινεω. σκιρταω, δινεω, κατασπευδω, χωριζω —Ἐξερχομαι, ἐκκλινομαι, κεῖμαι.
Λιαν.
Και λιην σε παρος γ'ετ' ειρομαι.—Il. α. 553.
Ξειν. λιαν αυχεῖς επὶ ναστέρι —Hom. B 57.
SYN. Παυ. μαλα, αγαν, μεγα. πολυ, μεγαλως, σφοδρα, ὑπερφυως.
Λιαρὸς.
—Τῷδ' ὑπιον απημονά τε λιαρόντε. Il. ξ. 164.
SYN. Χλιαρὸς, θερμὸς, ἡδύς, προσηνὴς.
Λιβαζω.
—Ευὐδροισι λίβαζεμεν προχοῆσι. Ep. l. 1.
SYN. Αποσταζω, λειβω, απορρυεω, αποθειζω, σβεεω
Λιβαιος, λιβανωτός.
Και σμυρναν λιβανώντε πυρὸς μαλακὴν επὶ τεφραν

Βαλλε παιημεριος, Συριης ευωδέα καρτόν Athen. l. 3.
—Αγινὴν οδμὴν λιβανωτὸς ἡσι. ib. l. 11.
—Λιβανε θυη καλὰ.
Σμιρνιον αγλαίσμα. Æsc.
Λιβανος.
Ου Λιβανε θυοεντος ενὶ πτερυγεσσι χορευων. Mus. 48.
E P. Ηῶος, φρυοεις. Ασσυριος.
Λιβὰς, Λιβος
Ος γε σαν λιπὼν ἱερὸν λιβάδα.— Soph. Ph. 1245.
Ετοιμοτερα γελωτος αναφερον λιβη. Æsc. Ch. 446.
SYN. Λιψ, σταγὼν, κρηνη κρηνὶς, ἰκμὰς, σταλαγμὸς, (των δακρυων.)
E P. Διερὴ, ἑροσερὰ, καθαρὰ, κρηναια, ὑδροτος, λυσιποτος νεκταρεε, πολυτριπλος, πιδακοεσσα, φοινια.
Λιβυκὸς, Λιβυς, Λιβυστικὸς.
Τὸν Λιβυκὸν κνακωτα φυλασσεο.—Theoc. 3. 5.
—Πρὸς Λιβυν, λακεῖν Αυλόν. Eur. Alc. 348.
Λιβυες ξυγωτῶν αἱματων επισταται Soph. El. 704.
—Και Λιβυστικὰς πλακας. Lyc. 648.
Λιβυη
Και Λιβυην ἱνα αρνες αφαρ κερὰι τελεθ σι. Od δ. 85.
E P. Αυχμησσα, διψαὰς, διψηρὰ ευρυλειμων, ευρυχωρος, ερισωλαξ θηροτροφος, μηλοτροφος. ἱππ.βατος, νοτιη, καρποφορος, πολυκρατος, πυροφορος, ποτνια.
Ερημον ες Ατλαντος οικητηριον. Lyc.
Ριζα απειρε τριτατη.— Πολυμηλος και πολυκαρποτατη χθων. Pind.
Λιβυστις.
—Επι προχοῆσι Λιβυστίδος αμφιτριτης Dion 614.
Λιβυρνὶς.
—Επὶ τῆσι Λιβυρνίδες. ερριζωνται. ib. 491.
Θοίνας ὑποξυσσα Λιβυρνίδας.—ib. 385.
Λιβυσσα (ορνις.)
—Αλλα λιβυσσα
Στρεβὸς αλισκομενη, πλαζε και αμφοτερως. Suid.
SYN. Στρεβοκαμπυλος.
Λιβυσσα.
Ανέρες αρχησαντο μετα ξανθῆσι Λιβυστης, Call, 2. 86.
Λιγα. λιγεως.
Αμφ'αυτῷ χυμενη λιγα κωκυει.—Od. δ. 527.
Κλαιοντα λιγεως.—Il. τ. 5.
Παῦρα μεν αλλα μαλα λιγεως.— Il. γ. 214.
SYN Λιγυρῶς, λιγεα, προσηνῶς, οξεως, οδυνηρως, περιπαθῶς, ἡδεως, ταχεως, ενφυῶς.
Λιγαινω.
Κηρυκες δ'ελιγαινον.—Il. λ. 684.
SYN. Λιγυριζω, βοαω, βρυχω, αλαλαζω, ὑμνεω, κηρυσσω, κλαιω.
Λιγυη
Λιγυη δίος, νευρὴ δὲ μεγ' ιαχεν.—Il. δ. 125.
SYN. Κριζω, σμαραγεω, ψοφεω, λιγαινω.
Λιγδην.

—Βαλε

—Βαλε χαῖρ' επὶ καρτῷ Λιγείῃ —Od. χ. 278.
SYN. Επιλιγδην, επιψαυδην. ακροδιγᾶς, συλλιγδην, επιπολαιως, επιπολῆς, επιγραδδην
Λιγυὸς.
—Σελας—θυεων ἄπο τοῖό τε λιγυου
Πορφυρεαις ἐλίκεσσιν εναισίμον αἴσυσαν. Ap. 1. 437.
SYN. Ασβολῆ, καπνὸς, πυρσὸς, φλὸξ καμινος.
EP. Αιθαλοεσσα, αἰδνή, κελαινή
Λιγνὺν, μελαιναν, αιολην πυρὸς καπιν Æſc.
Λιγυμολπος.
—Νυμφαι ορεστιαδες λιγυμολποι. Hom. XVIII. 19.
Λιγυπτεων, λιγυπτιος, λιγυπτιοις.
—Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αὐτας. Od. δ. 567.
—Λιγυπτιοισι ανεμοισιν. Hom. A. 28.
Λιγυρὸς, λιγὺς.
—Ανεμων ὅι τε νεφεα σκιοεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν αέντες. Il. ε. 526.
—Λιγὺν Πυλιων αγορητὴν. Il δ 293.
SYN. Ψιθυρὸς, οξὺς, σφοδρὸς, ἡδὺς ευηχος, φωνεις.
Λιγυφθογγος, λιγυφωνος.
—Κηρυκεσσι λιγυφθογγοισι κελευσε. Il. ζ 442.
—Αερτη εικυῖα ταιυπλερυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.
SYN. Ηδυφωνος, ευφωνος, οξυφθογγος, οξυφωνος, λίγυμυθος, ευεπὴς.
Λιγυστιὰς.
Επὶ τοῖσι Λιγυστιὰς ἑλκεται ἀλμη. Dion. 76.
Λιγυστὶς.
Κιρκη Λιγυστις ἡ συων μορφωτρια Eur. Tr. 437.
Λιγυστικὸς.
—Κυταιαν την Λιγυστικὴν. Lyc. 1312.
Λιθαξ, λιθὰς
Και χυσσον λιθακεσσι μεμιγμένον ευγενεεσσι Naz.
—μη κῦμα—βαλῃ, λιθακι ποτ' πετρῃ. Od. ε. 415.
Πυχνῇσιν λιθαδεσσι. ib. ψ 193.
SYN. Λιθὶς, λιθιδιον, λιθαριον, λιθαριδιον, λαΐγξ, πετρα, λίθος—λιθωδης.
EP. Καφὶς, τερπνὸς, λαμπομενος, τιμιος.
Λιθος, vid. Λαας.
—Επεὶ ὄ σφι λιθος χρὼς, ηδὲ σίδηρος. Il δ 510.
EP. Αλγινοεις, ακρογωνος, αιτιθυρεστρος, ἀλιεστατος, ξεστὸς, θριθὺς, ευστοχος, θυγαλεος, ευδιητος. ευποιητος, καρτερὸς, καταρυξ, ζαρυστοτος, δαιδαλεος, μυλικὸς, ακρυοεις, οβριμος, ολοὸς, τροπαιοφόρος, τρητὸς, τραχὺς, φοβερὸς, παλλευκος, πυρσοτόκος.—στερεὰ Hom.
Phr. Οβριμον αχθος αρουρης.—Hom.
Λιθεος.
Βαλῳ επὶ λιθεῳ.—Il. ψ.202.
SYN. Λιθειος, λιθινος, λιθωδης, πετρωδης, λαΐνος.
Λιθοβολος.
Παλλας, ἅ δρακοντος ἅιμα
Λιθοβολον κατειργατω. Eur. Ph. 1069.
Κρυψει κυπάς τις χερμαδων επομβριω. Lyc.
—Καπακρυψαι
Τρηχαλεῃ γλαχινι λιθοβλητε πιφετοις.
—Οὐτρεειν χαραδραιοῖσι ζ λιμνησι.
—Κατακρυψαι πετρηεσι χιτῶνι. Nonn.
Λιθοκολλητος.
Λιθοκολλήτου στομιου παρεχυσα. Soph. Tr. 1277.
Λιθολεστος
—Εκεῖ ε γὰρ ὁ λιθολευστος. Call. Ep. 16.
SYN. Λιθοβλητος, λευσιμος, λευστὸς.
Λιθορριος.
Κηρυκων τε λιθορρινων.—Emped. ap. Plut.
Λιθοσπαδὴς.
—Αρμὶν χωματος λιθοσπαδῆ. Soph. An. 1230.
Λιθοστρωτος
—Πρὸς λιθοστρωτον κορης
Νυμφειον ἀδὲ κοῖλον εισεβαινομεν. ib. 1219.
Λιθυγὸς.
—Ο λιθυγὸς, υ τεκλων παρῆν. Ar. Av. 1134.
SYN. Λιθαστὴς, λιθογλυπὴς, λιθογλυφος, λιθοκόπος, λιθοξόος, λαοξόος, λαξευτὴς, λιθοτόμος, λατομος λατυπος,
Λιθωπευς.
Οφθαλμὼς δ' ενεθηκε λιθωπεας εν δυσὶ κυκλοις. Tryph. 68.
Λικμαω.
Δηῖοι Λικμαιῃ.—Ep. Suid.
Λικμαω
Ανδρῶν λικμωντων.—Il. ε 500.
SYN. Αναλικμαω, εκλικμαω, λικμιζω, ριπιζω, αναριπιζω.
—Κοσκινευω, πλυαζω, διασκορπιζω, διαπλαω.
Λικμητὴρ.
—Και λικμητῆρος ερωῆ. Il. ν. 590.
SYN. Λικμητὴς, λικμητωρ, ριπιστὴς.
Λικνιτης. vid. Βακχος.
Λικνον. λἐκιον
—Εκειτο μενων ἱερῷ ενὶ λικνῳ. Hom. M. 21.
SYN. Σπαργανον.—Λικμος, λικμητηριον, πῖνον, κοσκινον. κανοῦν.
Λικνοφόρος.
Ως αἱ λικνοφόροι χρυσῷ πλεα λικνα φεροντι, Call. ὁ 127.
Λικριφὶς.
Λικριφὶς αἴξας.—Il. ξ. 463.
SYN. Λεχρις, πλαγιως, λοξως, σκολιως, καρσιως, εγκαρσιως, ολισθηρως, δοχμα.
Λικυμνιος.
—Λικυμνιαις βολαις. Ar. Av. 1242.
Λιλαια
Οι τε Λιλαιαν εχον πηγῆς επὶ Κηφισσοιο. Il. ζ. 523.
Λιλαιομαι.
Ως δ' οἰ' ανὴρ δορποιο λιλαιεται.—Od. ν. 31.
SYN. Επιθυμεω, προθυμεομαι, επιποθεω, σπευδαζω.

Λι-

Λιλυβαιον
— Λιλυβαι νεπεσχομεν ηχετα πορθμον. Orph.
Λιμην
—Ε.Φ' ἁλὸς κεχυται λιμέσιν τε καὶ ακταῖς. Il. μ. 284.
SYN. Ορμητηριον, καταπλοος — ενδιατριβή.
EP. Αμφιδυμος, ακλυστος, ακυμαντος, απιστος, γλαφυρὸς, γλυκὺς, ευκταίος, ευδιος, ευορμος, παιορμος ευξεινος, καλὸς, κλυτὸς κεῖλος, πολιος, πολυξενθὴς, τηλεπορος, ναυλοχος, ψαμαθωδὴς, χαλεπὸς. Ξεινων αιδοίοις, κακοτητος απειρος
— Τοις πολλοῖσι γαρ
Βροτῶν απιστος εστ' εταιρίας λιμήν. Soph.
Λιμενοχος.
—Αμαζονιδων—λιμενοχον ακρην. Ap. 2. 967.
Λιμενοσκοπος
—Λιμενοσκοπε χαῖρε φεραιη. Call. 3. 259.
Λιμηρὸς
Ιον δε τεον ξυκοῖς, πρεπει λιμηρὸν ερωτα
Μυζίσδειν τῷ ματρι. — Theoc. 10. 58.
SYN Πίωχὸς, πενιχρὸς, πεινάλιος.
Λιμναῖος (Διονυσος.)
—Λιμναιφδε χοροστασας ἤγον εορτάς. Call. Fr.
Λιμνὰς, λιμνῆτις, λιμενῆτις
—Τας λιμνάδας, ω 'γαθὲ, νυμφας. Theoc. 5. 17.
—Ως λιμνᾶτις ἁπαν εκ ξβελλα πεπωκας ib. 2. 56.
—Και φυκίδα σοι λιμενῆτιν,
Αρτεμι, δωρεῦμαι.—Ep. 1. 6.
Λιμνη.
—Επεστοναχησε δε λιμνη. Il ω. 79.
Καὶκφυγων λιμνης ὑδωρ. Eur. Tro 442.
SYN. Ελος, τἶφος, σηραγξ.—Θαλασσα, ποταμὸς.
EP. Διειδὴς, βροχθωδης, ξλοσυρὰ, δυσχειμων, γλαυκὴ, ευὔδρος, ευπλοκαμος, καλλιναος, πολυανθὴς, πολυχανδὴς, περιηγὴς, πορφυρεα, κελαινὴ, ξαθεια, περικαλλὴς.
Λιμνισιος.
Λιμνισιος δὲ—Τυρογλυφον εξεναριξε Hom. B. 221.
Λιμνοχαρις.
Λιμνοχαρις δ' ὡς εἶδεν.—ib. 211.
Λιμναρεια.
—Ακταιη, και Λιμναρεια. Il. σ. 41.
Λιμοθνης.
—Ταλαινα, λιμοθνης πνεσχομην. Æsc. Ag. 1283.
Λιμὸς.
—Γῆα βαρυνεται, ηδὲ κιχανει
Διψα τε και λιμὸς, βλαβεται δὲ τε γυναι'εόντι. Il. τ. 166.
SYN. Πεῖνα, πειη, σιτοδεια, καρδιωγμὸς.
EP. Ατερπὴς, αεικὴς, αιθοψ, αταρτηρὸς, αργαλέος, αιπηρὸς, αικὴς, αργυροβεγγὴς, πτολιπορθος, πικρὸς, στονοεις, χαλεπὸς.—Τροφῆς ορεξις.—σιτου επιθυμια.
—νὴστις νοσος, Æsc.
—Λιμῷ δ' οικτιστον θανεειν Hom
Τειρει εμοὶ κενεὴν πολυκηδὴς γαστέρα λιμός.
Γαστερι μᾶλλον εχοιμι κακῆς αλκτηρια λιμοῦ. Suid.
—Λυμαντὴρ πικρὸς αρὴρης
Ευφορβου ξυνεαξε ζιην φυσιζοον ακτὴν.
Εδμηθην φιλα γῆα, τρεμων ὑπ' αναλκιδι λιμῷ. Apollin.
—Λευγαλεῳ λιμῳ ξεβολημένοι ἦτορ. Cal.
Λιναγρετης.
— Πορκεων λιναγρετης Lyc. 237.
Λινεργὴς
Οπυ λινεργῆς κλῶσις ἑλκυσει πικρὰ. Lyc. 716.
Λινοδεσμος. vid. Λινοι.
—Λινοδεσμῳ σχεδὶν Æsc. Perf 68.
Λινοδετης.
Ου νᾶυς χαλινοῖς λινοδετοις 'ορμηθεῖ σεθεν. Eur. I. T. 1043.
Λινοθωρηξ.
—Ολίγος μεν εην, λινοθωρηξ. Il. ζ. 529.
Λινοκροκος
Νᾶυς ὁπως ποντιοις πεισματι
Λινοκροκον στελλων φαρος. Eur. Hec. 1084.
Λιν πλυνῆς
Λινοπλυνεῖς τ' επενδυτας. Soph. Fr.
SYN. Τριξεύς.
Λινοπτερος
Λινοπτερ' ἐυρε ναυτιλων οχηματα. Æsc. Pr. 467.
Λινοπτομαι.
—Εγὼ δ' εστηκα λινοπτωμενος. Ar. Pa. 1178.
Λινορραφὴς
Λινορραφὰς τε Δομος.—Æsc. Supp. 140.
Λινοφθορος.
Λινοφθόροι δ' ὕφασματων Λαχίδες.—ib. Ch. 25.
Λινον.
—'Αψῖσι λινω ἁλοντε παναγρω. Il. ε. 487.
—Λινοιότε λεπτὸν αωτον ib. ι. 637.
—Λινῳ θανατοιο παναγρῳ. Tryph 665.
—Ορμον—Χρυσειοισι λινοισιν εερμένον.—Hom. A. 104.
SYN. Δικτυον, αμφιβληστρον, κλωστὴρ, αποδεσμὸς, λινοδετμος, ἱστιον.—νευρὰ τῆς κιθαρας.
EP. Ακλιτον, δολόεν, δολοπλοκον, βαθυπλεκὲς, ευπλεκὲς, ευαγρον, ευκλωστον, ευστοχον, ευκολπον, ευτροχαλον, ευθριξ εικαλφοιτον, μαλακὸν, κεφὸν, φθισιμβροτον.
Λινος.
Γραμματα μεν τὸν παῖδα γεραν Λινος εξεδιδαξεν,
Υἱὸς Απολλωνος, μελεδωνεὺς, αγρυπιος ἥρως. Theoc. 24. 103.
Ηδὲ Λινον Θηβαῖον εδεξατο γαῖα θανοντα
Μουσης ερασσις ὑον ευστεφανυ Ep. 1. 3.
Καν Λινος ευεπιην Φοιβηίος Αρκὰς αλητης. Nonn.
Λινος. (ᾠδὴ ὑμνου. Suid.)
—Λινον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε. Il. σ. 570.

Λιπα. (i decl.)
—Αλειψαμενω λιπ' ελαιῳ Il. κ. 577.
SYN. Λιπαρῶς, ευεκτῶς.
Λιπάζω
Γῆά τε παντα λιπαζε.—Nic.
SYN. Αλειφω, χριω.
Λιπαινω.
Ει τι φασὶν Λιπίδιον
Τᾶι γᾶι λιπαινειν Eur. Hec. 452.
SYN. Ἀρδευω, ποτιζω, δ' λτιαινω, ευλιπαινω, καταλιπαινω, παχυνω, ζημιοω.
Λιπαρὰς ς.
—Λιπαραις—Αφαιστοιο.—Theoc. 2. 133.
Λιπαρ[illegible]ος
Ω λιπαροζωνε θυγατερ
Λελίη Σελαναια.—Eur. Ph. 180.
Λιπαραμπυξ.
—Θαιταν Λιπαραμπυκα.—Ar. A. 671.
Λιπαρεω
Και τε με χρεας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν. Soph. Œd. T. 1446
SYN. Καταλιπαρεω ευλίπαρεω, προτλιπαρεω, παρακαλεω εμαιτεω, ικετευω δεομαι, κολακευω.
Λιπαρης.
—Λιπαρεῖ πρῶστην χερί ib. El. 1394.
SYN. Συνεχὴς. α κελὴς, επιμελὴς.
Λιπαροκρηδεμνοι
—Χαρις λιπαροκρηδεμνος. Il. ς. 382.
Λιπαροτλοκαμος
—Κεφαλῆς λιπαροτλοκαμοιο. ib. τ. 126.
SYN Βαθυπλοκαμος.
Λιπαροχροος. λιπαροχρως.
Χαῖρε Σελαναια λιπαροχροε —Theoc. 2. 165.
—Και ἀγαγε τὸν λιπαροχρων
Εις εμὰ δ'ματα Δελφιν.—ib. 102.
Λιπαρὸς.
—Λιπαρὰς τελεσσι θεμισας. Il. ι. 156.
Τῷ κεν επισχοιης λιπαρὰς ποδας ειλαπιναζων. Il. ξ. 241.
SYN. Ευλιπὴς, πλεσιος, ευπορις. λαμπρὸς, πιων, χριστὸς, καλὸς. ειδοξος, δεξιος. ευτραφὴς.
Λιπαρῶς λίπαρεως
—Λιπαρῶς γηρασκομεν εν μεγαροισι. Od. δ' 210.
SYN Δαψιλῶς. λαμπρῶς, δεξιως, ευτυχῶς, ἁβρῶς, αφθονως, ετιμελως.
Λιπαυγὴς.
—Λειμῶνα ζαθυσκιον ηδὲ λιπαυγῆ. Orph. H.
Λιπομητωρ.
Ἐαῖον αποπλαγιην λιπομητορα παῖδα κορυπῖων
Κριος ἑλιξοκερως θεινε θρασυτομενος. Ep. l. 1.
Λιποναυτης.
Ηρακλέης δ' ἥρωες εκεκτομεον λιποναυτην. Theoc. 13. 73.

SYN. Λειποτεως, λειποναυτης.
Λιπος.
Ου λιπος Απολλωνος αποσταζουσιν εθηραι. Call. 2. 39.
SYN. Λιπροτης, κνισσα, ἔθαρ, στεαρ, αλοιφὴ, δημός.—πιαλεα ζιη. Apollin.
Λιπτω.
—Τεῦ λιπτοντα γαλακτος Ap. 4. 813.
SYN. Επιθυμεω. επιποθεω, λιλαιομαι.
Λις. vid. Λεων, Λεαινα.
—Επί τε λῖν ηγαγε δαιμων Il. λ 480.
SYN. Αγριος, αινὸς, αλκιμος, εριβρομος, ηὔγενειος, κυκλόμος ορεσκῷος, ερεσιφοιτος, μεγαλκαρ, σιτης.
Λῖς, Λῖτον.
—ὑπὸ λῖτα πετασσας
Καλὴν δαιδαλεον.—Od. α. 131,
—Ἐαιῶ λιτὶ καλυψαν. Il. ψ. 254.
—ὑπεισερθε δε λιθ' ὑπεβαλλεν Od. κ. 353.
SYN. Σαβαιον, σιπεον.—Ἰματιον, λιτὸν.
Λῖς, (pro λιτὴ. vid λιστὸς.)
Πετρη γὰρ λις εστι —Od. μ. 79.
Λισπος
—Στοματ εγὼς επων 'γλωσσα)
Βασανιστρια λισπη. Ar. R. 848.
SYN. ανατριπλος, παρατριπλὸς, παρατριβὴς, στρυφνὸς. λεῖος, αιαντης.
Λισσὰς
—Τῇ δ' ὑπὸ πετραι
Λισσάδες ερριζωνται ἀλιβροχοι.—Ap. 2. 732.
Λισσομαι.
Λισσομαι εινεκ' εμειο μενειν.—Il. α. 174.
—Η δ' αιὲν εμὲ λισσεσκετο γενων. Il. ι. 451.
SYN. Λιτανευω, περικαλεω, αιτεω, λιπαρεω, λιτομαι.
Λισσὸς, vid. Λεῖος.
Εστι δὲ τις λισσὴ—πετρη. Od. γ. 293.
Λιστρευω.
Λιστρευοντα φυτὸν.—Od. ω. 226.
SYN. Λιστραιτω, ὁμαλιζω, ξυω, περιξυω, περισκαπτω.
Λιστρον.
Λιστροισιν δαπεδον—ξυον.—Od. χ. 455.
SYN. Ομαλιστρον, καλλυντρον, κορηθρον, κορημα, σαρωθρον, ξυστὴρ, σκαφιον.
Λιταινω.
—Τεκος εμὸν λιταινω. Eur. El. 1215.
SYN. Λισσομαι, λιτομαι, ευχομαι.
Λιτανεια
Ου πᾶυσον λιτανειων ιφθιμων ὑπὲρ αυτῦ. Poffel.
SYN. Λιτὴ, παρακλησις.
Λιτανευω. vid. Λισσομαι.

Παντας δ' ελλιταινευε κυλινδομενος κατα κοπρον. Il. χ. 414.

Λιτανος

Ιυ ε δ' αμφαν ηρανια
Μελη λιτανα Θεοισι. Æsc. Supp. 816.
SYN. Λιτανευτικος, δεητικος.

Λιταργιζω

Εισ οπως λιταργιωμεν
Οικαδ' εις τα χωρια. Arist. Pa. 561.
SYN. Σπευδω, τροχαζω, τρεχω, (συντομως) εγκονεω.

Λιτη

Τας δ' επει ευχωλαισι λιτησί τε εθνεα νεκρων
Ελλισαμην. Od λ 34.
PHR. Ευχη. δεημα. δεησις, παρακλησις.
E P. Οξυγοος, πανδικος, χειροτονος

Λιται

Και γαρ τε Λιται εισι Διος κουραι μεγαλοιο
Χωλαι τε ρυσαιτε παραβλωπες τ' οφθαλμω.
Αι ρα τε και μετοπισθ' Ατης αλεγουσι, κιουσαι.
Il. ι. 493.
—Ου γαρ ατιμοι.
Ικεσιος Ζηνος κουραι Λιται. —Orph.
Ζηνος εριγδουπου θυγατρες.—Cal.

Λιτομαι

—Και κ' ρα λιτεσθαι Il. π. 47.
SYN. Λισσομαι, ικετευω δεομαι, αντιβολεω.

Λιτος.

—Και εσσομεθ' υποτε λιτοι. Call. 2. 11.
Λιτα λαβουσα χρηματα ib. 5. 25.
SYN. Αεικης, αποβλητος. ευτελης, αδρανης, ατεχνασος, απλους, αποικιλος αμικτος, ολιγος, ψιλος

Λιτυργος.

Την δ' εκ κυνος λιτυργον αυτομητερα. Sim. 12.
SYN. Δυσφημος, κακοεργος.

Λιτυερσης, (γενος ωδης.)

Αδοντα λιτυερσην απ' αριστα τευχε. Suid.

Λιχμαζω, λιχμαω, λιχμαομαι

Λιχμαζον δ' αρα τωγε.—Hes. α. 235.
SYN. Διαλιχμαζω, απολιχμαω, λειχω, λιχνευω.

Λιχην.

Λιχηνας εξεσθοντας αρχαιαν φυσιν. Æsc. Ch. 279.

Λιχνος.

—Κερδοσιν—επ' ομματα λιχνα φερουτες. Call. Fr.
SYN. Προθυμος, λαφυστιος, λαιμαργος, οψοφαγος, πολυπραγμων.

Λιψ. (ανεμος)

Τας μεν επαυτας
Λιψ—απο σκοπιας ετιναξε. Theoc. 9. 11.

Λιψ. vid. Λιβας.

—Ου φιλοσποιδε λιβος. Æsc. Ch. 290.

Λιψυρια.

—Η διψη τις, κ' λιψυρια. ib. 754.

ΛΟΒΟΣ.

Εν δ' αρα Ερματα ηκεν ευτρητοισι λοβοισι. Il. ξ. 182.
—Εξ ακρων λοβων
Φθερσας κυφελλα.—Lyc. 1401.

Exp. Ακρον απαλον των ωτιων.—item, κερατιον. λαβη, λαβιον

Λοχαδες al. Λοχαδες.

Αλλα τεων λογαδων πολυ δ' αφαυροτερην. Ep. l. 7.
Αυχαζειν καθαρας η δυναται λοχασι. Call. Fr.
Exp. Οφθαλμοι, η τα επι των οφθαλμων λευκα.
—Ψηφοι λευκαι. επιλεκτοι.

Λογιδιον

Αλλ' εστιν ημιν λογιδιον.—Ar. V. 64.
SYN. Λογαριον.

Λογιζω, λογιζομαι.

—Λογισαι δε πρωτ εργα. Pythag. 39.
Τον καθ' ημεραν βιον λογιζεσθον. Eur. Alc. 798.
SYN. Αναλογιζομαι, επιλογιζομαι, εκλογιζομαι, λογαρια ω. λογισευομαι, ιομιζω. αναριθμεω απαριθμεω, αναψηφιζομαι. σκεπτομαι, φροντιζω, φημιζομαι ευθυμεομαι.

Λογιον

Φραζευ Γρεχθειδη λογιων οδον —Ar. Eq. 1012.
SYN. Μαντειον, χρησμος, θεσπροπιον, θεσφατον.
—Λογος, λογιον.

Λογισμος

Και βιον ευθυμοισιν αει θαλλοντα λογισμοις. Orph H.
SYN. Αναλογισμος. επιλογισμος. σκεψις, διασκεψις επισκεψις. σκεμμα. επινοια διανοησις εξετασις, εκτισις, απαριθμησις, τροπος, λογος, φρην, φροντις, ψυφος.
E P. Κρατερος. ενδυνατος, κακοις αμολυντος.

Λογος.

Ηστο τε και τον επερπε λογοις.—Il. o. 393.
Ως λογος εν στηθεσσιν εην.—Hom. B. 8.
Οπλον τοι λογος ανδρι τιμωτερον εστι σιδηρου. Phoc. 117.
SYN. Ρημα ρησις, αποφθεγμα. λαλησις, ετος, μυθος. λεξις, διαλεξις Φρασις, ερμηνεια. βαξις, αυδη, φημη. γνωμη. Βιβλιον, διορισμος. λογισμος, αιτια, διανοια. υποθεσις προφασις, επαινος, επιγραμμα
E P. Αιμυλιος, ασυφελικτος, αραχνιαιος, αιπυς, ακοσμος, αφθιτομητις, αγλαοφανης, αμφιβολος, μυστικος, βορβορωδης κακηγορος. κρυπτος, δυστυχης. δακεδυμος ευχαριστος. ευπραπελος. ευπρομος, ευσθενης ευκλεης, ευορκος. ευφραινος. μαλακος. μυστικος, ζαφορος, κακοεργος, καθαρος, καμινος, μεμπταγης, μητιετης, πικρος, πιερικος, ψευτευματος, ψεορρητος,

Θεόρρητος Θεόφραστος, σκολιὸς, ὑψίλοφος, τιμήεις, χρυσοχρότος χαμαιπετὴς, φιλομισὴς, οἰκτρὸς, σαθρὸς, ὀνειδιστὴρ, πεζὸς, ἐπίτυμβιος, διειδὴς, τηλαυγὴς, ποιητὸς, ψευσσης, τεθηγμένος.

PHR. Σοφὴ ἰωὴ. Nonn.—Ἔργα σκιά.—vid. Εὐγλωσσια.

ΛΟΓΟΣ.

Ἄχρονος ἦν ἀκίχητος ἐν ἀρρήτῳ Λογος ἀρχῇ
Ισοφυὴς — Nonn. I.

EP. Ἁγιος, μενογενὴς, αὐτοτέλεστος, ὀψίγονος, προγενέθλιος, σαρκοφόρος, θεαιθρώπος, ζωοπαροχος. θεογενὴς, πατρογενητος.

PHR. Ἀρχεγονον φῶς. Nonn.—Τον ζωοποιὸν δεσποτην ὕεσν. Naz.

Λογχη

Σειοντες λογχας —Hom. B 166.

SYN. Καμαξ, ακοντιον.

EP. Ἀνεμωδὴς, αἰθοψ. ἀλεξίμβροτος, βαρβαρικὰ, σελασφόρος, σιοφόιτις, φονια.

Λογχοποιος

Καὶ λογχοποιῶν ὀργανα κλᾶσθαι ματην. Eur. B. 1206

Λογχοφόρος

Θρηκης λογχοφόρ ν — γενος. Eur. Hec. 1094.

SYN. Λογχαῖος, λογχίτης, δορυφόρος, λογχήρης.

Λογχωτὸν.

—Καὶ το διθυρσον
Τᾶτο το λογχωτόν —Ep. l. 6.

Λοετρὸν. Λετρον.

Ου θεμις εστὶ λοετρὰ καρηατος ἄσσον ἱκεσθαι Il. ψ. 44.

Μηδε γυναικειῳ λετρῷ χροα φαιδρυνεσθαι
Ανέρα —Hes. ε. 750.

SYN. Ἀπολετρα, ἀπολετρον. λετρὼν, βαλανεῖον, πλυνος. κολυμβήθρα —νιπτηρα. πλυτηρια πλυσμός

EP. Ἄπυρον, γλυκερὸν κ..θαρὸν, θεοπνευστον. θερμὸν ζωόγονον, λυσιπονον, λιπαρὸν. λεχωιον, λιαρὸν. εὐαλινον ορεσσιχυτον, παπτ..ον. τινθαλεον, χαρίεν, γοτμώδες, δροσόεν, παιστατον, φονιον

Λοετροχόος. Λετροχόος

Οἱ δε λοετροχόον τριποδ' ἱστασαν ἐν πυρί.—Il. σ 346.

Οσσαι λωτροχοι τᾶς Παλλάδος —Call. 5. 1.

Λοεω. Λεω.

Αλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ ελοευν.—Od. δ 252.

Αυτὴν δ' ὅκ αι εγωγε λοεσσομαι.—ib. ζ. 221.

Λοιβὴ.

Λοιβῆστε, κτισσης τε τὸ γαρ λαχομεν γερας ἡμεῖς. Il. δ. 49.

SYN. Ἀναθυμιασις, σπονδὴ, σπονδεια, ἐπιχυσις, προχυσις. πρόθυμα, ἀπαρχὴ, θυσια (οινου.)

EP. Ἀκρητος, αἱματοεσσα, ευοπιστος, ευαγὴς, εὐΐερος, κεραελκὴς, μελισταγὴς, ταυροδυτος, φθισηνωρ, οινηρά.

Λοιγᾶσος, al. Λυγᾶιος.

—Πᾶν δε λοιγιαιαν λεὼς
Εσθῆτα προστροπαιον εγχλαινεμενος. Lyc. 974.

Λοιγιος

Η δὴ λοιγια εργα τάδ' εσσεται.—Il. α. 518.

SYN. Ὀλεθριος, ολοὸς, βλαβερὸς, αλιτηριος, λοιμικὸς, επιφθορος λυμαντηριος.

Λοιγὸς

—Ημῖν απο λοιγὸν αμῦναι. Il. α. 67.

SYN. Ὀλεθρος, φθορὰ, βλημα λοιμός, θανατος.

EP. Ἀεικὴς, αἰνὸς, ιοειδὴς, μιαιφόνος, πικρός.

Λοιδορεω, λοιδορεομαι.

—ἡδιον ἠδε μᾶσιχωτερον
Εσθ' ἡ δυνασθαι λοιδορημενον φερειν.
Ο λοιδορῶν γαρ.—Κ λ. Philem.

Μεθυωντε τᾶις πορναισι λοιδορησεται. Ar. Eq. 1397.

SYN Διαλοιδορεω, καταγλωττίζω, αποσκωπτω, δενναζω, βλασφημεω, κερτομεω, επηρεαζω, αποσυκαζω.

— Διασυρω, ονειδίζω, ὑβριζω, λακέρυζομαι.

Λοιδορισμὸς.

Χὠ λοιδορισμος.—Ar. R. 770.

SYN. Λοιδορημα, διαλοιδορημα, διαλοιδορησις, λοιδορια, ὑβρισμα. κακολογια, διασυρμὸς, διαβολη καταλαλια, καταγγελια, ὕβρις, ονειδος, σκῶμμα, κακασμος, επισμησις.

Γλωσσα γαρ ανθρωπων φιλοκερτομος· εν δε σιωπῇ
Εργον ὅ περ τελεει τι, ενὶ τριοδοισιν ακουσ. Mus.

Γλωσσαν αει δολοεσσαν εχει περιφορτον αιτης,
Λαυκανιη δ' οιχθεντι ταφῳ παρομοιος εστι.
Δυσφρ συμη δολερή. Δολεροὶ μῦθοι. Apollin.
Φιλολοιδορειο γλωττης
Φευγω βελεμνα κἠφα. Anac.

Λοιμικὸς.

—Ἀρωγὲς λοιμικῶν τοξευματων. Lyc. 1205.

SYN. Λοιγιος, λοιμωδης, φθοροποιὸς, θανατηφόρος, λιμοφόρος, ἐξωλης, επικηρος.

Λοιμὸς

—Πολεμός τε δαμᾷ και λοιμὸς Αχαιους. Il. α. 61.

SYN. Λοιμη, λοιγος, λύμη, νοσος, διαφθορά,—ταραχὴ.— Ο φθορεὺς.

EP. Νηκεστος, φθισιμβροτος, φθοροποιὸς, κακός.

Ηκε δ' επ' Αργειοισι κακὸν βελος, οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῦσκον επασσυτεροι.
Ουρῆας μεν πρῶτον επωχετο, και κυνας αργούς.
Αυταρ επειτ' αὐτοῖσι βελος εχεπευκὲς αφιεὶς
Βαλλ' αιεὶ δὲ πυραι νεκυων καιοντο θαμειαί. Hom.
Φθινυσα μεν καλυξιν εγκαρποις χθονος.
Φθινυσα δ' αγελαις βοτομοις, τοκοισί τε
Αγονοις γυναικῶν. Εν δ' ὁ πορφυρος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιστος, πολιν,

Υφ'

Υρ' δ' κεῖται Ἰῶμα Καδμείων μελάς
Δ'ρᾶδης στεναμοῖ. και γοοις πλησιζεται.
Νοσεῖ δέ μοι προπας στολος
Ουδ' ενι Φρ ντίδος ε/χος
Ω τις αλεξε ται -κ λ. Soph. Œd. T. 180.

Λοιπὸς
Τὰς λοιπὰς — ᾶιγας αμελγω Theoc. 5. 84.
S Y N. Επιλοιπος, περιλοιπος, ὑπολοιπος, αλλος.

Λ ισθευς λοισθήιος, λοῖσθο , λοισθοτατος.
Ημιταλαντον δε χρυσᾶ λοισθηϊ εβηκε Il. ψ 751.
Αντιλοχος — λοισθῆϊ ν εκφερ' αεθλον ib. 785.
Λοῖσθος αἰὴρ ἀριστος, ελαυνει μωνυχας ἵππους. ib. 536.
Λοισθοτατην δ' Ηρην Θαλερην ποιησατ' ακοιτιν. Hes. Θ. 921.
S Y N. Εσχατος, λοισθιος.

Λοισθιον. (Adv.)
Λοισθιον εκ πνείκε τὰ συμφορα τᾶς Κυθερειας. Theoc. 23. 16.
S Y N. δὴ, τελος.

Λοκρις.
Αλλ'εισὶν ἑτεροὶ τᾶς Λοκρίδος Οζωντιοι. Ar. Av. 152.
Παραλιαν Λοκρ ν πολιν. Eur. Ph. 700.

Λοκροι.
Λοκρᾶν, οἱ ναιουσι πειρην ἱερῆς Εὐβοιης. Il. β. 535.
E P. Αγχεμαχοι, ιοβόλοι, επιζεφυριοι.

Λοξιας. vid Απολλων
Ου γάρ τι σοὶ ζῶ δᾶλος, αλλὰ Λοξιᾳ. Soph. Œd. T. 418

Λοξοβατης.
Λοξοβαται, στρεβλοι, (Καρκινοι.) Hom. B. 286.
S Y N. Λοξοβαμων, δοχμια βαινων

Λοξὸς. vid. Λεχριος.
Λοξὸν οφιν, καί μᾶνον εχον ξιφος.—Call. Ep. 29.

Λοξω. Nom. pr.
—Λοξώ τε και ευαιων Εκαεργη. Call 4. 292.

Λοπάς.
—Εν λοπᾶδι πεπνιγμενον. Ar. V. 509.
S Y N. Χυτρα, τηγανον, λεκανη, λιθος.

Λοπὸς
Οιόν τε κρομυοιο λοπον.—Od. τ. 233.
S Y N. Λεπις, λεπος, λοπις, λοπισμα, φλοιός.

Λ τροδμῆκτος
Λ τρο αϊκτος δ'ωλετ' Αχαιῶν
Πολεμαρχος ανὴρ. Æsc Ch. 1071.

Λυτροφόρ ς.
Λυτροφορα χλιδᾶς. Eur. Ph. 360.

Λυτρὸν. vid Λοετρον.
Θερμὴν δ' υπαι λυτρῶνος αρνευων στεγην. Ly. 1103.

Λυω.
Τον δ' Ηβη λῦσεν.—Il. ε. 905.
S Y N. Απολυω, λεω, λοω, αποπλζω, νιπτω, κλυζω, βαπτιζω,
Ακαματοιο ροῇσι λοεσσαμένος ποταμοῖο. Ap.

Λοφαω.
Και χρ α λυσιπ νοισι κάτεκμαινεσα ρεεθροις. Nonn.
— Ουτι πᾶ λοφᾶς; Arist. Pa. 1210
E X P Πλῆθος εχειν λοφων.

Λοφεῖον
(ζκπ κατοπ ρ η' τᾶ λοφ)
—Καθιρξαιμ' ες λοφειον στρογγύλον. ib. N. 749.

Λοφια.
Φριξας ευ λοφιην.—Od. τ 446.
S Y N. Τενὼν, τραχηλος, λοφος, ακρωρια, ακρον.
E P. Αυτακομος.

Λ φνις.
Σαρκας καταιθων λοφνίσιν.—Lyc. 48.
S Y N. Δαις, λαμπάς.

Λοφοεις.
Εκ κορυφῆς λοφόεντι—δεσμῷ. Tryph. 67.

Λοφοπολὸς
Τον λοφοποιὸν ηχ ὀρῆς. Ar. Pa. 544.

Λοφος.
—Δεινὸν δὲ λοφος καθυπερθεν ενευεν Il. γ. 337.
—Οὗτι ἑρμαῖος λοφος εστίν. Od. π. 472.
Εμβαιτες, κινμασιε, ιδὲ λοφον.—Il. κ. 573.
S Y N. Επειρειον, λοφια. κᾶνος.—ὄμες.—κτημὲς, γεωλοφον. βουνός, τραχηλος τμηχανις, χαιτη.
E P. Ιπποχαιτης Φοιβος Φοιβος. φοιπικεος, μιλτοκαρηνος, πολυεγμων, βαπλανοκτιστος, ὑλησις.—ρωγας, δινησις, περοφοιτος, μεσοφαινὴς, εὐκρηπις, τροχοεις, κατασκιος.

Λοφωσις.
—η λοφωσις ἡ 'πὶ τῶν ερεων. Ar. Av. 292.

Λοχαω.
—Οὗτι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι. Il. ε. 520.
S Y N. Λοχαζω, λοχευω, λοχιζω, εγκαθιζω ελλοχαω: ελλοχιζω, θηρευω, ειεθρευω, εμφωλευω.

Λοχεια. λοχια, λοχευμα
Λοχει' εμὴ νοσημάτος. Eur. El. 656.
Ενθα λοχευμα σεμν' ελοχευσατο —ib. I. 921.
S Y N. Παιδοτοκια, τοκος, γονος, κῦμα.—λοχος.
E P. Αμαιευτος τελεσσιγαμος.— πολυδαιδαλον — τελεσσιγονος, γονοεσσα, ε πηληξ, θαλασσοτόκος, αχυτλατος, αχαρακτος. ὑπωροφιος, κηωεσσα. Nonn.

Λοχαγετης. λοχηγετης, λοχαγὸς
—Επὶα θηριοι λοχαγται. Æsch. S. T. 42.
Επλα Λοχαγοι γαρ εφ' ἑπλα πυλαις. Soph. An. 145.
S Y N. Λοχαγωγὸς ταξιάρχης, στρατηγὸς, ηγεμων. λοχαρχης.

Λοχευω. λοχενομαι
Νυμφη - ελοχευσε Διὸς παῖδα.—Hom. M. 230.
S Y N.

SYN. Κυεω, κυοτοκεω, αποκυϊσκω, αποτικτω, εκτικτω, τοκαω, ωδινω.—γενναω.—γαμεω.—ενεδρευω

Λοχιτης
—Η πολλὰς εχων
Ανδρας λοχιτας, οἳ' ανὴρ αρχηγετης. Soph. Œd. T. 770.
SYN. Δορυφόρος, ὑπερασπιστης, σωματοφυλαξ.—ενεδρευων, ενεδρευτης, βασιλεύς.

Λοχμαῖος, λοχμιος.
Μέσα λοχμαια, Arist. Av. 738.
—Λοχμιαν ὑλοβαταν Ep. l. 6.
SYN. Λοχμωδης, ὑλαῖος, ὑλωδης, αγριος.

Λοχμη.
—Εν Λοχμη πυκινῇ κατεκειτο μεγας σῦς. Od. τ. 439.
SYN. Ακανθὼν, θαμνὼν, ὑλη. τοπος συμφυτος, θαμνωδης, λοχμωδης.
EP. Ενδενδρος, μελισσοβοτος, σκιερὰ, κυανεη, αειφυτος, δρακοντοβοτος, ευπεταλος, φυλλὰς, ερημὰς, ερημονόμος, οξειὰς, ορεσσαυλος, τανυπρεμνος, ενδρὰς, φορβὰς.

Λοχος.
Ουτε λοχονδ' ἰέναι.— Il. α. 227.
—Τελειῶσαι δὲ λοχον. Soph. Œd. C. 1145.
SYN. Λοχησις, λοχισμος, καταλοχισις, ενεδρα, ενεδρον, επιβουλια, επιβουλευσις, σκευωρημα λοχευμα. ταξις, ταγμα, φαλαγξ, σπεῖρα, ουλαμὸς, συμμορια.
EP. Αινὸς, ατεκμαρτος, ανοστητος, βριαρὸς, ἱππηλατος, ὑφαλος, ενυαλιος, κῦλιος, κρυφιος, σκοτιος, δοχμιος, στονοεις. κλυτοπωλος, περιοπτος, ευαγρος.

Λοω, vid. λεω.
Αυτὰρ επειδὴ ξεσσεν ὑδωρ ενὶ ηνοπι χαλκῷ,
Ες ρ' ασαμινθον ἐσατα, λοὲκ τριποδος μεγαλοιο,
Θυμῆρες κερασασα κατα κρατος τε και ωμων,
Οφρά μοι εκ καματον θυμοφθορον εἱλετο γυιων. Od. κ. 360.

ΛΥΑΙΟΣ, vid. Βακχος.
Ο λυσιφρων, ο Λυαῖος. Anac. 27. 2.

Λυγαῖος.
—Νυκδ' ὑπὸ λυγαιην— Apoll. 2. 1123.
—Επρυψαν ἁρμα λυγαιῳ νεφει. Eur. Hera. 856.
SYN. Σκοτεινὸς, αδηλος. φοβερὸς, συννεφὴς, αφανὴς δολιος.

Λυγδαμις.
Λυγδαμις ὑβριστὴς.—Call. 3. 252.

Λυγδην.
Λυγδην εκλαιον παντες.— Soph. Œd. T. 1692.
EXP. Λυζοντες ὁμῶ.

Λυγδινος.
Περὶ λυγδινῳ τραχηλῳ. Anac 28. 27.
—Τὰ λυγδινα κωπια μαστῶν. Ep. l. 6.

Λυγδος. (εἶδος λιθου)
Οια τε λυγδω γλυπῆν.—Ep. l. 7.

Λυγιζω.
—Τὺ θὴν τ.ν ερατα κατευχεο, Δαφνι, λυγιζειν. Theoc. 1. 97.
SYN. Καμπτω δεσμεω, καταδεω, στρεφω, διαλυγιζω. Καταλυγιζω, λυγοω, νικαω.

Λυγισμος.
—Και λυγισμῶν, και στροφῶν. Ar. R. 787.
SYN. Λυγισμα, διαλυγισμα, επικαμψις. καμπη. παραλογισμὸς, συστροφὴ, διαστροφὴ, συγκλασμα, ἅπμα ἑδελυρὸν συνδεσις.

Λυγκεὺς.
—Λυγκῆος γενεη τηλεκλειτοιο. Hes. α. 327.
—Ακριδὴς ομμασι Λυγκεὺς. Theoc.
—Ος τηλιστα δι' αιθέρος ηδὲ θαλασσης
Βενθεα, και Πλειτῆος ὑποχθονιοιο βερεθρα
Μέτος απ' ανθρωπων δεινὸισιν οπωπεεν οσσοις. Orph.
—Λυγκεὺς δὲ καὶ οξυτατοις επεκεκτο
Ομμασιν· Ει ετεόν γε πελει κλεος αντρα κέϊνον
Ρηιδιως και νερθε κατα χθονὸς αυγαζεσθαι. Apoll.

Λυγξ.
Λαῖφος δέπει νῶτα δαφοινὸν
Λυγκὸς εχει.—Hom. XVIII. 24.
EP. Αιολοδερμος, βαλια, ευγληνος, Μαιναλια.

Λυγος.
—Σπασαμην ῥῶπάστε λυγεστε. Od. κ. 166.
Στεφανεῖται τῇ λυγῳ. Anac. 74.
SYN. Οἶσος, ριψ. (φυτον ἱμαντῶδες.) σκοτος.
EP. Ευστρεφὴς, μοσχος, ἁπαλὸς.

Λυγρὸς.
—Ουδέ τι οἱ τόγ' επηρκεσε λυγρὸν ολεθρον. Il. β. 873.
SYN. Αινὸς. δεινὸς, κακὸς, ισχυρὸς, ελεεινὸς, λυπηρὸς, πενθικὸς, αργαλέος, λευγαλέος, χαλεπὸς, ποτηρὸς.

Λυγοω.
—Κατ' αυχενος αμμα λυγωσας Ep. l. 1.
Και Δαναης ελυγωσεν ὁ χρυσος τον φρενα.—ib.
SYN. αγαδεω δεσμευω —Καμπτω, εγκαμπτω.

Λυδὸς, Λυδιος.
Λυδῇ γυναικὶ φασί νιν κατριν πορεῖν Soph. Tr. 70.
Λυδιοις απυων εν αὐλοῖς. Pind. Ol. 5.
SYN. Λυδιακὸς, Λυδειος.

Λυδὸι.
Αβροδιαιτων δ' ἑσπεται Λυδῶν οχλος. Æsc. P. 41.
EP. Πολυχρυσοι, αβροβιοι, εγχεμοχθοι. Βρομιοι.

Λυδα.
—Σατυρος δ' επεμηνατο Λυδᾳ. Mosc. 6. 2.

Λυδος.
Ειθ' ὀγε Λυδὸς,—ειτε Λακων. Ep. l. 3.

Λυδιζω.

—Και λυδίζων, και ψηνίζων. Ar. Eq. 520.

Λυδοταδής. Anac. 150.

Λυζω. vid. Ολολυζω

Ειτα λυζει, και δακρυει.—Ar. A. 690.

Και γοερον λυζων εστοναχιζεν Ερως. Ep. l. 3.

Λυθρον.

Αιματι και λυθρῳ πεπαλαγμένον.—Il. ζ. 268.

SYN. Βροτος, ιχώρ, μαρασμὸς —φονος.

EP. Βροτεον, αργαλέον, αλγινοεν, ατερπὲς, λευγαλέον, πολυρραθαμιγξ. φοινήεν.

Λυκαβας.

Τὸ δ' αυτὸ λυκαβαντος.—Od. ξ. 161.

SYN. Ενιαυτος.

Λυκαβητος.

—Ην εν συ λεγεις Λυκαβητας. Ar. R. 1088.

Λυκαινα, λυκαινὶς λυκὶς. vid. λυκος.

—Θεῶν σκηπῖ̃χε λυκαινα. Orph.

Λυκαινομορφος.

—Εκγονων θρυος Λυκαινομορφων. Lyc. 481.

Λυκαῖον.

—Κατ ωρεα μακρα Λυκαιω, Theo. I. 123.

Λυκαῖος, (Αρκας)

—Δικταιον αεισομεν, ηὲ Λυκαῖον. Call. I. 4.

Λυκαμβιάδες

—Φεγγος ελειπον, αλυσκαζῖ̃σαι ιαμβων.

Αγριον Αρχιλοχε φθεγμα, Λυκαμβιαδες. Ep. l. 3.

Λυκαονες.

Ιδριες εν πολεμοισι Λυκαονες αγκυλοτοξοι. Dion. 857.

Λυκαονιδης.

—Αιπύ τε σᾶμα τῆνο Λυκαονιδαο. — Theoc. I. 126

Λυκαονιος.

—Παλαιοτατον δέ μιν ὑδωρ

Υἱωνοι πινεσι Λυκαονιης αρκτοιο. Call. I. 41.

Λυκαων.

Ενθ ἡεῖ Πριαμοιο συνηντετο Δαρδανιδαο

Εκ ποταμῖ̃ φευγοντι Λυκαονι, τόν ῥα ποτ' αυτος

Ηγε λαβὼν εκ πατρὸς αλωῆς εκ εθελοντα,

Εννυχιος προμολων.—Il. φ. 35

EP. Παιδοφονέυς. ξεινοδόκος μακαρων. Nonn.

Λυκαστος.

—Και αργινοεντα Λυκαστον. Il. ζ. 647.

Λυκεη λυκειη λυκῆ (Λυκη δορα)

Και λυκεην, και τοξα παλιντονα.—Il. κ. 459.

Λυκειον. Ες Λυκειον, κα'κ Λυκειω. Ar. Pa. 355.

Αγορὰ Λυκειος—Soph. El. 6.

Λυκειος, vid. Απολλων. Λυκοκτονος.

Και σὺ Λυκει' αναξ.

Λυκειος γενῖ̃ στρατῶ δαΐῳ. Æsc. S. T. 147.

EXP. Πολεμιος, επιβλαβὴς, φθορέυς.

Δυκηγενὴς.

—Απολλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτοξῳ. Il. δ. 101.

Λυκιδας.

—Καὶ την οδιτην

Εθλὸν συν Μοισαισι Κυδωνικὸν ευρομες ανδρα.

Ωιομα μεν Λυκιδαν, ἧς δ'αιπόλος.—Theoc. 7. 11.

Λυκιδευς.

Θρεψαι και λυκιδεῦς.—ib. 5. 38.

SYN. Λυκίς.

Λυκιη.

Αλλ' ὁτε δὴ Λυκιην ἶξε.—Il. ζ. 173.

EP. Ευρῖ̃α, εριβωλαξ, ερικυδὴς.

Λυκιος

Οιμεν ὑπαειδεσι νομον Λυκιοιο γεροντος. Call. 4. 304.

Λυκιοι.

—Λυκιων μεγα εθνος αγοντε. Il. μ. 330.

EP. Αντιθεοι, ιφθιμοι, ασπισται, αγχιμαχηταὶ. Θωρηκταί.

Λυκις, vid. φρυνιχος.

Λυκομηδης.

—Κρειοντος ἡὰν Λυκομηδεα δῖον. Il. ι. 84.

SYN. Κρειοντιαδης, αρηΐφιλος, κρατερός.

Λυκοποδες. (των τυραννων δορυφόροι.)

Αλλ' αγετε λυκοποδες.—Ar. L. 665.

Λυκοκτονος, λυκορραιστὴς.

Λυκοκτονε Θεῦ—Αγορὰ Λυκειος —Soph. El. 6.

Δερμα λυκορραιστης εκρεμασεν Τελεβων. Ep. l. 6.

Λυκος. Nom. pr.

Ουδ' αρα δηθὰ Λυκον, κεινης προμον ἠπειροιο,

Και Μαριανδυνὶς λαὸν ανέρας ὁρμηθέντες,

Αυθενται Αμυκοιο —Κ. λ. Ap. 2. 754.

Λυκος.

Ουδὲ λυκοι και αρνες ὁμοφρονα θυμὸν εχουσιν. Il. χ. 263.

EP. Αγκυλομητις, ἁρπακτὴρ, αἱματοπὸς, αιθων, δαφοινὸς, θρασὺς, κρατερωνυξ, καρχαρέος, καρχαροδων, κοιλογαστωρ, λαιμαργὸς, μηλοφόνος, νυκτιπορος, ολοὸς, ομβριμοθυμος, ορεστερος, σιτης, πολίος, τραχὺς, χαιτὴν, ωμοφαγος

—Δηΐον—ἁρπαγα μηλων. Nonn.

Λυκων ολοφωϊον εργος Theoc.

—Ληστῆρσιν αναιδέσι μηλων Cal.

Λυκεργος, Λυκοργος.

Ουδὲ γαρ ὡδε Δρυαντος ὑὸς κρατερὸς Λυκοοργος

Δὴν ἦν ὃς ῥα Θεοῖσιν επερασιοισιν εριζεν Il. ζ. 130.

EP. Ανδροφόνος, φιλοπτολεμος,— αινομανὴς, αμεθυστος, αδηριτος, αβακχευτος, αρκιος, ακαμας, αλκτης. τυφλὸς, δορυθρασὺς, κρατερὸς, μιαιφονος, ακανθοφορος, φονιος, φιλοξενος, χαλκοχιτων. Δρυαντιαδης.

Λυκοφοντης.

Υἱος τ' Αυτοφονοιο μενεπτολεμοιο Λυκοφοντης. Il. δ. 395,

EP. Αντιθεος.

Λυκοφρων. Nom. pr.
Βιβλος μεν τελεθουσα Λυκοφρονος ασματοκομπου.
Λυκοφρων, vid Μαστορίδης
—Λυκοφρονα Μαστορος υἱὸν.
Αιαντος θεράποντα, Κυθηριον, ὃς ρα ποτ' αὐτῷ
Ναι' επει ανδρα κατεκτα Κυθηροισι ζαθεοισι. Il. ο. 430.
Λυκοψια.
—Ως λυκωψιαν—κνεφαιαν—Lyc. 1432.
SYN. Λυκοφως.
Λυκτιος.
—Τό, τ' αεμμα τὸ Λυκτιον.—Call. 2 33.
Λυκτος.
—Ος ρ'εκ Λυκτου εὐκτιμενης ἐπετ' αυτῷ. Il. ρ. 611.
Λυκων.
Πηνελεως δὲ Λυκων τε συνεδραμον.—Il. π. 335.
Λυκωπης.
—Ο ζωκολος ὧδε Λυκωπας. Theoc. 5. 62.
Λυκωπιτης.
Εις δε, Λυκωπιτας.—ib. 7. 72.
Λυκωρεὺς.
—Θεραπων Αμυκοιο Λυκωρεὺς. Ap. 2. 51.
Λυκωρεις.
—Λυκωρὶος εντεα Φοιβε. Call. 2. 19.
Λυμα, λυμασις
—Καὶ εις ἁλα λυματ' εβαλλον. Il α 314.
Λυμασις ἡ προ γᾶς ὑλασκει. Æsc. Supp 884.
SYN. Απολυμα, καθαρμα, καθαρσιον, ρυπον. αλυσια —περιτλωμα. —λυμη.
Λυμαινω, λυμαινομαι.
—Και λεχη λυμαινεται Eur. B. 354.
SYN. Βλαπτω, διαφθειρω, μετακινεω, παρακινεω, λωβαομαι επορθεω, καθαιρω.—απολυμαινομαι.
Λυμαντηριος.
Πριν αν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντηρια. Æsch. Pr. 990.
SYN Ολεθριος, λοιγιος, λαβρεις.
Λυμαιτης, λυμεὼν, λυμητης
Οἱον καταικησαιτο λυμαιτὴν βιον. Soph. Tr. 806.
μηδ' ὁ λυμεὼν εμὸς Ib. Aj. 574.
Αλλος απ' Ιταλιης λυμητης ἥξει τ'ανήρ. Sib. l. 3.
SYN. Φθορεὺς ασωτος. λοιμὸς λυμαντωρ.
Λυμη.
—ρυσασθε δυσαμμορον ανέρα λυμης. Ap. 2. 218.
ταῖσδ' αδαμαντοδετοισι λυμαις. Æsch. Pr. 148.
SYN. συμφορα, βλαβη, φθορα, ὕβρις ρυπος. λυμα.
Λυπεω.
—ἠν δ' ετι λυπῇς. Hes. ε. 399.
Κἂν σαυτὸν λυπεῖς. Ep. l. 1.
SYN. επιλυπεω, συλλυπεω, παραλυπεω αλγυνω. αιαω. βλαπτω.
Παρεστι δ' ωδὶς και φρενῶν καταφθορα. Æsc.
—λυεται μελη λυπη. Eur.
Λυπη, λυπημα
Κεἰνοί τε λυπῇ πᾶς ελκεται κακῇ. Soph. Aj. 275.
Λυπηριον λυπημα Ib. Tr. 563.
SYN. αλγηδὼν. πονος. ὕβρις. φθορα. βλαβη,
EP. ανθρωπολοιγὸς, θυμοβόρος, αμεγαρτος, πικρά.
Λυπηρὸς, λυπρὸς.
—Γε σοι τᾶτ' εστι λυπηρὸν κλυειν, Ib. Œd. C. 1240.
ηδὲ λιαν λυπρὴ,—Od. ν. 243.
SYN. Περιλυπος, αλγεινὸς, οδυνηρὸς, οἰζυρὸς, σκυθρωπὸς, χαλεπὸς. ευτελὴς, πενιχρος. θυμοβαρὴς. ολεθριος, αχρεῖος.
Λυπηρῶς
—Λυπηρᾶς δ'εχει,
Ει τοῖς εμαυτῆς τὸν βιον σωζω κακοῖς. Soph. El. 770.
SYN. Βαρεως, αντιαρῶς, οδυνηρως, δυσφορως, δυσχερῶς. ευτελῶς. συμπαθῶς, περιπαθῶς, χαλεπῶς.
Λυρα, vid. Αλκμαν κιθαρα.
—Λυρη δ' ερατὸν κιθαριζαν. Hom. M. 422.
EP. αναρμοστος. ηδυεπὴς, ηδυλογος, ευχορδος, ευφθογγος, ευμολπος, ευκελαδος, ευθμος, ἐπίατος, ελαφαντινη. καλη, χρυσεια. Αμφιονιη, Ερμαιη, Θρηκιη, Κυλληναιη.
Phr. ματηρ ὑμνων. vid. φορμιγξ.
Λυραοιδὸς.
—Την δεκατην Ελικωνίδα τὴν λυραοιδὸν. Ep. l. 3.
SYN. λυριστὴς, λυρωδὸς, κιθαριστὴς.
Λυριζω
Στεψον ἕν με, και λυριζων.—Anac. 5. 12.
SYN. Κιθαριζω, φορμιζω,
Λυρικὸς.
Λυρικῆς ακουε Μουσης. Ib. 49. 2.
SYN. Λυροεις.
Λυρνησσος.
Λυρνησσὸν διαπορθησας.—Il. β. 691.
Λυροηδὴς. vid. Απολλων.
Λυροθελγὴς—κειται λυροθελγέα λειψανα πυργων. Ep. l. 1.
Λυροκτυπὴς.
Εγώ δε λυροκτυπὴς. Anac. 172. 47.
Λυροκτυπιη.
Ταν δε παρος λαλαγεῦσαν εναλσεσιν αγροτιν ηχὼ.
Πρὸς νομον ἀμετερας τρεψε λυροκτυπίης. Ep. 6.
SYN. Λυρωδια.
Λυροποιὸς.
Τὸν λυροποιὸν κρίμνην Anac. 134.
Λυσανδρος.
Οὕτα δὲ Λυσανδρου.—Il. λ. 491.
Λυσανιας.
Λυσανιας πατρων μεγαλων πεπων Ar. N. 1160.

ΕΧΡ. Λυειν τᾶς τὰ πατρὸς αἰτίας.

Λυσηνωρ.
—μεζὸν λυσήορος οὔτις. Tryph. 440.

Λυσιανασσα
—Αὐτονόμη, καὶ Λυσιανασσα. Hes. Θ. 258.

Λυσιζωνος
Εἰθα γὰρ Ειλειθυιαν ἐδωσατο λυσιζωνον. Theoc. 17. 60.

Λυσικακος.
ὑπνε λυσικακε μησομαι οἰκαδ' ἰών. Theog 476.

Λυσικλης.
Βελτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. Ar. Eq. 762.

Λυσικρατης.
Το φαρμακον, Λυσικρατης μελαινεται. Ib. Ecc. 731.

Λυσιμαχαι.
Οἱμαὶ ποτε Λυσιμαχας ἡμᾶς
Εν τοῖς Ελλησι καλεῖσθαι. Ib. L. 555.

Λυσιμαχος.
Ινα λυσιμαχην σε (Ειρηνην) καλωμεν. Ib. Pa. 991.

Λυσιμελεια.
—Παρ ὑδασι Λυσιμελειας. Theoc. 16. 84.

Λυσιμελης.
Λυσιμελὴς—ὕπνος.—Od. υ, 57.

Λυσιμερίμνος vid Ερμης.

Λυσιος. vid. Βακχος.

Λυσιπσιγμων
Λυσιπαιγμων τότε Βακχος. Anac. 39. 9.

Λυσιπημων.
Εν γάρ σοι τοκετῶν λυσιπημονές εἰσιν ἀνιαι. Orph.

Λυσιππος.
Λυσιππε πλαστα Σικυωνιε, θαρσαλεη χεὶρ
Δαῖε τεχνιτα —Ep. l. 4.

Λυσις.
Κάι κεν ἀναβλησις λυσιος νεκροῖο γενηται. Il. ω. 655.
Ει τιν' ἑταιροισιν θανατε λυσιν— (Ευροιμην) Od. ι. 421.
SYN. Λυτρωσις ἀπολυτρωσις, ῥυσις, ἀναρρυσις, ἀναλυσις, παραλυσις, καταλυσις, ἐκλυσις.

Λυσιστρατος.
Λυσιστρατος τ'εν ἀγορᾳ, χολαργεων ονειδος Ar. A. 855.

Λυσιτελεω.
Οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῶν. Ib. Pl. 509.
SYN. χραισμεω, χραισμω, συμφερω, ὠφελεω. μισθοομαι

Λυσιφρων, vid. Λυκιος.

Λυσσα, λυτία. λυσσημα
—Κρατερὴ δέ ἑ λυσσα δεδυκεν. Il. ι. 239.
—μανιασιν λυσσημασι. Eur. Or. 270.
SYN. μανια, ἐρμὴ ἐκστασις, οὖστρος μελαγχολια ἐνθυσιασμὸς, παραπληξια, παραφροσυνη, φρενοξελασια, φρενῖτις, θυμός.

Ε Ρ. ἀασχετος ἀφρων, ἀμερσινοος, ἀπηνης, βαβρωστις, δυσαλγὴς, θυας, ἑτεροφρων, πινυτοφρων, ολοοφρων, ολοὴ, μορμυρατὸς, πολυδηνὴς, ῥηξηνωρ, σοφὴ, σωφρων, φιλοκερδὴς, φλογεα, φλογερὰ φοιτὰς, ωμοβρωτος.
Phr. Νοσημα μανικὸν.— τῆς διανοιας παραφορά.—
Αφρονος ἐγκεφαλοιο μετατρωπῶντο μενοιναί,
Και σφαλερᾶις ἑλικεσσιν ἐβακχευθησαν ὀπωπαὶ
Ανέρος οἰστρηθεντος· ἀπεπλαζοντο δὲ χᾶίται
Σειομεναι περὶ νῶτον ἀκερσικομοιο κάρηνε·
Και στομα οἱ βαμβαινε, καὶ ἠέρι χειλεα λυσας
Πεμπεν ἀσημάντων ἐπεων ἑτεροθροον ἠχώ. Nonn.

Λυσσαινω.
—Πατρὶ λυσσαινων παρει. Soph. An. 644.
SYN. Ἀπεχθομαι. προσοχθεω, δυσμεναινω.

Λυσσαω.
Λυσσῶντι δ' ἀυτῷ δαιμονων δακτυσί τις. Soph. Œd. T. 1281.
SYN. Εκλυσσαω, λυσσομαι. μαινομαι.

Λυσσαιος,
ὐχὶ παντα γε, ὦ λυσσαιε. Ar. L. 1173.

Λυσσηρης, vid. Ευμενιδες.

Λυσσητὴς, λυσσομανὴς, λυσσητὴρ, λυσσωδης.
Και κυνα λυσσητὴν περι φευγε —Ep. Suid.
— δονεω λυσσομανεῖς πλοκαμους. Ep. l. 6.
Τᾶτον δ' ου δυναμαι ζαλειν κυνα λυσσητῆρα, Il. Θ, 299.
Ηιε δ' ὀγ' ὁ λυσσωδης, φλογὶ ἰκελος, ἡγεμονευει
Εκτωρ— Il. ν 53.
SYN. μανιωδὴς, μεμηνὼς. λυσσηεις, λυσσαλέος,

Λυτερα. vid. Φυσις.

Λυτηριὰς vid. Ρεα.

Λυτηριον.
—ατρεπτοιο λυτηριον ἡγε φονοιο
Τειναμενη,— Apoll. 4. 704.
τῶν παλαι—κακων—λυτηριον. Soph. El. 1520.
SYN. Εκλυτηριον Καθαρσιον, κάθαρμα, ἀποτροπιασμα ἀποτροπιασμὸς, ἀφοσιωμα, ἐξιλασμα ἀλκτηριον.

Λυτηριος. vid. Αρτεμις.
—ἦ δ' ἐχω, φιλαι,
Λυτηριον λυπημα, τῆδ' ὑμῖν φρασω. Ib. Tr. 563.
—Λυτηριας ἐνχας —Ib. El. 637.
SYN. Φυλακτηριος.

Λυτρον.
—Λυτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ, Pind. Ol.
SYN. ἀντιλυτρον, ἀνταλλαγμα, ρυσιον, ἀποινον. μισθὸς τιμημα.
Ε Ρ. Ενδοξον, καλλινικον.

Λυχνιον.
—Τὸδὲ λυχνιον ἐν Πρυτανειῳ. Theoc. 21, 36.
SYN. Λυχνιδιον, λυχνισκὸς δωδιον. — λυχνεῖον, λυχνια, κηροπηγιον.

Λύχνος.
Χρυσεον λυχνον εχυσα, φαος περικαλλες εποιει Od τ 34.
SYN. Λαμπας, λαμπτηρ.
EPITH. Απισος ασραπτων, αιγληεις, αεφανης, ασβεσος, αιθωψ, λαμπομενος, διφαλεος, ενδομυχος, μεσσοφανης, υπευδιος, οινωψ, πολυκλαυτος, πολυφεγγης, τυφοης, φιλαγρυπνος, φιληλακατος.
—Βιοτοιο φαεσφορον ηγεμονηα Musc.
—Κρυφιων επιμαρτυρα λυχνον ερωτων. Ib.
Ω λαμπρον ομμα τε τροχηλατε λυχνε. Arist.
Ασερδεν μιμημα, και εικελον οξει κοσμω. Nonn.
Λυχνοποιος· Λυχνοπωλης.
Οτι τυγχανει λυχνοποιος ων—Ar. Pa. 689.
—Λυχνοπωλησι και νευρροφοις. Ib. Eq. 736.
Λυχνοῦχος.
Λυχνοῦχος και κυλιξ Ib. A. 936.
SYN. Φανος, λαμπτηρ, λαμπαδοῦχος,—λυχνοφόρος.
Λυω.
Ηδ' ετι και λυσει—Il. ζ. 118.
Εὖτε τὸν ὕπνος εμαρπτε, λυων μελεδηματα θυμῶ. Il. ψ. 62.
Λυειν, ὡς πολεως τειχη—Theog. 236.
SYN. Απολυω, επιλυω, εκλυω, διαλυω, αιτιημι, εφιημι, χαλαω, ελευθεροω, αποδιδωμι, λυτροω, καθαιρεω. τεμνω.

Λ Ω. (pro Θελω.)
Ἠν τινα λῆς,—Call. 3. 19.
Λωβαομαι, Λωβευω.
—Νῦν ὕσατα λωβησαιο. Il α. 232.
—Τιπτε με λωβευεις—; Od ψ. 15.
SYN. Απολωβαομαι, διαλωβαομαι, εκλωβεω. λωβαζω, λυμαινομαι. βλαπτω. αιναω, ὑβριζω, εξαπαταω, χλευαζω, κατασκωπτω.
Λωβη
—Οὐδ' απὸ μητρὸς αεικέα παῖδες αμυνον
Λωβην—Apoll. 1. 816.
SYN. Αικια, ασελγεια, λεσχηνεια, χλευη, ψευδος, παλακισμὸς. προταλακισμὸς, προπαλακισις, παροινια, πονηρολογια, διυφελισμὸς, σκορακισμὸς, ὕβρισμα, ὕβρις. ονειδος βλαβη. ολεθρος.
EPITH. Αεικὴς, απεχθὴς, αμενηνος, βροτοειδὴς, λυγρὰ, θυμαλγὴς, πολυαλγὴς, πολυκηδὴς, πολυγαμπτος, πολυπημων, πολυσχιδὴς, κενεαυχὴς, κελαινὴ, σβεσ ψυχην.

Λωβητες,
Ἰχνια λωβητα θεων—ἱμαντων. Typh. 254.
Λωβητὴρ, Λωβητὴς, Λωβητὼρ.
Ερρετε λωβητῆρες, ελεγχέες—Il. ω. 239.
—Λωβηται τεχνης Ar. R. 93.
Βοτρυων ακαμαντα φυτῶν λωβητόρα καπρον. Ep. Suid.
SYN. Λυμαντηρ, διαφθορευς, ὑβριστὴς, απλοεπὴς βλαπτικός.
Λωβητός.
Ω δέ κε τῶν λυγρων δῳη, λωβητὸν εθηκε. Il. ω. 531.
SYN. Σιναρὸς. επονειδίστος, κακός.
Λωϊον, Λωϊτερος, Λωστος
Η πολυ λωϊόν εστι—Il. α. 229.
—Δοκει τοδε λωϊτερον και αμεινον Od. α. 371.
—Ατὰρ πολὺ λωιον δὴ νῦν Theog 851
Ος κ' επη γλωσσῃ λῷσα, φρονεῇ δ' ἑτερα. Ib. 96.
Λωματιον.
—Αποσφιγξας μηλινα λωματια. Ep. l. 2.
Λῶος.
—Και λῷον τῇ τινι τῇ δεκαδῃ. Call. Ep. 21.
Λωπιον.
—Τόδε λωπιον εν προπυλαιοις Ευξατο—Ep. Suid.
Λωπη, Λῶπος
Διπλυχον αμφ' ωμοισιν εχεσ' ευεργέα λωπην. Od. ν 224.
Λῶπον ακρον περονασθαι—Theoc. 14. 60.
SYN. Ιματιον, περιβλημα—λαῖφος.
Λωποδυτεω
Ο δε λωποδυτεῖ γε,—Ar. Pl. 165.
EXP. Τα ἱματια κλεπτειν, αποδυειν.—περισυλῶ. υπεξειρομαι. γυμνοω.
Λωποδυτης.
—Επιδεικνυτο Τοῖς λωποδυταις—Ib. Ar. 784.
SYN. Κλεπτης.
Λωτιζομαι
—Και τὰ θυμηδεσατα
Παρεσι λωτισασθαι—Aesc. Supp. 970.
SYN. Απολεγω.
Λωτινος
—Μεγα λωτινον εργον. Theoc. 24. 45.
Λωτισμα
Ω γῆς Ελλάδος λωτισματα. Eur. Hel. 1609.
SYN. Ανθος, ανθημα—οἱ πρῶτοι, επιλεκτοι.
Λωτοεις.
Και πεδια λωτεῦντα—Il. μ. 283.
Λωτός.
Λωτὸν ερεπτομενοι—Il. ζ. 776.
Ἱμερον αυλησαντι πολυτρητῶν διὰ λωτῶν, Ep. l. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ερσηεις, ἱερὸς, ευκελαδος, κερσεις, χαμαὶ αυξομενος.

Λωτοφάγοι.
—Λώτοφαγων, οἵτ' ανθινον ἔδαρ εδουσιν. Od. ι. 84.

Λωτοτρόφος.
Λωτοτροφον κατὰ λειμακα. Eur. Ph. 1598.

Λωφαω.
Ως ὁδε μὲν ταχα λωφησει—Il. φ. 292.
SYN. Αναπαυω, καταπαυω, αναπνεω, ἡσυχαζω. ληγω.

Λωφητον.
—Λωφητα ρεξαι επ' αυτῷ Ιερά. Ap. 2. 487.
SYN. Εξιλαστηριον, λυτηριον.

MA.
Ναὶ μὰ τοδε σκηπτρον—Il. α. 234.
Ου μὰ τον Πλουτον τον χαριεντα θεόν. Nat. Com. l. 1.

Μαγαδιζω.
—Εσι μαγαδιζειν—Athen. l. 14.

Μαγαδις.
Λυδος τε μαγαδις αυλὸς ηγεισθω βοῆς. Ib.
Ψαλλω δ' εικοσι
Χορδαῖσι μαγαδιν εχων. Anac. 80.
SYN. Σαμβυκη. σηκλις. αυλός.

Μαγσανευω.
Και μαγσανευσαν—τας ἑταιρας. Ar. Pl. 310.
SYN. Γοητευω, εκγοητευω, καταγοητευω, καταδω, επαδω. κομμοω.

Μαγδαλιὰ.
Απο μαγδαλιᾶς σιτεμενος—Ar. Eq. 412.
EXP. Τα των αλφιτων αποβλημια.
SYN. Απομαγδαλις, απομαγδαλια. πιτυρον.

Μαγειρικός, Μαγειρικῶς.
—Ρημασιοις μαγειρικοῖς. Ib. 216.
—Εμβαλοντες αυτὰ πατταλον μαγειρικῶς
Εις το σῶμα,—Ib. 375.

Μαγειρος.
Ουδ' ὁσα προς θοινην μεροπων τευχεσι μαγειροι. Hom. B. 40.
SYN. Αρταμος. δαιτρὸς, οψαρτυτης, οψοπονος. οψοποιὸς, Ζωμοποιός.

Μαγευμα.
—Ποτοισι και μαγευμασι. Eur. Supp. 1110.
SYN. Γοητεια —αρεσκηματα, επῳδή.

Μαγεύς.
—Τὸν τε μαγῆα. Ep Suid.
SYN. Μακελης, αρτοποιὸς, αρτοκοπος, σιτοποιός. οικοδομος δεσπυς.

Μαγικός.
Φαρμακα μη τευχε' μαγικῶν βιβλων απεχεσθαι. Phocyl.

Μαγὶς
Ο βῆς εκεῖνος, και μαγίς,—Cratin.
SYN. Μακελα, καρδοπος.—μαζα.—τραπεζα.

Μαγνης. Nom pr.
Τὸ μεν ειδως ἃ παθεν Μαγνης—Ar. Eq. 517.

Μαγνης, Μαγνησσος, Μαγνητικός.
—Εβδομος Μαγνης ανηρ. Soph. El. 707.
Μαγνησσης απὸ ναὸς—Theoc. 22. 79.
Μαγνητων δ' ἦρχε πρθοος—Il. ε. 756.
Τβρις και Μαγνητας απωλεσε—Theog. 1099.
Μαγνητικὴν δε γαῖαν—Aesc. P. 492.

Μαγνητης, Μαγνης.
Εξοχα μαγνητην εφιλησεν θυριος Αρης.
Ουνεκεν ὁππστε κεν πελασσι πολιοιο σιδηρυ,
—Αρπαζουσα ποτι σφετερον δεμας αιὲι,
Εμπαλιν εκ εθελει μεθεμεν πολεμισα σιδηρον. Orph. L.
PHR. Λιθος, σιδηρῖτις. Ηρακλεῶτις Μαγνησια.
Παντας δ' υπελκων, οἷα Μαγνητις λιθος,
Η μᾶλλον ειπεῖν, Ηρακλειην την λιθον.
Φυσιν γαρ αυτὸς ελκυκωτεραν εχει. Suid.
Και λιθον ἱμερὸεσαν ερωτοτοκοιο σιδηρυ. Nonn.
Ωσε μαγνητες λιθος,
Την δοξαν ἑλκει και μεθισησιν παλιν. Eur.

Μαγνος. (ἰατρὸς.)
Μαγνον, ὁτ' εις αἴδην κατεβη, τρομεων Αιδωνευς,
Ειπεν, αναστησων ηλυθε και νεκυας. Ep. l. 1.

Μαγος.
Ητοι φαρμακοις, η μαγων τεχναις. Eur. Or. 1526.
—Ικοντο μαγοι σεσοφισμένοι ανδρες,
Πρες πλουθρον Σολυμων εξ αντολιης πολυπυρ. Poffel.
Η μαγοι, αρρητοισι θεὸς καλεοντες αοιδαῖς. Man.
SYN. Μαγευτης. φαρμακευτης. επῳδὸς.—ἱερεύς
ΕΡΙΤΗ. Πολυιδμων. μηχανορράφος.

Μαδαρος.

Μαδαρος. Vid. Φαλακρός.
Ην εσιδης μαδαραν κεφαλήν—Ep. l. 1.
Μαδαω.
—Ρυσὸν, μαδῶντα νωδον. Ar. Pl. 266.
SYN. Φαλακρᾶμαι, ψιλᾶμαι.
Μᾶζα, Μάζα
Κυρβαιη δ' αιὲι κατὰ καρδοπε ἕρπεο, μᾶζα. Hom. XLVIII. 6.
Αιγῶν ογδωκοντα μονος κατεδαισατο μασδας. Theoc. 4. 34.
Αμβᾶτε ποτᾶν μαδδαν—Ar. A. 732.
SYN. Λαγανον. πλακῦς. αρτος. φυραμα.—ογκος. παλαθη.
EPITH. Αμολγαια ακμαια.
Μαζισκη, Μάζιον.
Φέρω σοι τηνδε μαζισκην εγω. Ib. Eq. 1163.
Μαζαγρετης.
—Επικωπος η μαζαγρετας. Ath. l. 15.
Μαζός.
—Ειποτέ τοι καλικηδέα μαζὸν επεσχον. Il. χ. 13.
—Βαλε σῖθος, παρα μαζὸν Δεξιον—Il. δ. 480.
Πῶλον αφελξων σὸν απὸ μαζῶν. Eur. Hec 141.
SYN. Μαστὸς, μασθὸς, ἔθαρ, τιτθη, τιτθος, τιτθιον, θηλή μασιστον. κολπος.
EPITH. Αλεξικακος, αρηγὼν, αμολγαῖος, αργινοεις, αναμπὶς, ακλινὴς, αθλιβὴς, ασκεπὴς, αυτοχυτος, γαλακτοχυτος, γαλακτοφόρος, πολιγλαγὴς, νεογλαγὴς, ευγλαγὴς, γλυκὺς, ευναῖος, ευωδιν, συκυκλος, ερεμβισων, διερὸς, δολοπλόκος, δασυστερνος, θεοτρεφὴς, παιδοκόμος, κροτρόφος, μινυθαδιος, ιεοθηλὴς, εθατοεις, πιων, ροδεος. σφριγοων, σιδηροφόρος, φερεσβιος.
—Διδυμαονες, οισευτῦῆρες ερωτων.—ακοτισῦῆρες ερωτων. Nonn.
—Γλαγεεντες, εὔζυγες, ἱμεροεντες,
Ευφυέες, πασης τερπιοτεροι καλυκος Ep.
Οιδαλεος, ροδοεντος, εοικότος εισέτι μηλῳ.—
Αργυφεων ευκυκλος ιτυς μάζῶν.—
—Ηνιδε μάζες
Ομφακας, οιδαινοντας, ἀθηλέας· ἢ ταχα φαινς
Οτῖι τεὶ γλαγεεσσαν αναβλυζυσιν εερσην.
Ου τινα κυκλον εχσι περιτροχον, οἷα περ Αυρης
Αυτοματες κηρικας ασυλητοιο κορεης; Nonn.
Μαζεσιος.
Αχλὺ—μαζεσια, πρὲχεσα —Lyc. 534.
Μαθημα.
Ποῖον μαθημα;—Soph. Ph. 940.
Ολβιος ᾧ αλλων τα παθηματα εσι μαθημα. Sent.
Μαθηματικός.
—Μαθηματικής τε φανεισθαι. Man. 4. 210.
Μαθησις.
Ως ηδὲν ἡ μαθησις, ην μη νῦς παρη. Sent.
—Αλλὰ σοὶ μαθησις ε πάρα. Soph. El. 1038.

SYN. Μαθητεια, αγωγὴ, παιδαγωγια, διδαγμα, διδασκαλια, αναλὴψις, καταλὴψις, επιτηδευσις, μιμησις, κατηχησις. επισημη.
Μαθητης.
Τοιο διδασκαλε χ' ὁμαθητὴς φερτερός εσι Poët. el.
SYN. Ακρατὴς, ὁμιλητὴς, φοιτητὴς, γναρίμος.
EPITH. Αμαρτινος. θεσδὴς, μυσοπόλος, κυμινοπρισης, ὁμοκλινὴς, πεφισμενος. συνεμπορος, ὑπωρφιος, φιλικος.
Μαθητιαω. (μαθὼν επιθυμεω.)
Μαθητιῶ γαρ—Ar. N. 183.
Μαῖα.
Θαρσει μαῖα—Od. C. 372.
Μαῖα πολυκλαυτοιο τοκε πολιπορθος Αθηνη. Tryph 381.
SYN. Μαιὰς, τηθη, μαμμη, τροφος.—μαιευτρια, μαιευτρικὴ, ἰατρικὴ, ακεσις, ομφαλοτόμος.—πατραδελφη, θεια.
Μαῖα, Μαιάς. Vid. Ερμης.
Τὴ μιν τεκε ποτνια Μαῖα Hom. M. 19.
Διὸς και Μαιαδος υἱόν. Ib. 1
EPITH. Αιδοια. αγνωρ, ερικυδὴς, δυσγαμος, διδυμητόκος. δολοπλόκος, καλλιπεδίλος, Ατλαντις. Ατλαντις θυγατὴρ.
Μαιανδρος.
Μαιανδρε τεραὰς—Il. Β. 869.
EPITH. Βαθυρροος, ενδομυχος, πολυσχιδὴς, σκολιος
Μαιανδρε τριεληλιθον ὑδωρ.—Ep.
—Αλεγεινῳ Μαιανδρῳ κελαδοντα ροον. Cal.
Ενθαροαὶ κλυζεσι πολυπλανέος Μαιανδρε. Orph.
Μαιευω, Μαιευομαι, Μαιᾶμαι.
Αιετον τικτοντα κανθαρος σε μαιευσομαι. Ar. L. 696.
Τμειας αφροσυνη μαιωσατο—Ep l. 1.
SYN. Λοχευομαι. Θεραπευομαι.—νεοτροφεω.—ερευναω
Μαιμαω, Μαιμοω.
—Μαιμησε δέ οἱ φιλον ἦτορ. Il ε. 670.
—Χεῖρα μαιμῶσαν φονε. Soph Aj. 50.
Κλαγγῇ μαιμωσαι εδητυος—Ap. 2. 269.
SYN. Αναμαιμαω, απομαιμαω, επιμαιμαω, επιθυμεω, προθυμεομαι, καταδαπαναομαι, καλαναλισκομαι, κλονεομαι, ταρασσομαι, κυματέμαι, καχλαζω, σφυζω, σπευδω. ενθυσιαζω. ὁρμαω.
Μαιμαλιδης. Vid. Πισανδρὶς.
Μαιναλιος,
Των Μαιναλιη νᾶεν φονω ακρωρεια. Call. 3. 224.
Μαιναλον. (ορος Αρκαδιας.)
Ειτε τύ γ' αμφιτολεις μεγα Μαινολον—Theoc. 1. 124.

Μαινὰς, Μαινόλις.
—Μεγαροισ διεσσυτο μαινάδι ισην. Il. χ. 460.
Και διανοιαν γε μαινόλιν Aesc. Supp. 114.
SYN. Βακχη, παραφορος, παραφρων.

Μαινάδες.
Βακχον Μαιναδων μονοσολον—Soph. Oed. T. 124.
EPITH. Θηροφόνοι, θηροτρόφοι, θυοσκόοι, αινοπαθεῖς, εχιδνοχαρεῖς, πολυθρηνοι, πολυδακρυμανεῖς.
—Ενθα Μαινάδες
Καθηντ' εχεσαι χεῖρας εκ τερπνοῖς πονοις·
Αι μεν γαρ αυτων θυρσον εκλελοιπότα
Κισσω κομητην αὐθις εξανεσφον·
Αι δ' εκλιπεῖσαι ποικίλ' ὡς πωλοι ζυγὰ,
Βακχεῖον αντεκλαζον αλληλαις μελος. Eur.

Μαινὶς, Μαινη
Τις την κεφαλὴν απεδηδοκε τὴς μαινίδος; Ar. B. 1016.
Και μαινη ζαλαγευτα—Ep. l. 1.

Μαινολιος. Vid. Βακχος.

Μαιομαι
Ουχ ὅγ' ανευθε θεῦ τάδε μαινεται.—Il. ε. 185.
Ει κτω μαινεσθαι εασομεν ἕλον Αρηα. Ib. 717.
SYN. Εκμαινομαι, εμμαινομαι, επιμαινομαι, αφραινω, βακχευω, λυσσομαι, παραγοῶ, παραφρονεω, οργιζομαι, μαργαινω.

Μαινω.
Φαρμακοις ἑτερα τον ανδρ' εμῆνεν. Ar. Th. 568.
EXP. Μανῆσαι εποιησε.

Μαιομαι.
—Ου γαρ σφιν εφαινετο κερδιον ειναι
Μαιεσθαι πρωτερω—Od. ξ. 356.
SYN. Επιμαιομαι, αναζητεω, δίφαω, μασευω, ερευναω, εφιεμαι, ὁρμαομαι.

Μαιονιδης, Vid. Ομηρος.

Μαιων.
Μαιων Αιμονιδης επιεικελος αθανατοισιν. Il. δ. 394.

Μαιὸται.
Μαιῶτας—αβροχιτωνας. Orph.
—Προσφιλεσατην βροτοις—Μαιωταισι.—Lyc. 1290.

Μαιῶτις.
—Μαιωτιδος ὑδατα λιμνης. Dion. 163.
Μαιοτιν αμφι πολυποταμον
Εβα δι' Ευξινον οἶδμα λιμνας. Eur. Herc. f. 409.

Μακαρ, Μακαριος, Μακαρισος, Μακαρς, Μακαρτος.
Ω μακαρ Ατρειδη,—Il. γ. 182.
Τον και υπεδδεισαν μακαρες Θεοὶ—Il α. 496.
Τοι γαρ με πολλαῖς μακαριαν Ελληνιδων
Εθηκας αιτὶ τῶνδε—Eur. M. 509.
Ω μακαριστε Κοματα,—Theoc. 7. 83.
Ουτὶς ανὴρ προπαροιθε μακαρτατος, υτ' αρ οπισσω Od. λ. 482.
SYN. Ευδαιμων, ολβιος, ζηλωτὸς. ἁγιος, μακαριτης.

Μακαριζω.
Ως ἄν τις σε συναντομενος μακαριζοι. Od. ο. 537.
SYN. Εκμακαριζω, ευδαιμονίζω, ζηλοω, ολβιζω, ολβιαζω.

Μακαριτης.
Ως μακαριτην, ὦ Δαματερ,
Τον βιον αυτῆ κατελεξας. Ar. Pl. 555.
SYN. Παμμακαριος, πανευδαιμων, πανολβιος. μακαρ.—τεθνεὼς.

Μακαριως.
Ως μακαριως πεπραγοτε. Ib. 629.

Μακεδνὸς, Μακεδανὸς. (Vid. Μυρυμα.)
—Οιά τε φυλλα μακεδνῆς αιγειροιο. Od. ι. 106.
SYN. Μακρὸς, δολιχὸς, προμηκης, προβλὴς, ὑψηλὸς. εξοχος.

Μακελλα, Μακελη. Vid. Δικελλα.
Χερσὶ μακελλαν εχων, αμαξης δ' εξ εχματα βαλλων. Il. φ. 259.
Τροΐαν κατασκαψαντα τε δικηφορα
Διὸς μακελλη—Aesc. Ag. 535.
Δμωὸς, εχων μακελην, πονον ορνιθεσσι τιθεις. Hes. ε. 468.
EPITH. Ευγναμπτος, ευεργὴς, δενδροκόπος, πεδοσκαφὴς, χαλκεα

Μακεσηρ, Μακισὴρ. Vid. Μακρὸς.
Μήτι μακεσῆρα μυθον
αλλα συντομον λεγων. Aesc. P. 700.
Ηκουσα μακισῆρα καρδιας λογον. Ib. Supp. 475.

Μακετις.
Α Μακετις σε κεκευθε ταφη κονις—Ep. l. 3.

Μακηδων.
—Ουκ αεκουσα Μακηδονι κειρανεεσθαι. Call. 4. 167.

Μακκοαω.
Και τε τε δημε προσωπον
Μακκοᾶ καθημένον. Ar. Eq. 395.
SYN. Αφραινω.—ενεος ειναι.

Μακρὰν.
Μη τεῖνε μακρὰν'—Soph. Aj. 1059.
SYN. Πορρωτερω, πορρωτερον, πορρωθεν, απωτερω, τῆλε. μᾶσσον. μακρᾶς

Μακρον.—Μακρὰ, Μακρὸν, (Adv.)
—Υπὸ δ' ἑρματα μακρὰ τανυσσαν. Il. α. 486.
Τον δ' ευ λεγοντα μη νομιζ' εἶναι μακρὸν. Phil.
SYN. Μεγας, μακεδνὸς, μακεσηρ. εκτενὴς. αιπὺς. πολὺς.

Μακραιων.
—Μακραιων τ' εθ', ὡς επεικασαι. Soph. Oed. C. 149.

SYN.

SYN. Μακροβιος, μακροβιοτος, δηναιδς, πολυχρονιος, μακροχρονιος, μακροημερος, μακρετηιος.

Μακραυχην.
Μακραυχενος γαρ κλιμακος προσαμβασεις. Eur. Ph 1190.
SYN. Μεγαλαυχην, ὑψαυχην, ὑψηλός.

Μακρηγορεω, Μακρολογεω
—Τί δε μακρηγορεῖν; Ib. 778.
Ινα μη δε πολλα μακρολογῶ δι' ημερας. Ath. l. 6.
SYN. Αυτεω.—λογον παρατεινειν.—πολλα λεγειν.

Μακρηγορια.
Εμοὶ δ' ασχολος αναθεμεν πᾶσαν
Μακραγοριαν λυρα τε και φθεγματι. Pind. P. 8.
SYN. Μακρολογια.

Μακροβιοι.
Εθνος ες αφνειὸν και πλησιον εξικομεσθα
Μακροβιων, οἱ δὴ πολεας ζωσ' ενιαυτες
Δωδεκα χιλιαδας μηνῶν ἑκατονταετηρων
Πληθουσης μηνης, χαλεπῶν εκτοσθεν ἁπαντων.
Αυταρ επεὶ μηνὸς το πεπρωμένον εξανυσωσιν
Υπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανατε, μαρπ]ησι τελευτήν. Orph 1105.

Μακροβιοτος Vid. Μακραιων.
Η μακροβιοτος ὁδε
γέ τις αιων εφανθη—γεραιοῖς. Aesc. P. 262.

Μακροπνους.
Ελκεις μακροπνουν ζωάν. Eur. Ph. 1561.
SYN. Μακροχρονιος —(al. μακροπους.)

Μακροφαρυγξ. Vid. Ευλαλος.

Μακροχλυαρτης
—Μακροφλυαρτην Ηλιοδωροτερον. Ep. l. 2.

Μακρων.
Τον μικρον Μακρωνα θερκος κοιμωμένον ευρῶν
Εις τραγλην μικρᾷ τε ποδὸς ειλκυσε μῦς. Ep.

Μακτρα
Χρῆσον συ μακτραν—Ar R. 1190.
SYN. Θυεια μαγίς.

Μαλα, Μαλισα
Θαρσησας μάλα, επε—Il. α. 85.
Ατρειδα δε μαλισα.—Ib. 16.
SYN. Λιαν, καρτα, παυ—εξαιρετως.—ακριβῶς. ακρως πλειστον. σφοδρα. μᾶλλον.

Μαλακιων.
Επυ, μαλακιων, δεῦρ' ανυσας—Ar. Ecc. 1050.

Μαλακὸς.
—Μαλακὸν δ' ενδυνε χιτωνα. Il. ϛ. 42.
—Μαλακωτερος αμφαφαα θαι. Il. χ. 373.
SYN. Απαλὸς ἁβρὸς ἡμερος, προσηνὴς, ἡδὺς, μειλιχος. ἡσυχος. ασελγὴς. εκλυτος, μασθλης, μαλθακὸς, μαλακιας, τρυφερὸς.

Μαλακαιπας.
—Μαλακαιποδες Ωραι. Theoc. 15. 103.

Μαλακογνωμων, Μαλακοφρων
Μαλακογνωμων εσαι ποτε—Aesc. Pr. 189.
Μοῖραι—μαλακοφρονες, ηπιοθυμοι. Orph. H.
SYN. Ταπεινὸς.

Μαλακοφθαλμος
Γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακοφθαλμος κυκλῳ. Athen. l. 10.

Μαλακοχειρ.
Τον φαρμακος δισαξεν
Μαλακοχειρα νομόν. Pind. N. 3.

Μαλακῶς. Vid. Μαλθακῶς.
Κἆτα καθιζε μαλακῶς.—Ar. Eq. 782.

Μαλασσω, Μαλασσομαι.
Προς θεῶν μαλασσε. Soph. Aj. 598.
Ανδρος πονηρὸ σπλαγνον ε μαλασσεται. Sent.
SYN. Εκμαλασσω, διαμαλασσω, καταμαλατ]ω, μαλακιζω, μαλακυνω, μαλθασσω, εκμαλθακοω, μαλθακιζω, μεταβαλλομαι, χαυνοω, καταπραυνω, απαλυνω, πεθω, αγαθυνω.

Μαλαχη.
Ουδ' οσον εν μαλαχη τε και ασφοδελῳ μεγ' ονειαρ. Hes. ε. 41.

Μαλεια, Μαλεα
Αλλα με κῦμα ροος τε περιγναμπ]οντα Μαλειαν
Και Βορεης απεωσε,—Od. ι 80.
Μαλεα προσισχων πρῶραν—Eur. Or. 362.

Μαλερὸς.
Αυτάς τ' εμπρησειν μαλερῷ πυρός—Il. ι. 242.
—Ποθῳ σ]ενεσθαι μαλερᾷ. Aesc P. 62
SYN. Μαραντικὸς, φθαρτικὸς, ευφθαρτος, ευδιαφθορος, λαμπρὸς. ισχυρὸς. σποδοεις, οξὺς, δριμὺς, ξηρὸς ασθενὴς. καυσικός.

Μαλη. Vid. Μασχαλη.
—Δορυ δ' ἦθ' ὑπὸ μαλης ἠκεις εχων. Ar. L. 984.

Μαλθακια. Vid. Αβροσυνη.
—Ο δ' αὐτὸν
Εξαγαγεν βιοτε μαλθακιη σοφιης. Suid.

Μαλθακιζω.
Η μαλθακισθεντα,—Eur. M. 291.
SYN. Ταπεινοω, μαλασσω απαταω.

Μαλθακισεον
Ου μαλθακισεα,—Arist. N. 725.

Μαλθακὸς.
Μαλθακὸς αιχμητὴς.—Il ρ. 588.
SYN. Μαλακὸς, ασθρανὴς, ασθενὴς, ῥαθυμος, μαλθων, μαλθακηρὸς, μαλθακινος.

Μαλθακῶς
—Σκληα μαλθακως λεγειν. Soph Oed. C. 805.
Φιλησατον με μαλθακῶς Ar. A. 1199.
SYN. Αβρεῶς, ἁπαλῶς, ἡσυχᾶς, ευκολως, θρυπ]ικῶς, πρᾳως, τρυφερῶς, μαλακῶς.

Μαλθασσω. Vid. Μαλασσω.
—Πῆμα μαλθαχθεισ' ὑπῳ. Aesc. Eum. 134.
Μαλκισατος.
—Τόδε μοι μαλκισατον ἦμαρ. Suid.
EXP. Ψυχροτατος, ασθενής.
Μαλλοδετής
—Τας μαλλοδετῆς κυσας. Soph. Fr.
Μᾶλλον.
Επατα μᾶλλον μᾶλλον—Suid.
SYN. Πλεον, επιπλεῖον, περισσοτερον, μειζονως. αεὶ μᾶλλον.
Μαλλὶς
Ειροπόκοι δ' οιες μαλλοῖς καταζεῤῥιθασι. Hes. ε 232.
SYN. Κῶας. ῥιξ λαχνη.
Μαμερσα Vid Αθηνη.
—Οι δε Λαφριας
Οικοι Μαμερσας ηθαλωμενοι φλογί—Lyc. 1417.
Μαμερτος. Vid. Αρης.
—Τόν τε Χρησωνης θεὸν,
Καυδιον, η Μαμερτον —Ib. 938.
Μαμμαω. (φαγω. Suid)
Μαμμᾶν δ' αν αιτησαντος,—Ib. N. 1386.
Μαμμια (μητηρ)
Ου καλεῖς την μαμμιαν. Ib. L. 878.
Μαμμακυθος.
Κεχηνότες Μαμμακυθοι
Και Μελιτιδαι καθηντο. Ar. R. 1021.
Μανδαλωτιν. (εἶδος φιλτρατος)
Και μανδαλωτόν—Arist. Th. 149.
Μανδρα
Χῆραι μεν μανδραι,—Call. 6. 106.
SYN. Μανδρευμα, ἕρκος, αὐλις, επαυλις.—σπεος, φραγμός ὑλη
EPITH. Πολυχανδής.
Μανεομαι
—Εγω δ' επὶ τὶν μεμανημαι, Theoc. 10. 31.
SYN. Μαινομαι, μαργαινω. εφιεμαι.
Μανης. (δᾶλος)
—Μεγαινετίς δ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.
Μανης (κυλιξ)
Μανην δε λαβε κεραμεῆν ἁδρὸν
Χορεῦντα κοτυλας πεντε,—Ath. 11.
Μανθανω.
Αλλ' απ' εχθρῶν δῆτα πολλὰ
Μανθανεσιν οἱ σοφοί.—Arist. Av. 374.
Αλλ' επεὶ εν δὴ εργα κακ' εμμαθες—Od. σ. 631.
SYN. Καταμανθανω, εκμανθανω, επιμανθανω, δαεω, μαθητευομαι, πευθομαι, ασκεομαι, ακκω, αισθανομαι. εννεω. αναγινωσκω.
—Βαδιζεμεν ανθεμοεντα
Εις αρετῆς λειμῶνα—Orph. L.
Ποικίλα Μουσαων ανθεα δρεψαι. Ep.
Μανια. Vid. Λυσσα.
Κώμοι και μανιαι μεγα χαιρετε,—Ep.
Θεὰ μανιὰ ξυναυλος. Soph. Aj. 616.
—Και ακριτόισι μανιαις. Opp. α 4.
EPITH. Αὐτοφόνος, ολοοφρων, ολοὴ, ζωρὰ, ἑτεροφρων κακὴ λυσσωσα, λυσσαλεα, τριχηλατος, φρενοπληγής.
Μανιὰς,
—Μανιάσιν, λυσσημασῖ. Eur. Or. 270.
—Μανιασιν νοσοις Soph. Aj. 59
Μανικὸς, Μανιωδης. Vid. Νυμφαι Βακχος.
—Μανιωδεος οργια Βακχε. Theoc. 26. 13.
SYN. Μαργος, αφρων. εμμανὴς. ενθεος. ὑπερηφανος. οιστρηεις, φρενοπληκτος.
Μαννα.
—Γλυκερὸν σφίσι Μαννα πασασθαι. Apollin.
Αρτος επουρανιος.—Αγγελικὴ θαλιη Ib
Αιθερος αφθιτον εἶδαρ ερημάδος εγγυθι πέτρης:
Μαννα πολυκλήϊσον —
—Μελιῤῥυτος αιθέριος αρτος Nonn.
SYN. Αερομελι (θυσια, σπονδή Suid)
Μαντεια, Μαντευμα, Μαντειον Μαντηιον.
Μαντειας τε—Διὸς πάρα, θεσπεσια παντα. Hom. III. 470.
Μαντευμασι Πυθιοις. Pind. Isth. 7.
—Μαντηΐα Τειρεσιαο. Od. μ. 272.
SYN. Θεοπροπια, μαντοσυνη, λογιον, προῤῥησις, προαγγελμα, προφητεια, χρησμῴδημα, χρησμὸς θεμις. θεσμὸς, κληδών.
Μαντευομαι.
Ει ετεὸν Καλχας μαντευεται—Il. ζ 300.
SYN. Απομαντευομαι, διαμαντευομαι, καταμαντευομαι, προμαντευομαι, μαντιπολεω, θεμιστευω, θεοπροπεω. θεοφατιζω, θεσπιζω, θεσπιῳδεω, προθεσπιζω, προφητευω, οιωνιζομαι, φοιβαζω, διαφοιβαζομαι, χρησμολογεω, χρησμωδεω.
PHR. Χρεων μαντωδεα φωνὴν' —Θεοπρόπον ἄσθμα τιταινειν. Ep.
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμων οπα,
Σριγγος κελαινῆς γῆρυν εκμιμουμενη. Lyc.
Μαντειος.
—Μαντεῖος Απολλων. Ar. Av. 723.
Μαντευτέον.
Τῷ γὰρ θεῷ τἀναντι' ου μαντευτέον. Eur. I. 373.
Μαντευτὸς.
—Ηκειν ὁ μαντευτὸς γονος.—Eur. I. 1208.
Μαντικὸς
—Καὶ μάθ' ἑνεκ' εσι σοι
Βροτειον οὐδὲν μαντικῆς εχον τεχνης. Soph. Oed. T. 728.

To

Το μαντικὸν γαρ πᾶν φιλαργυρον γενος. Ib. An. 1047
Το μαντικὸν πᾶν σπερμα φιλοτιμον κακόν. Eur. I A. 520.
SYN. Μαντηΐος, μαντευτικὸς, μαντεῖος, μαντωδὴς, μαντφος, μαντοσυνος, προφητικὸς, λογιος.

Μαντικῶς.
Ουκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρυγανον τιθεσθαι. Ar. Pa. 1026.

Μαντινεα.
—Και Μαντινειην ερατεινήν. Il. β. 607.

Μαντιος.
Γενατο δ' Αντιφατην και Μαντιον, υἱὲ κραιαιώ. Od. ο. 242.

Μαντιπολεω. Vid. Μαντευομαι.
Μαντιπολεῖ δ' ακελευστος
Αμισθος αοιδά. Aesch. Ag. 987.
Ψευδεα θεσπιζω, και αχρεα σεῖο πολιῆ
Μοχθιζεις ατελεσα, και ἱερὸν ασυ μιαινεις. Tryph.

Μαντιπολος.
Ουδ' ετι μαντιπολοιο τεῆς κεχρημεθα φωνῆς. Tryph. 429.
Τῆς μαντιπολὸς Βακχης—Eur. Hec. 123.

Μαντις.
Ου βελομαι τὸν μαντιν αντειπειν κακῶς. Soph. An. 1067.
Μαντι κακῶν, ὅ πώποτέ μοι τὸ κρηγυον ειπας· Il. α. 106
Η οἱ μαντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἡ ἱερῆες Il. ω. 22.
SYN. Μαντευτὴς, θεσπρόπος, θεσπις, θεσπιωδὸς θεσπιαοιδὸς, προφητης. ὑποφητης, ὑποφηταρ χρησμῳδὸς, χρησμολόγος, χρησμαγορης ομφητήρ
EPITH. Αμυμων. αοιδιμος, εὐσκοπος, σοφὸς, εχεφρων, θειηγορος
PHR. Θεραπων Ελικωνιὸς Απολλωνος.—Ανὴρ των μυσων και χαριτων τροφιμος.
Πιερικὴ δε μελισσα περι στομα θειον αλᾶται,
Κηριον ωδινεσα μελισσαγές —
Μεσαων ἱερὸι στομα —Ep
Πνευματι παφλαζων, θεοδινέος εγκυος ομφῆς.
Πιερικῆς αμιλλητὴρ αοιδῆς. Nonn.—
Οἱδε Κλαρε παρ' οχθαῖς λαλον πιοντες ὕδωρ,
Δαφναφοροι Φοιβου μεμηνότες βοῶσιν.

Μαντοσυνη.
Ην διὰ μαντοσυνην, τὴν οἱ πορε Φοῖβος Απολλων. Il. α. 72.
—Ος περὶ παντων
Ηιδεε μαντοσυνας.—Il. β. 832.
SYN. Μαντικὴ. μαντεια.

Μαντοσυνος, Μαντωδης. Vid. Μαντικος.
—Θεῦ νιν κελευσμ' επεσραφη
Μαντοσυνον—Eur. Andr. 1031.
—Δοκεειν δε χρειν μαντωδεα φωνήν. Ep. l. 52.

Μαραγδος pro Σμαραγδος.
—Και αιγλιεντα μαραγδον. Orph. L.

Μαραγνα Vid. Μαριξ.
Ητοι μαραγνά γ', η καρανισὴς μορος. Eur. Rh. 817.

Μαραθρον.
—Ιππειε μαραθρε πολυανξέα ριζαν. Nic.

Μαραθων
Ικετο δ' ες Μαραθῶνα—Od. υ. 8.
—Λειμῶνα τον ερεντα Μαραθῶνος.—Ar. Av. 248.
EPITH. Αλικλυστος, ελαιοκόμος, καλλιτοκος Μηδοφόνος.

Μαραθωνομαχος. (Μαραθωνομαχης. Ar. A. 180.)
Εξ ὧν ανδρας Μαραθωνομαχες,—Ib. N. 982.

Μαραινα Vid. ασιξ.
—Τισδε μαραινης—δεσπος ἱκνεῖται. Aesc. Ch. 373.

Μαραινω, Μαραινομαι.
Και το ροδον καλὸν εστι, και ὁ χρονος αυτὸ μαραινει. Theoc 23. 28.
Ανθρακιην δ' εμαραινε—Hom. M. 140.
—Και φλὸξ εμαρανθη Il. ι. 212.
Τῖμος πυρκαϊῃ εμαραινετο—Il. ψ 228.
SYN. Εκμαραινω, καταμαραινω, απομαραινω, αυαινω, ισχναινω. διαφθειρω, εξαλειφω, τηκω, καταβαλλω, απομαραινομαι, ἰσχναινομαι, διαβρεχομαι, κατασηπομαι, αφανιζομαι. καταφθινω.

Μαργαινω. Μαργοω
Μαργαινειν ανεηκεν επ' αθανατοῖσι θεοῖσι. Il. ε. 582.
Μεθες μ' εφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χερα. Eur. Hec. 1135.
SYN. Μαινομαι, ενθουσιαζω, αισηλατεω, ὀρμαω (ακρατῶς.)

Μαργαρον, Μαργαριτης.
Και μαργαρον τραχηλῳ. Anac. 20. 14.
—Και μαργαριτην πολυτιμον. Naz.
EPITH. Αιγλιεις.
Αλλη μαρμαρον ἔχε φαεσφορον, ἕ χαριν αιγλης
Γλαυκὸν Ερυθραινης αμαρυσσεται οἴδμα θαλασσης
Λαμπομενης —Nonn.

Μαργος.
—Μετὰ δ' επριπε γασέρι μαργῳ. Od. σ. 2.
—Μαργων επιβητορες ἱππων. Hom XXXVII. 4.
SYN. Μανικὸς, επιμαργος, αφρων, ακολαστος, ασελγὴς. ὑβριστης.

Μαργοσυνη.

Μαργοσυνη.
Σὴν δι' μαργοσυνην. Anac. 101.
—Ητις δῶρα, και ἐις ισχυνε τοκηας,
Μαργοσυνη ειξασα.—Apoll. 3. 796.
SYN. Μαργοτης, αφροσυνη, μαχλοσυνη, λαγροσυνη, προπετεια.
Μαρια (Παρθενική)
EPITH. Απειρογαμος, νοσφιγαμος, αδετος, αχραντος, ανυμφος, αναιδρος, αγνοτοκεια, θεηδόκος, θεόδμης, θεητοκος, μητροπαρθενος, παγκλυτος, παμμακαιρα, παγχαρτος, ποτνια, σεμνὴ, φυγοδεμνος, φυσιζοος
Ἁγνὴ μητηρ.—Νυμφη ἁ νυμφηθεῖσα. Naz.
Μελπωμεν θεοπαιδα, θεοδικελον, κ. λ. vid. Cauſſin.
Μαριανδυνοι.
Και Μαριανδυνων ἱερὸν πεδον—ενθ' ενεπεσιν
Ουδαιε Κοονιδαο μεγαν κυνα, χαλκεοφωνον
Χερσὶν ανελκομενον μεγαλοφρονος Ηρακλῆος
Δεινὸν απο σθηματων βαλεειν σιαλωδεα χυλόν. Dion. 791.
Μαριλη
Υπο τῶ δεκς τε τῆς μαριλης μοὶ συχνὴν
Ο λαρκὸς επιτιλπσεν—Ar. A. 349.
SYN. Χνοῦς, τεφρα, σποδια—αμαυρὸν πῦρ.
Μαριλαδης. (ὁ ανθρακεύς. E. M.)
Ω Μαριλαδη. Ib. 609.
Μαριλοποτης
Α με παρ' Ηφαιςῳ ἐῆκε Μαριλοποταν. Ep. l. 1:
Μαρις.
—Μαρις δ' αυτοσχεδὰ δερὶ
Αντιλοχῳ επορσε, κασιγνητοιο χολωθείς· Il. π. 819.
Μαρμαιρω.
—Και ομματα μαρμαιροντα. Il γ. 397.
SYN. Αναλαμπω, καταλαμπω, πυρραζω. απασραπῶ
Μαρμαρεος. Μαρμαρινος. Μαρμαρος.
—Ἡ δε μεγαν ἰδὸν ὑφαινε
Διπλακα, μαρμαρεην.—Il. γ. 126.
Τἀγαλμα Ξειοκλῆς ἐῆκετο μαρμαρινον. Theoc. Ep. 10.
—Πετρον—Μαρμαρον, οκριοεντα—Il. π. 735.
SYN. Μαρμαρεος, λευκὸς, λαμπρός.
Μαρμαροεις.
Ολυμπε μαρμαροεσσαν αιγλαν. Soph. An. 619.
Μαρμαρον. Μαρμαρος (λιθος)
Μαρμαρῳ οκρυοεντι βαλὼν—Il μ. 380.
Επαίξας δ' ἐχων τον μαρμαρον. Ar. A. 1171.
Μαρμαρω
Και πεμπελον γραῦν μαρμαρομενην δεμας. Lyc. 526.
Μαρμαρυγή.
Μαρμαρυγὰς ἐηῖτο ποδῶν—Od. Ψ. 265.
SYN. Αγλαια, αυγὴ, λαμπηδών. ασραπή.
EPITH. Πυροεσσα, ροδοεσσα, δροσοεσσα, τροχοεσσα, ευκυκλος, σελασφόρος, φαεθοντις
Μαρμαρυγην χαριεσσαν απασραπ]ουσα προσωπον. Muſ.
Μαρμαρυγην φυξηλιν αλωομενοιο κεραυνε. Non.
Μαρμαρῶπις, Μαρμαρωπός.
—Μαρμαρωπίδος γαλης. Lyc. 843.
Οφεων ιαχημασι Λυσσα μαρμαρωπός. Eur. Her. F. 883.
Μαρναμαι. Vid Μαχομαι.
—Εμαρναντο ἴσος αελλη. Il. μ. 40.
—Μαρναντο δεμας πυρὸς αιθομενοιο. Il. σ. 1.
Μαρπισση. Vid. Κλεοπατρα.
Μαρπ]ις.
Οδε μαρπ]ις ναΐος, γαΐος. Aeſc. Supp. 833.
SYN. Αρπακτὴρ, ληπ]ής.
Μαρπ]ω.
—Α κεν μαρπ]ησι κεραυνός. Il. Ψ. 405.
—Ουδε χθονα μαρπ]ε ποδοῖϊν. Il. ξ. 228.
Ιεμενοι μαπεειν—Heſ α. 304.
SYN. Καταλαμβανω, συλλαμβανω, διαχραομαι. κρατεω.
Μαρσοι
Και Μαρσων θοα φῦλα—Dion. 376.
Μαρσυας.
Εξ ὁτε Μαρσυαο θεκμαχον αυλὸν ελεγξας,
Δερμα παρηωρησε φυτῷ κολπεμενον αυραις
Γυμνωσας ὁλα γυῖα λιπορρινοιο νομῆος. Nonn. l. 1.
Μαρτυρ, Μαρτυρος.
Τμεῖς μαρτυρὲς εσε—Nonn.
—Τὼ δ' αυτὼ μαρτυροι εσων. Il α 338.
SYN. Επιμαρτυρ. επιμαρτυρος.
EPITH. Δαημων, θεοδὴς, εμπεδομυθος.
Μαρτυρεω, Μαρτυρομαι
—Πευση ὡσε μαρτυρεῖν εμοί Soph. Tr. 916.
Μαρτυρομαι τόσδ' ε σε—Ib Oed C 847.
—Ταυτ' εγὼ μαρτυρομαι. Ar. Pl. 933.
SYN. Απομαρτυρεω, εκμαρτυρεω, διαμαρτυρεω, επιμαρτυρεω, επιμαρτυρομαι, διατιθεμαι. επιφωνῶμαι —καλῶ μαρτυρας.
Μαρτυρημα, Μαρτυρια, Μαρτυριον.
—Μαρτυρημά δ' Ελλάδι. Eur. Supp. 1204.
—Διονυσε μαρτυρησι Od. λ. 324
Αλλ' εκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτυρια παρῆν. Aeſc. Eum. 800.
SYN. Βελησις. εντολή.
Μαρφακ]ς.
Μαρφακ]δν, νοσοθυμον, αὐ θανατοιο παρεδρον. Man. 4. 540.

Μαρων
Πιερίδες, τί μοι ἀγιὸν ἐφωπλισασθε Μαρωνα. Ep. l. 4.
Μαρων
Ὄν μοι ἐδωκε Μαρων Ευαιθεος υἱὸς,
ἱρεὺς Απολλωνος· ὃς Ισμαρον αμφι βεβηκει. Od. ι. 197.
Μασαομαι, Μασσαομαι
Μασσωμενος το λοιπόν,—Ar. Pl. 321.
SYN. Διαμασσαομαι, επιμασαομαι. αποδρεπω. μασιχαω. μασαζω.
Μασημα, Μασσημα.
—Ως μασσημα ταῖς γναθοις εχω. Ath. ι. 7.
Μασης.
Οι τ' εχον Αιγιναν, Μασητά τε,—Il. β. 562.
Μασαισυλιοι, Μασυλῆες.
Ενθα Μασαισυλιοι και αγρονομοι Μασυλῆες
Βοσκονται συν παισὶν αν ηπειρόν τε και ὕλην,
Μαιομενοι βιοτοιο κακὴν, και αεικέα θηρην, κ λ. Dion. 187.
Μασσαλιος.
—Ενθα τε γαῖα
Μασσαλιη τεταυσαι, επισχεφον ὁρμον εχουσα. Ib. 75.
Μασθος, Μασός Vid. Μαζός.
Η γρῆυς μασθῶν ὡς απεχει χαριτας. Call. Ep. 27.
Παρθενιης νηποιο διαβροχον ὑδατι μασόν. Ib. 4. 48.
Μασθλης.
Μασθλης, ειρων, γλοιὸς, αλαζών. Ar. N. 448.
SYN. Μαλακιων, εκλυτος, γλοιὸς, πολυγνωμων.
Μασσαγεται.
Μασσαγεται—θοῶν ρυτῆρες οϊων·
Ανερες, οἷς μητ' αυτὸς εγὼ μηθ' ὅς τις ἑταῖρος
Εμπελασαι· μαλα γαρ τε κακοξεινωτεροι αλλων.
Ου γαρ σφιν σιτοιο μελιφρονός εστιν εδωδὴ,
Ουδ' ἐ μιν εδ' οἶνος μεταδημιος· αλλὰ γαρ ἱππων
Αιματι μισγοντες λευκὸν γαλα, δαῖτα τιθεῖται. Dion. 740.
EPITH. Φιλοπολεμοι.
Μασσω, Ματῶ.
Απὸ κραμβοτατε στοματος ματῶν
Ασηστατας επινοιας. Ar. Eq. 536.
SYN. Αναμασσω, απομασσω, διαμασσω. κατασκευαζω, πυκνοω, καθαριζω, φυραω, ζυμοω.
Μασσων.
—Η ετι μᾶσσον. Od. Θ. 203.
SYN. Μειζων, πορρωτερος, μακρότερος.
Μασαξ.
—Αλλ' Οδυσευς επὶ μασακα χερσὶ πιεζε. Od. δ. 287.
Ως δ' ορνις απτῆσι νεοσσοῖσι προφερησι
Μασαχ', επεὶκε λαζησι—Il. ι. 324.
SYN. Γναθος, γαμφηλη, στομα—τροφὴ μασημα—ευθεσις—ακρις.
EPITH. Σιτοφάγος.
Μασαρυζω. (τὰ χειλη συναγω)
Οδ' ὑπὸ γῆρας μασαρυζει,—Ar. A. 688.
Μασευω.
Εγγὺς ανὴρ, ὃ δηθὰ ματευσομεν—Il. ξ. 110.
SYN. Αναμασευω, ματευω, εκμασευω, διαζητεω, επιζητεω, εξιχνευω, ερευναω, ψηλαφαω. μαιομαι.
Μασὴρ, Μασηριος.
—Και διὰ πετρας
Κυανεας μασῆρες αρισηων επερησαν. Ap. 4. 1003.
Ερμῆ μεγιστῳ προξενω μασηριω. Aesc. Supp. 927.
SYN. Ξητητὴς, μασευτὴς, εξετασὴς, ερευνητης, ιχνευτὴς, ανιχνευτὴς, ιχνηλατης.—κατοπτὴρ.
Μασιγιας.
—καταθε ταχεως, μασιγια. Ar. Eq. 1225.
SYN. Μασιγωσιμος, νωτοπληξ, στιγματιας.
—δ' ἄλος πληκτικὸς κεντροτυπτος.
Αιματι δε σμωδιγχες αει εα βεβριθυῖαι
Ιχνια λωβητα θοῶν ανεφαινον ἱμαντων. Tryph.
Μασιζω.
Μασιξεν δ' ἱππους—Il. ε. 768.
—Πλευρὰς τε και ωμους Ουρῃ μασιζων—Hes. α. 431.
Ιππους μασιητην—Ib. 466.
SYN. Μασιγόω, απομασιγοω, διαμασιγοω, δερω, αικιζω, ραβδιζω, πλησσω, καταπαιω. μασιξι ξαινω.
PHR. —Υποσιζειν αφειδέα νῶτον ἱμασθλῃ: Nonn.
Μασικτὴρ, Μασίκτωρ.
—Σῶτερ εμῶν απὸ μασικτηρων. Sib. l. 2.
Τῶο λοβον παρεσι μασικτορος
Δαΐκ δαμιω, βαρὺ—Κρυος εχειν. Aesc. Eum. 159.
SYN. Μασιγευὺς, μασιγοφόρος.
Μασιξ, Μασις.
Ηρη δὴ μασιγι θοῶς επιμαιετ' αρ' ἱππους: Il. ε. 748.
Αλλὰ Διὸς μασιγι κακὴ εδαμημεν Αχαιοί. Il. ν. 812.
Η, και εφ' ιπποιϊν μασιν βαλεν—Od. ο. 182.
Συν λιγυρῇ μασιγι τετραορον ἅρμα διωκων. Orph. H.
SYN. Μαραγνα, μαραινα, ραβδιον, αικια, αικισμα, πληγή.
EPITH. Αγηνωρ, ανθοκομος, θηρονόμος,

γογγυλη, εὔρραφὶς, γογγύρος, ῥοὰ, βριαρὰ, κεφαυνια, ταρταρια, τροχαλὶ, φαενὴ, φλογινη, φριχαλεα, φαλιντροπος.
PHR. Ροιζε ῥαφαλεα μητηρ.—Ep.

Μασιχαω.
—Αφρὸς δὲ περὶ σῖομα μασιχοωντι
Λειβεται.—Hes. α. 389.
SYN. Μασαομαι, εσθιω, βιβρωσκω.

Μασροπὲς, Μασρωπός.
—Τοῖς μασροποῖς διδῶσαι. Ar. Th. 565.
SYN. Πορνοβοσκος, πορνοτρόφος, επαγωγὸς, προαγωγὸς, προαγωγεὺς, μαυλιςὴς.—ματρυλλη.—ευτελὴς.

Μασωρ, Μασοριδης. Vid. Λυκοφρων.
—Απεκτατο πισὸς ἑταῖρος
Μασοριδης, ὃν νῆι Κυθηρόθεν ενδον ἐόντα,
Ισα φιλοισι τοκεῦσιν ετιμεν εν μεγαροισι. Il. ο. 438.

Μασχαλη.
—Χελυν ὑπο μασχαλη ἔιχε. Hom. M. 242.
SYN. Μασχαλὶς, επωμὶς, μαλη. πλερον.
—Μασχαλη λοχμης δασυτερα.—Aristoph.

Μασχαλιζω.
—Ὡσε δυσμενὴς Εμασχαλισθη.—Soph. El. 447.
SYN. Ακρωτηριαζω, ακροτομεω. αποκοπτω, κατακοπτω, κολοβοω.

Μασχαλισὴρ.
Αλλ' αμφι πλευραις μασχαλισῆρας βαλε. Aesc. Pr. 71.
SYN. Μασχαλιτης, διαζωστρα, δεσμὸς.

Ματαιος.
Πᾶς λογος εσι ματαιος, ὁ μὴ τετελεσμένος εργῳ. Ep. l. 3.
Ανθρωποι δὲ ματαια νομιζομεν, εσθότες εσθέν. Theog. 141.
SYN. Αλιος, κενὸς, επικενος, ηλιθιος, ταλας, αφυὴς, ατοπος, εκαῖος, φλυαρὸς, τηῦσιος, μαψιδιος, ψευδὴς.

Ματαζω.
Η τῶν αθικτων ἐξεταῖ ματαζων. Soph. Oed. T. 910
SYN. Ματαιοφρενεω, ματαϊζω, ματαιαζω, αφραινω, μαραινω.

Ματαω
—Τὸς πεποιθα μη ματᾶν ἐσθῶ. Aesc. S. T 37.
—Ουδ' εματησε. Il. π. 474.
SYN. Ματαιοπραγεω, ματαιοπονεω, αποτυγχανω, αμελεω, δυσμηχανω, πλερυγιζω.—αργὸς καὶ απρακτος μενειν.

Ματευω, Vid. Μαστευω
—Τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματευσεις. Theoc. 21. 65.

Ματευτὴς, Vid. Μαστὴρ.
—Και εμπορίης τε ματευτὰς. Man. 4. 268.

Ματην
Ου σὲ ματην, ὦ πλῆτε, βροτοὶ τιμῶσι μαλισα. Theog. 523.
SYN. Ματαιως, ακαιρῶς, αλλως, αυτως, εικῆ, διακενῆ, διακενως, τπαλλως, μαψ, μαψιδεως, κενοσπεδῶς. ψευδῶς.

Ματια.
Τειρετο δ' ανδρῶν θυμὸς επ' ειρεσιης αλεγεινῆς
Ημετερη ματιη.—Od. κ. 79.
SYN. Αβυλια, ματαιοτης, κενοτης, εικαιοτης, εικαιοσυνη, αθενεια, ευτελεια, κεφοτης, φαυλοτης.

Ματιηνοί.
—Και αγχεμαχοι Ματιηνοί.
Ουρεσι κεκλιμένοι, ποταμῦ περοπαρ Ευφρηταο.
Πιονες αφνειοί τε και Αρεος ευ δεδαῶτες. Dion. 1003.

Ματιολοιχοι, Ματαιολοιχος.
Στρεφὶς, αργαλέος, ματιολοιχός. Ar. N. 450.
SYN. Κρεσιμετρος, φειδωλὸς μυκτηριςὴς.

Ματρυλλεῖον, Ματρυλλιον. Vid. Κασαυριον.
—Οιμωζεται καταφθαρεὶς
Εν ματρυλειῳ τὸν βιον. Menand.

Ματζυη
Ηδιον ηδέν εσί μοι τῆς ματζυης. Ath. 14.

Μαυροω.
Ρεᾶ τέ μιν μαυρωσι θεοί.—Hes. ε. 323.
SYN. Αμαυροω, αφανιζω, εξαλειφω, καταβαλλω.

Μαυσωλος.
Μνἀμα τε Μαυσωλοιο πελωριον,—Ep. l. 1.

Μαχαιριδιον.
—Μαχαιριδιων τε πληγας. Ar Eq. 410.
SYN. Μαχαιριον, μαχαιρὶς. εγχειριδιον.

Μαχαιρα.
—Οι δὲ μαχαιρας
Εἶχον χρυσειας εξ αργυρεην τελαμωνων. Il. σ. 597.
SYN Σπαθη, μαυλὶς, ξιφος. σμιλη.
EPITH. Αφειδὴς, αμοιτὶμος, αμφιπλὴξ, αιμαιυακετος, βαρεαρικὴ, δασπλὴς, ευθηκτος, ξεινοφόνος, κρεωφάγος, κακοεργος, ἱερὰ, μιαιφόνος.

Μαχαιφόρος.
Τὸ μαχαιφόρον τ' εθνος εκ πασης
Ασιας ἑπεται. Aesc. Per. 56.

Μαχαων.
—Ποδαλειριος ηδε Μαχαων. Il. 732.
—Ασκληπιε ὠδὺν αμυμονος ἰητῆρος. Il. δ. 194.
EPITH. Ασκληπιαδης, αντιθεος, δῖος, κλυτὸς, ποιμην λαῶν.

Μαχαονιος.

Μαχαονίος.
—Μαχαονιης ὑπὸ τεχνης. Orph. L.
Μαχη. Vid. Πολεμος.
—με φησὶ μαχη Τρωεσσιν αρηγειν. Il. α. 521.
SYN. Διαμαχη, πολεμος, ὑσμινη, δηϊοτης, συγκρασις, φυλοπις, αγωνισμα, ερις.
EPITH. Αλεγεινὴ, ασπουδος, αντιπαλος, αμεγαρτος, απειριτος, αριδηλος, αλιαστος, δακρυοεσσα, δριμεῖα, εμφυλιος, εναριμβροτος, ζαχρηης, θυμαλγὴς, κυδιανειρα, καυστειρα, κρατεραὶ, θοὰ, πικρὰ, πολυδακρυς, πολυδακρυτος, παροινος, σὶυγερὰ, σὶυγνή.
Μαχημων, Μαχιμος.
Ου γάρ τοι κραδιη μενεδηϊος, ουδε μαχημων. Il. μ. 247.
—Αλλ' επειδὴ μαχιμος εἶ. Ar. Av. 1368.
SYN. Οπλοτερος, αρηϊος, πολεμικὸς.
Μαχητὴς
—Μικρὸς μεν ην δεμας, αλλα μαχητὴς. Il. ε. 801.
SYN. Αιχμητὴς, πολεμιστὴς.
EPITH. Αθωρηκτος, ευθωρηξ, ευπληξ, ευθυρσος, ασπιδιωτης, ακανθοφορος, θαρσιων, αοσσητὴρ, εγρεμοθος, βριαρὸς, αρειμανὴς, σοφὸς, ὁπλοφόρ ς. σιδηροζόρος, φερεσακὴς.
PHR. Μαχης ακερτος.—μαχης ωρηϊφ.—μησω σιδε.
Μαχητὸς.
—Και αγριον, ουδε μαχητον· Od μ. 119.
SYN. Επιμαχος, ευπολεμητος, ευαιρετος, αλαπαδνὸς.
Μαχλὰς,
Ει τέ κε μισθοφορος επὶ μαχλάδας ἶξεος οριναι. Ep. 1 4.
SYN. Μαχλὶς, πορνη, κασαλβάς.
PHR. Πασιμι ιοσσις.—Πῶλος Αφροδιτης.—Ηδε φερουσα πορος απο σωματος—Ωνητην φιλιην πᾶσι χαριζομενη Ep.
Μαχλὸς.
Μαχλοταται δε γυναῖκες—Hes. ε. 584.
Μαχλικος.
—Μαχλικᾶν τε λογων θρασυγλωσσεας ουδας. Man. 4. 186.
SYN. Μαχλὶς, μαργος, μοιχὸς, μοιχιμος, πορνος, οικοφθόρος, κοιτολεχὴς, ασελγὴς, ασωτος, ακρατὴς, ακολασος
PHR. Φαριος συλυτωρ λεκτρων. Nonn.
Ος την αλλοτριαν βαλετ' αρερκυν αρῆν. Theog.
Μαχλοσυνη.
—Η οἱ πορε μαχλοσυνην αλεγεινήν. Il. ω. 30.
SYN. Μαργοσυνη, ακρασια, ακολασια, ασελγεια, ακαρεια, μιτητια, γυναικομανια, πορνοσυνη, πορνεια, καταπορνησις, εταιρεια, γραμματυπη, μοιχεια, κιβδηλευμα, καταφερεια, ὕβρις, εξυβρισις.
EPITH. Ὀλοή.
Μαχομαι.
Αλλοι δ' αμφ' αλληισι μαχην εμαχοντο συλησι. Il. μ. 175.
SYN. Διαμαχομαι, αμιλλαομαι, δηριζομαι, πολεμεω, πολεμιζω, στρατευω, δορυσσω, μαρναμαι, αιχμαζω, συμπλεκομαι ερίζω.
Και ποδα πὰρ ποδὶ θεὶς, και επ' ασπίδος ασπίδ' ερεισας,
Εν δε λοφον τε λοφῳ, και κυνεην κυνεῃ,
Και στερνον στερνῳ πεπαλημένος ανδρι μαχεσθω.
Η ξιφεος κωπην, η δορυ μακρὸν ελών. Tyrt.
Συν δ' ελασαν μελιας τε και ασπίδας αλληλοισιν
Οξειῃ κελευθιπῆ πυρὸς, ἣτ' ενὶ θαμνοις
Αυαλεοισι πεσοῦσα κορυσσεται.—κ. λ. Ap. 1. 1027.
Μαψ, Μαψιδιως, Vid Ματην.
Μαψ ὡτω—Απρηκτον πολεμον πολεμιζειν.—Il. ε. 120.
Τίς νύ σε τοιάδ' ερεξε—μαψιδιως;—Ib ε. 374.
Μαψαυραι
Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυρας στομις. Lyc. 395.
Μαψιδιος.
Γλωσσης μαψιδιοιο χαριζομενον παρεοῦσιν. Theoc. 25. 188.
SYN. Ματαιος, δαψιλὴς, χαλεπὸς, δεινὸς, ἐκκυσιος.
Μαψιλογος.
—Μαψιλογοισι πιθησας οιωνοῖσι. Hom. A. 543.
SYN. Μαψιφωνος, ματαιολόγος, ματαιοφωνος, κενεαυχὴς, αδολεσχος.
Μαψυλακης, Μαψυλακτος.
—Τεκτοσιν ἅτε μαψυλακας Διὸς Κορινθος. Pind. N. 7.
—Μαψυλακταν γλῶσσαν. Sapph.
—Ματην ὑλαον' αγορευες. Tryph. 412. (Merric.)
Μαω, Μαιμαι.
—Μεμασαν δ' ὑσμῖνι μαχεσθαι. Il. ζ. 838.
Αλλα τὰ μεν μῶσθαι,—αλλα δὲ ποιεῖν. Theog. 769.
SYN. Προθυμεομαι, επιθυμεω, μαιομαι, μασευω.

M E

ΜΕΓΑ (Adv.)
Αλλά σοι ὦ μεγ' ἀναιδές,—Il. α. 158.
SYN. Μεγαλως, ασην, λιαν, πολύ.

Μεγαβρεμετης. Vid. Αραξης, Μεγαλοβρομος.

Μεγαβυζος.
—Δαρεια και Μεγαβυζα. Ar. Av. 484.

Μεγαδης.
Και Περιμον Μεγαδην,—Il. π. 695.

Μεγαθαρσης, Μεγατολμος.
—Εῷ μεγαθαρσέϊ παιδί. Hes. α. 385.
Αρης δ' αντολιηθεν ανερχομενος μεγατολμος
Θαρσαλεως ρεζει,—Man. 3. 49.

Μεγαθυμος, Μεγαλοφρων.
—Μεγαθυμοι Αχαιοί. Il. α. 123.
—Μεγαλοφρονας, ηδε βιαιους. Man 5. 85.
SYN. Μεγαλοθυμος, μεγαφρων, μεγαλαυχος, μεγαλοφυης, μεγαλοψυχος, μεγαλητωρ, γενναῖος, ανδρειος, ευτολμος, ὑπερθυμος, ὑπερφανος, θυμοειδής.

Μεγαινετος.
—Μεγαινετος δ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.

Μεγαιρα. Vid. Ευμενιδες.
Τησιφονη τε και Αλληκτω, και δῖα Μεγαιρα. Orph. H.
EPITH. Κακομητις, κακομηχανος, αμειδης, αθλητος, δρακοντοκομος.

Μεγαιρω.
Των ὅτι εγω προσθ' ἱσαμαι, ηδε μεγαιρω. Il. δ. 84.
—Βιστοιο μεγηρας. Il. ν. 563.
SYN. Φθονεω, ζηλοω, αντιπραττω, μεριμναω.
—σπερισκω.

Μεγακητης.
—Μεγακητεϊ νηϊ μελαινη Il. θ. 222.
SYN. Μεγας, πλατυς, ευρυχωρος.

Μεγακλῆς.
Αλλ' εσθι' ελθων της Μεγακλεες κιονας. Ar. N. 813.

Μεγαλαμπηγτωρ Vid. Δαιμων.

Μεγαλαυχεω.
—Μηδὲν εν ἀδῃ μεγαλαυχειτω. Aesc. Ag. 1537.
SYN. Αυχεω, επαυχεω, αγαλλομαι, σεμνυνομαι, καυχαομαι.

Μεγαλαυχης, Μεγαλαυχος, Μεγαυχὴς, Μεγαλαυχητος.
—Δικαιοσυνη μεγαλαυχής. Orph. H.
Βια δε μεγαλαυχον εσφαλεν εν χρονῳ. Pind. P. 8.

M E

Αι δε μεγαυχεῖς Θῆβαι—Ep. l. 4.
Της μεγαλαυχητε σκυλα Μακηδονιας. Ep.

Μεγαληγορης.
Μεγαλα μεγαληγορων κλυων ανοσιων ανδρῶν'—Aesc. S. T. 571.
SYN. Μεγαλαυχὴς, μεγαυχὴς, μεγαλολαλος, μεγαλοφωνος, μεγαλορρημων, ὑψηγορος, καυχηματιας, αλαζων.

Μεγαληνορια.
Αλλ' εμπαν μεγαληνοριαις εμβαινομεν
Εργα τε πολλα μενοινῶντες. Pind. N. 11.
Μη μεγαληνορίη τρυφῶν φρενα λυσσωθεισης. Phoc. 115.
SYN. Μεγαλορρημοσυνη, ὑψηγορια, μεγαλοψυχια, αλαζονεια. κενοδυξια.

Μεγαληωρ.
Καί τις εων μεγαλαιωρ, εσαπεν. Pind. P. 1.

Μεγαλητωρ, Vid. Μεγαθυμος.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος—Il. ε. 547.

Μεγαλοκρατης.
—Ω Ρωμη μεγαλοκρατές—Ep. l. 4.

Μεγαλοδοξος.
—Μεγαλοδοξος ευνομια. Pind Ol. 9.
SYN. Μεγαλωνυμος.

Μεγαλιζω, Μεγαλιζομαι, Μεγαλυνω.
—Μηδε μεγαλιζε θυμῳ. Il. κ. 69.
—Ουτ' ἂν τι μεγαλιζομαι, ουδ' αθεριζω. Od. ψ 174.
Μητε των γεννα μεγαλυνομενων—Aesc. Pr. 871.
SYN. Αιρω, μεταιρω, επαιρω, κατεπαιρω.—αυχεομαι. μεγαλαυχεω.

Μεγαλοβρομος.
—Μεγαλοβρομον ὑδωρ. Orph. 461.
SYN. Μεγαβρεμετης, εριβρομος, μεγαλοφωνος.

Μεγαλοδωρος.
—Και μεγαλοδωροτατε δαιμονων. Ar. Pa. 393.
SYN. Πολυδωρος, φιλοδωρος, δωτωρ, δωρηματικὸς, ευεργετικὸς, δαψιλὴς, ελευθεροπρεπὴς, μεγαλοπρεπὴς.

Μεγαλοιτος.
—Εγω δε οἱ ἁ μεγαλοιτος Ωμαρτευν—Theoc. 2. 72.
SYN. Τρισαθλιος, τρισκακοδαιμων, πανθλιος.

Μεγαλομητις.
Μεγαλομητις ἐι περιφρονα Δ' ελακες. Aesc. Ag. 1435.
SYN. Μεγαλογνωμων, μεγαφρων, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλεργὸς, φιλοτιμος.

Μεγαλοκευθης.
—Μεγαλοκευθεσιν εν πολε θαλαμοις—Pin. P. 2.

Μεγαλοπετρος.
Μεγαλοπετρον αζατον Ακροπολιν—Ar. L. 483.
Μεγαλοπλουτος.
Θυννων μεγαλοπλουτ'—υπογαστρια. Ath. 7.
Μεγαλοπολις.
—Ἁ δὲ μεγαλοπολις Απολις ολωλεν. Eur. Tro. 1291.
Μεγαλοπρεπής.
—Τινας δὲ χρὴ λεγειν; μεγαλοπρεπεῖς. Ar. V. 1181.
Καλλιστον εργον και μεγαλοπρεπεστατον. Ib. Av. 1125.
SYN. Βαρυπρεπὴς, περισεμνος.—μεγαλομητις—μεγαλοφανὴς.
Μεγαλοσθενὴς.
—Μεγαλοσθενες εννοσιγαιε. Hom, XL. 1:
SYN. Μεγασθενὴς, μεγαλοδυναμος, ισχυρὸς, αγηνωρ, ερισθενὴς, ευρισθενὴς, περισθενὴς, ὑπερμενὴς, μεγαλοσθενετης.
Μεγαλοσπλαγχνος.
Μεγαλοσπλαγχνος δυσκαταπαυστος Ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν. Eur. M. 109.
SYN. Ακροχολος.—μεγαλητωρ.
Μεγαλοσονος.
Μεγαλοσονοισι σοῖς πημασι. Aesc. Pr. 412.
Μεγαλοσχημων.
Μεγαλοσχημονα, κ' αρχαιοπρεπῆ—τιμάν—Ib. 409.
SYN. Μεγαλοπρεπης, μεγαλεῖος, μεγας.
Μεγαλοφροσυνη.
—Παυση τῆς μεγαλοφροσυνης Ep. l. 1.
SYN. Ὑπεροψια, ὑψηλοφροσυνη, αγνωρια.
Μεγαλωνυμος.
—Ἁ μεγαλωνυμος ἦλθε νικα—Soph. An. 153.
SYN. Μεγαλοδοξος, ονομαστος, περιφημος, περισεμνος.
Μεγαλως, Μεγαλωστ.
Τὰ μαλα μεγαλως,—Il. ρ. 723.
—Μεγαλωστὶ τανυσθεὶς. Il. σ. 26.
SYN. Μεγα, μεγαλειως, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλοφρονως, φιλοτιμως. εκπαγλα.
Μεγαμηδεὶης. Vid. Σεληνη.
Μεγαπενθὴς, Nom. pr.
Ος οἱ τηλυγετος γενετο κρατερὸς Μεγαπενθης Εκ δηλης'—Od. δ. 11.
Μεγαρα.
Και Μεγαρην Κρειοντος ὑπερθυμοιο θυγατρα, Την εχεν Αμφιτρυωνος υἱός—Od. λ. 268.
Μεγαρεύς. Vid. Θεογενις.
Τὸ πριν θανοντος Μεγαρεως κλεινὸν λεχος. Soph. An. 1311.
Μεγαρῆες, Μεγαρεῖς.
Νισαῖοι Μεγαρῆες, αριστευοντες ερετμοῖς Ολβιοι οικοιητε, τὸν Ατλικὸν ὡς περὶ αλλων Ξεινων τιμησασθε Διοκλέα τὸν φιλοπαιδα. Theoc. 12. 27.
Δυσανοι Μεγαρῆες, ατιμοτατη ενὶ μοιρα. Ib. 14. 49.
Νυμφης (ὡς Μεγαρεων) ὁ λογος, ὑτ' αριθμος. Call. Ep. 30
Κᾀθ' οἱ Μεγαρεῖς οδυναις περφυσιγωμένοι. Ar. A. 524.
Μεγαριζω
Κλαων μεγαριεῖς—Ib. 822.
SYN. Μεγαλλορημονεω, μεγαληγορεω, μεγαλαυχεομαι.—λειμωτ'ω.
Μεγαριλὸς
Τι ανὴρ Μεγαριχὸς.—Ib. 750.
EXP. Πονηρὸς.
Μεγαρον.
Τὴνδ' εὗρ' εν μεγαρῳ—Il. γ. 125.
SYN. Οικημα, οἶκος, δομος, ὑπερῷον, μελαθρον.
EPITH. Εὐδμητον, εὐτυκτον, εὔπηκτον, εὐσαθὲς, ευῶδες, σκιὲεν, ὑψοροφον. αιθαλόεν, ευναιεταον.
Μεγαρσος. Vid. Υπανίς.
Μεγας.
—Ὁ δὲ τοι μεγας εσσεται ὁρκος. Il. 239.
—Εἶδος δὲ μαλα μεγας ἦν ὁραασθαι Od. σ. 4.
SYN. Μεγαλεῖος, αδρὸς, αγαυὸς, αμεγαρτος, αιπὺς, κητωδης, τελωριος, ιφιτος, μεγαλοφυὴς, απλετος, δεινὸς, χαλεπὸς.
Μεγασθενὴς. Vid. Μεγαλοσθενὴς.
Αρά τ' Ερινυὺς πατρὸς ἁ μεγασθενὴς. Aesch. S. T. 70.
Μεγαφρονεω.
Ὁ μεγας ολβος, ἀτ' αρετᾶ Μεγαφρονεῦσ' αν Ελλάδα—Eur. Or. 806.
SYN. Μεγαλοφρονεω, αλαζονευομαι.
Μεγεθος.
—Τοι δῶκε θεὸς μεγεθός τε βιηντε. Il. ν. 288.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοτης, μεγαλοσυνη, μεγαλειοτης, σεμνοτης. αξιωμα, ὑπεροχὴ, μῆλος, πλατος, ὑψος.—δεινοτης.—ευπρεπεια.
EPITH. Ὑπερβιον, χαλεπὸν.
Μεγηρατος.
—Μεγηρατα τεκνα θεαων. Hes. Θ. 240.
SYN. Πολυηρατος, αγαπητὸς, επέρασος.
Μεγης.
—Μεγης αταλαντος Αρηϊ, Φυλειδης—Il. ϛ. 627.
Μεγισᾶνες.
Ηδε μεγισανας τε και αλλοτριων κλεανισμῶν Δεσποσυνες,—Man. 4. 41.
SYN. Δυναται, αρχοί.

Μεγισθης.
Μεγισθης δ' ὁ φιλοξεν, Anac. 74?
Μεγισος.
—Τὸ γαρ κρατος εστὶ μεγιστον. Il. ε. 118.
Μεγισοπολις. Vid. Ησυχια.
Μεγιστοτιμος.
—Ἐν δεσμοις Δικας—μεγιστοτιμε. Aesc. Supp. 717.
Μεδεω, Μεδεομαι Μεδω, Μεδομαι.
Ζευ πατερ, Ιδηθεν μεδεων,—Il. γ. 276.
—Πολεμοιο μεδησομαι αἱματοεντος. Il. ι. 646.
—Τοι μεν δορποιο μεδοντο. Il. ω. 2.
SYN. Αρχω, βασιλευω —μηδομαι. φροντιζω.
Μεδεων.
—Μεδεωνα τ' εὐκλιμενον πολιεθρον. Il. β. 501.
Μεδιμνος.
—Αλλ' ε κυριος
Ὑπὲρ μεδιμνον ες' ανὴρ εδεὶς ετι. Ar. Ecc. 1017.
SYN. Μοδιος.
Μεδουσα.
Περσευς δ' αντιθεος βλοσυρὴν εδαϊζε Μεδουσαν. Call. l. 10.
Ευπαρα κρᾶτα Μεδουσας. Pind. Pyth. 12.
Τῆς δειροπαιδος μαρμαρωπιδος γαλῆς. Lyc. 843.
EPITH. Λιθοεργὴς, αθηητος, ασεροεσσα, αθωρηκτος, αυτοφόνος, δρακοντοκομος, εχιδνοκομος, πετρωδης, λιθογλυνος, θανατηφόρος Γοργω.
Παρθενος αργαλεη, ερεβῶπις, Orph.
Μεδων. Vid. Βασιλεύς.
—Ηγητορες ηδὲ μεδοντες—Il. ρ. 248.
Μεδων, Nom. pr.
—Νοθος ὑὸς Οϊλῆος θειοιο
Εσκε Μεδων Αιαντος αδελφεος—Il. γ. 695.
—Κηρυξ, πεπνυμένα εἰδώς. Hom.
Μεζεα. Vid. Μηδεα
—Ουρὰς δ' ὑπὸ μεζε' εθεντο. Hes. ε. 510.
Μεθαιρεω. (inus.)
Ρηϊδιως μεθελεσκε—Od. θ. 376.
SYN. Αναιρεω, δεχομαι, μεταλαμβανω.
Μεθαλλομαι.
—Ουτασε χεῖρα μεταλμενος οξέϊ χαλκῷ Il. ε. 336.
SYN. Εφαλλομαι, εναλλομαι, καθαλλομαι, ὑπεραλλομαι.
Μεθαπτω
Ναυτιλοι, εγχυς ἁλὸς τί μεθαπτετε,—Ep. l. 3.
Μεθαρμοζω.
Ει μή τι καιρῷ τυγχανω, μεθαρμοσον. Soph. El. 31.
SYN. Διορθοω, επιδιορθοω, επανορθοω, μεταπλαττω, αναπλαττω, μεταρρυθμιζω, μεταφερω, μεταβαλλω
Μεθεπω, Μεθεπομαι Vid. Μεταεπω.
—Τυδειδην μεθεπε κρατερωνυχας ἱππους. Il. ε. 329.
—Ὁ δ' ηνιοχον μεθεπε θρασύν—Il. θ. 126.
Ου σοι μη μεθεψομαι ὠδε. Soph. El. 1058.
SYN. Επομαι, διωκω, καταδιωκω, ζητεω, κοινωνεω, μεταδιωκω, επιδιωκω, επακολουθεω.
—ακολουθεῖν ποιεω παραγινομαι ερχομαι.
Μεθερπυζω.
Αψ οπισω παλινορσα μεθερπυζεν μενεαινει. Orph. L.
Μεθη.
—Καρηβαρεῦντας εκ μεθης αγων. Lyc. 354.
Δι' ὁν ἡ μεθη λοχευθη. Anac. 41. 7.
SYN. Μεθυσις, οινωσις, οπωφλυγια, φιλοινια, καρηβαρια.
EPIGH. Νοοπληκτος, χαλεπὴ —αμερσινοος, απειρητος, ανυμφευτος, οινοχυτος, οισρομανὴς, φιλακρητος, λυσιπονος, πορφυρεα, τρομερὰ. χαιρεσα Λυαιω.
—Κορος τερψιμβροτος, οινω Ep.
Λυσαλεη αναγειη.
—Αμερσινοοιο μεθης ὕπνος.
Φιλακρητοιο μεθης οἶσρος. Nonn.
Μεθημαι.
—Μνησῆρσι μεθημενος, εισιδ' Αθηνην. Od. α. 118.
SYN. Προσκαθημαι, παρακαθημαι.
Μεθημεριος. Vid. Ημερησιος.
Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις
Και μεθαμεριων—Eur. Ion. 1050.
Μεθημοσυνη.
—Μεθημοσυνησί τε λαῶν. Il. ν 105.
SYN. Αμελεια, ανεσις, διαδυσις, ραθυμια.
Μεθημων
—Ουκ Αχιλῆϊ χολος φρεσὶν, αλλα μεθημων. Il. β. 241.
SYN. Αμελὴς, ανετος, παρετος, ατημελὴς.
Μεθιημι
Τρις δε μεθηκε βιη —Il. φ. 177.
Ξιφος μεθεῖμεν—εις γυναῖκα—Eur. Or. 1138.
Ὁσις—ἑκὼν μεθησι μαχεσθαι. Il. ν. 234.
Εκειν' δ' εκ ἑκων μεθησεμαι. Eur. Ph. 532.
—Χεροῖν μεθῆκα τας αλασορας. Soph. Aj. 373.
SYN. Αφιημι, αποτιθεμαι, ατημελεω, εξανιημι, ανιημι, παριημι, εαω, απολειπω, προδιδωμι. πεμπω. συγχωρεω.
Μεθισημι, Μεθισαμαι.
Τοι γαρ εγω τοι ταῦτα μετασησω,—Od. δ. 612.
Αινειας δ' ἑταροισι μεθισατο—Il. ε. 514.

SYN.

SYN. Μετατιθημι, μεταφερω, απαλλαττω, αποκινεω, απελαυνω· παρεμι αφισαμαι.

Μεθοδηγεω.

Η δε μεθοδηγησεν—Ep. l. 1.

Μεθοδος.

Μεθοδων τε λινοσολιη προφερουτας. Mln. 4. 344.

SYN. Μεθοδιν, τροπος, τεχνη.

Μεθομιλεω.

Και μεν τοΐσιν εγω μεθομιλεον—Il. α. 269

SYN. Ομιλεω, ενομιλεω, προσομιλεω, συμμαχομαι, συναναστρεφομαι, συνδιατριβω, συντυγχανω.

Μεθορμαω.

—Μεθορμηθεὶς σὺν Αθηνη και Διΐ πατρί. Il. υ. 192.

SYN. Εφορμαω, εξορμαω, επορω, επερχομαι, επαϊσσω.

Μεθορμιζω. Μεθορμιζομαι

Μεθορμισασθαι τῆσδ' εχεσα συμφορᾶς. Eur. M. 258.

SYN Ενορμιζω, διεκπεραω, διαπορθμευω, μετερχομαι.

Μεθυ. Μεθυσμα.

Δᾶκεν—μεθυ χιλια μετρα. Il. ι. 471.

—Κρητῆρα μεθυσματος ἡδυπνοιο. N. 2

SYN. Οἰνος, ακρατον.

EPITH. Ασπετον, γλυκερὸν, ερισαφυλον, ευζωρον, ευᾶδες, ἡδὺ, ἡδυποτον, λαιὸν, ολβιοδωρον, ποσφυρεον, χαλικρητον.

Μεθιδοτης, Μεθυδωτης.

Εσελθη μεθυδωτης. Anac. 27. 4.

Μεθυδριάδες.

Ρυσσεσθω νυμφαις ταΐσδε μεθυδριασιν. Ep l 4.

Μεθυπιδαξ Vid. Βοτρυς.

Μεθυπληξ Vid. Οινοβαρὴς.

Δισσων δ' αρζυλιδων την μεν μιαν, οἵα μεθυπληξ, ωλεσεν—Ep. l. 4.

Μεθυποδεομαι.

Ινα θοιματιον σωσαιμι, μεθυποδησαμην. Ar. Ecc. 540

Μεθυσις. Vid. Μεθη.

Δισσα τε λυσιμελῆς, και μεθυσις χαλεπὴ. Theog. 836.

Μεθυσοκοτταβος.

Νεανιαι κλεπτῃσι μεθυσοκοτταβοι. Ar. A. 524.

Μεθυχαρμων.

Ζωροτότας οινε, μεθυχαρμοιας ελαπινηγές. Mln 4. 300.

Μεθυω, Μεθυομαι. Μεθυσκομαι.

Ησαι νευσαζων κεφαλὴ μεθυοντι εοικώς. Od. σ. 239.

Ει τῆ μεθυσκεσθαι προτερον τὸ κραιπαλᾶν
Παραγινεθ' ἡμῖν, εδ' αν εις οἶνόν ποτε
Προσιετο πλεῖον τᾶ μετρᾶ—Sent.

SYN. Καταμεθυω, οινοω—πλημμυρομαι· εμμεθυσκομαι, κωθωνιζομαι—δινγρος εἶναι.

Βρομιῳ μεμεθυσμενος οινάδι πηγῃ. Ep.

Μεαγωγεω

Τι δε, μεαγωγησεσι την τραγῳδιαν. Ar. R. 810

EXP. Προς τον ζυγον προσαγειν.—το ελατῆρα φερειν· ελατῆρω, μισυεκτεω.

Μειδαω, Μειδιαω

—Μειδησεν δε Θεὰ λευκωλενος Ηρη. Il. α. 595.

Μειδιοων βλοσυροΐσι προσωπασι—Il. η. 212.

SYN. Γελαω, γελοιαω, ὑπομειδαω, επιμειδαω.

Μειλιγμα, Μειλικτηριον, Μειλικτρον.

—Αιὴ γάρ τε φερει μειλιγματα θυμῶ. Od. κ. 217.

—Νηφαλια μειλιγματα. Aesc. Eum. 108.

—Λτερ νεκρῖσι μειλικτηρια. Aesc. Per. 612.

Η δ' εσω πελανὸς μειλικτρά τε νηφαλεησι
Δαΐεν επ' ευχωλῆσι παρεσιος—Ap. 4. 712.

SYN. Κηλημα, ἱλασμος, εξιλασμα, εξιλεωμα, δεκάτιον χρισμα, ἡδυσμα, απατημα.

—το τραϊντικον, μειλιον.

Μειλιον. Τὰ μειλια.

Μειλιον απλοΐης—Call. 3. 230.

Μειλια δ' εκβαλε παντα—Ib 3. 146.

—Εγω δ' επὶ μειλια δωσω. Il. ι. 147.

SYN. Προΐξ—τὰ προικια, παιγνια, ἱλαστηρια, επιμειλια.

Μειλισσω, Μειλισσομαι.

Μηδέ τι μ' αιδομενος μειλισσεο—Od. γ. 96.

Ος ρα τότ' ὑψιπολην μειλιξατο—Ap. 1. 650.

SYN. Απομειλισσω, καταθελγω, παρακαλεω, προαὐνω. εκμειλισσω, φιλοφρονεομαι.

Μειλιχια.

Τῷ εν χερσὶ φοως, ε μειλιχιη πολεμοιο. Il. ο. 741.

SYN. Ανεσις. προσηνεια. αγανοφροσυνη, ευαπαντησια. ευπροσηγορια, φιλοπροσηγορια. πραοτης ευτραπελια. πιστης, ἡσυχια, ευαρεσιαι ἱκετεια.

Μειλιχιος. Μειλιχος.

Αυτὰρ ὁ μειλιχιον μῦθον φερε—Il. κ. 288.

—Πᾶσιν γαρ επισατο μειλιχος εἶναι Il. ρ. 671.

SYN. Προσηνὴς, πρᾶος, χρηστὸς, ἡδὺς, αγανὸς. ευμειλικος, ευμενὴς, ευκαταλλακτος, γλυκὺς, επιεικὴς

Μειρακιον. Μειρακιοκη, Μειρακιλλιον, Μειραξ.

Εγω γὰς ὢν μειρακιον—Ar. Pl. 88.

Ω μειρα

Ω μειρακισκη, συνθανει γαρ ἀρικῶς. Ib. 964.
Ουκέν ἑτερ' ες' ενταυθα μειρακυλλια. Ib. R. 89.
Ενθάδε μειραξ εσθ' ἁραια. Ib. Ecc. 692.
SYN. Κορασιον, παιδισκαριον, παλλακιον, μειρακίσκος, νεανισκη, βαπαις.

Μειρομαι.
—Και ἡμισυ μειρεο τιμῆς. Il. ι. 612.
SYN. Λαγχανω, τυγχανω, κληρουμαι, μεριζομαι. λαμβανω.

Μὴς, pro Μὴν.
—Ὁ δ' ἑβδομος ἑσπετε μείς. Il. τ. 117.
—Μείς τ' επιχωριος—Pind N. 5.

Μειων.
Μειων μεν κεφαλῆ Αγαμεμνονος—Il. γ. 193.
SYN. Ελατ[ων, μικροτερος.

Μελαγκερων.
Μελαγκερων λαβὼν μηχανηματι τυπ[ε—Aesc. Ag. 1136.

Μελαγκροτος.
—Μελαγκροκον Ναυστολον Θεωρίδα. Ib. S. T. 864.
EXP. Εχεσαν μελαν λαῖφος.

Μελαγχαιτης
—Μελαγχαιτην τε Μιμαντα. Hes. α. 186.
SYN. Μελανοκομὴς, μελανοκομος, κυανοχαιτης.

Μελαγχιμος, Vid. Μελας.
—Και πεπλους μελαγχιμους. Eur. Ph. 385.
Λευκοῖς τε γαρ μοροισι, και μελαγχιμοις. Aesc. ap. Athen.

Μελαγχιτων
Ταῦτά μοι μελαγχιτων
Φρὴν αμυσσεται φοβῳ. Aesc. Per. 115.
SYN. Αμφιμελαινα. πενθητης. μελαμπεπλος.

Μελαγχολαω.
Μελαγχολᾷς, ω 'νθρωπε—Ar. Pl. 366.
SYN. Επιμαινομαι, μαργαινω.

Μελαγχολια
Ης μελαγχολησι, και αλγεσι κρυπ[ομενοισι. Man. 2. 366.

Μελαγχολος.
—ἡ μελαγχολος
Εβαλεν ἰὸς θρεμμα Λερναιας ὕδρας.—Soph. Tr. 582.
PHR.—Κελαινὸν ὑπὸ σπλαγχνοις ζεειν αἷμα. Apoll.

Μελαγχροιης, Μελαγχρὼς.
Αὐ δε μελαγχροιὴς γενετο—Od. π. 175.
Μελαγχρῶτες Ευμενίδες.—Eur. Or. 321.
SYN. Μελαγχρὴς, μελαγχροης, μελαγχροος, μελαμβαφὴς, μελας.

Μελαθρον. Vid. Δομος.
Αιδεσσαι δε μελαθρον—Il. ι. 636.
SYN. Οἶκος.—οικία. οροφος.—αγακτορον.—ὑπερθυρον.
EPITH. Αιπὺ, αιθαλὁεν, αυδῆεν, αχλυόεν, ασερ[εν. αυτορροφον, αριστοποιον, εὐγλυφανον, ευσπιγξ, ευδενδρον, ευκλωστον, ευθαλαμον, ευτυκτον, ευυμνον, ευρυχορον, ευυδρον, ευποιητον, ευδμητον, ευαγες. γλαυρὸν. ζαθεον, κινυρὸν, κυπαρισσινον, ξεινοδ κον, νεοσαβες, πεδοσκαφες, πολυφλοισβοι, ορεσσαυλον, σιδηροδ ρον, σ[υγνὸν, τρυφερὸν, ὑπαροφιον, ὑφορφον, ὑψηλόν.
PHR. Μελαθρων φιλτατη σ[εγη. Eur.
Καλλεα τε χηπ[τα λιθοδρωτοισι μελαθρα
Τῶν απὸ μαρμαρεη πελυδαιδαλος ερρεεν αιγλη
Συγχροος Ηελιοιο, και αντιτυποιο σεληνης·
Τοἰχοι δ' αργυρεοισιν ελευκαινοντο μεταλλοις. Nonn.
Χαλκῆ τε σ[εροπὴν, και δωματα ηχηεντα,
Χρυσῆτ', ηλεκτρητε, και αργυρε, ηδ' ελεφαντος,
Ζηνὸς πε τοιηδε γ' Ολυμπιε ενδοθεν αυλή. Hom.

Μελαινομαι, Μελανω, Μελανεω.
—Μελαινετο δε χροα καλὸν. Il. ε 354.
—Μελανει δέ τε πουτος ὑπ' αυτῆς· Il. η 64.
—Ενθα μαλισα Βενθος ακινητον μελανεῖ—Ap. 4. 1573.
SYN. Απομελαινομαι, μελανιζω, ὑπομελανιζω, κελαινιαω.

Μελαμβαθὴς, Μελαμβαθύς.
—Σπικὸν ες μελαμβαθῆ. Eur. Ph. 1027.
—Ταρταρε μελαμβαθὺς κευθμών. Aesc. P. 219.
SYN. Σκοτεινός.

Μελαμβροτος
—Γειτονες μελαμβροτοι. Eur. Fr.

Μελαμβωλὸς.
Αιγυπ[ε μεδεσσα μελαμβωλε. Suid.
SYN. Μελανογεῖος.

Μελαμπαγὴς.
Μελαμπαγὲς αἷμα φοινιον, Aesch. S. T. 744.

Μελαμπεπλος
—Και μελαμπεπλῳ σ[ολῇ. Eur. Alc. 432.
SYN. Μελαγχιτων, μελανειμων, μελανοσολος, μελας.

Μελαμπεταλος.
—Κλῶνα μελαμπεταλὸν· Ep. l. 1.

Μελαμπους, Nom. pr.
—Γενεὴν γε Μελαμποδος εκγονος ἦεν. Od. ο. 225.

Μελαμπυγὸς.
Μελαμπυγὸς τε τοῖς εχθροῖς ἁπασιν. Ar. L. 804.
SYN. Κρατερὸς. ανδρεῖος.

Μελαμφαὴς.

Μελαμφαής.
Μελαμφαὲς—δι' ερεβος: Eur. Hel. 525.
—Σπικον ες μελαμφαῆ. Ib. Ph. 1017. Valc.
Μελαμφυλλος.
Ταὶ δὲ μελαμφυλλοι δαφναι—Theoc. Ep. 1. 3.
Μελαμψηφις.
—Επ οχθης—Μελαμψηφίδος Αναυρε. Call. 3. 101.
Μελαναιγις.
—Μελαναιγὶς δ' ωκ
Εἶσι δομον Ερινυὺς, οὔτ' αν εκ χερῶν
Θεοὶ θυσιαν δεχωνται. Aeſc. S. T. 705.
Μελαναυγὴς.
—Νασμῷ μελαναυγεῖ. Eur. Hec. 152.
Μελανδετος.
Πολλὰ δὲ φασγανα καλὰ μελανδετα—Il. o. 713.
EXP. Σιδηροδετα, μελαινας λαβὰς εχοντα.
—πυκνὸς, μακρὸς.
Μελανδοκος.
Σὺν καλαμοις αγγος τε μελανδοκον—Ep. l. 6.
Και μελανος σ[αθερσιο δοκηΐον,—Ib.
Μελανειμων, Vid. Μελαμπεπλος.
—Εφοδοις μελανειμοσιν. Aeſc. Eum. 372.
Μελανηφερος.
Συν σῇ μητρὶ θεᾳ μελανηφερῳ Ισιδι σεμνῃ. Orph. H
Μελανθεύς.
—Τιὸς Δολοοιο Μελανθεύς. Od. ρ. 212.
Μελανθιος.
—Μελανθιος αιπόλος αιγῶν. Ib. 247.
Μελανθιος.
Χορὸν δε μὴ ἴχη Μορσιμος
Μηδε Μελανθιος.—Ariſt. Pa. 803.
Μελανθος.
Παιδὶ φιλοσεφανῳ Σεμελης ανεθηκε Μελανθος
Μνῆμα χορε χικης ὑὸς Αρηϊφιλυ. Anac. 195.
Μελανθω.
—Μελαιθὼ καλλιπαρηος.
Τὴν Δολιος μεν ετικτε, κομισσε δε Πηνελοπεια. Od. σ. 320.
Μελανιππη.
—Αρητιαδα Μελανιππην. Apoll. 2. 968.
—Μελανιππας ποιᾶν, Φαιδρας τε'—Ar. Th. 554.
Μελανιππος.
—Αμαπαονα και Μελανιππον Il. Φ. 276.
EPITH. Ιρθιμος, ὑπερθυμος, — Ικεταονος ὑός.
Μελανιων.
Ημεῖς τ' εδὲν ἤτλον
Τὸ Μελανιωνος οἱ σωφρονες. Ar. L. 797.

Μελανοζυγατης.
Ταν μελανοζυγατην. Aeſc. Supp. 539.
EXP. Ναῦν εν ᾗ βλαβησομαι.
Μελανοκαρδιος.
—Στυγος—μελανοκαρδιος πετρα. Ar. R. 413.
Μελανονεκυημων. Vid Μελαμπεπλος.
Μελανονεκυημονα. Ib. 1373.
Μελανοπτερος.
Ου με παρεδα φασμα μελανοπτερον—Eur. Hec. 704.
Μελανοσυρμαῖος.
—Μελανοσυρμαῖον λεών. Ar. Th. 864.
EXP. Αιγυπτιος.
Μελανοχροος, Μελανοχρως. Vid. Μελαγχροιης.
Γυρὸς εην ωμοις, μελανοχροος,—Od. τ. 246.
—Κυαμοι μελανοχροες, ἡ ερεβινθοι. Il. ν. 589.
Μελαντειχης.
Μελαντειχεα δομον Φερσεφονας—Pind. Ol. 14.
Μελαντερος.
—Μελαντερον, ηὔτε πισσα. Il. Δ. 277.
Μελανυδρος.
—Ωσε πρηνη μελανυδρος. Il. ι. 14.
SYN. Πολυυδρος, βαθύς.
Μελας, Nom. pr.
Αγρεος ηδὲ Μελας,—Il. ξ. 117.
Μελας. Poet. Μελας.
Τεῖσι δὲ τερπομενοισι μελας επὶ ἑσπερος ἦλθεν. Od. σ' 305.
Ενθορε μελανι ποντῳ—Il. ω. 79.
SYN. Κελαινὸς, ορφναῖος, σκοτεινὸς, ζοφοεις, μελανοχροος, μελαγχιμος, πασμελας, αμαυρὸς.—βαθύς —κακὸς, απηνὴς.
Μελδω, Μελδομαι.
Κνισσην μελδομενος—σιαλοιο. Il. φ. 363.
SYN. Κατατηκω, ἑψω. φθινω. επιθυμεω.
Μελεαγρος.
Τὸν δ' ὑὸς Οινῆος απεκτανεν Μελεαγρος,
Αλλ' ὁτε δὴ Μελεαγρον εδυ χολος—
Ητοι ὁ μητρὶ φιλῃ Αλθαιῃ χωομενος κῆρ
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ αλοχῳ καλῇ Κλεοπατρῃ,
Κερῃ Μαρπισσης—κ. λ. Il. ι. 549.
EPITH. Αρηΐφιλος, ενυαλιος, ευκλὴς, ξανθὸς.
Εκ δὲ λιπων Καλυδῶνα θοὰς Μελεαγρος εβαινεν,
Οινευς τὸν ρ' ελοχευσε και Αλθαιη δολοπηχυς. Orph.
Οινειδης δ' επὶ τοισιν αφορμηθεὶς Καλυδωνος
Αλκηης Μελεαγρος αγηλυθε—Apoll.
Μελεδαινω.
Τῷ δε θερυς φρυγοντος εγὼ τοσσον μελεδαινω,
Οσσον ερῶντι πατρὸς μυθων και ματρὸς ακουειν. Theoc. 9. 12.
SYN. Επιμελεομαι, αλεγιζω. φροντιζω.

Μελεδήμα, Μελεδών, Μελεδωνη, Μελησδων.
—Λυων μελεδήματα θυμῷ. Il. φ. 62.
—Οἱ μελεδῶνας
Βυλεσθ', αργαλεους τε πονους—Hom. A. 532.
—Ηυκιναι δέ μοι αμφ' αδινὸν κῆρ
Οξεαι μελεδῶναι ὀδυρομενην ερεθυσιν. Od. τ. 517.
Αιεν ὑπ' αλλιπτησι μελησοσι μητιοωντας. Man. 3. 103.
SYN. Μελετη, μερίμνα, μῆδος, κῆδος, φροντὶς, πολυωρια, τημελεια θεραπεια, επιμελεια, οϊζύς.
EPITH. Αργαλέον, ατλητον, ἀλιπλαγκτον, γυρτόφρον, δεσμοτόκον, θυμοβόρον, θεσμοπόλον, νεοπλανῆς, καθαρὸν, σιονόεν, χαλεπὸν, αμηχανές. χθονογηθὲς.
Μελεδήμων, Μελεδωνεύς.
Πολυσπαθεων μελεδήμονα κερκίδα πεπλων. Eq. l. 6.
—Αγαθῶν μελεδήμονες εργων, Ib. λ. 1.
—Μελεδωνεὺς αγρυπνος ἥρως. Theoc. 24. 104.
SYN. Μελεδὼν, μελεδωνὸς, επιμελητὴς, επιτροπος, διοικητὴς, φροντιστὴς.
Μελεζωρος.
Δυρατεον σκυφος ευρὺ μελεζωροιο ποτοιο. Athen. l. 11.
Μελει.
—Οἷς ετι μελει πολεμηϊα εργα. Il. ζ 338.
Ταῦτα δ' Αρηϊ θοῷ και Αθηνῃ παντα μελησει. Il. η. 430.
Μελεϊσί.
Ηισι κυσὶν μελεϊσὶ ταμων—Il. ω. 409.
SYN. Μελιδὸν, μερικῶς. κατὰ μελη, κῶλα. —τμηδην.
Μελεοπαθὴς, Μελεοπονος. Aesch. S. T. 971.
Μελεοφρων.
Μελεόφρων πατήρ. Eur. I. T. 854.
Μελεος.
—Μελεη δέ μοι εσσεται ὁρμή. Od. ε. 416.
SYN. Ματαιος.—μωρὸς.—αθλιος, ατυχὴς. κακὸς.
Μελεσιπλερος.
Ακριδα Δημοκριτε μελεσιπλερον—Ep. Suid.
Μελεταω.
—Ηι επὶ βυσὶ
Παῖς ετ' εων, μελετησα—Hom. M. 554.
SYN. Εκμελεταω, εμμελεταω. φροντιζω. ανασκοπεω ασκεω φωνασκεω. γυμναζομαι.
Δαιμονιης ἐλελιζε νοημαται ποικίλα βελης. Ep.
Μελέτη, Μελετημα, Μελημα.
—Μελετη δέ τοι εργον οφελλει. Hes. ε. 410.
Τοῖσδε τοιστοις κδεποτ' αισχρῶν
Εργων μελετημα προσιζει. Eur. Fr.
—Τί δέ τοι τὸ μελημα; Theoc. 14. 2.
SYN. Μελησις, μελισμὸς, μελεδημα, μελετησις, ασκησις, φροντισμα, σκεμμα, μερμηρα, επιμελημα.
EPITH. Χρυσομανὴς.
Μελετητηριον.
Ως δ' ευρυθμὸς λαὸων το μελετητηριον. Athen. l. 14.
Μελετωρ.
—Εφανη γαρ
Μελετωρ αμφὶ τὸν εν πενθει. Soph. El. 851.
SYN. Φροντιστὴς, μελεδωνεύς. τιμαρός.
Μελης.
Ηυτε δ' αγλαὸν ὕδωρ ἱερῆῖο Μελητος. Hom. XXXVII. 5.
Μελησιμβροτος.
Ασεων ριζαν φυτευσεσθαι μελησιμβροτον—Pind. P. 4.
Μελητη.
Ηθ' ἵππες αρσασα βαθυσχοινοιο Μελητης. Hom. VIII. 3.
Μελι.
Ηδε μελι χλωρὸν,—Il. λ. 630.
EPITH. Ακηρασιον, γλυκερὸν, γλυκυπικρον, δρυῖνον, ξανθὸν, κηροδετον, λιαρὸν, ερατεινὸν, Αττικὸν, Μοψοπιον, Υμηττιον, Τελαῖον.
—Μελισσαων ἠδὺ πονημα μελι. Ep.
Και τῆς ορειας ανθεμορρυτον γαιος
Ξεθῆς μελισσης—Eur.
—Σιμβληϊα εργα μελισσῶν.
—Ερημάδος εργα μελισσης.
—Νεορρυτα χευματα σιμβλων —
—Παχὺ χεῦμα φιλοπορθοιο μελισσης —
Δαιδαλεην ωδῖνα φιλοσμυρε τοκετοιο.
Δαιδαλεην ωδῖνα πολυτριτοιο λοχειης. Nonn.
—Μελιχρην σμηνοδοχε χαριτα. Ep.
—Μελισσης ανθιμον ἔδαρ. Orph.
Μελια.
—Ο δ' αὖτ' επεσεν μελεη ὡς. Il. ν. 178.
Ουδ' αρ' απ' ασφαραγον μελεη ταμε χαλκοβαρεια. Il. χ. 328.
SYN. Βελος. δορυ, κερκὶς.
EPITH. Ευχαλκος, εὔξεστος, ανδροφόνος, θανατηφόρος, ιθυπλιων, χαλκογλωχιν.
Μελιαι.
Νυμφας θ' ἁς Μελιας καλεσσ' επ' απειρονα γαῖαν. Hes. Θ. 187.
Μελιβοια. (πολις Θεσσαλιας.)
Οι Μελιβοιαν εχον—Il. β 717.
Ακτὴντ' αιγιαλὸν τε δυσπνεμον εισορωντες. Ap. l. 593.
—Και ευλαγὲος Μελιβοιης. Orph. 165.

Μελιβρομος,

Μελιβρομος, Μελιγδηπος.
Σεῦ δ' ἐ βοὰν αυλοιο μελιβρομον—Ep. l. 3.
Και μελιγδηποισι δαιδαλθέντα μελιζεμεν αοιδαῖς. Pind. N. 11.
Μελιγηρυς, Μελιγλωσσος, Μελιφθογγος.
—Μελιγηρυν απὸ σῖομάτων οπ' ακκσαι. Od. μ. 187.
—Μελιγλωσσοιο κελευσας
Φθογγον απὸ σῖηθεσφιν αοιδὲ γηρυσασθαι. Orph. L.
—Μελιφθογγοῖς αοιδαῖς. Pind. Ifth 6.
SYN. Μελιφωνος, ευφωνος, ἡδυεπὴς. Θελκτικός.
Μελιγενὶς.
—Λιπαρη νεον, αλλὰ τότ' ἐσκεν
Ουνομά οἱ Μελιγενὶς—Call. 3. 48.
Μελιζω, Μελιζομαι.
Αδὺ δέ μοι το μελισμα, και ἢν συριγγι μελισδω. Theoc. 20. 28.
SYN. Αδω, επαυλεω, καταυλεω, μελῳδεω, φορμιζω, ρυθμιζω.
Μελιζωρος.
Δυρατεον σκυφος ευρυ μελιζωροιο ποτοιο. Ath. 11.
Μελιηγενης.
—Μελιηγενεων ανθρωπων. Ap. 4. 1641.
Μελιηδὴς.
Οιτε πινεμεναι μελιηδέος,—Il. δ. 346.
SYN. Μελιρρυτος, μελισαγὴς, μελισαζων, μελιτωδὴς, μελιχρὸς, ἡδὺς, γλυκυτατος.—μειλιχος, φροσφιλὴς.
Μελιθρεπτος.
Ατὰρ χορα, μελιθρεπτε.—Ep. l. 1.
Μελικηρον.
Ερρετ μοι φωνὰ γλυκερωτερα ἡ μελικηρω. Theoc. 20. 27.
SYN. Μελικηρις, κηριον.
Μελικομπος.
—Μελικομπων αοιδᾶν. Pind. Ifth. 2.
Μελικὸς.
Χεε μοι νεκταρ ανυδρον
Μελικὸν.—Anac. 183.
SYN. Λυρικὸς.
Μελικρατον. Vid. Χοή.
Πρῶτα μελικρητῳ.—Od. κ. 518.
Μελικρατ' αφες γαλακτος—Eur. Or. 115.
SYN. Οινομελι.
Μελικτὴς, Μελισὴς. Vid. Αοιδὸς.
—Εγω δέ τις ειμὶ μελικτάς. Theoc. 4. 30.
Τον αοιδιμον μελισὴν. Anrc. 112. 31.
Μελινος, Poet. Μηλινος.
Ἰζε δ' επὶ μελινε ϐδε—Od. ρ. 339.
—Ο δ' ανεσχετο μηλινον εγχος. Il. ε. 655.

Μελιπνοος.
—Καὶ τάνδε φερ' ευπακτοιο μελίπνοον
Εκ κηρῷ σπιριγα καλάν,—Theoc. 1. 124.
SYN. Ηδυπνοος, ἡδὺς.
Μελισμα, Μελισματιον. Vid. Μελος.
—Ου γλαγυρὸν γνάς τι μελισμάτιον. Ep. l. 2.
Θεσσαλικόν τι μελισμα—Theoc. 14. 31.
Μελισσα, Μελιττα.
Οι δ'—ὡσε μελισσαι
Οικια ποιησονται ὀδῷ επὶ παιπαλοεσσῃ,
Ουδ' απολειψουσιν κοῖλον δομον, αλλὰ μενοντες
Ανδρας θηρητῆρας, αμυνονται περὶ τεκνων. Il. μ. 167.
SYN. Ανθηδὼν.
EPITH. Αρισοπονος, αλεξικακος, βομβῆτα, βομβησσα, βυγενὴς, βυπαις, διάθρυπτος, δαιδαλεα, ερημὰς, περσοιτος, εμμαπεσσα, ευαγὴς, ξεθὴ, ξυθοπτερος, λασια, σοφὴ, σιμὴ, σιμελὴς, μελιρραθαμιγξ, φιλαγρυπτος, φιλοσμυνος, φιλοπτορθος, φιλοπτολεμος, φοιταλεα, πλαζομενη,—ταυροπατερες —
PHR. Φιλεργὸς, τεχνιτης.—
Αιθερια πτηναὶ νεκταρος εργατίδες. Ep.
Αιόλον ἡμεροθαλλὲς εαρ φαινουσα μελισσα.
—Επ' ωραιοις ανθεσι μαινομενα. Ib.
Ητις εσω λειμῶνος απ' ανθεος ανθος αμειβει
Χειλεσι τ' ακροτατοισιν αμελγεται ακρον εερσὴς. Nonn.
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομεωσι μελισσαι
Πετρης εκχυμεναι σιμβληΐδος, αμφὶ δε λειμῶν
Ερσηεις γαυνται· ται δε γλυκὺν αλλοτε τ' αλλον
Καρπὸν αμεργουσιν ποτοτημεναι.—Apoll.
Μελισσοκομος, Μελισσεσσος.
Ως δε μελισσαων σμῆνος μεγα μιλεοτῆρες
Ηὲ μελισσοκομοι πετρῃ ενὶ καπνιοωσιν. Ap. 2. 131.
—Μελισσοσσος Πὰν—Ep. l. 1.
SYN. Μελιτεργὸς, σμηνοκομος, μελισσονομος.
Μελισσοβοτος, Μελισσοτροφος.
—Μελισσοβοτα Ελικῶνος. Ep. l. 1.
Μελισσοτροφε Σαλαμῖνος. Eur. Tro. 794.
Μελισσορυτος,
—Μελισσορυτων απὸ νασμῶν. Orph. 572.
Μελισσοτοκος.
—Μελισσοτοκων ὕμνων. Ep. l. 3.
Μελισαγὴς.
Νᾶμα μελισαγὲος απὸ πετρης—Sib. l. 5.
SYN. Μελιρρυς, μελιρρυτος,—ἡδὺς.
Μελιτεια.
—Και ευωδης μελετεια. Theoc. 4. 25.
Μελιτερπὴς.
Μολπης δ' ε λιθη μελιτερπέος—Ep. l. 3.

Μελιτη,

Μελιτη, Nom. pr.
Και Μελιτη, και Ιαιρα—Il. σ. 42.
Μελιτη. (ὁ νῆσος)
Τῇ δ' επὶ και Μελιτην—παραμειβεν. Ap. 4. 572.
Μελιτιδης. Vid. Μαμμακυθος.
Μελιτοεις.
Εχει μελιτοεσσαν ευδιαν—Pind. Ol. 1.
Μελιτ]ιον.
Εως γαρ, ω μελιτ]ιον. Arist. V. 365.
Μελιτοπωλης.
—Τετος δε περιοικεῦσι μελιτοπῶλαι. Ib. Eq. 849
Μελιτε̃τ]α.
Δος μοι μελιτε̃τ]αν—Ib. N. 507.
Μελιτωδης. Vid. Μελιχρός.
Μὴ φυῇ, μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἰη. Theoc. 15. 94.
Μελιτωμα.
Ου χρεὸν μελιτωμα, τὸ και μακαρες πωθεσσιν. Hom. B. 39.
SYN. Τραγηματα—πλακες.—μελισσων.
Μελιφθεγκτος, Μελιφωνος. Vid. Μελιγηρυς.
Οσσα μελιφθεγκτοιο δια στοματος μεγαλοιο. Sib. l. 4.
—Τας μελιφωνε Σαπφως—Ep. l. 1.
Μελιφρων.
—Ευτ' ἂν σε μελιφρων ὑπνος ατην Il. ϐ. 34.
Μή μοι οἶνον ανειρε μελιφρονα—Il. ζ. 264.
SYN. Ἡδυς.—μειλιχος.
Μελιφυρτος
—Και ἡ μελιφυρτος εκεινη
Ενθεος ἁρμονιη, κεσος εφυ Παφιης. Ep. l. 7.
Μελιχλωρος.
—Εγω δε μονος μελιχλωρον. Theoc. 10. 27.
SYN. Μελιχρωος, μελιχροος, μελιχρόος.
Μελιχρός.
—Αι δε, μελιχραί. Ib. 5. 95.
SYN. Μελιτηρὸς, μελιτηριος, μελιτωδης, μελιηδὴς, μελιγηθὴς.
Μελλημα, Μελλησις.
Τα τῶν Ατρειδᾶν μὴ μενων μελληματα. Eur. I A. 818.
Αρχὴ δ' ἁ μελλησις, εφα σοφος. Ep. l. 4
SYN. Βραδυτης, σχολαιοτης, αναβολὴ, ὑπερθεσις, ὑπερημερια.
Μελλογαμος, Μελλονυμφος.
Γαμβρὸ μελλόγαμο,—Theoc. 22. 140.
Απολολυξον δομοις—Ο μελλονυμφος—Soph. Tr. 210
Μελλοδειπνικός.
Επασομαι μελος τι μελλοδειπνικὸν. Ar. Ecc. 1145.

Μελλονικιαω.
—Ουδὲ μελλονικιᾶν. Ib. Av. 641.
Μελλω.
—Μᾶλλον ερωῆσαι πολεμοιο Μελλω.—Il. ν. 777.
—Εμοὶ μελλει φιλον εἶναι. Il. α. 564.
—Ἀ ρ' ε τελεσσθαι εμελλε Il. ϐ. 36.
Αλλ' ε μελλειν χρῆν σε—Ar. Pl. 606.
SYN. Εοικα.—διανοεω, επιθυμεομαι.—διατριϐω, διαμελλω, ϐραδυνω.—σφαλω.
Μελομαι, Μεμβλομαι.
Αἶν μοι μελεσθαι—Soph. Oed. T. 1479.
Μεμβλετο γαρ οἱ τεῖχος εὐδμητοιο πολησος. Il. ο. 516.
SYN. Επιμελομαι, παραγινομαι.
Μελοποιεω.
Καὶ γαρ μελοποιεῖν αρχεται—Ar. Th. 73.
SYN. Μελωδεω, μελοτυπεω
Μελοποιητης, Μελοποιὸς, Μελογραφος, Μελεργός.
—Και Μελιτωνι Τῷ μελοποιητῇ—Ep. l. 2.
Μελοποιὸν οντα, και ποιεῦντα ταῦτ' αεί. Ar. R 1281.
Τεθνηκ' Ευτυχιδης ὁ μελογράφος—Ep. l. 2.
—Κιθαρις τε μελεργός. Man. 4. 185.
SYN. Ρυθμοποιὸς, μεσεργὸς, μελπιτωρ, μελωδὸς.
Μελογραφιη.
Μη τραγικὴν μᾶσαν, μηδὲ μελογραφιην. Ath. l. 7.
Μελος.
Πληκτρῳ επερκτιζε κατὰ μελος—Hom. M. 419.
SYN. Μελισμα, μελωδημα, επος, ασιδὴ, ῳδὴ, μελῳδια, αρμονια. συμμετρια. ῥυθμια. ηδυφωνια
EPITH. Αἰολον, διαμφιδιον, αερσιποτητον, δονακωδες, δολιον, γλυκερὸν, γαμιον, ϐιοτοὸν, ἱερὸν, λιγυρὸν, λαρὸν, ευχενες, ευαγες, επινικιον, ευκρεκτον, ευφημον. ευτερπὲς, ευυμνον, ευϊον, εναρμονιον, εγρεκυδοιμον, επιδορπιον, ηδυθροον, ἡδὺ, ημεροφωνον, περοφοιτον, θελκτηριον, λογικον, ληθαῖον, κρηναῖον, καλλιχορον, νησαλιον, μειλιχον, νομιον, οξὺ, προσφιλὲς, παναρμονιον, παμφωνον, πουκρὸν, πολεμηῖον, ποικιλοτραυλον, ποικιλοπτερον, σιγηλὸν σιονέεν, συνθρονον, τερπνὸν. φωνῆεν, ειλευϊὸν, φιλικὸν, νυμφοτιμον, χαρίεν, χαλκοκροτον, κορυθαιολον Δωριον.—
Χαλεσιν ευκελαδοισι μελος φιλομολπον αεισω.
Μελος.
—Αμφὶ δε δέρμα
Παντεσσι μελεεσσι παλαιῆ ϑῆκε γεροντος. Od. ν. 432.
SYN. Γυῖον, ἅψος, κῶλον.

EPITH.

EPITH. Ακιδνὸν, αρτεμὲς, ακαμάτον, γναμπτὸν, βριαρὸν, βιολυτὸν, ευφορτον, εφατὸν, σιβαρὸν, τρομερὸν, χλοερόν.

Μελοτυπεω.
Τα δ' επιφοβω δυσφατῳ κλαγγῇ
Μελοτυπεῖς—Aesc. Ag. 1162.
SYN. Μελιζω, μελοποιεω.

Μελπηθρον.
—Αλλ' αὖθι κυνῶν μελπηθρα γενοιτο. Il r. 233.
SYN. Παιγνια, εμπαιγνια. ἑλκυσματα.

Μελπητωρ. Vid. Μελοποιος.
Κωμῳδὲς λογικῶν τε μελων μελπητορας ανδρας. Man. 4 184.

Μελπομενη. Vid. Μῶσαι.
—Μῶσά θ', ἡ λυπας εχει. Eur. Tro. 605.
Μῶσα δέ κ' αὐτὴ τοῖς δυσηνοις
Ατας κελαδεῖν αχορευτους. Ib. 120.
Μελπομενη Σιπτοῖσι μελιφρονα βαρβιτον ἧρε
Σκηπτεο χαλκεοφωνον επισπερχεσαν αοιδὴν
Μελπομενην, ερατῆς ἴσορα ευκπτις. Ep. l. 1.

Μελπω, Μελπομαι.
Μελποντες ἑκαεργον—Il. α. 474.
—Μετὰ δέ σφιν εμελπετο θεῖος αοιδός. Od. θ. 17.
SYN. Μολπαζω, μελιζω, ὑμνεω. αειδω. αναχορευω. ἑορταζω, παιζω. επιμελπω, επιλικεω.
—Ερὶ χερσὶν ἑαῖς φορμιγγα τανυσσας
Καιπτὸν εὐτροχαλοιο μελος καναχησεν αοιδῆς. Apoll.
Γλατσονε κιθαρις επινικιον ὑμνον αρασσειν. Non.
Ηδε λιγα κλαζειν ξυθὸν μελος—Opp.
Εκ σῶματος μελιγηρυν ἰεὶς ανεπεμπον αοιδήν.
—Εκερασσ' ευτερπέα κοσμὸν αοιδῆς. Orph.

Μελυδριον.
Μελυδριον εὑρεῖσαι τι τῶν Ιωνικῶν. Ar. Ecc. 878.
Ει μοι καλὰ πελει τὰ μελυδρια—Bion. 5. 1.
SYN. Μελισματιον.

Μελῳδεω.
Ουτοψ μελῳδῶν αὖ παρασκευαζεται. Ar. Av. 227.
SYN. Μελιζω, ᾄδω.

Μελῳδια. Vid. Μελος.
—Μεγισην εις εριν μελῳδιας. Eur. Rh. 923.

Μελῳδὸς.
Οιμας μελῳδε μητρός—Lyc. 713.
SYN. Μουσικὸς, ᾠδικός.—αοιδὸς. μελοποιός.

Μεμαὼς.
Εν δυμῷ μεμαῶτες αλεξεμεν αλληλοισιν. Il. γ 9.
Λαοὶ θωρησσοντο μεμαότες εγχεσησι. Il. ϛ. 818.
SYN. Εμμεμαὼς, ωρθυμεμένος, επιθυμητικὸς, ερασικός.

Μεμνων.
—Ενθα γεγωνως
Μεμνων αντελλεσαν ἐὴν ασπαζεται Ηῶ Dion. 250.
Κεῖνον δὴ καλλιστον ἰδον μετὰ Μεμνονα δῖον. Od λ. 521.
EPITH. Αγχεμαχος, αντιθεος, αιθιοψ, κρατερὸς, ζωμενὴς, ομβριμοθυμος, χαλκοκορυστὴς, χαλκοχαρὴς.
PHR.—Κλυτὸς γονος ἠριγενειης. Opp.
—Αριῆον αἷμα φαεσφόρος ἠριγενειης Cal.
Ηῶς φαεινῆς αγλαὸς υἱς.
—Στρατηρχος Αιθιοπων αφοβος, εναριμβροτος. Pind.

Μεμπτὸς.
Οὔ τοι δῶρα μεμπτὰ δεξεται. Eur. M. 958.
Ουδὲν σὺ μεμπτὸν ενθάδ', ὧν ερεῖς εμοι. Soph. Oed C. 1091.
SYN. Ευκαταφρονητος, επιμωμητος.

Μεμφις.
Μεμφιν ες ηγαθεην πελασας, ἱερᾶς τε πολιας. Orph.
EPITH. Αχεμαντος.

Μεμφομαι.
Μεμψιν δικαιαν μεμφομαι—Ar. Pl. 10.
Νὺν εμὲ μεμφονται τὸν αναιτιον.—Hom B. 149.
SYN. Επιμεμφομαι, καταμεμφομαι, απομεμφομαι. κατηγορεω, εγκαλεω, μεμψιβολεω, μεμψιμοιρεω, αιτιαομαι, ανθυπαγω, αντιδικεω, μωπευω. εξυβριζω. καταγινωσκω. μεμψιν αναπτεω.

Μεμψις.
—Ουδὲ μεμψιν εις εμέ. Soph. Ph. 1347.
SYN. Επιμεμψις, καταμεμψις. μῶμος, μῶμα, ψογος, επιπληξις, επιτιμησις, κατηγωσις, καταδρομὴ, αιτιαμα, ελεγχος, καταβοὴ, μεμψιμοιρια, μομφὴ, μεμφωλὴ, λαβὴ, ὄπαιτιον, ονειδος, σχετλιασμός.

Μεναλκας.
Ποιμὴν ερωτοκων οἴων συρικτὰ Μεναλκα. Theoc. 8. 9.

Μενανδρος.
—Ος ευπυργοισιν Αθηναις
Οπλοτερῳ κωμοιο σελασφόρος επρεπεν ασὴρ
Μιξας σεμνὸν ερωτι μελιφρονος ανθος αοιδῆς. Ep. l. 5.
Αυται και χαριτές σοι εδωρησαντο, Μενανδρε
Στωμύλον ευσοχιην δραμασιν ειθεμεναι. Ib. l. 1.

Μενεαινω.
Ος δὴ νῆας ενιπρῆσαι μενεαινε: Il. ο. 507.
Νηπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαινομεν αφρονεοντες. Ib. 104.

SYN. Προμυθεομαι, εελδομαι, μενοιναω.—
—οργιζομαι χολοομαι. ὑπεραλγεω. λειποψυχεω.

Μενεγχης.
Κυανεη και τοσσε μενεγχεας ωλεσεν ανδρας
Μοῖρα—Aesc. Fr. ult.—Ep. l. 3.

Μενεδημος, Μενεπτολεμος
Ου γαρ τοι κραδιη μενεδηϊος,—Il μ. 247.
—Μενεπτολεμοί τε Περαιβοί. Il. ε. 749.
SYN. Μενεχαρμης, μεναιχμος, μενεμαχης, μενεπτολις, Αρηιος, πολεμικος.

Μενεσθεος.
—Θεα μενεσθεος Αθηνη. Orph. 537.

Μενελαος.
Αυτοματος δε οι ηλθε βοην αγαθος Μενελαος. Il. ε. 408.
EPITH. Αρηϊφιλος, αρηϊθοος, αγαθος, αιδοῖος, αμυμων, αγακλειτος, αντιθεος, αγηωρ, δερικλυτος, διοτρεφης, διογενης, ισοθεος, ξανθος. ξανθοθριξ, μογοστης, ευχαιτης, ιφθιμος, κυδαλιμος, πολυπλαγκτης, πολυτλητος.—α πολυμυθος, νδ' αφαμαρτοεπης.—αρχος Αχαιων.—πυκα φρονεων — ορχαμος λαων.—Ατρειδης.—νεωτερος Ατρεος υἱος.—Hom.
Ξανθοῖς επ' ωμων βοστρυχοις γαρεμενος. Eur.

Μενεσθευς.
—Υἱος Πετεῶο Μενεσθευς. Il. ζ. 552.
EPITH. Δῖος, μεγαθυμος, πληξιππος.

Μενεσθιος.
Τῆς μεν ῆς σλιχὸ ῆρχε Μενεσθιος αιολοθωρηξ. Il. π. 173.

Μενετός.
Μενετεὶ Θεοί.—Arist. Av. 1619.
SYN. Ατεξικακος εκ απατηλός. βεβαιος.

Μενεφυλοπις, Μενεχαρμης, Μενεχαρμος. Vid Μενεδηϊος.
Θεσμὸν τον Σπαρτας μενεφυλοπιν—Ep. l. 6.
—Και Αιτωλοὶ μενεχαρμαι. Il. ι. 525.
Ος δε κ' αὐτὴρ μενεχαρμος,—Il. ξ. 376.

Μενοικης.
—Παρὰ δε σφι τιθει μενοικέα δαῖτα. Il. ο. 90.
SYN. Θυμηρης, ευαρεστος. αυταρχης, προσηνης, δαΐλης.

Μενοικευς.
Κρεων ὁ Μενοικέως—Soph An. 162.

Μενοιταω, Μενοιτεω.
—Ετι γαρ πολεμοιο μενοινα Αντιαων—Il. γ. 214
—Ουδ' αρα Κυκνος εϋμμελιης εμενοινα. Hes. α. 368.
SYN. Μενεαινω, ενθυμεομαι. εντρεπομαι. μελλω μερμηριζω, φροντιζω.

Μενοιτιαδης.
Εἰ μεν δὴ πασησιν εφανδανει ἡδε μενοινή. Apoll. l. 700.
SYN. Βουλη, γνωμη, διανοια, προθυμια, μερμνα, ὁρμη.
EPITH. Ασυλητος, αμφιελισσα, απρηκτος, ακιχητος, απειροκακος, πολυτρητος. ὁμοζηλος, φιλοεργος, φιλοπτολεμος. δολοφραδης, πολυφρασος. τεσπιλανης, βαρυζηλος, οξυπτερος, πολυσπερης, πολυφλοισβος, τριχθα, φιλοσκοπελος, φιλοσμαραγος.
—Επασσυτερησι δε βελαῖς
Εγκεφαλε γενειητος εδινευοντο μενοιναί. Nonn.
Ωκυτερην ελιλιξε μενοινήν. Call.
—Επ' ωδεος αἴγε ποδων παρος ομματ' επηξαν,
Ανδιχα πορφυρεσαι ενὶ σφισιν,—Apoll.

Μενοιτιαδης, (Πατροκλος.)
Πῦρ δε Μενοιτιαδης δαΐεν μεγα ισοθεος φώς. Il. ι. 211.

Μενοιτιος.
—Μενοιτιον Ακτορος υἱὸν. Il. π. 14.

Μενος.
Ηλθον εγω παυσουσα τεον μενος—Il. α. 207.
Θυμοβορος εριδος μενεϊ ξυνεηκε μαχεσθαι. Il. η. 210.
SYN. Αλκη, δυναμις, ισχυς, ακμη, ευτονια. ρωμη, ὁρμη, οργη, θυμός. δεινοτης
EPITH. Ατρομον, ακαχητον, ατασθαλον, ασβεστον, αινὸν, αγριον, αλκιμον, αργαλεον, αδαμαστον, αιπὺ, αντιπαλον, αρθιτον, αγηνορον, δριμὺ, θαῆον, εμπεδον. θοὸν, ἱερὸν, νὺ, λαβρὸν, λυσσῆεν, κρατερὸν, σιδηρεον, οβριμον, οξὺ, πυρὸεν, πολυθαρσες, ὑπερφιαλον, φαεινηελιον.

Μεντης.
—Κικονων ηγητορι Μεντῃ· Il. ρ. 73
Μεντης αγχιαλοιο δαΐφρονος—υἱός. Od. α. 180.

Μενταρ.
Μεντωρ, ὁς ρ' Οδυσῆος αμυμονος ἦεν ἑταῖρος. Od. ζ. 225.
Μεντορ αταρτηρὲ, φρενας ηλεὲ,—Ib. 243.
EPITH. Αλκιμιδης, πολυιππος—αρχὸς, ποιμὴν λαῶν.

Μενω.
Λισσομαι ὑμεας εμεῖο μενειν'—Il. α. 174.
—Αυτε δε παρὰ κλισιησιν εμειναν—Il. ο. 656.
—Νεῶν εν αγῶνι μενεσκον. Il. τ. 42.
SYN. Αναμενω, απομενω, επιμενω, καταμενω, περιμενω, ὑπομενω. διαμενω, εμμενω, μιμνω, καραδοκεω. προθυμεῖμαι.

Μεριδαρπαξ.
Ου μικρὸν μ' επλαξε Μεριδαρπαξ κατὰ λιμνην Hom. B. 265.

Μεριζω.
—Τὼνειρατα πάντα μεριζεν. Theoc. 20. 31.
SYN. Απομεριζω, διαμεριζω, επιμεριζω, μεροµαι, καταδιαιρεω, διαζω.
Μεριμνα. Μεριμνημα.
Ως δ' ὁπότ' ακὺ νοημα διὰ σθερνοιο περησει
Ανέρος, ὅντε θαμειναὶ επισρωφῶσι μεριμναι. Hom. M. 44.
—Μεγαλην σε πατὴρ εφυτευσε μεριμναν
Θνητοῖς ανθρωποισι, και αθανατοισι θεοῖσι. Ib. 160.
—Ανικεσα μεριμνηματ' εχων· Soph. Ph. 187.
SYN. Μελεδημα, μελετη, κῆδος, αικια, μερμηρα.
EPITH. Αργαλεα, ασυχος, αλαωπὸς, αγροτερα, ακοιμητος, αμερσινοος, βαρεῖα, βαθεῖα, γνωμοτύπος, γυοκίρος, δυσκολοκοιτος, θυμοδακὴς, θυμοδερος, κεφὴ, κρατερὰ, ερωτοτοκος, κακοφραδὴς, παναγρυπνος, πεθελητος, σίυγερὰ, τανεδανὴ, χαλεπὴ, φιληλακατος, φιλοθεινος, φθονερὰ, ψυχοδόρος, κηριτρεφὴς, φρενοκηδὴς.
Μεριμνοφρονιστὴς.
Μεριμνοφρονιστὰι, καλοί τε κἀγαθοί. Ar. N. 101.
Μεριμναω.
Εργον μεριμνῶν πεῖον;—Soph. Oed. T. 1144.
SYN. Φροντιζω, κηδομαι, μερμηριζω, εγκεω. επωριαζω.
Μεριμνητὴς.
—Και μεριμνητὰς λογων. Eur. M. 1226.
SYN. Εξετασὴς, φροντισὴς, θεωρός.
Μεριμνοτόκος.
—Βιοτε λυγε μεριμνοτοκε. Ep. l. 2.
Μερὶς, Μερισμα.
—Μικρὰ δὲ Θεῦ μερὶς αγγελοι ἡμεῖς. Apoll.ap. Laet. l. 6.
Τρεῖς γὰρ πολιτων μερίδες—Eur. Supp. 238.
Ασρων, πελιε τε, σεληναιης τε μέρισμα. Orph. H.
SYN. Κληρονομια. μερος μοριον, κομματιον.
Μερμεριδὴς,
—Παρ' Ιλε Μερμεριδαο. Od. α. 259.
Μερμερος, Nom. pr.
—Και Μερμερον εξεναριξε. Il. ξ. 513.
Μερμερος.
—Πολεμοιο τε μερμερα εργα. Il ϑ 453.
SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς, δυσχερὴς.—επιμελὴς.—μεριμνας αξιος.
Μερμηρα. Vid Μεριμνα.
—Αμπαυμά τε μερμηραων. Hes. ϑ. 55.
Μερμηριζω.
Αλλ' ὄγε μερμηριζε κατὰ φρενα—Il. 6. 3.
SYN. Μεριμναω, εννοεω, επινοεω, επιμελεομαι, μελεταω.
Μερμις.
Νηὶ δ' ενὶ γλαφυρῇ κατεδει μερμιθι φαεινῇ,
Αργυρέῃ,—Od. κ. 23.
SYN. Σπαρτιον, σχοινιον.—μιτος.
Μερμνων.
Τάν με καὶ ἁ Μερμνωνος Εριθακις ἁ μελανοχρως
Αιτεῖ —Theoc. 3. 35.
Μεροη (ὁ νῆσος.)
Ει και τηλοτερω Μεροης τεὸν ἰχνος ερεισεις. Ep. Suid.
Μεροπη.
Μητηρ δε Μεροπη Δωρίς—Soph. Oed. T. 794.
Μεροπηϊος.
—Μεροπηϊα πηματα λυων. Ep. l. 5.
SYN. Ανθρωπινος.
Μεροπηὶς.
—Κοων Μεροπηίδα νῆσον. Call. 4. 160.
Μερος.
Πληκτρῳ επειριτιζε κατὰ μερος,—Hom. M. 53.
—Ει γναμπτε ελαχες μερος—Theog. 453.
SYN. Μερὶς, μερισμα, μοῖρα, απομοῖρα, αἶσα, τμῆμα, αποσασμὸς, αποσπασμα, μοριον, λῆξις.
Μεροψ. Μεροπες. Vid. Ανθρωποι, Θνητοί.
—Γενεαὶ μεροπων ανθρωπων. Il. α. 250.
Μεροψ.
Τῖε δυω Μεροπος Περκασιε, ἐς περὶ παντων
Ηιδεε μαντοσυνας, οδὲ ὃς παῖδας εασκε
Στειχειν εις πολεμον φθισινορα· τὼ δὲ οἱ κτι
Πειθεσθην· κῆρες γὰρ αγον μελανος θανατοιο. Il. λ 330.
Μεσαβεν.
—Βοῶν επὶ νῶτον ἰκηαι
Ενδρυον ἑλκοντων μεσαβω.—Hes. ε. 467.
SYN. Μεσαβοιον, εχεβοιον.
Μεσαβεω, Μεσσαβεω.
—Και τὸν εργατιν μυκλον
Καθων' ὑπὸ ζευγλησι μεσσαβῆν—Lyc. 817.
EXP. Βοας,—και ἑτερα ζῶα,—ζευγνευειν.
Μεσαγκτος.
Και τὰς αγχιαλας (πολεῖς.)
Εκρατυνε μεσαγκτας.—Aesc. P. 891.
SYN. Μεσακτιος.
Μεσαγκυλον. (ακοντιον.)
—Τοξοισι και μεσαγκυλοις. Eur. Ph. 1158.
Μεσαιπολιος. Vid. Ιδομενεύς.
SYN. Μεσιλιξ, σπαρτοπολιος.
Μεσακτος.
Μεσακτα πλευρὰ περσπηυις πεπλεγμενη: Aesch. Fr.

Μεσαπιον. (ορος.)
Μεσαπιη φυλαξι—Aesc. Ag. 301.
Μεσατος, Μεσσατος, Μεσατιος, Vid Μεσος.
Κὲπω τὰν μεσαταν ὁδὸν ανυμες,—Theoc. 7. 10.
—Μεσσατον ἦμαρ εχων. Theog. 992.
Μεσσατιον σἷερνοιο μενει μερος.—Call. 3. 78.
Μεσαυλιος.
Σἷτον δ' σοιν ενειμε Μεσαυλιος,—Od. ξ. 449.
Μεσαυλον, Μεσσαυλον.
—Βοῶν απὸ μεσσαυλοιο. Il λ. 547.
SYN. Εσαυλις.—μελαθρον.
Μεσηγύ.
Τοσσα μεσηγὺ νεῶν ηδὲ Ξανθοιο ροαων, Il. Φ. 556.
SYN. Μεσηγὺς, μεσσηγὺ, μεταξὺ, αναμέσον. εν μεσῳ, κατὰ μεσον.
Μεσηες.
—Ος' εξοχος, ὅσε μέσηες. Il. μ. 269.
SYN. Μεσηρης. μεσσηρης, διαμεσὸς, μεσος (κατὰ δυναμιν.) μετριος, επιεικὴς.
Μεσημβρια.
—Σμικρὸν τι μετὰ μεσημβριαν. Ar. Av. 1499.
SYN. Το μεσημβριον, ενδιον.
Ημος δ' Ηελιος μεν εν αιθέρι μωνυχας ἱππους
Αρτι παρεγγελλει, μεσσατον ἦμαρ εχων. Theog.
EPITH. Θερμὴ, λαμπρὰ, φλογερά.
PHR. Το μεσον τῆς ἡμερας. μεσσον, μεσσατον ἦμαρ.
ηματος το μεσηγύ.—σλαθερὸν ἦμαρ. Apoll. 1. 140.
Μεσημβριαω.
Ητε μεσημβριοωντος ιαινεται ηελιοιο. Ap. 2. 741.
SYN. Δειλιαω, ενδιαω, ενδιαζω, μεσημβριαζω.
PHR.—Οτε προς μεσατην ἠῶ φερεν ὠκέας ἵππους Ηελιος,—Orph.
Μεσημβρινος.
—Μεσαμβριναὶ δ' εσαν ὧραι. Call. 5. 73.
Φλεγων γαρ αυγαῖς λαμπρὸς ἡλιος κυκλος
Μεσον πορον δ'ἰπκε θερμαινα φλογί. Aesc.
Ηνίκα μεσσον ειην φλογερὸν ἦερος, ἡνίκα παλλων
Καρχαλεης πυροεντα μεσημβρινὸν ἴσχον ἱμασθλης
Ηελιος σελαγιζε.—Οπποτε γαιης
Ηὼς μεσσον ανεσχε, και ετρεμε θερμὸς ὀδιτης
Αιθοπος ηελιοιο μεσημβριζουσαν ἱμασθλην. Nonn.
Μεσημεριος.
—Πᾷ δ'ἠ τὸ μεσαμεριον ποδας ἑλκεις. Theoc. 7. 21.
SYN. Ενδιος.
Μεσιτης.
Ουδὲς δ' εσὶν ἑνὸς βροτὸς ανθρωποῖο μεσιτης. Possel.

SYN. Μεσεγγυος, εγγυητης, μεσεγγυητὴς, μεσιτευων, ειρηνοποιὸς, ενσατης, παραιτητὴς, διαλλακτὴρ, πρεξενος. προσαγωγεὺς. συνθηκοφυλαξ.
Μεσογειος, Μεσσογεως.
Αμφοτερη μεσογεια, και αἱ πελαγεσσι καθηλαι. Call. 4. 168.
Μεσσογεως. νησὶ.—Ib. 3. 38.
SYN. Μεσηγαιος, μεσηπειρος, μεσοχθων, μεσοχωρος.
Μεσοδερκὴς.
Και Κρονος ερανιην ατραπὸν μεσοδερκέα φαινη, Man. 4. 581.
Μεσοδμη, Μεσοδμη.
—Τειχοι μεγαρων. καλαί τε μεσοδμαι Od. τ. 37.
—Κοιλης εντοσθε μεσοδμης, Od. ε. 424.
SYN. Ισοδομη.—μεσοδμα, μεσοσυλον.
Μεσολαβὴς.
Μεσολαβῆ κεντρῳ. Aesc. Eum. 158.
Μεσομφαλον, Μετομφαλιον.
Ασπὶς δ' ἣν λυχνε τὸ μεσομφαλον'—Hom. Β. 128.
Μεσονυκτιος.
Μεσονυκτιοις πσθ' ὡραις. Anac. 3. 1.
Μεσοπαγὴς, Μεσσοπαγὴς.
Μεσσοπαγὲς δ' αρ' εθηκε κατ' οχθης μελιον εγχος. Il. φ 172.
Μεσοπορος.
—Μεσοπορε δι' αιθέρος. Eur. I. 1152.
Μεσοσχιδὴς.
Και πλατυν οξυντῆρα μεσοσχιδεων δονακων. Ep 1. 6.
Μεσος, Μεσσος
Εν δ' ανεμος πρῆσεν μεσον ἱσίον,—Il. α. 481.
Μεσσα δερὸς ἑλων.—Il. γ. 78.
Εργα νεων, βυκαὶ δὲ μεσων, ευχαί τε γερόντων. Hyper.
SYN. Μεσατος, μεσσατος, μεσσατιος, αναμεσος, μεσηρης, μεσηλιξ.
Μεσοτης.
Η δε μεσοτης εν πασιν ασφαλεστερα. Sent.
Η μεσοτης γαρ αριστον—Ep. 1. 2.
SYN. Μετριοτης, τὸ μεσον, μετρον, μετριον. τὸ αλὴθες.
Μεσουρανεω.
Ερμειας Φαεθων τε μεσουρανεοντες εθηκαν
Ανδρα μεγα πλετῳ γαυρομενον, ευτεκνιη τε. Man. 1. 70.
Μεσοω.
—Εν αρχῆ πῆμα, κἀδεπω μεσοῖ. Eur. M. 60.
SYN. Μεσαζω. ακμαζω.

Μεσπιλον.
—Μηδ' ὁπη τα μεσπιλα. Ep. l. 4.
Μεσσηνα.
Μεσσανα τε και Αργος,—Theoc. 22. 158.
Μεσσηνιος.
—Μεσσανιος Ιδας. Ib. 208.
Μεσσηρης. Vid. Μεσος.
Σειριος, εσχατος ὑδατος
Πλειάδος αισσων ετι μεσσηρης. Eur. I. A. 8.
Και γαιας μεσσηρεις ἑδρας. Ib. I. 907.
Μεσος
—Ὁσα δ' αγχεα, μεσα μεν ειη. Hom. XLVIII. 5.
SYN. Αναμεσος, διαμεσος, γεμων, εμπλεος, πληρης.
Μεσοω.
—Εν δ' εμεσωθη μεγας Αιθηρ—Soph. An. 426.
SYN. Διαμεσοω, αναπληω.
Μεσφα. Vid. Μεχρι.
—Παννυχιοι μεσφ' ἡος ηριγενειης. Il. Θ. 508.
Μεταβαινω.
Αλλ' αγε δη μεταβηθι,—Od. Θ. 492.
SYN. Παρεκβαινω, επινευω, πορευομαι, μετειμι, παρερχομαι, απερχομαι, αποικεω, αναχωρεω, ὑποχωρεω, εκτρεπομαι, παρατρεπομαι, στρεφω, μεταβαλλω.
Μεταβαλλω.
Πῆ φυγεις μετα νῶτα βαλών,—Il. Θ. 94.
SYN. Αναστρεφω, αποστρεφω, στρεφομαι, μεταλλασσω, εξαλλατ]ω, εξισαμαι, μεταπιπ]ω, εκπιπ]ω, μεταβαινω, μεταστρεφω, μεταστρεπω, μεταποιεω, μετατιθημι, μεταγω.
Μεταβλεπω.
—Η κενο μεταβλεψεας ερευθος. Ap. 1. 726.
SYN. Επιβλεπω, προβλεπω.
Μεταβιβαζω.
Νῦν γαρ δαιμων φανερως
Εις αγαθα μεταβιβαζει. Arist. Pa. 947.
SYN. Μεταγω. μεταστρεφω, αποστρεφω. μετακομιζω
Μεταβολη, Μεταβλημα.
—Μεταβολη παντων γλυκυ. Eur. Or. 234.
—Χαιροντας αει μεταβλημασι χωρης. Man. 4. 522.
SYN. Αμοιβη, αλλαγη, αλλοιωσις, μεταστροφη, εναλλαγη, εναλλαξις.
Μεταβυλευω.
—Η μαλα δη μεταβυλευσαν θεοι αλλως, Od. ε. 286.
SYN. Μεταγινωσκω, μεταφραζομαι.
Μεταβυλος.
—Προς Αθηναιης μεταβυλης. Ar. A. 632.
SYN. Ταχυβυλος, απερισκεπ]ος.
Μεταγγελος.
—Ἡ τε θεοῖσι μεταγγελος αθανατοισι. Il. ο. 144.
SYN. Διαγγελος, δικτωρ, αγγελιαφορος.
Μεταγινωσκω, Μεταγνωμι.
—Αταν δ' απατα μεταγνες. Aesch. Supp. 116.
—Μετεγνων και τα προσθ' ειρημενα. Eur. M. 64.
SYN. Μεταναγινωσκω, μεταβυλευομαι, εξισαμαι, μετανοεω, αναφρονεω, κατοκνεω, μεταμελομαι, μεταμελεομαι ανανηφω.
Μεταγνοια, Vid. Μετανοια.
—Και μεταγνοιαν τιθῃς. Soph. El. 583.
Μεταγραφω.
—Ἁ δ' ε καλῶς
Εγνων τοτ', αὖθις μεταγραφω—Eur. I. A. 107.
SYN. Παλινῳδεω, επανορθω, μετατιθεμαι, απογραφω. ακυροω.
Μεταγω.
Ψυχην τερπομενην μεταγειν—πεῖρα μοῖραν. Ep.
SYN. Μεταφερω, παραφερω, μετατιθημι, μετακομιζω, μεταβιβαζω, περιστημι, διαβαινω, περιαγω μεταιρω.—διαγω, παραγω, καταπρατ]ω. μεταδιωκω, μετακινεομαι.
Μεταδαινυμαι, Μεταδαιομαι.
—Ου σός γε πατηρ μεταδαινυται ἡμῖν. Il. χ. 498.
—Ινα δη και εγω μεταδαισομαι ἱερων. Ib. ψ. 207.
SYN. Συσσιαομαι, συμποσιαζω, μεταλαμβανω. ευωχεομαι.
Μεταδημιος.
Ου γαρ εθ' Ηφαιστος μεταδημιος,—Od. Θ. 295.
SYN. Επιδημιος, ενδημος. μεταδοτης.
Μεταδηρον.
Αυτὰρ ὁγ' ε μεταδηρὸν ἐελδομενη εφαανθη, Ap. 3. 955.
Μεταδιδωμι.
Εκελευσε Λαμαχος σε ταυτης τῆς δραχμης
Εις τὲς χορας αυτῷ μεταδῦναι των κιχλων. Ar. A. 560.
SYN. Επιμεριζω, διανεμω, κοινοω, κοινωνεω, καταχαριζομαι.
Μεταδορπιος.
—Ου γαρ εγωγε
Τερπομ' οδυρομενος μεταδορπιος—Od. δ. 194.
Μεταδυπος.
Αι δ' αλλαι μεταδυποι, ακηριοι, ατι φερυσαι. Hes ε. 821.
SYN. Ασημαντος.—διαμεσος.

Μεταδρομαδην.
Προσθεν εθεν φευγοντα μεταδρομαδην ελασ' ωμον. Il. ε 80.
SYN. Επιδιωξως, επιδραμων, επιδρομαδην, δρομαδην, δρομικως, δρομαιως.
Μεταδρομή.
—Μεταδρομαῖς Ερινυων Ηλαυνομεσθα—Eur. I. T. 941.
SYN. Επιδρομη, διαδρομή.
Μεταδρομος.
—Μεταδρομοι κακῶν πανεργηματων. Soph. El. 1403.
SYN. Τιμωρὸς, αμυντήρ.—επιϊσωρ.—δρομεύς.
Μεταθωρησομαι.
Ενθα δε Καυκωνες πολεμον μεταθωρησσοντο. Il. υ. 329.
SYN. Θωρακιζομαι, επιθωρακιζομαι, εφοπλιζομαι.
Μεταϊγδην.
Κοψε μεταϊγδην ὑπερ κατος—Ap. 2. 95.
SYN. Ὁρμητικῶς.
Μεταϊζω.
—Ουδε τιν' αλλων
Ειων, ετε νεων μεταϊζειν, ετε γεροντων. Od. π. 362.
SYN. Συνεδριαομαι, συνεδρευω, παρακαθεζομαι.
Μεταιρω.
—Τι τοδε μεταιρεις εξ ακινητων βαθρων
—Θεας αγαλμ' εν ωλενη; Eur. I. T. 1157.
SYN. Μεταγω, μεταβαλλω, μεταλλασσω. μετοικεω
Μεταϊσσω.
Καί με μεταϊξας μαρψη ταχεεσσι ποδεσσι. Il. φ. 564.
SYN. Μεταδιωκω, επιδιωκω, εφεπομαι, επαϊσσω.
Μεταιτεω.
Τετων μεταιτᾶι τὸ μερος—Ar. V. 966.
SYN. Επαιτεω, προσαιτεω, αιτεω.
Μεταιτιος.
—Ἤ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μονη Μεταιτιος—Soph. Tr. 1250.
SYN. Αιτιος, ὑπαιτιος.—συμβολος.
Μεταιχμιος.
Ανηρ, γυνῆτε, Χω, τί τῶν μεταιχμιον. Aesc. S. T. 203.
—Κἀν μεταιχμιοις
Ὁρκος συνῆψαν εμμενειν στρατηλατας. Eur. Ph. 1256.
Τὰ δ' εν μεταιχμιῳ σκοτος μενει—Aesc. Ch. 61.

Μετακαλεω.
Και μετακαλει τὸν ἱερέα—Ar. Pl. 1183.
SYN. Αποσελλω.—ανακαλεω—αναπειθω.
Μετακερας. (χλιαρὸν ὕδωρ)
Ὑδωρ ενεγκειν θερμὸν, αλλος μετακερας. Ath. 3.
Μετακιαθω.
Ἱππῆες δ' ολίγον μετακιαθον.—Il. λ 52.
SYN. Μετερχομαι, μεταπορευομαι, μεταϊστω
Μετακλαιω. Μετακλαιομαι.
Πολλα μετακλαυσεσθαι,—Il. λ. 763.
SYN. Μεταμελεομαι, καταλγυνομαι, μετασεινω, ανακωκυω.
Μετακλειω.
—Στροφάδας δὲ μετακλειεσ' ανθρωποι. Apoll. 2. 296
Μετακλινω.
Μηπως μιν πολεμοιο κατακλιθέντος ἑλοιεν. Il. λ. 509.
SYN. Αποκλινω, εκκλινω, κατακλινω, διωθεομαι, εκτρεπομαι αλεεινω.
Μετακοιμιζω
Μετακοιμισθὲν μενος ατης. Aesc. Ch. ult.
SYN. Κατακειμαι, ανακλινομαι.
Μετακοινος.
Συνδαιτωρ μετακοινος Ib. Eum. 352.
SYN. Κοινὸς, κοινωνός.
Μετακοσμεω.
Ηματα νυκτας αγοντας, ὑπνῳ μετακοσμηθεντας. Man. 4. 302.
Μετακυλινδεω
Μετακυλινδεῖν αὐτὸν αεὶ
Προς τον εὖ πρατ]οντα τοιχον—Ar. R. 540.
SYN. Κυλινδεω, ανελιττω, μεταστρεφω.
Μετακυμιος
—Μετακυμιος ατας—Eur. Alc 90.
SYN. Ευδιεινὸς, αιθριαζων.
Μεταλαμβανω.
Καματε μεταλαμβανειν. Pind. N. 10.
SYN. Μετεχω, μεταδιδωμι, μεταγω, μεταιρω, μεταλλασσω, μεθιστημι. καρποω.
Μεταλγεω.
Μεταλγεῖς τὸ δικαιον ερξαι; Aesc. Supp. 410.
SYN. Αλγεω. μεταστενω, μετακλαιω.
Μεταλληγω
Αξια δῶρα διδωσι μεταλληξαντι χολοιο. Il. ι 261.
SYN. Ληγω, απολληγω, καταλληγω, παυομαι.
Μεταλλαγή.
Αλλ' εν μεταλλαγαι
Πολυμηχανε ανδρὸς ερεσσῃ,—Soph. Ph. 1162.

SYN.

SYN. Μεταβολὴ, ἀλλαγὴ, μεταλλαξις.

Μεταλλακ[τ]ήρ.
Στυγῶ μεταλλακ[τ]ῆρα πολυπον χροος, Athen. l. 7.

Μεταλλακ[τ]ός.
—Επει δαιμὼν
Λημματος αντροπαιᾳ χρονιᾳ μεταλλακτός. Aesc. S. T. 711.
EXP. Ενπλαγμένος.

Μεταλλασσω.
Επ' αὐθις ορνιθων μεταλλαξας φυσιν. Ar. Av. 117.
SYN. Αλλασσω, εναλλατ[τ]ω, καταλλασσω, μεταβαλλω, μεταρρεφω, αμειβομαι, μεταμειβομαι, αναρρεφω, μεθαρμοζ[δ]μαι, μεταιρω μετοικεω μεθιστημι, μεταποιω, μετασκευαζω.

Μεταλλαω, Μεταλλευω
Μήτι συ ταυτα ἑκαστα διειρεο, μηδὲ μεταλλα. Il. α. 550.
Τῷ τι μεταλλευεις τῆτον μυχον—Ep. l. 1.
—Δικελλη πᾶν μεταλλευων γυνθος. Lyc. 485.
SYN. Ερευναω, επιζητεω, πολυπραγμονεω, μεταλλαργεω, μεταλλω, ορυσσω, ανασκαλπω.

Μεταλλητον.
Ει μεταλλατόν τι—Pind. P. 4.
EXP. Ερευνητέον τι.

Μεταλλον. Vid. Υσπορος.
Ηλεκτρω κομοωντα βαθυπλουτοισι μεταλλοῖς. Nonn. I 26.
SYN. Μεταλλεια.
EPITH. Αμοιβαῖον, εχεκτεανον, πολυσχιδὲς, ρυηφονὲς, χθονιον, χρυσοφαὲς.

Μεταλλευτης.
—Γαιης τε μεταλλευται, και ὑπεργοι
Δυσπονιης, οἷς λαὲς απ' ορεος ακροτομῦνται,
Χαλκος, κασσιτερος τε, κελαινοχρο[τ]ς τε σιδηρος. Man. 4. 260.

Μεταλλοχρυσος.
Μεταλλοχρυσον γαῖαν. P. Sil.

Μεταλωφεω.
Τειρομενοι, και δὴ μετελωφεον.—Ap. 1. 1161.
SYN. Λωφαω, παυομαι.

Μεταμαζιοι.
Αλλ' εβαλε σ[τ]ῆθος μεταμαζιον—Il. ε. 19.

Μεταμαιομαι.
—Μεταμαιομενος δαφοινὰν αγραν—Pind. N. 3.
SYN. Μαιομαι, ερευναω.

Μεταμαινθανω.
Μεταμανθανεσα δ' ὕμνον, Aesc. Ag. 718.
SYN. Απομανθανω, μεταβλεπω, παυομαι. μεταγνωμι.

Μεταμειβω, Μεταμειβομαι. Vid. Μεταλλασσω.
Ος γὰν τεκνων τεκνοις μεταμειβει. Eur. Her. F. 796.
Ετερας ἑτεραις μεταμειβομενα. Ib. Ph. 848.

Μεταμελει. Vid. Μεταγινωσκω.
—Κἀπειτ' ισως σοι μεταμελει. Ar. Pl. 358.

Μεταμελεια. Vid. Μεταγνοια.
Λαβὼν δὲ πᾶραν, μεταμελειαν λαμβανει. Eur. Fr.

Μεταμελπομαὶ.
Τῆσι μεν ετ' αισχρὴ μεταμελπεται—Hom Ap. 197.
SYN. Συναδω, συναυδαω, συμφωνεω. μελπομαι.

Μεταμιγνυμι. Μεταμισγω
Τοῖσιν Οδυσσῆος μεταμιξομεν—Od. χ. 221.
Και δαῖδας μεταμισγον—Od. σ. 309.
SYN. Συμμιγνυμι, ανακεραννυμι.

Μεταμωλιος. Μεταμωνιος.
—Τάδε παντα θεοὶ μεταμωλια θῆεν. Il. δ. 363.
Χρεὼ θεσπιζων μεταμωνιον—Ap. 1. 491.
SYN. Ανεμωλιος, ματαιος, ακυρος, αχρηιος.
—ανεμοφορητος. μεταμελειας αξιος.

Μεταναγινωσκω. Vid. Μεταγινωσκω.
Εὖτε δ' εξ αελπ[τ]ων
Αιας μεταιεγνωσθη
Θυμῶν Ατρειδαις—Soph. Aj. 728.

Μεταναιετης.
Παῖδας δ' ηματα παντα ἐὸς μεταναιετας εἶναι. Hes. Θ. 401.
SYN. Μεταναστης, φυγάς.—μετοικὸς. συμμαχος.

Μεταναϊσσω.
—Μεταν παροιθεν αϊξε—Simm. Ov. 6.

Μεταναστης, Μεταναστρια.
Ωσέ τιν' ατιμητον μεταναστην. Il. ι 644.
Ουκ ετι πω τλημον σκοπελων μεταναστρια πεδ[τ]ιξ, Ep. l. 3.
SYN. Μετοικος, φυγας, απολις.
EPITH. Ορεσπλανὴς.

Μετανεισομαι, Μετανισσομαι, Μετανεομαι.
Ημος δ' ηελιος μετενεισσετο βωλυτόνδε. Il. π. 779.
—Μετενισσετο—Od ι. 58
—Τεὴν μετανευμενος ευνην. Mus. 205.
SYN. Μετερχομαι, μεταειχω, μετειμι, μεταβαινω, αφικνεομαι.

Μετανιπ[τ]ρις, (κυλιξ) Μετανιπ[τ]ρον.
Αρχιλοχε, δεξαι τήνδε, τὴν μετανιπ[τ]ρίδα. Sapph 132
Δαιμονος αγαθῆ μετανιπ[τ]ρῳ—Ath. 11.

Μεταυοια, Μεταγνοια.
—Πολλὰ δακρυων
Αχρηιον μεταυοιαν εμεμφετο, τιλλε δε χαιτας,
Και πολλας εσφιγξεν κατὰ γαστέρος· εν δ' οἱ ἤτορ
Παλλετ'

Παλλετ' ανθεμα, και επι χθονα βαλετ' ιδεσθαι. Hom. B 70.
SYN. Μεταγνωσις, μεταμελεια, μεταμηθεια, μετανοια, υστεροβουλια—ασασια, αλλοφροσυνη, υστεροφρη.
EPITH. Ὑφινοος.

Μεταντλεω.
Και συγκυκᾶσα και μεταντλᾶσα παλιν, Ep. 1. 4
SYN. Εξαντλεω.

Μεταξυ. Vid. Μεσηγυ.
Επει μαλα πολλα μεταξυ
Ουρεά τε σκιοεντα—Il. α. 156.

Μεταπαιφασσομαι.
Φαιης κεν—σλιεσπην δαμινδν μεταπαιφασσισθαι
Εκ νεφεων,—Ap. 3 1265.
SYN. Διαλαμπω.

Μεταπαλλομαι.
Τῶν μεταπαλλομενος, κληρω λαχον ενθαδ' ἑπεσθαι. Il. ω. 400
SYN. Κληροομαι (μετ' αλλων.)

Μεταπαυομαι
—Μεταπαυομενοι δε μαχοντο Il. ρ. 373.
SYN. Διαναπαυομαι, αναπαυομαι. ἡυχαζω.

Μεταπαυσωλη.
Οπποτε τις μεταπαυσωλη πολεμοιο γενηται. Il. τ. 201.
SYN. Παυσωλη, αναπαυσις, διαπαυσις, ανεσις, διασασις.

Μεταπειθω.
—Και τον δημον μεταπειθει. Ar. A. 626.
SYN. Παραπειθω, απομυθεομαι.

Μεταπειραω.
—Κεχι μεταπειρωμενας
Ιδοις αν αυτας,—Ar. Ecc. 217.
SYN. Αποπειραω. πειραλλατλω.

Μεταπεμπομαι.
—Τες φιλες μεταπεμπεται. Ar. Pl. 341.
SYN. Διαπεμπομαι, αποστελλω, μεταστελλομαι, εκκαλεω, προπεμπω, μετερχομαι, μετακαλεομαι.

Μεταπιπλω.
Α,τε νᾶν συμβολαια προσθεν ἠν,
Ες παῖδα τον σον μεταπεσοι βελτιονα. Eur. I. 412.
SYN. Αναπιπλω, μεταβαλλομαι.—εντρεπομαι. απολισθαινω.

Μεταποιπνευω.
Αμφιπολοι δεσποιναν ἐην μεταποιπνευσαι. Ap. 4. 1112.
SYN. Ποιπνυω, διαπορεομαι, περισπαομαι.

Μεταπρεπης.
—Δομοι—μεταπρεπέ' αθανατοισι. Il. σ. 370.
SYN. Εκπρεπης, παρασημος, περισημος.

Μεταπρεπω.
Τρωσι μενεπολεμοισι μεταπρεπω, ὅ σφιν αμυνω
Ημαρ αναγκαῖον—Il. π. 835.
SYN. Διαπρεπω. ὑπερηνορεω. ὑπερβαινω. ὑπερλαμπω. εντρεπιζω.

Μεταπτοιεω.
Εχθει μεταπτοιῶσαν ευναιαν γαμων. Aesch. Supp. 336.
SYN. Πτοιεω, δειδισσομαι.

Μεταριθμιος.
—Μεταριθμιος αθανατοισι. Hom. XXV. 6.
SYN. Εναριθμιος, εναριθμος.

Μεταρρυθμιζω
Και πορον μετερρυθμιζεν—Aesc. Per. 749.
SYN. Μεταπλασσω, μεταλλασσω.

Μεταρσιος.
Και μεταρσιος ἠξα—Eur. Alc 973.
SYN. Μετεωρος, ὑψηλος.—ὑπερηφανος.

Μετασκευαζω.
Παλιν μετασκευαζε σαυτήν—Ar. Ecc. 495.
SYN. Διασκευαζω, μεταβυλευω. μετοικεω.

Μεταστραω
—Και το γενος πᾶν
Πειρα μετασπᾶν—Soph. Oed. C. 808.
SYN. Αποσπαω.

Μεταστρω. Μεταστρομαι, Poet. pro Μεθεπομαι.
—Ουπω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπᾶν. Il. ρ. 190.
Μηριονης δ' απιοντα μετασπομενος βαλε δορί. Il. ν. 567.

Μετασσαι.
—Χωρὶς μεν προγονοι, χωρὶς δε μετασσαι,
Χωρὶς δ' αὐθ' ερσαι'—Od ι. 221.
SYN. Μεσηλικες.

Μετασσευομαι.
—Πολλαὶ δε μετεσσευοντο γεραιαί. Il. ζ. 296.
—Αθηναιη δε μετεσσυτο, χαῖρε δε θυμῷ Ib. φ. 423.
SYN. Μεθορμαω, ὁρμαω, μεταϊσσω. μεταδιωκω.

Μετασασις.
Αλλ' ἑικε θυμῷ, και μετεσασιν διδω. Soph. An. 729.
Ωκεῖα γαρ—ἁ μετασασις. Simon.
SYN. Μετανοια, μεταγνωσις.—μεταλλαγή. —αποκινησις, απασις.—επανορθωσις, μεταναστασις, μεταχωρησις, διοδος—θανατος.

Μετασηχω Vid. Μετανισσομαι.
Αρπαγιμας ὁτ' απυσα μετεσιχεν ιχνια κωρας. Call. 6. 9.

Μετασελλω,

Μετασελλω, Μετασελλομαι. Vid. Μεταπεμπομαι.
Εγω δ' ἠκω μετασελλων αδελφην—Eur. Ph. 1339.

Μετασευω, Μετασυναχιζω.
—Ατην δὲ μετεσευον ἠν Αφροδιτη
Δῶχ', ὅτε μ' ηγαγε κεῖσε φιλης απὸ πατρίδος αιης. Od. δ. 261.
—Ἦ πω πολλὰ μετασύναχιζετ' οπισσω. Hes. α. 92.
SYN. Επισευω, ανασευω, μεταχλαιω.

Μετασοιχεί.
Στὰν δὲ μετασοιχεί—Il. φ. 358.
SYN. Κατα σοιχον, επὶ ταξιν.—εφεξῆς.

Μετασρεφω, Μετασρωφαω.
Εκ χολε αργαλεοιο μετασρεψη φιλον ἦτορ. Il. κ. 107.
Ητι μετασρεψεις;—Ib. 203.
Μηδὲ μετασρωφᾶσθαι—Orph. L.
SYN. Μεταβαλλω, μετατιθημι, μετατρεπω, ανασρεφω, επισρεφω.

Μετατιθημι.
—Τάδε μετατιθεμενος νοει. Eur. Rh. 131.
SYN. Μεταφερω, μεταλλασσω, μετασρεφω, μεθιστημι, μεταβαινω, μεταβουλευω.

Μετατρεπω.
—Τῶν ὅτι μετατρεπῃ, σὺ δ' αλεγιζεις. Il. α. 160.
SYN. Εντρεπομαι, φροντιζω. επισροφὴν ποιω —αποτρεπω. αποκλινω, μετασρεφω, μετατροπαω. μετατροπαλιζω.

Μετατρεφω.
Ζεὺς ετι κερτεσσι μετετρεφετ' Ιδαιοισιν. Ap. 2. 1238.

Μετατρεχω.
Ουκεν παρ' Αθηναιης μεταθρεξει ταχύ. Ar. Pa. 260.
SYN. Παρατρεχω, διατρεχω, παραθεω, διεξημι. επιτρεχω.

Μετατροπαλιζομαι. Vid. Μετασρεφω, Μετατρεπω.
—Τότε δ' ετι μετατροπαλιζε φευγων. Il. υ. 190.

Μετατροπια.
Μη φθονερᾶϊς εκ Θεῶν
Μετατροπιαις επικυρσαιεν.—Pind. P. 10.
SYN. Μετατροπὴ, μεταλλαγὴ. επισροφὴ.

Μετατροπος.
—Αγορῆφι μετατροπα εργα τελεῦσι. Hes. Θ. 89.
SYN. Ευτρεπὴς, ευμεταβλητος. ὑποτροπος, παλιντροπος

Μετατροπαω. Vid. Μετατρεπω.
—Απαλὰς δὲ μετατρωπᾶτο παρειὰς
Ες χλοον, αλλοτ' ερευθος,—Apoll. 3. 297.

Μεταυδαω.
—Επὶ αθανατοισι μετηυδα. Od. α. 31.
SYN. Μεταφωνεω, μεταφημι, διαλεγομαι, επαυδαω, προσαυδαω, προσφωνεω. — λεγον παρεμβαλλω.

Μεταυτικα.
—Αλκῆς τε μεταυτίκα περιθῆναι. Theoc. 25. 222.
SYN. Αυτίκα, ὅσον αυτίκα. ευθύς. αἶψα. ὑστερον.

Μεταφερω.
—Ει και παλιν γνωμην μετοισεις.—Soph. Ph. 985.
SYN. Μετατρεπω, μεταιρω.—μετανοεω.

Μεταφημι.
Τοῖσιν ανασαμενος μὲτεφη ποδας ωκὺς Αχιλλεύς. Il. α. 58.
SYN. Δημηγορεω, μεταυδαω.

Μεταφραζομαι.
Αλλ' ητοι μεν ταῦτα μεταφρασομεσθα καὶ αὖτις. Ib. 140.
SYN. Μεταβουλευομαι. εξηγεομαι.

Μεταφρενον.
Παρδαλεὴ μεν πρῶτα μεταφρενον ευρυ καλυψε. Il. κ. 29.
SYN. Μεταυχενιον, νῶτος, τὰ νῶτα.

Μεταφωνεω. Vid. Μεταυδαω.
Τοῖσι δ' ανισαμενος μεταφωνεεν ἱππότα Νεσωρ. Il. ι. 52.

Μεταχαζομαι.
—Ουλομενε μεταχασσεαι αμητοῖο. Ap. 3. 436.
SYN. Αποχαζω, αποφευγω, εκκλινω.

Μεταχειριζω, Μεταχειριζομαι.
Σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειριζων. Eur. Fr.
SYN. Χειριζω, διαχειριζω, διαλαμβανω, εφαπτω. πραγματευομαι.—μεταλλασσω. επιτρεπομαι.

Μεταχθονιος.
Ψυχὴ γαρ νεφεεσσι μεταχθονιη πεποτηται. Ap. 3. 1150.

Μεταχρονιος.
—Μεταχρονίαι γαρ ιαλλον. Hes. Θ. 269.
SYN. Μετεωρος, μετηορος, επηρανιος.

Μεταιρω.
—Ποδὶ μεταιρων πετρον. Eur Ph. 1412.
SYN. Μεταπινεω, αποτρεπω. μεταφερω.

Μετειμι.
Οἷς δ' ὁ γερων μετεησιν—Il. γ. 108.
—Σὺ δε κρατερωτεροισι μετεῖναι. Ib. δ. 316.
SYN. Παρειμι, ενειμι, εγκαθισαμαι, παρισαμαι, παραγινομαι, μετερχομαι.—περιτυγχανω.

Μετειμι.
Η ιθ', εγω δε μετειμι'—Il. ζ 341.
SYN. Μετερχομαι, μεθεπομαι, μεταβαινω, μεταπιδαω, μετανισσομαι.
Μετεκδεχομαι. Vid. Εκδεχομαι.
Τον δε μετεκδεχεται Γαλατης ρους—Dion. 74.
Μετεκφερω
Τας δε μετεξεφερον Διομηδεος αρσενες ιπποι. Il. ψ. 377.
SYN. Παραφερω, παραγω, παρακομιζω.
Μετεπειπω.
Η δε βαθυπλοκαμοισι μετεπειπε παρθενικῆσι. Mosc. 2. 101.
SYN. Μεταυδαω.—επαδω.—λοιδορεω.
Μετεξετερος.
—Βαλανον δε μετεξετεροι καλεσαντο. Ath. 2.
Μετεπειτα. Vid. Εισοπισω.
Μηπως μοι μετεπειτα χολωσεαι—Il. ξ. 310.
Μετεπρεπω. Vid. Διαπρεπω
—Πασιν δε μετεπρεπον ειλιποδεσσιν. Theoc. 25. 131.
Μετεπω. (inus.)
—Αγορησατο και μετειπεν. Il. α. 73.
SYN. Μετειπω, μεταυδαω, μεταφημι, λεγω.
Μετερχομαι.
Πατρος εμης κλεος ευρυ μετερχομαι—Od. γ. 83.
—Αλλα μετελθε. Il. φ. 422.
—Ουκετι εργον ανηρ ονοσαιτο μετελθων. Ib. δ. 539.
SYN. Μεταβαινω, διαβαινω, μετειμι. μεταλλαω. επερχομαι. καταδεομαι. μετασελλομαι. αφικνεομαι. —αποδιδωμι. αντιμετερχομαι. μετοιχομαι. τιμωρεω.
Μετευχομαι.
Οισθ' ως μετευξη, και σοφωτερα φανη. Eur. M. 600.
SYN. Μετατρεπομαι.—ευχομαι.
Μετεχω.
Ισον των αγαθων των τε κακων μετεχειν Theog. 82.
SYN. Συμμετεχω, μεταλαμβανω, μεταδιδωμι, μεριζομαι, μοιροδοκεω.
Μετεωριζω.
Υπο γαρ λογων ο νης τε μετεωριζεται. Ar. Av. 1447.
SYN. Υφοω, αειρω, επαιρω, αιωρεω, ανιημι, μετεωροδοκεω, επελπιζω.
Μετεωροκοπεω.
Ποι δητ' αλλως μετεωροκοπεις; Ib. Pa. 91.
EXP. Περι τα μετεωρα πετομαι.—ματην καμνω.
Μετεωρολογεω
Μετεωρολογων δε καταρριπει Σκολια; απατας,—Eur. Fr.
Μετεωρος, Μετηορος.
—Τα μετεωρα πραγματα. Ar. N. 228.
—Τα δε κ' αυτε μετηορα παντα γενοιτο. Il. Φ. 26.
SYN. Μεταρσιος, υψηλος, επηορος, πεδηορος, πεδαρσιος. κυφος.
Μετεωροσοφιστης.
Ου γαρ αν αλλω γ' υπακουσομεν Των νυν μετεωροσοφιστων. Io. 359.
Μετεωροφεναξ.
—Ανδρας μετεωροφενακας. Ib. 332.
Μετεωροσυνη
Εκ μετεωροσυνης δε συναντησαντες ομευνοις. Man. 4. 435.
Μετηλυς.
—Ελευσιο μετηλυδος θυφιτηρος. Tryph. 131.
SYN. Επηλυς, μετοικος.
Μετοικεω.
Καλον ανδρι μετοικειν. Ar. Av. 1319.
SYN. Ενοικεω, συνοικεω, κατοικεω.—αποικεω, μεταβαινω, μετανισαμαι, μετοικιζομαι.
Μετοικια.
Μετοικιας δ' εν της ανω σλεψεται. Soph. An. 902.
SYN. Ενοικησις παροικια.—αποικια, απαλλαγη.
Μετοικιζω.
Ποτερον μετοικιζομενος—Ar. Ecc. 748.
SYN. Μεταναστευω.
Μετοικοδομος,
—Θρεομενοι Μετοικοδομων—Eur. Ch. 971.
Μετοικος.
Ει μη μετοικος τηνδε της χωρας θελεις Ειναι βια τε κακ' εκων,—Soph. Oed. C. 989.
SYN. Συνοικος, ενοικος, ενεδρος, μεταναιετης, μεταναστης.
Μετοιχομαι.
—Ο δ' Αδαντα μετωχετο και Πολυειδα: Il. ε. 148.
SYN. Μετερχομαι, απερχομαι, μεταϊσσω, επιοιχνεω, πορευομαι, μεταβαινω.
Μετοκλαζω.
Αλλα μετοκλαζει, και επ' αμφοτερους πολας ιζει. Il. ν. 281.
Μετον. pro Μετεστι (Suid.)
Ουδ' αυ κλεπτης ησθες εσαι· Πως γαρ κλεψαι; μετον αυτω. Ar. Ecc 662.
Μετοπαζω.
—Αρχον δε μετ' αμφοτεροισιν οπασσε. Od. χ. 204.

SYN.

SYN. Οπαζω, παρεχω, μεταδιδωμι.

Μετοπις.
Δεινὴ γαρ μετοπις ξενιε Διὸς, ὅς κ' αλιτηται. Hom. XLII.
SYN. Τίμωρια, τισις, ποινη, αντιλυπησις.

Μετοπισθε, Μετοπισθεν,
—Μέλοπισθε Μιμνέλω—Il. ζ. 68.
Αλλά γε και μέλοπισθεν εχει κοτον—Il. α. 82.
SYN. Μέλα ταῦτα. εκ δευτερε. οπισω. καλοπιν.

Μελοπαρινὸς
—Μελοπωρινὸν ομβρησαντος. Il. ε 413.
SYN. Οπωρινός.

Μέλορχιον.
Η καλῶς αυτῶν απαλλαξειεν αν μέλορχιον. Ar. Pa. 567.

Μέλεσια.
—Οις μέλεσια θεοφιλὲς ἑορτῆς. Ib. R. 446.
SYN. Μέλοχὴ, εταιρια, συντελεια, μεθεξις, μέλαληψις, κοινωνια, κοινοτης, ανακοινωσις.

Μέλοχλιζω.
—Ουδέ κ' οχῆας
Ρεῖα μέλοχλισειε θυραων—Il. ω. 567.
SYN. Μέλακινεω, μελαφερω, μεθιστημι.

Μέλοχος.
—Πολυκλήϊων τε δομων μέλοχος. Eur. Andr. 769.
SYN. Εγκληρος, κοινωνὸς, συνηορος, μεριστὴς, συμμεριστὴς. ἑταῖρος.

Μέλραπάλαω.
Τὰς μέλραπαλῶνλας—Ath. 6.

Μέλρεω, Μέλρεομαι.
—Πελαγος μεγα μέλρησανλες. Il. γ. 179.
Ευ μὲν μέλρεῖσθαι παρὰ γείτονος,—Hes. ε 347.
SYN. Καλαμέλρεω, διαμέλρεω, εκμέλρεω, επιμέλρεω, απομέλρεω, οριζω, εκλιμαιμαι. διαλαλω. σταθμεω. κρινω. διεξχομαι. δανιζω.

Μέλρημα.
—Ισον ἅπασι βακχιε
Μέλρημα πληρωσανλες—Eur. I. T. 954.
SYN. Μέλρον.—σιλομέλριον.

Μέλρητὸς.
Ω πενθος ε μέλρητὸν,—Eur. B. 1243.

Μέλριαζω.
Μέλριαζε. Soph. Ph. 1212.
SYN. Ταπεινοφρονεω, μέλριοφρονεω. μέλρια φρονεω. κοσμιος ειμί.

Μέλριος.
Οἷς μὴ μέλριος αιών. Ib. 180.
SYN. Εμμέλριος, συμμέλριος, επαρκὴς. ταπεινὸς. ευτελὴς, ευγνωμων, κοσμιος, επιεικὴς, μεσιος.

Μέλριον τὸ,
—Τὲ μέλρια παρὲκ ζωειν—Soph. Oed. C. 1276.

Μέτρον.
Αυταρ επεί ρ' ἵξεις ερικυδέος ἱκετο μετρον. Il. λ 224.
—Κατεθηκε λεβητα
Καλὸν, τεσσαρα μέτρα κεχανδότα,—Il. ψ. 268.
SYN. Μέτρησις, διαμέτρησις. μετριοτης, σχῆμα, τροπος, νομος.

Μέταν. (ὁ Λυκωνεύς.)
Μέτων, ὃν ἔδεν Ελλάς—Arist. Av. 998.

Μέτωπης. (ποταμος Αρκαδιας.)
—Πολυτεκὲς τε Μέτωπην. Call. 1. 26.

Μέτωπιον,
—Μέτωπιον οξέϊ δορὶ Νυξε—, Il. λ. 95.
SYN. Μεσοφρυον.

Μέτωπον
Ιανθη δε—μέτωπον επ' οφρύσι κυανεῃσιν. Il. ο. 102.
Πασαων δ' ὑπερ ἥγε κάρη εχει, ηδὲ μέτωπα. Od. ζ. 107.
EPITH. Απαλὸν, απλοκαμον, ξανθὸν, καλλικομον, ελεφαντινον, δροσοδες, λευκὸν, σιδαρὸν, χαρίεν.

Μεχρι, Μεχρις.
—Απειλεῖ μεχρι θαλασσης
Ρεῖα δ' ελευσεσθαι—Il. ν. 143.
—Τεο μεχρις οδυρομενος και αχευων—Ib. φ. 128.
SYN. Αχρι, αχρις, εσαχρι, ἑως, μεχρινῦν, εισοτε, μεσσα.

ΜΗΔΑΜΑ, Μηδαμῶ, Μηδαμῶς, (Vid. Ορθων.)
—Μὴ φυγητε μηδαμῆ. Soph. Ph. 802.
Μηδ' Ελλάδος γῆς μηδαμῆ δικὴθε πῆ. Ib. 259.
Μηδ' ἡ βια σε μηδαμῶς νικησατω,—Ib. Aj 1351.
SYN. Ουδαμὴ, ουδαμῶ, μηδαμόθι. ουδαμῶς, ἥκιστα, ουδεπη.

Μηδεα. (τὰ αιδοῖα.)
—Ὡς ρυσαιτο περὶ χροὶ μηδεα φωτός. Od. ζ. 129.

Μηδεια.
Ηδ' ἀπαλὴν Μηδειαν, αριπρεπὲς εἶδος εχουσαν
Παρθένον αιδοιην'—Orph. 793.
Κερη τὶς μεγαροισιν ενιτρέφετ' Αιηταο
Τὴν Εκατη περιαλλα δεὰ δαε τεχνησασθαι
Φαρμαχ' ὁσ' ἠπειρὸς τε φυει και νηχυτον ὕδωρ·
Τοῖσι κ. λ. Apoll. 3. 528. (Vid. Φαρμακον.)

Ως

Ως όγε χαλκειός περ εὼν ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βριμὴ πολυφαρμακὸς—Ap. 4. 1677.
EPITH. Αισχροπονὸς, αινογαμος, αινοπολ-
μος, αινοπαθὴς, αινολεχὴς, δειολεχὴς, αλασαρ,
αμειλικτος, ευσφυρος, ζαμενὴς, ὁλοὴ, παιδοκ-
τόνος, παιδοφόνος, παιδολετηρα, τεκνοφονεσσα,
μιαιφονες, παμφαρμακος, ξεινοδαικτη. Αιαιη,
Χολχὶς
Την γνωτοφονιην, και τεκνων αλαστορα. Lyc.
—Φοινιαν παλαιναν τ' Ερινυν. Eur.
Ιω τλαμων, Ιω κακοτυχὲς γυναι.
—Ως αρ ἥσθα πετρος, ἠ σι
δαρος, ἁ τις τεκνων, ὧν ετεκες
Αροτον αυτοχειρι μοιρα κλενεις —
—Μισης Θεὼν και ανθρωπων.—Σκυλλα —
Λεαινα.—μιασμα —κ. λ. Ib. Med.

Μηδειος.
Ο μικκὸς τόδ' ετευξε τᾷ Θρησσᾳ
Μηδείου τὸ μνᾶμα—Theoc. Ep. 18.

Μηδὲς.
—Ὁ δ' αναινετο μηδὲν ἐλέσθαι. Il. σ. 500.
SYN. Ουδὲς, κθὲς.

Μηδεσικασης. Vid. Τεὐκρος.

Μηδοκλείνης, Μηδοφόνος.
Ταῦτά σοι, Ω βασιλεῦ Μηδοκλείνε—Ep. I. 4.
Τῶν ποτε Μηδοφονων μνῆμα τριτοσιων. Ib.

Μηδικὸς, Μηδες.
—Παραπεταμασι ταῖς Μηδικοῖς—Ar. R. 969.
Και βαθυχαιτηεις Μηδος—Ath. 14.

Μηδοι.
Τοξοφορων σκιεροῖσι παρημενοι ὀρεσι Μηδων.
Dionys. 1067.
Αγαυων εθνεα Μηδων.
Κωπης τοι γενεὴς ερικυδεος εκγεγαῶτες
Λιηταο θυγατρὸς, αμυμονος ἡρωϊνης.—
Τεκνα εμεθεν νῦν πολυφαρμακοὶ ανδρες εασι. Ib.

Μηδομαι.
—Ουδὲ τὰ ἠδη, ἅ ρα Ζεὺς μηδετο ἐργα. Il. ζ. 38.
SYN. Επιμηδομαι, βελευομαι, φροντιζω, επι-
ελεομαι, διατανυομαι, επ' χερσὶ, εργαζο-
μαι, μελεταω, επιτοσω. τεχναζομαι.

Μῆδος Vid Μελετη.
—Μυθος και μῆδεα πᾶσιν ὑφαινον. Il. γ. 212.
—Πεπνυμενα μηδεα εἰδως. Il. η. 278.
EPITH. Αγκυλον, αφθιτον, ηπιον, κλυτὸν,
πυκινὸν, πολυτροπον

Μηδοτιδης.
Χρῆμα δὲ συμμιξης μηδενὶ μηδοτιδην
Σπευδαῖον—Theog. 64.

Μηκαω, Μηκαομαι.
—Ὁ δέ τε προθεεσι μεμηκώς. Il. κ 362.
Θηλειαι δ' εμεμηκον ανημελκτοι περὶ σηκὸς.
Od ι. 439.

SYN. Βλιχαομαι—αναπραζω.

Μηκάς.
Οιτέ σε περικασι, λεοντ' ὡς μηκάδες αἶγες. Il.
λ. 383.
SYN. Μηκητικὴ, θθατοεσσα.

Μηκιστεὺς,
Μηκιστεως ὑὸς Ταλαϊονιδαο ανακτος. Il. ο. 566.
Μηκιστεὺς Εχιοιο παῖς—Il. Θ. 333.

Μηκιστιάδης
Και μεν τῶν υπελυσε μενος, και φαιδιμα γυῖα
Μηκιστιάδης,—Il. ζ. 28.

Μηκιστος,
Τὸν δ' ἠ μηκιστον και καρτιστον κλαγξε ανδρα. Il.
η. 155.

Μῆκος.
Μῆκος δ' επορ' Αρτεμις ἀγνή. Od. υ. 71.
SYN. Μακροτης. μεγεθος.

Μηκυναῖοι.
Και νοσφ, εν πρωτοισι Μυκηναιων ετετυκτο. Il.
ο 638.

Μηκυνω.
—Μηκύνω λόγον. Soph. Oed. C. 1182.
Ηχι και ωγυγιος μηκυνεται ὕδασι Λαδων.
Dion.
SYN. Απομηκυνω, εκμηκυνω, εκτανυω, με-
γαλυνω, μεγεθυνω, μακυνω, αυξανω.

Μηκων
Μηκων δ' ὡς ἑτερωσε καρη βαλεν—Il. Θ. 306.
Η μακων' απαλὰν, ερυθρὰ πλαδαγωνι' εχοισαν.
Theoc.
—Πεπυσατεια περιβριθεσάτε μηκων. Nic.
—Δακρυ μηκωνος κεδληγονα.—Ib.

Μηλατα.
—Μηλατων απαργματα. Lyc. 106.
SYN. Τα μῆλα. Οἰες.

Μηλέαι.
—Και μηλέαι αγλαοκαρποι. Od. η. 115.

Μηλειος.
Μηλειον, ἠ βοειον—Eur. Cyc. 217.
SYN. Μηλιος, προβατειος, προβατικὸς.

Μηλη
Ου μηλη, τριοδοντι δ' ενηλιφέν με χαρινος, Ep.
I. 2.

Μηλιαδαι.
Μηλιαδων νυμφᾶν. Soph. Ph. 732.

Μηλιαυθμὸς.
Και μηλιαυθμῶν—Lyc. 96.
SYN. Πῶυ, σταθμὸς, μανδρα.

Μηλιευς.
—Μηλιευς ἁπας λεως. Soph. Tr. 197.

Μηλιος.
Μηλιω εκ ποντω—Theog. 672.

Μηλὶς.

Μηλίς.
—Και ερεα Μηλίοδς αιης. Call. 4. 287.
Μηλίς.
—Τᾶ μαλίδι μᾶλα. Theoc. 8. 79.
SYN. Μηλεα, μῆλον.
Μῆλον,
—Τηρασκει, μῆλον δ' επὶ μηλῳ. Od. ν. 121.
—Τας Ελενας τὰ μᾶλα—Ar. L. 155.
SYN. Οπωρα—μασθός.
EPITH. Αγλαὸν, αρτιχνεν. εαροτρεφὲς, μαρμαίρεν, σθρυθεον, σθεναρὸν, χρυσεον, πορφυρεον, τροχοειδές.
Μῆλίν δ' ὑδυπνεν λεπτῇ πεποκωμενον αχνῃ. Ep.
Μῆλον, τὰ μῆλα
—Ὑπό τε σπερς ηλασε μῆλα. Il. δ. 279.
Και αυτοις ανθεσι μηλων. Il. ι. 538.
SYN. Βοτὸν.—οἶες, τὰ προβατα, μηλατα.—καρπὸς.
EPITH. Ασημαντα, αργυφα, αἰόλα, αγραυλα, αδινα, βαθυτριχα, δασυτριχα, καλλιτριχα, φαεαροτριχα, ειρεπονα, ἐυβοτα, επιβωμια. ενερχα, ιφια, πιονα, κῖλα, τανυποδα. εμπεδα.
Μηλοβοσις.
Μηλοβοσίς τε, Θοη τε—Hes. Δ. 354.
Μηλοβοτήρ.
—Κτεῖνον δ' επὶ μηλοβοτῆρας. Il. σ. 529.
SYN. Μηλοβοτης, βοσκητωρ, νομεὺς, βοτὴρ, ποιμὴν, μηλοτρόφος, μηλατης, μηλωτης, μηλονομης οἰων ετερος.
Μηλοβοτος.
Μηλοβοτε Φρυγιας—Aesc Supp. 557.
SYN. Ευτρᾳφὴς γῆ.
Μηλοδόκος.
Εν δ' αρα μηλοδοκῳ Πυθῶνι—Pind. P. 3.
Μηλοθυτης.
Ουκ εχω πὶ τίνα
Μηλοθυταν πορειθω. Eur. Alc. 118.
Βωμους τε μηλοθυτας.—Ib. I. T. 1116.
SYN. Ἱερεύς.—μηλοφόνος.
Μηλολόνθης.
Λινοδετον ὥσπερ μηλολονθην—Ar. N 761.
SYN. Χρυσοκανθαρος.
Μηλονομεὺς, Μηλονομης, Μηλονομος Vid. Μηλοβοτήρ.
—Εν ερκεσι μηλονομηων. Ep. l. 1.
Ετλη δε σοῖσι μηλονομας
Εν δομοις γενεσθαι. Eur. Alc. 583.
Τον Αιτνας μηλονόμον. Ib. Cyc. 636.
Μηλοπαρλος.
—Χἀ μαλοπαρῃος Αγαυα. Theoc. 26. 1.
Μηλοσκοπος.
Ακροτατην κορυφην μηλοσκοπον εσαναβαιναν. Hom. XVIII. 9.
Μηλοσπορος.
Εσπεριδων δ' επὶ μηλοσπορον ακτὰν.—Eur. Hip. 742.
SYN. Μηλοφόρος.
Μηλοσφαγεω
Μηλοσφαγῆτε δαίμονων επ' εσχαραις. Ib. Fr.
Μηλοφόνος.
Μηλοφονοισιν αταισιν
Δαῖτ' ακελευστος ετευξεν. Aesc. Ag. 740.
SYN. Μηλοκτόνος.
Μηλοφορεω.
—Τὴν πηραν, ᾗ ποκ' εμαλοφορει. Theoc. Ep. 2. 4.
Μηλοφυλαξ. Vid. Μηλονομεύς.
—Ευκερας μαλοφυλαξ αγελας. Ep. l. 4.
Μηλωψ
Αι μεν αλιτρευουσι μυλικς επὶ μηλοπα καρπόν. Il. η. 104.
SYN. Μηλοειδής.
Μὴν, Vid Μείς.
Μῆνα δε παντ' αλληκτος αη Νοτος,—Od. μ. 325.
EPITH. Φυλλοχοος, τελεσφόρος, ποικίλος. επιχωριος.
Μηνὰς, Μηνη. Vid. Σελήνη.
Ου λευσσετε Μηνάδες αιγλαν; Eur. Rh. 534.
—Τᾶ δ' απανευθε σελας γενετ' ηὔτε μηνης. Il. τ. 374.
EPITH. Λιποφεγγὴς, νεοφεγγὴς, αμφικερως, χρυσοκερως, κερατῶπις, σκοτοεσσα, πλησιφαὴς, ἱερὰ, μελαγχρὼς, νυκτιπόλος, νυκτιφαὴς, νυκτεροφεγγὴς, γλαυκῶπις, ταυρῶπις, σκολιόδρομος, νεολαμπὴς, ακροκελαινοσα, ταυσιπλερος, φιλοκερτομον. εριφεγγὴς, παμφεγγὴς. Βακχιὰς, Τιτηνιάς.
Μηνη δ' ασροχιτων επαγεν μελαναυγέα ορφνῆν. Orph.
—Κεροεσσα φαεινετο νυκτὸς αγαλμα. Naz.
Και φαε' ορφναιης νυκτὸς πολυειδέα μηνὴν. Dolfc.
Διχομηνος ὅλον χρυσαρματος
Ἑσπερας οφθαλμὸν αντεφλεξε μηνα. Pind.
Μηνίσκος.
—Χαλκευεσθε μηνισκους φερειν. Ar. Av. 1114.
SYN. Πεταλον, σκεπασμα, (τῶν ανδριαντων) παραταξις πολεμική.
Μηνιθμος, Μηνιμα. Vid. Μῆνις.
Ου πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν—Il. π. 62.
Φραζεο νῦν μήτοι τι θεῶν μηνιμα γενωμαι. Il. χ. 358.
Μηνιος.
Μηνις αν μεγα τῖφος—Theoc. 25. 15.
Μῆνις.
Μῆνιν αειδε Θεὰ,—Αχιλῆος. Il. α. 1.

—Σεο μηνιθος ὁρμή. Apollin.
SYN. Μηνιμα, μηνιθμος, μηνιαμα, οργη, οργιλοτης, εχθρα, θυμος, κοτος, χολος (επιμονος.)
EPITH. Ανπερα, αδευκης, αμαμακετος, βαρυφρων, βαρεια, δυσαντης. θυμαλγης. θολερα, ολοη, αλομενη, υπερμανης, πολυπημων, σιυγερα, φθισηνωρ, χαλεπη.

Μηνιω.
Ατρειδης δ' ἑτερωθεν ερηνιε—Il. α. 247.
SYN. Απομηνιω, εκμηνιω, επιμηνιω, μηνιζω, αγαναχτεω, οργιζομαι, εποργαω, εγκοτεω, μνησικακω.

Μηνυμα. Μηνυσις
—Λιτομαι σε θεων μηνυματα φραζειν. Orp.H.
Πολια χρονω μηνυσις, α φρονησεως. Sent.
SYN. Τιμημα, τιμησις, δειγμα, δειξις, ενδειξις, εμφασις, τεκμηριον, σημα.—σημειωσις, σημασια

Μηυτηρ, Μηυτης, Μηυτωρ.
Μηυτηρ' αγειαν λεκτρων χθονιε Διος—Orph. H.
—Ὁ μαυτας γερας εξει. Mosch. 1. 3.
Τον των κλεπτοντων μηυτορα Φοιβον—Ep. I. 2.
SYN. Ενδεικτης, εισαγγελευς, φιλεγκλημων, συκοφαντης.

Μηυτρον.
Ουκ αν μηυσαιμ', εκ αν μηυτρον αροιμην. Hom. M. 264.

Μηυω
—Μηυέ μοι βες Θατιον—Ib. 254.
Μηυειν δ' εκελευεν αναγκαιης ὑπο πολλης. Ib. 373.
SYN. Αποφαινω, παρεμφαινω, δεικνυω, δηλοω, σημαινω, εκμηνυω, καταμηνυω: ζητεω, κηρυσσω. εκφερω.

Μιονες, Μαιονες
—Και Μιονες ἱπποκορυσται. Il. κ. 431.
SYN. Λυδοι.

Μιονια. (Λυδια.)
—Η Μιονιης ερατεινης. Il. γ.

Μιονις
Ως δ' ὁτε τις τ' ελεφαντα γυνη φοινικι μιηνη
Μιονις, ηε Καειρα—Il. δ. 142.

Μηποτε,
Μηποτε της ευηης επιβημεναι,—Il. ι. 133.
Μηποτε τις επησιν Αχαιων—Il. ψ. 555.
SYN. Μηδεποτε, μηδεπωποτε, ουδεποτε, ουδεπωποτε. κποτε. μη.

Μηπω. Μηπως.
—Μηπω τι κακον πασχωσιν οπισσω. Od. ε. 179.
—Μηπως φιλον ἡτορ ολεσσης. Il. ε. 250.
SYN. Μη δητα, μη ποτε.

Μηπω.
—Μηπω τις ερωειτω πολεμοιο. Il. ρ. 422.
SYN. Μηπως, μηπε επω. ουδεπω.

Μηρινθος.
Λεπτη μηρινθῳ δησεν ποδος—Il. ψ. 854.
SYN. Σχοινιον, σπαρτον, βροχος, δεσμος.
EPITH. Πολυδινης, σπαρτοδετος, ευπλεκτος, τριχαλεα.
Λαιη μεν μηρινθον ευστροφον εντανυσσι
Μικεδανην, λινεην.—Opp.

Μηριονης.
Μηριονη, Μολε ὑε, ποδας ταχυ, φιλταθ' εταιρων. Il. ν 249.
EPITH. Δαϊφρων, δυρικλυτος.—πεπνυμενος ἡρως.—Ιδομενηος οπαων, θεραπων.—αταλαντος Αρηϊ, Ενυαλιω Hom.

Μηριον, Μηρος,—pl Μηρα.
—Μηρι' εκηε βοων αιγων τελειων. Il. ω. 34.
—Ενθα τε μηρος Ισχιω ενεφεται—Il. ε 305.
Αυταρ επει κατα μηρ' εκαη.—Il. α 464.
EPITH. Αταλον. αγλαον, αιμαφαεις, ασκεπες, γυμνον, ευζυφες, ευπαγες, ευφυες, θαλερον, πιον, ταχυ, ραδεον.

Μηροτυπης.
Μηροτυπεϊ κεντρῳ πειθομενη δαμαλις. Ep. I. 1.

Μηρυμα.
Εις μικεδανον μηρυμα χρονε. Synes. 3.
SYN. Ειρμος, συνεχεια.

Μηρυω, Μηρυομαι.
—Ἑταροι νεος ἱσια μηρυσαντο. Od. μ. 170.
Τῳ περι μεν χειλη μαρυεται ὑψοθι κισσος. Theoc. 1. 29.
SYN. Συμπλεκω, καταπλεκω, εμπλεκω, αναστρεφω, νεω. κλωθω, μιτοομαι, πινιζω, ενυφαινω. επιμηρυομαι. αναλεγομαι.

Μησωρ, Μησειρα.
—Μησωρας αὐτης. Il. ν. 93.
—Πατροκλος θεοφιν μησωρ αταλαντος. Il. ρ. 477.
Μητις μασωρ' εκ θεων. Aesc. Supp. 170.
SYN. Ειδως, δαημων. τεχνημων. επιστημων.

Μησωρ. Nom. pr.
Μησορα τ' αντιθεον—Il. ω. 257.

Μητηρ.
—Τε δ' εκλυε ποτνια μητηρ. Il. α 357.
SYN. Τοκας, τεκουσα, τροφος, μαμμη.
EPITH. Αιδοια, αμυμων, αριστοκεια, αριστογονος, αινοτοκεια, γλυκερα, ηγητειρα, ηπιοδωρος, κεδνη, πολυχρονος, πολυχωτρόφος, πολυσονος, πρωτοτοκος. σρανη. φιλοπαιγμων, φιλοτεκνος. φιλοσοργος, χαριεσσα —τηθυς. νυκομος, αθανατος, δυσαμμορος, κινυρα, πινυτη, παλλακις,

—Ου

—Ου περὶ εἰδυῖα τοκοιο. Hom.

Μητιαω.
—Ηρα θεοῖσιν ερηνδανε μητιοωσιν. Il. π. 45.
—Φραζεσθε, Θεοὶ, και μητιασασθε Il. χ. 174.
SYN. Βελευομαι, μεταφραζομαι.

Μητιετης. Μητιετα.
—Μάλισα δε μητιετα Ζεύς. Il. α 175.
SYN. Βελευτικὸς, βελευτὴς, αγορητὴς, ευμητης, ευμητις, συνετὸς, φρονιμος.

Μητιζομαι
Οι δ' ἑταροι μεγα εργον εμητισαντο μενοντες. Od. μ 373
SYN. Βελευομαι, μηχαναομαι, εργαζομαι.

Μητιοεις
Τοῖα Διὸς θυγατηρ εχε φαρμακα μητιοεντα. Od. δ. 227.
SYN. Ευχρηστος.—πολυμητις.

Μῆτις.
Ει τις ετ' εσαι μῆτις—Od κ. 192.
SYN. Βελὴ, ευβελια, εννοια, διανοια, συνεσις, τεχνη, γνωμη, πανουργια. μῆχος
EPITH. Αμυμων, αλεξικακος, αγαυὴ, δολοπλόκος, δολοφρων, επιφρων, πολυφρων, σαοφρων, μελιηδὴς, πινυτὴ, λεπτὴ, επιφροθος, επιβολος, ορθοβολος, επικλόπος αρωγῆς.

Μητραδελφειος.
—Ιχνευαν ματραδελφεες. Pind. P. 8.
SYN. Μητραδελφος, μητροκασιγνητος.

Μητραλοιας. Μητραλωας.
Τον μητραλοιαν δ' εξεκλεψας ὢν θεός. Aesch. Eum. 153.
SYN. Μητροκτόνος, μητροφοντης, μητροφόνος, μητροφθόρος.

Μητριδιον.
—Και μητριδιων ακαλησᾶν. Ar. L. 549.
SYN. Μητραριον.

Μητρόδοκος
Ὑπο ματροδοκαις γοναις—Pind. N. 7.

Μητροκασιγνητος.
Θεῶν, τῶν μοῖραι
Ματροκασιγνῆται, Aesc. Eum. 965.

Μητροκλόνος, Μητροφοντης. Vid. Μητραλοιας.
Η ματροκλόνον αἷμα χειρὶ θεσθαι. Eur. Or. 831
Ο μητροφοντης δ' ε καλῇ,—Ib. 1145.

Μητροπατωρ.
Κισσῆς τὸν γ' εθρεψε δομοις ενι τυτθὸν εόντα
Μητροπατωρ—Il. λ. 224.

Μητροπολις.
Ματροπολει τᾶδε κρατισον. Soph. Oed. C. 740.

Μητροτρεφὴς, Vid Βακχος.

Μητρυιὰ.
Ει μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ηεριβοια
Ερμεα εξηγ[ειλεν'—Il. ε. 389.

EPITH. Ατάσθαλος, βαρυμηνις.

Μητρῷος, Μητρωϊος, Μητειρος.
Ιω ματρῷαι λεκτρων αται—Soph. An. 875.
—Μητρωϊον ες μεγα δῶμα. Od. τ. 408.
—Αγχοιναις ωλετο μητειριαις. Ep. l. 1.
SYN. Μητρικὸς.

Μητρως.
—Πατρὸς ἑοῖο φιλον μητρωα κατεκτα. Il. ζ. 662.
SYN. Θεῖος, μητραδελφος.

Μηχαναομαι.
Νηπιοι, οἱ αρα δὴ τάδε τειχεα μηχανοωντο. Il. Η. 177.
SYN. Επιμηχαναομαι, διαμηχαναομαι, τεχναζω, τολυπευω, κατασκευαζω, εγχειρεω, επιχειρῶ, πραγματευομαι, συντατ[ω, συντιθημι, επινοεω. κακομηχαναομαι.

Μεμηχανημενως.
—Και μεμηχανημένως Υεριζομεσθα. Eur. I. 809.

Μηχανὴ, Μηχανημα, Μῆχαρ, Μῆχος.
Και μηχαναὶ ἦσαν εν εργοις. Hes. Θ. 146.
—Κἀπο παντος αν φερων
Λογε δικαια μηχανημα ποικίλαν. Soph. Oed. C 795.
—Το πᾶν μῆχαρ, εριος Ζευς. Aesc. Supp. 602.
—Ουδέ τι μῆχος Ευρεμεναι δυναμεσθα—Il. ζ. 342.
SYN. Μηχανησις, μῆτις, σὴραταγημα, επινοημα, εγχειρημα, κατασκευασμα, δολος, τεχνη, τεχνασμα, επιτεχνησις.
EPITH. Επικλοπος, ιχθυβόλος, κακοεργὸς, θυμηρης, ορθοβελος, εμπρακ[ος, ποτηνὰ.

Μηχανικὴ.
Μηχανικὴ Φαεθοντα βιαζεται Αρμονικοισι
Γνωμοσιν αγρευειν τον δρομον Ηελιε. Ep l. 4.

Μηχανικὸς, Μηχανιωτης, Μηχανορραφος, Μηχανοποιὸς, Μηχανὲργος.
—Μηχανικές τε, και οργανοπικ[οσας ανδρας. Man. 4. 438.
Βεφονε μηχανιῶτα—Hom. M. 435.
—Μαγον τοιονδε μηχανορράφον. Soph. Oed. T. 397.
Ω μηχανοποιὲ—Ar. Pa. 172.
—Το δρᾶμα μηχανεργε τε δομε. Ep. l. 5.
SYN. Μηχανητὴς, κατασκευασὴς, εργατης, πανὲργος, κακῶν επινοητὴς.

Μηχανοεις.
Δεινόν τι το μηχανόεν τεχνας. Soph. An. 371.

Μηχανοδιφης. Ar. Pa. 792.

Μηχαννορραφεω. Vid. Πανουργεω
Αυτὸς κατ' αυτῆ γ' ἄρα μηχανορραφῶ. Aesc. Ch. 219.

M I

ΜΙΑΙΝΩ.
—Θαλερὴ δὲ μιαινετο χαιτη. Il. ρ. 439.
SYN. Καταμιαινω, βεβηλοω, κατασπιλαζω, σπιλοω, βαπτω, κοινοω, μολυνω, εγχραινω, καταχραινω, φορυνω, θαλασσω, αναθολοω, ρυπαω, λωβαω, διαφθειρω, ατιμαζω.

Μιαιφονεω.
—Πονηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν. Eur. I. A. 1364.
SYN. Φονοκλονεω, ανδροφονεω. εναριζω. μιαινω.

Μιαιφονια.
—Ερωτος ὁρα, ξεῖνε, μιαιφονιην. Ep. l. 7.

Μιαιφονος.
Τον μεν Αρης εναριζε μιαιφόνος,—Il. ε. 844.
SYN. Ανδροφόνος, ανοσιεργὸς, λυσσης, φονευς, αιμοχαρὴς, αἱματωπὸς, αἱματοφυρτὸς, λυμαντὴρ, απηνὴς, εγρεκυδοιμος, φοινιος.—φονεαν ακορητος.—αισυλα ρεζων.—

Μιαρὸς
Οὐδὲ ποθι μιαρὸς,—Il. ω. 420.
Ω μιαρον ἦθος—Soph. An. 757.
SYN. Μυσαρὸς, βδελυκτὸς, ανδὴς, κακεντροπος, κακεντρεχὴς, βεβηλος, ακαθαρτος, εξαγιστος, ανοσιος, αθεμιτος, πονηρός.

Μιασμα.
Οπως μιασμα πᾶσ' ὑπεκφυγοι πολις. Soph. An. 787.
SYN. Μιανσις, μιασμὸς, μολυσμα, μολυνσις, μολυσμὸς, βδελυγμια. ακαθαρσια, φυρμα, φυρμὸς, αλισγημα, ασεβημα, μὺσος, διαφθορά.

Μιασωρ.
—Ωσε τῷ μιασορι ξυνεσι—Ib El. 277.
SYN. Λυμεὼν, φονευς, αλασωρ, παναλασωρ. μιαρὸς.

Μιγαζομαι.
—Οσφ' ενοησε μιγαζομενης φιλοτητι. Od. Θ. 271.

Μιγάς.
Πολλοὶ δ' επιπλον μιγάδες—Eur Andr. 1142.
SYN. Μικτὸς, επιμικτος, ανδιακριτος, συλλεκτος. συγκλυς.

Μιγα, Μιγδα, Μιγδην.
—Κυτηϊασιν μιγα κηρας. Orph. 904.
Μιγδ' αλλοισι θεοισι—Il. Θ. 437.
Μιγδην Θηλειας τε και αρσενας—Hom. M. 491.

SYN. Μιγαδην, αναμιξ. επιμιξ. μεταμιξ, ακὴ, παντὴ, φυρδην, αναμιγδην, αδιακριτως, αδιαφορως.

Μιγνυμι.
Αλλα γλωσσ' εμεμικτο,—Il. δ. 438.
SYN Αναμιγνυμι, επιμιγνυμι, απομιγνυμι, καταμιγνυμι.

Μιδας.
Αγγελεω παριᾶσι, Μιδης ὅτι τῇδε τεθαπται. Hom. XXXVI.

Μιδεᾶτις.
Αλκμηνας ὑὸς Μιδεατιδος—Theoc. 13. 20.

Μικκος, Μικρος, Μικκυλος.
—Τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδυσι θεοί. Call. Fr.
Τυδεΐς τοι μικρὸς μεν ην δεμας—Il. ε. 801.
Μικκύλα μεν τηνω τα χερυδρια,—Mosc. 1. 13.
SYN. Σμικρὸς, βαιὸς, ολίγος, μινύς.

Μικραυλαξ.
Δραγματα σοι χαρη μικραυλακος—Ep. l. 6.

Μικροπολιτης.
Σὺ δ' Αθηναιης ἐζητησας
Μικροπολιτας αποφῆναι. Ar. Eq. 114.

Μικτὸς.
Ου γαρ Αθηναια χριματα μικτὰ φιλεῖ. Call. 5. 16.
SYN. Επιμικτος, μεμιγμένος, μιχθεὶς, φυρτὸς, μιγὰς, συμμιγὴς, συμμικτος.

Μιλαξ. Vid. Σμιλαξ.
—Μιλακος τ' ανθεσφορα. Eur. B. 702.

Μιλησιος.
Παλαι ποτ' ἦσαν αλκιμοὶ Μιλησιοι. Ath. 12. Anac. 131.

Μιλητος.
Λυκτον, Μιλητον τε,—Il ε 647.
EPITH. Ερατεινὴ, ερεμνὴ, αγαυὸς, τρυφερά.
—Εναλον πολιν ἱμεροεσσαν. Hom.

Μιλιαριον.
Ηγορασας χαλκεῦν μιλιαριον—Ep. l. 2.
SYN. Μιλιον.—σημεῖον.

Μιλλω.
Τοιάνδε χαριν αχαριν—
—μιλλει δυσθεος γυνὰ. Aesch. Ch. 43.
al. μυλλει. al. μ' ιαλλει. r.

Μιλτιαδης.
Μιλτιαδα σῆσαντος ὁμασπίδα Περσηϊακὴν. Ep. l. 4.

Μιλτος.
Και δητα πολυν ἡ μιλτος—
Γελων παρεσκεν—Ar. Ecc. 378.
SYN. Αμμιον. κινναβαρις, βαμμα.

Μιλτοπαρηος.
Τῷδ' ἁμα νῆες ἑποντο δυωδεκα μιλτοπαρηοι. Il. ζ. 637.

SYN.

M I

SYN. Ιοπαρηος, ιοφρυς. καλλιπαρηος.

Μιλτοφιλὴς. Μιλτωδὴς.
—Μιλτοφιλῆ τε Σχοῖνον—Ep. l. 6.
Ιδρως επὶ τον τραχηλον αλοκα μιλτωδη ποιεῖ. Ath. 13.
SYN. Μιλτωτὸς, μιλτηλιφὴς, μιλτεως, μιλτινος, μιλτοπρεπος. εμμιλτος.

Μιλτοω.
Το χοινιον φευγουσι μεμιλτωμένον. Ar. A. 22.
SYN. Βαπτω, φλυαω.

Μιλος.
—Και λεγε Μιλῳ. Theoc. 8. 51.
al. pro Μιλωνι.

Μιλων.
Μιλων οψαματα,—Ib. 10. 7.
Ειτε Μιλων Σικελης ερυμα χθονὸς—κ λ. Ep. l. 5.

Μιμαικυλον.
—Και ποπονα μιμαικυλα. Ath. 11.

Μιμαρκις.
—Ιερα δειπνα τὴν μιμαρκιν κατεδομαι. Ar. A. 1111.

Μιμας. (ορος.)
—Σκοπελον νιφοεντα Μιμαντος. Ib. N. 272.
—Παρ' ηνεμοεντα Μιμαντα. Od. γ. 172.
EPITH. Υψιλὸς, ὑψικρημνος, παιπαλοεις.

Μιμεομαι.
Παντων δ' ανθρωπων φανὰς, και κρεμβαλιασὶν Μιμεῖσθαι ισασιν—Hom. A 163.
SYN. Απομιμεομαι, εκμιμεομαι, απεικαζω. ὑποκρινομαι, δικαζω, ζηλοω.

Μιμημα.
—Ολυμπε καλαμοις
Μιμηματα πλεκων,—Eur. I. A. 578.
SYN. Απομιμημα, μιμησις, μιμηλὴ, εικων, ζηλωμα, εικασμα, αγαλμα.—προσποιημα, ὑποκρισις.
EPITH. Αντιτυπον, ισοφυὲς, ισοτελεσον, πικρὸν.

Μιμητωρ. Vid. Πλασογράφος.

Μιμοβιος. Vid. Τβριγελωτης.

Μιμναζω, Μιμνω. Vid Μενω.
Μιμναζεν παρὰ νηυσὶ κορωνισιν—Il. ε. 392.
Ενθ' αυτ' Ιδομενεὺς πλὴν μιμνεν—Il. δ. 78.

Μιμνησκω, Μιμνησκομαι.
—Μηδε με τουτων Μιμνησκε—Od. ξ. 169.
—Ουδέ τι χαρμης
Τρῶες μιμνησκοντο—Il. ν. 722.
SYN. Αναμιμνησκω, επιμιμνησκομαι.

Μῖμος.
Τετραπεν μῖμον εχων επὶ θηρὸς— Eur. Rh. 256.
SYN. Μιμησις—σχηματοποιὸς, χειρονόμος, ὑποκριτης, θεατρισὴς. παντομιμος. μιμητὴς, μιμωδὸς, μιμηλὸς, ζηλωτὴς, ηθολόγος, βιολόγος, ειρων.

Μιμολόγος.
Ηχω μιμολόγος—Ep. l. 4.

Μινθοω
Και μινθᾶσαι τον ξυσσιτον.—Ar. R. 1107.
SYN. Διοσφραινω, μιαινω, κοπρω.

Μινυαι (Θεσσαλιας λαὸς Αργοναῦται)
Οἷά περ αινομοροι Μινυαι παθον—Orph. 857.
EPITH. Πληξιπποι, παλαιγονοι.

Μινυαμαχος.
Σοι γερας, Αλκιδα μινυαμαχε—Ep. l. 6.

Μινυειος.
—Ιδ' Ορχομενον Μινυειον. Il. β. 511.

Μινυϊος.
Εστ δέ τις ποταμὸς Μινυϊος εις ἁλα βαλλων. Il. λ. 721.

Μινυθω.
Ως νῦν Αργειων μινυθα μενος—Il. ο. 493:
Ρεῖα δ' αριζηλον μινυθα,—Hes. ε 6.
SYN. Μινυθεω, μειοω, ελαττοω, λεπτυνω, καθαιρεω, κολεω. χαλεπτω, αποφθινυθω. φθινω, παρακμαζω. φθειρω.

Μινυθα.
—Τοι αἶσα μινυθα περ, ὅτι μαλα δὴν. Il. α. 416.
SYN. Μικρὸν, δια μικρῆ, κατὰ μικρὸν, πρὸς ολίγον, επ' ολίγον. βραχύ.

Μινυνθαδιος.
—Μινυνθαδιος δέ οἱ αἰων—Il. δ. 478.
—Μινυνθαδιωτερον αλγος. Il. χ. 54.
SYN. Ολιγοχρονιος, μινυωριος, μικροβιος, βραχυβιος, ολιγοβιος.

Μινυριζω, Μινυρομαι.
Μήτι μοι αλλοπροσαλλε παρεζομενος μινυριζε. Il ε. 889.
Ω ἑταρε, τῷ μή τι μινυρεο—Call. 5. 119.
SYN. Αναμινυριζω, διαμινυριζω, αποδυρομαι, θρηνεω. κλαιω. αδω. προφωνεω.

Μινυρισμα.
Ξανθαὶ αηδονίδες μινυρισμασιν αντιαχεῦσι. Ep.
SYN. Μινυρισμὸς, μινυριγμα.

Μινυρὸς, (μινυριζων)
Οια δ' οπότ' ορταλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶσιν. Theoc. 10. 12.

Μινυωριος. Vid. Μινυθαδιος.
Ψυχὴν δ' ὁς φιλεει μινυωριον, ἔτος ολεσσει. Nonn.

Μινως.
Ο πρῶτος Μινωα τεκε Κρητη επικρον
Μινως δ' αὖ τεκεθ' ὑὸν ἀμυμονα Δευκαλιωνα. Il. ν. 451.
EPITH. Ολοοφρων, πολιος, πολιπορθος.
—Κνωσσὸς μεγαλη πολις ενθά τε Μινως
Εννεωρος βασιλευε Διὸς μεγαλυ ομαριστὺς. Hom.

Εὐθ' ἦτοι Μινωα ἰδον Διὸς αγλαοῦ ὑδν,
Χρυσεον σκῆπτρον ἐχοῦσα, θεμιστευοντα νεκυεσσιν.
Ib.

Μινωΐος
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσε Μινωΐε—Hom. A. 398.

Μινώταυρος.
—Αγριος υἱὸς Πασιφαὴς—Call. 4. 310.
—Ναετηρα πεδοσκαφέος λαβυρινθε.
—Ομιζυγον ἀνέρα ταυρῳ. Nonn.
Ο μιξοθηρ ανθρωπος, ἡ δίπλῆ φυσις.
Ο ταυροκρᾶνος, ἡ πλαιη τῶν σωματων,
Ος κτέ βὰς πεφυκεν, ετ' αὐτὴρ ὅλως Ep. l. 4.
EPITH. Αμειλιχος, δισσοφυὴς.

Μίξις.
—Και παιδῶν μιξις αθεσμος. Sibyl.
Ω μιξις γενεων θανατηφόρος—Ep l. 2.
SYN. Επιμιξις, μιγμα, κρᾶσις, συγκρασις, συγχυσις.

Μιξοβάρβαρος.
Ως αλλοχρως ὁπλεισι μιξοβαρβαρος. Eur. Ph. 140.

Μιξοδια.
Κυντερα μιξοδήσιν ἁλὸς ραισηρια νηῶν. Ap. 4. 921.

Μιξοθηρ, Μιξοθηρος.
Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορυς σκοπάς. Lyc. 650.

Μιξοθρους.
Λαΐδος ολλυμεναι μιξοθρου. Aesc. S. T. 337.

Μιξομβροτος.
Βοτὸι—δυσχερὲς μιξομβροτον. Ib. Supp. 577.

Μιξοιόμος.
Μιξοιομε τε πατὴρ εριφε,—Simon.

Μιξοπαρθενος.
Μιξοπαρθενος, δαΐον τερας. Eur. Ph. 1040.

Μισανθρωπος.
Τιμων μισανθρωπος ενοικεω, αλλὰ πορρωθε—Ep. l. 3.

Μισγαγκεια.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον οβριμον ὑδωρ. Il. δ. 453.
SYN. Κοιλὰς, συναγκεια.

Μισγω, Μισγομαι.
—Κρητῆρι δὲ οἶνον Μισγον—Il. γ. 270.
Θεσπεσιῳ δ' ὁμαδῳ ἁλὶ μισγεται—Il. ν. 797.
SYN. Αναμισγνυμι, μισγυμι.—επιμισγομαι, συμμισγομαι, ὁμιλεω. απαντεω.

Μισεω
Μισησεν δ' αρα μιν δηΐων κυδὶ κυρμα γενεσθαι. Il. ρ. 272.
SYN. Αποστυγεω, απεχθαιρω φθονεω.

Μισελλην.
Εσαι μισελλην γενεθλη,—Man. 4. 561.

Μισημα. Vid. Μισος.
Ω δυσθεον μισημα—Soph. El. 291.

Μισητια, Μισητια.
—Ενεκεν μισητιας. Ar. Pl. 990.
SYN Περιεια, ασελγεια, απλησια.

Μισητὸς.
Παρὰ σφυρον παχεια, μισητὴ γυνή. Prov.
SYN. Πορνος, καταφερὴς.—απεχθὴς.

Μισθὸς
—Μισθὸς δέ οἱ αρκιος εσαι. Il. κ. 304.
SYN. Μισθοφορὰ, μισθοφορια, αποφορὰ, μισθωμα, ανταποδοσις, μισθαποδοσια, σιτηρεσιον, λατρον, τελος, βραβεῖον.
EPITH. Ακικὴς, ακερδὴς, αγηνωρ, ακακος, πρὸσφορος.

Μισθαριον.
Απὸ γαρ τῶδε—τε μισθαριε—Ar. V. 299.
SYN. Μισθωματιον.

Μισθαρχιδης
Συ δ' εξοτε περ ὁ πολεμος, μισθαρχιδης. Ib. 597.

Μισθαρνεω.
Οσοι δε μισθαρνῶντες ηνυσαν τάδε. Soph. An. 308.
SYN. Μισθοφορεω, μισθοδοτεῖμαι, μισθαρνευω, μισθοω.

Μισθοδοτης.
Μισθοδοτας Πολεμαῖος—Theoc. 14. 59.
SYN. Μισθαποδοτης.

Μισθοδωρος.
—Και χεῶν δεῖ των μισθοδωρων—Athen. l. 10.

Μισθοφορεω. Vid. Μισθαρνεω.
Τα δημοσια γαρ μισθοφορῶντες χρηματα. Ar. Ecc. 206.

Μισθοφόρος.
Τι δ' ἐχὶ θανατε μισθοφορος;—
Ος ἑνεκα τῦ ζῆν ερχετ' αποθανεμενος; Sent.
SYN. Μισθιος, μισθωτὸς, μισθαρνὴς, μισθαρνος, εμμισθος, επιμισθιος, ὑπομισθιος, θὴς, μισθωτιλὸς.

Μισθοω.
Τι δῆτα μισθωτὲς αν ετι μισθοῖτό τις; Ar. Av. 1152.
SYN. Μισθαρνεω.

Μισην.
Αγνὴν, ευιερον τε, Μισην, αρρητον ανασσαν Orph. H.

Μισθωσιμος.
Οπε γάρ εσιν ὁ κεραμος μισθωσιμος. Ath. 6.

Μῖσος.
—Το τετων μῖσος εναλειξεας αν. Soph. El. 350.
SYN. Μισημα, απεχθημα.

Μισοδημος.

Μισοδημος.
Σοι λογες, ω μισοδημες—Ar. V. 471.
SYN. Μισοδημοτης.
Μισοθεος.
Μισοθεον μεν εν—Aesc. Ag. 1099.
SYN. Θεομισης.
Μισολακων.
Παυ μισολακων αυτε 'στιν εις των δακτυλων. Ar. V 1160
Μισολαμαχος, Μισοπορπαχος. (i.e. Μισοπολεμος)
Ημερα γαρ εξελαμψεν
Ηδε μισολαμαχος. Ib. Pa. 303.
Ιθ, ω γυναικων μισοπορπακισατη. Ib. 661.
Μισονοθος
—Ηρης μισονοθοιο χολον. Ep. l. 4.
Μισονυμφος.
—Παλλαδης τις μισονυμφε—Lyc. 356.
SYN. Μισογαμος.
Μισοπολις.
Ως επ' ανδρα μισοπολιν, Ar. V. 409.
Μισοπλωκος. Vid. Ποδαγρα.
Μισυλαομαι.
Ω πλεσα Θησειοις μεμισυλημενοι. Ib. Pl 627.
SYN. Ενωχεομαι (vid. μυσιλλαομαι.)
Μισυλλω, Μυσιλλω.
Μισυλλον τ' αρα τ' αλλα—Il. α. 465.
SYN. Διακοπω (ως μικρα.) τεμνω. μεριζω.
Μιτις.
Πινιον εξελκυσα παρεκ μιτον,—Il. ϕ 762.
SYN. Καιρος. σχοινιον (λεπτον.)
EPITH. Ευρυτενης, ευνητος.—ελεφαντοδετων μιτων λυρας. Synes.
Μιτορραφης.
—Μιτορραφες αμφιβληστρον. Ep. l. 6.
Μιτοω.
Νηματα Νικαρετη πολλα μιτωσαμενη. Ib.
Μιτρα, Μιτρη.
Μιτρης δ' ην εφορει ερυμα χροος—Il. δ. 137.
Μελπομαι βρυοντα μιτραις
Πολυανθεμοις—Ερωτα. Anac. 58. 2.
SYN. Λεπις (χαλκη.) ζωνη, θωραξ, διαδημα, ταινια. καυσια.
EPITH. Ευμαλλος, θαλασσαια, αχραντος, θυωδης, παρθενια, διαυγης, χρυσαυγης, πανθελγης, θελξιφρων, πιων, τριπλευρος, υλινως, σκιοειδης, ασυλητος, κυκλας, ελικωδης, περιτροχος, κυναμπυξ. Κυδωνιας.
Μιτροφορος, Μιτροφορος. Vid. Βακχος.
Μιτροφορεω.
Εμιτροφορων τε,—Arist. Th. 170.
Μιτρωδης.
Βροχω μιτρωδει σιγδυνος καθημενην. Soph. An. 1236.
Μιτυληναιος, Vid. Πιτθαλος.

Μιτυληνη
Πιτθακος—ος εην γενος εκ Μιτυληνης. Ep. l. 1.
Μιτυλος.
Τηναν την μιτυλαν δωσω τα διδακτρα τοι αιγα. Theoc. 8. 86.
SYN. Ακερως. κολος.

M N

MNA.
Μη μνασης, Γοργοι πλεον αργυριω καθαρω μναν, Theoc. 15. 36.
Μναω, Μναομαι.
Των σ' αυτις μνησω—Il. ο. 31.
—Μνησαντο δε χαρμης. Il. δ. 222.
SYN. Υπομναω, αναμιμνησκω, επιμιμναομαι—διαμνημονευω, αναμιμνησκομαι.—ειδυμεομαι.
Μναομαι, Poet. Μνεωμαι.
—Ότ' εκ εθελωσι δικαιως μνησθαι. Od ξ. 91.
Πολλοι με μνωοντο, νοον δ' εμον ουτις εασκε· Theoc. 27. 22.
SYN. Προμναομαι, μνηστευω, επιτιθεμαι, περιεργαζομαι, κατασπαδαζω. — αντιποιεμαι, επιβουλευω.
Μνεια. Vid. Μνημη.
Βιε δε τε παροντος ε μνειαν εχεις; Soph. El. 394.
Μνημα, Μνημειον, Μνημειον.
Πατροκλοιο ταφε μνημ' εμμεναι—Il. ψ. 619.
—Μνημα ξεινοις φιλοις. Od φ. 40.
—Τε τεθνηκοτος Μνημα Ορεστ—Soph. El. 939.
Λογων φερταται μναμειον. Pind. Pyth. 5.
SYN. Μνημη, μνημοσυνον, υπομνημα, απομνημονευμα, τευγμα, εγκαταλειμμα. σημα, σημειον.
Μνημη, Μνημοσυνη.
—Ανδρι τοι χρεων
Μνημην πρασσειν, τερπνον ει τι και παθοι. Soph. Aj. 521.
—Νεκρων μεν ουδενος μνημην εχων. Eur. Hel. 1599.
Μνημοσυνη τις επεστα πυρος δηϊοιο γενεσθαι· Il. Σ. 181.
SYN. Μνεια, μνησις, μνησις, αναμνησις, υπομνησις.
EPITH. Ευβουλος, σαοφρων, καπνβλαψιφρων.
Μνημοσυνη. Vid. Μουσαι.
Μνημοσυνης δ' εξαυτις ερασσατο καλλικομοιο,
Εξ ης αι Μουσαι χρυσαμπυκες εξεγενοντο
Εννεα,—Hes. Θ. 916.

EPITH.

EPITH. Ερατὴ λιπαραμπυξ, χρυσιπεπλος.
Μνημην δ' ἁπαντων μκσομητορ' ἐργάτιν. Aesc.
Μνημοσυνην καλεω Ζηνος συλλεκτρον ανασσαν,
Η Μουσας τεκνωσ' ἱεροὰς—
——Θιητῶν αυξουσα λογισμὸν,
Ηδυτατη, φιλαγρυπνος· ὑπομνησκουσα δε παντα
Ων αν ἑκαστος αει σθενοις γνωμην καταθηται·
Ουτι παρεκβαινουσ', επεγειρουσα φρενα πᾶσιν.
Αλλα, μακαιρα Θεα, μουσαις μνημην επεγειρε
Ευϊερε τελετῆς.—Orph. H.

Μνημονευω.
Η μνημονευεις ἓν ἅ σοι παρηνεσα; Soph. Ph. 122.
SYN. Διαμνημονευω, μιμνησκομαι, μεμνημαι, μναομαι. μνημην εχω μνημων ειμι.

Μνημονικὸς,
Ει μνημονικὸς εἶ.—Ar. N. 483.
SYN. Μνημων.

Μνημοσυνον. Vid. Μνῆμα.
Τοτὲ περὶ τῶν αντιβολεντων·
Εσω το μνημοσυνόν μοι. Ib. V. 557.

Μνημων.
Και γαρ μνημων ειμὶ,—Od. φ. 95.
SYN. Μνημονικὸς, μνημονευτικός. μνημην εχων.

Μνησικακεω.
—Σιγα μη μνησικακησης. Ar. L. 590.
SYN. Δυσχεραινω, αγανακτεω.

Μνησιπημων.
Σταζει δ' εν θ' ὑπνῳ περὶ καρδιας
Μνησιπημων πονος. Aesc. Ag. 188.

Μνησκομαι.
—Ερατῆς μνησκεται ευφροσυνης. Anac. 170.
SYN. Μναομαι, δηγεομαι.

Μνησευω, Μνησευομαι. Μνησεω.
Οιτ' αγαθὴν τε γυναῖκα και αφνειὸν θυγατερα
Μνησευειν εθελωσι,—Od. σ. 276.
Μνασησας Ελεναν ὁ νεωτερὸς Ατρέος ὑὸς. Theoc. 18. 6.
SYN. Μναομαι, φιλοφρονεω. γαμεω.

Μνησευμα.
—Αλλης εκπονει μνησευματα
Γυναικός.—Eur. Hel. 1530.
SYN. Μνησεια, μνησύς. εκδοσις.

Μνησειρα, Μνησὶη.
Αφροδιτας ευθρονος
Μνασειραν ἀδισαν οπωραν. Pind. Isth. 2.
Γημαντι μνησὶην αλοχον—Il. ι. 399.
SYN. Γαμηθεῖσα, νομιμος.

Μνησηρ.
Μνησῆρες δ' ὁμαδησαν ανὰ μεγαρα—Od. α. 365.
—Τεῶν μνησῆρες αεθλων. Tryph. 450.
SYN. Εεδνωτης, νυμφιος. αιτητὴς διωκτης. μνησωρ.

EPITH. Αγηνωρ, αναιδὴς, αγαυὸς, αφραδὴς, πικρογαμος, μελλογαμος, φιλογαμος, γυμοφοκόμος, κακοφρων, χαλεπὸς, ωκυμορος.

Μνησηριος.
Δῶρα πολυζηλοιο γαμων μνησηια κερης. Ep. l. 5.

Μνησις. Vid. Μνημη.
Δορπε μνῆσις εην—Od. γ. 280.

Μνησύς. Vid. Μνημη.
Ου γαρ πριν παυσασθαι οἰομαι υἷας Αχαιῶν
Μνησύος αργαλεης—Od. ζ 199.

Μνιαρὸς, Μνιοεις, Μνιωδης.
—Μνιαροῖο Ταπήτος Ενδυτον—Ep. Suid.
—Παντη μνιοεντα βυθοῖο Ταρφεα—Ap. 4. 1237.
Λεπὰ διασηλαι παλαμη μνιωδεα θριξ. Nic. Al.
SYN. Βρυκωδης, πολυμνιος, φυκωδης.

Μνιον. Vid. Βρυον.
—Τηθυι τε γεραιομενα μνιεεσσι. Ib.
—Ὁς μνια λευκὰ ροθον τ' επιβοσκεται ἁλμης. Ib.

Μνῆς.
Και μνῆ χοῶτα τερενοτερη. Ep. Suid.
SYN. Θριξ (ἁπαλὴ) χνῆς.

MOΓΕΡΟΣ.
Ουτω γαρ μογεροὶ και αλημονες αλλόθεν αλλος
Ζωομεν ανθρωποι,—Arat.
—Ευναὶ μογερῶν οικων. Soph. El. 93.
SYN. Μοχθηρὸς, καματηρὸς, αθλιος, γοερὸς. πονηρός.

Μογεω
—Και πολλ' εμογησας. Il. ψ. 607.
SYN. Πονεω, εργαζομαι, καμνω, κοπιαω, κακοπαθεω, μοχθεω, μοχθιζω οτλεω. πασχω.

Μογις
—Μογις δε μεν εκφυγεν ὁρμὴν. Il. ι. 355.
SYN. Μολις, δυσχερῶς, χαλεπῶς.

Μογος.
Ιδρῶθ', ὃν ἱδρωσα μογῳ,—Il. δ. 27.
SYN. Πονος, καματος, αικια, ταλαιπωρια. παθος. οχλησις κακοπαθεια.
EPITH. Ολοὸς, οϊζυρὸς, σθονοεις, σθυγερός.

Μογοσοκιη.
Η μογοσοκιη δεδαιγμενη—Man. 1. 337.

Μογοσοκος.
—Τὸ,τε πρωϊθεν μογοσοκοι Ειλειθυιαι. Il. λ. 270.
EXP. Κνφιζουσαι τας μογας τῶν τικτουσῶν.

Μοθος.
—Και ει μοθε ες' ακοιητος. Il. ν. 117.
SYN. Μάχη, Θορυβδς, φοβος, σ[α]σις. μοχθος.
EPITH. Αιματοεις, αταρβης. αινὸς, αλεγεινὸς, ατερπὴς, δειὸς. δυσηχὴς, δυσαλκὴς, μαλερὸς, μηκεδανὸς. ερικυδὴς. μογερὸς. κυματοεις, οϊζυρὸς, οκρυοεις, ολοὸς, σωματοφθορος, σ[ι]γερὸς, σ[τ]ονοεις. σ[τ]αδιος. δασπλὴς, δεπμαχος, πολυθρους, ευρωπὴξ. ὑλακομαρος, ἡδὺς, φιλευϊος.
PHR.—Φονιον σ[υ]υγνὲ—κῦμα μοθε. Ep.

Μοθων.
—Ως μοθων ει, και φυσει κοβαλος. Ar. Pl. 279.
SYN. Ευτελὴς, φλυαρὸς. φορτικὸς, ατιμος, αισχρὸς, αδολεσχος, αλαζων δῆλος οικογενὴς.

Μοῖρα
Ιση μοῖρα μένοντι—Il. ι. 318.
—Κατὰ μοῖραν εειπες—Ib α. 286.
SYN. Απομοιρα, μερος, μορος. το καθῆκον. τιμὴ. γερας —ευτυχια.

Μοῖρα.
—Και μοῖραν αναπλησης βιοτοιο Il. δ. 170.
SYN. Ειμαρμενη. πεπρωμενη, μορος, μορσιμον. κατακλωθη, αναγκη κῆρος. θανατος.
EPITH Αργαλεα, αϊδηλος. αεικελιος, αμειλιχος, αφυκτὸς, ανικητος. ατροπος. αρραγὴς, ισοελκὴς. δυσλακατος. δυσμορος, δυσωνυμος, βαρυδοτειρα, τελεσσιδοτειρα ευρομος, κραταια, κυανεη, λευγαλεα. οικτρὰ, νηλὴς, ολοὴ, πολυσονος. πολυπλο· πικρὰ παμμησαρ. σ[υ]υγερὰ. τελεσσινοος, τελεσφόρος, χαλεπὴ, φθονερὰ κακοπαρθενος παγ ομος, πανδαματειρα, λιγυφθογ[γ]ος, πολυτροπος. κατωφερὴς. σκολιπὴις.
Μοιρας θ' ὑλαιοις μετροις.
Μοιραια κλῶσις αναγκης. Synes.
Οπα λινεργὴς κλῶσις ἑλκυσει πικρά. Lyc.
Αρρηκτοι Μοιρᾶν ὅρκοι.—
Μοιρα λινοκλωστ δέσποτις πλακατας Ep.
Ου δε Δικην αλεεινε πανοψιον οδὲ και αυτῆς
Αρραγέος κλωστῆρος αναμπέκ ιματα μοιρης.—
Εις σὲ βιοπλαγκτοιο τυχης σ[τ]ροφαλι[γ]γα κυλινδων
Φρικτὸς ανι ητοιο μιτος σφριγισσατο μοιρης.
Τλῆθι φερειν λιποπατρις ακαμπέα δεσμὸν αναγκης.—
—Οσα πικρὰ τεῷ πεπρωμενα δεσμῷ.
Μοιριδιης εκλωσεν ἑλιξ ατρακτος αναγκης
Ουτω γαρ μεροπων φερεται βιος, αλλον επ αλλῳ
Μοχθον εχων, ὁτι παντες, ὁσες βρο[τ]ειη τεκε γαστὴρ,
Μοιριδιε λωστῆρος εδικλαθησαν αναγκη
Τις δυναται πολὺ πολμον απ' ανέρος εχθρον ερυκειν,
Νηλὴς πανδαματειρα θανεῖν ὁτε Μοῖρα κελευει.
Nonn.

—Βιη κακοεργέϊ μοιρης. Man.

Μοῖραι Vid. Κῆρες.
Τλητὸν γαρ Μοῖραι θυμὸν θεσαν ανθρωποισιν. Il ω 49.
Και Μοιρας, και Κῆρας εγεινατο νηλεοποινας.
Κλωθώ τε, Λαχεσίν τε, και Ατροπον—Hes. Θ. 217.
EPITH. Αλεγειναὶ, απλανέες, βαρυφρονες, βαρεῖαι, μάκραιωνες, τριαδελφαι, τριμορφοι, πολυωνυμοι
—Χαως ἱεροῖο θυγατρες. Cal.
—Αϊδαο θοαὶ κυνες. Ap. Γηραιαὶ κοραι. Lyc.
Αναγκης οιακοσροφοι. Aesc.
Μοῖραι απειρεσιοι, Νυκτὸς φιλα τεκνα μελαινης,
—Πορφυρεοισι καλυψαμεναι οθονησι—
—Νυκτερινοι, μαλανοφρονες. ιπποθυμοι,
Ατροπε. και Λαχεσι. Κλωθω, μολεῖ' ευπαλερειαι,
Αερίοι αφανεις, αμετατροποι, αιεν ατειρεις
Παντοδοτειραι, αφαιρετιδες, θνητοῖσιν αναγκη— Orph. H
Μοιραων τε κελευθα βροτησια και πλαναφεγγη. Man.

Μοιραω
Αλλ' ἤγ' εμπεδον αιὲν αμειβομενη μεμορῆται. Ap ι 646
SYN. Κληροω. μεριζω. επιμοιραομαι. διαιρεω

Μοιρηγενὴς.
Ω μακαρ Ατρειδη, μοιρηγενὲς,—Il. γ, 182.
SYN Ευδαιμων

Μοιρηγετης. Vid. Τιτιας
SYN. Λοχαγὸς, προαγετης, ἡγεμών.

Μοιριδιος.
Αλλ' ἀ μοιριδια τις δυνασις, δεινά. Soph. An 963
SYN. Αισιμος, μοιμος, ειμαρμένος.

Μοιροκραντος.
Μοιροκραντον ες ἦμαρ. Aesc. Ch. 610.

Μοιχαγρια τα
—Το και μοιχραγι' οφελλει. Od Θ. 332.
EXP. Μοιχολήπτα τα ὑπερ της συλληψεως μοιχων εκτινυμενα

Μοιχεια, Μοιχοσυνη Vid. Μαχλοσυνη.
Μοιχειας τ' αγαπωντας εν οἷς ὕβρις, ὁ Κυπρις αρχει. Man. 4. 495.
Η δια μοιχοσυνην δολοεργεα νυμφευσα. Ib. 394.

Μοιχευω, Μοιχευομαι.
Ειτε μοιχευων τις ὑμῶν εσιν—Ar. Av. 794.
Ελενη δ' εμοιχευσ' ὐχ ἑκοῦσα—Eur. Andr. 680.
SYN. Μοιχαω, μοιχαζω, γαμοκλοπεω, ὑποκνοθεω, κακοτεχνεω.

Μοιχευτὸς, Μοιχατης, Vid. Πλασοκομης.
—Μοιχευτὰ λεχη μελαθροισιν εχοντας. Man. 4. 350.
Μοιχικός.
Ου γαρ τικ[η παιδας ὁμοιες μοιχικα λεκ[ρα. Phoc. 167.
SYN. Μοιχιος, κιβδηλος.
Μοιχός.
Μοιχὸς γαρ ἠν τυχης ἁλὺς—Ar. N. 1075.
SYN. Μαχλος, πορνος.
Μολγός.
Μολγὸν γενεσθαι δεῖ σε—Ib. Eq. 959.
SYN. Τυφλὸς. γλαυκὸς. βραδὺς. πενὴς. μοχθηρὸς. αμολγὸς.
Μολεω, Μολω, Μολεομαι.
—Πριν δωδεκατη μολῃ πὼς. Il. ω. 78.
Ουποτ' ηυχομην ξενας μολεῖσθαι λογες
Ες ακοὰν ἐμὰν.—Aesc. Pr. 689.
Μολιβδος, Μολιβος, Μολυβδος Μολιβδὶς.
Τηκτὸς μὸλιβδος—Eur. Andr. 266.
—Αλλα πολὺ πριν
Αργυρῳ αντομενη μολιβος ὡς ετραφεν αιχμή, Il. λ. 237.
—Καθιεμενη τε μολιβδὶς. Call. Fr.
Μολιβαχθὴς.
Σταθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα—Ep. l. 6.
Μολις. Vid. Μογις.
Λαοὶ μεν ρα γεροντα μολις εχον ασχαλοωντα. Il. χ. 412.
Μολιων
Αντιθεον Θεραποντα Μολιονα τοῖο ανακτος· Il. λ. 322.
Μολοβρός.
Πη δη τόνδε μολοβρὸν αγεις—Od. ρ 219.
SYN. Γαστριμαργος, αδηφάγος, επαιτης, πλωχός.
Μολοσσός Vid. Απολλων.
Τον μεν Μολοσσὲ, Κυπεως, Κοιτε κυκνον. Lyc. 426.
Μολοτ[ικός.
—Και μολοτ[ικὲς
Τρεφουσι μορμολυκεια τοῖς μοιχοῖς κυνας. Ar. Th. 423.
Μολπαζω.
Τῇ φωνῇ μολπαζων. Eb. R. 382.
SYN. Αειδω, αναμελπω, ὑμνεω.
Μολπή.
Οι δε πανημεριοι μολπῇ Θεον ἱλασκοντο. Il. α. 472.
—Ναυσικαα λευκωλενος ηρχετο μολπῆς. Od. ζ. 101.
SYN. Υμνος, ᾠδη, αοιδὴ, μελωδια.—το παιγνιον. παιδιά.

EPITH. Αμβροσια, γλυκερὰ, Θεοτευχὴς, Θεηγόρος, ευφορμιγξ, ευμυθος, ευκελαδος, επ[ατονος, ἱμεροφωνος, μελιπνοος, μελιτερπὴς, μυσις, μειλιχια, δακρυρροος, φιλοθρηνος, σιλοπαιγμων, φιλη, σοφὴ, τεθαλυῖα. Αιολὶς, Αηθὶς, Δωρὶς, Φοιβάς.
—Λιγυφῶνιν αγ αλλομενος φρενα μολπαῖς Hom.
—Καλλιχορε κιθαρις μελιηδέα μολπὴν. Ep.
Μολπηδόν.
Πρῶτον μεν ηχῇ κελαδος Ελληνων πάρα
Μολπηδὸν ευφημησεν—Aesc. Pers. 389.
Μολπησὶς.
Φοιβω—μολπασα—Ep. l. 6.
SYN. Αοιδός.
Μολυβδαινα, Μολιβδαινα.
Η δε μολυβδαινη ικελη ες βυσσὸν ορασεν. Il. ω. 80.
SYN. Μολιβδὶς, μολυβδινη, ὁρμιά.
Μολυβδοχοεω, Μολιβδοχοεω.
Μολιβδοχοησαντες—Ar. Ecc. 1102.
Μολυνοπραγμονεω
—Μολυνοπραγμονεμενος. Ar. A. 381.
Μολυνω
—Απ' εμεῦ φυγε, μή με μολυνῃς. Theoc. 20. 10.
SYN. Κηλιδοω, χραιω, μορυσσω, μιαινω. καθυβριζω. αρδαλοω. αναφυρω.
Μολων.
—Μικρὸς, ἡλίκος Μολων. Ar. R. 55.
Μομφή.
Μομφαν εχων ξυνῆ δορ'ς—Soph. Aj. 180.
—Ὡστε μοι μομφὰς εχειν. Eur. Ph. 790.
SYN. Μεμψις, κατηγορια, καταγνωσις, οδυρμὸς. επιμομφή.
Μοναμπυξ, Μοναμπυκος.
—Και μοναμπυκας πωλους (i. e. τους κελητας.) Eur. Alc. 433.
Μοναμπυκον δε Μενελεως ψηχων δερην. Ib. Hel. 1583.
Μοναμπυκια. Pind. Ol. 5.
Μοναρχια.
Λαξῶν τε χωρας παντελῆ μοναρχίαν. Soph. An. 1177.
SYN. Μονοκρατια. μονοκρατορια.
Μοναρχος, Μεναρχος, Μοναρχης.
Τραχὺς μοναρχος ἁδ' ὑπευθυνος κρατεῖ. Aesch. Pr. 325.
Μεναρχος δε πολει μή ποτε τῆδε ἁδοι. Theog. 52
Σε τον αφθιτον μοναρχην. Naz. 1.
SYN. Μονοκρατωρ, βασιλευς, κοιρανος.
Μοναρχεω.
Πᾶσι δ' ανθρωποις μοναρχησειν δοκεῖ. Ath. 2.

Ουδε

Ουδε γαρ εν πολεσι διπλυχοι
Τυραννιδες μιας αμειμονες φερειν, κ. λ.
Σοφων τε πλῆθος αθροον, ασθενεστερον
Φαυλοτερας φρενὸς αυτοκρατὸς·
Ενος ἁ δ'υναμις ανά τε μελαθρα,
Κατά τε πολιας. (ισχυρὰ εσίν)
Οποταν εὑρεῖν θελωσι καιρόν. Eur. Andr.

Μονας.
Μονας ὦ μοναδων. Synes. 4.
SYN. Ενας, ενοτης, μονοτης.

Μοναχὸς, Μονηρης.
Οτ'αν πρῶτα κυβες βαλλει πότε μαργὸς ὁ Αββας
Παιζειν οιονται οἱ μοναχοὶ νομιμον. Ep. l. 3.
Ασκω μονηρης αμφελυτρωσας δεμας. Lyc. 75.
SYN. Μοναστικὸς, μοναστὴς, μοναστικὸς, οιοβιος, οιοπόλος. ανακολουθος. ασκητὴς. μονιος.

Μονερετης.
Μονερετης επεβην—Ep. l. 1.

Μονη.
Ουχὶ τροπῆς παρὰ σοὶ χριζομεν αλλὰ μονῆς. Ib. l. 2.
SYN. Διαμονὴ, εμμονὴ, παραμονη, διατριβὴ, σταθμος.—ἡσυχια.

Μονῆς.
—Εσῆγε μονῆδας αρχας. Man. 4. 98.

Μονημερος.
Και πολεμε τελετὴ μονημερος εξετελεσθη. Hom. Bi ult.
SYN. Μονημερος, μονημεριος, Epig.

Μονιμος.
Επιπολος ετι μονιμος. Soph. Oed. T. 1345.
SYN. Βεβαιος, ἑδραῖος, απλως, στασιμος. αιωνιος.

Μονιος.
Αι δέ κ' εγὼ τοξοις μονιον δακος, η τι πελωρον
Θηριον αγρευσω, Call. 3. 84.
SYN. Αγριος ορεινος, ερημαῖος.

Μονος Poet. Μᾶνος, Μῶνος.
Ου μονος εν μνεσσιν αριστευεσκε μαχεσθαι Hom. B 257.
Θερσιτης δ' ετι μῶνος—Il. β. 212.
—Ος ε πιθὴν Δαματερα μᾶνος επεισεν. Call. 4. 8.
Ημιθεων (ὡς φαντὶ) μονωτατος—Theoc. 15. 137.
SYN. Οιος, ιος. εις. μονηρης.

Μονογενης, Μονογενεια.
—Μονογενὲς εφ' αἱματος. Eur. Hel. 1701.
Ουδ' ὁτι μονογενὴς—Hes. Θ. 426.
Μονογενεια θεὰ—Orph. H.
SYN. Οιογονὸς

Μονογλωσσος, Μονοδερκὴς.
—Τε μονογλωσσε στεγας Χαρωνος—Lyc. 659.
—Κυκλωπι τῷ μονοδερκὶ. Eur. Cyc. 78.

SYN. Μονωψ, μανωψ, μονοφθαλμος, ἑτεροφθαλμος, μονομματος.

Μονοδες. Vid. Φορκίδες.

Μονοδροπος.
—Μονοδροπον φυτὸν· Pind. P. 5.
SYN. Μονοξυλος, μονοβολος.

Μονοζυξ.
Λειπεται μονοζυξ. Aesc. Pers. 139.
SYN. Μονοζυγης. μονηρης. χῆρος, εὔνις.

Μονοζωσος.
Παρὰ κῦμα μονοζωσον κιθαρίζων. Ath. 13.

Μονοικητος (al. μονηκοιτος.)
—Και μονοικητες ἑδρας. Lyc. 960.

Μονοκοιτεω.
Μονακοιτεῖμεν διὰ τας στρατειας—Ar. L. 592.

Μονοκλαυτος.
Μονοκλαυτον εχων θρῆνον αδελφῆς. Aesc. S. T. 1072.

Μονοκρηπὶς
Τον μονοκρηπίδα παντως
Εν φυλακᾷ σχεθεμεν μεγαλα. Pind. P. 4.
SYN. Μονοπεδιλος, μονοσανδαλος.

Μονοκωπος.
Εἶλ' Αχαιων Μονοκωπος ανὴρ. Eur. Hel. 1138.

Μο ολεχὴς
—Και την μονολεχῆ σεῦ διαζυγιην. Ep. l. 7.

Μονολεων. Vid. Λεων.
Μονολεων, και δὴ κεκακωμένος αθροα γυῖα. Ep. l. 1.

Μονομαχεω.
—Χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ. Eur. Ph. 1236.

Μονομάχος.
—Οτι ποτε μονομάχον
Επὶ ορέν' πλυθεσιν. Ib. 1320.
SYN. Μονομαχὴς.

Μονομητωρ. (μεμονωμενη τῆς μητρὸς)
Εζομενα μονομητορ. Ib. 1542.

Μονομματος Vid. Μονογλωσσος.
Ουτως ωμοχαρων ὁ μονομματος—Ep. l. 1.

Μονοπαις. (ατεκνος)
Ωιχετ' εν δομοισι μονοπαις. Eur. Alc. 916.

Μονοπεπλος.
Λεχη δε φιλια μονοπεπλος λιπουσα. Ib. Hec. 932.
SYN. Μονοειμων, μονοστολος, μονοχιτων, οιοχιτων.

Μονοπωλος.
Μονοπωλον ες αὖ, Ib. Or. 1007.
SYN. Μονιππος.

Μονορρυθμος.
—Και μονορρυθμους δομους, Aesc. Supp 968.

Μονοσιτεω.

Μονοσιτεω.
Επὰν ιδιωτην ανδρα μονοσιτῆντ' ιδης. Ath. l. 2.
Μονοσκηπτρος.
Μονοψηφοισι νευμασι σεθεν,
Μονοσκηπτροισι δ' εν θρονοις χρεος
Παν επικραινεις'—Aesc. Supp. 379.
Μονοσιδης.
—Ειτε και μονοσιδη; Ch. 766.
Μονοσολος.
—Η μονοσολε δορος; Eur. Ph. 759.
Μονοσολός τε ματρός.—Ib. Alc. 410.
Μονοσορθυγξ.
—Μονοσορθυγξι Πριππῳ. Ep. l. 6.
Μονοτεκνος.
—Μονοτεκνε Προκνης, Eur. Herc. F. 1021.
Μονοτραπεζος.
—Ξενια μονοτραπεζα μοι
Παρεσχον οικων—Ib. Iph. T. 949.
Μονοτροπος.
Βοτῆρά τ' αμφι μονοτροπον νεανιαν,. Ib. Andr. 281.
Μονοφαγεῖν.
Μονοφαγεῖς ηδη—Ath. 1. 8.
Μονοφαγος, Μονοφαγισος.
—Ανδρα μονοφαγισατον. Ar. V. 918.
Μονοφρων.
Γαιας μονοφρονον ἑρκος. Aesc. Ag. 265.
Μονοφρων.
Διχα δ' αλλων μονοφρων εμι. Ib. 766.
SYN. Μονογνωμων.
Μονοχηλος. Vid. Μωνυξ.
Μονοχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ Eur. I. A. 226.
Μονοψηφος. Vid. Μονοσκηπτρος.
Μονοω, Μενοω.
Δειδω μή τι παθησιν ενὶ Τρωεσσι μονωθείς. Il. λ. 470.
—Ημετερην γενεην μενωσε Κρονιων. Od. π. 117.
SYN. Απολειπω, μεθιημι. επιμονοω.
Μονῳδεω.
Ω γαθ' εασον με μονῳδῆσαι. Ar. Th. 1086.
SYN. Θρηνεω, μονοθρηνεω.
Μονῳδια.
Ω Κρητικὰς μεν συλλεγων μονῳδιας. Ib. R. 873.
SYN. Θρηνῳδια.
Μονὼψ, Poet Μενώψ Vid. Μονογληνος.
—Και μονῶπα θυεται. Call. Fr.
Τόντε μενωπα σἵρατόν. Aesc. Pr. 504.
Μορια (pro μωρια.)
Τεκνον αναιδεης, αμαθεσατε, θρεμμα μερης. Ep. l. 2.
Μοριαι.
Αλλ' εις ακαδημιαν κατιων,
Υπὸ ταῖς μοριαις αποθριξεις. Ar. N. 1001.

EXP. Αι ἱεραὶ ελαῖαι.
Μοριος.
Ο γαρ εισαεν ὁρῶ κυκλος,
Λευσσει νιν Μοριε Διος. Soph. Oed. C. 737.
Μορίμος.
—Μορίμον δέ οἱ ες' αλεασθαι,—Il. υ. 302.
SYN. Αισιμος, μορσιμος, εμαρμένος, μοροεις.
Μορμολυκειον (Vid. Μολοττικός)
SYN. Μορμολυκη, μορμὼ, μορμὼν, φοβητρον, εκφοβητρον, φασμα.
Μορμολυττω, Μορμολυττομαι.
Ταυτὶ λεγουσα μορμολυττεσθαι δοκεῖς. Ar. Av. 1245.
SYN. Μορμυσσομαι, εκπλητω, εκφοβεομαι. φοβερίζω.
Μορμορωπός.
—Δεὺ' ἀτλα μορμορωπὰ (ρηματα) Ib. R. 956.
SYN. Καταπληκτικὸς, φοβερὸς, μορμωτός.
Μορμυλος.
Μορμυλος αιγιαλεὺς κακὸς ιχθὺς, ωδεποτ' εσθλός. Ath. 7.
Μορμυρος.
Μορμυρον, η κιχλην, η σπαρον, η σμαριδα. Ep. l. 1.
Μορμυρω.
Αφρῷ μορμυρων ρεεν ασπετος—Il. σ. 403.
SYN. Ερεθυομαι, ζεω, αναζεω, πληθω, πλημμυρεω.
Μορμυσσομαι, Vid. Μορμολυττομαι.
Αυτίκα τὴν κερην μορμυσσεται,—Call. 3. 70.
Μορμὼ, Μορμὼν, Vid. Μορμολυκειον.
—Μορμὼ, δακνει ἱππους. Theoc. 15. 40.
—Απενεγκέ μι την μορμονα. Ar. A. 582.
SYN. Γοργεῖον, Γοργονειον. προσωπεῖον, προσωπίς.
Μορμωτός. (Vid. Μορμορωπός.)
—Τὸν ωδινοντα μορμωτὸν λοχον. Lyc. 342.
Μοροεις.
Ερματα—τριγληνα, μοροεντα,—Il. ξ. 183.
SYN. Πολυκμητος.—μορίμος.
Μορος, Μορεη, Μῶρον.
Λευκοῖς τε γαρ μοροισι και μελαγχυμοις,
Και μιλτοπρεπέσι—Aesch. ap. Ath. 2.
—Φοινιξαντα γοργύλον μορον. Soph. ib.
Και μορεης ἡ παισὶ πελει μελιγμα νεοισι. Nic.
Μορος.
—Ὁ μοι μορος εσθάδ' ολεσθαι Il. τ. 421.
SYN. Μοῖρα, Θανατος, οδυνη, πονος. κακοπαθεια. φονος. φθορος
EPITH. Αινὸς, αθλιος. αργαλέος, αρητὸς, αλεγεινὸς, απιλεγὴς, αἱματηφόρος. αυτοκελευστος, αγχιμολος, βροχιος, βαρυηχὴς, δυσκλεὴς,

κλειὴς. δισυμοζυγος, δεινὸς, δολοεις, ζοφερὸς, λυγρὸς, κακοχαρτος πικρὸς, παμφθαρτος, κλυτὸς, θερμὸς, σ]ονοεις, σ]υγερὸς ταχὺς, φερεσβοις, ωκυπετὴς, ωμοβορος, παντολετης, αιφνιδιος, απροσδοκητος, θανασιμος, καρανισὴς.

—Ολεί]ουσιν οσας αιωνα λιποντας
Απροϊδὴς κηρῶν λατρις εμαρψε μορος. Ep.

Μορσιμος.

Παλλας Αθηναιη—οἱ επωρνυε μοῖσιμον ἦμαρ. Il. ο. 613.

SYN. Μοριμος.—θνητός.

Μορσιμος, Nom pr.

Χορον δε μη 'χη Μορσιμος
Μηδὲ Μελανθιος, κ. λ. Ar. Pa. 803.

Μορσων.

—Εντὶ δε Μορσων. Theoc. 5. 65.

Μορυς.

—Ασκανιον τε Μορυν θ' υἱε Ιπποτιωνος. Il. ν. 792.

Μορυσσω.

—Καπῷ μεμορυγμενα καπνῷ Od ν. 435.

SYN. Μιαινω, καταμιαινω, ρυπαινω.

Μορυχος Nom. pr.

Ζῆν βιον γενναιον ὥσπερ Μορυχος—Ar. V. 504.

Μορφὴ.

Σοὶ δ' ενι μεν μορφὴ επεων—Od. λ. 366.
Αλλὰ θεὸς μορφὴν επεσι σ]εφει—Od θ. 170.

SYN. Εἶδος, ἰδεα, τυπος, σχῆμα, ὥρα, προσωψις.

EPITH. Αγανὴς, ανθοφόρος, αθανατος, γεραρὰ, επιρατος, ερατὴ, ευκλεὴς, ευμεγεθης, ερικυδὴς, θεοειδὴς, θεια. θεσπεσιη. θεοπλασος, θηροτύπος, ζαθεη, βροτοειδὴς, πολυπενθὴς, πολυχροος, πολυανθεμος, ὑπεροπλος, χαλεπὴ, χαριεσσα.—αγνωστος. αλεξικακος. ανικητος, αλλοπροσαλλος, αμορφος, δασυθριξ, ερευθαλεη, ειαρινη, δυσερως. δολοπλόκος, κροκοπεπλος, ἑλικωδὴς, κεραελκὴς, οζοειδὴς, πολυδειρας, πολυδαιδαλος, πολυειδὴς πυκινοθριξ. πανλευκος, σμερδαλεα. τριφαὴς, ταυρῶπις. λεοντεη, τροχοειδὴς, ὑψαυχην, χλοαυσα, ψευδημων.

Μορφνεις.

—Ιδεῖντε μορφαεις, Pind. Ισθ. 7.

SYN. Ευμορφος, ευειδὴς.

Μορφνος.

—Αιετον ἦκε
Μορνον. θηρητῆρ, ὀν και περκνὸν καλεσσιν. Il. ω. 316.

SYN. Ορφνὸς, σκοτεινὸς, μελας. φονιος, ἁρπαξ

Μορφωμα

—Κυκνε μορφωματ' ορνιθος λαβών. Eur. Hel. 15.

SYN. Μορφωσις, εικὼν, χαρακτηρισμὸς, τυπωσις, πλασις, σχηματισμὸς, σχηματισις, σχηματοποιϊα. μορφὴ.

Μορφωτρια.

Λιγυστίς θ' ἡ συῶν μορφωτρια. Ib. Tro. 437.

Μοσυν, Μοσσυν

—Εν ὑψισῳ βασιλευς μοσσυνι θαασσων. Ap. 2. 1028.

SYN. Πυργος, επαλξις. οικια ξυλινη—

Μοσσυνοικοι.

Ἡ ἐνι Μοσσυνοικοι αν' ὕρεα ναιεταασι
Μοσσυνας —Ib. 1018.

Μοσχίον.

—Βαλλε κατωθε τὰ μοσχία.—Theoc. 4. 44.

Μοσχιος.

—Μοσχιαν τριχα Τεμών,—Eur. El. 811.

Μοσχος.

Αδὺ δε χὼ μοσχὸς γαρυεται—Theoc. 8. 77.

SYN. Μοσχαριον, δαμαλη, δαμαλις, πορτις. πορταξ, πορτακιον.

EPITH. Αδμητος, ασοργος, ερημικος, εριγασωρ, εικρινὸς, θαλεθων, νεοθηλὴς, κεροεις, κεραελκὴς, βλοσυρῶπις, πολυσαρκος. ερυθρεπ]ος, ακηρατος, ἄπαλὸς, νεαγενὴς.

Μοσχος.

—Ὣ πόπ' Αχιλλευς
Ιδης εν κνημοῖσι δι]η μοσχοισι λυγοισι. Il. λ. 105.

SYN. Απαλὸς, νεός.

Μοσχιδιον, Μοσχος.

—Νεα μοσχιδια συκιδων. Ar. A. 995.
—Σφοδρολοιο νεὸν πολυαυξέα μοσχον. Nic.

SYN. Κλαδος. μοσχευμα, παραφυὰς, παραβλαστη. λυγος.

Μηλιος. Nom pr.

Μηλιον αιχμητον' γαμβρος δ' ἦν Αυγειαο. Il. λ. 738.
—Μηλιος ἥρως
Κηρυξ Δηλιχιευς· θεραπων δ' ἦν Αμφινομοιο. Od. σ 422,

Μηναξ Poet.

Μηναξ ορχησασθαι—Od. θ. 371.

SYN. Καταμονας, ἰδιως.

Μηνογενεια Vid. Περσεφονη.

Μηνοτοκος, pro Μητοτοκος.

Ηδέ κε μηνοτοκος,—Call. 2. 54.

Μηνυχιων.

Εις τὸν Μηνυχιῶνα μῆνα. Ar. Av. 1047.

Μησα.

Και μῆσα βαρυβρομος αυλῶν. Ar. N. 312.
Αγορονομον μελπεις μῆσαν ερημολαλον. Ep. l. 3.
Οδ' ειμὶ, μῆσαν ὃς επὶ
Καλλινικιον, ερανίον τ' εβαν. Eur. Ph. 1757.

S Y N. Αοιδή φραδμοσυνη, γνῶσις, σοφια.

Μῶσα.

Ω ποτνια Μοῖσα μᾶτερ αμετερα Pind. N. 3.
—Δεῦρο Μῶσ' Ευριπιδε Ib. R. 1341.
P H R. Θεὰ κυρη Πιμπλητίας.
A Μοῖσα γαρ ε φιλοκερδὴς
Πω τότε ἦν, ωδ' εργάτις. Pind.

Μῶσαι.

Εσπέλε νῦν μοι Μῶσαι, ολυμπια δωμαθ' εχουσαι.
Υμεῖς γαρ θεαὶ εσε, παρεστέ τε, ισε τε παντα. Il. Β. 484.
S Y N. Πιερίδες, Κασαλίδες, Ελικωνιάδες, Ολυμπιάδες, Θεσπιάδες.
E P I T H. Ἀγναὶ, αμβροσιαι, αιθολόγοι, αγλαοθρόνοι, ελικωπίδες, ιπιοδωροι, ερατειναὶ, ευφρονοι, εὐστεφανοι, ευλυροι, ηδυμελεῖς, ηδυθροοι, ηδυπνοοι, ηυκομοι, μελιχιαι, μελιπνοοι, μελιφθογγοι, ερασιπλοκαμοι, ισοπλοκαμοι, ισεσαμοι, κομψοπρεπεῖς, καλλιπλοκαμοι, λιγέαι, λιγυφθογγοι, λιγυσσονοι ἱεραὶ, ὁσιαι, μυθωδεῖς, θαλεραὶ, ηρανιοι, πολυίδμονες, φροφρονες, ποτνιαι, βαθυκολποι, χρυσοκομοι, φιλομειδεῖς, φιλοπαιγμονες φιλαυλοι, Βουκολικαὶ, Βακχιακαὶ, Αισσοναι, Ουκρίδες. Κορυβαντίδες. Θιασωδεις.
—Ολυμπιαδες Μῶσαι Διὸς Αιγιοχοιο
Θυγατέρες—κοῦραι—Hom.
—Αἱ αειδον, αμειβομεναι οπὶ καλῇ. Ib
Ηδυεπεις κοῦραι Κρονιδεω Διὸς, ἱσορες ωδῆς. Ib.
—Κοῦραι μεγαλε Διὸς αρτιετειαι Theog.
—Μοῦσαι δ' ὑποσπορέες εσιν αοιδῆς. Apoll.
—Σοφιης ερικλαμπέος ηγεμονῆες
Βαθυζωνοι κοραι χρυσοπεπλε Μνημοσυνης.
Προφρων δε κἀκεινοις αειδον Παλιω
Μοισαν ὁ καλλισος χορος.—εν δε Μοισαις
Φορμιζ' Απολλων επ' αγλωσσον
Χρυσεω πλακτρω δια κων
Αγεῖτο παντοιων νομων. Pind.
Μνημοσυνης και Ζηνὸς εριγδουπου θυγατρες,
Μῶσαι Πιερίδες, μεγαλα υμοι, αγλαοφημοι.
Θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε. ποθεινοτατοι πολυμορφοι,
Πασης παιδευης αρετὴν γεννῶσαι αμεμπτον.
Θρεπτειραι ψυχῆς, διανοιας ορθοδοτειραι,
Και νε ευδυνατοιο καθηγητειραι ανασσαι,—
Κλειώτ', Ευτερπητε, Θαλειά τε, Μέλπομενητε,
Τερψιχορητ', Ερατω τε, Πολυμνια τ' Ουρανιη τε,
Καλλιοπη, σὺν μητρὶ καὶ ευδυνατῃ θεᾷ ἀγνῇ. Orph H.
Αιθ' Ελικῶνος εχουσιν ορος μεγα τε ζαθεόν τε
Καί τε περι κρηνην ιοειδέα ποσσ' απαλοῖσιν
Ορχεῦνται.—Πιεριηθεν αοιδῆσι κλειουσαι. Hes.
Καλλιοπη σοφιην ηρωΐδος εὗρεν αοιδῆς. κ λ. Ep. l. 1.

Μουσαγετης. Vid. Απολλω.

Μουσαῖος.

Ευμολπε φιλον ὑὸν εχει το Φαληρικον ἕδας
Μουσαῖον, φθιμενον σᾶμ' ὑπὸ τῷδε ταφῳ. Ep. l. 3
Ων περὶ μῦθον ἅπαντ' εκλυες, Μουσαῖε δαῖφρον. Orph.
Μουσαῖος δ' ἐξακεσεις τε νοσων,
Και χρησμὰς (κατεδειξε.) Ar. R. 1065.

Μουσεῖα, τα.

Χελιδονων μουσεῖα, λωβηταὶ τεχνης. Ib. 93.

Μουσιζω, Μουσιζομαι.

Αχαριν κελαδον μουσιζομενος. Eur. Cyc. 487.
S Y N. Αναμελπω, ανταδω.

Μουσικὴ

Μουσικᾶς εν αωτω. Pind. Ol. 1.
—Μουσικὴν δ' αρα
Ερως διδασκει, κἂν αμουσος ἦν τὸ πριν' Eur. Fr.

Μουσικὸς.

—Και μὰν προτερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα. Theoc. 10. 23.
Ἥδιον ωδὲν. ωδὲ μουσικωτερον—Phil.
S Y N. Μουσεῖος, μουσικτης, εμμουσος. τερπνός.

Μουσογενὴς, Μουσοπατωρ.

Μουσογενὴς, μουσοπατωρ Ὁμηρος. Anac. 185.

Μουσομανης. Vid. Τετριξ.

Μουσομαντις.

Τίς ποθ' ὁ μουσομαντις ατοπος ορνις ορειβατης. Ar. Av. 277.
S Y N. Κομπωδης.

Μουσομητωρ (Vid Μνημοσυνη, Μνημη)

Μουσοδομος.

Ι στροις μουσοδομοις, τειχεσιν αυτομολοις. Ep. l 1.

Μουσοτειεω.

—Οτι ταυτας μουσοποιεῦσιν. Ib. N. 333.
S Y N. Ραψωδεω. εγκωμιαζω.

Μουσοποιὸς, Μουσοπόλος, Μουσῳδὸς.

Ο μουσοποιὸς ειθαδ' Ιππωναξ κειται. Theoc. Ep. 21. 1.
Αεὶ δε μουσοποιὸς εις σε παρθενων
Εσαι μερίμνα.—Eur. Hipp. 1428.
Σειρησὶ Μουσοπολοις χαιρων—Orph. H.
Η τίνα μουσόπολον σίονα χὰν επὶ δακρυσι—αναπαλεσομαι; Eur. Ph. 1522.
Μουσωδὸν, σοβαρὸν.—Man. 5. 143.
S Y N Αοιδὸς. ποιητὴς.—θρηνητικὸς.

Μουσοφθαρτος

Και τον θεᾷ πλαυσθέντα Γαυαντος ταφον
Σχοινίδι μουσοφθαρτον,—Lyc. 832.

Μουσοχαρὴς.

Τερπεται ἡμετερω μουσοχαρεῖ βιοτῳ. Ep. l. 1.

Μασσω.
Πολλὲς ακικας ε μεμασσωμαι κακῶς. Ar. L. 1129.
SYN. Εκμασσω, διδασκω, παιδευω. ασκεω.
Μοχθέω, Μοχθιζω.
Κηδεσι μοχθησιν—Il. χ. 106.
Ελκεϊ μοχθιζοντα κακῶ—Il. ε. 723.
SYN. Κακοπαθεω, ταλαιπωρεω, μογεω.
Μοχθημα. Vid. Μοχθος.
Τὰ παντα λυει ταῦτ' επος μοχθηματα. Ar. Pl. 109.
SYN. Κακια, ατασθαλια, αδικια ασελγεια, ανομημα, ὕβρις.
Μοχθηρός.
Ω πόλλ' εγω μοχθηρὸς,—Soph. Ph. 257.
SYN. Αθλιος, αχθεινὸς, καματηρὸς, πονηρὸς, κακὸς, φαυλός. πλημμελὴς λεπτὸς, θανασιμος, ασθενὴς.
Μοχθητεον
—Ει μετρῳ μοχθητεον. Eur. Herc. F. 1251.
Μοχθος.
—Οτ' ηδη πᾶς ὁ μοχθος ἦν πεπων. Soph. Oed. C. 450
Ατολματον Ελλάδι μοχθον—Pind Isth. 8.
SYN. Μοχθημα, κοπος, κάματος, πονος, αικια. ατυχια, ανια.
EPITH. Αριζηλος, αμηχανος, αργαλέος, αθλιος, αελπτος, ακερδὴς, βαρυπενθὴς, βαρυπημων, κενεὸς, οἰζυρὸς, πολυτλητος, πολυστρεφὴς, σμογεος, σμυγερὸς, πισσημες, φιλοσκοπελος.
Μοχλευτής.
—Θαλασσης αγριον μοχλευτήν. Ar. N. 568.
SYN. Κινητής.
Μοχλευω. Μοχλεω
—Σκαπτω, μοχλευει θυρετρα. Eur. Herc. F. 999.
Στηλας τε προβλῆτας εμοχλεον,—Il. μ. 259.
SYN. Μοχλοω. αναμοχλευω. εκμοχλευω. κινεω (διὰ μοχλῶν.) κατακλειω, περικλειω. πακτοω.
Μοχλὸς.
—Συν μοχλὸν αειρας, Od. ε. 332.
SYN. Μόχλιον, μοχλίσκος, οχευς, αναφορευς, διωκὴρ, εμβολον, κλεῖθρον βαλὶς, επιβλὴς. εμφραγμα. μαγγανον. βλῆτρον.
EPITH. Αρρικτος, ελαΐνος, οξὺς, χλωρὸς, πυρινὴς.
Μοψος.
Μοψον τ' Αμπυκίδην, Τεταρνισιον, ὄζον Αρηος. Hes. α. 181.
—Ον περὶ παντων
Λητοϊδης εδιδαξε θεοπροπιας οιωνων. Ap. 1. 65.

—Μοψον τε δαημονα μαντοσυναων. Ib.
—Εσθλὸς μεν επιπροφανεντα ενισπειν
Οιωνὸς, εσθλὸς δε συνευφρασσασθαι ιεῖσιν. Ib.

Μ Υ

ΜΥΑΓΡΑ.
PHR. Ξυλινος δολος. Παγὶς μυῶν ολετειρα. Hom.
Μυαγρος.
—Πολυστεφὰς τε μυαγρης. Nic.
SYN. Μυσθηρ, οφοφια.
Μυαω
—Τί μοι μυᾶτε κ' ανανευετε; Ar. L. 125.
SYN. Μυκτηριζω, σκαρδαμυτζω.
Μυγαλεη, Μυγαλῆ.
Τυφλήν τε σμερδνὴν τε βροτοῖς επὶ λοιγὸν αγεσαν
Μυγαλεην,—Nic. Th.
Δυναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' εμοὶ δέ γ' ε. Ath. 7.
Μυγδονια.
Μυγδονιη τριχθὰ, δυσεκβατε πυρσὲ θαλασσης. Sibyl. l. 7.
Μυγδων
—Και Μυγδονος αντιθεοιο. Il. γ. 186.
Μυγμός. Aesc. Eum. 117. Vid. Stanl.
SYN. Γογγυσμὸς, στεναγμὸς.
Μυδαζομαι.
—Ναυσιοεις ἁλιην εμυδαξατο δαῖτα. Nic.
SYN. Αποσυγεω, μυσαττομαι.
Μυδαινω,
Ἦρι δὲ μυδηνας τόδε φαρμακον,—Ap. 3. 1041.
SYN. Σαπριζω, κατασηπω βρεχω.
Μυδαω.
—Μυδοωσα δ' απὸ χροὸς ερρεε λαχνη. Ap 4. 1531.
SYN. Νοτιαω, εμβρεχομαι, διαβρεχομαι, διυγραινομαι, διαινομαι. λειβω. σηπομαι. οζω.
Μυδαλέος.
—Κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ερσας
Αιματι μυδαλεας εξ αιθέρος—Il. λ. 54.
Χερσὶ τά τε μυδαλέην θειη,—Hes. ε. 554.
SYN. Καθυγρος, διυγρος, διαβροχος. ανδής. μυδοεις.
Μυδοεις.
—Μυδόεν τεκμηρατο νυγμα. Nic. Th.
SYN. Βρυμωδης.—δυσοδμος. ὑπομυσαρος, σηπεδονωδης.
Μυδοι.
—Σηπομενον δὲ μυδῳ εκρηγνυται ερφος. Nic. Al.

SYN.

SYN. Βρομος, ὁς. μυδησις.

Μυδροκτυπεω.

Κορυφαῖς δ' εν ακραις ἡμενος μυδροκτυπᾶ Ηφαιστος,—Aesc. Pr. 366.

SYN. Χαλκευω, εγχαλκευω, σφυρηλατεω.

Μυδροκτυπος.

Μυδροκτυπαν μιμημ' ὑπὲρ καρα βαλων. Eur. Herc. F. 992.

SYN. Χαλκευς, σιδηροτεκτων.

Μυδρος.

—Επ' ακμοσιν Ηφαιστοιο Εσαότας περὶ μυδρον—Call. 3. 49.

—Και μυδρος αιρειν χερσῖν Soph. An. 270.

Παλλιον σιαθμοισι τηλαυγῆ μυδρον. Lyc. 272.

EXP. Σιδηρος, (αργὸς, πεπυρωμένος) χρυσος.

Μυδων.

Αντολοχος δε Μυδωνα βαλ' ἡνιοχον θεραποντα, Εσθλὸν Ατυμνιαδην,—Il. ε. 580.

Μυελοεις.

—Και οσέα μυελοεντα. Od. ι. 293.

SYN. Μυελωδης.

Μυελός.

Μυελὸν οἷον εδεσκε, και οιῶν πίονα δημόν. Il. χ. 501.

SYN. Εντεριωνη.

Μυεω.

Δεῖ γαρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. Ar. Pa. 373.

Αλλ' ανὴρ εμυησ' Ελικωνιδα—Ep. l. 1.

SYN. Διδασκω, προσπαιδευω, κατηχεω, μυσαγωγεω, οργιαζω, καταρχομαι, τελεω

Μυζω.

—Τι μυζεις ;—Ar. Th 238.

—Και μυζουσιν οικτισμὸν πολιν, Υπὸ ραχιν παγέντες —Aesc. Eum. 189.

SYN. Μυχθιζω, αναμυχθιζω, σλενζω, βρεντθυομαι, μυθιζω, γογγυζω, τονθοριζω.—μυζαω, εκμυζαω. θρηνεω. θηλαζω.

Μυθεομαι, Μυθιζω, Μυθιζομαι, Μυθομαι.

Ωδε δε μυθεομαι—Il. π. 76.

—Πρεπει λιμηδον ερωτα Μυθισδεν τᾷ ματρὶ—Theoc 10. ult.

—Ἡν σὺ, γεραιὲ, Μυθεαι αχρεαντον—Od. ζ. 202.

Παντες μυθεσκοντο πολυχρυσον,—Il. σ. 289.

SYN. Λεγω, αυδαω, διαφημιζω, διαλεγομαι. δημηγορεω, κελαδεω, αναγορευω.

Μυθευω, Μυθευομαι.

Τίς αρ', ὁς εμαῖς μυθευεται Παρὰ φρεσιν ; Eur. Ion. 196.

Μυθολογευω.

—Τι τοι τοδε μυθολογευω ; Od. μ. 450.

SYN. Μυθεομαι, μυθολογεω, διαμυθολογεω, επιμυθευω, επιμυθευομαι, μυθοποιεω, μυθοπλασεω, λογοποιεω.

Μυθητής

Μυθηται δ' εν νησῳ Μεγιστη διεπεσιν ιερὸν ασυ. Anac. 81.

SYN. Μυθητὴρ, μυθιτης, σιασιασὴς, σιασιωτης, σιασιωδης αγορητὴς, βλαβερὸς

Μυθοπλασης, Μυθολόγος. Vid. Μωρολόγος.

Τὸν μυθοπλασην εξυλακησεν γοον. Lyc. 764.

SYN. Μυθικὸς, μυθωδης —μυθοποιος, μυθητὴς, μυθολόγος, λογοποιὸς, γραμματολόγος. ληρὸς, φλυαρὸς.

Μῦθος, Μυθευμα.

Ηπειλησεν μῦθον, ὁ δη τετελεσμένος εσί. Il. α. 388.

—Δακε δη φρενας Εκτορι μῦθος. Il. ε 493.

—Μυθοις ει τι πιστευειν χρεων. Soph. Tr. 67.

Τοδε και μελημα μυθοις. Anac. 53. 9

Εν τ' αρεταλογιῃ μυθευματα ποικίλ' εχοντας. Man. 4. 448.

SYN. Επος, λογος, ῥῆμα, βαξις, μυθολογια, αἴτιος διαλεξις, βελὴ, παραφασις σιασις.

EPITH. Ακριτος, αγαθὸς, απημων, απηνὴς, απλερος, αντιπαλος, αμιλλητὴρ, απειροκακος, ασημαντος, αμοιβαῖος, ακεσιπονος, αλυτος, απατηνωρ, αγηνωρ, αλεξικακος, αμεμφὴς, αμωμητος, αρραγὴς, βαρυζηλος, βιοδωτωρ, βριαρὸς, δνοφερὸς. δολοπλοκος, ερωτοτροκος, ευτροχαλος, εργιπονος, εσθλὸς, ελεγχὴς, εγκυμων, θυμοδακὸς, θυμαλγὴς, θαρσαλέος, θεηγερος. θεοφραδὴς, θεορρητος, θεοπνευστος, θεσπεσιος. θαλερὸς, θελξιφρων, βραδυδινὴς, δειμαλέος, δολοφρων, κλεψινοος, κενεοφρων, ιππιος, κρατερὸς, κερδαλεος, μειλιχιος, μαλακὸς, ηρανιος. ολιγοστιχος. ονειδιος, πολυμηχανος, πολυειδὴς, περισσοπος. πολυφλοισβος, σαοφρων, σοφὸς. σκοτιος. σπερχος, σεμνοσομος, ὑπερφιαλος, ὑψιφρων, ὑψαυχην. φρενοθελγὴς, φιλιππαρ, φιλοπευθὴς, φιλιος, φρεγοτερπὴς, χαλεπὸς, χραισμητωρ, κυβερνητὴρ. κεντωρ. λιπεωρ. φοιβητὸς, ζωαρκὴς, λυσιπονος, νεμεσητων, ὁμογλωσσος, ὁμοφθογγος, μελιφρων, κενεαυχὴς, πυρος, φαιπων, ποικίλος, δυσαγγελος, ποινητωρ, μαντιπόλος, ωγυγιος —αγανὸς, ἁλιος, ηδὺς, πεπνυμενος, ετητυμος. ὑγιὴς, σιυγερὸς, κλοπιος. εναισιμος. αιμυλιος, αιμύλος, ανωϊστος, ασχετος, γραωδης, κακοτρόπος, συντομος, ψευδὴς.

Μυῖα.

—Ως ὁτε μητης Παιδὸν εεργει μυῖαν,—Il. δ. 131.

EPITH. Δαπλὴ, δακνηρὰ, ταναπλερυγος.

Μυοσοβος.
Δμῶας μυοσοβε ρυομαι ατμενιης. Ep. l. 4.
Μυκαω, Μυκαομαι.
Αυτομαται δε πυλαι μυκον ερανῦ—Il. ε. 749.
—Αλλ' αδινον μυκωμεναι αμφιθεασιν
Μητέρας—Od κ. 413.
SYN. Βρυχω, ηχεω, βοαω.
Μυκαλη.
—Μυκαλης τ' αιπεινὰ καρηνα. Il. ϛ. 869.
EPITH. Αιγονόμος.
Μυκαλησσος.
—Και ευρυχορον Μυκαλησσον. Ib. 498.
Μυκημα, Μυκηθμός
Οσσον τε τοκάδος τελεθει μυκημα λεαινης. Theoc. 26. 21.
Μυκηθμῷ τ' ηκεσα βοῶν—Od. μ. 265.
—Σοφῶ μυκηματι φωνῆς. Poffel.
SYN Μυκὴ, μυκησις, μυκητωρ, βομβος, βρυγμὸς, κλυπος, βοὴ, αυδή.
EPITH. Βαρυδεπον, βαρυβρομον, βλοσυρὸν, τριχαλέον, φρικαλέον.
Μυκηνη.
—Ευπλοκαμος τε Μυκηνη. Od. ϛ. 120.
al. εὐσεφανος.
Μυκηνη, Μυκηναι.
—Και ευρυαγυια Μυκηνη. Il. δ. 52.
Οιδε Μυκηνας ἔχον εὐκλειμενον πτολιεθρον. Il. ϛ. 569.
EPITH. Αυχιεσσα, πολυπονος, πολυχρυσος. Κυκλωπειος.
PHR. Αρχαιοπλυτα ἐρασματα. Πολισμα Περσεως.
Κυκλωπειων πονος χειρῶν. Eur. Βασιλεια Ελληνων. Ep.
Μυκηναιοι.
Και νοον εν πρωτοισι Μυκηναιων ετετυκτο. Il. ο. 643.
Μυκηνίς.
Μυκηνίδες ὦ φιλαι, Eur. Or. 1251.
Μυκης.
Κηφος νεα δῶρα, μυκης ὀθι καπεσεν ἁρπης. Nic.
Μηποτε, λυχνε, μυκητα φεροις—Ep. l. 7.
SYN. Αμανιτης, βωλιτης.—μυκη. λαβὴ (τῦ ξιφους) ξιφος.
Μυκλος.
—Και τον εργατην μυκλον, Lyc. 816.
Μυκλοις γυναικοκλωψιν—Ib 771.
SYN. Ονος.—τραχηλος.—μυησὴρ, μάργος. βασσαρα.
Μυκτὴρ
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται—Ar. V. 1479.
—Και μυκτῆρες οσφραντηριοι. Ib. 920.

SYN. Μυξητὴρ, μυξωτὴρ, ρὶν, ρὶς, ῥινιον.
Μυκτηροθεν. Vid. Βιοω.
Μυκτηριζω.
Οἱ δ' μιν εισαϊοντες, εμυκτηριζον ἕκαστος. Sib. l. 1.
SYN. Χλευαζω, μυχθιζω, αναμυχθιζω, επιμυχθιζω, εξυβριζω εκμυκτηριζω, διασαρδωνιζω, καταμωκαομαι, επιμυτῶ, επιμυκτεω. καταγελαω.
Μυκτηροκομπος.
Μυκτηροκομποις πνευμασι πληρεμενοι Aeſch. S. T. 470.
Μυλαξ.
Βαλλομεναι μυλακεσσι—Il. μ. 161.
SYN. Μυλιας, μυλιτης—λιθος μυλικὸς, τραχύς.
—Εαρος πετρης Νισυρητίδος εγκυκλον ἕλκω. Ep.
—Γυροδρομον πετρον—Ib.
Μυλη, Μυλος.
Αι μεν αλιτρευσι μυλης επὶ μηλοπα καρπόν. Od. ν. 104.
—Μυλην αγαθὴν—και νεοκομπον. Ar. V. 646.
Οἷα θεῶν αλεσσι μυλοι, αλεσσι δε λεπτά. Prov.
Ουκ αλις ὁτῳ μυλοιο περιδρομον αχθος αναγκης.
Σπειρηδον σκοτοεις κυκλοδιωκτος εχω. Ep.
SYN. Μυλων, χειρομυλη. αλφιτεων—μυλαι,—μυλοι, γομφιοι. αλοιτῆρες οδόντες. Ep.
Μυλιφατος
Εικοσι δ' εσω μετρα μυλιφατα αλφιτα ακτῆς. Od. ϛ. 355.
Μυλιαω.
—Κεραοὶ και υπνεροι υληκοῖται
Λυγρὸν μυλιοωντες ανὰ δρυα βισσηεντα
Φευγεσιν'—Heſ. ε. 528.
SYN. Τριζω, πριω, (τὸς οδόντας.)
Μυλλω.
—Τὸ γεροντιον ἤ ῥ' ετι μυλλει
Τηναν ταν κυανοφρυν ερωτίδα—; Theoc. 4. 58.
SYN. Ελαυνω, ωθεω, φιλεω.
Μυλοειδὴς, Μυλοεις
—Ασπιδ' εαξε βαλὼν μυλοειδεϊ πετρω. Il. π. 270.
Ψυχεο δ' εν σφερῳ προβαλὼν μυλοεντι θυεσσης
Εσθλὸν ἀβροτονοιο δυω κομοωντας οραμνους. Nic. Th.
SYN. Μυλικὸς, σιροχύλος, τραχύς.
Μυνδια.
Δεμας δὲ σικὸν Μυνδια Παλλαντίδι, Lyc. 1261.
Μυνδιος.
Ως τακοιθ' ὑπ' ερωτος ὁ Μυνδιος αυτίκα Δελφις. Theoc. 2. 29.

Μυσάζ.
—Ελλοπος μυσᾶ δικην· Lyc. 1375.
SYN. Αρωνος, μυναρός.
Μυτη.
Αλλ' αγε μὴ μυτησι παρελκετε,—Od. φ. 111.
SYN. Προφασις, πρόφασμα, προσχημα, προβλημα, προκαλυμμα, σκῆψις, επισχεσις, αιτιολογια, λαβή, απολογημα, απολογια, παραιτησις, παραιτημα.
Μυτης.
—Περσεν τε πολιν θειοιο Μυτητος. Il. τ. 296.
Μυξα.
Τῆς εκ μεν ῥιπῶν μυξαι ῥεον—Hes. α. 267.
SYN. Βλεννα, κορυζα. φλεγμα· ευρως, σαπροτης, σῆψις.
Μυοκτονος.
Στησομεν ευθυμας το μιοκτόνον ὧδε τροπαιον. Hom. B. 158.
Μυοξος, Μυωξος.
Και τυτθὸς, ἁπαλὸς, ολιγοδρανέας τε μυοξὸς,
Τοὶ δή τοι συμπασαν εμηνυσι μενοντες
Χειμεριην ὥρην δεμας ὑπνοισιν μεθυοντες. Opp. κ. 2.
SYN. Φυσαλος.
Μυοχοδος.
Ο μυοχοδος γερων—Menand.
SYN. Ευτελὴς, ασθενὸς αξιος.
Μυριζω.
—Πελοπος δ' επὶ νῆσος οπηδεῖ
Ειδομενη πλαταν μυριζοντι πετηλῳ. Dion. 404.
Μυρος.
—Ἡ δε μυρος εφολκαιη τετανυσαι. Nic. Th.
SYN. Κολοβος, βραχὺς, ελλειπὴς, κολος.
Μυραινα.
—Μυραινα γ' η εχιδν' εφυ, Aesc. Ch. 994.
SYN. Σμυραινα.—μυρος, μυραινος.
EPITH. Οισυομανὴς, Ταχησια.
Μυριάκις.
Ωμοσα μυριάκις επιγραμματα μηκέτι ποιεῖν, Ep. l. 2.
Μυριαμφορος.
Πόθεν αν λαβοιμι ῥῆμα μυριαμφορον, Ar. Pa. 520.
Μυριάς,
Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσιαις εμαχοντο, Ep. l. 3.
Μυριετὴς.
—Τον μυριετῆ χρονον αθλευσω.—Aesc. Pr. 94.
Μυριζω.
Αυτὴ γαρ μυρισαι καὶ το μυρον δυνασαι. Ep. l. 7.
SYN. Αλειφω, εγχριω, μυροω, μυραλειφειω.

Μυριηκ (θαμινῶδες φυτον)
—Και ιτέαι, ηδε μυρῖκαι. Il. φ. 350.
—Μυρικης τ' εριθηλέας οζες. Il. κ. 467.
Οζον ες αλγινοεντα βαθυρριζοιο μυρικης. Cal. l. 4.
Μυρικινος.
Οζω ενὶ βλαφθέντε μυρικινῳ—Il. ζ. 39.
Μυριλλα.
Ροδον εν κοραις Μυριλλα. Anac. 61. 14.
Μυριννη.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυριννης. Il. ε. 814.
Μυριοβοιος.
Κὴξ ολιγων μυριοβοια τιθει. Ep. l. 1.
Μυριοδης.
—Μυριοδης ελεφας. Ib.
Μυριος.
Μυριοι, ὁσσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ὥρη. Il. ε. 468.
—Ερρει δ' αἷμα μυριον νεκρῶν. Eur. Or. 1493.
SYN. Αμκρυτος, απειριτος, ανηριθμος, απλετος.—πολυς.
Μυρίον, adv.
—Αλις χεράδος περιχευας Μυρίον—Il. φ. 320.
Μυριοκαρπος.
Φυλλάδα μυριοκαρπον,—Soph. Oed. C. 408.
Μυριοκρανος. Vid. Υδρα.
Μυριομορφος. Vid. Βακχος.
Μυριομοχθος.
Δερκεο μυριομοχθε τεὸς Ηρακλες αγῶνας. Ep. l. 4.
Μυριοναυς.
Ξερξει μυριοναυν ηχ ὑπεμειναν αρη. Ep. l. 3.
Μυριοναρχος.
Χρυσεὺς Ματαλλος μυριοναρχος—Aesc. Per. 314
Μυριοπληθὴς.
—Εν ανδράσι δ' αὖ
Κοσμος ενδον ὁ μυριοπληθὴς
Μειζω πολιν αυξει. Eur. I. A. 571.
Μυριοσος.
—Τὴν μυριοσὴν μοῖραν—Ar. Th. 562.
Μυριοτευχος, Μυριοτευχὴς, (Μυριοτευχῆ. B.)
—Μυριοτευχοις τῶν Ατρειδων—Ib. I. T. 141.
Μυριοφορτος.
Ναῦς ἁτε μυριοφορτος,—Ep. l. 1.
Μυριοφωνος.
Δημος ὁ μυριοφωνος;—Ep. l. 5.
Μυριπνοος.
Ως με μονον προλιπουσα μυριπνοος ωχετ' αριστη. Ep. l. 7.
Μυριωπὸς.
Φοβεῖμαι τὸν μυριωπὸν εισορῶσα βεταν. Aesc. Pr. 571.
SYN. Πολυοφθαλμος.

Μυρμηξ.
—Φιλος, μυρμακι δε μυρμαξ. Theoc. 9. 31.
EPITH. Βωλοτόμος, γυητόρης, γεωμορος, δυσπαλης, εργατης, χρυσορόρος, αει μογεων.
(ως)—Μυρμακες ανηριθμοι και αμετροι. Theoc.
Μυρμηκες γαιης μυχατας τροχελοιπότες οικας,
Ερχονται βιοτοιο κεχρημενοι, ὁππότ' αρωραι
Ληια κειραμεναι καρπῶν πληθυσιν ἀλωάς.
Οι δ' αυτοι πυρόιο νεοτριβὲς αχθος εχουσιν,
Η κριθῆν· αιει δε φερων φορεοντα διωκει,
Εκ θερεος ποτι χεῖμα βορὴν σφετερην επαγοντες
Ατρητον· φῦλον δ' ολίγον τελεθει πολυμοχθον. Phoc.

Μυρμιδόνες.
Μυρμιδόνες δε καλεῦντο,—Il. β. 684.
—Ταχυπωλοι, εμοὶ εριηρες ἑταῖροι. Il. ψ. 6.
EPITH. Εγχεσιμαροι, μεγαλητορες, φιλοπτολεμοι.
—Κραδιην και θυμον εχοντες.

Μῦρμος.
Μυρμων τὸν ἑξαπεζον ανδρωσας σθρατον. Lyc. 176.
—Διὰ σθενῶν μυρμων—Ib. 890.
SYN. Μυρμηξ—σπιλάς.

Μυρομαι, Μυρω.
—Αμφὶ δ' ἑταῖροι Μυρονται—Il. τ. 213.
—Και δακρυσι μῦρεν. Hes. α. 132.
SYN. Πρεσμυρομαι, γοαω, κλαιω, θρηνεω, επικλαιω λειβω, σθαλαω, ρεω, βρεχομαι.

Μυρον, Μυρωμα
Μη μυρα λωτροχοοι τᾷ Παλλάδι, μηδ' αλαβαστρως
Οισετε—Call. 5. 15.
—Μεμυρισμαι την κεφαλὴν μυρωμασι. Ar. Ecc.
SYN. Χρισμαρ, αλειφαρ.
EPITH. Βαρυτιμον, θυίεν, κηῶεν, ευῶδες, ευοδμον, μαλακόν. ηρινον, ἡδὺ, δαιδαλεοδμον. Συριον, Τυριον. Αιγυπτιον, Φοινικινον, Σισυμβριον, Αμαρακινον, Ερπυλλινον, Μεγαλλιον.

Μυροποιὸς, Anac. 162.

Μυροβοσρυχος,
—Επὶ κροταφοις μυροβοσρυχε Ηλιοδωρας, Ep. l. 7.

Μυροπνεω.
Και μυροπνεν Δημῆς χεῶτα—Ib.

Μυροπωλης, Μυροπωλις.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπωλίδες. Ar. Ecc. 836.
SYN. Μυρεψὸς, μυρεψικὸς, μυρηρὸς.

Μυροχρισος.
Μυροχρισος λιπαρὸν βοσρυχον.—Eur. Cyc. 499.

Μυροω, Vid. Μυρίζω.
Ἤ τις μεμυρωμαι την κεφαλην μυρωμασιν. Aræ Ecc. 1109.

Μυρρινη, Μυρτινη. Vid. Μὶρτος.
—Πῦρ εχων και μυρρινας
Προθυομενος εοικε τῆς ποιητεως. Ib. Th. 37.
Μυρσινας ἱερὸν φοβαν. Eur. I. 120.

Μυρινος, Μυρσινος.
Ψολὸν γενεσθαι δεῖ σε μεχρι τᾶ μυρινᾶ. Ar. Eq. 960.
Πλορθων αποσχιζουσα μυρσινᾶν φοβην. Eur. Alc. 169.

Μυρρινων.
Και μυρρινᾶνας,—Ar. R. 156.
SYN. Μυρτεων, μυρσινεων.

Μυρσινοειδης.
—Και μυρσινοειδέας οζυς. Hom. M. 81.

Μυρσινος.
—Και Μυρσινος εσχαταωσα. Il. ε. 616.

Μυρσος.
Μυρσον ες ωτωεντα παλαιφαμενης τε αγνοιο.
E. M. Αγγεῖον εξαγνε πλεκομενον λυγων.

Μυρτιλος.
Μυρτιλες εκοιμασθη
Παγχρυσων δίφρων
Δυσανιστιν αικιαις
Πδοεριζος εκριφθεὶς,—Soph El. 511.

Μυρτις.
—Ιδε γλυκυαχέα Μυρτιν. Ep. l. 1.

Μυρτον.
Ηρινα βοσκομεθα παρθενια
Λευκοτροφα μυρτα, χαριτων τε κηπευματα. Ar. Av. 1100.

Μυρτος.
—Μυρτοιο δὲ χέρες αθικτοι. Call. 3. 201.
SYN. Μυρσινος, μυρσινη, μυρτὶς, μυρτια.
EPITH. Απαλὴ, ευοδμος.

Μυρων.
Βοιδιον ὲ χοανοις τέλυπεωπομενον, αλλ' ὑπὸ χηρως
Χαλκωθὲν, σφετερῃ ψευσατο χειρὶ Μυρων. Anac. 169.

Μῦς.
Μῦς ποτὲ δικφαλεος, γαλεης κινδυνον αλυξας. Hom. B. 9.
—Ὅπως δολιης μυας εξολεσωμεν. Ib. 150.
Ος μονος εν μυεσσιν—Ib. 257.
SYN. Σμινθα, σμινθος, ὑραξ.
EPITH. Ερυσὶς. λυχνοβόρος, παμφάγος, νυχιβόρος, σκοτιος, φιλολυχνος.
—Ἐρυσὶς κατὰ δωματα—
Σμινθος ὁ παντοπης δαιτος λιχνος, ὅδε μυαγρης
Δειλὸς, ὁ κ' εκ θανατε κερδεα λιζομενος. Ep.

Μυταγμα.
—Τό.τ' επᾶν ευπετὲς μυταγμά πως. Aesch. Supp. 1002.

Μυσαρὸς,

Μυσαρὸς, Μυσαρωπός. Vid. Πορνοσυνη.
Η ῥὰ γέ τοι, μυσαρὰ, καὶ τὶν επιχαρμα τετυγμαι ; Theoc. 2. 20.
SYN. Μυσαχθὴς, μυσαχνὸς, μιασωρ, μιαρος. μυχρὸς, ακαθαρτος, εισεχθὴς.
Μυσατ]ομαι.
Παιδων μυσαχθεσ' εισοδες—Eur. M. 1149.
SYN. Αποστρεφομαι, βδελυτ]ομαι, μυδαζομαι δυσχεραινω.
Μυσι:ς,
Το πιλιδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μυσιον. Ar. A. 438.
Μυσὶς,
—Και κρεα Μυσίδος αιης. Dion. 805.
Μυσοὶ,
—Περιαμῳ Μυσοὶ δοσαν αγλαα δ᾽ἔρα. Il. ω. 278.
EPITH. Αγερωχοι, αγχεμαχοι, ακοντισαὶ, καρτεροθυμοι.
Μυσὸς.
Αλλ' αυτὸς αὐτᾷ τᾶτ' αποσκεδω μυσος. Soph. Oed. Τ. 138.
SYN. Μιασμα, βδελυρια, προσοχθισμός. φονος
Μυσπολεω.
—Και μυσπολεῖ, ὅσις καταδεδυκώς.—Ar. V. 140.
EXP. Καταδυεται, ὡς μῦς φοιτᾷ.
Μυσαξ.
Και μυσαξ πολὺς ἔρος αρ', αυαλέοι δὲ κιχῆνοι. Theoc. 14. 4.
SYN. Γενειον, ὑπορρινιον, προπωγωνιον.
Μυσηριον, τὰ Μυσηρια
—Νομισαι δέ σε ταῦτα χρὴ μυσηρια. Ar. N. 143.
—Ισὲ μυσηρια δ' ἁγνά. Orph. H.
SYN. Απορρητον.—οργια, προτελεια τά.
EPITH. Απυον, απιστον.
Μυσηριακὸς, Μυσικὸς, Μυσηρίς.
—Φωναν χοιριων μυσηρικῶν. Ar. A. 747.
—Χοιρος εγώνυα μυσικάς. Ib. 764.
—Και τελεταις μυσηρίδας εὑρετο Βακχε. Ep. l. 3.
SYN. Μυσηριακὸς, μυσηριωδης.
Μυσης, Μυσιπόλος.
Κλῦθ' επαγων ζωὴν ὁσιαν μυσῃ νεοφαντῃ. Orph. H.
Μυσιπολες ρεκ]ῆρας, ιδ' οργιοωντας εσεσθαι. Min. 4. 220.
SYN. Μυσοπόλος, μυσιπολευτος, ἱερεύς εισηγητης.
EPITH. Ἱερὸς, ευἵερος, θεοφραδὴς.]

Τὰς δὲ σὺ εν τελεταις ὁσιας μυσας αναδ]εξαις, Θᾶσα αειθαλεας, πολυολβες, ευφρονας, ἁγνὰς, —Θνητῶν σ]ηριγμα κραταιὸν. Orph. H. 65.
Μυσις.
Μυσις ναματος ἡ Κυπρις Τμεναιοις κροτᾶσα. Anac. 18. 12.
—Μυσίδα μολπὴν. Ep. l. 5.
Μυσιλαγυνος.
—Βραχυσυμβολε, μυσιλαγυνε. Ep. l. 2.
Μυσιλη, Μισυλη.
Εγὼ δὲ μυσιλας μεμυσιλημενας Υπὸ τῆς θεᾶ (φερω) Ar. Eq. 1165.
SYN. Μυσρον.
Μυσιλλαω, Μυσιλλαομαι, Μισυλαομαι.
—Χάμφοιν χερσῖν Μυσιλλᾶται τῶν δημοσιων. Ib. 824.
SYN. Κατατρωγω—ενεργαζομαι.
Μυσιπολευτος. Vid. Μυσης
Αι τελετὰς θνητοῖς ανεδειξατε μυσιπολευτες. Orph. H Μεσ.
Μυσιπολευω, Μυσοπολευω.
Ειτε καὶ εν Φρυγιῃ σὺν μητέρι μυσιπολευεις. Orph. H.
SYN. Εορταζω, επιτελεω.
Μυτωτ]ευω.
Αὖθις τὸν αὐτὸν ανδρα μυτ]ωτευσομεν. Ar. V. 63.
SYN. Συντριβω, επικραινω, συγκοπ]ω.
Μυτωτ]όν.
—Εν μυτωτ]ῷ μετὰ τυρᾷ. Ib. Eq. 768.
—Ην ετριψαντο μυσωτὸν. Call. ap. Sch. V. 63.
SYN. Τριμμα.—πλακᾶς.
Μυχατος. Vid. Μυχος, Μυχιος.
—Ο δὲ δωματος εκ μυχατοιο Ερχεται Ερμειης.—Call. 3. 68.
Μυχθίζω.
—Και σιμὰ σεσηρως Μυχθιζεις—Ep. l. 7.
SYN. Μυζω, σ]ενω.—μυκτηριζω.
Μυχθισμός.
Κλυω—μυχθισμῶν νεκρῶν. Eur. Rh. 789.
SYN. Στεναγμα. οιμωγὴ, ολοφυρμός.
Μυχιος.
Φυλλων τε πνοιῆσι τινασσομενων μυχιῃσι. Ap. 2. 744.
SYN. Μυχιαῖος, μυχατος, ενδομυχος. εφεσιος.
Μυχμὸς
Μυχμῷ τε σ]οναχῇ τε—Od. ω. 415.
SYN. Ρογχος, κλυπος.
Μυχοιτατος.
Ιζε μυχοιτατος αιεί—Od. φ. 146.

SYN.

SYN. Ενδοτατος, εσωτατος, μυχαιτατος, μυχατος.

Μυχος, Μυχόθεν.

Εσι πολις Εφυρη μυχῷ Αργεος—Il. ζ. 152.
—Πιμπλασι μυχὸς λιμένος—Il. φ. 23.
—Πελανῳ μυχόθεν βασιλειω Aesc. Ag. 96.

SYN. Μυχιὴ, κευθμὼν, κολος. τὸ εσω, ενδον, ενδομυχον, μυχατον.

EPITH. Ανοσιτος, δειμαλέος, γλαφυρὸς, κοῖλος, ευρὺς, λιπαρὸς, οκρυοεις, πολυγναμπτος, πολυσεμὶς, πετρηεις, σκοτιος, σιγερὸς, σκιερὸς, ταρταρεος. αυλιος, πουντιος, νερτεριος.

Μυχοτροπος

Τας μυχοτροπας, τας ανδρεασριας καλῶν. Ar. Th. 399. (al. μοιχοτροπας)

Μυχερος.

Και μυχερε χοιραδων Ζαραξ. Lyc. 373.

SYN Φυλαξ.

Μυω.

Ου γάρ πω μυσαν οσσε ὑπὸ βλεφαρισιν εμοῖσιν. Il. ω. 637.

SYN. Απομυω, καμμυω, επιμυω, σκαρδαμυτλω. δενδιλλω.

Μυων.

—Ειθα παχισος
Μυὼν ανθρωπε πελεται—Il. π. 315.
Δευ' απὸ μυεων.—Ib. 324.

SYN. Γασροκνημια· μῦς.

Μυωψ.

Εδραμεν ηὔτε πορτις ακουρος, ἥντε τυπεῖσαν
Κεντρον ανεπλοισσε βοοδραισαο μυωπος. Tryph. 352.
Βᾶσσον, ὅν τε μυωπα βοῶν καλεουσιν αμορβοί. Call. Fr.
Σπερχεται ἐκ μυωπος ανθέα δεγμενος ὁρμήν. Nic.

SYN. Οιστρος εγκεντρις, κεντρον, βυκεντρον, ὑσπληγξ.

EPITH. Βοοσσόος, γυιοβόρος, οξυτόμος.—αεροφοιτος, αδηφαγος, αιόλος, δηϊος.
—Τον ἱππασῆρα μυωπα.
Χρυσεον ευκνημε κεντρον εθηκε ποδὸς.—
Κεντρα τ' εναιμμενα δικξιππoιο μυωπος.
Βυσσόφον ακροσιδηρον απειλητῆρα μυωπα. Suid.

ΜΩΛΟΣ.

—Περὶ δ' αυτῇ μῶλος ορωρει. Il. ρ. 397.
—Θανατον και μῶλον Αρηος. Il. ε. 401.

SYN. Μαχη, πορυβος, πονος, φυλοπις. βαρος.

EPITH. Αγριος, ασχετος, αλγινοεις, αιματοεις, σλονοεις.

Μωλυ.

Ριζη μεν μελαν εσκε, γαλακτι δε εικελον ανθος,
Μῶλυ δε μιν καλεουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ορυσσειν
Ανδρασι γε θνητοῖσι—Od. κ. 305.

Μωμαομαι, Μωμευω

—Τρωαὶ δέ μ' οπισσω
Πᾶσαι μωμησονται—Il. γ. 412.
—Μήτις οπισσω Μωμευη—Od. ζ. 274.

SYN. Ψεγω, μεμφομαι, εγκαλεω, λοιδορεω. επισκωπτω, επιμωμαομαι, κακιζω, κακηγορεω, προπηλακιζω

Μωμητος

—Ουκ ὁπλων σχεσιν Μωμητός—Aesc S.T. 514.

SYN. Ψεκτὸς, καταμεμπτος.

Μῶμαρ,

—Η μῶμαρ γενες. Lyc. 1134.

Μῶμος.

—Εθελεις δέ κε μῶμον αναψαι. Od. ϛ. 86.

SYN. Ψογος, ψεγμα, ονειδισμὸς, κακισμὸς, κακηγορια, λοιδορια, δικβολὴ, ονειδος. φθονος.

EPITH Ζηλημων, ελεγχὴς.

Αλλα σὺ μῶμε
Εξιθι, και ἑτερης οξὺν οδοντα βαλε.

Μωμος.

Γραμματικοι, Μωμε Στυγιε τεκνα—Ep. l. 1.
Μωμε λαιψηρας εξεφυγε πλεκυγας. Ib.

EPITH. Παναπευθὴς, τρισαλασος.

Μωνυξ.

—Και ελασσιν μωνυχας ἱππες. Il. ε. 236.

SYN. Μονωνυξ, μονοχηλος, μωνυχος, μονωνυχος

Μωραινω.

Πεζος η ναυτης δε πεῖραν
Τηνδ' εμωρανεν ταλας; Aesc. Pers. 721.

SYN. Ανοπταινω, ηλιθιαζω, ευηθιζομαι, ηλαινω, μαινομαι.

Μωρια, το μῶρον.

Σχεδον τι μωρῳ μωριαν οφλισκανω. Soph. An. 476.
Αλλ' ὡς το μῶρον ανδράσιν μεν εκ ἔνι; Eur. H. 966.

SYN. Μωροτης, μωρωσις, ευηθεια, ανοια. μοιχεια, αμαρτια

Μωρολογεω.

—Οποσοι τάδε μωρολογῶσι. Ath. 4.

Μωρολογος.

Μυθολογος τευχει και αισχορημονας ανδρας,
Μωρολογες χλευης δ' ὑγιντορας—Man. 4. 445.

Μωρος, Μωροφρων.

—Κωι μῶρα βυλευσωμεθα. Ar. Ecc 472.
—Μωροφρονες, αισχρογελωτας. Man. 4. 283.

SYN. Ανοητος, ανοησθητος, αλογος γελωτοποιός. μωκος, αφρων, ματαιος, αμβλύς.
Μωσης.
Μωσης αρτιγενεθλος επεγραφε—Nonn.
—Θεσδεος εσμεν ἑταῖροι
Θεσμοτοκε Μωσῆος—Ib.
—Υποστατηγε θεοπλε Μωσεως. Cyr. Th.
SYN. Αρισοπονος, πολυφρων, Θεσμοθετης, —Θεοειδης μαντις.

ΝΑΒΑΤΑΙΟΙ.
—Ὑπὲρ κλιτὺν Λιβανειο
Αφνειοὶ ναιεσιν επωνυμην Ναβαταῖοι. Dion 954.
Ναβλας.
Ναβλαν τιν' ὁδε ναβλας τι εσιν, επέ μοι. Ath. 4.
Ναβλισοκλυπης
Ναβλισοκλυπέας τε χορους,—Man. 4. 185.
Ναετηρ, Ναετης.
Ναζαρεθ ναετῆρα—Nonn. I.
Ναζαρεθ ναετης πελομαι—Ib.
SYN. Ναιετης, ενναετης, οικητης, οικητωρ. εγχωριος, επιχωριος, εποικος, ειοικος, μετοικος, περικτιων.
Ναι:
Ναι μα τοδε σκηπτρον—Il. α. 234.
Ναϊάδες, Ναΐδες, Vid. Νηϊαδες.
Ναΐσι και Βαχκοις—Orph.
Ναΐς. Vid. Λαΐς.
Και νυμφαν—Ναΐδα γᾶμεν. Theoc. 8. 93.
Ναιέταω, Ναιω.
Ναιεταασι πολιες—Il. δ. 45.
—Ηδ' οἱ Στυρα ναιεταασκον. Ib 6. 539.
Τρωων οι ναιεσι κατὰ πτολιν—Ib. 130.
Ος ῥ' εν Υλη ναιεσκε—Il. ε. 708.
Νησων, αἱ ναιουσι περην αλος—Il. 6. 626.
SYN. Οικεω, κατοικεω. διατριβω.—ναιομαι. κειμαι.
Νακη, Νακος.
Αν δε νακην ἑλετ' αιγός—Od. ξ. 530.
—Τό μεν νακος εχθὲς εκλεψεν Theoc. 5. 7.
SYN. Δερμα, βυρσα. κωδιον.
Νᾶμα.
—Και Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες Νᾶμα—Theoc. 7. 116.
SYN. Νασμὸς, ῥεῖθρον, ρεέθρον, ρεῦμα, ρεος, χυσις, απορραξ, απορροὴ, ρυαξ, λειβηθρον, οχετος, κρηνὸς.—ὑδωρ (ποτόν.)
EPITH. Αεναον, αργυρεον, γλυκὺ, ἱμερόεν, ἱερὸν, θεοφιλὲς, θεοπνευστον, καλλιρεον, καθαρὸν, πανυφελεν, ὑγιεινὸν, φαιδρὸν, φιλησονον, χρυσορρυτον, ωραῖον.
Νανος, (ὁ Οδυσσεύς.)
Νανος πλαναισι πασιν' ερευνησας μυχὸν
Αλός τε και γῆς'—Lyc. 1244.
Ναυοφυὴς, Ναυποφυής.
Ναυποφυεῖς,—Arist. Pa. 790.
SYN. Ναυωδης. ανθρωπαριον.
Ναξιος.
—Ξὺν Ναξιαις σαῖς Θυάσι—Soph. An. 1164.
Ναξιεργης.
Το πλεῖον εσαι Ναξιεργὴς καυθαρος. Ar. Pa. 142.
Ναξος.
Ναξοσ', ηδὲ Παρος,—Hom. A. 44.
Ναὸς, Att. Νεὼς, Νεός.
Μητρὶ φιλα καὶ πατρὶ θυωδεας εισατο ναώς. Theoc. 17. 123.
—Προς ναὸν Αθηναιης αγελείης. Il. ζ. 269.
SYN. Ανακτορον, ἕδος, ἱερὸν, σηκὸς, τεμενος. αλσος. εδωλεῖον.
EPITH. Αργυροφεγγὴς, αιπυδμητος, ἁγιος, ακηρατος, αχραντος, αυγαλέος, ακηρεφὴς. επηρατος. ευλαιγξ. ευωδης, ευκιων, ευκλεὴς, ευσυλος, ζαθεος. θυωδης, θεοκλητος, θεοτερπὴς, θεοδμητος, θεοτευκτος, θεοδεγμων, ἱμερτὸς, ερικυδὴς, ἱερὸς, κηωδης, λιθοξοανος, λιθωδης, περικαλλὴς, πολυκλαυστος, πολυλλιστος, πολυολβος, πανδοκος, πιων, καλλιθ' μεθλος. ὑψιθεμεθλος, ὑψοροφος, τιμιος, χαριεις, χρυσαμπυξ; χρυσαυγὴς.
PHR. Κλισιη θεοτερπὴς. Apollin.
Ναοφυλαξ, Νεωφυλαξ.
Ω ναοφυλακες βωμιοί τ' επισάται. Eur. I. T. 1284.
SYN. Ιεροκομος, ἱεροδουλος, ζακόρος, ἱεροφυλαξ, νεωκόρος, νηοκόρος, νηοπόλις, προπολος. σηκηκόρος, τεμενοῦχος, φαιδρυντής.
Ναπη, Ναπος.
—Και πρωονες ακροι, Και ναπαι,—Il. π. 300.
Λατμιον αν ναπος ἦλθε—Theoc. 20. 39.

SYN.

SYN. Αγκος, δρυμος, συναγκεια, κοιλας, αλσος, τοπος ορεινος, συμφυτος.
EPITH. Βαθυσερνος, επηρεφης, ευϋδρος, ερημαια, μακεδνη, κισσοφορος, νιφοβολος, ενκοιλοπεδος, πολυρρηνος, πολυθηρος, συσκιος, σκιερα, ὑλιμος, ὑλοκομος, χλοηρα.

Ναπαῖος.
—Ναπαιαις εν Κιθαιρωνος πλυχαῖς. Soph. Oed. T. 1045.
SYN. Ναπωδης, δρυμωδης, ὑλωδης.

Ναπυ.
Κἀβλεψε ναπυ—Ar. Eq. 628.
SYN. Σινηπι.
EXP. Δριμὺ, οργίλον.

Ναρδος.
Ναρδε τ' ευσαθεος δραχμηϊον αχθος ελεσθαι. Nic.
—Και ες κυανοτριχα χαιτην
Ναρδον, ὑπὸ γλαυκῆς κλειομενην ὑαλῳ. Ep Suid.
EPITH. Ευσαχυς.—σισικὴ, πολυτιμος.

Ναρθηξ.
Εν κοιλῳ ναρθηκι,—Hes. ε. 52.
—Και πυροκαιταν
Ναρθηκα, κροταφων πλακτορα νηπιαχων. Ep. Suid.
SYN. Ναρθηκια, ραβδος, πλησιγξ.
EPITH. Βριαρὸς, υηροκομος, απολεμος, θηροφονος, πυρσοφορος, πυρσοτοκος, ρινοτομος, μυσιπολος, ἱερος.

Ναρθηκοπληρωτος.
Ναρθηκοπληρωτον δε θηρῶμαι πυρες
Πηγὴν κλοπαιαν—Aesch. Pr. 109.

Ναρθηκοφορος. Vid. Βακχος.
Πολλοὶ μεν ναρθηκοφοροι, παῦροι δε τε Βακχοι. Prov. Ep. l. 1.

Ναρκαω.
—Ναρκησε δε χειρ επὶ καρπῷ Il. Φ. 328.
SYN. Αργεω, βλακευω, αποναρκᾶμαι, νωθρευω, νωθραινω, μαλακιζομαι, κατοκνεω, λυομαι, εκναρκαω.

Ναρκα, Ναρκη.
Ἡ σπαρον, ἡ ναρκας αγελητίδας—Ath. 7.
—Ωσπερ ναρκη μιν κατα τῆς χειρὸς καταχεῖται. Ar. V. 711.
Οἷον δὴ ναρκη τερενοχροϊ φαρμακον αλκῆς. Opp. ἁλ. 2.
SYN. Ναρκωσις, ναρκημα, ναρκησις. βλακεια. οκνηρια, μυρμηκιασις, αναισθησια, νωθρωτης—ιχθυς.
EPITH. Αφρων.

Ναρκισσος.
Α δὲ καλα ναρκισσος επ' αρκευθοισι κομασαι. Theoc. 1. 133.
SYN. Λειριον, λιριον.
EPITH. Εὔπνοος, εὐχροος, ὑγρὸς, φιλομβρος.
Θαλλει δ' ηρανιας ὑπ' αχνας
Ο καλλιβοτρυς κατ' ἠμαρ αιὲ
Ναρκισσος, μεγαλαιν θεαῖν
Αρχαῖον στεφανωμα.—Soph Oed. C. 715.

Ναρκισσος.
—Και ε Ναρκισσος ακυει. Nonn. l. 11.
Ειχε δὲ Ναρκισσοιο φερωνυμα φυλλα κορυμβων. Ib l. 48.
EPITH. Ποθοβλητος, ἱμερσις, καλλιρροος.

Ναρος.
Προς ναρα δε κρηναῖα χωρεμεν ποτα. Soph. E. M.
SYN. Υγρὸς.—αφρων μωρὸς. (Hes.)

Νασμὸς.
—Μελισσουρυτων απὸ νασμᾶν. Orph. 572.
SYN. Νᾶμα. ομβρος. κατακλυσμὸς. απορροια.
EPITH. Μελαναυγὴς.

Νασσω.
Αμφὶ δὲ γαῖαν εναξε—Od φ. 122.
SYN. Επινασσω, επεμβαλλω, εμφορεω, συμπληροω. βυω. ὁμαλιζω. θλιβω.

Νασης.
Νασης Αμφιμακὸστε, Νομιονος αγλαα τεκνα. Il. ε. 870.

Νασος.
—Λαρῳ νασὸς θυειν μελιτεσσας. Ar. Av. 568.
Πριν αν κρατησῃ νασὸν ευσοχῳ λιθῳ. Lyc. 528.
SYN. Πλακὲς, θερμὸς αρτος μετ' ελαιου.—πυκνὸς, μη ἐχων τι κεφον.

Ναυαγια, Ναυαγιον.
—Χειμωνι και ναυαγιαις. Ar. Th. 880.
Ναυαγιων Κρισσαῖον ἱππικων πεδον. Soph. El. 732.
SYN. Ναυφθορια.—εκβρασμα. πλῶμα.
—Νῆα διαρραισθεῖσαν αελλαις
Αινὰ Ποσειδαωνος αμειλικτοιο τυχουσαν. Opp.
—Στεναγμων εκβεβρασμενων πελαγων
Συν ἠμιθραυστοις ἱκριοις.—Lyc.

Ναυαρχια.
Κραινων ἁπασης Μολοπος ναυαρχιας. Lyc. 733.
SYN. Ναυκληρια.

Ναυαρχος.
Ουτε ναυαρχης μολεῖν. Soph. Aj. 1249.
SYN. Ναυκρατης, ναυκρατωρ, στολαρχὴς, στολαρχος, κυβερνητὴρ αποστολεὺς. ναυτιδιος.

Ναυατης, Ναυβατης. Vid. Ναυτης.
Φοβος δ' ἦν ναυαταις πεγξαι πεδα. Eur. I. T. 1380.
Ιω μοι φιλοι ναυβαται. Soph. Aj. 348.

Ναιβατος.
—Ναυβατῳ σ[ολω . Ph. 273.
Ναυβολιδης. Vid Ιφιτος.
Ναυδετον.
Και ναυδετ' ανηλατο πρυμνᾶν. Eur. Tro. 811.
SYN. Προτονος, καλως, πρυμνησιον.
Ναυηγὸς pro Ναυαγός.
—Ου λησεις γε θεὸς—
Ναυηγὸν ριψας απὸ σωματος, ὡς απὸ πετρης. Hom. B. 93.
Ναυκρατιτης (στεφανος)
Τες μεν ραδινας, τον δε Ναυκρατιτην. Anac. 87.
Ναυκληρεω.
Συ δ' αυτὸς γνῶθι ναυκληρῶν πολιν. Aesc. S. T. 658.
SYN. Ναυτιλλομαι, ναυαρχεω, κυβερναω, πειρεπω, σωζω.
Ναυκληρια.
Αλλ' ηδὲ ναυκληριαν—Στειβας—Eur. Alc. 109.
SYN. Ναυαρχια.—ναυτιλια.—σ[ολος.—το ναυτικόν.
Ναυκληρος,
Πλεων γαρ ὁ ναυκληρος η πολλῷ σ[ολῳ. Soph. Ph. 554.
Ναυκρατης. Nom. pr.
—Διὰ χαριν Αισχυλη τῷ
Ναυκρατει, ευχωλας τασδ' υποδεξαμενος. Anac. 188.
Ναυκρατωρ. Vid. Ναυαρχος.
Οὐ' εσὶν ἡμῖν ναυκρατωρ ὁ παῖς—Soph. Ph. 1100.
Ναῦλος, Ναῦλον.
Εκβαιν' αποδος τον ναῦλον—Ar. R. 272.
SYN. Ναῦσθλον, πορθμεῖον, πορθμῖον, επιβατηριον—ναβλας—εφοδιον.
Ναυλοχος.
Ναυλοχον ες λιμένα—Od. κ. 141.
EXP. Τας ναῦς κρυπ[ων, η υποδεχομενος.—ναυφραικτος. ναυσαθμος—ευδιος.
Ναυμαχεω.
Τι γαρ εγω κε εναυμαχην; Ar R. 33.
—Η κακοῖς τοσετος ναυμαχῆν.—Ib. V. 477.
SYN. Διαναυμαχεω συμμαχεω.
Ναύμαχος.
Νωμα δε ξυσὸν μεγα ναύμαχον εν παλαμησι, Il. ο. 677.
EXP. Προς ναυμαχιαν επιτηδειος.—ναυμαχῆς.
Ναυπηγεω, Ναυπηγεομαι.
Τις χαλκευειν, η ναυπηγῆν,—Ar. Pl. 513.
—Ουδὲ ναυπηγημενος. Ib. Eq. 912.
Ναυπαγετης.
—Πεντηκοντα σὺν ναυπηγεταις. Lyc. 873.
SYN. Ναυπηγὸς, νεηγὸς, νεωπιὸς.
Ναυπηγης.
—Ιδ' εν ναυπηγέσι τεχναις. Man. 4. 323.
Ναυπηγια.
Ναυπηγιαν δ' ὡς εἴ τις αρμοζων ανήρ. Eur. C. 459.
SYN. Ναυπηγησια.
Ναυπλιειος.
—Λιμενα—Ναυπλιειον—Ib. Or. 54.
Ναυπλιος.
—Θοιο—Δαναοιο γενεθλη
Ναυπλιος,—ος περὶ παντας εκαινυτο ναυτιλιησιν. Ap. 1. 134.
—Αμυμωνης φιλος ὑὸς,
Ον τεκεν ευπλοκαμος περικλυτῳ Ενοσιγαιῳ,
Αγλαὸν ηνορεην, δεμας εικελον αθανατοισι. Orph. 200.
Ναυπορος. Vid. Ναυσιπορος.
—Λιμενης σ[ομα ναυπορον.—Ap. 4. 1546.
—Επ' ακτὰς ναυπορους τῆς Παλλάδος, Aesch. Eum. 10.
Νᾶυς, Νῆυς.
—Εμιμνεν ὑπερ ψαμαθοις ἁλιη νᾶυς. Orph.
Τῶν μεν πεντηκοντα νεες κιον,—Il. β. 509.
Καδ δ' εβαλον προπαροιθε νεὸς,—Od. κ. 172.
Πῦρ ες νῆα φεροντα—Il. ο 422.
Νηῦς τε κατειρυσαι,—Od. θ. 150.
SYN. Πλοια, ὁλκας, πευκη, σκαφος.
EPITH. Αμφιελισσα, αραιὰ, ασκελιος, αγχιαλος, αμεμφὴς, ἁλισρεπ[ος, ἁλισρομος, ἁλιπλανὴς, ακοντοφορος, γλαφυρὰ, βαθεῖα, επηρετμος, εἴσω, ευσσελμος, ευπρυμνος, ευκλεὴς, ευεργὴς, εὔζυγος, ευκρυερὸς, ευπρωρος, εὔξοος, ευπρης, ευπλοος, ευχροος, εκατονζυγος, εικοσορος, επικαρσια, επαρτὴς, ευσερης, ευσκαρθμος, ευγομφωτος, ευκραιρος, ευρομος, ευρεῖα, ευθυδρομος, ερυμνὴ, εγρεμοχθος, αελλομαχος, βαθυτερμων, δολιχὴ, δολιχηρετμος, δορυταγὴς, θοὰ. Θαλασσοπορος, λινοπ[ερυξ, ὑποπ[ερος, ὁμοπ[ερος. κορωνὶς, κυανοπρωρος, ταυπρωρος, κυφὴ, μυριοφορτος, μελαινα, μιλτοπαρηος, μεγακητης, ποντοπλανος, ποντοπόρος, πρωτοπλοος, περικαλλὴς, πεντηκοντορος, πολυκλὴις, πολυζυγος, πολυγομφος, πολυφορτος, ροθιος, ὑγροσκελὴς, ὑποδρυχια, ὑψιμελαινα, σ[ονοεσσα, φοινικοπαρηος, φορτὶς, φηγινεα, φοιταλεα, ωκυπορος, ωκυαλος, ωκεῖα, ωκυπ[ερος, ωκυπομπος, ποικιλοστολος, τρισκαλμος, χαλκεμβολὰς, καλλιχορος, ορθοκραιρα, ταχυγνος, κακοξεινος, φερεσσακὴς.—αναες νᾶες. Aesch.—νηλιφὴς, ανηλιφὴς, πισσαλιφὴς.
PHR. Αρμα θαλασσης. Opp.—δειρος ὑδατων. Nonn. ναυτιλων οχηματα. Aesc. φερεκλειος

κλειοι πωλες. Lyc.—ἅλος ἵπποι. Hom —ανεμων πλερον Ep —ναΐη απηνη. Eur —πλωτὴ απηνη. Dion —ευπλοος, ερισθρωος, ῥᾳδίης, φιλαλις, κ ταχρακτος, αρρακτος, ανερματισος ναῦς.

Ναυσθλοω, Ναυσθλοομαι. Vid. Εκναυσθλοω.
—Ου ναισθλωσομαι. Ar. Pa 125.
EXP. Νεως επιβαινομαι,—ναῦν μισθοομαι. Hesych. ναυλοω, ναυτολογεω· αποκομιζω.

Ναυσιαω, Ναυτιαω.
Ουκ εσθ' ὁπως ε ναυτιᾷς—Ib. Th. 889.
SYN. Καρδιωτλω, ασαομαι.—αποπλυω.

Ναυσιβατης, Vid. Ναυτης.
Ναυσιβατας—και ὑδατος ἱσορας ανδρας. Man. 1. 323.

Ναυσιη, Ναυτιη.
Τον δ' ανδρα τὸν παρόντα ναυσιη διδοῖ. Sim.
SYN. Ναυσιασις, ναυτιασις, ναυτιασμὸς, ασθ βδελυγμός.

Ναυσιδρομος.
Μυσαις εν ποντῳ ναυσιδρομον ἔρον αγεσα. Orph. H.

Ναυσιθοος.
Ναυσιθοον μεγαθυμον, ὃς εν Φαιηξιν ανασσε. Od. η. 62.

Ναυσικαα.
—Αθανατῃσι φυὴν, και εἶδος ὁμοιη,
Ναυσικαα θυγατηρ μεγαλητορος Αλκινοοιο. Od. ζ. 17.
EPITH. Λευκωλενος, εὐπεπλος.

Ναυσικλειτος, Ναυσικλυτος.
—Κερη ναυσικλειτοιο Δυμαντος. Od. ζ. 22.
Φαιηκες—ναυσικλυτοι ανδρες. Ib. θ. 191.

Ναυσινοος.
Ναυσιθοον δ' Οδυσῆϊ καλυψω δῖα θεαων,
Γεινατο, Ναυσινόοντε,—Hes. θ. 1017.

Ναυσιπομπος. Vid. Ναυσιδρομος.
—Ωσε ναυσιπομπον αυραν. Eur. Ph. 1741.

Ναυσιπόρος.
—Αχαιῶν τε πλατας ναυσιπορους. Ib. I. A. 173.
Ναυσιπόρος στρατος. Ib. Rh. 48.
SYN. Ναυσιφορητος. Item. ναυσιπορος, πλωϊκὸς. ναυσιπερατος.

Ναυσισσος.
Ναυσισσον ὑδριν ιδων. Pind. Pyth. 1.

Ναυσιφορητος.
Ναυσιφορητοις δ' ανδρασι—Ib.
SYN. Ναυσιπόρος, ναυτικὸς, ναυβατης.

Ναυσαθμος, Ναυσαθμον.
Πυρὰ κατ' αντιπρωρα ναυσαθμων δαιεται. Eur. Rh. 136.
SYN. Λιμην, ναυλοχος, νεωριον, επινειον, νεὼν.—ναυλοχοι λιμένες, ἑδραι.—ναυφραχτος.

Ναυσολεω.
Εξ Ιλιος—νὺν—ναυσολῶ. Soph. Ph. 248.
SYN. Ναυτιλλομαι,—ναυκληρεω.

Ναυσολημα, Ναυσολια. Vid. Ναυτιλια.
Ποντε τε ναυσολημαται—Eur. Supp. 209.
Κλεωὰν επὶ ναυσολιαν. Ib. Andr. 796.

Ναυσολος.
—Ναυσολον θεωρίδα. Aesc. S. T. 864.

Ναυτης.
—Τρομεεσι δ' ἁ τε φρενα ναῦται. Il. ο. 627.
SYN. Ναυατης, ναυσιβατης, ναυβατης, νησβατης, επιβατης, ναυτικὸς, ναυτίλος, πλωΐτης, πλωτὴρ, παραλος, πορθμευς, ναυκληρος.
EPITH. Αταρβὴς, ἁλιπλοος, μογερὸς, ποντοπόρος, μισοφόρος, φιλεμπορος.
PHR. Νηὸς ποιμήν. Aesc. Γενος ναΐας αρωγὸν τεχνας. Soph.
Ος περι μεν βυκταισι και αργηεσσιν αελλαις
Νῆα κατιθυνειν δεδαεν πολυμητιδι τεχνη. Orp.

Ναυτιοεις. Vid. Μυδαζομαι.
SYN. Ναυτιωδης.

Ναυτικὸς.
—Ναυτικὴ τ' αναρχια, Κρεσων πυρός. Eur. Hec. 605.
—Τὸ ναυτικὸν στρατευμ' Αχαιῶν. Soph. Ph. 59.
SYN. Ναυτίλος, νηΐος, νηΐτης.

Ναυτιλια.
—Οσσον περιγινομεθ' αλλων Ναυτιλιη. Od. θ. 253
SYN. Πλοῦς, πλοος, πλεῦσις, νεῦσις, ναυσολια. ναυσολημα. ναυκληρια
EPITH. Καλὸς, ἐριος, κρυερὰ, ισομετρος, δυσπεμφελος, πολυκηδὴς, πολυσκαλμος, πολυκλαυτος, πυκινή
Και βαρὺν ατιρῆς ναυτιλιης καματον. Ep.

Ναυτιλλομαι.
Ως αν επισμυγερῶς ναυτιλλεται ἑνεκα πατρὸς. Od δ. 672.
SYN. Αποπλεω, πλεω, ναυσολεω, νηοπορεω.
PHR. Διασχιζειν νῶτα θαλασσης. Nonn.
—Ὑπ' ειρεσιησιν κῦμα χαρασσειν.
Λῦσον απ' ευορμων δολιχὰ πρυμνησια νηῶν,
Ευτροχα τ' εκπετασας λαιφεα ποντοπορει. Ep.
Οιδ' αρ' απ' ειρεσιην επεχον χεῖράς τε νοον τε,
Ακμητοι βασιλῆες· ετετμετο δ' ασπετος ἁλμη,
Αφρῳ ἁμ' οἰδαινοντος ὑπο τροπιν ενθα και ενθα. Orph.

Ναυτιλος. Vid. Ναυτης.
—Φεῦγε θαλατ]η
Συμμισγειν εριφων, ναυτίλε, δρομεων. Call. Ep. 23.

Ναυτιλοφθόρος,
Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορας σκοπάς. Lyc. 630.
Ναυφάγος.
—Ουδὲ ναυφάγοι
Λιξασι πευθος δυσμενῆς φρικτωριαι. Lyc. 1095.
Ναυφθορίη
—Απὸ σλυγερῆς ὁς καμε ναυφθοριης. Ep. l. 3.
Ναυφθορος
Πεπλυς δ' αμειψας αντὶ ναυφθορα σλολῆς. Eur. Hel. 1398.
Ναυφρακτος.
Ιωνων ναυφρακτος Αρης. Aesc. Pers. 955.
—Εὐ τε ναυφρακτῳ σλρατῳ. Ar. Eq. 564.
S Y N. Ναυτικὸς.—ναύλοχος.
Ναω.
Καὶ κεν οἱ Αργεῖ νασσα πολιν—Od. δ. 174.
S Y N. Ιδρυω. κατοικεω.
Ναω.
—Καὶ φρεατα μακρὰ ναουσιν. Il. φ. 197.
S Y N. Ρεω, βρυω βλυζω.

N E

ΝΕΑΓΓΕΛΤΟΣ.
—Τὴν νεαγγελτον φατιν. Aesc. Ch. 734.
Νεαγενὴς, Νεηγενής. Vid. Νεογιλὸς.
Χρὴ δέ σε λαβεῖσαν τόνδε μοσχον νεαγενῆ. Eur. I. A. 1623.
Ἥβρε; κοιμησασα νεηγενέας—Od. δ. 336.
Νεαζω.
Ποι; μων νεαζων κχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν; Eur. Ph. 730.
S Y N. Νεανισκευω, νεανιευομαι, νεανιζω, νεανιασκομαι, κωμαζω, αταλλω,—αφνειοομαι.
Νεάζον, τα. Vid. Νεοτης
Το γαρ νεάζον εν τοιοῖσδε βοσκεται
Χωροισιν αὐτῆ—Soph. Tr. 147.
Νειρα
Ας τεκεν Ἠελιῳ ὑπεριονι δῖα Νειρα. Od. μ. 133.
Νειρετος.
—Λιπεσα μεν πολιν νειρετον. Aesc. Ag. 1074.
Νεάκοντος, Νεηκονής
Νεακοντον αἷμα χερῶν εχων. Soph. El. 1410.
Σιδηροβρῶτι θηγανη νεηκονής. Ib. Aj 831.
S Y N. Νεηκὴς, νεοθηγὴς, νεοθηκτος, νεοσμηκτος.
Νεανδρος.
Αλκη νεανδρος—Lyc. 1345.
Νεανιας, Νεηνιας.
Ηδη πεφυκὸτ' εκτελῆ νεανίαν. Eur. I. 780.
Ανδρες κοιμησαντο νεηνίαι—Od. ξ. 524.
—Νεηνίη ανδρὶ εοικὼς
Πρωθηβη, καλαι δε περισσειουτο εθειραι
Κυανεαι, φῶρος δὲ περὶ σλιβαροῖς εχεν ωμοις
Πορφυρεον,—Hom. Vl. 3.
S Y N. Νεος.—νεανικὸς. τολμηρος.
Νεανιδος,
Υμεις δε νεανιδοισιν αγκαλαις επι
Δεξασθε,—Eur. I. A. 615.
Νεανικὸς.
—Παρ' ἡμῖν δ' ην φοβος νεανικὸς. Ib. Hipp. 1204.
S Y N. Νεαρὸς, νεωτερικὸς, μειρακιωδης, ισχυρὸς, αγηνωρ, ανδρῶδης.—μεγας.
Νεανικῶς
Κἀτυπτε δη με νεανικῶς,—Ar. V. 1298.
S Y N. Ισχυρῶς. γενναιως. νεαρῶς.
Νεᾶνις, Νεῆνις.
Ω δυσαλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανιδων; Soph. Tr. 312.
—Ζωῆσι νεηνίσιν εοικυῖαι. Il. σ 410.
S Y N. Κερασιον
Νεανισκεω, Νεανισκευομαι Vid Νεαζω.
Αυτὴ νεανισκευοντος επιθυμησέ μυ. Suid.
Νεανίσκος. Vid. Νεος.
Αλλ', ὦ νεανίσκ', ικ εῶ τὴν μειρακα
Μισεῖν σε ταυτην.—Ar. Pl. 1172.
Νεασιδὸς. Vid. Ηριννα.
Νεαρὸς.
Ως τε γὰρ η παῖδες νεαροί,—Il. ζ 289.
S Y N Νεος, μικρὸς, ἄπαλὸς, νηπιος, νεανικὸς, νεοτησιος, νεοπρεπὴς.
Νέατος, Νεατος.
—Πολις—νεατη Πυλε ημαθοεντος. Il. λ. 711.
—Εκειτο δε νειατος αλλων. Ib. ξ. 295.
S Y N. Εσχατος, ὑστατος, νεωτατος. νειαιρος.
Νεαω.
—Θερος δε νεωμενη κ σ' απατησει. Hes. ε 460.
S Y N. Νεὸω, καινιζω, ανανεαζω, εκνεαζω, νεαροποιῶ. νεκρεγω.
Νεβριδοπεπλος, Νεβριδοστολος. Vid. Βαχχος.
Νεβρειος,
Ου γάρ πω νεβρεια δι' οσέα τέτρηνοντο. Call. 3. 244.
Νεβρωδης: Vid. Βακχος.
Νεβρὶς, (ελαφε δερμα.)
Νεβρίδα, την πηραν,—Theoc. Ep. 2. 4.
E P I T H. Αβρὰ, επωμαδια.
Νεβροχαρὴς. Vid. Απολλων.
Νεβρὸς. Vid. Κεμας.
—Τεθηπότες, ηὔτε νεβροί. Il. δ. 243.
E P I T H. Αιολοδερμὸς, αμνοφόρος, γαλαθηνὸς, νεηγενὴς, νεοθηλὴς, αελλοπους, αναλκις,

αναλκις, κυνωπῶς, δασυθριξ, λαχνηεσσα, δαιδαλεα, οφεσσινομος, ποικιλονωτος, φιλοσκοπελος.

Νεηθαλής. Vid. Νεοθαλής.

Αγ', ὦ νεηθαλὲς,—προπολευμα δαφνας. Eur. I. 112.

Νεικης. Vid. Νεακοντος.

Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι—Il. ν. 391.

Νεηλυς

Θρηϊκες οἱδ' απανευθε νεηλυδες εσχατοι αλλων. Il. κ. 434.

SYN. Ξυνηλυς, επηλυς, νεαρὸς, νεωτερος, νεοσυλλεκτος.

Νεηφατος.

—Τήνδε νεηφατον οσσαν ακουω. Hom. M 442.

Νεαιρος. Vid. Νεατος.

Τον βαλε νεαιραν κατὰ γαστέρα —Il. π. 465.

Νεικεω, Νεικεω.

Αλλα τιη ερίδας και νεικεα νῶϊν αναγω Νεικεῖν αλληλοισιν εναντιον—Il. υ. 252.

—Τῶ γαρ νεικεεσκε —Il. ζ. 221.

Νεικεειν βασιληας οτεδειοις επεεσσιν. Ib 277.

SYN. Διηριαομαι, κακολογεω, λοιδορεω, ὑβριζω, ονειδιζω —κρινω.

Νεῖκος.

—Τῶ ἑνεκα νεῖκος ορωρεν. Il. γ. 87.

SYN. Νεικη, φιλονεικεια, ερις, δῆρις, λοιδορια, μαχη

EPITH. Ακριτον, αρητον, αργαλεον, αμφιρυτον, λευγαλεον, κρατερὸν, ολοὸν, ισορροπον, ὁμοιϊον, ὑπερβιον.

—Τ' ἀφιλοφων τε λογων κερθαιολα νεικη. Arist.

Νειλεως.

—Πολιν ες Νειλεω αγλαὰν,

Οππα Κυπριδος ἱερὸν καλαμῳ χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῷ Theoc. 28. 3.

Νειλος.

—Οτε πληθοντι ρεεθρῳ

Νειλος απὸ κρημνοῖο κατερχεται Αιθιοπῆος. Call. in. 4 208.

EPITH. Αναρρους, ανυεφελος, αχειμων, αναυρος, αλιτης, βαθὺς, επλαπορος, επλασομος, νοτιος, καλλιρροος, καρτοδοτης, φερεκαρπος, σλαχυωδης, σλαχυρηφορος, πυροφορος, πολυσχιδὴς, πολυρρειθος, πολυθεμμων, πολυσπορος, πλατυρροος, μεγας.

Νειλὸς πε ὑπὸ γαῖαν αποκρυψει μελαν ὑδωρ. Sib.

—Αναβλυζων, δι' ερὰν ὁτε βωλακα θρυπτει. Theoc.

Μελαμβαθης, Αιθιοψ, Αιγυπτιος, Τριτων, πλαμος.

—Αλφεσιβοιον ὑδωρ. Aesch. Αιγυπτιος Ζεὺς. Ath.

Επλα δια σπεματων ειλιγμένος εις ἁλα πικρὴν, Υδασι πιαινων λιπαρὸν πεδον Αιγυπτοιο. Nonn.

Νειλε μὲν αἰδε καλλιπαρθενοι ρ αι, Ος αντι δια ψεκαδος, Αιγυπτον πεδον, Λευκῆς τακεισης χιονος ὑγραινει γυας. Eur.

Νειλοθερὴς,

Δαπλω τὰν ἁπαλὰν

Νειλοθερῆ ψαφιδ'. Aesc. Supp. 74.

Νειλῶτις, Νειλωὶς

Οὗτος σ' ὁδωσει τὴν τριγωνον ες χθόνα Νειλῶτιν,—Ib. Pr. 812.

Πυραμιδες δ' ετι νῦν Νειλωΐδες,—Ep. l. 4.

Νειόθεν, Νειόθι, Νεοθεν

Νειόθεν εκ κραδιης—Il. κ 10.

—Τά πε μαλα νειόθι λιμνης Κεισεται—Ib. φ. 317.

SYN. Κατωθεν, εκ βαθες. νερθε, νερθεν.

Νειὸς, Νεὸς.

Εν δ' ετεθει νειὸν μαλακην, πιειραν αρουραν, Ευρεῖαν, τριπολον,—Il σ. 541.

Και τις γεωργὸς πυρὸν εις νεὸν σπειρας. Suid.

SYN Νεασις, νεατη, νεασιμον, νεωμα,—ἡ αρσιμος γῆ

EPITH Απαλὴ, βαθεῖα, οκρυοεσσα, σιυφελὴ τετραγυος.

Νεῶς αλεξιαρη, παιδων ευκηλητειρα. Hes.

Νεισσομαι, Νεισομαι.

—Ουδ' επὶ νηῶν Νεισσονται —Hes. ε. 235.

SYN. Νεομαι, πλεω.

Νειστομευς.

Χαλκὸν αροτρητὴν κλασιβωλακα νειστομῆα, Ep. l. 6.

Νεκὰς, Νεκρὸς, Νεκύς.

—Πηματ' επασχον εν αινῇσιν νεκαδεσσιν. Il. ε 886

—Νεκρὸς δε οἱ εκπεσε χειρὸς. Il. δ. 493.

—Νεκυν ἑτερωσ' εὐουντα. Ib. 492.

—Πυραὶ νεκυων καιοντο θαμειαί. Ib. α. 52.

Αυτὶς τ' αμφὶ νεκυι κατατεθνειῶτι μαχωμαι. Il π. 526.

SYN. Πτῶμα —απνους, αφανὴς, αλιβας, λιποβιος, ενερος, φθιμενος, αποφθιμενος, κειμενος, καμὼν, οιχομενος, κατοιχομενος, τεθνεὼς, τεθνηκὼς, φωτολιγιος.

EPITH. Ασωματος, αψυχος, αδρανος, αναισθητος, ατνους, αναυδος, αμιδητος, αρπαϊατος, δηιλὸς, λιποφθογγὸς, μυδαλέος, δυσπενθὴς, κρυερὸς, πολυθρηνος, φρικαλέος.

Νεκρὸς γαρ ἕτος ἑνεκα σμικρᾶς πνοῆς. Eur.

—Νεκυων σκιοειδέα μορφὴν. Man.

Νεκροβαρὴς.

—Νεκροβαρὴς ακατος. Ep. l. 4.

Νεκροδεγμων,

Νεκροδεγμων, Νεκροδόκος.
—Αϊδης τῆ νεκροδεγμονος. Aesc. Pr. 153.
Νεκροδόκον κλιντῆρα—Ep I. 3.
Νεκρομαντις.
Και νεκρομαντιν πεμπελον διζησεται. Lyc 632.
SYN. Νεκυομαντις.
Νεκροδερκής.
Ψυχῆ δερκομενοι νεκροδερκῆ νερτερομορφοι
Εντε καταγελιαισι θεῶν μηνισμασί τ' αιὲ
Οξυχολοι, λυπρὸν βιοτε τελος αθρησασιν. Man. 4. 555.
Νεκροθηκη.
—Και νεκροθηκης ὁ χρεμπτομενος. Eur. Fr.
Νεκροπέρνας.
Ο νεκροπέρνας, ὁς προσθεμαινων ποτμον Lyc 276.
Νεκροπομπος.
—Αϊδης—νεκροπομπος—Eur. Alc. 446.
Νεκροταγος.
—Αντιπορθησει
Χθονα τε νεκροταγε—Lyc. 1399.
Νεκροταφος.—Νεκρονομης.
—Θρηνητορας ανδρας, ασεμνας.
Κεδροχυρεις σορεσργα τεχνης καινισματ' εχευται,
Νεκροταφης, κλαυσῖρας αποφθιμενων, νεκρονομας. Man 4. 100.
Νεκυιπολος.
—Εις αϊδην πεμψει νεκυιπόλος αϊσα. Man. 1. 330.
Νεκυοσσόος.
—Μεροπων νεκυοσσόος ἀρη. Nonn. I. 5.
—Λιποφθογγοιο δε νεκρε
Απνοον εψυχωσε δεμας νεκυοσσοος ηχώ. Ib. 11.
Νεκυηγὸς, Νεκυοστόλος. (Χαρων)
Αϊδος ὦ νεκυηγέ.—Ep. I 3.
—Νεκυοστολε—πορθμευ. Ib.
Νεκυϊσμός.
Οις λεκανοσκοπιη πιστευεται, η νεκυϊσμός. Man. 4 213.
Νεκταρ
—Μετα δε σφισι ποτνια Ηβη
Νεκταρ εφυσχοει,—Il. δ. 3.
Βαρβιτ' ανεκρεκε νεκταρ εναρμονιον. Ep. I. 3.
—Το νεκταρ εσθιω πανυ. Ath 2. 2.
EPITH. Ακρητον, αμπελοεν, αυτοχυτον, ανυδρον, ἱμερόεν, γλυκὺ, μελιχρως, ερυθρὸν, ευοδμον, αφυσγετον, χυτόν.—Θεῖον πῶμα
Αυτοχυτον γαρ
Κεῖνο τὸ περ καλεῦσι Διὸς ποτα νεκταρ Ολυμπου,
Νηϊαδες χθονιοισιν αναβλυζουσι κυπελλοις. Nonn.
Νεκταρεος.
Νεκταρεῳ δε χιτῶνι μελαιν' αμπιζανε τεφρη. Il. σ. 25.
SYN. Θεῖος, καθαρὸς, ευοσμος, εὐωδης, καλός.
Νεμεα, Νεμεια.
—Ευϋδρον Νεμεης εσηλυθε χῶρον. Theoc. 25. 182
Γενοισιν κατενασσε Νεμεης—Hes. Θ. 329.
EPITH. Ευφυλλος, τριπτός.
Βλοσυρὸοιο τιθηνητηρα λεοντος. Ep.
—Πολυϋμνητον Διὸς αλσος.—καλα λεοντος ναπαι,
—φορτος. Pind.
Νεμεος, Νεμεαῖος.
Διὸς Νεμεῖο παρ' αλσος. Theoc. 25. 169.
—Νεμεαῖέντε λεοντε. Hes. Θ 327.
SYN. Νεμειος. Νεμεαῖος.
Νεμεθω.
—Δοιαὶ δε πελειάδες αμφὶς ἑκαστον
Χρυσειαι νεμεθοντο—Il. λ. 634.
SYN. Νεμω, βοσκω, φερβω.
Νεμεσαω, Νεμεσίζω, Νεμεσιζομαι.
—Νεμεσησε δ' Απολλων. Il. Δ. 507.
Ηρη δ' ὑτι τοσον νεμεσιζομαι—Il. Θ. 407.
SYN. Αγανακτεω, φθονεω, βασκαινω, μεμφομαι. επιτιμαω. επιπληττω νεικεω.
Νεμεσητος.
Αιδοῖος, νεμεσητός—Il. λ. 648.
SYN Νεμεστημων, φιλομεμφὴς, μεμψιμοιρος, βαρυθυμος, οργίλος, αγαναχτικὸς —καταμεμπτος.—επιζθονος.
Νεμεσις.
Ου νεμεσις Τρῶας, κ. λ. Il. γ. 156.
Ος ρ' ηδη νεμεσὶν, και αισχεα πολλ' ανθρωπων. Il. ζ. 351.
SYN. Δικη, μεμψις, μομφὴ, φθονος, ὕβρις. τυχη.
Νεμεσις.
Τισετε δε και Νεμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νυξ ολοή,—Hes. Θ 223.
Αθανατων μετὰ φῦλον ιτον, προλιποντ' ανθρωπους.
Αιδὼς και Νεμεσις,—Ib ε. 198.
EPITH. Αμοιβαιη, αντιτυπος, δεινὴ, δίχοβυλος, ὑπερδικος, καλλικομος.
—Νεμεσιν δε μετηϊεν· εὖρε δε κηρην
Υψιπεφῆ παρὰ ταῦρον,—
Και τροχὸς αυτοκυλιστος επην παρὰ ποσσιν ανακτος,
Σημαινων ὑτι παντας αγηνορας εις πεδον ἑλκει,
Υψόθεν ειλυφωσα δικης ποινητορι κυκλω,
Δαιμων παυδαματειρα βιη σφεφουσα πορειην·
Αμφὶ δε οἱ πεποτητο παρὰ θρονον ορνις αλαοσρ,
Γυψ πλερυσι,—κ. λ. Nonn. I. 48.
Παρθενος Αδρασεια. Ib.
Ω Νεμεσι, κλιζωσε, θεὰ βασιλεια μεγιστη.

Παυδερκὴς,

Παυδερκὴς, εσορωσα βιον θνητῶν πολυφυλον.
Αἴδια, πολυσιμε, μοιη χαιρ σα δικαιοις,
Αλλασσεσα λογον πολυποικιλον, ασατον αιεὶ,
Ην παντες δεδαασι βροτοὶ ζυγὸν αυχένι θέιλες,
Σὴ γαρ αὶ γνωμη παῦλον τελει, νδὲ σε ληθει
Ψυχὴ ὑπερφρονεσα λογων αδιακριτῳ ἑρμῆ
Παντ' εσορᾳς, και παντ' επακουεις, παντα βρα-
δευεις.
Εν σοι δ' εσι δικαι θνητῶν, πανυπερτατε δαῖ-
μον. Orph. H.

Νεμετωρ.
—Τὼς νιν Ζεὺς νεμε-
τωρ επισοι κοταινων Aesc. S. T. 490.
SYN. Αμυντωρ τιμωρός.—ὁ παντα δικαιων, ο παντων παροχος.—νεμητής.

Νεμος.
Εν νεμεϊ σκιερῷ—Il λ. 480.
SYN. Αλσος. ορος παραλιον.
EPITH. Ανυδρον επακτιον.

Νεμω, Νεμομαι.
Ζεὺς δ' αυτὸς νεμει ολβον—Od. ξ. 188.
Ημενοι εως επιλθε νεμαν—Ib ι. 233.
Τηλεμαχος τεμενη νεμεται—Ib. λ 185.
Φιλον σ' εγω μεγιστον Αργειων νεμω Soph. Aj. 1348.
SYN. Απονεμω, διανεμω, κατανεμω.—νεμεθω.—επινεμω — εχω, κλαομαι.—κατοικεω.—νομιζω —αναγινωσκω διαιρεω, μεριζω.—βοσκω.—χειρονομεω —εξαγω.

Νεμπλος.
Ος μαλα μη νεμηλος,—Call. ι. 63.
SYN. Αναισθητος. αλαὸς.—αποπλημος. ανοητος.

Νεοαρδης.
Ως δ' ὁτ' οπωρινὸς Βορεης νεοαρδέ' αλωὴν
Αιψ' αν ξηραιη—Il. φ. 346.
SYN. Νεοβροχος, νεοποτιστος.

Νεογαμος.
—Τῆς τε νεογαμε κορης. Eur M. 324.
—Λεκτρων νεογαμων—Ib. 1348.
SYN. Αρτιγαμος, νεοδμητος, νεονυμφος.—νεοσὶ νυμφιος.—Ib 366.

Νεογιλὸς, Νεογονος, Νεογνός.
—Φωνὴ μὲν ὁτη σκυλακες νεογιλῆϊς. Od. μ. 86.
Πῶς μοι κατ' αντρα νεογονα βλασηματα. Eur. Cyc. 205.
Ωδε νεογνὸς εὼν και νηπιος—Hom. M. 406.
SYN. Αρτιγενης, νεογιλὸς, νεηγενὴς, νεαγενὴς, νεογεννητος, νεογενὴς, νεοβλαστης, νεοθαλὴς, νεαλδὴς.

Νεογραπτος.
Προσθε νεογραπτῳ θαλαμῳ χορον εσασαντο. Theoc. 18. 3.
SYN. Νεοκαταγραφος.

Νεογμος
Επὶ γαρ δαισαντο νεογμες φῶτας Pind. N 9.

Νεοδαρτος.
Παντα δ' εσαν νεοδαρτα—Od. δ. 437.
SYN. Νεοδορος.

Νεοδμὴς, Νεοδμητος
Ενθα νεοδμὴς πῶλος αναπνεει—Hom. A. 231.
—Νεοδμῆτες γαμοι Eur. M. 1366
Ποθω γαρ τῆς νεοδμητα κορης Αιρη—Ib. 623.
Πρὸς νεοδμητον νεκυν. Lyc. 65.
SYN. Νεογαμος.—νεοδαμαστος. νεοζυξ.

Νεοδρεπτος. Νεοδροπος.
—Νεοδρεπτων επὶ βωμῶν. Theoc. 26 8.
—Κλαδοισι νεοδροποις κατασκιον. Aesc. Supp. 559.

Νεοζυξ, Νεοζυγος, Νεοζυγής.
—Ὡς νεοζυγα
Πωλον, χαλινὸν αρτιως δεδεγμένον. Eur. Fr.
—Τῆς νεοζυγος Νυμφης—Ib M. 804.
—Δακὼν δε σῖομιον ὡς νεοζυγὴς Πῶλος. Aesc. Pr 1008
SYN. Νεοδμητος.

Νεοηλιξ (Vid Θνατος.)

Νεοθαλὴς, Νεοθηλὴς, Νεοθηλος.
Αισχυνα νεοθαλεῖ. Eur. I. A. 181.
—Χθὼν δῖα φυεν νεοθηλέα ποιην. Il. ξ. 347.
—Νεοθηλα βοτᾶ. Aesc. Eum. 453.
SYN. Νεηθαλὴς, νεογιλὴς, νεοβλαστος, νεοφυτος. χλωρὸς.—γαλαθηνός.

Νεόθεν.
Νεα ταδε νεόθεν ἦλθε—κακά. Soph. Oed. C. 1516.
SYN. Νεωστί. νεον.

Νεοθὴξ, Νεοθηγὴς. Vid. Νεακοιητος.
—Νεοθῆγι σιδηρω. Ep. Suid.
—Και νεοθηγεῖς Ἰες γυμνωσας—Ep. I. 4.

Νεοθρεπτος.
Ερνεά πω τοιως, Διὸς ασπετον ομβρησαντος,
Φυταλιῆ νεοθρεπτα κατημυσιν εραζε. Ap. 3. 1398.

Νεοιη.
—Νῦν αὖτε νοον νικησε νεοίη. Il. ψ. 604.
SYN. Νεοτης, προπετεια. θρασος (νεοτητος.)

Νεοικος.
Και ταν νεοικον ἑδραν. Pind. Ol. 5.
SYN. Νεοκτιστος, νεοκατοικος.

Νεοκηδὴς.
—Και πενθος εχων νεοκηδέϊ θυμῷ. Hes. Θ. 98.
SYN. Νεοπενθὴς.

Νεοκλειδης.
Εις μεν γε Νεοκλειδης' ὅς εσι μὲν τυφλὸς,
Κλεπτων δε τους βλεποντας ὑπερηκοντισεν. Ar. Pl. 665.

Νεοκλωστος.
—Νεοκλωστω τελαμωνος. Theoc. 24. 44.
Νεοκοπλος
Πρὸς ταῦτα μυλην—νεοκοπλον, Ar. V. 646.
Νεοκοτος.
Τι δ' εσὶ πρᾶγμα νεοκοτον πολει παρον; Aesc. S. T. 809.
Νεοκρας, Νεοκρατος.
Νεοκρᾶτα φιλον γε νομιζοι. Ib. Per. 342.
Νεοκλισος.
Ταν νεοκλισαν εις Αιτναν. Pind. N. 9.
SYN. Νεοικοδομητος, νεοκατασκευαστος, νεοκαθιδρυτος, νεοκμητος, νεοικος.
Νεοκλονος, Νεοφονος.
—Αμφ' Αχιλλεῖ νεοκλονῳ, Pind. N. 8.
—Μητρὸς νεοφονοις εν αἱμασι—Eur. El. 1172.
Νεολαια, Vid Νεοτης.
—Θῆλυς νεολαια. Theoc. 18. 24.
Ευμενης δ' ὁ Λυκιος ε
σω πασα νεολαια. Aesc. Supp 695.
Νεολλυτος, Νεολυτος.
Δήρ ρα νεολλυτος—Hom. M 241.
SYN. Νεοπλυτος, νεοπλυτης.
Νεομαι,
Νῦν δ' επὴ ν νεομαι γε φιλην ες πατρίδα γαῖαν. Il. σ. 101.
SYN Απονεομαι, ανεμι, παραγινομαι, ὑποστρεφω, νεω, νεισσομαι, νοστεω. πορευομαι.
Νεομορφοτυπωτος. Vid. Πλασοκομης.
Νεομυσος.
—Τελεταὶς ὁσιᾶς νεομυσεις. Orph. H.
Νεον. (Adv.)
Τὴν δὲ νεον Κλισιηθεν εβαν—Il. α 391.
SYN. Νεωσὶ, νεως, νεοχμῶς, προσφατως, προσπαιως, αρτιως.
Νεοξεσος.
Οἱ δὲ, νεοξεσοιο πεποιθότες εργμασι τεχνης. Tryph. 248.
Νεοπαθης.
Η τεκοῦσα νεοπαθὴς, Aesc. Eum. 517.
Νεοπενθης.
—Νεοπενθέα θυμὸν εχεσαι. Od. λ. 39.
SYN. Νεοκηδης.
Νεοπηκτος.
Ουδὲ πυρὸς νεοπηκτὸς απὸ γλυκερῆο γαλακτος. Hom. B. 38.
SYN. Νεοπαγὴς, νεοπηγης.
Νεοπλυτος.
—Νεοπλυτῳ τρυγί. Ar. V. 1300.
Νεοπλυτος. Vid Νεολλυτος.
—Νεοπλυτα ἑματ' ἐχοντες. Od. ζ. 64.
Νεοπρισος.
—Κολεὸν δε νεοπρισε ελεφαντος. Od. χ 404.
Νεοπτολεμος.
Εἰ πε ετι ζωει γε Νεοπτολεμος θεοειδὴς. Il. τ. 327.
EPITH. Ατρεσος, δαϊφρων, θρασυφρων, ισοθεος, μεγαθυμος, νησιωτης, Αιακιδης, Αχιλλεὺς, Φθιωτης.
PHR. Σκυριος δρακων—Lyc.
—Αχιλλῆος κρατερος παῖς—
—Κυδιμος υἱὸς εὐπτολεμε Αχιλῆος. Cal.
Νεοπτολις.
—Και πολιν νεοπτολιν. Aesc. Eum. 690.
SYN. Νεαπολις.
Νεοπτὸς. Vid. Νεοσσος.
—Ἰν' εχης παλι τῆσδε νεοπτὸς. Phoc 81.
Νεορραντος
—Συν νεορραντῳ ξιφει. Soph. Aj. 30.
Νεορρυτος
Ορῶ κολωνης εξ ακρας νεορρυτες
Πηγὰς γαλακτος,—Soph. El. 900.
Νεορτος.
Τι δ' εσιν—νεορτον αὖ; Ib. Oed. C. 1577.
Νεος.
—Ουδὲν εν στρατῳ νεον. Eur. Rh 661.
SYN. Νεαρὸς, νεωρὸς, νεοχμὸς, νεηγενὴς, καινὸς, ξενος.
Νεος.
—Σε νεον περ εοντ' εφιλησαν. Il. ψ. 306.
—Νεοι δε παρ' αυτὸν εχον πεμπωβολα χερσίν. Il. α. 463
SYN. Αιζηὸς, ηἴθεος, παιδνὸς, μειρακιον. νεανιὴρος. νεανιας. νεανίσκος, νεαξ.
EPITH. Αρτιθαλὴς, ὑπερηνορεων, χορευτὴς, ευχροος, ἀβροχιτων, ροδοδακτυλος, ὑψικαρηνος.
Νεοσιγηλος.
—Νεοσιγαλον εὑρόντι τροπον. Pind. Ol. 3.
Νεοσκαφὴς.
Πληρθ—ὲν νεοσκαφεῖ
Κρυφει ποτ' εν κληισι Μηθυμνης στεγος. Lyc. 1098.
Νεοσμηκτος.
Θωρηκων τε νεοσμηκτων—Il ν. 342.
Νεοσπαδὴς, Νεοσπὰς.
Και νεοσπαδὲς ξιφος εχοντα, Aesc. Eum. 42.
—Εν νεοσπάσι Θαλλοῖς—Soph. An. 1215.
Νεόσπορος.
—Τροφὸς δε κυματος νεοσπορε. Aesc. Eum. 662.
Νεοσσὸς, Νεοττὸς.
Ειθα δ' εσαν στρεβοῖο νεοσσοὶ, νηπια τεκνα,
Οζῳ επ' ακροτατῳ, πεταλοις ὑποπεπτηῶτες. Il. ζ. 311.

SYN.

SYN. Πῶλος, πωλαριον, νοσσος, νοσσαξ, νεοπλος, νεογνὸς, νεοτλιον, μοσχος.
EPITH. Απαλὸς, απλὴν, πεχηνώς.

Νεοσσοκομος.
—Νεοσσοκόμοιο καλιης, Ep. l. 3.

Νεοσασια.
—Κυπριν δε νεοσασιη λαβε μυθων. Ap 3. 76.
SYN. Επισασις.

Νεοσφορος.
Νευρην δ' εξερυξε νεοσφορον—Il. ο. 469.

Νεοσφαγὴς, Νεοσφαξ.
—Τεθνηκεν αρτιως νεοσφαγὴς. Soph. Tr. 1146.
Η εριφοιο νεοσφάγος, ηέ κεν αρνος Athen. l. 3.
SYN. Νεοσφακτος, νεοκτονος. νεοφονος.

Νεοτευκτος, Νεοτευχὴς.
—Κνημὶς νεοτευκτε κασσιτεροιο. Il. φ. 592.
—Κισσυβιον—νεοτευχές, Theoc. 1. 28.
SYN. Νεεργὸς, νεοεργὴς, νεοκμητος. νεοκμὴς, νεηλατος, νεοποιητος· νηγατεος.

Νεοτης.
Εκ νεοτητος εδωκε και ες γῆρας τολοπευειν. Il. ξ. 86.
Εκ πονων δ' εἰ συν μοτατι γενονται,
Σὺν τε δικᾳ, τελεθει
Προς γῆρας αιὼν ἀμέρα. Pind. Nem. 9.
SYN. Νεοτη, νεηλαια, ερηβια, ἥβη, κροσυνή· ακμὴ ανθεσα, τὸ νεαζον.
EPITH. Αφρων, απηνὴς, ερατὴ, θαρσαλεα, ραιμαλεα, θαλερὰ, πρωτοπλους, πρωτοπόρος.

Νειτμητος, Νεοτομος.
Εν τε νεοτματοισι γεγαθότες οιναρεοισι. Theoc. 7. 134.
Δυσπνος αρτι νεοτομοισι πληγμασι Soph. An. 1294.

Νεοτοκος.
Οσαις νεοτοκοις μαζὸς ἦν σπαργῶν ετι, Eur. B. 700.

Νεοτρεφὴς, Νεοτροφος.
—Κορης νεοτρεφεῖς—Eur. Hera. 93.
—Νεοτροφε τεκνε δικαν. Aesc. Ag. 734.

Νεοτλευω.
Ενεοτλευσεν γενος ἡμετερον,—Ar. Av. 790.
SYN. Νεοσσευω, νεοτλοποιεω, νεοσσευω, νεοσσοποιεω.

Νεοτλια, Νεοσσια.
Εσελθετ' εις νεοτλιαν γε την εμὴν. Ib. 642.
SYN. Νεοτλεια, νεοτλευσις, καλιά.—εκλεπισις.

Νεοτλιον, Vid. Νεοτλος.
—Τε πατρὸς νεοτλιον. Ib. 768.

Νεοτροφεω.
—Εξ ἧς ενεοτλοτροφησης. Ib. N. 995.
SYN. Νεοσσοκομεω.

Νεστατος.
Αλλον ζωὸν εχεσα νεστατον, αλλον αετον. Il. σ. 536.
SYN. Νεοτρωτος.

Νεοφαντης.
Κλυθ' επαγων ζωὴν ὁσιην μυσὴ νεοφαντη. Orph. H.

Νοοφοιτος
Κασσανδρη νεοφοιτος εμαινετο,—Tryph. 395.

Νεοφρων.
—Πινει ποτον αλλο νεοφρων. Pany.
SYN. Αφρων.

Νεοχαραχτος.
Ιχνη τὰ κεινα νεοχαραχτα—Soph. Aj. 6.

Νεοχμὸς.
Τι δ' εσὶ Περσαις νεοχμὸν εμβριθὲς κακόν; Aesc. P. 695.
SYN. Νεος, παραδοξος.—ακοπος, απονος.—απειρος.

Νεποδες.
Αμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νεποδες καλῆς Αλοσυδνης Od. δ. 404.
—Θεοὶ νεποδες γεγαῶτες. Theoc. 17. 25.
—Τεοῖς νεποδεσσιν ἑτοιμη Ap. 1745.
SYN. Απογονοι.—(al. αποδες.)—ιχθυποδες (ιχθύες)

Νερθε, Νερθεν. Vid. Νειοθεν.
—Νερθε δε ποσσιν. Il. η. 212.
Νερθεν ἁπας πεπαλακτο—Ib. λ. 535.

Νερτεροι Θεοι,
Οιπερ νερτεροί εισι θεοί,—Il. ο. 225.

Νερτερομορφος. Vid. Νεκροδερκὴς.

Νερτερος.
Ὑπὸ νερτερων χορειας Anac. 4. 17.
—Τα δ' ὑπερτερα νερτερα θησει. Ar. L. 773.
SYN. Ενερτερος, κατωτερος.

Νερων.
Ηξει δ' εκ περατων γαιης μητροκλονος ανὴρ. Sib.

Νεσσος.
Νεσσος παλαι Κενταυρος εξεπεισέ νιν. Soph. Tr. 1157.

Νεσορειος.
—Το Νεσορειον ευγλωσσον μελος, Eur. Fr.

Νεσωρ.
Νεσωρ, ὅς ρα Πυλοιο αναξ ἦν ημαθοεντος. Il. β. 77.
EPITH. Αγαυὸς, εὐφρονεων, αντιθεος, δῖος, μεγαθυμος, κυδαλιμος, ἱπποδαμος, τριγερων. Μηλιὸς, Μεσσηνιος.
PHR.—Γερηνιος ἱππότα Νεσωρ,
—Νηλῃάδη, μεγα κῦδος Αχαιῶν.
Ηδυεπης,—λιγυς Πυλιων αγορητὴς,
—Οὖρος Αχαιων.—ὑπερθυμος ἀναξ,—Hom.

Των

Τον βαθυγνη ψυχην τε νοημα τε θεῖον εχοντα. Ep.

Νεϊορεος.
Νεϊορεη παρὰ νηῒ—Il. ε. 54.

Νεϊορίδης. Vid. Θρασυμηδης.

Νεῦμα.
Νευμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κυρης. Od. uſ. 102
SYN. Νεῦσις, συννευσις ροπή
EPITH. Ατρεπτον, αμηδὲς, δυσαντες, δολοφρον, λαθριδιον, πολυφροφαλιγξ, χαλιφρον, Κυπριδιον.

Νεύρα, Νευρὴ, Νευρήη.
Νευρὴν μεν μαζῷ πελασεν—Il. δ. 123.
—Στρεπτὴ επελασσα κορωνη
Νευρηήν—Theoc. 25. 13.
SYN. Χορδὴ, νεῦρον.
EPITH. Βαρυφθογγος, νεοσσοφος, εὔστρεφὴς, ευκυκλος, κυκλὰς, μελιηδὴς.

Νεῦρον, τα νεῦρα.
Ως εἶδεν μεν νεῦρόν τε—Il. δ. 151.
—Και νεῦρα βοεια. Ib. 122.
—Και τα νεῦρα τῆς μαχης
Τὸν πλέτον,—Suid
EPITH. Θοὸν, απτοον, αφυκτον, αιθοψ.

Νευρίτις.
—Και Βαχικὰ νευριτεα
Δῶρα λιθω, Βρομιῳ κεχαρισμενα, τὸν περ εχοντες
Ανθρωποι θυεων τε και αρεων αϊεσιν
Ουρανιδαι—οδυνηρατος εσσεται αυτῷ
Νευρίτις· ερδει δ' αλοχῳ οσον ἰμερεντα.
—Κατενωπα κελαινῆς ασπίδος, εγνων,
Καρτερὰ φαρμακα σὴν, βροτοσσοος, θεσκελα πεσσῃ,
Τῆς ορομα χροιή τε πελει χλοερῇσι πρασοιο. Orph.

Νευρονοσος. Vid. Ποδαλγὴς.

Νευροραφος. Vid. Σκυτεύς.
—Και νευρορραφοις, Ar. Eq 736.

Νευροσπαδὴς.
Νευροσπαδὴς ατρακτος—Soph. Ph. 293.

Νευροτενὴς.
—Και τας νευροτενεις παγίδας. Ep. l. 6.

Νευρωω.
—Νενευρωται μεν ἴδε συμφορά. Ar. L. 1080.
SYN. Κατισχυω, εκβεβαιοω.

Νευσαζω, Νευω.
Νευσαζων κορυθι βριαρῇ.—Il. υ. 162.
—Δεινὸν δὲ λοφος καθυπερθεν ενευεν. Il. γ. 337.
SYN. Επινευω, εκνευω, απονευω, διανευω, ενευω, κατανευσαζω. παραινεσομαι.—σημαι.—ρεπω—επανερχομαι. φευγω.—επικλινω, συγχωρεω.

Νεφελη.
Κοσσυφος, περιης κολπον εδυ νεφελης. Ep. l. 1.
SYN. Παγὶς, πλεκτανη, ορνιθοπεδη.

Νεφελη,
—Νεφελη ειλυμενος ωμοις Il. ε. 186.
EPITH. Αρρηκτος, αελλοπος, αιθερια, περοεσσα, ευγληνος, μελαινα, μαλακὴ, λεπτὴ, κοφη, κυανεη, πορφυρεη, πυρσοειδὴς, πολυτιμητος, κελαινῶπις, σκιερὰ, κεραυνοτόρος, ιοειδὴς, θολερα, ξαιθη, χθαμαλὴ, χειμερια, βροτησικερανος, υγρὰ, πιαινὴ, δροσερὰ, λεπτομιτος, πλινολέτις, πυρίτρεφὴς, δυσχρὸς
PHR. Παρθενος ομβροφορος. Arist.
—Νεφελαι δε διεδραμον αλλυδις αλλαι. Theoc.
Εριβρομε νεφελας σ'ρατὸς αμειλιχος. Pind.
—Νεφελην βλαψιφρονος ατης Tryph.
Αερίοι νεφελαι, καρποτρόφοι, κρανοπλαγκτοι.
Ομβροτόκοι, πνοιαῖσιν ελαυνομεναι κυκλὰ κοσμον.
Βρονταῖαι, πυροεσσαι, εριβρομοι, ὑδροκελευθοι·
Αέρος εκ κολπω παταγον φρικωδη εχουσαι·
Πνευμασιν ανδισπασὸι επιδρομαδην πελαγῶσαι.
—Δροσοειμονες ευπνοοι αυραις. Orph. H.

Νεφοειδὴς.
—Ευπλεκτοιο λινε νεφοειδεῖ κολπῳ, Ep l. 1.

Νεφος.
—Αμα δε νεφος ἑπετο πεζῶν·
Ως δ' ὅτ' απὸ σκοπιης εἶδεν νεφος αιπόλος ανὴρ,
Ερχομενον κατὰ ποντον ὑπὸ ζεφυροιο ιωῆς,
Τῷδε τ' αιεθεν ἐοντι μελαντερον πὺτε πισσα
Φαινεται—Il. δ. 274.
SYN. Ομιχλη. σκοτος, σκιὴ, πυκνωμα. πλῆθος.
EPITH. Αλαδν, ατεκμαρτον, ασκεπὲς, αρρηκτον, βαρυσμαραγον, δυσεν, θεσπεσιον, δροσερὸν, δεινον, μελαν, κυανεον, κουφὸν, εριδαπον, ἱερὸν, περόεν, περοφοιτον, λυγαῖον, μαλακὸν, κιμαῖνον, ὁμοπλεκὲς, πυκινὸν, σκοτόεν, σκιόεν, ὑλαῖον, ὑγρὸν, ομβροτόκον, χρυσεον.
Ανδρων—φοβω νεφὸς. Tryph.
——Ωσει νιφη ὑδατοεντα,
Οσσά τ' εν ουρανῷ εισιν ελαυνομενα πρoτερασε.
Ηὲ νοτιο βιὴ, ηὲ Θρηικὸς Βορεαο. Theoc.

Νεφεληγερετης.
—Τὴν δ' ὅτι πρoσερη νεφεληγερετα Ζεύς. Il. α. 511.

Νεφελοκοκκυγια.
Χαῦνον τι πανυ βυλει, νεφελοκοκκυγιαν. Ar. Av. 820.

Νεφρὸς.
Αμφὶ δὲ και νεφροῖσι δεθὲς καμινοντα σαωζει. Orph. H.

Νεφοω.
—Νενεφωμενα βυλευοντες. Man. 4. 518.

Νεω.

Νεω.
Ενεον εν ταῖς εμβασιν. Ar. Eq. 321.
Εννεον ενθα και ενθα—Il. φ. 11.
SYN. Νηχομαι, κολυμβαω. νεομαι.

Νεω.
Τῆ γάρ τοι νεῖ νηματ'—αραχνης. Hes. ε. 775.
SYN. Νηθω, κλωθω, κροκιζω. επινεω.
—Πολυσροφαδ εσσι δε ριπαῖς
Ειλυφων ατρακτος, ἑλιξ βηταρμονι παλμῷ,
Νηθομενων εχορευε μιτων κυκλωμενος ὁλκῳ Nonn.

Νεω.
Μιαν πυραν νησαντες—Ar. L. 269.
SYN. Επινεω, χωννυω, σωρευω, αθροιζω. νηεω, νηνεω.

Νεωνητος.
Παφλαγονα, τον νεωνητον, κακόν. Ar. Eq. 2.

Νεωκορος. Vid. Ναοφυλαξ.
Δᾶλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκορα—Man 4. 216.

Νεωρής. Vid. Νεος.
Φοβον νεωρῆ τῆς εμῆς επεισδα. Soph. Oed. C. 763.

Νεωριον.
Αυτη γαρ εμπρησειεν αν το νεωριον. Ar. A. 918.
SYN. Νεων, νεωλκιον, νεωσοικοι, ναυσαθμος.
—ἡ τῶν ορων περιβολή.

Νεως
Αει γεωργὸς ες νεωτα πλουσιος. Suid.
EXP. Το επιὸν, ετος. νεον ετος.

NHΙΘΟΣ.
Και ποτὶ τον Νηιθον· ὁπα καλα πάντα φυοντι. Theoc. 4. 24.

Νηγατεος
—Μαλακὸν δ' ενδυνε χιτῶνα
Καλὸν, νηγατεον—Il. ζ. 43.
SYN. Λεπτὸς, καινὸς, ἁπαλὸς, λευκὸς, ευφυής.

Νηγρετος.
Και τῷ νηδυμὸς ὕπνος επὶ βλεφαροισιν επιπτε,
Νηγρετος, ἡδιστος, θανατῳ αγχιστα εοικώς. Od. ν. 80.
SYN. Ανεγερτος.

Νηδυμος.
—Διὰ δ' ηχ εχε νηδυμος ὕπνος. Il. ζ. 2.
SYN. Γλυκὺς, ἡδὺς. βαθὺς. ανεκδυτος. δυσεκδυτος. εσχατος.

Νηδυια τα.
—Εν δε οι εγχος
Νηδυϊοισι μαλ' οξὺ κραδαίνομενον λυε γυῖα. Il. ζ. 524.

SYN. Τα εντερα, εντοσθια. σπλαγχνοι.

Νηδύς.
—Παγη δ' εν νηδύϊ χαλκὸς. Il. υ. 486.
SYN. Γαστὴρ, μητρα.—βαθεια ὑστερα.
EPITH. Απαλὴ, αναισχυντος, ακαρπος, αγονος, θυμαλγὴς, πολυχανδής.

Νηδύφιν.
Στεργειν η ειπέρ μοι ὑπ' εκ νηδύφιν ἦλθες, Mosc. 478.

Νηεω.
—Αιψα δε οι μενοεικέα νηεον ὑλην. Il. ψ. 139.
SYN. Νεω, σωρευω. κατασκευαζω.

Νηϊον.
—Ὑπὸ Νηΐῳ ὑληεντι. Od. α. 186.

Νηϊος.
Αλλ' ὡστε σταθμη δορυ νηϊον εξιθυνει. Il. ο. 410.
Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι, νηϊον εἶναι. Il. ν. 391.
SYN. Νηϊτὸς, νηιτης, ναυτικός.—μερος τῆς νεως, ὅπερ συρεται κατὰ τὸ ὑδωρ.

Νηϊαδες. Vid. Ναιαδες Νυμφαι.
—Νυμφαων, αἱ Νηϊαδες καλεονται. Od. ν. 104.
EPITH. Υγροβαφεῖς, ὑγροποροι.

Νηΐς.
Νυμφη Νηΐς Αβαρβαρεη—Il. ζ. 22.

Νῆις.
Νῆις εὼν ἑταροις ἁμα νηισιν—Ap. 2. 419.
—Εγω δ' ε νῆις αεθλων. Od. θ. 179.
SYN. Αϊδρις, αμαθὴς, αγνως. ασθενὴς, απειρος.

Νηιτης. Vid. Νηϊος.
Τοσσον νηιτην σταλον εμμεναι—Ap. 2. 239.

Νηϊτις.
Πυλαισι Νηϊτισι—Aesc. S. T. 466.

Νηκερδης.
—Επος νηκερδὲς εειπες Od. ξ. 509.
—Νηκερδέα βελὴν. Il. ρ. 469.
SYN. Ακερδὴς, ανωφελὴς, αχρηστος, βλαβερὸς. ανοητος.

Νηκερος.
Και τοτε δὴ κεραοι και νηκεροι—Hes. ε. 527.
SYN. Ακερος, ακερατος.

Νηκεσον, (Adv)
—Εν δε δικην βλαψας νηκεσον ἀασθη. Hes. ε. 281.
SYN. Ανηκεσως, αθεραπευτως.

Νηκτὸν το.—Νηκτός.
Τοῖς ιχθύσιν το νηκτόν. Anac. 2. 5.
SYN. Νῆξις, νεῦσις—νηκτικὸς, νευστὸς, νευστικός.

Νηκεσεω.
Ουδ' Ενεσιχθων Νηκεσιτε Θεᾶς—Il. υ. 14.
SYN Ακιδεω, ατιμελεω, παροραω, παρακκω.

Ηερίη πατρῷον επετρεπε μῦθον αειλλη.
Ανθαιαις ακομισον επος φερομενον αυραις. Nonn.

Νηλεὴς, Νηλεὴς, Νηλής.
Νηλεὲς ἦτορ εχειν—Il. ι. 493.
Νυν δέ σε μεν ταχα γῦπας ὁμοιΐον αμφικαλυψει Νηλεές.—Hom. IV. 246
—Ουδε μετετρεπεται φιλοτητος ἑταιρων, Νηλής—Il. ι. 628.
SYN. Ανηλεὴς, απηνὴς, σκληρὸς, σχετλιος.

Νηλεοποινος.
—Και Κῆρας ἐγεινατο νηλεοποινας. Hes. Θ. 217.

Νηλειδης, Νηληιαδης. Νηληις.
—Επὶ παντ' αἶνον επεκλυε Νηλειδαο. Il. ψ. 652.
—Νηληϊαδαο γεροντος. Il. Θ. 100.
Ως εἰπων Νεςωρ Νηληϊος—Il. ψ 349.

Νηλεύς.
—Γεγηθει δε φρενα Νηλεύς. Il. λ. 682.
EPITH. Αγαυὸς, αντιθεος, Θεῖος.
—Μεγαθυμος, αγαυοτατος ζωοντων. Hom.

Νηλεως.
—Τι δε με—Νηλεως φευγεις ; Anac. 60. 3.
SYN. Ανηλεως, απηνῶς, ανημερως, ανοικτως, αφειδῶς, χαλεπῶς, ωμῶς.

Νηλιπος, Νηλιπης.
Νηλιπος, οιξανος,—Ap. 3. 646.
—Ασιτος, νηλιπης τ' αλωμενη. Soph. Oed. C. 362.
SYN. Νηλιπεζος, νηδυπης, γυμνοπης, ανυποδητος, ζαγρὸς, ασανδαλος.

Νηλιτής.
—Και αἱ νηλιτεῖς εισίν. Od. π. 317.
SYN. Αθῶος, αναιτιος, αμεμπτος, αναμαρτητος.—al.—αμαρτωλός.

Νῆμα.
—Μή μοι μεταμωλια νηματ' ολιται. Od. ζ. 98.
SYN. Μιτος, κλῶσις, λινον, λιναριον, κροκη, μιτυμα, σπειραμα, καταγμα.
EPITH. Ασκητον, αραχναῖον, ακαμπὲς, ισοελκὲς, ευκλωστον, επιμαζιον, λεπταλέον, μαλακὸν, σφονδυλοδινητον.—ασεροδινητον, αμελατροπον (Μοιρης.)

Νημερτεια.
Και τῶνδε νημερτεια συμβαινει χρονῳ
Τῶ νυν παρόντος,—Soph. Tr. 176.
SYN. Αληθεια, ακριβεια, βεβαιοτης, βεβαιωσις.

Νημερτὲς, (Adv.) Νημερτής.
Νημερτες μεν δή μοι υποσχεω—Il. α. 514.
SYN. Νημερτεως, νητρεκῶς, αληθὲς.—αληθῶς, αμεμπτος.

Νημερτής.
Νημερτής δ' ἡ πατρὸς εχει νοον αθανατοιο. Hes. Θ. 263.

Νηνεμια. Vid. Αιθρη.
—Ἄστε χρονιων
Νηνεμιης εσησεν—Il. ε. 523.

Νηνεμος.
—Οτε τ' επλετο νηνεμος αιθὴρ. Il. Θ. 552.
—Νηνεμον δ' εσησ' οχλον. Eur. Hec. 531.
SYN. Αιθριος, ευδιος, γαληνὸς. ἡσυχος.

Νῆξις.
Νηξιν τερπομενος—Hom. B. 67.
SYN. Νεῦσις, κολυμβος —το νηκτόν.

Νηοπολος, pro Ναοπολος. Vid. Ναοφυλαξ.
Νηοπόλον νυχιον ποιησατο—Hes. Θ. 991.

Νηοσσός.
—Νηοσσόον, ευπατερειαν Αρτεμιν—Ap. ι. 570.

Νηπαυσον (Adv.) Vid. Νωλεμὲς.
Νηπαυσον αιαζουσά,—Lyc. 972.

Νηπενθὴς
Νηπενθές τ' αχολόντε, κακῶν επιληθον απαντων. Od. δ. 221.
SYN. Αναλγητος. ακεσσιπονος. απενθὴς, απειθητος

Νηπιαα, Νηπιειη
—Ουδέ τί σε χρὴ
Νηπιαας οχεειν, επεὶ ου ετι τηλικος εσσί. Od. α. 297.
—Αποβλυζων εν νηπιειη αλεγεινῇ. Il. ι. 487.
SYN. Νηπιοφροσυνη, αφροσυνη, μωρια.—παιδοτροφια. νηπιοτης, νηπυτια.

Νηπιαχευω, Νηπιαχω —Νηπυτιευομαι.
—Παυσαιτό τε νηπιαχευειν. Il. χ. 502.
Νηπιαχοντα—δομων εκ πατρὸς απυρας, Ap. ι. 1212.
Νηπυτιευομενοι Νεςορι και Πριαμῳ. Ep l. 2.
SYN. Νηπιαζω. νηπιευομαι. νηπια φρονεω.—ψελλομαι, τραυλιζω.

Νηπιαχος.
—Νηπιαχοισιν εοικότες αφραδέεσσιν. Cal. l. 2.
Νηπιαχοις, οἷς ετι μελει πολεμηια εργα. Il. ζ. 338.
SYN. Βρεφος.—νηπιος.
EPITH. Αρτιγενεθλος, λιπομάσος.

Νηπιος, Νηπυτιος.
—Αλοχον καὶ νηπιον ὑἱον. Il. ε. 180.
—Επεεσσί γε νηπυτιοισι. Il. υ. 211.
SYN. Νηπιεος, νηπεὸς, νηπιαχος, αφρων, ανοητος. νηπυτιος, νεογνὸς, μικρὸς.

Νηπλεκτος.
Πενθαλεα, νηπλεκτος, ασανδαλος—Bion. ι. 22.
SYN. Ακομψος, ακτενισος.

Νηποινον,

Νηποινον, Νηποινὰ, Νηποινει, Νηποινῆι, Νηποινί.
—Αλλοτριον βιοτον νηποινον εδωσιν. Od. α. 160.

Νηποινος.
Νοσποινοι κεν επειτα δομων εντοσθεν ολοισθε. Ib. 380.
SYN. Ατιτος, ατιμωρητος.

Νηπυτιευομαι.
Νηπυτιευομονοι Νεσορι και Πριαμῳ. Ep. l. 2.

Νηρεύς. Vid. Νηρηΐδες.
Νηρέα τ' ανψευδέα και αληθέα γειναντο Ποντος, Πρεσβυτατον παιδων· αυταρ καλεουσι γερονθα Ουνεκα νημερτής τε και ηπιος· ουδε θεμιστεων Ληθεται, αλλα δικαια και ηπια δηνεα οἶδεν. Hes. Θ. 233.
EPITH. Αγαυὸς, σθεναρὸς, ὑπερθυμος, μεγας, θεῖος, ευξεινος, παλαιφατος, πολιος, διαλέος. Λιβυς. Αραψ —
PHR. Ξεινοδοκος Βρομιε. Nonn.— Φυτεργὸς Θετιδος. Eur.
—Γερων ἁλιος νημερτής Hom.
—Νηρεῦ μεγαλωνυμε δαῖμον.—
Πυθμὴν μεν παντε, γαιης πεῖρας, αρχὴ απαντων. Orph. H.

Νηρηΐδες, Νηρῆδες, Νηρεΐδες. Vid. Νυμφαι.
—Θεαὶ δ' ἐμιν αμφαγεροντο
Πᾶσαι ὁσαι κατὰ βενθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Εἰθ' αρ εην Γλαυκη.—κ. λ. Il. σ. 38.
Αυται μεν Νηρῆος αμυμονος εξεγενοντο
Κοῦραι παντηκοντα, αμυμονα εργ' ειδυῖαι. Hes. Θ. 263.
EPITH. Αθανατοι, ἑλικεσιπεπλοι, ὑγρογονοι, γλαυκαὶ, εκατομποδες, κυανοπλοκαμοι, παντιαι, ὑψιθρονοι, χρυσειαι, χρυσηλακατοι.
Νηρεως εναλιης Νυμφαι καλυκωπιδες ἀγναὶ, Σφραγιαι, βυθιαι, χαροπαιγμονες, ὑγροκελευθοι, Πεντηκοντα κοραι, περὶ κυμασι βακχευσαι.— Υδροδρομοι, σκιρτηται, ἑλισσομενοι περὶ κῦμα Ποντοπλάνοι δελφῖνες, αλιεργοθιοι, κυαναυγεῖς. Orph. H.

Νηρηΐνη.
—Τὴν ευφρονα Νηρηϊνην, Cal.
—Ελικωπιδι Νηρηϊνῃ. Ib. l. 3.

Νηριθμος.
Κλῆσιν εποψομενος, ἣ οἱ νηριθμος επ' αγρῶν. Theoc. 25. 57.
SYN. Αναριθμητος, απλετος, απειρος, νηρισος.

Νηριχον.
—Νηριχον εἶλον εὐκλιμενον πολυεθρον. Od. ω. 576.

Νηριτον.
—Εν δ' ορὸς αυτῇ
Νηριτον, εινοσιφυλλον, αειπρεπές·—Od. ι. 22.
Τᾶτο δε Νηριτόν εσιν ορος, καταειμενον ὑλῃ. Ib. ν. 351.

Νηριτος.
—Και Νηριτος, ηδε Πολυκτωρ. Od. ρ 207.

Νηρός.
—Εν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς. Lyc. 896.
SYN. Κοῖλος. καθυγρος,—ταπεινός.

Νησίς.
—Νησῖδα νασσονται πρόμυ. Lyc. 599.
Η τερεβινθωδης ολιγαμπελος, οἵά τε βαιὴ Νησὶς, αλλ' ὁμαλη πασα και ασυφελος. Ep. l. 1.
SYN. Νησιδιον, νησιον, νησιάς.

Νησιωτης, Νησιῶτις, Νησιωτικός.
Τῷ νησιωτῃ Νεόπτολεμῳ—Eur. Andr. 14.
—Δομες ναιοντα νησιωτικές. Ib 1261.
Νασιῶτιν εσιαν αμειψας, Soph. Tr. 671.

Νῆσος.
Νῆσος—τις εσὶ πολυκλυστῳ ενὶ ποντῳ. Od. δ. 354.
EPITH. Αμφιλαφὴς, αμφιρυτη, ἀλισφανος, ἀλικρηπις, αμυμων, απειριτος, αγακλεης, αιπησσα, αιγιβοτος, ευβοτος, ἱερὰ, ἱμερτὴ, δενδρησσα, βαθυκρημνος, δολιχὴ, ανθεμοεσσα, καλὴ, Θοὰ, λαχεῖα, κραναὴ, λισσὰ, ερημὴ, ερημαια, ευμηλος, ευρεῖα, εναλια, εὐκλιμενη, πιεῖρα, πλαγκτη, πετρησσα, πλωτὴ, περικυμων, περιδρομος, πολυωνυμος, ὑλησσα, οινοπληθὴς, πευκησσα, παμφυλος, ποιαηθὴς, πολυπυρος, πελειοθρεμμων, θεοδὴς, θαλασσοπληκτος, τριγλωχιν, διατρεπής.
PHR. Πλαζομενη πελαγεσσι.—επιπλωουσα θαλασσῃ. Hom.
—Αλιτρεφεων σφυρα νησων. Mus.—

Νῆσσα, Νῆττα.
Ιδε. πῶς νῆσσα κολυμβᾷ. Anac. 37. 5.
SYN. Βρενθος.

Νησεια.
Νησειης δ' εδαμασσα πονοις βαρυωδυνον ἦτορ. Apollin. ⏚ λδ.
SYN. Νῆσις, ασιτια, ἀγευσια. λιμός.

Νησεῖος,
Νησειοις καματοισι κατεκλασα θυμὸν εμοῖο. Ib. ⏚ ξη.

Νησεύω.
Παυσων σεβεται, και νησευει. Ar. Th. 958.
SYN. Ασιτεω.

Νῆσις.
Νησιες, αχρι μαλα κνεφαος·—Od. σ. 395.
SYN. Νησευτὴς, ασιτος, ακμηνος.—ασιτια.

Νητη.
Δεξιτερην ὑπατην ὁποτε πληκτροισι δονησω, Η λαιὴ νητη παλλεται αὐτοματως. Ep. l. 1.
SYN. Χορδη.

Νητός.

Νητός.
—Ὄθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἑκειτο. Od. ζ. 338.
SYN. Επασσυτερος, νεμημένος. μεσός. σεσωρευμένος. εσχατος.

Νητρεκῶς.
Λεξω τα παντα νητρεκῶς ἁ μ' ἰσορεῖς. Lyc.
SYN. Αληθῶς, νημερτεως.

Νήϋτμος.
Κεῖται νηϋτμος τετελεσμένον εις ενιαυτον. Hes. Θ. 795.
SYN. Αψυχος. απνοος. αφωνος.

Νηφαλιος.
—Πελανας μελικρατά τε νηφαλιησι
Δαῖεν επ' ευχωλῆσι παρεσιος—Ap. 4. 712.
SYN. Νηπτικὸς, νηπτης, νηφων, νηφαντικὸς, αοινος, αποινος σωφρων.

Νηφω.
Νηφων αοινοις—Soph. Oed. C. 101.
SYN. Αναηφω, εκνηφω, επινηφω, εγκρατευομαι.—σωφρονιζω.—γρηγορεω.

Νηχυτος.
—Ὅσ' ἠπειρός τε φυει και νηχυτον ὑδωρ. Ap. 3. 530.
SYN. Πολυνηχυτος, επιχυνετος. πολυχυτος, αχυνετος. πολύς

Νηχω, Νηχομαι.
Νῆχε δ' επαγομενος ποσὶν ἠπειρὸν επιδῆναι Od. ι. 399.
Αυτὰρ επὴν δή μοι σχεδὸν ἀλὸς ἀμφὶ κῦμα τιναξῃ,
Νηξομαι—Ib. ν. 364.
SYN. Κολυμβαω, κατακολυμβαω, νεω.

Νιγλαροι.
—Νιγλαρων συριγματων. Ar. A. 553.
EXP. Τερετισματα, και περιεργα κρεσματα

Νιζω, Νιζομαι.
Ουκ εαας νιζειν,—Od. τ. 374.
—Εκ ποταμοῖο χροα νιζετο δῖος Οδυσσεύς. Ib. ζ. 224.
SYN. Απονιζω, διανιζω, λεω, νιπτω. ρυπτω, πλυνω, κλυζω αποσμηχω.

Νικανδρος. Vid. Ομηρος.
Φαρμακα πολλὰ μεν εσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δε λυγρὰ
Νικανδρος κατελεξεν, επισαμενος περι παντων
Ανθρωπων. ἦ γαρ Παιηονος εσι γενεθλης. Ep. l. 1.

Νικαω, Νικημι.
—Επεὶ τὰ χερσονα νικᾷ. Il. α. 576.
—Μενελαος ενικησεν συν Αθηνη. Il. γ. 439.
Σικελιδαν νικημι τον εκ Σαμῳ,—Theoc. 7. 40.
SYN. Απονικαω, εκνικαω, καταικαω, νικηφορεω. εκπολεμοω, κρατεω, επικρατεω, εξεχω, ὑπερεχω.
Χαλκεον ανικα κῦμα κατευνασσαντες Ενυῦς,
Εσεψαν πατραν δυσμενεων εναρεις. Ep

Νικη.
Νικη μὲν δὴ φαινετ' αριπρεπὴς Μενελαε. Il. γ. 457.
SYN. Νικημα, νῖκος, νικηφορια, κρατος, εὖχος, αρισεια, θριαμβος, επαθλον. τροπαιον.
EPITH. Αμυμων, αεθλοφορος, αγακλεὴς, αγερωχος, αγλαὴ, αναιμακτος, ατεμαρτος, αδευκὴς, γυαλκὴς, ἱμεροεσσα, μεγαλωνυμος, ευπολεμος, ευδυνατος, ευπαλαμος, εγρεμοθος, ερατεινὴ, ἑτεραλκὴς, ερικυδὴς, εριγηθὴς, κλυτὸς, ευκλεὴς, μεγακλεὴς, ἱερὰ, λεοντοφονος, λαμπρὰ, θρασυγυιος, πολυγηθὴς, πολυωδυτος, πανδοματειρα, περικαλλὴς, πωλομαχος, πυριλαμπὴς, ορκιος, ὑπεραυχὴς, σλεφανηφορος, κορυμβοφορος, σκιοειδὴς, τυραννοφονος, καλλισφυρος, θαλαμηπολος. λυσιπονος, φιλοπαιγμων. μελιηδὴς, μελισαγὴς, φαρμακοεσσα, ζηλημων, χροπλεκὴς, φιλοχλαινος, οινὰς. ἡδυποτος, καλλιθριξ, παλιναυξὴς, ομιτελεσος, κυδιανειρα, κακὴ, τεχνημων.
Νικης φαιδρὸν αγαλμα παναιολον. Nonn.

Νικη.
Ευδυνατον καλεω Νικην, θνητοισι πεφαυνὴν,
Η μεγη λυει θνητῶν εναγωνιον ὁρμὴν,—
Παντων γαρ κρατεις, πασης δ' εριδος κλεος εσθλὸν
Νικη επ' ευδοξῳ κεῖται, θαλιαισι βρυαζων.—Orph H.
EPITH Ποτνια ἡδυεπεια.

Νικητηριον.
—Νικητηρια λαβὼν—Eur. Alc. 1038.
SYN. Αεθλον, επαθλον.

Νικηφορος.
—Συν κρατει νικηφορῳ Soph. Tr. 189.
SYN. Εναροφόρος, νικητης.

Νικηφορεω. Vid. Νικαω.
—Ἦ δακρυα νικηφορεῖ. Eur. B. 1145.
PHR. Νικην και αγλαὸν εὖχος ἀρεσθαι. Hom.
—Νικηφορα δωρα τυχεῖν. Eur.

Νικηφορια. Vid. Νικη.
—Νεοθαλης δ' αυξεται
Μαλθακᾷ νικαφορια συν αοιδᾷ. Pind. N. 9.

Νικιας.
—Καντιφιλησομαι
Νικιαν, χαριτων ιμερφωνων ιερον φυτον. Theoc. 28. 7.
Ηλθε και ες Μιλητον ὁ τᾶ Παιωνος ὶος,
Ιητῆρι νοσων ανδρι συνεσσομενος
Νικια ὁς—Ib. Ep. 7.
Νικοβελος.
—Ει μη νικοβελος εγενομην. Ar. Eq. 612.
Νικοστρατος.
Εγὼ ποιησω παντα κατὰ Νικοστρατον. Prov.
Νικοτελης. Vid. Φιλιππος.
Νικοφῶν.
—Ουδ' Ολυμπιος
Ζευς ατρομητος ειδεν, ανδρας ἰνίκα
Πυγμην ενικα Νικοφῶν Ολυμπια. Ep. l. 1.
Νιμμα.
—Τα νιμματα Επεχει τὶς, απενιζομεθα,—Ath 9.
Νινὸς.
Εγω Νινος παλαι ποτ' εγενεμην πνεῦμα,
Νῦν δ' ικετ' ειδέν'—Ath. 12.
Νιοβη.
Και γαρ τ' ηὔκομος Νιοβη εμνησατο σιτα,
Τῆπερ δωδεκα παῖδες ενὶ μεγαροισιν ολοντο—
Τὰς μεν Απολλων πεφνεν απ' αργυρεοιο βιοῖο,
Χωομενος Νιοβη, κ λ. Il. ω. 602.
EPITH. Αθυρογλωσσος, κακογλωσσος, λαλος, λᾶας, δυσηνος, παντλημων, ευπαις, δωδεκαπαις, πολυτεκνος
PHR. Δακρυοεις πετρος. Call.
Λαϊνεης Νιοβης—πενθαδα πετραν. Nonn.
Κυρης αρχεγονοιο Φορωνέος—Ib.
—Πετρος εχεφρων
Δακρυσι λαϊνεοισιν οδυρομενος σλιχα παιδων. Ib.
Α δε λιθῳ και σαρκι μεμιγμενον εἶδος εχεσα
Πετρηται,—Ep.
Νιπρὶς
Τὸν εγὼ κρινω μετὰ νιπρίδα της υγιειας,
Πινειν,—Athen. l. 10.
SYN Λοετρον.
Νιπτηρον.
—Και λυτροῖς χροα
Εδωκα, χρονια νιπτρα ποταμιας δροσυ. Eur. Hel. 1400.
Νιπτω.
—Σφιν κῦμα θαλασσης ἱδρῶ πολλον
Νιψεν απο χρωτός,—Il. κ. 575.
SYN. Απονιπτω, νιζω, λεω.
—Δεμας φαιδρυνε λοετρω,
Αχραντοισιν εμὰς απονιψομαι ὑδασι χεῖρας.
Και χροα λυσιπονοισι κατικμαινεσα ρεεθροις. Nonn.

Νιρευς
Νιρευς, Αγλαϊης ὑὸς, χαροποιο τ' ανακτος,
Νιρευς, ὸς καλλιστος ανὴρ ὑπὸ Ιλιον ἦλθε
Τῶν αλλων Δαναῶν, μετ' αμυμονα Πηλειωνα.
Αλλ' αλαπαδνὸς ην, παῦρος δέ οἱ ἑπετο λαός. Il. β. 672.
Νισαῖος.
Νισαῖοι Μεγαρῆες, αριστευοντες ερετμοῖς. Theoc. 12. 27.
Νισος.
Νισε φαιδιμος ὑὸς Αρητιαδαο ανακτος. Od. π. 395.
Νισσα.
Νισσαντε ζαθεην, Il. β. 508.
Νισυρος.
Οι δ' αρα Νισυρόν τ' εἶχον—Il. β. 676.
Νισυρητὶς, Vid. Μυλαξ.
Νισσομαι.
—Ου γαρ ετ' αυτις
—Νισσομαι εξ αϊδαο—Il. ψ. 76.
SYN. Αναερεφομαι, ανειμι, νοσεω.
Νιτρον.
—Νιτρον και φῦκος απὸ σκανᾶς αγορασθων. Theoc. 15. 16.
Νιφας, Νιφετος.
Ως δ' ὁταν εκ νεφεων πῖπτωσι νιφαὶ ἢὲ χαλαζα. Il. ο 170.
—Νιφάδες δ' ὡς πιπτον εραζε. Ib. μ. 156.
Η νιφετὸν, ὁτε πέρ τε χιὼν επαλυνει αρουρας. Ib. κ. 7.
SYN. Χιών.—σταγὼν, ψεκας
EPITH. Αμαιμακετος, δροσερὰ, κελαδων, μελισαγὴς, λευκὴ, λευκοπτερος, λαϊνεα, κρυερὰ, βορεϊαις, γυψαγὴς, τραχεῖα, ορεσσιχυτος, ὑψιπορος —εχεκτεανος, ρυπωσὴς.
Τρηχαλεη γλωχῖνι λιθοβλητε νιφετοιο.
—Ραθαμιγξι νεηγενέος νιφετοιὸ. Nonn.
Νιφαργης,
—Ηδ' εν νιφαργεσιν ὑλαις, Orph. 667.
Νιφατης.
—Εὐσκοπελοντε Νιφατην, Suid.
Νιφοβολος,
—Ὑπο δειρασι νιφοβολοιο Παρνασσῦ—Eur. Ph. 214.
SYN. Νιφοκλὴς, νιφοκτυπος. χιονοβολος. ὑψηλός.
Νιφοεις,
—Θρηκῶν ορεα νιφοεντα. Il. ξ. 227.
SYN. Νιφετωδης, χιονωδης, χειμεριος.
Νιφοσιδὴς.
—Νιφοσιδεῖς χειμῶνες—Soph. Aj. 679.
SYN. Νιφοεις, δινυρος.

Νιφω.
Ηματι χειμερίω, ότε τ' ωρετο μητιετα ζευς
Νιφειμεν ανθρωποισι,—Il. μ. 280.
SYN. Απονιφω, κατανιφω, χιονιζω.
—Ευρυπεδον σκιαεν νιφαδεσσιν αλωην
Εσπερις Ζεφυρου μενος θοον, αδε τι γαιης
Κυανεης ιδεειν υποφαινεται, αλλ' αρα πασα
Αργεννη νιφαδεσσι επασσυτεραις κεκαλυπται.
Opp.

N O

ΝΟΕΩ.
Ου γαρ τις νοον αλλος αμειμονα τοδε νοησει
Οιον εγω νοεω—Il. ι. 105.
SYN. Εννοεω, επινοεω, εκφρονεω, κατανοεω, διανοεω, αισθανομαι, διαζητεω, λογιζομαι, ενθυμεομαι, σκοπεω, φρονεω, επισταμαι, θεαζομαι.

Νοημα.
Αλλ' ω Ζευς ανδρεσσι νοηματα παντα τελευτα.
Il. σ. 328.
Ουτω χρη τον γ' εσθλον, επιστρεψαντα, νοημα,
Εμπεδον αιεν εχειν ες τελος ανδρι φιλω. Theog. 1080.
SYN. Διανοημα, νοησις, γνωσις, εννοια, διανοια, συνεσις, συννοια, αγχινοια νους, αισθησις, βελη. ερευνημα, γνωμη, ευφυια.
EPITH. Αζηλον, αταρτηρον, ασαθες, δνοφερον, γναμπτον, δολερον, νυ, καθαρον, κερδαλεον, ποικιλον, πολυπλοκον, πιυτον, σιδηρεον, κρανιον, θειον, φαεινον, ωκυ.

Νοερηφορος. Vid. Ορμη.

Νοητος
Πεταται δε τοι νοητον
Πεδιον, καλλεος αρχαν. Synes.

Νοημων.
—Επει ετι νοημονες, αδε δικαιοι. Od. ζ. 282.
SYN. Δαιφρων, εννοος, φρονεος, αγχιτος, εμφρων, συνετος, ευβουλος, ευμητις, εχεθυμος, εμπειρος, μητιετης, κεδνος, ικνεχης, πεπυμενος, περιφρων, πευκαλιμος, πυκινος, σωφρων, φρονιμος.

Νοημων,
—Φυονιοιο Νοημονα φαιδιμον υιον. Od. ζ. 386.

Νοθειος.
Τι δ' ην ο πατηρ εμοι διδω τα χρηματα
Νοθειοι αποθνησκων;—Ar. Av. 1655.

Νοθαγενης,
—Και τεκνω νοθαγενει. Eur. Andr. 912.

Νοθος.
Ος ρα νοθος μεν ειην—Il. ε. 70.
Κερην δε θριαμοιο νοθην εχε—Ib. ν. 173.
SYN. Νοθογεννητος, εκπαλλακιδιος, μητροξενος, ξενος, μοιχιδιος, παραγραπτος, παρεγγραπτος, δυσγενης, σκοτιος, υποβλητος.—μη γνησιος.

Νοθοκαλλοσυνη
Την νοθοκαλλοσυνην φυκιεϊ χριομενην. Ep. l. 2.

Νομαδες.
Νομαδεσσι γαρ εν Σκυθαις
Αλαται Στρατων. Ar. Av. 942.

Νομας.
—Ιππας νομαδας εξιχνοσκοπων. Soph. Tr. 275.

Νομαιη
Δαφνις εγω. Λυκιδας δε πατηρ, μητηρ δε Νομαιη Theoc. 27. 41.

Νομαιος
Και σοι επιρρεξει χιμαρειο νομαιης Αιμα. Ep. l. 4.

Νομεομαι.
Αι δ' αλλαι τα περισσα κρεα νομεοντο γυναικες. Theoc 26. 24.
SYN. Διαρπαζω, διασπαραττω.

Νομευμα.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesch. Ag 1425.

Νομευς
—Εη δε τε τησι νομευς οπω σαφα ειδως: Il. ο. 632.
SYN. Βοτηρ—νεμετωρ, δοτηρ.
EPITH. Κακος, χρυσειος. δασυστερνος, λιγυφθογγος, ορεσσαυλος, φιλοσκοπελος.

Νομευω
—Αλλ' ενομευε νομον κατα οιονα μηλα. Od. ι. 217.
SYN. Βοσκω, νεμεθω. νεμω. ποιμαινω.
—Μηλονομος τις ανηρ βοτανηθεν ερυων
Ειροποκις αγελας—Opp.
Ειροποκων οιων αγελας αγροισι νομευων. Ep.

Νομη, Vid. Νομις.
Αμφιδιον γαρ εδωκε νομην βατραχοισι Κρονιων. Hom. B. 59.
SYN. Νομος, βρωμη, ποα, βιος, βορα, βοσκη, τροφη—μερισμος, εκπαρπωσις.—φιλοτιμια.
EPITH. Αγθεμοεις, ορεσσιβοτις, ιχθυβοτος.

Νομιζω.
Ανθρωποι δε ματαια νομιζομεν, ειδοτες ουδεν. Theog. 141.
Εικος τον κακον ανδρα κακως τα δικαια νομιζειν. Ib. 279.

SYN.

S Y N. Δοκεω, οιμαι, οιομαι, ὑπολαμβανω, ηγεομαι.—νομοθετεω, διαιταω.—λεγω.

Νομιμος.

Αλλα τὸ μὲν πρῶτον νομιμον—Ep.

Νομιμων προπαροιθεν—Aesc. S. T. 340.

S Y N. Ενθεσμος, εννομος, νομιος δικαιος.

Νομικὴ. (τεχνη sc.)

Τὸν Ιελιανον νομικῆς φαος—Ep. l. 4.

Νομιος.

Φοιβον και Νομιον κικλησκομεν—Call. 2. 47.

Νομισμα.

—Και νομισμα δωσομεν. Eur. C. 159.

—Πρῶτον γαρ θεοὶ

Ημῖν νομισμ' ἐκ εἰσι—Ar. N. 247

S Y N. Κερμα, αργυριον, χρῆμα—εθος.

Νόμοαιολος.

—Νομοαιολον—κυραν—Athen. l. 14.

Νομὸς Vid. Νομη.

—Μετα τ' ηθεα και νομὸν ἱππων. Il. ζ. 511.

—Επεων δε πολὺς νομὸς εισι και εισι Ib. υ. 249.

S Y N. Νομὴ, βοσκὴ.—διαταξις.—ἐδαφος, επαρχια.—κλιμα.

E P I T H. Γλυκερὸς, εαρινὸς, ευανθὴς, ερσηεις, ευλειμων, δυσβατος, μαλακοχειρ, λασιος, λιγυπικος, ποιηεις, τραφερὸς, ὑλιεις, χλοερὸς. μελαγκολπος, αμφιθαλασσος.

Νόμος.

Παιτη γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβληται ἀοιδῆς. Hom. A. 20.

S Y N. Θεσμὸς, θεσμιον, θεμις, δικη, εθος, μελος —τὸ δικαιον, νομιμον —δικαιωμα.

E P I T H. Αλιτρὸς, ἀποινὸς, αδιδακτος, ἀχραντος, αλλοπροσαλλος, αιγλιεις, γαμικὸς, καθαρὸς, θεογραπὸς, σοφὸς, ὑπνοδοτης, οξὺς, αιεμος.

Αθανατῶν καλεω, και θνητῶν ἀγνὸν ανακτα,
Ουρανιον Νομον, αερροβετην, σφραγῖδα δικαιαν
Ποντου τ' εναλιε, και γῆς, φυσεως τὸ βεβαιον,
Ακλινῆ, ασασιασον,—
Γνωμαις ορθοταταισι συνὼν, αδιαστροφος αιεὶ
Ωγυγιος, πολυπειρος, αβλαπὴς πᾶσι συνοικῶν
Τοῖς νομιμοις, ανομοις δε φορων κακοτητα βαρειαν.
Αλλα, μακαρ, παντιμε, φερολβιε, πᾶσι ποθεινὲ,
Ευμενὲς ἦτορ ἐχων—Orph. H.

Νοος, Νῦς

Αλλ' αιεὶ τε Διὸς κρεισσων νοος, ἠὲ περ ανδρων. Il. π. 688.

—Νῦς ἦν εμπεδος, ὡς τὸ παρος περ. Od. χ. 240.

S Y N. Διανοια, γνωμη, φρὴν, παπὶς.

E P I T H. Αγαθὸς, αταρβὴτος, ατρομος, ατιναικτος, απινὴς, ακηλητος, αλκηεις, αποφωλιος, ανεφικτος. ανημεριος, απλητος. αγναμπὴς, αιπὺς, αλιτης, αφθιτος, αλλοπροσαλλος, ασιγητος, δολερὸς, αριστοτεχνης, ὑπερπευτος, δικομητις, πιστος, καθαρὸς, κυνεος, κἄφος, κλυτὸς, καρτερὸς, δῖος, ευσαθὴς, ευδιοων, ευπιγενὴς, γαληνιοων, βαρυθυμος, ελαφρὸς, εμπεδος, εναισιμος, θοὸς, οξυπορος, ευδυνατος, θεσπὴς, λαμπρὸς, φλογοεις, σιγυοδεμνος, νηλὴς, πινυτὸς, πυκινὸς, πολυκερδὴς, σοφὸς, πρεπρων, ὁμοφρων, τλημων, τελχιν, τεχνηεις, φιλοκτεανος, χαῦνος, επηβολος, νοερητικὸς, προνοητικὸς, αφραστος, εσθλὸς, νημερτὴς, κραιπνὸς, φρασὶν

P H R. Σοι τε νοον πλεροεντα, βιε φαος, αιὲν αειρων.

Μενον εχει, θεοτητος ιδριν νοον, κρανοφιτην. Naz

Νοος εσ θεως αερθεὶς. Anac.

—Ασυλητοιο νοε σφραγῖδα φυλαξῃ. Nonn.

Νοϊδιον,

—Γνωμιδιων, και νοιδιων. Ar. Eq. 100.

Νοοπλὴξ. Νοοπλητος.

—Νοοπληγεσσιν ατασθαλιησι τυπεντες. Tryph. 268. Merr.

Σοι τὰ νοοπλητα πλασα κυπελλα μεθης. Ep. l. 6

Νοσεω

Μητε κακοῖσι νοσῶν λυπῆ φρενα—Theog. 593.

S Y N. Ασθενεω, μαλακιζομαι, αρρωστεω.

P H R. Αγρια νοσω συντηκομαι. Eur.

—Κρυεραῖσι μαραινεσθαι ὑπὸ νοσοις. Ep.

Νοσερὸς.

Ἰθυων νοσερὸν κᾶλον Ορεστ. Eur. Or. 1021.

S Y N. Νοσηρὸς, νοσαχθὴς, νοσιμος, επινοσος, νοσωδὴς, νοσηματωδως, νοσακερὸς, νοσηματικὸς, ασθενὴς, κλινηρὸς, εμπαθὴς, επικηρος, σφαλερὸς. μαλακὸς, τρυφερὸς.

—Πιεζομελεῖ νεσῳ κεκολεμενος. Ep.

—Φερων πεπεδημενα γοναια νεσῳ. Nonn.

Μενον αναπνειων, τἀλλα τα παντα νεκρος Ep.

Νοσηλεια. Νοσημα.

—Βαρειας τε νοσηλειας πλεα. Soph. Ph. 39.

—Το γαρ νοσημα μειζον η φερειν. Ib. Oed. T. 1316.

Νοσοθυμος Vid. Μαρφακτος.

Νοσομελὴς, Νεσομελὴς.

Νεσομελεῖ τευχεσα βροτεῖς, οδυνησι συνηθες. Man. 4. 476.

Νοσσίς.

Νοσσίδα θηλυγλωσσον,—Ep. l. 1.

Νοσσοτροφεω.

Μηδεπης γραπὴ πυκτίδι νοσσοτροφῆς. Ib

Νοσος,

Νοσος, Νεσος.
Ανθρωποισι νοσους φαρμακα λυγρὰς απαλαλκεμεν. Theoc. 28. 20.
Νεσῳ ὑπ' αργαλεῃ φθισθαι—Il ν. 667.
SYN. Καματος, παθος, ασθενεια, αρρωσια, ατοσια, κακεξια, λυπη.
EPITH. Αταρτηρα, ανιγρα, ανδροφόνος, αργυρεη, αιθοψ, ατειρὴς, αγχιθυρος, αμαυρὰ, αλγινοεσσα, γυοβόρος, βαρεῖα, βαρυγμος, γλυκεῖα, δαπλρια, δολοπλοκος, δασπλὴς ζηλημων, δυσαλθητος, δυσαλθὴς, επιψογος, ερωτικὴ, ἡμικρανιη, θεοσσυτος, καπυρὰ, λυγρὰ, λυσσωδὴς, μογερὰ, λυσιμελὴς, ολεθριὰς, ολοὴ, πολυπημων, πολυκηδὴς, πικρὰ, χερειρὰ, θερμὴ, σλυγερὰ, σαρκοφάγος, τηξιμελὴς, μανιὰς, θυμοφθόρος, χαλεπὴ, μισαγαθος, επαχθὴς, κακὴ, αναλθὴς, αθεραπευτος, αιπυεσος, αμιατος. δυσιατος, ευιατος, ευαλθὴς.

Νοσοφόρος.
—Γηραϊ νεσοφορῳ—Ep I. 6.

Νοσωδὴς, Νεσαλεος. Vid Νοσερὸς
Στιλβει νοσωδεῦς ασραπὰς—Eur. Or. 480.
—Νεσαλεῳ βαρυγυιος ἰμασσετο ατμῷ Nonn.

Νοσεω.
Ει δέ κε νοσησω,—Il. ε. 212.
SYN. Αποσοεω, παλινοσεω, εκνοσεω, ανερχομαι, παριερχεμαι, επανερχομαι, επαναχωρεω, καταπορευομαι, πορευομαι, ρεομαι. υποσρεφομαι.

Νοσιμος.
—Αυτὰρ ὁ τοῖσιν αφειλετο νοσιμον ἡμαρ. Od. α. 9.
Επὴ ρ' ετι νοσιμός εσι Σὸς παῖς—Ib. Λ. 806.
SYN. Ωριμος.

Νοσος.
—Αργειοισιν ὑπερμορα νοσος ετυχθη. Il. C. 155.
SYN. Καθαρσος, αναχωρησις, ανασροφὴ.
EPITH. Ακηδὴς, απημων, ευκλεὴς, γλυκὺς, γλυκερὸς, θυμηδὴς, μελιτρων, μελιηδὴς, πολυκηδὴς, πολυπλαγκτος, πουηρὸς, ὑποτροπος, ψευδωνυμος.

Νοσφι.
—Ἑτερων αφαρ ἑζετο νόσφι λιασθείς. Il. α. 349.
SYN. Χωρὶς, απονοσφι, αμφὶς. ανευ. λαθρα. διχα. εκὸς.

Νοσφιζω, Νοσφιζομαι.
—Και νοσφιζοιμεθα μᾶλλον. Il. C. 81.
SYN. Εκνοσφιζω, χωριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, δὶϊσημι, διαιρεω, αφοριζω, αλλοτριοω ἰδιοω. πλεονεκτεω.

Νοτερὸς, Vid. Νοτιος.
—Νοτερῳ βλεφαρῳ
Τᾶς φιλας κλαιων αλοχος νεκυν—Eur. Alc. 608.

Νοτεω.
—Κ' ητι μυροισι νοτεῖ. Call. Ep 28.
SYN. Νοτιζομαι, δινηραινομαι, καταρρεω.

Νοτια, Νοτις.
Καρπῷ βριθομενη νοτιησί τε εαρινῇσιν. Il. Θ. 307.
Καλλιποταμο. ὑδατος ἱνα τε
Νοτις επερχεται γαιας—Eur. Ph 659
SYN. Ἰκμὰς, ικμασια, επομβρια. ὑγροτης, ὑγρασια, πλαδος, θαλασσα το ὑγρὸν.

Νοτιζω.
Οφρα νοτισθέντα κρατερὸς ανεχοιατο γομφὸς. Ap. I. 1005.
SYN. Επινοτιζω, καταινοτιζω, βρεχω, ὑγραινω.

Νοτιος.
—Κατὰ δε νοτιος ρεεν ἱδρώς. Il. λ 810.
SYN. Διερὸς, ὑγρὸς, δινυρος, νοτερὸς, νοτηρὸς, νοτιωδὴς.

Νοτος.
—Ὁτε κινησι Νοτος ελθών. Il. C. 395.
EPITH. Αργεσης, αλεγεινὸς, δροσερὸς, διερὸς, νερσιας, δεινὸς, κελαδων, κραιπνὸς, λαιψηρὸς, οξὺς, χειμεριος, φλογερὸς.
PHR.—Νοτοιο καταντιον ὑγρὸν αέντος. Cal.
Νυν γε Νοτος πλυει μελανοτερον ασπετον ομβρον.
Και Νοτον Αιθιοπῆα προασπισσῆρα Λυαιυ Non.
Λαιψηρὸν πνεῦμα δι' ἠέρος, ὑγροποιευτον,
Ωκειαις πλερυγεσσι δονεμενον ενθα και ειθα,
Ελθοις σὺν νεφελαις νοτιοις, ομβριον γενάρχα.
Τᾶτο γαρ εκ Διὸς εσι σεθεν γεγας περοφοιτον
Ομβροτοκας νεφελας εξ ἠερος εις χθονα πεμπειν. Orph H.

Νομικὸς.
Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' εφη νομικόν. Ar. Ecc. 441.
SYN. Συνετὸς, νουεχὴς, ενιοος, πολυβουλος.

Νομικῶς.
—Και νομικῶς. Ib. V. 1285.

Νομεσια.
Δεξιοτητος, και νομεσιας—Ib. R. 1041.
SYN. Νουθετημα, νουθετησις, εισηγησις, παραινεσις, παραβασις, παρακελευσις, ὑποθημοσυνη, φρενωσις, αναμνησις, ὑπομνησις, παιδευσις, διδαγμα, επιτιμησις, σωφρονισμὸς —επανορθωσις.

Νουθετεω.
Οταν μαθης μη, νουθετει—Soph. Oed. C. 620.
SYN. Παραινεω, αναμιμνησκω, αποτρεπω, φρενοω,

φρενοω, σωφρονιζω, επιτιμαω, παιδευω, επανορθοω, τιμωρεω. διδασκω.

Νεθετημα, Vid. Νεθεσια.
Απαντα γαρ τοι ταμα νεθετηματα
Κεινης διδακτα,—Ib. El. 345.
EPITH. Ευλογοι, συνετον.

Νεθετητεος.
—Νεθετητεος πατερ, Σοι τ' εστι καμοι. Eur. B. 1254.

Νεμεσις
Ιϋγγι δ' ελκεσαι ϊππον,
Νεμεσιας διωκειν Pind. N. 4.
SYN. Νεμεσια, ιερομηνια.

Νενεχης
—Οστις ἂν γ' ἢ νενεχης. Eur. Dan. 48.
SYN. Εμφρων, φρενηρης, εννοος, συνετος.

ΝΥΓΜΑ.
Τοιη μαντιβολιο βολης ὑπο νυγματι κυρη. Tryph. 356.
SYN. Νυγμος, νυγμη, νυξις, κεντημα, κεντησις.

Νυκτελιος. Vid. Βακχος.

Νυκτερησιος, Νυκτερινος, Νυκτερος.
—Εργα νυκτερησια. Ar. Th. 211.
Φυλακην καταλυειν νυκτερινην—Ib. V. 2.
Εκ δεματος τε νυκτερε—Soph. El. 412.
SYN. Νυχιος, εννυχιος, εννυχος, νυκτιος, νυκτερωπις, νυκτωπος.

Νυκτερετης. Vid. Τριγλοφορος.

Νυκτερις
Τῳ προσφυς εχομην, ὡς νυκτερις—Od. μ. 433.
Ως δ' ὁτε νυκτεριδες μυχῳ αντρε θεσπεσιοιο
Τριζουσαι ποτεονται—Ib. ω. 6.

Νυκτεροφοιτος. Vid. Αρτεμις. Νυκτιπολος.

Νυκτερωπος, Vid. Νυκτερινος.
Και δοκιμα νυκτερωπιν. Eur. Herc. P. 111.

Νυκτηγορεω.
Νυκτηγορεῦσι, και κεκινηται στρατος. Eur. Rh. 89.
EXP. Εν νυκτι αγορευω, αγειρομαι.

Νυκτηγορια.
Κινεις στρατιαν, ει μη τιν' εχων
Νυκτηγοριαν;—Ib. 20.

Νυκτηρεφης,
Μενει δ' ακουσαι τι μου
Μεριμνα νυκτηρεφες. Aesc. Ag. 468.

Νυκτιδρομος. Vid. Σεληνη.
Νυκτιδρομε συριγγος ιαν—Eur. Rh. 552.

Νυκτιλαλος.
—Νυκτιλαλος κιθαρα. Ep. l. 3.

Νυκτιπλαγκτος,
Ευνην δε νυκτιπλαγκτον ενδρσσον τ' εχω. Aesc. Ag 12.

Νυκτιπολευτος. Vid Θεμις.

Νυκτιπολος,
Νυκτιπολοις αμα συν Βακχαις. Eur. I. 718.
SYN. Νυκτιφοιτος, νυκτιπλανης, νυκτιπλανος, νυκτεροφοιτος, νυκτιπορος.

Νυκτισεμνος
Και νυκτισεμνα δειπνα—Aesc. Eum. 108.

Νυκτιφαης.
Οργια νυκτιφαη—Orph. H.

Νυκτιφοιτος. Vid. Νυκτιπολος.
Χρησμων απωσαι νυκτιφοιτα δεματα. Lyc 225.

Νυκτιφρεριτος.
—Νυκτιφρεριτῳ θρασει. Aesc Pr. 860.

Νυκτοκλοπια
Ουδε κατ' αλληλων νυκτικλοπιας τελεουσιν. Sibyl. l. 3.

Νυκτοπεριπλανητος. Vid. Νυκτιπολος.
—Νυκτοπεριπλανητε μοιχε,—Ar. A. 263.

Νυκτοφανης.
—Απο σκιερων δε πετηλων
Νυκτοφανης τελεθων εσκεπεν ηελιον. Ep. l. 4.

Νυκτωπος. Vid. Νυκτερινος.
Απο δε λαθοσυναν
Νυκτωπον εξειλε βροτων. Eur. I. T. 1279.

Νυκτωρ.
—Ουδε ποτ' ἦμαρ
Παυσονται καματοιο,—νδε τι νυκτωρ—Hes. ε. 175.
SYN. Νυκτος, νυχα, εν νυκτι, προνυξ. ορφναιην δια νυκτα.

Νυμφαγωγος.
Παρειμι νυμφαγωγος—Eur. I. A. 610.
SYN. Νυμφοστολος, νυμφοκομος, νυμφοπονος, παρανυμφος.—προμνησις, προμνηστρια, νυμφευτρια.

Νυμφεον, τα νυμφεα
Ω τυμβος, ω νυμφεον, Soph. An. 903.
Αλλα κλεινης νυμφεα τε σαυτε τεκνα; Ib. 574.
SYN. Νυμφων,—μνηστευματα.

Νυμφευμα.
Συ δ' εις τα μητρος μη φοβε νυμφευματα. Soph. Oed. T. 999.
SYN. Γαμος. νυμφειον.

Νυμφευτης, Νυμφευτηρ.
Ος τῳ μεν εμῳ νυμφευτα—Eur. I. 913.
SYN. Νυμφιος. νυμφαγωγος.

Νυμφευτηριον.
—Αλλα λεκτρων σκοτια νυμφευτηρια. Ib.Tro. 252.
Νυμφευτρια, Vid. Νυμφαγωγός.
—Η νυμφευτρια,
Δεῖται παρα τῆς νυμφης τί σοι λεξαι μονῳ. Ar. A. 1055.
Νυμφευω.
Αλλ' Αχεροντι νυφευσω. Soph. An. 827.
SYN. Γαμιζω, εγγαμιζω, μνησευω.
Νυμφη,
Νυμφα φιλη, συ μεν ἀρ με κατεκτανε—Od. δ. 743.
Ον νυμφη τεκε Νηϊς—Il. υ. 384.
SYN. Κορη, μνηστη, νυμφευτριχ, νυες, εννυς, —νᾶμα.
ΕΡΙΤΗ. Αθανατος, αρτιγαμος, αγηραος, αμυμων, βαρυγκικος, βαρυδακρυος, βαθυκολπος, βαρυπνοος, ευκλεης, ευλεκτρος, ευθαλαμος, ευπλοκαμος, ηθατοεσσα, καλυκῶτις, ἑλικῶπις, καλλιπαρηος, καλλὶς, περικαλλης, καλλισφυρος, ἱμεροεσσα, ερεια, κῦκομος, κυανοσφυρος, κυανῶπις, μελανοχροος, νεοζυκτος, νοσπλαγκτος, δυσιμερος, τερψιχορη, ροδεεσσα, πειθημων, θαλαμηπόλος, παιδοτοκος, φυγοδεμνος, ωκυμόρος, νεα, ποτνια, ερατῶπις, φιλη.
Εσθλὴν, μαργαρεεσσαν, εὔθρονον, ιφικαρηνον.
Νυμφαι.
— Θεαὶ δ' επιποιμένες εισὶν,
Νυμφαι εὐπλοκαμοι—Od. μ. 132.
ΕΡΙΤΗ. Απαλαὶ, αυλιάδες, αγροκομοι, χορηθῆς, ηϋκομοι, ροδοπηχέες. ερατειναὶ, καλλιπλοκαμοι. ιοφόροι, μελισσοκομοι, ωκυθοαι ἁλικλυσοι, παιδοκομοι, ἑλκεχιτωνες, κισσοφοροι. κυανωπιδες, καλιωπιδες, ἱμεροεσσαι.
—Ακοιμητοι, δειναὶ Θεαὶ αγροιωταις. Theoc.
—Αφροδισιην γελωσαι. Synef.
Αμαδρυάδες.
Νυμφαι Αμαδρυάδες, ποταμῆ κοραι, αἱ τάδε βεηθη
Αμβροσιαι ροδεοι σῖιβετο ποσσιν αεί. Ep.
—Νυμφαι ἱερον γενος Ωκεανοιο. Apoll.
Νυμφαι εφυδριάδες,—Ep.—Υδριάδες Νυμφαι—Ep.
Δρυάδες.
Ηδε φιλορνιθων Δρυαδων χορον—Opp.
—Δενδρεσι Νυμφαις. Ep.
Αλσηΐδες.
Αι δ' εσαν εκ πεδιων Αλσηΐδες—Apoll.4. 1150.
Δηλιάδες.
Νυμφαι Δηλιάδες, ποταμῆ γενος Αρχαιοιο Call. 4. 256.

Εσπερίδες.
—Αμφὶ δε νυμφαι
Εσπερίδες ποιπνυον ετιμερον αειδουσαι. Ap. 4. 1399.
Θεσσαλίδες.
—Θεσσαλίδες, ποταμῆ γενος—Call. 4. 109.
Κασαλίδες
—Κασαλίδες Παρνασιον αἶπος εχοισαι. Theoc. 7. 148.
—Καρυκιαι Νυμφαι, Πλειστοιο θυγατρες. Ap. I. 2.
Κρηνίδες
Κρανίδες ωδυραντο—Mosc. 3. 29.
Νυμφαι κρηναῖαι, κραι Διός—Od. ρ 240.
Λιμνάδες.
Ου μαν τας—Λιμνάδας, ω 'γαθὲ, Νυμφας. Theoc. 5. 17.
—Εν δε σπεος ηλυθε Νυμφων Λιμνακιδων—Orph. 644.
Νυμφαι ελειονομοι—Ap. 2. 823.
Μελιαι
Νυμφας θ' ἁς Μελιας καλεεσιν—Hes. Θ. 187.
Νηϊάδες, κῦραι Διός—Od. ν. 356.
Ορεσιάδες
Νυμφαι Ορεσιάδες, κραι Διός—Il. ζ. 420.
—Ορεσκῶοι βαθυκολποι. Hom H.
—Ορεσιάδες λιγυμολποι. Theoc.
Και Νυμφαι κλαιουσιν Ορειάδες—Ib.
—Και ερεσφοιτάσι Νυμφαις. Ep.
Ποταμηίδες.
Ποταμηίδες, αἱ περὶ κεινην
Φασιδος εισαμενην Αμαραντιε ἑλισσονται Ap. 3. 1218.
Νυμφαι θυγατερες μεγαλητορος Ωκεανοιο,
Υγροτεροις γαιης ὑπο κευθεσιν οικι' εχουσαι.
Κρηφιδομοι Βακχοιο τροφοι, χθονιαι, πολυγηθᾶς
Καρποτρόφοι, Λειμωνιάδες, σκολιοβρομοι, ἀγναὶ
Αντροχαρεῖς, σπιλυγξι κεχαρμέναι, περφοιτοι,
Πηγαίαι, Δρομάδες, δροσοεσσαι, ιχνεσι κῦφαι
Φαινομεναι, αφανεῖς, αυλωνιάδες, πολυανθοι
Συν Πανὶ σκιρτῶσαι αν ερεα, ευασέραι,
Πετρορυτοι, λιγυραὶ, κορυνητιδες, υλανομοιτε,
Παῖθενοι ευωδεις, λευχειμονες, ευπνοοι αυραις,
Αιπολικαὶ, νομιαι. θηρσὶν φιλαι, αγλαοκαρποι,
Κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαὶ, πολυθρεμμονες, αυξιτροφοιτε,
Κῦραι Αμαδρυάδες, Παιανιδες, εαροτερπεῖς,— Orph. H.
Νυμφηΐον pro Νυμφεῖον.
Πηλιον, ὦ Φιλυρης νυμφηΐον—Call. 4. 118.
SYN. Νυμφὼν, θαλαμος, λεκτρον. πασος.

Νυμφίδιος, Νυμφικίς.
Νυμφίδιαί τε κεῖται. Eur. Alc. 250.
—Προς τα νυμφικα λεχη—Soph. Oed. T. 1265.
Νυμφιος,
Νυμφιον εν μεγαρῳ μιαν εἰην παῖδα λιποντα. Od. n. 65.
SYN. Μνησὴρ, νεογαμος. εδνιος.
EPITH. Αρτιχορευτος, ευπρεπὴς, επιρατος, φρενωλης, φιλοπαρθενος
Νυμφιον ἱμεροεντα, τενς ζηλημονα μορφῆς. Naz.
Νυμφιος, Fl.
Και τον μεγιστον εκπερασας Νυμφιον,
Οσις Τιγρητος ταῖς ροαῖς επιρρεων
Αποσεβεται τὸ καλεισθαι Νυμφιος. Suid.
Νυμφογενὴς.
—Νυμφαγερὲς Σατυρε. Ep. l. 1.
Νυμφοκλαυτος.
Νυμφοκλαυτος Ερινυς. Aesc. Ag. 758.
Νυμφοκομεω.
—Ενυμφοκομησε δ' ὁμιχλη. Musc. 280.
Νυμφοκόμος. Vid. Νυμφαγωγός.
Παρα δε μητέρι νυμφοκόμον—Eur. I. A.
Νυμφοτιμος.
Το νυμφοτιμον μελος—Τμεναιον — Aesc. Ag. 714.
Νυξ.
Νὺξ ηδη τελεθει, αγαθὸν και νυκτὶ πιθεσθαι Il. n. 282
SYN. Ευφρονη, ορφνη, σκοτια.
EPITH. Αμβροσια, αμβροτος, αμφιλυκη, ασπασια, αὐπνος, αζροτη, ασεληνος, αμαυρα, αρχαια, ασερια, ασροχιτων, αμειδητος, αφεγγὴς, γαμοσὁλος, γαληναια, δυσπεμφελος, δυσκηδὴς, δνοφερα, δαιμονιη, δῖα, δολια, δηροκόμος, ερεβεννὴ, ερεμνὴ, ἑσπερια, ευκηλος, ερημαια, θεα, κελαινὴ, κακὴ, κυανεη, καθαρα, λυγαια, λευγαλεα, νηνεμος, μελαγχλαινος, μελαμπεπλος, μελαγχυμος, μελανοχρως, μιαιφόνος, ορφναια. ολοη, ολεσιπολις, λιποσκιος, πηγυλὶς, παλισκιος, ποτνια, ραμμινις, πανσελινος, σεληναια, σἰονοεσσα, σκοτια, ὑπνοδοτειρα, τρισεληνος, ποικιλημων, πικρα, σἰυγερα, ζοφερα, ζοφοεδὴς, ζοφερα, ζαθεὶς, μελαιοπὲπλερος, σκοτομηνιος, οἰζυρα, δασεῖα, μελαγχιμος, χειμεριη.
PHR. Νυκτιφοιτος ερφνη. Syn.—Μεσονυκλιος ὡρη. Anac.
Νυκλὸς αφεγγες βλεφαρον. Eur. Κυανοπεπλος ομιχλη. Apoll.
Εν δ' επεδ' ὠκεανῳ λαμπρὸς φαος ηελιοιο.
Ελκον νυκτα μελαιναν επι ζειδωρον αρουραν. Hom.
Νὺξ μεν επειτ' επι γαῖαν αγεν κνεφας—Apoll.

——Αν ομιλον επιλυθεν ευφροσυνα
Νὺξ εργων ανδρεσσι κατευκηλησε δε πασαν
Γαῖαν ὁμως. Ib. Κατευνητειρα κυδοιμε. Nonn.
—Θεῶν Νυξ ἁμητειρα, και ανδρων. Hom.
Νυξ αμπαυμα πονων—Coluth.
Νυξ δε τότ' ασροχιτων μεσσην παραμειβε πορειαν.
Αλλ' ὁτε πρὸς μεσαλον νυκλὸς πρὲβαινον ἁλαπὸς,
Ασρα τε τηλεφανῆ δ' ὑπεν ρὸον ωκεανοιο. Orph.
Νυξ γενεσις πάντων, ἣν και Κυπριν καλεσωμεν·
Κλυθι μακαιρα θεα, κυανευγὲς, ασεροφεγγὲς.
Ησυχιη χαιρουσα, και ηρεμιη πολυυπνῳ·
Ευφροσυνη, τερπνὴ, φιλοπαιυχε, μῆτερ ονειρων·
Ληθομεριμν', αγαθὴτε, πονων αι απαυσιν εχουσα·
Υπνοδοτειρα, φιλπαντων, ελασιππε, ιυχαυγὴς·
Ημιτελὴς, χθονια, ηδ' κρανια παλιν αυτη·
Εγκυκλια, παικτειρα διωγμασιν ηεροφοιτοις·
—πολυολβιε πασι πολιηνὴ.—Orph. H.
—σκοτινὸν Νυκτὸς ἁρμ' επειγεται. Aesch.
Γαῖαν ὁλην εκαλυψε μελαγκρηδεμνος ὁμιχλη,
Και χρὶ ποικιλοωτον επισρὶξ ζασα χιτωνα
Ασερὸεν σελαγιζεν,
Και σκιερὴν εμελαινεν ὁλην χθονα σιγαλεη νυξ.
—αναθρωσκουσα δὲ γαιης
Τψιτενὴς, ἁτε κῶνος, ες ηέρα, σιγαλεη νὺξ
Ουρανὸν ασερόεντι διεχλαινωσε χιτωνι,
Αιθέρα δαιδαλλουσα,—κ λ. Nonn.
Νυός.
—Συ δ' αρηγε νυῷ ἑκυρή περ εὖσα. Ap. 4. 815.
—Ενδοῖ πασαι, ὁ τὰν νυὸν εἰτ' αποκλαξας. Theoc. 15. 77.
SYN. Εννύος. Νυμφη.
Νυσσα.
Εν νυσσῃ δέ τει ἱππος αριστερὸς εγχειμφθητο. Il. ψ. 338.
SYN. Καμπὴρ, τερμα, βαθμίς.
EPITH. Πολυκαμπὴς.
Νυσσα.
Ποθι Νυσσης αρα ἡμετροφα θυρσοφορῆς. Eur. B. 556.
EPITH. Αχειμων, βορειὰς, δροσερα, ὑψιπορος.
Νυσσαιος.
Νυσσαιων ερεων
Κισσηρεις οχθαι. Soph. An. 1144.
Νυσσηϊος, Νυσηϊος.
—Αμφὶ Νυσηϊον Διὸς Διονυσον—Ar. R. 217.
Νυσσιος.
Νυσσια Κνωσσια — Οχηματα — Soph. Aj. 708.

Νυσσω, Νυτ[ω.
Χειρεσιν αθανατησι φαεινὴν ασπίδα νυσσων. Il. π. 704.
SYN. Κατανυσσω, επινυτ[ω, παιω, πληγω, αποπλητ[ω, κνιζω, κεντεω, ξυω, νυριζω, κατασχαζω.
Νευσαζω.
—Ουχὶ νευσαζειν ετι
Ὥρα 'στιν ἡμῖν, ἀδὲ μελλονικιᾶν. Ar. Av. 640.
SYN. Απανυσαζω, βριζω, ὑπνωτ[ω. αμελεω. βραδυνω.
Νυσακτής.
—Επὶ τὰ βλεφαρα νυσακτὴς ὕπνος. Ar. V. 12.
SYN. Νυσαλέος, ὑπνηλὸς, ὑπνωδ[ης.
Νυχαυγής. Vid. Νυξ.
Νυχεια. Nom. pr.
—Εαρ δ' ὁρώσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.
Νυχεια.
—Ωκεανε θυγατηρ και Τηθυος, ειμι Νυχεια
Κρηνή—Ep. I. 4.
Νυχευμα.
Πᾶ νυχευματων χαρις; Eur. Supp. 1136.
SYN. Νῆψις, φυλακὴ, φρουρα νυκτερινή.
Νυχευω
—Ενθα χρὴ σ[ρατὸν
Τὸν σὸν νυχεῦσαι,—Eur. Rh. 520.
SYN. Παννυχιζω, δια[αννυχιζω, νυκτερευω, δ[ανυκτερευω αυλιζομαι. κρυπ[ω.
Νυχιος. Vid. Νυκτερινός.
—Νυχιη καταλεξεται ενδοθεν οἰκος. Hes. ε. 521.

ΝΩΓΑΛΑ, Νωγαλευματα.
Καρυα, ροιας, φοινικας, ἑτερα νωγαλα.
Ωαρια, τοιαυθ' ἑτερα πολλα παιγνια. Ath. 1. 23.
Τα κομ[α ταῦτα νωγαλευματα. Ib. 2.
Νωγαλιζω, Νωγαλευω.
Και νωγαλιζει—Ib.
Νωδ[ύς.
—Εχω δ[έ τοι ωδ' ὅσον ὡραν
Χειματος, ἡ νωδὸς καρυων, αμυλοιο παρόντος. Theoc. 9. 21.
SYN. Ανοδ[ης.
Νωδυνια.
—Καδδ' αρα παντων
Νωδυνιαν κατεχευε μελῶν—Ib. 17. 63.
SYN. Ανωδυνια, αλυπια, απονια, αναλγησις, αναλγησια, αμεριμνια.

Νωδυνος.
—Επ' αοιδαῖς δ' ανὴρ νωδυνον
Και τις καματον θῆκεν'—Pind. N. 8.
SYN. Ανωδυνος, αναλγητος, ανοχλος, αλυπος.
Νωθής.
Ως δ' ὁτ' ονος—νωθὴς—Il. λ. 558.
SYN. Νωθρὸς, νωθρωδ[ης, νωχελὴς, αβληχρὸς, χανὼς, βραδὺς, αργὸς, οκνηρὸς, ραθυμος, αλογος. ασθενὴς. ακινητος.
Νωε.
Μᾶκρος δ' εν παντεσσι δικαιοτατος και αλιθὴς,
Ην Νῶε, πιστοτατος καλοῖς τ' εργοισι μεμιλὼς. κ. λ. Sibyl. l. 1.
Νωκαρωδ[ης.
Τό τε νωκαρῶδ[ες,—Athen. l. 4.
Νωλεμὲς, Νωλεμεως, Νωλεμῶς —Νωλεμὴς.
Μαρναθαι—νωλεμὲς αιεί. Il. ι 317.
Νωλεμεως πολεμονδ[ε—Ib. δ' 428.
SYN. Ανεκλειπ[ως, αδιαλειπ[ως, απαυσως, καταπαυσως, ηπαυστον, συνεχὲς, συνεχῶς—αδιαλειπ[ος, απαυστος, ανεκλειπ[ος, ασκελὴς, συνεχὴς.
Νωμαω.
Ω παντα νωμῶν—Soph. Oed. T. 308.
Νωμησαν δ' αρα πᾶσιν—Il. α. 471.
Διφρους τε νωμαστοισιν αελλοποδας. Pind. P. 4.
SYN Νεμω, απομειρομαι, δια[μεριζω, δι[εξαγω, δι[αγω, γυβερναω, κινεω.—κρινω, ἐξεταζω, νοεω.
Νωμητωρ.
—Χρεων νωμητορας ανδρας. Man. 6. 357.
SYN. Επιμελητὴς, φροντιστὴς, επιτροπος.
Νομησιμος.
—Νομησιμοι εξενιπ[ονται. Ath. 9.
Νωνακριατης
Νωνακριατης, Τρικεφαλος, Φαιδρὸς θεος, Lyc. 680.
Νωνυμνος. Νωνυμος.
Νωνυμνες απολεσθαι—Il. ν. 227.
Ουτω νωνυμὸς εσὶν —Od. ν. 239.
SYN. Ανωνυμος, αδοξος, ατιμος. ασαφὴς.
Νωρ[
—Αιας δε κορυσσετο νωροπι χαλκῷ. Il. η. 206.
SYN. Λαμπρὸς. αιθοψ.—κομψὸς.—ὁ την οψιν ασθενῆ φοιτ.
Νωταχμων.
Ηλθεν δ' εξαιφνης νωταχμονες—Hom. B. 285.
Νωτοβατεω.
—Και τυμβες νωτοβατῶσι βοες. Ep. l. 3.
Νωτιζω.
Κισσος—βρεφος χλοηφορεισιν ερνεσι
Κατασκιοισιν ολιζισας ενωτισεν. Eur. Ph. 667.

ΕΧΡ. Το νωτον περιελισσω—
SYN. Νωτοσροφω, εντροπαλιζομαι.—περιτροπαδην φευγειν.—διωκω.
Νῶτον, Νῶτος.
—Σταφυλη επι νῶτον εἶσας. Il. 6. 765.
—Επ' ευρέα ιῶτα θαλασσης. Ib. 159.
SYN. Μεταφρενον.
ΕΡΙΤΗ. Αλκῆεν, βριαρὸν, γερασμιον, δινηκὲς, ευλοφον, ευρὺ, πῖον, πλατὺ, κητεον, καλλιθριξ. πολυτριχον, ψαφαρὸν, ταυυπλεχυξ, λασιοθριξ, οπισθοκομον.

Νωτοπληξ.
Και νωτοπληγα μη ταχεως διακονεῖν. Suid.
SYN. Μασιγιας.
Νωχελὴς.
—Πλευρὰ νωχελῆ νοσῳ. Eur. Or. 798.
SYN. Ασθενὴς, δυσκινητος, βραδὺς, ναθὴς. αχρηὸς.
Νωχελια.
—Βραδυτητι τε, νωλεχιη τε. Il. τ. 411.
SYN. Νωχελεια, νωθρια, νωθρεια, νωθεια, ναθροτης, ασθενεια, βραδυτης, αργια.

ΞΑΙΝΩ.
Ειριά τε ξαινειν—Od. χ. 423.
SYN. Αναξαινω, περιξαινω, δρεπομαι, αποδρεπω, κλενιζω. τυπτω. ερισργεω. κατασκευαζω. νηθω. σωρευω. διαλυω διαξεω.
Ξαναω.
Η δ' ὁπόταν ξαναα νευρων κεχαλασμένα δεσμα. Nic Th.
Ηδὺ ξανῆσαι, και προγυμνάσαι χερα. Soph. Fr.
SYN. Αποκαμνω, καταπονεομαι, εκκακεω, κοπιαω.
Ξανθιζω, Ξανθιζομαι.
—Και καλῶς ξανθιζετε. Ar. A. 1046.
SYN. Ερευθω, πυρριζω, κοσμεω.
Ξανθιππη.
—Ηδὲ παρ' αυτὴν Ξανθιππη—Anac. 167.
Ξανθισμα.
—Και κομης ξανθισματα. Eur. Dan. 92.
SYN. Πυρροτης.
Ξανθος.
Βη δε μετὰ Ξανθον τε Θοωνά τε, Φαινοπος υἷε,
Αμφω τηλυγετω.—Il. ε. 152.
Ξανθος.
Τον δ' αρ' ὑπὸ ζυγοφιν προσεφη ποδας αιόλος ἱππος
Ξανθος, αφαρ δ' ημυσε καρηατι, πᾶσα δε χαιτη
Ζευγλης εξεριπᾶσα παρὰ ζυγὸν, ἕδας ικανεν
Αυδηεντα δ' εθηκε θεὰ λευκωλενος Ηρη. Ib. τ. 405.
Ξανθος, Fl.
—Μεγας ποταμὸς βαθυδινης
Ον Ξανθον καλεσσι θεοὶ, ανδρες δε Σκαμανδρον. Ib. υ. 74.

ΕΡΙΤΗ. Δινηεις, ευρυρρεων, εὔρρειτης, Ιδαῖος.
Ξανθὸς,
Και ἱππων ξανθα καρηνα. Il. ι. 407.
SYN. Επιξανθος, ὑποξανθος, ξυθὸς, πυρρὸς, κιρρὸς, ερυθραῖος. καλὸς.
Ξανθοθριξ, Ξανθοκομος, Ξανθοκομης, Ξανθοκαρηνος. Vid. Βακχος.
—Ξανθροτριχι παρ Μενελαῳ. Theoc. 18. 1.
Ξανθοκομος, Πτολεμαῖος—Ib. 17. 103.
SYN. Ξανθὸς, πυρροκομης.
Ξανθοχιτων.
Ροιαν ξανθοχιτωνα—Ep. l. 6.
Ξανθοχροος, Ξανθοχρως.
Τᾶ δ' ητοι τὸ μεν αλλο δεμας ξανθοχροον εσκεν. Mosc. 2. 84.
Αι ξανθοχρῶτες (τριγλαι.) Athen. l. 7.
SYN. Ξανθοφανὴς, ξανθωπὸς, ξανθος, πυροχρως, πυροειδὴς.

ΞΕΝΑΓΟΣ. Vid. Σιδηρεω.
Ξεναπατης, Ξεναπατης.
—Ανδρα τινα ξεναπαταν. Eur. Fr.
Τᾶ ψευδορκω, και ξεναπατα. Ib. M. 1392.
Ξεναρκεος.
Ος ευμενεῖ νοῳ Ξεναρκεον εδεκτο—ὑμὸν—Pind. P. 8.
Ξεναρκὴς
—Ξεναρκεϊ δικᾳ—Ib. N. 4.

Ξεινῖον, Ξεινῖον, Ξεινιον, Ξεινιον.
—Μολῳ δωκε ξεινῖην εἶναι· Il. χ. 269.
—Ου γάρ τοι ξεινιων σοθή—Od. ο. 513.
Ξεινιά τ' ευ παρεθηκεν ἅτε ξεινοις θεμις εστίν. Il. λ. 778.

Ξεινδοχος, Ξεινδοκος, Ξενοδοχος. Vid. Ξενος.
Ξενος πεφυκως, τους ξεινδοχους σεβε. Sent.

Ξεινλατεω.
—Ωσπερ εν Λακεδαιμονι
Ξεινλατεῦνται—Ar. Av. 1014.

Ξενια, Ξεια.
Και ξενιη αγαθῆ,—Od. ω 285.
SYN. Ξενισμὸς, ξενοδοχια, φιλοξενια, προξενιη, ξενὼν, ξενοσυνη, το ξενικὸν —φιλοτιμια, φιλια.—ὑποδοχή.
EPITH. Πανδοκος, πολυπλαγκτος, προσπηδής.

Ξενιζω, Ξεινιζω.
Ξεινες ξενιζε και συ γαρ ξενος γ' εσῃ. Sent.
Ξεινες ξενιξιν—Od. γ. 355.
Τους δ' εγὼ εξεινισσα—Il. γ. 207.
SYN. Ξενοδοκεω, ξενοδοχεω, ξενεω, αυτοξενῶ φιλοφρονεω.

Ξενιος,
Αλλὰ Δια Ξενιον δεισας—Od. ξ. 389.

Ξενικὸς, Ξεινικὸς,
Παυσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λογοις
Μη λιαν εξαπατασθαι. Ar. A. 634.
SYN. Ξεινιος, ξενος, αλλοτριος, επακτὸς.—ευξενος φιλοξενος, προξενος.

Ξενοβακχη, Ξεινοβακχη.
Τῆς ξεινοβακχης—Lyc. 175.

Ξενοδοχεω, Vid. Ξενιζω.
Αδμητε, τολμᾷς ξενοδοχεῖν ;—Eur. Alc. 562.

Ξενοδοτηρ, Ξενοδωτης. Vid. Απολλων. Βακχος.

Ξενοκλῆς.
—Τωγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε το μαρμαρινον
Μυσικὸς Theoc. Ep. 10.

Ξενος, Ξεῖνος.
Ξενοις επαρκῶν, τῶν ισων τευξῃ ποτέ. Sent.
Ξεῖνος γάρ οἱ ενην—Il. ν. 661.
SYN. Προξενος, ξενοδόχος, ξενοδοκος, επινασιος, καταλυτης, σλαθμὰχος. —πανδόχος, πανδοχεύς.—ξενιος πολεμιος.
EPITH. Αιδοῖος, ἀλιτης, απιστος, λαμπρὸς, ταλαπειριος, πολυφοιτος, φιλος, χαριεις, δαιμασιος, φοῖτιος.
PHR. Κοινῆς τραπεζης τυχών.—Eur.

Ξενοδαϊκτης,
Κυνων δε ξενοδαϊκταν
Τοξοις ωλεσεν,—Ib. Her. F. 391.

Ξενοδαιτης.
Θηρὸς τε ξενοδαιτα. Ib. Cyc. 654.

Τῶ ξενων δαιτυμόνος. Ib. 606.

Ξενοεις.
Εν ξενοεντι δρονῳ—Eur. I. T. 1280.

Ξενοκτενω, Ξειροκτενω.
—Παρ' ὑμῖν ραδιον ξενοκτοιεῖν. Ib Hec. 1254.
Δεινὸν—ξενοφονεῖν επηλυδας. Ib. I. T. 1021.
SYN. Ξενοκτονεω, ξενοθυτεω.

Ξενοκτόνος.
—Τεχνην, ἣν εχω ξενοκτόνον. Ib. I. T. 53.
SYN. Ξενοφόνος.

Ξενοκυσαπατη.
Και ζητεῖ δολιαν την ξενοκυσαπατην. Ep. l. 2.

Ξενοσασις. Vid. Ξενὼν.
—Και ξενοσασιν, Soph. Oed. C. 91.

Ξειοσυνη, Ξενοσυνη. Vid. Ξενια.
Αρχην ξενοσυνης προσκηδέος—Od. φ. 35.

Ξενοτιμος.
Ξενοτιμους δωματων επισροφάς—Aesc.Eum. 550.

Ξενοφων
Ξενοφων δ' ιππαπῆ φερασπίδος ασπὸς Αθηνης
κ λ. Ep. l. 5.

Ξενοω, Ξενομαι.
Ος δὴ ξεναθὰς τοῖσδ' εν Αδμητε δομοις. Eur. Alc. 68.
Πατρὸς ἔτω δαρὸν εξενωμενε. Soph. Tr. 65.
SYN. Επιξενοω, ξενιζω.—εν ξενῃ διατριβω. —ὑποδεχομαι.

Ξενὼν
Χωρὶς ξεναῖς εισιν—Eur. Alc. 553.
SYN. Ξενοδοχεῖον, ξενοσασις, ξενικὸν —σλαθμὸς, καταγωγιον, καταλυμα, πανδοχεῖον. ξενια.

Ξερξης.
Ξερξης κενωσας πᾶσαν ηπειρον πλακα. Aesc. Per. 720.
PHR. Αναξ Ξερξης. βασιλευς Δαρειογενης.
Πολυανδρε Ασιας δεσποτ αρχων.
Χρυσογονα γενεᾶς ισοθεος φως.
Πολυχειρ και πολυναυτης. Ib.
Οσις Ελλησποντον ιρον
Δεθλον ὡς, δεσμωμασιν
Ηλπιζε σχησειν κ λ. Ib. υ. 748.
Ναυτην ηπειρ, πεζοπορον πελαγευς. Ep.

Ξερὸς pro Ξηρὸς.
Ρηχθη γαρ μεγα κῦμα ποτι ξερον ηπειροιο. Od. ε. 402.

Ξεσὸς
—Θαλαμοι ξεσοῖο λιθοιο. Il. ζ. 244.
SYN. Ξυσὸς, κνισὸς, λεῖος. ευξεσος. γλυπτὸς.

Ξεω.
Ξεσσε δ' επισάμενως—Od. ε. 245.
SYN. Αποξεω, καταξεω, επιξεω, ξυω, αποξυω, ξυρεω, ξυραω, ψηχω, επικοσμεω, κναω, κνιζω,

νιζω, κοπω, τελεκιω, τελεκιζω· εξακριβοω. κατασκευαζω. τεκταινομαι.

Ξ Η

ΞΗΡΑΙΝΩ.
Παν δ' εξηρανθη πεδιον, σχετο δ' αγλαὸν ὑδωρ.
Ως δ' ὁτ' οπωρινὸς Βορεης νεοαρδέ' αλωὴν
Αιψ' αν ξηρανῃ—Il. φ. 345.
SYN. Αναξηραινω, αποξηραινω, επιξηραινω, ὑποξηραιὼ, διαξηραινω, καταξηραινω, ξηροποιεω, αυαινω, τερσω, διατερσαινω, τερσαινω, σκελλω, εξικμαζω, ψυχω.

Ξηρός.
Κἀ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι,—Theoc. 8. 44.
Ξηρὸν ὑπαὶ δωκε—Ib. 24. 60.
SYN. Καταξηρος, αζαλέος, αυαλέος, αψυχος.

Ξηραλοιφεω.
Και ξηραλοιφᾶν εἱματος διὰ πῦχων. Soph. Fr.

Ξηροφαγεω.
Μη κληθεὶς δ' Αυλος ξηροφαγῆ καθισας. Ep. l. 2.

Ξ Ι

ΞΙΦΙΑΣ, Ξιφιὸς
Αλλα λαβε ξιφια τεμαχος—Athen. !. 7.

Ξιφιδιον.
Μη δὲ ξιφιδιον.—Ar. L. 53.
SYN. Μαχαιριδιον, εγχειριδιον, παραξιφὶς, παραζωστρὶς.

Ξιφος.
—Μηδὲ ξιφος ἑλκετο χειρί. Il. α. 210.
SYN. Αορ, κοπὶς, μαχαιρα, ῥομφὴ, ῥομφαια, φασγανον, σιδηριον, σφαγεύς.
EPITH. Αργυροπλοη, αμφηκες, αμφιτομον, αινὸν, κωπῆεν, δαιδαλέον, Σαὸν, λαιμητόμον, κελαινὸν, μελανδετον, νεορραντον, ολοὸν, οξὺ, τανυηκες, σιδηρεον, χαλκοτόρον, φοβερόν.
Γυμνὸν δ' εκ κολεοιο φερε ξιφος—Apoll.
Δαιμονιης γυμνῶσε σελασφόρα νῶτα μαχαιρης. Nonn.
Αμφιχρυσον φασγανον κωπης λαβάν. Eur.

Ξιφηρης, Ξιφηφόρος,
Θῆρας ξιφηρεις—Eur. Or. 1277.
Ξιφηφόρον γαρ εστι τῷ προ δωματων. Ib. 1535.
SYN. Ξιφοφόρὸς, μαχαιροφόρος, χρυσαορ. μιαιφόνος.

Ξιφιζω. Vid. Διαρρικνᾶμαι.
SYN. Χειροτονεω.

Ξιφοδηλητος,
Ξιφοδηλητοισιν αγῶσιν. Aesc. Ch. 727.

Ξιφοκτόνος.
—Και χερας ξιφοκλονες. Soph. Aj. 10.

Ξιφηλκός.
Ξιφηλκῶ χειρὶ προς δεξην τεμών. Aesc. Eum. 595.

Ξιφεργός.
—Τᾷ ξιφεργᾷ κεινεί. Ar. Pa. 546.
SYN. Ξιφοποιός.

Ξ Ο

ΞΟΑΝΟΝ. Vid. Αγαλμα.
Η ὁταν αυτοματα ξοανα ρεη ἱδρωοντα Αιματι—Apoll. 4. 1284.
Συκινον εὑρησεις αρτιγλυφὲς ξοανον,
Τρισκελὲς, αυτοφλοιον, ανατον—Theoc. Ep.
EPITH. Αψυχον, λαμπρὸν, λιπαρὸν. γλυπτόν.

Ξοὶς.
Αλλ' απὸ ποιμενικης αυτομαθες ξοῖδος. Ep. l. 4.
SYN. Γλυφὶς.

Ξυθός.
Πωτῶντο ξυθαὶ περὶ πιδακας αμφὶ μελισσαι. Theoc. 7. 142.
SYN. Ξανθὸς, καπυρὸς, ποικίλος, λεπτὸς, ἁπαλος, οξὺς, πυκνὸς, καλὸς, ευειδὴς, ευμορφος, ελαφρὸς, χλωρὸς. ὑγρὸς. λευκός.

Ξυθοπλεγος.
—Τῆς ξυθοπλεγος—μελισσης. Eur. Fr.

Ξ Υ

ΞΥΛΕΥΟΜΑΙ.
Δρυὸς πεσουσης, πᾶς ανὴρ ξυλευεται. Prov.
SYN. Ξυλιζομαι, ξυλαγεω, ξυλαχιζομαι, ξυλεργεω.

Ξυλινος.
Και ξυλινης ασραγαλης—Anac. 62. 5.
SYN. Ξυλικὸς, δαρατεος.

Ξυληιον,
—Ξυληιον Μυρρινης εχωσι λεπτὸν
Ορθον εν τοῖς χεἑλεσιν—Ath. l. 13.

Ξυλον.
Εστηκε ξυλον αὖὸν ὅσον τ' οργυ' ὑπερ αἰης. Il. ψ. 327.
SYN. Δορυ, κάλον.
EPITH. Ασπιτον, αυτοπρεμνον, καγκανον, καμπύλον, καρπιμον, ζωηφόρον, ερανοδρομον, σιδηροζριθὲς, τρισηλον, πολυκαρπον.
Ξυλεργια
—Ου ξυλεργιαν. Aesc. Per. 450.
Ξυλεργὸς Vid. Πελεκητωρ.
Ξυλοχιζομαι.
—Ος τὰς ερεικας
Τηνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχιζεται—Theoc. 5. 65.
EXP. Ξυλευομαι, ξυλα τεμνων συναγω.
Ξυλοχος.
Πορτιος ηὲ βοὸς ξυλοχον—Il. ε. 162.
SYN. Θαμνὼν, δρυμος, χερσος, ὕλη, ὕλημα, —συνδενδρος, ζυλωδὴς παγος.—κοιτη θηρια.
EPITH. Γλαφυρὸς, ερημαια, πολυπρεμνος.
Ξυνιὸς, Ξυνος, Ξυνιων
Ουδέ τι πω ιδμεν ξυνιὰ κειμενα πολλα. Il. α. 124.
—Ξυνον δε κακὸν πολεεσσι τιθεῖσι Ib. π. 262.
—Κακῶν ξυννονας εργων Hes. Θ. 595.
SYN. Επιξυνος, επικοινος, κοινὸς.—μεθοχος.
Ξυνοφρων, Ξυνοδοτηρ, Ξυνοχαρης. Vid. Απολλων.
Ξυνοω.
—Μιαν ξυνωσατε τιμην. Nonn.
SYN. Επιξυνοω, κοινοω, κοινωνεω, συναπλω, συναγω.
Ξυραω, Ξυρεω.
Συ δ' ευπροσωπος, λευκὸς, εξυρημένος. Ar. Th. 198.
Ξυρῆ γαρ εν χρῷ τᾶτο—Soph. Aj. 797.
SYN. Αποξυραω, ξεω, κειρω. ακοναω.
Ξυρικὸς.
Καρα ξυρικὲς—Eur. Ph. 385.

SYN. Ξυρισιμος, ξυριας, ξυσὸς, καρτὸς.
Ξυροδοκη.
Εντεῦθεν εκ τῆς ξυροδοκης. Ar. Th. 227.
SYN Ξυροδοχη, ξυροθηκη.
Ξυρον, Ξυρος.
—Παντεσσιν επὶ ξυρὸ ἰσαται ακμῆς. Il. κ. 173.
Καὰγωγε τον ξυρὸν δὲ γ' εκ τῆς οικιας
Εφιλα—Ar. Ecc. 65.
SYN. Κνισαρ (Suid.)
Ξυροφορεω.
—Σὺ μέν τοι ξυροφορεῖς ἑκαστε. Ib. Th. 225.
Ξυσμη.
—Ηδ' αἰδηλων
Ξυσμαων, λεπῆὸς τας εχαραξε δναξ. Ep. l. 1.
SYN. Ξυσμα, αποξυσμα.
Ξυσὶς.
Καμφισελαμενα τὰν ξυσίδα τὰν Κλεαρισας. Theoc. 2. 74.
SYN. Οθονη.—ὑφασμα λεπῆόν.—ξυσρα.
Ξυσον.
Ουτησε ξυσῷ χαλκηρεϊ—Il. δ. 469.
Νωμα δε ξυσὸν μεγα ναυμαχον εν παλαμησι.
Κολλητὸν βλητροισι, δυωκαιεικοσιπηχυ. Ib. ο. 677.
SYN. Δορυλλιον, σιγυνον, σιγυνος, ακονῆιον. —τραγικὸν ενδυμα.
Ξυσοβόλος. Vid. Βακχος.
Ξυω.
Αμφὶ δ' αρ' αμβροσιον ἑανὸν ἑσαθ', ὅν οἱ Αθηνη
Εξυσ' ασκησασα—Il. ξ. 179.
Λισρισιν δαπέδον—ξῦον—Od. χ. 456.
SYN. Αναξυω, διαξυω, κατασκευαζω. χαρασσω, γραφω, κναπῆω, διαμεριζω. ξεω. σαιρωτριζω.

Ο Α. (Interj.)
Οα, τᾶτ' επος γυναικοπλη-
θὴς ὁμιλος απυων. Aesc. Per. 122.
Οαρ.
—Μαρναμενος εαρων ἑιεκα σφετεραων. Il. ι. 327.
SYN. Αχοιτις, γυνὴ.—γαμος.

Οαριζω, Οαριζομαι.
Παρθενος ηὔθεός τ' οαριζετον αλληλοισιν. Il. χ. 128.
—Πυκινὲς οαρες οαριζειν. Hom. XXII.
SYN. Διαλεγομαι, κοινολογεομαι, συλλαλέω, χρηματιζομαι, εντυγχανω, ὁμιλεω, συνομιλεω, ερμηνευω.

Οαρισμὸς,

Οαρισμὸς, Οαρισὺς, Οαρος.
Ευναιως οαρισμές, Call. Fr.
—Μετα προμαχων οαρισύν· Il. ν. 291.
Εν δ' ἱμερος, εν δ' οαρισύς. Ib. ξ. 216.
Οι πριν εμὲς οαρους—παρβεσκον—Hom. V. 250.
SYN. Οαρισμα, ὁμιλια, συνομιλια, διαλογες, διαλεξις, διαλογισμὸς, συναναστροφὴ, συνηθεια, συνεσια, διατριβὴ, προσδαιτησις, προσεδρευσις, εντευξις, παρφασις. ασολεσχια.
EPITH. Γομιος, ιυκρεβιος, μυσιπόλος, μελιχρως, κλειτυος, τερψιμος, λυσιπονος, ὑπιαλέος. Κυπριδιος.

Οαριστυς
—Νινως—Διὸς, μεγαλε οαριστὴς. Od. τ. 179.
SYN. Συνομιλος, ὁμιλητὴς.—μαθητὴς· συσχολαστὴς.

ΟΒΕΛΙΑΩ.
Ειτ' αρτων οπλῶν τυγχανει τις οβελιᾶν. Athen. l. 3.

Οβελίσκος.
Φερε τους οβελισκους,—Ar. A. 1006.

Οβελὸς.
—Οβελὸς ερυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
EPITH. Αιρσιπόρος, δηρατεος.

Οβολὸς.
Ον πρῶτὴν οβολὸν ελαβεν Ηλιαστικόν. Ar. N. 861.
—Ως μεγα δυνασθον, τὼ δυ' οβολώ. Ib. R. 181.
SYN. Νομισμα —τοκος.

Οβολοσατης.
—Ιω, κλαετ', ὦ 'βολοσαται. Ib. N. 1154.
SYN. Δανειστὴς, χρησης, τοκιστὴς, τοκογλύφος.

Οβρικαλα τα,
Φιλομασοις Θηρῶν οβρικαλοις,—Aesc. Ag. 147.
SYN. Οβρια —σκυμνοι.

Οβριμος, Ομβριμος.
—Οβριμον ὑδωρ. Il. δ. 453.
—Μή μιν ἰδοι οβριμος Αρης. Ib. ε. 845.
SYN. Ισχυρὸς, βριαρὸς, καρτερος, σθεναρὸς, ευρωστος, δυνατος, βιαιος, δεινὸς, χαλεπὸς· γενναῖος, απελητικος.

Οβριμοεργος.
Σχετλιος, οβριμοεργος, ὁς κακ' οθετ' αισυλα ρεζων. Il. ε. 403.
SYN. Ισχυροπραγμων.

Οβριμοπατρη, (ab) Οβριμοπατρος.
Αθηναιη—οβριμοπατρη. Ib. 747.

ΟΓΔΟΑΤΟΣ, (poet. pro) Ογδοος.
—Αταρ ογδοατην, Βριτομαρτιν—Il. τ. 246.
—Ος ογδοος ἦεν επ' αυτῷ. Ib. η. 246.

Ογδωκοντα pro Ογδοηκοντα
Τοῖσι δ' αμ' ογδωκοντα μελαιθαι νῆες ἑποντο. Ib. β. 568

Ογκα (Αθηνη)
Εν μαχαισι τε, μακαιρ' ανασσ' Ογκα, προ πολεως
Επλαπυλον ἑδος επιρρυτ. Aesc. S. T. 170.

Ογκιον (ἡ θηκη των ακιδων)
—Αμφιπολοι φερον ογκιον, ειθα σιδηρες
Κεῖτο πολυς, και χαλκος,—Od. φ. 61.

Ογκος.
—Παλιν αγεν οξέες ογκοι. Il. δ. 214.
Σμικρὸς προσηκεις ογκος εν σμικρῷ κυτει. Soph. El. 1148.
Ογκον γαρ αλλως ονοματος τὶ δεῖ τρεφειν
Μητρῶν, ἥτις μηδὲν ὡς τειῶσα δρᾷ; Ib. Tr. 830.
—Ουκ ογκε πλεον. Ib. Oed. C. 1224.
Ες μελαναυγεῖς χθονιους ογκους. Synes.
SYN. Ακὶς (τὸ βελος)—βαρος.—βριθος.—μαζα.—ογκωμα, ογκωσις, οιδημα, οιδησις, ανοιδησις, επαρμα, επαρσις. φυσημα, αλαζονεια. ὑπερηφανια.—αχθος, μεγεθος.—σωρὸς—εξοχὴ.

Ογκοω.
Ως οι μὲν κεἰτ' εσιν, ογκωθῆ ταφῳ. Eur. I. 388.
—Ουδ' ογκῶται το φρονημα. Ar. V. 1019.
SYN. Εξογκοω, διογκοω, οιδαινω, βριαω, μεγαλυνω, εκφερω, φυσαω. πυκνοω.

Ογκυλλομαι.
—Οἳ' ογκυλλεσθε; Ar. Pa. 464.
SYN. Ογκοομαι, ὑλαυχενεω, αλαζονευομαι, επαιρομαι ὑπερηφανευομαι, φυσαομαι, χαυνοομαι, ανοιδεω, εξοιδεω, οιδισκομαι, οργαω, σφριγαω.

Ογμευω,
Στιβον ογμευει τόνδε πελας πε. Soph. Ph. 164.
SYN. Επογμευω, αλοκιζω. θεριζω, (κατὰ ταξιν.)

Ογμὸς.
Ογμὸν ελαυνωσιν—Il. λ. 68.
EXP. Το επισιχον εργον τῶν θεριζοντων.

SYN. Ορμαθός —ὁδός.—αυλαξ.
EPITH. Πολύσιχος, πολυοδος, ορθός.

Ογχεω.
Ξεινην επ' οσειοισιν ογχησει κονιν. Lyc. 1049.
SYN. Σωρευω —(ογκωσει. Scal.)

Ογχησος.
Ογχησίνθ', ἱερὸν Ποσιδηϊον αγλαὸν αλσος. Il. ϐ. 506.
—Πολυπρατον αλσος
Αγνὸν ερισφαραγε Γαιηοχε—Hom. M. 186.
EPITH. Λεχεποιης, ποιηεις.

Ογχνη.
Ογχνη επ' ογχνη ὑπρασκει—Od. ι. 120.
SYN. Αχρὰς, απιον.
Ογχνη, χερὸς εμῆς γλυκερὸς πονος·—
Νερθε μεν αχρὰς ετ' εσιν, ὑπερθε δ' αρ' ευπνοος ογχνη. Ep.

ΟΔΑΓΜΟΣ.
—Ηλθε δ' οσεων Οδαγμὸς αιτισπασος— Soph. Tr. 783.
SYN. Κνησμὸς, σπαραγμὸς, αμυξις.

Οδαῖον.
—Και επισκοπος ἥσιν ὁδαιων. Od. ϑ. 163.
SYN. Οδοιπορικον, εφοδιον, μεθοδιον.—ἡια τα.—πρασιμον. ωνιον.

Οδακταζω, Οδακτεω.
—Αργινοεντα δ' ενὶ στοματεσσὶ χαλινὰ
Αμφις οδακταζοντι παραβλησὴν κρατεουται. Ap. 4. 1608.
—Και πρεμνον οδακτάσαι ἀγνὸν ελαιης. Call. 4. 322.
SYN. Δακνω, οδαξω.

Οδαξ.
Πρηνέες εν κονιησιν οδάξ λαζοιατο γαῖαν. Il. ϵ. 418.
SYN. Αυτοδαξ.—απρίξ.

Οδαω.
Βεραν ὁδῆσαι ναυτιλοις—Eur. Cyc. 98.
SYN. Εφοδιαζω. απεμπολεω, εξοδαω.

Οδελος, pro Οβελος.
—Τον οδελον εμπεπαρμένον. Ar. A. 796.

Οδευω.
—Θοὰς επὶ νῆας ὁδευειν. Il. λ. 568.
SYN. Οδοιπορεω, πορευομαι, αφορμαω, βαδιζω. περιπατεω, απερχομαι.

Οδηγεω.
—Καὶ τυφλὸν ὁδηγει. Phoc. 22.
Αυταί σ' ὁδηγησσι και μάλ' ασμενως. Aesc. Pr. 728.

SYN. Εποδηγεω, καθοδηγεω, ἡγεομαι, προαγω, ὁδοω. ποδηγετεω, προοδοποιεω, συμποδηγῶ κομιζω.

Οδηγητὴρ.
—Παῖδ' ἀγνὸν οδηγητῆρα λαχὼσα. Orp. H.
SYN. Οδηγὸς, καθοδηγὸς, προηγητὴς, αφηγημων, χειραγωγὸς.

Οδιος, Nom. pr.
Αρχὸν Αλιζωνων Οδιον μεγαν εκβαλε δίφρε. Il. ε. 39.

Οδιος.
Μορσιμ' απ' ορνιθων
Οδιων οικοις βασιλειοις. Aesc. Ag. 165.
SYN. Ευσημος, δεξιος.

Οδισμα.
Πολυγομφον ὁδισμα
Ζυγὸν αμφιβαλὼν αυχένι πονπε. Ib. Pers. 70.
SYN. Βαδισμα, (ic. γεφυρα)

Ὁδιτης.
Ὁθι παντες επιρρεξεσκον ὁδῖται. Od. ρ. 211.
Τον γαρ φασὶ μεγιστον επηρανιων κεχολῶσθαι,
Ει κεν ὁδὸν ξαχρεῖον ανηνηται τις ὁδιτην. Theoc. 25. 6.
SYN. Παροδιτης, ὁδευτης, ὁδοιπόρος.
EPITH. Αχλικελευθος, αμαρτυρος, αλαωπὸς, αχαλινος, κελευθοπόρος, οπισθοκελευθος, κἄφος, ἀοδμητος, περιφοιτος, σκιτναίος, πρωκελευθος, λοξὸς, ἠῶος, παλινδρομητος, ωκυπεδιλος.
—Ὁδὸν ζαχρεῖον ὁδιτην. Theoc.

Οδμὴ.
—Δεινὴ δε θεοις γινεται οδμή. Il. ξ. 415.
SYN. Οσμὴ, οδωδὴ, αφρασια, αποφορά.
EPITH. Αμβροσια, ασχετος, αναρσιος, αμπελοεσσα, βοτρυεσσα, Ἰακχιας, δολιχοσκιος, δυσωδης, δυσασχετος, ἡδεα. θεσπεσιος, κακὴ, ἱμερσεσσα. λειριεσσα. μυδαλεα, καπνιλὸς, αλιπνοος, πωτις. ιχθυοεσσα, λειγαλεα, σεμνὴ, καλιπνοος, φυξιμος πικρὸς, ολοωτατος.
PHR.—Και ϗ τλητὸν μενος οδμῆς. Apoll.

Οδοιπλανὴς.
—Χαιρεθ' ὁδοιπλανέες. Ep. l. 1.

Οδοιπλανεω.
—Διὰ τῶν Καὔυριων
Πεδιων ὁδοιπλανῆντες—Ar. A. 69.
SYN. Πλαναομαι, περιπλαναομαι.

Οδοιπορεω.
—Ουδ' ἱνα νυκτὸς ὁδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 7.
SYN. Οδοιτοιεω, ὁδευω.

Οδοιπορια.
—Πιερηθεν ὁδοιπορίην' αλεεινων. Hom. M. 85.

SYN.

SYN. Πορεια, ὁδεια, ὁδος, αφοδος, εξοδος, σλοιος.
EPITH. Ευσκαρθμος.

Οδοιποριον. Vid. Ὁδαῖον.
—Υμμιν ὁδοιποριον παραθεμην. Od. ο. 505.

Οδοιπόρος.
Ὅς μοι τοιόνδ' ἧλεν ὁδοιπόρον αντιΣολῆσαι. Il. ω. 375.
SYN. Συνοδὸς, ὁμοσόλος, ακολυθος. ὁδιτης.

Οδοντοφόρος.
Τόν τε περὶ σλεγνοις κοσμον οδοντοφόρον Ep I. 6.

Ὁδὸς pro Οὐδός.
—Τῆν καταρρακτην ὁδὸν
Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ερριζωμενον. Soph. Oed. C. 1661.

Ὁδός.
Εχει πάρ τοι ὁδός,—Il. ι. 43.
Τρισσαί μ' αναγκαζουσι συμφορᾶς ὁδοί. Eur. Herac. 237.
SYN. Πορεια, ὁδοιπορεια. αγυα, ατραπος, σλιΣος. κελευθος —τροπος.
EPITH. Αργαλεα, ατρυτος, αθυμος, αυχαλεα, δολιχη, δυσβατος, δυσπατητος, ιθυπορος, ιθυκελευθος, ορθοκελευθος, κρυφια, λαοφόρος, λεια, ορθιος, ευρυπορος, κενεα, κοιλη, πολυσπερεις, παιπαλοεσσα, παλιμβαμος, σλενη, σλεναπὸς, σλυγερὴ, σφαλερὴ, τριχαλεα, τηῦσια, ἁλια, ἱπποκροτος, ἱππηλασια, πλατεῖα, ευθυτομος. περιακτος.

Οδόντες, Οδὸς.
Εκ δε τιναχθεν οδόντες—Il. π. 348.
—Πολλὴν δὲ δινησυσε σαρκος οδόντι. Od. τ. 450.
SYN. Γομφοι.—αλετριβανος. Nic.
EPITH. Αταρτηροι, αργυφεοι, αργαλέοι, αναιδεῖς, αγναμπτοι, αργυρεοι, αιθωνες, λευκοὶ, κρατεροὶ, βρυχαλέοι, γηραλέοι, ερωτικοὶ, εὐκτυπεοντες, λαμυροὶ, λοιγοὶ, ολοοι, πικροὶ, μαλερὸι, νεογιλοὶ, γλακτοχρωες, ιστέκοι, σλεξεοὶ, πολυγναμπτοι, τρηχεῖς, φθονεροὶ, ωχροὶ, αμοφάγοι.
—Εν δε τρισοιχοι οδόντες
Πυκνοὶ, και θαμεες.—Hom.
Τᾶ και οδοντων μεν πλᾶτο σλομα λευκαθεοντων,
Δεινῶν, απλητων,—Hes.
Κοῖλοι ὑπενερθεν οδόντες
Αγκύλοι εν γναθμοῖς δολιχηρεες ερριζωνται.
Ἰοδόκοι.—Nic —Γενυων ολοαὶ σλιχες. Opp.
—Πολυσιχος ογμὸς οδοντων. Nonn.
—Οδοντων ερκος, κομπὸς.

Οδοντοφυὴς.
Γενναν οδοντοφυῆ, Θηβαις καλλιστον ονειδος. Eur. Ph. 838.

Οδυρός.
Πῶς δῆθ' ὁδυρὸν ὁμοιος εξεβης λαθᾶν. Soph. Fr.
SYN. Οδυρης, οδοιδύκος.—λιτὴς.

Οδυω.
Οὔτές σ' ὁδωσει τὴν τριγωνον ες χθονα. Aesc. Pr. 812.
SYN. Οδηγεω, ὁδοποιῶ.

Οδυναω.
Κ' αλλως οδυνᾶν χρή,—Ar. L. 164.
—Αλγεσα κωδύνωμενη. Soph. El. 805.
SYN. Αλγυνω, ανιαω, λυπεω.

Οδυνη.
—Οδυνὴ δε δια χροὸς ἧλθ' αλεγεινή. Il. λ. 398.
SYN. Αχθος, ανια, λυπη, αλγημα, πονος.
EPITH. Αργαλεα, αλικτος, ανιαρὰ, βαρεῖα, βλαβερὰ, δίφαλεα, δυσαλθητος, δυσεκφευκτος, δυσαντητος, γηγενὴς, ερωμανὴς, ζηλοτυπος, θυμοβόρος, μελαινα, λευγαλεα, κεντροδηλὴμων, ολοὴ, οξεῖα, πολυκμητος, πολυδακρυτος, πολυτμητος, πικρὰ, ριγεδανὴ, σλερεὰ, χαλεπὴ, φιλοθρηνος. απρηκτὸς, κακὴ, κρυερά.

Οδυνηρός.
Οδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς εχειν. Eur. Ph. 579.
SYN. Επωδυνος, επιπονος, δηξιθυμος, λυπηρὸς, αλγεινός.

Οδυνηματος.
—Οδυνηφατα φαρμακα πασσων. Il. ε. 401.
SYN. Ακεσσιπονος. οδυνων παυσικός.

Οδυρμα, Οδυρμὸς.
—Ουτ' οδυρματων
Ελαφτετ' εδεν αμφι νιν γοωμενος. Soph. Tr. 953.
Ποιαν ηχω; πιΐων οδυρμόν. Eur. Hec. 154.
SYN. Θρῆνος, κλαυθμὸς, ολοφυρμὸς, οιμωγή.

Οδυρομαι.
—Ου τοσσον οδυρομαι αχνυμενός περ. Il. χ. 424.
SYN. Ανοδυρομαι, αποδυρομαι, θρηνεω, σλενω, αιαζω, κλαιω, ασχαλλω, ολοφυρομαι, αναμυχθιζω, μεμψιμοιρεω.

Οδυρτός.
Λεγῃ τὶς εμπεπηγέ μοι δι' οσεων οδυρτή. Ar. A. 1224.
SYN. Οδυνηρὸς. οδυρτικός. μεμψιμοιρος.

Οδυσσεύς.
—Η δῖος Οδυσσεὺς. Il. α. 145.
—Ὁ πλημων Οδυσευς λυε μώνυχας ιππους. Ib. κ. 498.
EPITH. Αντιθεος, αμυμων, αγακλυτος, αιολομητις, δερικλυτος, δολοτλόκος, δυσμορος, δυσηνος, διοτρεφὴς, θεῖος, εσθλὸς, θυμολεων, θρασὺς,

Θρασὺς, κυδαλιμος, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, εμφρων, πινυτοφρων, πολιμητης, πολυτλας, πολυτλητος, ποικιλοβουλος, πολυπτοξος, πυκιμηδης, περιφραδὴς, συμφραδμων, ταλασιφρων, πλαγκτης, νανος, φρονιμος, φαιδιμος, φιλοπολεμος. Ιθακησιος.

PHR. Ιθακος Οδυσσευς, γῆς Κεφαλληνων αναξ. Eur.

Ανδρα μοι ενεπε, Μουσα, πολυτροπον, ὃς κ. λ.

Πολλων δ' ανθρωπων ιδεν αστεα, και νοον εγνω

Πολλα δ' ὀγ εν πουτω παθεν αλγεα ὃν κατα θυμὸς

Αρνυμενος ἥν τε ψυχὴν και νοστον εταιρων.—

—Οδυσσῆα Διὶ μῆτιν αταλαντον.

Διογενὲς Λαερτιαδὴ, πολυμηχαν' Οδυσσευ.

Ειδὼς παντοιοισι δολοις, και μηδεα πυκνα.

—Ω πολυαιν' Οδυσευ, μεγα κῦδος Αχαιων.

—Διὶ φιλος.—επιστροφος ἦν ανθρωπων

—Αμφ' Οδυσῆα δαϊφρονα ποικιλομητην. Hom.

Ω Οδυσῶ δολομητα, και αργαλεωτατε παντων.

—Λαερταο κλυτὸς παὶς αιτιθεοιο. Cal.

Τῆς Σισυφειας δ' αγκυλης λαμπερίδος.

Δελφινοσημος, κλεὶ Φοινικης θεᾶς. Lyc.

Οἷσ' ανδρα κροταλον, δριμὺ Σισυφε γενος.

—Ὁ ποικιλοτεχνων, κοπις, ὑδυλογιος, δημοχαρισὴς,

Λαερτιαδης,—το Σισυφειον σπερμα —Eur.

Ω πολυαινε, δολων ἄτ' ηδὲ πονοισ.

—Ανακτα δαϊφρονα—ποσιν φιλον — Λαερτεω υὸν. Hom. Vid. Theoc. 16. 53.

Οδυσσω, Οδυτσομαι, Οδυζομαι.

Οιδα γαρ ὡς μοι οδωδυσαι κλυτὸς εννοσιγαιος. Od. ε. 423.

Τῶ μεν επειτ' οδυσαντο θεοί,—Il. ζ. 138.

SYN. Οργιζομαι, χολοομαι, απομνιζω, αγαιακτεω

Οδωδὴ. Vid. Οδμὴ.

—Οδωδην ἑρπετὰ τοῖο φευξεται—Orph. L.

Ὀδωτὸς.

—Εμοὶ μεν εκ ὀδατὰ.—Soph. Oed. C. 508.

SYN. Βατὸς, διαβατὸς, ευπορος.

ΟΖΟΣ.

—Ατάρ τέ οἱ ὀζοι επ' ακροτατη πεφυασι. Il. δ. 484.

—Ελεφηνωρ, ὀζος Αρηος. Ib 6. 540.

SYN. Κλαδος.—απογονος.

EPITH. Αγλαὸς, εριθαλὴς, ελατινος, μυρσινοειδὴς, πυκινὸς, κοτινηφόρος, σπιθαρὸς, ταυπικης, χλοερὸς.

—Φερεπτολις ὀζος ελαιης. Nonn.

Ιὸς και βαρυπτυς ὀζος ὁ θηρολετης. Ep. l. 4.

Οζοσόμος.

Δαιμονα πολλα λαλῶν ὀζοσομος εξορκιστης

Εξεβαλ, ικ ἔρκων, αλλα κοπερων δυναμει. Ep. l. 2.

Οζω.

—Θᾶσαι, φιλος, ὡς καλὸν οσδω. Theoc. 1. 149.

Ηδη γαρ ὀζειν πλεονων και μειζονων

Πραγματων μοι δοκῶ Ar. L. 018.

SYN. Οζομαι, αποζω, εξοζω, εποζω, προσοζω. ευωδιαζω —προσαισθανομαι.

ΟΘΕΝ.

—Οθεν ρεεν αγλαὸν ὑδωρ. Il. 6. 307.

SYN. Οπόθεν, ὁκόθεν, πόθεν, ποῖ, εξ ὧ.

Οθι.

—Οθι μιν λιπον υἷες Αχαιῶν. Il. 6. 722.

SYN. Ενθα, ὅπε, ὧε, ἦ, ἦχι, ἕ, ἕτερ, ἱνα.

Οθνεῖος.

Ανδρων οθνειων,—Ap. 2 13.

SYN. Ξενος, αλλοτριος.

Οθομαι.

Ουδ' οθομαι κοτεοντος,—Il. α 181.

SYN. Επιστρεφομαι, επιμελεομαι, φροντιζω. ταρτομαι.

Οθονη.

Τῶν δ' αἱ μεν λεπτὰς οθονας εχον—Il. σ 597.

EXP. Εσθῆτας διαφανεὶς, λαμπρὰς.

SYN. Ξυσὶς, σινδὼν, αποδεσμος. σαβανον. τελαμων. ἁρμενον.—χειρομακτρον.

EPITH. Αργεννὴ, μαλακὴ, χιονοειδὴς.

Οθονιον.

Οθονια, κηρωτὴν παρασκευαζετε. Ar. A. 1175.

SYN. Λυχνωμα. τὸ λινεῦν ράκος. λῖς.

Οθριξ.

Οτριχας, οιετεας—Il. 6 765.

SYN. Ομοθριξ, ὁμοτριχος, ὁμοιοθριξ.

Οθρυονευς.

Πεφνε γαρ Οθρυονῆα Καβησόθεν ενδον εόντα. Il. γ. 364.

Οθρυς,

Οι μεν αφ' ὑψηλης Οθρύος,—Hes. Θ. 632.

—Και νιφοεσσα φερει δυσπαιπαλος Οθρύς. Nic.

Εβα δε λιπασ' Οθρυος ναπαν

Λεοντων ἀ δαφοινὸς ἰλα. Eur. Alc. 590.

Ο Ι

ΟΙΑΓΡΟΣ. Vid. Ορφεύς.
—Εν λεκτροις μεγαλητορος Οιαγροιο. Orp. ult.
—Αιόλον ὕμνον αναξ Οιαγρος ὑφαινων
Ως γενετης Ορφῆος ὁμηστος ηθάδι μουσῃ
Δισιχον ἁρμονιην ανεβαλλετο φοιβάδι μολπῃ. Nonn.

Οιακονόμος, Οιακοστρόφος.
Νεοι γαρ οιακονόμοι κρατεῦσ' Ολυμπε. Aesc. Pr. 149.
Τις ἐν αναγκης ἐστὶν οιακοστρόφος. Ib. 513.
SYN. Οιαιουχὸς, κυβερνητης, διοικητης. κυριος.

Οιακοστροφεω.
Φρενες γαρ αυτῆ θυμὸν οιακοστροφεν. Ib. Pers. 769.
SYN. Οιακιζω, κυβερναω, κατευθυνω.

Οιαξ, Οιηξ. Οιηϊον.
—Εν οιηκεσσιν αρηρός. Il. ω 269.
—Επ' οιακων δε βας,
Αναξ, ες Ελλαδ' ὅπεν ευθυνην δόρυ. Eur. Hel. 1627.
—Και εχον οιηϊα νηῶν Il. τ. 43.
—Οιηϊον ακρον ἱκεσθαι Od. ι. 483.
SYN. Οιακιον, οιακισμα, ὁλκίον, πηδαλιον. αυχήν.

Οιηκοφόρος.
Οι περὶ κλεινὰς Οιηκοφορους. Synes. 3.

Οιατις.
Οιατίδος εκ νομῆ, Soph. Oed. C. 1116.

Οιγω.
—Αφαρ δ' ωϊξε πυλας, και απῶσεν οχῆας. Il. ω. 446.
SYN. Ανοιγω, διοιγω, ὑπανοιγω, οιγνυμι.

Οιδαινω, Οιδανω.
—Χολος, (ὅσε καὶ αλλων
Οιδανει εν σῆθεσσι νοον πυκα περ φρονεοντων.) Il. ι. 550.
SYN. Επαιρω, επαιρομαι, φυσαομαι, θυμοομαι, εμπιμπρημι, θρασυνω, αυξανω, ογκοω, οιδισκω, εξοιδισκω, παροιδισκω.—ψυχω, σπαραασσω. φλεγμαινω.

Οιδεω.
Ωιδέε δε χροα παντα—Od. ε. 455.
SYN. Διοιδεω, εποιδεω, επανοιδεω παροιδεω, ανοιδεω, εξοιδεω, εξογκοομαι, ογκυλλομαι. φλεγμαινω. ψυχω.

Οιδματοεις.
—Οιδματοεντα φερει δρομε πορον. Athen. l. 11.

Οιδιποδης, Οιδιπους.
Μητέρα δ' Οιδιποδαο ιδον καλὴν Επικασην. Od. λ. 270.
—Τὸν τυραννον Οιδιπουν. Soph. Oed. T. 522.
—Πατροκτόνον Οιδιποδα. Aesch.
EPITH. Αλημων, πολυπενθὴς, πλανητὴς, βλαψιφρων, τυφλὸς.
—Πατροφόνος πομπὸς.—Τιεὺς κατευαζων τεκνωσιν. Nonn.

Οιδμα.
—Ο δ' επεσσυτο οιδματι θυων Il. φ. 234.
Η εις οιδμ' ἁλιον πολυϊχθυον—Hom. A. 417.
—Ανοχλιζων τετριχότος οιδματος ὁλκὰς. Ap. 1. 1167.
SYN. Κῦμα, πελαγος. ρεῦμα. αμπωτις.—οιδημα. επαρμα. φυσημα. ογκωμα.
EPITH. Αγριον, ατρυγετον, ἁλμυρὸν, απειριτον, αλεγεινὸν, αλλοπροσαλλον, ασατον, ακλυστον, βαθυρροον, βαρυδρομον, βαρυβρομον, γλαυκὸν, δυσιφον. Θερμηγενὲς, ιερὸν, ἱππιλατον, λαβρον, λυπρὸν, λυσσῆεν, κελαινὸν, μελαν, ομβριμον, πολεδν, πορφυρεον, πουτιον, παλιμπετὲς, παλιγκοτον, Τριτωνιον. νηνεμον.

Οιεανος. Vid. Οιοχιτων.
Νηλιπος, οιεανος —Ap. 3. 646.

Οιετης. Vid. Θηριξ.
SYN. Ομηλιξ, ισοετὴς.

Οἰζυρὸς.
—Και οἰζυρὸς περὶ παντων. Il. α 417.
SYN. Ἀθλιος, επιπονος, πονηρὸς, παλαιπωρος, αργαλέος, λυπηρὸς, μοχθηρὸς, νοσερὸς, χαλεπὸς.

Οἰζύς.
—Πονον τ' εχέμεν και οἰζύν. Il. ν' 2.
SYN. Κακοπαθεια, κακοχια, παλαιπωρια, αθλιοτης, αικια, πονος, μοχθος.
EPITH. Ατερπὴς αινὴ, αλγινοεσσα, αλπικτος. αργαλεα, ανασχετος. ακορεστος. ολοὴ, πικρὰ, πολυδακρυς, στονοεσσα. περισσοτρυφητος.

Οἰζυω.
Αλλ' αιεὶ παρὰ κεῖνον οἰζυε,—Il. γ. 408.
SYN. Κακοπαθεω, παλαιπωρεω, οτλεω. πασχω.

Οιησις.
Βαρὺ τὸ φορημ' οιησις ανθρωπε κακῆ. Eur. Fr.
SYN. Οιημα, ογκος, τυφος, φρυαγμα, επαρμα, δοκησις, ὑπονοια, λῆμα, μετεωρισμὸς (τῆς καρδιας.)

Οϊῆς. Vid. Οϊς.
—Ταν οϊδα δῶρον αγωνται Theoc. 1. 9.
SYN. Προβατιον, αμνίσκος.
Οικαδε, Οικονδε.
—Εμ δ' οικαδ' ικεσθαι. Il. α. 19.
—Εβαν οικόνδε έκαστος. Ib. 606.
Οικεῖος.
Μῶνοι αρ' οικεῖοι θαλαμοι κακὸν ιπισανλο. Call. 6 113.
SYN Οικιδιος, οικιακὸς, οικετικὸς, εποικος, οικαφελὴς, κηδεμαν, συγξενὶς. επιτηδειος οικεύς.
Οικετευω, Οικετευομαι.
Τον αναλιον οἶκον οικετευσις. Eur. Alc. 442.
SYN. Οικεω. συνοικεω. θεραπευω.
Οικετης, Οικέτις Οικ...
—Ὥσπερ οικετας Εγχ' εμαυτῆ—Soph Oed. T. 1133
—Τὸ μὲν οικέτις ἠδη Theoc. 18. 38.
Εξ ὕπνε γοουσα φιλης οικῖας εγειρη. Il. ε. 413.
SYN. Οικοτριψ, οικογενὴς, οικοτραφὴς, οικεῖος. δῶλος. ὑπηρέτης.—δουλη, παῖς τρεπτή.
Οικεω.
Οικεομεν δ' απανευθε—Od. ζ. 204.
—Η τον ἀμὲν οἶκον οικησεις;—Eur. Andr. 581.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω, ναιω.—διοικεω. μενω.
Οικησις.
Ω τυμβος, ὦ κατασκαφὴς
Οικησις αενφερος—Soph. An. 904.
SYN. Οικημα, ενοικησις, κατοικησις, κατοικια, οικητηριον, κατοικητηριον.
Οικητὴς, Οικητὴρ. Οικητωρ.
Πατρῶον ασυ ζῶντος οικητὴν τυχὸν. Suid.
Αχρεῖον οικητῆρα—Soph. Oed C. 654.
Ελεσθ, ἑλεσθ' οικητορα, Ib. Aj. 396.
SYN. Ενοικητης, ναετης, εγχωριος.
Οικητὸς.
Αθικτος, αδ' οικητός—Ib Oed. C. 39.
SYN. Οικησιμος, εξοικησιμος, ενοικησιμὸς, οικημενος.
Οικια, Οικίον.
Κτιζει δε λαμπρὰς οικίας χρυσοστεγας. Cyr.
Παντας γαρ φιλεεσκεν ὁδῷ επὶ οικία ναιων. Il. ζ. 15.
SYN. Οἶκος.—οικησις.—οικετικ, θεραπεια, σατρια —καλια.
Οἰκίδιον.
Ορας το θυριον τῦτο και τωκιδιον; Ar. N. 92.
SYN. Οικητηριον, οικιον, ενδιον.
Οικιζω.
Ποιαν δ' αν οικισαιμεν οργιθες πολιν. Ib. Av. 173.
SYN. Κατοικιζω, συμπολιζω. οικοδομεω, δομεω, κατασκευαζω, καθιζανω.
Οικισμὸς.
Οικισμῷ δ' επὶ τῷδε χαρίν και κῦδος οπαζοι.—Solon.
SYN. Οικίσις, οικοδομησις. κατοικισμὸς, οἴκησις.
Οικιστὴρ.
Και Λιβυην εσιόντι κορυξ ἤγησατο λαῷ,
Δεξιος οικιστὴρ—Call. 2. 66.
SYN. Οικισὴς. οικοδομος. οικητωρ.
Οικλεύς.
Αντιφατης μεν επειτεν Οϊκλῆα μεγαθυμον. Od. λ. 243.
Οικογενὴς.
Ορτυγας οικογενεῖς: Ar. Pa. 788.
SYN. Οικετὴς —ἤμερος.—συγξενὴς.
Οικόθεν.
—Και επ' οικοθεν αλλ' επιθεῖναι. Il. π 364.
SYN Οικόθι —ἐξ ιδιων, ἐξ οικειων.
Οικόθι, Οικοι.
—Τετων γε βελος και οικόθι πεσοι. Il. β 513.
Οικοι ενεσι γοος—Il. ω. 240.
Οικοδομεω. Vid. Οικιζω.
Ουχὶ νεὰς ἡμᾶς οικοδομεῖν δεῖ
Λιβυης αυτοῖς—Ar. Av. 613.
SYN. Οικοδομεω, εποικοδομεω, παροικοδομεω.
Οικονομεω
Οικονομῶ θαλαμους πατρὸς, Soph. El. 192.
SYN. Διοικεω, διαιταομαι. διεπω.
Οικονομος
Οικονομος δολια. Eur. Ag. 160.
SYN. Διοικητης, επιτροπος, τρυτανις, οικερός.
Οικοποιὲς
Ουδ' ενδον οικοποιὸς εσί τις τροφή. Soph. Ph. 33
SYN. Οικεῖα —οικοδόμος, οικισὴρ —τεκτων.
Οἶκος.
Και οἶκος, και κλῆρος ακηρατος,—Il. ο. 498.
SYN. Οικια, οικιον, κατοικια, οικησις —κλήματα.
EPITH. Αμυμων. ασκελὴς, ασκελιος, απυρος, ασκος, αυταρκης, αμωμητος, ακερκητος, ασικος, γκρυτερὸς, γλυκερὸς, ευρεως, επακλιος, εχυρὸς, ερικυδὴς, ευρυχορος, ευκτιμενος, ευναιεταων, κεχανδὼς, ἰμερσεις, λαστιος, λαμπρὸς, πολυξεινος, πανδοκος, παντευγιος, πατρωιος, πετρινος, ὑλοτομος, ὑφορφος, φιλον, δυσχορτος, σμερδαλέος.
Οικοσιτος.
Υἱὸς γαρ οικοσιτος ἠδὺ γινεται. Ath. 6.

Οικοτριβης, Οικοτριψ Vid. Οικετης.
—Οικοτριβὴς δ' απαντα. Ib. l. 10.
—Ωι'κοτριψ Eυριπιδης. Ar. Th. 433.

Οικοτυραννος.
Φευγετε τους πλειστους, ανανδρας, οικοτυραννους. Ep. l. 1.

Οικτιρω.
Κατ' οἶκον οικτιρῶσιν ὡστε παρθενοι. Soph. Oed. C 356.
SYN. Διαιταομαι. οικοφυλακεω. επουκτιρεω.

Οικτιρμα, Οικτιρια
Απισον οικτιρμα τῶνδε τῶν ξενων. Ib. Ph. 889.
SYN. Φυλακὴ, παρακεκια. οικωφελια.

Οικτιρὸς, Οικοφυλαξ
Κτενεῖ νιν ἡ τὸδ' αλοχος, οικτρὸς πικρα. Eur. Hec. 1284.
Και ζευς σωτὴρ,—οικτιφυλαξ
Οσιων ανδρῶν,—Aesc. Supp. 27.
SYN. Οικονομος συνοικος. οικτιρῶν. οικωφελὴς.

Οικοφθορεω.
Τοιαῖς δ' εχῖνος μηχαναῖς οικοφθορᾶι. Lyc. 1093.

Οικοφθόρος.
—Κλεπται, δολιοιτ' οικοφθόροι αιεί. Sib. l. 2.
SYN. Μοιχὸς.

Οικτειρω,
Ει δέ μιν οικτειρεις.—Il. ψ. 548.
SYN. Εποικτειρω, κατοικτειρω, οικτειριζω. ελεεινολογεῦμαι, ελεῶ, ελεαιρω.

Οικτιζω.
Αλλ' οικτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάσδ' οραν. Soph. Oed. T. 1521.
SYN. Κατοικτιζομαι, εποικτιζω, οικτον εχω, λαμβανω.—Θρηνεω.—ελεῶ

Οικτιρμων
—Χρηζῶ κ' οικτιρμονος ανδρὸς. Theoc. 15. 75.
SYN. Φιλοικτιρμων, ελεημων, ευσπλαγχνος.

Οικτισμα.
—Και τὰ τῶνδ' οικτισματα. Eur. Herac. 159.
SYN. Οικτειρησις, οικτιρμὸς, οἶκτος.

Οικτισμὸς.
Και μυζησιν οικτισμὸν πολύν. Aesc. Eum. 189.
SYN. Ολολυγμὸς. οικτρολογια, ελεεινολογια. οικτισμα.

Οικτιστος.
Τῦτο δὴ οικτιστὸν πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Il. χ. 76.
SYN. Ελεεινὸς, οικτρὸς, τλημων, παντλημων, παυδειλος. πικρὸς.

Οἶκτος.
—Οἶκτος δ' ἑλε λαὸν απαντα. Od. ζ. 81.

SYN. Οικτιρμὸς, οικτισμα, οικτειρημα, οικτειρησις, Θρῆνος, ελεος.—ολολυγμὸς —δακρυσμὸς. συμπαθεια.
EPITH. Κηδειος, πολυστονος.
—Οτις παθειν αγαπωτὸς εστιν απαντων. Naz

Οικτρὸς, Vid Οικτιστος.
—Κοιμησατο χαλκεον ὑπνον,
Οικτρὸς, απὸ μνηστῆς αλοχης,—Il. λ. 242.

Οικτρως.
Αδικως, οικτρῶς τε θανόντος. Soph. El. 102.
SYN. Οικτρὰ, ελεεινῶς.

Οικτροκελευθος Vid. Πελυπλαγκτοσυνη.

Οκτρομελαθρος.
Και πασης λυπης επισιτορας οικτρομελαθρους. Min. 4. 33.

Οικτροχοεω.
—Τὴν φωνὴν οικτροχοεντες. Ar. V. 553.

Οικωφελὴς
Γυναιξὶ νοος οικωφελεεσσι σὸς επιπολος. Theoc. 28. 2
SYN. Οικουρος, οικονομος, επιμελὴς.

Οικωφελια
Ουδ' οικωφελιη, ἥ τε τρεφει αγλαὰ τεκνα. Od. ξ. 223.
SYN. Οικουρια, οικονομια, επιμελεια. ευπορια.

Οἰλεύς.
Εριωπιδος, ἣν εχ' Οἰλεύς. Il. ν. 697.
EPITH. Δῖος, θεῖος, οβριμοθυμος, πληξιππος, πολυπορθος.
Εξοχος ιππηων, και επαΐξαι μετοπισθεν
Ευ δεδαὰς δῆϊοισιν, ὁτε κλειουσι φαλαγγας. Apoll.

Οἰλιαδης.
Τον μεν Οἰλιαδης ωκυκλυτος—ἔτα. Il. ξ. 446.

Οιμα, pro Οιμημα.
Οἶμα λεοντος εχων,—Il. π. 752.
SYN. Ὁρμημα, ὁρμὴ.

Οἶμαι. Vid. Οιομαι.
—Οἶμαι τι κἀκεινῳ μελον. Soph. El. 461.

Οιμαω.
Οιμησεν δε αλαλὰς, ὡς' αϊετος—Il. χ. 408.
SYN. Αϊσσω, θωυσσω, ὁρμαω.

Οιμη.
Οιμη, τῆς τοτ' αρα κλεος κρανὸν ευρὺν ικανει. Od. Σ. 74.
—Οιμας δυσφατους αινιγματων Lyc. 10.
SYN. Ωδὴ, φωνὴ.—ὀδὸς.—οἶμος. στιχος.

Οἶμος.
—Και αγλαὸς οἶμος αοιδῆς. Hom. M. 450.

Δαεμη

Δόρειῳ πυματην οἶμον εφεσπόμεθα Ep. l. 3.
SYN. Οδὸς, σῖχος, οιμη —περιφερεια.—ραβδος.
EPITH. Αριφαλὴς, αποσρεφος, απλανὴς, ἀγια, ασρεπὲς, ἀβατος, δυσβατος, δυσεμβατος, δασκιος, βασιληΐος, ἑτεροτροπος, ευπορος, επιτροχος, μακρὸς, μαλακὸς, ολισθηρὸς, καταιβατις, ορθιος, σκολιὸς, ὑποσρεφος, σιδηρεια, θεοπεσὴς
—Και αιθέρος ατρυτον οἶμον. Cyr.
—Ανυποσροφον εἶμον αναγκης. Orph.
—Επιδρομον οἶμον ὁδοῖο Tryph. 328. Merr.

Οιμαγὴ, Οιμωγμα.
—Οιμωγή τε και ευχωλὴ πελεν ανδρῶν. Il. δ. 450.
—Φροιμιος πολυρροθοις,
Οιμωγμασίν τε,—Aesc. S. T. 8.
SYN. Κλαυθμὸς, κωκυμα, ολολιγμὸς, αιαγμα, θρῆνος, ολοφυρμὸς, μυχθισμὸς, στεναγμα.

Οιμωζω.
Γνὺξ δ' εριπ' οιμωξας—Il. ε 68.
SYN. Ανοιμωζω, αποιμωζω, εξοιμωζω, κατοιμωζω, αλαλαζω, εξολολυζω, κλαιω, στεναζω, βοαω. αιαζω, θρηνεω.

Οιμακτὸς.
Οιμωκτὸν ἂν γενοιτό μοι. . Ar. A. 1194.
SYN. Αξιοθρηνος.

Οιναθη.
Οιναθας, γανος αμπελω. Ar. R. 1354.
SYN. Οιανθὶς. (ἡ πρωτη εκφυσις τῆς σταυλῖς)
EPITH. Πολυκαρπος, ροδοεσσα —αργυροπεζα

Οιναρεον, Οιναρον.
Εν τε νεοτματοισι γεγαθότες οιναρεοισι. Theoc. 7. 134.
Αλω πλατεῖαν οιναροις ὑπεσρωκει. Suid.
SYN. Οιναρὶς, κλῆμα.

Οιναριζω.
Ου γαρ οἵοντ' εσὶ παντως
Οιναριζειν τημερον. Ar. Pa. 1147.
SYN. Αποφυλλιζω. φυλλολογιω.

Οινὰς,
Γαμφαισιν ἁρπης οινὰς ελκυσθησομαι. Lyc. 358.

Οινευς.
Οινεὺς γάρ ποτε δῖος αμυμονα Βελλεροφοντην
Ζηνισ' ενὶ μεγαροισιν,—Il. ζ. 216.
—Γεραν ἱππηλατα Οινευς. Ib. ι. 577.

Οινη. Vid. Αμπελος.
—Ναὶ τὰν βοτρυοδη
Δειγυσα χαριν οινας. Eur. B. 535.
EPITH. Κιρρὰς, μενοεικὴς.

Οινηρὸς.
Ερχεται πολυς μεν,—απ' οινηρῆς χίτ
Αμφορεύς,—Call Ep. 11.
Οινηρὸς θεραπων. Anac. 141.
SYN. Οινοπις, οινωδης, οινωτὸς οινοπετης.

Οινηρυσις.
—Φερε τὴν οινηρυσιν. Ar. A. 1066.
SYN Κοτυλη, οινοχοη.

Οινιζω, Οινιζομαι
—Οινον δὲ μελιφρονα οινιζεσθε. Il. θ. 506.
EXP. Οινον αγοραζομαι.

Οινοβαρεω.
Οινοβαρῶ κεφαλὴν,—καί με βιᾶται
Οἶνος· αταρ γνωμης κε τ' εγὼ ταμιης
Ημετερης, τὸ δε δῶμα περιτρεχει —Theog. 503.
SYN. Οινοομαι, κατοινοομαι, μεθυω.

Οινοβαρειων, Οινοβαρὴς.
—Κατελεξατο οινοβαρειων. Od κ. 555.
Οινοβαρὲς κυνὸς ομματ' εχων,—Il. α. 225.
SYN. Μεθυσος, μεθυσφαλὴς, μεθυπληξ, μεθυσικος, εξοινος, κατοινος. παροινος. οινοληπτος, οινοπληξ, οιναχθὴς, οινοπιπης, οινοπλανητος, οινοποτης.—οινῳ βεβαρηκὼς, πεπεδημένος, διαβροχος.
—Παντες εβακχευθησαν αμερσινοῳ φρενας οινῳ,
Ομμαλα δ' επλαζοντο, πολυ δε βαρυνετο κορση,
Και φλεβες οιδαινοντο, εκυμαινοντο καρηνα.—
Οινοβαρεῖς νεκυεσσιν εοικότες,—
Οινοβαρὴς τρομεροῖο φερων ποδὸς ασατον ορμὴν.
Οινοβαρὴς εχορευε, μεθυσφαλὲς ιχνος ἐλισσαν. Nonn.
—Αλγηρῷ κραδιην βεβολησοτες οινῳ. Tryph.

Οινομαος.
—Αιτωλιον, Οινομαοντε. Il. ε. 706.

Οινοδοκος.
—Οινοδόκον κυλικα. Ep. l. 6.

Οινοπεδον. Vid. Αλωὰ.
—Το μεν ἡμισυ, οινοπεδοιο, Il. ί. 575.

Οινοδοτης, Οινοπεπαντος.
Παρά τε Βρομιον οινοδοταν. Eur. Her. f. 682.
—Βοτρυες οινοπεπαντοι. Ep. Suid.
SYN. Οινοδοτης, αμπελοεις, καλλιβοτρυς.

Οινομητωρ.
—Ονητοῖσι την ακεσσορον
Λυπης εφηνεν οινομητορ' αμπελον. Ath.

Οινοπιδης.
Οινοπιδην δ' Ελενεν.—Il. ε. 707.

Οινοπλανητος. Vid. Οινοβαρὴς.
—Και κυλικων οινοπλανητοις. Eur. Rh. 363.

Οινοπληθὴς.
—Ευμηλος, οινοπληθὴς, πολυπυρος. Od. ο. 405.

Οινοπληξ.

Οινοπλῆξ. Vid Οινοβαρὴς.
—Ἐν οινοπλῆξι τεραμνοις. Ep l. 1.
Οινοποτὴρ, Οινοποτὴς, Οινοποτὶς.
—Ανδρας μετὰ οινοποτῆρας. Od. δ. 456.
Οινοποτὴς δε πεπομαι. Anac 136.
Οινοπότις γυνὴ. Ib. 140.
Τας οινοποτιδας, (al. οινοπιπας) Ar. Th. 400.
SYN. Φιλοινος, φιλοποτης, οινοφλυξ, οινοφλυκτος, οινηρὸς, οινοβαρὴς.
Οινοποταζω
Τῷ ὀγε οινοποταζει εφημενος,—Od. ζ. 309.
SYN. Οινοποτεω, οινευομαι, ευωχεομαι.
Οινοτὴς
Ους δ' εκ αν ελεσθ' εδ' αν οινοπας περὶ τε,
Νυνὶ σ]ρατηγὸς λευσσομεν, ὦ πολις, πολις,
Ως ευτυχὴς ἐι μᾶλλον, η καλῶς φρονεῖς. Ath. 10.
Οῖνος
Πλεῖαί τοι οινε κλισιαι—Il. ι 71
SYN. Ερπις. Sapph—κρᾶμα. Plut—οιναριον, οινίσκος.
EPITH. Ακρασιος, ακρητος, αθεσφατος, αρρὴς, αεσσιτιος, ακεσσιτιος, αλωοφυτος, αμετρητος, αμιρτιους, απειθητος, αλεξικακος, αφαρμακτος, αλεξητηρ, αλυπρὸς, γερσιος, γλυκερὸς, εὐχρους, ευζωος, ερυθρὸς, ευοδμος, ευωδης, ευφρων, ευπνοος, εὔρραθαμιγξ, εριεαρυλος, ηλεὸς, ηδυμος, λισσοος, λαθικηδὴς, μελιφρων, μελιχρὸς, μελας, μελοεικὴς, πολυγηθὴς, παλαιτεγὴς, πρωτοχυτος, μαινολης, μελισαγὴς, μελιρευτος, τεγγενὴς, θελξιφρων, ποσσαλὴς, μελιπνοος, μελιρρυτος, φιλακρητος, τελεσσιγαμος, λυσιμεριμνος, κλεψινοος, περισσινοος, εγερσινοος, εξὺς, νυμφοκόμος, παλαιγενὴς, πυριβλητος, κυματοεις, μεθεσφαλὴς, Ευιος, Πραμνειος, Βιβλινος, Θασιος, Φλιασιος, Πτελεατικὸς, Μαρωνειος.
PHR. Γανος βοτρυος—Δακρυα αμπελε
Ἡδυτατης—αφειδέι δᾶρα Λυαιε.—
Βακχοιο γᾶμα φιλησονον.—Βακχιακαὶ
Χαριτες.—Βοτρυοπαις χαρις Βρομιε—
Νεκταρος απορρωξ Ep.—
Νεκταρος κρανιε χθονιος τυπος—
Νεορρυτος ογκος οπωρης—
Αμπελοεν νεκταρ λιποῖ νεορρυτος ικμας.
Ικμας λυσιμεριμνὸς αλεξικακε οινε.—
—Ραθαμιγξ νοοσφαλέες Λισυτε.
Ωδιν πορφυρεη—πορφυρεη εερση.—
Οπὲς αεὶ μεθυοντας εφελκεται εις Αφροδιτην;
Εις φρενον ασαθέος νοον ανέρος οῖνος εγειρει.
Οινος εμᾶ Βρομιε βροτεης αμπαυμα μεριμνης.
—Ευφροσυνην γαρ
Ανδρασι πᾶσιν οτασσε.—Nonn.
—Αρυσσατο αιθοπα οῖνον
Ηδὺν, ακηρασιον, θᾶσσον ποτον,—
Οινον τοι Μενελαε, θεοὶ πεπισαν αρίστον,
Θνητοις ανθρωποισιν αποσκεδασαι μελεδωνας.
—Ο Σεμελης γοιος
Βοτρυος ὑγρὸν πομ' ὕδωρ, κεκρηνεγκατο
Θνητοῖς, ὁ παυει τε καπαρὸς βροτες
Λυπης, ὁταν πλησθῶσιν αμπελε ροῆς·
Υπνε τε λησμην των καθημεραν κακῶν
Διδωσιν, εδ' ες' αλλο φαρμακον πονων. Eur.
Ανδρι δε κεκμηῶτι μεγα μενος οῖνος αξει.
—Πιθοι οινοιο παλαιὸ ἡδυποτοιο. Hom.
Οινος ανωγε γεροντα και εκ εθελοντα χορευειν.
—Κυλικας οινε μελανος αιθομιε. Pher.
Οινε, κακῶν αρχηγὲ, μεθης πατερ—Cyr.
—Οἷον μελιηδὲα, χαρμα βροτοῖσι. Ep.
—Αμπελε παῖς, γεννημα, δροσος. Pind.
—Αἷμα τῆς σ]αφυλῆς—οινοχυτον πῶμα. Soph.
Οινος γαρ πυρι ἶσον επιχθονιοισιν ονειαρ,
Εσθλον, αλεξικακον, πασης συνοτηδον ασιδῆς.
—Μελαινης μητρὸς ευζωρον μεθυ,
—Ηδη Δαὶς.—Βοτρυος ὑγρον πομα.—Eur.
Οἶνος κενωθεὶς αγ]ηων. πανει λυπας.
Οἶνος ρυπωδης εκτρανει πελλας λυπας.
Οινε μετασχων, προσδοκα δεινας μαχας. Suid.
Vid. Athenæ. l. 2. 1.
Οινοτρόπος
Οινοτροπες Ζαρικες εκγονες φαβας. Lyc. 580.
Οινοτροφος.
—Οινοτρόφον ομφακα Βακχε, Ep. l. 1.
Οινᾶτ]α.
—Οινᾶτ]αν, μελι. Ar. Pl. 1122.
Οινοφλυγια.
Δι' οινοφλυγιαν—Ath. l. 12.
Οινοφόρος.
—Οινοφορον κυλικα. Ath l. 10.
Οινοχοευω, Οινοχοεω.
—Ἔκασον ἑλωμεθα οινοχοευειν. Il. ζ. 127.
Κελευσέ τε οινοχοῆσαι. Od. δ. 233.
SYN. Επιοινοχοευω.
Κῆρες μεν κρατῆρας επεσεψαντο ποτοιο
Νωμησαν δ' αρα πᾶσιν, επαρξαμενοι δεπαεσσιν. Hom.
Οινοχοη
Μηδέ ποτ' οινοχοην τιθέμεν κεντῆρος ὑπερθεν. Hes. ε. 742.
SYN. Αρυσήρ οινηρὸν, αγ]ειον.
Οινε δ' ἡδυποτοιο δεδεγμένε αμφιφορῆες. Nonn.
Οινοχόος.
—Μεθυ δ' εκ κρατῆρος αφυσσων
Οινοχόος φορεησι, και εγγυαλιζε δεπαεσσιν. Od. ι. 10.
SYN. Ποτιστὴς, επεγχυτης.
—Οινοχοον ζαθεων δρηστηρα κυπελλων. Nonn.

Οινοχυτος.
—Οινοχυτα πωματος—Soph. Ph. 723.
Οινοψ. Οινωπός.
—Ὁροων επὶ οινοπα ποντον. Il α. 350.
—Οινωπὸς Πολυδευκης. Theoc. 22. 34.
SYN. Οινωδης, οινοχρως, μελας, πορφυρεος, διαυγής.
Οινοω.
Μηπως οινωθέντες.—Od. π. 293.
SYN. Μεθυω, μεθυσκω.—οινοομαι, οινοβαρεω, εξοινῶμαι.
Οιοβατος.
Τιπ]ε κατ' οιοβατον Πὰν αγρὸτα δασκιον ὑλην Ημενος,—Ep. l. 4.
Οιοβοτης, Οιοβυκολος, Οιονόμος.
Νὺν δ' αὖ φρενός γ' οιοβοτας. Soph. Aj. 620. (Vid. sch.)
Ποῖον πανοπ]ην οιοβυκόλοι λεγεις; Aesc. Supp. 310.
Θευδοτος οιονόμος—Ep. l. 3.
SYN. Οιοπόλος, οιοφρων, μονήρης, μονοτροπος.
Οιογαμος.
—Εν πενίη μιμνετω οιογαμῳ. Ep. l. 7.
Οιόθεν.
Ην τινά πω Δαναῶν προκαλεσσεται οιόθεν οἷος. Il. η. 39.
Οιοζωνος.
Εἰ δ' ανδρ' ἐν' οιοζωνὸν αυδησει—Soph Oed. T. 865.
SYN. Μονοζωνος, μόνος.
Οἴομαι. Οιομαι, Οἴυαι.
Η γαρ οἴομαι ανδρα χολωσεμεν—Il. α. 78.
—Ἅπερ κ' οιοιτο και αλλος. Od. ρ. 580.
SYN. Οἴω, νομιζω, ὑπονοεω, ὑπολαμβανω. προσδεχομαι.
Οιοπεδη.
—Και κωλων δ'ελιον οιοπεδην. Ep. l. 3.
Οιοπεδιλος.
Δημόθεν οἰοπεδιλον,—Ap. I. 7.
SYN. Μονοπεδιλος.
Οιοπολεω.
Πεῖ οιοπολᾶις ;—Eur. Cyc. 74.
SYN. Ερημαζω. μοναζω.
Οιοπόλος.
Χωρῳ εν οιοπολῳ——Il. ν. 473.
Οιοπόλοι δ' αμὲν—Ap 4. 1322.
SYN. Οιοβοτος.—ερημος, μονηρης.
Οἷος. Vid. Μονος.
—Ορεα μὴ οἷος
Αργειων αγεραστος εω.—Il. α. 118.
Οἷος.
Οἷον Πηριθοὸν τε,—Il. α. 263.
SYN. Ποῖος, ὁποῖος, ὁποῖός τις.
Οἷος.
—Τἀμὰ κακα
Ουδεις οἷός τε, πλὴν εμοῦ, φερειν βροτῶν. Soph. Oed. T. 1428.
SYN. Δυνατος. ἑτοιμος.
Οιοφρων. Vid. Οιοπόλος, Οιοβοτης.
Εἰ λισσὰς ἀιγιλιὴ απροσδεκτος οιοφρων—Aesch. Supp. 802.
Οιοχιτων.
Οιοχιτων' εμεναι.—Od ξ. 480.
SYN. Μονοχιτων, μονοπέπλος, μονοειμων. μονολωπος, οιεανες.
Οιοω.
Οιωθη δ' Οδυσεὺς δερικλυτος—Il λ. 401.
SYN. Μονοω, χηροω, ερημοω, εκποθεω.
Οιπόχος.
Ο, δὲ νεαρᾶς οιηκοπῳ μαλλῷ λαβέν. Soph Oed. C. 480.
Οἷς, Οἷς.
Τοῖσι δ' οἷς λασιος μεγας εν κλισιη ἑρευτο. Il. ω. 125.
—Πολυν αρσενος οἰός. Ib. μ. 451.
SYN. Προβατον, μῆλον.
EPITH. Αργεννὴ, αργυφος, αγαλακτος, ακυτος, αγραυλος, δασυμαλλος, τριχομαλλος, ευμαλλος, ευκραιρος, ειροπόκος, ευτρεφὴς, ὑπαρνος, ὑπορρηνος, αργεὶς, αρσην, θῆλυς, μελαινα, παμμελαινα.
Οισπωτη. (ὁ ρυπος τῶν ἐριων)
—Την οσπωτην εκ τῆς πολεως επικλεηνες. Ar. L. 575
Οἰστευτης, Οἰστευτής.
Χ'ὡ μεν οιστευτὴς'—Ep. l. 6.
Κεῖνος οἰστευτὴν ελαχ' ανέρα.—Call. 2. 43.
SYN. Τοξευτὴς, τοξευτὴρ, τοξιτης.
Οιστευω.
Αλλ' αγ' οἰστευσον Μενελαῳ—Il. δ. 100.
SYN. Τοξευω, τοξαζομαι.
Οἰσοδεγμων.
Τανδ'ἰ τ'οἰσοδεγμονα. Aesc. Pers. 1025.
Οἰσοδοκη.
Ριμνα δ' οἰσοδοκην μεν επὶ χθονὶ θῆκε φαρετρην. Ap. I. 1194.
Οἴστὸς. Vid. Βελος.
Εκλαγξαν δ' αρ οἰστοὶ επ' ωμων.—Il. α. 46.
EPITH. Αιγὸς. αμηλικτος, αμαιμακετος, αναλθητος. αψευδὴς. απλανὴς, ομτελεις, θοὸς, εὔπλερος, ευπειητος, εχιδνηεις. πικρὸς, δυσηχὴς, οξυτενὴς, οξυβελὴς, [illegible] πυριπνειων, πυριπτυους, πυριγλωχιν, ταυυγλωχιν, τριγλωχιν, πυριθλεγὴς, ιμερτὸς, θηλὺς, ειγηλὸς,

λὲς, σθονεις, ταχὺς, φερεπλεγὺξ, φλογεος, φρενοθελγὴς, χαλαζηεις, χαλκηρὴς, ωκὺς, ωκυμορος.

Τοικε, αγριε δαῖμον, εχεις πυροεντας οϊσυς, Πευκεδανες, μαλερὸς, φθισιφρονας, οισρηεντας, Τικτεδονα πνεοντας, αναλδέας.—κ. λ. Opp.

—Θανατοιο λαθιφθογγοιο δοτῆρες. Hes.

Οισραω.

Η δ' αὖτις οισρησασα—Lyc. 1366.

SYN. Αναμαιμαω, εκμαινω.

Οισρεω, Οισροω.

—Εκ δε θαλασσας οισρεῖ—Theoc. 6. 28.

—Οισρῆσα βροτῶν ψυχας μαιαισι. Orph. H.

SYN. Ανοισρεω, εξοισρεω, μιωπιζω, κεντεω, οισροδολεω οισρηλατεω.—ερεθιζω μαινομαι.

Οισρήλατος, Οισροδονος, Οισροδινητος, Οισρομαινης, Οισροπληξ.

Οισρηλατῳ δε δεματι δεδαιαν. Aesch. Pr. 582.

—Της οισροδόνε Βοος εξ επαφῆς—Ib. Supp. 17.

Οισροδονητον Ιῳ. Ib 582.

—Οισροδινητε κορης. Ib. Pr. 591.

Οισρομανὴς μῆνις—Sibyl. l. 1.

—Οισροπληξ δ' εγω Μασιγι θεα—Aesc. Pr. 682.

SYN. Οισρωδης, οισρηεις.

Οισρημα.

Κεντρων τε τῶνδ' οισρημα. Soph Oed. T. 1341.

SYN. Οισρησις, οισρος.—θηλυμανια.

Οισρος.

Τας μέν τ' αιόλος οἶστρος εφορμηθεὶς εδονησεν Ωρη εν εαρινῇ—Od χ. 300.

SYN. Μυωψ, εκκαυσις, ερεθισμὸς, κινησις. μανια. λυσσα.

EPITH. Ανεμωλιος, αεροφοιτος, αταρμυκτος, αδηφάγος, αγριος, ακορητος, αθεμιστος, δηΐος, βαρυμοχθος, θρασὺς, γλυκερὸς, ἱμεροεις, Πανικὸς, μενεδήϊος, θανατηφορος, λυσσητις, μιαιφόνος, πολυπλανος, πυριγλῶχιν, ὑλαγενής.

Υπὸ μ' αὖ φρασκελος και φρενοπλητις δαπτει Μανιαι θαλπεσ', οισρος δ' αρδις χριει μ' απυρος. Aesc.

—Παναγριος οἶστρος αναιδὴς Opp.

—Φιλοπτολις οἶστρος ερωτων,

—Ακορητος αμοιβαιης Αφροδιτης. Nonn.

Οισροβολεω.

Τρεις δε μ' ὑλυμανὴς οισροβολῆσι θοῆσι. Ep. l. 1.

Οισροφόρος.

Οισροφορα Παφιης θεσμον απεπαμενος. Ib. l. 7.

Οισυίνος.

Θραῦε δ' μιν ριπεσσι διαμπερὲς οσυΐνῃσι. Od. ε. 256.

SYN. Ιτεΐνος.

Οισυπηρός.

Ερι' οισυπηρά—Ar. A. 1176.

SYN. Ρυπαρὸς.

Οιταῖος.

—Πρὸς Οιταιαν χθονα. Soph. Ph. 485.

Οιτη.

Κακεθεν ἔ μοι μακρὸς ες Οιτην σ[ολος. Ib 495.

Οἶτος

—Συ δ' ἑ κεν κακὸν οἶτον ολναι. Il γ. 417.

SYN. Μορος, θανατος, συμφορα, ολεθρος, ανια—θρῆνος.

EPITH. Αεικὴς, αθλιος, βαρὺς, λευγαλέος, πολυμοχθος, σθονιος, φυξις. αυταγρετος, νηκερδὴς.

Οιτυλος.

—Ηδ' Οιτυλον αμφενεμοντο. Il. ϐ. 585.

Οιχαλια.

—Οιχαλιην πολιν Ευρυτε Οιχαλιῆος. Il. ϐ. 596.

Οιχνεω, Οιχομαι.

Αυτοετες οιχνεῦσιν—Od. γ 322.

Ουδεποτε Τρῶες—Οιχνεσκον—Il. ε. 790.

Εκτορ, πῆ δὴ τὰι μενος οιχεται;—Ib. 472.

SYN. Πορευομαι, πρησσω, απερχομαι. τρεχω.

Οιω, Οἴω. Vid. Οιομαι.

Ουδε σ' οἴω—αφενος και πλεῖστον αρὐξειν. Il. α. 170

—Επει εδε σε πεισεμεν οιω Ib. ε. 252.

Οιωνιζομαι.

—Αμφοτερα δ' οιωνιζομαι. Ath. l. 11.

SYN. Οιωνοσκοπεω, ορνιθευομαι.

Οιωνισμα.

Ους ελαθεν οιωνισματ' ορνιθων μαθεν. Eur. Ph. 856.

SYN. Οιωνισμὸς, ονομαντεια, οιωνοσκοπια. οιωνοσκοπημα, οιωνοσκοπιον, οιωνὸς παρατηρημα. συμβολον. κληδὼν.

Οιωνιστὴς, Οιωνοθετης, Οιωνομαντις, Οιωνοσκοπος, Οιωνοσκοπικος. Vid. Υδρομαντις.

Και Εννομος Οιωνιστὴς. Il. ϐ. 858.

Πορος οιωνοθετας. Soph. Oed T. 493.

Οιωνομαντις Τειρεσιας—Eur. Ph. 784.

Ουδ' ἥρπασεν Χαρυβδις οιωνοσκοπον. Ib. Supp. 500.

SYN. Οιωνοπολος, οιωνοσκοπος, ορνιθοσκοπος, ορνιθοκοος, θεοπροπος, μαντις,—οιωνων βοτὴρ. Aesc.

Οιωνοθροος.

Οιωνοθροον γυιον οξυδοαν—Aesc. Ag. 56.

Οιωνομικτος.

Οιωνομικτον μοῖραν—Lyc. 595.

Οιωνοκλόνος.

Οιωνοκτόνος.
Χειμωνα—οιωνοκτόνον. Aesc. Ag. 572.
Οιωνός.
Οιωνοῖσι τε πᾶσι,—Il. α. 5.
Εἷς οιωνὸς ἀριστος ἀμυνεσθαι περὶ πατρης. Il. μ. 243.
SYN. Ορνις. οιωνισμα, σημεῖον.
EPITH. Αερσιπέτης, αιψηρὸς, αιθεροδρόμος, διϊπετὴς, κῦφος, ταναυπτερυξ, ταναοδειρος, πετεηνὸς, ταχὺς, γαμψωνυξ, μαλιλογος, σαρκοφάγος, ωμηστὴς, ωμοβόρος, ωκυδιδακτος. αἰόλος, ἠερίος, αεριφοιτης, ταναυπτέρος.
PHR.—Ανθρωποισι πτεροεσσιν οιωνοῖσι. Opp.
Ειτ' αερίας διερας γαμψὲς
Οιωνὸς αερονηχεῖς. Aristoph.
Φωνῇ και πτερυγεσσι τελειοντων οιωνῶν. Hom.
Ποτηναὶ αγελαι—Eur.
Ηερικης ευπτερα τεκια γειτονης.
—Μεγαλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται. Coluth.
Λιθρωποις αρρασον ιακχαζοντες αοιδήν. Orph.

ΟΚΕΛΛΩ.
—Επὶ τραπεζῃ κειμενη, Οκελλει,—Ar. A. 1158.
—Δεινὸς γαρ κλυδων ωκειλε ναῦν
Προς γῆν,—Eur. Iph. T. 1379.
SYN. Κελλω, εποκελλω, προσοκελλω, αποκελλω, εξοκελλω, πρσεγγιζω, προσορμεω, καθορμιζω, προσορμιζω, καταγω, καταπλεω, εφορμιζομαι, ενορμιζομαι, ελβαλλω, προσβαλλω, εκριπτομαι.
Οκλασιας.
—Τετονὶ τον οκλασιαν. Ar. Eq. 1381.
EXP. Διφρος (συγκεκλασμένος.)
Οκλασον, Οκλαξ
—Ο δ' εγγύθεν οκλασὸν ἧστο Ap. 3. 122.
—Τον δ' εν χθονὶ καββαλεν οκλαξ. Ib. 1367.
SYN. Γονατωδῶς, γυὶξ.
Οκλαζω.
Ωκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν'—Mosch. 2. 99.
SYN. Εγκλαζω, γονυζομαι, ὑποκυπτω, ὑπολισθαινω, απικαμνω, κυρτουμαι, επικυρτουμαι, κατακαμπτομαι, καταφερομαι, ὑποφερομαι. οκλασιαω. χωλευω.
Οκναλεως.
Οκναλεως δε ποδεσσιν εφεσπετο—Musc. 120.
SYN. Δυσοκνως, οκνηρῶς, ραθυμως.
Οκνεια, Οκνεω.
Οκνειω δ' ἱππων επιβαινέμεν—Il. ε. 255.

—Μηδ' ὑμμες οκνεῖτ' ἀπαλᾶς κορεσασθαι Ποιας'—Theoc. 8. 67.
SYN. Κατοκνεω, ληγω, αργεω, ραθυμεω, φοβεομαι, ευλαβεομαι.—ματαω, αποδειλιαω.—ελλιπεω —χρονεω —αναβαλλομαι.
Οκνηρὸς.
—Εμὲ γαρ δεος ισχει οκνηρόν. Theoc. 24. 35.
SYN. Δυσοκτος, οκνωδης, αργὸς, ραθυμος, αβρανὴς, ατολμος, δυσανασχετος, απειθὴς.
Οκνος.
—Ουτέ τις οκνος. Il ε. 817.
Μεγαν οκνον εχω Soph. Aj. 139.
SYN. Οκνηρια, οκνια, αργία, αναβολὰ, αδρανεια, φοβος.
Οκριαομαι.
—Παντθυμαδον οκριοωντο Od. σ. 33.
SYN. Εκτραχυνομαι, διαφερομαι, διαπληκτιζομαι, εξαγριόμαι.
Οκριοεις.
—Πετρον μαρμαρεην, οκριοεντα—Il. π 735.
SYN. Οκριοειδὴς, τραχὺς, χαλεπὸς, σκληρὸς, οκρυοεις.
Οκρὶς
—Οκρίδα Φαραγγα—Aesc. Pr. 1015.
—Δι' οκρίας πνεμοεσσας. Od. ι. 400. E. M.
SYN. Ακρις.—πετρα.
EXP. Τραχεια, χαλεπή.
Οκρυοεις.
—Πολεμος, επιδημιος, οκρυοεντος. Il. ι. 64.
SYN. Κρυερὸς, φρικωδης, φρικτὸς, φοβερὸς, οκριοεις. χαλεπὸς, σκληρὸς. τετρωδης.
Οκταβλωμος.
Αρτον.—τετραπτυχον, οκταβλωμον. Hes. ε. 440.
Οκτακνημος
—Κυκλα—Χαλκεα, οκτακνημα.—Il. ε. 723.
SYN. Οκτωραβδος—οκτακεροκις.
Οκταπλασιον.
—Οκταπλασιον σχεζομεν. Ar. Eq. 70.
Οκταπες, Οκτωπες, Οκταποδης.
Οκταποδες, δικαρηνοι—Hom. B. 289.
Οκταρριζος.
—Τα δ' οκταρριζα μετωπων Φραγματα—Ep. l. 6.
Οκτατοιος.
—Οκτατονες ἑλικας. Ib. l. 1.
Οκτω.
Οκτω δε σκαφιδας—Theoc. 5. 59.
Οκτωκαιδεκετης, Οκτωκαιδεκετις.
Οκτωκαιδεκετης ὁς απωλεο—Ep. l. 3.
Οκτωκαικαιδέτις δ' αυτὸ θανον,—Ib.

Οκτωκαιδεκατος. Οκτακις δεκα.
Οκτωκαιδεκατη δ' εφανη ορεα σκιοεντα. Od. ε. 279.
Τον εν Ροδῳ κολοσσον οκτάκις δέκα
Λαχης εποιει πηχεων—Ep. l. 3.

Ο Λ

ΟΛΑΙ.
Συ δε προτερνε τῶν ολῶν. Ar. Pa. 960.
EXP. Αι μεθ' ἁλῶν μεμιγμεναι κριθαί.

Ολιζω.
Μηδέν' ολιζειν, πρὶν ἂν
Τερμα τὸ βιε περασῃ,—Soph. Oed. T. ult.
Ουδε ποτ' ετι—χαλκιοικον ολιοῖς. Eur. Hel. 231.
SYN. Μακαριζω, ευδαιμονιζω.

Ολιοδαιμων, Vid. Ευδαιμων.
—Μοιρηγενὲς, ολιοδαιμον. Il. γ. 182.
SYN. Ολιος, ολιομειρος, μακαρ, ευτυχεστατος.

Ολιοδωρος, Ολιοδωτης, Ολιοεργος. Vid. Απολλων. Ολιοδῶτις. Vid. Δημητηρ.
Ιν' ολιοδωρος αυξει ζαθέα
Χθὼν ευδαιμονιαν θεοῖς. Eur. Hipp. 750.
SYN. Ολοδοτης, πλουτοδοτης.

Ολιοθυμος, Ολιοφρων.
Ζωὴν τ' ολιοθυμον,—Orph. H.
Μεγα σον κρατος ολιόφρον ποδαγρα, Lucian.

Ολιομοιρος Vid. Ολιοδαιμων.
—Και Ευφροσυν' ολιομοιρῳ. Orph. H.

Ολιοχειρος,
—Και ολιοχειρον ὑγειην. Ib.

Ολιος, Ολιεις.
Καί σε, γερον, τοπρὶν μεν ακμεμεν ολιον εἶναι. Il. ω. 543.
Πλεῖστον τ' ολιεντα, δομες τ' ευδαιμονας ερδειν. Man. 4. 100.
SYN. Μακαρ, ευδαιμων, αφενειὸς, πλουσιος, ολιομελαθρος.

Ολιως.
Αλλ' επὶ ολιως γ' ελυσε
Το τελος, ὦ φιλαι, βιε,
Λητετον τῆδ' αχες. Soph. Oed C. 1797.
SYN. Πλουσιως, ευπορως, ευδαιμονεσατα.

Ολοδοτης, Ολοδοτις, Ολοφέρος.
—Ολοδοτης Πλουτος—Orph. H.
—Σε δε ολοδοτιν καλεουσι. Ib. Ρέα.
—Θεοί γ'—ολοφερσι. Eur. I. A. 596.
SYN. Ολιοδωρος.—ολιοδοτειρα.

Ολομελαθρος.
—Βαρυχρημονες, ολομελαθροι. Man. 4. 504.

Ολος.
Ζευς δ' αυτὸς νεμει ολον Ολυμπιος ανθρωποισιν
Εσθλοῖς ηδὲ κακοῖσιν, ὁπως εθελησεν ἑκασῳ. Od. ζ. 188.
SYN. Ευδαιμονια, ευπορια, ευχρηματια, περιουσια, πολυκτημοσυνη, πλοῦτος, χρῆμα, τιμή
EPITH. Ασπετος, ασατος, απημων, αγλαὸς, αφθιτος, αθεσφατος, ακηρατος, απιτος, αναφαιρετος, ατερμαντος, αγηρως, αδακρυτος, ασυφελικτος, βασιληϊος, ευρυς, ευανθὴς, ευδαιμων, ευψηφις, θεορτος, κυδιμος, πολυχρυσος, πολυγηθὴς, πολυευκτος, πολυωνυμος, τελεσφόρος, φερεσβιος, φυσιζοος, ρυηφενὴς, ὑψηλὶς, μελιφρων, ὑγιὴς, θαυμασος, χρυσεος.

Ολοορομεω. Vid. Τοκισμός.

Ολεθριος.
—Οι παντες ολεθριον ἦμαρ επεσπον. Il. τ. 294.
SYN. Οανασιμος, θανατηφόρος, καιριος, φθοροποιὸς, ὑλιος, ολεθροποιὸς, ολοός. αλιτηριος, εχεσονος.

Ολεθρος.
—Τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αιπὺν ολεθρον. Il. ζ. 57.
SYN. Πανολεθρια, θηλημα, ολοθρευσις, αποβολὴ, φθορὰ, διαφθορὰ. απωλεια, εξωλεια.—φοιος.—λυμη, πῆμα, δυη. πᾶσις.
EPITH. Αιπὺς, αδευκὴς, αγχιπους, αλεγεινὸς, αινὸς, απροϊδὴς, αελπὴς ατρεπτος, αμηχανος, απευθὴς, αφρασος, ακηλὶς, βλοσυρὸς, δαιμονιος, δολιος, δυσηκτὶς, ισελκὴς, λυγρος, μελας, σλονοεις, πικρὸς, οικτρὸς, ολοὸς, οφιτελεστος, πενθοφόρος, πολυωπὸς, τετραπορος, φοινὸς, φθισηνωρ. οικτιστος, [illegible], σῶς

Ολεκρανον. al. Ωλεκρανον.
Εκ τῶν ολεκρανων ακίδας εξαιρεμενον. Ar. Pa. 442.
SYN. Αγκων.—τα τῶν ωλενῶν κρανία.

Ολεκω.
—Οι δ' αλληλες ολεκεσιν.—Il. σ. 172.
SYN. Απολλυμι, ολοθρευω, αναιρεω, φονευω, φθειρω.

Ολεσπνωρ. Ολεσιμβροτος.
—Φευγειν τ' ολεσπνορας ορκους. Theog. 399.
—Ολεσιμβροτον ιόν—Orph. L
SYN. Βροτολοιγὸς, ανδροφθόρος, φθισηνωρ, ρηξηνωρ, ολεθριος.

Ολεσιθήρ.
—Ολεσιθῆρος
Ωλενας δικὼν βολαῖς. Eur. Ph. 679.

Ολεσιπλοlις.
—Πυρὸς δ' ολισιπλοιν ατην. Tryph. 674.
SYN. Περσεπλολις, ωλοληοροθιος.
Ολεσσιτυραννος.
—Αϋακτος ολεσσιτυραννος ακωκή. Ep. l. 5.
SYN. Τυραννοφόνος.
Ολετηρ, Ολετειρα.
Νῦν δ' ἐμ' οφρα φιλης κεφαλῆς ολετῆρα κιχειω
Εκτορα,—Il σ 114.
—Μυῶν ολετειραν ἐοῦσαν. Hom. B. 116.
SYN. Ολοθρευτὰς, αναιρετὴς, λυμεὼν, φθορεὺς, φονεύς.
Ολεω, unde Ολεσκω, Suid. Vid. Ολλυμι.
Αργειος ολεεσκεν—Il. τ. 135. Vid. Od ξ. 220.
Α φιλοχρηματια Σπαρταν ολεϊ, αλλο δε εδέν. Ep.
Ολιγάκις.
—Φειδε δ', ολιγάκις λεγειν κακά. Eur. Ph. 393.
SYN. Ολίγον. ολιγαχῆ, σπανιως, σπανιακις. ραυράκις.
Ολιγαμπελος. Vid. Νησίς.
Ολιγηπελεω.
—Ολιγηπελεουσά περ εμπης. Od. τ. 356.
SYN. Ασθενεω, ολιγοδρανεω. ολίγον ισχυω.
Ολιγηπελια, Ολιγοπελια.
Εξ ὀλιγηπελιης δαμασῃ κεκοφότα θυμόν. Od. ε 468.
SYN. Ολιγοδρανια, ολιγοψυχια, ασθενεια.
Ολιγηριος.
—Και τοτ' ολιγηριον, ὠνερ, Σῆμα—Ep. l. 3.
Ολιγηροσια, pro Ολιγόρησια.
—Πειτχρῆς εξ ολιγηροσιης. Ep. Suid.
Ολιγησιπυος. Vid. Ευσιπύος.
Ολιγισος, Ολιγισατος.
—Επ' ολιγισοις αλφιτοις. Aesc Pr. 628.
Ολιγοδρανεω.
Τὸν δ' ολιγοδρανεων προσεφης—Il. π. 843.
SYN. Ολιγηπελεω, ολιγοψυχεω, εξασθενεω.
Ολιγοδρανὴς.
Ανδρες—ολιγοδρανέες—Ar. Av. 687.
SYN. Ολιγηπελὴς, ολιγοδυναμος, ολιγοψυχος, ολιγοφρων, ολιγοσθενὴς, ασθενὴς. μικροψυχος, μικροθυμος. μικροφρων, ἀπαλοψυχος.
Ολιγοδρανια, Vid Ολιγηπελια.
Ουδ' εδερχθης ολιγοδρανιην ακικυν,
Ισονειρον, ἃ τὸ φωτῶν αλαὸν
Γενος εμπεποδισμένον. Aesc. Pr. 550.
Ολίγον, Ολιγα, Adv.
Ιππῆες δ' ολίγον μετακιαθον'—Il. π. 52.
Η ολίγον οἱ παῖδα τοικίτα γενατο Τυδεύς. Ib. ε 800.
—Ολιγα μ' απωλεσας—Ar. V. 825.
SYN. Κατ' ολίγον, κατὰ μικρον. ὀλίγον ὅσον, τυτθὸν, οδ' ολίγον, οδ' ὅλως, ολιγάκις.—επικῶς.
Ολίγος.
—Ολίγος δ' ετι θυμὸς ενῆεν. Il. α. 593.
Αλλὰ πολὺ μειων, ολίγος μεν ειην—Ib. ζ. 529.
SYN. Μικρὸς, βαιὸς, παῦρος, σπανιος. βραχύς.
Ολιγοσιτος.
Ο δ' ολιγοσιτος Ηρακλης—Ath. 6.
Ολιγοσὸς.
Πρασσει δ' ολιγοσὸν
Χρονον εκτὸς ατας. Soph. An. 636.
SYN. Ολίγος, βαιός.
Ολιγοχρονιος, Ολιγοχρονος.
Αλλ' ολιγοχρονιον γίγνεται ὥσπερ οναρ. Theog. 1014.
SYN. Βραχυχρονιος, μικροβιος, ολιγοβιος.
Ολιγωρεω.
Αλλ' ολιγωρησεν σπαργανα, Χρισε, σεθεν. Beusk.
SYN. Εξολιγωρεω, καταφρονεω, περιφρονεω, αθεριζω, αλογεω, αφροντιζεω, ατιμελεω, αμελεω. ραθυμεω. παρὰ μικρὸν, παρα φαῦλον ἡγεομαι. ολιγωρως εχω.
Ολιζων.
—Και Ολιζῶνα τρηχειαν. Il. ζ. 717.
Ολιζων.
—Ου μεν γαρ ολιζονος εμμορε τιμῆς. Dion. 239.
SYN. Ολίγος, μικρὸς, ευτελὴς. ησσων, ελασσων.
Ολισθαινω, Ολισθεω.
—Απ' ορθαλμοῖο βολαων
Ελκος ολισθαινει,—Mus. 95.
Ενθ' Αιας μεν ολισθε θεων—Il. ϕ. 774.
SYN. Ενολισθαινω, παρολισθαινω, εξολισθαινω, ὑπολισθαινω, ὑποφερομαι, ὑποπιπλω, καταπιπλω, οκλαζω —σφαλλομαι.
Ολισθηρὸς.
Ἰσχια τε γλυτοῖσιν ολισθηροῖσι συνῆφεν. Tryph. 80.
SYN. Ευολισθος, ολισθηεις, γλισχρος, πλωτὸς. πλωτικός.
Ολκαῖος.
—Αυλακα
Βοῶν αροτρευσκσιν ὁλκαιῳ πλερῳ. Lyc. 1072.
SYN. Ολκὸς. ἑλκυστικός.
Ὁλκὰς.
Εσσομαι ὁλκὰς Ερωτος,—Mus. 212.
SYN. Πλοῖον.
EPITH. Γλαφυρὰ, ευπηλυξ, ευσολος, ιθυπορος, ἱππεια, ωκυαλος.

Ολκαδο-

Ολκαδοχρισος. Vid. Ὑλογράφις.

Ολκίον. Ὁλκεῖον, Ion Ολκηΐον
Ὡς ὁγ' επισχομενος γλαφυρῆς ὁλκηΐον Αργῦς
Ἤγ' ἁλαδε προτερωσε,—Ap. 4. 1609.
SYN. Οικῖον.—τὸ κατω τῦ πλοιυ ξυλον.

Ὁλκός.
—Φλιγεθοντα δι' ηέρος ὁλκὸν ἱησιν. Ap. 3. 141.
—Ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὁλκύς. Ib. 1167.
SYN. Διαδρομή. αυλαξ ολκή, μηρυγμα, συρμός. ερά. ναυσαθμός —επορσις, φυσησις.—ὁρμος. ὁδὸς, ὑδραγωγός.
EPITH. Αγαρροος, ασπετος. αφειδὴς, ακαμπὴς, γαλαξαῖος, εχιδναῖος, ἑρπυσὴρ, εκηβόλος, ιοβόλος, εννεακυκλος, κυματοεις, παλιλλυτος, πυριτροχος, πολυπλοκος, σελασφόρος, τροχοεις, φαεινός.

Ολλυμι.
Ολλύντ' Αργειων πελὺν σῖρατον—Il. Θ. 472.
Παῖδ' ολέσαι τον αριστον,—Ib. ω. 242.
—Και θανῦσ' ολεῖ τινά· Soph. An. 762.
SYN. Απολλυμι, εξολλυμι, ολεκω.

Ολμειὸς
—Η Ολμειῦ ζαθειοιο. Hes. Θ. 6:

Ολμος.
Ολμον δ' ὡς, εσσευε κυλινδεσθαι δι' ὁμιλε. Il. λ. 147.
Ολμον μεν τριποδην ταμενεν—Hes. ε. 421.
SYN. Ιγδις, ιγδις, τριβαια, θυεια. ὑσσός.

Ολοεις. Vid. Ολούς.
—Ην δὲ μετωπων ολοεντα πλιγματα.—Soph. Tr. 530.

Ολοιτροχος.
Εσαν νῦτε πετροι ολοιτροχοι.—Theoc. 22. 49.
SYN. Ολοτροχος, τροχοειδὴς, σῖρογγύλος.

Ολοκαρπευω. Ὁλοκαρπόω.
—Και αρνῶν πιονα μῆλα
Βωμῷ επὶ μεγαλῳ ἁγιως ὁλοκαρπευοντες. Sib. l. 3.

Ολοκνημος. Vid. Σκελις.

Ολολυγὴ, Ολολυγμα, Ὁλολυγμὸς,
Αιδ' ολολυγῆ πᾶσαι Αθηνη χεῖρας ανέσχον. Il. ζ. 301.
—Θνητῶν τ' ολολυγμασι φρικτοῖς. Orph. H.
Ολολυγμὸς εσαι,—Eur. Or. 1142.
SYN. Ολολυγὼν, ολοφυρμὸς, λυγμὸς, κωκυμα, ωρυθμὸς, κλαυθμὸς, κοπετὸς, βοὴ, αλαλαγμα, ὑμνος, (μετὰ θρηνε)
EPITH. Διαπρυσιος, ερικυκος.

Ολολυγὼν. (εἶδος ορνεε) Vid. Ορθριγον.
—Α δ' ολολυγὼν
Τῆλεθεν εν πυκινῆσι βατων τρυζεσκεν ακανθαις. Theog. 7, 139.

Ολολυζω, Ολολυζομαι.
—Και ισχεο, μηδ' ολολυζε Od. χ. 411.
Ολολυζεται πᾶν δῶμα —Eur. El. 691.
SYN. Αγολολυζω, επολολυζω, εξολολυζω, θρηνεω, κωκυω, αλαλαζω.

Ολοὸς.
—Ογ' ολοῆσι φρεσὶ θυει. Il. α. 342.
Πῦρ ολοὸν βαλεειν,—Ib ν. 629.
SYN. Ουλοὸς, ἕλος, ηλιος, εξωλης, ολοιὸς, ολοεις, ολοιῖος, ολοφωιος, ολωιος, βλαβεις, λωβοεις, λαβηης, ολεθριος, ολοοφρων. κακὸς, χαλεπός.

Ολοοιτροχος.
—Ολοοιτροχος ὡς απὸ πετρης. Il. ν. 137.
EXP. (Λιθος) ολοιτροχος, περιφερὴς, σῖρογγύλος.—ολεθριος.

Ολοοσσων.
—Πολιν τ' Ὁλοοσσονα λευκην. Il. Β. 739.

Ολοοφρων.
—Ωσε λεων ολοοφρων βασὶν επελθὰν. Il. ρ. 630.
SYN. Ολεσηνωρ, ολεθριος, υπλεὴς.

Ολοπτω.
—Απαὶ μεσσῆτρον ολοψας. Nic. Th.
SYN. Αναπαω, σπαω, απολεπω.

Ὅλος, Οὖλος.
Τερπωλῆς επισημεν ὅλῳ πολί—Ap. 4. 1166.
Δακρυσι δ' εν πολλοις τον βιον εὗρον ὁλον. Ep. l. 1.
Μυνὶ δ' αρ' ολῳ παντα περησαμεν ευρέα πονῖον. Od. ω 118.
SYN. Ολοκληρος, ολοτελὴς, σᾶος, συμπας.

Ολοσφυριστος.
—Ολοσφυριστον Αδωνιν. Ep. l. 2.

Ολοσχερὴς.
—Σὺν πυκινῆσιν ολοσχερὲς εσπασα ριζης. Theoc. 25. 210.
SYN. Ολος, ὁλοτελὴς. ακρος, εσχατος:

Ολοφυδνόω.
Μηκετ' επὶ γλωσσας ακρας ολοφυδνόνα φυσης. Ib. 9. 30.
SYN. Ολοφυκτίς. (ἡ φλυκτωδης φυσκα.) πυθεδών.

Ολοφυδνος.
—Επος δ' ολοφυδνον εειπε. Il. ε. 683.
SYN. Οικτρὸς, ελεεινὸς, θρηνωδης, λυπηρος· θρηνητικὸς, γοερός.

Ολοφυρμὸς.
Και τοις ολοφυρμοῖς. Ar. V. 389.
SYN. Ολολυγὴ, οιμωγὴ, θρῆνος.

Ολοφυρομαι.
Αλλ' εμπης Δαναᾶν ολοφυρομεθ' αισχεα πασαν. Il. Θ. 33.

Καὶ

Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ολοφυρομαι.—Ib. ψ. 75.
SYN. Λυπεομαι, θρηνεω, οικτιζομαι, αποδυρομαι, κλαιω, ελεω, συμπασχω.

Ολοφώϊος.
Παντα δέ τοι ερεω ολοφωϊα τοῖο γεροντος. Od. δ. 410.
SYN. Ολεθριος. χαλεπός. πολυπειρος, πολυφρων, πονηρὸς, πανέργος. πανεργημα.

Ολπη, Ολπις. Vid. Λικυθος
Και παρ' εμὶν ετιθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὁλπαν. Theoc. 2. 156.
Καί ρα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος εμπλεον ολπιν. Call. Fr.

Ολυμπια.
Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφανων
Αεθλων, Ολυμπια,
Δεσποιν' αλαθειας —Pind. Ol. 8.

Ολυμπιὰς,
Ει μη Ολυμπιάδες Μῶσαι—Il. ϐ. 491.

Ολυμπιακὸς,
—Τον Ολυμπιακὸν αγῶνα. Ar. Pl. 583.

Ολυμπιονικης.
Γνωθι Θεοκριτον προσιδων τον Ολυμπιονικαν. Ep. l. 1.

Ολυμπιος,
Ζεὺς ὑψιϐρεμετης—Ολυμπιος—Il. α. 353.

Ολυμπιοι,
Αυτὰρ επεὶ μεθ' ὁμιλον Ολυμπιοι ηλυθον ανδρῶν. Il. υ. 47.
Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ολυμπιοι ηθελον αλλοι. Il. α. 399.
SYN. Οι θεοὶ, Τιτάνες

Ολυμπος. Poet. Θυλυμπος. Vid Ουρανὸς.
—Πρὸς Ολυμπον ισαν θεοὶ αιὲν εοντες. Il. α. 494.
—Μεγας Ουρανὸς, Ουλυμπός τε. Ib. ε. 750.
EPITH. Αιγλιηεις, ακρος, ακαματος, ατειρὴς, αρρηκτος, ανομϐρηεις, αγαννιφος, νιφοεις, νεφελωδης, ζαθεος, μακρὸς, ευρὺς, ἱερὸς, περοεις, ὑψοροφος, φαεσιϐροις.
PHR.—Κατὰ πτυχας Ουλυμποιο.—ριον· Ολυμποιο.—
—Κορυφη πολυδειραδος Ουλυμποιο
—Θεῶν ἕδος, αιπὺν Ολυμπον. Hom.
—Θεῶν ἕδος, ἀγνὸς Ολυμπος. Hes.
—Μεγαλοιο πυλας ακμῆτας Ολύμπε. Ep. 1.
Ουλυμπῶ δὲ βαθυσκοπελε πρηῶνας ερυμνας. Orp.
—Ουλυμπε ευωδεος αιπὰ μελαθρα. Cal.
—Διὸς πολυαιρον ἕδος.
Οπε καλλισευομενα,
Πιερια Μουσεις ἕδρα,
Σεμνὰ κλιτὺς Ολυμπε. Eur.

Ολυνθος.
Οτ' εις ολυνθων δῆριν ἐλκυσας σοφὴν,
Τον ανθαμιλλον,—Lyc. 428.
SYN. Φιλιὴξ. (ἡ ωμὴ συκῆ)

Ολυρα. (εἶδος κριθωδες καρπῶ.)
—Κρῖ λευκὸν ερεπτομενοι καὶ ολυρας. Il. ε 196.
SYN. Ζεα, ζειὰ.—σιλιγνις

Ολωϊος. Vid. Ολὸς.
Τῆς γαρ ολωϊόν εστι γενος,—Hes. θ. 591.

Ολως.
Ουχ' ὅλως φιλεειν μ' εθελησθ' απὸ καρδιας. Theoc. 29 4.
SYN Ολοκληρως, ακηραιως, ειλικρινῶς, καθαρῶς, ὁλοψυχως, πανθυμαδὸν, εκτενῶς, πανσυδὶη, ὁλοτελῶς, ὁλοσχερῶς· ἁπλῶς, καθαπαξ, τελειως, παντως, παντελῶς.

ΟΜΑΔΕΛΦΟΣ. Vid. Ὁμαιμος.
Εινατιην ὁμαδελφον επ' ωδινεσσὶν ιδῶσαι. Call. Fr.

Ομαδεω.
Μνησῆρες δ' ὁμαδησαν ανὰ μεγαρα σκιοεντα. Od. δ. 768.
SYN. Θορυϐεω, κελαδεω, αναφωνεω.

Ομαδος.
—Ομαδος δ' αλιασος ετυχθη. Il. μ. 471.
SYN. Θορυϐος, ταραχὴ, αθροισμὸς, αραγμὸς· οχλος, συλλογὴ.
EPITH. Μεγας, θεσπεσιος, αλυρος.

Ομαιμος, Ὁμαιμιος, Ὁμαιμων.
Ουκεν ὁμαιμος χῷ κατὰ χθονὸς θανών; Soph. An. 518.
Πατροπατορος ομαιμιε. Pind. Nem. 6.
—Ἑμαὶ δ' ομαιμονες. Soph. Oed. C. 1340.
SYN. Συναιμος, συνομαιμων, συναιμων, συνοικεῖος, συγγενὴς, εγγενὴς, ὁμογενὴς, ὁμογενὴς, ὁμοσπλαγχνος, ὁμογαστριος, ὁμογνητος, ὁμογονος, ὁμομητριος, ὁμομητωρ, ὁμοσπορὸς, ὁμοκοιλιος, ἀδελφος, ομοσφυρος.

Ομαιμοσυνη.
Ες γλυκερην αγαγει μνῆσιν ὁμαιμοσυνης. Ep. l. 4.

Ὁμαλὸς.
Οι δ' ὁμαλὸν ποιησαν —Il. ι. 327.
SYN. Λεῖος. ισοπεδος. ισος.—ἥσυχος. ευχερὴς.

Ομαρταζω.
—Πολλὰ δὲ χερσὶν
Αυγὰς ὠμαρταζε δολοφροσυνην ἀλεγυνων. Hom. M. 361.

SYN.

SYN. Διακναιω, ψηχω. (Clark.) al. μηχαναω, εγειρω.

Ομαρτεω.
—Ουδέ κεν ἰρηξ
Κιρκος ὁμαρτησειεν—Od. ν. 87.
SYN. Συνομαρτῶ, συμπαρομαρτῶ, παρομαρτεω, ακολυθεω, ἑπομαι, συναθροιζω, συντυγχανω, ὀπιδεω.

Ομαρτῆ.
—Και τῶν μεν ὁμαρτῆ δρατα μακρὰ
Ες χειρῶν πιξαν—Il. ε. 656.
SYN. Ὁμῶ, ἁμα, αμμιγα, ἀμυδις, ακολλησιν. ὁμόθεν.

Ομάσπις. Vid. Συμμαχος. Μιλτιαδής.

Ομαυλια.
Συζυγες δ' ὁμαύλιαι. Aesch. Ch. 597.
SYN. Συνοικια, συνοικησις, συναυλια. ὁμοκοιτια.

Ομαυλος.
Στονοεσσά τε γῆρυς ὁμαυλος.—Soph. Oed. T. 197.
SYN. Ομοθρες, ὁμοφωνος, συναυλος. συνοικος. ὁμοκοιτος.

Ομβρεω, Ομβριζω.
—Διὸς ασπετον ομβρησαντος. Ap. 3. 1398.
Ομβρισας δακρυσις λαινακα μαρμαρεην. Ep I 3.
SYN. Ατομβρεω, εξομβρεω, εξομβριζω, επομβρεω, ὐω, βρεχω.—αυζω. πιαινω.

Ομβρηγενής.
Ικμασι ῥιπιζων νοτεραῖς ομβρηγενὲς ὑδωρ. Orph. H.

Ομβρικός.
—Καὶ χειματος ὥρην
Δεικνυει ομβρικὸν—Hes. ε. 449.
SYN. Ομβρηρὸς. ομβριος, ομβροφόρος, ὑετιος.

Ομβριμος. Vid. Οβριμος.
Διὰ μὲν ασπίδος ἦλθε φαεινης ομβρίμον εγχος. Il. γ. 351.

Ομβριμοθυμος.
Ομβριμοθυμε, φερασπι,—Hom. VII 2.

Ομβριμοπατρα. (Αθηνη.)
Ἡ δ' ομβριμοπατρά γε,—Ar. Eq. 1175.

Ομβριος. Vid. Ομβρικος.
Μητις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ομβρια
Χαλαζ' επιῤῥαξασα;—Soph. Oed. C. 1572.

Ομβρος.
—Ὁτ' επιβρισῃ Διὸς ομβρος. Il. ε. 91.
SYN. Υετος, ομβρημα, επομβρια, νασμὸς, βροχος, βροχή.—νεφος.
EPITH. Αθεσφατος, ασπετὸς, αλητης, αμφιλαφὴς, ακηρατος, γειοτόμος, δακρυοεις, δροσοεις, διερὸς, διπετὴς, δολιχοσκιος, εερσηεις, ζευδὴς, ζερρυτος, λαβρος, νιφοεις, κελαινὸς, καρποτόκος, καρποτρόφος, οπωριος, πυροεις, πικρὸς, πολυφθορος, πολυδακρυς, φρισσων, φυσιζοος, φιλοτησιος, φερεκαρπος, ὑψιφανὴς, χρυσεος. χθονιος.
PHR.—Μενος βαρυηχεος ομβρου. Call.—Χαριν ομβρου. Tryph.
—Ζυγιων απατηλις ομβρος ερωτων. Nonn.
Ομβρος ὁ κοσμολετης ομβρος ὁ πυρσόπολος.
—Ουρανιων ὑδατων Ομβριων, παιδων νεφελας. Pind.
Ομβρος δ' απ' ευαεντος κρανᾶ πεσὼν
Ελυσε γαῖαν—Aesch.
—Πολὺς δ' εξ κρανᾶ ομβρος
Νυκτὸς εφερπυσας—Theoc.

Ομβροκτυπος.
—Τυφῶ συν ζαλῃ τ' ομβροκτυπῳ. Aesc. Ag. 665.

Ομβροτόκος. Vid. Νεφελαι.

Ομβροφόρος.
Ομβροφοροισι τ' ανεμοις—Aesc. Supp. 36.

Ομβροχαρὴς. Vid. Γαια.

Ομεσιος. Vid. Συνεσιος.
Ειμι δε ταῖς νυμφαισιν ὁμεσιος—Ep. l. 4.

Ομευνετης, Ὁμευνέτις, Ὁμευνίς, Ὁμευνος.
Ανδρὸς γ' αριστα σᾶ τυχὸν' ὁμευνετα. Eur. M. 953.
—Ιδετε τὴν ὁμευνετην Αιαντος—Soph. Aj 501.
—Και δυητοισι τοῖς ὁμευνιδων. Lyc. 375.
—Ποῖον, ὁμευνε. Ep. l. 3
SYN. Ομοδεμνιος, ὁμοζυγος, ὁμογαμος, ὁμοδαλαμὸς, ὁμοκοιτος, ὁμολεκτρος, ὁμολεχος, συνευνος, συνευνετης, συγκοιτος.—συνευνετις, συγκοιτις.

Ομηγερὴς, Ὁμηγυρὴς.
—Ομηγερέες τ' εγενοντο. Il. α. 57.
Νυν επινομον πραϊδων
Στρατὸν ομηγυρέα καλῆ συνιμεν. Pind P. 11.
SYN. Αθρόος, αολλὴς. ὁμηλυς. ισηγορος, συνηγορος.

Ομηγυριζω.
Αλλ' αγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρισασθαι Αχαιὸς
Εις αγορὴν—Od. π. 376
SYN. Ομαδευω, συναγειρω, συναθροιζω.

Ομηγυρις.
—Θεῶν μεθ' ὁμηγυριν αλλων. Il. υ. 142.
SYN. Πανηγυρις, αθροισμα, συναθροισις, συνοδος, αναγωγὴ, συνελευσις, ὁμιλος, αγυρις, πλῆθος.

Ομηθεω. Vid. Ὁμοφρυσυνη.
—Ζευξαντες ὁμηθησι γυναικῶν
Αλλοτριων μετεπειτα γαμος αναφανδα τελεσσιν. Man. 6. 188.

Ομιθης, Ὁμοιθης.
—Τυτθὸν περ ὁμιθεας ανδρας ιδεσθαι. Ap. 2. 919.
SYN. Ὁμογνωμων, ὁμοδοξος, ὁμοθυμος, ὁμοτροπος. συνηθης.

Ομιλικια.
Μηδὲ καταπτηνειεν, ὁμηλικιην ελεησας. Il. υ. 465.
EPITH. Ερατεινὴ, περιγηθὴς.

Ομιλιξ.
Και βελῆ μετὰ παντας ὁμηλικας επλευ αριστος. Il. ι. 54.
SYN. Ἡλιξ, συνηλιξ, συνομηλιξ, εφηλιξ, ισηλιξ, ηλικιωτης, ὁμοχρονος, συγχρονος, ισοχρονος, οιετης.

Ομιλυς.
—Λιτανευον ομηλυδες αρχιερῆες. Nonn.
SYN. Ομηγερὴς, οπαδὸς.

Ομηρευω.
—Ὁτι θεᾷ θεὸς
Ηρᾳ ποτ' ωμηρευσε, συιθέντες λογον. Eur. B. 297.
SYN. Συμφωνεω.

Ομηρεω.
Ωμηρησε δέ μοι παρ' ἑταιρων αγγελος ωκύς. Od. π. 468.
SYN. Ανταω, συνανταω, εντυγχανω, συντυγχανω, συνειμι. οπαδεω. εγγυαομαι, ακολουθεω

Ομηρος. Vid. Νικανδρος.
—Αλις παντεσσιν Ομηρος. Theoc. 16. 20.
SYN. Μαιονιδης.
EPITH. Ηδυεπὴς, κλεινὸς, πολυϊδρις, πανσοφος, Ιαων, Σμυρναῖος, Χῖος, Μαιονιδης.
Εκ σῶματων ἱερῶν ὁ σοφωτατος ἔπεν Ομηρος
Χιλιεσιν αμβροσιοις, και νεκταρειη διανοιη,
Φυλλα τα—κ. λ. Il. ζ. 147.—Maneth.
—Καλλιοπας γλυκερον σῶμα.—Mosch.
—Ιαονος ανδρὸς αοιδαί.
Οὗτος αοιδῶν λῶστος.—Theoc.
Ηρωων τον αοιδὸν—Ομηρον.
—Μουσαων ασκρα και χαριτων.
Ταν μεροπων πειθω, το μεγα σῶμα,
Ανδρῶν ηρωων κοσμητορα—
—Περιδρων το σοφὸν σῶμα—
Λαμπροτατον Μουσων φεγγος ανασχομενος,
Ηρωων αρετᾶς κηρυξ, μακαρων δὲ προφητης.
Τις Μελητος, Ομηρε, συ γαρ κλεος Ελλαδι πασῃ. Ep
—Αχαϊδος κηρυξ αρθιτος.
Ευεπειης ὁλος ὁρμος—Nonn.
Καί τις ψευδογράφος πρεσβὺς βροτὸς εσσεται αὐθις
Ψευδοπατρις. κ. λ.—Sibyl. l. 3.

Ο δὲ θεῖος Ομηρος
Απο τε, τιμὴν και κλεος εσχε
Πλὴν τοῦθ' ὁτι χρὴς' εδιδαξε,
Ταξεις, αρετὰς, ὁπλισεις ανδρων. Aristoph.
Οὗτος γαρ ἡμῖν μυριάδας επῶν γραφει,
Αλλ' ουδὲ εἷς Ομηρον ειρηκεν μακρὸν. Philem.

Ομηρειος.
Τις γαρ Ομηρειοις αντιφεροιτο λογοις; Ep. l. 4.

Ομηριδαι.
Ομηριδαι ραπτῶν επεων—αοιδοί—Pind. N. 2.

Ομηρικῶς.
Ομηρικῶς γαρ διανοεῖ μ' απολλυναι. Ath. 9.

Ομιλαδον, Ὁμιλησδον.
Ως Δαναοὶ, εἰως μὲν, ὁμιλαδὸν αιὲν ἑποντο. Il. ο. 277
Τῶν καὶ ὁμιλησδὲν σῖγες ἡσαν'—Hes. α. 170.
SYN. Αθροως, αολλησιν.

Ομιλεω
Νῦν δὲ μετὰ Τρωεσσιν ὁμιλεῖ—Il. ε. 834.
SYN. Συνομιλεω, ἐξομιλεω, καθομιλεω, μεθομιλεω, ενομιλεω, προσομιλῶ, διατριβω, εντυγχανω, συναυλιζομαι, οαριζομαι, διαλεγομαι αναστρεφομαι. συναναστρεφομαι, συστρατευω. επακολουθεω. συμβαλλω.

Ομιλητος.
—Ουχ ὁμιλητον φρασος. Aesc. S. T. 195.
SYN. Καθεκτος, προσοσέος.

Ομιλημα.
Κακὸν δ' ὁμιλημ', ασθενὲς δὲ και πολει. Eur. Fr.

Ομιλια.
Ομιλιας δὲ τὰς γεραιτερας φιλει. Sent.
SYN. Συνομιλια, διατριβὴ, συνδιατριβὴ, κοινολογια, διηγησις, συνοδος, συνελευσις, συνουσια, εντυχια, μετουσια, πανηγυρις.

Ομιλος.
—Τρωων κατεδυσσεθ' ὁμιλον. Il. δ. 86.
SYN. Ιλη, ὁμηγυρις, οχλος, πληθος, δῆμος, τυρβη, οἱ πολλοὶ, σῖφος. θορυβος. συστημα. συνεσια. συρροφὴ αθροισμα μαχη
EPITH. Απειριτος, αϊδηλος, ανδρομεος, αρηϊος, αντιβιος, δυσμενὴς, εχθρὸς, μιαιφόνος, δηριαλυτος, ευρὺς, πολυτροπος, πολυθροος, πολυμητης.

Ομιχεω.
Μηδ' αντ' ηελιοιο τετραμμένος ορθὸς ομιχεῖν. Hes. ε. 725.
SYN. Ουρεω, κατουρεω.

Ομιχλη.
—Ανεδυ πολῆος ἁλὸς, ηὔτ' ομιχλη. Il. α. 359.
SYN. Αχλὺς. αραιαι. νεφελη.—παχὺς σκοτος, παχὺς αἰὴρ, ὑγρὸς αἰὴρ.

EPITH.

EPITH. Αλαωπος. αχλυοεσσα, αμβλυοεσσα, θιελλυεσσα, μισημβριας, ενρεακυκλος, τρισελινος, κυανοπεπλος. λιποσκιος, λιτοφθεγγης, μελακρηδεμνος, ζοφοεσσα, σκοτοεσσα, σκιερά.—ασκοπος εσσομενων.

—Σκιοειδὴς κανος ὁμιχλης.

Ομμα.

—Ατάρ κε ἰδον ομματα φωτός. Il λ. 613.

—Εχει Θεὸς ενδικον ομμα. Hom. B. 96.

—Αρτεμίδος χιονοτρόφον ομμα Κιθαιρών. Eur. Ph. 819.

SYN. Οπωπὴ, οψις, οφθαλμὸς, φαος, ωψ, γληνη, ὁραμα.—περιβλεπτον.

EPITH. Αγριον, αβάσκανον, αντωπιον, ακλαυτον, απλανές, ακοιμητον, αγρυπνον, ασκοπον, αιγλῆεν, ασροφν, βλοσυρὸν, βασκανον, Γοργὸν, Γοργειον, δριμυλὸν, διαυγὲς, λοξὸν, ζωοφόρον, ιππιον, ευμενὲς, εμπυρον, ἑτεροπλανὲς, θοὸν, επισκοπον, μαλακὸν, μαρμαῖρον, μειδιοων, μαχλον, νοοσφαλὲς, πικρὸν, πανιλαρον, πανδερκὲς, πανεπισκοπον. οιδαλέον, πυρωπὸν, κωτίλον, λαμυρὸν, δυσθεατον, σκιερὸν, τηλεσκόπον, τρανὸν, τορὸν, βοηθόον, δοχμιον, φαιδιμον, φοινιον, φαεσιμβροτον, χαροπὸν, θεμιδόχον, θηρειον, ερωμανές, οπισθοβολον, περικυκλον, πανοψιον, πανταυγὲς, παλινδινητον, πολυκλαυτον, πελυελικτον, πολυπλανὲς, δολιον, λαβρον, ἠσυχον, οψικοιτον, ὑπαφρον, παρηορον, σοφὸν, ὑποβασκαινον

PHR.—Οχετηγὸν ερωτων. Nonn

Αγαλμα πλητε, μαλθακὸν ομματων βελος. Aeſ.

Ομμασι τοῖς ορθοισι ποτιβλεπεν,—

Ομμασιν ακριβὴς,—ομμασιν αιδομενη,—

Ομματα μοι δ' αρ ειην χαροπώτερα πολλὸν Αθανας.

—Επι χθονὸς ομματα πηξας. Theoc.

Ομματος αρεπτοιο βολὴν.—ομματος αυγὴν. Tryph.

Ομματος αλκὰν. Syneſ.

Ομματολαμπὴς.

Κοσμαγοὶ ομματολαμπεῖς,
Νοες αγεριοι, Syneſ. 3.

Ομματοσερὴς.

Ο δ' εν δομοισι πρεσβυς ομματοσερὴς. Eur. Ph. 339.

SYN. Αλαὸς, τυφλός.

Ομματοω.

Ουτοι φρενα κλεψιην ωμματωμένην. Aeſc. Ch. 854.

EXP. Συνετὴν, (φρενα.)

SYN. Εξομματοω.

Ὀμνυμι, Ομνυω, Ομοω.

Ομνυετω δὲ τοι ορκον εν Αργειοισιν ανασὰς. Il. τ. 175.

Ταῦτα δ' εγὼν εθελω ομοσαι,—Ib. 187.

Ομνυθι—Εννοσιγαιον—Ib. ψ. 585.

Ισω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὑπατος και αριστος.
Γῆ τε, και Ηελιος, και Ερινυες αἵθ' ὑπὸ γαῖαν
Ανθρωπους τινυνται, ὁτις κ' επιορκον ομοσση. Ib. τ. 258.

SYN. Επομνυμι, κατομνυμι, διομνυμι. ορκοω.

—Ορκων ζυγον ἅρσαι. Lyc.

—Μεγαν ορκον ομὲμαι. Apoll.

Ωμοσεν ευορκοις ὑπὸ χειλεσι'—Ep.

Ὁμογαμος.

Οὗτος ὁ τᾶς Πολυνεικεος
Αυτοκασιγνητας νυμφας
Ομογαμος κυρει; Eur. Ph 139.

SYN. Συμβιος. ὁμενυετης.

Ὁμογαστριος. Vid. Ὁμαιμος.

Ηε κασιγνητον ὁμογαστριον,—Il. ω. 47.]

Ὁμογενετωρ.

Πρὸς εμὸν ὁμογενετορα. Eur. Ph. 169.

Ὁμογενὴς, Ὁμογονος

Ομογενᾶ δεραν, Eur. Ph. 1309.

—Μοιραι δ' αφισαντ' ει τις εχθρα πελει
Ομογνιοις.—Pind Pyth. 4.

SYN. Ομαιμος ὁμοφυὴς, συμφυὴς, συμφυτος, αγχισεὺς, πὼς, οικειος. ομογνιος.

Ομογνιος,

—Ο πατρὸς ὁμογνιος εσὶν εμεῖο. Ap. 3. 1075.

SYN. Ὁμαιμος —γνησιος, φιλος.—γενικὸς, δημοτικὸς, φυλετικὸς.

Ομογνητος.

Κερη ὁμογνητη μεγαλοφρονος Αιηταο. Orph. 1213.

Ὁμοδεμνιος, Ὁμοδεμνος. Vid. Ομευνετης.

—Ουδέ τις ανδρῶν
Ηεν, ὃς ε μενεαινεν εχειν ὁμοδεμνιον Ηρὼ. Muſ. 70.

Τὸν ὁμοδεμνιον ποσιν. Aeſc. Ag. 1117.

Ὁμοδημος.

Ιφικλεος μὲν παῖς, ὁμοδαμος εών. Pind Iſth. 1.

SYN. Δημοτης, ὁμογνιος, ὁμοεθνὴς, ὁμοπολις.

Ομοδελος.

Αγετ' ορθᾶσαι τὴν ὁμοδελον. Eur. Hec. 60.

SYN. Συνδελος —ὁμομασιγιας.

Ὁμοθαλαμος. Vid. Ὁμευνετὴς.

Ινὼ δε Λευκοθέα ποντιᾶν
Ομοθαλαμε Νηρηΐδων. Pind. Pyth. 11.

Ὁμόθεν.

Σοὶ τε κασιγνητοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγαασιν. Hom V. 135.

Ως ὁμόθεν γεγαασι θεοὶ θνητοί τ' ανθρωποι. Heſ. ε. 108.

SYN.

SYN. Ομῆ. εμαρτῆ. εξομόθέν.

Ὁμοθεσμος.
—Ομοθεσμον ενὶ σ]ηθεσσιν εχαν νᾶν. Sibyl. l. 5.

Ὁμοθηκος.
Ποτνια, σὴν ὁμοθηκον εθηκαο.—Call. 3. 210.

Ομοθρονος.
—Και ὁμοθρονε Ηρης. Pind. N. 11.

Ὁμοθυμαδὸν
—Αλλ' ὁμοθυμαδὸν
Απασιν ἡμῖν αὖθις αντιλαπ]έον. Ar. Pa. 484.
SYN. Ομοφρονως, ὁμονοητικῶς, ὁμοψυχως, ομοφρονως, συμφωνως.

Ομοιοπρεπής.
Και ξιγχαιρουσιν ὁμοιοπρεπεις. Aesc. Ag. 802.

Ομοῖος, Ὁμοιῖος
Ενθ' ατις μοι ὁμοῖος ανὴρ γενετο,—Il. ψ. 632.
Αλλά σε γῆρας τηρει ὁμοιῖον'—Ib ζ. 315.
Νηπιον, οπω εδ' θ' ομοῖα β]ολεμοιο. Ib. ι. 440.
SYN. Αλιγκιος. εραμιλλος.—ὁμοιως πᾶσι χαλεπός.

Ομοιοω.
—Στυγερη δε και αλλος
Ισον εμοὶ φασθαι, και ομοιωθημεναι αντην. Il. α. 187.
SYN. Αφομοιοω, εξομοιοω, απεικαζω, εἴσκω, αντισω, εξισοω, αντεικαζω.

Ομοκλαω, Ομοκλεω.
Μεγα δε Τρωεσσιν ὁμοκλα Il. σ. 156.
—Ομοκλησασκε δε μυθῳ Ib 6. 199.
—Αζηχὲς γαρ ὁμοκλεον αλληλοισι. Ib o 658
SYN. Απειλεω, παρακελευομαι. διακελευομαι, εγκελευομαι, επιπλω. βοαω. σ]εναζω. ονειδιζω

Ομοκλή.
—Χαλεπὰς δέ τ' ανακτων εισὶν ὁμοκλαί. Od. ρ. 189.
SYN. Απειλη, επιτιμησις, ελεγχεια, αγωγὴ, βοή.
EPITH. Αριδηλος, δριμεῖα, λειγαλέα, σμερδαλέα, ριγεδανὴ, κρατερὰ, παμφανος.
—Ολοοῖο φοτε σ]οισεσσαν ομοκλήν.
Πατρὸς ερυγδουπου μεγα βρομεσσαν ομοκλήν. Call.

Ὁμοκλησις
Πιθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλαρις εποπ]αις. Pind Nem. 9.
SYN. Συγκλησις, συγκληρονόμος.

Ὁμοκλητὴρ, Ὁμοκλητῆρα.
—Ὁμοκλητῆρος αχεων. Il. μ. 273.
—Ομοκλητῆραν ἰε̃σαι βοήν. Lyc. 1537.
SYN. Επιτιμητὴς, λοιδορητὴς, απειλητήρ.—απειλητῆρα.

Ομολα.
—Ομολας ερατὸν πεδον ὅσε λελογχας. Theoc. 7. 103.

Ὁμολεκτρος. Vid. Ὁμευνετης
Ει τόνδ' ατεχ]ενειεν ὁμολεκτρος γυνή. Eur. Or. 507.

Ὁμολογεω, Ομολογε̃μαι.
—Ομολογῶ σοι.—Ar. Pl. 94.
SYN. Ανομολογεμαι, αιθομολογε̃μαι, δι]ομολογεμαι, καθομολογεω, συνομολογεω εξομολογεω, συμφωνεω, συμφημι, συναδω, εξαγγελλω, εξαγγειλω, συνεπιφασκω. συγκατατιθημι, προσ]ιθεμαι, προσκεμαι, ὑπογραφω, ὑπεκω, εξισαμαι, ὑφιεμαι, παριημι, παραχαρεω, προχαρεω, συγχωρεω, μεθιημι, δι]αμι ὁμορροθεω.

Ομολογεμενως.
Οὗτος κακοδαιμων εσὶν ομολογεμενως. Menand.
SYN. Αναμφιδοξως, αναντιλεκτως, ανεπ]ασιαστως, αδιακτως. φανερῶς. ὁμολογως.

Ομολωῖς
Ομολωῖσιν πρὸς πυλαις. Eur. Ph. 1136.

Ὁμομασιγιας.
—Ος ἡμῖν εσιν ὁμομασιγιας. Ar. R 768.
SYN. Ομοδουλος

Ομοματριος, Ομομητωρ. Vid Ὁμαιμος.
Ομοματρια γαρ εσι, κἠκ ταὐτε πατρός. Ar. A. 790.
Κασιγνητην ὁμομητορα—Orph. Fr.

Ομονοεω. Vid. Ὁμοφρονεω.
Ουθ' οἱ τροποι γαρ ὁμονοουσι—Ath. l. 7.

Ομονοια
—Και τάνδε σαω πολιν εν θ' ὁμονοιᾳ,
Εν τ' ευημερια —Call. 6. 135.
SYN. Ὁμοφροσυνη, συμπνοια, αρθμὸς, συμφωνια.

Ὁμοπατριος.
Οτε τὴν ὁμοπατριον
Εδνοις ηγαγες Ησιονην. Aesc. Pr. 560.
SYN. Ομοπατρος, οπατρος, ὁμαιμος.

Ὁμοπλοος, Ὁμοπλους.
Ανδρα μεν Αργειοισιν ὁμοπλοον ἐ̃ μ' ελεπσεις. Tryph. 258.
Ναῦν Ιεροκλειδης εσχεν συγ]ηρον, ὁμοπλουν. Ep. l. 1.
SYN. Συμπλοος, συμπλοικος.

Ὁμοπ]ερος.
Απτηνας ὁμοπ]ερους Eur. Ph. 340.
Πολλοῖς δ' αν εὑροις βοτρυχας ομοπ]ερας. Ib. El. 530.
SYN. Συγγενικὸς, ὁμογενης, ὁμοχρονος.—ὁμοτριχος, ὁμοχρὸος.

Ὁμοπ]ολις.

Ομοπλολις.
—Θηβης τηνδ' ὁμοπλολις λεως. Soph. An. 744.
SYN. Ὁμοπολις, ὁμοδημος.

Ὁμοργνυμι.
Δακρυα τ' ωμορξυντο,—Od. λ. 526.
SYN. Απομοργνυμι, εξομοργνυμι, προσομοργνυμι, αποματεω. απεφω. απεμεω.

Ὁμορροθεω.
Δεδρακα τερξον, επερ ηδ' ὁμορροθει. Soph. An. 542.
SYN. Συρρεω, αθροιζομαι.—ὁμοφωνεω, συνθελω, συνεργω, ὁμολογεω.

Ὁμορροθος. Ὁμερροθιος Vid. Ομοφωνος.
Αντρον εσω σλειχοντες ὁμορροθοι.—Theoc. Ep. 3. 5.
—Αλλα με δαιμων
Απνοον αιθυιαις δηκεν ομορροθιον. Ep. l. 3.

Ὁμος.
Ου γαρ παντων ἡεν ὁμος θροος.—Il. δ. 437.
SYN. Ὁμοιος, αυτος.—ισος.

Ομοσε.
Των παντων ὁμοσε σλομαι ετραπε Φοιβος Απολλων. Il. μ. 24.
SYN. Ὁμως ως το αυτο.

Ὁμοσπλαγχνος.
Ουδεν γαρ αισχρον τους ὁμοσπλαγχνους σεβειν. Soph. An. 517.

Ὁμοσπορος Vid. Ὁμαιμος.
Εσατε τον ομοσπορον
Αρτεμιν Ορτυγιαν. Ib. Tr. 216.

Ὁμοσιχαω, Ὁμοσιχεω.
Αιεν ὁμοσιχαει,—Il. ο. 635:
SYN. Συμπαρακολυθεω, συμπορευομαι, συνομαρτω.

Ὁμοσολος.
—Παντεσσιν ὁμοσολον ὑμμιν επεσθαι. Ap. 2. 804.
—Μορφης δ' εχ ὁμοσολος φυσις. Aesch. Supp. 505.
SYN. Ακολυθος, ὁμοφοιτος, συνοπαδος.—ὁμοιος.

Ὁμοτεχνος.
Την σοφιην σοφος ιθυνει, τεχνας δ' ὁμοτεχνος. Phoc. 83.

Ὁμοτιμος.
Ει μ' ὁμοτιμον εοντα βιη αεκοντα καθεξει. Il. ο. 186.
SYN. Ομοδοξος.

Ὁμοτοιχος. Vid Συνοικος.
—Μηδ' ὁμοτοιχος εμοι κακομητονες εχθροι. Call 6. 118.

Ομοτροπος.
Τον ὁμοτροπον γ' Ερωτι. Anac. 41. 5.
SYN. Ομοιοτροπος. ὁμοηθης. ὁμοθυμος.

Ομοτροφος.
Αρτεμις Ιοχεαιρα, ὁμοτροφος Απολλωνι. Hom. A. 199.
SYN. Συμβιος, συνεσιος, ὁμοσιτος, ὁμοτοιχος, συντροφος, συνοικος.

Ομυ.
Ει δε ὁμυ πολεμος τε δαμα και λοιμος Αχαιες. Il α. 61.
Τη ὁμυ ετρεφομην—Od. ο. 364.
SYN Ομαρτη. αμα συν. παντι. εγγυ. ισακις. ὁμοσε. ὁμως. σχεδον.

Ομφριος. pro Ὁμηρος.
Τη δ' επι Μοσσυνοικοι ὁμφριοι—Ap. 2. 379.
SYN. Ομηρος, προσορος, συνομορος, μεθορ'ος, περιχωρος, πλησιοχωρος, αγχιγυος.

Ὁμοφοιτος. Vid. Ὁμοσολος.
Εχθρα δ' αρα παρφασις ην
Και παλαι, αιμυλων μυθων ὁμοφοιτος. Pind. Ol. 10.

Ὁμοφρονεω.
Ει δε ὁμοφρονεοις,—Od. ι. 456.
SYN. Ομονοεω, ὁμογνωμονεω, ὁμοπαθω, συναινεω, συναισθανομαι. συμφρονεω, συνευδοκεω, ὁμοδοξεω, ομοδογματεω, συμφερομαι. ὁμολογεω.

Ὁμοφροσυνη.
—Και ὁμοφροσυνην οπασειαν. Od. ζ. 181.
SYN. Ομονοια, ὁμολογια, ὁμογνωμοσυνη. ὁμηθεια. συμβασις, συμφρασις, συμφωνια, συμφωνησις, συγκαταθεσις, αρθμος. προσηνεια, πραοτης.
EPITH. Αρηκτος, εσθλη.

Ὁμοφρων.
Θυδε λυκοι και αρνες ὁμοφρονα θυμον εχουσιν. Il. χ. 263.
SYN. Ομοθυμος, ὁμοψυχος, ὁμοννις, συμφρων, συνγνωμων, ὁμογνωμων, συμφραδμων.
—Ισον θυμον εχοντες ομωνυμοι,—Hom.

Ομοχροος.
Ει και εν αντολιην προς ὁμοχροον ἱξεαι ηω, Ep l. 7.

Ὁμοφυλος.
Εις το μοφυλον αναμετρημενη δακρυ. Eur. I. T. 346.
SYN. Ομογνητος, ὁμογνιος, ὁμεθνιος.

Ομοφωνος.
Τοις δ' ὁμοφωνον Αιλινον,—Aesch. Ag. 166.
SYN. Συμφωνος. συναυλος, ὁμαυλος. ὁμολογος, συνῳδος, αναλογος, εικως, ακολυθος, ὁμορροθος. ὁμογλωσσος.

Ὁμοω.
—Ομοωθηναι φιλοτητι. Il. ξ. 209.

SYN. Ομοιοω, ενοω.

Ομοω, ιωνι Ομοζω. (Vid. Ομνυμι.)
Ψευδορκον σ᾽ υγειαι θεὸς αμβροτος, ὅστις ομοσσῃ. Phoc. 15.

Ομπνίος.
—Σταχυν ομπνιον αμησασθαι. Ap. 4. 989.
—Μελει δ᾽ εφισιν ομπνιον εργον. Call. Fr.
SYN. Τροφιμος, ζειδωρος. δαψιλὴς, αφθονος, πλουσιος, μεγας, πολυς.

Ομπνιακος.
Ομπνιακῶν χαριτων ἡδυτερον τριβολον. Ep. l. 4.

Ομφακιας, Ομφακοραξ.
Δεινὸν γαρ ἔτως ολφακιαν πεφυκέναι. Ar. A. 351.
Ητες ομφακορᾶγας—βοτρυας—Ep. l. 1.
SYN. Σκληρὸς, ωμὸς. παχυξυς.

Ομφαλη.
Κεῖνος δε τραθεὶς Ομφαλη τῇ βαρβαρῳ
Εηιαυτον εξεπλησεν,—Soph. Tr. 256.
PHR. Ιαρδανιη νυμφη. Mus. 151.]

Ομφαλιος.
Ομφαλιον μετεπειτα πεδον καλέεσι Κυδωνες. Call. 1. 45.

Ομφαλοεις, Ομφαλωτὸς.
—Ατὰρ ασπίδες ομφαλοεσσαι. Il. δ. 448.
Κώμφαλωτας χρυσίδας. Athen. l. 11.
SYN. Ομφάλωδης. (περιφερὴς. κεκοσμημένος)

Ομφαλὸς.
—Ὁ δ᾽ αρ᾽ ασπίδος ομφαλὸν ικα. Il. ν. 192.
—Ουτα δε δερὶ παρ᾽ ομφαλὸν,—Ib. δ. 525.
—Οθι τ᾽ ομφαλὸς εσι θαλασσης Od. α. 50.
Και ορθοδικαν γᾶς ομφαλον—Pind. P. 11.
—Γαιας ομφαλον παρ᾽ αοιδιμον. Ib. 8.
SYN. Αμβων.—το μεσον, ριζα γαστρος.
EPITH. Αργυροκυκλος.

Ομφαξ. (οπωρινὴ δρυπεπὴς)
—Παροιθε δέ τ᾽ ομφακες εισιν. Od. η. 125.
—Φιαρωτέρα ομφακος ωμᾶς. Theoc. 11. 21.
—Οινοτρόφον ομφακα Βακχυ. Ep. l. 1.

Ομφη.
—Οση δέ μιν αμφεχυτ᾽ ομφὴ. Il. ζ. 41.
SYN. Φωνὴ, φημὴ, δοξα, κλησὶς, χρησμὸς.
—ονειρου φαντασμα. Suid.
EPITH. Αντιξυπος, ατρεκὴς, αντιτροπος, ευφυαλος, ετυμηγορος, δοχμιος, λιγεῖα. θεια, θεσκελος. θεσφατος, θεοδινὴς, θεοδεγμων, θεηγέρος, ὑποκαρδιος, πρωτοθρονος, εμφυλιος. ζαθεα.
PHR. Ομφὴν Οινοῆος θεπλατον—Apoll.
—Πνεῦμα δίδωσιν αελιβέτες ρεον ομφῆς. Nonn.

Ομφητὴρ. Vid. Μαντις.
—Ελενοιο μετιλυδος ομφητῆρος. Tryph. 131.
PHR.—Μαντοσυνας ζαθεὶης φαινοντας απ᾽ ομφῆς Maneth.

Ομωλαξ.
Βυζηρὲς δ᾽ επὶ τοισιν ὁμωλακες—Ap. 2. 398.
SYN. Ομοαυλαξ, ὁμηριος. γειτων.

Ομωνυμια.
Ες δ᾽ ανδρῶν ἦλθον ὁμωνυμιην. Ep. l. 3.

Ομωνυμος
Ισον θυμον εχοντες ομωνυμοι,—Il ρ 720.
SYN. Συνωνυμος, παρωνυμιος, επωνυμος.

Ομῶς. Vid. Ὁμὸ.
—Ον Τρῶες ὁμῶς Πριαμοιο τεκεσσι Τιον,—Il. ε. 535.

Ὅμως.
—Ομως δ᾽ ε ληθετο χαρμης Il μ. 393.
SYN Αλλ᾽ ὁμως, ὁμως δὲ, δέ γε, και μην, αλλ᾽ ἦν, εμπα, εμπης, μεντοι, μεντοιγε.

ΟΝΑΓΡΟΣ
—Εὔσφυρον, ηεροεντα,
Κραιπιὸν, αελλοποδην, κρατερωνυχον, αιπὺν οναγρον.
Ὅς τε πελει φαιδρὸς δεμας, ευρὺς ιδεσθαι,
Αργυρεος χροιην, δολιχηατος, οξυτατος θῆν· κ. λ. Opp. κυν. γ.

Ονομαι, Ονημι.
Ος ητε λεκτρων νεογαμων ονησομαι. Eur. M. 1348.
SYN. Απολαυω, επαπολαυω, επιτυγχανω.

Οναρ Vid. Ονειρος.
—Και γαρ τ᾽ ονας εκ Διός εσιν. Il. α. 63.
—Κακὸν γαρ ονας κεφαληφιν επεσε. Ib. κ. 496.
EPITH. Αμειλιχον.

Ονεια, (ἡ τὸ ονειδος)
Και την ονειαν προσεπεθηκεν εκθειρας. Suid.

Ονειαρ.
—Πᾶσί τ᾽ ονειαρ. Il. χ. 433.
Οι δ᾽ επ᾽ ονειαθ ἑτοῖμα προκειμενα χερας ιαλλον. Il. ι. 91.
SYN. Ονησις.—βρῶμα (την οινσιν παρεχον.) τὸ επιτηδειον.

Ονειδίζω.
Αλλ᾽ ητοι επεσιν μεν ονειδισον,—Il. α. 211.
SYN. Κατονειδίζω, εξονειδίζω, επονειδίζω, μεμφομαι, λοιδορεω, επικερτομεω, εξελεγχω, μωμαομαι,

μωμαομαι, εγκαλεω, ὑβριζω, ονομαι. προπηλακιζω.

Ονειδισιπ̃ρ
Λογῳ ονειδισπ̃ρας ενδατεμενος. Eur. Herc. F. 218.
SYN. Ονειδισπ̃ς. ονειδεως, ονειδιος, ονειδισικὸς, επονειδισος, ὑβρισικὸς, απλοεπ̃ς.

Ονειδος.
Σοι μεν δη, Μενελαε, κατηφειη και ονειδος Εσσεται,—Il ρ. 556.
—Θηβαις καλλισον ονειδος. Eur. Ph. 838.
Σφιγγὸς αναφερεις ονειδος. Ib. 1761.
SYN. Ονειδισμὸς, ονειδισις, εξονειδισμὸς, μεμψις, ὕβρις, αἴσχος. αδοξια, δυσφημια, κατηφεια, λοιδορια ονειδη.—δοξα, κλεος.
EPITH. Απροτιοπλον, καταπ̃υσον, λυγρὸν, πικρὸν, κακοποιὸν, ριγηλὸν, χαλεπόν.

Ονειρος, τὰ Ονειρατα, Ονειρὸν.
—Θεῖος μοι ενυπνιον ἦλθεν ονειρος. Il. β. 56.
—Και ονειρατ' επεσσευεν κακὰ δαιμων. Od. υ. 87.
Ως οἱ εναργὲς ονειρον επεσσυτο νυκτὸς αμολγῷ. Ib δ. 841.
SYN. Οναρ, ενυπνιον, φασμα, φαντασμα (νυκτερινὸν.)
EPITH. Αμηχανος, ακριτομυθος, αλγινοεις, αινὸς, ασβαιὸς, ακηρατος, ακηριος, αντιτυπος, απηλυτὴρ, γλυκὺς, βαρὺς, δολοεις, δυσηνος, ἐσπεριος, ευπεταλος, κενεὸς, λυγρος, νοοπλανὴς, δελοπλόκος, εγρεμοθος, οἰζυρὸς, ολοὸς, πικρὸς, μελανοπτερὶξ, χρυσεος, ψευσης, βαθυπλυτος, ακλεανος, ατρεκὴς, σκιερὸς, σκιοειδὴς, δαφοινεις, πῖνὸς, πτεροεις, μιμηλὸς, βλοσυρωπὸς, φοιτος, ερωτύκος, ομφηεις, φιλοθρηνος.
PHR.—Οἷιν πτεροεσσαν ονειρ.
—Ονειρος φασματα ποικιλλων—Nonn:
Αἰδα προσπολον, ψυχὰν αψυχον εχοντα,
Μελαιναις νυκτὸς παῖδα, μελανευκευμονα. Aristoph.
—Δοκημα νυκτέρωπὸν εννυχιων ονειρων. Eur.
Κικλησκω σε, μακαρ, ταυσιπτερε, ἔλε. ονειρε,
Αγγελε μελλοντων, θνητοῖς χρησμωδὲ μεγισε,
Ησυχια γαρ ὑπνω γλυκερῷ σιγηλος επελθὼν
Προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νοον αυτὸς εγειρεις. κ. λ. Orph. H.

Ονειρωις.
Οἷις ονειρωσσα, κακῶν εξαγγελος εργων. Orph. H.
SYN. Ονειρος.

Ονειροκριτης, Ονειρομαντις, Ονειροπόλος. Ονειροφρων
—Οὗτος ἀριστος
Ἐσὶν ονειροκριτας, ὁ δ' ἰδασκαλὸς εσι παρ' ῷ νὺξ
Theoc. 21. 33.
Δομων ονειρομαντις,—Aesch. Ch. 31.
Η και ονειροπολον,—Il. α. 63.
—Οισθ', ονειροφρον, φρασαι. Eur. Hec. 706.
SYN. Ονειροσκοπος, ονειροπολεων, ονειροπομπος σλοχασὴς, εικασὴς. ὑποκριτης.

Ονειροπολεω
Ονειροπολεῖ γαρ και καθευδων ἱππικήν. Ar. N. 27.
SYN. Ενυπνιαζω, ονειρωσσω, φανταζομαι.
—(εν τοῖς ονειροις πεπινοεω. (ονειρος κρινω.)

Ονειροφαντος.
Ονειροφαντοι δε πενθιμονες παρεσι
Δοξαι φερουσαι χαριν ματαιαν. Aesc. Ag. 429.

Ονεω, Ονεομαι, Ονημι, Ονινημι
Ευεπειην ασκειν, ἥτις μαλα πασας ονησει. Phoc. 116.
Μοχθος μέν τ' ολίγος, το δε μυριον αυτίκ' ονεῖσθαι
Γιγνετ' επιφροσυνης αιδ πεφυλαγμενῳ ανδρί. Arat.
—Ειποτε δέ σε μετ' αθανατοισιν ονησα. Il. α. 503.
Αιδως, ἥ τ' ανδρας μεγα σινεται, ηδ' ονινησιν. Il. ω. 44 Hes. ε. 316.
SYN. Ωφελεω, χραισμεω, αρηγω.

Ονημι. Vid. Ονομαι.
Ης ἥβης απονηθ', ὁτε μ' ωνατο,—Il. ρ. 25.

Ονηλατης. Vid. Ποασρια.

Ονητος, Ονησιμος, Ονησίτρος.
—Ονητον πονεεσθε. Ap. 2. 335.
Συμβολον ηδη μοι μεγ' ονησιμον εκ ονοταζω. Hom. M 30.
Ονησιφορον ἦν τοτε—Ath. l. 7.
SYN. Επωφελης, ευχρηστος, χρησιμος, λυσιτελὴς, συντελὴς, προσφορος, συμφορος. αγαθος, χρεωδὴς, ωφελσιμος, ωφελιμος, ωφελησιμος. ονεος.

Ονησις.
Αι γαρ δη τοσσατον ονησις αντιασειεν. Od. φ. 402.
SYN. Ονειαρ, ωφελεια, ωφελημα, ευχρησια, ευχρηστημα, ωφελος, λυσιτελεια, συντελεια, συμφέρον, ισχύς.

Ονητωρ
Λαογονον Θρασὺν, ὑὸν Ονητορος, ὁς Διὸς ἱρεὺς
Ιδαιος ετετυκτο, θεὸς δ' ὡς τιετο δημῳ. Il. π. 604.

Ονητοριδης. Vid. Φρονιτις.

Ονθυλευσις.
Τὰς δ' ονθυλευσεις,—Athen. l. 4.
EX P. Τας περιτλας σκευασιας.

Ονθος.
Ενδ' ονθοβοεις πλῆτο στομα τε ῥῖνάς τε. Il. λ. 777.
SYN.

SYN. Βολβίτον, βολιτον.

Ονίδιον.

Ωσπερ καχρυων ονίδιον ευωχημενον. Ar. V. 1297.

SYN. Ονίσκος, ονάριον, ελλωψ.

Ονις.

Δος μαζαν ἑτέραν εξ ονίδων πεπλασμενην. Ib. Pa. 4.

EXP. Τα τῶν ονων αποπατηματα.

Ονογυρις.

—Και εμπρισντ' ονογυριν. Nic. Th.

Ονομα, Poet. Ουνομα, Ωνομα.

Κυκλωψ, ερωτᾷς μ' ονομα κλυτον—Od. ι. 364.

—Ερεω δέ τοι ονομα λαῶν. Ib. ξ. 194.

Ωνομα μεν Λυκιδαν,—Theoc. 7. 13.

EPITH. Αφθιτον, αγακλειτον, ασβεσον, αγηρων, αγλαὸν, αμφιβοητον, δῖηπετὲς, αριπρεπὲς, ενδοξον, κερδαλέον, μενοεπτον, κλεινὸν, περικυδαλιμον πανδαγιον, περικλέες, πολυλλιτον, τηλεκλυτον, μεγαλαυχές, τιμῆεν.

Ονομαζω, Ονομαινω.

—Και πολλὰ περικλυτα δῶρ' ονομαζον. Il. σ. 447.

—Φιλον τ' ονομῆνεν ἑταῖρον. Il. κ. 522.

SYN. Καλεω, αποκαλεω, επικαλεω, προσαγορευω, ὑπαγορευω, κληζω, φραζω, ἑρμηνευω—εξονόμαζω, εξονομαινω, κατονομαζω, διονομαζω, παρονομαζω, επονομαζω. επαγγελλω.

Ονομακλυδην.

Εκ δ' ονομακλυδην Δαναῶν ονομαζες αριστους. Od δ. 278

SYN. Κλῆδην, ονομαδὶ, εξονομακλυδην, καθ' ονομα.

Ονομακλυτος.

Πολλὰ γαρ πασι παιδὶ γερων ονομακλυτος Αλκης. Il χ. 51.

SYN. Ονομαστὸς, αγακλυτος, ενδοξος. αδοξος

Ονομαδί. Vid Ονομακλυδην.

—Ακρεσπερον αεισαι

Αλκμηναν ονομαδί'—Theoc. 24. 76.

Ονομαστός.

Εν ανδράσι δῆν' ονομαστός,—Ib. 16. 46.

—Κακοϊλιον εις ονομαστὴν. Od. τ. 260.

SYN. Ονομακλυτος. πολύς.

Ονος.

Ως δ' ὅτ' ονος πας' αρουραν ιὼν εδησατο πατδας. Il. λ. 557.

SYN. Καπθων, κανθις, κιλλος, ονίσκος, βαπαλος. μεγαμυκὸς,—θηρ κατοειος.

EPITH. Βραδυπους, ογκηστὴς, αφυλὸς, μοριὸς, σκιτοεις, παλιντριβὴς, λαοκαγωγὸς, κυκλαδηγενετος, κακοδαιμων, μεγαλομυκητης, νωθὴς, κανθηλιος, ορεσκῷος, λασιος.

—Ἰθυνων αχαλινον ονον, ταλαεργον οδιτην. Non Αντισπασον εμοί τις ονον μακροθυμον εδωκεν Τῶν βασαζομενων ὁρμον οδοιπορίης.

Υιὸν τῆς βραδυτητος, κ λ. Ep. l. 2.

Ονοσὸς.

Δῶρα μεν κε ετ' ονοσὰ δισοις,—Il. ι. 164.

SYN. Μεμπτὸς, ονοτὸς, ευτελὴς, φαῦλος ψεκτὸς.—αμεμπτος.

Ονοσφαγια.

Τερπουσιν λιπαραὶ ζεῖδον ονοσφαγιαι. Call. Fr.

Ονοταζω.

Συμβολον ηδη μοι μεγ' ονησιμον κε ονοταζω. Hom. M. 30.

Και ρ' ὁπότ' ἀν τις μιν βλαπτῃ σκολιῶς ονοταζων. Hes. ε. 256.

SYN. Εκφαυλιζω, μεμφομαι, λοιδορεω, ονομαι.

Ονοτὸς, Ονοτατος.

Χητει κηδεμονων ονοτὴν και αεικέα θεσις. Ap 4. 91.

Σχετλιον, κε ονοτατον,—Hom. A. 255.

SYN. Ονοσος, μεμψιμοιρος, αποβλητος, πονειδισος.

Ονοω, Ονοομαι, Ονομαι.

—Μηδεὶς τὰ Θεῶν ονοσαιτο. Theoc. 26. ult.

Ουδ' ετι σ' οιω

Γαῖαν ονοσσεσθαι —Ap. 1. 830.

Ουχ ὥς με μνησῆρες ατιμαζοντες ονονται. Od. φ. 427.

SYN. Ονημι, ονοταζω, ονειδίζω, ὑβριζω, επισκωπτω, μεμφομαι. εκφαυλιζω.

Ονυξ.

Νεφρον εχοντ' ονυχεσσι,—Il. Ψ. 248.

SYN. Οπλὴ, χηλὴ

EPITH. Απαλὸς, αφεσὶς, αδρυπτος, γναμπτος, κρατερὸς, βλοσυρὸς, θηγαλέος, οξυπαγὴς.

O Ξ

Οξαλμη

Εις οξαλμην εμβαλε θερμὴν. Ar. V. 330,

SYN. Οξυδιον, οξος.

Οξεαι, Adv.

Οξέα κεκληγως—Il. ε. 222.

SYN. Οξεως, οξὺ, λιγεας, πικρῶς, σφοδρῶς.

Οξινης.

—Θυμὸν οξινην πεπωκότες. Ar. V. 1077.

SYN. Δριμύς.

Οξὶς (αγγεῖον οξος δεκτικόν.)

Οξὶς δε πᾶσα, και λοπαδιον, καὶ χυτρα, Χαλκῆ γεγονε—Ib. Pl. 813.

SYN.

SYN. Οξυβαφον.

Οξος.
—Εγω δ' εχω κδ' ἁλις οξος. Theoc. 10. 13.
Χωὐπερ οξος αγαν —Ib. 15. 148.
SYN. Οξωδιον οξαλμη.—οξυχολος.
EPITH. Θανατηφορον.

Οξυβαφον, Οξυβαφος.
Οξυβαφον εντευθενὶ πρασθε λαβών,—Ar. Av. 360.
SYN. Οξὶς, εμβαφιον, τρυβλιον, κοτυλη.

Οξυβελὴς.
—Αλτο δ' οϊσὸς Οξυβελὴς.—Il, δ. 126.
EXP. Οξειαν εχων ακμὴν. η, ὁ ταχεως βαλλομενος.

Οξυβοας.
Οιωνοθροον γεον οξυβοαν,—Aesc. Ag. 57.
SYN. Λιγὺς, ηχωδης, πολυθρους, οξυτονος.

Οξυγλυκυς.
Οξυγλυκειαν τ' ἆρα κοκκιᾶς ροάν. Ib. Fr.

Οξυγοος.
Οξυγοοις λιταισιν. Ib. S. T. 327.
SYN. Οξυκωκυτος, οξυθρηνητος.

Οξυη.
—Χερὶ δ' ενθες οξυην. Eur. Herac. 727.
SYN. Δορυ. (Vid. Οξυοεις.)

Οξυθηκτος
Ηδ' οξυθηκτος—Soph. An. 1309.
EXP. Οξεῖαν λαβοῦσα πληγήν.

Οξυθυμεω, Οξυθυμεομαι
Το μὲν, γυναῖκες, οξυθυμεῖσθαι σοφὸν
Ευριπιδὴ τοιαυτ' εσακουσας κακὰ,
Ου θαυμασιὸν εσ', αδ' επιζῆν την χολὴν. Ar. Th. 473.
SYN. Θυμουμαι, οργιζομαι. (βαρεως και χαλεπῶς.)

Οξυθυμια.
Και δυσφυλακτον οξυθυμιας ὑπο. Eur. Andr. 728.
SYN. Θυμωσις, ακροχολια, οργιλοτης, πικρια, πικροτης, σφοδροτης, σφυριδης, δριμυτης, οξυτης.

Οξυθυμος.
—Οξυθυμε μη κρατῶν φρονηματος. Ib. Or. 1203.

Οξυκαρδιος.
Εμειρασαντο δ' οξυκαρδιοι κλῆματα,—Aesch. S. T. 913.
SYN. Οξυχολος, ακροχολος, δυσοργος, οργιλες, θυμικὸς. θυμαδης.

Οξυκωκυτος. Vid. Οξυγοος.
—Οξυκωκυτον παθος. Soph. An. 1322.

Οξυλαλος,
Ηνίκ' αν οξυλάλον περ ιδῃς—Ar. R. 828.

SYN. Οξυφωνος, λιγυφωνος, λιγυμυθος, οξυμολπος.

Οξυλιπαρος. Vid. Τριμμα.

Οξυμελὴς.
Ηνικ' αν ὁ Θεσπεσιος οξυμελὴς αχετας
Θαλπεσι μεσημβρινοις ὑφ' ηλιω μανεὶς βοᾷ. Ib. Av. 1095.

Οξυμεριμνος.
Οταν εις εριν οξυμεριμνοῖς
Ελθωσι, σλεβλοῖσί
Τε παλαισμασιν αντιλογοῦντες. Ib. R. 905.
EXP. Τοις μετὰ σκεψεως εὑρισκομενοις, και ασαφέσι.

Οξυμηνιτος.
Ουδὲ μὴν εμοὶ θεμις
Φονευς διαιρεῖν οξυμηνιτω δικῃ. Aesc. Eum. 475.

Οξυμολπος.
Μητ' οξυμολποις προσσιδειν αιμαγμασιν. Ib. S. T. 1031.
SYN. Οξυμελὴς, οξυλαλος, οξυφωνος.

Οξυνω.
Και μη 'πιμεῖναι τεμὸν οξυναι σῶμα. Soph. Tr. 1192.
SYN. Παροξυνω, στρυνω.—οξυνομαῖ, παροξιζω.

Οξυντὴρ.
Και πλατυν οξυντῆρα μεσσοσχιδεων δονακιων. Ep. l. 6.

Οξυοεις.
Εκτωρ δ' Ηϊονῆα βαλ' εγχεῖ οξυοεντι. Il. υ. 11.
SYN. Οξὺς, οξυῖνος. (ἡ απο οξυας, οἱονεὶ δενδρε, κατεσκευασμένος)

Οξυπαγὴς.
Και πυρὶ πηγαλεὴς οξυπαγεῖς σταλίκας. Ep. l. 6.

Οξυπειρος.
Σὺ δ' οξυπειρος,—Ath. 2. 3.

Οξυπευκὴς.
Γι δ' αγχι πλευμονων ξιφος
Διανταιαν οξυπευκὲς
Σᾶται διὰ Δικας. Aesch. Ch. 639.

Οξυπινδαξ.
(Κυλικα)—ευκυκλωτον, οξυπινδακα, Athen l. 11.

Οξυπληξ.
Λιπᾶσα λιμνης Αχερουτις οξυπλῆγας—Soph. Fr.

Οξυπους
—Λευσσω Μενελεων δομων πελας
Οξυπουν—Eur. Or. 1588.
SYN. Ταχυπους, ωκυπους, αερσιπους, ποδωκης.

Οξυπρωροις.
Δαϊος στρατος
Οξυπρωροισι βρεμων εν αιχμαις. Aesc. Pr. 424.
SYN. Οξυκερατος.
Οξυρεπὴς, Οξυρρεπὴς.
Φὼτας δ' οξυρεπεῖ δολω
Απλῶτι δαμασας. Pind. Ol. 9.
SYN. Οξὺς, οξυρροπος, αιφνιδιος.
Οξύς.
—Φασγανον οξὺ ερυσσαμενος—Il. α. 190.
—Οξὺς Αρης—Ib. ν 330.
SYN. Οξυοεις, περικης, ευθικτος, τμητικὸς, οξυομος.—δριμὺ, διαπρυσιος, οξυφρων, οξυπες, οξυρεπης, φρονιμος ακυς
Οξυομος.
Οξυομον μαχαιραν—Eur. Supp. 1206.
SYN. Οξυοεις. οξύς.
Οξυσχοινος.
Εγχος δ', οξυσχοινος έκασῳ μεριὸς αρηρει. Hom. B. 162.
Οξυτομος
—Οξυτομῳ πελεκει—Pind. P. 4.
Οξυτενὴς.
Ουδε γαρ ἦεν οξυτενὴς—Ep. l. 5.
Οξυτονος.
Αλλ' οξυτονες μεν ωδὰς—Θρηνησει. Soph. Aj. 636.
SYN. Οξυφωνος, οξυβοὰς, οξυμελὴς, οξυηχος, διατορος.
Οξυτορος
—Οξυτορῳ—κινησασα χαλινῷ. Ib. An. 109.
Οξυφεγγὴς
Ροδ' οξυφεγγῆ—Athen. l. 13.
Οξυφθογγος, Οξυφωνος.
Κυμβαλά τ' οξυφθογγα—Ep. l. 5.
Εκλαιον, οξυφωνος ὡς ανδων. Ib. Tr. 980.
SYN. Οξυλαλος, οξυμελὴς, οξυτονος, οξυηχος, λιγυφθογγος.
Οξυφρων.
Οξυφρων κρῖναι λεχη γυναικῶν Eur. M. 644.
SYN. Οξὺς, αγχινοος, σοφὸς.
Οξυχειρ.
Τον λεοντομάχαν, τον οξυχειρα. Theoc. Ep. 20. 2.
SYN. Προχειρος, επιδεξιος.
Οξυχολος.
Τοιαυτη Ζηνὸς πελεται τισις, εδ' εφ' ἑκασῳ
Ωσπερ θνητὸς ανὴρ, γιγνεται οξυχολος. Solon.
SYN. Ακροχολος, εγκρασιχολος, επιχολος, ζαχολες, χολωδὴς, ευοργητος, οξυθυμος.
Οξυχολως.
Ξευχθη δ' οξυχολως παῖς ὁ Δρυαντὸς—Soph. An. 967.

Ο Π

ΟΠΑΔΟΣ, Att. Οπηδὸς.
Ασέρες, ευκηλοιο κατ' αντυγα Νυκτὸς οπαδοί. Theoc. 2. ult.
Και γαρ εγὼ Μυσησιν Ολυμπιαδεσσιν οπηδὸς. Hom. M. 449.
SYN. Ακολεθος. οπαων. θεραπων.
Οπαζω.
—Πολὺν καθ' ὁμιλον οπαζων. Il. ε 334.
—Χαλεπὸν δέ σε γῆρας οπαζει. Il. Θ. 103.
—Και Εκτορι κῦδος οπαζε. Ib. μ. 255.
SYN. Οπηδεω, διωκω, συνελαυνω, ακολεθεω. παρεχω. διδωμι, χαριζομαι. περιποιῶ. καταδερομαι. θεραπευω.
Οπαλλιος.
Φη δε τοι τερπειν και οπαλλιον Ουρανιωνας
Αγ[illegible]ειν, ἱμερτὸ τερενα χρια παιδὸς εχοντα. κ λ. Orph. L.
Οπατρος, πατριος.
—Κασιγνητον και οπατρον. Il. λ. 251.
SYN. Ὁμοπατρος. ὁμοπατριος, ὁμαιμος. κασιγνητος ὁ, ασπριος, ὁμογασριος.
Οπαων
—Και οπαων Ιδομενηος—Μηριονης. Il. η. 165.
SYN. Οπαδὸς, ὁπλοπαροχος.
Οπὴ.
Οπὰς γαρ εἶχεν εκ ολιγας,—Ar. Pl. 715.
SYN. Πορος, τρωγλη, τρυπα, τρυπημα, τρῆμα. τρυμαλια —Συρὶς.
Ὅπη, Ὅππη, Ὅππω, Ὅπᾳ.
Παπτηνεν δὲ ἑκαστος ὅπη φυγοι αιπὺν ολεθρον. Il. ξ. 507.
—Ὅππη θυμὸς επotρυνησιν ειδειην. Od. Θ. 45.
Νῦν δ' αρχ' ὅππω σε κραδιη θυμός τε κελευει. Il. ν. 784.
—Οπᾳ κυθε γαῖα—Od. γ. 16.
SYN Ἦ, ἦχι, οἷ, ὅποι, ἕ, ᾗ, ᾗῖ. ποι. ἵνα, ὅππόθι. ενθα.
Οπηδεω, Οπαδεω.
—Ανεμωλια γάρ μοι οπηδεῖ. Il. ε. 216.
—Εκ δε Διὸς τιμη και κῦδος οπηδει. Ib. ρ. 251.
SYN. Οπαζω, ἑπομαι, ακολεθεω.
Οπιαν, pro Οπὴ.
—Οπιαν δ' εκ εσι γενεσθαι. Ar. V. 352.
Οπιας.
Και τυρὸς οπιας ἐσὶ, και βοὸς γαλα. Eur. Cyc. 136.

Οπιδνός.
—Λύσην Στυγὸς ὡμοσεν (ἣ τε θεοῖσιν
Ριγιστη πάντεσσιν οπιδνοτατη τε τετυκται.)
Ap. 2. 292.
SYN. Τιμιος, αιδεσιμος, ευλαβητέος—φοβερὸς, πομπρός
Οπιζομαί, Οππιζω
—Ἐμὲ δ' ἁδὲν οπιζεο νοσφιν ἐόντα. Il. χ. 332.
Ουδέ τις οἶδε θεοῖς οππιζέμεν αθανατοισι. Orph. L.
SYN. Εποπιζομαι, αζομαι, αιδέομαι, ευλαβεομαι, προτιμαω. αποφευγω, αισχυνομαι, εντρεπομαι, επισρεφομαι.
Οπιθε, Οπιθεν, Οπισθε, Οπισθεν, Οπισω, Οπισσω.
Στῆ δ' οπιθε—Il. π. 791.
Στῆ δ' οπιθεν—Ib. α. 197.
—Ο δ' οπισθε μενων παρὰ νηυσὶ θοῇσι. Ib. ι. 332.
Φοιτα δ' αλλοτε μεν προσθ' Εκτορες, αλλοτ' οπισθεν. Ib. ε 595.
Ιδνωθεις οπισω—Ib. μ. 205.
—Οπισω δε πυλας λιπε—Ib. χ. 137.
Ουδέ τι οἶδε νοῆσαι ὁμα προσσω και οπισσω. Ib. α. 343.
SYN. Κατοπιν, εις τὲπισθεν, κατοπισθεν, μετοπισθεν, εξοπισθεν. εις τὸ μελλον.
Οπιπευω.
—Τι δ' οπιπευεις πολεμοιο γεφυρας; Il. δ. 371.
SYN. Περισκοπεω, περισκεπτομαι, επιτηρεω. οπτευω, περιβλεπομαι
Οπιπευτήρ. Vid Οπτήρ
—Και οπιπευτῆρας ετυξαν. Man. 6. 584.
Οπις.
—Θεῶν οπιν εκ αλεγοντες. Il. π 388.
SYN. Επισροφὴ, περισροφὴ, εντροπὴ, φροντὶς, επισκεψις, εκδικησις. μῆνις.
Οπισθιδιος.
—Η ὅτε χλευνην
Καπρον οπισθιδιοιο φέροι ποδὸς ασπαιροντα. Call. 3. 150.
SYN. Οπισθιος.
Οπισθοβαμων. Vid. Παγερος.
Οπισθονυγὴς,
Κεντρα τ' οπισθονυγῆ—Ep. l. 6.
Οπιθομβροτος.
—Οπίθομβροτον αυχημα δοξας. Pind. P 1. (al. οπισθομβροτον. al. οπισθεμβροντον.
Οπισθοδομος.
Τον οπισθοδομον αὲι φυλατ[ε]ων τῆι θεᾶς. Ar. Pl. 1194.
SYN. Παραθυρα, παραθυριον, ψευδοθυρον.

Οπισθοπος, Οπιθοπης.
Οπισθοπες δε τέσσε και ξυνεμπορες. Aesc. Ch. 711.
Πολὺς δ' ἀμ' αυτῷ προσπολων οπισθοπης
Κὤμος λελακεν,—Eur. Hip. 54.
Οπισατος.
Αιεν αποκλεινων τὸν οπισατον—Il. Θ. 342.
SYN. Εσχατος, τελευταῖος, τελευταιοτατος.
Οπιτης.
—Και Αυτονοον, και Οπιτην. Il. λ. 301.
Οπλεω. Vid. Οπλιζω.
Οι μεν αρ εκτὸς αμαξαν εὐτροχον ἡμιονειην
Οπλεον, ἡμιονες δ' ὑπαγον, ζευξαν δ' ὑπ' απηνη. Od. ζ. 73.
Οπλή.
—Ποιησας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν, οπισθεν. Hom. M. 77.
Οπλὰς δ' εδωκεν ἵπποις. Anac. 2. 2.
SYN. Χηλὴ, ονυξ. Πυξὶς
EPIΓH. Ιππειος, πεδιδρομος.—πυκινὴ, κεροεσσα, κραταιὰ—κρατερὰ. πιλοτροφος, ευρυπεδιλος. μελαμψηφις, ορεσιδρομος.
Οπλιζω, Οπλιζομαι.
Αυτὰρ ὁγ' υἷας αμαξαν εὐτροχον ἡμιονειην
Οπλισαι ηνωγει,—Il. ω. 190.
—Τεταρτος εὐτριχας ὡπλισαθ' ἵππους. Ib. Ψ. 301.
Τρῶες δ' αὖ ετερωθεν ανα πολιν ὡπλιζοντο. Ib. Θ. 55.
SYN. Οπλεω, ετοιμαζω, ενσκευαζω, κατασκευαζω, παρασκευαζω. καθοπλιζω, ενοπλιζω, αιχμαζω, κορυσσω, θωρησσω, θωρακιζω, ὁπλοφορεω.
—Ασεροεντι δεμας θωρηκι καλυψαι. Nonn.
Vid Il. τ. 369.—Hes. α. 122.—Apoll. 3. 1224.
Οπλιζοπαλης,
Βοιθὺς οπλιζοπαλας δαΐος αντιπαλοις. Aesc. Fr.
Οπλιτης.
—Ὁταν καμνωσιν ὁπλιτη στρατῷ. Lyc. 1210.
SYN. Ενοπλος, ευοπλος, πανοπλος, ὁπλοφόρος, τευχεσφόρος, τευχοφορος, τευχησὴς, ὁπλισὴς, αιχμητὴς, πελτασὴς, θωρηκτὴς, πολεμισὴς.
PHR. Τευχεσι—κορυσσαμενος.
Τευχεσι παμφαινων, ὡς τ' ηλεκτως Υπεριων.
—Κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ. Hym.
Οπλισμός
Ναυβατας ὁπλισμὺς. Aesc. Ag. 413.
SYN. Ὁπλισις, πανοπλια, παντευχια.
Οπλομαι
Και δεῖπνον ανωχθι—Οπλεσθαι,—Il. τ. 172.

SYN.

SYN. Οπλιζομαι. (pass.) ευτρεπιζομαι.

Οπλομανεω, Οπλοφορεω.
—Τας Σπαρτας ἀ πωλις ὁπλομανεῖ·
—Ως ἀμῖν χ' ἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ. Ep. l. 1.

Οπλον, τὰ οπλα.
—Η τὸ σὸν ὅπλον
Κινησθω μεγα Τιτανοκτόνον, οβριμοεργόν. Hom. B. 272.
—Φυσας αποθειομαι, ὁπλα τε πάντα. Il. σ. 409.
Κτηματα δ' εν σπεσσι πελασσετε, ὁπλα τε πάντα. Od μ. 404.
SYN. Σπλισμὸς, γερρὸν, σαγη, βελος, σακος, σκευὴ,—εντεα, τευχεα.
EPITH. Ευσοχον, ὑπερθιον, καλλινικον, πολυδαιδαλον.—αμβροτα, περικαλλέα, δηΐα, παμφαναωντα, δενὰ, πολεμηδόκα, Ηφαιστοπόνα.
PHR.—Κακῆς αλκτηρια χαρμης. Theoc.
Γρηυς Ευκαλις ταμεσίχροος.—
—Κεραυνον, δεμαλέον Διὸς ὅπλον. Hom.

Οπλον.
—Οπλον νεὸς αμφιελισσης
Βυελινον, ᾧ ῥ' επεδησε θυρας.—Od. φ. 388.
Οπλω εὐστρεφεῖ σιδηρεῷ,—Ib. ξ. 346.

Οπλοτερος, Οπλοτατος.
Αιεὶ δ' ὁπλοτερων ανδρῶν φρενες περθονται. Il. γ. 108.
Οπλοτατη θυγατηρ μεγαλητορος Ευρυμεδοῦσης. Od η. 58.
SYN. Νεωτερος, μεταγενεστερος, νεωτατος.

Οπλοχαρὴς. Vid. Αθηνη.
SYN. Σιδηροχαρμὴς, παγχαλκος, ὁπλιτης.

Οποθεν, Οπποθεν. Vid. Ὁθεν.
Οπποθεν ἔτος ανὴρ,—Od α. 406.

Οποῖος, Ὁπποῖος. Vid. Οἷος.
Τοιῳ ὁποῖος εοι,—Od ρ. 421.
Οπποῖόν κ' ειπησθα επος, τοῖόν κ' επακουσαις. Il. υ. 250.

Οπὸς.
Ως δ' ὅτ' οπὸς γαλα λευκὸν επιξομενος συνεπηξεν
Υγρὸν εόν.—Il. ε 902.
EXP. Το γαλακτῶδες τῆς συκῆς. τὸ τῶν δενδρων δακρυον.
SYN. Πιτυα, θυαρ, ταμισος.

Οπασσος, Ὁ οσσος.
Ουδ' ανδρεῶν ὁπόσοι λασιμβροτοί εσ' επὶ γαιη. Hom. M. 339.
Πᾶσαν, ὁτίσσιν επεσχε θυρὸς μενος,—Il. ψ. 238.
SYN. Ποσος, ἐσος, ἡλίκος πηλίκος, ὁς. ὁσατιος.

Οπόταν, Ὁππόταν, Ὁποτε, Ὁππότε.
Μηδ' ὁπόταν Τρωσι μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαηται. Il. υ. 316.
Οππόταν ισομορον—Ib. ο. 209.
—Οπότε Κρητηθεν ἱκοιτο. Ib. γ. 233.
Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ολυμπιοι ηθελον αλλοι. Ib. α. 399.
SYN. Οτε, ὁταν, εὖτε, ὁπηνίκα, ἡνίκα, ἧμος, πότε. επειδή.

Οποτερος.
Οππoτερός δέ κε νικησῃ—Il. γ 71.
SYN. Ποτερος. οποτεροσοῦν, εκατερος.

Οποτερωθεν.
Οππoτερωθεν Αχαιοὶ ορινομενοι κλονεονται. Il. ξ. 59.

Οππόθι. Vid. Ὅτι.
Οππόθι πιοτατον πεδιον Καλυδωνος—Il. ι. 573.

Οππιανος.
Οππιανος πελιδεσσιν ἁλιπλοα φῦλα συναφας,
Θηκατο πᾶσι νεοις οψον απειρεσιον. Ep. l. 4.

Οπυιτιος.
—Αλλ' εγωγ' Οπυντιος
Θυκ αν γενοιμην επὶ ταλαντῳ χρυσιῳ. Ar. Av. 153.

Οπους (πολις τῆς Λοκρίδος)
Τρηχειαν Οποεντα λιπών'—Orph.
Οθεν σιεφανων αωτοι
Κλυτὰν Λοκρῶν επαειρον-
τι ματέρ' αγλαοδενδρον. Pind. Ol. 9.

Οπλαλέος.
Ενθα φιλ' οπλαλέα κρεα εδμεναι,—Il. δ. 345.
SYN. Οπλὸς, εξοπλος, οπλανὸς. φρυκτὸς, ἑψαλέος.

Οπλανιη.
—Μεγας ερανος οπλανιαων. Ath. 4.

Οπλανιον.
Τετὶ δ' ὁρᾶτε τὸπλανιον ὑμῖν ὡς καλὸν. Ar. Pa. 801.
SYN. Μαγειρεῖον, οπλανεῶν, οπλανῖον, οπλαριον.

Οπλαω.
Ωπλησάντε περιφραδεως,—Il. η 318.
SYN. Ανθρακιζω, απανθρακιζω, ἑψεω, εξοπλαω, εποπλαω, κατοπλαω.

Οπλευω.
Πᾶσαν μεν γαρ γᾶν οπλευω. Ar. Av. 1061.
SYN. Οπιπλευω, αποβλεπω.

Οπλὴρ.
Οπλῆρας δε κατὰ σκοπιὰς ωτρυνα νεεσθαι. Od. ξ. 261.
SYN. Κατοπτὴς, εφοπλὴς, οπιτευτὴρ, θεατὴς, επισκοπος, κατασκοπος.

Οπλιρια,

Οπλητια, τα.
Ηφαιστε καλεοντος ὁπας επλησιε δομ. Call. 3. 74.
EXP. Τα ὑπερ τῆ ιδεῖν δῶρα.
Οπλομαι.
—Οφεσθαι λαμπρὸν φαος ηελιοιο Il. ε 120.
—Τάδε μεν Θεὸς οφεται. Soph. Ph 864.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω, κηδομαι.
Οπλός. Vid Οπλαλέος.
—Κρεες οπλὸν
Εν χειρεσσιν εθηκεν,—Od. π 444.
Σιδηρον οπλὸν εκ πυρὸς περισκελῆ, Soph An. 481
Οπυω, Οπυω
Ος ῥ' αναφανδὸν οπυε, πολὺν απερεισια ἐδνα. Il π 178.
Οσις σ' οπυσει.—Ar. A. 254.
SYN. Γαμεω. συνοικεω, (κατα νομον.)
Οπωπή.
—Οπως νυτησας οπωπῆς. Od. γ 97.
SYN. Οψις, προσοψις, βλεπος, δερξις. ωψ. —εντροπή.
EPITH. Αντιπορος, αγνωτὸς, αχαραχτος, αγνωτος, ακοιμητος. αυτοδιδακτος, αμεδὴς, αγανοφρων, αγαλλομενα, ασκαρδαμυκτος, αχραντος, ακορητος, αλλοπροσαλλος, αναυδὴς, αβελτὴς, απλανὴς, απιτος, αφραδὴς, αγελαστος, αμειδησασα, βλοσυρὰ, γοωμενη, γλαυκιωσα, δολερὰ. θεσπεσιος, ἰδέα, δυσμορφος, νοθη, ερωμανὴς, ερυσσα, ευφρασος, ευμενεσσα, ευκυκλος, θαλερὰ, ἱμεροεσσα, καθαρὰ, κακοτεχνος, λιποφρὴς, πολυδαιδαλος, πολυμορφος, πολυσπερὴς, πανδερκὴς, χαριεσσα, χαροπὴ, τροχαλὴ, φλογοεσσα, φρενοτερπὴς.—ἡδὺ μελι σταζουσα. Nonn.
Οπωπητήρ Vid Κατοπτης.
Νυκτὸς οπωπητῆρα, πυλησοκον,—Hom. M. 15.
Οπωρα.
Ος ῥα τ' οπωρης εσσιν'—Il. χ 27.
Ερμῆς δ' οπωρας ἑνεκ' εῦ θαρσει, πατερ. Aesc. Supp. 1022.
SYN. Φθινοπωρον.—ὠρη.—Θερος—σταφυλή.
EPITH. Αοινος, αγριοεσσα, ακεσσιπονος, αμπελοεσσα, αγλαοβοτρυς, αυτοτρεμνος, Βακχεια, Βακχιὰς, Διονυσια, βριθυσα, γλαυκὴ, ελη, οινὰς, ευοδμος, ευρραθαμιγξ. ευβοτρυς, ευυδρος, επομιος, μελισαγὴς, μελιρραθαμιγξ, πολυρραθαμιγξ. πολυδεσμος, ποικιλοβοτρυς, πυριχαυσος, λαθικηδὴς, ἱμεροεσσα, οινοποτης, νεκταρεα, θρασοεργὸς, φυλλὰς.
PHR. Ωρη οπωρινή.—
Η παλιν εσχατιησιν οπωρινοισι τροπῃσι,
Ηνίκα δῶμα τεθηλεν οπωρολογοιο γεωργοῦ. Opp.

Αλλη δ' ευαρατοιο περιτροπα χωρεοντος
Θαλλον ελαιηεντα λιτοτριχι δυσατο κοσμῳ.—
—Επει φθινοπωρις ευσα
Φυλλοχοους αιεμους απεκειραλο δειδρασι χαιτην. Nonn. l. 11.
Οπωρινος.
Ασερ' οπωρινῷ εναλιγκιον—Il. ε. 5.
Ως δ' ὁτ' οπωρινὸς Βορεας—Ib. φ 346.
—Και οπωρινον ομβρον. Hes. 672.
Οπωροφορεω.
—Χθὼ νιφοεις κρυμὸς οπωροφορει. Ep. l. 1.
SYN. Καρποφορεω.
Οπωροφορος
—Θῆλε δ' οπωροφορον. Ep. l. 3.
Οπως, Ὁππως
—Οπως ανταξιον εσαι. Il. α. 136.
Οππως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοι μαχεοιντο—Ib. 344.
Ουδέ τι πω ιδμεν ὁπως εσαι τάδε εργα. Ib. ζ. 252
—Οπως εξαρξω γὼ μολπάν. Eur. Tro. 148.
—Οπως θελει. Aesc. Pr 919
SYN. Ως, ὡσε, ἱνα, πῶς, πῆ —ὁτως.—καθά.

ΟΡΑΜΑ, Ορασις.
Υδρος δ' εξαπινης ανεφαινετο δεινὸν ὁραμα. Hom. B 81.
—Ακοὴ, και νὸος, και ὁρασις. Sibyl. l. 8.
SYN Οψις, προσοψις, συνοψις, οπωπὴ, δερξις, οπασια, θεαμα, θεὰ. γνῶσις.
Οραμνος.
—Χλοαυσα τεθηλότι βῶλος οραμνῳ Ep. l 7.
SYN. Κλαδίσκος, ακρεμων. πεταλον
Ορατος.
—Ὁθεν κεκέτι Νεῖλος ὁρατός. Theoc. 7. 114.
SYN. Λευσος, επλος.
Οραω.
Νυν δ' αλλυς μεν παντας ὁρῶ—Il. γ. 234.
Ιω, πανθ' ὁρων,—Soph. Aj. 379.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω.—ενθυμεομαι, θεωρεω.
Οργαζω.
—Πηλὸν διαδὺς οργασον. Ar. Av. 840.
SYN. Ανοργαζω, παροξυνω, οργαινω.—μαλασσω. αναδενω. ετοιμαζω.
Οργαινω.
Αλλ' κ γαρ—οργαινειν καλὸν
Γυναῖκα νεῶν εχησαν,—Soph. Tr. 561.
SYN Οργιζομαι, οργιζω, παροργιζω, ερεθιζω, χολω. ταρασσω.

Οργανον.
—Κλαῖε δ' οργανων ὁτε ψαυσειεν,—Ib. 922.
—Απαντων—κακῶν οργανον, τεκνον Λαρτιδ. Ib. Aj. 380.
Λαινεοις Αμειδονος οργανοις. Eur. Ph. 116.
SYN. Τευχος, σκευη, εργαλεῖον. εργον.
EPITH. Ομοθρεον Θεσκελον.
Οργανοπικτωρ. Vid. Μηχανικός.
Οργάς.
—Προς Ιδης οργάδας πορευεται. Ib. Rh. 282.
SYN. Αλσος.
EPITH. Ευαρατος, ευδοτρυς.
Οργαω.
Και μην οργῶ—Ar. Av. 462.
SYN. Επιθυμεω, σπαργαω, οιδαινω, κνιζομαι, κνησιαω.—ακμαζω.
Οργεών.
Ποταμῶ Καϊκω χαῖρε πρῶτος οργεών. Aesc. ap. Suid.
SYN. Οργιαν, θυτης. ἱερεύς.
Οργή.
Ουδεν, Κυρ'. οργῆς ασκωτερον, ἡ τον εχοντα Πημαινει. θυμῷ δειλα χαριζομενη. Theog. 1221.
SYN. Οργιλοτης, μῆνις. χολος, κοτος, μανια. τροπος, θυμός. εκδικησις.—το οξυθυμον. Eur.
EPITH. Αγριος, αλογιστος, ατεραμνος, απρονοητος. αμειλιχος. ασβαμαστος, ασατος. θαρσαλεα, θυμαλγης. ευαιθης μειλιχος, μεγαλητωρ, βαρυθυμος. πολυποικιλος, πολυωδυνος, παρακομος, τραχεῖα ὑποκαρδιος χαλεπή
PHR. Ζεσις αἱματος Theoc Τηκεδων κακή. Οργῆ δε φαυλη πολλ' ενεστ' ασχημονα. Eur.
Οργια, τα
—Μανιωδεος οργια Βακχε Theoc. 26 13.
—Ασημων οργιων μαντευματα. Soph. An. 1025
SYN. Ἱερα, μυηρια. Διονυσιακά
EPITH. Βακχια. Ευια. αμπελοεντα. νυκτιχορευτα, νυκτιφαῆ, παναρρητα, φιλοθυτα, φιλοκρητα. χρυσεα.
—Καὶ οἳ λαβον οργια κεῖνα
Δαιμονες ενναέται, τὰ μὲν ε θεμις ἄμμιν αειδειν. Apoll.
Οργιαζω. Οργιαω. Vid. Μυσιπόλος.
Οργιασαι. σῖησαί τε χορες,—Ap. 2. 909.
SYN. Οργιαζομαι, εποργιαζω, θειαζω, θυω, θυπολεω, επιτελεω, ἱερευω, καθιερευω.
Οργιας.
—Εν οργιασσιν ἑορταῖς Man. 4.
Οργιαφαντης. Vid. Τελεστη. Κερῆτες.

Οργιζω.
—Το γενος, ἡν τις οργιση
Το τῶν γεροντων εσθ' ὁμοῖον σφηκιᾶ. Ar. V. 223.
SYN. Εξοργιζω, παροργιζω, παροξυνω, οργαινω.
Ηδε θοως φλογοεντα νοον βαρυθυμον εγειρει. Apollin
Οργιζομαι. Vid. Απομνιω.
Μαινομεθα παντες ὁπόταν οργιζομμεθα. Philem.
SYN. Εξοργιζομαι, διοργιζομαι, παροργιζομαι.
Βαρυμηνις ενὶ φρεσὶ κειετο θυμός. Apollin.
Τῆ δ' αρα θυμὸς ορινετο ἶσος αελλη. Ap.
Οργιων. Vid. Οργεών.
Ους τινας ανθρωπους οργιόνας εισαγαγοιτο. Hom. A. 3 9
Οργυια.
Τὰ μεν ὁσον τ' οργυιαν εγὼν απεκοψα παρασάς. Od ι 325
EXP. Τα μετὰ των ιδιων χειρῶν μετρα.
Οργυιαῖος
Δερμα και οργυια κερα βοος—Ep. l. 6.
Οργυιοω.
Πεδαισι χαλκειησιν οργυιωσειεν. Lyc. 1077.
Ορεγμα.
Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ορεγματα. Aesch. Ch. 424.
Παρῃδων τ' ορεγμα. Eur. Ph. 318.
SYN. Προτασις ὁρμημα. βῆμα.
Ορεγω. Ορεγομαι Ορεγνυμι
—Τοωεσσιν εβαλετο κῦδος ορεξαι. Il λ. 79.
Ευχετο χεῖρ' ορεγων εις ουρανὸν αστεροεντα. Ib. ο 371.
—Ποτὶ στομα χεῖρ' ορεγεσθαι. Ib ω. 506.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φιλῃ προσατο χεῖρας ορεγνύς. Ib α. 351.
SYN. Παρεχω, εκτεινω, ανατεινω, επιβαλλομαι ορεχθεω. ορινομαι. ὁρμαω. κατασσω.
Ορεσσατης,
—Ουδὲ θῆρ' ορεσσατην
Τοξοις ενσειεν τοῖσδε—Soph. Ph. 978
SYN. Ορεσσιβατης. ορεσβατης, ορεσιφοιτης, ορεσιδρομος, ορεδρομος, ορεικος. ορεοχαρης, ορεπλανης, ορειτης, ορειτωρ, ορεστερος, ορεφοιτης, ορεφοιτος. ορεοπολος ορεσβιος, ορεσκῳος, ορεσσαυλος ορειαυλος, ορειος.
Ορεινόμος. Ορεινόμος.
Τον τ' ορεινόμον αγριων
Κενταυρων ποτὲ γενναν—Eur. Herc. F.
—Ταῦρόν ορειονομον. Ep. l. 6.

SYN.

S Y N. Ορειτρεφὴς, ορεσιτροφος, οριτρεφὴς, ορεσης, ορεσσιβοτος, ορεσσινομος, ερεθρεπλος, ορεσιθρεπλος, ορειβατης.

Ορειομανὴς. Vid. Κερῆτες.

Ορειοχαρὴς. Vid. Ορειβατης.

Θυ γαρ ορειοχαρης ω ξμας, αδ' ακρολοφιτας, Ep. l. 4.

Ορειδρομας, Ορειπλανὴς, Ορειπλαγκλος. Vid. Ορειβατης.

—Ελαφον ορειδρομον. Eur. I. A 1592.

Θηρσὶν ορειπλανεσσι λοχον περιοπλον επηξαν Αἰτόλοι αγρευτῆρες.—Tryph. 216

Νυμφαι' ορειπλαγκτοι. Ar. Th. 333.

Ορειτρεφὴς, Vid. Ορεινομος.

Δῦπον υποπλήξαντες ορειτρεφέος πολαμοῖο Tryp. 190.

Ορειος, Ουρειος.

Λοχρων ορειοι πρῶνες—Soph. Tr. 801.

Θηρων ορειων—Ib. Oed. C. 960.

Νυμφην τ' ερειαν περικαλλέα,—Hom. M. 244.

S Y N. Ορειὸς, ορειτης, ορεσέρος, ορειὰς, ορεσιὰς, ορειβατης.—τραχὺς. συνδενδρος.

Ορειτης, Vid Ορειβατης, Ορεινομος, Ορειος.

Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν αρηγόνα τικτεν ορειτην. Orph. L.

Ορειτύτος.

Αγραυλοι, γενεῆθεν ορειτυποι—Ep. l. 3.

Ορειχαλκος.

Ανθεμ' Ορειχαλκε χρυσοίτε τιμηεντος. Hom. V. 10.

—Κνημίδας ορειχαλκοιο φαεινῆ. Hes. α. 122.

Ορεκτός.

Αιχμηταὶ μεμαῶτες ορεκτῆσι μελησι Θαρσηκας ρηξειν δηϊων—Il. ϛ. 543.

S Y N. Μακρός.

Ορεσβιος, Nom pr.

—Και Ορεσβιον αιολομιτρην, Ος ρ' εν Υλη ναιεσκε μεγα πλουτοιο μεμηλώς, Il ε. 707.

Ορεσιβατης. Vid. Ορειβατης.

Κρατεῖ δε μιχαναις αγραυλε Θηρὸς ορεσσιβατα. Soph. An. 356.

Ορεσιγονος.

Νυμφαι ορεσιγονοι. Ar. R. 1385.

S Y N. Ορεσιγενὴς, ορειγενὴς, ορειος.

Ορεσσιδρομος, Vid Ορειβατὴς.

—Ορεσσιδρομε τε λατρειαν Μητρός,—Orph. 21.

Ορεσιτροφος. Vid Ορεινομος:

Βη ρ' ιμεν ὡστε λεων ορεσιτροφος—Il μ. 299.

Ορεσκοος, Ορεσκῶος Vid. Ορειβατης, Ορειος.

Ως εκπλεώς γε δαιτός εμ' ὀρεσκοος. Eur. Cyc. 246.

Ναι μην και θηρεσσιν ορεσκῴοισι λεοντα Δειδιε, και λαοῖσιν εοικοτα δαιμονι τευξω. Orph.

Ορεσσαυλος.

—Ορεσσαυλε ποσις αχῆς. Ep. l. 4.

Ορεσσινομος, Vid. Ορεινομος.

Αιγὸς ορεσσινομε,—Hes. α. 407.

Ορεσσερος. Vid. Ορειος, Ορειβατης.

—Βασιν θηρὸς ορεσσερε. Eur Hec. 1057.

Ορεσσης.

Τον ρ' Αγαμεμνονιδης τηλεκλυτὸς εκλαν' Ορεσσης. Od. ρ. 30

E P I T H. Αργεῖος, αλιπλοιντος, διος, ευπατριδης, Λακων, λευκοπας, μηχαννοφρων, μητροφοντης, μητροκτονος, τλημων.

P H R. Αγαμεμνων θαλος.—Κλυταιμνησρας τοκος —Θεομανεῖ λυσσῃ δαμεὶς. Eur.

Ορεσσιος.

Ειπερ τι κλαιεις τῶν Ορεσσιων κακῶν. Soph. El. 1123.

Ορεσιάς. Vid. Ορειος.

Νυμφαι ορεσιάδες,—Il. ζ. 420.

Ορεὺς, Ουρεύς.

Τοτὲ μέν γε βοῦς, γυνὴ δ' ορευς.—Ar. R. 292.

Ουρῆας μεν πρῶτον επωχετο.—Il. α. 5.

S Y N. Ημιονος, ασραβὴ. ὑποζυγιον.

Ορεχθεω.

Πολλοὶ μεν βοες αργοὶ ορεχθεον αμφὶ σιδηρῳ. Il. Ϡ. 30.

—Θαλασσαν εκ ποτὶ χερσον ορεχθεῖν. Theoc. 11. 43.

——Καί οἱ ορεχθει Θυμὸς εελδομενῳ σθηθεων εξ αἷμα κελασσαι. Ap. 2. 50.

S Y N. Ορεγομαι, ορινγαομαι, επιθυμεω. εφορμαω, κινεω, συνταραττομαι βρυχομαι. σπευω.

Ορεωτόμος.

—Υπο τῶν δηλων τε κ' ωρεωκομων: Ar. Th. 498.

S Y N. Ορεοκόμος, ασραβηλατης.

Ορθαγης.

—Τον πλανητην ορθαγην—Lyc. 538.

S Y N. Ξενος.—δαιμων Πριαπωδης.

Ορθευω.

Παρῆν τις αλλος, ὁς σον ωρθευεν δεμας: Eur. Or. 405.

S Y N. Ορθοω. ανακεφαζω.

Ορθιαζω.

Και ψυχαγωγοῖς ορθιαζοντες γοοις. Aesc. Per. 689.

S Y N. Ορθευω. ροθιαζω. θρηνεω. μαντευομαι.

Ορθια. (Adv)
Ενθα σ[ὰς] ὕσε δεκὰ μεγα τε δεινόν τε,
Ορθι' Αχαιοῖσιν,—Il λ. 11.
S Y N. Ορθιον, ορθως, μεγαλως, ανατεταμενως.
Ορθιος.
Οτ' ησθετ' ανδρὸς ορθιων κηρυγματων. Soph. El. 685.
—Ὡστε παντας ορθιας
Στῆσαι φοβῳ δεισαντας εξαιφνης τριχας. Ib. Oed. C. 1695.
S Y N. Ορθὸς, ευτονος, ὑψηλός. ασραβὴς, ορθοσαδὴς.
Ορθοβατεω. Vid. Επεμαδιος.
S Y N. Ακροβατεω.
Ορθοβαλος.
Γῆς ορθοβαλε Θεμιδος—Aesc. Pr. 18.
Ορθοδαης.
Ουδὲ τον ορθοδαῆ
Τῶν φθιμενων αναγειν
Ζεὺς αὖτ' επαυσ' επ' ευλαβειᾳ. Aesc. Ag. 1030.
Ορθοδικαιος,
—Και πολιν ορθοδικαιον. Ib Eum. 997.
Ορθοδικης.
—Και ορθοδικαν Γᾶς ομφαλὸν κελαδητε, Pind. P. 11.
Ορθοδοτειρα. Vid. Μοσαι
Ορθοεθειρος, Ορθοθριξ Vid. Κερανὸς.
Τορὸς γαρ φοβος ορθοθριξ Aesc. Ch. 30.
Ορθοκραιρος.
Εσθοντες κρεα πολλα βοῶν ορθοκραιραων Il. Δ. 231.
—Νεῶν ορθοκραιραων. Ib σ. 3.
S Y N. Ορθοκερως. ορθοκερατος. ορθοτριξ.
Ορθοκρανος.
Και τυμβον ορθοκρανον οικηας χθονὸς
Χωσαντες.—Soph. An. 1217.
S Y N. Ορθοπροσωπος. ορθοσαδὸς. ὑψηλός.
Ορθομαντεια.
Υπ' αυ με δεινὸς ορθομάντειας πονος
Στροβεῖ, ταρασσων φρομιοις εφημιοις. Aesc. Ag. 1225
Ορθομαντις. Vid. Τειρησιας.
Ορθονόμος.
Δαιμονες ορθονόμοι, Aesc. Eum. 966.
Ορθοπληξ.
Ως δ' ορθοπλὴξ πεφυκε καὶ δυσγαργαλίς. Ar. ap. Suid.
Ορθοπολις.
Ευωνυμων τε πατερων
Λαὸν, ορθοπολιν. Pind. Ol. 2.
S Y N. Ασυνόμος.

Ορθοπους.
—Ορθοποδος ὑπερ πανυ—Soph. An. 996.
Ορθὸς.
Στη δ' ορθὸς,—Il. Φ. 271.
Και τους μεν αλλους παντας ασφαλεῖς δρομους
Ωρθεθ' ὁ τλημων ορθὸς εξ ορθῶν δικρων. Soph. El. 744.
—Ορθὴν ελπίδα. Ib 965.
—Ορθῆς φρενος. Ib.—Oed. T. 536.
—Ορθὸν επος. Ib. 514.
S Y N. Σταδαῖος, ορθοσαδος.—εμπεδος. ἰθὺς. ευθὺς. αληθὴς ορθοφυὴς
Ορθοσαδὴ, al. Ορθοσας. (ἔδος πεμμάτος.)
—Εμπυρους ορθοσαδας. Eur. Hel. 554.
Ορθοσαδιος, Ορθοσαδιας.
Και κιμβερικ' ορθοσαδια,—Ar. L 45.
E X P. Χιτῶνες σῖατοὶ, συρτοί.
Ορθοσαδον.
Μετα δ' ερνεα τηλεθοωντα
Πολλὸν ὑπὲρ γαιης ερθοσαδὸν πεξοντο. Ap 4. 1426.
Ορθοσατης.
—Ὑπιος δὲ λαϊτης
Ορθοσατας εδ'ευσεν. Eur. Herc. F. 980.
Ορθοω, Ορθὲμαι. Vid Ορθὸς.
Εζετο δ' ορθωθεὶς·—Il Ε. 41.
Τυχη γαρ ορθοῖ και τυχη καταρρεπει,
Τον ευτυχὲντα τόν τε δυσυχὲντ', αεί
Και μαντις εδεὶς τῶν καθεστωτων βροτοῖς. Soph. An. 1172.
Ηνίχ' Οιδιπους ωρθο πολιν. Ib. 173.
S Y N. Ανορθοω, απορθοω, επανορθοω, εξορθοω, κατορθοω, ορθευω, αιωρεω διϊθυνω, διεπω. συμπρατ]ω.
Ορθρευω
—Τᾷ ματρὶ κατ' ευναν ορθρευουσα. Theoc. 10. ult.
S Y N. Ορθρευομαι, επορθρευω, εγρηγορεω.
Ορθρινὸν. Vid Ορθρος.
Η τρυζα ορθρινὸν ερημαιη ολολυγων. Arat. 948.
S Y N. Ορθρα, ὑπ' ορθρον, το ἑωθινὸν, πρωὶ, πρωϊαν, ἑωθεν.
Ορθριδιος,
—Τι γαρ σὴν ευνέτιν κῶ
Ουτως ορθριδιην πλασας εκ λεχεων ; Ep. l. 7.
Ορθριος.
Κυλληνης δ' αἴψ' αὖτις αφικετο δῖα καρηνα
Ορθριος, (al. αιθριος)—Hom. M 143.
S Y N. Ορθρινὸς, αιθρινὸς, ἑαθινὸς, ἑῶος, ὑπηοῖος, πρωϊνὸς, πρωῖος. αμφιλυκος, λυκαυγὴς.
Ορθρογοὴ, Vid. Χελιδὼν.

Ορθρολάλος.
Κερκίδας ορθρολαλοῖσι χελιδοσιν εικελοφωνας. Ep. l. 6.
SYN. Ορθροβοας.
Ορθρος. Vid. Αμφιλυκη, νυξ.
Ορθρ' ανισαμενος, ἱνα τοι βιος αρκιος ειη. Hes. ε 575.
—Ταχυ δ' ορθρος εγιγνετο δημιοεργός. Hom. M. 98.
EPITH. Βαθυς, ἱερὸς, σκιοεις, ροδοεδὴς, φαεσφόρος, σελασσφορος.
Αλλ' ὁτε δη ροδοιοις αμαρυγμασιν αγγελος ἠδὺς
Ακροφαὴς εχαραξε λιποσκιον ορθρος ὁμιχλην. Nonn.
Τῖμος δ' ἱερὸς ορθρος απ' ωκεανοιο ροαων
Αντολιας ηνοιγεν, επεσπετο δ' ηριγενεια
Ηδὺ φαος δνητοισι, και αθανατοισι φερεσα,— Orph.
Ορθων.
Ξεῖνε, Συρηκοσιός τοι ανὴρ τόδ' εφιεται Ορθων,
Χειμερινης μεθυων μηδαμὰ νυκτὸς ιοις. Theoc. Ep. 8.
Ορθωνυμος.
Ιλιῳ δε κῆδος ορθωνυμον—Aesc. Ag. 708.
Ορθως.
—Τὺπος ορθὼς κὰ κακῶς ειρημένον. Ar. L. 1037.
SYN. Αληθῶς. δικαιως, εὖ, ευεπηβολως, ἰθεως, καλῶς, ευαρμοστως, δεοντως, ωρισμενως, επικριδον, ευαγεως.
Ορθωτὴρ
Ουτω δ' Ιερωνι θεὸς ορθωτὴρ πελοι. Pind. P. 1.
Οριγανον, Οριγανος
—Πανακτειὴν τε κονιλην
Ην τε και Ηρακλειον οριγανον αμφενεπουσι. Nic.
Και βλεποντ' οριγανον (i. e. δριμύ) Ar. R. 616.
Οριγανοεις.
—Οριγανοεσσα τε χαιτη. Nic. Th.
Οριγιαομαι.
Ητοι ὁγ' ωριγνᾶτο νεοκλαστω τελαμῶνος Theoc. 24 44.
Εγχεσιν ησ' ελατης αυτοσχεδὸν ωριγνῶντο. Hes. α. 190.
SYN. Ορεγομαι, επιθυμεω. ορεχθεω.—διαμαχομαι.
Οριδρομια.
Τοσσον ὁσον σοφια χρεσσον οριδρομιας. Ep. l. 3.
Οριζω, Ὁριζομαι.
Ρῆνος απὸ ζεφυρω, Βιαδροιοδε ρεθρον απ' ηῆς
Γερμανων κρατερὰν γαῖαν ὁριζει ὁλην. Ep. l. 3.
—Ενθ' ὁριζεται
Βωμος τελη τ' εγκαρπα Κυναιθαιῖ. Soph. Tr. 241.
SYN. Αφοριζω, διοριζω, καθοριζω, περιοριζω, περαινω, περατοω, αποπερατοω, περιγραφω. τατῶ, διατἰθομαι. κρινω, κρινομαι. δοκιμαζω. καταλεγω. θεματιζω.
Οριμαλίς.
Ουδε γαρ κε δ' ακυλοις οριμαλίδες'—Theoc. 5. 94.
EXP. Τα ορεια μῆλα.
Ορινω
—Τοῖσι δε θυμὸν ενὶ σηθεσσιν ορινε. Il. 6. 142.
SYN. Εξορινω, διαχινεω. αναταρατῶ, διαταρασσω, παραιθυσσω, εξορμαω, ὁρμαινω, ορω, ορθυω, παροξυνω, διεγειρω. ὑφω.
Ορισμα Vid. Ὁρος (al. in seq ἑρισματα.)
Εως μεν ἔν γῆς ορῦ' εκεθ' ὁρισματα. Eur. Hec. 16
Οριτρεφὴς. Vid. Ορεσιτροφος.
—Καλαιροπά τε τριχηΐαν
Καββαλε, τὸν φορεεσκεν οριτρεφέος κοτινοιο. Ap. 2. 34.
Ορκανη.
Ποτὶ πολιν δ' ὁρκανη πυργῶτις. Aesc. S. T. 352.
Πενθεως ως εις σκοτεινὰς
Ὁρκανας πεσουμενος. Eur. B. 611.
SYN. Δικλυον, ἑρκίον, ἕρκος, ἑρκτή.
Ορκιον, τα Ὁρκια.
Ου μὲν πως ἁλιον τελει ὅρκιον—Il. δ. 158.
Ορκια πιστὰ ταμόντες—Ib. 6. 124.
SYN. Σπονδὴ, συνθεσια, αρθμὸς, ὁρκος.
EPITH. Δικαιον, κρυπτὸν.
Ορκιος.
—Ορκιος δέ σοι λεγω. Soph. An. 311.
SYN. Ενορκος, δικωμοτος, ὁρκωτὸς, ορκωμοτης.
Ορκος.
—Τελευτησέν τε και ορκον. Il ξ. 280.
SYN. Ορκιον, ορκωμοσια, ορκωμοσιον, δικωμοσια ορκωμα, μυστηριον.
EPITH. Αλιτρος, αρρηκτος, απατηλιος, γαμηλιος. γερσιος, δολιος, δεινὸς, μεγας, καρτερὸς, πελωριος, ολεσηνωρ, ὑπερβασιος, ὑπερβιος, ψευδωμοτος.
—Επικλοπος ορκος ερωτων. Nonn.
Ορκοω. Vid. Ομνυμι.
—Ουδ' ωρκωσ' εγώ. Ar. Th. 282.
Ορκωμα Vid. Ορκος.
Τοῖς τάμὰ παρβαινουσι νῦν ὁρκωματα. Aesch. Eum. 771.
Ορκωμοτεω.
Το λοιπὸν εις ἁπαντα πλειστην χρονον
Ορκωμοτησας, Ib. 767.

Ορχωμοτος.
—Ἐνθα Τερμιεὺς
Ὁρκωμοτης ετευξεν αφθιτες ἑδρας. Lyc. 707.
SYN. Ορκωμοτικός.
Ορμαδιος. Vid. Βακχος.
Ορμαθός.
Θὲς ὁρμαθὰς ερωτων. Anac. 32. 11.
—Επὶ κέ τις αποπεσησιν
Ορμαθῦ εκ πετρης—Od. ω. 7.
SYN. Συνδεσμος. σῖριχος. εἱρμός. ογμός.—φωλεός —συνταξις, συναφεια, συνεχεια.
Ορμαθω. Vid. Ορμαω.
Τινος αγαλματων ἱκέτις ορμαθω; Eur. Andr. 859.
Ορμαινω.
—Πολλὰ φρεσὶν ὁρμαινοντα. Il. κ. 4.
SYN. Ανασκοπεω, ενθυμεομαῖ, διατιθεμαι, εφισημι ερεω, μαιμαω προχειριζω, σφαδαζω. φροντιζω ὁρμαω.
Ορμασειρα. Vid. Αθηνη.
Ορμαω,
Ορμησεν πεδιοιο διωκειν ορνεον αλλο. Il. ν. 64.
SYN. Εξορμαω, παρορμαω, ανορμαω, ορνυμι, ερμαθω, ὁρμαινω, καταφερομαι, επιφερομαι, εκλυσσαω, επεσσυμαι, ροθεω. βυλευομαι.
Ορμαομαι.
Φευγειν ορμησωνται επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Il. Φ. 511.
Ειπερ προς αλλε δαμαθ' ὡρμηθης ξενε. Eur. Al. 1050.
SYN. Επειγω, ετοιμαζω, παρελαυνω, προκαινω, ορεω.
Ορμενίδαι.
Ηνθον Ιτωνιάδος μιν Αθαναιας επ' αεθλα
Ορμενίδαι καλεοντες,—Call. 6. 76.
Ορμενος, Nom. pr.
—Και Ορμενον, ηδ' Ὀφελεσην. Il. Φ. 274
Ορμενος.
Αγριος, ηὔτε πῦρ, το τ' επεσσυμενον, πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαισνης φλεγεθει—Il ρ 738.
SYN. Ορμωμενος, διεγειρομενος.
Ορμεω
Ακταῖσιν ὁρμεῖ,—Eur. Or. 55.
SYN. Προσορμεω, εφορμεω, εφορμιζομαι, καταπλεω, παραβαλλω, λιμενιζω, ὁρμιζω.
Ορμή.
—Μιννυθα δ' οἱ γενεθ' ὁρμή. Il. Δ. 466.
SYN. Ορμημα, οιμημα, αικὴ, ευθυμια, επιθυμια, ετοιμασια. εφεσις, ορεξις. επιβολὴ, εμβολή. κινησις. βυλή τιμή.
EPITH. Αδιακριτος, απατηλὸς, αθεος, αγριος, ασπετος, αεσιφρων, ακοσμος, αλογος, αντιξοος, αυτοσσυτος, αφειδὴς, ζαμενὴς, λαβρος, πυρια. θεοδιφὴς, κραιπνὴ, εναγωνιος, νοεμφορος, ενυβολος, περιμηκετος, δολιχοσκιος, δυσμαχος, μελεα, τροχαλή.
PHR.—Και νηῶν ευδρομος ὁρμή.
—Νηῶν πελαγοδρομος ασατος ὁρμή. Orph.
Ηελιε ακαμαντος αειδρομος ὁρμή Cyr.
—Και απηνεα χειματος ὁρμήν.
—Δυσαέα χειματος ὁρμήν. Opp.
—Δυσαντεϊ κυματος ὁρμή. Mus.
—Τυχης ἑτεροτροπος ὁρμή. Ep. l. 4.
Τυφλὴν, ιθυκελευθον, εχων αντωπιον ὁρμήν. Non.
Ορμημα.
Τιτασθαι δ' Ελενης ορμηματα τε σοναχας τε. Il. Γ. 356.
SYN. Αρπαγὴ, ενθυμημα, μεριμνημα, ὁρμή.
Ορμιὰ, Ορμιά
Η δη δε καμονθ' ορμιὰν τεων μέ τις
Ανειλετο,—Eur. Hel. 1631.
Ορμιὴν ιππειον, εὐσροφον αγρωσσοι. Opp αλ. 3.
Ορμειαὶ, κυρτοι, και εκ σχοινων λαβυρινθοι. Theoc. 21 11
SYN. Σχοινον (λεπτὸν.)
EPITH. Πολυαγκιστρος, δολιχή.
Ορμιηδολος.
—Ὁ Καπασος—ορμιηδόλος, Ep. l. 6.
SYN. Δικτυβόλος, αλιευὺς, γριπεύς.
Ορμιζω.
Τψι δ' επ' ευναων ορμισσομεν,—Il. ξ. 77.
Νῆα μὲν ορμισαμεν κοῖλον σπεος εισερυσαντες. Od. μ. 317
SYN. Ενορμιζω, εφορμιζω, καθορμιζω, προσορμιζω, ὁρμεω.
Ορμιον
Καρφεἀθ' ορμιοιο—Nic.
Ορμοδοτὴρ.
—Και ὁρμοδοτῆρι Πριηπῳ. Ep. l. 1.
Ὅρμος
—Τὴν δ' εις ὅρμον προερυσσαν ερετμοῖς. Il. α. 435.
SYN Λιμην, ὁρμητηριον, καταγωγιον.
EPITH Ανυμαντος, ἁλιγειτων, γλυκὺς, ευπλοος, ευτρηρων, επισροφος, επιδρομος, ναυλοχος, πολυπειρων πολυηρατος, κοίλος, σλενοπορος.
Ορμος
Ορμον δ' Ευρυμαχῳ πολυδαιδαλον αυτίκ' ενηκε
Χρυσεον, ηλεκτροισιν εερμένον, ηελιον ὡς. Od. σ. 294.
—Υποσχομεναι μεγαν ὁρμον
Χρυσειοισι λινοισιν εερμενον, εννεαπηχυν. Hom. A. 103.

Ορμοι

Ορμοι δ' αμφ' ἀπαλὴ δειρὴ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοὶ, χρυσειοι, παμποικιλοι· ὡς δε σελήνη
Στηθεσιν αμφ' ἀπαλοῖσιν ελαμπετο, θαῦμα ἰδεσθαι Ib V. 88.
SYN Ορμίσκος. κλοιὸς, καθορμα, καθορμιον, περιτραχηλιον, περιδερὶς, περιδέραιον, περιαπλον, ἰσθμιον, δειροπεδη.
PHR Περιτραχηλιος, επιτραχηλιος, περιαυχενιος κοσμος.
EPITH. Εὔχρως.
Ορνεον. Vid. Ορνις.
—Διωκειν ορνεον αλλο. Il. ν. 64.
Ορνιθαρχος
—Ουδὲ συμβολον
Επεβαλεν ορνιθαρχος οδὲ σοι παρών. Ar. Av. 1215.
Ορνιθειος.
—Κρεα τ' ορνιθεια γε κιχλᾶν. Ib. N. 338.
SYN. Ορνιθεος, ορνιθιος. αλεκτρεικος, αλεκτορειος.
Ορνιθευτὴς.
Πᾶς τις εφ' ὑμῶν ορνιθευτὴς. Ib. Av. 526.
SYN. Ορνιθαγρευτὴς, ορνιθοθηρας, ἰξευτὴς.
—Και τανυες ορνιθας απ' ἠέρος ερυσασθαι. Op.
—Και ορνιθων τροφοποιὸς. Man.
Ορνιθιας.
—Ωσπερει χεμὼν—Ορνιθιας—Ar. A. 877.
Ορνιθογονος.
Δια τὸ τὰς ορνιθογόνου ομμα
Κυκνοπλεγον καλλοσυνας
Λιδας σκυμνε—Eur. Or. 1393.
Ορνιθοθήρας Vid. Ορνιθευτὴς
—Ορνιθοθηρα τετωϊ. Ar. Av. 62.
Ορνιθομανεω
Ορνιθομανεν δ' ἔτω περιφανῶς—Ib. 1289.
Ορνιθοπαις.
Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Lyc. 731.
SYN. Ορνιθοφυὴς.
Ορνιθοπεδη
Ἐξ ορνιθοπεδας ωδὴς ερημοφιλος. Ep. l. 1.
Ορνιθοσκόπος. Vid. Οιωνισὴς.
Εις γαρ παλαιὸν θᾶκον ορνιθοσκόπον
Ἰζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οιωνε λιμήν. Soph. An. 1011.
Ορνις.
Οι δ' ὡς ἓν εἰδον ὅτ' αρ' εκ Διὸς ηλυθεν ορνις. Il. Θ. 251.
SYN. Οιωνὸς, ορνεον. πτηνὸς, πτερωτὸν.
EPITH. Αεριφοιτης, αερσιπετης, αερσιποτητος, δῖπετης, αιόλος, αιολομορφος, αελλαεσσα, δεξιος, κακὸς, ευπλεγος, μελανοπλεγος, ταννυπλερυξ, ταννσιπλεγος, ταννσιπλεριξ, πειρια, λιγυρὰ, ταυχηλὶς, κῦφος, φοινικολοφος κατοικιδιος.
PHR. Ορνιθων, πετεηνων εθνεα. Hom.
Θεοπροπος ορνις ερωτων. Nonn.
Και Μοισᾶν ορνιχὲς, ὁσοι ποτὶ Κῖον αοιδὴν
Αιτια κοκκυζοντες, ετωσια μοχθιζοντι. Theoc.
Ορνιχολοχος.
—Αροτατ', ορνιχολοχῳ τε,—Pind. Isth. 1.
Ορνυμι, Ορνυω.
Αλλὰ σύ γ' ορνυθι τᾶτον—Il. ζ. 363.
Ορνυον ενδον εόντες αμυνασθαι περὶ πηῶν. Ib. μ. 142.
SYN. Ορμαω, παρορμαω, ερμαινω.
Ορογκος.
Υρκυνιε δρυμοιο παραθρωσκοντες ορογκες. Dion. 286.
EIXP. Η τᾶ ορες εξογκωσις και ανατασις.
Οροδαμνίς.
Τοι δε ποτὶ σκιεραῖς οροδαμνισιν αιθαλιωνες
Τετλιγες λαλαγειῦντες εχον πονον.—Theoc. 7. 138.
SYN. Οροδαμνος, κλὼν, κλαδος, κλαδίσκος. βλασημα. ερπὶξ.
Οροθυνω.
—Τον δ' οροθυνεν. Il. κ. 332.
SYN. Εξοροθυνω, ερεθιζω, ταρασσω, θαρρυνω, διεγειρω, προτρεπω, ὁρμαω, παρορμαω, ορινω.
Οροκτυπος.
Βρεμει δ' αμαχετε
Δικαν ὑδατος οροκτυπε. Aesc. S. T. 85.
Ορόντης.
—Προμαχοισιν επεδραμε θερμὸς Οροντης
Αρεος αμωων διερυὲς θερος· οδὲ τις ετλη
Τοσσατιε προμαχοιο μενειν αντιζοον ὁρμὴν.—
—Αελλαεντι δε ταρσῷ
Γαμβρὸς ερεπλειητος εμαινετο Δηριαδῆος. Nonn. l. 17.
Οροντης. Nom. Fl.
——Υγρὸς Οροντης
Ασπετος, Αντιοχοιο μεσην διὰ γαῖαν ὁριζων. Dion. 920.
Ασσυριος—ευρυρεεθρος Οροντης. Nonn.
Ορος, Poet. Ουρος.
—Υπὸ Κυλληνης οροε αιπύ. Il. β. 603.
Ουρεος εν βησσης—Ib. ξ. 397.
SYN. Βενὸς πρωὼ, λοφος.
EPITH. Αιπεινὸν, ακροπολον, ακριτόφυλλον, αζαλέον, αβατον, αιγινόεν, αγχιαλον, ακροτομον, ακρον, απροσιτον, ασκιον, ανθοκομον, Αρκτῶον, βοτανηφορον, βαθυδενδρον, βησσηεν, εκταδιον, ευρυβατον, βαθυκρημνον, δασυφυλλον,

λον, ευδενδρον, ζαθεον, ηγαθεον, ηχηεν, ηλιβατον, μακρὸν, κλειτὸν, νεσσιδες. καταὸν, νιφόεν, λευκὸν, ἱερὸν, μακουχεν. οιοπόλον, λιπαρὸν, καρποφόρον, δενδρῆεν, οκρυόεν, παιπαλόεν, περιμήκες, πευκήεν, πολυδοτειρον, σκιόεν. τραχὺ, ταυφυλλον, ὑψικαρηνον, ὑλήεν, ὑψηλὸν, ὑψιλοφον, φορβαῖον, φλογερὸν, πῖον, δενδροκομον, καλλικομον, ὑψικομον, ερσῆεν, πολυανθὲς, τριχαρηνον, αριπρεπὲς, ευοσιφυλλον, μεγα, χλωρὸν, καλὸν, ηνεμόεν Ερμαῖον. φυλλήιον ωγυγιον.

PHR. Εσκεν ορος θαμνοισι περισκεπές—Call. Τῶτο δε Νηριτὸν εσιν ορος καταειμενον ὕλη. Hom. Ουρεσιν αμφοτεροισι περισκεπεεσσιν ερυμνόν. Dion.

Τειχει προς αἴθρην κρᾶτα πολυδεμων λέφος. Lyc. Δενδροκομων ορεων λασιαυχενες ακραι.

—Ορεων αιπηνὰ καρηνα. Apollin.

Ὄρος, Ουρος, Ὄριον.

—Ουρον αρειη. Il. φ. 405.

Εν ιδιοις ὁριοις—Man. 4. 177.

SYN. Ὁρισμὸς, ορισμα, ὁροθεσια, τερμα, περας. τελος. διορισμός. ατραπός.

Ορὸς, Ουρὸς, pro Ορός

Καί κεν ορὸν πινων,—Od. ρ 225.

Ορος

—Επὶ χρυσῶν ορων. Ar. A. 82.

SYN. Αμίς.

Ορυω.

—Πρὸς ρα πλαταιτισον ορυρεν. Il. β. 310.

SYN. Ενορυω, επορυω, ανορμαω, ὁρμαομαι, ανερχομαι.

Οροφὴ.

Τψοθεν εξ οροφῆς (al. εκ κορυφῆ.) Od. χ. 298.

SYN. Οροφος, ιροφωσις, οροφωμα, δοκωσις, ξυλωσις, στεγη, στεγος, τεραμνον, σανιδωμα, καταστεγασμα, πετευρον, φατνωμα. κεραμος, τεγη—κορυφὴ, ακρον.

Οροφος.

Λιχνήειτ' οροφον λειμων'θεν αμησαντες. Il. ω. 451.

SYN. Οροφὴ, αυλὴ. (εἶδος καλαμε προς τὴν οροφὴν επιτηδεια)

Οροφηφαγος.

—Οροφηφάγον ἀψαμενον πῦρ. Ep. l. 1.

Οροφηφόρος.

Εισθεν αεξηθην οροφηφόρος—Ep. l. 4.

Οροφιας.

Τπο τῶν κεραμίδων Ηλιασὶς οροφιας. Ar. V. 206.

Ορπηξ.

Ταμνε νεας ορπηκας,—Il. φ. 38.

SYN. Κλαδος.—ὑσπληξ, κεντρον.

EPITH. Αμπελοεις, ευθαλὴς. καμπύλος καλλιφυτος, δαφνινος, ταναὸς, χλοερὶς.

—Τοι δ' εκεχυντο

Ορπακες βραδυλοισι καταβριθοντες ερασδε. Theoc.

Ορροπυγιον.

Κατα τὸ σλομ' ᾠδειν. ἡ κατὰ τέρροπυγιον. Ar. N. 158.

Ορρὸς.

Ἐγω δέ τ' αλγεῖν αρχομαι Τον ορρὸν—Ib. B. 224.

SYN. Πυγὴ πρωκτός.

Ορρωδεω.

—Ορροδῶν θανεῖν. Eur. Hec. 767.

SYN. Εκφοβεω, περιφοβεμαι, φριτσω, φοβεομαι, δειδω, εκπλησσομαι, ὑποπτησσω, ὑποτελλομαι.—απορεω. μαινομαι.

Ορρωδια.

—Αλλ' εισω φρενῶν

Ορρωδια μοι, μή τι βυλευσης κακὸν.—Ib. M, 317.

SYN. Δεῖμα, δεος, φοβος, πτοια, πτοιησις, πτοιησις, πτυρμὸς, φρικὴ, καταπληξις, ὑποπτηξις.—ευλαβεια. αποριa.—αγωνια, πλακισμός.

Ορσικλυπος.

—Και πυρπαλαμον βελος

Ορσικλυπε Διός—Pind. Ol. 10.

Ορσιλοχος.

—Ορσιλοχον πολεεσσ' ανδρεσσιν ανακλα. Il. ε. 546.

Ορσινεφης. Vid. Ζευς.

Ορσοθυρα.

Ορσοθυρη δέ τις εσκεν εὐδμητῳ ενὶ τοιχῳ. Od. χ. 126.

EXP. Τψηλη θυρα—αμφιθυρον. παρασας. κιγκλὶς.

Ορσολοπευω, Ορσολοπεω.

Η με βιων ἐνεχ' ὧδε χολόμενος ορσολοπευεις. Hom. M. 303.

Κακ μαντις αγαν ορσολοπεῖται

Θυμὸς εσωθεν. Aesc Per. 10.

SYN. Ταρασσω, αναταρατω, διαταρασσω, διαπολεμεω, θορυβεω.

Ορσολοπος.

Ορσολοπος μεν Αρης—Anac. 116.

Ορσομαι. Poet.

Ὀρσεο Λαομεδοντιαδη—Il. γ. 250.

SYN. Ανισαμαι. αναϊσσω.

Ορσοτριαινης. Vid. Ποσειδαων.

Ορσοτριαινα δ' επ' Ισθμον πεντιαν

Αρμα θοον τανυεν. Pind. Ol. 8.

Ορταλιχος.

Ορταλιχος.
Ουδ' οπότ' ορταλιχοι μινυροὶ ποτὶ Κοῖτον ὀρῶεν. Theoc. 13. 12
SYN. Ορταλιχευς, νεοσσός.—αλεκτωρ.
Ορτιλοχος.
Οικῷ εν Ορτιλοχοιὸ δαιφρονος—Od. ρ. 16.
Ορτυγια.
Ορτυγιης καθυπερθεν, ὁθι τροπαὶ ηελιοιο. Od. ο. 403.
Ορτυξ.
—Μειδιας δ' εκει
Ορτυξ εκαλειτο· και γαρ ἦκεν ορτυγι
Υπὸ σθυφοκομπῳ τὴν κεφαλὴν πεπληγμενῳ. Ar. Av. 1298.
Ορτυγες οικογενεῖς—Ib.
Ορτυγομητρα.
Και Λητοῖ Ορτυγομητρα. Ib. 871.
Ορυγμα.
Σε τὴν ορυγμα δεινὸν ἡμιλλημενην—Eur. Hel. 553.
SYN. Κατορυχὴ, κατασκαφὴ, βοθρος, διωρυξ διωρυγμα, διωρυχὴ, σκαμμα.—σκαπανη, σκαλευμα.
Ορυκτός.
Ἱπποι δε ρεα ταφρον ὑπερθορεονται ορυκτήν. Il. θ. 179.
SYN. Σκαπτός.
Ορυμαγδός.
—Πολυς δ' ορυμαγδὸς ορωρει. Il. ε. 810.
SYN. Θορυβος, κλυπος, ταραχος, κραυγή.
EPITH. Αζηχης, αἱματοεις, αργαλεος, νεχυεις, σιδηρεοις.
Ορυσσω, Ορυτ∫ω.
Εκτοσθεν δε βαθειαν ορυξομεν εξυθι ταφρον. Il. η. 341.
SYN. Διορυσσω, εξορυτ∫ω, κατορυσσω, λακκιζω, εκχοϊζω, σκαπτω, ταφρευω. γλυφω.
Ορφανευω.
—Τεκν' ορφανεῦσαι τἀμά. Ib. Alc. 163.
Ερημος οἶκος και τεκν' ορφανευεται. Ib. Hipp. 847.
SYN. Ορφανιζω, ορφανοτροφεω, επιτροπεω. απορφανιζω.
Ορφανευμα, Ορφανια.
—Προταρβων ὀρφανευμ' εμῶν τεκνων. Eur. F. 546.
Μητ' εν ὀρφανιᾳ πεσωμεν Στεφανων. Pind. Isth. 8.
SYN. Ερημια.—απαιδια, ατεκνια, χητοσυνη.
Ορφανιζω.
Ορφανιζει μεν κακὰν
Γλῶσσαν φαεννᾶς οπός. Ib. Pyth. 4.
SYN. Απορφανιζω, ερημεω.—ορφανευω.
Ορφανικος, Ορφανιος.
Μη παῖδ' ορφανικὸν θεις χηρητε γυναῖκα. Il. ζ. 432.
Ορφανιον κλαιω γῆρας οδυρομενη. Ep. l. 3.
Ορφανὸς, Ορφανή.
Ος τε τεν αφραδιης αλιτραινεται ορφανὰ τεκνα. Hes. ε 328.
—Αι δε λιποντο
Ορφαναὶ εν μεγαροισι—Od. υ. 68.
SYN. Ορφανισκός. χῆρος. ανηβος.—χηρα.
Ορφευς.
Πρῶτά νυν Ορφῆος μνησωμεθα, τόν ῥα ποτ' αυτὴ
Καλλιοπη Θρηϊκι φατιζεται ενιηθεῖσα
Οιαγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος αγχι τελεσθαι·
Αυτὰρ τὸν γ' ενεπουσιν ατειρέας ὀρεσι πετρας
Θελξαι αοιδαων ενοπῇ, ποταμῶν τε ρεεθρα. κ. λ. Ap. 1. 23.
EPITH. Θρηϊξ, Θρηικιος, ενδυμος, χρυσολυρης.
PHR. Εὖς παις Οιαγροῖο. Apoll.
Εξ Απολλωνος δε, φερμικτὰς αοιδὰν πατηρ,
Εμολεν ευαινητος Ορφεύς. Pind. Pyth. 4.
Ει δ' Ορφεως μοι γλῶτ∫α και μελος παρῆν Eur.
Ορφεὺς μεν γαρ τελετας δ' ἡμῖν κατεδειξε,— Arist.
—Ως Ορφεϊ προσθεν εδωκεν
Αδεα φορμιζοντι παλισσυτον Ευρυδικειαν. Mosc.
Ταιναρον πνικ' εβην σκοτιην ὁδὸν, αἴδος ισω
Ημετερῃ σισυνος κιθαρῃ δι' ερωτ' αλοχοιο, κ. λ. Orph. 41.
Καλλιοπης τε και Οιαγρε κῦρος φιλος—Ib.
Ορφναῖος, Ορφνιος.
Νυκτα δ' ορφναιην—Il. κ. 83.
Ευαγγελε φανεντος ορφναιε πυρός. Aesc. Ag. 21.
Ορφνιος, δολοεργος, ανεσιος,—Man. 4. 57.
SYN. Ορφνος, ορφνιος, ορφνωδης, δνοφερὸς, σκοτεινός. νυκτερινός.
Ορφνη.
—Δολιχὴ επεμαιετο παντοθεν ορφνη. Orph. 119.
SYN. Αχλυς, σκοτια ζοφος. νύξ.
EPITH. Αεικὴς, αλαωπις, αμιδρωτος. αστεροομματος, αχλυοεσσα, αμιδρομις. ασπετος, γαμοσολος, δυσειδὴς, διοσερὰ, κελαινος, λιποσεξυὴς, νηχυτος. νυκτερος, νυκτερινος, νυκτιφοιτος, θαλαμηπόλος. μελαναυγὴς. γρᾶ, ολοὴ, φθισιμβροτος, σκοτερά.

Ὀρφος, Ὀρφισκὸς.
—Καὶ ὠμοφάγων γένος ὀρφῶν. Opp.
—Ἡ ὀρφὼν ἑναλον γένος—Ath. l. 7.
Καὶ Αἰολίην ὀρφίσκον, Ib.

Ὀρχαμος.
Τῶν—ἦρχ Ἄσιος ὀρχαμος ἀνδρῶν. Il. Ϛ. 837.
SYN. Ἡγεμὼν, ἔξαρχος, ἀρχός.
EPITH. Ἀλκιμος, δουρισσόος.

Ὀρχατος.
Ἐκτοσθεν δ' αὐλῆς μεγας ὀρχατος ἀγχι θύρῃων
Τετραγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτερωθεν.
Ἐνθα δὲ δενδρεα μακρα πεφυκει τηλεθοωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαοκαρποι,
Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθοωσαι· Od. η. 112.
SYN. Δενδρὼν, ἀλωά. παραδεισος ὀρχος, ὄγμος.
EPITH. Ἀμπελοεις, πεμοεις.
—Πέλας δέ τις ὀρχατος αὐλῆς
Ἀμφιλαφὴς, δροσοεντι φυτὸν εδαρυνετο καρπῷ. κ. λ. Nonn. l 3.

Ὀρχεω.
Ἐκ των ἀελπτων μᾶλλον ὠρχησε φρενας. Ath. l. 11.

Ὀρχεομαι.
Ἀλκινοος δ' Ἀλιον καὶ Λαοδαμαντα κελευσεν
Μονὰξ ὀρχησασθαι, ἐπεὶ σφισιν κτις ἐριζεν. Od. θ. 371.
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἐχουσαι. Hom. A. 196.
SYN. Ἀλλομαι, διασκομαι, βακχευω, πηδαω. σκιρταω ἀναχορευω, χορευω.—κινεομαι.
Ἐμμελέως ἀραβησι σὺν ποδὸν ῥησσωσι ποδεσσιν. Ap
Ἀσιατος ἑλικοεντι ποδῶν βακχευετο παλμῳ
Κομπύλον ἰχνος ἑκαμψε ποδων ἑλικωδεϊ ταρσῷ.
Δεξιον ἐκ λαιοῖο μετηλυδα ταρσὸν ἀμειβων. Nonn.

Ὀρχηθμὸς, Ὄρχημα, Ὀρχησμός.
—Δαημονες ὀρχηθμοῖο. Od. θ. 263.
Νυσσια Κνωσσια ὀρχηματα
Αὐτοδαῆ ξυνὸν ἰαχῆς. Soph Aj 709.
Ὀρχησμοις ἐπιχοροις ποδός. Aesc. Eum. 373.
SYN. Ὄρχησις.
EPITH Ἀμυμων, πολυγηθης, ἱμεροεις, φιλοπαιγμων.

Ὀρχηστὴρ, Ὀρκηστὴς.
Κῆρυκες δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ φορμιγγές τε βοὴν εἶχον—Il. σ. 494.
Ψευσαίτ' ὀρχησαί τε, χοροιτυπίῃσιν ἀριστοι. Ib. ω. 261
Ὀρχηστης, Νιοβης ἐμπνοον ἀρχετυπον. Ep. l. 2.

SYN. Χορευτὴς, φιλοχορημων.

Ὀρχηστύς.
Μολπήτ', ὀρχηστύς τε, τὰ γαρ τ' ἀναθηματα θαιτός. Od. α. 152.
SYN. Ὀρχηστικὴ, ὀρχηθμός.

Ὀρχομενος. (ἐν τῇ Ἀρκαδιᾳ)
—Καὶ Ὀρχομενον πολυμηλον. Il. Ϛ. 605.

Ὀρχομενος. (ἐν τῇ Βοιωτια)
—Καὶ Ὀρχομενον Μινυειον. Ib. 511.

Ὀρχος.
Ἐνθα δὲ κοσμηται πρασιαὶ παρὰ νηατον ὀρχον
Παντοῖαι πεφυασιν, ἐπηετανὸν γανοωσαι. Od. η. 127.
—Ὀρχες δέ μοι ὡς' ὀνομηνας
Δωσειν πεντηκοντα, διατρυγιος δὲ ἑκαστος. Ib. ω 340
SYN. Κῆπος. η ἐπι σ|ιχον φυτεια τῶν ἀμπελων

Ὁρω Ὁρωρω.
Νῆσον ἀιὰ σ|ρατον ὠρσε κακὸν—Il. α. 10.
—Βοὴ δ' ἀσβεστος ὀρωρει. Ar. Pa. 1286.
SYN. Διεγειρω, ὀρινω, ὀρθυνω. ἐγειρομαι. ἀναστεροματι. ἀιορω, ἐξορω, ἐνορω, ἐπορω.

ΟΣΑ'ΚΙ, Poet. Ὄσσακι
Ὀσσάκι γαρ κυφὸν ὁ γερων πιειν μενεαινεν
Τοσσάχ' ὑδωρ ἀπολεσκετ' ἀναβροχον—Od. λ. 584
SYN Ὀσάκις, ὁπποσάκις, ποσακις. ὁσαχῶς.

Ὀσατιος, Ὀσσατιος. Vid. Ὁποσος, Ὅσος.
Ὀσσατιόν τε καὶ οἷον ἀπωλεσε λαὸν Ἀχαιων. Il. ε 758.

Ὀσημεραι
Καὶ μην προτῆ γ' ὀσημεραι.
Ἐπι τὴν θυραν ἐβαδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμὴν. Ar. Pl. 1007.
SYN. Ἐπ' ἡμαρ. καθ' ἡμεραν.

Ὁσια.
—Οὐδ' ὁσια κακὰ ραπτειν ἀλληλοισιν. Od. π. 423.
Οὐχ ὁσια μαινεσθαι ἐπ' ἀνδρασιν εὐχεσθαι· Ib χ. 412.
SYN. Θεμις, ὁσιοτης, εὐλαβεια.—κηδεια.

Ὁσιευω, Ὁσιοω
Οὗτος γάρ σε καθαρμὸς—ὁσιευσει. Lin.ap.Stob.
Φυγαῖσι δ' ὡσιωμ,—Eur. Or. 513.
SYN. Ἁγνιζω, καθαιρω, ἀφοσιοῦμαι. ἐξοσιοω.

Οσιος.
—Βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι Hom XL. 6.
—Ει μεν ὁσιά σοι παθεῖν δοκῶ. Eur. Hec. 787.
SYN. Αγιος, καθαρὸς, δικαιος, ευσεβὴς. εντιμος. μεγας.
Οσῖρις.
—Και Οσιριδος ἱερὰ χυτλα· Orph. 32.
—Μεμφιτης τρομος. Lyc. 1294.
Οσμή.
—Μη βαρυνθῶσιν κακῆ
Οσμῆ πρὸ τῦ θεοντος'—Soph. Ph. 912.
SYN. Οδμή.—ευωδια—δυσωδια.
Οσον,
Τοσσον τις τ' επιλευσσει ὁσον τ' επὶ λᾶαν ἱησιν. Il γ. 12.
SYN. Εως αν, ἑως ποτε, ἑως ὅ, μεχρι τε.
Οσος, Poet. Ὅσσος. Vid Ὁποσος
—Ουτι τοσος γε ὁσος Τελαμονιος Αιας. Il. 6. 528.
Οσσος εην, οἷοστε—Ib ω 630.
Οσσα.
—Μετὰ δὲ σφισιν οσσα δεδηει. Il. 6. 93.
SYN. Φημη, κληδὼν, αυδή.
EPITH. Αμβροτος, αριηκὴς, ερατὴ, μελιηνοος, νεηφατος, περικαλλὴς, πολυπευθὴς.
Οσσα.
—Ετρεμε δ' Οσσης Ουρεα.—Call. 4. 137.
Οσσαν επ' Ουλυμπῳ μεμασαν θεμεν, αυταρ επ' Οσσῃ
Πηλιον ευνοσιφυλλον, ἱν' ερανὸς αμβατὸς ειη Od. λ. 315.
Οσσε.
—Οσσε δε οἱ πυρὶ λαμπετοωντι εἰκτην. Il. α. 104
SYN. Ομματα οφθαλμοί.
EPITH. Αδακρυτω, αιματοεντε, περικαλλέε, φαεινώ.
Οσσευομαι, Οτ᾽ευομαι, Οτομαι.
—Οτ᾽ευομενη δε καθηται Ar L. 597.
—Οσσοντο γαρ αλγεα θυμῷ. Il σ. 224.
SYN. Κληδονιζομαι, οιωνιζομαι, μαντευομαι. προεωρεω.
Οσσιχος.
Οσσίχον εσι τὸ τυμμα, και ἁλίκον ανδρα δαμασσει. Theoc. 4. 55
SYN. Ολίγος ὁσος, σμικρὸς ὁσος.
Οσέων, τὰ Οσέα
—Περησε δ' αρ' οσέων εισω. Il. δ. 460.
—Σεο δ' οσέα πυσει αρηρα. Ib 174.
SYN. Οστᾶν, οστέον.
EPITH. Αρμοσθεντα, αφαυρὰ, λευκὰ, μυελοεντα, στερρότα, ταμεσιχρ α.

Οσαριον.
—Ὡς εμὲ κιχλαι
Αι νεκυες ξηροῖς ηκαχον οσαριοις. Ep. l. 2.
Οσινος, Οσωδης.
Τοῖς οσινοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός. Ar. A. 863.
Και τε μαγειρε φασὶν οσῶδες σφοδρα. Ath. 6.
SYN. Οστέινος, οσοφυής.
Οσλιγξ.
—Τὰ δὲ οἱ οσσε
Οσλίγγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ινδαλλοντο. Ap. 1. 1297.
—Απ' οσλιγγων αιὲν αλειφα ρεει Ib Sch. Call.
SYN. Λαμπηδων.—βοστρυχος, βοστρυξ.
Οσοθηκη.
Ουκ οσοθηκαις —Lyc. 367.
Οσοφυὴς, Vid. Οσινος.
Καρκινοι,—οσοφυεῖς,—Hom. B. 287.
Οσρακινδα.
—Και βλεφεας οσρακινδα. Ar. Eq. 851.
Οσρακοδερμος
Καρκινοι—οσρακοδερμοι. Ib 286.
Οσρακον. Vid Λεπυρον.
Αἰόλον οσρακον εσσὶ, χελυς, ορεσι ζωουσα; Hom. M 33.
Εσι δὲ τις γλαφυρῷ κεκαλυμμένος οσρακῳ ιχθύς. Opp.
Οσρακοχρως. Vid, Παγυρος.
Οσρακοω.
Κελυφανῳ σποβιλον οσρακωμενην. Lyc. 89.
EXP. Τῷ οσρακῳ τε ὠὸ εσκεπασμενην.
Οσρακοεις
—Οσρακοεις επλαταγησε δομος. Ep. l. 1.
Οσρεα, τα.
—Και οσρεα μυελοεντα. Ath. 4. 5.
Οστριμον
Αλλ' οστριμων μεν αντί—Lyc. 94.
SYN. Επαυλις.
Οστιτης.
Νῦν δὲ και Οστριτην οινῳ λιθον εντριψαντες,
Ακρητον, κελομαι πινειν, οδυπηφατον ειδώς. κ. λ. Orph. L.
EPITH. Αυδηεις, εχεφρων, θεοδμής.
Οσφραινομαι, Οσφραομαι
—Κρομμυων οσφραινομαι. Ar R. 667.
—Οσφρόμενος εξεπτυσα. Ib. V 788.
SYN. Οσμαομαι, ρινηλατεω
Ουδ' ἱερὴ ρινεσσιν επεχχεται ηέρος οδμή. Apoll.
Οσφραντηριος
—Και μυκτῆρες οσφραντηριοί. Ar. R. 920.
SYN. Οσφραντικός. οσφραντός.

Οσφύς

Οσφύς.
Ἔχνσι γαρ και κεντρον εκ τῆς οσφύος
Ὀξυτατον, ᾧ κεντῆσι—Ib. V. 225.
SYN. Ραχις, ψοα, ψοΐα, ἰξύς. κοιλια, κυσις.
EPITH. Αβροχος.

Ο Τ

ΟΤΑΝ, Ὅτε. Vid. Ὁποταν.
—Οταν μ' ερεθησιν ονειδειοις επεεσσιν. Il. α. 519.
Κρεισσων γαρ βασιλευς ὁτε χωσεται ανδρι χερηϊ. Ib. 80.

Οτι.
—Οτι ρα θνησκοντας ὁρᾶτο. Il. α. 56.
SYN. Διοτι, επει, επειπερ, επειπερ, οτιη, ὁτι τοι.

Οτις.
Ανθρωπος τινυνται, ὁτις κ' επιορκον ομοσσῃ. Il. τ. 260.
SYN. Ὅσος περ, πᾶς ὁσος, πᾶς ἑκαστος, ὁποσος, ὁσις αν, ὁσις δη, ὁσις ποτε, ὁσις περ.

Οτλευω, Οτλεω.
Η τηλικῶνδε πεῖραν οτλῆσαι κακῶν. Lyc. 819.
—Καματον βαρὺν οτλευσαι. Apoll. 2. 1010.
SYN. Ὑπομενω, ὑποτρεω, κακοπαθεω, οἴζυω. πονῶ. μογεω.

Οτλος.
Απαντα πανδοκεῦσα παιδιας οτλον. Aesc. S. T. 18.
SYN. Καματος, μοχθος, πονος, ταλαιπωρια, κακοπαθεια, τρυσις.

Οτοβος, Οτοβος.
—Οτοβος δ' απλητος ερωρει
Σμερδαλεης εριδος,—Hes. Θ. 709.
SYN. Αραγμὸς, θορυβος, ερυμαγδὸς, ἦχος, ὁμαδος. ψοφος
EPITH. Αρματοκτυπος, θηλυμανὴς.

Οτοτυζω
Αλλος αλλον ωτοτυζε, Eur. Ph. 1054.
SYN. Θρηνεω, γοαω, οδυρομαι. ανοτοτυζω, εποτοτυζω.

Οτραλεως.
Αιψα και οτραλεως—Il. τ. 317.
SYN. Σπευδαιως, ταχεως, δρασικῶς, ενεργῶς, επιμελῶς, αδολως.

Οτρευς.
Ὀτρεὺς δ' εσὶ πατὴρ ονομα κλυτός—Hom. A. 147.

Οτρηρός.
Τῶ οἱ εσαν κηρυκε και οτρηρω θεραποντε. Il α. 321.
SYN. Σπευδαῖος, συνεργὸς, ενεργὴς, φιλεργὸς, δρασικὸς, δραστηριος, επιμελὴς, επισπερχὴς, ὑπηκοος, ταχυς. ανδρεῖος. πιστός.

Οτρυνεω, Οτρυνω
Οτρυνεων Δαναας—Il. ν. 209.
Αλλ αλλες οτρυις καμηκομοωντας Αχαιές. Ib. δ. 268.
Κλεψαι δ' ωτρυνεσκον ἐϋσκοπον Αργειφοντην. Ib. ω. 24.
SYN. Εξοτρυνω. εποτρυνω, παροτρυνω, κελευω, εγκελευω. οἴτυνω, παρορμαω, προτρεπομαι, διεγειρω, επισπευδω, παρακατασκευαζω, παρακαλεω.

Οτρυντευς, Οτρυντειδης. Vid. Ιριτιων.

Οτρυντύς.
—Μηδέ τις αλλην
Λαῶν οτρυντὺν ποτιδεγμενος ισχαναασθω. Il. τ. 235.
SYN. Παρορμησις, παρακελευσις. προτροπή.

Οτρι ταχιστον.
Χρειὼ δ' ὁτριταχιστον αγει πλοὸν,—Call. 4. 319.

Ο Υ

Ο Υ, Ουκ. Ουκι.
Μη νύ τοι ε χρεισμη σκῆπτρον—Il. α. 28.
—Και εκ απεδεξατ' αποινα. Ib. 95.
—Ηε και ουκι. Ib. 238.
SYN. Μὴ, ε μη, οδέν τι.

Ουας.
—Οι δ' ιασι παντες ακκον. Il. μ. 442.
SYN. Ους.—ὦτα, ακοαί. vid. ακεω.
EPITH. Χρυσοβόρον.

Ουδαῖος.
—Ουδαιῳ ενι βοθρῳ. Hom. M. 112. (al. κατα-δαιῳ)
SYN. Χερσαῖος, εγγειος, επιγειος, χθονιος, επιχθονιος.

Ουδαμα, Ουδαμῆ, Ουδαμα, Ουδαμως. Vid. Μηδαμῆ
Ουδαμά τοι συνεδα πωθέσαι τινὰ τῶν απεονίων; Theoc. 10. 8.
Κρατος δ', ὁτω κρατος μελει,
Παραδατὸν ὐδαμῆ πελει. Soph. An. 886.
—Τῶτον ὐδαμᾶ λεγω. Ib. 189.
Το συγγενὲς τῶτ' ὐδαμῶς τότ' ην φιλον. Ib. Oed. C. 805.

Θδυας,

Ουδας, Οὖδος.
Φῶτες οδαξ ἕλον ὕδας.—Il. λ 748.
—Καρη δ' ες ὕδας ὁρᾶται. Hes. 532.
Πεπλον μὲν κατεχευεν ἑανὸν πατρὸς επ' ὄδει. Il ε 734.
SYN. Δαπεδον, εδαφος, γῆ.
EPITH. Ασπετον, αμβροτον, ἀρισφαλὲς, γενεθλιον, ευρυχορον. ευζωον, ευπλατον, θεσκελον, κραταιπεδον, λυπρὸν, πῖαρ, πολυδαιδαλον, σίυφελὸν, φυσιζοον.

Ουδὸς.
Εστη επ' ὀδὸν ιών,—Il. ζ. 375
SYN. Βατὴρ, βαθμὸς, βαλὸς, ὀλιὰ.
EPITH. Αυλειος, λιπαρὸς, ξεστὸς, λαϊνος, ασεμφὴς, ευερκὴς, ξεινοδόκος.

Ουδὲις.
—Τὸ ὂν μενος οδενὶ εικων. Il. χ. 459.

Ουδεν, pro Ου.
—Ὅτ' αριστον Αχαιῶν οδὲν ετισας. Il. α. 244.

Ουδενοσωρος.
—Τευχεα—οδενοσωρα—Il. θ. 178.
EXP. Ουδεμιᾶς φροντίδος αξια.

Ουδεπη
—Ουδεπη εσὶ
Σεῦ γε λιθομενον, γλυκερὴν κοσμησαι ἀοιδήν. Hom. VI. 58.
SYN. Ου μη, ηχὶ, οδαμῶς, μηδαμῶς, μη δῆτα, ϰ μέν πως, ϰκεν, ϰ μέν τοι, ϰ μεν ϰν.

Ουδεποτε. Vid. Μηποτε.
Ουδεποτε Τρῶες πρὸ πυλαων Δαρδανιαων Οιχνεσκον,—Il. ε. 789.

Ουδεπω. Vid. Μηπω.
—Ουδεπω Εκτωρ Πευθετο—Il. λ 497.

Ουδετερωσε.
—Ουδ' αρα τε προκυλινδεται οδετερωσε. Il. ξ. 18.

Οὔθαρ.
Ει δ'ε κεν Αργος ἱκοιμεθ' Αχαϊκὸν, ὕθαρ αρουρης. Il. ι 141.
SYN. Μαστὸς. τρωγαλιον, ευφορια. (το καρπιμωτατον τῆς γῆς.)
EPITH. Γλυκερὸν, τιθηνητηριον.

Ουθατοεις.
Και χθονα πειραν, παντων τροφὸν ὑθατοεσσαν. Orph. L.

Ουκαλεγων.
Ουκαλεγων και Αντηνωρ πεπυμενω αμφω. Il. γ 148.

Ουκιν.
Ουκιν, Προμηθευ, τυτο γινωσκεις—Aesc. Pr. 377.
SYN. Ουδαμῶς.

Ουλαμὸς.
—Κιὸν ανὰ ὑλαμὸν ανδρῶν. Il. δ. 251.
SYN. Αθροισις, στορυβος, λοχος, ταγμα, ταξις. μαχη.
EPITH. Μελισσαῖος, χιλιοναυς.

Ουλαμηφόρος.
—Πευκησιν ὑλαμηφοροις
Τριεσπερω λεοντος—Lyc. 32.

Ουλαμωνυμος. Ib. 183. (al. Ουλαδωνυμος.)

Ουλὴ.
Ουλὴν την ποτέ με σῦς ηλασε λευκῷ οδοντι. Od. φ 219.
SYN. Ωτειλὴ κηλὶς, μωλωψ.

Ουλιος.
Οἷος δ' εκ νεφεων, αναφαινεται ὑλιος ασὴρ. Il. λ. 62.
SYN. Ουλιμος, ολοὸς, ὕλοος, ὕλος, ὑλομενος, ολεθριος.

Ουλοκαρηνος.
Γυρὸς ενην ωμοῖς, μελανοχροος, ὑλοκαρηνος. Od. τ. 246.
SYN. Ουλοθριξ, τριχὑλος, ὑλοτριχος, ὕλος, πλοκαμωδὴς.

Ουλοπυς.
Ουλοποδ', ὑλοκαρηνα πυρὸς κατεδαμνατ' αὐτμῇ. Hom. M. 137.

Ουλος.
Αρτον δ' ὕλον ελων—Od. ρ. 343.
Χλαῖναν πορφυρεην πλην εχε δῖος Οδυσσεύς. Od. τ. 225.
—Θυλη δ' επενηνοθε λαχνη. Il. κ. 134.
SYN. Ολος, ὑγιὴς, πρόσηνης.—τρυφερὸς, ἁπαλὸς—δασὺς,—ὑλοθριξ.

Ουλος. Vid. Ουλιος, Ολεθριος.
Ει ἔτω μαινεσθαι εασομεν ὕλον Αρηα. Il. ε. 717.

Ουλοχυτη
—Και ὑλοχυτας ανελοντο. Il. ϛ. 410.
SYN Ὀλὴ, ὑλὴ, κριθὴ, προχυται, τὰ ὑλοχυτα—τὰ κανᾶ.

Οὖλε
Οὖλέ τε και μεγα χαῖρε.—Od ω 401.
SYN. Υγιαινε, ευτυχει, ευ πρατ]ε, χαιρε

Ουπις.
Οὖπίς τε, Λοξώ τε, και ευναιων Εκαέργη, Θυγατερες Βορεαο,—Call. 4. 292.

Ουπω, Ουπως. Vid. Μηπω, Μηπως.
—Και επω λῆγε χολοιο Il. α. 224.
Τῷ δ' επως τις ὁμοῖος—Ib. ϛ. 553.

Ουποποτε. Vid. Μηποτε
Τῇ δ' ετω ποτὲ ναῦται ακηριοι ευχετοωντο Od. μ. 98.

Ουρα τὰ, pro Οὖροι, Ὅροι.
Ὅσσα δε δίσκε ἔρα κατωμαδιοὶ πίλονται. Il. ψ. 431.
EXP. Ὁρμὴ, ἀφεσις.

Ουρά.
—Οἱ ρα μυῶν ὑρὰς στοματεσσιν εκοπτον. Hom. B. 290.
SYN. Κερκος. ολκαια.—ὀρροπυγιον.
EPITH Αμφιελικτος, ἀγκυλοκυκλος, αυτοελικτος. αυτοσσυτος, ἀσατος, δίπλυχος, δολιχὴ, δολιχοσκιος, εκλυτος. ελαφια, λεπτοφυὴς, λασιος, εὐτριχος, ταυντριχος.

Ουραῖος.
—Τριχες ακραι Ουραῖαι—Il. φ. 520.

Ουρανη (Αμις)
—Την κακοσμον ὑρανην. Ath. 1. 14.

Ουρανια Vid. Μῦσα.
Ουρανιη πολον εὖρε και ὑρανιων χορον ἀστρων.
Ἀστρωνη εδίδαξα παλινδινητον αναγκην. Ep. l. 1.

Ουρανιδης, Ουρανιων.
Ουρανιδὴ μεγ' ἀνακτι, Θεῶν πρωτερῳ βασιλῆϊ. Hes. θ. 486
—Θεοὶ ὑρανιωνες. Il. ρ. 195.

Ουρανιος.
—Και ὑρανιοις πετεηνοῖς. Hom. B. 26.
SYN. Ενερανιος, επερανιος, ολυμπιος, αιθεριος, ὑπερκοσμιος.

Ουρανοδεικτος.
Ἡς ἀπο αιγλη γαῖαν ελισσεται ὑρανοδεικτος. Hom. XXXI. 3.

Ουρανομηκης
—Ελατη τ' ἦν ὑρανομηκης—Od. ε. 239.

Ουρανοπλαγκτος.
Ουτω και μερόπων γενεὴ καματηδὲν αλᾶται
Η βιον η θανατον δίζημενη ὑρανοπλαγκτον. Man. 4. 623.

Ουρανος.
Κτισσεν δ' ὑρανὸν ἶκεν—Il. α. 317.
SYN. Πολος, σφαῖρα. Ολυμπὸς.—αιθὴρ.—ὑρανίσκος
EPITH Ἀστερωεις, αιγληεις, αιθερολαμπὴς, αιθων, ἀστεροφοιτος. ἀστερωπος. ευρυστερνος, δινωτὸς, δινηεις. επταζωνος, ενδιος. μεγας, ἠμιφανὴς. πνεμοεις. πανδόκος, πολυχαλκος, περικαλλὴς. πολυνεφελης. σιδηρεος, τηλεφανὴς, τηλαυγὴς, τιμηεις, ὑδροφος. κυαναυτυξ.
PHR.—Διὸς ζαθεον πεδον.—
—Ες ὑραιον αφθιτον αιεὶ Cal.
—Ες ὑρανὸν ἀστρα φεροντα. Theoc.
—Θεῖ' ἕδρονον ὑρανὸν ευρύν. Naz.
—Εδρη Διὸς υψιμεδοντος. Col.
—Θεῶν εδος, ὑρανὸν αιπύν. Solon.
Ολυμπιοι πλακες Lyc.—Ζανὸς ἕδρονος. Theoc.
—Διὸς χαλκοβατὲς δῶ,—βῆλος θεσπεσιος—
—Δωμα Διὸς νεφεληγερεταο. Hom.
Χρυσαυγὴς δομος.—Ἀστερόεν μελαθρον.—
—Ποικιλονωτον ες ὑψιπορων ιτυν ἀστρων.
Ποικίλον ευφανεεσσι κεκαπμένον ὑρανὸν ἀστροις.
—Ἀστεροεντος κυκλος Ολυμπε. Nonn.
Ουλυμπιοι ευωδέος αιπὰ μελαθρα. Cal.
Ουρανιοι κενεῶνες.—χῶρος πολυολβος.—
Ουρανιην αψῖδα, και ἀστερωπα περιωπην.
Μακαρων θαλαμοι —ἀστερωεις θεῶν δομος Ep.
Υψαυχην θῶκος. Ορος αχραντον. Apollin.
Ευπατερεια αυλα Ζηνὸς πολυχρυσος οἶκος. Eur.
Ουρανος ὑρανιοισιν αγαλλομενος φαεεσσιν Naz.
Χαλκεος ἀσφαλὲς αιὲν ἕδος μενει ὑρανός.—
Ουρανῦ εν χρυσεοις δομοισιν. Χαλκοπεδον θεῶν ἕδραν
Υπατον ευρυτιμε δῶμα Διός Pind.
Ουρανὲ πατ γενετωρ, κοσμε μερος αιὲν ατειρὲς
Πρεσβυγενεθλ', ἀρχὴ παντων, παντωντε τελευτή —
Κυανεχεως, ἀθαμαστε, πανυιολε, αιολομορφε,
Παυδερκὲς, κρονοτεκνε, μακαρ, πανυπερτατε δαιμὼν.—κ. λ. Orph. H.

Ουρανοχος
Ἄξιον δ' ὑρανῦχον ἀρχὴν σεβεν: Aesc. Ch. 959.

Ουρεσιβατης,
—Ους δ' εχει χῶρος ὑρεσιβωτας. Soph. Ph. 1177.

Ουρεσιδρομος. Vid. Ορειβατης.
Τις δ' ὁδε Καδμειων μαστὴρ ὑρεσιδρομων
Ες ορος εμολεν—; Eur. B. 983.

Ουρεσιοικος Vid Πάν.

Ουρεσιφοιτης. Vid. Βακχος.

Ουρευς.
Ουρῆας μεν πρῶτον επωχετο.—Il. α. 50.
SYN. Ὀρευς, ἠμιονος, ασραβη. κῆνος, ὑποζυγιον
EPITH. Ταλαεργὶς.

Ουρεω
—Μήτ' εκτος ὁδῦ προβαδην ὑρησις Hes. ε. 727.
SYN. Ενερεω, επερεω κατερεω, ομιχεω.

Ουρηπαω.
Αμις μεν, ην ὑρηπασης, αυτῆ
Παρὰ σοὶ χρεμψετ' εργυς—Ar. V. 803.

Ουριαχος
Επὶ δ' ὑριαχος πελεμιχθη Εγχεος Il. π. 612.
EXP. Το οπισθεν μερος τῦ δορατος —σαυρωτήρ.

Ουριθρεπτος.

Ουρθρεπλος. Vid. Ορεσιτροπος.
Ὡς ἀριθρεπταν μοσχον. Eur. Hec. 203.
Ουριζω. Ουρισω.
Οταν δ' ὁ δ'αιμων ευροῇ, πεποιθέναι
Τον αυτὸν αιεὶ δ'αίμον' ἀριζειν τυχης. Aesc. Per. 604.
Ος γ' εμὰ γᾶν φιλαν, εν πονοις
Αλυσαν, κατ' ορθὸν ἀρισας. Soph. Oed. T. 714
—Ουριωκεν ες δρομον. Ep I. 4.
SYN. Επιριζω, ἀριοδρομεω. σωζω.
Ουριος.
Ῥωγάδας εἰ πετρας, ὑπὲρ κριον—Theoc. 24.93.
—Ουριῳ πλατη. Soph Ph. 358.
SYN. Επιρρος. επιδεξιος, ευφορος, επιτηδειος, (sc. ανεμος) ευδιος.
Ουριοσατης
Θῆλυν ἀριοσαταν
Ομᾶ κρεκτὸν γοητων νομον—Aesc. Ch. 819.
Ουρον.
Ουρον απηθῆσαι—Nic.
SYN. Ουρημα.
Οὖρος.
Τοῖσιν δ' ικμενον ἔρον ἱεὶ ἑκαεργος Απολλων. Il. α. 479.
SYN. Ευπνευμια.
EPITH. Αλιαὴς, απτιμων, εὔτροχος, μαρμαρος, λιαρὸς, λιγυς, καλλιμος. πλησιστιος, πνευσικὸς, κραιπνὸς, ευκραὴς, πομπαῖος, ναυσιδρομος.
PHR. Ουρία πνοὴ —ανεμος φορὸς, επιφορος, σωτηριος.
Ουρος.
Νεσωρ δ' οἷος εμιμνε Γερηνιος, ἔρυς Αχαιων. Il. θ. 80.
SYN. Φυλαξ. σωτηρ.
Ουρός.
Οιρὲς τ' εξεκαθαιρον,—Il. ζ. 153.
EXP. Ταφαρεδῆ ορυγματα. αντλιαι.
Οὖς. Poet. Οὖας.
Αντιφον αὖ παρὰ ἕς ελασε ξιφει,—Il λ. 109.
Τοιόσδε λογος—Εις ὦτα φερει πᾶσιν—Soph. Aj. 149.
—Αμφὶ κλυπος κατα βαλλει. Ib. κ. 535
EPITH. Αρτικοον, δυσμαχον, ευμενὲς, θελγομενον, καμπύλον, λιπυ. αρκον, ταχυπαθὲς.
Ουσια
—Κἀξετασω τὴν ουσιαν. Ar. Ecc. 724.
SYN. Περιουσια, εξουσια, τὰ ὑπαρχοντα, χρηματα.—ὑπαρξις, ὑποσασις.
EPITH. Ικανὴ, συχνὴ
Ουταζω. Ουταω, Ουτημι.
—Μεταφρενον ουτασε δερί. Il. ε. 56.

Πλευρὰ—ουτησε ξυστῷ χαλκηρεῖ. Ib. δ. 469.
—Τὴ γ ουταμεν οξεῖ χαλκῷ. Ib. ε. 132.
SYN. Τραυματιζω, τιτρωσκω, τρωω, πλησσω. νυττω. τυπτω.
—Ταμεειν χροα νηρεῖ χαλκῷ. Hom.
Ουτιδανος.
—Δειλός τε και ουτιδανος καλεοιμην. Il. α. 293.
SYN. Ατιμος. αναριθμος, ουδαμινος μηδαμινὸς, ραῦλος. ασθενὴς, αχρηστος. ακολαστος.—ελαχιστος.—ευωνος.
Ουτις.
Ουτις εμοὶ γ' ονομ' ἔστι—Od. ι. 366.
Ουτοι Vid. Ου
Ουτοι αποβλητ' εστὶ θεῶν ερικυδέα δῶρα. Il. γ. 65.
Ουτω, Οὕτως
Ει δ' ἑτω τέτ' εστὶν,—Il. α. 564.
Μηδ' ἕτως, αγαθὸς περ εών,—Ib. 131.
SYN. Ωσαυτως, ὁμοιως.

Ο Φ

ΟΦΕΙΛΗ.
Πασας δ' ἡμετερας αφες, ὦ πατερ ηπὶ, οφελάς. Cam.
SYN. Οφελημα, οφλησις, οφλημα, απόφλημα, δανειον, χρεος, χρεωστημα. αναγκη.
Οφελετης.
Ως οὐδὲν αρκεῖν εμ' οφελετης ετι. Soph. Aj. 591.
SYN. Χρεωστὴς, χρεοφειλετης, ὑποχρεως, ὑπερχρεως, θλὶς.
Οφελω.
—Πολεσιν γαρ Επειοὶ χρεῶς οφελον. Il. λ. 687.
Ευδαιμων πρωτον μεν ὁ μηδένι μηδὲν οφειλων. Sent.
SYN. Οφλω, χρεωστεω. οφελλω.
Οφιτης.
Τῷ γαρ Απολλων Φοῖβος εχεν λιθον αυδηεντα
Δῶκε σιδηριτιν ημερτέα, τόν ρα βροτοῖσιν
Ηνδανεν αλλοισιν καλεειν αἰψυχον οφιτην,
Λυκὸν, ὑποτρηχὺν, σιδαρὸν, μελαγχροα, πυκνὸν. Orph. L.
Οφελλω
—Οφελλε δ' ανδρὸς ερωὴν. Il. γ. 62.
Τιμὴν πέρ μοι ὀφελλεν Ολυμπιος εγγυαλιξαι. Ib. α. 353.
SYN. Εξοφελλω. εποφελλω, διαβαλλω, αυξω. αυξανω,—οφειλω.—ωφελεω. ωροκοπεω, επιδιδωμι.
Οφελος.
—Αιχ' οφελός τι γενωμεθα και δυ' εοντε. Il. ν. 236.

SYN.

SYN. Ωφελημα, ωφελεια, ευχρηστημα, ονησις. κερδος, επικερδημα. αυξησις.

Ωφελτιος.
—Και Ωφελτιον εξεναριξε. Il. ζ. 20.

Ωφελτρευω.
Θεᾶς δ' ωφελτρευσωσι κοσμῆσαι πεδον. Lyc. 1165.
SYN. Κοσμεω, σαροω, παρασαροω, καλλυνω. τιμαω.

Ωφελμα.
Ου γαρ παρῆν ωφελμα—Ib. Sch.
SYN. Σαρον, ωφελτρον, ωφελλα.—αυξημα—καλυμμα.

Ωφθαλμια.
Ταυτης απαλλαξειν σε τῆς ιφθαλμιας. Ar. Pl. 115.
SYN. Λημη, γλαμη, γλαμυξα. πηρωσις.

Ωφθαλμιαω.
Ωφθαλμιᾷ τις; Οιδιπεν ενιδε τυφλόν. Timoc.
SYN. Ωφθαλμιζομαι, γλαμαω, λημαω. γλαμυξιαω—φθονεω.

Ωφθαλμιος.
—Αιετης ωφθαλμιας. Lyc. 148.
SYN. Οξυωπης. οξυδερκης, οξυφαης, ευοφθαλμος, πολυδερκης.

Ωφθαλμιδιον.
Τῶ φθαλμιδιω περιψῆν. Ar. Eq. 905.

Ωφθαλμός. Vid. Ομμα.
—Και εσοψομαι ωφθαλμοῖσι
Πατρίδ' εμὴν, αλοχόν τε.—Il. ε 212.
EPITH. Ακοιμητος, αυπνος. αυγαλέος, ακορητος, γελαων, γλυκυς, ἱμεροεις, δικιδης, λιποφεγγης, κυκλοτερης, λαθωπης, οξυς. πανδερκης, πυροεις, πιστὸς, ημεροσκοπος, περκελευθος, κοτεων, τροχοεις.
Ωφθαλμον αντιμιμον ἡλιε τροχᾷ. Ar.
Ωπὸς θαλαμος Opp. Κρυφιων ινδαλματα πυρσων.
Βλεμμα τε λαθριδιως σθεγγομενων βλεφαρων.
Καλλεος ακρητε ζωροποται θρασέες Ep. I. 7.
—Απ' ωφθαλμῶν δε κακὸν πῦρ
Ερχομενοις λαμπεσκε, βαρὺν δ' εξεπλυον ἱον. Theoc.
Πομπος περκελευθος ερωτων.
Θηητωρ κυκλος οπωπῆς.
Ωφθαλμοὶ γελοωντες ακοντισσῆρες ερωτων,
Φραιδροτεραις χαριτεσσιν, ὁσον πλεον ασρα καλυπτει
Ανεφελως ακτῖνας οϊσευσα σεληνη. Nonn.

Ωφθαλμοτεγκτος.
—Παν δε δεμνιον
Ωφθαλμοτεγκτῳ δευετο πλημμυρίδι. Eur. Alc. 181.

Ωφθαλμωρυκος.
Αλλ' ὃ καρανισσῆρες ωφθαλμωρυχοι
Δικαι,—Aesc. Eum. 186.

Ωφιπτίς.
Τριψαι γαρ λεπτὴν Ωφιπτιδα κεκλεο πετρην,
Ην ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ελθη οδῦσι,
Καί μιν εφ' ἑγκει πασσε· και αιρηκὲς εσσετ' ονειαρ Orph. L.
EPITH. Λυγρὸς, ὑποτριχὺς, σιδαρὸς, μελανοχρως. πυκνὸς.

Ωφιοπλοκαμος. Vid. Ευμενιδες.

Ωφιχος.
Τον δε και εις ωμους καταγει μογερὸν Ωφιοῦχον. Arat.
EPITH. Αιγλιεις, φαεινομενος, βριαρὸς.

Ωφις.
—Οπως ιδον αἰόλον ὀφιν. Il. μ. 208.
Ψυχρὸν ὸς εν κολπῳ ποικίλον ἔχες ὀφιν. Theog. 602.
SYN. Δρακων, ερπετὸς.
EPITH. Αρχεκακος, αιολοωτος, αμφιελικτος, απελεθρος, αγκύλος, δολιχὸς, δηλημων, δεινὸς, ερπυσῆρ, γλαυκωψ, γοργωπὸς, ιοβόλος, λοξὸς, λοχριος, κακοεργὸς, κηροτρόφος, ὀξὺς, ολοὸς, ὀλομενος, πικρὸς, σκολιος, πολυκαρηνος, χθονιος, τριελικτος, τετραελικτος.
Δεινὸς οφις, θνητοῖς ολοὸν τερας, ὑφατὸν ειπεῖν,
Χρυσαῖς γαρ φολιδεσσιν εθειρεται, εν δ' ἁρα πρεμνον
Απλατοις ὁλκοισι φερευμενος αμφιπολευει
Σῆμα Χαμαιζηλοιο διὸς—κ. λ. Orph 926.
Αινὸν ορις, πετασαντα γενυν πλειω θανατοιο. Ib L.

Ωφιωδης. Vid. Πηγασος.

Ωφλισκανω, Ωφλισκω, Ωφλω.
Ουδ' αν τρεσας ειποιμι τὰς σοφὰς βροτῶν
Δοκοῦντας εἶναι και μεριμνητὰς λογων,
Τυτυς μεγιστην μωριαν ωφλισκανειν. Eur. M. 1227.
—Ει κακῶς νομιζομεν
Τιμᾶν τὸν εσθλὸν, αμαθιαν ωφλησομεν. Ib. Hec. 326.
SYN. Οφειλω, χρεωσεω, καταδικαζομαι, εμπιπλω.

Ωφρα.
Ωφρ' ἱκετ' Αρητην—Od. η. 141.
—Ἐχει κοτον ωφρα τελεσση. Il. α. 82.
Ωφρ' ημῖν εκαεργον ιλασσεαι—Ib. 147.
Ωφρ' αν μέν κεν ὁρᾷ Αγαμεμνονα—Ib. λ. 187.
SYN. Οπως, επει, ὡς, εισότε, ἱνα.

Ωφρυα. Ωφρύς.
—Λεπαρὴν δ' ωφρυην καθημενος. Eur. Herac. 395. al. λεπαιαν.

Αμφοτερας

Αμφοτερας δ' ερρυς συιελεν λιθος—Il. π. 740.
SYN. Ιφυς.—βενος, λοφος
EPITH. Αμβροσια, γαληναια, βλοσυρα, λασιος, μελαινα, κυανεη, κυανυγης, ερατη, σοβαρα, υψιβαθεα, φαιδρα, χαροπη.

Οφρυοεις.
Ιλιος οφρυοεσσα—Il. 411.
SYN. Βενωδης.—υπεροφρυς, εφρυαζων. αλαζων, υπερφανος —μετεωρος.—τας οφρυς επαρας.

Ο Χ

ΟΧΑ.
Οινοπολων οχ' αριστος. Il. α. 69.
SYN. Εξοχως.

Οχανον.
Δια δευτε καρικοεργεος οχανοιο
Χειρα τιθεμεναι. Anac. 105.
SYN. Οχανη. — αγκυλη.—ὁ τῆς ασπιδος πορπαξ.

Οχετηγός.
Ως δ' ὁτ' ανηρ οχετηγός—Il. φ. 257.
—Αοετροχόοι οχετηγοί. Man. 6. 422.
SYN. Υδραγωγός.

Οχετός.
Μιγνυμενων δ' οχετῶν πυρὸς αφθιτα εργα τελεσα. Zoroast.
SYN. Υδρορροα, διαρροα, ρυαξ, σωλην, διωρυξ, ὑπορυγμα, αγωγός.

Οχεύς.
Ὡς οἱ ὑπ' ανθερεῶνος οχευς τετατο τρυφαλειης. Il. γ. 372
—Ὁθι ζωστῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον,—Ib. δ. 132.
—Σανιδας, και μακρὸν οχῆα. Ib. μ. 121.
SYN. Ιμας. δεσμός. μοχλός. εμποδιον.
EPITH. Αλυτος, ακλινης, ατινακτος, αρρηκτος, ευτευκτος, σθεναρὸς, στιβαρὸς, αυτοελικτος, λιθογλωχιν, πολυσφηγιστος, ὀχεδμητος.

Οχευω.
—Ει τιν' οχευσεις
Τῶν αιγῶν, φλασω τυ,—Theoc. 5. 147.
SYN. Επιχειρεω.

Οχεω.
—Ουδε τί σε χρὴ Νηπιαας οχεειν—Od. α. 297.
Χαιρω δ' ευφθογγον χερσὶ λυρην οχεων. Theog. 534.
—Δαμημεναι ηδ' οχεεσθαι. Il. ρ. 77.
SYN. Επεχεω, φερω, κομιζομαι, υποφερω, ὑπομενω. προσελαυνω.

Οχή.
Τῶν πρωσθε μηνης φηγινων πυρνων οχήν. Lyc. 482.
SYN. Βρῶμα, εδωδή. τροφή.

Οχημα.
Μη σ[αιη πολυκωπον οχημα
Ναὸς αυτῷ,—Soph. Tr. 668.
SYN. Οχος, αμαξα, δίφρος, απηνη, ἁρμα.
EPITH. Θαλασσοπλαγκτον, λινοπ[ερον, τεθριππον, πωλικὸν, π[ερσεφεσσον.

Οχησιος. Vid. Περιφας.

Οχθεω, Οχθιζω
Την δε μεγ' οχθησας προσεφη—Il. δ. 30.
Οχθιζων σφακελω,—Opp
SYN. Στεναζω, δεινοπαθεω, αγαναχτεω.—ποιεω. βαρυνομαι.

Οχθη
—Παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. γ. 187.
SYN. Οχθος. κρημνὸς, ανδρον. ποταμῦ πλευρα, τα χειλη
EPITH. Αγλαοκαρπος, ἁλιερκὴς, ακυμων, ερημὰς, ευωδὴς, ευκροκαλος, ευπεταλος, βυθεῖα, βαθυκυμων, θαλερὰ, λασιος, μαλακὴ, υψιλὴ, σχοινωδης.

Οχθηδὸς
Και Σαλπιων βεβῶσαν οχθηδῶν πωγων. Lyc. 1361.
SYN. Βενωδης, πολυδειρὰς.

Οχθος.
—Και Κυνθιον οχθον. Hom. A. 17.
SYN. Οχθη. ακτὴ, αιγιαλος. βενὸς, πρών. κρημνὸς. πετρα.
EPITH. Ακρωρειος, αιπὺς, αμφιπεδος, ελαιοφορος, ευδενδρος, ὑψαυχην, ὑψηχὴς. κακοσελκὴς

Οχθοφόρος. Vid. Υδρευς.

Οχλεω, Οχλιζω.
—Ὡς παρὼν τά γ' εμποδων Οχλεῖς—Soph. Oed. T. 454.
—Υπὸ ψηφῖδες απασαι Οχλεῦνται—Il. φ. 261.
—Τον δ' ὅ κε δυ' ανερε δημα αριστω
Ρηϊδιως επ' αμαξαν απ' ὀδοιο οχλισειαν,
Οἷοί νῦν βροτοί εισι—Il. μ. 448.
SYN. Διοχλεω, ενοχλεω, παρενοχλεω, οχλευω. ταρατ[ω, εκταρατ[ω, κινεω, διαθορυβεω, εμποδιζω. κωλυω, ανιαω.—συναγω.

Οχληρός.
Γυνὴ πολυτελὴς εσ' οχληρόν,—Menand.
Οχληρὸς ανὴρ εσιν, εν νεοις γερων. Sent.
SYN. Οχλωδὴς, αλγεινὸς, απδὴς, ταραχωδὴς, κλονοεις, θορυβωδὴς. ασατος.

Οχλος.
—Αθρόος οχλος. Theoc. 15. 72.

SYN. Ομιλος, θορυβος, ταραχη.—οχλησις, ενοχλησις, αγανακτησις.
EPITH. Απειρεσιος, αθυρογλωσσος, αλαστωρ, δυσαριθμος, κακεργατης, μιαιφονος.

Οχλοχαρης. Vid. Πονοπαικλωρ.

Οχμαζω.
Ιππους τ' οχμαζει,—Eur. El. 817.
Αρεος οχμαζουσα θοην σακος,—Ap. 1. 743.
SYN. Διεξαγω, κατεχω. κρατεω, βασαζω. συνδεω. προσπατ[αλευω.

Οχμος
Αιπυς δ' αλιβρος οχμος—Lyc. 443.
SYN. Οχθος, πυργος.

Οχνη.
—Και α πιτυς οχνας ενεικαι. Theoc. 1. 134.
SYN. Απιος, απιον. αχερας.
EPITH. Αγλαοκαρπος, ευπινοος.

Οχος.
Ες δ' οχεα φλογεα ποσι βησετο,—Il. ε. 745.
SYN. Αρμα, αμαξα, απηνη, οχημα.
EPITH. Κροκεος.

Οχος.
Ου γαρ εσαν λιμενες νηων οχοι,—Od. ε. 404.
SYN. Δεκτικος. πολυχανδης, ευκυκλος.

Οχυρος.
—Αλλ' ιδε δη
Τεκτων οχυρην ετος εποιησεν θυραν,
Δι' ης γαλη και μοιχος ουκ εσερχεται. Apollod.
SYN. Εχυρος, ισχυρος, περιοχος, ερυμνος, εμφρυρος. ευπαγης. σ[εβερος.

Ο Ψ.
—Ο δε ξυνηκε θεας οπα φωνησασης. Il. ε. 182.
SYN. Φωνη αυδη. μελος. κληδων.
EPITH. Αμειλικτος, αμβροσια, λιγυρα, καλη, αγανος, λειριοεσσα, μελιηχης, καλλιμος, δεσμιερης, ιμεροεσσα. θεσπεσιος, ταναη, φρικωδης. χαλκεος; vid. Ηχω.
Θελοι τις αγ αγειν επικουριαν
Ανδρων κλυτων οπα Pind.
Ου δη πικροτατην οπα
Γηρυσαντος ηκουσα—Arist.

Οψαματης.
Μιλων οψαματα.—Theoc. 10. 7.

Οψανον.
Ουτοι ματαιον ανδρος οψανον πελει. Aesc. Ch. 532.
SYN. Ωψ. οψις.

Οψαριον.
Τα πετρογενα ταυτ' οψαρια,—Philem.
SYN. Οψον.

Οψαροτης
Ουτω κ' οψαροτης πρωτιστη ισσαριζει Hes. ε. 488.

Οψαρτυσια.
Φιλοξενα καινη τις οψαρτυσια. Ath. l. 1.

Οψε, Οψιαιτερον.
Εκ τε και οψε τελει—Il. δ. 161.
Οψε κακως νεεσι—Od. μ. 141.
—Μικρον οψιαιτερον. Ath. l. 1.

Οψεω.
Τω ρ' οιγ' οψεωντες αυτης και πολεμοιο. Il. ξ. 37.
EXP. Οπλικως εχοντες, θελοντες ιδειν.

Οψητηρ.
—Εν οψητηρι κολυμβω, Athen. l. 6.

Οψιατος.
Και πιτυς δακρυσι λιθεμενον οψιανοιο. Orph. L.

Οψιγονος.
—Και οψιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.
SYN. Οψιγενης, οψιβλαστης, οψιβλαστος, οψιμος, οψιτεκνος, μεταγενεστερος.

Οψικοιτος.
Εν οψικοιτοις δ' ομμασιν βλαβας εχω: Aesch. Ag. 891.
SYN. Ακοιμητος.

Οψιμος.
Ημιν μεν τοδ' εφηνε τερας μεγα μητιετα Ζευς,
Οψιμον, οψιτελεστον, ος κλεος απορ' ολεται. Il. ζ. 325.
SYN. Βραδυχρονιος, οψιγονος.

Οψινοος.
Των Επιμηθεος αγων
Οψινοος θυγατερα προφρασιν.—Pind. P. 5.

Οψις.
—Πατρος φιλα οψιν ατυχθεις. Il. ζ. 468.
Οψε δ' ετ' αρ πω συ εμες ιδες,—Il. υ. 205.
SYN. Ορασις. δερξις, οψανον. ωψ. θεωρια: —αποψις, προοψις.
EPITH. Αμειλιχος, αχλυοεσσα, αναιδης, σιγυνη, αγαθη, ιμερτη, πυγενειος, προσηνης, παλιγκοτος. φαιδρα. υπωχρος. ονειρωσσα.
—Ισαι δε ψευδεσιν οψεις. Theoc.

Οψιτεκνος.
Εν οψιτεκνοις ολβιαν δομησεται
Τυρσιν,—Lyc. 1272.
SYN. Απογονος, οψιγονος.

Οψιτελεστος. Vid. Οψιμος.

Οψον.
—Κρομιον ποτω οψον. Il. λ. 629.

SYN.

SYN. Οψωνιον, οψαριον, βρῶμα. προσόψημα. προσφαγιον.
EPITH. Μενοεικὲς, οπλόν. απραγματευτον. ωμοταριχον.

Οψοποιῶ.
Καὶ κατελαια λιαν ὥσπερ γαλὴ οψοποιουντες. Ath. 9.

Οψοπονος
Οψοπονος Σπινθηρ Ερμῆ ταδε συμβολα τεχνης
Θηκατο—Ep. I. 6.
SYN. Μαγειρος.

Οψοφαγεω.
Θυδ' οψοφαγεῖν, ουδὲ κιχλιζειν. Ar. N. 929.

Οψοφάγος.
Γοργόνες οψοφαγοι. Ib. Po. 810.
SYN. Λαιμαργὸς, ασηφάγος, ὀψομανὴς, φιλοψος.

Οψοφόρος.
Σειων οψοφορους πινακας—Ath. I. 4.

Οψωνεω.
Ουτος οψωνειν εοικ', ανθρωπος επι τυραννιδι. Ib. V. 493.

ΠΑΓΑΣΑΙ.
Αι Παγασαὶ δηλες και σιγματιας παρεχεσι. Ath. I. 21.

Παγασαῖος.
—Και βωμος Απολλωνος Παγασαιε. Hes. a. 70.

Παγσαῖος.
Παγσαιε προθελύμνα καρηατα—Call. 4. 134.

Παγσελασος.
—Παγσελασὸς ες' ιδὲν. Ath. I. 10.

Παγσενετης. Vid Δαιμων.

Παγσενετωρ. Vid. Ηρακλης.

Παγσεος.
—Οτι παγσεον ἁρμα δικαει Δοξα,—Orph. H.

Παγσλυκερος
Αλλα φιλη και παγσλυκερα. Ar. L. 969.

Παγσλωσσια.
Μαθόντες δε, λαβροι παγσλωσσια.
Κορακες ὡς, ακραντα γαρυετον. Pind. Ol. 2.
SYN. Αδολεσχια, πολυφωνια.

Παγετωδης.
Ω καλλας πετρας γυαλων
Θερμόν τε και παγετῶδες,—Soph. Ph. 1110.
SYN. Κρυμωδης, κρυερὸς, παγωδης, παγερος.

Παγη, Παγίς.
Και κωφαι φηνῶν φροντίδ' εχεσι παγαι. Ep. I. 1.
—Ξυλινὸν δολον εξευροντες
Ην παγίδα καλευσι, μυῶν ολετειραν εὖσαν. Hom. B. 116.
SYN. Δικτυον, θηρατρον. μυαγρα.
EPITH. Δολοεσσα, κρυπτὴ, νευροτενὴς, ἱππεια, πολυτρωπος, σφοιεσσα, ὑφερκτος, πικρὰ, κηρυλκος.

Παγκαινισες.
Κηκῖδα παγκαινισον,—Aesch. Ag. 969.

Παγκακος.
—Και ποτε παγκακον ἦμαρ. Hes. ε. 811.
Χρηματα μεν δαιμων και παγκακῳ ανδρι δι-δωσιν. Theog. 149.

Παγκακῶς.
—Ει τεθνᾶσι παγκακῶς. Eur. M. 1135.

Παγκαλὸς.
Και τάχ' εγε χεῖρας παγκαλας εχειν μ' εφη. Ar. Pl. 1019.
SYN. Καλὸς ευσχημων. παγκαλλὴς, παγκοσμιος.

Παγκαλως.
—Αλγεῖ, παγκαλῶς δ' αλγυνεται. Eur. Fr.
SYN. Ευπρεπῶς, πρεποντως.

Παγκαρπια.
Θυσιαν απορον παγκαρπιας—Ib.
Ενην δε παγκαρπεια συμμιγὴς ὁλαις. Soph. Fr.

Παγκαρπον.
—Θυματα—παρκαρπα—Soph. El. 637.
—Παρκαρπε δαφνης. Ib. Oed. T. 83.

Παγκαταρατος.
—Ω παγκαταρατε. Ar. L. 588.

Παγκευθὴς.
—Τὰν παγκευθῆ κατω
Νεκρῶν πλακα, και Στυγιον δομον. Ib. Oed. C. 1633.

Παγκλαυτος.
—Και συ παγκλαυτον αιῶνα κοινὸν εἶλε. Ib. El. 1091.

Παγκληια.
Κἀγω χοας σοι τῆς εμῆς παγκληριας
Οισω πατρωων εκ δομων γαμηλιος. Aesc. Ch. 484.

SYN.

SYN. Κλῆρος, κληρονομια.

Παγκληρος.
Ουκ εσχες αν ποτ' ετε παγκληρος δομος. Eur. I. 1542.

Παγκοινος.
—Εξ Αιδᾳ παγκοινα λιμνας—Soph. El. 138.

Παγκοιτης.
Την παγκοιταν δ' ορω θαλαμον
Την Αντιγονην αυτεσαν. Ib. An. 815.

Παγκοινιτος.
Παμπληκτα παγκοινιτατ' εξ-
ηλθον αεθλ' αγωνων. Ib. Tr. 513.
SYN. Πολυπονος.

Παγκοσμιος. Vid Παγκαλος.
Αρμονιη κερασας παγκοσμιον ανδρασι μοῖραν. Orph. H.

Παγκρατὴς
Παγκρατὲς ὕπορ ἐχαν—Ib.
SYN. Παντοκρατωρ, παναλκὴς, πανισχυρος, πανσθενὴς, παντοδυναμος, παντοδυνασης. κρατερὸς.

Παγκρατιον.
Παγκρατιῳτε παλη τε και εις δρομον'—Hom. B. 95.
SYN. Παμμαχιὸν. αγὼν, συγμὴ, παλη, αθλησις.

Παγκροτως.
Στειλασα λαΐος παγκροτως ερεσσεται. Aesch. Supp. 731.

Παγος.
—Σπιλάδες τε παγοι τε· Od. ε. 405.
Αυλια, και Νυμφων ἱερὸς παγος,—Ep. l. 1.
—Αιγαιονος ἀγνιτην παγον. Lyc. 135.
SYN. Λοφος, βανὸς, πετρα, ακρα.—κρυμὸς, παγετος —ἁλς.—οχθος.
EPITH. Αιηλιος, δισερημος, διερὸς, κρυοεις, οξὺς, καρτερὸς, αιπὺς, οφρυοεις, οχθηρὸς, απανθρωπος, ἱερὸς, ελαιοφυὴς, σιυφελὸς.—Vid. Αφεος.

Παγετος.
Ησθιον δε τες παγετος,—Ar. Eq 603.
—Πετραισισιν επ' ακριωσι πάγεροις. Nic.
—Λοξοβαμοισι και σκληποδεσσι παγκροις. Naz.
SYN. Καρκινος.
Ραιβοσκελὴ, δίχηλον, αμμοδυετον,
Οπισθοβαμον', ατραχηλον, οκταπεν,
Νηκταν τ' ερυμνονωτον, εσραικοχροα, κ. λ. Ep. l. 6.

Παγχαλκεος, Παγχαλκος.
—Ουδ' ει παγχαλκεος ευχεται εἶναι. Il. υ. 102.
Και κυνεη παγχαλκος—Od. σ. 377.

Παγχορτος.
Ον τοῖσι παγχορτοισιν εξενιζομεν. Ath. 3.

Παγχρηστος.
Παγχρηστον αγγος εσαι—Ar. A. 934.

Παγχρισος.
Τας πεπλὰς παγχρισῳ (πεπλω) συγκραθεὶς. Soph. Tr. 674.

Παγχρυσος, Παγχρυσεος.
Παγχρυσων δίφρων, Ib. El. 512.
Τῆς ἑκατὸν θυσαιοι παγχρυσεοι περεθοντο. Il. ζ. 448.

Παγχυ. Vid. Παυ.
—Παγχυ γερων—Il. ε. 24.
Παγχυ κακὰ φρονεων—Ib μ. 67.

Παθη,
Στεργειν γαρ αἱ παθαι με χῷ χρονος ξυνὼν
Μακρὸς διδασκει, και το γενναιον, τριτον. Soph. Oed. C. 7.

Παθημα, Παθος
Παθημ', ὁποῖον φὶς παθεῖν, διδασκέ με. Ib. T. 562.
Ουδε παθος, ηδε συμφορα θηλατος. Eur. Or. 2.
Απορα πυκινοις ενιδεῖν παθη. Soph. Ph. 875.
SYN. Προσπαθεια, εμπαθεια, παθησις, φρονημα. συμφορα, κακωσις, ταλαιπωρια.—νοσος. —φορος —
EPITH. Απροσδοκητον, αἴδηλον, αργαλέον; δεινὸν, δυσαχθὲς, θηλυφανὲς, παραδοξον, μαργον, πικρὸν, κοσμοσωτηριον, κριτοεφὲς, κελαινὸν, πολυσχιδὲς, φρικτὸν, χαλεπὸν, οικεῖον.
PHR. Τα παθη. Ολοοὶ κλυδωνες ὑλης.
Λαμυρᾶς ὑλας ιμερος.
Δυοφερᾶς ὑλας κηλὶς.
Χθονιοι δεσμοί. Synes.
Παθεων κοσμον ὁρμάν. Ib.

Παιάν.
Αυλῶν παιανι σζυγνῳ. Eur. Tro. 126.
Ομε δε παιανων τε και σζεναγματων. Soph. Oed. T. 5.
Παιανων τε χοροῖς Ιαχαῖσί τε σον περὶ βωμὸν. Theog. 777.
Ιω Ιω Παιάν. Soph. Tr. 225.
Απολλωνα προσαταν
Ομᾶ δε και Παιᾶνα,—Ib. 214.
Και μοι θανατος Παιὰν ελθοι. Eur.
SYN. Παιων, παιηων. ὑμνος. κῶμος. ειρηνια.—Απολλων.—παιωνιος.

Παῖγμα, Παιγνια, Παιγνιον.
—Ιερὰ παιγματα—Eur. B. 160.
Ωσε καχθες τῇ Εκατῃ ποιῆσα παιγνιαν εγω. Ar. L. 701.

—Α Δηλιὰς εὗρετο Νυμφη Παιγνια—Call. 4. 324.
Ταμὰ παιγνια,—Ar. Ecc. 917.
SYN. Εμπαιγμα, κροτοπαιγνια τα, αθυρμα, διαφορημα, χαριεντισμὸς, ἑορτή. οινεγια. παιδια —εφασής.

Παιδαγωγεω
Γερων γεροντα παιδαγωγησω σ' εγώ. Eur. B. 193.
SYN. Παιδευω, παιδοτριβεω, διϊθυνω, χαλιναγωγῶ.

Παιδαγωγια.
Νοσημα κηδευοντα παιδαγωγια. Ib. Or. 881.
SYN. Παιδεια, διδασκαλια, μαθησις, αναγωγὴ, εγχειρημα.

Παιδαγωγὸς, Παιδευτης.
Πλανᾷ γεροντα παιδαγωγὸν αὐλιον,
Και κλεψικολον,—Lucian.
Παιδευτὰς τοιων εργων—Man. 2. 336.
SYN. Παιδονόμος, παιδοτριβης, παιδοτριψ, παιδοτρόφος, παιδοκόμος, διδασκαλος. προσατης, επισατης, εισηγητης, εξηγητης, καθηγητὴρ, καθηγητὴς.

Παιδαριον. Vid. Παιδιον.
Οσις δε διαβολαῖς πεισθεται ταχυ,
Ητοι πονηρὸς αυτὸς εσι τὰς τροπας,
Η πανταπασι παιδαριω γνωμην εχει Menand.

Παιδεια, Παιδευμα, Παιδευσις.
—Στερρὰν παιδειαν. Eur. I. T. 206.
Χθονιων τ' αεριοντε παιδευματα. Ib. Fr.
Σκεψαι δε την παιδευσιν,—Ar. N. 1039.
SYN. Εκπαιδευμα, αναγωγὴ, παιδαγωγια, διδαχὴ, κατηχησις, επιτιμησις, επανορθωσις, μαθημα, τεθετησις, σωφρονισμὸς, κολασμός. πειρα. νεθεσια.
Παιδευσις πραπιδεσσι σοφῆς παιδευματ' εχοντας. Man.

Παιδειος, Παιδινὸς.
—Ουτε παιδειας τροφῆς. Soph. An. 930.
Και καλλος καλὸν εσι τὸ παιδικὸν, αλλ' ολίγον ζῆ. Theoc. 23. 32.
SYN. Παιδαριωδης, παιδιωδης, παιδνὸς.—ἱλαρὸς.

Παιδευω.
—Μὴρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
Ει τὴμὸν ηθὸς αρτι παιδευειν νοεῖς. Soph. Aj. 600.
SYN. Διαπαιδευω, εκπαιδευω, παιδαγωγεω, διδασκω, καθισαμαι, συνετιζω, κατηχεω, εισηγεομαι, ενασκεω, εκπονεω. κολαζω. νεθετεω.

Παιδιά.
—Παιδιὰν τινα; Ar. Pl. 1057.
SYN. Παιγνιον.—χαροσυνη.

Παιδιον.
Κὲκ ηδη τον Ερωτα τὶς ἠν θεὸς, ἡλίκα τοξα
Χεροὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βελη ποτὶ παιδία βαλλει. Theoc. 23. 5.
SYN. Παιδαριον, παιδισκὸς, τεκνον, υἱδιον.

Παιδνὸς.
—Πολλην ὁδὲν ἦλθεν Οδυσσευς
Παιδνὸς εων,—Od. φ 21.
—Παιδναὶ χῆρες—Ep. l. 3.
EXP. Παις νηπιος. αντιπαις. — παιδειος. ισος.

Παιδόβρως, Παιδοβρωτος.
Και παιδοβρῶτος Πορκεως νησος διπλας. Lyc. 347.
Τας παιδοβρωτας εκφευγετ' ομευνετε
Θοινας ασεπτους—Ib. 1159.
SYN. Τεκνοφάγος.

Παιδογονος. Vid. Παλαιομητωρ.
SYN. Παιδοποιὸς, παιδοποιητὴς.—ακοιτης.

Παιδοκομεω.
—Και εν αιδῇ παιδοκομειν εμαθον. Ep. l. 3.

Παιδοκλονεω.
Παιδοκλονησας, δῶμα θηγικᾶσαι κακοῖς. Eur. Herc. F. 1280.
SYN. Παιδοφονεω, παιδοφθορεω, τεκνοφονεω.

Παιδοκλόνος, Παιδοφόνος.
Πραξεις εφυμνησασα τῷ παιδοκλονῳ. Soph. An 1313.
Ανδρὸς παιδοφονοιο ποτὶ σῆμα χεῖρ' ορεγεσθαι. Il. ω 506.
Και παιδοφονα τῆσδε λεαινης. Eur. M. 1407.

Παιδολετειρα, Παιδολετως, Παιδολετὴρ, Παιδολυμης.
Πῶς ἄν—ἡ φιλων σε χωρα
Των παιδολετειραν ἐξει; Ib. 849.
Φευ, φευ, μυσαρα και παιδολετορ. Ib. 1393.
—Α παιδολυμας ταλαινα Θεσιας—Aesc. Ch. 603.

Παιδομαθὴς.
Και παιδομαθὴς προς αυτὸ την διανοιαν ἦν. Ath. 6.

Παιδομορος.
Παιδομοροι μοχθοι—Θυεσ. Aesch. Ch. 1068.
SYN. Παιδοφθόρος, τεκνοκτόνος, τεκνοραίστης, τεκνολετης, τεκνολετειρα.

Παιδοποιεω. Παιδεργεω.
Και παιδοποιεῖς,—Soph. El. 591.
Χωρῶν εν δίναις
Ταῖς Αλφειὸ παίδεργα. Eur. I. 175.
SYN. Τεκνοποιεω, τεκνογονεω.

Παιδοποιὸς
Ω παιδοποιοὶ συμφοραὶ—Eur. Rh. 980.

Παιδοποροs.
—Παιδοποροv γενεσιν. Ep. l. 1.
Παιδοσυνη
Χρηματιαι σ᾽οργαῖς και παιδοσυνησιν οθνειων. Man 4. 378.
Παιδοτριβης
Εν παιδοτιβε δε τίνα παλην εμαν̓θανες; Ar. Eq. 1235
SYN. Παιδοτριφ, γραμματιστης, γυμνασὺς, παιδαγωγός.
Παιδοτριβικες
Αλλ᾽ ὦ λεγεις, και παιδοτριβικῶς ταῦτά γε. Ib. 490.
Παιδοτροφεω.
Πῶς ταυτην παιδοτροφησω; Ib L. 955.
SYN. Τεκνοτροφεω. παιδοκομεω.
Παιδοτρόφος.
Πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον. Eur. Herc. F. 902
SYN Τεκνοτρόφος, κηροτρόφος.—παιδαγωγός
Παιδοτρωτος.
Πολλὰ δ᾽ετυμα παιδοτρωτα
Παθεα προσμενει τοκεῦσι Aesc. Eum. 500.
Παιδεργεω.
Εν δίναις ταῖς Αλφειῦ παιδεργει. Eur I. 171.
Παιδεργια
—Δυσεκνον παιδεργιαν Soph. Oed. T. 1271.
Παιζω
Σφαιρη ται τ᾽ αρ επαιζον απὸ κρηδεμνα βαλοῦσαι Od ζ. 100
—Ως αγρια παισδεις. Theoc. 20. 6
Παιζοντες οἷς μετησια. Ar. N 445.
SYN. Αποπαιζω. διαπαιζω. εμπαιζω, προσπαιζω. σθυρω γελοιαζω, ασκιζω, χαριεντιζομαι—χλευα ω χορευω
Παιηων Vid Παιὰν Παιων.
Καλὸν ασιδοντες Παιονα—Il. α. 473.
—Παιηονι μυθῳ. Nonn.
Παιηον, Παιών.
Τῷ δ᾽ επι Παιήων οδυνηφατα φαρμακα πασσων, Il ε 401.
EPITH Μηλιχοδωρος.
Παικλειρα Vid Νὺξ
Παιηονις. Παιωνίς.
Τῆς παιηονίδος πληθομενος σοφιης. Ep. l. 2.
—Παιωνίδες, εκατερπεῖς. Orph. H.
Παιονια.
Ος ρ᾽ εκ Παιονιης ερικωλακος εκλυθεν. Il. ρ᾽ 350.
Παιονες.
Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξες. Il. ε. 848.

EPITH Ἱπποκορυσαι.
Παιονιδης.
—Αγασσεσον υτασε δουρι
Παιονιδην ὑρωα κατ᾽ ισχίον᾽—Il. λ. 339.
Παιπαλη. Παιπαλημα
—Τριμμα, κροταλον παιπαλη. Ar. N. 259.
Τρομμα, παιτολημ᾽ὁλον. Ib Av 430.
SYN. Παλη γυρις—κερδαλέος, πανὔργος, δυσκαταληπτος.
Παι αλοεις
—Οὐδῷ επὶ παιπαλοεσσῃ Il. μ 168.
SYN Παιπαλος, τραχὺς, καταλας. οκριοεις, κατακρημνος. κατερρωγὰς, σκυζωδης, σκυζωτὸ. τανὰδς, δυσβατος.
Παιπαλα τὰ,
Παιπαλά τε κρημνες τε.—Call. 3. 194.
Παῖς
—Κρονω παῖς αγκυλομητεω Il. α. 205.
—Αγκαιοιο παΐς κρειων Αγαπηνωρ. Ib. 609.
Ευσεβεων παιδεσσι τα λωϊα, δυσσεβεων δ᾽ ου. Theoc. 26. 32.
SYN. Κορος, κορη, παιδιον. υἱὸς, θυγατηρ. —ακολεθος.
EPITH Αϊδηλος, αταλαφρων, αφαυρὸς, αφρων. αθυμος αγαπητος ἀπαλος. αριστοος, ασθενὴς, αριτρεπὴς, αρηΐφιλος. αγαπηνωρ, απιστὸς, γλυκερὸς. ιεραγιλος. ευμορφος, ιοδοσρυχος, ἡβητὴς δουπον ζηλημων. νηπιαχος, νηπιος, μεγαλητωρ, μεγαυχὴς. κακομηδὴς, ορφανικὸς, πρεσβὺτης. ταναηρις. ευηχὸς. τηλιγετὴς, τηλεθαων. βουνομος, ὑπερφιαλος, φιλομητωρ, φιλαοιδος, χαλιφρων—ερατεινὴ — ἁπαλὰ φρονεων
PHR. Νεοτρεφὲς ερνος.—Ηβης χρυσεον ανθος.
Και παῖς αρτικομισος. ἑλὼν ανιαλον απηνην. Nonn
—Αγαπητὸς. πατρὶ εοικώς.
Οὐλογονον, γαλαθηνον, ὑπο τροφῳ αιὲι αδακρυν. Theoc.
Παιδα θεοκλυμενον, θεοειδέα, ηπιον αὐτας. Cast.
Εσι δ᾽ ὁ παῖς γλυκυδακρυς, ακικελος.—Ep.
Ουδὲ οἱ αβρὸς ὑλος ερεθομενοιο γενειου
Αχνοα χλοηνης εχαρασσατο κυκλα παρειῆς. Non.
Παιφασσω
Συν τῇ παιφασσυσα διεσσυτο λαὸν Αχαιῶν. Il. ε. 450.
SYN. Εκπαιφασσω. ὁρμαω (εκφανως,) εν-θυσιαω—φανεροποιῶ.
Παιω
—Τον δ᾽ ορθὸν ανω κιονι δησας.—
Παιει λιγυφα μασιγι διπλῇ. Soph. Aj. 242.
Ες ταχος παιει—Ar. A. 686.

Παιων

Παίειν εφ' ἁλα' ταν μαδδαν—Ib. 835.
SYN. Παιομαι, καταπαιω, πατασσω, τυπτω, κρυω, αικιζω, πλητ]ω, κροτεω, δαιρω, εντριβω, συγκοπ]ω, φρονευω, βαλλω.—ποιῶ (συντονως.)—εσθιω.

Παιων.
Ιθι, ἰθι μοι παιὼν (ὕπνε,) Soph. Ph. 853.
Παιῶνα κακῶν επινωμᾶν. Ib. 169.
SYN. Παιων. ιατρός.—Θεραπεια.
EPITH. Πολυφαρμακος, οδυνηρατος.

Παιων.
Παιὼν δε λαμπει σ]ονοεσσα τε γῆρυς. Soph. Oed. T. 196.
SYN Παιὰν, αλαλαγμός.

Παιωνιζω, Παιανιζω.
Ολολυγμὸν ἱερὸν ευμενη παιωνίσον. Aesc. S. T. 274.
SYN. Ευχομαι. ὑμνεω. παιᾶνα αδω. ευφημεω.

Παιανιος, Παιωνιος.
—Παιωνιας εις χέρας ελθῶν—Soph. Ph. 1383.
Πιμοναι ελυσατ' ευ
Χειρὶ Παιωνια κατασχεθων. Aesc. Supp. 1074.
Σῷ Παιονιη χειρὶ βιαζομενα. Ep. l. 4.
SYN. Ιατηριος, ακεσιμος. παιὰν, παιών.

Παιωνίς. Vid. Νυμφαι.

Πακτοω.
—Ενεβυσαμεν ρακιοισι κἀπακτωσαμεν. Ar. V. 128
Λαιτρεχ πακτωσας μεσσα θεει πελαγη. Ep.
SYN. Φρασσω. πληροω. σφηνοω. πηγνυω.—εκτεινω. κλειω. ασφαλιζομαι.

Πακτωλιος.
Αυθι τοι αντιποινον εκχεας ισον
Πακτωλιον σ]αθμοῖσι τηλαυγῆ μυδρον. Lyc. 272.

Πακτωλος.
Μιουιον Πακτωλὲν εκὐκλωσαντο λιποντες. Call. 4. 250.
Α τον μεγαν Πακτωλὸν ευχρυσον νεμεις. Soph. Ph 397.
EPITH. Χρυσοσπόρος, χρυσαυγὴς, κροκοεις.
Μαιωνιος.
PHR. Πολυχρυσος ποταμός. Dion.
—Χρυσ[γὰ Πακτωλω ποτά Lyc.
—Ρεεθρα βαθυπλυτα ποταμοιο.
Πακτωλος κελαρυζε χεων χρυσοσπορον ὕδωρ
Πορφυρεαις ϕαμαθοισι βαθυπλ]ων δε με]αλλων
Ασ:εφ κεκλιμενο βυθῷ χευ]ομενος ἰχθύς.
—Ὁ η χρυσαυγεῖ πηλῷ
Αϕνειῆς Λιδανοιο μελαν ϕοινισσεται ὑδωρ.
—Οπη Πακτωλίδὸς οχθης
Χρυσον ερυγομενης αμαρυσσεται ολζοις ἰλύς. Nonn.

Παλαι.
—Παλαι πολεμων εὖ οἰδώς. Il. δ. 310.
Και νειν δὴ παλαι ἦσθα ενερτερος Ουρανιωνων. Il. ε 898.
SYN. Εκπαλαι, προπαλαι, απὸ παλαιῦ, εν χρονῳ. εμπροσθεν. παρος. πυτέ. πρότερον.

Παλαιγενὴς, Παλαιογενὴς, Παλαιγονος, Παλαιογονος, Παλαιγονιος.
Λαίῳ τε τῷ παλαιγενει. Eur. Ph. 354.
Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.—Ar. N 357.
—Την δ' αρα ϕασι παλαιγονιης ἱερὸν πῦρ. Orph. L.
Μητιν τε γαρυων παλαιγονων. Pind. Ol. 13.
—Κεκροπιων ασυ παλαιογονων. Ep. l. 6.
SYN. Προγονος, παλαιὸς, πρεσβυτης.

Παλαιμονεω. Vid. Παλαιω
Χαυνᾳ πραπιδι παλαιμονεῖ κενεᾷ. Pind. P. 2.

Παλαιμων.
Συι τροφε Βακχε χορεῖο Διονυσε πολυγηθὲς,
Ος ναιεις ποντοιο βυθὸς βαθυκυμονας ἀγυιὰς
Κικλησκω σε Παλαῖμοι, —
Ποντοπλανοις γαρ αει ναυσὶν χειμῶνος ενεργὴς,
Φαινομενος σωτὴρ μειλιοις θνητοῖς αναφαινη.
Ρυομενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ ποντιον οἶδμα. Orph. H.
PHR. Ποντιας παῖς Λευκοθεας,
—Νεων συλαξ. Eur.
EPITH. Θρασὺς, βρεφοκτόνος, ολβιοδωτης.

Παλαιομητωρ.
Ιω Ζεῦ, τας παλαιομητορος
Παιδογονε, πορους Ιναχου. Eur. Supp. 628.

Παλαιός.
—Μοι ξεῖνος πατρωῖος εσσι παλαιός. Il. ζ. 215.
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερους ανθρωπους. Il. ψ. 788.
SYN. Αρχαῖος, ωγυγιος, δηναιὸς, γηραιὸς, σαθρὸς, ὁ παλαι, ὁ προσθεν.

Παλαιοτης.
Παλαιοτης γαρ τῷ λογῳ γ' ενεσί τις. Eur. Hel. 1062.
SYN. Αρχαϊσμὸς, αρχαιοτης. παλαιωσις.
—εγ]ημα.

Παλαιόφρων.
Εμὲ παλαιοφρονα κατὰ γᾶν οικεῖν, Aesc. Eum. 841.
SYN. Παλαιὸς. συνετός. αρχαῖα φρονῶν.

Παλαισμα.
Πολλὰ παλαισματα και γηοβαρῆ, Aesc. Ag. 63.

Παλαισμοσυνη
—Παλαισμοσυνης αλεγεινῆς. Il. ψ 701.
SYN. Παλαισμὸς, διαπαλαισμα, διαπαλη, παλη αγὼν, αθλησις.—σ]ρατηγημα.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Γυαλκὴς, πολυτειρὴς, ὑπερπλος, μελιῆδὴς, νακοξενος, ευμοσολος, ἱμερτὴ, φιλοπαιγμων —πομπος ερωτων.

Παλαισὴς,

Ου γαρ συγμάχοι εμεν αμυμονες, οδὲ παλαισαί Od. Σ. 246.

SYN. Παλαισικὸς, παγκρατιαστὴς, αγωνιστὴς, αθλητὴς.

Παλαιστρα.

Εἰ δ' ὑπὸ τᾶσδε—Μολων αγχοιτο παλαίστρας. Theoc. 7. 125.

SYN. Παλαισηριον, γυμνασιον, κονιστρα, αγωνισηριον.

Παλαιφαγος.

Ου γαρ απὸ δρυός εσσι παλαιφαγε,—Od. τ. 163. al. παλαιφατε.

Παλαιφατος.

—Η μαλα δή μὲ παλαιφατα θεσφαθ' ἱκανει. Od. ι. 507.

SYN. Παλαιὸς, αρχαῖος.

Παλαιχθων.

Παλαιχθων Αρης. Aesc. S. T. 106.

Παλαιω.

Ου γαρ πύξ γε μαχησεαι, οδὲ παλαισης. Il. Φ. 621.

Δεινὸς γαρ ὅστος και παλαιεσθαι βαρύς. Eur. Cyc. 674.

SYN. Εκπαλαιω, προσπαλαιω, καταπαλαιω, συμπαλαιω, διαπαλαιω. διαμαχομαι. ενοχλεῖμαι.

Αμφι παλαισμοσυνης φιλοπαίγμονες ἔἰχον αγῶνα. Nonn.

Παλαμαομαι.

Τολμημα νεον παλαμησαμενος. Ar Pa. 93.

SYN. Τεχναζομαι, εργαζομαι (χερσίν.)

Παλαμη

—Νῦν αὖτέ μιν υἷες Αχαιῶν,

Εν παλαμης φορεῦσι διασπολοι,—Il. α. 238.

Παγδοῖαι δ' αρεταὶ, και βιοτὴ παλαμαι. Theog. 624.

SYN. Χὲρ, σπιθαμὴ. τεχνη. τροπος. μηχανὴ. πρᾶξις.

ΕΡΙΤΗ. Αρισοπονος, ακοιμητος, αυτοφόνος, ανδροφόνος, ἀρπαλεα, αχραντος, αδρηκτος, απλητος, αρηδὴς, απολεμος, αταρβητος. αἱμοβαφὴς, απαλοχρως, γλυκερὰ, βριαρὰ, ἱκετια, ευαγὴς, ευσθενὴς, ευπολεμος, ευκαρπος, ευτροχαλος, ερατοτόκος, εργοπονος, δηϊοφόιος, λευντοφόνος, καρτερὰ, μαινομενα, πολυχανδὴς, πεντοκόμης, συμπλεκὴς, ὁμοπλεκτος, ροδοπηχυς, ροδοδακτυλος, ροδεα, σιδεραὶ, χιονωδὴς, τολμηρὰ, ερυμανὴς, πυρσοφόρος, παιδοκόμος, παιδοφόνος, ταμεσιχρως, ὑλοτόμος.

Παλαμηδὴς.

Ευ γ', ὦ Παλαμηδες, ἆ σοφωτατη φυσις. Ar. B. 1499.

Αλλα και αντιθεῳ Παλαμηδεῖ δῆκας ολεθρον. Call. l. 5.

ΕΡΙΤΗ. Σαοφρων.

Παλαμναῖος.

Ζῆνα παλαμναιων τιμηορον ἱκεσιαων. Ap. 4. 709.

Φονέα γενεσθαι και παλαμναῖον σεθεν. Soph. Tr. 1223.

SYN. Φονεὺς. μιαρὸς. εχθρὸς. πολεμιος, σκληρὸς, πικρὸς, σεβαρὸς, φοινὶς αποτροπαιος.

Παλασσω, Παλασσομαι.

Αιματα τ' εγκεφαλῳ τε παλαξεμεν ασπετον ὕδας. Od ν. 395.

—Λιθρῳ δ' επαλασσετο χεῖρας ασπλους. Il. λ. 169

Κληρῳ νῦν πεπαλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λαχησιν. Ib. η. 171.

SYN. Βρεχω, μολυνω.—κληροω.—μαλασσω.

Παλαχὴ.

Αιετος εκ παλαχῆς επαξεται—Nic.

Παλευτρια.

Τας φειδωλὲς κερματων παλευτριας. Ath. 13.

Παλευω

Οπως παλευση δυσμενεῖς,—Lyc. 784.

Η μὶν παλευσει δυσλυτοις οιστοις βροχοις. Ib. 405.

SYN. Εξαπαταω. επισυρομαι, επαγω, ὑπαγομαι. δηρευω.

Παλη. Vid. Παλαισμα.

Αγχαῖον δε παλη Πλευρωνιον—Il. ψ. 635.

SYN. Διαπαλη, παλαισμα, παλαισμοσυνη.

ΕΡΙΤΗ. Δυσμενὴς, διασφαλτος, ευγυρος, ευπαλαμος, κρατερὸς, καλλικος, ξεικόνης.

Γυμνοὶ αεθλευοντες ερεισασαν· αμφοτεροι δε

Πρῶτα μεν αμφοτερας παλαμας επὶ δισυγι καρπῷ

Συμπλεκον ενθα και ενθα κυτῆς επὶ νῶτα κονιης

Αλληλας ερυοντες αμοιβαδες ἀμματι χειρῶν

Ακροτατῳ σφιγξαντες, κ. λ. Nonn. l. 37.

Παλημα.

Τερσαινοις οροβοιο παλημασι—Nic.

SYN. Παιπαλη

Παλιγκαπηλος,

Ερμὴν παλιγκαπηλον—Ar. Pl. 1157.

SYN. Καπηλος —ὁ απὸ τε εμπορε αγοραζων· παλιμπωλὴς, μεταπρατης, μεταβολος.

Παλιγκαμπὴς.

Νῆας ανεκερσαντο παλιγκαμπτοισι κελευθοις. Tryph 514.

SYN. Παλιγκυρτος, καμπύλος. παλιντονος.

Παλιγκοτος.

Παλιγκοτος.
Αγριος ἔ, πρὸς παντα παλιγκοτος, ἡ ὑπεροπτης. Theoc. 22. 58.
SYN. Οργίλος, σὶυγνός. φοβερὸς. ἐχθρός.

Παλιγκοτως.
Φερειν τα συμπιπτοντα μη παλιγκοτως. Eur. Fr.

Παλι, Παλιν.
—Η παλι πῶς εσεται. Call. Ep. 15.
Αλλὰ καὶ ὡς εθελω δομεναι παλιν—Il. α. 116.
Χωομενος δ' ὁ γερων παλιν ὠχετο—Ib. 380.
SYN. Εμπαλιν, αὖ, αὖθις, εξαῦθις, εισαῦθις, εναλλαξ δισσῶς.

Παλιλλογος.
Λαὸς δ' ὐκ επεοικε παλιλλογα ταῦτ' επεγειρειν. Il. α. 126.
SYN. Παλισυλλεκτος. παλιναγρετος. δισσολογος

Παλιμβαμος.
Α μεν ὑθ' ἱσῶν παλιμβαμους εφιλασεν ὁδούς. Pind. P. 9.
SYN. Οπισθοπόρος, οπισθοβαμων. παλιμπετὴς, οπισθορμητος. παλιντροπος, παλισσυτος.

Παλιμβλασής.
—Και παλιμβλασῆ Κυνα
Τδραν φονευσας,—Eur. Herc. F. 1274.
SYN. Παλιναυξής. παλιμτυής παλιβλασος.

Παλιμβολια.
Δεχνυται ασοργε κεντρα παλιμβολιας. Ep. I. 7.
SYN. Ασασια.

Παλιμμηκης.
Παλιμμηκῆ χρονον τιθεῖσαι Τριβῷ—Aesc. Ag. 204.

Παλιμπετές. Vid. Παλιμβαμος.
Μνησῆρες δ' εν νηὶ παλιμπετὲς απονεονται. Od. ε 27.
—Εις ἑτερωσε παλιμπετες ομματ' ενεικε. Ap. 4. 1315.
SYN. Οπισω. εις τὲπισω παλικαμπὲς, παλιγκινές.

Παλιμπλαγκλος.
Αφ' ἕ παλιμπλαγκλοι χειμαζη δρομοις. Aesc. Pr. 837. Al. πολυπλαγκλοισι. al. γ' ἀλιπλαγκλοισι
SYN. Πολυτροπος.

Παλιμπλαζομαι.
—Νῦν αμμε παλιμπλαγχθεντας σϊω
Αφ απονοσησειν,—Il. α. 59.

Παλιμπλυτος.
Ου γαρ εχεις κηφῆνα παλιμπλυτον—Athen. l. 6.

Παλιμπλωτος.
Ανθις παλιμπλωτοιο γευσεσθαι φυγῆς. Lyc. 1431.

Παλίμποινα τά.
Παλιμποινα θελων αμειψα. Aesc. Ch. 791.
SYN. Αμοιβὴ, αντιδοσις.

Παλιμπορευτος, Παλιμπυς
Αυται παλιμπορευτον ἰξονται βασιν. Lyc. 628.
Στῆσαι παλιμπυν εις πατραν,—Ib. 126.
SYN. Παλιμπορος, παλιμβαμος, παλιντροπος, αψορρος.

Παλιμπυς.
—Στειχε παλιμπυς. Ep. l. 7.
SYN. Παλινδρομος, οπισθοβαμων, αψορρος.

Παλιμφημος.
Παλιμφαμος αοιδά. Eur. I. 1095
SYN. Πολυφημος, ευφημος.—Δυσφημος. κακὸς, εναντιος.

Παλιναγρετος.
Του ἡ παλιμφρων Γοργας εν κληροις Θεῶν Καθιερωσε,—Lyc. 1349.
SYN. Μεταγινωσκων. συνετός.

Παλιναγρετος.
Ου γαρ εμὸν παλιναγρετον, ὐδ' απατηλὸν,
—Ο, τι κεν κεφαλῆ κατανευσω. Il. α 526.
SYN. Παλιλλογος, ὑστεροληπτος, παλισυλλεκτος. παλιλληπτος, μεταβλητος.

Παλιναυξης. Vid. Πετροτομος.

Παλινδινητος,
Ασφωιν εδιδαξα παλινδινητον αναγκην. Ep. I. 1.
SYN. Συνεχής.

Παλινορος, Παλινορμενος, Παλινορσος. Vid. Παλιντροπος.
Και το σφυρον παλινορον εξεκοκκισιν. Ar. A. 1178.
—Ως ολεκον Τρῶας παλινορμενω—Il. λ. 326.
Ως δ' ὅτε τις τε δρακοντα ιδὼν παλινορσος ανεση. Ib. γ. 33.

Παλινσομεω
Παλινσομεῖς αὖ δισγαυσ' αγαλματων. Aesc. S. T. 264.
SYN. Δυσφημεω. παλιν σὶωμυλευω.

Παλινσροβητος. Vid. Παλιντροπος.
Παλινσροβητοις πημοναῖς αλωμενος. Lyc. 739.

Παλιντιτος.
Αικὲ ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλιντιτα εργα γενεσθαι. Od. 6. 144.
SYN. Αντιτιτος, αντιτὸς.

Παλιντονος,
—Παλιντονα τοξα τιταινων. Il. Υ. 266.
SYN. Παλιγναμπτος, παλιρροπος. οπισοτονος. εις τὲπισω τεινομενος.

Παλιντραπελος.
Και πῆμ' αγει παλιντραπελον—Pind. Ol. 2.

SYN. Επιστροφος, παλιντροπος.

Παλιντριβής.
Καί πως τα μεν πανὔργα και παλιντριβῆ. Soph. Ph. 453.
EXP. Τετριμμένα τοῖς κακοῖς.
SYN. Παλιντριψ, πανὔργος.

Παλιντροπια.
Η δε παλιντροπιησιν αμηχανος,—Ap. 3. 1156.
SYN. Παρεπιστροφὴ, ὑποστροφή. μεταβολή. επιστασις.

Παλιντροπος.
Ουκ αν φρασειας ἥν τιν' αυ παλιντροπος
Κελευθον ερπεις—; Soph. Ph. 1251.
SYN. Παλινοστος, παλινοστιμος, ὑποστροφος, ὑποτροπος, παλιμποδευτος, παλιμπους, παλινορσος, πολινορμενος, παλινορος, παλιστροβητός, παλιρβακμος, παλινδρομος, παλιντραπελος. αντιστροφος. εναντιος. οπισθορμητος.

Παλιντυχὴς,
—Αλτο δ' ακωκη
Ραιστηρ, ακμονος ὡστε, παλιντυπές—Ap 3.1253.

Παλιντυχὴς
Παλιντυχῆ τρίβᾷ βιὸ. Aesc. Ag. 473.

Παλιρρος.
Καγκανα δ' ασπαλαθω ξυλ' ἑτοιμασατ', η παλιρρω. Theoc. 24. 87.
—Η ταυδε πολυσελιχον παλιρρον. Ep. l. 1.
SYN. Ακανθα, βατος.

Παλιρροφορος
Και παλιρροφορε—Suid. Ep.

Παλιρροθιος, Παλιρροιος, Παλιρρους.
Τὴν δ' αἶψ' ηπειρονδε παλιρροθιον φερε κὔμα. Od. ι. 485.
Αλλα παλιρροιη επινηχεται, ανθερικος ὡς. Call. 4. 193.
—Εις δε γῆν παλιν
Κλυδων παλιρρους ἦγε ναῦν —Eur. I. T. 1397.
Ανδρασι κευθομενοισι παλιρροον ἆσθμα φυλασσων. Typh. 75.
SYN. Αψορροος, παλινδρομος, παλιρρυτος, αντιστροφος.

Παλιρροια.
—Εκ παλιρροιας κακῆς. Lyc. 757.
SYN. Αναερροια. ανασροφὴ, παλινδρομια.

Παλιρροπος, Vid. Παλιντονος.
—Και παλιρροπον γονυ. Eur. El. 492.

Παλισκιος, Παλινσκιος.
Αντρον εσω ναιεσκε παλισκιον,—Hom. M. 6.
SYN. Βαθυσκιος, κατασκιος, ευσκιος, επισκιος, συσκιος, ὑποσκιος, ζοφερὸς, σκοτεινός.

Παλισσυτος.
—Χλωρὴ δε παλισσυτον εμπεσε ποιη. Theoc. 25. 231.

SYN. Παλιμβαμος, παλινορμενος.

Παλιωξις. pro Παλιδιωξις.
Ει δε χ' ὑποσρεψωσι, παλιωξις δε γενηται
Εκ νεων,—Il. μ. 71.
SYN. Επελασις, διωγμὸς.

Παλλαγμα. Παλαγμα. (a. παλλασσω P)
Και κρυδδα γ' Ηρας ταῦτα τῶν παλαγματων. Aesc. Supp. 303.
SYN. Μολυσμα, μιασμα.

Παλλαδιον.
Παλλαδιων χρυσεμενων. Ar. A. 546.

Παλλακίς.
Ος μοι παλλακίδος περι χωσατο καλλικομοιο. Il. ι 449.
SYN. Παλλακη, ἑταιρη, ὁμευνέτις.

Παλλας. Vid. Αθηνη
Παλλὰς Αθηναιη—Il. κ. 275.

Παλλας.
Παλλαντος δυγατηρ Μεγαμηδειαο ανακτος. Hom. M. 100.

Παλλασια, τα.
Τῶν τε παλλασιων εκεινων. Ar. Pa. 573.

Παλλατίδες.
Εν πετραις, αἷς νῦν ονομα Παλλατίδες. Call. 5. 42.

Παλλευκος.
—Στρεψασα παλλευκον δερην. Eur. M. 30.

Παλληνη. (ορος)
Εισθα μελισσοβοτοιο παρὰ σκοπιὰς Παλληνης
Φυεται ασπετος καλος λιθος, οια τις αιὴρ
Μαρμαιρων, λυχνις τε πυρὸς φλογι παμπαν ὁμοιη. Dion. 329.

Παλληνίς.
Παλληνίδος γαρ σεμνὴν εκπερᾶν παγον. Ib. Hera. 849.

Παλληναδε
—Και βλεπειν Παλληναδε. Ar. A. 233.

Παλλω, Παλλομαι.
—Ὁ δε μιν ρεα παλλε και οἷος. Il. ε. 304.
Μελαινοχρως δε παλλεται μυ καρδια. Aesc. Supp. 792.
SYN. Αναπαλλω, διαπαλλω, εμπαλλω, κινεω, σειω, κατασειω, σαλευω, καδαινω — τρομεω, ανασπαιρω.—σβεφω.—ἁλλομαι.—κληρεω.

Παλμὸς.
—Κυβίσῆρι δε παλμῷ
Εξεχεε χθονὶ κερμα—Nonn.
SYN. Παλμα, αναπαλσις, τιναγμὸς, κινημα, δονησις, τρομος, σεισμός.—σκαλος.
EPITH. Γαμψωνυξ, θεοδινὴς, θελξιφρων, σλαγκῆρ, ἑλικωδης, ετεροζυξ, ἑτεραλκὴς, ευσιχθων,

εσιχθων, βιταρμων, λασιοθριξ, τινακιδας, τεχνημων, πολυδινής.

Παλμυς.
Εν ἡ πιθηκων παλμυς αρθιτων γενος
Δυσμορφον εις κικασμὸν φυσιεν τοσον. Lyc. 691.
SYN. Βασιλεύς.

Παλος.
Ου σε θεῶν εσσῆνα παλοι θεσαν, εργα δε χειρων. Call. 1. 66.
Βρεφος τε τὸμὸν σῷ προσθισας παλῳ. Eur.
SYN. Κληρωσις. κλῆρος.—παλμός.

Γαλτίς.
—Και σφας εισιδων,
Παλτᾷ ριπῆι πυρί,—Soph. An. 133.

Παλυνω.
—Ο δ' αλφιτα λευκὰ παλυνεν. Od. ξ. 77.
—Ὁτε περ τε χιων επαλυνει αρηρας. Il. κ. 7.
SYN. Επιπασσω.—περαω.—βρεχω.—λευκαινω. ὑγραινω.—διαλυω.

Παμβακὶς,
Και την τριτοδοκην κοιτίδα παμβακιδων. Ep. Suid.
SYN. Παμβαξ, βαμβακιον.

Παμβασιλεια.
Μὴ τόγε παμβασιλεια Διὸς τελεσειεν ακοιτις. Ap. 3 383.

Παμβασιλεύς. Vid. Δαιμων.

Παμβδελυρός.
Ω παμβδελυρὰ.—Ar. Ecc. 1035.
SYN. Παμβεβηλος, παμμιαρος, παμμυσαρός.

Παμβιας.
Σχισεν κεραυνῷ παμβια
Ζεὺς ταν βαθυσερνον χθονα. Pind. N. 9.

Παμβότος. Παμβῶτις.
Δῖον παμβοτον αλσος, Aesc. Supp. 567.
Ορεσερα παμβῶτι γᾶ. Soph. Ph. 395.

Παμβωτωρ
—Ανθρωπων παμβωτορα γαῖαν. Il. α. 5. sch.

Παμμακαρες.
Παμμακαρων ἑδραιον θειαις βρονταισι τινασσων. Orph. H.

Παμματαιος.
Ακος δε παμματαιον Ουκ εκρυφθη'—Aesc. Ag. 595.

Παμμαχος.
Παμμαχῳ θρασει βρυων. Ib. 177.

Παμμελας.
Ταυρους παμμελανας—Od. γ. 6.

Παμμηκης.
—Ουδε παμμηκεις γους. Soph. Oed. C. 1680.

Παμμηνος.
Παισυρτω παμμηνῳ πολλῶν
Δειρῶν σὺν γῶν τ' αχεών. Ib El. 857.
SYN. Πολυχρονιος, διμηνιαίος.

Παμμησωρ.
—Μοῖρα παμμησωρ βροτῶν. Lyc. 490.

Παμμητειρα
Γαῖαν παμμητειραν αεισομαι—Hom. XXIX.

Παμμητωρ
—Τὸδε παμμητωρ νεκρὸν. Soph. An. 1293.

Παμμιαρος. Vid. Παμβδελυρος.
—Και παμμιαρε, και μιαρωτατε. Ar. B. 469.

Παμμιγὴς, Παμμικτος.
Τα πολλὰ βελεα παμμιγῆ—Aesc. Per. 269.
—Παμμικτον οχλον, Ib 53.
SYN. Συμμικτος, επιμικτος, παντομιγὴς. πανοφυρτος.

Παμμορος. Vid. Παραθλιος.
Τον, ξενε παμμορ', εῦ φυλαξαι. Soph. Oed. C. 157.

Παμμυσαρός. Vid. Παμβδελυρός.
—Και παμμυσαρά. Ar. L. 968.

Παμπαν, Παμπηδην.
Πολεμιξ δ' αποσαυειο παμπαν. Il. α. 422.
Ουδενα παμπηδην αγαθὸν, και μετριον ανδρα
Τῶν νῦν ανθρωπων ηελιος καθορᾷ. Theog. 615.
SYN. Παγυ, παμπαγυ, παντελῶς. ὁλοσχερῶς.

Παμπειθης.
Τον δε παμπειθῆ Ημιθεοισιν πεθον—Pind. P. 4.

Παμπησια.
Κτηματων παμπησιαν. Aesc. S. T. 823.
EXP. Πασαν την κλῆσιν.

Παμπληθια
Κυκλεῖ δε πᾶσαν οικετῶν παμπληθιαν. Soph.Fr.

Παμπληκτος.
Παμπληκτα παγκονιτά τ' εξ-
ῆλθον αεθλ' αγωνων. Soph. Tr. 513.
EXP. Πληγῶν μεσά.

Παμπλυτος.
Παμπλυτος τε τιθησι και εντρυφερας και ερολβους. Man. 4. 85.

Παμποικιλος.
Εγγ' εσαν οἱ πεπλοι παμποικιλοι, εργα γυναικῶν Σιδονιων,—Il. ζ 289.
SYN. Παναιολος. πολυτροπος.

Παμπολις.
Νομος οδ' ουδεν ἑρπει
Θνατῶν βιοτῳ παμπολις εκτος ατας. Soph. An. 622.

Παμπονηρος.
Κἀν λεγῃ παμπονηρα. Ar. N. 1321.

Παμπερφυρος.
Και παμπορφυροις ακτῖσι—Pind. Ol. 6.
Παμπρεπος.
Παμπρεποις εν ἑδραισι. Aesc. Ag. 119.
Παμπρωτος.
Τοῖς ὁ γερων παμπρωτος ὑφαινεν ηρχετο μῦθιν. Il. η 324.
Παμφάγος.
Θαυμασὸν ἰη νᾶμα παμφαγε πυρός. Eur. M. 1187.
SYN. Παμβορος. αδηφάγος.
Παμφαὴς, Παμφεγγὴς.
Και παμφαὴς ακλὶς Ηελιε. Ib. 1251.
Παμφεγγὲς ασρον ριπάς. Soph. El. 105.
Παμφαινω, Παμφαναω.
—Εν δέ οἱ ἦλοι Χρυσειοι παμφαινον—Il. λ 29.
Και τὴν μεν κατεθηκεν επὶ χθονὶ παμφαναωσαν. Ib. ζ 473.
SYN. Λαμπω, σἰλβω, ασραπ῎ω.
Παμφαλαω.
—Αγχὶ παμφαλωμενος. Lyc. 1433.
Παντοσε παμφαλαωντες δινησαντο ποδεσσι Schol Ap. 2. 127.
EXP. Μετα πλοισεως εμβλεπειν.—επιφερεσθαι και περιβλεπεσθαι παντί.
Παμφαρμακος.
Παμφαρμακε ξεινας εφετμαῖς, Pind P. 4.
Παμφθαρτος.
—Παμφθαρτῳ μορῳ. Aesc. Ch 294.
SYN. Παγολεθρος.—επικηρος.
Παμφιλος
Παμφιλον εκ εν ερωτι δεδαγμένον—Call. Ep. 26.
Παμφλεκτος.
Βωμοῖσι παμφλεκτοισιν,—Soph. An. 1018.
Παμφορος.
Ανεμος—παμφορῳ χεράδι τυπλομενος. Pind. P. 6.
Παμφυλιοι.
Τᾶ μεν απὸ προχοῆ Παμφυλιοι αμφινεμονται. Dion. 127.
Παμφυλοισι τε πᾶσι—Theoc. 17. 88.
Παμφυλίς.
—Εσω Παμφυλίδος αιης. Dion. 46.
Παμφυλος.
Κτεινων παμφυλων γενναν θηρῶν,—Ar. Av. 1063.
Παμφωνοι.
Ουτος ὁ παμφωνοις χερσὶ λοχευομενος. Ep. l. 4.
Παμψεκτος. Vid. Πορνοσυνη.
Παμψευστωρ.
—Αδιδακτος, αει δεδιδαγμενος αισχροῖς. Man. 4. 57.
Παμψηφὶ.
Ωσε σε παμψηφὶ νικᾶν, Τελεσιλλα, Χιμαιρας, Ep. l. 2.

Παμψυχος.
Παμψυχος ανασσα. Soph. El. 845.
SYN. Αθανατος.
Πάν.
Πᾶνα δέ μιν καλεεσκον, ὁτι φρενα πᾶσιν ετερψε. Hom. XVIII
EPITH. Αιγιβοτης, αιγελατης, αγροτης, αιγοκερως, αιγοιυξ, αιγωνυξ, αγροιώμος, ἁλιπλαγκτος, αρχεγονος, αγριος, ασιγητος, βακτης, δασυκημος, δασὺς, δασυσερνος, δυσιμερος, δυσερως, ευθηρος, ευχραιρος, ερημονόμος, ευσκαρθμος, θηρευτὴς, νυγερεως, θεσ·εσιος, μηλιχιος, μεσοπόλος, ὑμνοπόλος, κερωνυξ, κεροεις, κεροβατης, κεραελκης, κακοκνημος, λοφιητης, μηλονομος, μυδαλέος, οισρομανὴς, ορειβατης, ερεσιοικος, ορεσσαιλος, ορεσσινομος, ορεσίδρομος, ὁμασπις, μελισσοσόος, πιτυσ·ὶς, υλοβατης, συρικλης, συριζων, σκοπιητης, σκυλακοτρόφος, τραγοπες, τροπαιοῦρος, ὑγροπορος, ὑψικερως, φιλοσπιλυγξ, φυτοσκάφος, φυξηλις, φιλοσκοπελος, φριξοκομος, φιλαμνος, Αρκὰς, Ακλιος, Κωρυκιος, Μαιναλιος, Λυκαῖος, Κρονιος, Παρρασιος, Ταναγραῖος.
PHR.—Συριγγι μελισδεται ευκελαδω Παν, Υλοβατας, φιλοδενδρος, ορεσσαυλε θοσις Αχᾶς, Πανσκοπος, ευκερως μαλοφυλαξ αγελας, Πὰν ὁ δασυκναμων, ο πολυσπόρος,—
Αγροτερων θεός ειμι,—
Πὰν ὁ παναρκτης, αυτοξυλος, αρνεοθοινης
Ειμί και εγχθονιος γλευκοποτης κυλικος.
Κρημνοβατων, δικερων, Νυμφων πηγτορα Πανα.
—Ομολας ερατον πεδον ἐσε λελογχας. Ep.
Αμφί μοι Ερμειαο φιλον γονον εννεπε, Μουσα,
Αιγιποδης, δικερωτα, φιλοκροτον,—
—Νομιον θεὸν, αγλαεθηρον,
Αυχμηεν', ὁς παντα λοφον νιφοεντα λελογχε.
—Τερατωπον ιδεσθαι,
—Πολυκροτον, ἡδυγελωτα· κ. λ. Hom.
Ελθε μακαρ σκιρτητὰ, περιδρομε, συνθρονε Ὥραις.
Αιγομελὲς, Βακχευτὰ, φιλενθεε, αγροδιαιτε,
Αρμονιων κοσμοιο κρεκων φιλοπαιγμονι μολπῇ.
Φαντασιῶν επαρωγὲ, φοβων εκπαγλε βροτειων·
Ευσκοπε, θηρητὴρ, ηχῆς φιλε, συσχορε νυμφων.
Παντοφυὴς γενετωρ παντων, πολυωνυμε δαῖμον.
Κοσμοκρατωρ, αυξητὰ φαεσφορε, καρπιμε Παιὰν,
Αντροχαρὲς, βαρυμηνις, αληθὴς Ζευς· ὁ κερασης. κ. λ. Orph. H.
Πανες.
—Το τοι γενος η Σατυρισκοὶς
Εγγύθεν, η Πανεσσι κακοκναμοισιν ερισδε. Theoc. 4. 63.
EPITH. Αλῆται, οισρηντες.

Και

Και νοθον εἶδος ἐχοντες εὐχραιροις καρηνε
Δωδεκα Παῖνες ἐσαν κερασλικέες —ὧν επι μορφῇ
Ανδρομεη κεκερασο δασυτριχος αιγὸς οπωπή.
κ' λ. Nonn. l. 14.

Παναγής. Vid Ποθητὰρ.

Παναγριος, Παναγρεως.
—Αταρ σκυλακων παναγρεως. Phocyl. 191.

Παναγρος.
—Αμφὶσι λινε ἁλόντε παναγρε. Il. ε 487.

Παναγρυπνος.
Ως με ποθων ρυσαιο παναγρυπνοιο μεριμνης. Ep. l. 3.

Παναθηναια
Καί σοι τα μεγαλ' ἡμῖς Παναθηναί' ἀξομεν. Ar. Pa. 417.

Παναθεσμιος, Παναθεσμος.
—Παναθεσμιος ανήρ. Man. 4. 56.
—Πατερες παναθεσμοι. Ib. 6. 158.

Παναθλιος.
Φιλων αποψιλοις με παναθλιαν. Aesc. Ch. 693.
SYN. Παμμοχος, παντλημων, παναποτμος, πανδηλος, τλημονεςατος, ταλαντατος, οικτιςος, πανταλας, πανοϊζύς.

Παναιγλιεις.
Νυν δε παναίγλιεντα και ενδιον εἶρε τελεσσαι. Ep. l. 4.

Παναιθος.
—Κεφαλας δε παναιθησιν κορυθεσσι
Κρυφαντες- Il. ξ 372.
SYN. Παυσιλυπὸς, λαμπρὸς παναυγὴς.

Παναιολος.
Λυσε δε οἱ ζωσῆρα παναιολον—Il. δ. 216.
SYN. Παμποικιλος.

Παναισχισος.
—Παναισχισην τερψιν ενυαλιω. Ep. l. 6.

Παναιτιος.
—Διὸς Παναιτιε, πανεργετα. Aesc. Ag. 1495.

Πανακεα.
Ου λιπος Απολλωνος αποσαζεσιν εθειραι,
Αλλ' αυτὴν πανακειαν,—Call. z. 40.

Πανακειον.
Παντι γαρ αρτιὸς εσι, το μεν πανακειον επεσι. Nic.

Πανακη.
—Η πανακης, η κασορος κλοον ορχὸν. Ib.

Πανακρατὴς.
Μυῆμα σον, ὦ Θεοδωρε, πανακρατές,—Ep. l. 3.

Πανακρὶς. Πανακρα τά
Γεντο γαρ εξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελισσης.
Ιδαιοις εν ορεσσι, τά τε κλειουσι Πανακρα. Call. l. 50.

Παναλασωρ.
—Παναλασωρ
Χηρων υδ' ὑγρῷ παυεται εν πελαγῳ. Ep. l. 1.

Παναληθης.
Κηρυσσω παναληθες επος τόδε'—Call. Ep 23.
SYN. Πανετητυμος, πανατρεκὴς, αληθεςατος.

Παναληθως.
Ει θεὴ Διος εῦ παναληθᾶς. Aesc. Supp. 89.

Παναλκὴς. Vid. Παγκρατης.
Ις παναλκεῖς θεοί. Aesc. Ag. 172.

Παναλυργης.
Ησαν εις αγορην παναλυργέα φαρε' εχοντες. Ath. l. 12.

Παναλωτος.
—Ατης παναλωτε. Aesc. Ag. 369.

Παναοιδιμος.
Κὕδος Ιελιανε παναοιδιμον—Ep. l. 4.

Παναπαλος.
Ανδρι δεμας εικυῖα νεῳ επιβωτορι μιλων,
Παναπαλῳ, οἱοἵτε ανακτων παῖδες εασιν. Od. ν. 223.

Παναπενθης.
—Παναπενθέα και τρισαλασον Μῶμον—Ep. l. 4.

Παναπημων.
Πρωτιςη δ' ειναὶ παναπημων ανθρωποισιν. Hes. ε. 809

Παναπηρὶς.
—Ως κεφαλας παναπηρέας εξομες αιεὶ. Call. 6 126.
SYN. Αβλαβὴς. πανασκηθὴς.

Παναποτμος. Vid. Παναθλιος.
Ω μοι εγὼ παναπότμος,—Il. ω. 255.

Παναργυρος.
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα παναργυρον,—Od. ι. 202.

Παναρισος.
Θυτος μεν παναρισος, ὸς αὐτῷ παντα νοησει, Hes ε. 291.
SYN. Βελτισος, καλλισος, κρατισος, λωϊσος, προφερεςατος, πανεξοχος, παναρετος. πανυπεροχος.

Παναρκὴς,
—Παναρκέος ηελιοιο, Call. Fr.
EXP. Τὸ πανταχη λαμποντος.
SYN. Μεγας, δυνατος.

Παναρκετος.
Διαλυῆς ατη διαφερει τον αιτιον
Παναρκετας νοσε βρυειν. Aesc. Ch. 67.

Παναρρητος. Vid. Οργια.

Παναρχος.
Τοῖς σοῖς παναρχοις—θρονοις, Soph. Oed. C. 1358.

Πανατρεκὴς.
—Και τηνδε πανατρεχὲς εκλυον ομφὴν. Ap. 4. 1382.

Παναυγὴς. Vid. Φυσις.

Παναφιλιξ,
Ημαρ δ' ορφανικὸν παναφιλικα παΐδα τιθησι. Il. χ. 490.
Παναφυκλος.
Και ταν μεν παναφυκλος ἑλε βροχος—Ep. l. 1.
Παναχαΐς.
—Ποθι τοσσον ἑμιλον
Ηρωων γαιης παναχαΐδος εκτοθι βαλλει. Ap. 1. 243.
Παναχαιοι.
Κικλησκειν δε γεροντας αριστους παναχαιων. Il. 6. 404.
Παναωριος.
Αλλ' ἑνα παΐδα τεκεν παναωριον—Ib. ω. 540.
Πανβλαβής.
Πανβλαβέας,—και ακλεαους, και αδοξους. Man. 4. 31.
Πανδαισαλος.
Πανδαισαλον—αγοραν. Pind. ap. Dion.
Πανδαισια.
—Ωσπερ μαζα και πανδαισια. Ar. Pa. 564.
EXP. Η δαψιλὴς, και παντοια ευωχια. πολυτελὴς τραπεζα. πανδοκια.
Πανδακρυτος.
—Πανδακρυτ' οδυρματα. Soph. Tr. 50.
—Πανδακρυτ' εφαμερων εθνη,
Πολυσονα, τε δη και πολυπονα,—Eur. Or. 974.
Πανδαματειρα, Vid. Φυσις.
Πανδαματωρ
—Ουδε μιν ὑπνος
Ηρη πανδαματωρ,—Il. ω. 5.
Πανδαρος.
Πανδαρεον αντιθεον διζημενη,—
—Λυκαονος ὑὸν αμυμονα τε κρατερὸν τε. Il. δ. 88.
Λυκαονος ὑὲ δαιφρων.
—Ὁ μεν τοξων ευ εἰδὼς Πανδαρος. Ib.
Πανδεη
Η δ' ὑποκυτσαμενη Πανδεην γεινατο κορην. Hom. XXXI. 15.
Πανδελετειος.
Γναμας τραγων Πανδελετειους. Ar. N. 921.
SYN. Πανεργικὸς.
Πανδερκετης Πανδερκης. Vid. Απολλων. Παντοπτης.
—Και Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν. Eur. El. 1177.
Πανδημια
Πανδημια γαρ χερσι δεξιωνυμοις
Εφριξεν αιθὴρ,—Aesc. Supp. 615.
Πανδημὲι
Ποτι πυργους πανδημὲι, πανομιλὲι
Στειχεσι,—Ib. S. T. 302.
SYN. Πανδημον, κοινοδημὲι, κοινῇ, δημοσιως.

Πανδημιος, Πανδημος.
Ηλθε δ' επὶ πλωχὸς πανδημιος,—Od. σ. 1.
Η Κυπρις ὁ πανδημος.—Theoc. Ep. 13.
SYN. Δημιος, επιδημος, δημοτης, αγοραῖος, ιδιωτικὸς, κοινὸς, πανκοινος, πατητος, χυδαῖος. αθροος. δημοτελὴς, πανηγυρικὸς.
Πανδικος,
Κλυεσα τήνδε πραξιν πανδικῳ φρενι. Soph. Tr. 298.
Πανδικως.
—Πανδικως σ'ελεῖν χιτωνι τῷδε—Ib. 620.
SYN. Ορθῶς, επικριδον.
Πανδιων.
Τοῖς δ' ἁμα Πανδιων Τευκρε φερε καμπυλα τοξα. Il. μ. 372.
Πανδοκεῖον
Ος εις το πανδακεῖον εξελθὼν ποτε. Ar. R. 559.
SYN. Καταγωγιον, καταλυμα, επαυλις, σταθμὸς.
Πανδοκευς, Πανδοκος, Πανδοχος.
Προπαντας ὁδης πανδοκευς αγρευσεται. Lyc. 635.
—Εν δομοισι πανδοκοις ξενων. Aesc Ch. 660.
SYN. Ξενοδοχος, καπηλος.—πανδεκτης.
Πανδοκευτρια.
Φαλαινα πανδοκευτρια. Ar. V. 36.
SYN. Καπηλὶς.
Πανδοκεω.
Απαντα πανδοκοῦσα παιδιας στιχον. Aesc. S. T. 18.
Πανδοξια.
Εσι δ' εν ευτυχια
Πανδοξιας ακρον—Pind. N. 1.
Πανδελος.
Αυτοθελῆ, πανδελον, εκουσιον, αυτοκελευσον. Ib. l. 7.
Πανδυσιη
Και δνοφερῆς κυματα πανδυσιης. Ep. l. 3.
Πανδωρα.
Ονομηνε δε τήνδε γυναικα
Πανδωρην, ὁτι παντες Ολυμπια δωμαΐ' εχοντες
Δωρον εδωρησαν,—κ. λ. Hes ε. 81.
Η μεν γαρ δεμας εσχε σιδηρεον, ἠν καλεουσι
Πανδωρην χθονιοι—Orph.
Πανδοσιος.
Πανδοσιαν, λεωφορον, πολυὔμνον, Anac. 107.
Πανδωρος,
Ποτνια γῆ. πανδωρε,—Hom. XLI.
Πανδωτειρα. Vid. Γαῖα.
Πανεικελος.
—Οθι τοι τριφαντι γαλυκτος
Εκπροθεει λευκοῖο πανεικελος ενδοθεν ιχωρ. Orph. L.

SYN.

SYN. Παραλιγκίος, πανομοιος.

Πανελλήνες.
Εγχεων δ' εκεκασο πανελληνας, και Αχαιές. Il. 6. 530.

Πανελευθερος.
—Βενετων πανελευθερος εσι γενεθλη, Ep. l. 5.

Πανεξοχος.
Μινυαισι πανεξοχον αἷμα λελογχως. Orph. 80.

Παιεπισκοπος, (χρεος.)

Πανεποπ[ης. Vid. Πανοπ[ης.
—Υψισον γνωσιν πανεποπ[ην, μαρτυρα παντων. Sibyl. l. 1.

Πανεργατης.
—Και πανεργατης λογων. Eur. Supp. 426.
SYN. Παντεργατης. πανταιτιος.—αφειδής.

Πανεσχατος.
Κολπον εσω ποντοιο πανεσχατον Ιονιοιο. Ap. 4. 308.

Πανετης.
Νιφοεσσ' Αιτνα, πανετες
Χιονος οξειας τιθηνα, Pind. P. 1.

Πανετωσιος.
—Πανετωσιοι ἑνεκα πατρὸς Γηραιυ—Orph. 1226.

Πανευκηλος.
—Ουρανόθεν δε πανευκηλος γενετ' αιθήρ. Ap. 3. 1193.

Πανεφθος.
Κυκλοτερης ετετυκτο πανεφθε κασσιτεροιο. Hes. α 208
SYN. Εψητὸς, ὑγρός.

Πανεχθής.
Δος δ' αγαθὴν δ ιανοιαν εχων, πάυεσα πανεχθὴς
Γνωμης, ηχ' ὁσιας,—Orph. H.
Φαος—γοηρὸν και πανεχθισον φανέν. Lyc. 1057.

Πανηγυριζω.
Πανήγυρισας, ἤδις' απῆλθεν οικάδε. Ath. 11.

Πανηγυρις.
Ουδε πανηγυριων ξυνᾶν απεχον
Καμπυλον δίφρον,—Pind. Ifth. 4.
SYN. Αγυρις, αγορα, πολυπληθεια, εορτὴ, πομπή. δημοθοινα.

Πανημαρ. Παντημαρ
Ως δ' ὁτ' ανὴρ δορποιο λιλαιεται, ὥτε πανῆμαρ
Νωθην αν' ελκηται βοε οινοπε πηκτὸν αροτρον. Od. ν. 31.
SYN. Πανημάδον, πανημερον, πανημερίον.

Πανημερίος, Πανημερος.
Οιτε πανημερίοι συγερῷ κρινονται Αρηϊ. Il. σ. 209.
Χρυσῷ δε τροχοεσσα πανημερος ερρεε λιμνη. Call. 4. 261.
SYN. Ημερησιος.

Παιημερευω.
Τροια τες προποτας πανημερευσε
Θιασους ερωτων ψαλμοῖσι,—Eur. Rh. 361.

Παιθαρσης.
Παιθαρσεῖς—και πραξεσι τολμηεντας. Man. 2. 171.

Πανθειος.
Βαῖν' επὶ πανθειον τελετην,—Orph. H.

Πανθελήμερα
Ημερι, πανθελήμερα, μεθυτρόφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 3.

Πανθηρος.
—Εξαγε πανθηρον, ἑλειον δαπεδον. Ar. R. 354. (al. επ' ανθηρὸν)

Πανθοιδης. Vid. Ευφορβος.

Πανθοινος. Vid. Πανδαισια.
Λεων μεν αυτὸς εχε δαιτα πανθοινην. Ep. Suid.

Πανθοος.
Πανθοος ἦν Τρωων βελεφορος—Ep. l. 5.

Πανθυμαδον.
Ουδε επὶ ξεστῆ πανθυμαδὸν ωκριοωντο. Od. σ. 33.
SYN. Εκθυμως. αγαν οργιλως. ὁλως.

Πανθυτος.
—Θεῶν δε παιθυτα θεσμια Εξηυσεν,
Ευνομια σεβων μεγισα. Soph. Aj. 722.
SYN. Πανσεπλος, πανσεβασος.

Πανιμερες.
Χαλκῷ κοσμον εδωκε πανιμερον—Ep. l. 5.

Παννεφελος.
—Παννεφελον σ[ασιν νερος υγροκελευθε. Orph. H.

Παννυχιζω.
Τοῖσιν εν δυσμαῖσιν αυγαῖν
Φλὸξ ανα τελλομενα συνεχὲς
Πάννυχιζει,—Pind. Ifth. 4.
SYN. Παραυλιζομαι, νυχευω. επαγρυπνεω. νυκτηγρετεω, διανυκτερευω. παννυχίδας αγω.

Παννυχίς
Παννυχίδας δ' αυσαντες ακοιμητων ὑμεναιων. Mus. 225.
SYN. Παννύχισμὸς, νυχεια, διανυκτερευσις —αυλισμός.

Παννυχιος, Παννυχος, Παννυχικός.
Παννυχιος δε σφιν κακα μηδετο μητιετα ζευς. Il. π. 478.
—Τι παννυχον ὑπνον αωτεῖς; Ib. κ. 159.
—Οια κορωνιν Παννυχικὴν—Ath. l. 10.
SYN. Παννυχα, παννυχιον, παννυχον.

Πανξενος.
Πολὺν δ' ἀγῶνα πανξενοις κηρυσσεται, Ath l.11.
Πανοδυρτος.
Α πανοδυρτος ανδων. Soph. El. 1083.
Πανοϊζυς
Ιὰ πανοϊζὺς εσια. Aesc. Ch. 47.
Πανολβιος, Πανολβος.
—Καί μιν εθηκε πανολβιον,—Hom VI. 54.
Ουδείς τοι παντ' εσὶ πανολβιος,—Theog 441.
Δι' αἰῶνος μακρὸν πανολβον. Aesc. Supp. 590.
S Y N. Παιευδαιμων, παμμακαρ, παμμακαριος.
Πανομιλει. Vid. Παυδημεί.
Πανομοϊος.
Θῆιν εχεις σῆρσθῶ πανομοϊον—Ep. I. 2.
Πανομφαῖος.
Ενθα πανομφαιῳ Ζηνὶ ρεζεσκον Αχαιοί. Il. Θ. 250.
Πανοπεύς (Φωκίδος πολις.)
—Ος εν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οικια ναιεταασκε,—Il. ρ. 307.
Πυθώδ' ερχομενην διὰ καλλιχορὸν Παναπῆος. Od. λ. 580.
Πανοπευς.
—Τὸν Πανοπῆος επειὸς. Il. ψ. 665.
Πανοπλια.
Πανοπλιαν μεν εχί. Anac. 17. 3.
Ταῖσι πανοπλιαις πλησιον ἱσαμενοι. Tyrt. 3. 38.
S Y N. Παντευχια, ὁπλισμος. σκευη. πανσαγια.
Πανοπλος.
—Πανοπλος Αργειων σῆρατος. Aesc. S. T. 59.
Τηθυος Ωκεανὸ τε πανοπλοτατην γεγαυῖαν. Ap. 3. 244.
S Y N. Ενοπλος, εξοπλος, ευόπλος.—νεωτατος.
Πανοπτης.
Παλλάδος αεσῖσι Ζεὺς πανοπτας. Aesc. Eum. 1048.
Στικτοῖς πανοπτην ομμασιν δεδορκότα. Eur. Ph. 1132.
S Y N. Πανεποπτης, πανδερκὴς. πανδερκετης, παισκοπος, πανεπισκοπος, πανεφορος, παντοπτης, παιθεατος, πολυοφθαλμος.
Πανορμος.
—Λιμενες τε πανορμοι. Od. ν. 195.
Πανεργιω
Επὶ τῷ τροχῷ γαρ δὴ σ' εκεῖ σῆρεβλεμενον
Ειπων ἁ πεπανεργμαις.—Ar Pl. 876.
S Y N. Κακοπραγμονεω. δολοω, μηχανορραφεω. εκκαπηλευω, πανεργευομαι
Και δολον ηπεροπῆα, και εμφρονα μῆτιν ὑφαινων. Nonn.

Πανεργημα.
Μεταδρομοι κακῶν πανεργηματων. Soph. El. 1403.
S Y N. Πανεργευμα δολος.
Πανὔργος.
Εἰναι πανὔργον, αδικον,—Ar. Pl. 37.
S Y N. Παντὔργος, κερδαλέος, δεινὸς, εντεχνος, δολοφρων. κακὔργος. παλιμβολος.
Πανεργως, Πανεργοτατα. Πανεργοτατως.
Τοῖς αγροικοισι πανεργως—Ar. Eq. 317.
Πανεργωτατά πως περιδραμων—Ib. Eq 56.
Πανεργια, το πανεργον.
Πανεργιας δ' εδειξεν ανθρωποις εχειν, Soph. An. 306.
—Το γαρ πανὔργον εκ αν ἦν πολύ. Ib. El. 1540.
S Y N. Αισχροποια, αισχροπραγια, αισχεργια, κακεργια, τεχνη, μηχανη, δεινοτης. κερδοσυνη, δολοφροσυνη.
Πανοψιος.
—Αυτὴ δε πανοψιὸν εγχος ἑλὼσα. Il. φ. 397.
E X P. qu. Πανορατον και επιφανὲς.
Πανρυτος. Vid. Φυσις.
Πανσαγια. Vid. Πανοπλια.
Φῶτα βαντα πανσαγια, Soph. An. 108.
Εἶλε δε πασσαγιην, τοδε δ' εννεπε—Suid.
Πανσεληνος.
Λαμπρὰ δε πανσεληνος εν μεσῳ σακει. Aesch. S. T. 395.
Πανσοφος
Το πανσοφον δ' εὕρημα,—Eur. Herc. F. 188.
S Y N. Πανεπιφρων. παντεχνος, πολυδαλος, παντοδαὴς, πανιφρονιμος, ευμηχανος, αγχινοος.
Παισπερμιδὸν.
Οσπρια παισπερμιδὸν επεγχευσιν αλετρίς. Ath. l. 9.
Παισυδια.
Θωρῆξαί ε κελευε καρηκομοωντας Αχαιὲς
Πανσυδιη—Il. ζ. 12.
Ενθεν πασσυδιη συν τευχεσι θωρηχθεντες. Ib. λ. 724.
S Y N. Πασσυδὶ, πανσρατὶ. πανσρατιᾷ. συλληδὸν, πάμπληθει παντελῶς, ὁμοθυμαδὸν.
Πανσυρτος. Vid. Παμμηνος.
Παντα.
Τυδειδῃ μιν εγωγε δαΐφρονι παντα εἴσκω. Il. ε. 181.
S Y N. Κατὰ παντα. παντῶς.
Παντακλης Nom. pr.
—Και μὴν ὁ Παντακλέα γε
Εδιδαξεν ὅμως τον σκαιοτατον—Ar. R. 1068.

Παντάλας,

Πανταλας, Πανταλαινα. Vid. Παναθλιος.
Πανταλαν' αχη διαβοασω. Aesc. P. 640.
Ω πανταλαινα, καί τι μαλλον η λεγω. Eur. Hec. 665.
Παιταρβής
Δειλὸς, πανταρβες τε, φρεσὶν καταπεπλιῶτας. Man. 2. 168.
Πανταρχής.
Ευθ' ο γεραιος πανταρχὴς, ακακης, Aesc. P. 856.
Πανταρχης.
Ω ζεῦ γε πανταρχα θεῶν. Soph. Oed. C. 1141.
S Y N. Παμβασιλεύς, παγκρατής.
Παντελὴς
—Εκεινα γ' ὅσα παντελὴς δαμαρ. Ib Oed. T. 949.
S Y N. Παντοτελης, παντελειος, τελειος, νομιμος, εντελεχής. ὁλοκληρος.
Παντελῶς.
—Παντελῶς διωρισεν. Aesc. Pr. 431.
S Y N. Τελειως παντως.
Παντευχια Vid. Παναπλια.
—Σὺσθε συν παντευχια. Aesc. S. T. 31.
Παντεχνος. Vid. Πανσοφος.
—Παντεχνε πυρὸς σελας. Ib. Pr. 7.
Παντη.
Παντη ανα στρατον ευρυν Αχαιῶν—Il. α. 384.
S Y N. Πανταχῆ, παντα χῆ, πανταχόθεν, πανταχοῖ, πανταχοσε εκεῖ μιγδα.
Παντιμος.
Νικης εχων εξῆλθε παντιμον γερας. Soph El. 690.
S Y N. Παναισιμος, πανσεμνος, παντοσεμνος, εντιμος
Παντλημων Vid Παναθλιος.
—Τῶν ὁ παντλημων εγώ. Soph Oed. T. 1392.
Παντογενεθλος. Vid. Ζεύς.
Παντογηρως.
Τὰν κὐ ὕπνος αι-
ρεῖ ποθ' ὁ παντογηρως. Soph. An. 615.
S Y N. Αιωνιος. αἰδιος.
Παντοδαὴς. Vid Πανσοφος, Δημοκριτος.
Παιτοδαπός. Vid Παντοῖος.
—Και εδεσματι παντοδαποῖσι. Hom. Β. 31.
Παντοδιαιτος. Vid. Ηφαιστος.
Παντοδοτειρα. Vid Μοῖραι.
Παντοδυναστης. Vid. Παγκρατής.
—Πολυλλιτε, παντοδυναστα. Orph. H.
Παντοθαλὴς.
—Σοι δ' αρχή τε τελευτή τ' εσὶ μελισσα,
Παντοθαλὴς—Orph H. Apoll.
Παντοθεν, Παντοσε, Παντοτε.
Παντοθεν εκ κευθμῶν,—Il. γ. 28.
—Κατ' ασπίδα παντοσε ισην, Ib. γ. 356.
Παντοτε πορφυρεησι περὶ ζωστῆσιν ἑλικτάν. Theoc. 2. 122.
S Y N. Παναχόθεν, απαναχόθεν, ἅπαντῆ.
Παντοῖος, Παιτοσυνος.
Εισὼς παντοιης τε δολης,—Il. γ. 202.
—Οταν θεὸ Παντοσυνοι πνευσωσ' αναγκαι. Eur. I. A. 761.
S Y N. Παντοδαπος, πολυγενὴς, πολυμερὴς, πολυτροπος. παιτοιοτροπος. διαφορος.
Παντοκρατειρα. Vid. Φυσις.
Παντολετειρα. Vid. Γαῖα. Παντολετωρ.
—Παντα σε μισεῖ Παντολετορ—Ep. I. 1.
Παντολμος, Παιτοτολμος
Το παντολμον εργον οφει ταλας. Eur. Supp. 1075.
Τοθεν το παντοτολμον
Φρονῶν μετεγνω βροτοῖς. Aesc. Ag. 229.
Παντομισης.
Ω παντομισῆ κνωδαλα,—Ib. Eum. 647.
Παντομορφος.
Τῆ παντομορφῳ Θετίδι—Soph. Fr.
S Y N. Πολυμορφος, πανειδεος.
Παντοπορος,
Παντοπορος, απορες, Soph. An. 365.
E X P. Εις παντα μηχανας εξευρισκων.
Παντοπ]ης. Vid Πανοπ]ης.
Πατηρ ὁ παντοπ]ης, Aesc. Supp. 145.
Παντοπωλης
Τον τοῖσι παντοπωλαις χρωμενον. Ath. I. 9.
Παντορεκτης.
Ερωτι παντορεκτη. Anac. 10. 16.
Παντοσεμνος. Vid Παντιμος.
Τὲ παντοσεμνε τὲ στρατηλατε νεῶν. Aesc. Eum 641.
Παντοτεχνής. Vid. Φυσις.
Παντοτιναχτης Vid. Ζεύς.
Παντέργός.
Φωτὶ παντεργῷ φρενας. Soph. Aj. 445.
S Y N. Παντοκλισης.—πανέργος, αναιδὴς.
Παντοτροφος, Παντρ]φος Vid Φυσις.
Παντοτροφον κλισιν,—Sibyl. I. 1.
Παντοφυὴς, Vid. Πάν.
Παντοφυρτος
Τα πολλὰ παντοφυρτ' ανευ δικης. Aesc. Eum. 557
S Y N. Πολυμιγὴς, παμμιγὴς.
Παντοχροος. Vid. Ωραι.
Παντως.
Παντως, οἷον εμὶν γὲ μενος,—Il. Θ. 450.
S Y N. Παντη, παντελῶς, πανταπασιν, αρδην, αρχῆθεν, ὁλοτελῶς, τελειως, ὁλοσχερως,

παραπαν, παμπαν, παμπησην, διολε, πανσυδιη, πανυ.

Πανυ.

Πρᾶγμα μέν εσι φιλος πανυ δυσκολον,—Ep. l. 1.

SYN. Παγχυ, επιπαγχυ, επιπαν, καθαπαν, πανυ μεν ουν, πανυ γε, απαρτι, διαμπερὲς, παντως. λιαν, αγαν, σφοδρα, μαλα, μεγα, μεγαλως, ενδυκεως.

Πανυπειροχος.

Αλλα Μυρων τεχνᾳ πανυπειροχος—Ep. l. 4.

Πανυπερτατος.

Αυτη δη χθαμαλη πανυπερτατη εην αλι κεῖται. Od ι. 25.

Πανυπερφρων.

Γνωμας, κχ ὁσιας, πανυπερφρονας;—Orph. H.

Πανυσατος. Vid. Εσχατος.

—Νῦν αὖτε πανυσατος;—Ib. 452.

Πανχορτος

Οι τοῖσι πανχορτοισιν εξενιζομεν. Soph. Tr.

Πανωλεθρος, Πανολεθριος.

Η γαρ τι και συ τοις πανωλεθροις εχεις
Εγκλημ' Ατρειδαις,—; Soph. Ph. 325.

Πανωλης.

Α 'γω πανωλης ουφ' αγαν εκμανθανω. Ib. Oed. C. 1329

SYN. Πανολεθρος, προωλης, εξωλης, επιτριπλος.

Πανωπηεις.

Πραξιτελης Κνιδιοις δε πανωπεσσαν εθηκε, Ep. l. 4.

Πανωρος.

Καρποτελεῖν δε τοι Ζευς επικραινετω
Φερματι γαν πανωρῳ. Aesc. Supp. 698.

Παομαι.

Αλλα πασασθαι ανωχθι θοῆς επι νηυσιν Αχαιὲς
Σιτα και οινοιο,—Il. τ. 160

—Και σπλαγχν' επασαντο. Il α. 464.

Οσις δε πλεῖστον, η σθενος, μᾶλλον φιλων
Αγαθῶν πεπασθαι βουλεται, κακῶς φρονεῖ. Eur. Herc. F. 1426.

SYN. Επιπαομαι, γευομαι. εδομαι.—κλαομαι. πασω.

Παπαι, Παπαιαξ, Παπαιαξ Παπαξ. Ar. N. 389.

Παπαι, πονηρος γ' ει πας ημῖν ξυμμαχης. Ar. Pl. 220.

Παπαιαξ, ὡς καλην οσμην εχει. Eur. Cyc. 153.

Παππα, Vid. Πατηρ.

Παππα φιλ', κκ αν δη μοι—Od. ζ. 57.

Παππαζω.

Ουδε τι μιν παῖδες ποτι γουνασι παππαζουσιν, Il. ε. 408.

EXP. Παππα φωνεῖν. πατερα καλεῖν.

Παππιδιον, Παππιας.

Ακροασαι νυν, ω παππιδιον—Ar. V. 652.

—Ω παππια. Ib. Pa. 127.

Παποκλονος.

Παποκλονος δ' Οθρυονον οικησει λυκος. Lyc. 1034.

Παππος.

Παππος δε Θρηικης υμὸς αϊσωσας πλακα. Ib. 1341.

SYN. Προπατωρ, πατροπατωρ, προμητωρ, μητροπατωρ. προγονος. γερων.

Παππῶος.

Παππῶος ὁ βιος συκοφαντεῖν εσί μοι Ar. Av. 1452.

SYN. Αρχαῖος, προγονικός.

Παπλαινω, Παπλαλαω, Lyc. 1162.

Παπλαινων ἡρωα Μαχαονα,—Il. δ. 200.

SYN. Διαπαπλαινω, περιπαπλαινω, επιβλεπω, αποβλεπω, περιβλεπω, ερευναω. σκοπεω. φυλατ]ομαι. επιτηρεω.

Παπυρος.

—Χιτῶνα δησας
Υπὲρ αυχενος παπυρῳ. Anac. 4. 5.

Σχοινῳ, και λεπτῇ σφιγγομενην παπυρῳ. Ep. l. 6.

Παρ, Πάρα, pro Παρεσι.

Παρ δε δυ' αμφιπολοι,—Od ζ. 18.

—Πάρα γαρ μενοεικεα πολλά, Il. ι. 227.

Παρὰ

—Παρὰ δε χρυσοθρονος Ηρη, Ib. α 611.

Παραβαινω.

Ου με παρεβα φασμα μελανοπτερον, Eur. Hec. 703.

Παραβαινουσί τε τας ορκους—Ar. Th. 364.

SYN. Υπερβαινω, μεταβαινω, ὑπερεχω, ὑπερπηδαω, παραβιβαζω, στρεφομαι, ὑπερτρεχω παρερχομαι.

Παραβαλλω, Παραβαλλομαι

—Παρὰ δε σφισι βαλλετ' εδωδήν. Il. Φ. 504

SYN. Αντιπαραβαλλω, συμβαλλω, προβαλλω, προβαλλομαι, παραδιδωμι, προφερω, προστιθημι, παρατιθημι, καταθιθημι, παρεγγιζω, εγκινεομαι, επιστοταω, διαπεμπω, παραπορευομαι, απερχομαι. συνοδευω, ὁμοιοω, συγκρινω. αποπλευω, παραβλυζω, εξαπαταω —χαλαζω. —ὁρμαω εισελαυνω

Παραβασκω

Αυτιος αὖ παρεβασκε περικλυτος,—Ib. λ. 104.

SYN. Παραβαινω, παραπεμπομαι, επερχομαι. ὁρμαω (Θαρραλεως)

Παραβατης, Παραιβατης, Παραιβάτις.

Και τον παραβατην συμβαλων πλατῳ ξενῳ. Suid.

Αν

Αν δ' εβαν εν διφροισι παραιβάται,—Il. ψ 132.
Τον αντιτολμον δε φαμὶ παραβαταν. Aesc. Eum. 556.
Συν δὲ οἱ εσκε παραιβάτις Ιπποδαμεια. Ap. 1. 754.
EXP. Κυριος τῦ ἁρματος —ακολεθος.—παρανομος.

Παραβατός.
Κρατος δ' ὁτῳ κρατος μελει,
Παραβατὸν ἁδαμῆ πελει. Soph An. 885.

Παραβλεπω.
—Παραβλεψασα θατερῳ
Παλιν μετασκευαζε σαυτήν—Ar. Ecc. 494.
—Και παραβλεπων βιαν, Eur. I. 624.
SYN. Επιλλιζω, αμβλυωπεω, κατιλλωπίω. παρακυπίω. τοῖς πλαγιοις ὁραω. παροραω διορaω, καθορaω.

Παραβλησην.
Κερτομιοις επεεσσι παραβλησην αγορευων. Il. Δ. 6.
SYN. Παραβολαδην παραβολικῶς. απατητικῶς. προφασει. δολερῶς. συγκριτικῶς, παναργικῶς —πλαγιως.

Παραβλώψ.
—Παραβλῶπές τ' οφθαλμώ. Ib I. 499.
SYN. Επιλλος, ιλλὸς, σίραβὸς, σίραβὼν, φολκός.—πλαγιος.

Παραβοηθεω.
Παραβοηθῆθ', ὡς ὑπ' ανδρῶν τυπίομαι. Ar. Eq. 258.
SYN. Εκβοηθεω, εμβοηθεω, επιβοηθεω, προσβοηθεω, βοηθεω.

Παραβολαδην, Παρβολαδην.
—Αλλοτ' οπισθεν,
Αλλοτε παρβολαδην.—Ap. 4. 936.
EXP. Παραβεβλημενος.

Παραβολος, Παραιβολος.
Πονηρὸς εἰ πορρω τεχνης και παραβολος. Ar. V. 192.
Ηξηται θαλιησι παραιβολα κερτομεουσιν. Hom. M. 56.
SYN. Ανοητος. ε γνησιος. θρασὺς, προπέτης. —επικινδυνος.—αδοκιμος.—πλαγιος.—παραδοξος.

Παραβοκολιζω. Vid Παραιολιζω.

Παραβυομαι.
Ανθρακα καὶ δαφνην παραβυεται ὁ σίρατιώτης. Ep. I. 2.
SYN. Παραβαινομαι. παραμενομαι.

Παραβυσός.
Εαν μη παραβυσός πε γενηται Χαιρεφων. Ath 6.
SYN. Κρυφιος. λαθριος.

Παραγγελμα.
Φλογὸς παραγγελμασι
Νεοις συρωθέντα καρδιαν. Aesc. Ag. 488.
SYN. Παραγγελλια, καταγγελλια, εξαγγελλια, παραγγελσις, φασις. παρρασια. παραιφασις, εντολὴ. ὑποθημα. διαταξις. προκαταρξις, προτροπὴ. απορρημα, απαγορευμα.

Παραγγελλω
Ημος δ' Ηελιος μεν εν αιθέρι μωνυχας ἱππες
Αρτι παραγγελλει, μισσατον ἡμαρ εχων. Theog. 992.
SYN. Επαγγελλομαι, απαγγελλω, διαγορευω, απαγορευω, συντιθεμαι, παρακατατιθεμαι, ὑποτιθεμαι, ὑποβαλλω; νυθετεω, επιτατίω, προσβασσω, παραινεω. συναριθμεομαι. προλεγω. σημαινω.

Παραγευομαι.
Εσθ' ὑδὺ —το παραγευσασθαι τινος
Καινῦ.—Ath I 2.

Παραγιγνομαι.
Ουδε τῷ ανθρωπῳ παραγινεται ὕσσ' εθελησιν. Ib. 139.
SYN. Προσγινομαι, παρειμι, προσειμι, επιφοιταω, παρακολεθεω, αποβαινω, συμβαινω.

Παραγκαλισμα.
Ψυχρὸν παραγκαλισμα τῦτο γινεται,
Γυνὴ κακὴ ξυνευνος εν δομοις —Soph. An 661.
SYN. Ασπασμὸς, περιπλοκὴ. φιλημα. παρακοιμημα.

Παραγραφω.
Ιων παρεγραψε πλησίον, κημὸς καλός.—Ar. V. 99.
SYN. Παραγραφομαι, προσγραφω, διαγραφω, αναγραφω, περιγραφω. εγγραφω, παρεγγραφω, παρεισφερω, (νομον,) ὑποτυπόω, ὁριζομαι.—εξωθεεω, αποβαλλομαι. παραιτεομαι.

Παραγω, Παραγαγω.
—Ον τινα δαιμων
Προφρων εις μεγαλην αμπλακιην παραγει. Theog. 404.
Μή με νῦν μηκέτι παραγαγῃς,—Soph. El 861.
SYN. Αναγω, συναγω, ὑπαγω, προαγω, εξαγω, προφερω, παρερχομαι, μεταπεμπω, εξαπαταω, παραπεμπω, παρατρεπω.—παρηγορεω.

Παραδαρθανω
Τῆδε γαρ αῦ μοι νυκτὶ παρεδραθεν εικελος αυτῷ. Od. υ 88.
SYN. Παρακειμαι, παρακοιμαομαι.

Παραδειγμα.
Το σὸν τοι παραδειγμ' εχων. Soph. Oed. T. 1216.

SYN.

SYN. Ενδειγμα, ὑποδειγμα, εικὼν, χαρακτήρ.

Παραδεισος. Vid. Κῆπος.
—Τον δη κελετ' εν παραδεισω
Αμβροσιω ναιειν,—Sibyl.
PHR. Αθανατος χῶρος. Ib
Οικῶντες Παραδεισον ὁμως, εριθηλέα κῆπον.
Φυταλιη ευσμος ανθαλέος Παραδεισος.
—Αφθιτον οἶκον εν ευδειδρῳ παραδεισῳ. Nonn.

Παραδεχομαι
Αυτὰρ επειδὴ σῆμα κακὸν παρεδεξατο γαμβρὸς. Il. ζ. 178.
SYN. Διαδεχομαι, εκδεχομαι, επιδεχομαι, δεχομαι, ενδεχομαι, αποδεχομαι, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, επιλαμβανω, επιβαλλομαι.

Παραδοχὴ.
Πατρὸς παραδοχὰς—Eur. B. 201.
SYN. Παραδοσις, αναδοσις, διαδοχή.

Παραδιακονεω.
Και τοῖσι τεχνιζυσι παραδιακονει Ar. Av. 839
SYN. Διακονεω, εγχειριζομαι, ὑπηρετεω. παραδραω.

Παραδιδωμι.
Βαξις, ἁ σε βαρβαροισι
Λεχεσι, ποτνια, παραδιδωσιν. Eur. Hel 227.
SYN. Διδωμι, αναδιδωμι, μεταδιδωμι, διαδιδωμι, επιδιδωμι, ενδιδωμι. καταπιστευω, παρατιθεμαι, αντιτιθεμαι προδιδωμι.

Παραδραω.
Οιά τε τοῖς αγαθοῖσι παραδρωσι χερηες. Od. ο. 323.
SYN. Δραω, ὑποδραω, ὑπηρετεω.

Παραδρομαδην.
—Παραδρομαδην αγορευσω. Orph. 856.
SYN. Συντομως.

Παρεδυομαι, Παρεδυμι
Στεινωπω εν ὁδῷ παραδυμεναι—Il. ψ. 416.
Εκδρᾶσα παρεδυν,—Ar. Ecc 55.
SYN. Παραδυω, εισδυομαι, παρεισδυομαι, ὑποδυω. υπεισερχομαι, παρερπυζω.

Παραειδω
—Εοικε τε τοι παραειδην
Ωτε θεῷ,—Od. χ 348.

Παραειρομαι.
—Παρηερθη δε καρη, ὑπελυντο δε γυῖα. Il. π. 341.
SYN. Παραφερομαι, παρακρεμαομαι.

Παραζαω.
Οσις πενὴς ὢν ζῇ παραζῆν βελεται, Phil.

Παραζευγνυω. Παραζευγνυμι.
Κεινῳ γαρ ἡ Διὸς κορη
Φρυρω παραζευξασα φυλακας σωματος. Eur. I. 22.

SYN. Εγκαταζευγνυω, συζευγνυω, ενιζευγνυω, επιζευγνευω, καταζευγνυω, συνεπλω.

Παραθαλπω, Παραθαλπομαι.
—Φιλων εδεινὸς εδὲν
Παραθαλπομενα φρενα μυθοις. Ib M. 143.
SYN. Θαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω, ὑποθαλπω.

Παραθελγω.
Ουθ' ὑποκλαιων, ουθ' ὑπολειζων
Ουτε δακρυων, απυρων ἱερῶν
Οργὰς ατενῆς παραθελξει. Aesc. Ag. 71.
SYN. Θελγω, καταθελγω.

Παραθηριζω, Παραθριζω.
—Αλφαιοιο παρεθρισαν ακρα κορυμβα. Ap. 2. 603.
SYN. Αποθηριζω, αποκοπτω.

Παραθηγω
Και συμμαχια Θορυβαν
Παρεθηξε μεγαν. Pind. Ol. 10.
SYN. Θηγω, επιθηγω, ακοναω, παρακοναω, παροξυνω

Παραθρωσκω.
Ερκυνιε δρυμοιο παραθρωσκοντες ορουσας. Dion. 286
SYN. Παρατρεχω.

Παραιβασια, Παραιβασις.
Αιτ' ανδρῶν τε θεῶν τε παραιβασιας εφεπεσαι, Hes. Θ. 220.
Κἂς' ὅθι περ τυτθή γε παραιβασις εσσετ' ολεθρῳ. Ap. 4. 832
SYN. Παραβασις, παρεκβασις, ὑπερβασις, ὑπερβασια, αμπλακια.

Παραιθυσσω.
Ει τι και φλαὗρον παραιθυσσει—Pind. P. 1.
SYN. Αιθυσσω, ανεγειρω, ανακινεω, καταιθω

Παραινεσις.
Φευκτον δε τραχεια παραινεσις,—Ep. l. 4.
SYN. Συμβελὴ. σωφρονισμὸς. νεθεσια.

Παραινεω.
—Καλῶς σοι Τειρεσιας παρηνεσεν. Eur. B. 330.
SYN. Παρακαλεω, παραφημι, εισηγεομαι, παρακελευομαι, αναπειθω, παραγγελλω. συμβελευω, αναμιμνησκω. προτρεπω παρεγγυαω. παραπειθω.

Παραιολιζω
Παραιολιξει τας αλεκτορων πικρὰς
Ορνιθας—Lyc. 1094.—al. παρεκολιξει.

Παραισθανομαι.
—Ουχι παρησθευ; Theoc. 5. 120.
SYN. Αισθανομαι, διαισθανομαι, επαισθανομαι.

Παραισιος.
—Παραισια σηματα φαινων. Il. Δ. 381.
SYN. Παραισιμος, απαισιος, εναντιος, χαλεπός. απρεπής.

Παραϊσσω.
Νῶτα παραϊσσοντος ὄθι ζωστῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον,—Il. υ. 414.
Ἱπποι γαρ με παρηϊξαν,—Ib. λ 614.
SYN. Παρατρεχω, παραβαινω, παρερχομαι. αναϊσσω.

Παραιτεομαι.
Κτεῖν', ὡ παραιτεῦμαί σε,—Eur. Hera. 1026.
—Και παραιτησῃ πατρός, Ib. M. 1154.
SYN. Εξαιτεομαι, αιτεομαι, αιτεω, αναγκαιω, αναρνεομαι, αταγορευω, δυσανασχετεω, εκκλινω. ικετευω. λιπαρεω. παρακαλεω. απολογεῦμαι, συγγνωμοσυνῶ, αφιημι.

Παραιτιος.
—Κακῶν τε πημάτων παραιτιον. Lyc. 611.
SYN. Αιτιος. μεταιτιος, συναιτιος.

Παρακαθεζομαι, Παρακαθημαι. Vid. Παρεζομαι.
—Τῷ Πλατωνι παρεκαθεζετο. Ar. Pl. 726.
Χαριεν ἂν μη Σωκρατει
Παρακαθημενον λαλεῖν. Ib. R. 1540.

Παρακαιριος, Παρακαιρος.
—Παρακαιρια ρεζων. Hes. ε. 327.
Η γαρ παρακαιρος ἡδονὴ τικτει βλαβην. Sent.
SYN. Ακαιρος, αισχρὸς, αθεμιτος. σαπρός. ατοπος.

Παρακαλεω, Παρακαλεομαι.
—Παρακαλεῦντες ες μαχην. Eur. Ph. 1270.
SYN. Κατακαλεω, προσκαλεω, επικαλεω, παρακελευομαι, διακελευομαι, εγκελευομαι, κατακελευω, παρατρεπω, προτρεπομαι, παραινεω, νθετεω. εκλιπαρεω, παραφημι, παραμυθεομαι, θαρσυνω. παρορμαω, παροξυνω, επιθωϋσσω, παραγγελλω.

Παρακαταβαλλω.
Ζῶμα δ' οἱ πρῶτον παρακαββαλεν,—Il. ψ. 683.
SYN. Καταβαλλω, παραβαλλω.

Παρακαταθηκη.
Ὁσις λογος γαρ, παρακαταθηκην ὡς λαβων,
Εξεῖπεν, αδικός εστιν, η κρατὴς αγαν. Sent.
SYN. Παρακατασασις, παρακαταβολὴ, ὑποθηκη, ενεχυρον.

Παρακαταθνησκω.
—Παρακατθανε μισχος—Ep. l. 4.

Παρακαταλεγομαι.
Τῇ ὄγε παρκατελεκτο,—Il. ι 561.
SYN. Παρακειμαι, παρακοιμαομαι, παρακλινομαι.

Παρακατεσθιω.
—Παρακατεσθιει δέ με. Athen. l. 9.

Παρακατατιθημι.
—Χθονιης παρακατθετο νυμφαις. Ap. z. 506.
SYN. Ανατιθημι, αποτιθεμαι, παρατιθημι, κατατιθημι

Παρακατδυω. Παρακατδυομαι.
Ημῶν δ' εκαστος σλιβαδα παρεκατδυετο. Ar. Pl. 663.
SYN. Κατδυω, συρραπτω, προσραπτω, επιβαλλω. ευτρεπιζω (εκ συλλογῆς.)

Παρακειμαι.
—Παρὰ δ' εντεα ποικίλ' εκειτο. Il. κ. 75.
SYN. Ανακειμαι, κατακειμαι, προσκειμαι, παρακλινομαι, προσεχομαι, προσφερομαι, παρειμι.

Παρακελευμα, Παρακελευσμα.
Λογων δε παρακελευμα σῶν. Eur. Supp. 1155.
Ου δη το δεινὸν παρακελευσμ' ηκουσαμεν. Ib. I. T. 320.
SYN. Παρακελευσις, παρακελευσμὸς, διακελευσμὸς, αποκελευσις, εγκελευσις, προτροπὴ, ὑποτροπὴ, παραινεσις, νθετημα, νθετησις, παρακινησις, παρορμησις, παροξυσμὸς, παρφασια.

Παρακελητιζω.
Ηνίκα δὴ κελης κελητα παρακελητιεῖ. Ar. Pa. 900.

Παρακινδυνευω.
Οσις παρεκινδυνευσεν Αθηναιοις ειπεῖν τὰ δικαια. Ar. A. 645.
SYN. Ανακινδυνευω, αποκινδυνευω, διακινδυνευω, κινδυνευω.

Παρακινεω.
—Σκοπει γ', ὴν με παρακινησαντ' ιδῃς. Ib. R. 657.
SYN. Αποκινεω, διακινεω. λυμαινομαι. εξισαμαι.

Παρακλαιω.
Δειρο σὺν αυλιτῆρι παρακλαιοντι γελῶντες
Πινωμεν, κεινα κηδεσι τερπομενοι. Theog. 1037.
SYN. Κλαιω, ανακλαιω, επικλαιω.

Παρακλιδὸν.
—Ουκ αν εγωγε
Αλλα παρὲξ επὸιμι παρακλιδὸν, οδ' απατησω. Od. δ 348.

Παρακλιντωρ.
Λιῖσης ὁτε μοι παρακλιντορας εκλανεν ανδρας, Ep. l. 1.

Παρακλινω
—Ολίγον δὲ παρακλίνας εδιωκεν. Il. φ. 424.
Και γαρ εκειναι παρακλινασαι τῆς αυλειας— Ar. Pa. 981.
SYN. Εκκλίνω, παρεκκλινω, αποκλινω, παρατρεπομαι,

ρατρεπομαι, εκτρεπομαι, παρεκβαινω. παρακειμαι. παρανοιγω.

Παρακμαζω.
—Παρακμασαντα δ' ὧν λεγω. Alex. 2. 5.
SYN. Καταγηρασκω, παρηβαω, φθινω, καταφθινω, μαραινομαι, κατασηπομαι, ελαττωμαι. απαρχαιῶμαι, παλαιῶμαι.

Παρακοινεω.
Συγγενεσιν παρακοινᾶτο· Pind. P. 4.

Παρακοιτης.
—Σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοιτης. Il. ζ. 430.
SYN. Ακοιτης, ανὴρ, γαμετης.
EPITH. Βαθυπλουτος, βαρυποτμος.

Παρακοιτις.
—Και ἑνεκα σὴ παρακοιτις κεκλημαι. Ib. δ. 60.
SYN. Ακοιτις, γυνη, γαμετή.
EPITH. Αιδοια, θαλερὰ, αινοτόκος, ασοργος, ευζωνος, κυδρὰ, ερατὴ, ιφθιμη.

Παρακομιζω.
Γερων γεροντα παρακομιζε. Eur. Herc. F. 126.
SYN. Κομιζω, συγκομιζω, κατακομιζω, αναγω, συναγω, παραγω.

Παρακοναω.
Νῦν δε και παρικονηται. Ar. R. 1147.
SYN. Παραθηγω, αναθηγω, παροξυνω. ανασοιμοω, ακοναω.

Παρακοπὴ.
—Παρακοπὰ, παραφορὰ, φρενοβλαβίς, — Aesc. Eum. 330.
SYN. Παραφορὰ, παρανοια, απονοια, παραφροσυνη, φρενῖτις.
EPITH. Αισχρομητις, ταλαΐνα, στρωτοπιμων.

Παρακοπος.
Οισηλατῳ δε δεματι δειλαιαν
Παρακοπον ὧδε τειρεις; Ib. Pr. 583.
SYN. Παραφορος, παραφρονιμος, φρενομωρος, φρενοπληξ. μανιωδης, μανικός.

Παρακοπω, Παρακοπομαι.
Οσον με παρακοπᾷ χρονον—Ar. Eq. 855.
Ανδραρια—παρακεκομμενα, Ar. A. 516.
SYN. Αφαιρεῖμαι, παρακρουω, παραλογιζομαι, ανατρεπω. λυμαινομαι —παραχαραττω, παρασημαινω.—παραφρονεω, μαινομαι.

Παρακορεω.
—Φερειν Ωρα ἐστὶν ηδη τας τραπεζας,
Ειτα παρακορῆσαι. Ath. l. 9.
SYN. Κορεω, εκκορεω. σαιρω.

Παρακρεμαω.
Χεῖρα παρακρεμασας,—Il. ν. 597.
SYN. Ανακρεμαω, εκκρεμαω, ὑποκρεμαω, κρεμαω.

Παρακλιδιος,
—Αλυσκαζων κῦμα παρακλιδιον. Ep. I. 1:

Παρακλιος. Vid. Επακλιος.
—Και παρακλιας λειμῶνας—Soph. Aj. 663.

Παρακυπτω, Παρκυπτω.
—Τι μ' ἐκέτι τᾶτο κατ' αντρον
Παρκυπτοισα καλεῖς τον ερωτυλον—; Theoc. 3. 7:
Και εκ θυρίδος παρακυπτωμεν,—Ar. Th. 804.
SYN. Εκκυπτω, ανακυπτω, εγκυπτω —παραβλεπω —παρακλινω.

Παραλαμβανω.
Ην πως παραλαβεῖν τῆς πολεως τα πραγματα
Δυνωμεθα,—Ib. Ecc. 108.
SYN. Αναλαμβανω, συλλαμβανω, ὑπολαμβανω, επιλαμβανω, μεταλαμβανω, αναδεχομαι.

Παραλεγομαι
—Ὁ δε οἱ παρελεξατο λαθρη. Il. ϛ. 515.
SYN. Παρακαθευδω, παρακοιμαομαι, παρευναζομαι.

Παραλειπω.
Το τε θεῶ τε παραλιπων, το τ' ευσεβές. Eur. Tro. 43 |
SYN. Εκλειπω, παραλιμπανω, ἀφιημι, παριημι, παραπεμπω.

Παραλειφω.
Σαυτὰ παραλειφειν τε βλεφαρα τῆς ἑσπερας
Εγωγ' αν ἔπον—Ar. Ecc. 406.

Παραλευσσω.
—Παρὰ δ' ελπίδα λευσσω. Eur. Hipp. 1121.

Παραληρεω.
Ει δε παραληρῶν ἁλωσει, Ar. R. 605.
SYN. Απολήρεω, παρανοεω, παραφρονεω.

Παραλλαγὴ.
—Και πυρος παραλλαγάς, Aesc. Ag. 499.
SYN. Εναλλαγὴ, αμοιβή. παραλλαξις. πλανη, περιφορα, παραφορὰ· αλλοιωσις.

Παραλλασσω
—Και παραλλασσει φρενας
Χρησὰς προς αισχρὰ πραγματ' ἰσασθαι βροτῶν. Soph. An. 305.
SYN. Εξαλλαττω, επαλλαττω, παραμειβω. —παρερχομαι. παρακινω, παραμαρτανω.

Παραλλαξ.
Ερπει παραλλαξ ταῦτα—Ib. Aj. 1106.
SYN. Εναλλαξ, επαλληλως, αμοιβαδὸν, αμοιβαίως.

Παραλιος, Παραλος Vid. Επακλιος.
—Μεσῳ Τριοιο Παρραλιας—Dion. 380.
Εν ποτε παρραλιῃ Εφεσω βρετας ἱδρυσαντο. Call. 3. 238.
Παραλάτ' αντρα, Soph. Aj. 412.

Παραλιτεω.
Η ρα θεὸς ολοῃσι παριλιτες αφραδιῃσι. Ap. 2. 246.
SYN. Αλιτεω, αλιτραινω, πλημμελεω, αμαρτανω, παραμαρτανω ασεβεω, παραπλαιω.

Παραλογος.
Ω παραλογίν μοι σὴ φανεῖσ' αμορφια. Eur. Or. 391.
SYN. Παραδοξος, απιθανος, ανυπερβλητος, απροσδοκητος, θαυμασὸς, αλογιστος, αλογος. ανελπιστος.

Παραλυω, Παραλυομαι.
Αλλὰ παντας χρὴ παραλυεσθαι,—Ar. Suid.

Παραλυω.
Δυσανιν παραλῦσαι ψυχαν. Ib. Alc. 115.
SYN. Απολυω, διαλυω, εκλυω, καταλυω, λυω, απαλλατ[illegible]ω, μεθιημι, εκβαλλω.

Παραμασητης, Παραμασυντης. (Παρασιτος.)
Η τον παραμασυντην ιδω τον ανοσιον. Ath. 4.

Παραμενω -ομαι.
Τον παραμεινψαμενος.—Od. ζ. 310.
SYN. Διαμενω, επαμενω, παραλλασσω, παρερχομαι γειτνιαζω.

Παραμελεω
Θεοῖς μεν ηδη πως παρημελημεθα. Aesc. S. T. 708.
SYN. Αμελεω, εξαμελεω, καταμελεω, ατημελεω.

Παραμενω, Παρμενω Παραμιμνω.
—Ουδὲ τις αυτῷ Αργειων παρεμενεν—Il. λ. 402.
Ενθαδε παρμενεμεν—Ib. ο 400.
Τηλεμαχος παρεμιμνεν,—Od ζ. 297.
SYN. Μενω, μιμνω, αναμενω, εμμενω, επιμενω, προσμενω, περιμενω. διαμενω, διαρκεω.

Παραμετρεω.
—Ομιλην αυτοσχεδον εισροωντες
Πεπτω κεκλιμενην παρεμετρεον,—Ap. 1. 595.
SYN. Αναμετρεω.—παρερχομαι.—ανταμειβομαι.

Παραμονος, Παρμονος.
Συν θεῷ γάρ τοι φυτευθὲις
ολβος ανθρωποισι παρμονωτερος. Pind. N. 8.
SYN. Παραμονιμος.

Παραμευομαι
Ει δὲ τις ολβον εχων
μορφᾶ παραμευσετ' αλλων Pind. N. 11.
SYN. Αμευω, προπορευομαι, ὑπερεχω.

Παραμιγνυω.
—Μελιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμιξας, Ar. V. 873.
SYN. Αναμιγνυμι, εμμιγνυμι, καταμιγνυμι, προσμιγνυμι, συμμιγνυμι. μιγνυμι.

Παραμιαω.
—Και παρεμνησω γαρ—Soph. Tr. 1140.

Παραμολεω.
Αιεὶ παρμεμβλωκε. Il. δ. 11.
SYN. Παρειμι, παραμενω, παριστημι, επικρεω. προθυμεομαι.

Παραμυσος.
Ω πολυμοχθος Αρης—
—Βρομιε παραμυσος ἑορταῖς. Eur. Ph. 802.
Και παραμυσος ατης
Αιματοεσσα πλαγά. Aesc. Ch. 466.
SYN. Αμυσος, απομυσος, ασυμφωνος, αλλοτριος.

Παραμπυκιζω.
Αλλα γε κομαν παραμπυκισθετε. Ar. L 1319.
SYN. Αμπυκιζω, παραπλεκομαι (τὰς τριχας)

Παραμυθεομαι.
Και δε αν τοις αλλοισιν εγω παραμυθησαιμην
Οικαδ' αποπλειειν —Il. ι 417.
SYN. Παραπειθω, παρηγορεω, παρευδαω, συμβουλευω, παρακαλεω.—πραυνω —θεραπευω, ακεομαι.

Παραμυθιον.
Ουδε τι τῶν πυρσων παραμυθιον,—Theoc. 23. 7.
SYN. Παραμυθια, θελκτηριον, κλησις, μειλιγμα, παρηγορια, θαλπωρή.

Παραμυκαομαι
Βρυχια δ' ηχῷ παραμυκᾶται βροντης—Aesc. Pr. 1081.
SYN. Αντιμυκαομαι, αναβοαω.

Παραναομαι.
—Ημῖν δε κακὸς παρανασσατο γειτων. Call. Fr.
SYN. Παραναιεταω, συνναιω.

Παρανεομαι.
—Πολεας παρανεῖσθε κολωνὸς. Ap. 2. 357.
SYN. Παραπλεω. παρερχομαι.

Παρανηνεω.
Σῖτον δε δμωαι παρενηνεον εν κανεοισιν. Od. μ. 147.
SYN. Παρανεω, παραπεω, σωρευω.

Παρανηχομαι.
Ει δὲ κ' ετι προτερω παρανηξομαι,—Od ε. 417.

Παραντελλω.
Μη νεμεσα, Ζευξιππε, παραντελλοντι λοετρῷ. Ep. 1. 4.
SYN. Παρανεχω.

Παρανισσομαι. Vid Παρερχομαι.
Αλλ' ὁτε δη Πελοποννησον παρενισσατο πᾶσαν. Hom A 430.

Παρανοεω.
Ει μήτι παρανοησα, καινοργεις λογον. Eur. I. A. 838.

Εμε

Εμὲ παραπεπαίτος αδολεσχία—Ar. N. 1482.
SYN. Αγνοεω, απονοεομαι, αποπαινω, παραφρονεω. παρακοαω.

Παρανοια
Κακοφρονων τ' ανδρων παρανοια. Eur. Or. 820.
SYN. Ανοια, απονοια, εκνοια, παραφροσυνη. λυπημα, λυπησις, παραλυπημα, παραφορα ὑπερφανια.

Παρανομος.
Παρανομων θεῶν βρετεα μεῦ τιων. Aesc. Eum. 172.
SYN. Ανομος, εκνομος, κακονομος, αδικος.

Παραντης.
Πολλα δ' αναντα. καταντα, παραντα τε,—
SYN. Κρημνωδης, γηλοφος

Παραξενος.
Ατιμα, και παρασημα, και παραξενα. Ar. A. 517.

Παραξονιον.
Σκινδαλμῶν τε παραξονια. Ar. R. 835.
EXP. Κινδυνωδης.

Παραξυω.
Ορθα παραξυων ἰθυτενῆ κανονα. Ep. l. 6.

Παραπαιω. Vid. Παραφρονεω
Ω δεσποτ' αναξ, ὡς παραπαιεις,—Ib. Pa. 90.

Παραπαλλομαι
Οις παρεπαλλετο
Ατρειδας συν ὁπλοις,—Eur. I. A. 228.
SYN. Παρακινεω, προσαρασσομαι. nisi legendum παρεφαλλετο. a παρεφαλλομαι, παραπηδαω.

Παραπαταω,
Συ τοι παλαιας δαιμονας καταφθισας,
Οιω, παρηπατησας αρχαιας θεας. Aesc. Eum. 731. P.

Παρατασω, Παραταφω,
Ηρη δ' εν φιλοτητι παρηπαφεν ευνηθηναι. Il. ξ. 360.

Παραπειθω, Παραιπειθω, Παρπειθω.
Ως εἰπων παρεπεισεν αδελφεης φρενας ἡρως. Il. η. 120.
Ει κεινω γ' επεεσσι παραιπεπιθοσα φιλον κῆρ. Ib. ξ. 208.
Σπευδῃ παρπεπιθοντες εταιρῃ χωομενον κῆρ. Ib. ω. 37
SYN. Πειθω, αναπειθω, εκπειθω, επιπειθω, καταπειθω.—εξαπαταω, παρακρουομαι.

Παραπειραω. Παραπειραομαι.
Ινα μαντιες ανδρες
Εμπυροις ἑκμαιρομενοι παραπειρῶνται Διὸς αργικεραυνω. Pind. Ol. 8.
SYN. Πειραω, διαπειρῶμαι, εκπειρᾶμαι, επιπειρῶ. καταπειραζω.

Παραπεμπω.
Αλλ' Ἡρη παρεπεμψεν,—Od. μ. 72.
SYN. Αποπεμπω, διαπεμπω, εκπεμπω, προπεμπω. παριημι. παραλειπω παραδιδωμι, αναγω, προαγω. καταπολιθεω. παρακομιζω.

Παραπεταμαι, Παρπεταμαι.
Ταδ' εν μεσσῳ κειμενα παρπεταται. Call. Ep 4.
SYN. Παραπεταομαι, επιπετομαι, παριπταμαι επιπταμαι. παρερχομαι

Παραπετασμα.
Α'ν τοισι παραπετασμασι Μηδικοῖς γραφσιν. Ar. R. 969.
SYN. Καταπετασμα. παρακαλυμμα, καλυμμα, σκηνή. βηλος, παραπλωμα —προσχημα

Παραπλαζω, Παραπλαζομαι.
—Παρεπλαγξεν δὲ Κυθηρων. Od. ι. 81:
—Παρεπλαγξεν δε νοημα Ib. υ. 346.
Νευμασιν αφθογγοισι παράπλαζων φρενα κερι. Mus. 102.
Πῃ παρετλαγχθην γνωμᾶς αγαθᾶς; Eur. Hipp. 240.
SYN. Πλαζω, αποπλαζω.—πλαζομαι.

Παραπλεω. Παραπλωω.
Θιν δ' ἡ κεινη γε παρεπλω ποντοπόρος νηῦς. Od. μ. 69.
SYN. Παρανεομαι.—διαπεραω.

Παραπληκτος.
Θανεῖται παραπληκτῳ χερί—Soph. Aj. 229.

Παραπλῆξ.
—Ην πε ερευρω
Ηϊονας τε παραπλῆγας, λιμενας τε θαλασσης. Od ε. 418.
Ην δ' ὡς παραπλῆγ' ανθρωπον επελθων τυχω. Ar. Pl. 242.
EXP. Παραλιος.—παραπληγομενος (εκ πλαγιος.)
SYN. Παραπληκτος, εμπληκτος, αφρων, μωρὸς, ασωτος. μαινὶς.

Παραπλησιος.
Παραπλησιαν οσμὴν λεγεις—Ath. 14.

Παραπλησσομαι.
—Γελωτι παραπεπληγμενῳ. Eur. Herc. F. 935.
SYN. Εμπλησσομαι, παραφρονεω, μαινομαι.

Παραπνεω.
—Ινα μήτι παραπνευσῃ ολιγον πέρ. Od. κ. 24.
SYN. Πνεω, επιπνεω, περιπνεω.

Παραπολλυμι
—Παραπεπωλεν ἡ τεχνη, Athen. l. 9.

Παραπολυ.
—Δεινοτατον εργον παραπολυ
Εργων απαντων—Ar. Pl. 446.

SYN.

SYN. Παυω, παντελῶς.

Παραπονητος.
Σῆμα τόδ' Αρχιλοχε παραπονητον—Ep. I. 3.

Παραπρασσω.
Μηδενος αλλε παραπραξαντος. Soph. Aj. 261.
SYN. Συμπρασσω.—αμαρτανω.

Παραπρισμα.
Παραπρισματ' επῶν. Ar. R. 909.
SYN. Πρισμα, ρινημα, ρινισμα.

Παραπλομαι.
—Αλια χερσὶ παραπλομενα πλατα—Soph. Oed. C. 749.
SYN. Απλομαι, προσαπλομαι.

Παραριγοω.
Και παραριγωσεις μαινομενε προθυροις. Ep. I. 7.

Παραρπαζω.
Αν δε παραρπαζης αρτυς, και κλασματ' αναιδῶς. Ep.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, παραφερω.

Παραρρηγνυμι, Παραρρηγνυω.
Μελαινά τ' ακρα τις παρερρωγεν πολὸς
Αιμορραγὴς φλέψ.—Soph. Ph. 845.
SYN. Διαρρηγνυμι, καταρρηγνυμι.

Παραρος.
Ταὐθ' ὁ παραρος τῆνος επ' εσχατα γῆς ελαβ' ελθών. Theoc. 15. 8.
SYN. Παραφρων. ακοσμος.

Παραρρεθρις.
Ορᾶς παραρρεθροισι χειμαρροις οσα
Δενδρων ὑπηνα,—Soph. An. 723.

Παραρρητὸς.
—Παραρρητοί τ' επεεσσι. Il. ι. 522.
Εκτορ αμηχανός εσσι παραρρητοισι πιθεσθαι. Ib. ν. 726.
SYN. Παραμυθητικὸς, παραινετικὸς, παρηγορικὸς, παρακλητικος. συμβὸλος.

Παραρριπω.
—Τις παραρριψει τεκνα; Soph. Oed. T. 1506.
SYN. Απορριπω, αποβαλλω.

Παραρρυεω. Παραρρυω.
—Τί τοξων τῶνδ' απημελημενον
Παρερρυηκεν;—Ib. Ph 662.
SYN. Παρεμπιπλω. παραρρεω.

Παραρρυσις.
—Και παραρρυσεις νεὼς. Aesc. Supp. 723.
SYN. Παραρρυμα, εκτασις. αρμενον, καταπετασμα, σκεπασμα.—δερη.

Παραρυθμος.
—Κρεμματ' Ασιάδος
Ποδὶ παραρυθμ' ευρυθμα Φρυγίων
Διανευματα Χαριτων. Ar. Th. 126.
SYN. Αρρυθμος, αμουσος, αναρμοστος.

Παρασειρος.
Ποδὶ κηδοσυνῳ παρασειρος. Eur. Or. 1022.
SYN. Συνεζευγμένος —ὁ ακολουθος (ἱππος,) παρηορος.

Παρασημον
Ει το συνεχῶς και, πολλα και ταχεως λαβεῖν
Ην τῷ φρονεῖν παρασημον αι χελιδονες
Ελεγοντ' αν ἡμων σωφρονεστεραι πολυ. Sent.
SYN. Επισημον, σημεῖον.

Παρασημος.
—Μητ' αὖ Παρασημος ενειη. Eur. Hipp. 1116.
SYN. Αδοκιμος, φαῦλος. κακὸς, αδοξος, θαυμαστὸς, ασημος —επισημος.

Παρασιτεω.
Το γαρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζευς φιλιος. Ath. 6.

Παρασιτος. Vid. Κολαξ.
Ω γαστηρ κυνομαι, δι' ἣν κολακες παρασιτοι
Ζωμῷ πωλεσιν θεσμὸν ελευθεριης. Ep. I. 1.
—Σχεδοθεν δέ οἱ ην παρασιτος
Χαιρεφων, πεινῶντι λαρῳ ορνιθι εοικως,
Νῆστις γ', αλλοτριων εὖ εἰδῶς δειπνοσυναων. Ath. 11. vid. l. 6.

Παρασκευαζω, Παρασκευαζομαι.
Τοιγαρ παρεσκευασμεθ' ὡστε κατθανεῖν. Eur. Herc. F. 1241.
SYN. Σκευαζω, κατασκευαζω, συσκευαζω, διασκευαζω, ενσκευαζω, επιπαρασκευαζω, αρτυω, ευτρεπιζω, ευτρεπιζομαι. ανακταομαι. διαπρατομαι, απεργαζομαι. παρατιζομαι.

Παρασκευη
—Και παρασκευῆς νεῶν. Ar. A. 189.
SYN. Κατασκευὴ, προκατασκευη, προπαρασκευη, διασκευὴ, επισκευη. επιθεσις, επιβολὴ.

Παρασκηνεω.
Καπὶ τερματι φᾶρος παρασκηνησεν, Aesc. Eum. 636.
SYN. Παρασκηνοω, σκηναω.—γειτνιαζω.

Παρασπαω.
Συ δὲ δικαιων αδικως
Φρενας παρασπᾶς επι λωβα. Soph. An. 803.
SYN. Αποσπαω, διασπαω, αφελκω, παρασυρω. συλαω.

Παρασπιζω.
—Αδελφή θ' ἡ παρασπιζει' ὁμα. Eur. Ph. 1457.
SYN. Υπασπιζω, υπερασπιζω, συνεμι, διϋπηρετεω παρασατεω. προαμυνω, περιεπω, σκεπαζω, ειρυομαι

Παρασπιστὴς.
—Και παρασπιστὰς πυκινές. Ib. 1182.
SYN. Ασπιδηφόρος, ὑπερασπιστὴς, συμμαχος. παρασατης, σκεπαστὴς.

Παρασπονδος. Vid: Ασπονδος.
Τε θηριωδες και παρασπονδε βιε, Ath. 14.
Παρᾶσσον.
Και μὴν τόσγε παρᾶσσον επιπροτεροισιν ολεσσαι. Ap. 3. 125.
Παρασαδὸν
Λῦσαι δ' εκ εδυναντο παρασαδὸν,—Il. ο. 22:
SYN. Παρασατικῶς, κατὰ τροπον, κατὰ το δεον.
Παρασὰς.
—Και παρασάδος
Κρεμασὰ τευχη παστάλων καθαρπασας. Eur. Andr. 1121.
SYN. Σταθμός.
Παρασατεω.
—Αρωγὸς εν πονοις παρασατῶν. Eur. Rh. 638.
SYN. Παρισαμαι, παρασπιζω, παραμενω, συμμαχεμαι, σπηγω.
Παρασατης, Παρασατις.
—Δικαιον κἀγαθον παρασατην. Soph. An. 682.
Χἠσὺ δυσμορος παρασατις. Ib Oed. C. 586.
SYN. Αρωγὸς, αλεξητὴρ, βοηθος.—αλεξητειρα. προσατης.
—Θεᾶ παρασατης φαεινὸς
Συν αγγελοις χορευων. Naz.
Παρασεχω
Λεκτον τ' ημαθοεντα παρεσιχες,—Hom. A. 217.
Και μ' ὁ πρεσβυς ὡς ὁρᾶ
Οχη παρασεχοντα,—Soph Oed. T. 827.
SYN. Παρερχομαι.—πλησιαζω.
Παρασορεω.
Εγώ σε—παρασορῶ. Ar. Eq. 479.
SYN. Στορεω—εκτεινω.
Παρασφαφαω.
—Ομματα δέ σφι
Λοξα παρασρωφῶνται—Ap. 2.
SYN. Παρασρεφω, διασρεφω, καταλαμπω, παραφερω.
Παρατυρω.
Ου γαρ δὴ πε
Τῦτό γε τλητὸν παρεσυρας επος. Aesc. Pr. 1064.
SYN. Παρασρεφω. προσαγω. εκφερω. παρατρεπω. χαυνοω.
Παρασφαλλω.
—Πυρ σφιλεν γαρ Απολλων. Il. θ. 311.
SYN. Διασφαλλω, επισφαλλω, παρεμσφαλλω. παρεμφαινομαι.
Παρασχεδὸν.
—Και τονδε παρασχεδὸν εκτερεϊξαν, Ap. 2. 861.
SYN. Εγγύς.—παραυτίκα παραυτόθεν.
Παρατχεθω, Vid. Παρεχω.
—Κεινοισι παρεσχεθεν αρμενα παντα. Hes. Θ. 639.
Παρατασσω.
—Μονος μ' εσασε παρατεταγμένον. Ar. V. 1118.
SYN. Εκτατῶ αντιτασσω, αντιπαρατασσω.
—παρατασσομαι, παρεμβαλλω.
Παρατεινω.
—Υπὸ γαρ ὑμᾶν παρεταθη και Περικλεες. Ib. N. 213.
SYN. Προτεινω, εκτεινω, επαυξανω.—εξοχοω, επιτριβω. απολλυμι. πλατυνω. παρελκω.
Παρατεκταινω, Παρατεκταινομαι.
—Ουδέ κεν αλλως
Ζευς ὑψιβρεμετης αυτὸς παρατεκτηναιτο. Il. ξ. 54.
SYN. Τεκταινω, προσπλατῶ, παρατεχναζομαι. παρασκευαζω.—επινοεω.
Παρατεμνω.
—Κἀν παρατεμῶν δ' ἡμισυ. Ar. L. 132.
SYN. Επιτεμνω, τεμνω, παρασχιζω.
Παρατιθημι.
—Παρὰ δέ σφι τιθει μενοεικέα δαῖτα. Il. ε. 90.
SYN. Εμπαρατιθημι, προσιθημι, επιτιθημι, διατιθημι, κατατιθημι, ανατιθημι, προεπιδιδωμι. συνισορεω, αντικαζω, συμβαλλω, παραβαλλω, παραθεωρεω.
Παρατιλλω.
Ο δ' ἀλές γε μοιχος δια σέ πε παρατιλλεται. Ar. Pl. 168.
SYN. Τιλλω, εκτιλλω, κατατιλλω.—διασειω.
Παρατονος.
Και παρατονες χερας. Eur. Alc. 401.
Παρατρεμω.
—Παρὲτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι. Il. ε. 295.
SYN Διατρεω, τρεμω.
Παρατρεπω, Παρατρεπομαι, Παρατρεπομαι.
Τυδεϊδης δὲ παρατρεψας εχε μωνυχας ἱππους. Ib. ψ 398.
—Παραι δέ οἱ ετραπετ' εγχος. Ib. λ. 223.
SYN. Αποτρεπω, εκτρεπω, εκτρεπομαι, παρεκτρεπομαι, διατρεπω. στρεφω. παρατρεπαω, παρατρωπαω.—παραπεθω.
Παρατρεχω.
Ιφικλον δε ποδεσσι παρεδραμον εσθλὸν εοντα. Ib. ψ. 636.
SYN. Παραθεω, παρεκθεω, παρελαυνω, υπεκφευγω, παρερχομαι. παρατρεχαζω.
Παρατριβω.
—Παρατριβομενός τε μολιβδω. Theog. 1101.
SYN. Αποτριβω, διατριβω, επιτριβω, κατατριβω, προσπριβω.

Παρατροπαω,

Παρατροπαω, Παρατρωπαω. Vid. Παρατρεπω.
—Τί με ταῦτα παρατροπιεων ερεινεις ; Od. δ. 466.
—Κνισσῇ τε παρατρωπῶσ' ανθρωποι,
Λισσομενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβιῃ και αμαρτῃ. Il. ι. 496.

Παρατροπὴ.
—Ουκ εσι θανατε
Παρατροπὰ μελεᾶ μοι. Eur. Ion 1230
SYN. Εκτροπὴ, απαλλαγὴ, επιτροπὴ. παρακρισις, διασροφὴ. — παραγωγὴ, παροδος. παραφορὰ, κακοηθεια, κακεντρεχεια.

Παρατροπος.
Δυσηνος, τὶ δ' εγὼ μορε
Παρατροπον μελος εὑρω ; Ib. Andr. 527.
SYN. Αποτροπος. παρακλητικός.

Παρατροχαζω. Vid. Παρατρεχω.
Τον φιλαοιδὸν ιδὼν παῖδα παρετροχασα. Ep. l. 1.

Παρατρεπω.
Και τῆς ελαας παρετραγε. Ar. R. 1018.
Και τὲ κυκλα παρετρωγον ὑφ' αρματωλιας. Ib. Pa. 414.
SYN. Αποτρεπω, τρεπω, κατεσθιω.

Παρατυγχανω.
Οιη γαρ ρα θεῶν παρετυγχανε μαρναμενοισιν. Il. λ. 74.
SYN. Περιτυγχανω, παρειμι, μετειμὶ, επερχομαι, επιφαινομαι.

Παραυαζω.
Προπρηνὴς, κρισῖο παραυαζουσα καρηνον. Dion. 89.
SYN. Παρισανω, ὑποδεννυω, εισδυομαι, εμφαινω, προκαταβαλλω, απεικονιζω.

Παραυδαω.
Μὴ δή μοι θανατόν γε παραυδα,—Od. λ. 487.
SYN. Παραμυθεομαι, παρηγορεω. παραφωνεω.

Παραυλιζω, Παραυλιζομαι.
Και παραυλιζουσα πετρα. Eur. Ion. 493.
SYN. Παρακειμαι. παρακοιμαομαι. παρακοιτεω, παραναιεταω.

Παραυλος.
Αλλ' ὡς παραυλον οικισης,—Soph. Oed C. 819.
Τινος βοὴ παραυλος ἐξεβη ναπης. Ib. Aj 902.
SYN. Παροικος —ἀρημὸς. απῳδος, κακοηχος, παραχορδος. θρηνητικός.—ὁ εν αγροις.

Παραυτα.
Παραυτα δ' αν ελθων ες Ιλιν πολιν. Aesc. Ag. 746.
SYN. Παραυτίκα, παραχρημα.

Παραυχενιος.
—Παραυχενιη τε φαρετρη, Ep. l. 4.

Παραφαίνω.
—Και γυμνὸς αεὶ παρεφαινετο μαζος. Call. 3. 214.
SYN. Αποφαινω, επιφαινω, φαινω.

Παραφασια, Παραιφασια, Παραιφασις, Παρφασις.
Την γαρ Ανακρειοντος ενὶ παπιδεσσι φυλασσω
Παρφασιην, ὁτι δεῖ φροντιδα μη κατεχειν. Ep. l. 1.
—Αγαθὴ δε παραιφασις εσιν ἑταιρῳ. Il. ο. 404.
Παρφασις ἡτ' εκλεψε νοον πύκα περ φρονεοντων. Ib. ξ. 217.
SYN. Εισηγησις, μῦθος. παρακελευμα, συμβολὴ, παραμυθια, παραινεσις, ὁμιλια, παραινετικὴ. παρηγορια.

Παραφερω, Παραφορεω.
Εν θυματῳ δ' αλογισα παφοισομεν. Soph. Oed. C. 1746.
Απαντα γάρ σοι παριφορεν—Ar. Eq. 1212.
SYN. Παραγω, παρατιθεμαι, εισφορεω, παρασρεφω, προφερω. παραρπαζω.

Παραφευγω, Παρφευγω
Παρφυγεειν σὺν νηῒ—Od. μ. 99.
SYN. Παραπλωω, παρερχομαι, παρεκπροφευγω.

Παραφημὶ, Παραιφημι, Παραφαμαι.
Μητρὶ δ' εγὼ παραφημι, και αυτῇ περ νοεσῃ,
Πατρὶ φίλῳ επιτρα φερειν Διῖ,—Il. α. 577.
Μητερας μαλακοῖς επεεσσι
Παρφασθαι,—Od. π. 287.
Αλλα σὺ τόιγ' επεεσσι παραιφαμενος καλεευκες. Il. ω. 771.
SYN. Παραινεω, παρακαλεω, παραλογιζομαι, παραμυθεομαι, παραφθεγγομαι, παρεπεειν, κατα εθω.

Παραφθανω.
Εἰ δ' αμμε παραφθαιησι πολεσσιν. Il. κ 346.
SYN. Φθανω, προφθανω, ὑποφθανω, παρερχομαι, προερχομαι, προλαμβανω, προτρεπω.

Παραφλογισμα.
Κατεφθα και κνισπρὰ παραφλογισματα. Ath. l. 9.

Παραφορα.
Παραφορὰ φρενοδαλις. Aesc. Eum. 330.
SYN. Παρανοια, φρενῖτις.—δονησις, συγκλονησις.

Παραφορος.
—Τυφλῷ σθενοντα παραφορῳ ποδί. Eur. Hec. 1049.
SYN. Πλανητὸς.—παραφρὼν.

Παραφρονεω, Παραιφρονεω.
Δῆλον γενεσθαι παραφρονοῦντος δεσποτα. Ar. Pl. 2.

—Ολυναισι

—Οδυνασι παραιφρονεοντα βαρεσσις. Theoc. 25. 262.

SYN. Αφραινω, αφρονεω, παρανοεω, παρακοχω, παραληρεω, παραπαιω, μαινομαι, μελαγχολαω, φρενομορος νοσω.

Παραφρων, Παραφρονιμος.

Ει μη εγω παραφρων μαντις εφυν.—Soph. I. 474.

Ισθι δε παραφρονιμον—Ib. Oed. T. 709.

SYN. Αφρων, εκφρων, παραληρος, ληρωδης, κρουληρος, ανοητος, παραπληξ, παρανης.

Παραφυαδες.

Συκιναι φοινικος παραφυαδες εκκοπτονται. Nic.

SYN. Παραβλαστη.

Παραφυκτος, Παρφυκτος.

—Τόγε μορσιμον ην παρφυκτον.—Pind. P. 12.

Παραχαλαω.

Καγωγ' εαν τι παραχαλᾳ, την αντλιαν φυλαξω. Ar. Eq. 432.

SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, επιχαλαω, χαλαω.

Παραχορδιζω.

——Οπως

Μηδεν παραχορδιῇς, ὧν δεῖ σ' αποδεξαι. Ar. Ecc. 295.

SYN. Παραφθεγγομαι, παραλλαττω. παρα ρυθμον ποιῶ. απαδω, διαφωνεω, διχοστατεω. αμαρτανω.

Παραχορευω.

Παραχορευομενω τριποδι

Μαντευματα κραινει. Eur. I 463.

SYN. Συγχορευω, χορευω. παρενσαλευω.

Παραχρημα

Απνοα παντ' εγενοντο παραχρημα'—Call. Ep. 9.

SYN. Παραυτικα, παρασχεδον, αυτικα. αθροως. ευθεως.

Παραψυχη.

Εχει δε δη τιν' αλγεων παραψυχην. Eur. Or. 62.

SYN. Παραμυθιον, παρακλησις, παρηγορια, —αναλυψις, αναρρωσις.— ακεσις.— ανασκευη. παρακελευμα.

Παραψυχω, Παραψυχομαι.

Φα δε παραψυχοισα κακον και αναιδεα φωτα. Call. 6. 46.

Αγανοῖσι παρεψυχοντ' επεεσσιν. Theoc. 13. 54

SYN. Αναψυχω. παρακαλεω.

Παρδακος.

Επειδη παρδακον το χωριον. Ar. Pa. 1148.

SYN. Διυγρος.

Παρδαλεη, Παρδαλη.

Παρδαλεην ωμοισιν εχων,—Il. γ 17.

—Παρδαλας ενημενος. Ar. Av. 1250.

Παρδαληφορος.

—Παρδαληφορον δερος. Soph. Fr.

Παρδαλις,

Θυτ' αν παρδαλιος τοσσον μενος—Il. ρ 20.

EPITH. Αγριοθυμος, αιολονωτος, αναιδης, θοη, ολοη, σικτη, λυγρα, λασιοστερνος, ερεβεννοειτος, υψιποτητος.

Ευπαγεες μηροι δολιχην δεμας, ομμα φαεινον,—Ρινος δαιδαλεος, χροιητ' επιπαμφανοωσα, κ. λ. Opp. κυν. γ.

Παρεγγυαω.

Αει κρατιστον εστι ταληθη λεγειν·

Εν παντι καιρῳ τοτ' εγω παρεγγυω

Εις ασφαλειαν τῳ βιῳ πλειστον μερος. Menand.

SYN. Εγγυαω, εξεγγυαω, παρενεγγυαω, βεβαιω, καταφημι, παραδιδωμι, παρασχω. παραινεω, παραγγελλω, συμβελευω. προλεγω.

Παρεγκαπτω.

Παρεγκεκαπται τ' αρνι εννε η δεκα. Athen. I. 14.

Παρεδρος.

Αι μοι παρεδροι τωνδ' εσω σκηνωματων

Ναιουσιν,—Eur. Hec. 614.

SYN. Εφεδρος, συνεδρος, συγκαθεδρος, συνθρονος.

Παρεζομαι.

Των νυν μιν μνησασα παρεζεο,—Il α 407.

SYN. Παρακαθεζομαι, παρημαι, παρακαθημαι, παριζω, παρακαθιζομαι, προσκαθεζομαι, παρεδρευω, παρεδρησσω, προσεδρευω. ελλοχαω.

Παρειά.

—Ωχρός τέ μιν ελε παρειάς. Il. γ. 35.

SYN. Παρηις, γενυς, γναθος, γαμφηλη, μηλον.

EPITH. Απαλη, αργυρεα, γοερα, αμφιδρυφος, θαλερα, ευφυτος, ευκυκλος, ερυθριωσα, λαμπρα, λασια, λιποσαρκης. θηλεια, ροδεα, ροδαλη, χαριεσσα, ωχρα. ιεσθριξ, οινωτη.

Ακρα δε χιονεων φοινισσατο κυκλα παρειων,

Ως ροδον εκ καλυκων διδυμοχροον,—Mus.

—Ροδινην δ', οποιος μηλον

Χνοιην τοιη παρειην.—

Γραφε ρινα και παρειας,

Ροδα τῳ γαλακτι μιξας. Anac.

Παρεικαθω, Παρεικω.

Αιτω πιθεσθαι, και παρεικαθειν,—Eur. Oed. C. 1399.

Ει μοι παρεικοι'—Ib. Ph. 1076.

SYN. Εικω, ὑπεικω, ὑφιεμαι, επιτρεπω, ὑποδιδωμι, ὑποχωρεω. παριημι.

Παρειμι.

—Ει μοι δυναμις γε παρειη. Il. χ. 20.

SYN. Εισειμι, παραγινομαι, ὑπαρχω, παρατυγχανω,

ρατυγχανε, πρστυγχανω, παρισαμαι, προσεσαμαι, παρακεμαι. παραμολεω.

Παρειμι, Παρεισειμι.
Μή ἑ λαθοι παριων,—Od. ϛ. 527.
—Και παρεισιων αὐ. Athen. l. 6.
SYN. Προσειμι, μετειμι, αφικνεομαι.—παρεισερχομαι.

Παρειπεῖν. Vid. Παραφημι.
—Μή σε παρειπη
Αργυροπεζα Θετις—Il. α. 555.

Παρειρω.
Νομες παρειρων χθονός, Soph. An. 375.
EXP. Πληροω.

Παρεισδυμι.
—Μή με παρεισδύς
Ουτος ὁ σ', ει γ' αρῆς, εις τον ερωτα βαλοι. Call. Ep. 19.
SYN. Παραδυομαι, παρεισαγω, ὑποτρεχω, εγκολπιζω, ὑποπτευω.

Παρεισκυκλεω.
Ἰχθὺν παρεισκυκλησεν—Athen. l. 14.

Παρεισπονεω.
Ηπισαμην αν μυσικὴν παρεισπονεῖν, Eur. Fr.

Παρεκβαινω.
—Και μη τι παρεκβαινησι δικαιε. Hes. ε. 224.
SYN. Παραβαινω, ὑπερτρεχω, απερχομαι. παρεξειμι.

Παρεκθεω.
Ἐνθεν δε πρότερωσε παρεξεθεον Μελιβοιαν. Ap. 1. 592.
SYN. Παρατρεχω, παρεκνεομαι, παρερχομαι.

Παρεκνεομαι.
—Αιπεινὸς τε παρεξενεοντ' Ερυθινης. Ap. z. 943.
SYN. Παρεκθεω, παρερχομαι.

Παρεκπροφευγω.
—Ινα μή σε παρεκπροφυγησιν αεθλα, Il. ψ. 314.
SYN. Παραφευγω, εκφευγω.

Παρεκτανυω.
Χειλεα δ' ακροβαφῆ λοξα παρεκτανυεις, Ep. l. 7.

Παρεκτελεω. Vid. Εκτελεω.
—Μηδ' αλλο παρεκτελεσειέ τι δαιμων. Mosc. 4. 125.

Παρεκτρεπω.
Βρωτοισι και ποτοισι και μαγευμασι
Παρεκτρεποντες οχετον, ὡστε μὴ θανεῖν. Eur. Hipp. 1111.
SYN. Παρατρεπω, παρεκλεγω, ὑπεξαιρεῦμαι.

Παρελαυνω.
Στεινωπὸς γαρ ὁδὸς, ταχα δ' ευρυτερη παρελασσεις. Il. ϕ. 427.
SYN. Παρεξελαυνω, παρερχομαι, παριπτεωω, παρατρεχω.

Παρελκω
Αλλ' αγε μη μυνησι παρελκετε,—Od. φ. 111.
SYN. Παρελκυω, εξελκω, παρατεινω, προτεινω, επιμηκυνω, αναβαλλομαι, ὑπερτιθεμαι.

Παρεμβλεπω.
—Κεις κερας παρεμβλεπων, Eur. Hel. 1574.

Παρεμβολη
Ειτ' εν χαρακι μεν ταῦτα και παρεμβολῇ: Ath. 3.
SYN. Στρατοπεδον.

Παρεμπολαω.
Εικὸς γαρ οργὰς ἅλλυ ποιεῖσθαι γενος
Γαμες παρεμπολῶντι γ' αλλοιυς ποσιν. Eur. M. 910.
SYN. Ωνεομαι, κερδαινω.

Παρενανθεομαι.
Ημετερη μέν νυν τοιη παρενηνοθε μῆτις· Ap. 1. 664.

Παρενειδω.
Ο γ' ὢν Μενελαος τᾶς Ελλενας τὰ μᾶλά πω
Γυμνᾶς παρενιδων εξεβάλ' οιω το ξιφος. Ar. L. 155.
SYN. Ενειδω (inus.) ειδω.

Παρεννεπω.
Τοια παρεννεπεν Αργος. Ap. 3. 367.

Παρενσαλευω.
—Και τοῖν ποδοῖν ὦδι παρενσαλευων. Ib. Pl. 292.
SYN. Ανασαλευω, παρασαλευω.

Παρὲξ, Παρέκ.
Ηρη, μη χαλεπαινε παρὲκ νοον—Il. υ. 133. (al. παρεκνοον.)
SYN. Πλὰ.—παρεκτὸς. χωρίς.

Παρεξαμειβω.
—Πηλιαδας δε παρεξημειβον ερίπνας. Ap. 1. 581.
SYN. Παραμειβω, παραλλασσω, παρερχομαι.

Παρεξαυλεω.
Κωφὸς, και παρεξηυλημενος. Ar. A. 681.
SYN. Κατατριβω, διαφθειρω.—εξαυλεω.

Παρεξειμι.
Οσω κακιὸς ὀλεμεθ', ει νόμω βια
Ψῆφον τυραννων, η κρατη παρεξεμεν. Soph. An. 60.
SYN. Παρειμι, παρεκβαινω, ὑπερβαινω.

Παρεξελαυνω. Vid. Παρελαυνω.
Αλλα παρὲξελασαν,—Od. μ. 47.

Παρεξερεω.
Ταῦτα παρεξερεσα,—Od. ψ. 16.

SYN. Παραφθεγγομαι.

Παρεξερχομαι.

Αλλ' εῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθῶν πεδίοιο. Il. κ. 344.

SYN. Παρεχομαι, εξερχομαι.

Παρεξισημι.

Ατρεμα παρεξεσικός,—Athen. l. 10.

Παρεπιδημεω.

Εν τη Κορινθῳ παρεπιδημησεν ποτε, Ath. 8.

Παρεργατης.

Κομψὸς γ' ὁ κηρυξ, και παρεργατης λογων

Παρεργον.

Το μεν παρεργον εργον ὡς ποιεμεθα·

Το δ' εργον ὡς παρεργον εκπονεμεθα. Athen. l. 5.

—Αγᾶτο δε παντα παρεργα. Theoc. 11. 11.

SYN. Προσθεσις, προσθηκη, επιθηκη, επισοχή.

Παρεργως.

—Αλλ' ὑτως παρεργως ἁπλεται. Ath. 4.

Παρερπυζω, Παρερπω.

Πρῶτος Νεοκλειδης ὁ γλαμων παρερπυσεν. Ar. Ecc. 398.

—Παρερπων Αιγυπλισί: Theoc. 15. 48.

SYN. Εφερπυζω, παρεδυομαι; παρεισδυομαι, εισερχομαι, (πρέμα.)

Παρερχομαι.

Τὴ μεν τᾶδε ποτητὰ παρερχεται,—Od. μ. 62.

SYN. Διερχομαι, μετερχομαι, εισερχομαι, παρεξεμι, παροδευω, παραβαινω, παρειομαι, παρεκνεομαι, παρανισσομαι, παρεισηχω, παρελαυνω, υπερελαυνω, παραγω, παραλλαττω, παραμειβω, παραϊσσω, παρερπω, παραπεταμαι, παροιχομαι, παραφερω, παραφθανω, ὑπερβαλλω, νικαω.

Παρεσθιω.

Ωσπερ θυρας σε τῶν λογιων παρεσθιει. Ar. Eq. 1023.

SYN. Διεσθιω, ατεσθιω, εξεσθιω, περιεσθιω.

Παρεσιος.

—Και παρεσίης σπενδοντα λοιβάς—Soph. El. 271.

Μητ' εμοὶ παρεσιος γενοιτο. Ib. An. 379.

SYN. Εφεσιος, οικεῖος, συνοικος.

Παρετητυμος.

—Παρετητυμα σημαθ' εφαινεν, Orph. 538.

Παρευθυνω.

Χερσὶν παρευθυνοντες,—Soph. Aj. 1088.

SYN. Εκτρεπω, παρατρεπω, παρεκκλινω. παραφερω, προσφερω βιαζομαι.

Παρευκηλεω.

—Και παρευκηλει λογοις. Eur. Herc. F. 99.

Παρευναζομαι, Παρευναω.

Δμωῆσιν δε γυναιξὶ παρευναζεσθε βιαιως. Od. χ. 37.

Λευκόθρη Μερετοιο παρευνηθείς—Orph. 133.

SYN. Παρακοιμαομαι, παρακειμαι, παραλεγομαι, παρακαθευδω, παριαυω

Παρευνος.

Ιω πῖμα πατρὶ παρευνον. Aesc. S. T. 1012.

SYN. Συνευνος, συνευνετης, ὁμευνος, ὁμευνετης.

Παρευτρεπιζω.

Παρευτρεπισαι δ' ὁδὲν αλλο,—Eur. Cyc. 590.

SYN. Ευτρεπιζω, κατευτρεπιζω, προευτρεπιζω, εξευτρεπιζω, παρασκευαζω.

Παρεφαλλομαι.

Οις παρεπαλλετο Πηλειδας—Eur. I. A. 228.

Παρεχω, -ομαι, Παρισκω.

—Ος δή τοι παρεχει βρωσίν τε ποσιν τε. Od. ο. 489.

—Νυν δέ τοι ἑπλὰ παρισχομεν εξοχ' αριστας. Il. ι. 634.

SYN. Εμπαρεχω, συμπαρεχω, επεχω, προσεχω, ὑπεχω, πορω, πορίζω, οπαζω, παρισημί, συμφορεω, συνεισφερω, προσθημι, προσφερομαι, ὑπηρετεω, αποδιδωμι, επιτελεω, συντελεω, αποφαινω.

Παρηγορεω.

Παρηγορησον, ὡς αποκλαυσειεν φθονον

Γυναῖκας,—Eur. Hec. 287.

SYN. Αναμιμνησκω, παραγγελω, παρακαλεω, παραπεθω. παραμυθεομαι, καταθελγω, φαυνω. φιλοφρονεομαι.

Μειλιχιοις επεεσσι παρηγορεων προτεειπεν.

—Παντοιοισι παρηγορεεσκεν επεσσιν. Apoll.

Δακρυοεντ' αγανοῖσι παρεψυχοντ' επεεσσιν. Theoc.

Τόνδε παρηγορεων, φιλιῳ μειλιξατο μυθῳ Non.

Παρηγορια.

—Αρχε δ' αὖτε παρηγορίησιν—Ap. 2. 1285.

SYN. Συμβελλη, προτροπη, παρφασια, παραψυχη, παραμυθιον, παρακλησις.

Παρηγορος.

Ανετέ μ' ανετε παραγοροι. Soph. El. 231.

Παιγνια τ' αμφιεπουσι παρηγορα—Ep. l. 7.

SYN. Παρακλητωρ, παρακλητὸς, παραμυθητὴς, παραινετης, κελευστής.—παρηγορικὸς, παρακλητικὸς.

Παρηϊον, Παρηΐς. Vid. Παρειά.

Κοψε δε παπηναντα παρηϊον,—Il. ψ. 690.

Και τῆσδε γεραιᾶς προς πιτνῶν παρηΐδος. Eur. Hec. 273.

Χερσὶν αμοιβαιησι παρηΐδος ακρον αρασσων. Nonn.

Παρημαι. Vid. Παρεζομαι.

Ως μή μοι τρυζητε παρημενοι αλλοθεν αλλος. Il. ι. 311.

Παρηξις.

Παρηξις.
Σπαρνὰς παρηξεις και κακοσρωτους.—Aesc. Ag. 565.
SYN. Παραδρομή.—(al. παρεξις. P.)
Παρηορια.
Εν δε παρηορησιν αμυμονα Πηδασον ἑιε. Il. π. 152.
EXP. Αι εξω τῦ ζυγῦ ἱπποι.
Παρηορος.
Αἴξας απεκοψε παρηορον,—Ib. 474.
Πολλὸς γάρ τις εκειτο παρηορος ενθα και ενθα. Ib. ν. 156.
—Παρηορον δεμας. Aesc. Pr. 363.
EXP. Ο εξω τῦ ζυγῦ ἱππος.—παρασειρος.—ατιμος. αποβλητος.—μεγας.
Παρθενευμα.
Ω χρονιον ἰσῶν παρθενευμα τῶν ἐμῶν. Eur. I. 1425.
Ουδ' εν χορειαις, ουδὲ παρθενευμασι. Ib. Ph. 1381.
SYN. Παρθενια, παρθενεων.
Παρθενευω, Παρθενευομαι.
Και παρθενευω,—Ib. 1665.
SYN. Εν παρθενια διαγω.
Παρθενειος, Παρθενιος, Παρθενος.
Κῆραι δε παρθενειον εκφυγῶν ζυγὸν
Οταν θελωσι, νυμφιος αρνεμεναι. Lyc. 1131.
Λῦσε δε παρθενιην ζωνην,—Od. λ. 244.
Εις παρθενος γε Χειρας,—Eur. I. 270.
SYN. Παρθενικός.
Παρθενια, Παρθενεια. Vid. Κορεια.
Και παρθενιαν,—Eur. Rh 927.
EPITH. Αστεργητωρ, αφυλακτος, ερανὴ, φανὴ, ἱμεροεσσα, θεοειδὴς, καθαρά.
PHR. Παρθενια ἀγνεια.—παρθενιη ζωνη.—κυριον ανθος.
Παρθενιη μεγα χαῖρε, Θεοσδοτε, δῶτορ εαων.
Ευσκοπον, ευδιοωσαν, εὐπλερον, ὑψικαρηνον,
Κωφην, παμφανοωσαν ανα χθονος, ασπικτον. Naz.
Αγνὸν ανυμφευτω πεφυλαγμένον αμμα κορειης. Nonn.
Παρθένος, Poet Παρθενική. Vid. Κορη
Ενθα μεν πίθοι και παρθενοι αλφεσιβοιαι
Ωρχευντ' αλληλων επι καρπῷ χέρας εχοντες. Il. σ. 593.
Παρθενικαὶ δε και πίθοι αταλα φρονεοντες, Ib. 567.
EPITH. Αδμὴς, αλοχευτος, αχραντος, αμιαντος, αιδοια, ἁπαλὴ, ἁπαλοχρως, αθυρος, ανανδρος, απειρολεχὴς, ακυπρος, αλεκτωρ, αφορος, αταλαφρων, αζυξ, ανακδυος, αιδλοπεπλος, απολεμος, αζυγος, ανυμφος, απειρογαμος, απειρωδὶν, ακριδεμνος, βαρυὔπνος, βαθυπλοκαμος, γλαυκωπις, θαλαμηπόλος. ευωλενος, ελικῶπις, ροδοπηχυς, λιπαπατρις, θυμολεαινα, καλλιπαρὴος, περικαλλὴς, πασιμελουσα, σεμνὴ, τερενοχρως, φιλομειδὴς, φιλοπαρθενος, φυγοδεμνος, χαλκὴ, ερυσιπολις, ποσικροτος, φυγοδεκτρος, φυγοδεσμος, μισονυμφος, μισογαμος.
PHR. Απειρητη ὑμεναιων.—γαμων αδιδακτος.—δεμας ἀγνὸν εχουσα.—πέλος λεκτραν αζυγος.
—Παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἷα τε νεβροί. Dion.
Παρθενικαὶ θαλλοντα κομαις ὑακινθον εχοισαι. Theoc.
Κιδνεσσ', αιγληεσσα, περιφρων, αγλαομητις. Naz.
Καλὸν μεν δεμας ἀγνὸν εχειν, αδμητα τε μητιν
Παρθενικὴν, καθαροῖσι τ' ἀειμελεδημασι χαιρῶν,
Μητε βαρυτλητων λαγονων περὶ φορτον αγουσαν,
Μητε πονον τρομεουσαν αγασσονον Ειλειθυίης·
Αλλ' ἥσθαι βασιλειαν αφαυρῶν θηλυτεραων,
Ψυχῆς ομμα φαεινὸν ὑπὲρ βιοτοιο χεουσαν
Ενθα γαμοι κεδνοὶ και αλιθέες, ενθα μιγεῖσα
Θεσπεσιοις επεεσσι νοηματα φαεα τικτει. Naum.
Παρθενιος.
Αμοι δε Παρθενιον ποταμὸν,—Il. ζ. 854.
—Παρθενιοιο ροας ἁλιμυρηεντος
Πρηὔτατε ποταμῦ,—Ap. 2. 938.
Παρθενιος.
Τῆς δ' ἑτερης Ευδωρος αρηϊος ηγεμονευε
Παρθενιος.—Ib. π. 180.
EXP. Ο εκ νομιζομενης παρθενε γεννηθεὶς.
Παρθενοκτονος, Παρθενοσφαγος.
—Παρθενοκτόνον Θετιν, Lyc. 22.
Μιαινων παρθενοσφαγισι
Ρεεθροις πατρωας χερας,—Aesc. Ag. 217.
Παρθενοταιος.
Παρθενοπαῖος Αρκὰς—ματρὸς ἐξ ορεσκου
Βλασημα καλλιπαρὸν ανδρωπαις ἀπὴρ
Θ δ' ωμὸν, ὑτι παρθενων επωνυμον,
Φρονημα, γοργὸν δ' ομμ' εχων, προτισαται. Aesc. S. Γ. 543.
Παρθενοτης.
—Ενθα μελαθρον
Αγνῆς Παρθενοπης, σταχυων βεβριθὸς αμαλλαις.
Παρθενοπης, ἣν ποντος εοῖς ὑπεδεξατο κολποις. Dion. 359.
Παρθενοτιπης,
Τεξοτα λωβητηρ, κερα αγλαε, παρθενοπῖπα. Il. λ. 385.
SYN. Γυναιμανὴς, ὁ παρθενος επιτηρῶν.
Παρθενὰν, Παρθενεὸν.
Επὶ σε μητηρ παρθενεῶνας εκλιπεῖν
Μεβὴκε,—Eur. Ph. 89.

SYN. Παρθενευμα.
ΕΡΙΤΗ. Αφυλακτος, παιδοκόμος, νυμφοκόμος, ζοφοεις, πυρσοφόρος.

Παρθενωπος.
—Αλλ' εμοί γ' εν πεσις
Μη παρθενωπὸς, αλλά τ' ανδρεια τρόπα. Eur. El. 948.

Παρθιος. Παρθοι.
Και Παρθιης τις ανδρας
Εγναρισεν τιαραις. Anac. 55. 3.
—Πυλεων μεν ὑπαὶ πολλα Κασπιαων
Παρθοι ναιεταασιν αρηϊοι αγκυλοτοξοι
Παντοιη πολεμοιο δαημονες —εκ δε γενεθλης
Νηνιαχοι τοξοισι και ιππ συνησι μελονται. κ. λ. Dion. 1045.
ΕΡΙΤΗ. Αμαιμακετοι, βαθυπλοκαμοι.

Παρια (λιθος.)
Λευκοτεραν αυγαν Παριας ὑπεφαινε λιθοιο. Theoc. 8. 38.

Παριαυω.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρέα, τὴ παριαυων
Τερπεσθω,—Il. ι. 336.
SYN. Συνκαθευδω, συναπαπαυομαι, παρευναζομαι.

Παριζω. Vid. Παρεζομαι.
Τηλεμαχω δε παριζεν,—Od. δ. 311.

Παριημι.
—Η δε παρεηθη
Μηρινθος ποτὶ γαῖαν,—Il. ψ. 868.
—Το σον δε θυγατριον παρῖκας αυτῇ. Ar. Th. 572.
SYN. Παραλειπω, μεθιημι, προσιημι, εμπαριημι, εισαφιημι, επαφιημι, εφιημι, ανιημι, ὑφιεμαι, συγχωρεω.

Παριππευω.
Ποντον παριππευοντε,—Eur. Hel. 1681.
SYN. Παριππαζω, παριππαζομαι, προσιππευω, καθιππευω, περιϊππαζω, παρελαυνω, παρατρεχω

Παριπλημι.
—Ου γαρ αν παρεπλατο. Ar. Th. 1023.

Παρις.
—Παρις δε θοῶς εκ κλῖρος ορορεν. Il. γ. 325.
ΕΡΙΤΗ. Απατηλιος, αρχεκακος, ατασθαλος, αιπογαμος, βατης, βεκολος, θεοειδὴς, θοὸς, μεγαθυμος, μαργαινων, κλομενος, κλαμωνυμος, Πριαμιδης, Δαρδανιδης, φρυξ.
PHR. Υιὸς Πριαμοιο.—Γρηυς επηερωμενος. Lyc.
Δυσπαρι, εἶδος αριστε, γυναιμανὲς, ιπποπευτά.
Τοξοτα λαβιπτὴρ, κερα αγλαὲ παρθενοπιπα.
Δῖος Αλεξανδρος Ελενης ποσις νυκομοιο. Hom.
Παῖδα Παριν Πριαμειο τον αγλαον αβιπτῆρα.
—Θεμισοπολειο νοημασα μηλοβοτῆρος.
Ουτιδανος, και αναλκις ανὴρ.—
—Δικασπόλος εμὶ θεαων. Coluth
—Αρχεκακος Πολιητης.
Πριαμιδη μεγαθυμε, δεμας μακαρεσσιν εοικὰς. Cal. l. 6.
Δυσπαρις, αινοπαρις κακὸν Ελλάδι βεβιανειρ. Alc.
Ιδαῖόν τε βαταν
Αινοπαριν καταραν διδῦσα.—
Εκριθη δ' εριs, ἀν εν Ιδᾳ
Κρινει τρισσὰς μακαρων
Παῖδας ανὴρ βᾶτας. Eur.

Παρισθμια τα.
Ποιητης ελθὼν εις Ισθμια, προς τον αγῶνα,
Ευρὼν ποιητὰς, εἶτε παρισθμι' εχειν. Ep. l. 2.
SYN. Αντιαδες. αδινες.

Παρισοω.
Τὰν δ' ἀν τις αμωμος, επὴ χ' Ελενη παρισωθῆ. Theoc, 18. 25.
SYN. Ανισοω, απισοω, εξισοω, ισοφαριζω, ισαζω.

Παρισημι, Παρισαμαι.
Αγχι παρεσηκεν θανατος—Il. π. 853.
Τῶ δ' ὦκα παρισατο δῖος Οδυσσεύς. Il. ζ. 244.
SYN. Συμπαρισαμαι, επισυμπαρισαμαι, παρειμι, μεθισαμαι. —εκπαρισημι, παρασατεω, συμπαρασατεω —παρεχω —καταρεφω. παραλαμβανω.—εμφαινω —εφισημι.—συνεισφερω. —παρορμαω.—νικαω.

Παρνασσιος, Παρνασιος, Παρνησιος.
—Ανθρακες Παρνασσιοι. Ar. A. 347.
Παρνασιαν δ' ὸς κατεχων πετραν, Ib. N. 603.
Νυμφαι Κασαλίδες Παρνατιον αἶπος εχουσαι. Theoc. 7. 148.

Παρνασος, Παρνασσος, Παρνησος.
—Υπὸ πτυχὶ Παρνασσοῖο. Hom. A. 269.
Παρνησσόνδ' ελθοντα—Od. τ. 394.
ΕΡΙΤΗ. Νιφοβολος, ὑψιμεδων. δικαρηνος, δικορυφος, ευδενδρος, δεηγόρος, Πυθιάς.
PHR.—Παρνησια κλιτυς. Soph. — Κωρυκιαι Κυρυφαί. Eur.—Ομφηεσσα πετρα — Nonn.— Κωρυκις πετρα. Aesc.
Πετραιὰ δειρὰς Παρνησσοιο. Apoll.
Κοιλην φιλορρις, δαιμονων απαστροφὴν
Η βακχευσα Διονυσῳ
Παρνασσιος κορυφά.—
Ω Πυθιε δενδρῶτι πετρα
Μεσων δ' Ελικωνιαδων δωματα. Eur.
Παρνησσε νιφοεντος ὑπὸ πτυχι.—Dion.

Παρνησιάς.
Παρνησιάδες δ' αβατοι κορυφαί
Καταλαμπομενοι την ἡμεραν
Αψῖδα βροτοῖσι δεχονται. Eur. I. 86.

Παρνοψ

Παρυφ. (εἶδος ακριδων.)
Οσον το χρῆμα παρνοπων πρεσεχεται. Ar. A. 150.
Παροδευω. Vid. Παρερχομαι.
—Μη παροδευσῆς Theoc. 23. 47.
Παροδιτης, Παροδῖτις. Vid. Ὁδιτης.
Ουδενος ενθάδε νῦν τεθνηκότος, ω παροδῖτα,
Μαχνος ὁ ποιητὴς ωκοδομησε ταφον. Ep. l. 2.
—Α παροδῖτις λιθος—Ep. l. 3.
Παροιγω.
Τις ὁ καλῶν πυλας παροιξας;—Eur I. A. 857.
SYN. Ανοιγω, ὑπανοιγω.
Παροιθε, Παροιθεν, Παρος, Παροιτερος, Παροιτατος.
—Παροιθε δε λαμπετο δκρὸς
Αιχμὴ χαλκεη,—Il. ζ. 319.
—Επειὴ και εμὸν βελος οξὺ παροιθεν. Ib. υ. 437.
Ηδη μεν ποτ' εμεῦ παρος εκλυες ευξαμενοιο. Ib α. 453.
Αλλοι μοι δοκεουσι παροιτεροι εμμεναι ἱπποι. Ib. ψ 459.
Ως μιν ετυψε παροιτατος.—Il.
SYN. Εμπροσθεν, πρωτερον. πρῶτος.
Παροικεω.
Μορφω παροικησουσι την Ζηρυνθιαν. Lyc 449.
SYN. Προσοικεω, συνοικεω, κατοικεω.
Παροικιζω. Παροικιζομαι.
Πεζὸν κἀμὲ παρωκίσατο.—Call. Ep. 29.
SYN. Παρακατοικιζω, κατοικιζω, ενοικιζω, συνοικιζω.
Παροικος.
Καδμω παροικοι και δομων Αμφιονος. Soph. An. 116.
SYN. Προσοικος, περιοικος, πρόχωρος, εγχωριος, επιοικος, κατοικος, ναετης. παρεπιδημος. ξενος.
Παροιμια.
—ὥσπερ ἡ παροιμια, Aesc. Ag. 272.
SYN. Λογος, επος. παραινεσις.
Παροιμιακος, Παροιμιακῶς.
Εσι παροιμιακὸν.—Ep l. 1.
Φασὶ παροιμιακῶς.—Ib.
Παροινικος, Παροινιος, Παροινος.
Και τῶν ξυνοντων πολυ παροινικωτατος. Ar. V. 1291.
—Ὁτι παροῖνιος ανὴρ εφυ. Ib. A. 978.
Στυγεω μαχας παροινες
Πολυκωμους κατὰ δαῖτας. Anac. 42. 13.
SYN. Εξοινος, κατοινος, οινηρὸς, οινοβαρης, μεθυσος, μεθυπληξ, ὑβριστὴς.
Παροινεω.
—Ουτε γαρ ινφοντα δεῖ τιν' εδαμῶς
Πατὲρ, παροινεῖν,—Ath. 10.
Παροιχομαι. Vid. Παρερχομαι.
Ατρειδης δε παροιχετο γηθοσυνος κῆρ. Il. δ. 272.
Παρομοιῖος.
Ουτω και δεκατῳ παραμοιῖος—Ep. l. 1.
SYN. Παρεοικὼς. παρομοιος.
Παρὸν.
Ος το παρὸν σιεργει, ἔτος ανὴρ φρονεει. Possel.
SYN. Ἐξὸν, δυνατὸν, δεὸν.
Παροξυνω.
Πατρὸς δε μη παροξυνης φρενα. Aur. Alc. 684.
SYN. Αποξυνω, εποξυνω, παροτρυνω, παραζηλοω. παρορμαω. παραθαρσυνω, παρακροτεω, παρακελευω, παρακαλεομαι, προκαλεομαι, δικραινω, εκπικρόω, ὑποκνιζω, λυπεω, προτρεπω.
Παροξυς. Vid. Φιλος.
Παροραω.
Εξεπὼν, ὁτι μοι παροραᾷς Ar. Av. 454.
SYN. Καθοραω, ὑφοραομαι, παραθεωρεω, παραβλεπω, παραφερω, παροπτομαι, παραβαλλω τῷ οφθαλμῷ—παρεπινοεω, εὑρισκω.
Παρορίζω.
Κἀν μεχρις Ηρακλεους σηλῶν ελθης παροριζων. Ep. l. 2.
Παρορνις.
—Και παρορνιθας πορυς. Aesc. Eum. 773.
SYN. Απαισιος.
Παρκατιος.
Τρεις δε παρκατιὸς,—Call. 3 91.
SYN. Ουατοεις, ωτοεις.
Παρρησια.
—Και παρρησιαν κακῶν. Eur. Hec. 227.
Αλλ' ὁταν παρρησια
Φραζῃ, τοτ' εργον τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών. Soph. El. 1263.
SYN.—Καιρὸς.—περιουσια.
EPITH. Ευκαταφρονητος.
Παροχετευω.
Ταῦτ' αν παρωχετευσας εῦ, κἀδὲν λεγων. Eur. B 479.
SYN. Οχετευω, μετοχετευω, εποχετευω, παραγω, προσεγλίζω, μεταφερω, παραπλαγιαζω.
Παροχλιζω.
Νῦν δε μολις βαῖὸν με παροχλιζουσιν αρουρης Ανθρωποι.—Ep. l. 1.
SYN. Ανοχλιζω, μετοχλιζω, αναμοχλευω, οχλιζω.
Παροχος.
Ζηνὸς παροχος γαμων. Ar. Av. 1738.
SYN. Παρανυμφος, προμνηστὴς, χορηγὸς.—παραπομπος.

Παροψις.
—Και πικραῖς παροψίσι. Ath. I. 2.
Παροψωνεω.
Αυταῖς παροψωνῆσιν.—Ib. Ecc. 226.
EXP. Λαθρα οψενῆσιν.
Παροψωτημα.
—Παροψωνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Aesc. Ag. 1456.
EXP. Τὴν ἐκ περιουσιας τρυφήν.
Παρπόδα, Παραποδας.
—Εἰδὲ δικη σε
Παρπόδα μη τιμωρὸς ετισατο, δις τοσον αὖθις
Εσσεται εν πλεονεσσι παλιντροπος,—Suid.
SYN. Ευθὺς, παραυτίκα.
Παρποδιος.
Φονᾳ παρποδια νεφελαν. Pind. N. 2.
Παρρασια
Εν δέ σε Παρρασιη Ρεη τεκεν,—Call. 1. 10.
Παρρασιος.
—Επὶ προμολῆς ορεος τᾶ Παρρασιοιο. Ib. 3. 99.
Παρρασιος.
Ἀφροδιαιτος ανὴρ, αρετην τε σεβων, ταδ' εγραψε
Παρρασιος, κλεινῆς πατρίδος εξ Εφεσε. Ath. 12.
Παρρησια.
Εν μεν μεγιστον ουκ εχει παρρησιαν. Eur. Ph. 404.
SYN. Εξουσια, αδεια. ανεσις, ευπορια, ελευθεροστομια. λοιδορια.
Παρῳδος, Παρωδικός.
Κὐκετι παρωδοῖς χρησομεσθ' αινιγμασιν. Eur. I. A. 1157.
Παρωθεω, Παρωθεομαι.
—Παρωσας και δαμαρτα, και τεκνα, Lyc. 1263.
—Τὰς σὰς μη παρωσασθαι ξενας. Eur. Hera. 238.
SYN. Απωθεω, εξωθεω, παρεξωθεω, αποστρεφομαι, καταφρονεω αποβαλλω, αναβαλλω, εκβαλλω, παρεκβαλλω, απαρασσω, αποκηρυσσω, αποδοκιμαζω, αποποιεομαι.
Παραρειτης.
Πὰν ὁ παρωρειτης, αυτοξυλος, αρνεοθοινης
Ειμι, και εγχθονιε γλευκοποτης κυλικος. Ep. I. 4.
Παρωτίς.
—Καλλυνει παρωτίδας. Lyc. 1402.
SYN. Κροταφοι.
Πᾶς.
—Πᾶς δ' αρα χαλκῷ
Λαμφ' ὡστε σιδεροπὴ πατρος Διός,—Il. λ 65ί
SYN. Απας, συμπας, ὁλος.
Πᾶν, το.
Ες δὲ το πᾶν εσμενεων χατιζει. Pind. Ol. 2.
SYN. Ὅλον το—ὁμας.
Πασιθεη.
—Εγω δε κέ τοι Χαριτων μιαν ὁπλοτεραων
Δωσω οπυιεμεναι, και σην κεκλησθαι ακοιτιν
Πασιθεην, ἧς αιὲν ἰμερεται ηματα παντα. Il. ξ. 269.
Πασιθοη.
—Ιδυῖά τε, Πασιθοη τε. Hes. Θ. 352.
Πασιμελων.
Αργω πασιμελεσα παρ' Αιηταο πλεουσα. Od. μ. 70.
Πασιφαη.
Πασιφαην σὺγγεων, και ἐὴν Μινωα τοκῆα. Nonn. I. 40.
EPITH. Βοοσκόπος.
Πασιφιλη.
Ευηθης ξεινων δεκτρια Πασιφιλη. Ath. 13.
Πασσαλευτός.
Υπαιθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὠν. Aesc. Pr. 113.
SYN. Γομφοτομος.
Πασσαλευω.
Θεοῖσιν αυτὰ πασσαλεύε προς δομοις. Eur. Rh. 180.
SYN. Διαπατ]αλευω, προσπασσαλευω, πασσακίζω, διαπερκω. σκολοπιζω, χαρακιζω. προσπηγνυμι, καθηλοω.
Πασσαλος, Πατ]αλος, Πασσαξ.
Τοξον ανεκρεμασε προὸς κιονα πατρὸς ἑοῖο
Πασσαλὺ εκ χρυσεω—Hom Ap. 9.
Υπαποτρεχειν εχυσι μηδὲ πατ]αλον. Ar. Ecc. 283.
Πασσακι τας αγλίθας εξορυσσετε. Ib. A. 763.
SYN. Πασσαλισκὸς, βλῆτρον, ὑσπληξ.—τὸ τυχον.
Πασσω.
Πασσε δ' ἁλος θειοιο,—Il. ι. 214.
SYN. Διαπασσω, εμπασσω, επιπασσω, καταπασσω, παραπασσω, προσπασσω, συμπασσω, παρεμπασσω,—επειραινω.—ποικιλλω, ὑφαινω —επιβαλλω. γιπ]ω. σκορπιζω
Πασὰς, Πασὸς.
Αμφιλαφὴς δ' αρα πασὰς ενετλησθη παλιν ορφνης. Theoc. 24. 46.
Σιγὴ πασὸν επηξεν,—Mus. 280.
SYN. Θαλαμος,—νυμφών.—παρασὰς, αιθουσα —μελαθρον —σηδ. συμποσιον.
EPITH. Φιλακριτος, φιλοσκαθμος, νεοτευκτος, ευὐδρος, ὑποδευχιος, πολυτιδαξ, ορεσσαυλος, εχεπ]εανος, πολυφεγγὴς, ασιγητος.
—Τᾶς

—Τεῆς αγε πασάδος εσω
Τερπνῆς, ἡδυπνοιο, θυωδεος,—Naz.

Πασχω.
—Πολὺν χρονον αλγεα πασχειν. Il. γ. 157.
—Παθὼν δ' ε τε ιηπιος εγνω. Hes. ε. 216.
SYN. Ανεχομαι, ὑπομενω, τλαω,—εαω.—καμνω—τρασσω.

Παταγεω.
—Παταγῆ δ' ευρεῖα θαλασσα. Theoc. 22. 15.
SYN. Επιπαταγεω, δυπεω, ψοφεω.

Παταγημα, Παταγος.
Οἷον παταγημα ἤχεις. Menand.
—Παταγος δέ τε γινετ' οδοντων. Il. ν. 283.
SYN. Παταγῆ, κλυπος, ψοφος, ἦχος.—λαλος, ταινἔργος.
EPITH. Βρονταῖος, ευρυθμος, κελαδων, πενθαλέος, ρινοβόλος, φρικωδης, αλαλητος.

Παταγοδρομος. Vid. Ζεύς.

Παταικοι (Θεοί.)
Χρυσεᾳ απεφθα τοῖς Παταικοις εμφερῆ. Suid.

Παταλιννη.
Νῆσόν την καλεουσιν επιχθονιοι Παταλιννην. Dion. 1093.

Παταρηΐς.
Σῆμα δ' εχει Ζεφυρω Παταρηΐδα τηλόθεν ακρην. Ib. 129.

Πατασσω.
Εκτορί τ' αυτῷ θυμὸς ενὶ σηθεσσι πατασσεν. Il. η. 216.
SYN. Εκπατασσω, αναπατασσω, επιπαλλω, σπαω. κλυπεω. πληττω, τυπτω, κρεω. τινακαω τρεμω.

Πατεριζω.
—Παυσαι και μη πατεριζε. Ar. V. 650.
SYN. Παππαζω.

Πατεω.
—Οι σῶ πεδον πατεουσιν εφετμῇ—Call. 4. 227.
SYN. Καταπατεω, συμπατεω, περιπατεω, συμπατασσω, σηκω, σηκαζω, κατατριβω. ὑβριζω, καταφρονεω—ενδιατριβω.

Πατηρ.
Την δ' ημειβετ' επειτα πατὴρ ανδρῶν τε θεῶν τε. Il. α 544.
SYN. Παππας, γονεὺς, ὁ τεκὼν, γεννησας. γενεσις.
EPITH. Αμυμων, αμειλικτος, αριδηλος, γεραρὸς, ευσπλαγχνος, ηπιος, ηπιομητις, Θεοειδὴς, ερικυδὴς, φιλοτεκνος. αντιθεος, φιλος, θρασυμεμνων, θυμολεων, κλυτὸς, αγαθὸς, εσθλὸς, μειλιχος, αγαυὸς, δαΐφρων, ερισθενὴς.

Πατησμὸς.
Πολλῶν πατησμὸν δωματων αν ευξαμην. Aesc. Ag. 972.

Πατος.
—Πατον ανθρωπων αλεεινων. Il ζ. 202.
SYN. Στιβος, τριβος, ατραπὸς. ὁδὸς, κοινὴ και λεωφόρος.

Πατρα, Πατρίς.
—Εν Αργεῖ, τηλόθι πατρης. Il. α 30.
—Ηδ' ια πατρη Ig. ν. 354.
Πατρίδ' εμην αλοχον τε—Ib ε 213.
—Εν πατρίδι γαιη. Ib. Σ. 359.
EPITH. Αριστοτοκος, αλωσιμος, γλυκερὰ, ευωνυμος, ευτειχὴς, ευρυχορος. ερικυδὴς, θυμοδὴς, καλλιχορος, καλλιγυναικος, κυδιανειρα, πολυλιτος, πολυρρηνος, πολυπιειος. συγερὰ, τληπων, φιλη, τριταλαινα.
PHR. Πατρῳα γαια.—πατρῳα ἑστια.—Εγχωριος τοπος.—χαρος εφεσιος.—Πατριῶτις γῆ.—

Πατραδελφεός. Vid. Θεῖος.
Τον μεν ε κατελεγχει
Κριτὸ γενεα πατραδελφεῆ Pind. Isth. 8.

Πατραδελφια.
Σφετερ.ζαμενον πατραδελφειαν
Τήνδ' αεκουντων,—Aesc. Supp. 39.

Πατραλοιας. Vid. Πατροκλόνος.
Ω μιαρὲ, και πατραλοια,—Ar. N. 1330.

Πατριδιον.
Ιθ', ὦ πατριδιον,—Ib. V. 980.

Πατρικὸς, Πατριος. Vid. Πατρῳος.
—Ων εμοι πατρικὸς φιλος. Ib. Av. 142.
Ου γαρ πατριον τῆτ' εστιν,—Ib. Ecc. 774.

Πατριωτης, Πατριώτις.
—Καὶ πατριωταν Οιδιπα, Soph Oed. T. 1110.
—Τᾶς πατριωτίδος γᾶς, Eur. Hera. 755.
SYN. Ενιτοπος, εγχωριος, δημοτης, ὁμοδημος.

Πατρογενὴς.
Και θεοὶ πατρογενεῖς. Soph. An. 950.

Πατρόθεν.
Πατρόθεν εκγενεῖς—Il. κ. 68.

Πατροκασιγνητος Vid. Θεῖος.
—Αιδετο γάρ ρα
Πατροκασιγνητοιο μιγημεναι εν παλαμῃσι. Il. φ. 469.

Πατροκλειδης.
Ειτε Πατροκλειδης τίς—Ar. Av. 791.

Πατροκλὴς, Πατροκλος.
Αιψα δ' ἑταῖρον ἐὸν Πατροκλῆα προσειπε. Il. λ. 601.
—Πατροκλος δε φιλῳ επεπειθεθ' ἑταιρῳ. Ib. α. 345.
EPITH. Διογενὴς, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, αμυμων, δαιλὸς, ἥρως ἱππεύς. Φιλομηλειδης.

Δῖε Μενοιτιαδη Πατροκλεες, ἱπποκελευθε.
—Μενοιτιε αλκιμος υὸς.—ωρισος Αχαιῶν.—
Ισθεος φώς.—Θεοφιν μητιν αταλαντος. Hom.

Πατροκλοφονεω.
Πατροκλοφόνσα γαρ ξυνοικησεις εμοί. Aesc. Ch. 909.

Πατρομητωρ
Η πατρομητωρ—Lyc. 502.

Πατροπατωρ
—Εντεα γάρ οἱ
Πατροπατωρ Αλεὸς μυχατη ενεκρυφε καλιῇ. Ap. 1. 170.

Πατροκλονος, Πατροφονεὺς, Πατροφοντης, Πατροφονος.
Πατροκλονες τε δωματων πορθητορας. Ib. 972.
—Κατὰ δ' εκτανε πατροφονῆα Od γ. 307.
Τον πατροφοντην τον ασεβῆ μ' απολλυναι. Soph. Oed. T. 1454.
Πατροφονα ματέρος. Eur. Or. 193.
SYN. Πατραλοιας, πατρολῳας, πατροτυπτης, πατρορραιστης.

Πατροπολις.
Πατροπολιν τε, φιλαν ξενων αρχεαν. Pind. N. 5.

Πατροσερὴς
Πατροσερῆ γονον Aesc. Ch. 251.

Πατρωϊος, Πατρωος.
Ειλετο δε σκῆπτρον πατρωϊον αφθιτον αιεί. Il. α. 46.
Ευδων εν γαιη πατρωη—Od. ν. 188.
SYN. Πατρικὸς, πατριος.

Πατρωνυμιος.
—Το πατρωνυμιον Γενος αμετερον. Aesc. Per. 144.

Παῦλα,
Ταυτην ελεξε παῦλαν εν χρονῳ μακρῳ. Soph. Oed. C 89.
SYN. Παυσωλὴ, παῦσις, αναπαυσις, καταπαυμα, κατασασις, ανεσις.

Παῦλος.
Παῦλον αειδεμεσθα, Θεᾶ σῶμα αιὲν εόντος. Cyr. Theod.
EPITH. Ακαματος, ατειρὴς, αιθεροδρόμος, δεινὸς, ζαθεος, πολυπαθὴς, πολυτλας, ναυαγὸς, μασιγιας.
—Παυλοιο μενος μεγαλητορος, ηρανοφοιτυ. Naz.
Εκλογιης σκευος, κηρυκα παγκοσμιον. Cyr.
Των θεοπνευστων αγγελον οντα λογων.
Και πολλῶν λαῶν, πολλῶντε διδασκαλον εθνῶν.
Ος πρῶτον Σαῦλος, μεταπειτα δε Παῦλος εκληθη
Χριστοφορος μεγοιὰς,—Dolsc.

Παῦρος.
—Παῦρος δέ οἱ ἑπετο λαός. Il. ε. 675.
SYN. Ολίγος. ευαριθμητος. βραχύς.

Παυσανιας.
Ελλήνων αρχηγὸς επεὶ στρατὸν ωλεσε Μηδων,
Παυσανιας Φοιβῳ μνῆμα τεθηκε τόδε. Suid.
Παυσανιας αρχων Ελλάδος ευρυχορε. Ath. 12.

Παυσανεμως
Παυσανεμε θυσιας. Aesc. Ag. 222.

Παυσιλυπος,
Την παυσιλυπον αμπελον—Eur. B. 771.

Παυσιπονος,
Δικλειας εμεθεν δικλαιας παυσιπονος.—Ib. I. T. 451.

Παυσηρ.
Εγω δ' Ορεστην τῶνδε προσμενεσ' αεὶ
Παυσῆρ' εφηξειν—Soph. El. 306.

Παυσηριος.
—Και νοσε παυσηριος. Ib. Oed. T. 150.

Παυσωλὴ. Vid. Παῦλα.
Ου γαρ παυσωλή γε μετεσσεται κδ' ηβαιόν. Il. ε. 386.

Πάυω, Πάυομαι.
Ατρειδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μενος,—Il. α. 282.
—Αλλὰ και αλλυς
Παυεσκον μνησῆρας—Od. χ. 315.
—Αλλοτε δ' αὖτε Παυομαι—Ib. δ. 103.
Αλλ' αγε παυε μαχης—Hes. α. 449.
SYN. Αναπαυω, αποπαυω, εκπαυω, καταπαυω, τελευταω —επεχω —κατασελλω.—αποσερεω.—αναπαυομαι. αφισαμαι.

Παφιη Vid. Αφροδιτη.
Χαιρετω ἐ Παφια· μονον ιλαος Αρτεμις εη. Theoc. 27. 15.

Παφλαγόιες.
Τον μεν Παφλαγόνες μεγαλητορες αμφεπενοντο. Il. ν. 656.
Παφλαγονων μεγαθυμων ασπισαων. Il. ε. 577.
Παφλαγόνες τ' επὶ τοῖς Πελοπηϊοι εκαθον αυτως.
Οσσης Ειλλαιοιο μελαν περιαγνυται ὑδωρ. Ap. 2. 793.

Παφλαζω.
Κυματα παφλαζοντα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Il. ν. 798.
SYN. Επιπαφλαζω, ηχεω, αναζεω· εκπομφολογιζω. βραζω, αναβραζω, καχλαζω.

Παφλασμα.
—Παῦε τῶν παφλασματων. Ar. Av. 1243.
SYN. Εκπρησμὸς, αναζεμα. πνῖγος.

Παφος.
Ες παφον· ενθα δέ οἱ τεμενος βωμός τε θυηεις·
Ενθα δέ μιν χαριτες λὰσαν, και χρῖσαν ελαιῳ
Αμβροτῳ, οἷα θεὰς επενηνοθεν αιὲν εοντας. Od. Θ. 363.
Και παφὸν αβροκομων γερανηφορον ὁρμον ερωτων. Nonn.

Παφον

Παφον δ', ἀν ἑκατοσομοι
Βαρβαρω ποταμῶ ροαὶ
Καρπιζουσιν ανομβροι. Eur.

Παχνη.
—Νὺξ δ' αρ' επῆλθε κακὴ Βορεαο πεσόντος,
Πηγυλις, αυταρ ὑπερθε χιὼν γενετ' ηὔτε παχνη
Ψυχρὴ, και σακεεσσι περιτρεφετο χρυσαλλος. Od. ξ. 476.
SYN. Δρασοπαχνη, αἴθρος, σλιβη, παγος.—ψυχροτης —ερυσιβη.
EPITH. Αμενὴς, αθαλπὴς, χειμερια, χιονωδης, εργινοεσσα.

Παχνοω, Παχνοομαι.
Τὸ δ' εν φρεσὶν αλκιμον ἦτορ
Παχνὦται,—Il. ρ. 112.
SYN. Καταπηγνυω, συμπηγνυω, αποπηγνυω. λυπεω, ανιαω, φθειρω —συσελλομαι, δακνομαι.

Παχος.
Τοσσὸν εην μῆκος, τοσσον παχος εισοραασθαι. Od. ι. 324.
SYN. Παχυτης, πυκνωσις, πυχνωμα, συσσασις.

Παχυκνημος.
Και γαστρωδεις, και παχυκνημοι—Ar. Pl. 560.

Παχυνος.
—Και μεχρι πολυκλυσοιο Παχυνος. Dion. 86.
Ακρα δὲ οἱ Παχυνός τε Πελωρίς τε Λιλυβη τε. Ib. 469.
EPITH. Αλιρροιζος.

Παχυνω.
Αιὴ δε σκιερῆσι παχυνεται εν νεφελῃσιν. Dion. 35.
SYN. Υπερπαχυνω, αδρυνω, καταπιαινω.

Παχυς Πασσων, Παχετος, Παχισος
Κενὴ δε τρυφαλεια αμ' ἑσπετο χειρὶ παχειᾳ. Il. γ. 376.
—Παχεος παρὰ μηρῦ Ib. π. 473.
—Και πασσονα Θῆκεν ιδεσθαι. Od. Θ. 20.
—Παχετος δ' ἦν ηὔτε κιων. Ib. ψ 191.
—Ενθα παχισος Μυων ανθρωπε τελεται.—Il. π. 314.
Τετων ὡς αν ἢ παχύς. Ar. Eq. 1136.
SYN. Παχυλος, παχυμερὴς, βαθύς —πλεσιος —ευρυχωρος. ἑτεροδαρὴς.—ισχυρὸς.— αμελύς.

Παχυτης.
Και θανατον. παχυτης πολλάκις εἰργασατο. Ep. l. 1.
SYN. Παχος, πολυσαρκια.

Παω, Παομαι
Παρ γάρ σοι πρωτῳ πασαμην Δημητερος ακλὴν. Il. φ. 76.
SYN. Κταομαι, γευομαι.

ΠΕΔΑΙΡΩ.
Δικραιων ἁ ποτ' εκ τοπων νεως πεδαιρε
σ' αλυρον αμφὶ μυσαν.—Eur. Ph. 1043.

Πεδαιχμιος. (sch. μεταιχμιος.) Vid. Πεδαμαρος.

Πεδαμειβω, pro Μεταμειβω.
Εσθλὸν βαθὺ σπματος εν μικρῷ πεδαμειψαν χρονῳ. Pind. Ol. 12.

Πεδαμαρος.
Και πεδαιχμιοι
Λαμπαδες πεδαμαροι. Aesc. Ch. 588.
EXP. Καθημεριναι. sch.—l. πεδαοροι, Stanl. —πεδαμοροι, pro πεδομοροι. P.

Πεδαρσιος.
—Πρὸς πετραις πεδαρσιοις. Ib. Pr. 269.
SYN. Υψηλὸς. μετεωρος. πεδηρος.

Πεδαφρων.
Ει γάρ τις εσθλα πεπαται
μη ξυν μακρῷ πονῳ, πολλοῖς σοφὸς
δοκει πεδαφρονων, Pind. P. 8.
SYN. Αφρων, ανοητος.

Πεδαω.
—Πεδησε δε φαιδιμα γυῖα. Il. ν 435.
—Μη μεν ἐκὰν το εμὸν δολῳ ἁρμα πεδῆσαι. Il ψ 585.
SYN. Συνδεω εμποδιζω.

Πεδερχομαι, pro Μετερχομαι.
Αλλα περιξ ἁπαλῷ σωματός σε πεδερχομαι. Theoc 29 25.

Πεδη,
—Αμφὶ δε ποσσὶ πεδας εβαλε χουσειας,
Αρρηκτας, αλυτας,—Il. ν. 36.
SYN. Ποδοκακη, ποδοσραβη, χοινιξ, δεσμα, γυοπεδαι.
EPITH. Αχαλκευτος, χαλκοδετος, σφυρηλατος, γυῆχος, θηραγρος.

Πεδιας.
—Πᾶσαν αἰκιζων φοβὴν
Υλης πεδιάδος,—Soph. An. 426.
SYN. Πεδιαῖος, πεδιακὸς, πεδινὸς, πεδιασιμος.

Πεδιλον.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν εδησατο καλὰ πεδιλα. Il 6. 44.
SYN. Υποδημα. εμβας, κισθορνος, καλοποδιον. ευμαρὶς, ηλιψ.
EPITH. Ἀκροπορον, απλυσον, αταρβητον, αλεξικακον, αδηπτον. ατεκμαρτον, αελλῆεν, θυελλῆεν, κῶρον, ολισθηρὸν, ολισθυπορον. ευρυθμον, ευρραφὲς, πολυσκαρθμον, πολυσρεπτον, σιγαλόεν.

γαλέην, ερημοδόμον, ταρβαλέον, αμβροσίην, χρυσείην,
—Πεδοσιβέων αμαρυγματα φαιδρα πεδίλων. Orph.

Πεδίον, Πέδον.
Και πεδία λωτεῦντα,—Il. μ. 283.
—Πεδοσδε κυλισδετο λᾶας αναιδής. Od. λ. 597.
—Εν κραταιλεῳ πεδῳ Eur. El. 534.
SYN. Γῆ, εδαφος, δαπεδον. αλωά.
EPITH. Ανθεμόεν, αμπελόεν, ασιζὲς, απεράτον, απεραντον, αξυσσοτόκον, αυσαλέον, βεβαιον, λειμωνιον, δυῶεν, δροσόεν, ζαθεον, εράτον, ευρυχόρον, ευρὺ, ευδινητον, ευσαχυ, ευαρατον, ευτρητον, ευμενὲς, ἱπποβοτον, λιπαρὸν, κραναὸν, καρποτόκον, κλεινὸν, πυροφόρον, πλατὺ, καλλιπυργον, κελαινεφὲς, τριχὺ, ὑψιθεμεθλον, χλοερὸν, χλοερτρόφον, μελτοπαρηον, μελαγχιμον.
Και πεδιον τειχωσι μετηορον, επιδοσιον.
Δαιδαλέον, πυκινὸν, πολυομφαλον.—Opp.

Πεδιονομος.
—Τοῖς πολισσουχοις θεοῖς
Πεδιονομοις τε. Aesc. S. T. 278.

Πεδιπλοκλυπος
—Πεδιοπλοκλυπὰς τ' εγχριμπτεται βοᾶ, Ib. 83.

Πεδόθεν
—Οι τοι πεδόθεν φιλοι εισίν. Od. ν. 295.
EXP. Εκ γενετῆς.

Πεδοβαμων, Πεδοσιβὴς,
Πτηνα τε και πεδοβαμονα. Aesc. Ch. 590.
—Μητ' οχον πεδοσιβῆ. Eur. M. 1123.

Πεδονῖος,
—Πεδονῖον πὲ Θυεσην, Man. 5. 203.

Πεδός. Vid. Πέδιον.
—Επειὴ κραναὴ πεδ'ός εμι,
Ποσσὶ καταστρεψας—Hom. Ap. 72.

Πεζα.
Ακρην ὑψόθι πεζαν αειρταζουσα χιτῶνος. Ap. 4. 46.
SYN. Πεζις. κρασπεδον.

Πεζα.
Πεζη επὶ πρωτη,—Il. ω. 272.
Πεζη βαδιζω. νῆν γαρ κε επισαμαι. Prov.
—Πελασαις ὑπὸ πεζαν. Dion.
Θειρασιην επὶ πεζαν —Nonn.
Πεζαν νοτιαν Synes. 3.
SYN. Σφυρὸν. πῦς. πεδιον.

Πεζευω.
Ουτ' επὶ γαιας ποδα πεζευων. Eur. Alc. 879.
—Τα μεν βυθε ὑγρὰ κελευθα Πεζευσει—Sibyl. l. 4.
SYN. Πεζοπορεω. ὁδευομαι. διαβαινω.

Πεζοβοας.
—Χρομιω μεν ὑπασπι-
ζων παρὰ πεζοβοαις. Pind. N. 9.
SYN. Πεζομαχος.

Πεζομαχεω.
Και πεζομαχῶν, και πολιορκῶν,—Ar. V. 683.

Πεζομαχη. Πεζομαχια.
—Τα δ' εν πεζομαχαις. Pind. P. 2.

Πεζονόμος,
—Πεζονομοις, εκτε θαλασσης,—Aesc. Per. 76.

Πεζοπορος,
—Πεζοπορον πελαγευς. Ep. l. 1.

Πεζος.
Αυταρ ὁ πεζὸς εών—Il. δ. 231.
SYN. Πεζιτης, πεζικὸς, πεζοτόρος.—κοινὸς. ταπεινὸς.

Πειθανωρ. Vid. Πειθαρχος.
—Τον δε μη πειθανορα
Ζευξω βαρειαις—Aesc. Ag. 1648.

Πειθαρχεω.
——Νομον
Καλλιστον εξευροντα, πειθαρχεῖν πατρί. Soph. Tr. 1194.
SYN. Εικω. εσακκω, ὑπακκω, κατακκω, πειθομαι, χαριζομαι, υπεργεω.

Πειθαρχια.
—Των δ' ορθεμενων
Σωζεται τα πολλα σωματ' ἡ πειθαρχια. Ib. An. 687.
SYN. Ευπειθια, πειθὼ, πεισις, ὑποταγὴ, ὑπακοὴ. πειθαρχησις.

Πειθαρχος, Πειθηνιος.
—Πειθαρχω φρενί, Aesc. Perf. 374.
—Οπως πειθηνιος εσ. Tryph. 1194.
SYN. Ευπειθὴς, επιπειθὴς, καταπειθὴς, ευηνιος, πρᾶος.

Πειθημων. Vid. Ευπειθὴς.
Αλλ' ε χαλκον εθηκε φυσις πειθημονα λευσσειν. Ep. l. 5.

Πειθὼ
—Αλλά σ' εσπασε
Πειθὼ κακῆ προς ανδρὸ, ὦ ταινῦν ξυνει. Soph. El. 564.
SYN. Πεισμονὴ, πεῖσις.
EPITH. Μελιηδὴς, θελξινοος, κλεψινοος, θελξιφρων.
PHR. Χαρις λογων—χειλεα δροσοεντα —μελιφυρτος ἁρμονια.

Πειθω.
—Νεημονος ανθεα πειθῆς. Ep.
Πειθω δε την τυραννον ανθρωποις μονην,
Ουδὲν τι μᾶλλον ες τελος σπεδαζομεν

Μισθὸς

Μισθὸς διδόντες μανθανειν, ἵν' ἤ ποτε
Πειθεν ἄ τις βελοιτο, τυγχανειν θ' ἁμα. Eur. Hec. 815.
EPITH. Ασιγητος, ακαμπὴς, εμτεδομυθος, ακηρητος, ἠδυεπὴς, πραυλογος, αγαυοβλεκαρος, τελεσσιγαμος, θαλαμηπόλος, πεισινοη, ροδοδακτυλος, φιλοτησιος, χρυσαμπυξ. Σειρὴν.
—Καιτοι μ' ὑ μελιγλωσσοις Πειθὼς
Ετοιμοθαῖσι θελξει.—Aesc.
Πειθὼς πραύλογε αωτος. Synes.
—Τιθηνητειρα ερωτων. Nonn.

Πειθω, Πειθομαι.
—Επεὶ ὑ παρελευσεαι, υδὲ με πεισεις. Il. α. 132.
—Καί οἱ πειθονται Αχαιοί. Ib. 79.
SYN. Αναπειθω, εκπειθω, επιπειθω, παραπειθω, συμπειθω, καταπειθω, αισιγεομαι, παραινεω, συμβλευω, δημαγωγεω.—ὑπακουω. επιθαρρεω πιστευω ελπιζω. φιλοπειθεω.

Πειθω. Vid. Πεκτεω.

Πειναω
Ωσε λεων εχαρη μεγαλῳ επὶ σωματι κύρσας,—
Πείναων,—Il. γ. 25.
SYN. Αναπειναω, διαπειναω, βελιμιαω. προσπεινος γινομαι.

Πεῖνα, Πεινη
Πεινη δ' ὑποτε δῆμον εσερχεται,—Od. ο. 406.
SYN. Λῖμος, βελιμια.

Πεῖρα.
Και μη θεῶν τις τήνδε πεῖραν εσθεσεν, Soph. Aj. 1076.
SYN. Ανατειρα, αποπειρα. πειρασμὸς, προσβολη, επιχειρησις, εγχειρημα —δοκιμὴ, εμπειρια —πορεια, ὁδὸς.—δολος, απατη, τεχνη.—βλαβη —πειρατηρια πειρατηριον.
EPITH. Αζημιωτος, πολυπημων.

Πειραζω. Vid. Πειραω.
Ως φατο πειραζων,—Od. ι. 281.

Πειραΐδης.
—Υιος Πτολεμαιε Πειραΐδαο Il. δ. 228.

Πειραινω Vid. Πειαινω.
Σειρὰν δε πλεκτὴν εξ αυτῆ πειραντες, Od. χ 191.
—Και πεπειρανται τάδε. Soph. Tr. 590.

Πειραιος.
Τον δ' αῦ Πειραίος δαικλυτος αντιον ηυδα. Od. ο. 543.

Πεῖραρ, Πεῖρας, Vid. Πειρας.
Αμφω δ' ἰεσθην επὶ ἰσορι πεῖραρ ἑλεσθαι. Il. σ. 501.
Εκφυγεειν μεγα πεῖρας οϊζύος,—Od. ε. 289.

Πειρατηριον.
Νικὼν δ' απῆρα φονια πειρατηρια. Eur. I. T. 967.

SYN. Πεῖρα, πειρασις, καταπειρασμὸς —λιμηρικὸν πλοιον.

Πειραω, Πειρομαι.
Πειρᾶν ὡς πεπιθοιεν αμυμονα Πηλειωνα. Il. ι. 181.
—Επεσιν πειρησομαι ἠ θεμις εστί. Il. ζ. 73.
SYN. Αποπειραω, αποπειρομαι, διαπειρᾶω, δια ερᾶμαι, εκπειρᾶω, εκπειρᾶμαι, επιπειρᾶω, επιτειρᾶμαι, καταπειρᾶω. παραπειρᾶω, παραπειρᾶμαι. πειραζω, ελπειραζω. διαπειραζω, σπεδαζω, διαβιαζομαι διαγωνιζω. κατιρχομαι, επιχειρεω, κινδυνευω, ερευνομαι, ενισχυριζομαι. επισκοπτομαι. διατεινομαι, συντεινω, δοκιμαζω, λησευω, ενεδρευω.

Πειρητιζω.
Μήτι μευ νῦτε παιδὸς αφαυρᾶ πειρητιζε. Il. ν. 235.

Πειρινη.
Πειρινης λευκῶν παιδροτεραν λιθαδων. Ep. I. 3.
PHR. Πηγη καλλιρροος.

Πειριθοος.
Υἱὸς Πειριθοοιο, τον αθανατος τεκετο Ζεύς. Il. ζ. 742.

Πειρω
—Πεῖραν τ' οβελοισιν. Γ. ν. 317.
—Αλεγεινα τε κυματα πειρων. Ib ω. 8.
SYN. Αναπειρω, διαπειρω, καταπειρω, διατρυπαω, πειρναω.—πειραω, διαπειραω.

Πειρως.
—Βαλε δε Θρηκῶν αγὸς ανδρῶν
Πειρως Ιμβρασιδης, ὁς αρ' Αινόθεν ειληλυθει. Il. δ. 520.

Πεισανδρος.
Τῆς δε τριτης Πεισανδρος αρηϊος ἡγεμονευε
Μαιμαλιδης, ὁς πᾶσι μαρεπτερπε Μυρμιδονεσσιν,
Εγχεϊ μαρνασθαι, μετὰ Πηλειωνος ἑταῖρον. Il. π. 195.
Πρῶτος τῶν επανωθε μὔσοπιεῖν
Πεισανδρος,—κ. λ. Theoc. Ep. 20.

Πεισινωρ.
Κηρυξ Πεισινωρ, πεπνυμένα μηδεα ειδώς. Od. ζ, 38.

Πεισιμβροτος.
—Πεισιμβροτὸν τε βακτρον. Aesc. Ch. 360.

Πεισιστρατος.
—Παρ δε οἱ ευμμελίην Πεισιστρατον ορχαμον ανδρῶν. Od. γ 400.
EPITH. Νεστοριδης, ἥρως.

Πεισιχαλινος.
—Αρματα πεισιχαλινα—Pind. P. 2.

Πεῖσμα.
—Πεῖσμα δ' ελυσαν απὸ τριτοιο λιθοιο. Od. ν. 77.

—Υπευδια

—Ὑπευδία πεισματ' ελυσαν. Ap. 4. 1731.
SYN. Σχοινιον, (αγκυρεῖον.—πειρήν.
EPITH. Διαβροχον, λινοστρφον, πρυμναιον, περιμηκες, πονητιον, λεπτοδρομον, ακαματον.

Πεισματια.
Βωμὸν επισεψαι τες επεσσομενοισι πυθεσθαι
Πεισματιην, τοθι πεισμαθ' εσχομενης λυθεν Αργῶς. Orph. 626.

Πεῖσος, Πεισεα τὰ.
Ηδ' ἀτ' εν ὑδρηλῳ τιτὶ πεισεῖ—Dolsc.
—Και πεισεα ποιπεντα. Il. υ. 9.
SYN. Λειμων, ειαμενη—καθυδροι τοποι.

Πειρήν.
Και τον μεν πειρῆσι κατηγαγον επ' ηπειροιο. Theoc. 21. 58.
SYN. Πεῖσμα.—ὑπηκοος. Suid.

Πειρηνιος.
—Και πειρηνιας λογες. Eur. I. T. 1053.
SYN. Πειστικός.

Πεκλεω, Πεκω, Πεικω.
Ηνικα πεκλεῖν ὥρα προβατων ποκον ηρινον—Ar. Av. 715.
—Ιδε χαιτας πεξαμενη.—Il. ξ. 176.
—Η ειρια πεικετε χερσίν. Od. σ. 315.
SYN. Εκπεκτεω, πεκαζω, πεκιζω, κειρω, τιλλω, ξεω, ξαινω, κλερίζω.

Πελαγοδρομος. Vid. Λευκοθεα.

Πελαγος.
Ως δ' ὁτε πορφυρη πελαγος μεγα κυματι κωφῷ. Il. ξ. 16.
SYN. Θαλασσα βυθος πλῆθος.
EPITH. Ατρυγετον, αμετρητον, ἀλμυρὸν, ηλιβατον, ευρυπορον, καθαρὸν, λοξὸν, μεσσοπορον, λαμπρὸν, πικρὸν, ποντιον, πορφυρέον, ὑγρὸν, χαροπὸν, χειμεριον, ομβρηδὸν, κυανεον.

Πελαγων.
Ιφθιμος Πελαγων, ὸς οἱ φιλος ἦεν ἑταῖρος. Il. ε. 695.
Αμφι μεγαν Πελαγοντα—Ib. δ. 295.

Πελαζω, Πελαω, Πελαθω, Πλαθω, Πλαω, Πλῆμι.
Ισὸν δ' ἰσοδοκη πελασαν.—Il. α. 433.
Η ἑ μαλις' εισθε κακῆς οδυνησι πελαζειν Ib. ε. 766
Γῆ πελασαν'—Hom. 6. 44.
Τί ποτ' ε πελαθει σκοπος,—Eur. Rh. 557.
Ουρὴν μεν πρῶτ' επλασ' εφ' ὑδωσιν—Hom. B. 73.
—Ἀταρ ασπίδες ομφαλοεσσαι
Επληντ' αλληλῃσι,—Il. Δ. 63.
SYN. Πελαζομαι, πλησιαζω, πιλναω, πιλνημι, εμπελαζω, προσπιλαω, προσπελαζω, εγγιζω. προσεγγιζω, προσαγω, επαγαγω.

Πελανος,
Παιδημοιο μυλης πελανος επαλετριυσιν. Ap. 1. 1077.
Στοματος αφρωδη πελανον,—Eur Or. 220.
SYN Πεμμα,—ακαθαρτὸς και ευτελης αρτος.—αφρος
SYN. Αθυτος, αιματηρὸς, καλλιρλοξ.

Πελαργιδεῦς.
—Τες πελαργιδεῖς τρεφων. Ar. Av. 1356.

Πελαργικὸς.
—Χαῖρ' αναξ πελαργικέ. Ib. 869.

Πελαργὸς.
Εν τοις τῶν πελαργῶν κυρεσιν. Ib 1354.

Πελαργοχρως
Πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖαι κεραι. Lyc. 24.

Πελας.
Ενθάδ' επειθ' ἡρως χριμφθεὶς πελας,—Od. κ. 516.
SYN. Εγγὺς, πλησιον —γειτων.

Πελασγιὰς.
—Σῶσθε Πελασγιάδες. Call. 5. 4.

Πελασγικὸς.
Ζεῦ ανα Δωδωναῖε, Πελασγικέ,—Il. π. 233.
—Οσσοι το Πελασγικὸν Αργος εναιον. Ib. β. 681.
SYN. Θεσσαλικός.

Πελασγοι.
—Φῦλα Πελασγᾶν εγχεσιμαχων. Il. β. 843.
—Διοι τε Πελασγοί Ib. κ. 429.
—Πολυληΐος αἶα Πελασγᾶν. Ap. 1. 580.

Πελασγος. Vid. Ιπποθοος
Υἱε δυω Λιθοιο Πελασγῦ Τευταμιδαο. Il. β. 873.

Πελατης.
Ηρος θεῶν εἴ τι σεβῃ ξειον πελασσον
Ευνοιᾳ πασᾳ πελαταν. Soph P. 1193.
—Ἱερα Τμωλῳ πελαται. Aesc. Per. 49.
SYN. Πελασὸς, θεραπευτὴς, ὑπηρετης. ενοικος, γειτων.

Πελεθρον, pro Πλεθρον.
Επλὰ δ' επεσχε πελεθρα πεσών,—Il. φ. 497.
SYN. Πτελεθρον, γυα.

Πελειάδες. Vid. Πλειάδες.

Πελεια. Πελειας.
Δακρυοεσσα δ' επειτα θεὰ φυγεν, ἁτε πελεια,
Η ρα δ' ὑπ' ισπικος κοιλην εσεπατο πετρην. Il. φ. 494.
Αι δε βατην τρηρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι. Ib. ε. 778.
SYN. Περιστερα, τρηρων.
EPITH. Ερασμια, ερατεινὴ, βαρυφθογγος, δειλὴ, ταχυπτερος.

Δυσευνητειρα.

Δυσευνητειρα παντροφος πελειάς. Aesc.

Πελειοθρεμμων.
—Αμφὶ νῆσον την πελειοθρεμμονα, Aesc. P. 309.
SYN. Πολυτρηρων.

Πελεκᾶς.
Δερκεσθαι φαιης κεν ερημονόμον Πελεκᾶντα. Apollin.
—Ορνιθες ησαν τεκτονες
Σοφωτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ρυγχεσιν
Απεπελεκησαν τὰς πυλας,—Ar. Av. 1155.

Πελεκαω, Πελεκκαω.
—Πελεκκησεν δ' αρα χαλκῷ. Od. ε. 244.
SYN. Αποπελεκαω, πελεκιζω, διαπελεκιζω, εκπελεκαω, παραπελεκαω. αποξεω. κυβηλιζω.

Πελεκητωρ
Καγκανεης ὑλης πελεκητορες ευξυλοεργέες. Man. 4. 324.

Πελεκκον,
Αξινην εὔχαλκον, ελαΐνῳ αμφὶ πελεκκῳ. Il. γ. 612.
SYN. Στειλειὸν, (τῷ πελεκεως)

Πελεκυς.
Δωκε δε οἱ πελεκυν μεγαν, αρμενον εν παλαμῃσι
Χαλκεον, αμφοτερωθεν ακαχμενον, αυταρ εν αυτῳ
Στειλειὸν περικαλλὲς, ελαΐνον, εὖ εναρηρός. Od. ε. 236.
SYN. Αξινη, πελυξ.
EPITH Αμφιτομος, δηροτόμος, ὑλοτόμος, οξὺς, οξυτομος, σιδήρειος, σιβαρὸς, σιδηροτόμος, χαλκηλατος, νεικης.

Πελεμιζω.
—Βαθειην πελεμιζεμεν ὕλην. Il. π. 766.
—Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μεγας πελεμιζετ' Ολυμπος. Ib. δ. 443.
SYN. Καταπελεμιζω, κινεω, σειω, διασειω. κραδαινω.

Πελιας.
—Πελιης μεν ἐν ευρυχορῳ Ιαολκῷ
Ναΐε πολυρρηνος,—Od. λ. 255.
EPITH. Αντιθεος, ιφθιμος.
Πευθομαι γαρ Πελιαν αθεμιν
Λευκαῖς πειθησαντα φρεσιν. Pind.
Τὸν πολλὸν επετελλε μεγας βασιλευς, ὑπερηνωρ, Υβρισῆς Πελιης, και ατασθαλος, οβριμοεργος. Hes.

Πελλαῖος, (Αλεξανδρος.)
—Πελλαιὸν βὸν μεγας εις αἴδηλον. Call. Ep. 18.

Πελλα.
—Περιγλαγεας κατὰ πελλας, Il. π. 642.
SYN. Πελλὶς, αμολγιον, αμολγεὺς, γαυλὸς, αμφωτις.

Πελληνη.
Μῶν ευθὺ Πελληνης πετεσθαι διανοεῖ; Ar. Av. 1421.

Πελληνιος.
Κτεινᾶσι δ' αυτὸν Αυσονες Πελληνιοι. Lyc. 922.

Πελλης.
—Ην ποτε Πελλης
Πατροπατωρ επολισσεν επ' οφρυσιν αιγιαλοις, Ap. 1. 177.

Πελλὶς (κυλιξ.)
—Ελλαβε πελλίδα χρυσῆν. Ath. l. 11.

Πελλος.
—Οππόκα πεξω
Ταν οἶν ταν πελλαν,—Theoc. 5. 99.
SYN. Πελος, πελλαιὸς, μελας, κελαινοφαὴς, αἰθὼψ, ορφναῖος, αμαυρὸς, ζοφερὸς, φαιὸς.

Πελμα.
—Η μεν εοικε
Πελμασιν οἷσι πεδιλα παλιμβολα κασσυσσιν. Ath. 9.
SYN. Εμβας. κρηπὶς, αρβυλη.

Πελοπιαδης.
Ου Πελοπιαδαι—Ib. 15. 142.

Πελοπιὶς, Πελοπιος.
—Πελοπιὶδα γαΐαν ἱκεσθαι. Ap. 4. 1570.
—Κατ' αἶαν Πελοπιαν. Eur. I. 1591.

Πελοποννησος.
Η μεν ὁσοι Πελοποννησον πιειραν εχουσιν. Hom. A. 250.
PHR. Πελοπος γᾶ. Theoc. Πελοπιη χθών. Eur.

Πελοποννησισί.
—Πελοποννησισι λαλεῦμες. Theoc. 15. 92.

Πελοψ.
Ερμειας δε αναξ δῶκεν Πελοπι πλησιππῳ. Il. ο. 104.
EPITH. Κρονιος, Ταντάλειος, Λυδος.
—Ταντάλιδην χρυσεων επιβητορα δίφρων. Non.

Πελτασης.
—Πολλα πελτασων τελη. Eur. Rh. 311.
SYN. Πελτοφόρος, ὁ πελταζων.

Πελτη.
Πελτη δ' επ' ωμων χρυσοκολλητοις τυποις
Ελαμπε,—Ib. 305.
SYN. Σακος. λογχη. ασπὶς. (ιτυν μη εχουσα)

Πελυντρα, Πελυτρα.
Πελυντρ' εχουσιν ευθετοις εν αρβυλαις. Aesc. Fr.

Πέλω, Πελομαι,
Ηὔτε περ κλαγγὴ γεραων πελει ερανόθι πρό. Il. γ. 3.
Ερκος Αχαιοῖσιν πελεται πολεμοιο κακοῖο. Ib. α. 284.

—Ὅσις συν γυναικὶ πέλλεται. Sim. 2. 100.
SYN. Εἰμὶ, γινομαι, ἐκπέλω. ὑπάρχω.

Πελωρ.
Τῆς ἐπὶ Κυκλωψ εὖδε πελωρ,—Od. ι. 428.
Αὐτὴ δ' αὖτε πελωρ κακὸς—Ib. μ. 87.
—Και κειτο πελωρ μεγα και δεινόν τε. Hom. A. 401.
SYN. Πελωρον.—πελωριος.

Πελωριος, Πελωρος, Πελωριδος.
—Αιας εσὶ πελωριος ἕρκος Αχαιων. Il. γ. 229.
—Δρακοντα φερων ουνχεσσι πελωρον. Ib. μ. 202.
Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωρισᾷ πολει. Theoc. Ep. 17.
SYN. Πελωρ, μεγας, περιμηκης, περίμηκετος. ὑπερφυης.

Πελωριος, Πελορις.
Ηνεμοεσσα Πελωρὶς, ες Αυσονιην ὁρωσα. Dion.
—Πελορίς τε Λυβη τε. Ib.

Πελωρον.
Εν δε τε Γοργειη κεφαλη δεινοῖο πελωρ. Il. ε. 741.
SYN. Πελωρ. τερας.
EPITH. Αινὸν, αμειλιχτον, πολυδηρητον. οφρυόεν.

Πελωριὰς.
Δωρον εξ ἱερᾶς ειμι Πελωριάδος. Suid.

Πεμμα.
—Λευκὸν δε το πεμμα. E. M.
SYN. Πλακῦς. πελανος.

Πεμπαζω, Πεμπαζομαι.
Αυταρ επὴν πασας πεμπασσεται,—Od. δ. 412.
—Ει τις ἑκασα Πεμπαζοι—Ap. 2. 977.
SYN. Ψηφιζω, μετρεω, αριθμεω, αναπεμπαζω. διερχομαι. ερευναω.

Πεμπασὴς
Μυρια μυρια πεμπασὰν,—Aesc. Per. 986.

Πεμπελος.
Και πεμπελον γραυν μαρμαρυμενην δεμας. Lyc. 826.
SYN. Παγῖπρως, ὑπεργηρως, βαθυγηρως, εσχατογηρως. τυμβογεραν, σορoδαιμον. λαλος.

Πεμπλαῖος.
Πεμπλαῖοι δ' Αιγυπτον εὔρρειτην ἱκομεσθα Od. ξ. 257.

Πεμπημερος.
Αεθλων τε πεμπαμερους αμιλλας, Pind. Ol. 5.

Πεμπτος.
Μιριοὶης δ' αρα πεμπτος εὐτριχας ωπλισαθ' ἱππους. Il. ψ. 351.

Πεμπω.
Ἑκτωρ δε προτὶ ασυ δυω κηρυκας επεμπε. Il. γ. 116.
SYN. Αποπεμπω, εκπεμπω, εισπεμπω, καταπεμπω. πομπευω, στελλω, ἱημι, αφιημι, βαλλω.

Πεμπωβολον.
—Νεοι δε παρ' αυτὸν εχον πεμπωβολα χερσίν. Il. α. 463.

Πεμφηρὶς,
Κοκκυγ' ὀλιγας πεμφηριδας—Ath. l. 7.

Πεμφιξ, Πεμφις.
Οικτρὰ δε πεμφιξ Ταιναρον περυξεται. Lyc. 1106.
Λεπλὴν ακυσει κἠθι πεμφιδων οπα. Ib. 686.
SYN. Ψυχη φῦσα, πομφολυξ.—πνοὴ.

Πενεσης.
Αρμαλιὴν εμμηνον εμετρησαντο πενεσαι. Theoc. 16. 35.
Ὑλλε πενεσης'—Eur. Hera. 639.
SYN. Δῆλος, θὴς, θεραψ.

Πενης.
Πλεῖτον μεν πλειτῆντος εχεις, ψυχὴν δε πενηπος, Ω τοῖς κληρονομοις πλυσιε. σοι δε πενης.
SYN. Πενιχρὸς, πτωχὸς, αχρημων. ενδεὴς.
Ιρα πενεσερος.
PHR. Καρφαλεη τειρομενος πενιη.
Και τον μεν δακνει δυσβιοτος πενιη Ep.

Πενητευω. Vid. Πενομαι.
Πλεῖτον εχων, σην χεῖρα πενητευσειν ορεξον. Phocyl. 26.

Πενθεια, Πενθημα. Vid. Πενθος.
Πενθεια τλησικαρδιος—Aesc. Ag. 440.
Εξ ορεος πενθημα—φερεσαι. Theoc. 26. 26.

Πενθερος, Πενθερη.
Δεξαιδ' ηνωγει ᾧ πενθερῳ.—Il. ζ. 170.
—Μαλισα δε πενθερὴ αυτή. Call. 3. 149.
SYN. Κηδεστὴς, εκυρὸς —εκυρὰ.

Πενθεροφθορος.
Γαμβροκλὸνον ραισοντα πενθεροφθοροις Βελεσσιν αναγνοις,—Lyc. 161.

Πενθεσιλεια.
Παρθενοι ωδυρονλο δαιφρονα Πενθεσελειαν. Tryph. 34.
EPITH. Αρηϊς, αινὴ, αγαυὴ, θοὰ, εσθλὴ, εκπαγλος, θρασυφρων, ομβριμοθυμος, πολυσονος, τλημων.
Αρεος ακαματοιο βαθυκηημδα θυγατρα.
Δεινὴν Πενθεσιλειαν επὶ πτολεμον μεμαυῖαν. Cal.
—Χαλκομιτρα (θῆσσαν) στρηφῆς κορης. Lyc.

Πενθευς.
Πενθευς μεν φεῦγεν πεφοβημένος—Theoc. 26. 16.
EPITH. Αυχενις, ατασθαλος, αθεμιστος, αινοπαθὴς, αυτοκυλιστος, ἑλιξ, βαρυμηνις, δυσμορος, θρασὺς, κορυθαιολος, ὑβριμανὴς, οιστρομανὴς, χοροιτυπος, ωκυμορος, ταυρειος.
Και Πειθῶκα τυραννον Εχιονιδην τρομεῦσαι. Opp.

—Φοινιον

—Φονιον γιγαντ' αντιπαλον.
—Τον αθεον, ανομον,
Αδικον Εχιονὸς γονον γιγενῆ. Eur.
—Αθεμιστος αναξ.—Αβρὸς ὀδιτης. Nonn.

Πενθεω, Πενθεω, Πενθημι.
Γασέρι δ' ὅπως εσὶ νεκυν πενθῆσαι Αχαιές. Il. τ. 225.
Τον τώ γ' ἑσάντες πενθησετον,—Ib. ϕ. 283.
—Επὶ κακιον πενθημεναι αιέι. Od. τ. 120.
SYN. Αποπενθεω, διαπενθεω, καταπενθεω, γοαω, θρηνεω, οδυρομαι.

Πενθαλέος, Πενθημων, Πενθιμος.
Πενθαλεα, νηπλεκτος ασανδαλος—Bion. 1. 22.
Ονειροφαντοι δε πενθημονες
Παρεισι δοξαι φερσαι χαριν ματαιαν. Aesc. Ag. 429.
Κυρᾶ τε θυγατρὸς πενθιμῳ κεκαρμένος. Eur. Or. 458.
SYN. Πενθηρης, πενθικὸς, πενθητηριος, γοερὸς, πολυπενθὴς.

Πενθητὴρ.
Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητηρων
Τευξη.—Aesc. S. T. 1070.

Πενθος, Πενθημα.
—Η μεγα πενθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκανει. Il. α. 254.
—Ανευ δε πενθηματων—Aesc. Ch. 430.
SYN. Πενθεια, γοος, θρῆνος. συμφορά.
EPITH. Ασχετον, αμετρητον, αντιρρὸν, αργαλέον, αμηχανον, αλασον, αρρητον, αμηλιχον, αινὸν, αγρυπνον, βαρὺ, δακρυέεν, δυσφορον, δυσπλητον, δνοφερὸν, λυγρὸν, λευγαλέον, κρατερὸν, κελαινὸν, μεγα, μυριον, ολοὸν, πολυδακρυτον, ὑποβρυχιον, σὶυγερὸν, χαλεπὸν, φιλοτεκνον, ετωσιον.
Πενθος αλασον εχυσα μετὰ φρεσίν.—Hom.

Πενια.
Εχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αιδαο πυλῃσι
Γινεται, ὸς πενιη εικων απατηλια βαζει. Od. ξ. 157.
SYN. Πενιχροτης, αχνια, αχρημοσυνη, απορια, θλῳχεια, ενδεια, σπανις.
EPITH. Κακὴ, κακεσατος, δειλὴ, βαρυνεσος, καρφαλεα, οἰζυρὰ, χαλετὴ. πολυπλαγκτος, αργαλεα, γηοτακὴς. κατηφὴς, λιμηρὰ, λεπτὴ, λυγρὰ. δυσλεκτος.
PHR. Μοσχα διδασκαλος—
Σοφη αυτοδιδακτος. Nonn.
Μηδέποτ' ἀλομενην πενιην θυμοφθόρον ανδρὶ,
Τετλαθ' ονειδειζειν, μακαρων δοσιν αιὲν εοντων. Hes.
Δεινὴν εκ πατερων πενιην ακτιμονα κλαιων.
Α πενια,—μονα τας τεχνας εγειρει,
Αυτὰ τῷ μοχθειο διδασκαλος· ϖδε γαρ εὖδειν
Ανδρασιν εργατιναισι κακαὶ παρεχοντι μεριμναι. Theoc.
Ουλομενης πενιης κῦμα παλιρροθιον. Ep.
Τον ταλαν' αργαλεῃ τειρομενον πενιῃ. Dolsc.
Ευκαταφρονητόν εσι πενια,—Ath. 10.
Πενιαν τ' αλυπον μᾶλλον, ἠ πλεῖτον πικρόν. Men.
Ανδρ' αγαθον πενιη παντων δαμνησι μαλισα.
Η πενιη δε κακῷ συμφορος ανδρι φερειν. Theog.
Μηδε κατηφὴς
Πενια μελαθροις Εγχριμπτομενα,
Παρὰ γὰν ἑλκοι φροντίδα θυμῷ. Synes.

Πενιχραλέος, Πενιχρὸς. Vid. Πενης.
Και ϕαυσῶν ολιγων δραγμα πενιχραλεον. Ep. l. 6.
—Η παρα παμπαν αειμονος, ἠὲ πενιχρᾶ,
Ω ϖτε χλαῖναι και ρηγεα πολλ' ενὶ οικῳ. Od. γ. 348.

Πενομαι.
Ως οἱ μεν τα πενοντο κατὰ στρατὸν,—Il. α. 318.
—Φιλοι δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι
Εσσυμενως επενοντο.—Ib. ω. 124.
SYN. Ενεργεω, πρασσω.—πονεω.—κατασκευαζω.—πενητευω. ασχολεω. καμνω.

Πενοω.
Αυτὸς πενωθεὶς, τοῖς εχυσι μὴ φθονει. Sent.

Πενταγαμβρος.
Νυμφεα πενταγαμβρω δαισασθαι γαμοι. Lyc. 146.

Πενταθλευω, Πενταθλεω.
Η πενταθλευων ενθα Διὸς τεμενος. Ath. l. 10.
Ουτ' ει πενταθλεῖν,—Ib.

Πενταεθλον, Πενταθλον, Πενταεθλιον.
Δρομων διαυλων πενταεθλ', ἃ νομιζεται. Soph. El. 693.
—Αρπαλεαν δοσιν πενταεθλιᾳ—Pind. P. 8.

Πενταεθλος, Πενταθλος.
Ευδοξος αειδεται Σωγενης μετα πενταεθλοις. Pind. N. 7.

Πενταετηρὶς, Πεντετηρὶς,
Πενταετηρίδ'—εσασεν ἑορτὰν,
Εν Ολυμπιάδι πρῶτα,—Pind. Ol. 10.

Πενταετηρος, Πενταετης, Πενταετες, Adv.
Αρσενα, πενταετηρον, (βοῦν) Il. ι. 315.
Οὐδ' ει πενταετές γε και ἑξαετες παραμιμνων. Od. γ. 115.
SYN. Πεντετηρος, πεντετης.

Πενταχοσιοστος.
—Ει μὴ τῶν εμῶν
Την πενταχοσιοστὴν κατεθηκας τῇ πολει. Ar. Ecc. 999.

Πενταλεκτρος.

Πενταλεκτρος.
Τῆς πενταλεκτρε Θυάδος Πλευρωνιας. Lyc. 143.
Πενταφυης.
—Πενταφυεῖς ονυχες. Ep. l. 3.
Πενταχα, Πενταχις.
Πενταχα κοσμηθέντες,—Il. μ. 87.
Και πενταχις, και πολλοδεκακις. Ar. Pa 242.
S Y N. Πενταχῶς, πενταχῆ.
Πενταὶς.
Πενταὰδα τῆς σ[α]φυλης ευρωγεα,—Ep. l. 6.
Πενταμετρος.
—Και μαλακὴ πνεῦμ' απὸ πενταμετρε. Ath. 13.
Πενταστιχος
Αρχη γραμματικης πενταστιχος εσι καταρα, Ep. l 1.
Πεντε.
Αυτὰρ ὁ μῆνος ην μετὰ πεντε κασιγνητησιν, Il κ. 317.
Πεντεπικαιδεκατος.
Ισος εμιμνε τυπος πεντεπικαιδεκατῳ. Ep. l. 1.
Πεντεσυριγγος.
Δῆσαί σ' εκελευε πεντεσυριγγῳ ξυλῳ. Ar. Eq. 1046.
Πεντεταλαντος.
Οτι πεντεταλαντος διαγεγραπται μοι δικη. Ib. N. 772.
Πεντετης.
Αυται μέν εισι πεντετεις,—Ib. A. 187.
Πεντετριζω.
Πρῶτος εκπυχθην πεντετριζομενος. Ep. l. 2.
Πεντηκοντα.
Τῶν μεν πεντηκοντα νεες κιον,—Il. 6. 509.
Πεντηκονταχαρητος. Vid. Κερβερος.
Πεντηκοντογυος.
—Τεμενος περικαλλὲς ἑλεσθαι
Πεντηκοντογυον,—Il ι 575.
Πεντηκοντορος, (ναῦς.)
Καί σε—πεντηκοντορος οἶκον αξει. Eur. I. T. 1124.
Πεντηκοντοπαις, Πεντηκοσοπαις. Vid Δαναός.
Πεμπτη δ' απ' αυτῆ γενναι πεντηκοντοπαις. Aesc. Pr. 852.
Πεντηκοσιος.
—Πεντηκοσιοι δ' ἐν ἑκαστῃ. Od. γ. 7.
Πεντοζος, (χεῖρ)
Μηδ' απὸ πεντοζοιο θεῶν ενὶ δαιτὶ θαλειη
Αυον απὸ χλωρῆ ταμνειν αιθωνι σιδηρῳ. Hes. ε. 740.
Πεντοργυος.
Τιμομαχον τον μακρὸν ὁ πεντοργυος εχνρει
Οικος,—Ep. l. 2.

Πεντωβολος.
Ως τὸν δεῖ ποτ' εν Αρκαδια
Πεντωβολον ηλιασασθαι. Ar. Eq. 795.
Πεπαινω, Πεπαινομαι.
Ει πεπαινεσιν ηδη, Ar. Pa. 1163.
Και ταχὺ χρὼς επὶ χρωτὶ πεπαινεται,—Theoc. 2. 140.
S Y N. Αφεψω, πεπτω. μαλασσω.—πεπαζω. θαλπομαι.
Πεπαιρω.
Ελευθερα φρενὶ πεπαρεῖν, Pind. P. 2.
S Y N. Πορίζω, παρασκευαζω.
Πεπαιτερος.
Και δη μὰν απιοιο πεπαίτερος,—Theoc 7. 120.
S Y N. Χαυνοτερος.
Πεπαρηθος.
—Και αγχιαλη Πεπαρηθος Hom A. 32.
—Και αιπεινὴ Πεπαρηθος. Dion. 521.
Πεπειρος.
Κνιζη τὶς ηδη και πεπειρα γινομαι, Anac. 101.
S Y N. Πεπανὸς, λιπαρὸς, ὡριμος, εφωριος, ακμαῖος.
Πεπερι.
—Η πεπερι νεον, η απὸ Μηδων
Καρδαμον,—Nic.
Πεπληγω. Vid Πλησσω.
Πεπληγόν δ' ἱμᾶσιν,—Il. ψ. 363.
Πεπλος, Πεπλον, Πεπλωμα.
Πεπλον δ' ὁσις τοι χαριεσατος, ηδε μεγιστος
Εσιν ενὶ μεγαρῳ,—Il. ζ. 271.
Θυτῆρα καινῷ καινὸν εν πεπλωματι. Soph. Tr. 622.
S Y N. Ιματιον, περιβολαιον.
E P I T H. Αμβροσιος, ἀβροπεπλος, ἀλιπορφυρος, αναιμακτος, βαθὺς, ευὔφης, ευηντος, ευποιητος, οινωψ, εανὸς, λεπτὸς, μαλακὸς, κυανεος, δεσκμητος, νεοκλωστος, ποικίλος, πορφυρεος, περικαλλὴς, ποικιλοωτος, παμποικιλος, πολυδαιδαλος, πολυγληνος, ρωγαλέος, ασκηθὴς, φαεινὸς, χαλκεος, χρυσοφης, χιονωδης.
—Φαεινοτερον πυρὸς αυγῆς. Hom.
Και λιτεφ πεπυκασο πολυτριπτῳ χροα πεπλῳ. Nonn.
Παντα περιξ εκαλυψε ποδηνεκεῖ χροα πεπλῳ.
—Πολυσπαθεων μελεδημονα κερκιδα πεπλων. Ep.
Πεπνυμενος. Vid. Πνυμι.
—Πεπνυμένα μηδεα εἰδώς. Ib. η. 278.
S Y N. Συνετος, σωφρων.
Πεποιθα. Vid. Πειθομαι.
—Πεποιθα σαωσεμεναι νεας ὁμάς. Il. ν. 96.
Πεπρωμενος. Vid. Περατοω.
Οπποτερῳ δανατοιο τελος πεπρωμένον εστιν. Il. γ. 309.

SYN. Ειμαρμένος, ἀρισμένος.

Πεπ[ω, Πεσσω.
Ο πλακὸς πεπεπ[αι.—Ar. Pa. 869.
—Χολον θυμαλγεα πεσσων. Il. ι. 561.
—Και κνδεα μυρια πεσσω Ib. ω 639.
SYN Αναπεπ[ω, διαπεπ[ω, εκπεπ[ω, κατα-πεπ[ω, συμπεπ[ω, πεπαινω, καθεψω, ματ[ω. παρηγορεω, πραϋνω συνεχω θεραπευω. κατα-δαπαναω.

Πεπων
Ω πεπονες, κακ' ελεγχεα,—Il. ϛ. 235.
Ορσε πεπον Καπανηιάδη.—Ib. ε. 109.
SYN. Εκλυτος, ασθενής.—προσηνὴς, προσ-φιλής.

Περαιβοί.
—Μενεπ[ολεμοί τε Περαιβοί. Il. ϛ. 749.
—Τηνδε περραιβων χθονα, Aesc. Supp. 264.

Περαινω Vid. Πειραινω.
—Περαινέ μοι λογον. Eur. M. 701.
SYN. Αποπεραινω, διαπεραινω, εκπεραινω, περατοω, τελεω. τελειω, εξανυω, αποπληροω.

Περαιοω.
—Μη φθεωσι περαιωθέντες εκεῖνοι. Od. ω 436.
SYN. Διαπορθμευω, περαω. περαινω

Περα, Πέραι, Περην, Περαιτερω, Περάθεν, Περα[ηθεν.
Ουκ αν πέρα φραναιμι,—Soph. Oed. T. 351.
—Επεὶ περαν περῶσι δῆτα Ib. C 940.
—Οι ναιουσι περην ἱερῆς Ευβοιης. Il. ϛ. 535.
Ως δεδοικα μη περαιτερω
Πεπραγμέν' ἤ μοι παντ' ὀσ' αρτιως εδρων. Soph. Tr. 676.
—Η περάθεν—Eur. Hera. 83.
—Ανερχομενη περατηθεν. Ap. 4. 54.

Περαντικος.
Συνερκτικὰς γάρ εσι, και περαντικός. Ar. Eq. 1375.

Περας. Vid. Πεῖραρ.
Μη πισευε ταχισα, πριν ατρεκεως περας οψει. Phocyl. 75.
SYN. Περατη, περασις, τελος, τερμα. ενεργημα.
EPITH. Θυμηδές.

Περασις.
Βιε—δοτε
Περασιν ηδη, και κατασροφὴν τινα. Soph. Oed. C. 104.
SYN. Περας, τελευτή.—διόδος.

Περατη.
Νυκτα μεν εν περατῃ δολιχὴν σχεθεν,—Od. ψ. 242.
—Χαροπὴ ὑπολαμπεται ηὼς
Εκ περατης ανιῦσα,—Ap. 1. 1281.
EXP. Το ὑπο γην ημισφαιριον. ανατολὴ. πέρας.

Περατοω, Περατῶμαι.
Αμφω γαρ πεπρωται ὁμοιην γαῖαν ερεῦσαι. Il. σ. 329.
SYN. Περαινω —μοιραομαι,—μειρομαι.

Περαω.
Η δε μαλ' αργαλεη περααν,—Il. μ. 63.
Ουτ' ὀμβρος περασκε διαμπερες,—Od. ε. 480.
SYN. Διαπεραω, πειρω, περαιοω, δίειμι, δίεξειμι, ὑπερβαινω. πλεω.

Περγαμος, Περγαμον.
Αυτὸς μεν εφέζετο Περγαμῳ ακρη. Il. ε. 460.
Ει τὰ 'πι Τροιᾳ Πέργαμ' αἱρησομ' ἰών. Soph. Ph. 356.
EPITH. Ζαθεα, ερατὴ, ἱερά.

Περγασιδης.
—Δηιοοντα Περγασιδην—Il. ε. 535.

Περγη.
—Πολιων δέ τοι ενασε Περγη. Call. 3. 187.

Περδιξ
Περδικες θῆροι δε πυρωδέες, αιολοδειροι. Opp. κυν. 6.
Ουκ ετ' αν ὑλῆεν δρυὸς ευσκιον αγροτα περδιξ
Ηχησεις ενιεις γῆρυν απὸ σ[οματος. Ep l. 3.
EPITH. Αελλοπους.—ευμορφος, πανέργος.

Περδω, Περδομαι.
Αργυριος δ' εχὶ δια τῦτον περδεται. Ar. Pl. 176.
SYN. Αποπερδω, καταπερδω, βδεω.
Τον πρωκ[ὸν ηχεῖν ὑπο βιας τε πνευματος Ar.

Περθω.
—Πολιν περσειν Τρωων αγερωχων. Il φ. 584.
SYN. Διαπερθω, εκπερθω, πορθεω, κατα-βαλλω, ανατρεπω, δηϊοω, φονευω.

Περι, pro Περισσως.
—Πέρι δ' αλλων φασὶ γενεσθαι. Il. δ. 375.

Περιαγνυμι.
—Αλλ' Εκτορος ανδροφονοιο
Τρωσὶ κελευοντος περιαγνυται,—Il. π. 78.
SYN. Περιρηγνυμι, περικλαω. περικατ-αγνυμι συντριβω.—περιχεω.

Περιαγω.
—Περιαγε τον τραχηλον.—Ar. Av. 177.
SYN. Εμπεριαγω, περιτυρω, στροβεω, κυκ-λοω, περιφερω, περιτρεπω, περιελαυνω, περιε-χεω. περιβαινω. περιηγεομαι, αναγω, καθ-ιστημι.

Περιαιρεω.
Περιελῶ σ' αλαζονειας. Ib. Eq. 290.
SYN. Αφαιρεομαι, καθαιρεω. αποδυω, παυω, περιελαυνω, περικοπτω, ὑποκοπτω. νικαω, περι-συλαω, ριζοτομεω, απολεπτυνω, καταλισκω, περιτεμνω, ισχναινω, ελατ[οω, μειοω, σμι-κρυνω.

Περιαλειφω.
—Ελκυδρια περιαλειφειν. Ib. 902.
SYN. Περιχριω.

Περιαλλα.
—Περιαλλα δ' ὁ Βακχειος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
SYN. Εξαιρετως, επισημως. περιαλλως. ὑπερβολικῶς. εξοχως.

Περιαλφργὸς.
Ο περιαλφργὸς τοῖς κακοῖς. Ar. A. 856.
SYN. Περιαλφργης. βεβαμμένος. βαθύς.

Περιαμμα.
—Και περιαμμα φερων. Ep. l. 2.
SYN. Περιαρτημα, περιαπλον.

Περιαμπισχω, Περιαμπεχω.
—Θυδεν δεῖ περιαμπισχειν λογες. Eur. M. 282.
SYN. Κρυπλω, αποκρυπλω, περισελλω, φυλασσομαι, περιελεω, περιβαλλω. περιδυω.

Περιαμυνω, Περιαμυνομαι.
Σχισω αμυνεμεναι περὶ Πατροκλοιο θανόντος. Il. ρ. 182
SYN. Επαμυνω. περιβοηθεω. περιβαινω.

Περιανδρος.
Μηπότε λυπησῃ σε το μή σε τυχεῖν τινος αλλα
Τερπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι Θεός.
Και γαρ αθυμησας ὁ σοφος Περιανδρος απεσβη,
Ουνεκεν ουκ ετυχεν πρηξιος, ἧς εθελεν. Suid.

Περιανθὴς.
Παρθενικαι τε, χοροις περιανθεσιν ευφρονι θυμῷ
Παιζουσαι χαρησι κατ' ανθεα μαλθακὰ ποιης. Hom. XXIX. 14.
SYN. Ευανθὴς.

Περιαπλω.
Πολὺ τῆς πενιας πραγμ' αισχιον
Ζητεῖς αυτῷ περιαψαι. Ar. Pl. 590.
SYN. Αναπλω, εναπλω, εξαπλω, εφαπλω, καθαπλω, προσαπλω. προσκλομαι. επιτιθημι, περιτιθημι, περιβαλλω.

Περιαρμοζω.
Τινες ακριβωσητε περιηρμοσμεναι. Ib. Ecc. 274.

Περιβαινω.
—Πριν γαρ περιβησαν αριστοι. Il. ξ. 424.
SYN. Περιερχομαι, περιπολεω, περιλαμβανω, περιαμυνω, υπερμαχομαι.

Περιβαλλω, Περιβαλλομαι.
—Ο γαρ περιβαλλει απαντας
Μνησῆρας δωροισι,—Od. ο 17.
—Περὶ δ' αὖ μεγα βαλλετο φᾶρος. Il. ζ. 43.
Πενια συν οικτρα περιβαλεῖν σωτηριαν. Eur. Herc. F. 304.
SYN. Ὑπερβαλλω, επιβαλλω, αντιπαραβαλλω, περιαπλω, προσλαμβανω, περιχλαινιζω, περισαγευνω, περιδυω, περισολιζω, περιφρατλω, περιζωννυω, περιτιθημι, περιεχω, επικλομαι, περιιστημι, αμπισχομαι, πιεθω, εμπεριειμι, περικυκλοω, συγκυκλοω, περιπλεκω. σλεφω.

Περιβαρὶς, Περιβαρα.
—Και περιβαρίδες. Ar. L. 48.

Περιβαρυς
Παρὺ το περιβαρυ κρυος εχειν. Aesc. Eum. 161.

Περιβλεπλος.
—Επεί τοι κε περιβλεπλος βιος
Δηλης γυναικος,—Eur. Andr. 89.
SYN. Περιθεατος. περιοπλος, εποψιμος, ὁρατὸς, μεγας, ὑψηλὸς, περισημος, επισημος, εξοχος, ενδοξος.

Περιβλεπω.
—Ουδὲ τενδικον περιβλεποις. Soph. Oed. C. 1051.
SYN. Περισκεπτομαι, περιφρονεω, ανασκοπεω, περισκοπεω, περιαθρεω, αποβλεπω. περιλαμβανω.

Περιβλιχρος, Περιβλιχρον.
Ηματα μεν σίρευγοντο περιβλιχρὸν βαρυθοντες
Οδμῇ λευγαλεῃ—Ap. 4. 620.

Περιβλυω.
Κυματά τε σκληρῆσι περιβλυει σπιλαδεσσι. Ib. 788.
SYN. Περικλυζω, περιπλυνω.

Περιβοηθεω.
Η τε δυνασθαι περιβοηθεῖν τοῖς φιλοῖς. Antiph. 12.
SYN. Περιαμυνω, προσαμυνω, περικηδομαι.

Περιβοητος, Περιβωτος.
Οι νυν αχαλκος ασπίδων
Φλεγει με περιβοητος αντιαζων. Soph. Oed. T. 201.
—Την περιβωτον εμὲ πολιν Ιλιον ἱρήν. Ep. l. 1.
SYN. Επίβοητος, διαβοητος, πολυθρυλλητος. ευκλεης.

Περιβοια.
—Και Περιβοια Ακεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτατη.—Il. φ. 142.
—Περιβοια. γυναικων ἐδος αριστη
Οπλοτατη θυγατης μεγαλητορος Ευρυμεδοντος. Od. η. 57.

Περιβολαιον.
Περιβολαια σαρκὸς ἠεῶντα. Eur. Herc. F.
SYN. Αναβολὴ, περιβολὴ, αμπεχονη, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα. περιζωμα.

Περιβολὴ.
—Ες σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξιφος. Eur. Ph. 285.
—Επαπυργοι πῶς εχουσι περιβολαι; Ib. 1095.

SYN.

SYN. Περιβολαιον· περισολὴ, επαγωγή.—φορημα.—περιπλοκὴ, περιπλυχή.—περιοδος

Περιβολος, Περιβολον.

Στεφεα περιβολα δισοτε,—Ib. I. A. 1477.

Ως δ' ηλθομεν σῶν περιβολον νεωριων. Ib. Hel. 1546.

SYN. Περιπλοκος.—περιδρομή· περιφραγμα, ἕρκος

Περιβοσκομαι.

Ουδὲ ποτε χθιζὸν περιβοσκεται ανθρακα τεφρη. Call. 2. 84.

Τοσσα μεν Ausονιην περιβοσκεται εθνεα γαῖαν. Dion. 383.

SYN. Επιβοσκομαι, αποβοσκομαι, περινομευω, περιοικεω, περιναιεταω.

Περιβρεμω, Περιβρεμομαι, Περιβρομεω.

—Στρηνὲς δε περὶ σῆυφελη βρεμει ακτή. Ap. 2. 323.

—Ενθα τε κῦμα

Ρησσομενον νησοισι περιβρεμεται Σποραδεσσιν. Dion. 132.

Ως δ' ὁτε λειρια καλὰ περιβρομεωσι μελισσαι. Ap. 1. 879

SYN. Περιβρυχομαι, περιφρυατεω.

Περιβρυχιος.

Περιβρυχιοισι πλερων ὑπ' οιδμασι. Soph. An. 343.

SYN. Ηχωδης.

Περιγηθὴς,

Μνησαθ' ὁμιλικιης περιγηθέος,—Ap. 3. 813.

SYN. Περιχαρὴς.

Περιγιγνομαι, Περιγινομαι.

Μητι δ' ὑπιοχος περιγινεται ὑπιοχοιο. Il. ψ. 318.

SYN. Προγινομαι, περιειμι, ὑπαρχω. περιτρεπω, περιοικεω.

Περιγλαγὴς

—Περιγλαγέας κατὰ πελλας. Il. π. 642.

Περιγληναομαι.

—Ο δέ μ' ὣδε περιγληναμενος οσσοις. Theoc. 25. 241.

SYN. Περισκεπτομαι, περισκοπεω, περιβλεπω.

Περιγλωχις.

Τημος δ' η κεγχροισι περιγλῶχες τελεθωσι. Hes. α. 398.

Περιγναμπτω.

—Περιγναμπτοντα Μαλειαν. Od ι. 80.

SYN. Περικαμπτω, περιελισσω, περισπαω, περικλαω.

Περιγραφὴ.

Και γαρ δυ' εσὸν τώδε περιγραφαὶ ποδοιν, Aesc. Ch. 205.

SYN. Καταγραφὴ, διαγραφὴ, αναγραφη, περιαγωγις.

Περιδαιομαι.

Ουδ' οιη καλῷ περιδαιομαι Ενδυμιωνι. Ap. 4. 58.

SYN. Επιμαινομαι.

Περιδεδω.

Τῷ ρα περιδδεισαν—Αχαιοί. Il. λ. 508.

SYN. Καταδεδω, περιφοβεμαι.

Περιδειπνον.

Και το περιδειπνον τὸ βιε λαμπρὸν ποιῶ. Ath 9.

Περιδεξις.

—Επὶ περιδεξιος ἦε. Il. φ. 163.

Τοῖς περιδεξιοις λογοισι—Ar. N. 947.

SYN. Δεξιος, αμφιδεξιος· φρονιμος, ορθός.

Περιδεσμα, τα.

Περιδεσμα δε, και πολυβροχ' ἀμματων

Ερεισματα,—Eur. Herc. F. 1035.

SYN. Δεσμός.—περιαμμα.

Περιδεω, Περιδεομαι.

Ὁν περιδῆσομεσθ' εκει· Ar. Ecc. 100.

SYN. Αναδεω, διαδεω, αμφιδεω, καταδεω, περιδεσμεω, περιαπτω.

Περιδιδωμι.

—Τῷ γαρ ρα Θεὸς περιδῶκεν αοιδὴν. Od. θ. 44.

SYN. Περιτιθημι, συντιθημι. περιβαλλομαι.

Περιδινεω.

Ως τὸ τρὶς Πριαμοῖο πολιν περιδινηθεισαν, Il. χ. 165.

SYN. Περιοδευω, περιερχομαι, περιαγω, περιστρεφω, κυκλοω, περιειλεω. περικινεω.

Περιδινης.

—Πλωτων τε πανην περιδινέα κυρτον, Ep. 1. 6.

Περιδρομὴ.

Διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ετῶν. Eur. Hel. 782.

SYN. Περιτροπὴ, περιηλυσις, περιμετρον, περιβολὴ, περιοδος, περιοδεια, κυκλος, κυκλωμα, γυρος.

Περιδρομος.

—Περιδρομος ενθα και ενθα. Il. ε. 812.

Πλῆμναι δ' αργυρεαι εισὶ περιδρομοι αμφοτερωθεν. Ib. ε. 726.

SYN. Περιτροχος. περιφερὴς, στρογγύλος. τεῖχος.

Περιδρυπτω.

Αγκωνάς τε περιδρυφθη,—Ib. ψ. 395.

SYN. Αμφιδρυπτω, αποδρυπτω, καταδρυπτω.

Περιδυνω, Περιδυω.

—Θωρηκα περὶ στηθεσσιν εδυνε. Hes. α. 124.

—Επὶ περιδυσε χιτωνας. Il. λ. 100.

SYN.

SYN. Εισδυω, εκδυω, περιτιθημι, περιβαλλω, αμπεχω. κρυπτω. αφαιρεω.

Περιειδεω, Περιειδω. (inus.)
—Και ιχνεσι γαρ περιηδη. Od. ρ. 317.
SYN. Ειδω, περιβλεπω. παριδειν.

Περιειλεω, Περιειλω
Αλλ' εν ραχιαις περιειλομενος,—Ar. R. 1098.
SYN. Περιελισσω, συρεφω.

Περιειμι.
—Περί τ' εμ' ανθρωπων. Il. Θ. 27.
—Επει περιεσε θεαων. Ap. 3. 54.
SYN. Περιγινομαι, υπερεχω, υπερβαλλω, διαφερω, περιλειπομαι, επιβαινω.

Περιειμι.
Αλλαων περιειμι νοον,—Od. τ. 326.
SYN. Εκπεριειμι, περιεχω περιερχομαι.

Περιελισσω, Περιειλισσω.
—Περί δε σχεδιην ελελιξεν. Od. ε. 314.
SYN. Περιειλεω, περιτελλω, περικυκλιζω, περικυλινδεω, εγκυκλεω, ελισσω, ειλυω, ειλυφαω, περιαγω, περιπλεκω.

Περιεννυμι. Vid. Περιειμι.

Περιεργαζομαι.
Ει μη τι καινον αλλο περιεργαζετο. Ar. Ecc. 220.
SYN. Επιμελεομαι. πολυπραγμονεω.

Περιερχομαι.
Τον δ' ανδρων τε κυνων τε περι κλυδος ηλθε πολοιιν. Od. τ. 444.
SYN. Εκπεριερχομαι, περιειμι, περιπορευομαι, περινοστεω, περιφοιταω, περιοδευω, διοδευω, περιπολεω, διαβασκω, περιαγω, αμφιβαινω, περιιστημι, ενεδρευω. εξαπαταω. σφριζομαι. υπερχομαι.

Περιεχω.
—Περί δ' εσχεθον ακραι Νηες—Il. ο. 653.
SYN. Περιπλεκω, περιλαμβανω, καταλαμβανω, περισελλω. περιβαλλω, περιϊστημι, ανεχω, αμπισχομαι, περιϊσχομαι, περιερασσω.

Περιζαμενως.
Ουδέ τι σε χρη
Κερδαλεον περ εοντα περιζαμενως κεχολωσθαι. Hom. M. 492.
SYN. Ζαμενως, δεινως, σφοδρως, λαβρως.

Περιζεω.
—Φλοξιν δε περιζεη κρυφιησιν, Ep. J. 4.

Περιζωννυω, Περιζωννυμι.
—Αι νητ]αί γε περιεζωσμεναι,
Επλινθοφορουν,—Ar. Av. 1148.
SYN. Διαζωννυμι, καταζωννυμι, αναζωννυμι, παραζωννυμι, εξαρταομαι, διασκευαζω, ετοιμαζω, διαδεω, περιεχω.

Περιζωστρα.
Πορφυρεησι περιζωστρησιν ελικταν. Theoc 2.122.
SYN. Επιδεσμος, περιδεσμος, σπαργανον, τελαμων.

Περιηγης
Κυκλαδας οψομενη περιηγεας,—Call. 4 198.
SYN. Περιδινητος, περιδινης, περιδετος, περιφερης, περιτροχος. πολυκαμπης. περιδρομος.

Περιημαι.
—Περί δε σκοποι ειατο παντη. Il. ω. 799.
SYN. Περικαθημαι, περιϊσαμαι, παρεδρευω.

Περιηρευς.
—Βορω, Περιηρεες υιε. Ib. π. 177.

Περιηχεω.
—Περιηχησεν δ' αρα χαλκος: Il. η. 267.
SYN. Εξηχεω, κατηχεω, περικλυπεω. περιφωνεω, περιβρυλλεω, περιψοφεω, περιψιθυριζω: περιαχω.

Περιθαμβης.
Και σφεας αμφιεπον περιθαμβεες—Ap. 2. 1162.
SYN. Θαμβαλεος, εκθαμβες, αποπληκτος.—περιδεης, περιφοβος.

Περιθαρσης.
—Μεγαλη περιθαρσεες αλκη. Ib. 1. 132.
SYN. Ευθαρσης, ευτολμος, παντολμος.

Περιθετος.
Κεφαλη περιθετος, ην εγω νυκτωρ φορω. Ar. Th. 265.
SYN. Προσωπειον.

Περιθεω.
—Περί δε χρυσεος θεε τορκης. Il. ζ. 320.
SYN. Περιτρεχω, περιερχομαι.

Περιθρονιον.
Εγκυκλιοις δινηισι περιθρονια κυκλεοντες, Orph. H.

Περιθυμος.
Τελεσαι τας περιθυμους
Καταρας βλαψιφρονος Οιδιποδα. Aesc. S. T. 730.
SYN. Δυσθυμος, θυμωδης.

Περιθυμως.
Υπεγυοι, μεμφεσθαι τας γας
Νερθεν περιθυμως. Ib. Ch. 38.
SYN. Υπερβαλλοντως, υπερθυμως.

Περιαχω. Vid. Περιηχεω.
—Περί δ' ιαχε πετρη. Od. ι. 395.

Περιιστημι, Περιϊσαμαι.
—Περι γαρ κακα παντοθεν εστη. Od. κ. 270.
Πολλος δ' ιμεροεντα χορον περιϊσαθ' ομιλος. Il. σ. 603.
SYN. Εκπεριειμι, περιεχω, περιβαλλω, περιτιθημι,

τιθημι, περικυκλοω, εγκαταλαμβανω, καθιστημι, περιαγω.—περικαθιζανω, περικαθιζω, προσκαθημαι, πρόκαθεζομαι, προσεδρευω, πολιορκεω. περισκεπαζω, αντιλαμβανομαι.

Περιϊσχομαι. Vid. Περιεχω.
Και μᾶλλον ἑῆς περιϊσχετο κυρης. Mosc. 2. 11.

Περικαιω, Περικαιομαι.
—Επεὶ περικαιεο πυρί. Call. 4. 201. (κηρί. Bent.—δαιεο κηρί. Dawes.)
SYN. Περιφλεγω, διακαιω, κατακαιω—επιμαινομαι.

Περικαλλής.
—Περικαλλέα βησατο δίφρον. Il. γ. 262.
SYN. Παγκαλος, λαμπρὸς, φαιδρὸς, δαφιλής. περικομψος.

Περικαλυπτω.
—Οτε δε περὶ νὺξ εκαλυψεν. Ib. κ. 201.
SYN. Κατακαλυπτω, επικαλυπτω, περισεγω, περισκεπαζω, περισκεπω. περικρυπτω. περιπεττω. κατασεγαζω, περισελλω.

Περικαταβαλλω.
Συν δε καρα κολποις περικαββαλον—Ar. 3. 707.
SYN. Καταβαλλω, επικαταβαλλω, παρακαταβαλλω. περιβαλλω.

Περικαταγνυμι. Περικαταγω
Ου περικαταξαι το ζυλον—Ar. L 357.
SYN. Περιαγνυμι, περιρηγνυμι, καταρρηγνυμι, περικλαω.

Περικαταπτω
—Βεβρυχως δε θοῷ περικαππεσε δορί. Ap. 2. 833.
SYN. Αποπιπτω, περιπιπτω, καταπιπτω, καταφερομαι.

Περικατατιθημι.
—Ιοδοκην χρυσῆ περικαθετο μιτρη, Ib. 3. 156.

Περικειμαι.
Ουδέ τι μοι περικειται,—Il. ι. 521.
SYN. Περιειμι.—περισσον εἶναι.

Περικειρω.
—Ουκ ὀροῶν την περικειρομενην. Ep. l. 7.

Περικηδομαι
Ος τοτ' Οδυσσῆος περικηδετο—Od. γ. 219.
SYN. Κηδομαι, προκηδομαι, επιμελεομαι.

Περικηλος.
Λυα παλαι, περικηλα, τά οἱ πλωσιεν ελαφρῶς, Od. ε 240.
SYN. Καταξηρος. περιφλεγὴς, πυρικαὴς, πυρικαυστος.

Περικιδναμαι
Καλλιγαμοις λεκτροις περικιδναμαι—Ep. l. 4.

Περικιων, Περικιονιος
Περικιοσιν εγκρεμασας θαλαμοις. Eur. Fr.
Κικλησκω Βακχον περικιονιον,—Orph. H.

SYN. Αμφικιων, ευκιων.

Περικλαδής.
Ηὅσα φυλλα χαμᾶζε περικλαδέος πεσεν ὕλης
Φυλλοχοῳ ενι μηνί —Ap. 4. 217.
SYN. Πολυκλαδος, πολυζος.

Περικλεης, Περικλειτος, Περικλυτος
—Δυσηνοιο περικλεές ονομα Νυμφης. Ap. 1. 1069
—Περικλειτα Βερενικα. Theoc 17. 34.
—Και αμφιπολοισι περικλυτα εργα κελευε. Il. ζ. 324.
SYN. Αγακλειτὸς, επισοξος, διαβοητος, ευκλεὴς

Περικλὴς, Περικλέης.
Ὡσπερ Περικλεης, εις το δεον απωλεσα Ar. N. 857.

Περικλυμενος Nom. pr.
—Περικλυμενόν τ' αγερωχον. Od. λ. 285.

Περικλυσος
Αυτὸς δ' αὖ Δηλοῖο περικλυσης μεγ' ανασσεις. Hom. A. 181.
SYN. Αλιζωνος, αμφιρρυτος, περιρρυτος, περικυμων. περικλυζος.

Περικνιδιον Vid Θύμος.
SYN. Κλασίσκος.

Περικοκκυζω
—Μοθωνα περικοκκυσα. Ar. Eq. 694.
SYN. Περικορδακιζω, αποσκιρταω.

Περικομμα. Περικομματιον
Περικομματ' εκ σῆ σκευασω. Ib. 371.
Εφοιμην εν περικομματιοις,—Ib. 767.
SYN. Αποκομμα, περιαιρημα.

Περικομψος
Παῦσον δ' ἡμῶν τᾶς ὑπονοιας
Τας περικομψες,—Ar. Pa 994.
SYN. Ασεῖος, περικαλλὴς, χαριεις.

Περικοσμιος.
Περικοσμιαν χορειαν, Synes.

Περιρατεω
Ω Αχιλεῦ, περὶ μεν κρατεεις,—Il. φ. 214.
SYN. Επικρατεω, προεχω, ὑπερεχω, περιειμὶ, εκνικαω, αρχω, διακοιρανεω.

Περικρεμαμαι
—Μητρὶ περικρεμαται. Ep. l. 1.

Περικλεινω.
—Πολλοὶ δὲ περικλεινοντο και αλλοι. Ib. δ. 538.

Περικλιτης, Περικλιων.
Την παντες μνωοντο περικλῖται,—Od. λ. 287.
Κεκλυτε μυρια φῦλα περικλιονων επικυρων. Ib. ρ. 220.
SYN. Περιοικος, περιναιετης, γειτων, πλησιοχωρος.

Περικυδαίνω.
Οι ναὸν μεγαλοιο θεᾶ περικυδανεσσι
Λοιβῇ τε κνίσῃ τε,—Sibyl. l. 3.
SYN. Κυδαινω, κυδρυνω, αγλαϊζω.

Περικυκλάς. Vid. Ωραι.

Περικυκλεω, Περικυκλοω.
—Περικυκλησας τοῖν σοδοιν. Ar. Pa. 7.
—Περί τε κυκλωσαι. Ib. Av. 347.
SYN. Συγκυκλοω, εκπεριερχομαι, περιϊσημι, περιβαλλω.

Περικυμαινω.
Ος περικυμαινει γαιης περιτερμονα κυκλον. Orph. H.
SYN. Περιρρεω.

Περικυμων. Vid. Περιρρυτος, Περικλυστος.
—Νασε περικυμονος—ἑδραν. Eur. Tro. 796.

Περικωμαζω.
Και παλαισρας περικωμαζειν περιϊων,—Ar. V. 1020.
SYN. Εισκωμαζω, επικωμαζω.

Περικωνεω.
Τον Σπογγον εχων εκ της λεκανης
Τα μβασι ἡμῶν περικωνεῖ. Ib. 598.
SYN. Περιαλειφω —περιπισσοω.

Περιλαλεω.
Μη περιλαλῶμεν—Ib. Ecc. 230.
SYN. Περιλεγω, γλωσσοτροφεω, φλυαρεω, περιττολογεω, επικυζαομαι, επιψελλιζομαι.

Περιλαμβανω.
Ἀ μὲν επ' αμφοτεραισι φιλον περὶ παῖδα λαβοῖσα, Call. 5. 93.
SYN. Απολαμβανω, εκπεριλαμβανω, εμπεριλαμβανω, συμπεριλαμβανω, συλλαμβανω, καταλαμβανω, περιεχω, εμπεριεχω, περιβαλλω, περισειλλω, περικλειω, αποδεχομαι, περιπλεκομαι, περιπλυσσω.—κατανοεω.

Περιλειχω, Περιλιχμαω, Περιλιχμαομαι.
Τα βλεφαρα περιλειχον.—Ar. Pl. 737.
—Γλωσσῃ δη περιλιχμᾶτο γενειον. Theoc. 25. 226.
SYN. Περιλιχμαζω.—κατασπαζομαι.

Περιλεξις.
Και περατειαν, και περιλεξιν,—Ar. N. 317.
SYN. Περιφρασις, περιττολογια, αδολεσχια, φλυαρια, μωρολογια.

Περιλεπιζω, Περιλεπω.
—Περὶ γάρ ρα ἑ χαλκὸς ελεψε, Il. α. 236.
SYN. Περιξεω, περιγλυφω. απολεπω, περιπλισσω.

Περιμαιμαω.
—Σκοπελον περιμαιμωωσα. Od. μ. 95.
SYN. Περισκοπεω. επιτεινομαι. προθυμεομαι.

Περιμαίνομαι.
—Περιμαινεται ἱερὸν αλσος. Hes. α. 99.
SYN. Εκμαινομαι, ὑπερμαινομαι.

Περιμαρναμαι
Νικης και κρατεος περιμαρναμεθ' ημασι παντας Ib. Σ. 647.

Περιμαχητος.
Ος ταῖσι φυλαις περίμαχητος ειμ' αεὶ Ar. Av. 1404.
Πολιν οικῶσα περιμαχητον,—Ib. Th. 326.
SYN. Εφαμιλλος.—πολεμικὸς ρωμαλεος.

Περιμενεαινω.
—Περὶ δ' ἡ μενεαιν' αγορεῦσαι, Ap. I. 670.

Περιμενω.
Τίς ἆρα τίς με ποτμος ετι παραμενει; Soph. An. 1305.
SYN. Αναμενω, καταμενω, προσμενω, ὑπομενω, εκδεχομαι, προσδεχομαι, απεκδεχομαι, προσδοκαω.

Περιμετρος.
—Ισὸν—Λεπαδν, και περιμετρον,—Od. τ. 140.
SYN. Περιφερὴς.—περιφερεια.

Περιμπλης.
—Σκεδίον Περιμπλεος ὑδρ. Il. ο 515.

Περιμπνετος, Περιμπνης.
Εις ελατην αναβας περιμπνετον,—Ib. Ξ. 287.
Μήδ' ἡμῖν περιμπνες ορος πολει αμφικαλυψῃ Od. γ. 183.
SYN. Ερημνετος, ευμπνης, προμπνης, ὑπερμπνης, ὑπερμεγεθης. εκτενὴς, μακρὸς.

Περιμπχαναομαι.
Αλλὸ τι δ' ἡ τόδ' επειτα θεοὶ περιμπχανοωνται; Od. η. 200.
SYN. Διαμηχαναομαι, επιμηχαναομαι, μηχαναω.

Περιμινυθω.
—Περὶ δ' ἡ εινοὶ μινυθεσιν. Ib. μ. 46.
SYN. Μινυθω, παρακμαζω, φθινω, μαραινομαι, εκτηκομαι.

Περιμοιβή.
—Κεινε τε περίμοιβαῖσι δασασθαι. Man. 3. 418.
SYN. Περιτροπὴ. αμοιβή.

Περιμυκαομαι.
Αμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περίμυκησονται. Orph. L.

Περιμυκὴς.
—Κραντῆρα βοων περίμυκέα ταυρων. Orph. 311.

Περιναιεταω, Περιναιω.
Οι περιναιεταουσι,—Ib. ζ. 66.
—Και αἱ περιναιετε νῆσοι. Call. 4. 267.
SYN. Περιοικεω. γειτονευω.

Περιναιετης.

Περιναιετης.
—Περιναιεται αμφις εοντες. Il. ω 488.
SYN. Περικτιων, γειτων, πλησιοχωρος.
Περινεφελος.
Αερα περινεφελον,—Ar. Av. 1192.
Περινηω.
—Περι δε δρατα σωματα νηει. Il. ϕ. 169.
SYN. Περινεω, περιννεω, επινεω, παρανεω, περισατλω, επισατλω, κατασατλω, περισωρευω, επισυναγω, συμπυκνοω, διασοιβαζω, συννηω.
Περινισσομαι, Περινοσεω.
Περινισσεται ωρα μηνος. Eur. Alc. 454.
—Περι τας κλινας περινοσων. Ar. Th. 803.
SYN. Περιερχομαι, περιβαινω, αμφιπολεω, αμφιπολευομαι, περιπολεω, περιπλαναομαι, περιφερομαι. περιπατεω, περιοιχνεω.
Περινοεω.
—Περινοειν απαντα.—Ar. R. 989.
Περιξ.
—Κερως δε περιξ υπεβαλλετο τοιχυς. Call. 2. 62.
SYN. Αμφι, περι.—κυκλω, περισαδον. παντοθεν.
Περιξεσος.
Πετρη γαρ λις εστι περιξεση εικυια. Od. μ. 80.
SYN. Περιγλυπτος.
Περιξεω.
—Πετροι—ους τε κυλινδων
Χειμαρρος ποταμος μεγαλαις περιξεσε δινοις. Theoc. 22. 50.
SYN. Περιξυω, καταξεω, διαξεω, περιγλυφω. αποξυω, περιαμυσσω.
Περιοδος.
—Πασαις ετεων περιοδοις,—Pind. N. 11.
SYN. Περιοδεια, περιοδευσις, περιβολος, περιβολη, περιφορα, περιτροπη, γυρος, περιελευσις, περινοσησις, περιπατησις, περιδρομη. κυκλος χρονος.
Περιοπτομαι
—Νυν δ' ε σε περιοψομαι. Ar. L. 1020.
SYN. Περιεδω, περιβλεπω.—καταφρονεω.
Περιοργως.
Παυσανεμα γαρ θυσιας
Παρθενικ δ' αιματος οργα
Περιοργως επιθυμει Θεμις. Aesc. Ag. 224.
SYN. Οργιλως, παλιγκοτως, περιθυμως, επιθυμητικως.
Περιουσια.
—Εριων περιουσιας. Ar. N. 50.
SYN. Ευπορια, κτηματα, χρηματα, πλητος, δυναμεις, πληθος.—περισσεια, περισσευμα. ποριςμος.
Περιπαμφανοω.
Νησοι δ' εξεπης Σποραδες περιπαμφανοωσιν. Dion. 530.
SYN. Περιπαμφαινω, περιλαμπω.
Περιπαπταινω.
—Εκ νηων πελαγος περιπαπταινοντες. Arat.
SYN. Παπταινω, διαπαπταινω, περιαθρεω, περιοραω, περιοδευω. περιβλεπομαι.
Περιπασος.
Ειτα χρονον πολυν εψε χλοη περιπασον εν αλμη. Ath. l. 7.
Περιπατεω.
Ποιη μ' αθυμον περιπατειν ανω κατω. Ar. L. 710.
SYN. Εμπεριπατεω, περιοδευω, περιερχομαι, διαφοιταω.—αναδινεω—περευω.
PHR. Αερ δη βαινειν παλλευκω ποδι. Eur.
—Ποσιν ευφορβοιο κατα χθονος ιχνος ερειται. Apollin.
—Επ' ιχνεσιν ιχνος ερειται. Coluth.
Περιπατος.
Επυλλιοις, και περιπατοις,—Ar. R. 973.
SYN. Περιπατησις, βαδισις. περιδρομις.—διατριβη.
Περιπαχνοω.
Δηρον δ' ε μεταπειτα παγω περιπαχνωθεισα
Πετρη,—Orph. L.
SYN. Συμπηγνυω, καταπηγνυω, κρυσαινω.
Περιπελω, Περιπελομαι.
Και πεντε περιπλομενης ενιαυτης. Il. ϕ. 833.
SYN. Περιειμι, περιγινομαι, περιερχομαι. κυκλουμαι.
Περιπεμπτος.
Περιπεμπτα θυοσκοεις. Aesc. Ag. 87.
Περιπεπταμαι, Περιπετομαι
Παντα δ' αμφι δεπας περιπεπταται υγρος ακαθος. Theoc. 1. 55.
Μη περιπετεσθε πανταχη κεχηνοτες. Ar. Av. 164.
SYN. Περιπταμαι.
Περιπεπτω, Περιπετω.
Ονοματι περιπετησι την μοχθηριαν. Ib. Pl. 159.
SYN. Περικαλυπτω. εμπλεκω.—διαπεπτω.
Περιπεταζω.
Ελαβον ασμενα πωσιν εμον,
Περιπετασασα χερα φιλιον. Eur. Hel. 634.
SYN. Διαπετανυμι, περιπλεκομαι.
Περιπετασος.
Το περιπετασον—Ar. A. 1200.
Περιπετης.
—Εν γαρ οι χθονι
Πικτον τοδ' εγχος περιπετες κατηγορει. Soph. Aj. 918. —Περι-

—Περίπετες ἐχεις τυχας. Eur. 982.

Περιπευκής.
Οξυ βελος περιπευκές—Il. λ. 844.
SYN. Εμπευκής, ἐχεπευκης, οξυπευκής, πευκεδανὸς, παιπικρός.

Περιπηγνυω.
Αμφὶ δ' ἀρα σφιν αἴψα θοαὶ ποντοιο θυγατρες
Λυθρον επισσυμεναι θαμινοις περιπηγνυον ἄρμοις. Orph. L.

Περιπιπλω, Περιπιτνεω.
—Ην μοι τι περιπιπλη κακόν. Ar. Th. 278
Κακὸν με κραδιᾳ τι περιπιτνεῖ κρυος. Aesc. S. T. 840
SYN. Εμπιπλω, προσπιπλω, εντυγχανω, περιτυγχανω.

Περιπλανωμαι Vid Περινισσομαι.
Ωσπερ τις δε δερμα με νυν περιπλανᾶται
Θηρὸς,—Pind. Ith. 6.

Περιπλεγδην.
Χειρε περιπλεγδην συνεεργαθεν—Ep. l. 5.

Περιπλεκτος
Λειδον δ' αρα πᾶσαι ες ἓν μελος εγκροτεοισαι
Ποσσὶ περιπλεκτοις,—Theoc. 14. 8.
SYN. Επιπλακεις, πολυπλοκος, συμπλεκτος.

Περιπλεκω, Περιπλεκομαι
Περιπλακην φιλησας Anac. 174. 5.
Τῷ ρα περιπλεχθεὶς φερομην ολοοῖς ανεμοισιν. Od. ξ. 313.
SYN. Αμφιπλεκω, περιπλυσσω, περιβαλλω, περιεχω, περιλαμβανω.—ασπαζομαι. περιπιπτω, περιπιπτω, περιπιπτω,

Περιπλυγμα
Ιδὼ περιπλυγμ' αντιπηγος ευκυκλε. Eur. I. 1391.
SYN Επιβλημα, περιβλημα, σκεπασμα. επιπλυγμα.—περιβολος.
Περιπνυσσω
Ἐμον περιπλυξᾶσιν ωλεναις βρετας. Lyc. 1135.
SYN. Περιπλεκω, αμπισχομαι, περιβαλλω. κυκλοω.
Περιπνυχὴ.
—Ἐν φαειναις ἡλικ περίπνυχαῖς. Eur. I. 1516.
SYN. Περιβολὴ, τροπὴ, δρομος.—αναπνυχή.
Περιπνυχὴς
—Αλλά νιν περιπνυχεῖ
Φαρει καλυψω τῷδε παμπησην,—Soph. Aj. 927.
Κρυφαιῳ φασγανῳ περιπνυχής. Ib. 909.
SYN. Περιπλοκος. περικεκυλισμένος.
Περιπνωσσω.
—Περιπνωσσοντες Αχαιοί. Ep. l. 4.
Περιπνυσος.
—Πᾶσί τε Κολχοις
Μηδειης περιπνυσος ερως και εργ' ετετυκτο. Ap. 4 213.
SYN. Περιβοητος, αμφιβοητος, διαβοητος, εξακουστος, επιδοξος περισημος.
Περιρραγής. Vid. Τρυφος.
Περιρραινω.
Βωμὲς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς. Ar. L. 1132.
SYN. Διαρραινω, επιρραινω. περιρραντιζω.
Περιρεζω.
—Περὶ δ' αισυλα ρεζεις Ανδρων—Il. φ. 214.
SYN. Επιρρεζω, περιπρασσω.
Περιρρεω.
—Τον δ' αἷμα περιρρεε θερμὸν ἐόντα. Od. ι. 388.
SYN. Αμφιρρεω. περιπλυνω, περικλυζω. ευπορεω
Περιρρηδὴς
—Περιρρηδὴς δε τραπεζῃ
Καππεσε δινηθείς.—Ib. χ. 84.
SYN. Περιρρυεὶς, περικλασθεὶς. περιφερὴς. περιρραγὴς, περιφερομενος.
Περιρρυτος
Κρητη τις γαῖ' εστὶ μεσῳ ενὶ οινοπὶ ποντῳ
Καλὴ, και πιειρα, περιρρυτος.—Ib. τ. 173.
SYN. Αμφιρρυτος, περιρροος, περικυμων, περικλυσος.
Περισαινω.
Ουρησιν μακρῆσι περισσαινοντες ανεσὰν. Ib. κ. 215.
SYN. Σαινω, προσσαινω, ὑποσαινω. παρακινεω. κολακευω.

Περισειω.
—Καλαὶ δε περίσσειοντο εθειραὶ. Il. χ. 315.
SYN. Αγασειω, επισειω. περικινεω.
Περισεμνος,
—Τῆς αρχῆς τῆς περισεμνης. Ar. V. 602.
SYN. Βαρυπρεπης, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλεῖος.
Περισεπτος.
Και τιμαῖς και θυσιαις περισεπται. Aesc. Eum. 1040.
SYN. Ευσεπτος, θεοσεπτος, σεπτὸς. σεμνὸς.
Περισημος
Εσι δ' ὁ παῖς περισαμος—Mosc. 1. 6.
SYN. Διασημος, επισημος, περιπυστος.
Περισθενεω.
Μη με περισθενεων δηλησεται οξεϊ χαλκῷ. Od. χ. 368.
Περισθενὴς.
Εν περισθενεῖ μαλαχθεὶς
Παγκρατιῳ σολω. Pind. N. 3.
SYN. Ευσθενεω, περικρατεω.
Περισκελὴς.
—Και περισκελεῖς φρενες, Soph. Aj. 658.
SYN. Δυσχερὴς, (αγαν) σκληρὸς.
Περισκεπὴς, Περισκεπτος.
Εσκεν ορος θαμνοισι περισκεπές—Call. 1. 11.
—Πυργοισι περισκεπεσσιν ερυμναί. Ib. 4. 23.
—Περισκεπτῳ ενὶ χωρῳ Od. κ 211.
SYN. Περισκεπαστος, κατηρεφὴς. περικαλυπτος. ὑψηλὸς.
Περισκεπω. Vid Περικαλυπτω.
Χρυσοῖο ταλαροιο περισκεπε χειλεα ταρσοῖς. Mosc. 2. 61.
Περισκληρος.
Αυτῷ το πνεῦμα μη περισκληρον ποιεῖν. Ath. 6.
Περισκεπτομαι, Περισκοπεω.
—Ον σε μαλ' οιω
Νυκτα περισκιεψασθαι.—Arat.
—Και περισκοπῶ, Soph. El. 903.
SYN. Περιβλεπω, περιοραω. περιγλυναομαι; επισκοπτομαι. οπτευω, κοικυλλω θεαομαι. ενατενιζω. καραδοκεω. αποθεωρεω. φροντιζω.
Περισμυχω.
Ης με περισμυχῃσι μελησόνες—Ep. l. 7.
Περισσεω.
Κυκλῳ περισσεῦν τὰς πολεις καλουμενος. Ar. Av. 1425.
SYN. Περιερχομαι. περιφερω.
Περισσοφιζομαι.
—Οιόν σο περίσσοφιζεται. Ib. 1645.
SYN. Διασοφιζομαι, κατασοφιζω. εξαπαλαω.
Περισπαιρω.
Ψυχὴν περισπαιροντι φυσησει νεκρῷ. Lyc. 68.
SYN. Επισπαιρω, ασπαιρω, αποσπαρταζω.

Περισπαω.
Ο δε περισπασας ξιφος.—Eur. I. T. 296.
SYN. Αναστπαω, διασπαω, περιαιρεω, αποξυω, απογυμνοω, περισφιγγω, διασφιγγω, διαστελλω. εξαπαταω.—περισπωμαι, απασκαλῶμαι, ασχολεω.

Περισπειρω.
—Εκ χρυσηλατων
Τευχεων περισπειρκσαν Αχελωϊ δροσον. Ib. Andr. 167.
SYN. Διασπειρω, επισπειρω, διαβρεχω. περιελισσω περιπλεκω.

Περισπλαγχνης.
Ω περισπερχὲς παθος. Soph. Aj. 999.
SYN. Βαρὺς, χαλεπὸς. περιωδυνος.

Περισπλαγχνος.
—Αυτὸς τε περισπλαγχνος Λαερτης. Theoc. 16. 56.
SYN. Μεγαλοσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ευκαρδιος, ανδρῶδης.

Περισσευω.
Τα μεν περισσευοντα τῶν λογων αφες. Soph. El. 1301.
SYN. Ευπορεω, περιγινομαι, περιλειπομαι. πλεοναζω.

Περισσομελὴς.
Σῶμα περισσομελὴς τεχθησεται,—Man. 4. 464.

Περισσομυθὸς.
Περισσομυθος ὁ λογος ευγενειαν
Ει βροτειον ευλογησομεν. Eur. Fr.

Περισσος, Περιττος.
Ηνὶ δ' εγω τὶ περισσά;—Call. 4. 132.
SYN. Περιπληθὴς, ὑπερπλεως, επιμεσος, περιεργος. ευπορος. διακενος. ανισος. ὑπερβολικὸς. ὁ αγαν. πολὺς. περιωσιος.

Περισσοτρυφητος.
—Η πᾶσα περισσοτρυφητος οϊζυς. Ath. l. 4.

Περισσοφρων.
Η κκ οισθ' ακριβῶς, ὢν περισσοφρων, ὁτι
Γλωσσῃ ματαιᾳ ζημια προσριβεται; Aesc. Pr. 328.
SYN. Περιφρων, αγασοφρων, πολυφρων.

Περισαδὸν.
—Τρῶες δε περισαδὸν αλλοθεν αλλος
Ουταζον σακος ευρὺ παναιολον—Il. υ. 551.
EXP. Περϊσαμένοι.—περιξ.

Περισασις.
Πασαις εν πολιεσσι περισασις—Orph.
SYN. Θλιψις, αναγκη. μεριμνα.

Περισεχω.
Τρὶς δε περισεχας, κοϊλον λοχον αμφαφοωσα. Od. δ. 277.

SYN. Περιερχομαι, περιπολεω. περικυκλοω. περιελαυνω.

Περισελλω.
—Ουδὲ ἑ μητηρ
Κλαῦσε περισελασα,—Od. ω. 292.
SYN. Περικαλυπτω. περιελεω. περιπλεκω. περισενοω. καταστελλω. διαχειριζω. περιφρασσω. περισφιγγω. συστελλω. κοσμεω. περιβαλλω.

Περισενω.
—Περισενεται δε τε γασηρ. Il. π. 163.
SYN. Περισενοχωρεω, περισενοω.—περιστελλω. περιτεινω.

Περισερὰ, Περισερος. Vid. Πελεια.
Ωσπερ αἱ περισεραί. Ar. L. 736.
Αποπεμψον αγγελλοντα τον περισερον. Ath. 9.

Περισεναχιζομαι, Περισοναχιζω, Περισοναχιζομαι, Περισενω.
Κνισσὴν δέ τε δῶμα περισενεχιζεται αυλῇ. Od. κ. 10.
—Περὶ δε σϝοναχιζετο δῶμα. Ib. 454.
—Κορυφὴν δε περισενει κρεος ηχω. Hom. XVIII. 21.

Περισεπτος.
Ταινιαις τε περισεπτος,—Ep. l. 1.

Περισεφὴς.
Κισσὸς ὃν περισεφὴς
—ενωτισε. Eur Ph. 664.

Περισεφανοω, Περισεφω.
Ην περὶ μεν παντη φοβος εσεφανωτο. Il. ε. 739.
Οιοισι νεφεσσι περισεφει κρανὸν ευρὺν
Ζευς—Od. ε 303.
SYN. Εκπεριειμι, περισκεπω, περιβαλλω. επισεφω.

Περισιαρχος.
Ὁ περισιαρχος περιφερειν χρὴ την γαλῆν. Ar. Ecc. 128.

Περισικτος
—Λωβητοῖσι περισικτος μελεεσσι. Tryph. 220.

Περισιλβω.
—Περισιλβοντα νεισας Αγλαϊη—Ep. l. 5.

Περισοιχιζω, Περισοιχιζομαι.
Απειρον αμφιβλησεν, ωσπερ ιχθυων,
Περισοιχιζω,—Aesc. Ag. 1392. (al. περισϊχιζω.)
SYN. Περιεχω.—περιβαλλω. περιφρατζω, περιλαμβανω.

Περισρεφω.
Χειρὶ περισρεψαι—Il. τ. 131.
—Μαλα δ' ὦκα περισρεφεται κυκεωντι. Ib. ε. 903.
SYN. Περιαγω, περιτρεπω, περισυρω, περιφερω, περιδινεω. δινοπαλιζω. συντριβω. διαστρεφω,

στρεφω, συστρεφω, καταστρεφω, παραστρεφω, περιαγχω. παραλυγιζω.

Περισορεω, Περισορᾶμαι.
—Περὶ δ' ἐσορεσαντο χαμευνας, Orph. 1332.

Περισροφαδην.
Κοιλῳ ἐπὶ λυγρῷ περισροφαδην αλαλητο. Ib. 1256.

Περισυνεχω.
Αμφὶ περὶ σ[αχυεσσι περισυνεχυσα καθηται. Orph. L.

Περισφιγ[ω.
Χεῖρα περισφιγξω χρυσοδετῳ σπαταλη. Ep. I. 6.

Περισφυριον, Περισφυρον.
—Και το περισφυριον. Ib.

Περισχιζω.
Τῆς κεν ὑπερ Βορεαο περισχιζονται αελλαι. Ap. 2. 362.
SYN. Ανασχιζω, διαλυω. περιτεμνω.

Περιτεχιζω.
—Και πᾶν τετὶ τὸ μεταξυ
Περιτεχιζεν μεγαλαις πλινθοις,—
—Ὡσπερ Βαβυλῶνα. Ar. Av. 553.
SYN. Διατεχιζω, προσεχιζω. περισαυροω. περιφρασσω. περιταφρευω.

Περιτελεω.
—Περὶ δ' ηματα πολλ' ετελεσθη. Od. ω. 142.
SYN. Επιτελεω, τελεω.

Περιτελλω, Περιτελλομαι.
—Περιτελλομενων ενιαυτῶν,—Il. ζ. 551.
SYN. Περιερχομαι, πληροομαι, τελειῦμαι.

Περιτεμνω.
Βις περιταμνομενον,—Od. λ. 401.
SYN. Αμφιτεμνω, περικοπ[ω, περισχιζω, περιαιρεω. αποτεμνω, επιτεμνω. εκτρυχῶ, περισκιπ[ω.

Περιτερμων.
—Γαιης περιτερμονα κυκλον. Orph. H.

Περιτευχομαι.
—Ὁ δε περὶ θαυμα τετυκται. Hom. M. 196.
SYN. Περιπιπ[ομαι, συντυγχανω.

Περιτιθημι.
—Περὶ δε ξυλα καγκανα θῆκαν. Od. σ. 307.
SYN. Περιβαλλω, προσπεριβαλλω, αμφιβαλλω, περιστεφω, περιτιθημι, επιτιθημι.

Περιτιλλω.
Τὰς βλεφαρίδας σε περιτιλῶ. Ar. Eq. 372.
SYN. Επιτιλλω, κατατιλλω, εκτιλλω, τιλλω.

Περιτιμαω.
Αλλά σε κυδαλιμοι παῖδες περιτιμησουσι. Sibyl. l. 5.
SYN. Περιτιω, τιμαω, ὑπερτιμαω, γεραιρω.

Περιτιμητος.
—Ὡδε δέ κεν περιτίμητος γενοιμην. Hom. A. 65.

Περιτιω. Vid. Περιτιμαω.
Περὶ μέν σε τιον Δαναοὶ ταχυπωλοι. Il. Θ. 167.
Τῷ νύ μοι αλλητον περιτιεται —Ap. 3. 74.

Περιτιταινω.
—Περὶ μεσσῳ χεῖρε τιτηνας. Il. ν. 534.
SYN. Περιτεινω, διατεινω, κατατεινω. συλλαμβανω.

Περιτοξευω.
Περιτοξευσε δ' αν αυτῆ τῆ πατρὸς τις ξυγ[ενεῆς. Ar. A. 712.

Περιτρεπω.
—Περὶ δ' ετραπον ὧραι. Od. κ. 469.
SYN. Περισρεφω, περιαγω. επεισφερω.—επισρεφομαι. ὑποκαμπ[ω.

Περιτρεφω.
—Και σακεεσσι περιτρεφεται Κρυσαλλος. Od. ξ. 477. (al. περισρεφετο)
SYN. Περιπηγνυμι, συνιστημι, παγετοω.

Περιτρεχω, Περιτροχαω.
—Αλλοι δε περιδραμον υἷες Αχαιῶν. Il. χ. 369.
—Πολεες σε περιτροχοωσιν αοιδαί. Call. 4. 28.
SYN. Περιερχομαι, περιπτευω. περιπολεω.

Περιτρεω.
—Λαοὶ δὲ περιτρεσαν αγροιῶται. Il. λ. 675.
SYN. Διατρεω, παρατρεω. περιτρομεω.

Περιτριβὴς,
—Περιτριβέας δέ τε χεῖρας Εισοροων—Ap. 1. 1176.
SYN. Ανατριπ[ος, παρατριπ[ος, συντριβὴς, λισπος.

Περιτριβω
Ως κογχος ἁλμη παντοθεν περιτριβεὶς. Lyc. 790.
SYN. Διατριβω, συντριβω, αποτριβω, κα[ατριβω, καταθραυω.

Περιτριμμα.
Ευρεσιεπὴς, περίτριμμα δικῶν. Ar. N. 446.

Περιτρομεω, Περιτρομεομαι.
Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Od. σ. 77.
SYN. Αμφιτρομεω, περιτρεμω, ὑποτρομεω. περιτρεω.

Περιτροπαδην.
Ηδη δ' ασπετα μῆλα περιτροπαδην εταμοντο. Ap. 2. 143.
EXP. Περιτρεποντες.

Περιτροπαω.
—Περιτροπεων ενιαυτός Il. ζ. 295.
SYN. Ανατρεπω, περιτρεπομαι, περιερχομαι.

Περιτροπὴ.
—Οἱ μὲν ἤμερμν
Μενεσιν ελθειν, εἰ δ' ετεαν περιτροπάς. Sim. 3. 8.
SYN. Περιτροφη, περιφορὰ, συμπεριφορὰ, περιαγωγὴ, περιελασις, περιοδος.

Περίτροχος.
—Εν δε μετωπῳ
Λευκὸν σῆμ' ετετυκτο περίτροχον ηὔτε μηνη. Il. Φ. 455.
SYN. Κυκλοτερὴς, περιφερὴς στρογγύλος.

Περιτρωγω.
—Μοῦνος ἡμᾶς κ περιτρωγει. Ar. V. 594.
SYN. Περιβρωσκω, κατεδομαι, περιεδω, περιφαγεῖν, περικοπτω.

Περιτυμβιος.
Πολλά σοι εκ βλεφαρων εχυθη περιτυμβια φωλῶν
Δακρυα,—Ep. l. 3.

Περιυβριζω.
Τοιαῦτα περιυβριζεν αυτὸς εν μεροι. Ib. 1310.
SYN. Ενυβριζω, εφυβριζω, καθυβριζω, ὑβριζω.

Περιφαινομαι.
Ητ' ορεος κορυφῇ ἑκαθεν περιφαινομενοιὸ. Il. γ. 179.
SYN. Εκφαινομαι, ὑπερφαινομαι.

Περιφανὴς,
Δεξω δε καί σοι τῆνδε περιφαιῆ νοσον. Soph. Aj 66.
SYN. Αμφιφανὴς, διαφανὴς, συμφανὴς, καλαφαιὴς, διαυγὴς, περιαυγὴς, εκδηλος, επισημος, λαμπρὸς, φαιερός. ευγενὴς. περιφαντος.

Περιφανῶς.
Μεμνὸτ' ανδρα περιφανῶς οκιεῖς ιδεῖν; Ib. 81.
SYN. Καταφανῶς, εμφανῶς, επιδηλως, φανερῶς.

Περιφαντος. Vid. Περιφανὴς.
Περιφαντος ανὴρ
Θαιεται παραπληκτῳ χερί. Ib. 228.
Πᾶσιν περιφαντος αιὲι. Ib. 603.

Περιφας.
Η τοι ὁ μὲν Περιφαντα πελωριον εξεναριξεν. Il. ε. 842.
Δημας Περιφαντι εοικὼς
Κηρυκι Ηπυτιδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γεροντι
Κηρυσσων γηραϊκε, φιλα φρεσὶ μηδεα εἰδώς. Ib. ρ 323.

Περιφεγγὴς.
—Περιφεγγέος αμβροτα αιγλης, Orph. L.

Περιφημομαι. Vid Φημομαι.
Οἱη δ' εκ πασεων γεραρὴ περιφησατο πατρὸς
Υψιπυλεια Θοαντος,—Ap. 1. 620.

Περιφερω.
—Τον Αγαμεμνονος
Παῖδ' αγκαλαισι περιφερων,—Eur. Or. 464.
SYN. Περιαγω, περιτρεπω, αναστρεφω, αναφερω, αναγω, αποφερω. δινεω, διαταρτω.

Περιφευγω
—Πολεμον περὶ τόνδε φυγόντες. Il. μ. 322.
SYN. Διαφευγω, αποφευγω, εκφευγω, καταφευγω.

Περιφημος.
Μιλωνός δ' Ηρακλης περιφημον αμυξιν. Orph. 24.
SYN. Ονομαστός.

Περιφητης.
—Ο δ' οἷον επεφνε Μυκηναῖον Περιφητην
Κοπρῆος φιλον υἱόν,—Il. ο. 638.

Περιφθινυθω
Ητοι μὲν οἱ φυλλα περιφθινυθουσιν αφ' ἁλμης. Orph. H.

Περιφιλεω.
—Ον περὶ κῆρι φιλει Ζευς,
Παντοιην φιλοτητα,—Od. ο. 245.
SYN. Φιλεω, ὑπερφιλεω.

Περιφλευω
Τους δε ζωντας περιφλευει. Ar. N 395. (al. περιφλυει)
SYN. Περιφλεγω, περικαιω.

Περιφοβος.
Περιφοβόν μ' εχει ταρβος ετητυμως. Aesc. Suppl 744.
SYN. Επιφοβος, καταφοβός, ὑπερφοβος, εριταρβὴς, ταρβαλέος, περιδεὴς. επιδεὴς, καταδεὴς. περιθαμβὴς, φοβερὸς, δεματοεις πῶξ, πτοιαλέος, δεικλός.

Περιφοιβαζω, Περιφοιβαω. Vid Φοιβαζω.
—Πιὸεν περὶ δερμα γεροντος
Παντῇ φοιβησαντες,—Ap. 2. 302.

Περιφοιτος.
Μισῶ και περιφοιτον ερωμενον,—Call. Ep. 1.

Περιφορητος.
Ο περιφορητος Αρτεμων, Anac. 62. 2.
SYN. Περιακτος, πολυτροπὸς, ευπεριαγωγος, ευστροφος.

Περιφραδεως.
Ωπησάν τε περιφραδεως,—Il. α. 466.
SYN. Εμπειρως, εντεχνως, επισαμενως.

Περιφραδὴς.
—Και σῆμα περιφραδὲς αλλό τι ειπω. Od. Φ. 73.
SYN. Εμπειρος, ασεῖος, ευφυὴς, δαημων, φραδμων —αριδηλος.

Περιφραζω, Περιφραζομαι.
—Ημεῖς οἵδε περιφραζωμεθα παντες
Νοσον, ὁπως ελθησι'—Od. α 76.
SYN Περιλεγω, γλωσσοστροφεω.—περισκεπτομαι, περιφρονεω.

Περιφρονεω.
Αεροβατῶ και περιφρονῶ τον ἠλιον. Ar. N. 225.
SYN. Καταφρονεω, ὑπερφρονεω, περιοραω, ὑπεροπτομαι, περιεργαζομαι, διασκεπτομαι, περισκεπτομαι. περισωφρονεω, αναζητεω. καλασκοπεω.

Περιφρων.
Κερη Ικαριοιο περιφρων Πηνελοπεια. Od. α. 329.
SYN. Περισσοφρων, εχεφρων, πολυφρων, σωφρων, συνετός.

Περιφυμι, Περιφυω.
Κῦσαι και περιφῦναι ἐὸν πατέρα,—Ib. ω. 235.
Κἀτα ψυγεισῃ περιεφῦσαν περσικαί. Ar. N. 151.
SYN. Επιφυω, προσφυομαι, συμφυομαι, περιπλεκομαι.

Περιφυσητος,
Και Κριτυλλαν περιφυσητω. Ar. L. 323.

Περιφυτευω.
—Περὶ δε πελειας εφυτευσαν, Il. ζ. 419.
SYN. Παραφυτευω, καταφυτευω, φυτευω, επισπειρω, κατασπειρω, παρασπειρω.

Περιχαρὴς.
—Περιχαρὴς δ' ανεπαλμην. Soph. Aj. 702.
SYN. Περιγηθὴς, επιχαρὴς, περιτερπνος.

Περιχεῦμα. Περιχυμα.
—Ω περιχεῦμα φαεινῳ κασσιτεροιο,
Αμφιδεδιηται—Il. ψ. 561. sch.

Περιχευω, Περιχευομαι, Περιχεω.
—Οφρα βοὸς χρυσὸν κερασιν περιχευη. Od. γ. 426.
Ως δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχευεται αργυρῳ ανηρ. Ib. ζ. 232.
—Περὶ δ' πεπλυν εχευε. Il. ε. 776.
SYN. Περιχυμι, περιχυω, εκχυω, περικλυζω

Περιχθων.
Γελασσε δε πᾶσα περιχθων
Χαλκῆ ὑπὸ σεροπῆς,—Il. τ. 362.

Περιχορευω.
Εκεισε και το δεῦρο περιχορευσα,—Eur. Ph. 327.
SYN. Περιορχεομαι, περισκιρταω.

Περιχρεμπὴς.
Περιχρεμπὰ βρυαζεις, Aesc. Supp. 885.

Περιψαω
Τα βλεφαρα περιεψησεν,—Ar. Pl. 730.
SYN. Αναψαω, καταψαω, επιτριβω. εκμασσω, περικαταμασσω.

Περιωδυνος.
—Τις αν εν ταχει, μη περιωδυνος, Aesc. Ag. 1457.

SYN. Βαρυωδυνος, πολυωδυνος, εριωδυνος.

Περιωπη.
—Ταχα εισομαι ες περιωπὴν. Il. ξ. 8.
SYN. Ακρωρεια.—φρουτις, περισκεψις.—περιοψις.
EPITH. Ευορμος.

Περιωπὴς,
—Διφυῆ περιωπέα κυδρὸν Ερωτα, Orph. 14.

Περιωσιος, Περιωσιον, Adv.
Ουτέ σε νεικεω περιωσιον.—Il. δ. 359.
SYN. Περισσός.—περισσῶς, αγαν. παρὰ το προσῆκον.

Περκα, Περκὶς.
—Ιερὸν ιχθὺν Η περκας—Call. Fr.
Και λαβρε περκης δελεαρπαγος—Ep. I. 3.
Περκη τ' ανθεσιχρως;—Ath. 4.

Περκαζω.
—Αρτι γενεια Περκαζων,—Ib. 5. 76.
SYN. Μελαινομαι.—εμποικιλλω. μελανιζω, πεπαινομαι. πετομαι.

Περκνὸς.
Ευτ' αν λαβραζων περκνὸς,—Lyc 260.
SYN. Μελας, κελαινὸς, περκὸς. ποικίλος.

Περκνὸς.
Αυτίκα δ' αιετὸν ἦκε τελειοτατον πετεηνῶν
Μορφνον, θηρητῆρ', ὃν και περκνὸν καλεεσιν. Il. ω. 316.

Περκωσιος.
Υιε δυω Μεροπος Περκωσιε, ὃς περὶ παντων
Ηιδεε μαντοσυνας.—Il. λ. 329.

Περνημι, Περναμαι, Περναω.
—Και περιας νησων επὶ τηλεδαπαων. Il. χ. 45.
Αλλας μεν γαρ παῖδας εμὰς ποδας ωκὺς Αχιλλεὺς
Περνασχ', ὅντιν' ἑλεσκε,—Il. ω. 752.
SYN. Περαω, πιπρασκω, απεμπολεω.

Περονάω.
Δερὶ μεσον περονησε τυχών.—Il. ν. 307.
SYN. Διαπεροναω. εμπεροναω. καταπερονάω. εμπορπαω. πορπαζω, πορπακιζω, διατερᾶω. διερχομαι, διατρεω. καθηλοω.

Περονη, Περονὶς
—Εν δ' αρ εσαν περοναι δυοκαιδεκα, πᾶσαι
Χρυσεαι, λησιν εὐγναμπτοις αραρυῖαι. Od. σ. 292.
—Ωι χρυσηλατος
Πρὸκειτο μασῶι περονὶς.—Soph Tr. 942.
SYN. Πορπη, επιποσπιμα, ενετή.
EPITH. Ευγναμπτος, ισχαλεα, θυοεσσα, χρυσηλατος, φαεινή.

Περονῆτις.
Ουδέ μοι αμπεχοναι περονητιδες—Ep. I. 3.

Περονημα.
—Θεῶν περονάματα φάσεις. Theoc. 15. 79.
Περονητρίς.
—Και ταν περονητρίδα λαζεῦ. Ib. 21.
Περρα.
Σκια καλυψει περραν,—Lyc. 1428. (al. πετρον.)
SYN. Ηλιος.
Περροχος.
Περροχος ἁς ὅτ' ασιδὸς ο Λεσβιος, αλλοδαποισιν. Sapph. 16.
SYN. Υπειροχος, εξεχων.
Περσαι.
Ει δέ σε και Περσας ιδεειν γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ·
Χρυσεα τοι κεινων μεν επὶ χροῒ τευχεα φωτων,
Χρυσεα δ' αὖθ' ἱπποισιν επι σ[ο]ματεσσι χαλινα,
Χρυσῷ δ' αμφι πόδεσσιν εκοσμησαν[ι] πεδιλα·—
Μῆνοι γάρ τ' Ασιης βασιλευτατον εθνος εχουσι·
κ. λ. Dion. 1060.
EPITH. Ιππομαχοι, πυργοδαΐκται, πυρσολατραι, τοξοφόροι, φονιοι, φαρμακτῆρες.
PHR. Δυσπολεμων δὴ γενος Περσων.
Περσων των μεγαλαυχων
Και πολυανδρων σ[τ]ρατιαν. Aesc.
Τοιονδ' ανθος Περσίδος αιας οιχεται ανδρῶν,
Ους πέρι πᾶσα χθὼν Ασιῆτις
Θρεψασα, πυθῷ σ[τ]ενεται μαλερῷ. Aesc.
Περσεὺς.
Περσεως τε εν φρενὶ
Καρδιαν σχεθων, Aesc. Ch. 831.
Η τεκε Περσα παντων αριδεικετον ανδρῶν. Il. ξ. 320.
EPITH. Αντιθεος, ισοθεος, αρχεγονος, κρατερόφρων, δρεπανηφόρος, ευρυμεδων, λαιμοτόμος, χρυσαυρος, ταχυγενος, εὐπλεκτος, ωκυπεδίλος, ωκυπέτης Γοργοφόνος, Δαναΐδης
PHR. Ζηνὸς χρυσειοις παῖς κλυτος—Opp.
Ουρανιης βλασημα γονῆς, κορυθαιολε Περσευ. Hes.
Τον χρυσοπατρον μορφνον,—
Τον πτατηργον αρσεν' αρευλοπτερον.
Καμπηροκλεπτης τριπλανὴς ποδηγιας. Lyc.
—Πτερόεις τα πεδιλα. Ep.
Περσεα λαιμοτομον ὑπερ αλος
Ποτανοισι πεδίλοισι,—Eur.
Περσεπολις.
Εξιθ' Αθαναία περσεπολι,—Call. 5. 43.
Περσεφασσα, Περσεφονεια, Περσεφονη. Vid. Φερσεφονη.
—Ων αριθμὸν εν νεκροῖς
Πλεῖον δεδεκται Περσεφασσ' ολωλοτων. Soph. An. 906.
Αυτὰρ επεὶ ψυχας μεν απεσχεδασ' αλλυδις αλλη
Αγνὴ Περσεφονεια γυναικῶν θηλυτεραων, Od. λ. 385.
Η τεκε Περσεφονην λευκωλενον, ἣν Αϊδωνεὺς
Ηρπασεν ἧς παρὰ μητρός—Hes. θ. 913.
EPITH. Ανυμφευτος, αθηητος, αγελαστος, αγαυὴ, αγνὴ, αρρητος, βριμὼ, οβριμὼ, ερατὴ, επαινὴ, ευδυνατος, λευκιππος, μελιτωδὴς, μεγαλωνυμος, μελαμπεπλος, μελανοπτερος, κροκοπεπλος, νυχαυγὴς, νεκυοσσόος, μανιωδὴς, περικαλλὴς, καλλιπαις, καλλιπλοκαμος, κυανῶπις, σκοτοεσσα, χθονια.
PHR. Λευκιππος θαγατηρ Δαματρος. Pind.
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονιην, ενεροισιν ανασσαν. Apoll.
Λεπτυνιν ε τρομευσαν, κδαιαν θεόν. Lyc.
Εινοδια θυγατερ Δαματρος, ά τῶν
Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις,
Και μεθαμεριων,—Αρρητος κυρα. Eur.
Πλειτωνος πολυτιμε δαμαρ, κεδνὴ, βιοδωτὶ·
Η κατεχεις αϊδαο πυλης ὑπὸ κευθεα γαιης,
Πραξιδικη, ερατοπλοκαμε, Διὸς θαλος ἀγνόν·
Ευμενιδων γενετειρα, ὑποχθονιων βασιλεια.
Μῆτερ εριβρεμετε πολυμορφε Ευβουλῆος,
Ωρῶν συμπλεκτειρα, φαεσφορε, αγλαομορφε·
Σεμνὴ παντοκρατειρα κορη, καρποῖσι βρυουσα,
Ευφερβὴς, κεροεσσα, μονὴ θνητοῖσι πολεινὴ,
Ειαρινὴ, λειμωνιάσιν χαιρουσα πνοῆσι,
Ιερὸν εκφαινουσα δεμας βλασοῖς χροοκαρποις,
Αρπαγιμαΐα λεχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.
Ζωὴ και θανατος μιχη θνητοῖς πολυμοχθοις
Φερσιφονεια, φερεις γαρ αει, και παντα φονευεις. Orph.
Περση.
Μητρος τ' εκ Περσης, τὴν Ωκεανὸς τεκε παιδα. Od. κ. 139.
Περσηϊαδης.
—Σθενελε Περσηϊαδαο. Il. τ. 116.
Περσηϊος.
Περσηϊον αἷμα. Theoc. 24. 72.
Περσηϊς.
Περσηΐς τ', Ιανειρά τε—Hes. θ. 356.
Περσὴς (Vid. Περσαι)
Περσὶς, Περσίδες.
Περσίδες δ' ακροπενθεῖς. Aesc. Pers. 135.
EPITH Βαθυζωνος.
Αι δ' αβρογοοι Περσίδες, ανδρων
Ποθεουσαι ιδεειν αρτιζυγιαν, κ λ. Aesc. ib. 541.
Περσὶς.
Μη μετρειν σχοινῳ Περσίδι την σοφιην. Call. Fr.
Περσὶς (εἶδος ἱματιου.)
Οι μεν καλεῦσι Περσίδ', οἱ δε καυνακην. Ar. V. 1132.

Περσικαὶ,

Περσικαὶ, (Vid: περιφυω.) Περσικα τά. (εἶδος ὑποδήματος.)
Ου προς τον οροφον ανατενῶ τα περσικά. Ib. L. 229.
Περσικος ορνις.
Ωσε καλεῖται Περσικος ορνις,—Ib. Av. 485.
SYN. Μῆδος ορνις. αλεκτωρ.
Περσοδιωκ]ης.
Μιλτιαδε σ]ησαντος ὁμασπιδα περσοδιωκ]ην. Ep. l. 4.
Περσονομεομαι.
Ουκ ετι Περσονομεῦνται, Aesc. Pers. 587.
Περσονομος.
Και περσονομε τιμης μεγαλης, Ib. 922.
Περυσι, Περυσινός.
—Διὰ την περυσι κωμωδιαν. Ar. A. 377.
—Το τριβλιον
Το περυσινὸν τεθνηκέ μοι. Ib. R. 1015.
Πεσημα, Πεσος.
Εκβλητον, η πεσημα φοινικ δορός; Eur. Hec. 697.
Ιδε θεασαι τάδε τεκνων πεσηματα. Ib. Herc. F. 1131.
Πεσεα δ'αϊα αυτιχ' αιμαξετον. Ib. Ph. 1318.
SYN. Πτῶμα. π]ῶσις. νεκρός.
Πεσσος.
Πεσσὸς προσελθών.—Ib. M. 68.
SYN. Κυβος. φῖρος. κροκαλη.
Πεσσονομεω.
—Τάδε πεσσονομῶν. Aesc. Supp. 13.
EXP. Ὑπὸ τετων λογιζομενος.
Πεσσω, Πετ]ω. Vid. Πεπ]ω.
—Αλλ' επὶ νηυσὶ χολον θυμαλγεα πεσσει. Il. δ. 513.
—Ὡς τις τετων γε βελος και οικοθι πεσσῃ. Ib. δ. 513.
Πεταζω, Πεταω.
—Ο δ' ἑζετο χεῖρε πεταασσας, Il φ. 115.
—Ανα δ' ἱσία λευκ' επετασσεν. Od δ. 783.
SYN. Πετανυμι, εκπετανυμι, αναπετανυω, παρατεινω. ανεχω ἁπλοω
Πετασμα.
Δμωαὶ, τι μελλεθ', αἷς επεσαλται τελος
Πεδον κελευθε σ]ρωνυναι πετασμασιν; Aesc. Ag. 917.
SYN. Καταπετασμα, σ]ρῶμα καλυμμα.
Πετελον, Poet. Πετηλον.
Δενδρεων εν πεταλοισι καθεζομενη πυκινοισιν. Od. τ. 520.
—Πολλὰ δ' εραζε
Λεμωνων εαροτροφεων πιπ]εσκε πετηλα. Mosc. 2. 67.

SYN. Φυλλον, ακρεμων, οραμνος, λεπις, ελασμα, ελασμός.
EPITH. Απαλὸν, αρτιφυτον, ἁβρὸν, αυχηρὸν. αρραγὲς, αυτοφυτον, γλαυκὸν, δροσερὸν, δαφναῖον, κρηνεον, ευϊον, θαρινὸν, κορωνιοων, μυρριζον, οινοτόκον, πριονωδης, πολυσαφυλον, πολυγναμπ]ον, ὑψικομον, φιλακριτον, φιλοσαφυλον, χλοερὸν, χλωρὸν.
Πετασος.
—Καλλιτελης εκρεμασεν πετασον, Ep. Suid.
SYN. Πῖλος. σκιαδιον.
Πεταυρον.
Ο δ' εκ πεταυρε κλαγγὴν εἶπε βοησας. Suid.
SYN. Παγὶς, σανὶς. καμαξ. πετευρον.
Πετεηνὸς, Πετεινὸς, Πετεηγός.
—Οισί τε τεκνα
Αγρόται εξειλοντο παρος πετεηνα γενεσθαι. Od. π. 217.
—Και π]ερυγεσσιν αειρομαι, ὡσε πετεηνὸν, Theog. 1093.
Ως' ορνιθων πετεηνῶν εθνεα πολλά. Il. β. 459.
—Αιετον—οξυτατον—ὑπερανιων πετεηνῶν. Ib. ρ. 675.
SYN. Ορνις. π]ερυξ, π]ηνὸς, πετεινὸς, ποτητὸς, ποτηνὸς. π]ερωτός.
Πεδναμενος τε νεφεσσιν ὑπ' ηνεμοεντι πετηται, Maneth.
Πετευρον.
—Επ' αιθαλοεντι πετευρῳ. Theoc. 13. 13.
SYN. Σανιδιον, δοκος, σχιδαξ. ερεμιμον ξυλον.
Πετευρισ]ὴρ.
Αιθροβατας, πηκτοισι πετευρισ]ῆρας εν εργοις. Man. 4. 278.
Πετεως.
Ω ὑε Πετεῶο διοτρεφεος βασιλῆος. Il. δ. 338.
Πετομαι.
—Τοὶ δ' επετοντο θοὰς επὶ νῆας Αχαιῶν. Il. κ. 514.
SYN. Πεταμαι, πετασμαι, ἱπ]αμαι. φερομαι. τρεχω.
Πετοσιρις.
Ου γαρ τις τοιης σοφιης επεμπασατο κῦδος,
Η μετος Πετοσιρις,—Man 5. 10.
Πετρα.
Πετρη τ' Ωλενιη.—Il. ε. 617.
SYN. Πετρος λιθος.
EPITH. Αιγιλιῆ, αναιδὴς, ἀοικητος, αρρηκτος, αρραγὴς, ανηρὰ, ατεραμνος, ακροτομος, αδωμητος, ακλαια, αντιπυργος, ἁλιμυρὴς, ἁλιβρόχος, ἁλικλυστος, αυτορεφος, αφοιτητος, αθηητος, αεκλιπεσσα, αγχιτεφὴς, ἁλιγενεων,

γαιων, ακροφαλπριωσα, δλιψας, κοιλας, κυκλας, λωσα, βαθυπλυτος, γλαφυρα, ηλιβατος, επηρεφης, ευπαγης, κακοξεινος, κοιλη, περια, μελισαγης, ευκρηνος, ευτρητος, περοεδνης, μελαιοκαρδιος, οκριοεσσα, περιμηκης, προβλης, πλαγιτη, παιπαλοεσσα, πολυηχης, παλυκνισσος, περιτροχος, πυριβαλπης, σιφελη, σιγερα, σλεγανη, σιμβλης, υψιλη, βαθεα, ύψιλοκρημνος, ύψικρημνος, φιλεινος, πρωθελυμνος, ριξηνωρ, ταμεσιχρως, λεπρας, λισσας, ρωγας, φωλας, ερημας, Λυδη, Σερηνίς.

Πετρακης.
Χρη δε και ευπεταλον πετρακεα λαϊαν εχοντας
Αρασθαι παρα βωμον εναιρομενης εκατομβης. Orph. L.

Πετραῖος, Πετρινος, Πετρηεις, Πετρηρης, Πετρωδης, Πετρηρεφης.
Εν ταφω πετραιω, Soph. El. 152.
Πετρινης κοιτης. Ib. Ph. 161.
—Και Αυλίδα πετρηεσσαν. Il. β. 496.
—Τάσδε πετρηρεῖς σλεγας. Soph. Ph. 1294.
Πετρωδει καταφρακτος εν δεσμῷ. Ib. An. 970.
—Και πετρηρεφῆ
Αυτοκλιτ' αντρα,—Aesc. Pr. 300.
SYN. Λιθινος, ὑπολιθος.

Πετρορριζης.
Δελφῶν δ' ανακτες ὥρισαν πετρορριφῆ
Θανειν εμὴν δεσποιναν—Eur. I. 1222.

Πετρορυτος. Vid. Νυμφαι.

Πετρος.
—Ετερωσε δε λαζετο πετρον
Μαρμαρον, οκριοεντα,—Il. π. 734.
SYN. Λαας, λιθος, χερμα. πετρα.
EPITH. Αναιδὴς, μυλοειδὴς, δακρυοεις, θανατηφορος, ολοοτροχος, πολιος, ακοντισις, μασοδομος, ταινυπλευρος. ευσοχος, περιτμὴς.

Πετρος (Σιμων)
—Φατο μῦθον αναξ πειθημονι Πετρῳ. Nonn. 5.
EPITH. Κλεινὸς, οικτρὸς, ακυθρωπος, θρασὺς. λινοπλόκος, δεξιὸς.
PHR. Ανδρομεης αγελης αλιευς.—σοφιης πλεθων.—
Υγροπαρε Σιμωνος αδελφεὸς ιχθοβολησε. Nonn.

Πετροτομος.
Χιονεην με λιθον παλιναιξεος εκ περιωπῆς
Λαοτυπος τμηξας πετροτομοις ακισι, Ep. l. 4:

Πετροφυὴς. Vid. Πολυπους.

Πετρω
Εφ' οἷς δ' απειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρή. Eur. Or. 547.
SYN. Καταπετρω. καταλευω.

Πετρωμα.
Θανειν ὑπ' ασῶν λυσιμω πετρωματι. Ib. 442.

SYN. Λιθασμὸς, λιθοβολια.

Πευθομαι. Vid. Πυνθανομαι.
—Ἑταρες προϊην πευθεσθαι ιόντας. Od. ι. 88.

Πευθω
Πευθώ τιν' ἡμῖν—νεαν φερει. Aesc. S. T. 376.
SYN. Αγγελια.

Πευκαλιμος,
—Τάδε νδε' ενι φρεσι πευκαλιμησι. Il. Ψ. 366.
SYN. Φρονιμος, σωφρων, συνετὸς, πυκνὸς. πικρὸς, δριμύς.

Πευκεδανος.
—Πτολεμοιο μεγα σθομα πευκεδανοῖο. Il. κ. 8.
SYN. Ολεθριος.

Πευκη.
—Πολλας δέ τε πευκας. Il. λ. 494.
Πυρσωθη φλογα πευκας, Eur. B. 146.
SYN. Πιτυς.—λαμπας.
EPITH. Αξαλεα, αιθαλοεσσα, πυροεσσα, πιων, ύψιλη, χρυση, Διασωδης, ορεσιας, Βακχιὰς, Δελφίς.
Πευκαι ακαρποι εασιν, αειθηλεῖς περ εουσαι. Pol.

Πευκινεος, Πευκινος.
Πευκαενθ' Ηφαιστον—Soph. An. 125.
Και πευκινης λαβόντα λαμπάδος σελας. Ib. Tr. 1214.
SYN. Πετυΐνος.

Πεφναῖος.
Τρηρωνος εις ἁρπαγμα πεφναιας κυνός. Lyc. 86.
SYN. Ολεθριος.

Πεφνω.
Πηδαῖον δ' αρ' επεφνε Μεγης.—Il. ε. 69.
SYN. Αναιρεω, φονευω, κτεινω.

Πεφυκω. Vid. Φυω.
—Και χῆρες ακληροι
Εξ ωμῳ επεφυκον επὶ σιβαροῖσι μελεσσιν. Hes. α. 76.

Π Η

Πη.
Η πῆ με πορτιρω πολιων—αξεις; Il. γ. 400.
SYN. Η, ὁπη, πῶς, πε.

Πηγαῖος.
Πυλῶν παροιθεν δ' ηχ ὁρῶ
Πηγαῖον—χερνιβ' επὶ φθιτῶν πυλαις. Eur. Alc. 97.
SYN. Κρηναῖος.

Πηγαιον.
Ουδ' εν σελινῳ πῶ 'σιν, ουδ' εν πηγαιῳ. Ar. V. 478.

SYN.

SYN. Ρυτη. φαικανον.

Πηγαζω.
Πηγαζει το διαυγες εν ομμασι'—Ep. l. 4.
SYN. Βλυζω, υποβλυζω. αναβλυζω.

Πηγας.
—Και πηγαδας, αιτ' επι γαιαν
Πνευσαντος Βορεαο, δυσιλεγεες τελεθουσιν. Hes. ε. 503.
SYN. Πηγυλις, κρυμος.—παγετος, ερινη.

Πηγασος.
—Και Πηγασος ιππος. Ib. Θ. 281.
Ουδε τοσον πετοιτο ταχυπτερος περα τερμων
Πηγασος υψιποτητος, οσον—Nonn. l. 37.
EPITH. Ταχυπτερος.
PHR. Περιναιος πωλος. Eur.
Ιερος, πτεροεις ιππος. Arat.
—Τας οφιωδεος υδν Γοργονος—Pind.
Οιος αερσιποτητος αλημονι συνδρομος αυρη,
Πηγασος ωκυπετης απεσεισατο Βελλεροφοντην. Nonn.

Πηγασιος. Πηγασις.
Ω Πηγασιον μοι φησι γενναιον πτερον. Ar. Pa. 75.
Πηγασιδος κρηνης νεκταρεων λιβαδων. Ep. l. 1.

Πηγεσιμαλλος.
—Αρνειω—πηγεσιμαλλω. Il. γ. 197.
SYN. Βαθυμαλλος, δασυμαλλος. ευπαγης, ευτραφης.

Πηγη.
—Ενθα δε πηγαι
Δοιαι αναϊσσουσι Σκαμανδρου διιπετεος. Ib. χ. 147.
SYN. Κρηνη, πιδαξ. λιβας, ροη, νᾶμα.—ριζα, αρχη.
EPITH. Αλιμυρης, αγαθορρυτος, αενναος, ακηρασιος, βαθυκολπος, θολερα, θεοδεγμων, γλυκερα. διαυγης, ευδροσος. οινας, λιβας. καθαιρα, νεορρυτος, καλλιρροος, περικαλλης, καλλιχορος, ερεσσα, ορεσσιχυτος, υδροτοκος, φυσιζοος. Κασαλις.
Αμφι δ' αρ' αγνειων υδατροφεων ην αλσος
Παντοσε κυκλοτερες, κατα δε ψυχρον ρεεν υδωρ.
Υψοθεν εκ πετρης,—Hom.
Υγρον υδωρ ναεταις αγχιπολοις εβλυε πηγη.
Πηγης ενδομυχοιο παλιμευες εμπεδον υδωρ.
Πηγης αγχιπεφοιτο ρεεν πανδημιον υδωρ. Nonn.
—Κελαρυζον εϋκρηνα δια πετρης,
Νᾶμα Βορειαης ψυχροτερον νιφαδος.
Αενναον καθαρηντε παρερχομενοισιν οδιταις
Πηγην αμβλυζει γιγνομενοισι ναπη. Ep.
Ευρεν αενναον κρανον υπο λισσαδι πετρη
Υδατι πεπληθυιαν ακηρατῳ· αι δ' υπερνεφθεν
Αλλαι χρυσαλλω ηδ' αργυρω ινδαλλοντο,
Εκ βυθου.—κ. λ. Theoc. 22.

Ηες ασβεσις πηγα. Synes.
—Λευκαα χευματα πηγων. Sibyl.
—Παγαι δακρυων. Soph.
Παγαν αμβροσιων επεων. Pind.

Πηγνυμι, Πηγνυω, Πησσω.
—Πηξαι τ' επι τυμβῳ ερετμον. Od. λ. 77.
Αλλα μεν εν χροϊ πηγνυτ' αριηθεων αιζηων. Il. ο. 315.
SYN. Διαπηγνυμι. εκπηγνυω, κατατηγνυμι, συμπηγνυω, παραπηγνυμι, κατασκευαζω, καταπηγω. χρυσαλλεμαι.

Πηγοερυτος.
Και χθονιοι γαιης πηγοερυτοι ικμαδες αγναι. Orph. H.

Πηγος
—Δωδεκα δ' ιππους
Πηγες, αθλοφορους.—Il. ι. 124.
SYN. Ευπαγης, ευτραφης, γενναιος. μελας.

Πηγυλις.
—Νυξ—πηγυλις,—Od. ξ. 472.
—Ενθεν αϋτμη
Πηγυλις ακρυοεντος αναπνευσα μυχοιο
Συννεχες, αργινοεσσαν αει περιτετροφε παχνην. Ap. 2. 739.
SYN. Πηγας.—παγετωδης, ψυχρα.

Πιδαιος.
Πιδαιον δ' αρ επεφνε Μεγης Αντηνορος υδν
Ος ρα νοθος μεν ειην, τυκα δ' ετρεφε δια Θεανω
Ισα φιλοισι τεκεσσι, χαριζομενη πορσει ῳ. Il. ε. 69.

Πιδαλιον.
Πιδαλιον μετα χερσι θεσπις τιθες εχοντα. Od. γ. 281.
Γυνη δε χρηστη πιδαλιον εσ' οικιας. Sent.
SYN. Οιαξ, οιακισμα.—αυχην.
EPITH. Ευξοον, ευναιον.

Πιδασος.
— Αισηπον και Πιδασον, ες ποτε νυμφη
Νηις Αβαρβαρεη τεκ' αμυμονι Βουκολιωνι. Il. ζ. 21.

Πιδασος
Εν δε παρηορησιν αμυμονα Πιδασον ιεν. Ib. π. 152.

Πιδασος.
Ναιε δε Σατνιοεις τος ευρειαο κατ' οχθας
Πιδασον αιπεινην.—Ib ζ. 35
EPITH. Αμπελοεσσα, αιπεσσα.

Πιδαω.
—Ο δ' υψοσε ποσσιν επιδα. Il. φ. 269.
SYN. Αλλομαι, σκιρταω, ορχεομαι. εξορμαω. υπερπηδαω.
Τις ο κραιπνῳ ποδι πιδη-
ματος ευπετεος αναϊσσων; Aes.

Πηδημα.
Συνασφαδασῳ και ταχει πηδηματι. Soph. Aj. 844.
SYN. Αλμα, σκιρτημα, πηδησις.
Πηδινος.
—Μεγα δ' εβραχε πηδινος αξων —E. M.
Πηδον.
—Αναρριπλην ἁλα πηδῷ. Od. η. 328.
SYN. Κωπη.
Πηθω. (inus.) Vid Πασχω.
—Μη πισας μογῆς. Aesc. Ag. 1633.
Πηκλη.—Πηκλαι.—Πηκλα τα.
Λευκοτερα πακτας ποτιδεῦν,—Theoc. 11. 20.
—Δικλυα, πηκλας, Ar. Av. 528.
Κλεῖς πηκλα δωματων Ib. A. 478.
SYN. Τροφαλις, τυρος, γαλα.—παγαι.—θυρα.
Πηκλις.
—Κηγὼν πακλιδ' αειραμενος. Theoc. Ep. 5. 2.
—Η θερεν τας πηκλιδας. Ar. Th. 1230.
SYN. Κτεις. συριγξ. πανδειριον, οργανον.
EPITH. Καλη, λιγυπηχης, νυμφοκομος, φυκνα.
Την κελαδεινην
Πηκλιδα μεσοπολοις χερσιν επιρεθισα. Ep.
Νυν δ' ἁδρῶς ερεσσαν
Ψαλλω πηκλιδα.—Anac.
Πηκλος.
Ελκομεναι νειοῖο βαθειης πηκλον αροτρον. Il. κ. 353.
SYN. Ευπηκλος, ευπαγης, συμπηκλος, συνεσώς.
Πηλαμις.
Ενθ' η παροικος πηλαμις χειμαζεται. Ath. 7.
Πηλεγων.
Ος τεκε Πηλεγονα κλυτον εγχεϊ—Il. φ. 159.
Πηλειδης, Πηλειων, Πηληϊαδης, Πηληιος.
Τοῖσι δε Πηλειδης ασπετον εξηρχε γοοιο. Il. σ. 316.
—Ξανθῆς δε κομης ἑλε Πηλειωνα. Ib. α. 197.
—Πηληϊαδεω Αχιλληος. Ib. ι.
—Νοσησαντα δομον Πηληϊον εισω. Ib. σ. 60.
Πηλευς.
Πηλεῖ, ὁς περι κῆρι φιλος γενετ' αθανατοισι. Il. ω. 61.
Πηλῖος πολιεθρον επωνυμον ανδρες εχουσι
Εξοχα ναυτιλιης δεδαημένοι —Dion. 261.
EPITH. Αμυμων, αντιθεος, ευσθενης, ἱπποτης,
—Γερων ἱππηλατα Πηλευς
Εσθλος Μυρμιδονων βελιφορος,—Hom.
Πηλεα τ' Αιακιδην, Αιγινης αγλαὸν υἱὸν,
Ὁς Δολοπεσσιν ανασσεν ενι Φθιη εριβωλῳ. Orph.
Πηλεως ἡρωος, ευδαιμονος γαμβρὸν Θεῶν. Pind.
Πηληξ. Vid. Κορυς.
—Καρη πηληκι βαρυνθέν. Il. Θ. 308.
EPITH. Αγναμπτος, βριαρὴ, ευλοφος, περισσολοφος, λοφοεσσα, ἱπποκομος, τετραφαλος, χαλκοβαρὴς, φαεινὴ.
—Αμφὶ δε καλὴ
Τετραφαλος φοινικι λοφῳ απελαμπετο πηληξ. Apoll.
Πηλιας
Πηλιάδα μέλιην, την πατρὶ φιλῳ τορε Χειρων
Πηλιε εκ κορυφῆς,—Il. π. 143.
—Πηλιάδας δε παρεξημενον εριπνας. Ap. 1. 581.
Πηλιον.
—Και Πηλιον ειροσίφυλλον. Il. 6. 757.
EPITH. Αιπεινὸν, νιφοεν, ὑλοεν, ὑψικαρηνον.
Πηλιον ὦ Φιλυρης νυμφηϊον—Call.
Πηλοβατης
Πηλοβατης δ' εσιδων, Hom. B. 234.
Πηλοδομος.
Πηλοδομοις τοιχοις—Ep. l. 4.
Πηλοδομεω.
—Και φιλοτεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδὼν
Χελεσι καρφιτην πηλοδομεῖ θαλαμον. Ep. l. 1.
Καρφεσι κολλητον πηξαμενη θαλαμον. Ib.
Πηλος
—Πηλῷ δρακα ριψεν επ' αυτον. Ib.
EXP. Ἡ βεβρεγμενη γῆ.—οἶνος.
EPITH. Αλεξικακος, ευρωεις, ευωδης, ιλυσεις, ικμαλεος, ξανθοχρως, ομματεργατης, ψαμαθωδης.
Πηλογονος.
Πηλογονων ελατηρα,—Call. 3. 3.
SYN. Γηγενης (πηλαγονων. E M.)
Πηλοποιεω.
Τῷ πᾶσαν ἁλμὴ πηλοποιεῦντι χθονα. Lyc 473.
Πηλοφορεω.
Ωσπερ πηλοφορεῦντες. Ar. Ecc. 310.
EXP. Πηλοφόροι μισθωτοί. χειρστεχναι.
Πηλοχυτος.
Εκγονα πηλοχυτοις ξενοδοκεῖ θαλαμοις. Ep. l. 1.
Πηλυγὶς.
Πηλυγὶς οκρυοεντος αναπνευσα μυχοιο. E. M.
EXP. Η εκ τε κρυος πῦξις.
Πῆμα.
Πατρί τε σῷ μεγα πῆμα,—Il. γ. 50.
SYN. Βλαβὴ, συμφορα, δυσυχια, ολεθρος, πημονὴ.
EPITH. Αυθαιρετον, ασχετον, αινὸν, αλεγεινὸν, αεικὲς, απροσοισον, ααστετὸν, αργαλέον,

λέον, ἀδευκὲς, ἀελπτον, ἀϊδηλον, ἀμπρὰν, βραδὺ, βαρὺ, δαφοινὸν, δυσιμερον, θαλασσιον, δυμοβόρον, θεηλατον, νοσαλέον, καινοπαθὲς, λοιγιον, ολοὸν, πολυσονον, πολυπενθὲς, παλιγκοτον, παλιτραπελον, πολυαλγὲς, μεγαλοσθενον, δυσθεατον, δυσιτον, χαλεπόν.

Πιμαινω.
Πιμαινει Τρῶάς τε και Εκτορα.—Il. ο. 42.
SYN. Καταπιμαινω, βλαπτω, κακοω.

Πιμονη, Πιμοσυνη. Vid. Πῖμα.
Εμοι χρὴν πιμοναν γενεσθαι. Eur. Hec. 629.
—Μητε πολιτῶν επὶ πημοσυνας. Ib. Fr.

Πινειὸς.
Ος ρ' εν Πινειὸν προϊει καλλιρροον ὕδωρ. Il. β. 753.
Πινειὸς μισγων ξυνὸν ῥοον εις ἁλα πεμπει. Orph.
Θεσσαλιην χωρην απολεῖ ποταμος βαθυδινης
Πινειὸς βαθυρης—Sibyl.
Πινειὸς ὁ καλλιδινας. Eur.
SYN. Η κατὰ Πινειὸς καλα τεμπεα,—Theoc.

Πινελεως.
Πινελεω δε μαλιστα δαΐῤῥουι θυμὸν ορινεν. Il. ξ. 487.

Πινελοπεια, Πινελοπη.
Ως αγαθαὶ φρεσιν ἦσαν αμυμονι Πινελοπειη. Od. ω. 193.
Πινελοπης εμφρων κυριδιης αλοχε. Theog. 1122.
EPITH. Εχεφρων, οινοβαρεχευτος, αγραυλος, πολυδωρος,
PHR.—Δῖα γυναικων.—Οδυσσῆος παρακοιτις.—
Κυρη Ικαριοιο περιφρων Πινελοπεια.
Ω γυναι αἰδοίη Λαερτιαδεω Οδυσῆος Hom.

Πινελοψ.
Η πινελοψ, η χὴν τις, η περιστερά. Ar. Av. 1302.

Πινη.
Γυχὶ γαρ ευνασῆρας αμναμοι τριπλαις
Πιναις κατεκλωσαντο δπαιας ἁλος. Lyc. 145.
Εν Δαιδαλειαις ποικιλλεσ'
Ανθοκροκοισι πιναις. Eur.

Πινιζω, Πινιζομαι.
Θυτέ τις εν ταλαρῳ πανισδεται εργα τοιαῦτα. Theoc. 18. 32.
SYN. Μηρυομαι, συνελιτλω, πινιον καταγω.

Πινικα.
—Πινίκ' εσὶν αρα τῆς ημερας. Ar. Av. 1498.
SYN. Οπινίκα, ποτε.

Πινιον, Πινισμα.
Πινιον εξελκεσα παρεκ μιτον,—Il. ψ. 762.
Ἰσοτονα πινισματα,—Ar. R. 1350.

SYN. Ατρακτος.—κωνωψ.

Πινὸς.
—Πινής τε, φιλης τε. Il. γ 163.
SYN. Κηδεμων, συγγενὴς. φιλος.

Πινοσυνη.
—Τῆς μεν ανωγει
Πινοσυνη και κῆδος ενικριθηναι ὁμιλῳ. Ar. 1. 487.
SYN. Κηδεια, συγγαμβρια, συγγενεια.

Πιρα.
—Αιακελιης επὶ πιρης. Od ρ 357.
—Και αιακεα πιρην. Ib. ν. 437.
SYN. Κιβισις, θυλακος, σαγὶς, μαρσιπος, θηκη.
Σπερμοφόρον πιρην ωμαχθεα,—
Και πιραν μετρον σιτοδοκον σπορίμε. Ep.

Πιροδετος.
Πιροδετῳ ὅγ' ἱμαντι—Ep. l. 1.

Πιρὸς, Πιρομελὴς.
Αι δε χολωσαμενοι πιρὸν θεσαν,—Il. β. 599.
—Κατθανε πιρομελὴς. Ep. l. 3.
SYN. Αναπιρος, εμπιρος, κολος, λιποσαρκος, ρακωδὴς, ρωγαλεος, κωφὸς. τυφλος.

Πιρω.
—Κἀντι πιρωσω γέ σοι
Τον παΐδα τυπῆων.—Ar. R. 638.
SYN. Κολεω, λωβαομαι, κολοβοω, ακρωτηριαζω, σκοτιζω, τυφλοω. βλαπτω.

Πιρω.
Τοῖσι δ' επ' ιφθιμην Πιρὼ τεκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Την παντες μνωοντο περικλυτοι'—Od. λ. 286.

Πιρωσις.
Τεκνα, πονοι πιρωσις, απαις βιος —Posid.
SYN. Πιρωμα, κολωσις, κολοβωμα, αναπηρια, τυφλωσις. μειωσις, βλαβη, ελαττωσις, λεπυσμὸς, ορφανὶσις, σλερησις, καθαιρεσις.

Πιτυα.
Αυτὸς γαρ εὕρες τὸ κακὸ την πιτυαν. Prov.
SYN. Οπὸς, πυαρ, ταμισος.

Πιχυῖος.
—Πιχυον βοθρον ορυξας.—E. M. (Od. sed ibi non comparet. vid. πυγεσιον)
—Ρρετμα
Πιχυῖον πρὲχοντα σπερὶ καλμοῖσιν εδησαν. Ap. 1. 379.
SYN. Ισοπιχυς, πιχυαῖος.
EXP. Ἰμαντιδιον.

Πῖχυς.
Αμφὶ δ' εὸν φιλον ὑὸν εχευατο πιχεε λευκὰ. Il. ε. 314.
SYN. Αγκων, αγκαλη, αλενη, βραχιων. κυβιτον.
EPITH. Απαλὸς, απειλητὴρ, λευκὸς, εχιδνης, οινοψ, παιδοκὶμος, ροδαλθης.

ΠΙΑΖΩ

ΠΙΑΖΩ. Vid. Πιεζω.
—Τον ταῦρον απ' ωρεος ἄγε πιαζας
Τας ὁπλας,—Theoc. 4. 35.

Πιαινω.
Ιππον πιαινει δεσποτις παρθενια. Naz.
—Πιαινεται ὁ σιλφιον ἐτως. Theoc. 10. 47.
Εγωγε μεν δη τηνδε πιαινω χθονα. Aesc. S. T. 593.
SYN. Διαπιαινω, πιαλλω, λιπαινω.—ὑποτρεφω, χιλευω, θεραπευω.

Πιαλέος, Πιηεις.
—Δωσω πιαλέον χιμαραν. Ep. l. 6.
Ψαισά τε πιηεντα—Ep. Suid.
SYN. Εμπιμελος, καταπιμελος; πιμελὴς, πιμελωδης, πιωδης, πιων, λιπαρὸς, ευτραφὴς, ευθηλημων. θαλεθων, ἰφιος, ευσαρκος.

Πῖαρ.
Οιτέ μιν κε εωσι βοῶν εκ πῖαρ ἑλεσθαι. Il. λ. 549.
SYN. Πιοτης, πῖον, πῖος, πιμελὴ, δημός.
EPITH. Μελιηδές.

Πιασμα.
—Φιλον πιασμα Βοιωτῶν χθονί. Aesc. P. 807.
SYN. Λιπασμα, λῖπος, το λιπαινον.

Πιδακοεις.
Τακομαι ὡς πετρινα πιδακοεσσα λιβάς. Eur. Andr. 116.
SYN. Πολυπιδαξ, ευπιδαξ, πιδακωδης. πιδηεις. καθυγρος. πηγαζων.

Πιδαξ.
Πιδακος αμφ' ολιγης,—Il. π. 825.
SYN. Πηγὴ. λιβὰς, σλαγών.
EPITH. Δακρυοεσσα, ευυδρος, ἱερὰ, κλαια, πετραια, πορφυρεα, καλλιναος, τηλεθόλος, ὑγροτόκος. Ψυχρός.

Πιδηεις. Vid. Πιδακοεις.
Ιδης εν κορυφῆσι καθεζετο πιδηεσσης, Il. λ. 183.

Πιδυτης
Πιδυτην δ' Οδυσεὺς Περκωσιον εξεναριξεν. Il. ζ. 30.

Πιδυω.
—Καλὸν δ' ὑπὸ πορθμὶν ὕδωρ
Πιδυει,—Ep. l. 1.
SYN. Αναπιδυω, διαπιδυω, βρυω, αναβλυζω.

Πιεζω.
Χερὶ δ' ἑλὼν επιεζε βραχιονα,—Il. π. 510.
SYN. Αμφιπιαζω, κατατιεζω. συμπιεζω, προσπιεζω, ὑποπιεζω, θλιβω, βαζυνω, αριαω, δαμαζω. λυπεω. μαλασσω. επεχω. καταβαλλω.

Πιελος. Vid. Πιαλέος.
—Νεὸν μαλακὴν, πιελαν αρεραν. Il. σ. 541.
Πιελας περθοντε πολεις—Ib. 342.

Πιερια.
Τας εν Πιερια θρεψ' αργυροτοξος Απολλων. Ib. ε. 766.

Πιεριδες. Vid. Μουσαι.
Μουσαι Πιεριδες συναειτατε τὰν ραδινὰν μοι
Παῖδα,—Theoc. 10. 24.
Ενθά ποθ' αγναις
Εννεα Πιερίδας λεγεσι Μουσας
Ξανθὰν Αρμονιαν φυτεῦσαι. Eur.

Πιθακνη
—Ος τῦτον ὁρῶν οικεῦντ' εν ταῖσι πιθακναις. Ar. Eq. 789.
EXP. Μικρος πιθος, πιθοκοιτη. ερημος τοπος.

Πιθανὸς.
Πιθανὸς ετ' αυτὸς περιλαβῶν κακῷ τινι. Eur. Or. 904.
SYN. Ευπειθος, ευλογος, δοκιμαστος, χαριεις, ασεῖος. αληθινος.

Πιθεω.
—Θεῶν τεραεσσι πιθησας. Il. δ. 398.
SYN. Πειθομαι, επιθαρρεω, ὑπεικω.

Πιθηκιζω.
—Τπό τι μικρὸν επιθηκισα. Ar. V. 1281.
SYN. Κολακευω.

Πιθηκισμὸς.
—Οιοις πιθηκισμοῖς με περιελαυνεις. Ib. Eq. 883.
SYN. Κολασμὸς, θωπεια. απατη, μιμημα.

Πιθηκομορφος.
Πιθηκομορφον τοτμον Αιτωλὸ φθερον
Τευξει,—Lyc. 1000.

Πιθηξ. Πιθηκος.
Εν ἡ πιθηκων θαλμυς αφθιτων γενος
Δυσμορφον εις κηκασμὸν ὡκισεν τοσον. Ib. 691.
SYN. Πιθων, μιμω, κερκοπιθηκος. ανθρωπαριον.
Λεπτω τρισσὰ γενεθλα κακκων μιμημα πιθηκων.
Τις γαρ αν συγγενὸν τοῖον γενος, αισχρὸν ιδεσθαι,
Αξηνχρὸν συγερδὸν, δυσερετον, αιοβολον. Or.
—Η πιθηκον επιβελὸν κακόν. Ath.

Πιθος.
—Πολλὸς δε πιθων πουσσετο οἶνος. Od. ϕ. 305.
SYN. Κεράμος. πιθακνη.
EPITH. Ευρυκαρηνος, ευρυγενειος, καρποφόρος, φλογερός.

Πικραινω.
Ηδὴ τις Μοῖσων πικραινεται.—Theoc. 5. 120.
SYN. Εκπικροω, πικροω, εμπικραινω, παραπικραινω. εκπικραινω, παροξυνω, δακνω, λυπεω. τραχυνω.

Πικρογαμος

Πικρογαμος.
Παντες κ' ωκυμοροί τε γενοιατο πικρογαμοί τε. Od. δ 346
Πικρογλωσσος.
Αι, Αι, πικρογλωσσος αρας. Aesc. S. T. 794.
Πικρος.
—Καί τοι δοξ' ὁταν λαβη
Γυναῖκα, γλωσση πικρότης ενεστί τις. Eur. El. 1013.
SYN. Πικρια.
Πικροκαρπος.
Ωμοδακης σ' αγαν ἱμερος εξοτρυνει πικροκαρπον ανδροκλασιαν τελεῖν, Ib. 699.
Πικροχολος.
—Πικροχολε τικτομενον σῖομα τος. Ep. l. 3.
Πικρὸς.
Ην δ' επεσε ζωοῖσι αρηρότι πικρὸς οϊστός. Il. δ. 134.
SYN. Εκτικρος, επικρος, εμπικρος, καταπικρος, πολυπικρος. ὑποπικρος, αδευκὴς, εμπευκὴς, ανδὴς, λυπηρὸς, σβερυνὸς, τραχὺς, ενωμος, σῖομφαξ, σφοδρὸς. οδυνηρὸς. χαλεπὸς.
Πιλεω.
Ουπω δι'ψάλεφ μαλ' ὑπ' ἠέρι πιλήθεισα. Ap. 4. 678.
SYN. Εμπιλεω. συμπιλεω. συμπιλοω, σῖενοω, συνωθεω, πυκνοω, ὁμαλιζω.
Πιλημα.
Ποιμενικὸν πιλημα,—Call. Fr.
SYN Πῖλος, πετασος, καυσια. μιτρα.
Πιλιδιον.
Το πιλιδιον περὶ την κεφαλὴν,—Ar. A. 438.
SYN. Πιλίσκος, καμελαυκιον, φελακη.
Πιλναω, Πιλνημι, Πιλναμαι.
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικομους ελατας τε παχειας,
Ουρεος εν βησσης πιλνᾶ,—Hes. ε 508.
—Ου γαρ επ' ἠδη Πιλνηται,—Il. τ. 93.
SYN. Προσβαλλω, εγχριμπω, πελαζω, προσπελαζω.
Πῖλος.
—Μεσση δ' ενὶ πῖλος αρηρε Il. κ. 265.
Κεφαλῆφι δ' ὑπερθεν
Πῖλον εχειν ασκητὸν,—Hes. ε 540.
SYN. Πιλημα, κυβασια, κιδαρις, τιαρα.—ταγμα.
Πιμελη.
—Και καταρρυῆς
Μηροὶ καλυπτῆς εξεκεαντο πιμελῆς. Soph. An. 1023.
SYN. Λῖπος, λιπαροτης, σῖεαρ, πῖας, αλειφαρ.
Πιμπλεια.
—Ο μὴ Πιμπλειαν αεισει. Call. 4. 7.

Πιμπλημὶ, Πιμπλανομαι.
—Πιμπλᾶσι μυχὸς λιμενος ευορμὸς Il. φ. 23.
Αλλ' ετι μᾶλλον
Πιμπλανεται μενεος,—Il. ι. 675.
SYN. Αναπιμπλημὶ, αποπιμπλημι, εκπιμπλαω, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, καταπιμπ'ημι, ὑποπιμπλημι, πλιθω.
Πιμπτημι, Πιμπραω, Πιπραω.
—Οτε μὲν τ' αραμαρμαιρησι
Πῦρ ολοὸν πιμπρᾶσι—Ap. 3. 1300.
SYN. Καιω, εμπυριζω.
Πινακιδὸν.
Ρηματα γομφοπαγῆ
Πινακιδὸν αποσπων
Γηγενες φυσηματι. Ar. R. 845.
Πινακιον, Πινακίσκος.
Η πινακιον τιμητικὸν. Ib. V. 167.
Τους δε πινακισκους τους σαπρους. Ib. Pl. 814.
SYN Πινακὶς, πινακιδιον, πινακισκιον, σανιδιον, σχεδαριον, δελταριον, ξυλαριον, γραμματειον, τετραγωνον.
Πινακοπωλης Vid. Φιλοκρατης.
Πιναλέος, Πιναλεος.
—Αλλ' ὁτε λαω
Πιναλεω κορος εσκε;—Nonn.
Πιναξ.
Γραψας εν πινακι πλυκλω θυμοφθορα πολλά. Il. ζ. 169
SYN. Σανὶς, πλαξ, πυκτὶς, δελτος, ἱστορια. αναγραφη
EPITH. Ευγομφος. οφοφορος.
Πιναρὸς
Τις πιναρὰν οφιν τεκτηνατο;—Ep. l. 4.
SYN. Πινοεις, πινωδης, ρυπαρὸς, ρυποεις, ρυπωδης, ρυποκονδυλος, ευτελὴς, ταπεινὸς. μιαρὸς.
Πινδαρος.
Πινδαρον ε πωθεοντι τοσον Βοιωτίδες ὑλαι. Mosc. 3 89
EPITH Αυρικὸς, ἠδυλυρης, ἱμεροεις.
Πινδαρε Μεσαων ἱερὸν σῖομα,—
Θηβης δ' ωγυγιης Ελικωνιος ἱσατο κυκνος
Πινδαρος ἱεροφωνος,—κ. λ Ep. l. 5.
Πιερικὰν σαλπιγξα τον ευαγεων βαρυυμνων
Χαλκευτὰν, κατεχει Πινδαρον ἁδε κονις.
Ηπιος ἠν ξεινοισιν ανὴρ ὁδε, και φιλος ασοῖς,
Πινδαρος, ευφωνων Περιδων τροπολος. Ep.
Πινδαρειος.
Το δε, τεᾶ φρενὶ μαθε
Πινδαρειον επος. Ar. Av. 940.
Πινδος, Πινδόθεν.
—Αι τε δυσαεῖς
Εσχατιαὶ Πινδοιο—Call. 4. 139.

Πινδον αν ευαγκειαν,—Ib. 6. 83.
Πινδόθεν ορνυμενοι. Pind. P. 1.

Πινοτηρης.
Ο πινοτηρης τᾶδε μαντεως χορᾶ. Soph. Fr.

Πινοεις, Πινωδης. Vid. Πιναρός.
Α πλοκαμος πινοεσσα δια κρισιν,—Naum.
Ω βοερυχων πινᾶδες αθλιον καρα. Eur. Or. 225.

Πινοω.
Πινῶν, ρυπῶν, απαρατιλτος. Ar. L. 279.
SYN. Αποπινοω. μιαινω.

Πινυσκω, Πινυσσω.
Κερδαλεῳ μυθῳ σε, θεὴ, μαλα τῷδε πινυσκει. Call. 3. 152.
Μενη δ' αρβαδεοντα πινυσσέμεν, αλλα κατ' αἶσαν. Naum. 32.
SYN. Παφαφημι, προσφωνεω, νεθετεω. σωφρονιζω.

Πινυσεπης.
Παυὸς τειχεσσα πινυσεπηοιο καλειν. Ep. Suid.

Πινυτὴ.
Και πινυτήν.—Il. η. 289.
SYN. Σωφροσυνη, φρονησις, συνεσις.
Εριτιμον αεξων
Πινυτὰν, συν ὑγειᾳ. Synes.

Πινυτὸς, Πινυτοφρων.
Υιεας αῦ πινυτές τε, και εγχεσιν εἶναι αρισες. Od. δ. 211.
Εινεκεν ευμαθιης πινυτοφρονος.—Ep. I. 3.
SYN. Φρονιμος, συνετὸς, εμμελὴς, περιφρων, πυκινοφρων, σωφρων.

Πινω.
Ου γαρ σῖτον εδεσ', ε πινες αιθοπα οἶνον· Il. ε. 341.
Ει πιομαι, πενίης θυμοφθορα μελεδαινω. Theog. 1125.
—Εθελεσι δε πιέμεν αμφω Il. φ. 825.
SYN. Εμπινω, διαπινω, εκπινω, καταπινω, πωμι, φιλοποτεω, κωθωνιζω, βρυλλω.
PHR. Ποτῷ χρῆσθαι.—το δηψος ακεσασθαι.
Τεγξεν πνευμονας οινῳ. Alc.
Ακρητων θλιβεν νεκταρ απὸ καλυκων. Ep.
Ομβρῳ εὐραθμιγξι νοον τερποντες εερσης.
Εις ὅλον ἦμαρ επινον αλωοφυτε χυσιν οινε.
Οι δε πολυσπερεεσσι νοον θελγοντο κυπελλοις.
Καί τις ακεσσιποτοιο πιὼν ρεον ασχετον οινε,
Κυανεην ροδοεντι ποτῷ πορφυρεν ὑπηνην. Nonn.

Πιονομος.
Εν πιονομοις Ματρὸς αρχαιας τοποις—Aesc. Supp. 51.
SYN. Ευφορος, ευκαρπος, πιων.

Πιπερι.
Πολλακι δ' η πιπερι κοψας νεον,—Nic.

Πιπλαω, pro Πιμπλαω. Vid. Πιμπλημι.
—Και επιπλον αλωην. Hes. ε. 291. (επιτηγ. E. M.)

Πιππιζω.
Οια πιππιζεσι, και τρεχεσι διακεραγότες. Ar. Av. 308.
SYN. Πιπιζω, φθεγγομαι.

Πιπρασκω.
Οιμοι, πεπραμαι, κἀπολωλα,—Soph. Ph. 1002.
Ανδρι δε πιπρησκοντι Πελειάδας—Nonn.
SYN. Εμπιπρασκω, απεμπολεω.

Πιπτω.
—Τα δε δραγματα ταρφέα πιπτει. Il. λ. 69.
SYN. Καταπιπτω, ὑποπιπτω, αποπιπτω, διαπιπτω, πιτνεω, ερειπω, ημυω, ολισθεω αποκτεινομαι.

Πιπω, (ορνεον θαλασσιον.)
Ο δ' αντι πιπος σκορπιον λαιμῷ σπασας. Lyc. 436.

Πισιδαι.
—Πισιδεων λιπαρὸν πεδον—Dion. 858.

Πισα.
—Επει ποτι Πῖσαν αφερπον. Theoc. 4. 29.

Πισσης.
Παντας γαρ Πισσας επικλυζων ποταμὸς ὡς
Λὶς αμοτον κεραίζε.—Ib. 25. 201.

Πῖσος. Vid. Λεμων.
—Και πισεα ποιηεντα. Il. υ. 9.

Πισσα, Πιτυα.
Μελαντερον πὔτε πισσα. Il. δ. 277.
—Και λινα, και πιτυαν,—Ar. R. 367.
SYN. Κονυζα.

Πισσηρης.
Θανόντας εν κηκῖδι πισσηρει φλογός. Aesc. Ch. 266.
SYN. Πισσωδης, πισσηεις, πισσηρες, πισσοειδης.

Πιστευμα.
Εμᾶν τε και σῶν κυριος πιστευματων. Ib. Ag. 887.

Πιστευω.
—Τῶδε πιστευω λογῳ. Soph. El. 892.
SYN. Εμπιστευω, διαπιστευω, καταπιστευω, παρατιθεμαι, ανατιθημι, ὑπολαμβανω. πειθομαι.

Πιστις.
Τιν', ὦ ταλαιν' ιδοῦσα πιστιν;—Ib. 893.
—Τῷ τελει πιστιν φερων. Ib. 737.
SYN. Πιστότης, ευελπισια, εγγυη. αποδειξις. αξιοπισια. αξιωμα.
EPITH. Αρραγὴς, απιστος, ασυφελικτος, αλκησεσσα, ακαμπὴς, ασεμφὴς, ατινακτος, ακλινὴς, ατρεπτος, ατρεκὴς, ασφαλὴς, αμυμων, βιοσσοος,

σσσος, δικαίσσα, θεσδής, θεστερπής, εσθλή, ερικυδής, σθενερά, ευδικος, σεβασμια. οφιτυχος
PHR. Ασυλητοίο νοσ σφηγίς.
Ορθήν πισιν εχοιεν, ατερμονα μητέρα κοσμω.
Πισιος αρραγεσσιν επυργωσαντο θεμεθλοις.
Πισιος ακλιεεσσιν υπεζευγνυντο λεπαδνοις. Nonn.

Πισὲς.
—Δη νῶϊν απεκτατο πισὸς ἑταῖρος, Il. ο. 437.
SYN. Αξιοπιστος, αξιοχρεως, ευορκος, ευπιστος, ευσεβὴς, δοκιμος, πιθανὸς, βεβαιος, θαρσαλέος.

Πισοφρων. Vid. Ταμιας.

Πισοφυλαξ. Vid. Ηλιος.

Πισοω, Πισουμαι.
Χεῖράς τ' αλληλων λαβετην, και πισωσαντο. Il. ζ. 233.
Χειρὶ δε χεῖρα λαβόντες επισωσαντ' επεεσσιν. Ib φ. 286.
SYN. Καταπισοω. βεβαιῶμαι.

Πισρον, Πισρα.
Εγὼ δε, πλησῶν πισρα,—Eur. Cyc. 29.
Δινᾶεν δ' ὑδωρ ποταμῶν
Εν πισραις κεῖται,—Ib. 47.
SYN. Ποτισρα, κυλιξ.

Πισωμα.
Νῦν δ' ευρυθμοις πισωμασιν ταλιθέα
Κλεπτεσιν, ὡσε μη δοκεῖν ἁ χρὴ δοκεῖν. Eur. Fr.

Πισυνος.
Τοξοισιν πισυνος, τα δε μ' εκ αρ' εμελλεν ονησειν. Il. ε. 205.
SYN. Πεποιθὼς, θαρρῶν, τυχών.

Πισυρες. (pro Τεσσαρες.)
Κρηναι δ' εξεπης πισυρες ρεον ὑδατι λευκῷ. Od. ε. 70.

Πιτανη (πολις Μακεδονιας.)
Η Πιτανης, και γαρ Πιτανη σεθεν,—Call. 3. 172.

Πιτθευς.
Αιθρη Πιτθῆος θυγατηρ,—Il. γ. 144.

Πιτναω, Πιτνημι.
—Ηερα δ' Ηρη,
Πιτνα προσθε βαθεῖαν, ερυκεμεν'—Il. φ. 7.
Πιτνας εις εμὲ χεῖρας —Od. λ. 391.
SYN. Εκτεινω, επιβαλλω.

Πιτνεω, Πιτνημι. Vid Πιπλω.
Πιτνεῖ δ' επ' ὄδας συμφορᾷ νικωμενη. Eur. M. 1195.
Σφῶϊν το μη πιτνεῖν κακῶν. Soph. Oed. C. 1821.

Πιτιὸς.
Κακῶν δ' ὡσπερ θαλασσα κῦμ' αγει·
Το μεν πιτνὸν, αλλὸ δ' αειρει—Aesc. S. T. 765.

Πιτ]ακος.
—Τις ανηρετο Πιτ]ακον ἑτως
Τον Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Υρραδιω. Call. Ep. 1.

Πιτ]αλακος.
Πιτ]αλακος δε νεκς αρρονι Πιτ]αλακῳ
Καλλειψω,—Ep. l. 7.

Πιτυεια.
—Ζαθεην τε θαρημεδον Πιτυειαν. Ap. 1. 933.

Πιτυλευω.
Πολλα δ' εφ ὑγρᾷ πιτυλευσας. Ar. V. 676.
SYN. Πιτυλίζω. πιτυλον κινεω. Δοφον ποιεῖμαι.

Πιτυλος.
Αιεὶ δ' οξυτερῳ πιτυλῳ δαλεῖτο προσωπον. Theoc. 22. 127.
Πολλῶν δακρυων εσαι πιτυλος. Eur. Hipp. 1464.
Μεθορμᾶ σε πιτυλος εμπεσων σκυφε. Ib. Alc. 808.
SYN. Πιτυλισμα —ἐρεσια.—θοφος, κροτος. —κλυπητης, κλυπισης.

Πιτυς.
Ης πιτυς βλωθρὴ, τὴν τ' κρεσι τεκτονες ανδρες
Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι, νηϊον εἶναι. Il. ν. 390.
SYN. Πευκη, σποδιλος.
EPITH. Ακροκομος, υψερὰ, μακρὰ, σκιερὰ, κραναὴ, οφιανος.
—Η δ' ὑδασιν γειτονεουσα πιτυς. Ep.

Πιτυοτρόφος.
Ουκ ετ' ανα Φρυγιην πιτυοτρόφον—Ep. l. 1.

Πιφαυσκω.
Ους νῶϊν πιφαυσκε Δολων,—Il. κ. 478.
SYN. Φαω, φαυω, φημὶ, φανεροω, παιφασσω, εμφαινω, εμφανιζω, μηνυω, περισημαινω.

Πιων, Πιοτερος, Πιοτατος. Vid. Ζεφυρος.
—Ποτέ τοι κατὰ πιονα μηρὶ' εκηα
Ταυρων ηδ' αιγων,—Il. α 40.
Πιοτέρην—βοτρυν—Nic.
SYN. Πιαλέος, πιμελὴς, πιμελωδης, κατα-πιμελος, ζαπιμελος, ευσαρκος, πολυσαρκος, γαστρωδης, ευτραφὴς, λιπαρὸς, ευδαιμων.

ΠΛΑΓΙΑΥΛΟΣ.
Κὴν αυλῷ λαλεω, κὴν δωναξι, κὴν πλαγιαυλῳ. Theoc. 20. 29.

Πλαγιος.
—Πλαγιω συναρηρότα κυκλω. Arat.

SYN.

SYN. Λεχριος, εγκαρσιος, περικαρσιος, παραβλαδ εναντιοτροπος. ολιος.

Πλαγξω, Πλαγ αν.
Χειρομακτρα δε πλαγξοιων πορφυρᾶ, Sapph. 61.
—Ως αελιω ἐνι πλαγκάν. Call. 6. 92.
SYN. Κεκυφαλος.—κορυον

Πλαγκτη.
Νησοιο Πλαγκτῆς ευρὺν μυχον ᾧ ενι παντα
Δαιδαλα χαλκευεν ριπῇ πυρὸς —Ap. 3. 42.

Πλαγκτὴ
—Αδαιδαλτοις δ' ὑπο πλαγκταῖς
Κρεϊα χυδην πρεθηκε συῶν ελαφων τε ταχειων. Orph. 401.
SYN. Πλαστιγξ. δισκος
Ενθεν μὲν γαρ πετραι επηρεφέες,—
Πλαγκταὶ δη τοι τας γε θεοὶ μακαρες καλεουσι Od. μ. 61.

Πλαγκτηρ. Vid. Βακχος.

Πλαγκτὸς.
Πλαγτοῖς εν δικλακεσσιν. Aesc. Pers. 277.

Πλαγκτοσυνη.
Πλαγκτοσυνης δ' ουκ εστι κακωτερον αλλο βροτοῖσιν· Od. ο 341.
SYN. Πλανη, περιφορὰ, αλημοσυνη.

Πλαδαρὸς
Οσσον ανω πρὸτυφαν ες ηέρα, τοσσον εραζε
Βριθομενοι πλαδαροῖσι καρπασιν ηρηειντο Ap. 3. 1397.
SYN Πλαδρος, πλαδαρὸς, ὑγρὸς, ενυγρος, εὐυγρος, ικμαλεος, ενικμος. χαῦνος. ὑπομβρος. εκλυτος.

Πλαδαω, Πλαδοω.
Οιον δε πλαδαωσσαν επισχιζοντες αρηραν
Εργατιναι μογεουσι βοες,—Ib 2 664.
SYN. Υγραινομαι, νοτιζομαι, καταπολυνομαι, οιδεω.

Πλαζω, Πλαζομαι
Οι με μεγα πλαζουσι,—Il. 6. 132.
—Μεγα κὔμα δὶι ετέος ποταμοιο
Πλαζ' αμυς καθυπερθεν,—Ib φ. 269.
Πλαζομαι ὧδε,—Ib. κ. 91.
SYN. Αναπλαζω, αποπλαζω, παραπλαζω, εμπλαζομαι, πλαναω, παρατρεπω, σφαλλω. διαρριπτω —πελαζω.

Πλαθανη
Εἰδα τὰθ' ὁσσα γυναῖκες επὶ πλαθανῃ πονεονται. Theoc. 15. 115.
SYN. Ηγανεν. τηγανον.

Πλαθω, pro Πελαθω.
Τινες εκ νυκτῶν τας ἡμετερας
Κοιτας πλαθωσι,—Eur. Rh. 14.
SYN. Πλησιαζω, πελαζω, προσπελαζω, προσβιβημι.

Πλαισιον.
Και πλαισια ξυμπηκτα πλινθευουσί γε. Ar. R. 812.
EXP. Πλινθιον τετραγωνον.

Πλακερὸς.
Αμφὶ δε οἱ σῆθεσσι γερων εσφιγξετο πεπλος
Ζωστῆρι πλακερῷ.—Theoc. 7. 18 (al. πλοκερῷ)
SYN. Πλακωδης, πλατὺς —πλεκτὸς.—

Πλακεντωδης.
—Οιδε ζωμοὶ πλακεντωδεες. Ar. Pa. 1195.

Πλακοῦς, Πλακους.
Ουδε πλακῦς τανυπεπλος εχων πολλὴν σισαμῖδα. Hom B. 36.
—Απεθυσεν αλεκτορα και πλακοεντα
Παῖς Ηγησιδικη, θυονα, τυροφορον. Ep. l. 6.
SYN. Λαγανον. ψωμὸς.

Πλαιαω, Πλαναομαι.
—Φυλασσεο μὴ σε πλανηση Mosc. 1. 25.
Ιπποι δε πλαναωνται ανα δρομον,—Il. ψ. 321.
SYN. Παραπλαναω, περιπλαναω, αναπλαναω, πλαζω, παρατρεπω.

Πλανη, Πλανημα.
Πολλὰς δ' ὁδὲς ελθόντα φροντίδος πλαναις. Soph. Oed. T. 67.
Ψυχῆς πλανημα, κἀνακινησις φρενῶν. Ib. 746.
SYN. Πλαγκτοσυνη, αλη. απατη.

Πλανηται Vid Ρομβηδον.

Πλανης, Πλανητης, Πλανητις, Πλανος.
—Κἀπὶ Θητεια πλανης. Ib. 1048.
Εις τον πλανητην Οιδιπεν καθ' ἡμεραν
Την νῦν σπανιους δεξεται δωρημασι Ib. C. 3.
Πλανῆτιν αξει κὔμα προς ξενην χθονα Lyc. 998.
Τῶ προσθ' ερημῳ τῶ τε δυσηνεμῳ πλανῃ. Ib. 1176.
Ως ποικιλον πρᾶγμ' εστι και πλανον τυχη Men.
SYN. Πλαιητικὸς, πλαγκτὴς, πλαγκτηρ, αλητης.

Πλανοσιδης
—Την πλανοσιδη χθονα. Aesc. Eum. 75.

Πλανοσεγγης. Vid. Μοῖραι.

Πλαυτεω.
—Ανω κατω πλαυτεμεν. Ar. Av. 3.
SYN. Πλαζομαι, περιφερομαι, αλαιτω. πλαναω.
PHR.—Πολυπλανὲς ιχνος ελισσειν. Nonn.
Δρομους τε πολλης πληθην καμπτουσης. Eur.
—Πολλα βροτῶν επι ασεα δινηθῆναι. Hom.

Πλαξ.
—Απ' ακρας ῆκε πυργωδες πλακος. Soph. Tr. 277.
Τᾷ γαρ πλακες αγρονομοι πᾶσαι φιλαι. Ib. Oed. T. 1122.
SYN. Σανὶς —σφραγον, εσχαρα.—γη. ισοπεδον.

EPITH.

EPITH. Ενξεσος—τανυφυλλος, δικορυφος, πλεθλητος, σεμνός.
Πλακός τε λαμψιν ἀζεᾶς. Naz.

Πλασμα
Ὀλιγοδρανεες πλασματα πηλε,—Ar. Av. 687.
SYN. Καταπλασμα, μαλθαξις, διαπλασμα, ὑποπλασμα, αναμιξις, διαπλασις, καταπασκευασμα, προσποιημα, ψεῦσμα.

Πλασσω, Πλατ]ω, Πλατ]ομαι.
—Εκ γαιης πλασσε κλυτὸς αμφιγυηεις
Παρθενῳ αἰδοιη ικελον,—Hes. ε. 70.
SYN. Αναπλασσω, αποπλασσω, διαπλασσω, συμπλασσω, αναπλατ]ω, μορφοω, τυποω. προσποιεῖμαι, επιμηχαομαι. σχηματιζω, σωματοποιῶ διαρθρω.

Πλασεηρα. Vid. Φυσις.
SYN. Ποιητρια, πλασική.

Πλασιγξ.
Χρυσῆ δε πλασιγξ αυχένα ζυγηφορων
Πωλων εκλῆε—Eur. Rh. 303.
SYN. Πιναξ, λεκανη. τρυτανη.—μασιξ.

Πλασογράφος.
Πλασογραφυς χειρῶν μιμητορας αλλοτυπωτων. Man. 4. 75.

Πλασοκομης. Vid. Μοιχατης.

Πλασος.
Πρῶτος γαρ ρα Διος πλασὴν ὑπεδέκτο γυναῖκα. Hes. Θ. 513.
SYN. Επιπλασος, πλασματιας, πλασματωδης, προσποιητος, ανυπαρκτος, κιβδηλος.

Πλαταγεω.
—Και ανηλατο, και πλαταγησε. Theoc. 8. 88.
SYN. Επιπλαταγεω, συμπλαταγεω, πλαταγιζω, ψοφεω, κροταλιζω, σμαραγεω.
PHR. Κρεμαν χεῖρας.—παιζειν χειρεσσι κροτον. Apollin.

Πλαταγη, Πλαταγωνιον.
—Χαλκειην πλαταγὴν ενὶ χερσὶ τινασσων. Ap. 2. 1057.
Ημακων ἀπαλὰν, ερυθρα πλαταγωνι' εχοισαν. Theoc. 11. 57.
SYN. Πλαταγων, κροταλον, κωδων.—Τῆς μηκωνος φυλλον.—το μηδέν.
EPITH Ευκροταλος, ουξινεα.

Πλαταγημα.
Ουδε το τηλεφιλον ποτεμαξατο το πλαταγημα. Theoc. 3. 29.
SYN. Παταγημα, αραγμὸς, ψοφος.—αδολεσχης.

Πλαταια.
Οιτε Πλαταιαν εχον,—Il. β. 504.

Πλαταμὼν
Λεων επὶ πλαταμῶνι, τον ικ επεβαλλε θαλασσα
Κυμασι, χειμερίη δε παλαι αποεκλυσεν ἁλμη. Ap. 1. 305.
SYN. Πετρα.
EPITH Ερημος, ἀξεινος.

Πλατανίστος, Πλατανος
—Πρὸς ρα πλατανιστον ορουσεν. Il. β. 310.
—Γλυκὺς ὑπνος ὑπὸ πλατανῳ βαθυφυλλῳ. Mosc. 5. 11.
EPITH. Αγρια, βλωθρὰ, ευθαλὴς, ευμηκὴς, λασια, θερειλεχὴς, κομοωσα, σκιερὰ, σπετανή.
Αμφιλαφεὶς πλατανίστοι απ' ακροτατης πεφυασιν. Ap.

Πλατανισεων.
Εκ πλατανισεῦντος ψυχρὸν ὕδωρ επαγων. Theog. 878.
SYN. Πλατανών.

Πλατεια. (ὁδος)
Πλαγχθεις πλατειας, πεδιάδος θ' αμαξιτοῦ. Eur. Rh. 283.
EPITH. Βαθυχειμνος.

Πλατεω.
Το νεωριον δ' αὖ κωπεων πλατυμεναων. Ar. A. 551.

Πλατη.
—Αλιαν—ἑλισσων πλαταν. Soph. Aj. 358.
SYN. Κωπη.—πλοῖον.—πλοῦν.
EPITH. Ευηρετμος, χερσαια, ναυσιπορος, ευπορος, ευπρυμνος, ωκυπομπος.

Πλᾶτις.
Πλατιν ματευων—Lyc. 821.
—Και τῇ πλατιδι, Ar. A. 132.
SYN. Γυνή.

Πλατος.
Τῶν ητοι βρεχμοι μεν επὶ πλατος—Ep. 1. 4.
SYN. Πλατυτης, πλατυσμὸς, ευρυτης, εὖρος. μεγεθος. ογκος.

Πλατυαζω. (al. Πλατειαζω.)
Τρυγονες εκκναισεῦνλι, πλατυασθοισαι απαλα. Theoc. 15. 88.
SYN. Λαυροομεω, πλατυομεω, θρασυομεω. αλαζονευομαι.

Πλατυγιζω.
Τι θαλατ]οκοπεῦς, και πλατυγιζεις; Ar. Eq. 827.

Πλατυλεσχης.
—Καλλιγνωτος, ο Κωῖος, ὁ πλατυλεσχης, Ep. 1. 2.
SYN. Λαλαγητης, αδολεσχης. πλατυγλωσσος.

Πλατυγωτος. Vid. Καρχίνος.

Πλατυπους.
—Πλατυποδας—χῆνας—Ar. Av. 1145.

Πλατυρροος, Πλατυρρους.
Οσην πλατυρρους Νεῖλος αρδευει χθονα. Aesc. Pr. 850.

Πλατυρρυγχος.
—Και πλατυρρυγχοις τισί. Ath. l. 8.

Πλατυς.
—Επὶ πλατὺν Ελλησποντον. Il. ρ. 432.
SYN. Εὐρὺς, ευρυτενὴς, ευρυχωρος.

Πλάτων.
—Ευσολίς εσι Πλατων. Ep. l. 2.
Εισηκει δε Πλατων θεοεικελος, ὁ πριν Αθηναις
Δειξας κρυπτὰ κελευθα θεοκραντων αρεταων. Ib. l. 1.
Σωφροσυνη προφερων θνητων ηθει τε δικαιῳ
Ενθάδε κεῖται ανὴρ θεῖος Αριστοκλεης. Ib. l. 3.
Θῆκε Πλατων, ξυνοπα δε θεοῖς και δαιμοσιν ἡρως. Mus.
Αξιον κδὲν ιδὲν θανατε κακὸν, αλλὰ Πλατωνος
Εν το περὶ ψυχῆς γραμμ' αναλεξαμενος.—Call.
Ατθίδος ευγλωσσε στομα φερτατον. Ep.

Πλατωνικος.
Εν μεν γραμματικοῖς, ο Πλατωνικός.—Ep. l. 2.

Πλατωνίς.
Ειπετο φωνηεντι Πλατωνίδος ηθεϊ μουσης. Ib. l. 5.

Πλεγμα.
—Οσον περὶ πλεγματι γαθει. Theoc. 1. 54.
SYN. Πλοκαμος, πλεκτανη, πλοκὴ, πλεκος. κωρυκος δικτυον.

Πλειὰς, Πλειάδες, Πληϊάδες, Πελειάδες.
Επλαπορε τε δρομηματα Πλειάδος. Eur. Or. 1008.
Και ἑπλαποροι Πλειάδες αιθεριαι. Ib. Rh. 530.
Πληϊάδας δ' Υαδάς τε.—Il. σ. 486.
Αμος δ' αντελλοντι Πελειάδες,—Theoc. 13. 25.
EPITH. Λισικομοι.

Πλεισηρης.
Εις απαντα πλεισηρη χρονον. Aesc. Eum. 766.
SYN. Πλεισηριαστὴς.

Πλεισηριζομαι.
Και φιλτρα τολμης τῆσδε πλεισηριζομαι
Τον Πυθομαντιν Λοξιαν,—Aesc. Ch. 1029.
SYN. Καυχαομαι. επιτιμαομαι.

Πλεισοβολος
—Ου λιην δ' ὦ 'γαθε, πλεισοβολος. Ep. l. 3.

Πλεισομβροτος.
Εορταν—πλεισομβροτον—Pind. Ol. 6.

Πλεισοτοκος.
Πλεισοτοκους—τευχη.—Man. 4. 102.

Πλειὼν
Οι δε, τὰ μεν πλειῶνι, τὰ δ' κκ ἑνί'—Call. 1. 89.

—Πλειὼν δε κατὰ χθονὸς ἁρμενος ειη. Hes. ε.
SYN. Ενιαυτὸς.

Πλεκος.
Απεπλυσ' εχθρῆ φωτὸς εχθιστον πλεκος. Ar. Pa. 527.
SYN. Πλεγμα, φορμιον.

Πλεκτανεω. Vid. Πλεκω.
—Και περιπλεκτανημεναι
Πυκνοῖς δρακυσιν,—Aesc. Ch. 1049.

Πλεκτανη, Πλεκτὴ.
Οφεων δε πλεκτανησι περιδρομον κυτος
Προσιδαφισαι κοιλογαστορος κυκλω. Ib. S. T. 501.
Πελυποδος πλεκτὴ—Ath. l. 5.
SYN. Πλεγμα, πλοκαμος.

Πλεκτανοσολος.
—Αιθυιησι πλεκτανοσολοις. Lyc. 230.

Πλεκτὸς
Πλεκτοῖς εν ταλαροισι φερον μελιηδέα καρπὸν. Il. σ. 568.
SYN. Πεπλεγμένος, δεθεὶς. πλοκερὸς, πλοκιος, πλοκιμος. ὑφαντος.

Πλεκω, Πλεκομαι. Vid. Πλοκαμὸς.
Πεῖσμα δ' οσον τ' οργυιαν εὐστρεφες αμφοτερωθεν
Πλεξαμενος,—Od. κ. 168.
SYN. Αναπλεκω, διαπλεκω, εμπλεκω, επιπλεκω, καταπλεκω, παραπλεκω, συμπλεκω, ειρω, ενειρω, καθαπτω, ὑφαω, κατασκευαζω.

Πλεον, Πλεῖον, Πλεῖν. Vid. Πολὺς.
Βελτερον ὑπνωειν, η επὶ πλεον ειλαπιναζειν. Call. l. 9.
—Πλεῖν η μυριοι. Ar. Pl. 1186.

Πλεονεκτης.
—Ω πλεονεκται οι πλυτε—Ep. l. 7.

Πλεοναζω.
Ουκ αγαθὸν πλεοναζον εφυ ενθνητοῖσιν ονειαρ. Phocyl. 55.
SYN. Περισσευω, περιτλὸς ειμι, αναπλημμυρεω. εκκυμαινω, ὑπερκυμαινω. πληθω. μεταπιπτω υπερεκρεω.—υπερρεω.

Πλεος, Πλεῖος, Πλεως.
Πᾶσα μεν γῆ πλεα. Ar. Eq. 305.
Δυσμενεων δ' ανδρων πλεῖος δρομος—Od δ. 319.
SYN. Αναπλεος, διαπλεος, εμπλεος, επιπλεος, παραπλεος, περιπλεος, ὑποπλεος, πληρης, αναμεστος.

Πλευμων.
Πλευμονων πολὺν πονον. Ar. R. 853.
SYN. Πνευμων.

Πλευρὸν, Πλευρὰ τὰ, Πλευρὰ, Πλευρωμα.
Πλευρὰ, τα οἱ κυψαντι παρ' ασπίδος, εξεφαανθα. Il. δ. 468.

Πλευρα'

Πλευρά τε σαρκολιπῆ,—Ep. l. 3.
Πλευραῖς σ∫αυροτυποις τετραχα τεινομενον. Naz.
—Λεβητος χαλκευ πλευρωματα. Aesc. Ch. 684.

Πλευρῖτις.
Πλευρῖτις ἡμῶν κδ'ἐν' αν λαβοι πότε. Ar. Ecc: 417.

Πλευροκοπεω.
Τὰ δ'ἐ, πλευροκοπῶν, δι'χ' ανερρηγνυ. Soph. Aj. 236.

Πλευρὼν.
Ναιεσ' ενὶ Πλευρῶνι, Soph. Tr. 7.

Πλευσικὸς
—Πλευσικὸς ἔρος. Theoc. 13. 52.
SYN. Πλευσιμος, πλωσιμος.

Πλεω, Πλεω, Πλεομαι.
Επλεεν Ιλιόθεν—Il. ξ. 251.
—Και ταυτης επὶ
Πλεοντες ορθῆς, τες φιλες ποιεμεθα. Soph. An. 195.
SYN. Διαπλεω, εκπλεω, αποπλεω, πλωω, πλῶμι, πλωϊζω, πλοϊζομαι, ναυτιλλομαι.—πορευομαι.

Πληγάδες.
—Εν δ' αρα μεσσαις
Πληγάσι δ'ινηεις ἔχεν ρους —Ap. 2. 597.

Πληγὴ, Πλῆγμα.
Αυτὸν μιν πληγῆσιν αεικελιησι δαμασσας. Od. δ. 244.
Ην δε μετωπων ολοεντα
Πληγματα, και σ∫ονος αμφοῖν. Soph. Tr. 531.
SYN. Επικρεμα, τραῦμα. τυμμα, τυμμη. τυπετ'ς. αικισμα. βολὴ.
EPITH. Ἀεικὴς, ακαματη, αναλθητος, αμερσινοος, αλλοπροσαλλος, βαρυζηλος, βαρεια, λευγαλεα, ολοὴ, ολοσωματος, φρενοθελγὴς, φοινια

Πλῆθ.ς, Πληθύς.
—Πληθεῖ τε σφετερῳ,—Il. ρ. 330.
Πᾶσι κατὰ πληθὺν,—Ib. 6. 143.
SYN. Οχλος. ἐμηγυρις. ταξις. ειλη λαὸς, οἱ πολλοι.—συχνοτης.
PHR. Ηλθον επειθ' ὁσα φυλλα και ανθεα γινεται ὡρη. Hom.
Ες δ' αγορην αγερονθ' ενὶ τευχεσιν' ὁσσα τε ποντε
Κυματα χειμεριοιο κόρυσσεται εξ ανεμοιο,
Η ὁσα φυλλα χαμᾶζε περικλαδεος πεσεν ὑλης
Φυλλοχοω ενὶ μηνὶ τὶς αντάδε τεκμηραιτο; Ap.
Συμμιγέες νεχελησὸν ὁλοι σπευδοσι πολῖται. Nonn.
Ει φυλλα παντα δενδρων,
Κατισασαι κατειπεν,
Η ημαθῶδες εὗρειν
Τ'ο τῆς ὑλης θαλαττης, κ. λ Anac.

Πληθυνω.
—Ως καθ' ἡμὰς εσθ' ὁ πληθυνων λογος. Soph. Oed. C. 390.
Ο πληθυνων χρονος. Ib. 985.
SYN. Συμπληθυνω, εκπληθυνω, πολυπλασιαζω, αυξω, επιτεινω, πλατυνω, μεγεθυνω.—πληθυομαι.

Πληθυω,
Πῶς παισὶ μεν τοσοῖσδε πληθυεις—; Ib. Tr. 54.
SYN. Πλεοναζω, αυξανω, ευπορεω. πληθω.

Πληθω, Πληθομαι.
Τῶν δ'ε τε παντες μεν ποταμοὶ πληθεσι ρεοντες. Il. π. 289.
Πληθει γαρ δή μοι νεκυων ερατεινὰ ρεεθρα. Ib. φ 218.
Ως δ' ὁπότε πληθων ποταμὸς πεδίονδε κατεισι. Ib. λ. 492.
SYN. Εμπληθω, αναπληθω, αποπληθω, διαπληθω, εκπληθω, περιπληθω, επιπληθω, πληροω, πιμπλημι. πλῆμι.

Πληκτίζομαι
—Αργαλέον δε
Πληκτίζεσθ' αλοχοῖσι Διὸς—Il. φ 499.
SYN. Διαπληκτιζομαι, σ∫ασιαζω. μαχομαι ὑβριζω.

Πλῆκτρον.
—Τοῖο δε φορμιγξ
Χρυσεη ὑπὸ πληκτρῳ καναχὴν εχει ἱμερόεσσαν. Hom. A. 185.
Πλῆκτρον πυρὸς κεραυνιε. Eur. Alc. 126.
—Και τετὶ το πλῆκτρον—Ar. Av. 1365.
SYN.—Εγκεντρις.—ἱμασθλη. κτὰς.—βελος.
EPITH. Ελεφαντινον.—αμυντηριον.

Πλῆμι. Vid. Πληθω.
Πλῆντο δ' αρ αιθουσαί τε και ἑρκεια και δομοι ανδρῶν. Od. Σ. 57.

Πλῆμι.
—Ατὰρ ασπίδες ομφαλοεσσαι
Επλητ' αλληλῃσι,—Il. δ. 449.
SYN. Πελαζω, πλησιαζω, εγγιζω.

Πλημμελεω
Τι πλημμελησας—; Eur. Ph. 1683.
SYN. Αφαμαρτανω, ατακτεω, ραθυμεω, πωρωσεω, ὑβριζω.

Πλημμελὴς
—Μή τι πλημμελὲς παθῃς. Ib M. 306.
SYN. Εκμελὴς, αμελὴς, αμεσος, αμετρος, ραθυμὸς, α αιδεστος. ψευδὴς, μιχθηρός.

Πλημμυρεω, Πλημμυρω.
Χρυσῷ δε πλημμυρε βαθὺς Ινωπὸς ἑλιχθεὶς. Call. 4. 263.
SYN. Αναπλημμυρεω, εκπλημμυρεω, καταχλυζω,

κλυζω, κυμαινω, εκκυμαινω, διαλειβομαι, λιμναζω.

Πλημμυρὶς, Πλημμυρα.
Την δ' αἶψ' ὑπερθορε φαλιρροθιον φερε κῦμα,
Πλημμυρις εκ πουτοιο,—Od. ι. 486.
—Παν δε δεμνιον
Οφθαλμοτεγκ[ω δευετο πλημμυρίδι. Alc. 181.
Πλημμυρις φαλινορσος ανερχομενη κατεκηκεν
Εισω πετραων—Ap. 2. 578.
Ουδ' ην ωκεανος πᾶσαν πλημμῦραν εγειρη, Ep. l. 1.
SYN. Κατακλυσμός —αμπωτις. πλημη, πλημμυρια. ὑπερβλυσις. πλεονασμός.—παραχή.
PHR.—Κυκλαδος αντυγα γαιης
Χευματι λυσσηεντι κατεκρυφε δυσνιφον ὕδωρ
—Χυσις ομβρε
Κυμασι πυργωθεῖσα κατεκλυσεν ἔδρανα κοσμε.
Αιθέρος ὑδατοεντος ανοιχθησαν οχῆες
Ζηνὸς επομβρησαντος· εριφλοσβοιο δε κολπε
Κρηνοῖς πλειστεροισιν εμυκησαντο χαραδραι. κ.λ. Nonn. l. 6.

Πλημυη.
Πλῆμναι δ' αργυρε εισὶ περίδρομοι αμφοτερωθεν. Il. ε. 726.
SYN. Χοινικις, τερμιν. χνία. Τροχος. συριγξ.

Πληξαυρη.
Πληξαυρη τε, Γαλαξαυρη τε—Hes. Θ. 353.

Πληξιππος. Vid. Ἱπποτης.
—Μενεσθῆα πληξιππον. Il. δ. 327.

Πληρης. Vid. Πλεος
Πληρη δ' εχοντι θυμὸν ὧν χρηζεις,—Soph. Oed. C. 812.

Πληροω.
Πευκαισιν ὄθεν χερας πληρεντες, Eur. Herc. F. 173.
SYN. Αναπληροω, αποπληροω, εκπληροω, εμπληροω, επιπληροω, συμπληροω, πληθω. γεμιζω.

Πληρωμα.
Το παρὸν γαρ εχει τερψιν εφ' αυτῷ
Δαιτὸς πληρωμα βροτοῖσιν. Ib. M. 203.
SYN. Εκπληρωμα, εκπληρωσις, πλησμονη. πλῆσμα, συμπληρωμα. απαρτισμός.—(ὁ των ιερων) φορτες. επιβαται.—πληροφορημα, πληροφορια. πληροφορησις.—πλῆθος.

Πλησιαζω.
Επλησιαζον τῷδε τ' ανδρι—Soph. Oed. T. 1156.
SYN. Πελαζω, πιλναμαι, εγγιζω, παρεγγιζω, προσεγγιζω, συνεγγιζω, παραβαλλω. χριμπτω.

Πλησίος.
—Ιδὲν ες πλησίον αλλον. Il. ζ. 271.
Πλησίοι αλληλων δεδμημενοι,—Ib. ζ. 245.

Οστις νικαζειν τον πλατιον, ὡς συ πεποιθεις. Theoc. 5. 28.
SYN. Παραπλησιος, ὁ πλησιον, αγχισεὺς, οικεῖος.

Πλησιοχωρος.
Και σῶσον νυνὶ τον σαυτῆ πλησιοχωρον. Ar. V. 392.
SYN. Προσχωρος, προσορος, αγχιτερμων, παροικος, προσοικος, περικλιων, ασυγκτων.

Πλησιστιος.
Ιχτο δ' ὑπὸ πνοιῆς ανεμος πλησιστιος Αργώ. Orph. 755.
Ικμενον ὄρον ἰει πλησιστιον—Od. λ. 7.

Πλησμονὴ.
Τῶν μεν γαρ αλλων εστι παντων πλησμονή. Ar. Pl. 189.
SYN. Πληρωσις, κορος.—πληθωρα.

Πλησσω, Πλητ[ω.
Τον δ' εγὼ εκβαινοντα κατ' ακτησιν μεσα νῶτα
Πλῆξα'—Od. κ. 162.
Ου μικρὸν μ' επληξε—Hom. B. 265.
SYN. Αναπλητ[ω, κοπ[ω, βαλλω, παιω, κταω ρηγνυμι βλαπ[ω.
PHR. Πληγὰς εντριβομαι, εντεινω, εμβαλλω, καταφερω.—πληγαῖς νεθετῶ.

Πλινθευω, Πλινθευομαι.
Και πλαισια συμπηκ[α πλινθευσί γε. Ar. R. 812.
SYN. Εξαπαταω.—πλινθοω.

Πλινθεργεω.
Η σκυτοτομεν, η πλινθεργεῖν—Ib. Pl. 514.

Πλινθος.
Η ὑδατι νιζειν δολερὴν ιοειδέϊ πλινθον. Theoc. 16. 62.
SYN. Πλινθὶς, πλινθίον.

Πλινθοφορεω.
Ετεροι δ' επλινθοφορεον πελαργοι μυριοι. Ar. Av. 1139.

Πλινθοφόρος.
Πλινθοφόρος, ὁ λιθαργὲς.—Ib. 1133.

Πλινθυὶς.
—Κ' ατε πλινθυφεῖς
Δομους προσηλας ἴσαν, ὁ ξυλεργιαν. Aesc. Pr. 449.

Πλινθοω.
Αι Κρόισῳ το παλαιον επλινθωσασθε μελαθρον; Ep. l.
SYN. Πλινθευω. δέμω. συναρμοζω.

Πλισσω, Πλισσομαι.
—Ευ δε πλισσοντο ποδεσσιν. Od. ζ. 318.
Πλιξασα κλιμακτῆρας ευσφυρε ποδός. Eur. Hel. 1586.
SYN. Εκπλισσομαι, βηματιζω, διαβαινω.

Πλοητόκος.
—Ζεφυρου πλοητοκα ὑγρὸν αημα. Ep. l. 1.
Πλοιαριον
Εν πλοιαριω τυννεταὶ σ' ανὴρ γερων
Ναυτης διαξει, δυ' οβολω μισθὸν λαβών. Ar. R. 139.
SYN. Εφολκὶς, βαρις, σκαφιδιον.
Πλοιζω, Πλωϊζω. Vid. Πλεω.
Πλωίζεσκεν νησὶ, βια κεχρημένος εσθλῆ. Hes. ε. 632.
Πλοκαμὶς, Πλοκαμος, Πλοχμὸς.
Τῶ χαριεντος Υλα, τῶ ταν πλοκαμῖδα φορευντος. Theoc. 13. 7.
—Ιδε χαιτας
Πεξαμενη, χερσὶ πλοκαμες επλεξε φαεινές. Il. ξ 176.
Πλοχμοί θ' οἱ χρυσῷ τε και αργυρω ἐσφικᾶντο. Ib. ρ 52.
SYN. Βοστρυχος, εθειρα, κορση. σιροφος, πλοκὰς, κορυμβος.
EPITH. Αυχενιος, γλυκερὸς, ἑλινωδης, ευωδης, θαλερὸς, ιοβόλος, καλλικομης, ξανθὸς, λιπαρὸς, λευκοθριξ, σολιὸς, φαεινὸς, χαριεις, χρυσεος. τρυφερὸς, ταναός.
Οι πλοκαμοι προχυθέντες επ' αργυρεων στεθεων
Απλανέες, Τυριοιο μυρα πεμπεσιν αὔτμην. Non.
Πλοκὴ.
Ευανθεια, πλοκὴ, φιλια,—Orph. H.
SYN. Συμπλοκὴ, συνδεσμος. συνθεσις ενερσις. το πολυπλοκον.
Πλοκος.
—Και πλοκον χρυσηλατον. Eur. M 786.
Επειτα χαιτης πως συνοισεται πλοκος. Ib. El. 527.
SYN. Πλεγμα. πλοκαμος.
Πλους, Πλῦς.
—Δολιχὸν πλουν ὁρμαινοντας. Od. γ. 169.
Τοῖσι δ' αν ὑλαεντα διὰ πλοον ερχομένοισιν. Sch. Nic. Th. 295.
Πλῦς σφαλερὸς το ζῆν'—Eg. l. 1.
SYN. Πλεῦσις, νεῦσις, ναυσολια, ναυτιλια.
—ὁδος, πορεια.
EPITH. Ασπιλος, αυτομολος, αυτοελικτος, αυτοκελευθος, απημων, ευρὺς, ευαημος, ευοπλος, εγρεκυδοιμος, ηεροφοιτις, ευποιητος, καλὸς, κῦφος, παλιορσος, πρωκελευθος, ταχὺς
—ομοφοιτος αελλαις. Nonn.
Πλεθυγιεα.
—Εκπωματα, πλεθυγιειαν. Ar. V. 676.
Πλεσιος, Πλεταξ.
Εις ἑτερον γαρ τίς τε ιδὼν εργοιο χατιζων,
Πλεσιον,—Hes. 22.

Ιωνικὸς πλεταξ.—Ath. l. 12.
SYN. Αφνειος, ευπορος, πολυχρυσος, εχετης, εχεκλεανος, ευκλημων, επιτιμος, ευχρηματος, πολυχρηματος, βαθυκληρος.
Πλεσιως.
Καν γραῦς ολιται, πλεσιως ταφησεται. Eur. Alc. 22.
SYN. Ευπορως, αφθονως, δαψιλῶς. πιμελῶς, πολυτελῶς.
Πλετεω.
Ουτ' εραμαι πλετεῖν, ετ' ευχομαι· αλλά μοι ειη
Ζωειν αβλαβεως, μηδὲν εχοντι κακόν. Theog. 1151.
Φευγετε τες πλετεῦντας αναιδέας, οικοτυραννες,
Μισεῦντας πενιην, μητέρα σωφροσυνης. Ep.
SYN. Ευπορεω, ευκαιρεω, κλαομαι.—ὑπερπλετεω χρηματιζω.
Πλετιζω, Πλετοδοτεω.
—Συν δε πλετιζειν εμέ. Aesc. Ag. 595.
Αιδης σεναγμοις και γοοις πλετιζεται. Soph. Oed. T. 30.
Πλετοδοτῶν γενεην βροτειην καρποῖς ενιαυτῶν. Orph H.
SYN. Καταπλετιζω, πλεσιον, ευπορον ποιῶ.
Πλετογηθὴς.
Οι τ' εσωθε δωματων
Πλετογαθῆ μυχον νομιζετε. Aesc. Ch. 799.
Πλετοδοτης, (Πλετοδοτηρ. Vid. Απολλων.) Πλετοδοτειρα.
Τοι μεν δαιμονες εισι·
παντη φυτωντες ες' αἶαν
Πλετοδοται'—Hes. ε. 125.
Πλετοδοτειρα θεά,—Orph. H.
SYN. Ολβιοδωτης, ολβοδοτης, φερολβιος.
Πλῆτος.
—Αφενος και πλῆτον αφυξειν. Il. α. 171.
SYN. Αφενος, ολβος. κτημα, κλεανον, χρηματα, πολυχρηματια, ευδαιμονια. περιουσια. χειμηλια.
EPITH. Αλαγισος, απειριτος, απειρεσιος, απειρων, γλυκερὸς, αμετρος, ἀβρὸς, ερασμιος, επιμοχθος, θεσπεσιος, ευρὺς, ευρυσθενὴς, κεινεαυχὴς, κακοκερδὴς, κρατερὸς, μεγανωρ, πικρὸς. περικαλλὴς, πολυολβος. πλερωτὸς, ολβιεις, διαδεκτωρ.
PHR. Χθονιος ομβρος αφενος.
Κτεανων χρυσειον ολβον. Synes.
Ου γῆς πυροφορε γυῖαι, και αλσεα καλα,
Ου δε βοῶν αγελαι, και πιονα πωεα μηλων.
Πλῆτον αλιτσον, κλεαρ ευλοπον εσθλὸν εχοντος. Naz.
Και ποταμὸς χρυσᾶ ναματα σοι παρεχοι. Ep.
Ου ποθεω σιλβουσαν ερυθραινην λιθον Ινδῶν,

Ου φυτὸν Εσπεριδων παγχρυσεὸν, υδὲ με τερπει
Ηλιαδων ηλεκτρον.—Nonn.
Ηβελον ὑ χρυσὸν τε και ασεα μυρια γαιης,
Ουδ' ὁσα τας Θηβας εἶπεν Ομηρος εχειν.
Μισῶ πλᾶτον ανεν, κολακων τροφον,
Υβρισὶν πενιης πλᾶτον αποσρεφομαι. Ep.
Δηλὸν δ' ὁ πλᾶτος, και φιλοψυχον κακὸν. Eur.
Πλᾶτος και σοφιη, θνητοῖς αμαχωτατον αιεὶ,
Ουτε γαρ αν πλατε θυμὸν ὑπερ κορεταις.
Ως πλᾶτος πλειστην πᾶσιν εχει δυναμιν. Theog.
Ω πλᾶτος ευρυσθενὴς
Οταν τις αρετᾷ κεκρα-
μενον καθαρᾷ βροτησιος ανὴρ,
Ποτμε παρισᾶντος, αυτὸν αναγῇ,
Πολυφιλον επεταν.—Pind.
—Ολβοδοτης πλᾶτος γλυκερὸς θαλἶησιν. Orph.
Χθονιαν τε κἆρα πλατε. Synes.

Πλᾶτος, Πλατων
Πλᾶτε Θεᾶν καλλισε και ἱμεροεσατε παντων. Theog. 1113.
Μετὰ τᾶτο τῷ Πλατωνι παρεκαθεζετο. Ar. Pl. 727.
EPITH. Τυφλὸς.

Πλατοχθων.
Γονος πλατοχθων ἑρμαιαν
Δαιμονων δοσιν τιτι. Aesc. Eum 949.

Πλατεὺς, Πλατων. Vid. Αϊδης, Αϊδωνεὺς.
—Δεκτο δε θᾶκος Πλατῆος—Ep. l. 3.
—Ενολβος εθρεψατο Πλατων. Lucian.
EPITH. Ευδυνατος, μελαγχλαινος,
Ω τον ὑποχθονιον ναιων δομον, εβριμοθυμε,—
Ζεῦ χθονιε σκηπ[τ]ᾶχε,—
Ος τριτατης μοιρης ελαχες χθονα παμβασιλειαν,
Εβρανον αθανατων, θνητᾶν σ[τ]ηριγμα κραταιὸν.
Ος θρονεν εσχατιξας ὑπὸ ζοφεοδεα χωρον,—
Ος κρατεις θνητων θανατε χαριν, ὠ πολυδαιμον,
Ευβελ' αγνοπολε Δημητερος ὁς ποτε παῖδα
Νυμφευσας λευκωλενος αποσπασὴν δια πουτε,—
Μεγος εφυς αφανων εργων φανερῶν τε βραβευτης.
Ενθεε, παντοκρατωρ, ἱερωτατε, αγλαοτιμε,
Σεμνοῖς μυστηριοις χαιρων ὁσιοῖς τε σεβασμοῖς. Orph. H.

Πλατων.
—Οι χρυσορρυτον
Οικᾶσιν αμφὶ νᾶμα, Πλατωνος πορον. Aesc. Pr. 804.

Πλυμα.
Ωσει τε κρεαων θολερὸν πλυμα χευετο δαιτρὸς Nic.
SYN. Αποπλυμα.

Πλυνὸς. Vid. Λοετρον, Πλυνεω.
—Πολλὸν γαρ ἀπο πλυνοί εισι πολιος. Od. ζ. 40.

EPITH. Επιστατος. vid. infr.

Πλυνεω, Πλυνω.
Αλλ' ιομεν πλυνεσαι ἁμ' ηοῖ φαινομενηφι. Od. ζ. 31.
Αυταρ επὴ πλυνάν τε, καθαράν τε ρυπα παντα. Od. ζ. 93.
Ωραῖν πεπλυσθαί νιν επι κραναισι δοκασεις. Theoc. 1. 150.
Κακυκλοβορει, κἀπλυνεν,—Ar. A. 380.
SYN. Αναπλυνω, αποπλυνω, διαπλυνω, εκπλυνω, καταπλυνω, περιπλυνω.—λοιδορεω.—μολυνω.—καθαιρω.
—Ενθάδ' επ' αυταων πλυνοι ευρέες εγγυς εασι
Καλοὶ, λαϊνεοι, ὅθι ἑματα σιγαλοεντα
Πλυνεσκον Τρωων αλοχοι καλαί τε θυγατρες: Hom.

Πλωσιμος.
Μακρὸν το δεῦρο πελαγος υδὲ πλωσιμον. Soph. Oed. C 695.
SYN. Πλωϊμος, πλοϊμος, πλωτικὸς, πλωτὸς, πλευσικὸς, πλευσιμος. ευδιαβατος. ναυσιπορος.

Πλωταρχης.
Πλωταρχας σκαφεων, οἱ πολλάκι ναυφθορησι
Χειματος ορνυμενοιο βιον σωζεσι δι' ἁλμης
Νηχομενοι μοιρησιν ὑποτρομον εν πελαγεσσιν. Man. 1. 324.

Πλωτὴρ, Πλωτωρ.
Και νυχιον πλωτῆρα θαλασσοπορων ὑμεναιων. Mus. 2.
Ουχι πολυσκαλμε πλωτορα ναυτιλιης. Ep. l. 3.
SYN. Πλωτωρ, ναυτης. κολυμβητής.
EPITH. Αλιημων, ξεινοφονος.
—Πλωτῆρες—ἁρπαγες ολβε. Nonn.

Πλωτὸς. Vid. Πλωσιμος.
Πλωτὴ ενὶ νησω'—Od. κ. 3.
Δεξαντι πλωτὴν οἶμον,—Lyc. 889.

Πλωτευω, Πλωω. Vid. Πλεω.
Κ' εκ ετι πλωτευσεσιν ες Ιταλιην ποτε νῆες. Sib. l. 5.
—Τά οἱ πλωοιεν ελαφρῶς. Od. ε. 240.

ΠΝΕΥΜΑ.
Σωθεὶς δε πνεῦμ' απωλεσεν, Aesc. S. T. 989.
Πνεῦμα γαρ εσι θεᾶ χρῆσις θνητοῖσι και εκών. Phocyl. 101.
—Ηδὺ πνεῦμα χεων καθαροῖς εναυλοις. Call. Ep. 23.

SYN. Πνοὴ, πνεῦσις, αὔτμὴ.

EPITH. Ἀπαίδευτον, ἄπαλὸν, ἄθεον, ζωαρκὲς, ὑδρὸ, βροτεον. κραιπνὸν, ἰθυδρομον, πλερόεν, παλινδινητον, τριχῦ, φερεσβιον, φαιδρὸν, χαμαιπετὲς

Πνευματος ἰσαμενοιο και ευδια κυμαιροντος. Naz.

Πνεῦμα δἰἵπετὲς ενδον αγει ἱερὰς επὶ μοιρας. Orph.

Πνευμα, (ἁγιον.)

Πηγη ψυχων. αχραντος πνοιὰ.

Κεντρον κορυ και πατρός.

Γονιμος βελὰ. μεσατα αρχά.

Ενοτησιον φεγγος. Synes. H.

Νεῦς Χριστ. Naz.

Πνεῦμα (πλανον) Vid. Διαβολος.

EPITH. Αυταρεσκον, απατηλὸν, ασυμφωνον, αμολυντον, αμετρεπες, γλισχρὸν, θωπευτικὸν, κολακευτικὸν, ραψωδὸν, φλυαρὸν, ψοφῶδες, ψευδολόγον. τυφῳ μεσόν.

Πνευματεμφορος.

—Πνευματεμφόρον σῖομα. E. M.

Πνευματοεργος.

Πνευματοεργε και ψυχοτρόφε, Synes. 3.

Πνευμων, Vid. Πλευμων.

—Παγη δ' εν πνευμονι χαλκός. Il. Δ. 528.

Πνευσιαω. Vid. Ασθμαινω.

Και θαμα δυσκελαδοις ασθμασι πνευσιοων. Ep. l. 2.

Πνεω, Πνεω.

—Οταν δεῦ παντοσυνὸι πνευσω' αναγκαι. Eur. I. A. 761.

Αυρη δ' εκ ποταμῦ ψυχρὴ πνεει ηῶθι πρό. Od. ε. 469.

—Τῶ δὲ πνειοντε κατ' ωμων

Αιὲν εχ' ηνιοχος θεραπων,—Il. υ. 385.

SYN. Επιπνεω, εισπνεω, εμπνεω, καταπνεω, αημι, φυσαω—οζω—ζαω.—οργιζομαι.

Πνιγεύς.

—Ὡς εσι πνιγεύς. Ar. N. 96.

SYN. Ιπνὸς, καμινος. κριβανος.

Πνιγηρὸς, Πνιγοεις.

—Παῦε, πνιγηρὰν λεγεις. Ib. R. 122.

Και πνιγοεσσαν αχερδον—Ep. l. 3.

SYN. Πνιγωδὴς, βρασματωδὴς, καυματωδὴς, θερμός.

Πνιγμὸς, Πνῖγος.

—Η Και πνιγμός,—Athen. l. 6.

Οὐδ' αῦ θερμὴ πνιγος ἡμᾶς

Ακτὶς τηλαυγὴς θαλπει. Ar. Av. 1091.

SYN. Πνῖγμα, πνίξ. αγχονη, απονιξις, καλαπνιξις—καῦμα, θαλπος. αναθρασις.

Πνιγω.

Ουτω γαρ πνιξαντες εν ὑδασι τους ακολυμβους. Hom. B. 157.

SYN. Αποπνιγω, εμπνιγω, καταπνιγω, αγχω.

Δίζετο δ' αγχινοοιο μεταφρενον αλκαρ ολεθρω, Θλιβομενη στιγαλῆρι περιπλοκον αυχένα δεσμῷ. Nonn.

Πνοὴ, Πνοιή.

Και πλησιοιοισι πνοαῖς. Eur. I. T. 430.

—Ανεμων, οἵτε νεφεα σκιδνεντα

Πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες. Il. ε. 526.

SYN. Αημα, πνεῦμα. πνοος. αναψυξις.

EPITH. Αλεγεινὴ, ανθεμοεσσὴς, απημαντος, αχραντος. απαρκτιη, βιοθρεμμων, θερμὴ, ζαμενὴς, ζεσθωρος, περφοῖτις, λιγυρὰ, λειμωνιὰς, ελαφρὰ, ζωαρκὴς, δυσαὴς, καλλιροος, λεπτὰ, χειμερια. εγκυκλιος, ταχυπλερος, σοφὴ, ζωογονος.

Πνεῦμι, Πνεῦμαι.

Ερρ' επεὶ ἑ σ' ετυμόν γε φαμεν πεπυσθαι Αχαιοί. Il. ψ. 440.

SYN. Πνεω.—φρονεω. αισθανομαι.

Πνυκιτης.

Δῆμος Πνυκιτης,—Ar. Eq. 42. (al. Πυκνίτης.)

Πνὺξ.

—Χρὴν παρεῖν' εις τὴν πνυκα. Ib. 748.

SYN. Πτυκη. εκκλησια. εξοσια.

ΠΟΑ', Ποιή.

Εν δε ποιαὶ ριζησι κατηρεφέες χθαμαλῆσίν. Orph. 912.

Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φυεν νεοθαλέα ποιήν. Il. ξ. 347.

SYN. Χορτος, χλοη, βοτανη.—ενιαυτός.

EPITH. Απαλὴ, βλωθρὴ, εριθηλὴς, ελειονομος, ευωδὴς, δροσερὰ, θυμηδὴς, μαλακὴ, μελιηδὴς, πολυανθὴς, λειμωνὶς, τερενα, βαθυσχοινος, οδυνηφατος, Μηδικὴ, χλοητόκος, χλοερὰ, φερεσβιος.

Ποαστρια.

—Τοῖς τ' ονηλαται,

Και ταῖς γυναιξὶ πρισέτι ταις ποαστριαις. Ath. 3.

Ποδαλγὴς, Ποδαγρὸς.

—Οτ|ι ποδαλγὴς κατθανε—Ep. l. 3.

—Ιχνοβλαβεας, φθινοκωλας,

Νευροσους, ποδαγρους, αχθηκόας ανδρας— Man. 4. 500.

Ποδαγραω.

Ποδαγραω.
Παρὰ τῶ μεν γαρ ποδαγρᾶντες. Ar. Pl. 559.
SYN. Ποδαγριαω, ποδαλγεω.
Ποδαγρα.
Ποδαγρα καλεῦμαι, γιγνομενη ποδῶν αγρα.
Ηπιον ὦ ξανθιππε φερεις αλγημα, ποδαγρα. Lucian.
SYN. Ποδαλγια, ποδαγρια, ποδαγρικὸν παθος.
EPITH. Λυσιμελης. επιδεσμοχαρης, κατακλινοδατης;
Κωλισοδρομα, βασανασταγαλα, σφυροπρησιπυρα. κ. λ. Ib.
PHR. Ατραματισος, αδατος, ασατος πονος
Πονος αρθροκηδὴς —διαπυρον κακὸν'
Δινασι φλογμῶν σαρκα πυρπολευμενον,
Δεσμῶ δε γευριοισι της ποδας βροχοις.
Ω σῦγγνον ανομ', ὦ θεοῖς σῦγγεμενον,
Ποδαγρα, πολυσενακτε, Κακυτα τεκνον
Ην Ταρταρε κευθμῶσιν εν βαθυσκιοις.
Μεγαιρ' Ερινὺς γαστρος εξεγενατο,
Μαζοῖσί τ' εξεθρεψε, και πικρῷ βρεφει
Εις χεῖλος εσαλαξεν Αληκτὼ γαλα.—κ λ Lucian.
Μισοπλωχε θεαι, μιαν πλατυ δαματειρα,
Η το καλῶς ζῆσαι παντοτ' επισαμενη. κ λ. Ep. l. 2.
Ποδαλεριος.
—Ασκληπιᾶ δυο παῖδε
Ιητῆρ' αγαθὼ Ποδαλειριος ηδὲ Μαχαων. Il. ϐ. 732.
Ποδανιπτηρ, Ποδονιπτηρ.
Ουδέ τε μοι ποδανιπτρα ποδῶν επεπρανα θυμῷ. Od. τ. 343.
Ποδαπος.
Γῆς ποδαπῆς ἡ πασης.—Ep. l. 4.
Ποδαργη.
Τις επεκε Ζεφυρῳ αιεμω ἁρπυια Ποδαργη
Βοσκομενη λειμῶνι παρὰ ροον ωκεανοιο. Il. π. 150.
Ποδαργος.
Ξανθε τε, και συ Ποδαργε,—Il. Ψ. 185.
Ποδαρκης.
—Ποδαρκης ὀζος Αρηος.
Ιφικλε ὑὸς πολυμηλε Φυλακιδαο,
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμε Πρωτεσιλαε
Οπλοτερος γενεη.—Il. ϐ. 704.
—Μενεπτολεμος τε Ποδαρκης. Ib. ν. 693.
Ποδαρκης. Vid. Ποδωκης.
—Ποδαρκες δῖος Αχιλλεύς. Il. ϐ. 121.
Ποδανδυτος. Vid. Κατασκηνωμα.
Ποδεὼν.
Ακρων δερμα λεοντος αφημενον εκ ποδεωιαν. Theoc. 22. 52.

SYN. Πῶς. μισχος.—(εἶδος γεωργικῆ ὑποδηματος)
Ποδηγετεω.
—ὑπερ ευμαθης τριβος
Ορθῆ κελευθῳ τὰν σκοτῳ ποδηγετει. Lyc. 12.
SYN. Ποδηγεω, ὁδηγεω, ὑπηγεομαι, συμποδηγῶ, αγω. προσαγω.—σαφηνιζω.
Ποδηγετης, Ποδηγὸς.
—Δυσμενῶν ποδηγετην. Ib. 220.
Εγὼ δε σῷ ποδηγὸς εσπομην ποσει. Soph. An. 1210.
SYN. Αγωγὸς, παιδαγωγὸς, ὁδηγητικος, ὁδηγὸς, πομπεὺς, ακολεθος.
Ποδηγια.
Λαμπηροκλεπτης τριπλαιῆς ποδηγιας. Ib. 846.
SYN. Οδηγια, ἡγεσια, αγωγὴ.
Ποδῆς.
Εσθλὸν, ενὶ προμαχοισι, Ποδῆν ὑὸν Ηετιωνος. Il. ϱ. 590.
Αρηϊὸν τ' αγαθὸν τε.—Ib. 576.
Ποδηνεκὴς.
—Εστατο δερμα λεοντος
Αιθωνος, μεγαλοιο, ποδηνεκές'—Il. κ. 24.
SYN. Ποδιαιὴρ, ποδηρης. μεγας. τερμιοεις. τελειος.
Ποδηνεμος.
Τρωσὶν δ' αγγελος ἦλθε ποδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. ϐ. 786.
SYN. Μετηνεμιος, ισανεμος, πνεμοεις, ποδωκης.
Ποδικροτος.
Τίς σε παρὰ σμιλαισι ποδικροτον ἁμμα καθαλας Θηκατο—;—Ep.
Ποδισκος.
Περὶ τοῖς καλοις ποδισκοις. Anac. 44. 4.
SYN. Ποδεων.
Ποδιαιηρ. Vid. Ποδηνεκὴς.
—Και ποδιαιῆρας πεπλους. Aesc. Ch. 1000.
Ποδονιπτηρ.
Και τον ποδονιπτῆρ' εγχεασα δ' ὑδατος. Ath. 15.
Ποδοψηστρον.
Χωρὶς ποδοψηστρων τε και τῶν ποικιλων
Κλιδῶν αὐτῆ.—Aesc. Ag. 935.
EXP. Τα ὑπο τῶν ποδῶν πεπλα.
Ποδωκεια, Ποδωκια.
—Ποδωκειαισι πεποιθώς. Il. ϐ. 792:
Ποδωκιην λαγωοῖς. Anac. 2. 3.
Ποδωκης.
—Υπὸ χερσὶ ποδωκεος Αιακιδαο. Il. ϐ. 860.
SYN. Ποδαρκης, ποδηνεμος, ευσκαρθμος, οξυπους, αελλοπους, αερσιπους, ταχυπους, ωκυπους, ωκυποδης, ταναυσφυρος, ταχὺς, οξὺς, ωκυθοος, ωκυδρομος,

ωκυδρομος, αρτιπους, ελαφρὸς, λαιψηρὸς, θοὸς, ποδας ωκὺς, ποδας αἰόλος, αφαρτερος ἱππων.

Ποδωτὸς.
—Ποδωτοῖς εμφορεμεναι λινοις. Lyc. 1015.
EXP. Τοῖς τὸ ἁρμενν εσχατοις μερεσι.

Ποθεν.
—Και ἑ ποθεν αλλα γενοιτο. Il 1. 380.
SYN. Ποθι, ποῖ.

Ποθεινὸς.
Βαρδἰσαι μακαρων Ωραι φιλαι, αλλα ποθειναὶ Ερχονται, παντεσσι βροτοῖσιν ἀὲ τι φορεῖσαι. Theoc. 15. 104
SYN. Πολυποθητος, περιποθητος, επιποθητος, θυμητὸς, επιθυμητος, επευκτὸς.

Ποθερπω.
—Ιδ' αῦ παλιν ᾇδε ποθερπει. Ib. 4. 48.
SYN. Προσειμι, προσερχομαι.

Ποθεσπερα.
Η πά ῥε κρυδδον τα ποθεσπερα πᾶσας αμελγεις. Ib. 3.
SYN. Ες ἑσπεραν, ἑσπερας.

Ποθεω.
—Ποθεόν γε μεν αρχόν. Il. 6. 703.
SYN. Επιποθεω, ζητεω, επιζητεω, επιτηδευω, αγαπαω.

Ποθὴ, Ποθος.
Η ποτ' Αχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Αχαιῶν. Il. α. 240
Αλλά μ' Οδυσσῆος ποθος αινυται οιχομενοιο. Od. ξ. 144.
SYN. Επιποθη, επιποθησις, ποθημα, ποθησις, ἱμερος—αγαπη.
EPITH. Αργαλέος, ακορητος, αζευκτος, αελλοπης, ασπετος, αγρυπνος, αμιλλητὴρ, ασηρικτος, αλλοπροσαλλος, δασπλης, δαφοινεης, βαρὺς, βαθυσκαρθμος, δολοεις, δριμὺς, θυμοδόρος, ὑπερπεὺς, θερμὸς, δυσερως, γλυκὺς, γλυκερὸς, ἱμεροεις, κυριδιος, θηλυμανὴς, ριλυνωρ, πολυχρονιος, πυρισφαραγος, παλιναγρετος,
Εχομαι δε ποθοις, χθονιοις δεσμοῖς. Synes. 3.

Ποθητωρ.
Και παιαγὲς, ολδε τε ποθητορας. αλλοτριοιο. Man. 4. 120.

Ποθεδλητος.
Σκὺλα ποθοδλητε κἂται Αναξαγορα. Ep. l. 6.

Ποθι.
Ηἑ ποθι πολεμοιο μεγα σθενος—Il. κ. 8.
SYN. Δὴ, ενιπε, ποθεν, ὁτι.

Ποιανθης. Vid. Ποιηεις.
Ποιάνθη ἡσῳ προσεκελσαμεν—Orph. 1048.

Ποιαντιος.
Ευ δε Φιλοκτητην, Ποιαντιον αγλαὸν υἱὸν. Od. γ. 190.

Ποίας.
—Τον Μηλιᾶ
Ποιαντος υἱὸν—Soph. Ph. 5.
EPITH. Αμυμων, αγακλειτὸς, αγαυὸς, κρατεροφρων.

Ποιεω, Ποιεομαι.
Ποιεε δε πρωτισα σακὸς μεγα—Il. σ 478.
—Ηδὲ μελισσαι
Οικία ποιησονται ὀδῷ επὶ παιπαλοεσσῃ. Il. μ 168.
SYN. Πρασσω, ανυω. εργαζομαι. τιθημι, καθιστημι.

Ποιηεις, Ποιητὸς.
—Και ποιηενθ' Αλιαρτον. Il. 6. 503.
—Και ποιητὰ βοτανα.—Eur. C. 44.
SYN Ποιανθης, λεχεποιης, ποωδης, ελωδης, ποιοδοτηρ, σιτοφόρος, βοτανηφόρος, ευβοτανος, βοτανωδης, συμφυτος.

Ποιητὴς.
Αιδετε ποιητᾶν φῦλον—Ep. l. 2.
SYN. Μεσοπόλος, μεσοποιὸς, ωδοποιὸς, αοιδὸς, αοιδοπόλος, ὑμνητὴρ, ὑμνοπόλος, ὑμνοθέτης. φιλομεσος.
EPITH. Σοφος, ακανθολογος. ψυχρὸς.
PHR. Μεσῶν ορνις, Μεσᾶν ἱερεύς. Μεσαων θεραπων. Κυκνος Απολλωνος.
Ρυθμοῖς και μετρων ποιημασιν ευσοχον ανδρα. Maneth.
Πιερίδων αρετης. Σοφιης Διος. Pind.
Μεσαων ἱερὸν σῆομα Λαλος Σειρην.
Ανὴρ τῶν Μεσων και χαριτων τροφιμος.
Πιέρικη δε μελισσα περὶ σῆομα θεῶν αλᾶται.
Κηριον ωδινεσα μελισσαγές—Ep.
Οι δε Κλαρε παρ' οχθαις,
Δαφνιφοροιο Φοιβε
Λαλον πιοντες ὑδωρ
Μεμηνοτες βοῶσιν. Anac.

Ποιητὸς.
—Αμφὶ πυλησ' ευ ποιητῇσι μαχονται. Il. ε. 466.
SYN. Εισποιητος, χειροποιητος, θετος, εκτὸς, σκευασὸς, τεχνικὸς.

Ποικιλλω, Ποικιλοω.
Εν δε χορον ποικιλλε περικλυτὸς αμφιγυηεις. Il. σ 590.
Τῶτον δ'—εποπα—πεποικιλωκε—Aesc. Fr.
SYN. Διαποικιλλω, εμποικιλλω, καταποικιλλω, εκποικιλλω, εγκατασκευαζω, αιολλω, αιολιζω, δαιδαλλω, παραλλαττω. προσποιεμαι.

Ποικιλειμων.
Η ποικιλειμων Νὺξ αποκρυψει φαος. Aesc. Pr. 21.

SYN. Ποικιλοστολος, ποικιλοδερμων, ποικίλος.

Ποικιλμα.
Ος καλλιστος ενη ποικιλμασιν,—Il. ζ. 294.
SYN. Ποικιλμὸς, ποικιλια.

Ποικιλοβυλος. Vid. Ποικιλοφρων.
—Προμηθέα ποικιλοβυλον. Hes. Θ. 521.

Ποικιλογηρυς.
—Φορμιγξά τε ποικιλογαρυν, Pind.
SYN. Ποικιλοφωνος. ποικιλομυθος. πολυφωνος.

Ποικιλοδειρος.
—Ανδρονα ποικιλοδειρον. Hes. ε. 201.
SYN. Αιολοδειρος.

Ποικιλοδερμων.
—Ιππους ποικιλοδερμονας. Eur. I. A. 227.
SYN. Ποικιλοχροος, ποικιλοχρως, ποικιλοχρωματος, ποικιλεμων. ποικίλος.

Ποικιλοθριξ.
Ποικιλοθριξ νεβρός,—Eur. Alc. 594.
SYN. Στικτὸς, κατασικλος.

Ποικιλομηχανος.
Ποικιλομηχαν' ερως.—Ep.

Ποικιλομητης. Vid. Ποικιλοφρων.
—Αμφ' Οδυσσῆα δαΐφρονα ποικιλομητην. Il. λ. 482.

Ποικιλομορφος. Vid. Ποικίλος.
Ουθ' ἱματιων βαπτων δαπαναις
Κοσμῆσαι ποικιλομορφων. Ar. Pl. 530.

Ποικιλομυθος.
—Κρονε ποικιλομυθε. Orph. H.
SYN. Ποικιλωδὸς. — ευγλωττος.—ποικιλως αυδωμενος.

Ποικιλονωτος.
Ποικιλονωτων οφιν—Pind. P. 4.

Ποικιλοπτερος.
Συν δ' ὁ ποικιλοπτερος αμφιβαλων
Ωκυτατῳ πτερῳ. Eur. Hipp. 1270.
SYN. Πτεροποικιλος.

Ποικιλος.
—Και ποικίλα τευχε' εκειτο. Il. γ. 327.
SYN. Διαποικιλος, παμποικιλος, ὑποποικιλος, αἰόλος, παναιολος, ποικιλομορφος, μυριομορφος, ετεροχροος, πολυχροος, πολυχρωματος, στικτὸς. ποικιλοφρων. πανὔργος.

Ποικιλοστολος. Vid. Ποικιλεμων.
—Νηΐ ποικιλοστολῳ. Soph. Ph. 346.

Ποικιλοτερπος.
Οια σὺ, ποικιλοτερπε,—Ep. l. 1.

Ποικιλοτευχος.
Τοιη ποικιλοτευκὸς ἑλιξ θεσις,—Ep. l. 1.

Ποικιλοτραυλος.
—Ειαρινοι δε λιγυφθογγοισιν αοιδαῖς
Κοσσυφοι αχεῦσιν ποικιλοτραυλα μελη. Theoc. Ep. 4. 10.

Ποικιλοφορμιγξ.
—Ποικιλοφορμιγγος αοιδᾶς—Pind. Ol. 4.

Ποικιλοφρων.
Ο ποικιλοφρων, κοπις, ἡδυλόγος, δημοχαρισὴς, Eur. Hec. 133.
SYN. Ποικιλοβυλος, ποικιλονους, ποικιλομητης, φρονιμος, αγκυλομητης, δολομητης, κερδαλέος, κακοτεχνος, πανὔργος, ποικίλομηχανος. ποικίλος.

Ποικιλωδὸς. Vid. Ποικιλομυθος.
Η ποικιλωδὸς Σφιγξ—Soph. Oed. T. 130.

Ποικιλως.
—Ποικιλως αυδωμενε. Ib. Ph. 131.
SYN. Πολυμερῶς, διαφορως.

Ποιμαινω.
Ποιμαινων δ' επ' οϊεσσι—Il. ζ. 25.
—Ος ρά τε μῆλα
Οιος ποιμαινεσκεν αποπροθεν,—Od. ι. 188.
SYN. Ποιμανευω. τομευω, βοσκω.—διαγω. δίεπω. εκνομιζω φροντιζω.

Ποιμανδρια. (πολις Βοιωτιας.)
Ην ες βαθεῖαν λαιμισας Ποιμανδριαν. Lyc. 326.

Ποιμανοριον.
Πολυανδρε δ' Ασιας θηριος αρχων
Επὶ πᾶσαν χθονα ποιμανοριον θεὸν ελαυνει, Aesc. Per. 75.
SYN. Ποιμνη, αγελη. στρατευμα, πλῆθος, το ανδρικὸν.

Ποιμανωρ. Vid. Ποιμήν.
Τις δε ποιμανωρ επεισι,—Aesc. Per. 241.

Ποιμενικὸς, Πωμενικὸς.
Ποιμενικὸν πτιλημα—Call. Fr.
Πωμενικος—θῶκος,—Theoc. 1. 23.
SYN. Ποιμενιος, ποιμαντικὸς, ποιμνιῶιος, ποιμενεως, ποιμνητος, νομιος, νομευτικὸς, βοτηρικὸς, βουκολικὸς.

Ποιμήν.
Τῶν δε τε τηλόσε δῆπον εν ὑρεσιν εκλυε ποιμήν. Il. δ. 455.
Εχει σε ποιμέν' εσθλόν,—Eur. Supp. 191.
SYN. Ποιμανωρ. ποιμαντωρ. ποιμανεὺς, βοτποιμην, επιποιμην, επιβωτωρ, μηλοβοτης, βοτὴρ, νομεύς.—βασιλευς. χραντωρ. χηδεων.
EPITH. Αγραυλος, αγριωτης, μηλοτρόφος, ξενοδοκος, ορεσιδρόμος, υλοτόμος,
Ειροποχων οϊων αγελας αγροισι νομευων. Theoc.

Ποιμνη, Ποιμνιον.
Ουτ' αρα ποιμνησιν καταϊσχεται,—Od. ι. 122.
Αιτ' εμὸν εσὶ, κακισε, το ποιμνιον ;—Theoc. 5. 75.
SYN. Αγελη. ιλας, πῶϋ. βοσκημα.
EPITH. Αιολομορφος, ευθριξ, ευκραιρος, κεροεσσα, κεραελκὴς, ορίτροφος, χρυσεομαλλος.

Ποιμνηθεν

Ποιμνηθεν.
Ηλυθ' αγων ποίμνηθεν οϊς—Ap. 2. 492.
Ποιμνιος, Ποιμνιτος Vid Ποιμενικός
Αιτε κατα σ'αθμον ποιμνίου ηλασσεσιν. Il. 6. 470.
Βοσκημασι σοῖσι συριζων
Ποιμνητας ὑμεναιους. Eur. Alc. 587.
Ποιναι. Vid. Ευμενιδες.
—Πολεμε κρεισσον ερινυι βροτοῖς·
Η πρωτα μεν Μεσαισι προσφιλεσατη,
Ποιναισι δ' εχθρά,—Ib. Supp. 490.
Ποινή.
—Μαχεσσομαι ένεκα ποινῆς. Il γ. 290.
Δῶκ' ὑὸς ποινὴν Γανυμηδεος,—Ib. ε. 266.
Ποινὴ δ' ετις παιδὸς εγινετο τεθνειῶτος. Ib. τ. 659.
SYN. Ποινημα, βλαβὴ, αμοιβὴ, τιμωρια, δικη, κολασις, κολασμὸς, τιμὴ, προσιμον, δωρεα, τισις, αντεκτισις, αποινον.
EPITH. Αλιηγὴς, αθελκτος, κακοχαρτος, κρυοεσσα, δολιοφρων, βαρυδικος, Ταντάλεα.
Ποινίμος, Ποιναῖος, Ποινητωρ
Οις ὁ μεγας Θεὸς Ολυμπιος
Ποινιμα παθεα παθειν πορoι. Soph. El. 212.
—Ποιναιης νῶτον ὑπερ σελίδος. Ep. I. 7.
—Ποινατωρ πατρός. Aesc. Ag. 1290.
SYN. Μεταποινιος. ποινητὴρ. τιμωρός.
Ποιολογεω.
Α πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις.—Theoc. 3. 32.
SYN. Σταχυολογεω, πωλεύω, βοτανολογῶ.
Ποιονομος.
—Βοτῶν ποιονομων. Aesc. Ag. 1178.
Ποῖος.
—Ποῖον τον μυθον εειπας;—Il. α. 552.
SYN. Οἷος, ὁποῖος.
Ποιπνυω.
Ποιπνυον παρεόντε·—Il. ω. 475.
SYN. Μεταποιπνευομαι, ενεργεω, πολευω, ὑπηρετεω, διακονεω.
Ποιφυγμα.
Μητ' εν ματαισις χ' αγριοις ποιφυγμασιν. Aesc. S. T. 286.
SYN. Εκφοβημα, δρῆνος, βοή.
Ποιφυσσω.
Κρατῆρος, ὃν Μελαινα ποιφυξε,—Lyc. 198.
SYN. Φυσαω, (σφοδρῶς τὴν πνοὴν εκπεμπω.) καταπλησσω. φευγω. εκφοβεω.
Ποκὰς.
Αλλ' εκποκιω σε τας ποκάδας. Ar. Th. 574.
SYN. Θριξ (διεκτενισμενη.) πλοκαμίς.
Ποκιζω, Ποκιζομαι.
Τις τριχας αντ' εριων εποκιξατο;—Theoc. 5. 26.
SYN. Ποκαζω, πεκω, κειρω.
Πόκος.
Ως δ' ὁτε ποιμὴν ρεῖα φερει ποκον αρσενος οἰός. Il. μ. 451.
SYN. Πόξ, πεκος, ποκαριον, κῶας.
Πολεμαρχος.
Ατεκνες κλαυσω πολεμαρχες. Aesc. S. T. 834.
SYN Στραταρχος, στραταρχης, ἡγεμών.
Πολεμεω, Πολεμιζω, Πτολεμιζω.
Ημεῖς περὶ γυναικος μιᾶς πολεμησομεν. Ar. Av. 1638.
—Αλικτον πολεμιζειν ηδε μαχεσθαι. Il. 6. 452.
Νῦν μεν αγωγοιμι πτολεμιζειν υἷας Αχαιῶν. Ib. τ. 206.
SYN. Αντιπολεμεω, διαπολεμεω, εκπολεμεω, καταπολεμεω, συμπολεμιζω, αιχμαζω, μαχομαι.
PHR. Πολεμον επιφερω. εκφερω, ποιεω. συναπτω.
—φερειν πολυδακρυν αρηα.—εγειρειν οξὺν αρηα.
Μαρνᾶσθαι δηϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμινην.
—Μαρναντο δεμας πυρὸς αιθομενοιο. Hom.
Πολεμηΐος, Πολεμιος.
—Οἷς κτι μελει πολεμηϊα εργα. Il. 6. 338.
Την γῆν—τῶν πολεμιων. Ar. R. 1511.
SYN. Πολεμεως, δηϊος, στρατιωτικός.
Πολεμηδόκος.
Εν πολεμηδοκοις ὁπλοις—Pind. P. 1.
Πολεμητοκος.
—Πολεματοκε μῆτι. Orph. H.
Πολεμιστηριον.
Ποσις δρομος ελᾶ τα πολεμιστηρια. Ar. N. 28.
SYN. Αμιλλητηριον, ἀγωνισμα. ἅρμα (πολεμικόν.)
Πολεμιστηριος.
—Βοῆς ηκεσα πολεμιστηριας. Ib A. 571.
Πολεμιστὴς, Πτολεμιστὴς, Πολεμιστηρια.
Και μ' εφατ' εν Δαναοῖσιν ελεγχιστον πολεμιστήν. Il. ρ. 26
Ισος Ενυαλιω κορυθαϊκι πτολεμιστῆ. Ib. χ. 132.
—Κισσιας νομοισι πολεμιστηριας. Aesc. Ch. 422.
SYN. Αιχμητης, μαχητης, διαμαχητης, πολιορκητης.
EPITH. Θαρσαλέος, ταλαυρινος, ταλαφρων, θοὸς, εκπαγλος, ευθωρηκος, ρηξηνωρ, μενεπτολεμος, φιλοπτολεμος, δαημων,—ἄτος πολεμοιο.—αμοτον μεμαὼς μαχεσθαι. Hom.
Πολεμοκλονος.
—Πολεμοκλονον εργον Αρηος. Hom. B. 4.
Πολεμοκραντος.
Και δι'θεν πολε-
μοκραντον ἀγνὸν τελος. Aesc. S. T. 168.

Πολεμοφθορεις.
Πολεμοφθορεισιν αταις. Ib. Per. 655.
Πολεμος, Πτολεμος.
Ει δὴ ὁμῶ πολεμός τε δαμᾷ και λοιμὸς Αχαιούς. Il. α. 61.
—Πόθεεσκε δ' αὔτὴν τε πολεμόν τε. Ib. 492.
SYN. Μαχη, δηϊοτης, λύα, μοθος.
EPITH. Αλιαστος, απρηκτος, αντιβιος, αἱματοεις, αργαλέος, αγριος, αινὸς, αταρτηρὸς, ανιηρὸς, αλεγεινὸς, δυσηχὴς, δηϊος, δακρυοεις, δυσπλεγὴς, βαρὺς, θρασὺς, επιδημιος, δριμὺς, δαφοινὸς, δηλαιος, κακὸς, κρυοεις, κυδαλιμος, κοσμομανὴς, δεινὸς, βαρυτενθὴς, θυμοβόρος, εμφυλιος, επιδημιος, ερικλαυτος, οἰζυρὸς, πικρὸς, πολυκμητὸς, πολυφλοισβος, πολυκλαυτος, πολυκηδὴς, πολυσπερὴς, πολυαιματος, πολυρραιστης, πολυθαρσὴς, πολυαϊξ, πολυδακρυς, σλονοεις, μεγαλημαρ, λαιψηρὸς, σιδηρειτης, τλημων, φθισηνωρ, φθισιμβροτος, χαλκεντὴς, χαλκοχαρμὴς, ψευδορκος, εχθοδοπὸς, ολοὸς, ακρυοεις, ὁμοϊος, πευκεδανὸς, σὺγερὸς, λευγαλέος, απολεμος, πολυξεινος, πολυφλοισβος.
PHR. Τραχεῖα νιφὰς πολεμοιο. Pind.
Ιπποχαρμαι κλονοι. Aesc. Πολεμοκλονον εργον Αρηος. Hom. Χαλκειον κῦμα Ενυὼς.—βλοσυρὸς φλοισβος Ενυαλιε. Ep—δορὸς χειμών. Soph. —Παγχαλκος θυελλα. Opp—δυσηχεος εργα μοθοιο. Cal.
Αντιβιων δε φαλαγγες επεβρεμον, αμφιλαφῆς δε Ηεροθεν πτεροεντες ανερροιζησαν οϊστοί
Λιγξε βιος, βομβησε λιθος, μυκησατο Σαλπιγξ. Nonn l. 29.—vid. Il Θ 61. Ib. ι. 590.—Lyc. 249.—Cal. l. 14.—Opp. αλ. l. 2.
Πολευω.
Ουδ' αλοχον κεδνὴν Ιθακης κατὰ ασυ πολευειν. Od. χ. 223.
SYN. Διαγω, εμπολιτευομαι, αναστρεφομαι, τρεφω ὑπηρετεω. πολεω.
Πολεω.
Εισαι πολεῖν' θερσος δε νεωμενη ἕ σ' απατησει. Hes. ε. 460.
SYN. Εμπολεω, στρεφω, αροτριαζω.—πολευω.—νεμω.
Πολια, Πολιαι αι.
Πλεῖον γαρ τι φερει πολιη νεοτητος εχεφρων. Naz.
—Αι πολιαι δ' εμπαλιν αδρανέες. Ep. l. 1.
SYN. Πολιοτης.
EPITH. Ευσεβὴς, θεοειδὴς, φιλυτὴ.
Πολιαινομαι.
Θαλασσης πολιαι-
νομενης πνευματι λαβρω. Aesc. Per. 109.
SYN. Πολιοῦμαι, λευκαινομαι.

Πολιαρχος, Πτολιαρχος.
Σκυμνον εθρεψας πολιαρχον ἰδεῖν. Eur. Rh. 381.
—Συ δ' εξελεο πολιαρχες. Call. ι. 73.
SYN. Πολιταρχος, πολιανομος, πολιτευτὴς, ασυνομος, πολισσονομος, πολιευς, πολισὴς, πολιταρχης, πολιτοφυλαξ.
Πολιας.
Τι δ' ικ Αθηναιαν εἴομεν την Πολιάδα. Ar. Av. 828.
SYN. Πολῖτις, πολιοῦχος.
Πολιζω.
—Οτ' εγὼ και Φοῖβος Απολλων
Ηρῳ Λαομεδοντι πολισσαμεν αθλησαντε. Il. π. 453.
SYN. Εκπολιζω, συμπολιζω, κλιζω, πολιν τευχιζω.
Πολιοκροταφος,
—Πολιοκροταφες τε γεροντας. Il. Σ. 518.
SYN. Πολιοκρανος, αργυροκρανος, γερων.
Πολιορκεω.
Και πεζομαχῶν, και πολιορκῶν—Ar. V. 683.
SYN. Περιϊστημι, περιστρατοπεδευειν πολιν. αντιμαχομαι, προσμαχομαι, καταπολεμεω, προσβαλλω. Vid. Aesc. S. T. 116.
Πολιος.
Θῖν' εφ' ἁλὸς πολιῆς.—Il. α. 350.
SYN. Λευκὸς, λευκανθὴς, τεφρωδὴς.—γερων.
Πολιοχρως.
—Πολιοχρως κυκνος—Eur. B. 1362.
Πολιεῦχος, Πολισσουχος, Πολιουχος.
—Την Παλλάδα την πολιοῦχον Call. 5. 53.
—Πολισσουχοιο θεᾶς—Tryph. 435.
—Λοτομιδος πολιουχε αριτειρα. Ap. ι. 312.
SYN. Πολιὰς, πολισσόος,—πολιευς.—ασυουχος—ερυσιπολις.
EPITH. Αριπρεπὴς.
Πολιπραισος.
Ο Χιλιαρχος τῆ πολιπραίσῃ στρατῳ. Lyc 210.
SYN. Πολιτοκοπος.
Πολις, Poet. Πτολις.
—Πολις Πριαμοιο ανακτος. Il. Ε. 373.
Τρωων οἱ ναιουσι κατὰ πτολιν,—Ib. 130.
SYN. Ασυ, πτολιεθρον, πολισμα. κωμη, κωμοπολις.
EPITH. Αιπὺς, αιπεινὴ, αρρηκτος, αγλαὴ; αγλαοπαις, αγχικελευθος, αγχιφανὴς, αιπυδμητος, απορθητος, βαθυγειος, θεοκμητος, θεοφιλὴς, ευνομος, ευαρματος, ευηνωρ, ερατὴ, εραννὴ, ευλαϊγξ, ευεργὴς, ευναιετοωσα, ευτειχὴς, ευτειχεος, ευδμητος, ευπυργος, ευκλιμενη, ευρυχορος, ευρυαγυια, καλλιγυναιξ, καλλιπυργωτος, κλυτὴ, κακοξεινος, λιπαρὰ, καλλιπλυτος, οφρυοεσσα,

εφευεσσα, ερανογειταν, σιειρα, σειρικλειτὴ, περιβωτος, πολυχρυσος, μυριοπληθὴς, λαστρόφος, καλλιχορος, φιλομολπος. ὑψιδομος. ὑψιβατος, ὑψικρημνος, ειλαρματος, φιλοχρησος, εναλος, ἱερὰ, ἱμεροεσσα, λευκὴ, αμβατος.

—Πυργοις αραρυῖα. Hom.

—Και πολεος τροχοειδέος ακρα καρηνα.

—Τυπος χθονὸς, αἰθέρος εικων. Nonn.

Ουδ' εσιν ετω βαρβαρος,

Ουτε παλιγγλωσσος πολις,—Pind.

—Και πολιν νεοπλοιν

Την δ' ὑφιπυργον αρτεπυργωσαν τότε Aesc.

Πολιπορθος.

—Βασιλεῦ, Τροιας πολιπορθε—Aesc. Ag. 792.

Πολισμα, Πτολισμα. Vid. Πολις.

—Προς το Τρωικον πολισμα—Soph. Ph. 1470.

Πολισσονομος. Vid. Πολιαρχος.

—Αρχάς τε πολισσονομους. Aesc Ch. 864.

Πολισσοος. Vid. Πολιῦχος.

—Φερασπι, πολισσοε, χαλκοκορυσα. Hom. VII 2.

Πολιτεῖα.

Εχεις ἅπαντα τα πρὸς την πολιτειαν ἁ δεῖ. Ar. Eq. 219.

SYN. Πολιτευμα.—τροπος (βιε)

Πολιτης.

—Υἱὶ Πριαμοιο Πολιτη. Il. ϛ. 791.

—Βοὴν αγαθὸν τε Πολιτην. Ib ω. 250.

—Πολιτης ορχαμος ανδρῶν. Od. κ. 224.

Πολιτης, Πολιήτης, Πολιητης, Πολιῆτις, Πολῖτις.

—Επὶ δὲ σφεναχοντο πολῖται. Il. χ. 429.

Τῶν δ' εξηγεισθω κοσμησαμενος πολιητας. Il. ϛ. 806.

Φοινια ψηφος εν πολιήταις. Eur. Or. 973.

Ω ψαμαθοι πολιητιδος ακτᾶς, Ib. Hipp. 1126.

Χαιρετε—πολιτιδες. Eur. El. 1335.

SYN. Ασὸς, ασυκὸς, ενδημος, δημοτης, συντελεσὴς, ισοτελὴς.

EPITH. Κακολόγος, σεμνὸς, ευθυμαχος.

Πολιχνη.

Πολλάκις εκ Τροιζῆνος απὸ Ξανθοιο πολιχνης

Ερχομενοι Εσυρινδε—Call. 4. 41.

SYN. Πολιχνιον, πολισματιον, ασυρόν.

Πολλάκι, Πολλάκις.

Πολλάκι μιν ξεινισσεν αρηϊφιλος Μενελαος. Il. γ. 232.

Πολλάκις εν μεγαροισι καθημένος ἡμετεροισιν Od. δ. 101.

SYN. Πλεισάκις, συχνάκὶς, θαμὰ, θαμάκις, θαμινά.—πολύ.

Πολλοδεκάκις. Ar. Pa. 242.

Πολος.

—Δοιὼ δε πολοι ανεχασι καρηνα,

Ουρεων ηλιβατων κορυφαι χθονος ἠχί τ' αερθεὶς Ηελιος πρωτησιν ερευγεται ακλινεσσι. Ap. 3. 161.

SYN. Σφαῖρα, ὁρανὸς, κοσμος.

EPITH Αυτοελικτος, αργυρεος, αστερόεις, αστεροφοιτος, κλεινὸς, επταζωνος, ορφναῖος, πολυμορφος, ὑψιμελαθρος, ὑψιμεσος, φλογοειδὴς. ασροχίτων.

Πολυαγρος.

—Δι' αιγιαλων ἐς πολυαγροτερον. Ep. l. 6.

Πολυαϊξ.

—Πολυαϊκος πολεμοιο. Il. α. 165.

SYN. Πολυορμητος, πολυκινητος, ασατος, θᾶσσος, ἰξαλος, βιαιος, φοιταλέος.

Πολυαιμονιδης.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα.—Il. Φ. 275.

Πολυαιμων.

Πολυαιμων, φονιος, αποκοπὰ κρατός. Aesc. Supp. 847.

SYN. Πολυαιμος, πολυαιματος, αιμαλέος.

Πολυαινετος, Πολυαινος.

—Και δορὸς πολυαινετον αλκᾷ, Eur. Herac. 761.

Ω Οδυσεῦ πολυαινε—Il. λ. 430.

SYN. Πολυεπαινος, πολυκλεὴς, πολυκλειτὸς, πολυκλεῖσος, πολυφημος, κλυτοφημος, ερικυδὴς.

—μυθολόγος, φλυαρος.

Πολυαλγης.

Θελγων ανθρωπων πολυαλγέα θυματα νωσων, Oph. H.

Πολυανδρος, Πολυανωρ.

Πολυανδρα—Ασιας—Aesc. Per. 73.

—Πολυανορι δ' εν ξεινοεντι θρονῳ—Eur. I. T. 1281.

SYN. Πολυανθρωπος, ευανωρ.

Πολυανθεμος, Πολυανθὴς.

—Μιτραις πολυανθεμοις—Anac. 58. 3.

—Οθι τε δριος ἦν πολυανθὲος ὑλης. Od. ξ. 353.

SYN. Ευανθεμος, ευανθὴς. πολυρρόδος, πολυρροδὴς.

Πολυαρματος.

Τᾷ πολυαρματῳ Θηβᾳ. Soph. An. 155.

Πολυαρρητος.

Ες πολυαρρητον κακὸν ἥκομεν,—Theog. 817.

Πολυαρητος.

—Πολυαρητος δέ τοι εσι. Od. τ. 404.

SYN. Πολυποθητος, ποθεινὸς, πολυηρατος, πολυευκτος, πολυζηλωτος, πολυζηλος, πολυθεσπὲσιος.

Πολυαρχος.

Αιακον—πολυαρχον—Pind. N. 7.

SYN. Πολυκοιρανος, πολυδυναμος.
Πολυαστρος. Πολυαστερος. Vid. Λέων.
—Το Διὸς πολυαστρον εδος. Eur. I. 870.
SYN. Καταστερος, αστεροεις.
Πολυαυλαξ.
—Ου πεδιε πολυαυλακος ἐμ' ὁ γεραιός. Ep. Suid.
SYN. Μεγας, πλατύς.
Πολυαυχενος.
—Εν Λερνη πολυαυχενον ωλεσεν ὑδρην. Ep. l. 4.
SYN. Πολυδειρας
Πολυβαφης.
—Σωματα πολυβαφη—Aesc. Per. 275.
Πολυβενθὴς
Οι δ' ὁτε δὴ λιμένος πολυβενθέος εντὸς ἱκοντο. Il. α. 432.
SYN. Βαθυκευμων, βυσσηεις, βαθύς.
Πολυβολος.
Ω βασιλεῦ χωρας της πολυβολε—Eur. Fr.
Πολυβος.
—Τὴν σφιν Πολυβος ποιησε δαϊφρων. Od. δ. 373.
Πολυβοτειρα. Πολυβοσκος.
—Επὶ χθονα πολυβοτειραν. Il. γ 265.
Πολυβοσκον—γαῖαν, Pind. Ol. 7.
Πολυβοτος.
Πολυβοτὸς τ' αιὼν βροτῶν. Aesc. S. T. 780.
SYN. Πολυφορος. ευκαρπος.
Πολυβοτρυς.
Αι δ' επὶ Εκπρασιε πολυβοτρυος—Theoc. 25. 11.
SYN. Αμπελοεις.
Πολυβυλος.
—Πολυβυλος Αθηνη. Il. ε. 260.
SYN. Ποικιλοβυλος, πολυφραδὴς, πολυφραδμων, πολυπαιπαλος, πολυγνωμων, πολυφρων, πολυμηχανος, εχεφρων, ιδρις, συνετὸς, πολυμητις.
Πολυβυτης.
Εν δ' ανδρες ναιεσι πολυρρηνες, πολυβῦται. Ib. ι. 154.
Πολυβροχος.
—Και πολιβροχ' ἁμματων, Eur. Herc. f. 1035.
Πολυβωλαξ.
Αλλ' ὁτ' αν ηπειρον πολυβωλακα—Ath. l. 8.
Πολυβωμος.
Ω μεγαλ', ὦ πολυβωμε, πολιπ[ολι,—Call. 4. 266.
SYN. Πολυναὸς.
Πολυγαλακ[ος.
—Πασαων πολυγαλακ[οτατην. Ep. l. 1.
Πολυγαμος.
Πολυγαμον, τεκνοισιν επαδυνον—Man. 5. 268.
Πολυγηθης.
—Πολυγηθεες Ωραι. Il. φ. 450.
SYN. Πολυχαρὴς.
Πολυγηρως.
Λιμὸν οἰζυρὴν απαμυνομενη πολυγηρως Νικώ,—Ep. l. 1.
Πολυγλευκος.
Ουδε πολυγλευκε γεωμορος βοτρυος. Ep. Suid.
Πολυγληνος.
Οια πολυγληνε βεκόλον Ιναχιης. Ep. l. 7.
SYN. Πολυοφθαλμος, πολυομματος, πολυδερκὴς. οφθαλμιος.
Πολυγλωσσος.
—Και πολυγλωσσε δρυός. Soph. Tr. 1184.
SYN. Πολυφραδὴς, πολυλόγος, πολυλαλος. πολυρημων.
Πολυγλωχιν.
—Πολυγλωχινι σιδηρῳ—Dion. 476.
Πολυγναμπ[ος.
—Πολυγναμπ[ω τε σελινῳ. Theoc. 7. 68.
SYN. Ευκαμπης, ευτρεπ[ος, ευγναμπ[ος, πολυκαμπὴς, πολυκαμπ[ος.
Πολυγνωτος.
Τρωων πολυγνωτων γενος. Pind. N. 10.
SYN. Πολυφατος, πολυαινετος, ευγνωστος.
Πολυγομφος.
Τοσσον τοι νηῶν γε πεπειραμαι πολυγομφων. Hes. ε. 658.
Πολυγονος.
Προνομα δε βοτα τὰς
Πολυγονα τελεθοι. Aesc. Supp. 700.
SYN. Πολυφόρος, πολυκαρπος.
Πολυδαιδαλος.
Και διὰ Θωρικος πολυδαιδαλε ηρηρεσο. Il. γ. 358.
—Και χρυσος πολυδαιδαλος,—Od. ν. 11.
SYN. Ευποιητος, πολυκατασκευαστος, πολυκόσμος, ποικίλος.
Πολυδαιμων.
—Ω πολυδαῖμον. Orph. H.
Πολυδακρυς, Πολυδακρυτος, Πολυδακρυς.
—Πολυδακρυν Αρηα Il. γ. 132.
Αργαλεη, πολυδακρυς,—Ib. ρ 544.
Στας δ' απανευθε μαχης πολυδακρυτε, εντε' αμειβεν. Ib. 192.
—Πολυδακρυτος δε τοι εσαι. Ib. ω. 620.
SYN. Αριδακρυς, αριδακρυος. δακρυοεις, αιολοδακρυς. πολυθρηνος.
Πολυδαμας, Poet. Πολυδαμας.
Πολυδαμαντος ἑταῖρον αγαυε Πανθοιδαο. Il. ο. 446.
EPITH. Αμυμων, αμωμητος, αγαπηνωρ, εγκεσπαλος, εὐμενης, πεπνυμενος, σαοφρων,

Πολυδαμα,

Πολυδαμα, συ μεν εσσι φυγοπτολεμος και αναλκις. Cal.

Πολυδαμνα.
—Τα οἱ Πολυδαμνα πορεν Θῶνος παρακοιτις. Od. δ. 228.

Πολυδεγμων.
Τενει προς αἴθραν κρᾶτα πολυδεγμων λοφος. Lyc. 700.
SYN. Πολυχανδης. ευρυχωρος.

Πολυδειρᾶς.
Ακροτατη κορυφη πολυδειρᾶδος Ουλυμποιο. Il. α. 499
SYN. Πολυαυχενος.

Πολυδενδρεος.
Καί μοι κῆπον εχει πολυδενδρεον,—Od. δ. 737.
SYN. Πολυδενδρος, ευδενδρος, καταδενδρος, δρυοδροφόρος.

Πολυδερκης
—Φαος πολυδερκέος Ηῶς. Hes. Θ. 451.
SYN. Πανδερκης, πολυγληνος. ευσοχος.

Πολυδεσμος.
—Επι σχεδιης πολυδεσμα σηματα πασχων. Od ε. 33
SYN. Πολυγομφος.

Πολυδευκης.
—Και πυξ αγαθὴ Πολυδευκέα. Il. γ. 237.
EPITH. Αμωμητος, αεθλοφόρος, ανικητος, δῖος, κρατερὸς, πυκινὸς, οινωπος. φοβερὸς,
Καστορα και πολυδευκε' αειδέο Μέσα λιγεια,
Τυνδαρίδας, οι Ζηνος Ολυμπιὰ εξεγενοντο
Τες ὑπο ταϋγετα κορυφης τεκε ποτνια Λητη.
—Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἱππων. Hom.
Διογενης πρῶτος Λακεδαιμονιος Πολυδευκης. Opp.

Πολυδινης.
—Αρχηγετα μητε πολυδινέα λατρίν, Ep. l.

Πολυδιψιος.
—Πολυδιψιον Αργος ικοιμην. Il. δ. 171.
SYN. Διψαλεος, ενυδρος.—πολυποθητος.

Πολυδορος.
Σε πρῶτον Ιοῖ πολυδορον πλαγην φρασω Aesc. Pr. 787.
SYN. Πολυταραχος.

Πολυδρομος.
Πολυδρομε φυγᾶς οφελος—Ib. Supp.

Πολυδωρη.
Τον τεκε Πηλῆος θυγατηρ καλὴ Πολυδωρη
Σπερχειῳ ακαμαντι, γυνὴ θεῷ ευπηθεῖσα. Il. π. 175.

Πολυδωρος.
Εκτωρ δ' ως ενοησε κασιγνητον Πολυδωρον. Il. υ. 419,
EPITH. Θεινογενης, αντιθεος, Πριαμιδης.
Πολλοις δ' ιμασιλοις κυματων φορεμενος
Ακλαυστος, αταφος—Eur.

Πολυδωρος.
Ενθ' αλοχος πολυδωρος εναντιη ἤλθε θεοῖσι. Il. ζ. 394.

Πολυεθνης.
Ανθρωπων δ' ολιγοδρανεων πολυεθνεα φυτλην. Orph. 428.

Πολυειδης.
—Καρπὸν πολυειδῆ. Orph. H.
SYN. Πολυμερης, πολυτροπος, παμποικιλος, παντομιγὴς, πολυμορφος. πολυαριθμος. πολυτελὴς. πολυχοος.

Πολυειδος.
Ο δ' Αξαντα μετωχέτο και Πολυειδον. Il. ε. 148.

Πολυελικτος.
—Πολυελικτον ἁδρανὰν. Eur. Ph. 325.
SYN. Πολυπλεκτος, ποικίλος.

Πολυεργος, Πολυεργὴς. Vid. Φυτοσκάρος.
Τᾶτ' οσεῦν φωτὸς πολυεργέος,—Ep. l. 3.
SYN. Πολυπραγμων, περιεργος, επιπονος, φιλοπονος, δυσεργης, φιλεργος, καματωδης, αϋσιεργὸς, πολυμοχθος.

Πολυετης.
Ηκει συν αλοχῳ πολυετης σεσωμενος. Eur. Or. 473.
SYN. Πολυέτηρος, πολυενὸς, γηραὶος, μακροβιος, πολυχρονιος.

Πολυευκτος.
Ω πᾶσι φιλος και πολυευκτος ολβος. Aesc. Eum. 540.
SYN. Πολυποθητος, πολυαρητος, πολυσεπτος, τιμιος.

Πολυζηλος, Πολυζηλωτος.
—Τον πολυζήλον πόσιν. Soph. Tr. 188.
Και μοι πολυζηλωτος
Αιεὶ συν θεοῖσιν φοιτᾷ. Eur. Hipp. 169.
SYN. Πολυαρητος.—επιφθονος.—πολυσεπτος. τιμιος.

Πολυζυγος.
Ασχαλαα παρὰ νηῒ πολυζυγῳ,—Il. ϛ. 293.
SYN. Πολυκαθεδρος, πολυκλινὴς.

Πολυζωος.
—Πολυζωοισιν εν ἀστροις. Man. 4. 516.

Πολυηρατος. Vid. Πολυαρητος.
—Εν Θηβῃ πολυηρατῳ αλγεα πασχων. Od. λ. 274.

Πολυηγορος.
—Πολυηγορος Αργω. Orph.

Πολυηχὴς, Πολυηχητος.
—Εν αιγιαλῳ πολυηχέϊ κῦμα θαλασσης. Il. δ. 422.

Πολυηχητος

Πολυηχητος δ' ἑπετο κῶμος Eur. Alc. 928.
SYN. Πολυταραχος, πολυθροος, πολυσμαραγος, εριβρομος, ηχητικος. πολυφωνος, πολυκελαδος, πολυρρηθαγος, πολυρρυτιδητος, πολυρρυιζος, πολυρροιζος, πολυσφαραγος.

Πολυθαλμιος. Vid. Υγιεια.

Πολυθαρσης.
Ει γαρ νῦν Τρωεσσι μενος πολυθαρσὲς ενειη. Il. ρ. 156.
SYN. Ευθαρσὴς, παντολμος, ταλασιφρων, πολυτλημων.

Πολυθεος.
Μηδ' ἰδῃς μ' εξ ἑδρᾶν
Πολυθεων ρυσιασθεισαν. Aesc. Supp. 430.

Πολιθερσιδης.
Ω Πολυθερσιδη φιλοκερτομε,—Od. χ. 287.

Πολυθετος. Vid. Πολυαρητος.
—Τεκναν πολυθετε τοκευσι. Call. 6. 48.

Πολυθηρος.
Πολυθηροτατον ναπος,—Κιθαιρών. Eur. Ph. 818.

Πολυθρεμμων.
Ὁ μεγας και πολυθρεμμων Νειλος—Aesc. Per. 33.
SYN. Πολυθρεμματος, πολυτρόφος —πολυαρχος, πολυβοτος, πολυρρηνη, πολυμηλος, ευμηλος.

Πολυθρηνητος.
Τῆς πολυθρηνητε—γενεης—Ep l 3.

Πολυθρηνος.
Πολυθρηνον αιῶνα—Ib Ag. 723.
SYN. Πολυδακρυς, πολυδακρυτος, πολυκωκυτος, πολυπενθὴς, βαρυπενθὴς, επικλαυτος, ερικλαυτος, πολυκηδὴς, πολυκλαυτος, πολυστονος. πολυπαθὴς.

Πολυθροος. Vid. Πολυηχὴς.
Ορθρον ὑπὸ σκιεντα πολυθρους ηλυθε φημη. Tryph. 230.

Πολυθρυλλητος.
Πολυθρυλλητουτε,—Sibyl. l. 3.
Τῆς πολυθρυλλητε καλλεα φαιτασιης. Ep.l.7.
SYN. Πολυθροος, πολυαινετος. ονομαστος.

Πολυθυτος.
Μελλοντι δ' αυτῷ πολυθυτος τευχειν σφαγάς. Soph. Tr. 769.

Πολυϊδμων. Vid. Πολυϊδρις.
Μυρια κεἰδὼ μαγεισι περων πολυϊδμοσι δᾶρα. Orph. L

Πολυϊδος.
—Γερων αγαθὸς Πολυϊδος. Il. ν. 666.

Πολυϊδρια, Πολυϊδρεια.
—Πολυϊδρειησι νοοιο Od. φ. 77.
SYN. Πολυπειρια, δαιμοσυνη, πολυφροσυνη, πολυμαθημοσυνη.

Πολυϊδρις, Πολυϊσωρ.
—Μαλα περ πολυϊδριν εὖσαν. Ib. 82.
—Επ' ευϊερα τελετης πολυϊσορας αθλες. Orph. H.
SYN. Πολυπειρος, εμπειρος, επιστημων, δαημων, πολυϊδμων, πολυμαθὴς, πολυγνωμων. πολυγραμματος, πολυειδημων, πολυμηχος, πολυσκεπὴς.

Πολυιππος.
Τοῖσι δ' επ' Αδμητοιο παῖς πολυιππος ανεσση. Tryph 169.
SYN. Ευιππος.

Πολυϊχθυος, Πολυϊχθυς.
Η εις οἶδμ' ἁλιον πολυιχθυον αμφὶς ερυσει. Hom. A. 417.
SYN. Πολυκητης, ιχθυοτρόφος.

Πολυκαγκὴς.
Τῶν δ' επει ἓν πινοντ' αφετην πολυκαγκέα δἰψαν Il. λ. 641.
SYN. Καταξηρος, πολυξηρος.

Πολυκαὴς,
—Και εν πολυκαεῖ ογκῳ Ενσῃ—Ep. l. 3.

Πολυκαμμορος.
Ουδε γαρ εδ' ιχνος, πολυκαμμορε, σεῖο λελειπται. Ep. l. 1.

Πολυκανὴς. Vid. Πολυκλὸνος.
Ιη προπυργοι θυσιαι πατρὸς
Πολυκανεες βοῶν ποιονομων. Aesc. Ag. 1178.

Πολυκαρπος.
Μη σ' αιθαλωσῃ πολυκαρπον σἶεγος πεπλες. Eur. Elec. 1140.
SYN. Ψολοεις, καπνωδὴς.

Πολυκαρπος.
Ειθα δε οἱ πολυκαρπος αλωὴ ερριζωται. Od. ι. 122.
SYN. Ευκαρπος, ευγειος, καρποφορος, πολυγονος, πολυτόκος.

Πολυκασιη.
—Τηλεμαχον λἆσεν καλὴ Πολυκασιη. Ib. γ. 464.

Πολυκερδεια.
Αυταρ ὁ ἡν αλοχον πολυκερδειησιν ανωγε, Ib. ω. 166.
SYN. Πανουργια, μεθοδεια.

Πολυκερδὴς.
Αιει νυ σἶηθεσσι νοον πολυκερδέα νωμᾶν. Ib. ν. 255.
SYN. Δολομητὴς, ποικιλοφρων, κερδαλέος—πανοῦργος.

Πολυκερως.
—Εκειρε πολυκερων φονον. Soph Aj. 55.
SYN. Ευκερως, κερατὴφορος.

Πολυκλεὸς.

Πολύκεσος.
Αγχε δέ μιν πολυκεσος ἱμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν. Il. γ. 371.
SYN. Πολυκεντητος, πολυρραφος, ποικίλος.
Πολυκηδης.
—Και νοσον ἐμὸν πολυκηδέ' ενισπω. Od. ι. 37.
SYN. Πολυμερίμνος, πολυμερμερος. πολυθρηνος. πολυφροντις, πολυφροντιστος.
Πολυκητης. Vid. Πολυιχθυος.
—Πολυκητεα Νεῖλον. Theoc. 17. 98.
Πολυκλαυτος, Πολυκλαυστος. Vid. Πολυθρηνος.
Πολυκλαυστω ενὶ τυμβῳ. Hom. XXXVI.
Πολυκλειστος.
Παρθενικην δὲ φυλασσε πολυκλειστοις θαλαμοισι. Phoc. 203.
Πολυκλειτος.
—Πολυκλειτον—γενος Ιαμιδᾶν—Pind. Ol. 6.
Πολυκλεις,
Σεῦο πολυκλεντα τυπον σ[ησαντο—Ep. l. 4.
Πολυκλῖς, Vid. Πολυζυγος.
Και φευγειν συν νηυσὶ πολυκλῖσι κελευσω. Il. ε. 74.
Πολυκληρος.
Ηγαγομην δὲ γυναικα πολυκληρων ανθρωπων. Od. ξ. 211.
Πολυκλητος.
—Πολυκλητοι δ' εσαν ανδρες. Il. δ. 438.
Πολυκλινὴς,
Και δε συνευνοι τῶνδε πολυκλινέες τελεθσιν. Man. 3. 332.
Πολυκλυστος.
—Πολυκλυστῳ ενὶ ποντῳ. Od. δ. 354.
SYN. Πολυφλοισβος, πολυκυμων, πολυτραχος.
Πολυκμητος.
—Πολυκμητος τε σιδηρος. Il. ζ. 48.
—Πολυκμητε θαλαμοιο. Od. δ. 718.
SYN. Πολυδαιδαλος, πολυκαματος, κμητὸς, τυκτός.
Πολυκνημος.
—Πολυκνημον τ' Ετεωνόν. Il. ε. 497.
SYN. Υλωδης, δρυμωδης.
Πολυκνισσος.
—Πολυκνισσων επὶ βωμῶν. Tryph. 437.
SYN. Πολυοδμος. πολυπνοος.
Πολυκοινος.
—Τον πολυκοίνου ἑδαν. Soph. Aj. 1212.
Ταν πολυκοινον αγγελλιαν. Pind. P. 2.
SYN. Παγκοινος.
Πολυκοιρανιη.
Ουκ αγαθὸν πολυκοιρανιη —Il. β. 204.
Πολυκοιρανος. Vid Πολυαρχος.
Κυδις', Αχαιῶν πολυκοιρανε, Ar. R. 1302.
Πολυκολυμβος.
Χαιροντες ωδης πολυκολυμβοις μελεσιν. Ib. 247.
Πολυκρανος, Πολυκαρηνος.
—Η πολυκρανός γ' ιδῶν Δρακων,—Eur. E. 1015.
—Πελυκαρηνον οφιν. Ep. l. 4.
Τυφως Κιλιξ πολυκαρανος—Pind. P. 8.
Πολυκρατὴς.
—Πολυκρατῆς ἀρὰ φθιμενων. Aesc. Ch. 404.
SYN. Ευρισθενὴς, ερισθενης, παγκρατὴς, πολυδυναμος.
Πολυκριτος.
Βαινει γαρ τάδε θεῖα πολυκριτα σαῖσιν εφετμαῖς. Orph. H.
Πολυκρεκτος.
—Κιθαρῃ πολυκρεκτῳ, Ib.
Πολυκροτος.
—Πᾶνα,—πολυκροτον, ἡδυγελωτα. Hom. XVIII 37.
Πολυκρανος.
Καλὰ πολυκρενων εκπροθει σ[ομάτων. Ep. l. 4.
Πολυκ[ταιος, Πελυκ[εαιος, Πολυκ[ημων, Πολυκ[ης.
—Πολυχρυσος γ' αρ Απολλων,
Καί τε πολυκ[εατος.—Call. 2. 35.
—Ος ρ' ενὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκ[ημων, πολυκῖος'—Il. ε. 613.
—Πολυκ[ιτων τε δομων μετοχος. Eur. Andr. 768.
SYN. Πολυμηλος, αφνειὸς, πολυκληρος. πολυρρηνη, πολυπαμμων, πολυκηνος, πλουσιος, πολυολβος, πολυπροβατος, πολυχρηματος, πολυχρημων.
Πολυκ[ιτις, Vid. Φυτις.
Πολυκ[ονος.
Τῶν πολυκ[ονων γαρ ασκοποι θεοί. Aesc. Ag. 468.
SYN. Πολυκαινὴς, πολυρραιστος, πολυφθόρος.
Πολυκτοριδης.
Εκ δ' αρα Πεισανδροιο Πολυκ[οριδαο ανακτος. Od. σ. 298.
Πολυκ[ωρ
—Πατὴρ δέ μοι εστὶ Πολυκ[ωρ. Il. ω. 397.
Πολυκυδιστος.
Τὰν πολυκυδιστε μναμονα θεσμοσυνας. Ep. l. 3.
Πολυκωθων
Τὸ πολυκωθωνος τέτ' ηριον Αρκαδιωνος. Athen. l. 10.
Πολυκωκυτος. Vid. Πολυθρηνος.
Βῆς πολυκωκυτες εις Αϊδαο δομες. Theog. 244.
Πολυκωμος.
Πολυκωμες κατὰ δαῖτας. Anac. 42. 14.

Πολυκωπος.
Μη σ[αιη πολυκωπον οχημα
Ναὸς αυτῷ,—Soph. Tr. 668.
Πολυλήϊος Vid. Πολυθρεμμων.
Πολυλλισος, Πολυλλιτος.
—Πολυλλισος δ' σ' ἱκανω. Od. ε 445.
Ασεριη πολυδωμε, πολυλλιτε,—Call. 4. 316.
SYN. Προσικτωρ.—πολυσεπλος, πολυλιτα-νευτος.
Πολυμαθὴς. Vid. Πολυΐδρις.
Ανδρῶν παροντων πολυμαθῶν και δεξιῶν. Ar. V. 1170.
Πολυμαθημοσυνη. Vid. Πολυπραγμοσυνη.
Πολυμεδιμνος,
Δαματερ μεγα χαῖρε, πολυμορφε, πολυμεδιμνε. Call. 6. 2.
Πολυμετρος.
—Εκ γῆς πολυμετρον λαβὼν σ[αχυν. Eur. Fr.
Πολυμεθης.
Πολυμεθεῖς χαροιτε· το δ' ὀππίσον ἡδὺ ποθῆναι μετρον, εμοὶ πασης αρχιον ευφροσυνης. Ep. l. 2.
Πολυμερὴς.
Ουτος ὁ πολυμερὴς—Ep. l. 3.
Πολυμηλη.
Παρθενιος, τον ετικτε χορῳ καλὴ Πολυμηλη
Φυλαντος θυγατηρ.—Il. π. 180.
Πολίμηλος. Vid. Πολυθρεμμων.
—Και Ορχομενον πολυμηλον. Il. ϐ. 605.
Πολυμηνις.
Ω μοι εγὼ πολυμηνις,—Ep. l. 1.
Πολυμησωρ.
Προς ανδρ', ὃς αρχει τῆσδε Πολυμησωρ χθονός. Eur. Hec. 8. 771.
Ος την αρισην Χερρονησιαν πλακα,
Σκειρη, φιλιππον λαὸν ευθυναν δορί.
Θρηϊκιος ἱππότης,—ανοσιωτατος. Eur.
Πολυμητης, Πολυμητις, Πολυμητος.
—Εν δ' αρχος εδη πολυμητις Οδυσσεύς. Il. α. 311.
Αλλα πολυμητοιο λαχὼν πρεσβηϊα τεχνης. Ep. l. 4.
SYN. Πολυϐουλος, αἰολομητις, μητιετης, πολυμυθος· πολυφρων, περισσοφρων, απατηλιος, προμηθης.
Πολυμηχανια.
Και Κιρκης κατελεξε δολον πολυμηχανιητε. Od. ϕ. 321.
SYN. Ευμηχανια.—πολυπλοκια.
Πολυμηχανος.
—Επὶ πολυμηχανός εσι. Od. α. 205.
SYN. Πολυϐουλος, πολυτεχνος, πολυπαιπαλος, μηχανορραφος, πανοῦργος, αλωπηξ, σοφιστὴς.

Πολυμιγὴς
—Και βληχὰ πολυμιγὴς τοκαδων. Ep. l. 4.
Πολυμικλος. Vid. Φυσις.
Πολυμισθος.
—Σθενελαίδα την πολυμίσθου. Ep. l. 7.
Πολυμιτος.
Πολυμιτων πεπλων. Aesc. Supp. 439.
Πολυμνησεος.
Και πολυμνησει' αειδε
Μεσικήν τε μαθαναι. Suid.
Πολυμνηστος
—Πολυμνηστην τε γυναῖκα. Od. ξ. 64.
SYN. Πολυμνησευτος. πολυνυμφος.
Πολυμνηστος, Πολυμνητος, Πολυΰμνητος.
Τετων θεοῖσι χρη πολυμνηστον χαριν τινειν,—Aesc. Ag. 830.
Σπερμα πολυμνηστον πολυωνυμον Ευϐουλῆος, Orph. H.
Σπερμα πολυμνητον, πολυωνυμε—Ib.
Πολυμνησωρ
Γενε πολυμνησωρ εφαπλωρ Ιδὴς Aesc. Supp. 544.
SYN. Πολυμνηστων.
Πολυμνια. Vid. Μεσαι.
Τερψιας ορχηθμοῖο Πολυμνια πανσοφος εὗρεν.
Αρμονιην πασαισι Πολυμνια δῶκεν αοιδαῖς. Ep. l. 1.
Πολυμορφος.
—Θεὸν δισφυῆ, πολυμορφον. Orph. H.
SYN. Αιολομορφος, ποικιλομορφος, πολυειδὴς, πολυσχημων.
Πολυμοχθὸς.
—Των πολυμοχθων τινα Τρωϊαδων. Eur. Hec. 93.
SYN. Πολυπονος, πολυωδινος, αθλιος, πολυεργὴς, πολυεργος.
Πολυμυθος.
Παῦρα μεν, αλλα μαλα λιγεως· επεὶ ῥ πολυμυθος. Il. γ. 214.
SYN. Πολυηγορος, ποικιλομυθος, ταχυμυθος, ἡδυεπης. φλυαρὸς. περιεργος.
Πολυνεος.
—Πολυωνυμε και πολυνεε. Theoc. 15. 109.
SYN. Πολυϐωμος.
Πολυναυτης.
Πολυχειρ, και πολυναυτης. Aesc. Per. 83.
Πολυνεικης.
—Αμ' αντιθεω Πολυνεικεῖ λαὸν αγειρων. Il. δ. 377.
—Αληθως δ' ονομα Πολυνεικην πατηρ
Εθετό σοι θεια προνοια νεικεων επωνυμον. Eur. Ph. 650.
Πολυνεφελης.
—Ουρανῷ πολυνεφελα—Pind. N. 3.

Πολυμνημειος.
—Θυδε γαληνην
Αργὴν ικπασαμην την πολυμνημειην. Ep. l. 1.
Πολυμνος
Αμφιαλος δ' υἱὸς Πολυμνε Τεκτονιδαο. Od. Θ. 114.
Πολυνιφὴς
Πετρινα κατὰ θρυα πολυνιφέα. Eur. Hel. 1342.
S Y N. Νιφοβλὴς, νιφοβολος. χιονωδης.
Πολυξενος, Πολυξεινος.
Τον πολυξενοτατον Ζῆνα. Aesc. Supp 163.
—Πολυξεινοισχορον πολεμοιο. Tryph 35.
S Y N. Ευξεινος, φιλοξεινος.
Πολυξειν, Πολυξεινη.
Λαβὼν δ' Αχιλλέως παῖς Πολυξενην χερὸς
Εστησ' επ' ακρα χωματος, κ λ. Eur. Hec. 523.
E P I T H. Αγνὴ, ευπεπλος, βαρυδακρυς, βαρυδακρυος, δυσπαρθενος.
—Ευκαρδιω ψυχήν τ' αρισιν.—
Νυμεην αινυμφον παρθενον τ' απαρθενον. Eur.
Πολυξεινος.
—Πολυξεινος θεοειδὴς
Τιὸς Αγασθένεος Αυγηϊαδαο ανακτος. Il. ε. 623.
Πολυξενῦμαι.
Ποιαν σε φῶμεν γαῖαν εκλελοιπότα
Πολυξενῦσθαι ;—Eur. Fr.
S Y N. Επιξενῦμαι.
Πολυξεστος.
—Εν πυλαισι—πολυξεστοις. Soph. Oed. C. 1640.
S Y N. Πολυκμητος.
Πολυοδμος. Vid. Ωραι.
S Y N. Πολυοσμος. ευωδης.
Πολυολβιος, Πολυολβος. Vid. Πολυκλεανος.
Νυξ πολυολβιε, πᾶσι ποθεινή,—Orph. H.
—Τεχνων μῆτερ πολυολβε, Ib.
Πολυοργιος
Οτε πολυμνησον πολυοργιον εὑρατο Παιαν'
Αρρητον, κρυφιον ροιζητορα,—Ib.
Πολυορνιθος. Πολυορνις.
Πολυορνιθον επ' αἶαν. Eur. I. T. 435.
Πολυοχος.
Ου σῆς θρωμεν πολυοχε τυραννίδος. Eur. Rh. 166. (πολυοχλε. Valc.)
Πολυπαιπαλος. Vid. Πολυβυλος.
Την δ' αρα Φοινῖκες πολυπαιπαλοι ηπεροπευον. Od. ο. 418.
Πολυπαμμων. Vid. Πολυκλεανος.
—Ως' οἵες πολυπαμμονος ανδρὸς εν αυλῇ. Il. δ. 433.
Πολυπαμφαος.
—Πολυπαμφαος αιγλη Ep. l. 4.
Πολυπαρθενος. Vid. Βακχος.
Πολυπαταξ.
Πολυπαταγα θυμελαν, Ath. l. 14.
Πολυπειρος. (Vid. Φυσις.) Πολυπειρων.
Φαυλην σεμνὴν, αγανὴν πολυπειρον. Ar. L. 1110.
—Εδαην πολυπειρονας ὁρμας
Θηρων οιωνων τε—Orph. 33.
S Y N. Πολυϊδρις, πολυμαθὴς.
Πολυπενθὴς. Vid Πολυθρηνος.
Μητηρ Αλκυονος πολυπενθέος οἵτον εχουσα. Il. ι. 559.
Πολυπημων.
Η γαρ επιλυσιης πολυπημονος εσσεαι αιχμά. Hom. M. 37.
S Y N. Πολυβλαβὴς, βλαβερὸς, πολυσινος, πολυζημιος.
Πολυπημονιδης.
Τιος Αφειδαντος Πολυπημονιδαο ανακτος. Od. ω. 304.
Πολυπηνος.
—Πολυπηνα φαρεα δῦναι. Eur. Elec. 192.
S Y N. Πολυτελὴς.
Πολυπιδαξ, Πολυπιδακος.
Ιδην δ' ικανον πολυπιδακα,—Il. Θ. 47.
—Ποδες πολυπιδακος Ιδης. Ib υ. 59.
S Y N. Ευπιδαξ, διαρρυτος, καθυγρος.
Πολυπικρος.
Μη πολυπικρα και αινὰ βιας αποτισεαι ελθων· Od. π. 255.
Πολυπινὴς.
Ψαφαροχρων καρα πολυπινές τ' εχων. Eur. Rh. 716.
Πολυπλαγκτος,
—Εξ ανεμοιο πολυπλαγκτοιο ιωῆς. Il. λ. 308.
Πολυπλαγκτοσυνη.
—Αγυρτῆρές τε προφαινει,
Και πολυπλαγκτοσυνης επιβητορας, οικτροκελευθους,
Δυσυχεας, καματε τε κακῆ διαδεκτορας αιὴ. Man. 4. 222.
Πολυπλανης, Πολυπλαιητος, Πολυπλανος.
Ο δ' εμὸς εν ἀλὶ πολυπλανης
Ποσις,—Eur. Hel. 204.
Μετὰ δ' ἱσαται ανδρασιν αιὼν
Πολυπλαιητες αιὲ. Ib. Hipp. 1110.
Και ρεεθρα—δεργματων κοραισι
Πολυπλανοις επισκοπᾶν. Ib. Ph. 675.
S Y N Περιφοιτος, περισφοφος. πολυφοφος.
Πολυπλεθρος, Πολυπελεθρος
—Πολυπλεθρες γυας—Eur. Alc. 697.
S Y N. Ευρυχορος, πλατὺς πολυαυλαξ.

Πολυπλοκια·

Πολυπλοκια.
Αλλα δολας, απατας τε, πολυπλοκιας τ' εφιλησαν. Theog. 67.
SYN. Πολυμηχανια, πανουργια.
Πολυπλοκος, Vid Πολυπους.
SYN. Πολυπλεκτος, πολυπλυχος. πολιντροπος. ποικίλος. δολιοφρων.
Πολυποικιλος.
Ες τελετην αγιαν πολυποικίλον οργιοφανταις. Orph. H.
SYN. Πολυκοσμος, πολυδαιδαλος.
Πολυποιτης.
—Περιθοος υδε κρατερος Πολυποιτης. Il. μ. 182.
EPITH. Ισοθεος, ξανθος, κρατερος.
Πολυπονος, Πολυπονος. Vid. Πολυμοχθος.
—Αριστος πολυπονων Αχαιων. Soph. Aj. 645.
Πολυπονος αικεια. Ib. El. 517.
Πολυποταμος.
Μαιωτιν αμφι πολυποταμον,—Eur. Herc.F.409.
SYN. Πολυυδρος.
Πολυποτης. Vid. Βακχος.
Πολυποτμος. Vid. Ευμενιδες.
Πολυποτνιος.
Μητερα Δινδυμιην πολυποτνιαν εγκαλεοντες. Ap. 1. 1125.
Πολυπους.
Ηξει γαρ πολυπους, και πολυχειρ,—Soph. El. 490.
Πολυπους, Poet Πολυπος. Πολυπες, Πολυποδης.
Ως δ' οτε πολυποδος θαλαμης εξελκομενοιο
Προς κοτυληδονοφιν πυκιναι λαιγγες εχονται. Od. ε. 431.
Πολυπα οργην ισχε πολυπλοκα, ος ποτι πετρη
Τη προσομιλησει, τοιος ιδεν εφανη. Theog. 215.
EPITH. Αιολομητις, πινυτος, ερπυσης, τρεφιχρας, πετροφυης, σκολιος. εναλια.
Φλεβος τροποτηρ πολυπες,—
Πολυπραγμονεω.
Πολυπραγμονεειν τ' αλλοτρια μη βελεα κακα. Sent.
Ευεργετειν εν εστι το πολυπραγμονειν. Ar. Pl. 914.
SYN. Αλλοτριοπραγεω, συκοφαντεω. εξεταζω. διαπονεομαι, περιεργαζομαι, περισπαομαι. επιμελεομαι.
Πολυπραγμοσυνη.
Της πολυπραγμοσυνης ηδεν κερδιωτερον αλλο. Ep. l. 2.
Πολυμαθημοσυνης ηδεν—Athen. l. 3.
SYN. Πραγματεια, περιεργια, φιλοπραγμοσυνη, κακοπαθεια.

Πολυπραγμων, Πολυπρακτωρ. Vid. Λογισονομος.
Αμαθης γαρ εφυς, κε πολυπραγμων. Ar. Av. 471.
SYN. Περιεργος, φιλοπραγμων, πολυπευθης, υπερακριβης, επιμελης. πολυασχολος.
Πολυπρεμνος.
—Τα δ' απειρονα πολλον οπισσω
Κυκλα πολυπρεμνοιο δι' εξ υλης τετανυσσο. Ap. 4. 161.
SYN. Πολυσελεχος.
Πολυπτολις, Πολυπτολις.
Ποτνια, πολυμελαθρε, πολυπτολι χαιρε Χιωνη. Call. 3. 225.
Πολυπυριων,
—Πολυπυριονα κοδωνην, Athen. l. 13.
Πολυπτοιητοι, Πολυπτοητος.
—Ιονιοιο πολυπτοιητε θαλατται, Ep. l. 3.
Πολυπτυχος.
—Πυλησι πολυπτυχα Ουλυμποιο. Il. θ. 411.
SYN. Πολυπλοκος.
Πολυπυργος.
—Και Ωκαλειην πολυπυργον. Hom. A. 242.
Πολυπυρος.
Οφρ' επι Βεπρασιν πολυπυρα βησαμεν ιππους. Il. λ. 755.
SYN. Πυροφορος, πολυκαρπος, πολυσπορος.
Πολυραπτος, Πολυρραφης, Πολυρραφος.
—Πολυραπτον τε φαρετρην. Theoc. 25. 265.
—Δια πολυρραφα στρεφων
Παρτακος επταβοειον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 576.
Πολυρραιστος. Vid. Πολυκλονος.
—Τε πολυρραιστα στρατα. Lyc. 210.
Πολυρρηνη, Πολυρρηνος. Vid. Πολυβοτης, Πολυκλεανος.
—Αιγυλλης θ' αι πολυρρηνοι ναπαι. Ib. 1241.
—Πελιης εν ευρυχορω Ιαολκω
Ναιε πολυρρηνος—Od. λ 256.
Πολυρρινος.
Αν δε πολυρρινον ιωμα σακος—Ap. 3. 1230.
SYN. Πολυβυρσος.
Πολυρροδος. Vid. Πολυανθης.
Ες πολυρροδους λειμωνας. Ar. R. 450.
Πολυρροθος.
—Φρεσιμοις πολυρροθοις. Aesc. S. T. 7. (al. παλιρροθοις.)
Πολυροιζδητος.
—Πολυρροιζδητον ατρακτον. Ep. l. 6.
Πολυρρυτος.
Πολυρρυτον γαρ αιμ' υπεξαιρουσι των
Κτανοντων οι παλαι θανοντες. Soph. El. 1443.
SYN. Πολυηχυτος, ηχυτος, πολυχυτος.

Πολυς,

Πολὺς, Poet. Πελὺς· Πολλός.
—Πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρωρει. Il. ε. 810.
—Πολεος πεδιοιο θεεσαι. Ib. δ. 244.
—Αμα δ' ἑσπετο πελὺς ὁμιλος. Od. θ. 109.
Πολλὸς γαρ τις εκειτο—Ib. η. 156.
SYN. Μεγας, παμπολυς, σφοδρος, ασπετος, απλετος, συχνος, ικαρὸς, ζαπληθὴς.

Πολυσεμνος, Πολυσεπτος.
Κλῦθί μοι, ὦ πολυσεμνε θεὰ—Orph. H.
Αἰδια, πολυσεπτε θεά.—Ib.
SYN. Ευσεπτος, παντιμος, ποτνιος, πολυτιμητος, τιμιος, σεβασμιος, αιδοῖος, ηθεῖος, ηγαθεος, πολυϋμνος. πολυκυδιστος. πολυτιτος.

Πολυσινος Vid. Πολυπημων.
Μυχὸν δ' αφερκτος πολυσινὸν κυνὸς δικαν. Aesc. Ch. 447.

Πολυσιτος.
Ουκ ἦν μὰν πολυσιτος'—Theoc. 21. 40.

Πολυσκαλμος. Vid. Πλωτωρ.

Πολυσκιος.
—Λεπτεν δε πολυσκιον αλσος Αρηος. Ap. 4. 166.

Πολυσκαρθμος.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυρινης. Il. ε. 814.
SYN. Πολυκινητος, ταχὺς.

Πολυσπαθὴς. Vid. Πεπλος.

Πολυσπερὴς, Πολυσπορος.
Αλλη δ' αλλων γλῶσσα πολυσπερεων ανθρωπων. Il. ε 804.
—Ασιάδος πολυσπορα. Eur. Tro. 743.
SYN. Πολυγενὴς, πολυεθνος.

Πολυσαφυλος.
Οι τε πολυσαφυλον Αρηνη εχον—Il. ε. 507.
SYN. Πολυαμπελος.

Πολυσαχυς.
Δαματερ πολυκαρπε, πολυσαχυ,—Theoc. 10. 42.

Πολυσεισος, Πολυσιος.
—Πολυσεισον τε Μιτωπην. Call. 1. 26.

Πολυσελιχης, Πολυσελιχος. Vid. Παλιυρος.
SYN. Πολυπρεμνος.

Πολυσεναικτος.
Ω τον πολυσεναικτον ανθρωπων βιον, Ep. l. 3.
SYN. Πολυσονος, αγασὸνος.

Πολυσεφὴς, Πολυσεφανος. Vid. Βακχος.
Εγω μεν ἑρπω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν. Aesc. Eum. 39.

Πολυσιχια.
Φημὶ πολυσιχιην επιγραμματος ε κατα Μουσας, Ep. l. 1.

Πολυσοιχος.
Βρωθεὶς πολυσοιχοισι καμπεων γναθοις. Lyc. 414. (al. πολυσιχοισι.)

Πολυσομεω.
Και ξυμβολοισιν ε πολυσομῶν χρεών. Aesc. Supp. 511.
SYN. Μακρολογεω, περιλαλεω, φλυαρεω.

Πολυσονος. Vid. Πολυθρηνος.
Ος νῦν Αργειοισι πολυσονα κηδε' ερηκεν. Il. α. 445.
—Ερις δ' αρ' εχαιρε πολυσονος εισορωσα. Ib. λ. 73.

Πολυσρεπτος.
—Πολυσρεπτοισι καλωσι. Orph. 1092.

Πολυσροφαλιγξ.
Φρικαλεας δονεουσα πολυσροφαλιγγας αελλας. Mus. 284.

Πολυσχιδὴς, Πολυσχισος.
Εν δε πολυσχιδεος βλητρα πυρὶ βαλλεο χαλκην. Nic.
Εστη κελευθων εν πολυσχισῳ μια. Soph. Oed. C 1663.
SYN. Πολυμερὴς, πολυπλασιος.

Πολυτειρὴς.
—Πρυμναν πολυτειρέος Αργῦς. Arat.

Πολυτεκνος.
Ουδ' εις αμιλλαν πολυτεκνον σπεδὴν εχον. Eur. M. 557.
SYN. Πολυτοκος, πολυγονος, πολυπαις.

Πολυτελεια.
Τερψις μεν εκ ενεστι, πολυτελεια δε. Ath. 10.
SYN. Ανελωμα. φιλοτιμια.

Πολυτερπὴς. Vid. Ερατὸ.

Πολυτεχνης.
—Φαλερον πολυτεχνέα κοσμον. Orph. 583.

Πολυτιμητος. Vid. Πολυσεμνος.

Πολυτλας, Πολυτλημων, Πολυτλητος.
—Ουδ' ισακεσε πολυτλας δῖος Οδυσσεύς. Il. θ. 97.
Αλλ' εμὲ θυμὸς ανῆκε πολυτλημων πολεμιζειν. Ib. η 152.
—Ηθεοί τε, πολυτλητοί τε γεροντες. Od. λ. 38.
SYN. Τλησιπονος, φερεπονος, δυσπαθὴς, πολυπαθὴς.—Θρασὺς, Θρασηεις. πολυπονος, τλητμων, ταλας, πολυκαμμορος.

Πολυτρηρων.
—Πολυτρηρωνά τε Θισβην. Il. ε. 502.

Πολυτρητος.
Οι νιζον σπογγοῖσι πολυτρητοισι τραπεζας. Od. α. 111.
SYN. Ανατρητος, τρυματωδὴς.

Πολυτροπος.
Η σύ γ' Οδυσσεύς εσσι πολυτροπος.—Ib. χ. 330.
SYN. Πολυμηχανος. πολυποικιλος, πολυπλασιος, πολυειδὴς.

Πολυτροφια.
—Σημα πολυτροφιης, Ep. l. 3.
Πολυτροφος.
Δαματερ μεγα χαιρε, πολυτρόφε,—Call. 6. 2.
SYN. Πολυφορβος, πολυθρεπτος, βιοδωρος, βιοσσοος —ευτραφής.
Πολυτροχαλος.
Οια πολυτροχαλοισιν αεθλευων αγορῆσι. Ep. l. 5.
Πολυτυρος.
—Και νανισκων πολυτυρων. Ath. l. 6.
Πολυϋμνητος, Πολυϋμνος.
—Εν πολυϋμνητῳ Διὸς αλσει. Pind. N. 2.
—Τον πολυϋμνον θεόν. Eur. I. 1074.
—Τόνδε θεαὶ πολυϋμνον εθρεψαν. Hom. XXV. 7.
SYN. Πολυμνητος, πολυτιμητος, πολυθρυλλητος, επιδοξος, πολυωνυμος, πολυφατος.
Πολυϋπνος. Vid. Ηρεμια.
Πολυφαρμακος.
Τες μέν τ' ιητροὶ πολυφαρμακοι αμφιπένονται. Il. π. 28.
Κιρκης—πολυφαρμακε ες μεγα δωμα. Od. κ. 276.
SYN. Φαρμακώδης. πολυθρόους.
Πολυφατος.
Πολυφατων ὑμνων θρονον,—Pind. N. 7.
SYN Πολυθρους, αμφιβοητος, πολυσημος. πολυδοξος, πολυαινος, πολυωνυμος.
Πολυφεγγής. Vid. Ηλιος, Ευφεγγής.
Πολυφηδεις.
Αυταρ ὑπερθυμον Πολυφηδεα μαντιν Απολλων Θῆκε βροτῶν ὀχ' αριστον, επεὶ θανεν Αμφιαραος, Od. ο. 352.
Πολυφημος.
—Εξ αντρα προσεφη κρατερὸς Πολυφημος. Ib. ι, 407.
EPITH. Αντιθεος, αερσιλοφος, βλοσυρος, αιχμητος, Ειλατιδης, ερωμανὴς, μονογλωνος, —Δυσερωτα τον αιπόλον—Theoc.
Τον ρα Ποσειδαωνι πωδωκεεσατον αλλων Ευρωπη Τιτυοιο μεγασθενέος τεκε κερη. Ap.
Οσφιν εν ηνορεησι μετεπρεπεν ἡρωεσσιν. Orph.
Αγχινεφὴς Πολυφημος, αποσπορος Εννοσιγαιε.
Πολυφημος.
Αλλ' ὁτε δὴ μεσσην αγορὴν πολυφημον ἱκεσθην. Od. ζ. 150.
Λιμνοχαρὶς πολυφημος—Hom. B. 12.
—Επὶ θρῆνον τε πολυφαμον εχευαν. Pind. N. 8.
SYN. Περιφημος, πολυφατος.
Πολυφθορος.
Πολυφθορον τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε. Soph. El. 10.
SYN. Πολυπημων, πολυφονος.
Πολυφιλος.
Πολυφιλον ἑπεταν,—Pind. P. 5.
Πολυφιλτρος.
Ανηρ τις πολυφιλτρος—Theoc. 23. 1.
SYN. Ερωμανὴς, δυσερως.
Πολυφλοισβος.
—Παρὰ θῖνα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Il. α. 34.
SYN. Πολυταραχος, πολυκινητος. πολυηχής.
Πολυφοιτης.
—Και αντιθεον Πολυφοιτην. Il. ν. 791.
Πολυφονος.
Τῇδε πολυφονῳ χερί. Eur. Rh. 62.
SYN. Πολυκτονος. πολυφθορος.
Πολυφορος.
—Πολυφορῳ—δαιμονι. Ar. Pl. 854.
Πολυφορβος.
—Πολυφορβε πειρατα γαιης. Il. ξ. 200.
—Δημητρος πολυφορβης—Hes. Θ. 912.
SYN. Πολυτρόφος, ζειδωρος, βιοθρέμμων, αυξιθαλης, θρεψιμαρ.
Πολυφραδης, Πολυφραδμων. Vid. Πολυβουλος.
Γαιης εννεσιησι πολυφραδέεσσι δολωθεις. Ib. 494.
Ηλθε δολοφρονεουσα πολυφραδμων Αφροδιτη. Tryph. 446.
Πολυφραδιη
Τῆιον αλγυνων ανδρα πολυφραδιῃ. Ath. l. 13.
Πολυφροντίς.
—Πολυφροντίδες τε βυλαί. Anac. 39. 6.
SYN. Πολυκηδης, πολυφροντιστος.
Πολυφροσυνη. Vid. Πολυϊδρεια.
Αλλ' αρα κἀ κειθεν παλιν ηλυθε Σισυφος ἡρως, Ες φαος ηελίῳ σφῆσι πολυφροσυναις. Theog. 712.
Πολυφρων, Πολυφροντιστος.
Και χολος ὁς' εφεπε πολυφρονά περ χαλεπῆναι. Il. σ. 108.
Τᾶ πολυφροντίδι τᾶδε Θαλητος ὁρη. Ep. l. 3.
SYN. Περισσοφρων, πολυπειρος, συνετος. πολυβουλος, πολυδηνής.
Πολυφυλος.
—Βιον θνητῶν πολυφυλων. Orph. H.
Πολυφωνος.
—Ως ὦδεν απολλυμενον Πολυφωνον. Hom. B. 211.
Πολυφωνος.
Ει και σευ πολυφωνος αὐὴ πιμπλησιν ακουάς, Ep.
SYN. Παμφωνος. ασυλεσχος.
Πολυχαλκος.
Ουρανὸν ες πολυχαλκον—Il. ε. 504.
SYN. Στερεος, ισχυρός.

Πολυχανδής.

Πολυχανδής.
—Ποτῶ πολυχανδέϊ κρωσσόν. Theoc. 13. 46.
SYN. Δεκτικὸς, ευρυχωρος, χωρητικός.
Πολυχερ.
Πολυχειρ, καὶ πολυναυτης. Aesc. Per. 83.
Πολυχνοος.
—Λεπτοθριοιο πολυχνοα φυλλα κονίζης. Nic.
Πολυχορδος.
Βαρβιτον ες πολυχορδον,—Theoc. 16. 45.
Πολυχρονιος.
Ως ετι νῦν τα μεθ', ἁσσα πολυχρονιοι πεφυασι. Hom. M. 125.
—Πολυχρονιωτατον αἷμα. Call. 4. 282.
SYN. Πολυετης. δηναῖος, εριζωος, ζωπρός: πολυγηρως.
Πολυχρημων.
—Πολυχρημονας ανδρας. Man. 4. 21.
Πολυχρυσος
—Δολων, πολυχρυσος, πολυχαλκος. Il. κ. 315.
Πολυχρωμος.
Και λεπιδων πολλῶν λεπτῶν θ' ἁμα και πολυχρωμων. Man. 5. 248.
Πολυχωσος.
Πολυχωσον αν ἔχες ταφον—Aesc. Ch. 349.
Πολυψαμαθος.
Χῶμα πολυψαμαθοι—Ib. Supp. 877.
SYN. Ψαμαθωδης.
Πολυψηφὶς.
Λᾶες επι ρηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλασσης. Naum.
Πολυωδυνος.
—Πολυωδῖνος ιος. Theoc. 25. 238.
SYN. Επωδυνος, οδυνηρός.
Πολυωνυμια.
Και πολυωνυμιην,—Call. 3. 7.
SYN. Ευφημια.
Πολυωνυμος.
—Επεὶ πολυωνυμός εσιν. Hom. A. 82.
SYN. Πολυφατος, επιδοξος.
Πολυωπὸς, Πολυωψ.
Δικτυῳ ἐξερυσαν πολυωπῷ.—Od. χ. 386.
Αγερα δ' ὑπνωοντα μιτῳ πολυωπι καλυπτῳ. Ep. l. 4.
SYN. Πολυπορος. πολυτρητος. πολυβροχος. πολυομματος.
Πολυωφελως.
Πολυωφελῶς μεν πολει—Ar. Th. 311.
SYN. Ονησιφορως, συμφεροντως.
Πομα.
Απαλὸν πομα Λυαιος. Anac. 36. 6.
SYN. Ποτὸν, ποτος, ποσις, πωμα, ποτὴς, ποτισμα ποτημα, μεθη.
EPITH. Αἰναον, νεκταρεον, οινοχυτον, καθαρὸν, φαρμακίεν.
—Ωραιε νεκτος ἡδὺ πομα. Ep.
Πομπαίος.
Πομπαῖον Ερμην χθονιον—Soph. Aj. 843.
SYN. Ψυχοπομπος.
Πομπεύς.
—Οι τοι πομπῆες εσονται. Od. γ. 325.
SYN. Πομπευτης, πομπὸς, πομπίλος, προπομπος, προπομπεὺς, αγωγὸς, ἡγεμων. συνοδοιπορος. οδηγός. πομπιμος.
Πομπευω.
Αυτή μιν πομπευον, ἵνα κλεος εσθλὸν αροιτο. Ib. ν. 422.
SYN. Διαπομπευω, εκπομπευω, εμπομπευω, επιπομπευω, διαπεμπω, παραπεμπω, αποπεμπω, προαγω, πομπαγωγεω, γαυροω. καταχολαω. επινικιον, θριαμβον, πομπην καταγω.
Πομπὴ, Πομπη.
Επὶ τῶν ἁμαξῶν εισὶ πομπειαί τινες
Σφοδρα λοιδοροι —Menand.
Ουτε θεῶν πομπῇ, ουτε θνητῶν ανθρωπων. Od. ε 32.
SYN. Αποπομπη, διαπόμπη, παραπομπὴ, προπομπη, προπομπεια, αποστολὴ, πεμψις, θριαμβος —λοιδορια
EPITH. Αλεξιμβροτος, αμυμων.
Πομπῆος.
Και πρωιος ευκαματων Πομπῆος Αυσονιων, κ. λ. Ep. l. 5.
Πομπιμων.
—Καματῳ πομπιμονι βαῖνον ἐραζε. Ap. 2. 675.
SYN. Παραπομπος.
Πόμπιλος. (ἰχθύς.)
Πομπίλος ὃς ναυτησιν αδημονεσσι κελευθης
Μηνυσαι φιλερωσὶ, και αφθογγος περ αμειψων. Nic.
Πομπιμος,
Πομπιμὸς δ δαιμων.—Eur. Ph. 1001.
—Πομπιμοις κωπαις ερεσσων. Soph. Tr. 569.
SYN. Πομπεὺς, αφετηριος, βλητός. ευαγητος.
Πομπός. Vid. Πομπεύς.
Πεμπε δέ μιν πομποῖσιν ἁμα κραιπνοῖσι φερεσθαι. Il. π. 671.
Πομφολυσσω.
Εκ δ' αρ' αυτῆ πομφολυξαν
Δακρυα γηραλεῶν βλεφαρων. Pind. P. 4.
SYN. Πομφολυγεω, πομφολυγοω. βρυω, ερεω.
Πονεω. Πονεομαι.
—Τοῖς τεκοῦσι γαρ
Ουδ' ἐ πονεῖ τις, δεῖ πονος μεμημην εχειν. Soph. Oed. C. 522.

Ως

Ως οἱ μεν πονεοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμινην. Il. ε 84
SYN. Διαπονεω, καταπονεω, πενομαι, εμπονεω. πρασσω, μοχθεω, ενεργεω, θυω. καμνω, κακοπαθεω, ταλαιπορεῖμαι.
Παννυμαρ κρατερῆσι πονησασθαι παλαμῃσι
—Μοχθοισι καμην ἱδρῶτι παλυναι
—Αργαλεῳ καματῳ φιλα γυῖα λελυνται.
Μισγεμεναι κακοτητι και αλγεσι λευγαλεοισιν.
—Ο δ' απνευστος και αναυδος
Κεῖτ' ολιγηπελεων, καματος δέ μιν αινὸς ικανεν. Hom.

Πόνηρια.
Ασυλλογιστον εστιν ἡ πονηρια. Men.
SYN. Ταλαιπωρια, κακεργια, πανεργημα, μοχθηρια, αχρειοτης, κακια, ατροπια, ραυλοτης, αποριᾳ. επιπονια.

Πονηρὸς
Πονηρος γ' ἔπας ἡμῖν συμμαχος: Ar. Pl. 220.
SYN. Επιπονος, μοχθηρὸς, ασθενὴς, απρακτος, ατυχης, αθλιος.

Πονηρὸς
Αυτοι δ' ειμωζοντες ὁρωατο εργα πονηρά. Hom. XLVII.
SYN. Κακὸς, φλαῦρος, μιαρὸς. αναιδὴς, ασελγὴς. δεινός.

Πονος, Πονημα.
Αυταρ επεὶ παυσαντο πονε,—Il. α. 467.
Ευγνωμον το πονημα—Orph. H.
SYN. Καματος, κοπος, μογος, ἱδρως, κακοπαθεια, λυπη, οτλος, ταλαιπωρια, σπουδὴ, επιτασις, ασχολια.
EPITH. Αμεγαρτος, αιπὺς, αργαλέος, αλγινοεις, απρηκτος, αλιαστος, ατλητος, αγασσονος, αρθρονδὴς, ακαμας, αχθοφόρος, αεφρερος, αλγεσιθυμος, αγελαστος, βριαρὸς. βαθὺς, γλυκὺς, δυσθηρος, δυσλοφος, δεινὸς, δορυσσοος, θυμαλγὴς, εφεσιος, Ενυαλιος, κακὸς. κρατερος, καλὸς, λευγαλέος, μαλερὸς, κεμαδοσσος, οἰζυρὸς, ολοὸς, πικρὸς. πολυεδὴς, ερίτροφος. πυκτὶν, σοφος, σιδηροσπαρτος, σθενος, ἄλιος, ατελεστος, απειριτος,
—Αμετριτος πονος εσαι
Πολλὸς και χαλεπὸς,—Hom.
—Πονος δ' αρετὴν μεγ' οφελλει. Phocyl.

Πονεω ματην,
Κενεπονεῖν, ματαιοπονεῖν. —ανεμοισιν εριζειν. Nonn
—Σπειρειν ποντον ἀλος πολιης. Theog.
Εις τι ματην νηπιες δεμας Ινδικὸν ; ισχεο τεχνης,
Ου δυνασαι δνοφερὴν νυκτα καθηλιασαι. Ep. l. 2.
—Τι πειραζεις λευκὸν ιδεῖν κορακα ; Ib.

Πονοπαικτης.
—Ισχυρῶν εργων πονοπαικτορας ανδρας.
Οχλοχαρεις, πολυμοχθα θεατρομανεντας — Men. 4. 276.

Πόντεύς.
Ποντεύσε. Πρωρεύς τε,—Od. ϑ. 113.

Ποντιὰς. Vid. Ποντιος.
Και γεφυραν ποντιάδα. Pind. Isth. 4.
Ποντιὰς αὔρα. Eur.

Ποντιζω
Ουδ' επόντισε σκαφος. Aesc. Ag. 1022.
Ευτε γαρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτιλος εκοιμασθη. Soph. El. 510.
SYN. Καταποντιζω.

Ποντιος.
Αμφὶ Ποσειδαωνα Θεὸν μεγαν αρχομ' αειδειν
Ποντιον,—Hom. XXI.
Η ποντιης αυλῶνας,—Soph. Tr. 101.
SYN. Ποντιὰς, διαποντιος, ἁλιος, εναλιος, Θαλασσιος.

Ποντισμα.
Μενελεῳ ποντισματα Φεροντες—Eur. Hel. 1564.

Ποντογενης. Vid. Αφροδιτη, Ζεφυρος.

Ποντοθεν.
Ουτε θαλασσης κῦμα τοσον βροα ποτὶ χερσον
Ποντόθεν ορνυμενον πνοιῇ Βορεω αλεγεννῇ. Il. ξ. 395

Ποντομεδων. Vid. Ποσειδαων.
Ιν' ὁ ποντομεδων πορφυρεας λιμενης
Ναυταις υπ εθ' ὁδὸν νεμει,—Eur. Hipp. 744.

Ποντονοος.
—Ποντονοος δε μελιφρονα οἶνον εκιρνα. Od. ν. 182.

Ποντοπλανος, Ποντοπλανητος. Vid. Νηρηίδες.
Κινδυνης θνητᾶν απερυκέ τε ποντοπλανητων. Orph. H.

Ποντοπορευω, Ποντοπορευομαι, Ποντοπορεω.
Ποντοπορευεμεναι επ' αριστερὰ χειρὸς εχοντα
Επταδεκαιδεκα μεν πλεον ημαται ποντοπορευων. Od. ε. 278.
Κυματα θαρσαλεως ποντοπορει βιοτε. Ep. 1.
SYN. Θαλασσοπορεω. διαπεραω.

Ποντοπορος.
—Ποντοπορος νηῦς. Od. μ. 69.
SYN. Θαλασσοπλοος. πελαγοδρομος.

Ποντοποσειδων. Vid. Ποσειδαων.
—Ω ποντοποσειδον,—Ar. Pl. 1051.

Ποντος.
—Σμαραγῇ δε τε ποντος. Il. ϛ. 210.
SYN. Θαλασσα, πελαγος.
EPITH. Ατρυγετος, αμειλιχων, απημων, αλμυρὸς; ἁλικλυσος, αθεσφατος, αγριος, αλιρραθος, αμαιμακετος, ανεμβατος, απλοος, α-

τερμων,

τερμων, αξεινος, ακοντοφορος, αεξιφυτος, βαρυκλυτος, βαρυηχὴς, βαθυρροος, βαθυσεργος, βαθυδινὴς, βρεμεθων, γεναρχὴς, δίθαλασσος, δρακοντοβοτος, ευρὺς, εριγδουπος, εριβρυχης, ερημονομος, ευκηλος, θρασὺς, ιχθυοεις, ιχθυβόλος, νεροειδὴς, ιοειδὴς, μελας, μεγακητης, απειρων, απειριτος, οινοψ, πολυκλυσος, πολυκυμων, πικρὸς, πλατὺς, πολυηχετης, πολιὸς, σθενων, χαροπὸς, άλιδεπος.

Ευξεινος, Ιλλυρικὸς, Σκυθικὸς, Ικαριος.

P H R. Ποντε λαβρὸν ὑδωρ. Eur.

—Κατὰ ποντον απειρονα κυμαινοντα. Hom.

—Νιφοεντος αταρτηρον σῆομα ποντε. Theoc.

—Ακαματε ποντε το βαθυσπορον ὑδωρ. Orph.

—Ενθα δὲ λαιλαπι
Χειμωνοτυπῳ, βροντῇ σιεροπῇ
Τ', ομβροφοροισί τ' ανεμοις αγριας
Αλὸς αντησαντες ολοιντο. Aesc.

Ποντος.

—Επεὶ δε Ποντος ορινετο νισσομενοισιν
Τῷ δ' ὅτις ποταμῶν εναλιγκιος· ὡδε ρεεθρα
Τοσσ' επὶ γαῖαν ἰησι παρὲξ έθεν ανδίχα βαλλων. Ap. 2. 973.

Πονωπονηρος.

—Ω 'νδρες πονωπονηροι. Ar. Lys. 350.

Πὸξ. Vid. Ποκος.

—Η 'ς ουκ ποκας. Ib R. 188.

Ποπανον, Ποπὰς.

—Επεὶ κραδιην θραυσας ποπανοισιν εθηκα
Λευκας ὑγρὸν ελαιον.—Orph. 314.

—Πυκναί τ' ιτρινεαι ποπάδες. Suid.

S Y N. Πλακὲς. ψαιστὸν.

Ποποι.

Ω ποποι, η μεγα πενθὸς—Il. α. 254.

S Y N. Φεῦ, παπαι.

Ποππυζω, Ποππυλιαζω.

Αρκεῖ τοι καλαμας αυλὸν ποππυσθεν εχοντι. Theoc. 5. 7.

—Και ἀδύ τι ποππυλιασθε. Ib. 89.

S Y N. Συριτίω, κατασυριτίω. κηλεω, κολακευω.

Πορδαλις.

Λαιμον—Πορδαλιος σίκλῆς—Man. 5. 196.

Πορδὴ.

—Βροντὴ και πορδὴ, ὁμοιω. Ar. N. 393.

S Y N. Αποπορδὴ, βδελλος, ψοφος γαστέρος.

Πορεια.

Τῆς σῆς πορειας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. Aesc. Pr. 840.

S Y N. Οδοιπορια, αφοδος, βαδισις, ὁδὸς, πορευμα. διαβασις.

E P I T H. Αλιπλαγκτος, αελλησσα, αελλοπος, αβοητος, αφλοισβος, ακιχητος, ασηρικτος, ἁλιδρομος, ισομετρος. ισορροος, θεοκλητος, ὁμοδρομος, ὁμοσολος. πολυμοχθος, πολυστρεπτος, πολυπλανης, πελυγιαμπὴς, πολυσκαρθμος, παλιννοστος, περισσοπος, σακεσπαλος, ταχυγνος.

Πορευμα. Vid. Πορος.

Ναΐον πορευμα. Eur. I. A. 300.

Πορευσιμος, Πορευτὸς.

—Ηνπερ ἦν πορευσιμον. Ib. El. 1046.

Υπερ Ελης τε ποντον ὥστε νωτίσαι
Ισχὺς πορευτὴ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν, Aesc. Ag. 295.

S Y N. Πορίμος, αμευσιμος, επιβατος, διαβατικὸς, βατὸς, περητὸς, ισιτητὸς.

Πορευω.

—Τάσδ' επισολας πατρὶ
Ταχεῖ πορευσαν ξὺν χρονῳ. Soph. Oed. C. 1673.

S Y N. Διαπορθμευω, διαβαινω, διαγω. πεμπω, επισελλω.

—Μυσὶν ἢ ρ' επαλεξησασα πορευσῃ; Hom. B. 172.

S Y N. Εκπορευομαι, επιπορευομαι, σελλομαι, απειμι, αφορμαω, εξορμαω, ὁδευω, βαινω.

Πορεω

Φοιτᾶ γαρ ἡμᾶς εγχος εξαιτῶν πορεῖν. Soph. Oed. T. 1278.

S Y N. Πορσυνω παρασχω, παρεχω δίδωμι.

Πορθευς.

Πορθεῖ γαρ τρεῖς παῖδες αμυμονες εξεγενοντο. Il. ξ. 115.

Πορθεω.

—Πολιας και τειχε' επορθεν. Ib. δ. 308.

S Y N. Εκπορθεω, περθω, ερημοω, καταστρεφω, ανατρεπω, καταλυω, κατασκαπτω. αναιρεω. διωκω.

Πορθητὴς, Πορθητωρ.

Τῷ τᾶς Τροιας πορθητᾷ. Eur. Tro. 213.

—Ιλιε πορθητορα. Aesc. Ag. 916.

S Y N. Δηωτης, λυμαντὴρ. ερημωτης.

Πορθμευμα.

Προς ωκυπορον πορθμευμ' αχεων. Aesc. Ag. 1567.

S Y N. Πορθμὸς, περαμα, διαβασις, λαῖτμα. διαπορθμευσις.

Πορθμευς.

Πορθμῆες δ' αρα τέ γε δίηγαγον,—Od. υ. 186.

—Και σίγυνον αὲι πορθμῆα καμοντων. Theoc. 17. 49.

S Y N. Περατης, διαβατης, ναυτης, πορθμευτὴς, διαπορθμευτὴς πορευς. κωπηλατης.

Πορθμευω.
—Εφετμὰς τάσδε πορθμευσον παλιν. Aesc. Ch. 683.
—Πορθμευεις τὸν Αχεροντος ὑδωρ. Ep. l. 3.
SYN. Διαπορθμευω, διακομιζω, διαπεμπω, διϊημι, διεκπεραω διαβαινω, πορευω. πλεω.

Πορθμιον, Πορθμιον, Πορθμειον.
Τένεκα και νεκυες πορθμιῖον, ὅτι φερονται. Call. Fr.
SYN. Πορθμιον.—πορθμὶς.

Πορθμὶς
Μονος μονῳ κομιζε πορθμίδος σκαφὸς. Eur. Cyc. 361.
SYN. Πορθμίον, πορθμεῖον, πορισν.
EPITH. Γλαφυρὰ, κυανεα.

Πορθμὸς.
Εν πορθμῳ Ιθακης—Od ο. 29.
Διζεο δ' αιχαινς ἁλιηχέα πορθμον Αξυδε. Mus. 26.
SYN. Πελαγος (σ]ενόν.)—πορθμευμα.
EPITH Στενοκυμων.

Πορίζω, Πορίζομαι.
—Ος τῆδε τεχνη κακὰ πολλὰ πορίζει. Hom. XLVII. 10.
SYN. Εκπορίζω, προσπορίζω, συμπορίζω, εξευρισκω, τεχναζομαι, επινοεω, εξεταζω, προσκ]αομαι, συλλεγω πορω. πορεω, παρεχω, εξαγοραζω. κερδαινω περιποιεω.

Πορίμος.
Εγχειρῶν χρὴ εργῳ πορίμῳ. Ar. Th. 784.
SYN. Πορευσιμος, πορισὸς, ευπορισος, ευπορητος, πορευτὸς. ευπορος, επικερδ]αλεος.

Πορις, Πορρις, Vid Πορτις.
—Αγραυλοι πορίες—Od κ. 410. (al. πορτιες.)
Και τὴν μεν ἀν προσεῖδες ευθηλον πορίν. Eur. B. 736.
—Αυτοκλητος Ιδαια πορρις. Lyc. 496.

Πορισης.
Και τετοις τοῖσι πορισαῖς. Ar. R. 1553.
SYN. Φορολόγος, εκλογεὺς, εκλογιστὴς, δασμολόγος, Ζητητὴς.

Πορκευς.
—Πορκεων λιναγρετης. Lyc. 237.
SYN. Δικτυευς, ἁλιευς, ψιπευς.

Πορκης.
—Περὶ δε χρυσεος δεε πορκης. Il. Σ. 495.
SYN. Κρικος, δακτυλιος (τὸ δορατος.)

Πορκὸς.
Οποῖα πορκὸς Ισριευς τετρασκελὴς. Lyc. 74.

Πορνεῖον. Vid. Κασαυριον.
Πορνεῖ, αναπαυλας, εκτροπάς,—Ar. R. 115.

Πορνη Vid. Ἑταιρα.
Πορναισι και κυβοισι παραβεβλημένος. Ib Pl. 243.

Πορνιδιον.
Ουτος δ' απὸ παντων μεν φερει πορνιδιαν. Ib. R 1335.
SYN Εταιρὶς, εταιρισρια, εταιριδιον.

Πορνοσυνη.
Πορνοσυνης ακρατος σημαντορας, αισχρεοκερδεῖς, Εχθιστον μυσαρον μεμαχλευμενον ἤτορ ἐχοντας, Παμφεκ]ες, αποφωλα βιε μυσαρωπα γενεθλα. Man. 4. 314.
SYN. Πορνεια, μαχλοσυνη.

Πορνοβοσκεω.
Ἐι πορνοβοσκησ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί. Ib. Pa. 849.
SYN. Μαστωπευω, διαμαστωπευω, προαγωγευω.

Πορνοβοσκος.
Ουκ εσιν οδὲν τεχνων εξωλεσεσον Τε πορνοβοσκε,—Athen. l. 2.
SYN. Πορνοτρόφος, μαστωπος, προαγωγὶς.

Πορνος.
Ου τὰς γε χρησὲς, αλλὰ τες πορνες—Ib. Pl. 155.
SYN. Μαχλος, πορνοκόπος, πορνοτριψ, λαικασὴς. μιαρὸς. εταιρισὴς.

Πορνοφιλης
Μισεττω με ταλας χρυσὸς ὁ πορνοφιλας. Ep. l. 1.

Πορος.
Και Θρυον Αλφειοιὸ πορον,—Il. β. 590.
—Ηνικ' ἦν μεσῳ πορῳ. Soph. Tr. 573.
SYN. Πορθμὸς, τριβὸς, διεξοδος, περαιωσις, μηχανη.
EPITH. Αμειλιχος, ἁλιρροθὸς, ἁλμηες, αφρασος, αφαυρὸς, μορμυρων, οξὺς, πολυρρυτος, σκολιὸς, σκοτιος, τρυφερὸς.

Πορος.
Η πορον Ελλας ἱερὸν. Ar. V. 307.
SYN. Πορισμὸς, τελος, φορος, δασμὸς, ευχρησημα.

Πορπαζω, Πορπακιζομαι.
Και τήνδε νῦν πορπασον ασφαλῶς'—Aesc. Pr. 61.
Πορπακισαμενος φρεῦδος αμπ]αμενος εβα. Ar. Lys. 107.
SYN. Πορπαω, πορποω, εκπορπαω, προσπορπαω, προσπορπαζω, επισφιγγω. περοναω. προσαρμοζω.

Πορπαξ, Πορπη.
Πορπαχ' ὑπ' αυτὴν,—Eur. Ph. 1144.
Πορπας τε, γναμπ]ὰς δ' ἑλικας,—Il. σ. 401.
SYN. Επιπορπὶς, οχανος, περονη

Πορπημα.
Ρ]ψας απ' ωμων ευπρεπῆ πορπημα]α Eur. El. 820.
SYN.

SYN. Επιπορπημα.

Πορραθεν.
Θαῦμ' αν πορρωθεν ιδοιμαν'—Soph Tr. 1021.
SYN. Μακροθεν, απομακροθεν, αποθεν, αποπροθε, αποσαδα, ἑκαθεν, εκποδων.

Πορσαινω, Πορσυνω.
—Αμφιπολως εκελευσεν
Ηρωϊ πορσαινειν δομεν Ειλατιδᾳ βρεφος, Pind. Ol. 6.
—Θεὸν ὡς πορσανεκσι. Ap. 3. 1123.
Κεινω πορσυνεσσα λεχος—Il. γ 411. (al. πορσανεσσα.)
Νυμφαις ἑορτὴν πορσυν', ὡς εδοξέ μοι. Eur. El. 625.
SYN. Παρεχω, ευτρεπιζω, παρασκευαζω, ετοιμαζω, κοσμεω, καταπορσυνω. επιτελεω. ὑπηρετεω. τιμαω. τρεφω.

Πορταξ, Πορτις
—Ως τις τε περὶ πορτακι μητηρ Il. ρ. 4.
—Κακῶς ἁ πορτις ολοιτο. Theoc. 4. 52.
SYN. Πορις, μοσχος, δαμαλις, δαμαλη
EPITH. Ἡδὺς, κεραὶ, ἁθατεσσα, αεργυλη.

Πορτιτροφος.
Ἡ μεν αν' ἠπειρον πορτιτρόφον,—Hom. A. 21.

Πορφυρα. (Vid. Πορφυρεος) Πορφυρὶς (ορνεον)
Πορφυρις, κερχνης, κολυμβις,—Ar. Av. 305.
SYN. Αλκυὼν, φοινικὶς.—πορφυριων.
Καὶ Τυρὶης σκοπιαζε δεδευμενα φαρεα κοχλῳ,
Πορφυρεας σπιθῆρας ακοντιζοντα θαλασσης,
κ. λ. Nonn. l. 40.
Σιδονιης αλιπορφυρα πεπλα θαλασσης.
Πορφυρεῳ πεπαλαγμένα φαρεα κοχλῳ.
Σιδονιης ακτῖνας ακοντιζοντα θαλασσης. Ib.

Πορφυρεος, Πορφυροεις.
Πορφυρεον μεγα φᾶρος ἐχων—Il. θ. 221.
—Πορφυρεος θανατος—Ib. ε. 83.
Δι' ἁλα πορφυροεσσα,—Eur. Tro. 124.
SYN. Πορφυρεος, πορφυροεις, περιπορφυρος, εμπορφυρος, οσρεος —μελας, σκοτεινὸς. ταραχωδης.

Πορφυρευτικὸς.
—Πορφυρευτικαὶ σ]εγαι. Eur. S. T. 263.

Πορφυρονωτος.
Ριψαι πορφυρονωτον επὶ χθονα φᾶρος απαπλων. Nonn.

Πορφυροπεζος.
Ξανθῳ πορφυροπεζαν επιρρηνας τριχα χρυσῷ. Tryph 65.

Πορφυροστρωτος
Ευθυς γενεσθω πορφυροστρωτος πορος. Aesc. Ag. 919.

Πορφυρω.
Ως δ' ὁτε πορφυρη πελαγος μεγα κυματι καφῷ. Il. ξ. 16.
—Πολλὰ δέ οἱ κραδιη πορφυρε μενοντι. Il. φ 551.
SYN. Πορφυρεω, πορφυριζω —ταρασσομαι, μελαινω—μερμηναω.

Πορω. Poet. Vid. Πορίζω.
—Τὴν οἱ πορε Φοῖβος Απολλων. Il. α. 72.

Ποσειδαων, Ποσειδὼν
Ηρη τ' ηδὲ Ποσειδαων—Il. α 400.
Τον Δια, τον Ερμην, τον Ποσειδῶ.—Ar. N 1236.
SYN. et EP. Γαιηοχος, Γαιηχος, Ενοσιχθων, Εννοσιγαιὸς, Εννοσιγης.
EPITH. Αγλαοτριαινης, αρχιθαλασσος, ἁλιβρεκτος ἁλιος, αρθιτος, απατηλιος. ατραπιτης, αμειλικτος, βαθυκολπος, βαρυσφαραγος, βαρυδεπος, γενεθλιος. ευρυσθενὴς, ευρυκρειων, ευρυμεδων, ευρυβιας, ευρυσερνος, ερισφαραγος, ερικτυπος, ερικυδὴς, ευτριαινης, ενναλιος, ερεχθευς, ενιπευς, θαλασσομεδων, δυσερως, λεχαιος, ἱππαρχος, κρειων, κρατεροφρων, κλυτὸς, μενεοκλονος, μεγασθενὴς, οβριμος, ορσοτριαινης, θαλασσιος, ναυμεδων, πορτομεδων, πουτοποσειδων, ευτριαινης, πετραιος, περικλυτος, ἱππαγετης, σεμνὸς, ταυρεος, τηχοποιὸς, υπερβιος, υγρομεδων. Ισθμιος.
PHR. Βυθιος Κρονιδης, Κρονιος — Κρονιων επιβητωρ δισφρων. — Ιπποσυνης κυβερνητηρ. Nonn.
Γαιης κινητῆρα, καὶ ατειγετοιο θαλασσης
Πουτιον,—Ελικωνιος αναξ.—Hom.
Μεδεων πολιῆς ἁλὸς Εννοσιγαιε. Theoc.
Ω πουτε βασιλεῦ, και κοιρανε γαιης. Ep.
Πουτομεδων πορφυρεης λιμνης. Eur.
—Ποσειδαωνα τινακτορα γαιης. Soph.
—Ος μεδεα γλαυκᾶς ἁλὸς εν βενθεσι.
—Ο επὶ Ταιναρῳ Θεὸς.
Τον τε μεγασθενῆ τριαι-
ινης ταμιαν γῆς τε και αλ-
μυρας θαλασσης αγριον μοχλευτην.
Δεῦρ' ελθ' ες χορον, ὦ χρυσοτριαιν', ω
Δελφινων μεδεων, Σεμιαρατε,
Ω Γεραιστιε, παι Κρονε,—Arist.
Κλυθι Ποσειδαων γαιηοχε κυανοχαῖτα,
Ιππιε, χαλκοτορευτον εχων χειρεσσι τριαιναν
Ος ναιεις πουτοιο βαθυστερνοιο δεμεθλα,
Πουτομεδων, ἁλιδεπε, βαρυκλοπε, Ενοσιγαιε.
Κυμοθαλης, χαριτῶπα, τετραορον ἁρμα διωκων
Εναλιοις ροιζοισι τινασσων ἁλμυρὸν ὑδωρ. κ λ. Orph. H.

Ποσειδηϊον, Ποσιδηϊον.
Ενθα δέ τε σφ' αγορὴ καλὸν Ποσιδηϊον αμφὶς. Od. ζ. 265.

Ποσειδηϊος, Ποσιδηϊος, Ποσειδωνειος
—Ιερὸν Ποσιδηϊον αγλαὸν αλσος. Il. β. 506.

Ποσειδωνειοις—ὑδασι,—Eur. Ph. 196.

Ποσις.

—Ος ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν. Il. γ. 429.

SYN. Ἀκοίτης, γαμέτης, ἀνήρ.

EPITH. Ἀσπερχὲς, πτερόπευς, ἱμερόεις, ὁμοπλόος, τεκνοποιὸς, ὑπαροφίος.

Ποσις. Vid. Πομα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέρον ἐντο. Il. α. 469.

EPITH. Θαλερὰ, μενεκήκης, φαρμακόεσσα.

Ποσσάκι.

Ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο θεὴ περιδώσεται τόξε; Call. 3. 119.

Ποσος, Πόσσος, Vid. Οποσος.

Ποσσον δή ἐτος ἐστιν ὅτε ξεινίσσας ἐκεῖνον. Od. ω. 287.

Ποσσῖμαρ.

Ποσσῖμαρ μέμονας κλερεΐζεμεν Ἕκτορα δῖον. Il. ω 657.

Ποσσικροτος. Vid. Κερῆτες.

Ποταγω, κ. λ. Vid. Προσαγω.

Ποταινιος.

Τις δή ποταινιόν γε λαχὲ στέφανον,—Pind. Ol. 10.

Οὐδέ μοι ποταινιον
Πῆμ' ὑδὲν ἤξει —Aesc. Pr. 102.

SYN. Παταινος, νεοχμὸς, πρόσφατος. νεος, απροσδόκητος, απρόσρατος, ἀγνωτος.

Ποταμηΐς.

Νυμφαι ἐλεονομοι ποταμηΐδες, αἱ περὶ κεινην
Φασίδος ἑαμενην Αμαραντιὰ ἑλίσσονται. Ap. 3. 1218.

Ποταμιος, Ποταμιος.

Ποταμία, νερτερά τε κώπα. Eur. Alc. 464.

Ναπη—χιονι καταρρυτα ποταμια. Ib. Tro. 1067.

Ποταμος.

Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα—Il. γ 276.

—Ποταμος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον. Ib. φ 136.

SYN. Ῥέθρον, νᾶμα, ροος.

EPITH. Αλιμυρηὶς, αργυροδινης, απειρεσιος, ἀκαματος, ἀκηρεθρος, ἀγραυλος, ἀγνορυτος, βαθυρροος, βαθυδινης, βαθυδινηεις, δινηεις, δεινὸς, δοναξοδης, βρυοεις, γονιμος, λαμπρὸς, ερισθενος, ευρυπορος, ευκελαδος, ευτροχαλος, εὐυδρος, εὐκρηναλος, ηχηεις, θολερὸς, ἐχεκλεανος, ελεγχιγαμος, εγερσιμυθος, εὐρροος, εἰρρηεις, ευρὺ ρεων, ευρυθρος, ελαιοκομος, ἰσθμιος, ἱερὸς, καλλιρροος, καλλιγεφυρος, μορμυρων, μελαμβαφης, ιλυοεις, ολβοδοτης, ορεστρεφὴς, ζηλωτὸς, ξηρὸς, αιυδατος, πλησθεν, πολυρραγαθος, πολυρραγὴς, πολυσπερος, πολυγναμπτος, ρεεν, καχλαζων, μεγαδρεμετης, ορεσσιχυτος, ταυρομορφος, χιονεος, χειμαρρος, χειμαρρους, χαμαιγενης, χαραδραῖος, ὠκυροος, μελιπνοος, παλιντροπος, συρικλαυστος, ρυηφενὴς, φιλοζεφυρος, θεῖος, παρθενιος, λαβρὸς.

Παρ ποταμὸν κελαδοντα, περι ροδανὸν δονακῆα.

Αμφι ροὰς ποταμοῖο
—Ωκεανοῦ ποταμοιο ρεεθρα.
—Ὕδωρ ζανθὸν ποταμοῖο.
—Επι προχοησι διιπετέος ποταμοῖο.

Πορφυρεον κῦμα διιπετες ποταμοῖο. Hom.

Αεναων ποταμῶν καλλιρροον ὕδωρ. Hes.

—Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥεοντες. Theoc.

Αργυρεος ποταμος δίψης ακος.—
—Ροαὶ ποταμων αλεγεινῶν. Cal.

Ποταμοιο διὰ στόμα πρηὺ ῥεοντος. Orph.

—Ποταμὸς ροος ὦκα θέοντος. Naz.

—Λοετρων αεναων ταμιας —

Και ποταμος κέλαρυζε βαλὼν ὑψόμενον ὕδωρ.
Και ροος εγρεκυδοιμος εχων αντίπνοον αυρην
Αγχινεφὴς ὑψοῦτο διαβρόχον πέρα φαινων. Nonn.

Ποταομαι, Ποτεομαι.

Ενθα και ενθα ποτῶνται αγαλλομεναι πτερυγεσσι Il. β. 462.

Τριζουσαι ποτεονται—Od. ω. 7.

SYN. Πετομαι. αναπταμαι. ανακυφιζομαι. μετεωρα φρονεῖν.

Ποτε.

Αυταὰρ ανὴρ αγαθὸς ποτε μεν κακὸς, αλλότε δ' εσθλός. Plato.

Ποτερος.

—Ουκ αν γνοιης ποτεροισι μετειη. Il. ε. 85.

Ποτὴ.

Αιθυια δ' εκιχα ποτῇ ανεδυσατο λιμνης. Od ε. 337.

SYN. Πτῆμα, πτῆσις.

Ποτινὸς, Ποτητὸς. Vid. Πετεινὸς.

Οι δ' ευθέως ποτανοὶ
Πᾶσαν δραμοντες ὑλαν. Theoc 30. 7.

Τῇ μεν τ' ὠδὲ ποτητὰ παρερχεται,—Od. μ. 62.

Ποτηριδιον, Ποτηριον, Ποτηρ.

Ενδὸν εσ', ανδρες, ποτηριδια τορευματα, Ath. l. 11.

Ποτηριον δὴ κεῖλον,
Οσον δυνῃ, βαθυνον. Anac. 17. 5.

—Εφελκω καὶ ποτῆρα—Eur. C. 151.

SYN Δεπας.

Ποτὴς Vid. Πομα.

Αυταὰρ επει ταρπημεν εδητύος ηδὲ ποτῆτος. Il. λ. 779.

Ποτης.

—Τι γάρ μοι τον ποτην ἤπλες λυχνον; Ar. N. 57.

SYN.

SYN. Πολυποτης, φιλοποτης, ζαποτης, ποτικός.

Ποτιζω.

—Και πορτιας ὧδε ποτισδων. Theoc. 1. 121.

SYN. Πιπισκω, προποτιζω, προπινω.—ὑδραινω εποχετευω αρδω

Ποτισατος Vid. Ποτης.

Ω θερμοταται γυναῖκες, ὦ ποτισαται. Ar. Th. 742.

Ποτμος.

Αυτίκα γάρ τοί επειτα μεθ' Εκτορα ποτμος ἑτοῖμος Il. σ. 96.

SYN. Μοιρος, θανατος.

EPITH. Αεικὴς, αδευκὴς, αμειλιχος, ανιλὴς, ατρεπὸς, αφυκτος, ανοσιμος, απευθὴς, ασιδηρος, ατυμβευτος, βαρὺς, βλοσυρωπος, βιταρμων, δακρυοεις, δολοεις, ευκλεὴς, ευαιων, ειφρων, επηρατος, θεομανὴς, ζωαρκης, ευτυχὴς, λυγρὸς, λευγαλεος, κρυερὸς, μελας, δολοφραδμων, νηλεὴς, ὁμοιος, ολοὸς, παλιγζως, ποινητωρ, ὑπαλεός, πετροβολητος, πλημων, ταπλεγὴς, φρικωδης, ανωϊστος, ωκὺς, οξὺς, ιοβόλος.

Ποτνιάδες.

Ποτνιάδες θεαί. Eur. Or. 318.

—Ποτνιάδες δ' επ' ασπίδι

Επισημα, πῶλοι δρομάδες εσκιρτων φοβῳ. Ib. Ph. 1141.

SYN. Μανιοποιοί.—μανιωδης.

Ποτνιαιακτος.

Αιολίδα Σμυρνην ἀλιγειτονα ποτνιανακτον. Hom. XXXVII.

Ποτνιος, Ποτνος.

—Τὸ δ' εκλυε ποτνια μητηρ. Il. α. 357.

—Ποτν' Αφροδιτα. Theoc. 17. 45.

SYN. Αιδεσιμος, σεμνὸς, ευσεπὴς, σεβασμιος, εντιμος

Ποτος, Ποτὸν Vid. Πομα.

—Κρομυον ποτῳ οπον Il. λ. 629.

Οφρ' ειδῆς οἷον τι ποτὸν τόδε νῆυς εκεκευθει. Od ι. 348.

EPITH. Ακρητος, ακρηρασιος, ασονος, αμβροσιος, θεῖος, ἡδὺς, γλυκερὸς, μελιζωρος, τερπνὸς, ευωδης, μυελοεις, ληθαῖος, λυσιπονος, φαρμακοεις, φοινὸς, φερεσβιος.—μεθης αποινος.

Ποτὸς.

Απὸ νεκταρος ποτοῖο. Anac. 172. 34.

SYN. Ποτιμος.

Πὸς, Ποδες.

Φολκος ειην, χαλὸς δ' ἑτερον ποδα,—Il. ϛ. 217.

Αιεὶ γαρ ποδα νηὸς ενωμων,—Od. κ. 32.

SYN. Πεζα, βασις, κῶλον πεδαλον.

EPITH. Αμβροσιος, θοὸς, οπισθοπορος, σφαλερὸς, ὑπηνεμιος, ωκὺς, φοινικοφαὴς, αρχεχορος.

—ἀπαλοὶ, ακαματοι, ανοσητοι, αργαλέοι, αργυρεοι, ακυμαντοι, ἀλιβρεκτοι, αδειμαντοι, αγναμπτοι, ατρεμὲς, βαρυγδοι, βριαροὶ, λειψαυχενιοχοι. δασυκνημοι, πολυγναμπτοι, πνεμοεντες, εριγδουποι, ευκνημοι, ευρυθμοι, ὁμοζηλοι, ορεσσιλοφοι, θοαὶ, λιπαροὶ, καρπαλιμοι, κραιπνοὶ, καλοὶ, εραται, μαινομενοι, λαιψηροὶ, μεθυπλανέες, ολισθηροὶ, πολυσκαρθμοι, πολυστρεφεῖς, πολυπλανῆς, ταχέες, τρομεροὶ, σιβαροὶ, σιδερεοὶ, σιγαλέοι, σπερχομενοι, ὑψιτενεῖς.

ΠΡΑΓΜΑ, Πρῆγμα, Πρᾶγος.

Πρᾶγμα δὲ τερπνοτατον, ἤ τις ερᾷ, το τυχεῖν. Theog. 256.

Πρηγματος απρηκτε χαλεπωτατόν εσι τελευτὴν Γνῶναι, ὁπως μελλει τὸτο Θεὸς τελεσαι. Ib. 1074.

Οσις φυλασσει πρᾶγος εν πρυμνη πολεως. Aesc. S T. 2.

Τοις πραγμασιν τεθνηκα,—Eur. Hel. 293.

—Αλλά σοι παρἐξω πραγματα. Ar. Pl. 20.

SYN. Εργον, χρῆμα, δρᾶσις. πρᾶξις. εξουσια. τυχη. παθος, κακοπαθεια.

Πραγματεια, Πραγματια.

Αρχοντας, τ' ἰδιης παντοτε πραγματης. Man. ι. 37.

SYN. Εργον, σπουδη. εμπορια.

Πραγματευομαι

—Ων ἑνεκ' εγω ταῦτ' επραγματευομην. Ar. N. 526.

SYN. Διαπραγματευομαι, επιχειρεω, πολυπραγμονεω, διαπονεομαι, επιμελεομαι, ενεργεω, ασχολεομαι.—εμπορευω.

Πραγματιον.

Αυτοῖσι κοινωσω τι πραγματίον εμόν. Ib. 197.

Πραγματοδιφης.

Και πραγματοδιφης.—Ib. Av. 1425.

SYN. Δικολόγος, δικορραφος, πρακλήρ.

Πρακτηρ. Πρηκτηρ. Πρακτωρ

Μυθων τε ρητῆρ' εμεναι, πρηκτῆρά τε εργων. Il. ι. 443.

—Τε λογε δ' ε χρη σθενον,

Γυναι, προσειναι, Ζευς ὁτε πρακτωρ φανῇ. Soph. Tr. 255.

—Εἶχον ελπίδας

Φονε πότ' αυτὸν πρακτορ' ἰζεσθαι πατρός. Ib. El. 959.

SYN. Ενεργος, εργατης, ρεκτήρ. απαιτητὴς, εκδικος.

εκδικος, κατηγορος, διωκτης, τελωτης, τελεστης.—πραγματευτης.—εμπολος.

Πρακτηριος, Πρακτικός.

Πειθω δ' έποιτο και τυχη πρακτηριος. Aesc. Supp. 532.

Οινε γαρ ευροις άν τι πρακτικωτερον. Ar. Eq. 91.

SYN. Αυσικος, εργωδης, δρασηριος, φιλοεργος, εμπρακτος.

Πραμνέιος, Πραμνιος.

Οινω Πραμνειω,—Il. λ. 638.

EXP.—Pr.—al. παλαιός.—πραϋντικός.

Πραμος. Vid. Προμος.

Πραξαγορας.

Πραξαγορας τάδε δώρα θεοῖς αναθηκε Λυκαικ Τιός. εποιησεν δ' εργον Αναξαγορας. Anac. 189.

Πραξιδικος. Vid. Περσεφονη.

Πραξινοη.

Ενδοῖ Πραξινοα;—Theoc. 15. 1.

Πρᾶξις, Πρῆξις.

Ου γαρ τις πρῆξις τελεται κρυεροῖο γοοιο. Il. ω. 524.

Πρῆξις δ' ἥδ' ιδμη, ε δημιος,—Od. γ. 82.

Η τι κατα πρῆξιν—Ib. 72.

Ουκ οἶδα την σην πρᾶξιν—Soph. Aj. 803.

SYN. Πραγμα, εισπραξις, ενεργια διοικησις, επιτηδευσις, προδοσια. εμποσια —διαθηκη. απαιτησις. αυσις.—βιος.

EPITH. Αγαθη, αειροκοπος, αναθεσμος, μεγαλαυχης, ναχελής.

Πραξιτελης

—Εσι δε κριτηρ,

Εργον Πραξιτελους,—Theoc. 5. 105.

Πραονως. Vid. Πρᾳως.

Συ δε μη προς οργην, Αισχυλ', αλλα πραονως Ελεγχ' ελεγχε,—Ar. R. 880.

Πραπις, Πραπίδες.

Χαυνα πραπίδι παλαιμονη κενεᾳ. Pind. P. 2.

Ηφαιστος ποτε ειδησι πραπιδεσσι. Il. α. 608.

SYN. Φρην, φρενες, επιφρενα. επινοια.

EPITH. Αμωμητος, ασυλητος, ειδυια, καθαρα, όσια, κενεα, χαυνη, πεύκαλιμη, σκολια, πιυτή.

Εκ θεὸ δ' ανηρ σοφαῖς ανθη

Ες αη πραπιδεσσι. Pind.

Πρασια.

Ενθα δε κοσμηται πρασιαι παρα νεατον ορχον Παντοῖαι πεφυασιν, επιστανεν γανοωσαι. Od. η. 127.

—Ου πρασιη τοι ανευ κομιδῆς κατα κῆπον. Ib. ω. 246.

SYN. Ανδρων —αἱ τε κηπε λαχαναι.

Πρᾶσις.

—Ου πρασεις, ουδ' αγορασεις. Sibyl l. 2.

SYN. Διαπρασις, απεμπολη, απεμπολησις, πωλησις, δημοπρασια.—αγορασια.

Πρασοκυρος. Vid. Κενδυλα.

Πρασον.

Τῆς ονομα χροιή τε πελει χλοερῆϊο πρασοιο. Orph. L.

Πρασσαῖος.

Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν εὐ ἡμπνευ προπεσοντα. Hom. B. 251.

Πρασσοφαγος.

Πρασσοφαγος δ' ακιδων,—Ib. 229.

Πράσσω, Πρατ]ω, Πρησσω.

Και πρασσει με τοκες.—Ib. 184.

Επρηξας και επιτα βοῶπις ποτνια Ηρη. Il. σ. 357.

Ταρβεῖν τον ευ πρασσοντα μη σφαλῆ ποτε Soph. Tr. 302.

Ως παντα πραξας ων σε δει. Eur. Hec.

SYN. Αναπρατ]ω, διαπρατ]ω, εισπρασσω, εκπρασσω. καταπρασσω, αυω, ενεργεω, κατευθυνω, διαλαμβανω, πραγματευομαι —διαγω, ζαω —πασχω.—απαιτεω βελευομαι.

Πρατὸς.

Πρατόν νιν εξεπεμψεν—Soph. Tr. 280.

Πραΰμητις, Πραΰνοος, Πρηΰνοος, Πρηυνομος. Vid. Πραΰς.

Τᾶ μεν ὁ Χρυσοκομας πραϋμη·

τίν τ' Ελευθω συμπαρεσταέν τε Μοιρας. Pind. Ol. 6.

Πραΰνοον μεταθεσθε βιε μαλακοφρονα δοξαν. Orph. H.

Πρηΰνοον καλεων αιει μυσαισιν υπαρχειν. Ib.

Τοις μεν πρηυνομοις ταδε παιγνια—Ep. l. 4.

Πραΰνω, Πρηΰνω.

Ευθυνει δε δικας σχολιας, ὑπερφανα τ' εργα Πραΰνει, παυει δ' εργα δικοσασης. Solon.

Ρεα μαλ' επρηυνεν εκηβόλος,—Hom. M. 417.

SYN. Εκπραΰνω, καταπραΰνω. πτιαω, καπτιαω, θελγω. καταθελγω. κηλεω. μαλασσω, τιθασσω, ημερομαι, παρηγορεω. κατακοιμιζω. μειλισσω. γαληνοω.

Πραΰς, Πρηυς.

Πρηΰ κατασιλβων σελας ὑφοθεν,—Hom. VII. 10.

SYN. Πραΰμητις, πραΰνοος, πραϋμενης, πραυπαθης, πραΰθυμος, πρᾶος, πραπὺς, ανορογος, πρωσηνης, πτιος, ημερος, ευαντητος, μειλιχος, ευκολος, αγαθός.

Πραΰγελως. Vid. Ευλαλος.

Πρᾳως.

Ως δ' αν μοῖραν εχης, πρᾳως φερε, μηδ' αγαναχτει, Pythag

SYN.

SYN. Ευμενῶς, ἡσυχως, μειλιχιως, επιεικῶς, ἡπιως, φρονιμως, φαιδρως.

Πρεμνον.

Σπαργαν' εσω κατεδυνε θυπεντ', ηὐτε πολλην
Πρεμνων ανθρακιην ὑλης σποδὸς αμφικαλυπτει. Hom. M. 238.

SYN. Κορμὸς, στελεχος, ερνος, ριζοφυτον, στυπος.

Πρεπον, Πρεπὸν, Πρεπωδης, Πρεπων.

Πρεπον γε τ' ἦν αν δαιμόνος τᾷ 'μᾷ τόδε. Soph. Aj. 534.

Πρεπὸν ἀμὶν Κλεῶνα τον Αμυκλαις Απολλωσιόν. Ar. L. 1300.

Ου γαρ πρεπωδες εστὶ τῷ διδασκαλω. Ib. Pl. 797.

—Επεὶ πρέπων εφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν. Soph. Oed. T. 9.

SYN. Δεον, προσῆκον.—προσφορὸς, συμφορος, διαπρεπὴς, ευπρεπὴς, ευσχημων, καλός.

Πρεποντως. Vid. Ευκοσμως.

Επει πρεποντως—επλευσεν—Aesc. Ag. 697.

Πρεπω, Πρεπει,

—Ο δ' επρεπε και διὰ παντων. Il. μ. 104.

Αρχην δε θηρᾶν ὡ πρεπει τα 'μηχανα. Soph. An. 92.

SYN. Διαπρεπω, μεταπρεπω, εκπρεπω, εμπρεπω, επιπρεπω, διαφερω, εξεχω. διαφαινομαι, λαμπω.—προσηκει, καθηκει, εοικε, χρὴ, καλῶς εχει. ευλογον, εικὸς ἐστι.

Πρεσβα, Πρεσβειρα, Πρεσβῦτις.

Ηρη πρεσβα Θεά,—Il. ε 721.

Και παρὰ πᾶσι βροτοῖσι Θεῶν πρεσβειρα τετυκται. Hom A. 32.

Χρυσμῶς ἁ πρεσβῦτις απωχετο θεσπιζασα Theoc. 15. 62.

SYN. Πρεσβεια, πρεσβηϊς, πρεσβυτατη.—σεμνὴ εντιμοτατη.

Πρεσβεια, Πρεσβευμα.

Οτι καὶ Λακεδαιμονιων
Τὴν πρεσβειαν βασανιζων. Ar. A. 647.

Πρεσβευματ' ὡ Δημητρος ὡς μυστηρια, Eur. Supp. 173.

SYN. Πρεσβευσις, κηρυκευμα, κηρυκεια. παραιτησις ἱξεσια —πρεσβεις, πρεσβευτης.

Πρεσβεῖον, Πρεσβηϊον

Πρωτῳ τοι μετ' εμὲ πρεσβηϊον εν χερὶ θησω. Il. θ. 289.

SYN. Πρεσβευμα, τιμιον.—πρεσβεια.

Πρεσβεὺς

Ανδρες δ' οἱ πρεσβῆες εσαν,—Hes. α 245.

SYN. Πρεσβυς.—πρεσβευτὴς.

Πρεσβευω, Πρεσβευομαι.

Τους μεν σεβοντας τὰμὰ πρεσβευω κρατη. Eur. Hipp. 5.

—Φημ' εγωγε πρεσβευειν ποτε. Soph. An. 731.

Ολυμπε τᾷδ' ὁ πρεσβευων πατὴρ. Ib Aj 1406.

—Πρεσβευοντες ενθάδ' ἡκομεν. Ar. Av. 1585.

SYN. Τιμαω, προτιμαω.—ὑπερεχω.—αρχω.—κηρυκεω.—διαπρεσβευομαι, επιπρεσβευομαι, στελλω.

Πρεσβηϊς. Vid. Πρεσβα.

Εδρην αἴδιον ελαχες, πρεσβηϊδα τιμήν. Hom. XXVIII. 3.

Πρεσβιουμαι.

Συν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβιωσεται. Lyc. 1265.

SYN. Τιμαω, πρεσβευω.

Πρεσβος.

Βασιλεια γυνη, πρεσβος Περσαις. Aesc. Per. 625.

Ανδρες πολῖται, πρεσβος Αργειων τόδε. Ib Ag. 864.

SYN. Τιμια —κῦδος.

Πρεσβυγενεθλος, Πρεσβυγενὴς.

Ουρανε—πρεσβυγενεθλε—Orph. H.

Πρεσβυγενὴς Αντηνοριδης,—Il. λ. 249.

SYN. Πρεσβιτος, προτερηγενὴς.

Πρεσβυς, Πρεσβυτερος, Πρεσβιτος, Πρεσβυτατος, Πρεσβυτης.

Φοινιξ δ' ὁ πρεσβυς.—Soph. Ph. 569.

Πρεσβυτερος γάρ σν εσσι—Il. λ. 786.

Γαῖαν πρεσβιτην—Hom. XXIX. 2.

—Χαλεπὸν δέ κεν εη
Πρεσβυτατὸν και αριστον ατιμησειν ιαλλειν. Od. ν. 142.

Εχων αφῖκται δευρο πρεσβυτην τινα—Ar. Pl. 265.

SYN. Γερων, αφιλιξ, πρεσβεὺς. ενδοξος.

Πρεσβυτικὸς

Πρεσβυτικῶν—κακῶν εχοντα σωρόν. Ib. 270.

SYN. Γεροντικὸς, αρχαῖος, παλαιός.

Πρεσβυτοδόκος.

Και γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμοντων θυμελαι. Aesc. Supp. 675.

Πρευμενὴς.

—Φυλασσει σ' ἥδε πρευμενὴς Κυπρις. Eur. Rh. 646.

SYN. Ευμενὴς, προφρων, φιλοφρων, ευνους, ετοιμος, πρᾶος, αγανὸς, ἡπιος.

Πρευμενῶς.

—Πρευμενῶς δ' αυτῷ τάδε. Aesc. Supp. 220.

SYN. Ευμενῶς, ευνοικως, ευγνωμονως, χρηστῶς, φιλοφρονως, πρᾳως, ἡπιως, αγανῶς.

Πρηγορεῶν.

Πρηγορεῶν.
Τον πρηγορεῶνά σε κτεμῶ. Ar. Eq. 373.
SYN. Προπηγορεων, γαργαρεών. προβολος. λαιμός.
Πρηθω, Πρεθω
Και νύ κεν επρητεν πυρὶ κηλεῳ νῆας εἴσας. Il. Θ 217.
Επρεσε Θεσπεσιας κεφελας—Hes.
SYN. Αναπρηθω, διαπρηθω, εκπρηθω, εμπρηθω, ὑποπρηθω, φλεγω. καιω πιμπρημι, πρημαινω, φυσαω.
Πρημαινω.
—Πρημαινεσας τε Θυελλας. Ar. N. 335.
SYN. Πρηθω, μαινομαι, (λαβρῶς) φυσαω.
Πρηνὴς:
—Πολέες δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες εν κονιησιν οδάξ λαζοιατο γαῖαν. Il. Ε. 418.
SYN. Επιπρηνὴς. καταπρηνὴς, προπρηνὴς, καταφερὴς, προπετὴς, προκαρηνος προνωπὴς, πρανὴς, καταπρανὴς, καταφορος, καταρριπος, ευκαταφορος, κατακεκημνος, κρημνωδὴς, προαλὴς.
Πρηνιζω.
Πολλοὶ δε προσθεν γαῖαν εκ κεινης οδάξ
Δαψασι πρηνιχθέντες,—Lyc. 1006.
Πολλὰς πρηνιξειε πολεις. Sibyl. l. 4.
SYN. Καταπρηνίζω, κρημνιζω, κατακρημνίζω, καταρασσω. εκτραχηλιζω. αναστρεφω, καταβαλλω.
Πρηνισμὸς.
Πυργων πρηνισμοί τε,—Ib.
SYN. Κατακρημνησις, προπετεια, ανασασις, κατασκαφή.
Πριξιδικη.
Πριξιδικη μεν εριξεν, εβελευσεν δε Δυσπρις
Εἶμα τόδε· ξυνὴ δ' αμφοτερων φιλιη. Anac. 193.
Πρισσω.
Τῳόσ' ακεομενοι ριμφα πρισσεσι κελευθον. Od. ν. 83.
—Οφρα πρασσωμεν ὁδοῖο. Ib. ο. 47.
SYN. Διαπεραω, εκπεραω, διαβαινω.
Πρισήρ.
Πρισηρων, ανεμων τε,—Hes. Θ. 846.
SYN. Ασελλα, λαιλαψ. ασραπὴ, κεραυνός.
EPITH. Αιθαλόεις, αιθαλοεις, δυσηχὴς, ηχηεις, κεραυνιοι, βαρὺς, καταιβατος.
Απαρκτιαις πρισῆρος αιθωνος πνοαις. Lyc.
Πρισηροκρατωρ. Synes. 3.
Πρυγελως
Αρτι δε κῦμα
Γλαυκὸν θηλυνει πρηϋγελως ζεφυρος. Ap. l. 1.

Πρηϋτερων.
Ταῦροι πρηυτερωντες,—Ib.
Πρηὼν, Πρεὼν, Vid. Πρὼν.
Ως δ' ὅτ' απὸ μεγαλε πετρη πρηῶνος ορῦσα. Hes. α. 437.
—Αι τοσον ὕδωρ
Εἰβεσαι σκολιῆ τῆδε κατὰ πρεόνος. Ep Suid.
SYN. Πρὼν, πρωων, ακρον, ακρωρια. προβολή. γεωλοφον.
EPITH. Αιπυλοφος, αερσιλοφος, δικαρηνος, ερυμνὸς, βισσηεις, γλιβατος, κερασης, ὑπατος, ὑψιτενὴς, τριχαλέος.
Πριαμαι.
Ενθα με Λαερτης πριατο κλεατεσσιν ἑοῖσιν. Od. ο. 482.
SYN. Αποπριαμαι, εκπριω, εκπριαμαι, αγοραζω, ωνεομαι.
Πριαμιδὴς.
Καὶ βαλε Πριαμιδαο κατ' ασπιδα—Il. π 250.
—Πριαμιδας κομοωντας. Theoc. 16. 49.
Πριαμος.
Η κεν γνωησαι Πριαμος, Πριαμοί τε παῖδες. Il. α 255.
EPITH Αγακλεὴς, δαῖφρων, δῖος, Θεοειδὴς, Θεηγενὴς, ευμελιας, μεγας, μεγαλητωρ, ευσθενὴς, ευτεκνος, πολυτλητος, πολυδακρυτος, πολυκλητος, πρεσβυγενὴς, σκηπτοῦχος, Ποδαρκης, Λαομεδοντιαδὴς.
Δαρδανιδὴς Πριαμος Θεοφιν μητωρ αταλαντος.
—Πριαμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
—Ισοθεος φώς. Hom.
—Λαομεδοντος εὐς γονος αφνειοῖο. Cal.
Πολυχρυσων Φρυγῶν αναξ.
Τον πεντηκοντ' αροτῆρα τεκνων. Eur.
Πριπος,
Αγρευει δε τυ Πὰν, και ὁ τον κροκοεν' Πριπος
Κισσον εφ' ἱμερτῷ κρατι καθαπτομενος. Theoc. Ep. 3. 3.
Και Σατυροι μυροντο, μιλαγχλαινοίτε Πριποι. Mosc. 3. 27.
EPITH. Αιγιαλιτης, λιμενιτης, λιμενορμιτης, αγρυπιῶν, φιλοδιτης, χαριεις,
PHR.—Ερμιτης παῖς Βρομιε.
Πισὸς ναυσὶ Πριπος,—
Ποντομεδοντι, και ὁμοδοτῆρι Πριπῳ.
Αγροφυλαξ—πολυκλεανοις εν αρεραις.
Αγρωστη τῶδε μονοσορθυγι Πριπῳ.
Ως τε δη λιμενων δαιμονι πειθομενοι. Ep.
Πριν.
—Ουδέ τι σε χρη
Πριν ὥρη καταλεχθαι.—Od. ο. 393.
Μη πισευε ταχισα πρὶν ατρεκεως περας ὀφει. Phocyl. 75.

Πρινιδιου

Πριν-ίδιον
Αλλ' ὑπὸ θαμνοις
Και πριν-ίδιοις οικισσεσιν. Ar. Av. 616.
Πρίνινος Πριν-ώδης, Πρινιος.
—Φερειν δε γυπν, ὁτ' αν εἰρης,
Πρινινον· ὁς γαρ βασὶν αρᾶν σχυρωτατός εσιν· Hes. ε. 427.
—Στιπ[οὶ γεροντες, πρινινοι. Ar. A. 179.
—Τον πριν-ώδη θυμόν—Ib. V. 382.
Τριβολον πατεοντα Πρινιον. Ep. l. 3.
SYN.—Στερεὸς σκληρός.
Πρῖνος.
Συ δ' ειθὺς, ὥσπερ πρῖνος εμπρισθεὶς, βοᾷς. Ar. R. 883.
SYN. Σφενδαμνος.
Πριον-ώδης
Ακρα καθεζομενος πεταλοις πριο-ώδεσι κωλοις. Ep. l. 3.
Πρισις. (ἰχθὺς.)
—Ημισυ δὲ πρισις απεκλασατοὶ Ep. l. 3.
Πρισὸς.
Λευκοτερην δ' αρα μιν θῆκεν πρισῦ ελεφαντος. Od. σ. 195.
SYN. Εμπρισθεὶς, τμητός.
Πριω.
—Μη πρῖε τους οδοντας. Ar. R. 958.
Ζωσῆρι πρισθεις, Soph. Aj. 1049.
SYN. Αποπριω, διαπριω, εκπριω, καταπριω, εμπριω, παραπριω, πριοω, κοπ[ω. σχιζω δεω, δεσμευω, εξαπ[ω.
Πριων.
—Ωσε πριονος
Εκβρωματ' αν βλεψειας εν τομῇ ξυλε. Ib. Tr. 712.
SYN. Πρισήρ.
EPITH. Οδοντωτός. ιθυδρομος.
Πριοσα μιλτειω σ[αγματι πειθομενον. Ep.
Προαγ[ελος.
Πειθῆς γαρ τάδε παντα προαγ[ελα'—Mus. 164.
SYN. Προμνυτής.
Προαγω.
Αλλα και ὡς προαγοιεν Ιη Παιηονι δῶρα. Hom. A. 272.
SYN. Καταγω, αναγω, εξαγω, μεταγω, προσαγω, προβαινω, παρεκ[εινω, προελαυνω, προσβιβαζω, προπεμπω, παραπεμπω, προκομιζω, προϊσημι, ἡγεομαι, επαγω, παρορμαω. προφερω, αφιημι.—προβαινω, προεχω.
Προαγωγευω.
Αυτὸς ἑαυτὸν προαγωγευων
Τοῖς οφθαλμοῖς εδαδιζεν. Ar. N. 976.
SYN. Προαγω, προϊσημι, καταπορνευω. προξενεω.

Προαγωγὸς
—Η δελη τινος Προαγωγὸς ὕσα—Ib. Th. 347.
SYN. Προαγωγεὺς, πορνοβοσκὸς, μαστροπός. προβολεύς
Προαιρεω.
—Ουτι μοι ετλης
Σιτε ἀπο πρεελὼν δομεναὶ—Od ρ. 457.
SYN. Προφερω, εκφερω, εξαγω.—προκρινω.
Προαλὴς
Χωρω ενὶ προαλεῖ,—Il. φ 262.
SYN. Κατωφερὴς, πρηνὴς. πρὸπετὴς. προχερος.
Προαναβαλλομαι.
—Ινα, Ατ' ασεται, προαναβαλνται,—Ar. Pa.
SYN. Προπαιζω, προοιμιαζω, ακροβολιζω, προκαταρχομαι, προανακρομαι.
Προασιον, Προασειον.—Προασιος.
Τυμβον κατοψει ξεινον εκ προασιυ. Eur. Alc. 846.
—Τῆς δε γῆς προασιας. Soph. Fr.
Προαυδαω.
Ιερὸν πολεμον πρωϋδᾶν αυτῷ.—Ar. Av. 557.
SYN. Προερεω, προλεγω, παραγ[ελλω, απαγ[ελλω.
Προβαδὴν
Μὴτ' εν ὁδῷ, μὴτ' εκτος ἑδε προβαδὴν ερησης. Hes. ε. 727.
Προβαθυς.
Ευρύς τε προβαθύς τε—(ποταμος—) Ap. 4. 283.
Προβακχιὴος.
—Προβακχιῆε δαῖμον, Eur. B. 411.
Προβαινω.
Ασρα δε δη προβεβηκε—Il κ. 252.
—Ποδα τονδε προβαιε. Theog. 283.
SYN. Επιπροβαινω, προερχομαι, προηκω. προπορευομαι, προχαρεω, προαγω, προηγεομαι, προκαταρχω, προβιβημι, προλαμβανω, προνεομαι, επιπρονεομαι, προαιρω, προγινομαι, προεχω, προϊσαμαι, εκφοιταω, εκβαινω.
Προβαλλω, Προβαλλομαι.
—Εγω δε κε σεῖο νοηματί κεν προβαλοιμην. Il. τ. 218.
Αλλοτε μεν τε Νοτος Βορεὴ προβαλεσκε φερεσθαι. Od. ε. 331.
—Και κλοχυτας προβαλοντο. Il. α. 458.
SYN. Αποβαλλω, απορριπ[ω, προαγω, προφερω, προτιθημι, ὑποτιθεμαι, προπηγνυω, προϊεμαι, προχειριζομαι, προτεινω, εκπιπ[ω, βασαζω, νικαω, υπερβαλλω—επισκεπ[ομαι, εγκαλῶ. ερωταω.
Προβασις.
—Κειμηλιά τε, προβασίν τε. Od. ζ. 75.
SYN. Προσοδος.—ἡ τῶν προβατων κλῆσις.

Προβατογνωμων.
Οσις δ' αγαθὸς προβατογνωμων. Aesc. Ag. 804.
SYN. Απλῆς, ακακος.
Πρόβατιον,
—Αλλα προβατια βιον λεγεις. Ar. Pl. 923.
Πρόβατον.
Πολλα δέ οἱ προβατ' εσκε,—Il. ξ. 124.
SYN. Οϊς. μῆλον.—παντα τα τετραποδα.
EPITH. Ειροκοκον, ευτρεφὲς, πολυτοκον, ευλοχον.
Προβατοπωλης.
Μετα τοτον αὖθις προβατοπωλης δευτερος. Ar. Eq. 132.
SYN. Προβατοκαπηλος.
Πρόβημα.
—Ευρυθμοις προβημασιν. Ib. Pl. 759.
SYN. Προοδος, προποδισμὸς, προβασις. πηδημα. προχωρησις. προκοπὴ. επιδοσις.
Προβιβαω, Προβιζημι. Vid. Προβαινω.
Ελπετο γαρ τευξεσθαι ὑπασπιδια προβιβωντος. Ib. π. 609.
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς.—Il. γ. 18.
Πρόβλημα.
Προβλημα σαυτῆ παῖδα τόνδ' αγνῶτ' εμοί. Soph. Ph. 1036.
Σακει, κυκλωτῷ σωματος προβληματι. Aesc. S. T. 546.
SYN. Επιβλημα, προβολὴ, προβολος, προβολαιον, φυλακὴ, ερυμα.—προφασις, μυηδονεισμα, προσονειδισμα. θεσις. παροιμια. κινδυνος.—προασφαλισις, προτειχισις, προπαρασκευὴ προλογος.
Πρόβλης.
—Οτε κινησει νοτος ελθὼν
Προβλῆτι σκοπελῳ.—Il. ε. 396.
SYN. Επιβολος, μακεδνὸς, εκκειμενος.
Πρόβλητος.
Ριφθῆ κυσὶ προβλητος, οιωνοῖς δ' ἑλωρ. Soph. Aj. 841.
SYN. Εκβλητος, αποβλητος. εκθετος.
Προβλωσκω.
Δμωὰς δ' εκ ειας προβλωσκεμεν, αἴκεν εφαινον. Od. τ. 25.
SYN. Εκφοιταω, εκβαινω, προβαινω, προερχομαι.—εξοιδεω.
Προβοαω.
Ως τὰγε προβοῶντε μαχην ωτρυνον Αχαιῶν. Il. μ. 277.
SYN. Προκαλεομαι, προφωνεω.—προμαχομαι.
Προβολαιος.
Δυρατι δε προβολαιῷ,—Theoc. 24. 123.

Προβολὴ.
Δοχμὸς απὸ προβολῆς κλινθεις'—Ib. 22. 120.
—Θεοδμητοισι παρα προβολῆσι θυραων. Coluth.
SYN. Προπειρα, προβολαιον, προβλημα—προμολὴ, εξοχὴ.—αντιλογια, αντιφρασις ὑποφορὰ.—ἕλαρ.—ριψις, απορριψις.—διαμαχη, πολιορκια.
Προβολος.
Ως δ' ὅτ' επὶ προβολω ἁλιεύς—Od. μ. 251.
—Προβολος εμὸς, σωτηρ δομοις,—Ar. N. 1160.
SYN. Σκοπελος (προβλὴς.)—προμαχος, προμολος, προσατης.
Προβουλευω.
Και κηδομαί σε, και προβουλευω μονον. Ar. Eq. 1339.
SYN. Προνοεω, προκυπτω, προβλεπω, προτιμαω.
Προβουλομαι, inus.
—Και γαρ σε Κλυταιμνηστρης προβεβουλα. Il. α. 113.
SYN. Προκρινω, προτιμαω.
Προβουλοπαις.
Βιᾶται δ' ἀ ταλαινα Πειθὼ,
Προβουλοπαις αφερτος, ατας. Aesc. Ag. 394.
Πρόβουλος.
Δημῷ προβουλοις τῆσδε Καδμειας πολεως. Ib. S. T. 1014.
SYN. Βουλευτὴς, συμβουλος, μητιετης, αρχὸς, ὑπατος, συνυπατος.
Προβυω, Προβυσσω.
Καρφος χαμάθεν συ νῦν λαβὼν, τον λυχνον προβυσον.
Ουκ' αλλα τωδί μοι γε νῦν δοκῶ τον λυχνον προβυσσειν. Ar. V. 250.
SYN. Απομυττω, προμυττω.
Προβωμιον
Ελκει βιαιως Ζηνὸς εκ προβωμιων. Eur. Hera. 80.
Προγαμος.
Νυμφαι τε, προγαμοί τε, και ιδμονες Ειλειθυιης. Tryph 332.
Προγαγων. Vid. Γαγρωδης.
—Τως καδως μεν ἓν
Καλεῦσι Γαυλὸς παντες οἱ προγαγορες. Ath. 11.
Προγενεος.
Σιμὸς,—και προγενειος,—Theoc. 3. 9.
SYN. Αρτιγενειος. γενειατης, ευγενειος.
Προγενεστερος.
—Ο γαρ προγενεστερος ἦεν. Il. ε. 555.
SYN. Πρωτογενεστερος, πρεσβυτερος, παλαιοτερος.

Προγεννήτειρα.
Προγεννητειραν Ουλαμωνυμι, Lyc. 183.
Προγεννητωρ.
Παλαιων προγεννητορων. Eur. Hipp. 1380.
SYN. Προγονος, προπατωρ. προγενεσερος.
Προγιγνωσκω.
Τότε σ[ε]ναζειν και προγιγνωσκειν εχρῆν. Ib. 1072.
SYN. Προεπισαμαι, προαισθανομαι. προδαῆναι.
Προγνωσις.
Πᾶσαν εχων προγνωσιν εν αλγεσιν,—Ep. l. 2.
Προγινομαι.
Οι δε ταχα προγενοντο,—Il. σ. 525.
SYN. Προαγω, προβαινω, προερχομαι, προειμι, προμολεω, προχωρεω, προπκω, εκπορευομαι.
Προγονος.
—Χωρὶς μεν προγονοι, χωρις δε μετασσαι. Od. ι 221.
PHR. Προπατωρ, προγεννητωρ.—προγονοι, πατέρες, οἱ πρόσθεν, πρότερον, ανωθεν.—αμφιγονος.
Προγραφω.
Σκοπεῖν ὅ,τι αν προγραφωμεν εν τοῖς πιναξιοις. Ar. Av. 450.
SYN. Παραγραφω, προσγραφω, απογραφω, δημευω, εξορίζω, υπογραφω, ὑφηγεομαι. προαγορευω. κατηγορεω.
Προδαιω, inus. Προδαῆναι.
Μηπως με προιδὼν νὲ προδαὲις αλεηται. Od. δ. 396.
—Εσθλὸς μεν ορινομενον προδαῆναι
Κῦμ᾽ ἀλὸς ευρεως.—Ap. 1. 106.
SYN. Προμαθεῖν, προγιγνωσκω.
Προδεδω, Προδεμαινω
Ουκ ἔν προδεισας εμι τῷ γε νῦν λογῳ. Soph. Oed. T. 90.
—Ος προδεμαινων ποτμον. Lyc. 276.
SYN Προφοβεομαι.
Προδειελος.
Ητοι ὁ μεν σπαργα προδειελος εσιχεν ες ἠω. Theoc. 25. 223.
Προδεικνυμι. Προδεικνυω
—Ετωσια χερσὶ προδεικνύς. Ib. 22. 102.
SYN. Προσημαινω, προδηλοω, προφαινω, επισημαινω, επαγγελλω, παραγγελλω.
Προδερκομαι.
Θνητὲς δ᾽ επαυσα μη προδερκεσθαι μορον. Aesc. Pr. 248.
SYN. Προειδομαι, προειδω, προτιοσσομαι, προοραω, προλευσσω, προβλεπω, προνοεω, προγινωσκω.

Προδηλος. Vid. Αριδηλος.
Λευσσω γαρ Αιγισθον εκ προδηλα. Soph. El. 1453.
Προδιδασκω, Προδιδασκομαι.
Αλλ᾽ ε δυνατὸν τες ανοητες
Τετων γνωμας προδιδασκειν. Ib. Aj. 163.
Ο γαρ ἱερευς αυτε με προδιδαξατο. Ar. Pl. 687.
SYN. Προαναγινωσκω, παραλεγομαι εξηγεῖμαι.
Προδιδωμι.
Οι με φιλοι προδιδεῦσιν,—Theog. 575.
SYN. Προκαταδιδωμι, προλειπω, απολειπω. εκλειπω. εξανδροποδιζομαι.
Προδικος
Φθονερὸν δ᾽ ὑπ᾽ αλγος ἑρπει
Προδικοισιν Ατρειδαις. Aesc. Ag. 460.
SYN. Συνδικος, συνηγορος, προξατης, κηδεμων, επικριτὴς, εκδικητὴς, τιμαρός.
Προδιοπλος.
Κυκλοι μεν προδιοπλοι, ιδ᾽ οφθαλμοισιν ὁρατοί. Man. 2. 31.
Προδοκη.
Πετρης εκβαινοντα δεδεγμένος εν προδοκῆσι. Il. δ. 107.
EXP. Τοπος προς εποδραν επιτηδειος.—προεδρα. προοδος.
Προδομος.
Αλλο δ᾽ ενὶ προδομῳ, προσθεν θαλαμοιο θυραων. Il ι. 469.
SYN. Προαυλιον, προθυρον. προσεγιον. αιθουσα. προσωον. πασὰς, προσάς.
Προδοτις, Προδότις.
—Οκνῶ Προδοτης καλεῖσθαι·—Soph. Ph. 95.
Ο δ᾽ ερως αωρα θελγων
Προδοτιν γαμων γενεσθαι. Anac. 52. 20.
Προδοτος.
Προδοτος δε μονα σαλευει, Soph. El. 1080.
Προδυελος.
—Προδυελον εμβασιν ποδός. Aesc. Ag. 954.
SYN. Δυελεος, δυελικὸς, δῦλος.
Προδρομος.
Ρεῖ πολὺς δ᾽ ὧδε λεὼς προδρομος ιπποτας. Ib. S. T. 80.
SYN. Προτρεχων, προηγητὴς, προκελευθος.
Προεδρια.
Εις τὴν προεδριαν πᾶς ανὴρ ωσίζεται. Ar. A. 42.
SYN. Πρωτοκαθεδρια, πρωτοκλισια. προκαθησις. προτιμησις.
Προεργω, Προεργω.
Παντας δε προεργε θεας επὶ ἰῆας ὁδευειν. Il. λ. 568.

SYN.

SYN. Απειργω, ανειργω, καθειργω, κωλυω.

Προειδω, Προειδεω. Vid. Προδερκομαι.
—Οτε προϊδωσιν ιόντα Κίρκον—Il. ρ. 756.

Προειμι. Vid. Προβαινω.
—Διὰ πρὸ δὲ ἑσατο καὶ τῆς. Ib. δ. 138.

Πρόεκποτεω. Vid. Ποκαμιω.

Προεκπωμῆ, Τιλεμβροτε, γραφον. Athen. l. 13.

Προελαυνω
—Διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν. Il. ν. 388.

Προεξεπισαμαι.
—Τοῖς νεοῖσί τι γλυκύ
Το λοιπὸν ἀλγος προξεπισασθαι τορως. Aesc. Pr. 698

SYN. Προεπισαμαι, προγινωσκω.

Προεξερευναω.
Επισχες, ὡς αν προξερευνησω σἰβον. Eur. Ph. 92.

SYN. Εξερευναω, εξεταζω, καταπειραω, προερευναω.

Προεξερευνητὴς.
Στειχων δ' ανακτος προξερευνητὰς στρατῦ, Eur. Rh. 296.

Προεξεφιμι.
—Ὡς συ προξεφιεσο. Soph. Tr. 772.

SYN. Εντελλω.

Προεπω, Προενεπω. Vid. Προλεγω.
—Επεὶ πρό οἱ εἰπομεν ἡμεῖς. Od. α. 37.
Χαιρειν δε τον κηρυκα προενεπω,—Soph. Tr. 231.

Προεργω.
Ατρειδης δ' αρα νῆα θοὴν ἁλαδε προεργουσσεν. Il. α. 308.

SYN. Καθελκυω, προωθεω, υπωθεω.

Προερεσσω.
Σπευδῆ δ' ες λιμένα προερεσσαμεν,—Od. ν. 279.

Προεχω
—Οθ' ακροτατη προεχ' ακτή. Od. μ. 11.
—Και τον προὔχοντα δοκευει. Il. ψ. 325.

SYN. Προανεχω, εξεχω.—προαγω, προελαυνω.

Προηγεομαι.
Ιν' εχων προηγῆ τῷ θεῷ συ—Ar. Pl. 1196.

SYN. Καθηγεομαι, ὑφηγεομαι, προερχομαι, προβαινω, προκαταρχω. προεχω. προοδηγεω, προτεμπω.

Προηγητειρα,
—Προηγητειραν ὁδοῖο. Ap. 3. 1181.

Προηγητὴρ, Προηγητὴς.
Ταυρον προηγητῆρα συμφορας εχων. Eur. B. 1157.
—Τοῖς τυφλοῖσι γαρ
Αυτη κελευθος εκ προηγητῦ πελει. Soph. An. 1002.

SYN. Προηγεμων, χειραγωγὸς, αφηγημων, ὁδηγός.

Προηκης.
—Επεὶ κε τ' ερετμα προηκέα χερσὶν επηγον. Od. μ. 205.

SYN. Οξυθηκτος. προμηκης.

Προηκω. Vid. Προβαινω.
—Προηκων ες βαθὺ τῆς ἡλικιας. Ar. N. 514.

Προῆμαρ,
Προνυξ, προῆμαρ,—Simon. 2. 47.

Προθελυμνος.
Παλλὰς εκ κεφαλης προθελυμνος ἑλκετο χαιτας. Il. κ. 15.

SYN. Προρριζος, αυτορριζος, επαλληλος, πυκνὸς, συνεχης

Προθεσπιζω. Vid. Προμαντευομαι.
Το μελλον ἢ κραινοντο πρὸτεθεσπικει. Aesc. Pr. 211.

Προθεω, Προπροθεω.
Τἔνεκά οἱ προθεουσιν ονειδεα μυθησασθαι; Il. α. 291.
Αλλὰ πολὺ προθεεσκε,—Ib. χ. 459.
—Ουδὲ μιν εα Προπροθεειν,—Orph. 1255.

SYN. Προτρεχω, υπεκπροθεω, συνιημι.

Προθνησκω.
Αδηρων προθανοντα τον αινοβιην Αγαθωνα. Ep.

Προθορνυω,
—Βαλε δε Προθοωνορα δεξιον ωμον,
Υιὸν Αρητίλυκοιο,—Il. ξ. 450.

Προθοος.
Μαγνητων δ' ἦρχε Προθοος Τενθρηδονος υἱὸς,
Ος περὶ Πηνειὸν και Πηλιον ενοσιφυλλον
Ναιεσκον, τῶν μεν Προθοος θοὸς ηγεμονευε. Ib. β. 756.

Προθορεω, Προθορω.
Αυτίκα δ' εν πρωτοισι μεγα προθορὼν εκελευσεν. Ib. ξ. 363.

SYN. Προαλλομαι, προπηδαω, προθυω. αναθορῶ, ανορεω.

Προθυελλα.
Αλλά κεν ενθα και ενθα φερει προθυελλα θυελλη, Αργαλεη—Hes. Θ. 742.
(al. πρὸ (φερει) θυελλα θυελλη αργαλεη)

Προθυμα.
—Ποπανα και προθυματα. Ar. Pl. 660.
EXP. Προκαταρματα, τὰ πρὸ τῆς θυσιας θυμιαματα. (al. θυληματα)

Προθυμεομαι.
Ιδε, τοδ' ει μεν σλεγνον, ὦ νεανια,
Παιειν προθυμῆ, παῖσον. Eur. Hec. 562.

SYN. Επισπευδω, σπευδαζω, επιτηδευω, ευθυμεομαι, ὁρμαομαι, επειγομαι. διαπρατ[τ]ομαι.

Προθυμια,

Προθυμια.
Εν δ' αὐτὸς κιεν ἦσι προθυμιησι πεποιθώς. Il. ϛ. 588.
SYN. Επιθυμια, εκθυμια. ευθυμια, ετοιμοτης, φιλοπραγμοσυνη, ὁρμη, παρασασις, ευδραινεα, σπευδη, επισπερχεια, χαρα.
Προθυμος.
—Ων προθυμος ἦσθ' αὐ. Soph. El. 3.
SYN. Εκθυμος, ενθυμος, επιθυμητὸς, επιθυμητικος, κατεπιθυμος, προφρων, μεμαὼς, προχειρος, ἑτοιμος, φιλεργος, δρασηριος, ασκηνος, επισπερχὴς σπευδαῖος.
Προθυμως
—Ταδ' ἱερὰ δεξο προθυμως. Oph. H.
SYN. Ευθυμως, εκθυμως, καταθυμιως, ἱλαρῶς, ἑτοιμως, προχειρως, επιμελῶς, επισπερχῶς, σπευδαιως, φιλοπονως, δρασηριως, ενεργῶς, ευτολμως, ἡδεως, ασμενως, εκουσιως.
Προθυραια. Vid Ειλειθυια.
Κλῦθί μοι, ὦ πολυσεμνε θεὰ, πολυωνυμε δαῖμον, Ωδινων επαρωγὲ, λεχῶν ἡδεῖα προσοψι. Θηλεων σωτειρα, μονη φιλοπαις, αγανοφρον, Ωκυλοχεια, παρεδρα νεκυς θνητων Προθυραια, Κλεδεχ ευκτητε, φιλοτροφε, πᾶσι προσηνὴς, κ. λ. Orph H.
Προθυραιον, Προθυρον.
Ου μὰ τάδ' αθανατων εὐοσμητα προθυραια. Hom. M. 384.
Στῆμεν ενὶ προθυροισι —Il. λ 776.
SYN. Προπυλαιον, προπυλον, προαυλιον, προυολη. προναιπιον, προδομος.
EPITH. Ευτευκτον.
Προθυω.
—Περὶ πρὸ γαρ εγχεϊ θὖεν. Il. λ. 180.
SYN. Προθορεω, επιθυω, (περισσως) ὁρμαω. (εμμανῶς) μαχομαι.
Προϊαλλω.
Ζευς δ' Εριδα προϊαλλε θοὰς επὶ νῆας Αχαιων. Il. λ. 3.
SYN. Προπεμπω, εκπεμπω, προτιθεμαι, αποσελλω, επεκτεινω.
Προϊαπτω.
Πολλὰς δ' ιφθιμους ψυχὰς αἴδι προϊαψεν. Ib. α. 3.
SYN. Προπεμπω, αποπεμπω, μεθιημι.
Προϊημι.
Αλλά συ μεν νῦν τῆνδε θεῷ προες —Il. α 127.
—Πρὸ γαρ ἧκε θεὰ λευκωλενος Ηρη. Ib. 195.
Ες πωντον προιησι βοὸς κέρας ἀγραυλοιο. Od. μ. 253.
SYN. Επιπροϊημι, προπεμπω, ριπτω
Προϊκα. Adv.
—Ημεῖς δ' αξιεμεν τῆ πολει
Προϊκα γενναιως αμυνειν.—Ar. Eq. 574.

SYN. Αμισθὶ, δωρεὰν, γενναιως.
Προϊκιος.
Προικιον ενδυκεως τετληγος ἐδαρ εδων. Call. Fr. (l. προϊον.)
Προϊκτης.
Ως τις θαρσαλέος και αναιδὴς εσσι προϊκτης. Od ρ. 449.
SYN. Επαιτης, μεταιτης, προσαιτης, πτωχὸς, πενης, οικτρὸς, γοητης, βωμολόχος.
Προιξ.
—Προικὸς γευσεσθαι Αχαιῶν. Ib. 413.
SYN. Φερνὴ, δοσις, δωρεα, χαρις.
Προϊσημι, Προϊσαμαι.
Οιην προϊσας πρὸ Αχαιὼν Τρωσὶ μαχεσθαι. Il. δ. 156.
SYN. Προτιθημι, προβαλλω, προφερω.
Προιτὶς.
—Εις δε Προιτίδας Πυλας εχωρει,—Eur. Ph. 1126.
Προῖτος.
Η δε ψευσαμενη Προῖτον βασιλῆα προσηυδα. Il. ζ. 163.
Προῖτε Ναυπλιαδαο—Ap. ι. 136.
Προϊωξις pro Προδιωξις.
Εν δε προϊωξίς τε παλιωξις τε τετυκτο. Hes. α. 154.
Προκαθιζω
Κλαγγηδὸν προκαθιζοντων,—Il. ϛ. 463.
SYN. Προϊσαμαι —προκαθημαι, προκαθεζομαι, προσατενω.
Προκακοπαθεω,
—Βαθμίδι προκακοπαθῶν
Ολομεναις παλαμαις. Aesc. Supp. 871.
Προκακος
Περσαις αγαυοῖς κακὰ προκακα λεχεις. Ib. Per. 992.
Προκαλεομαι, Προκαλιζομαι
—Επὶ προκαλεσσατο παντας αριστους. Il. η. 218.
—Αργειων προκαλιζατο παντας αριστους. Ib γ. 19.
SYN. Εκκαλεω, παρακαλεω, εκπροκαλεομαι, εξορμαω, ὑποθηγω, ἐρεθιζω, προτρεπω, προσκαλλομαι, επαγομαι, εριδμαινω. ερημὶ. κλητευω.
Προκαλυμμα.
Ουρανιον βαλλεις προκαλυμμ' αργῆτα κεραυνον. Orph H.
SYN. Επικαλυμμα, περικαλυμμα, συγκαλυμμα. καλυπτηριον. πωμα. πρὸφασμα.
Προκαλυπτω, Προκαλυπτομαι.
Πεπλωντε πρόκαλυψεν ευπτυκτοις ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
Ου προκαλυπτομενα βοστρυχωδεος
Αβρὰ παρηϊδος. Ib. Ph. 1517.

SYN. Προαμυνω. — επικαλυπτω, κατακαλυπτω.—προβαλλομαι, προτεινομαι, προϊσχομαι.

Προκαμνω.
Ουτε γαρ αν προκαμὼν ἀλλῳ καματον μεταδοιμι. Theog. 921.
SYN. Προεκπονεω. προπονεομαι.

Προκαρηνος.
Διιπθεις προκαρηνος,—Ep. l. 3.
SYN. Πρηνής.

Προκας. Vid. Πρὸξ.
—Παρθαλιές τε θοαὶ προκαδων ακοιτοι. Hom. V. 71.

Προκαταγινωσκω.
Ο προκαταγινωσκων δε πριν ακῦσαι σαφῶς
Αυτὸς πονηρός εσι, πισευσας κακῶς. Men.
SYN. Προκρινω, κατακρινω.

Προκειμαι.
Οι δ' επ' ονειαθ' ἑλοῖμα προκειμενα χέρας ιαλλον. Il. ι. 91.
Ατιμος ὧδε προκειται Soph. Aj 427.
Εργων τε παντων, ὧν νομοι πρακεινται, Ib. Oed. T. 884.
SYN. Παρακειμαι, προβαλλομαι, προεκτιθεμαι διατιθημαι. προϊσαμαι.

Προκελευθος.
Κιχλιζεις, χρεμετισμα γαμε προκελευθον ἰῦσα. Ep. l. 7.

Προκηδομαι.
Σε γαρ νῦν προκηδομαι. Soph. An. 752.
SYN. Κηδομαι, επιμελεομαι, φροντιζω.

Προκηραινω.
Κεινε προκηράινεσα·—Ib. Tr. 29.
SYN. Προκηδομαι μεριμναω.—βλαπτω, διαφθειρω.

Προκηρυσσω.
Κεἰ μη συ πρὲκηρυξάς—Ib An. 467.
SYN. Κηρυττω, αγορευω, αναγορευω.

Προκλυτος.
Προκλυτ' ακουοντες επεα θνητῶν αιθρωπων. Il. υ. 204.
SYN. Διαβοητος, πολυθρυλλητος, προεγνωσμένος. παλαιός.

Προκλυω.
—Το δε προκλυειν,
Επει ε γενοιτ' αν ἡ λυσις, προχαιρετω. Aesc. Ag. 259
SYN. Προεπισαμαι, προγινωσκω, προμανθανω.

Προκνη.
Προκνη πικρὰ παθοῦσα, συ μὲν σέο πεπθάδι μολπῇ
Τίσα δακρυσεσσ'—Nonn. l. 2.

ΕΡΙΤΗ. Αιθὶς, θυμολεαινα, παιδολετειρα·
Προκοπὴ.
—Εκ προκοπῆς γαρ
Ης ἔσχες κατὰ νῦν, εξεκοπης βιοτε. Ep l. 3.
SYN. Αυξησις.

Προκοπτω, Προκατακοπτω.
—Τα πολλὰ δε
Παλαι προκοψασ', ε πονε πολλὲ με δεῖ. Eur. Hipp. 23.
Βεῦν τοις ακλητοις προκατακοπτειν—Athen. l. 1.
SYN. Παρακατασκευαζω. προαγω, προβαινω. διερχομαι. επιδιδωμι.

Προκρινω.
Ηθος προκρινειν χρηματων γαμεῦντα δεῖ. Sent.
SYN. Προτιμαω, προαιρεομαι, προχειριζομαι, επιλεγω, προλεγω, προϊσαμαι, προσθεν αιρεῖμαι.

Προκριτος.
—Και μυσαὶ προκριτοι Ενιεω. Ep. l. 6.

Προκρις.
Φαιδρηντε Προκριν τε ιδον,—Od. λ. 320.

Προκροσσαι (νῆες.)
Τῶ ρα προκροσσας ερυσαν,—Il. ξ. 35.

Προκρυσις.
Οι μοι Προκρυσις τημερον γενησομαι. Ar. Ecc. 1013.

Προκρυω.
Προτερον προκρυειν,—Ib. 1010.

Προκυλινδω, Προπροκυλινδομαι.
Ουδ' αρα τε προκυλινδεται ιδετερωσε. Il. ξ. 18.
Προπροκυλινδομενος πατρὸς Διὸς αιγιοχοιο. Ib. χ. 221.
SYN. Προκυλιω. προσκυνεω, γονυζομαι, προπιπτω

Προκυπτω.
—Καρτι πρεκυπτω εξω τειχες·—Ar. Av. 496.
Καρποῖσι γῆ προκυπτει Anac. 37. 10.
SYN. Κυπτω, επικυπτω, διακυπτω, επιρρεπω, εξορμαω, εξεχω, προανεχω.

Προκυων.
—Και Προκυων δισυμοις ὕπο καλὰ φαεινει. Arat.

Προκωμιον. Vid. Προοιμιον.
Υμνε προκωμιον επι. Pind. N. 4.

Προκωπος.
Ὁ δε ξιφος προκωπον εν χεροῖν εχων. Eur. Or. 1500.

Προλαγχανω.
—Μηδὲν ἡμῖν αἰτιον
Ο τι προειληχα·—Ar. Ecc. 1151.

Προλαζομαι, Προλαζυμαι, Προλαμβανω.
Προλαζυμαι γὲν τῶ χρονῳ τῆς ἡδονῆς. Eur. I. 1027.

Μη προμαντις αλγεων,
Προλαμβαν', ω φιλα, γοως. Ib. Hel. 346.
SYN. Προκαταλαμβανω, επικαταλαμβανω, προκατεχω, προκαταρχω, φθανω, προφθανω. προερχομαι.

Προλαλος.
Βασκανον, ευκνισον, προλαλον, βληχαν, φιλονεικον. Man. 5. 337.

Προλεγω.
Οι μεν Αθηναιων προλελεγμένοι,—Il. ν. 689.
SYN. Προκαταριθμεω, προκρινω.

Προλεγω.
Ουκουν εγω σοι ταυτα πρελεγον παλαι; Soph. Oed. T. 992.
SYN. Προμηνυω, προερεω, προεπω, προφραζω, προφωνεω, προαγορευω, προαυδαω, προσκηπτω, προσημαινω, προφημι, προφητευω. προλογιζω.

Προλειπω. Vid. Λειπω.
Τω σε και ε δυναμαι προλιπειν δυσκηνον εοντα. Od. ν. 331.

Προλεσχος.
Και μη προλεσχος, μηδ' εσολκος εν λογω
Γενη· το τηδε καρτ' επιφθονον γενος. Aesc. Supp. 208.
EXP. Μη πολλα προοιμιαζε.

Προλευσσω Vid. Προδερκομαι.
Αλλ' οια χρη παθειν με προς τοτων ετι,
Δοκω προλευσσειν'—Soph. Ph. 1398.

Προλογος.
Και μην επ' αυτως τους προλογους σε τρεψομαι,
Οπως το πρωτον της τραγωδιας μερος. Ar. R. 1150.
SYN. Προοιμιον, επιβολη, αρχη.

Προμαδος. al. Προμαλος. (ειδος αγριας δρυος.)
Εξαινις προμαδοι τε και ιτεαι εκπεφυασιν. Ap. 3. 201.

Προμανθανω.
Ειτ' αυ προμαθειν ασμ' εδιδασκεν,—Ib N. 963.
SYN. Προγινωσκω, προνοεω.

Προμαντευομαι
Η πρωτα μεν τα θεμις προμαντευσατο
Χρησμοισι σαφεστιν, ασφαλων επ' αντελας. Eur. Fr.
SYN. Προαισθανομαι, προδερκομαι. προθεσπιζω. προμαινομαι.

Προμαντις,
Εστιν ά προμαντις
Δικα. δικαια φερομενα χερσιν κρατη. Soph. El 477.
SYN. Προμηνυτρια. προφητις.

Προμαχιζω. Προμαχομαι
Τρωσιν μεν προμαχιζεν Αλεξανδρος θεοειδης. Il. γ. 16.

—Εθελεν δε πολυ προμαχεσθαι απαντων. Ib. λ. 217.
SYN. Υπερμαχομαι, προπολεμεω, προασπιζω, υπερασπιζω.

Προμαχος.
Εν προμαχοισι φανεντα,—Ib. γ. 31.
SYN. Προμος, προασπιστης, πρωτοστατης, προαγωνιστης, πρωταγωνιστης, προπαιοφορος. αμυντωρ. προστατης.

Προμαχος. Nom. pr.
Ενθ' Ακαμας προμαχον Βοιωτιον ωτασε δορι. Il ξ. 475.

Προμελεταω.
Οπως προμελετησομεν α' χει δει λεγειν. Ar. Eq. 117.

Προμελετησις.
Υπνος δε θανατω τις προμελετησις τελει. Sent.
SYN Προμελετημα.

Προμηθεομαι.
Αλλα προμηθησασθε —Ep. l. 3.
SYN. Προνοεομαι, προοραω

Προμηθεος.
Φαρμακον, ὅρπα τε φασι Προμηθεον καλεεσθαι. Ap. 3 844.
—Ως ὁ πανλος ὁ προμηθεος. Call. Fr.

Προμηθικως.
—Ευ γ' επενοησας αυτο και προμηθικως. Ar. Av. 1510.
SYN. Προμηθως, προνοητικως, ευμηχανως, δεξιως, επιμελως.

Προμηθια, Προμηθια.
Προμαθειας δ' αποκεινται ροαι. Pind. N. 11.
Εν τοις τοιστοις εστιν ἡ προμηθια
Και τω λεγοντι και κλυοντι συμμαχος. Soph. El 996.
—Και σοφη προμηθια Eur. Hec. 1144.
SYN. Προνοια, προγνωσις, προθυμια, επιβουλη, κηδεμονια, επιφροσυνη, επιμελεια.

Προμηθευς
—Ει σε Προμηθευς
Επλασε, και πιλω, μη 'ξ ετερα γεγονας. Call. Fr.
EPITH. Αγκυλομητης, αιολομητης, ακακητης, πολυμητις. δολομητης. δολοφρονεων, μογερος, μητιων, ποικιλος, ποικιλοβουλος, πολυιδρις, λεωργος,
—Ευς παις Ιαπετοιο.
Ιαπετιονιδη, παντων πέρι μηδεα ειδως. Hes.
—Ιαπετοιο γονος πολυμητα Προμηθευς. Opp.
—Ο πυρφορος θεος Τιταν Προμηθευς. Soph.
Της ορθοβουλα Θεμιδος αιπυμητα παι.
Σε τον σοφιστην,—τον πυρος κλεπτην λεγω.

Τον

Τον Διὸς ἐχθρὸν, τον πᾶσι θεοις
Δι' ἀπέχθειας ἐλθοντα,—
Διὰ την λιαν φιλοτητα βροτῶν. Aesc.
—Ανδρομεος κακοτητος επαιτιος.—Nonn.
—Τόθι γυῖα περὶ σφελοῖσι παγοισιν
Ιλλομενος χαλκεησιν αλυκτοπεδήσι Προμηθεὺς
Αιετον ἥπατι φερβε παλιμπετὲς αἰσσοντα· κ. λ.
—Ενθα Προμηθεὺς
Ιαπετιονίδης αγαθὸν τεκε Δευκαλιωνα,
Ος πρῶτος ποιησε πολεις.—Apoll.

Προμηθὴς,
Ουτέ τι τῶ θανεῖν προμηθὴς. Soph. El. 1084.
SYN. Προγνωστικὸς, περιδεης, πολυμεριμνος.

Προμηνυω.
Αλλ' εν προμηνυσεις γε τῶτο μηδ' ενὶ
Τῶργον, κρυφῆ δε κεὐθε'—Soph. An. 84.
SYN. Προσημαινω, προδιδασκω, προαγγελλω, προσκηπτω.

Πρόμητωρ
Ατε γενες προματωρ Aesc. S. T. 142.
SYN. Πατρομητωρ.

Προμιγνυμι.
Πελλακίδι προμιγῆναι, ατιμαζεσκε δ' ακοιτιν. Il. ι 452.
SYN. Συνερχομαι.

Προμναομαι.
—Ως προμνᾶται τί μοι γνωμα,—Soph. Oed. C. 1130.
SYN. Προμαντευομαι.—προμνησευομαι, προξενῶ.

Προμνησῖνος.
Αλλὰ προμνησῖνοι εσελθετε, μηδ' ἅμα παντες. Od. φ. 230.
EXP. Παραδεχομενοι αλληλες εις ἑνα

Προμνησηρια
—Την κακῶν προμνησηριαν. Eur. Hipp 589.
SYN. Προμνησὶς, προξενητρια, ἑρμηνευτρια. συμφαγαγος.

Προμοιρος.
—Βιοτὸν τε ζοπῆ λειψασι προμοιροι. Man. 1. 276.

Προμολεω, Προμολω.
Τὴν δε ιδε προμολῶσα Χαρις—Il. σ. 382.
Ηρωισε, προμολ' ὧδε,—Ib. 392.
SYN. Εκπρομολεω, επιπρομολεω, προβαινω, προερχομαι, προειμι, προκοπτω, προποδιζω.

Προμολὴ.
Αυτῆ δ' εν προμολῆ τετρυμένα γουνατ' εκαμψεν. Ap. 1. 1174.
SYN. Προβασις, προθυρον. αιθερια, εξοχὴ. προσδοκησις.

Προμος. Vid. Προμαχος.
Τοῖσι δ' Ερευθαλιων προμος ἱσατο,—Il. η. 136.

Προμοχθεω.
—Αξια δ' ἡμιν προμεμοχθηκασι,—Eur. Supp. ult.
SYN. Προπονεομαι, προεργαζομαι.

Προναος.
Βωμὸς προναος,—Aesc. Supp. 503.

Προνεμομαι.
Ιδεθ' ὁπη προνεμεται. Soph. El. 1400.
SYN. Προβιβαζω, προβαινω, προνεομαι.

Προνοεω, Προνοεομαι.
—Δολον δ' ὅτι προνοησαν. Il. σ. 526.
SYN. Προσκοπεω, προμηθευομαι, προγινωσκω, προβουλευω, προθεωρεω, προδερκομαι επιμελεμαι.

Προνοια.
Επηνεσ' εργον, και προνοιαν ἣν εθε. Soph. Aj. 536.
SYN. Επινοια, προμηθια, προγνωσις, επιφροσυνη. φροντὶς, επιμελεια.
EPITH Αλεξικακος, εγερσινοος. ὁσια, αθανατη, σοφὴ.

Προνομος.
Προνομα δε βοτα τως
Πολυγονα τελεθοι. Aesc Supp. 699.
EXP. Πρὸ τῆς πολεως νεμομενα.

Προνοος.
Τῶτο τις ἂν σοι τανδρὸς ἦν προνοερος ; Soph. Aj. 119.
SYN. Προμηθὴς, φρονιμος, προνοητικὸς, ευνοος, αγχινοος.

Προνὺξ. Vid. Νυκτωρ.
Προνὺξ, προῆμαρ.—Simon. 2 47.

Προνωπὴς.
Ηδη προνωπὴς εσι, και ψυχορραγει Eur. Alc. 140.
SYN. Πρηνὴς, κατηλυς, καταφερὴς, επιζερος, επικλινὴς —στιγερεπὴς, προπετὴς, προναπιος.

Προνωπιον. Vid. Πρόθυρον.
—Αι τόδ' εσχατον
Οικεῖτε χωρας Πελοπιας προνωπιον. Ib. Hipp. 374.

Προνωπιος.
—Πῶς προνωπιος
Φαινη πρὸς οικοις τοῖς εμοῖς, εξω βεβώς. Ib. B. 644

Πρὸξ.
—Ηδὲ προκας ηδε λαγωως. Od. ρ. 295.
SYN. Προκας, νεδρὸς, κεμὰς, δορκάς.

Προξενεω.
Ημᾶς δ' αλλα προξενησομεν. Eur. I. 355.
SYN. Επιτατῶ, επιτροπευω, προῖσαμαι, ξενιζω —λεγω. μαρτυρεω.

Προξενια

Προξενια.
—Τινα προξενιαν,
Η δομον,—εξευρησεις; Ib. M. 359.
S Y N. Ξενων, ξενια.

Προξενος.
Συ μεν νυν εσω προξενων μεθες σοδα. Ib. I. 1039.
S Y N. Προξενητης, προσαγωγος, προσαγωγευς, συναγωγευς, προσαγγελευς, διαλλακτης, προσατης, φιλος.

Προοιμιον.
—Χαιρε· τοδε γαρ προοιμιον
Καλλιον εδεις οιδε προσφωνειν φιλοις. Ib M. 663.
S Y N. Προκωμιον, φροιμιον, προλογος, προασμα, προκαταρξις.
E P I T H. Αγησιχορον.

Προομνυμι.
Εκμαρτυρησον πρεμοσας το μ' εισενεαι
Λογω παλαιας τωνδ' αμαρτιας δομων. Aesc. Ag. 1205.

Προονομαζω
Δαναην δε πρωνομασσε τηνδ', οθ' ενεκα
Πολυς παρηλθεν ως γονην παιδων χρονος. Eur. Dan. 20.

Προοπαζω.
Ως τ' η προοπησαντα χλιαινειν παλιν, Ath. I. 9.

Προπας, Πρεπος.
—Και τις αν σ' ορμωμενον
Εις πρεπον αδην κ κατασειοι, κασι; Soph. Oed. C. 1507.
S Y N. Προορατος, προεγνωσμενος, προδηλος, προφανης. φανερος.

Προσιος, Προσνεσιος.
Το προσιον ον. Synes.
Προσνεσιε Νε. Ib.

Προσφιλω.
Καμοι γαρ τι πρεπειλει κακον. Eur. I. T. 523.

Προταροιθε, Προπαροιθεν Vid. Εμπροσθεν
Αλλα σφιν προπαροιθε φανη μεγα εργον Αρηος. Il. λ. 733.
Τον δ' Οδυσευς προπαροιθεν ιδων—Ib. κ. 476.

Προπας.
—Προπαν ημαρ ες ηελιον καταδυντα, Il. α. 601.
S Y N. Απας, συμπας.

Προπασχω.
Ουδενι μοιριδια τισις ερχεται,
Ων προπαθη, το τινειν. Soph Oed. C. 233.
S Y N. Προπονεομαι κακωμαι.

Προπεμπω.
—Προ μ' επεμψεν αναξ ανδρων Αγαμεμνων. Il. α 442.

S Y N. Προϊημι, προϊαπτω. παραπεμπω, διεξερχομαι. αναγω, συμπροπεμπω, προαλλω.

Προπετεια
Ει δ' ακων ηκω την προπετειαν εχων. Call. Ep. 17.
S Y N. Πρηνισμος, κατακρημνισις, ασελγεια, λαβροσυνη, αβελια —καταφερεια.

Προπετης.
Ηδη προπετης ω", Eur. Alc 920.
S Y N. Προνοπης.—επιφορος, πρηνης. αυθαδης, ιταμος, αναιδης, προγλωσσος.

Προπιλακιζω.
Προπιλακιζομενας δρωσ' υμας υπο
Ευριπιδη,—Ar. Th. 393.
S Y N. Ονειδιζω, λοιδορεω, επικερτομεω, υβριζω, αδικεω, διασυρω, εξυθενεω. ερεθιζω. κολακευω.

Προπινω.
Πιειν δε μοι δοσαι
Τον οινον, ον προπινει. Anac. 9 29.
S Y N. Αντιπροπινω —χαριζομαι.

Προπιπτω, Προπιτνω
—Οι δε προπεσοντες, ερεσσον. Od. μ 194.
Αιτω. προπιτνω, λισσομαι—Soph. El. 1396.
S Y N. Παραπιπτω, καταπιπτω, καταφερομαι,—προκυλινδομαι, γονυαζομαι.

Προποδηγετις.
Αυγην τ' ηελιοιο ποδων προποδηγετιν ιππων. Orph. 340.
S Y N. Ποδηγος, προποδηγος.

Προποδιζω Vid. Προμολεω.
—Και υπασπιδια προποδιζων. Il. ν. 158.

Προπολευμα.
Ω καλλισας προπολευμα δαφνας. Eur. I. 113.
S Y N. Υπηρεσια, υπηρετημα.

Προπολος.
Προπολος τε των μεγισων
Χθονιων εκη τυρανιων. Aesc. Ch. 357.
S Y N. Νεωκορος. αμφιπολος, προσπολος, υπηρετης προφητης.
E P I T H. Ιερος, μακαρ, αγιος.
—Εριτιμοις, πορθμευσι σοφοις Αγιων υμνων. Synes.

Προπομπος.
Και συνθαψομεν Αιδε προπομποι'—Ib. S. T. 1077.
S Y N. Προπομπιος, προηγεμων, καθηγεμων, καταγωγευς.

Προπονεω
—Γης προπονουμενας. Soph. Oed. T. 703.
S Y N. Προπασχω.—προμοχθεω.

Προποντις.
Εισω δ' ορμον εθεντο Προποντιδος,—Theoc. 13. 30.

—Και κολπον ἁπαντα
Ευρεῖης πευθοντο Προποντίδος—Ap. 1. 983.

Προποσις.
—Ου γαρ εοικε
Θερμὴν βασαζειν ανδρι φιλῳ προποσιν. Simon.
SYN. Ποσις, ποτόν. προπομα, προποτισμός

Προποτης.
Τροια τις προποτας προαμέρευσεν
Θιασους ερωτων ψαλμοῖσι,—Eur. Rh. 361.

Προπυς.
Πετρᾳ ἁλιβρεκτῳ κεῖσαι ὑπο προποδι. Ep. l. 3.
SYN Εξοχή.

Προπεασσω.
Τοῖς ὑπὸ χθονὸς φιλοισιν,
Τοῖς τ' ανωθεν προπεασσων
Χαριτος οργὰς λυπρὰς,—Aesc. Ch. 834.

Προπρεὼν.
—Σεο δε προπρεῶνα
Μεν ξεῖνον αδελφέον τε. Pind. N. 7.
SYN. Προφρων, προθυμος.

Προπρηνής. Vid. Πρηνής
—Τόνδε εασκεν
Εν κονι εκτανυσας προπρηνέα—Il. ω. 18.

Προπρο.
Προπρο δ' αρ' οφθαλμῶν—Ap. 3. 453.

Προπροβιαζομαι
—Επὶ δ' ερρωσαντο ποδεσσιν
Προπροβιαζομενοι —Ap. 1. 386.

Προπρεσθεω.
—Ουδέ μιν εια Προπροθεειν—Orph. 1255.

Προπροκαταϊγδην.
Η δ' αφαρ ὡσε κυλινδρος, επετρεχε κυματι λαυρῳ
Προπροκαταϊγδην χοιλης ἁλὸς—Ap. 2. 597.
EXP. Εις τὲμπροσθεν ανωθεν καταφερομενη,

Προπρυμνα, Adv.
Πρυμνα δ' εκβολὰν φερεν
Ανδρῶν αλφησῶν
Ολβος αγαν παχυνθεις. Aesc. S. T. 775.
SYN. Παντελῶς, καταχρας, δι' ὅλης, εσχατως.

Προπυλαιον, Προπυλον. Vid. Προθυρον.
Και γαρ ανοιγνυμενων ψοφος ηδη των προπυλαιων. Ar. Eq. 1322.
Θεῶν, ὁσοιπερ προπυλα ναιεσιν τάδε. Soph. El. 1391.

Προπυργος.
—Ιὼ προπυργοι θυσιαι πατρός, Aesc. Ag. 1177.

Προρεω, Προρρεω.
Οσσοι απ' Ιδαιων ορεων ἁλαδε προρεουσι. Il. μ. 19.
SYN. Απορρεω, εκρεω, καταρρεω.

Προρρησις.
—Προρρησιος ἑνεκεν εσθλῆς. Ep. l. 2.
SYN. Προλεξις, προαγγελμα, προαγορευσις, μαντευμα.

Προρρητος.
Καί μοι τάδ' ἦν προρρητα,—Soph. Tr. 697.
SYN. Προειρημένος.—απορρητος.

Προρριζος.—Προρριζα, Προρριζον
—Οι δ' ἑ τε Σαμνοι
Προρριζοι πιπτουσιν επειγομενοι πυρὸς ὁρμῇ. Il. λ. 157.
SYN. Προθελυμνος, μεχρι τῶν ριζων, εκ ριζων, ριζόθεν, πανταπασι.

Προσαγορευω.
—Δικαν δέ νιν προσαγορευομεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς. Aesc. Ch. 950.
SYN. Προσκαλεω, αποκαλεω, προσεννεπω, ονομαζω. ασπαζομαι, προσαυδαω.

Προσαγω, Προσαγαγω, Ποταγω.
Τις δαιμων τόδε πῆμα προσηγαγε—; Od. ρ. 446.
—Ποταγει δε πολὺ πλειον αμμε γελανα. Mosc. 5. 3.
SYN. Αναγω, επαγω, διαγω, προαγω, επεισαγω, καταγω, επεχω, προστιθημι. προσβαλλω, περιπλασσω. εφικνεομαι.—προσάγομαι, περιπλεκω. προσερχομαι. προσφερω.

Προσαδω, Προσαεισω, Ποταεισω.
Καί μοι προσαδεθ', ὡς γινωσκειν, ὁτι—Soph. Ph. 410.
—Τὶν γαρ ποταεισομαι ἀσυχα, δαῖμον. Theoc. 2. 11.
SYN. Συναδω, προσαυλεω, παραψαλλω, παρωδῶ, επιμελπω, αντιμελιζω.

Προσαϊσσω
Η γυνων λισσοιτο προσαϊξας Οδυσῆα. Od. χ. 337.
SYN. Επαϊσσω, επιθρωσκω, επορνυω, ανορνυω, προσπιδαω.

Προσαιτεω.
—Προσαιτησ' εμολον δεξιπυρας θεᾶν
Θυμελας'—Eur. Supp. 64.
SYN. Προσαπαιτεω, επαιτεω.

Προσαλειφω.
—Προσαλειφειν ἑκαστῳ φαρμακον αλλο. Od. κ. 392.
SYN. Επαλειφω, εναλειφω, επιχριω, καταχριω, εμπλατυνω.

Προσαλισκομαι.
Κἀτα προσαλισκομεθα, Ar. A. 701.

Προσαλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
—Κεφος αἷς προσηλατο. Lyc. 836.

Προσαμβασις.

Προσαμβασις.
—Πικτων κλιμακων προσαμβασεις. Enr. Ph. 502.
SYN. Βῆμα, αμβατα τὰ, βαθμίς.

Προσαμειβομαι, Ποταμειβομαι.
Τάνδ' ἄρα χἀ Δάφνις ποταμείψατο,—Theoc. 1. 100.
SYN. Αμειβομαι, απαμειβομαι.

Προσαμελγω, Ποταμελγομαι.
—Ποταμελξεται ες δυο πελλας. Ib. 26.

Προσαμπεχω.
Αλλη προσαμπεχνσα σῆλυν αυχένα. Ath. 13.

Προσαμυνω.
Ἠ ρά τι οἱ χ' ἡμεῖς προταμυνομεν,—Il. ϛ. 238.
SYN. Προσαρκεω, προσβοηθεω, προσαπωθεω, απεργω, αμυνω.

Προσαμφιομαι, Προσαμφιεννυμαι, Προσαμφιζω.
—Εγὼ γαρ αυτὸν Προσαμφιῶ τοδί.—Ar. Eq. 887.
SYN. Επαμφιεννυμαι.

Προσαντελλω pro Προσανατελλω.
—Την εις ὑρανὸν
Κονιν προσαντελλουσαν,—Eur. Supp. 688.
SYN. Επανατελλω, ανατελλω.

Προσαντης.
Κεῖνό μοι μονον προσαντές'—Ib. Or. 787.
SYN. Αναντης, παραντης, δυσκολος, δυσχερὴς, σκληρὸς, εχθρὸς, εναντιος.

Προσαποβαλλω.
Προσαποβαλεῖς ἀρ' αυτὰ πρὸς ταις δωδεκα. Ar. N. 1258.
SYN. Παρακαταβαλλω, απολλυμι.

Προσαποδιδωμι.
—Προσαπεδωκεν Αττικάς. Ath. 6.

Προσαπλὁω, Προτιαπλω.
Φιλην προσαψας χεῖρα,—Eur. Supp. 361.
Αυταὰρ εγὼ τόδε κῦδος Αχιλλῆϊ προτιαπλω. Il. ω 110.
SYN. Καθαπλω, περιαπλω, εφαπλομαι. παρεφαπλομαι, συναπλω, προσδεω, προσλιθημι, προσαρω, προσπηγνυμι, προσζευγνυμι, προσηλοω, απαρπαω, προσαρταω, συμπλεκω, προσπλεκω, προσαρμοζω.

Προσαρκεω.
—Ὡς θελοντος αν
Εμοῦ προσαρκεῖν πᾶν'—Soph. Oed. T. 12.
SYN. Προσβοηθεω, προσαμυνω.

Προσαρμοζω.
Ουκ εσί σοι, δεσποιν', επ' αγκαλας λαβεῖν
Τεκν', κδὲ μασῷ σῷ προσαρμοσαι τάδε. Eur. I. 762.
SYN. Εφαρμοζω, προσαγω, προσβαλλω, προσφερω, προσαπλω, αρμοζομαι.

Προσαρταω. Vid. Προσαπλω.
—Προσαρτηθέντες εν ἱλοις. Man. 4. 199.

Προσαρω. Προσαρομαι, Προσαρηρομαι.
Πρὶν πυρὶ θερμῷ ποδα τὶς προσαρῃ. Soph. An. 630.
Χαλκὲ' επισσωτρα προσαρηρότα,—Il. ε. 725.
—Προσαρηροται ἰσοβοῇσι. Hes. ε. 425.

Προσαυαινω.
—Σον δέμας εισιδεσθαι
Πετραις προσαυαινομενον. Aesc. Pr. 146.
SYN. Ξηραινω. αυαινω, διαυαινω.

Προσαυγαζω, Ποταυγαζω.
Σπιλὰς—ποντον προσαυγαζουσα—Lyc. 1082.
Απὸ Ταϋγετε ποταυγαζων ἰδεν—Pind. N. 10.
SYN. Εσαυγαζω, προσδερκομαι.

Προσαυγὴ.
Κλεψαι προσαυγὰς βαλεται τὰς ἡλιϰ. Eur. Alc. 204.

Προσαυδαω.
Ως τὼγε κλαιοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μελιχίοις επεεσσιν'—Il. λ. 136.
SYN. Επαυδαω, προσφθεγγομαι, προσαγορευω, προσερεω. προσλεγω, προσιπεῖν. προσμυθεομαι, προσφωνεω, προσλαλεω, παραφημι, προσφημι, προσθροεω, προσηγορεω, κοινολογεῖμαι

Προσαυλειος.
Παυσαι λεγων μοὶ τὰς προσαυλειους τυχας. Eur. Rh. 273.
SYN. Επαυλικὸς.

Προσαυλεω, Ποταυλεω.
Α πρὰν αμωντεσσι παρ' Ἱπποκοωντι ποταυλεις. Theoc. 6. 71.
SYN. Επαυλεω, ὑπαυλεω, προσαδω.

Προσβαινω, Προσβημι.
—Πως γαρ νοσῶν ανὴρ
—Προσβαιη μακράν; Soph. Ph. 42.
Αυταὰρ ὁ λαὸς προσβάς—Il. ε 620.
SYN. Εφικνεομαι, ποτινισσομαι, προσχωρεω, αναβαινω, επιβαινω, ανημι. εμβημι, ενθορεω.

Προσβαλλω, Προτιβαλλομαι.
Ηελιος μεν επειτα νεον προσεβαλλεν αρουρας. Il. ν. 421.
Ταυτην δ' ὑτ' επεϊ προτιβαλλεαι, ὑτέ τι εργω. Ib. ε. 879.
SYN. Επιβαλλω, εισβαλλω, παραβαλλω, επιπροβαλλω, προσαγω, καταγω, προσλιθημι, προσαρμοζω, προσαπλω, προσαρω, προσκρουω, συγκρουω, προσκοπεω, προσαραρσω. προσβαλλομαι, επερχομαι, προσερχομαι. επιστρεφω, επιπλησσω.

Προσβασις.
—Επὶ προσβασεις σκοπεῖ Πυλων—Eur. Ph. 187.
SYN.

SYN. Επιβασις, εισοδος. πυλα.

Προσβιαζω, Προσβιαζομαι.
—Καμὲ προσβιαζεται. Ar. Pl. 16.
SYN. Αποβιαζομαι, διαβιαζομαι, αναγκαζω.

Προσβιβαζω.
Προσβιβαζε κυρα, προσω. Soph. Oed. C. 177.
Ευ προσβιβάζεις με'—Ar. Eq. 35.
SYN. Προαγω, προβαινω, παριημι.—πειθω, παραινεω, σπεχαζομαι.

Προσβιβαω, Προσβιβημι.
Σὰ ταῦτα γαρ δὴ παντα—
—προσβιβᾶ λεγων. Ib. Av. 425.
SYN. Προσβαινω.—συνεφαρμοζω.

Προσβλεπω, Ποτιβλεπω, Προσβλεπομαι.
Προσβλεπειν γαρ ὰ σθενω. Soph. Oed. T. 1499.
—Τις δὲ και προσβλεψεται παιδων σε—; Eur. I. A. 1192.
—Μεγα δ' αχθομαι, ει τύ με τολμῆς
Ομμασι τοῖς ορθοῖσι ποτιβλεπειν,—Theoc 5.36.
SYN. Αποβλεπω, αντιβλεπω, εμβλεπω, προσβλεπομαι, εφοραω, προσοραω, προσλευσσω, προσοπτομαι, προσειδομαι.

Προσβολὴ
—Ω γλυκεῖα προσβολή, Eur. M. 1074.
Μεγισην προσβολὴν Αχαιΐδα, Aesc. S T. 28.
SYN Περιπλυξις. — επιλευσις. — επιβλημα, προσθηκη. εισβολή. προσθεσις. προσορμησις, προσκοπὴ, προσκρουσις, συντυχια, ζημια, δαιμονος οργή.

Προσβορρις.
—Προσβορρις πετρας.—Eur. I. 11.
SYN. Βορειος, αρκτικός.

Προσγελαω.
Οσμὴ βροτειων αἱματων με προσγελᾷ. Aesc. Eum. 253.
SYN. Επιγελαω, διαγελαω, προσσαινω, προσμειδιαω.

Προσγινομαι.
Τοις γαρ θανοῦσιν μοχθος ου προσγινεται. Soph. Tr. 1189.
SYN. Παραγινομαι, παρατυγχανω, προσεοικομαι προσαυξανομαι. προσφυω.

Προσδεγμα.
Και τα τῆς ξενης ὁρῶν προσδεγματα,—Ib. 637.
SYN. Περιβολὴ, περιπλυξις, ὑποδοχὴ, ὑποδεξις. αντιληψις.

Προσδεῖ.
Λυπης τι προσδεῖ σ'; ἡ φιλεῖς ετω φαος; Eur. Her. F. 90.

Προσδερκομαι, Ποτιδερκομαι. Vid. Προσβλεπω.
Αλλ' ακεων πατερα προσεδερκετο,—Od. υ. 385.
Δακρυοεσσα δέ μιν ποτιδερκεται,—Il. π. 10.

Προσδετος.
Γοργὼ—μετωποις ἱππικοῖσι προσδετος. Eur. Rh. 307.

Προσδευομαι.
Ουδὲν εγὼ τινων ποτιδευομαι —Theoc. 5. 36.

Προσδεχομαι, Ποτιδεχομαι.
—Ει ζῶνθ' Ηρακλεα προσδεξομαι. Soph. Tr. 237.
Εισται εν μεγαροις ποτιδεγμεναι'—Il. ζ 137.
SYN. Αναδεχομαι, αποδεχομαι, ενδεχομαι, καταδεχομαι, ὑποδεχομαι, επεισδεχομαι, εισδεχομαι, προσαγω. απενδεχομαι, προσδοκαω. προσποιεῖμαι.

Προσδιαφθειρω.
Και σὲ προσδιαφθερεῖ ξυνών. Soph. Ph. 77.
SYN. Συνδιαφθειρω, διαφθειρω.

Προσδοκαω.
—Μηδὲ προσδοκα τάδε. Ib. Tr. 371.
SYN. Προσδεχομαι, καραδοκεω, αναμενω. ελπιζω.

Προσδοκητος.
—Παντα προσδοκητά μοι. Aesc. Pr. 934.
SYN. Ελπιστὸς, προσδοκιμος.

Προσδοκια
—Πισσαις προσδοκιη σφεφανω. Ep. l. 4.
SYN. Προσδοκημα, δοκησις, ὑπομονή.

Προσεδαφιζω.
Οφεων δὲ πλεκταναισι περιδρομον κυτος
Προσηδαφισαι κοιλογαστορος κυκλω. Aesc. S.T. 502.
SYN. Εδαφιζω, κατεδαφιζω. ὑποσφαννυμι.

Προσδορπιος, Ποτιδορπιος.
—Ινα οἱ ποτιδορπιον ειη. Od. ι 234.
SYN. Επιδορπιος.

Προσεγγιζω.
—Ναι δοκεω τῷδε προσηγγιζαμεν. Ep. l. 3.

Προσεγχεω.
—Η μυρινην προσεγχεας. Ath. l. 4.

Προσεδρευω.
Εις δὲ λογον θεῶν βλεψας, τετῳ προσεδρευε. Orph.
SYN. Επιμελεῖμαι, προσμενω, διατελεω, επικυπτω —εφεδρευω.—παρεζομαι, προσκαθεζομαι.—παρεδρευω.—σχολαζω.

Προσεδρια, Προσεδρεια.
Ως ασχολός γε συγγονε προσεδρια. Eur. Or. 93:
SYN. Εφεδρια, προεδρια. επιμονὴ, επιμελεια. προσκαρτερησις.—περικαθησις, πολιορκησις.

Προσεδρος.
Τοτ' εκ προσεδρε λιγυνος διασροφον
Οφθαλμὸν αρας.—Soph. Tr. 807.

SYN.

SYN. Εφεδρος, συνεδρος, συγκαθεδρος, συνεχής. αδιαλειπτος.

Προσεδομαι, Ποτεδω. (inuſ.) Vid. Προσβλεπω.
Οπποτε κεν δη παντες ελαυνομενην προσιδωνται
Λαοὶ απὸ πτολιος,—Od. γ. 155.
—Και κέ μ' ισως ποτιδη.—Theoc. 3. 39.

Προσεικαζω.
Τινι προσεικασω (αυτόν;) Eur. Rh 696.
Πλειτε γαρ οἶκος αξιος προσεικασαι. Ib. Hel. 69.
SYN. Απεικαζω, παρεικαζω, εικαζω, προσομοιοω, αντισοω, παραβαλλω συμβαλλω.

Προσεικω.
Μῶν σοι λεοντι φαινεται προσεοικεναι; Ib. B. 1282.
SYN. Εικω, εοικα, ὁμοιαζω.

Προσειλεω.
Αιεὶ μεν ποτὶ νῆας απὸ στρατόφιν προτιειλεῖν. Il κ. 347.
SYN. Συνελαυνω, συνδιωκω.

Προσειμι.
Ως εἶδον ζωόντε και αρτεμεα προσιοντα. Il. ε. 515.
SYN. Προσερχομαι, αφικνεομαι, επιβαινω.

Προσειμι
Δεος γαρ ᾧ προσεῃσιν, αισχυνηθ' ὁμᾶ
Σωτηριαν εχοντα τόνδ' επισασο Soph. Aj. 1098.
SYN. Παρειμι, μετειμι.

Προσειω.
Τί μοι προσειων χεῖρα σημαινεις φονον; Eur. Her. f. 1218.
SYN. Προτεινω.

Προσεκδερω.
—Και προσεκδαρεὶς απει. Ath. l. 9.

Προσεκτιλλω.
Αι τε θηλειαι προσεκτιλλουσιν αυτῆ τὰ πτερά. Ar. Av. 287.

Προσελκυω, Προσελκω, Προσελκομαι.
—Και προσελκυσαι. Eur. Hipp. 1432.
Αμ' εθελοντα προσελκει
Καλλιροοισι πνοαις. Pind. Ol. 6.
Εις φιλοτητα λιην, Κυρνε, προσελκομενος. Theog. 372.
SYN. Εφελκω, επαγω, επισπαω.

Προσελλειπω.
—Προσελλειπων τῷ σταδιῳ. διπλεθρον. Ep. l. 2.

Προσελπιζω.
—Προσηλπικως το δεῖπνον—Ath. l. 9.

Προσεμβαινω, Προσεμβημι.
Ου γαρ θανόντι και προσεμβῆναί σε χρή. Soph. Aj. 1365.
SYN. Επεμβαινω, εναλλομαι, εφαλλομαι, επεγγελαω.

Προσεμβαλλω.
Τῶν πολλων τεκνιων ἕν τι προσεμβαλετε· Ep. l. 2.

Προσεννεπω, Προσεπω. Vid. Προσαυδαω.
Και τον δ' ιερευτην ἡλιον προσεννεπω. Ib. 868.
Χαλκαντα πρωτισα κακ' οστομενος προσεειπε· Il α. 105.
Οφρά τι μιν προτιειποι,—Ib. χ. 329.

Προσεπιορκεω
—Και προσεπιωρκησαμεν. Ar. L 1240.

Προσεπισεχω.
Οσσε κυβερνητη προσεπεσιχε νηδυμος ὑπνος. Orph. 536.

Προσεπιτερπομαι.
Προσεπιτερπεται δ'—Απολλων. Ar. R. 234.

Προσερευγω, Προσερευγομαι
Κυματά τε τροφοεντα, τά τε προσερευγεται αυτήν. Il. ο 621.
SYN. Κατερευγω, ενερευγω, απερευγω.—προσεμι.

Προσερίζω.
Αυτόθε μοι ποτερισδε—Theoc. 5. 60.
SYN. Συνερίζω, εριζω.

Προσερπω.
Προσερπει, προσερχεται τόδ' εγγύς. Soph. Ph. 800.
SYN. Εφερπω, αιερπω, προσερπυζω.

Προσερχομαι.
Ω παι, προσελθε,—Ib Tr. 810.
SYN. Επερχομαι, προσειμι, αφικνεομαι, εφικνεομαι, προσικνεομαι, προσειχω, προσφοιταω, προσπορευομαι, προσβαινω, επειμι, επιγινομαι, προσμολεω, προσικομαι, προσχωρεω. συνεγγιζω, προσμιγνυμι. αντιαζω, απανταω.

Προσεξευρισκω, Προσευρισκω.
—Αλλα και προσεξευρηκε τι. Ar. Eq. 1289.
—Ον ποτ' εκ πολλῶν εγω
Μονον προσεῦρον πιστὸν εκ πατρὸς φονῳ. Ib. El. 1368.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω. προστυγχανω.

Προσευχομαι.
Μη νῦν προσευχε μηδέν'—Ib. An. 1339.
Ιθι νῦν προσευχε τοῖσιν ιδιωταις θεοῖς. Ar. B. 918.
SYN. Ευχομαι, επευχομαι, επιθυμεω, προσκυνεω, προσλιπαρεω, σεβαζω.

Προσεχω, Προσεχομαι.
Προσεχε τον νεῦν, ἱνα πυθη. Ar. Pl 113.
Τίς σ' ὦ τεκνον, προσεσχε—; Soph. Ph. 239.

Μαλερὰ προσισχαν πρῶραν'—Eur. Or. 362.
Προς κοτυλησδονόφιν συκιναὶ λαΐγγες ἐχονται. Od. ε. 433.
Κῦσε ποτισκομενη.—Ap. 3. 150.
SYN. Επεχω, εφισημι, επακθω, προσβαλλω, παραβαλλω, προσαγω, προσανεχω, προσκειμαι. πλησιαζω, προσφερω, περιλαμβανω, επιλαμβανομαι, ενεχομαι. εξοκελλω.

Προσζευγνυω, Προσζευγνυμι.
—Οια συμφορᾷ προσεζυγης. Eur. Hipp. 1389.
SYN. Προσαπτω.—επιτυγχανω.

Προσηγορεω. Vid. Προσαυδαω.
—Και προσηγορεῖν φιλως. Soph. El. 1498.

Προσηγορημα, Προσηγορια.
—Ω σικρὸν φιλων
Προσηγορημα πατέρων. Eur. Supp. 803.
—Μεχρι προσηγοριας. Ep. l. 1.
SYN. Προσαγορευσις, προσφωνησις, προσρησις, προσφθεγμα, προσφθεγξις, ονομασια.

Προσηγορος.
——Οπᾶ
Θνητᾶν φανῆναι μηδενὸς προσηγορος. Soph. Oed. T. 1450.
SYN. Ευπροσηγορος, προσηνὴς, προσφθογγος. φωνικὸς, εμφωνος. προσκυνητης.

Προσηκει.
Τῷ γαρ προσηκει σλὴν γ' εμὲ και σὲ τόδε; Soph. El. 915.
SYN. Καθηκει, πρεπει, χρὴ, εοικε, καλῶς ἐχει.

Προσηκω.
—Και προσηκουσιν γενει. Ar. R. 710.
SYN. Παρηκω, καθηκω, ἱκνεῖσθαι, συγγενὴς ειμι. διατεινομαι, παρεκτεινω.

Προσηλος
—Κἐτε σληθυφεῖς
Δομὰς προσηλους ἴσαν,—Aesc. Pr. 450.
SYN. Προσηλιος, προσεκλος, ευηλος, ευηλιος, παντασκιος.

Προσημαι.
—Ηλικοι προσημεθα
Βωμοῖσι τοῖς σοῖς'—Soph. Oed. T. 15.
SYN. Προσιζανω, προσκαθεζομαι, παρεζομαι, μεθημαι, παρημαι, παριζω. καθιζω. προσκαθιζω, προσκαθημαι, προσεδρευω. ενυπαρχω. προσερχομαι.

Προσημαινω.
—Και κατὰ σπλάγχνων σλυχας
Μαντεις προσημαινουσιν,—Eur. Supp. 213.
SYN. Προαγγελλω, προμηνυω, προθεσπιζω, προαγορευω, προφημι, προφητευω

Προσηνὴς
Ψυχοροφους αυρας ὑπνοῖς παρεχουσα προσηνεῖς. Orph. H.

SYN. Προσδεκτὸς, ευπροσδεκτος, ασμενὴς, ευμενὴς, χαριεις, καταθυμιος, ευμενὴς, τερπνὸς, μειλιχος, ἥσυχος, ἥμερος, πρᾷος. καλὸς. επιεικὴς, αγαθὸς, χρηστὸς, προσηγορος.

Προσηνως.
Καὶ το ποταῶν το Λακίνιον,—Theoc. 4. 33.
SYN. Εωϊος, εῶος, ποῖος, πῶος, ανατολικὸς.

Προσθακεω. Vid. Προσημαι.
Τὶς δητ' αν επι τήνδ' ὁ προσθακὼν ἑδραν. Soph. Oed C. 1228.

Προσθε, Προσθεν
Προσθε δ' Αλεξανδρος προιεν δολιχοσκιον εγχος. Il. γ. 346.
—Οι οἱ προσθεν ἁμα τραφεν ηδ' εγενοντο. Ib. α. 251.
SYN. Εμπροσθεν, παλαι, παρος, πριν, προσω, προσθ, προπαροιθεν.

Προσθηκη.
Ευ γαρ πρὸς εὖ φανῆσι προσθηκη πελοι. Aesc. Ag. 509.
SYN. Παρενθηκη, επιθηκη, επιθεμα, επιθεσις, προσθεμα. προσθεσις. επιβλημα, επιδοχὴ, επιδοσις, επαυξὴ. επιφορὰ, επικλησις, επιζευξις, αυξησις, παραθεσις. επεισαγμα, προσκλαβλημα, προσβολὴ, εξαρτημα, ποσισμα.

Προσθιγγανω, Προσθιγω
Ως ταπεινὸς ἧς ἁπασης δεξιας προσθιγγανων. Eur. I. A. 339.
Προσθιγε νῦν μὰ. Soph. Oed. C. 168.
SYN. Επιθιγω, παραθιγω, προσψαυω, προστυγχανω, προσικομαι, δεξιῶμαι, καθαπτομαι, μετερχομαι, ὑπολαμβανω, αντιλαζομαι. επιλαμβανομαι.

Προσθοδομος.
Προσθοδομοις Ατρειδαις. Aesc. Ch. 320.
SYN. Ἱκετης, προσικτωρ.

Προσθροεω. Vid. Προσαυδαω.
Τις αρα μ' ὦ ταλας
Των ταλαιπωρον ὧδ' ετυμα προσθροεῖς; Ib. Pr. 597.

Προσιζανω, Προσιζω. Vid. Προσημαι.
—Ταυτά τοι πλανωμενη
Πρὸς αλλοτ' αλλον πημονὴ προσιζανει Ib. 276.
Σεμνὰν προσιζησ' Αρτεμιν.—Eur. Hec. 934.

Προσικνεομαι, Προσικομαι. Vid. Προσερχομαι.
—Δῆγμα δ' εν λυπης
Ουδ' εφ' ἡμαρ προσικνεῖται. Aesc. Ag. 801.
Τοξῳ καρ ὅστις πημασιν προσίξεται. Ib. Ch. 1033.

Προσικτωρ. Vid. Ἱκετης.
Σεμνὸς προσικτωρ, εν τροποις Ιξιονος. Ib. Eum. 444.

Προσιημι,

Προσιπτημι, Προσιπταμαι.
Τις γαρ ποτ αρχη τῶ κακῶ προσεπτατο; Soph. Aj 282.
SYN. Προσπετομαι, επιπετομαι, εφιπταμαι.

Προσκαθημαι, Προσκαθιζω. Vid. Προσημαι.
—Αγρυπνῳ προσκαθημενος τεχνῃ. Lyc. 386.
Καὶ προσκαθιζω θᾶκον εκ ευδαιμονα. Eur. Hel. 901.
SYN. Προσκαθεζομαι, προσκαθιζομαι.—προσεδρευω, κατακλειω, πολιορκεω.

Προσκαιω. Vid. Επικαιω.
Καὶ τἄλλα τα σκευη τα προσκεκαυμένα. Ar. Vi. 933.

Προσκαλεω, Προσκαλεομαι.
—Δευτερόν σε προσκαλῶ Soph. Aj. 89.
—Προσκαλῶμαί σ', ὦ γερον, ὕβρεως.—Ar. V. 1407.
SYN. Καλεω, κατακαλεω, προκαλεω, παρακαλεω, εισκαλεω, επεισκαλεω, μετακαλεω, προσαγω, κατεπαγω, προσπεμπω, παραγγελλω.

Προσκαρδιος.
Μεῖζον δ' ἁ Κυθερεια φερει ποτικαρδιον ἑλκος. Bion. 1. 17.

Προσκαταβαινω.
Προσκατεβη τρωθεὶς μυια ταῖς ατομοῖς. Ep. l. 2.

Προσκαταξαινω.
Εἰδωλοπλαστῳ προσκαταξανεῖ ρεθει, Lyc. 173.

Προσκατασυρω.
Καὶ χερὶ προσκατεσυρεν ὁλοσφυρισον Αδωνιν. Ep. l. 2.

Προσκατατιθημι.
Κἂν προσκαταθεμην γ', ὥς τ' ομοσαι, τριωβολον. Ib. N. 1237.
SYN. Κατατιθεμαι, αποτιθημι ζημιουμαι.

Προσκειμαι.
—Θυατα δ' ὑπω
Δαιδαλεα προσεκειτο,—Il. σ. 379.
SYN. Εγκειμαι, επικειμαι, παρακειμαι, προσῖθεμαι, παριστημι. παριστάμαι ὁμολογεω. προσεχω. συνερανδομαι, συναπτομαι προσεγγιζω.

Προσκελλω.
Πδιανθη νησῳ προσεκελσαμεν—Orph. 1048.

Προσκεπτομαι.
Εγὼ δε πατρὸς δωματων πρυσκεψαμην. Eur. Ph. 486.
SYN. Διασκεπτομαι, προσκοπεω, περιεργαζομαι

Προσκεφαλαιον. Vid. Προσκρανον.
—Αντὶ δε προσκεφαλαιου
Λιθον ευμεγεθη προς τῇ κεφαλῇ. Ar. Pl. 542.

Προσκηδης.
Αρχην ξενοσυνης προσκηδέος'—Od. φ. 35.
SYN. Επιτηδειος, οικειος, κηδεμονικός. πολυκηδης.

Προσκηδομαι.
Ως φιλα προσκηδομεναν,—Soph. Tr. 983.
SYN. Προσμελεῖμαι, επιμελεομαι, εντρεπόμαι, εκκομιζω.

Προσκινεω.
Αρματα προς αλληλοισι—προσκινησεται. Ar. Pa. 902.
SYN. Προσῖθημι, προσαγω, προσβαλλω. προσομιλεω.

Προσκλαιω.
Αιλινον αιαγμασιν
Α τοῖσδε προσκλαιω. Eur. Ph. 1545.
SYN. Προσολοφυρομαι, επικλαιω, εποδυρομαι.

Προσκλινω, Ποτικλινομαι.
Αυτὰρ δ' ωκὺ βελος καλῇ προσεκλινε κορωνῃ. Od. φ. 138.
Ενθα δε πατρὸς εμεῖο θρονος ποτικεκλιται αυτῇ. Od ζ. 308.
SYN. Επικλινω, παρακατακλινω, εγκατακλινω, προσκυπτω, καταφερω.

Προσκοπεω, Προσκοπεομαι.
Σὺ δ' εν πεφυκα παντα προσκοπῶν,—Soph. An. 699.
Εξῆλθον οἶκον προσκοπεμενη ποσιν. Eur. I. A. 1098.
SYN. Προσκεπτομαι, προβλεπω, προοραω, προγινωσκω, προβλεύω, προμηθευομαι, επισκεφομαι. πορίζω.

Προσκοπτω
Προσκοπτομενα τῇ πετρᾳ νηπια. Naz.
SYN. Προσκρουω, προσπαιω, πταιω, προσπταιω προσαρασσω. επορυω. καταφερομαι. αμαρταυω.

Προσκρανον, Ποτικρανον.
Εμβαλε και ποτικρανον—Theoc. 15. 3.
SYN. Προσκεφαλαιον, ὑπαυχενιον, ὑπαγκωνιον, κνεφαλον.

Προσκρινω, Ποτικρινομαι.
—Αλλωθεν δε ποτικρινοιτο Μενελκας. Ib. 9 6.
SYN Προσγραφω.

Προσκυλιω.
Ανυσας τὶ προσκυλίε γε —Ar. V. 202.

Προσκυνεω, Προσκυω.
Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μεν τον ἡλιον. Ib. Pl. 771.
—Προσκυσαί δ' ὥσπερ θεὸν Soph. Ph. 666.
SYN. Κυνεω, προσευχομαι, σεβαζω, τιμαω, καταφιλεω, προσπίπτομαι προσπιπτω.

Προσκυπτω

Προσκυπλω.
—Και προσκυψασα φιλησει. Ar. V. 606.
SYN. Προκυπλω, προσκλινομαι.
Προσκυρεω. Προσκυρω.
Ποτερα δομοισι πλῶμα προσκυρεῖ νεον; Aesch. Ch. 11.
—Οτε προσεκυρσε Κυθηροις. Hes. Θ. 198.
SYN. Προσεγγιζω, προσαγω, εφικνεομαι, παραβαλλω.
Προσλακιω:
Παυσωνι φὴς τον δἔνα προσλελακηκέναι. Ath. l. 9.
Προσλαζομαι, Προσλαζυμαι
Γεραΐας χειρὸς προσλαζυμεναι. Eur. Hec. 63.
Προσλαμβανω.
—Προσλαμβανει
Κῦδός τε καινὸν, και ξυνασπισὰς φιλες. Soph. Oed C. 391.
SYN. Επιλαζομαι, επιλαμβανω, καταλαμβανω, παραλαμβανω, προσιεμαι, εισαγομαι, εισποιῶ, προσλιθημι προσδεχομαι, προσαιρεω, συναριθμεω. προσεμπολαω.
Προσλεγω. Ποτιλεγομαι. Vid. Προσαυδαω.
Εισί τε και προσελεκτο,—Od. μ 34.
Τὼς δ' ὑδὲν ποτιλεξαθ' ὁ βωκόλος—Theoc. 1. 92.
Προσλευσσω. Vid. Προσβλεπω.
Τὶς δ' εσὶν ὄντιν' ανδρα προσλευσσεις στρατῦ; Soph. Aj. 1063.
Προσμανθανω.
Επισχες, εσ' αν και τὰ λοιπὰ προσμαθῃς. Aesc. Pr. 696.
Προσμαρτυρος.
—Προσμαρτυρα φεγγεα βαλλῃ Man. 4. 161.
Προσμασσω, Ποτιμασσομαι.
Εκκυσιαν σμωδιγγα προσμασσων δομῇ. Lyc. 783.
Ουδὲ το τηλεφιλον ποτεμαξατο το πλαταγημα. Theoc. 3. 29.
SYN. Καταμασσω, προσπιεζω, προσθλιβω, προσαπλω, προσκολλαω. προσλιθημι.
Προσμενω
Αλλ' ορα τις ζωὴ και ὁρᾶ φαος ηελιοιο,
Ευσεβεων περὶ θεὸς ελπιδα προσμενετω. Theog. 1140.
SYN. Εμμενω, παραμενω, διαμενω, διαρκεω, διατελεω, επιμελομαι, προσεχομαι, προσκειμαι αναμενω, προσδοκαω.
Προσμηχανευω.
Σφιγγ' ωμοσιτον προσμεμηχανει μεγην
Γομφοις ενωμα,—Aesc. S. T. 547.
SYN. Προσηλοω, μηχαναω.

Προσμιγνυω, Προσμιγνυμι, Προσμισγω.
Ιδ' οἷον, ὦ παῖδες, προσεμιξεν αφαρ
Τέρας το θεοπρόπον ἡμῖν. Soph. Tr. 834.
SYN. Επιμιγνυμι, καταμιγνυμι, συμμιγνυμι, προσαγω, συναπλω, ὑποδυομαι, ὑποδεχομαι, επιγινομαι. προσβαλλω.
Προσμιμνω.
—Προσμιμνει ενδοθεν ὑδωρ. Orph L.
Προσμολεω. Vid. Προσερχόμαι
—Μεσον δε προσμολὼν στρατηγιον. Soph. Aj 732.
—Προσμολεῖν καλῶ. Io. 72.
Προσμορος.
Και σον τον αὐθις προσμορον γ' αδελφεόν, Aesc. S. T. 582.
SYN. Αξιοθανατος. αισιμος. μοιριδιος.
Προσμυρομαι Vid. Μυρομαι.
—μυρομενῳ δὲ
Πισσαιῳ ποταμῷ Σικελη προσεμυρετο πηγή. Ep. l. 1.
Προσμυθεομαι. Vid. Προσαυδαω.
Μή τι οἱ κ κατὰ καιρὸν επος ποτιμυθησαιτο. Theoc. 25 66.
—Ουδὲ προτιμυθησασθαι. Od. λ. 142.
Προσνεμω.
—Προσνεμαι δέ μοι
Χαριν βραχειαν,—Soph. Tr. 1232.
SYN. Νεμω, απονεμω, διανεμω, επινεμω, αποδιδωμι, ανατιθεμαι, προσιασσω. προσοικειω.
Προσνιχω, Προσνιχομαι.
Παντᾶ δε παρ' αυτὴν
Θλιβομεναν καλυβαν τρυφερὸν προσεναχε θαλασσα. Theoc. 21. 18.
SYN. Επινιχομαι, προσνιχομαι, εισνεω, προσνεω.
Προσνισσομαι, Ποτινισσομαι.
Ουδ' ὅσ' ες Ορχομενὸν ποτινισσεται,—Il. ι. 381.
SYN. Προσοδευομαι, προσερχομαι. ανακειμαι.
Προσνωμαω
Αιὲι προσενωμα. Soph. Ph. 725.
SYN. Νωμαω, πορευομαι, προσερπω, εξερπυζω
Προσοδιον.
Προσοδια μεγαλα
Σεμνὰ προσιναι θεοῖσίν. Ar. Av. 854.
EXP. Τα εις παιηχυρεῖς τῶν θεῶν ποιηματα.
Προσοδος.
Ιω σὶυγεραὶ προσοδοι, σὶυγὰς δ' οφεις
Χηρων μελαθρων. Eur. Alc. 871.
SYN. Προβασις, εισοδος, εφοδος, συνοδος, αφιξις —εντευξις, επιτευξις, συμπλυσις, παρουσια, ὁμιλια —εισφορὰ, ευφορια, προσιοντα τα.

Προσοζω.
—Νεας ταμισοιο ποτόσδον. Theoc. 7. 16.
SYN. Οζω, αποζω, εποζω.
Προσοισεος.
—Ου προσοισέος Αλλος ρος αλλῳ—Eur. Hec. 394.
Προσομαρτεω.
—Ουδέ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ,
Ανδρὶ, κ' αν εξελθῃ ρεῶτον απὸ σ̔ομματος. Theog. 609
SYN. Παρομαρτεω, συμπαρομαρτεω, εφομαρτεω, ὁμαρτεω.
Προσομιλεω.
—Κακοῖσι δε μη προσομιλει
Ανδρασιν, αλλ' αιει τῶν αγαθῶν εχεο. Ib 31.
SYN. Καθομιλεω, ὁμιλεω, συναυλιζομαι, συντυγχανω. συνδιατριβω, συνειμι, συνερχομαι, συγγινομαι, συμπλεκομαι, κοινωνεω. μεταχειριζω. προσκινεω. επιψαυω.
Προσομοιος.
Γιγαντι γηγενετᾳ προσομοιος. Eur. Ph. 130.
SYN. Ὁμοιος, παρομοιος, παρομοιῖος, παρομοιος, προσεμφερὴς, παρεμφερὴς, προσφερὴς, εμφερὴς, προσεοικὼς, παραπλησιος.
Προσονημι.
—Προς δ' αυτοὶ ονησομεθ', οἷπερ οἴζυν
Δὴν εχομεν,—Od. ξ. 415.
SYN. Επονημι εφιεσδαι. ανακὸμιζομαι.
Προσοπτομαι. Vid. Προσβλεπω.
Ακτῖνα κυκλον Ϝ' ἡλιε προσοψομαι. Eur. Hec. 411.
Προσοραω. Vid. Προσβλεπω
Ανδρῶν μνησηρων προσορᾶν αἴδηλον ὁμιλον. Od π. 29.
Προσοσσομαι, Προτιοσσομαι. Vid. Προσβλεπω.
Η σ' ευ γινωσκων προτιοσσομαι—Il. χ. 356.
Προσυδιζω.
Βρεφος τε τὲμὸν σῷ προσυδισας παλῳ. Eur. I A. 1151.
SYN. Προσεδαφιζω, προσκρυω.
Προσυρεω
Απαξ προσυρησαντα τῇ τραγωδιᾳ. Ar. R. 95.
SYN. Ευθυδρομεω, επειγω, ευδοκιμεω.
Προσυρος.
Ιν αυτὸς ἦν προσυρος.—Soph. Ph. 701.
SYN. Ουριος.—προὸς ανεμον τετραμμένος.
Προσοχθεω, Προσοχθιζω.
Ει δ' αὖ σχολαζοι, και προσοχθεῖ τῇ μεθῃ. Suid.
Πᾶς δε προσοχθιζων εσαι τοῖς σοῖς εθιμοισι. Sibyl. l. 3.

SYN. Αχθομαι, δυσμενεινω. χαλεπῶς εχω. ανιαω, προσκρουομαι. βδελυσσομαι.
Προσοψις.
—Σὴν προσοψιν εισιδειν. Soph. Aj 70.
Φιλτατην εχων προσοψιν. Ib. El. 1299.
SYN. Οψις, αποψις, εποψις, αποβλεψις, προσωπον. ατενισμος —επισκεψις, θεαμα.
Προσπαιος
Ει προσπαια μη τυχοι κακά Aesc. Ag. 355.
SYN. Προσφατος ακραιφνὴς, ποταινιος, αιφνιδιος.
Προσπαιω.
Προβας' επ' εσχατον
Υψηλὸν ες δικας βαθρον
Προσεπαισας,—πολύ —Soph. An. 867.
SYN. Επιπαιω, επαγω, προσβαλλω, εμπιπλω, προσπιπλω, προσκρουω.
Προσπαιζω.
Αυτη μοι προσεπαιζε—Ep. l. 7.
SYN. Προσαθυρω.
Προσπαλαιω.
Ατλας κρανῷ προσπαλαιει. Pind. P. 4.
SYN. Διαπαλαιω, συμπαλαιω, αντιπαλαιω, εναντιουμαι, αντιβαινω αντερειδω, ανταγωνιζομαι. προσπελαζω.
ΠΠροσπασσαλευω, Προσπασσαλοω.
Ακοντα σ' ακων δυσλυτοις χαλκευμασι
Προσπασσαλευσω τῷδ' απαιθρωπω παγῳ. Aesc. Pr. 20.
SYN. Διαπασσαλευω, προσπιλοω, παραπηγνυω, προσπηγνυμι.
Προσπελαζω, Προσπλαζω, Προσπιλνημι, Προσπλαθω
Κῦμα δε μιν προσπλάζον ἐρυκεται,—Il. μ. 285.
—Ηδε προσεπλαζε γενειῳ. Od. λ. 582.
Τῆμος δη νησῳ προσεπιλνατο ποντοπόρος νηῦς. Ib. ν. 95.
SYN. Προσεγγιζω. πλησιαζω, προσαγω, προσβαλλω, εγχριμπτω, προσεχομαι, εφιημι.
Προσπεμπω.
Αμητά τε προσεπεμψεν ἡμῖν τετονί. Ar. Pl. 1000.
SYN. Επιπεμπω, προσιημι, επισελλω.
Προσπερδω.
—Και προσπαρδὲν γ' ες τὸ σ̔ομα τῷ θαλαμακι. Ib. R. 1107.
SYN. Καταπερδω, καταποπερδω.
Προσπηγνυμι.
Η προσπηγνῦναι κραδαῖς εριναις. Eur. Fr.
SYN. Προσιλοω, προσπασσαλευω, προσερειδω, προσαρασσω, προσαπτω.

Προσπηχυνομαι.
Ζεῦ, σὲ δ' ἐὰν Κυβαντων ἑταραι προσεπηχυναντο Call. 1. 46.
SYN. Περιπηχυνομαι, προσαγκαλιζομαι, εναγκαλιζομαι, περιπλεκω, προσπυσσω.

Προσπιεζω.
Και προσπιεζει χρηματων αχηνια, Aesc. Ch. 299.

Προσπιπτω, Προσπιτνεω.
Σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μεγ' ολβια. Eur. Or. 1342.
Αφνω προσελθων δ' ὦμα, προσπιτνεῖ νεκρῷ. Ib. M. 1205.
—Προσπιτνῶ σὲ γονασι.—Soph. Ph. 491.
SYN. Παραπιπτω, προσπυγχανω, λιπαρεω, ἱκετευω.—εισπιπτω, επιπιπτω, ετοιμαζω. αγγελλομαι.

Προσπλασος, Προσπελασος.
Ανημεροι γαρ, ὐδὲ προσπλασοι ξενοις. Aesc. Pr. 715.
SYN. Επιπλασος, πλησιασος, προσηνης.

Προσπνεω, Προσπνεω.
—Μαλακὸς μεν ερωτας Προσπνεει.—Theoc. 17. 52.
SYN. Επιπνεω, εφιεμαι.—προσερευγω.

Προσποιεω, Προσποιεομαι.
—Και κομψὸς εἶναι προσποιεῖ, Ar. V. 1308.
Καί σε προσποιεμεθα Ευνεν,—Eur. Hel. 1403.
SYN. Περιποιεῖμαι, ιδιοποιεμαι, αντεχομαι, προσπλατω, προσδεχομαι. προσιθημι. ὑποκρινομαι, πλατομαι, σχηματιζομαι, επισκηπτομαι, προβαλλομαι.

Προσπολεω, Προσπολεῖμαι.
—Τυμβῳ τεταχται προσπολεῖν Αχιλλεως. Eur.
—Τας κορας γαρ εισορᾷ
Τασδ' ἄσσον αὔθις ὥδε προσπολουμενας. Soph. Oed. C. 1155.
SYN. Αμφιπολεω, αμφιπολευω, ὑπηρετεω.—προσερχομαι

Προσπολος.
—Πελας γε προσπολοις φυλασσεται. Soph. Aj. 539.
SYN. Αμφιπολος. θεραπων, θεραπαινα. προπολος.

Προστοριζω.
Αυτοὶ παρ' αυτῶν ἕτερα προσποριζομεν. Men.
SYN. Συμποριζω, συμποριζομαι, προσκτεομαι, παρασκευαζομαι, περιποιεομαι, προχειριζομαι. συμβαλλω. προσοδευω. επινοεω.

Προστερπατος.
Οιῳ δεσμῷ προσπορπατος. Aesc. Pr. 141.
SYN. Κεκαρφομένος, προσηλωμένος προσλεταργανωμένος.

Προσπλαιω.
Ος τις σε προσπλαιοντα περινοσεῖν εᾷ. Ar. Pl. 121.
SYN. Πταιω, διαπλαιω, επιπλαιω, παραπλαιω, προσκρουω, προσπιπτω, αμπλακεω, αμαρτανω. ταλαιπωρεω.

Προσπλυγμα.
—Ω φιλον προσπλυγμ' εμον. Eur. Or. 1054.
SYN. Περιπλυκη, περιπλοκη, ασπασμός.

Προσπλυσσω, Ποτιπλυσσω, Προσπλυσσομαι.
—Προσπλυξαί με τον αιπόλον—Theoc. 3. 19.
Αγκῶν' ετ' εμφρων παρθενῳ προσπλυσσεται. Soph. An. 1251.
—Πῶς τ' αρ προσπλυξομαι αυτόν; Od. γ. 22.
—Επεὶ προσπλυξατο μυθῳ. Ib. δ. 647.
SYN. Περιπλυσσω, ασπαζομαι, παραμυθεομαι, περιπλεκω. περιβαλλω, κατευλογεω, προσφθεγγομαι προσκυνεω.

Προσπλυω.
Μεσακλα πλευρὰ προσπλυοις πεπλεγμενην. Aesc. Fr.
SYN. Καταπλυω, επιπλυω, εμπλυω απωθεω, αθεριζω.

Προσπυνθανομαι.
Προσπυνθανομενων δ' ὁτι—Ath. l. 8.

Προσραινω.
—Ην προσερραινον κυκλῳ. Ar. Ecc. 379.
SYN. Απορραινω, διαρραινω, επιρραινω, καλαρραινω, προσπασσω προσβαλλω.

Προσρηγνυμι, Προσρηγνυω.
—Πρὸς δ' αμφω ρῆξε τενοντε. Il. ε. 307.
SYN. Αναρησσω, διαρηγνυμι, καταρηγνυμι, προσαρασσω, προσκοπτω.

Προσρησις.
Και διδὲς προσρησιν εξῆς πᾶσι,—Eur. I. A. 341.
SYN. Προσφθεγξις, προσηγορια, προσφωνησις, προσαγορευσις παραφασις ασπασμός.

Προσσαινω.
—Ει τῶνδε προσσαινει σέ τι. Aesc Pr. 834.
SYN. Ευφραινω, θελγω, κολακευω.

Προσσαιρω.
Θρυλλιγματων δεσποτεισι προσσεσσηροτας. Lyc. 880.

Προσσεβω.
Μητ' οξυμολποις προσσεβειν οιμωγμασιν. Aesc. S. T. 1031.
SYN. Σεβω, σεβομαι, τιμαω.

Προσσιαζω, Ποτισιαζω.
Πραυν δ' Ιασων μαλθακᾷ
Φωνᾷ ποτισαζων αορ,—Pind. P. 4.
SYN. Ενσαζω, επισαζω, αποσαζω.

Προσσιεχω. Vid. Προσερχομαι.
Ενθ' Αφροδιτη διὰ προσεσιχε μακρὸν Ολυμπον. Od. υ. 73.

Προσλαλαιπωρεω.
Και προσλαλαιπωρησατ' ετ' ολίγον χρονον. Ar. L. 707.
SYN. Επιταλαιπωρεω. διαταλαιπωρεω, ταλαιπωρεω, ὑπομενω, ὑποφερω.

Προσλαργανοω.
—Γομφοις προσλελαργανωμενην Lyc. 748.
SYN. Συμπλεκομαι, συνειλεω, προσαπλω.

Προσλασια.
Πολλῶν προσλασιη νεῶν γυναικῶν. Call. Ep. 15.
SYN. Προσλατεια. πατρωνεια. συνηγορια, επιτροπη, φροντὶ, βοηθεια, αντιλημψις. κυβερνησις. προεδρια.

Προσλασσω. Προσλατεω.
Τι δῆτ' ἀμαυρῷ φωτι προσλασσεις ποιεῖν; Soph. Oed. C. 1073.
SYN. Διαταττω, αποτασσω, επιτασσω, συντασσω, εντελλομαι, επιστελλω. εξεριεμαι, επισκηπτω. προριζω. προτιθημι.

Προσλατεω.
Ηπερ μονη προσατει τῶν ρητορων. Ar. Eq. 325.
SYN. Προσατευω, παρασατεω, προδιδωμι, συνηγορεω, προιεμι, προηγεομαι, προακολουθεω, παρακολουθεω, ὑπερμαχεω, αμυνω φυλαττω.

Προσατηριος.
Φαρεγγυον φρενημα προσατηριας
Αρτεμιδος,—Aesc. S. T. 455.
—Φοῖβε προσατηριε. Soph. El. 639.

Προσατης.
—Ἧς σε προσατην
Σωτῆρά τ', ὦ ναξ, μᾶλλον εξευρισκομεν: Ib. Oed. T. 311.
Ος εσθ' ὁ προσατης. Ib. C. 1235.
SYN. Προδικος.—ἱκετης. πρωτοστατης.

Προσεχω.
Η δευρο προσεχοντα,—Ib. 30.
SYN. Προερχομαι, προσερχομαι.

Προσελλω.
Μαχεὰν γαρ ὡς γεροντι πρὸς αλκης ὁδὸν. Ib. 20.
SYN. Προερχομαι, αποτελεω. περιβαινω.

Προσενω
Ισον δὲ τῷ προσενειν. Aesc. Ag. 261.
SYN. Επισενω, κατασενω, προσεναζω.

Προσερνος.
Προσερνοι σολμοὶ πεπλων, Ib. Ch. 27.
SYN. Προσερνιδιος, περισηθιος, προσηθιος.

Προσερπω. Προσερπομαι.
Αλλά σε μεν θεραπων ποτιτερπετω,—Il o. 401.
SYN. Επιτερπω, τερπω, παρηγορεω.

Προσηκω.
Πλεύρᾶ προσακέντος ἰῷ, Soph. Tr. 846.
SYN. Διατηκω. επιτηκω, προσανεχω, προσκαιμαι, προσκολλαομαι.

Προσπιπτω, Προσπετομαι
Οθεν μοι σχετλια προσεπλατο. Aesc. Pr. 625.
SYN. Επερχομαι.

Προσιθημι, Προσιθεω
Χερσὶν απασασθαι λιθον εὐριμον ὁν προσεθηκεν. Od. ι 305.
—Ποτιθει δυο και δυο μᾶνες. Theoc. 14. 45.
Επει δ' αναγκην προσιεῖς ἡμῖν θανεῖν. Eur. Her. F. 710.
SYN. Επιτιθημι, επισυντιθημι, επιβαλλω, προσβαλλω, παραβαλλω, παρατιθεμαι, επιτασσω, προσασσω, αναπτομαι, προσαπλω, συναπλω, παραζευγνυμι. προσφερομαι, προσυφαινω, προσλογιζομαι. συμπολεμεω.

Προσιλαω
Τῶ ὀφθαλμῶ μὲ προσετιλησε,—Ar. N. 410.
SYN. Ανατιλαω, κατατιλαω, προσραντιζω.

Προσομιον.
—Απὸ προσομιων λεπτοσταθῶν Νειλε—Aesc. Supp. 3.
SYN. Στομιον, στομα, εισβολὴ, εμβολὴ, προχοὴ.

Προσρεπω, Προσρεπομαι.
—Ὧν σε προσρεπω φρασαι. Soph. Oed. C. 51.
Δῶμα προσετραπομεσθ' ανδρὸς μεγα δυναμενου Hom XLVIII. 1.
SYN. Ικετευω.—προσερχομαι σεβομαι, τιμαω.—αποτεμπομαι.

Προσριβω, Προσριβομαι.
Πληγὰς αει προσριβεται τοῖς οικεταις. Ar. Eq. 5.
Γλωσσῃ ματαια ζημια προσριβεται. Aesc. Pr. 329.
SYN. Παρατριβω, εντριβω, κατατριβω, επιτριβω, ανατριβω, καταχεω επιβαλλω, προσβαλλω, επιθραυω, προσψηχω. προσκναω, εγχαραττω. περιποιεομαι καταπατεω.

Προσριμμα.
Πολει προσριμμ' αφερτον ενθεὶς. Ib. Ag. 403.
SYN. Εκτριμμα, παραστριψις, προσριψις, θλιψις.

Προσροπαιος, Ποτιτροπαιος.
Θακει δὲ προσροπαιος,—Soph. Aj. 1192.
Σοι προσροπαιος, ὦ πατερ, λιτας εχων. Ib. Oed. C. 1374.
SYN. Προστροπος, ἱκετης.—παρακλητικὸς.—εναγὴς. φοινιος, μιαρὸς.

Προσροπὴ.
Βωμὸς τε κνισσᾶν βυθυτοισι προσοπαῖς. Eur. Alc. 1166.
SYN. Ικεσια αποτροπιασμὸς, αποτροπὴ, καταρα —αγος, βδελυρια, μιασμα.

Προστροπιος,

Προσωπιος, Προσοπος. Vid. Πρόσωπαιος.
Ου δε γαρ ἡμετερου δομοι θεμις εσιν ἱκεσθαι
Προσωπιες—Orph 1233.
Ικετευομεν σε παντες οἱδε προσωποι. Soph. Oed. T. 41.

Προσυγχανω.
—Μηδὲ προς βιαν
Εμῶ κολασσῦ προσυχῶν,—Ib. El. 1490.
SYN. Εντυγχανω επιτυγχάνω, εκτυγχανω, κατατυγχανω, επιλαμβανω, συμβαινω, προσπιπτω, παραπιπτω, παρεπομαι, απανταω, προσηκω.

Πρόσφαγμα.
Τυμβω φιλον προσφαγμα και γερας λαβεῖν. Eur. Hec. 41.
SYN. Σφαγιον, θῦμα.

Προσφαζω, Προσφατω.
Προσφαζεται μεν αἷμα πρῶτα νεττεροις. Ib. Hel. 1271.
SYN. Σφαζω, κατασφαζω, επισφαζω.

Προσφατος. Vid. Προσπαιος.
—Και προσφατος εν μεγαροισι, Il. ω. 757.
EXP. Νεωστὶ πεφονευμένος.

Προσφερὴς.
Και μηδὲν εστιν ετι γυναικὶ προσφερὴς. Ar. Ecc. 67.
SYN. Εμφερὴς, παρεμφερὴς, προσεμφερὴς, προσεικελος, ὁμοῖος,—προσφορος.

Προσφερω.
Τις ὰ σιδηρεν προσφερει;—Eur. Andr. 1152.
SYN. Επιφερω, παραφορεω, παρακομιζω, εισκομιζω, παρεχω, παρασκευαζω, προσαγω.

Προσφημι. Vid Προσαυδαω.
Τον δ' απομειβομενος προσεφη ποδας ακὺς Αχιλλεύς. Il. α. 84.

Προσφθεγξομαι. Vid. Προσαυδαω
—Τχατον γαρ σ' εισερῶν προσφθεγξομαι. Eur. Hipp. 1097.

Προσφθεγμα. Vid. Προσρησις.
Τελος δ' εχω δε τῶν εμῶν προσφθεγματων. Ib. Hec. 412.

Προσφθεγκτος.
—Ουδὲ σε φωνῆς ετι
Γενησομαι προσφθεγκτος,—Soph. Ph. 1095.
EXP. Προσφωνηθηναι αξιος.

Προσφθογγος. Vid. Προσηγορος.
Και προσφθογγοις δε χρεὼν αυτὴν
Παντας μυθοισι προσαυδᾶν. Aesc. Pers. 154.

Προσφθειρομαι
Αταρ ην Κεφαλὸς σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς. Ar Ecc. 247.
SYN. Επερχομαι επιμαινομαι.

Προσφιλης.
—Προσφιλὲς ἅτε μελος. Theoc. 8. 34.
SYN. Ευχαρις, ευαρεστος, τριφιλητος, αγαπητος, φιλητος, φιλικὸς, σοθανὸς, τιμιος, ευμενὴς.

Προσφιλια, Προσφιλεια.
Τοιάδε μεντοι προσφελεια δαιμονων. Aesc. S. T. 521.
SYN. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, οικειωσις. σχεσις.

Προσφιλοτεχνεω.
Απασιν αρχη γεγονε της σωτηριας
Το προσφιλοτεχνεῖν—Ath. 14.

Προσφιλως.
Σκεψαι γαρ εἰ σοι προσφιλως αυτῇ δοκεῖ
Γερα ταδ' ὁυν ταφοισι δεξασθαι νεκυς. Soph. El. 444.
SYN. Ευχαριτως, αρεσκοντως, ευμενῶς, φιλικῶς, φιλοφρονως.

Προσφοιταω. Vid. Προσερχομαι.
Προς γαρ το γῆρας, ὡσπερ εργαστηριον,
Απαντα τ' ανθρωπεια προσφοιτᾷ κακά. Antiph.

Προσφορὰ.
Ποιῳ γαρ ἡ σὴ προσφορα δηλωσεται. Soph. Oed. C. 608.
SYN. Προσθηκη, προσδοσις, δῶρον.—προσπελασις,—προσοδος. προσπηλικισμὸς.

Προσφορημα.
—Πολλά τοι γυνὴ
Χρηζει' αν εὑροι δαιτὶ προσφορηματα. Eur. El. 423.
SYN. Περιφορὰ, παραθεσις.

Προσφορος, Ποτιφορος.
Προσφερον ακῦσαι μ' επος. Soph. El. 229.
Ποτιφορον κοσμον ελαβες. Pind. N. 3.
SYN. Καιριος, επιτηδειος, οικειος, ἱκανος, ἁρμοδιος, χρησιμος, προσφυὴς, προσφερὴς.

Προσφυὴς.
—Και ὑπο φρενων τοσὶν ἧκε,
Προσφυὲ' εξ αυτῆς,—Od. τ. 58.
SYN. Προσφορος, εμφυὴς, εμφυτος, εγγενὴς. προσεοικὼς. ακολυθος.

Προσφυω, Ποτιφυομαι, Προσφυμι.
Και ταῦτ' αληθῆ παντα προσφυτω λογω. Aesc. Supp. 284.
Χὠ μεν ταγιστερω ποτιφυετο,—Theoc. 21. 46.
Τῷ προσφὺς εχομην, ὡς νυ περὶς'—Od. μ. 433.
SYN. Αποδεικνυμι. προσδιδωμι, προσιθεμαι, προσισχω, προσεχομαι. προσπλεκομαι, προσφερομαι, προσκειμαι, προσκολλαομαι, συμπροσειμι, συναπτομαι, παραφυομαι.

Προσφωνεω. Vid Προσαυδαω.
Τῷ μεν εεισαμενος προσεφωνεε θεῖος ονειρος. Il. β. 22.

Προσφωνησις.
Ει δη ὁμοφρονεοις, ποτιφωνησις τε γενοιο. Od. ι. 456.
SYN. Φωνησις, ευφωνος.

Προσφωνημα.
Ουπω θεμις σοι τᾶσδε προσφωνηματων
Κλυειν,—Eur. Alc. 1154.
SYN. Προσφωνησις, προσρησις. επιφωνημα. ευφημια.

Προσχαλκευω.
Προσχαλκευει δ' Αἶσα φασγανεργὸς Aesc. Ch. 645.

Προσχεθομαι, pro Προσεχομαι.
—Εγω δ' ετερωθι βελεμνα
Χειρι προσεσχεθομην—Theoc. 25. 253.

Προσχημα.
Ουδεν αλλο σοι προσχημ' αὐ. Ib. El. 527.
SYN. Προφασις, σκῆψις, προτασις, προσχεσις, ειδος, σχῆμα ὑποκρισις, προκαλυμμα.

Προσχρηζω.
Πεῖθε κἀγω γας οσον συ προσχρηζεις. Soph. Oed. C 534.
SYN. Βουλομαι χρηζω, εξαιτεω.

Προσκριμπτω, Ποτικριμπτω.
—Αικεν ερεμνα
Εξ αἰδος τρομολυσσα ποτίχριμπτοιτο ἑκασῳ Orph. L.
SYN. Επιχριμπτω, χριμπτω, επιγινομαι, πλησιαζω.

Προσχωμα. Vid. Χῶμα.
Νεηλε προσαυτῷ σῶματι και προσχωματι. Aesc. Pr. 846.

Προσχωρεω.
Χρη δε ξενον μεν καρτα προσχωρεῖν πολει. Eur. M. 222.
SYN. Υπεικω, πειθαρχεω —προσερχομαι. προσοικειοω.

Προσχωρος.
—Πᾶς τε προσχωρος τοπος. Aesc. Per. 273.
SYN. Πλησιοχωρος, προσορος, περιοικος.

Προσψαυω.
—Και τᾶδ' ει κακοῖς κακὰ προσψαυσει
Τοῖς παλαι τα πρὸς σφῶν. Soph Oed. T. 682.
SYN Παραψαυω, επιψαυω, συμψαυω, προστιθεμαι. συναπτομαι.

Προσψιθυριζω.
—Προσψιθυριζε τάδε. Ep l. 7.

Προσω, Προσσω, Προσωτατος.
Αλλα προσω ιεσθε,—Il. μ. 274.

Ουδε τι οἶδε νοῆσαι ἁμα προσσω και οπισσω. Il. α. 343.
Λιγυη δ' ερις δραμεσα τε προσωτατω. Soph. Aj. 742.
SYN. Εις τεμπροσθεν, το παρον.—εις πολυ.

Προσωδος.
Προσωδος ἡ τυχη τῷ μῷ παθει. Eur. I. 359.
SYN. Συνωδος, συμφωνος, προσηλων, ἁρμοδιος

Προσωνυμια.
Αλλαχθεὶς δ' ονομ' εσχε προσωνυμιας πρὸς ἑκασον—Orph.

Προσωπον.
Μη μ' αποσερησης
Τῶν σῶν προσωπων ἡδονὰν μεθεσθαι. Soph. El. 1290.
SYN. Προσοψις, βλεμμα, εἶδος, ρεθος.
EPITH. Αμβροσιον, αγλαὸν, αφωτιστον, αμωμητον, αρρηκτον, ακοσμητον, ατεκμαρτον, αμειδητον, ατρεπτον, ακηδεσον, ανειδητον, αγλητινον, βαγλητινον, βλοσυρὸν, βοηκραιρον, ευγληνον, ευγενὲς, ευμενὲς, ευἴερον, ευστρεπτον, ευφαὲς, γλυκερὸν, γαληναῖον, δαφοινὲν, ερωμανὲς, ενεργὲς, ἱμερτὸν, ιταμὸν, θηροθυμον, καλὸν, καλλιγληνον, λυσιπονον, μειλιχιον, παναμειδητον, λιθογληνον, πυριγληνον, τηλαυγὲς, λεπταλεὸν, τοθοβλητον, χαλεπὸν. χαριεν, φαιδρὸν, φιλοθρηνον, ροδοειδὲς, νιφοβλητον, ερατεινὸν.

Προσωφελεω
Ουτ' εμοι παρα Προσωφελησαι,—Eur. Andr. 50
SYN. Επωφελεω, συνωφελεω, προσαμυνω, προσβοηθεω.

Προσωφελημα, Προσωφελησις.
Προσωφελημα χρηματων εμῶν λαβεῖν. Ib. M. 611.
Τινα προσωφελησιν ερξεις Soph. Ph. 1450.
SYN. Επιβοηθεια, αρωγὴ.

Προταινὶ.
—Προταινὶ ταξεων. Eur. Rh. 523.
SYN. Προσφατως, προφρονως. νεωστὶ, πρὸμικρὸ, πρὸ.

Προταρβεω.
Μή μὲ προταρβει, τον σον εξορθ. βιον. Soph. An. 83.

Προτασσω, Προτατω.
Χρεων προταξας ὡς τριμηνον;—Ib. Tr. 167.
SYN. Προτιθημι, προκαθιστημι, προιστημι. προοριζω προκρινω.

Προτεινω, Προτεινομαι
—Δεξιαν προτεινε χεῖρα—Ib. Ph. 1328.
SYN. Εκτεινω, παρατεινω, παρεκτεινω, επ-

εκτεινω,

εκτεινω, επανατεινω, αντιτεινω; προβαλλω, προισαμαι, προιστχα. προσφερω. δωσεομαι, χαριζομαι.

Προτελεια τα.
Προτελεια δ' ηδη παιδὸς εσφαξας θεᾷ. Eur. I. A. 718.
—Εν προτελειοις. Aesc. Ag. 65.
SYN. Προγαμια, προπαιδεια, μυησια, τελεταί.—αι προγαμοι θυσιαι.—αι προ της αλωσεως μαχαι.

Προτελεω, Προτελιζω.
Αρτεμιδι προτελιζουσι την νεανιδα. Ib. 433.
SYN. Τελεω, μυεω, προσπαιδευω, εντρεπιζω, εκδιδασκω.

Προτεμνω.
Ος τ' ασαιμι προταμών,—Il. ι. 485.
SYN. Κατατεμνω, αποκοπω, προκοπω.

Προτενὴς.
—Οινομαὸς προτενὲς δορυ χειρι μεμαρπώς. Ap. ι. 756.

Προτενθευω.
Διὰ τῦτο προτενθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ar. N. 1202.
SYN. Προλιχνευω, προθεσμευω, προεσθιω, προλαμβανω.

Προτενθὴς
Οπερ οἱ προτενθαι γαρ δοκῦσί μοι παθεῖν. Ib. 1200.
SYN. Λιχνος, ακρατὴς, αδηφαγος.

Προτερηγενὴς.
—Προτερηγενέες περ ἐόντες. Call. ι. 58.

Προτερω, Προτερωσε
—Ελαιῳ μενεα προτερωσε, Theoc. 25 90.
SYN. Μακροτερω.

Προτευχομαι.
Αλλὰ τα μεν προτετυχθαι εασομεν,—Il. π. 60.
SYN. Προγινομαι συμβαινω. προτιθημι.

Προτιαων.
Τες μεν ὅγ' Ασυνιω Προτιαονος ὑεῖ δῶκε. Il. ο. 455.

Προτιθημι, Προτιθεμαι.
—Τραπεζας Νιζον, και προτιθεντο,—Od α. 112.
SYN. Προεκτιθημι, ανατιθημι, ὑποτιθεμαι, προτασσω, προεργαζομαι, προτεινω, προβαλλω, προτευχομαι, προφερω, προφερομαι, προαιρεῦμαι, προτιμαω. συνευδοκεω.

Προτιμαω. Προτιω
Ουδεν προτιμῶ σε'—Ar. Pl. 884.
—Το γαρ τῆσδ' ε προτιμησω κακὸν. Eur. Hipp. 48.
Τον μεν προτισας (ταφκ.) Soph. An. 22.
SYN. Εκπροτιμαω, προκρινω, εκλεγομαι, προαιρεῦμαι, προτιθημι, φρεντιζω, επισχεσομαι.

Προτιμος.
Ουδε μεν ει ταχυτητι ποδῶν τὸ περ εσι προτιμον. Ath. 10.

Προτμησις.
Δερὶ κατὰ προτμησιν ὑπ' ασπίδος ομφαλοεσσης Νυξεν —Il. λ. 424.
EXP. Τον κατὰ την λαγονα τοπον. ομφαλὸς.

Προτονος. Vid. Καλως.
Ισὸν δ' ισοδρομὴ πελασαν, προτονοισιν ὑφέντες. Il. α. 434.

Προτρεπω, Προτρεπομαι.
Τις γαρ σ' αναγκη τῆδε προτρεπει βροτῶν; Soph. El. 1199.
Ουτέ ποτε προτρεποντο μελαιναων επὶ νηῶν. Il. ε. 700.
—Εθελον δ' αχεϊ προτραπεσθαι. Ib. ζ. 336.
SYN. Προτροπαω, επειγω, προωθεω, ὑποθιγω, ερεθιζω, προκαλεω, παρακαλεω, προσεχω, μετατρεπομαι.

Προτροπαδὴν.
Προτροπαδὴν φοβεοντο μελαιναων απὸ νηῶν. Il. π. 304.
EXP. Ολοσχερῶς εκτρεψαντες τὰ νῶτα.—αμεταστρεπτὶ προθυμως.

Προτρυγητὴρ
Τῆς ὑπερ αμφοτερων ωμων ολισσεται ασὴρ Δεξιτερῆ πτερύγι, προτρυγητηρ δ' αὖτε καλῶται. Arat.
SYN. Προτρυγητος τρυγητὴρ

Προτυπτω
Τρῶες δε προτυψαν ακοντιστυν—Il. ν. 136.
Οσσον ανω πρὸτυψαν ες ἠερα,—Ap. 3. 1366.
SYN. Προβαλλω, προκτεω. προισχω, προερχομαι. προκοπω. προαρχομαι.

Ποσπαίχω.
Ετεοκλεης πρὸπιπτε—Eur Ph. 1239.
SYN. Προκαταρχω, αρχομαι, ὑπαρχω, ὑπαρχομαι, προαγω, προερχομαι.

Πρὸργε, (προ ιεργε,) Πρὸργιαιτερος.
—Τι τῶν πρὸργε ποιεῖν. Ar. Pl. 623.
Αλλ' ἑτερα γαρ ἦν τῶνδε πρὸργιαιτερα, Ib. L. 20.

Προφαινω. Προφαινομαι.
—Ουδὲ σελὴνη
Ουρανοθεν προὔφαινε'—Od. ι. 145.
—Ουδὲ προὔφαινετ' ιδεσθαι. Ib. 143.
SYN. Επιφαινω, φαινω, ὑπερλαμπω, προλαμπω, δαδεχεω, περισιλβω, επιδεικνυμι, προσημαινω. προδεικνυω.

Προφαντος.
Προφαντον σοφιαν—Pind. Ol. ι.

SYN.

SYN. Παρασιμος, ῥητος, προφανης, αποκλεπτος. λογιος. Θεοπροπος.

Προφασιζομαι.
Ουδε τον αυλητην προφασιζομαι.—Theog. 935.
SYN. Αιτιαομαι, επισκηπτω, σκηπτομαι, απολογεομαι.—προφασιν ποιεομαι, προφασει χραομαι.

Προφασις:
—Επι δε σφεναχοντο γυναικες,
Πατροκλον προφασιν, σφων δ' αυτων κηδε' εκαστη. Il. τ. 302.
SYN. Επιλογος, απολογια, απολογημα, μυθη, σκηψις, φλασις, επισχεσια. παραιτησις, παραιτημα. προχανη. αιτια. λαβη. αφορμη.

Προφερης. Vid. Εξοχος.
—Αι γαρ τε βοων προφερεσταί εισιν, Il. κ. 352.
Δισχω δ' αυ παντων προφερεστατος ην Ελατρευς. Od. Σ. 129.

Προφερτατος.
—Τω προφερτατω μοιω σημαινε—Soph. Oed. C. 1601.

Προφερω, Προφερομαι.
Και σφιν ονειδεα τε προφερεις,—Il. ζ. 251.
Μη μοι δωρ' ερατα προφερε χρυσης Αφροδιτης. Ib γ. 64.
SYN. Εκφερω, παραφερω, παρεχω, προβαλλω, προαιρεομαι, προχειριζομαι, εξαγω, εταγω, προαγω, προτρεπω, προκαλεομαι.—προεχω, διαφερω προκομιζω.—ονειδιζω.—υπομιμνησκω.

Προφευγω.
—Ου γαρ οι ιπποι
Εργυδεσαν προφυγειν,—Il. λ. 340.
SYN. Αποφευγω, διαφευγω, εκφευγω, εκπροφευγω.

Προφητευω, Προφηταζω.
Ουκ εσιν, ὁστις σοι προφητευσει τασδε. Eur I 369.
Νεην τε σεληναζοντα, προφηταζοντα τε θνητοις. Man. 4. 217.
SYN. Προφητιζω, προφημι, προμαντευομαι, προθεσπιζω

Προφητης, Προφητωρ.
—Θεηγορος εσσι προφητης
Αγγελος εσσομενων—Nonn.
—Ιεροιο προφητορες ευκλεα οιο. Man. 2. 317.
SYN. Μαντις, ὑποφητης, χρησμῳδος.—ὁρων. βλεπων, συνιεις.
EPITH. Θεσκελος, Θεοπροπος, ἱερος, τιμιος, ετητυμος, ποικιλομυθος. ἱερολιπλος.

Προφθανω, Προφθημι.
Νυν μεν με παρακυψασα πρεσθης.—Ar. 879.
SYN. Παραφθανω, ὑποφθανω, φθανω.

Προφυομαι.
Πολεμους τ' αἱματοεντας προφυσσομαι. Aesc. Supp. 1053.
SYN. Δαιμαινω, δεδοικα, φοβεομαι.

Προφερεομαι.
—Αλλως την ὁδον προφορεμενω. Ar. Av. 4.
EXP. Δευρο κακησε πορευομενοι.

Προφωσδε.
Εξαγαγε προφωσδε, και πελιαδην αυγας. Il. τ. 188.
EXP. Εις το φως, εις το φανερον.

Προφραζω.
—Τα δε προπεφραδμενα πολλα
Αθλ' ετεσαν παιδες μεγαλητορες—Hes. ε. 653.
SYN. Προαγγελλω, προσημαινω, προλεγω.

Προφρονως.
—Πεμπετ' αρωγην
Παισι προφρονως επι νικην. Aesc. Ch. 476.
Και σε προφρονεως κελομαι—Il. ε. 810.
SYN. Προθυμως, ευμενως.

Προφρων, Προφραδσα.
Η μεν μοι προφρων επεσιν και χερσιν αρηξειν. Il. α 77.
—Οτε οι προφραδσα παρειης. Il. κ. 290.
SYN. Ευμενης, ευνοος, προθυμος, ευνοϊκος, ερεσιμος.—αυτεκαγγελτος.

Προφυλαδσω, Προφυλατομαι.
Σοι δε φιγωντι προφυλατομεν. Ar. A. 1145.
Νυν τε προφυλαχθε,—Hom. A. 538.
SYN. Προσκοπεω, διαφυλατω, φυλατω.

Προφυραω.
Και προπεφυραται λογος ως μοι. Ar. Av. 462.
SYN. Προπαρασκευαζω, προσευτρεπιζομαι, ευτρεπιζω.

Προσυτευω
Δεινην δεινως προσυτευσαντες Μορραν, Soph. El. 200.
SYN. Προσκεπτομαι, προκατασκευαζω.

Προφυω, Προφυομι.
Σε πατρος μεν ὁς πρεσυ πατηρ. Soph. Aj. 1308.
SYN. Προγενναω, φιτευω.

Προφωνεω. Vid. Προλεγω.
—Τους δε τοιουτους εγω
Φευγειν προφωνω πασι—Eur. Hipp. 956.

Προχαιρω.
Επει γενοιτ' αν ἡ λυσις, προχαιρετω. Aesc. Ag. 250.

Προχανη. Vid. Προφασις.
—Προχανα δ' ευρισκετο πασα. Call. 6. 74.

Προχαρισμα. Vid. Χαρισμα.
Εις το δοκειν προχαρισμα τειν παντεσσι βροτοισιν, Sibyl. l. 5.

Προχειρος.
—Αλλ' εμοὶ προχειρ' εχων
Τευχη κομιζε —Eur. 726.
SYN. Ετοιμος (εισχειρας,) ευχερὴς, ανυσιμος, ταχὺς, επιδεξιος.—απλους, αφυλακτος. ακρατὴς.

Προχειρως.
Ουτω προχειρως,—Ath 6.

Προχειριζω, Προχειριζομαι.
Προχειρίσμαι,—Ar. Ecc. 724.
SYN. Αναφαινω, τεκμαιρομαι, προφερω, προαγω, παρασκευαζω, ευτρεπιζω.

Προχεω, Προχυω.
Ουδέ τι πω δυναμαι προχεειν ρόον εις ἁλα δῖαν. Il. φ. 219.
—Το Περσικὸν οἴδμα προχυων: Dion. 52.
SYN. Εκπροχεω. εκχεω. καταχεω. καταναλισκω, εκπεμπω. σπαθαω.

Προχευμα.
Προχευματων πιοᾷ, Eur. Hel. 1145.

Προχυν.
—Ὡς κεν Τρῶες ὑπερφιαλοι απολωνται
Προχυν κακῶς, συν παισι και αιδοιης αλοχοισι. Il. φ. 460.
Προχυν καθεζομενη,—Il. ι. 566.
SYN. Παντελῶς. εις γονατα.

Προχοὴ.
Ως δ' ὁτ' επὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βεβρυχεν μεγα κῦμα ποτὶ ροον,—Il. ρ. 263.
SYN. Αγαγὸς, διωρυξ, προσομιον, εφυδρια. προχοος.
ΕΡΙΤΗ. Αργιφεα. αειξοος, δροσερα, πεντα· ορος, πολυγναμπη, ευυδρος, σκολιά.

Προχοος
Χερνιβον αμφιπολος προχοὴν δ' ἁμα χερσὶν εχυσα Il. ω. 304.
Χερνιβα δ' αμφιπολος προχοὴν επεχευε φερουσα
Καλὴ, χρυσειη, ὑπερ αργυρεοιο λεβητος
Νιψασθαι·—Od. α. 136.
SYN. Επιχυσις, χερνιψ ὑδρεια προχοή.

Προχορευω.
—Θηβας Κῶμον αναυλοτατον προχορευεις. Eur. Ph. 807.
SYN Χορευω, αναχορευω, περιχορευω, παραχορευω

Προχρεω.
Το γαρ καταγμα τυγχανω ειφασά πως
Τῆς οἰδ, ὦ πρὸχριον, ες μεσην φλογα. Soph. Tr. 709

Προχυτη. Vid. Ουλοχυται.
Πιάρὰς δε προχυτας,—Eur. I. A. 955.

Προχυτης (κυλιξ)
Κερναντων προχυταισιν εν αργυρεοις. Ath. 11.

Προχυτὸς
Η, και επὶ ῥιον ὦσεν αναξ εκαεργος Απολλων
Πετρῃσι προχυτῆσιν·—Hom. Α. 383.

Προχωρεω Vid. Προερχομαι.
Ημῖν δε δοξας εὖ προχωρῆσαι δομους. Eur. Hera. 487.

Πρυλις, Πρυλεες.
—Κερητές γε περὶ πρυλιν ωρχησαντο. Call. 1. 82.
—Εκατον πολεων πρυλεεσσ' αράρυῖαν. Il. ε. 744.
SYN. Εγοπλιος.—ὁπλῖται πεζοί. promachoi.
ΕΡΙΤΗ. Εγχεμοθοι.

Πρυμνα, (ταῦς.)
Ως αρα τῆς πρυμνὴ μεν ακηρετο,—Od. ν. 84.
—Οι δ' εις πρυμναν εφοβηθεν. Hom. VI. 48.
—Εν πρυμνῃ πολεως. Aesc. S. T. 2.
SYN. Αντιπρωρον.—αρχὴ.

Πρυμναῖος.
—Πρυμναιοισι κορυμβοις. Ep.
SYN. Πρυμνησιος, πρυμνητικός.

Πρυμνησιον.
—Παρὰ πρυμνησια νηὸς. Il α. 476.
SYN. Εχμα, πεσμα.—τα απογεια σχοινια, γυκια.

Πρυμνητὴς.
—Πρυμνητὴν χθονός. Aesc. Eum. 768.
Εκ τοῦδ' αναψομεσθα πρυμνητην καλων. Eur. Andr. 770.
SYN. Κυβερνητης αρχων.—πρυμνησιος.

Πρυμνόθεν, Πρυμνηθεν.
—Κατ' ὀρην ἑλκεται Αργὼ Πρυμνόθεν.—Arat.

Πρυμνος.
Πρυμνὸν ὑπερ θεναρος·—Il. ε 339.
Πρυμνοτατον κατὰ νωτον·—Od. ρ. 463.
SYN. Εσχατος, πυματος.

Πρυμνῆχος.
—Ωχετ' εκ δομων αγων
Πρυμνῆχον Αυλιν.—Eur. El. 1022.

Πρυμναρεια
—Εν πρυμνωρειῃ πολυπιδακος Ιδης. Il. ξ 307.
EXP. Τα εσχατα και κατωτατα τῶν ορῶν.—υπωρεια. πὲς ορας.

Πρυτανεῖα τα.
Θεός μοι πρυτανεῖα,—Ar. N 1138.
EXP. Τα αργυρια διδομενα ὑπο των δικαζομενων.

Πρυτανειον.
—Το δε λυχνιον εν Πρυτανειῳ. Theoc. 21. 36.

Πρυτανευω.
—Μεγα δε πρυτανευσεμεν αθανατοισι. Hom. A. 68.
Ηε μη περι ειρηνης γε πρυτανευσητέ μοι. Ar. A. 60.

SYN.

SYN. Αγω, διευθυνω, διοικεομαι, διαγω.—διωκω —πρασσω, χρηματιζω.—επισατεω, παρεχω. προσατευω, ταμιευω, βασιλευω. — φυλασσω.

Πρυτανις.
—Νοημονά τε, Πρυτανιν τε Il. ε. 678.

Πρυτανις.
—Μακαρων πρυτανις. Aesc. Pr. 169.
SYN. Διοικητὴς, αρχων, βασιλευς, εξαρχος. προσατης. φυλαξ. ταμιας.

Πρωην.
Ος πρωην μεν εμοί τε και Ηρη σ[εὖτ' αγρευων
Τρωσὶ μαχησεσθαι,—Il. ε. 832.
Πρὰν ποκα τον χαριεντα τρεχων εφθαξα Φιλῖνον. Theoc. 2. 115.
SYN. Αρτιως, προσαρτιως, νεωστὶ, ὰ προ πολλᾶ πρωΐζα.

Πρωθηβης.
Παιδας πρωθηβας πολιοχροταφους τε γεροντας, Il. Υ. 518.
SYN. Πρωθηβος, εφηβος, νεος. αρτι ακμαζων. ακμαιος.

Πρωΐ.
Πρωΐ δ' ὑπ' νοΐοι—Ib. 530.
Λεσαμενα πρω—Ar. Av. 132.
SYN. Πρωΐθεν, πρωϊας (ὡρας,) εωθεν. ὑπολαμπεσης ημερας.
—Νεον ηματος ανομενοιο, Apoll.

Πρωΐζα. Vid Πρωην
Χθιζα τε και πρωΐζα—Ib 6. 303.

Πρωΐμος, Πρωΐος, Πρῷος.
Δεῖται δε και των καρπιμων,
Ατ[α μή 'σι πρωΐμα. Ar. V. 264.
—Πρωΐος ὑπιος Ep.
Πρωων σικυων. Ar. Pa. 1001.
—Ην οἱ εδησα Πρωΐον—Il. ο 470.
SYN. Ορθριος —προσφατος.—πρωαρος.

Πρωκτός.
Σαλπιγξ ὁ πρωκτὸς εσιν αρα των εμπιδων. Ar. N. 165.
SYN. Πυγὴ, μολυνιη, κυσθος, κυσος, ἕδρα, αρχὸς. ορρὸς. γλυτὸς. κῶλος.

Πρών, Πρωων. Vid. Πρηων.
—Ωσπερ πρὼν ισχανει ὕδωρ
Υλης πεδιοιο διαπρυσιον τετυχηκώς. Il. ρ. 747.
—Και πρωονας ακρας. Ib. μ. 282.
SYN Βαθὺς. ὑλεὼης τοπος. εξοχὴ ορυς.
EPITH. Ακρολοφος, βαθοτης, βησσηεις, δυσβατος.
—Τον αμφιζευκτον—αμφοτερας ἁλιον
Πρῶνα κοινὸν αιας. Aesc.

Πρῷξ.
—Μὴ πρῶκας σιτιζεται, ὥσπερ ὁτετ[ιξ. Theoc. 4. 16.
SYN. Λιβὰς, σ[αλαγμὸς σ[αγὼν δροσος.

Πρῶρα.
—Εις ικρια νηὸς εβαινον Πρωρης'—Od μ. 229.
EXP. Το εμπροσθεν τῆς νεώς.—προσωπον.
EPITH. Κυανεμβολος, εναλος.

Πρωραθεν.
Ηε και εκ πρωραθεν, η ὁππα Θυμὸς ἑκαστ. Theoc. 22. 11.

Πρωρατευω.
Κἀτ' εντευθεν πρωρατευσαι,
Και τας ανεμους διαθρῆσαι,
Κἀτα κυβερνᾶν αυτὸς ἑαυτῷ. Ar. Eq. 540.
SYN. Πρωρεω. κηδευω.

Πρῶτα, Πρῶτον.
—Επειδὴ πρῶτα τομὴν εν ορεσσι λελοιπεν. Il. α 235.
Ουρῆας μεν πρωτον επωχετο,—Ib. 50.

Πρωταγγελος.
—Φαρμεθὶ ροδων πρωταγγελός εσι. Ep. l. 1.

Πρωταγριον.
Τῆτό κεν Αρτεμιδος πρωταγριον αξιον ειη Cal. 3. 104

Πρωταιχμεια τα.
Δοθῆσα πρωταιχμεια τῷ πυργοσκαφω. Lyc. 469.

Πρωταρχος.
Υμνῆσι δ' ὑμνον δωμασι προσιμεναι
Πρωταρχον ατην.—Aesc. Ag. 1201.
SYN. Αρχὸς.—αρχικὸς, κυριος.

Πρωτεσιλαος
Τῶν αὖ Πρωτεσιλαος αρηϊος ηγεμονευε. Il. 6. 698.
EPITH. Αρηϊος, αιπεινὴ, πὺς, μεγαθυμος. Θεσσαλος.
PHR. Γραϊκων αρισος.—ποιμνιων αλασωρ. Lyc.

Πρωτευς.
Πωλεῖταί τις δεῦρο γερων ἁλιος νημερτὴς,
Αθανατος Πρωτευς Αιγυπτιος, ὅστε θαλασσης
Πασης βενθεα οἶδε, Ποσειδαωνος ὑποδμώς. Od. δ 385.
EPITH. Μαντιπολος, πολυμορφος, πολυτροπος, παντοπορος, φαρμακοεις.
Πρωτέος ιφθιμε,—αλιοιο γεροντος. μαντιπόλος γερων.
Φαρον μεν οικῶν νῆσον, Αιγυπτε δ' αναξ,
Ος τῶν κατ' οἶδμα παρθενον μιαν γαμεῖ
Ψαμαθην, επειδὴ λεκτρ' αφικεν Αιολε. Eur.

—Συλλεκτροιο Φλεγραίας πόσις. Lyc.

Πρωτεὺς γαρ μελεεσσι τυπον μιμηλὸν ὑφαινων.—
Και δέμας αλλοπροσαλλον εχων σκιοειδεϊ μορφῇ
Φρίξε λεων, συτο καπρος, ὑδωρ ρεε,—κ. λ. Nonn. 1. 43.

Πρωτεα κικλησκω, πόντε κλητίδας εχοντα.—
Τλην αλλασσων ἱερὴν ιδέαις πολυμορφοις,
Παντιμος πολυβελος, επισαμενος τάτε οντα,
Οσσα τε πρόσθεν ἐην, ὅσα τ' εσσεται ὕστερον αὖτις. Orph. H.

Πρωτιροτης.

Ουτω κ' ὁ ψαροτης πρωτιροτη ισοφαριζει. Hes. ε. 488.

Πρωτισα.

Φοινιξ μεν πρῶτισα Διῖ φιλος—Il. ι. 168.

SYN. Μαλισα, μαλα, σφοδρα.

Πρωτογαμος

Πρωτογαμον δ' αιζηὸς αγων ες δεμνια κερην, Orph.

Πρωτογενεια. Vid. Φυσις. Πρωτογενής.

Πρωτεα—Πρωτογενῆ,—Orph. H.

Πρωτογονος.

Αρνὰν πρωτογονων ρεξειν κλειτὴν ἑκατομβην. Il. δ. 102.

SYN. Πρωτογενητος, πρωτογενὴς, πρωτερηγενὴς, πρωτοτοκος.—νεος. πρωΐμος.

Πρωτογονος.

Πρωτογονον καλεω δίφυη, μεγαν, αιθεροπλαγκτον,
Ωογενῆ, χρυσεαισιν αγαλλομενον πτερυγεσσιν
Ταυροδοαν, γενεσιν μακαρων θνητων τ' ανθρωπων, κ λ. Orph. H.

Πρωτοβρονος.

Χησιας, Ιμβρασιη, πρωτοβρονε—Call. 3. 228.

Πρωτοκλονος, Πρωτοσφακλος.

Πρωτοκλονοισι προσροπαῖς Ιξιονος. Aesc. Eum. 721.

Λυκοις το πρωτόσφακλον ορκιον σχασας. Lyc. 329.

Πρωτοκυων

Τῆς αρετης εἶναι φησιν ὁ πρωτοκυων. Ep.

Πρωτολειον.

Αιχμαις το πρωτολειον αρχντες στεφος. Lyc. 1228.

Τῶν σῶν δε γονατων πρωτολεια θιγγανω, Eur. Or. 382.

EXP. Αι πρῶται τῆς λειας απαρχαί.—παντα τα πρῶτα.

Πρωτομαντις.

Την πρωτομαντιν Γαῖαν.—Aesc. Eum. 2.

Πρωτομεδεια.

—Και Ακταιη, και Πρωτομεδεια Hes. Θ. 249.

Πρωτομισθος.

Τον πρωτομισθον κἄρα δησας στρατόν. Lyc. 1384.

Πρωτομορος.

Τοι δ' αρα πρωτομοροι, Aesc. Per. 568.

Πρωτοπαγὴς

—Διφροι, καλοὶ, πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες,—Il. ε. 194.

Πρωτοπειρος.

Καινὰς ἑταιρας πρωτοπειρος τῆς τεχνης. Ath. 13.

Πρωτοπημων.

Ταλαινα παρακοπὰ πρωτοπημων. Aesc. Ag. 232.

Πρωτοπλασος.

Εξ ἧς πρωτοπλασος ανὴρ γενετο,—Sibyl. 1.

SYN. Πρωτοκλισος.

Πρωτοπλοος.

Πρωτοπλοις πλατα. Eur. Andr. 865.

Πρωτοπορος.

Πρωτοπορα—νεοτητος—Ath. 13.

Πρῶτος.

Αυτίκ' εγω πρῶτος κελομην θεὸν ἱλασκεσθαι. Il. α. 386.

—Γεννητορα πρῶτον Μητέρος—Man. 1. 329.

SYN. Νεος, ακμαζων —πρότερος.

Πρωτοτόκος, Πρωτοτροφος.

—Ὡς τις περὶ πορτακι μητηρ
Πρωτοτόκος κινυρὴ,—Il. ρ. 5.
Ητοι πρωτοτοκους η πρωτοτροφους ανεφηνεν, Man. 3. 9.

Πρωτοφανης. Vid. Σελινη.

Πρωτοχυτος.

Εμπλησας οἴνε πρωτοχυτοιο καδους. Ep. l. 6.

ΠΤΑΙΡΩ.

Τηλεμαχος δε μεγ' επταρεν. Od. ρ. 541.
Επταρον εις ανεμους,—Ep. l. 1.

SYN. Πταρνυω, πταρνυμι, πταρνυμαι. επιπταιρω.

Πταῖσμα.

Πολλα φερειν εωθε λογος θνητοῖσι βροτοῖσι
Πταισματα, τῆς γνωμης, κυρνε, ταραξομενης Theog. 1226.

SYN. Πτῶσις, πτῶμα, παραπτωμα, πεσημα, σφαλμα, προσπταισμα, επταισμα, προσκρεμα, βλαβη, λυμη, λαβη, εγκοπη, εγκομμα, προσκοπὴ, προσκομμα, κακοπαθεια, πλημμελεια,

λεια, αμαρτημα, αλιτροσυνη. παρακινησις. προσβολή.

Πταιω.

Πάσα λιθος πταιοισα ποτ' αρβυλιδεσσιν ακειδει. Theoc. 7. 26.

SYN. Επιπταιω, προσπταιω, διαπταιω, παραπταιω, περιπταιω, προσκρεω, προσβαλλω, επαγω, αμαρτανω, προσκοπτω, σφαλλομαι, σφαδαζω. συνολισθαινω. κακοπαθεω. αποτυγχανω.

Πταρμὸς.

—Πταρμόν τ' ορνιθα καλειτε. Ar. Av. 721.

Πτελας.

Κραντῆρι λευκῷ τὸν ποτ' εκλανε πτελας. Lyc. 833.

SYN. Καπρος.

Πτελεα.

—Περὶ δὲ πτελεας εφυτευσαν. Il. ζ. 419.

EPITH. Αιπεινὴ, ευφυλλος, ευφυὴς.

Πτελεατικὸς.

Τον Πτελεατικὸν οἶνον απὸ κρητῆρος αφυξω. Theoc. 7. 65.

Πτελεὸν.

—Ηδε Πτελεὸν λεχεποιην. Il. 6. 697.

Πτερελαος.

—Ταν Πτερελαε

Αμοιτρυων καλὸν ὅπλον απεσκυλευσε πεσόντος. Theoc. 24. 4.

Πτερινος.

—Ευπαγεῖ κυκλω πτερινῳ—Eur. Or. 1440.

SYN. Πτερωτὸς, πτεροεις, πτερυγωτὸς, πτερωτὴς, καταπτερος, πτιλοφορος, πτεροφόρος, πτινός.

Πτερις.

—Απαλὰν πτεριν ὥδε πατησεις. Theoc. 5. 55.

Πτερνα.

Ες σφυρὸν εκ πτερνης,—Il. χ. 397.

SYN. Πτερνὶς, σφυρὸν, ταρσός.—δολος—πατος.—ριζα.

Πτερνόγλυφος.

Πτερνογλυφον δε ιδὼν Καλαμιυθιος,—Hom. B. 222.

Πτερνοτρωκτης.

—Θυγατηρ Πτερνοτρωκτε βασιλῆος. Ib. 29.

Πτερνοφαγος.

Υδροχαρις δέ τε πεφνε Πτερνοφαγον βασιλῆα. Ib. 224.

Πτεροδονητος.

Αερια—και πτεροδονητα. Ar. Av. 1390.

Πτεροεις.

—Επεα πτεροεντα προσηυδα. Il. α. 201.

—Επος επτερωμένον. Ar. R. 1434.

SYN Κῦφος, ταχύς. πτερινὸς. ταυυσιπτερος, ταυυπτερυξ, εὐπτερος.

Πτερὸν.

Τῶν νεες ωκεῖαι ἀσεὶ πτερὸν, ηὲ νοημα. Od. ν. 36.

SYN. Πτερυξ, πτερυγιον, πτερον. πτιλον—μασχαλη—πτερωμα.—σκηνη.

EPITH. Αριπτοιητον, φοιτὰς, ταχυ, ευκτιλον, κῦφον.

Πτεροποικιλος.

Ορνιθες—πτεροποικιλοι. Ar. Av. 411.

Πτεροπους.

Ερμῆς ὁ πτεροπους—Ep. l. 4.

Πτερορρεω, Πτερορρυεω.

Ουκ, αλλὰ τον χειμῶνα παντα τὰ ῥεεα

Πτερορρυεῖ τε, κ' αὐθις ἑτερὰ φυομεν. Ar. Av. 106.

Πτεροφόρος. Vid. Πτεροεις.

Δρομάδες ὦ πτεροφόροι

Ποτνιάδες θεαί. Eur. Or. 317.

Πτεροφόροι Διὸς βέλος. Ar. Av. 1711.

Πτερω.

Αλλὰ πτερὲ με ταχεσι και κυφοις πτεροις. Ib. 1453.

Λογοισί τ' ἄρα και πτερῦνται;—Ib. 1446.

SYN. Αναπτερω.—κυφιζομαι.

Πτερυγιζω.

Αλλὰ φλυαρεῖς και πτερυγιζεις—Ib. Pl. 574.

SYN. Διαπτερω.—μηδὲν ανυω.

Πτερυγωτος. Vid. Πτερινος. Πτεροεις.

Αλλὰ γαρ ἔστιν μοι χρησμὸς περί σε πτερυγωτός. Ib. Eq. 1084.

Πτερυγωκῆς.

Τον πτερυγωκῆ τόνδ' οιωνὸν, Aesc. Pr. 256.

SYN. Ταχὺς, εὐπτερος, πτεροεις, ταχυπτερος, ωκυπτερος.

Πτερυξ. Vid. Πτερον.

Την δ' ελελιξαμενος πτερυγος λαβεν αμφιαχυῖαν. Il. 6 316.

EPITH. Ανθοσυνὴς, αλλοπροσαλλος, ευναιας, ελαφρὰ, θοὰ, θαρσαλεος. λαιψηρὰ. λαλος, λιγυφθογγος, ιθυπορος, ξεθὴ, ραδινὴ, σκιερὰ, ὑλιπορος, ψυχοφυὴς

—Πτερυγων ζευγος επωμαδιον. Ep.

Πτερυσσομαι.

Οικτρὰ δε πεμφιξ Ταιναρον πτερυξεται. Lyc. 1106.

SYN. Αποπτερυσσομαι, εκπτερυσσομαι.—ευφραινομαι.

Πτερωμα.

Τοῖς Ταρταρειοις βεκολε πτερωμασι. Ib. 56.

SYN. Πτερωσις—βελος.

Πτερωσις.
Τις ἡ πτερωσις ;—Ar. Av. 97.
Πτερωτος. Vid. Πτερινος, Πτερσεις.
—Πτερωτὸς Αιδας. Eur. Alc. 263.
—Πτερωτὸς φθογγος εξακουεται. Ar. Av. 1198.
Πτημι, Πταμαι.
Ωκὺς δ' εκ μελεων θυμὸς πτατο.—Il. ψ 880
—Ψυχὴ δ' εκ σωματος επτη. Hom. Β 207.
SYN. Ιπταμαι, πετομαι.—διερχομαι.
Πτηνολετις.
—Πτηνολετιν νεφελην Ep. l. 6.
Πτηνοπεδιλος Vid. Ερμης.
Πτηνὸς. Πτηνα τα.
—Η τις πτηνὸς οιωνός,—Soph. An. 1094.
—Πτηνῶν τ' αγελας. Eur. I. 106
SYN. Πετεινὸς, πτερινος, ταχύς. ορνεον.
Πτησσω.
Αλλ' ὁπότ' αν πτηξωσι χελιδόνες εις ενα χῶρον. Ar. L. 771.
Το σον—κἀν ὑπνῳ πτησσων δορυ. Lyc. 280.
—Πτῆξε δε θυμὸν ενι στηθεσσιν Αχαιῶν. Il. ξ. 40.
SYN. Πτωσσω, εκπλησσω, καταπλησσω. φευγω. πτοεω. καταπληττω. φοβεομαι. ταπεινεῦμαι.
Πτιλον.
Υπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαινῆσαι πτιλα. Lyc. 25.
SYN. Πτερον, κωπη. ἁρμενον.
Πτισανη. Πτισανος.
Τας κριθὰς ποιει τοῖς τεκνιοις πτισανην. Ep. l. 2.
—Εν δέ τε οἱ κοτυλην πτισανοιο χεασθαι. Nic.
Πτοεω, Πτοιεω.
Μη τίς σ' ιδὴ στιχασαν επτοημενην. Eur. I. A. 1028.
—Τῶν δε φρενες επτοηθεν. Od. χ. 298.
SYN. Πτησσω, εκπληττω, πτωσσω, αποπτοεω. διαπτοεω, εκπτοεω, καταπτοεω. ατυζω. φοβεω.
Πτολεμαιος
Ευρυμεδων, ὡς Πτολεμαιε Πειραϊδαο. Il. δ. 228.
EPITH. Αρνειὸς, αιχμήτης, αγηνωρ.
Μισθοδοτας Πτολεμαῖος ελευθερῳ οἷος αριστος.
Ευγνωμων, φιλομυσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἁδύς.
Και πυματος, και μεσσος, ὁ γαρ προφερεστατος ανδρῶν.
Ξανθοκομος Πτολεμαῖος, επισαμενος δορυ παλλειν.
—Επὶ πάρα μυρια ειπην
Οισι θεοὶ τον αριστον ετιμησαν βασιληων,
Εκ πατερων· οἷος μεν ην τελεσαι μεγα εργον
Ο Λαγιδας Πτολεμαῖος.—κ λ. Theoc. 17.
Πτολεμαὶς.
Διζεσθαι, φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανιν· δνιεις δ' αυτὸν εν ευσεβεων. Call. Ep. 15.
Πτολιεθρον, pro Πολιεθρον.
—Ευτ' αν πτολιεθρον ἑλωμεν. Il. C. 228.
SYN. Πολισμα
EPITH. Αιπὺ, αιπεινὸν, ἁλισεφανον, αρητον, εφαλον, επηρατον, εὐκλειτον, εὐκλιμενον, ευναιομενον, επιρατον, ιερὸν, ἱμερτὸν, ὑψιπυλον.
Πτολιπορθιος, Πτολιπορθος, Πτολιπορθης.
Φασθαι Οδυσσῆα πτολιπορθιον εξαλαωσαι. Od. ι. 504.
—Ανα δ' ὁ πτολιπορθος Οδυσσεύς. Il. C. 278.
Μιτ' εην πτολιπορθης Aesc. Ag. 480.
SYN. Πολιπορθος, τειχεσιπλητης, πυργοδαϊκτος, ανδρῶος.
Πτορθος.
Εκ πυκινῆς δ' ὑλης πτορθον κλασε χειρὶ παχειαν. Od. ζ. 128.
SYN. Κλαδος, κλαδίσκος, κλὼν, οροδαμνὶς, ερνος.
Πτυγμα.
Προσθε δε οἱ πεπλοιο φαεινῆ πτυγμ' εκαλυψεν. Il. C. 315.
SYN. Πτυξ, πτυχὴ, πτυξις, επιπτυχὴ, πλοκὴ πλεξις. διπλωμα.
Πτυκτὸς.
Γραψας εν πινακι πτυκτῷ θυμοφθορα πολλα Il. ζ. 169.
SYN. Πλεκτὸς, ευπλοκος.
Πτυξ. Vid. Πτυγμα
Εξ δε δια πτυχας ἠλθε δαΐζων χαλκὸς ατειρὴς. Il. π. 247.
Πτυον.
Αυθις εγω παξαιμι μεγα πτυον'—Theoc. 7. 156.
Ως δ' ὁτ' απὸ πλατεος πτυόφιν—Il. ν 588.
SYN. Πτυαριον, λεκνον.—πλατη.—θριναξ.
Πτυσσω.
Η μεν τον πτυξασα και ασκησασα χιτῶνα. Od. α 439.
SYN. Επιπτυσσω, συμπτυσσω, πλεκω, καλαπλεκω.—καλυπτω.
Πτυχὴ.
—Ναπαιαις εν Κυθαιρῶνος πτυχαῖς. Soph. Oed. T. 1045.
SYN. Πτυγμα —κοιλωμα.—σπηλαιον, περιβολὴ.
EPITH. Υποκολπιος. κλεινὴ.
Πτυω.
Αιμα παχὺ πτυοντα,—Il. ψ. 697.
SYN. Αναπτυω, αποπτυω, διαπτυω, εκπτυω, καταπτυω, ατιμαω.—πυτιζω, πτυελιζω.

Πτωκαζω.
Ου μεν Τυδεϊ γ' ὧδε φιλον πτωκαζεμεν ἦεν. Il. δ. 372.
SYN. Καταπτωσσω, δειλιαω, πτησσω.

Πτῶμα.
Πιπτεσι βροτῶν
Χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ, πτωματ' αισχρ' ὁταν λογες
Αισχρὲς, καλῶς λεγεσι τὲ κέρδες χαριν. Soph. An. 1058.
SYN. Συμπτωμα, πταῖσμα· παθος. νεκυς. πτῶσις, καταπτωμα, καταπτωσις, ὑποπτωσις, ερειπιον.

Πτᾶξ.
Ον τε και ὑψίθ' εόντα ποδας ταχὺς ικ ελαθε πτωξ
Θαμνῳ ὑπ' αμφικομῳ κατακειμενος—Il. ρ 676.
—Η πτῶκα λαγωὸν Ib. χ. 310.
SYN. Λαγωός —δορκάς —δειλός.

Πτωσιμος.
Οταν δ' απευκλα πτηματ' αγγελος πολει
Στυγνῷ προσωπῳ πτωσιμα σὶρατῷ φερῃ. Aesc. Ag. 1131.
SYN. Πτωτὸς, δυτικός, ευκαταπτωτος, ευκινητος, φθαρτὸς, ερεπτιμος, ἐφημεριος, επικηρος.

Πτωσσω.
Τι πτωσσεις; τι δ' οπιπτευεις πολεμοιο γεφυρας. Il. ε. 634.
SYN. Καταπτωσσω, πτωκαζω, πτησσω, καταπτησσω, δειλιαω, αποδειλιαω, κρυπτομαι.

Πτωχὰς.
Πτωχασιν αιθυιοι βιον δυσζηλον εχοντες. Hom. XLII. 2.

Πτωχεια.
Ουκὲν δή πω τις πτωχειας
Πενιαν φαμεν εἶναι αδελφην. Ar. Al. 549.
SYN. Αχηνια, χρεια.

Πτωχευω.
Πτωχευω δ' ανα δῆμον;—Od. τ. 73.
SYN. Αιτιζω, ἐπαιτεω, απορεω.

Πτωχικὸς. Vid. Πτωχός.
—Αγυρτης, πτωχικὴν εχων σὶολήν. Eur. Rh. 503.

Πτωχοποιὸς.
Και πτωχοποιοὶ,—Ar. R. 867.

Πτωχὸς.
—Προς γαρ Διὸς εσιν ἅπαντες
Ξεινοί τε, πτωχοί τε, δοσις δ' ολιγη τε φιλη τε. Od. ξ. 208.
—Τετε πολὺ πολὺ πτωχιτερον. Ar. A. 424.
SYN. Επαιτης, πτοϊκτης· πενης. αχρημων.
EPITH. Λευγαλέος, κακοεμων, βιοπλανὴς, ταλαιπειριος.

Πτωχοὶ, ανίερεὶ, δαιτᾶν απολυμαντῆρες. Man.
Ηλθε δ' επὶ πτωχὸς πανδημιος, κ λ. Od. σ. 1. vid. Ιρος.

ΠΥΓΑΡΓΟΣ.
Και δή σε ναυτην Αχερουσία τριβος
Καταιβατις πυγαργον—ξενωσεται. Lyc. 90.
SYN. Δειλὸς αισχρὸς, ανανδρος, ασθενὴς.

Πυγὴ.
—Εις κυρὸς πυγὴν ὁρᾷν. Ar. Ecc. 255.
SYN. Πὺξ, πυγαῖα τὰ, προχῶναι. πρωκτός. —καθισμα.

Πυγιδιον.
—Επ' ακρων
Τῶν πυγιδιων εκαθισθε. Ib. A. 638.

Πυγμαῖοι.
Ανδρασι Πυγμαιοισι φονον και κῆρα φερουσαι. Il. ε. 6.
SYN. Πυγουιαῖοι, πηχυαῖοι, πυγαιοι.
Πυγμαιων ολιγοδρανεων αμενηνα γενεθλα. Opp.
Θρηικιοις γερανοισιν εοικότες· ευτε φυγῶσαι
Χειμερινην μαιγα και αιθερινην χυσιν ομβρε
Πυγμαιων αγεληδὸν επαϊσσουσι καρηνοις
Τηθυος αμφι ρεεθρα· και οξυοεντι γενεσθω
Ουτιδανὲ ολεσασι λιποσθενὲς αἷμα γενεθλης. Nonn. l. 14.

Πυγμαχια. Vid. Πυκτευω.
Αυταρ ὁ πυγμαχιης αλεγεινῆς δῆκεν αεθλα. Il. ψ. 653.
SYN. Πυγμή. παλη.
EPITH. Απηνὴς, επιρατος, πυριμαχος, ὑπεροπλος, γηαλκὴς, χαροπή.

Πυγμαχος.
Ου μεν πυγμαχοι εσμεν αμυμονες, ουδὲ παλαισαι. Od. θ. 245.
SYN. Πυκτης, αθλητὴς, αγωνιστὴς. παγκρατιστης.

Πυγμὴ.
Πυγμῇ νικησαντα·—Il. ψ. 669.
SYN. Πυγμαχια.—κονδυλος. γρονθος.

Πυγοσόλος.
Μηδε γυνὴ σε νοον πυγοσόλος εξαπατατω. Hes. ε. 371.
SYN. Προαγωγὸς. μαυλιστρια. εταιρα.

Πυγουσιος.
Βοθρον ορυξαι δσον τε πυγουσιον ενθα και ενθα. Od. κ. 517.
SYN. Ισοπηχυς.

Πυθλος.
Πυρὸν ερεπτομενης παρὰ πυελε ἶχι παρος περ. Ib. τ. 553.
—Θερμὴν ες πυελον γαρ ελιλυθε—Laer. l. 10.
SYN. Ρεθρον, ρυαξ—Θῶκος.—σκυφος.—λαρναξ. ορυγμα, εμβατή—Θηκη—πυελίς.

Πυετια.
—Η απὸ νεβρῶ Πυετιην τμηξαιο,—Nic.
SYN. Πυαρ, οπος, πητυα.

Πυθαγγελος.
Πυθαγγελος δὲ—Ar. R. 87.

Πυθαγορας Vid. Σιωπή.
Κἀγὼ Πυθαγορας ὡς εκελευε λεγω. Call. Fr.
Πλημμυρων νοερῃσι μελιδοσιν—Ep. l. 5.
EPITH. Σοφος, πανσοφος, Σαμιος.

Πυθαγορίζω.
—Μετ' εκεινε Πυθαγοριζω. Athen. l. 4.

Πυθαγορισμὸς.
—Πυθαγορισμοὶ και λογοι, Ib.

Πυθαγορεῖος, Πυθαγορικὸς, Πυθαγορισης.
Τῶν Πυθαγορειων εἷς,—Ib.
Τῶν Πυθαγορικῶν δε τυχον αθλιοι τινες, Ib.
Τοιοτος πρωαν τις αειαετο Πυθαγορισὰς
Ωχρὸς κἀνυποδητος, Αθηναῖος δ' εφατ' ἦμες. Theoc. 14. 5.

Πυθεδων.
Πυθεδονας κατεχευε δυσαλθεας αἱ δ' επὶ γυιοις
Ισοροι βοσκονται,—Nic.
SYN. Ολοφυγδὼν, φλυκτὶς, φυδρακιον, εξανθημα. σηπεδων.—απελος.

Πυθικὸς, Πυθιὰς, Πυθιος
Αθλοισι Πυθικοῖσιν—Soph. El 49.
Ιτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ Θεῷ. Ar. Av. 858.
—Και τον ανακλα
Πυθιον καλεουσιν επωνυμον—Hom. A. 373.
Πυθιων δομων. Eur. I. T. 1270.

Πυθιονικος.
Πυθιονικον τιμαν—Pind. P. 8.

Πυθμὴν
—Δυω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. Il. λ. 634.
SYN. Βενθος.

Πυθοῖ.
Ολυμπιασιν, εν Πυλαις, Πυθοῖ—Ar. L. 1133.

Πυθοχραντος.
Και γαρ τα Πυθοχραντα δυσπαθῆ δ' ὁμως. Aesc. Ag. 1264.

Πυθοκλύτος. Vid. Απολλων.

Πυθομαντις
Την πυθομαντιν ἑσιαν—Soph. Oed. T. 984.

Πυθοχρηστος
Ὁ Πυθοχρηστος Λοξιας νεανιας. Eur. I. 1218.

Πυθω.
—Σειο δ' οσεα πυσει αργεα. Il. δ. 174.
SYN. Διαπυθω, καταπυθω, σηπω, διασηπω, μυδαινω, βρεχω.

Πυθῶ, Πυθών
Φοιβε Απολλωνος Πυθοὶ ενι πετρηεσσα. Il. ι. 405.
Πυθοῖ εν ηγαθεῃ,—Od. θ. 80.
—Πυθῶνα τε πετρηεσσαν. Il. ζ. 519.
SYN. Δελφοι.
EPITH. Αιπεινὴ, πολυχρυσος, μηλοδόκος.
Τῷ παρα Πυθῶνος δυόεν πεδον, ἔνθι δρακοντος
Δελφυνης τριποδεσσι θεᾶ παρακεκλιται ὁλκὸς
Ολκὸς απειρεσιησιν επιφρισσων φολιδεσσι
Νηῷ εν ἱμερτῳ. κ. λ. Dion. 441.

Πυθων.
—Ενθα δρακαιναν
Κτεινεν αναξ Διὸς υἱὸς απο κρατεροιο βιοῖο.
Ζατρεφεα, μεγαλην, τερας αγριον, ἡ κακὰ πολλα
Ανθρωπες εργάσκεν επι χθονὶ, πολλα μεν αυτὲς,
Πολλα δε μῆλα τανυποδ', επει πελε πῆμα δαφοινὸν. κ. λ. Hom. M. 302.
—Δαιμονιος θὴρ, Αινος οφις.—Call.
Οθι ποικιλονωτος οινωπὸς δρακων,
Σκιερᾷ καταχαλκος, ευφυλλῳ δαφνᾳ,
Γᾶς πελωριον τερας, αμφιπεσ μαντειον χθονιον. Eur.

Πυκα. Vid. Πυχνῶς.
—Πυκα δ' ετρεμε δια Θεανώ. Il. ε. 7.

Πυκαζω.
Εκτορα δ' αινὸν ακος πυκασε φρενας ἡνιοχοιο. Il. θ. 124.
SYN. Εμπυκαζω, συμπυκαζω, συχνάζω, καλυπτω, περικαλυπτω, σκεπαζω, περιβαλλω, κοσμεω, σκιαζω, στεφανοω, ασφαλιζω. πυκνοω.

Πυκιμηδὴς,
Και τον μεν γραιης πυκιμηδέος εμβαλε χερσίν. Od. α 438.

Πυκινος, Πυκνὸς.
—Πυκινὴν ηρτυνετο βελὴν. Il. ζ. 55.
—Πυκινὸς δὲ οἱ ηρκεσε θωρηξ. Ib. ο. 529.
—Ως πυκνοὶ εφεσασαν αλληλοισιν. Ib. ν. 133.
—Και μηδεα πυκνά. Il. γ. 202.
SYN. Συχνὸς, στεγανὸς, συνηρεφὴς, συνετὸς, συνεχὴς. ασφαλὴς, πευκαλιμος, ερυσιμος, δυνατος. προθελυμνος.

Πυκινοφρων.
—Ζηνὸς πυκινοφρονα βελην. Hom. M. 535.
SYN. Δαίφρων, περιφρων, εμφρων, περισσοφρων, πολυφρων, πυκιμηδὴς.

Πυκινῶς, Πυκνῶς.
—Θυρας πυκινῶς αραρυας. Il. ι. 471.
Πυκνῶς τε ποικιλας λογας ανευρεν—Ar. Th. 445.
SYN Πυκα, πυκινὰ, πυκνὰ, πυκνάκις, συχνῶς, επιμελῶς, εντεχνως, δαιδαλως, συνετῶς,

τῶς, φρονίμως, πινυτῶς, προφρονεως, ευφραδεως. θαμα, αθροως, σωριδὸν. ταρφέα.

Πυκνοπλεγος.
—Πυκνοπλεγοι
Δ' εισω κατ' αυτὸν ευσομεῦσ' αηδόνες. Soph. Oed. C. 17.

Πυκνορρωξ, Πυκνόρρωγος.
—Βοτρυν μεθυπιδακα, πυκνορρωγον. Ep. l. 6.

Πυκνοσιλτος.
—Πυκνοσικλων ελαφων. Soph. Oed. C. 1149.

Πυκνοτης.
—Διὰ την πυκνοτητα. Ar. N. 405.
SYN. Συνεσις, φρονησις. συχνοτης, πυκνωσις. πυκνωμα.

Πυκνοω.
Παντα τροπον τε σαυτὸν
Στροβει πυκνωσας. Ib. 702.
SYN. Καταπυκνοω, πυκαζω, συχναζω, συνισημι, πηγνυω, παχυνω, παχιοω, δασυνω. ογκοω. περιβαλλω.

Πυκνωμα.
Πεπλοισι βαρβαροισι, και πυκνωμασι. Aesc. Supp. 243.
SYN. Πυκνοτης, πυκνωσις, ταρφος, δασυτης, παχυτης.

Πυκταλιζω, Πύκτευω.
Προς Ερωτα πυκταλιζω. Anac. 69.
—Τίς εις σον κρᾶτ' επυκτευσεν,—Eur. Cyc. 228.
SYN. Διαπυκτευω, πυγμαχεω, μαχομαι.
Αμφω δ' εις ἐν ἱκανον επηλυδες, αλλος επ' αλλῳ,
Ιχνεσι φειδομενοισι ποδὸς ποδα τυτθὸν αμειβων,
Χερσὶ δε χεῖρας εμιξαν, επασσυτερῃσι δε ριπαῖς
Φριξτος ὁμοπλεκεων επιβομβεε δἐπος ἱμαντων
Ακροτατων περὶ χεῖρα, χαρασσομενης δε παρειῆς
Αιμαλεαις λιβαδεσσιν εφοινιχθησαν ἱμάντες,
Και γενυων πελε δἐπος· επὶ θρωσμῷ δε προσωπε
Ευρυτερῃ γεγαῶτος, εκυμαινοντο παρειαὶ,
Οφθαλμὸν δ' εκατερθεν εκειλαινοντο προσωπα. Nonn. l. 37.

Πυκτης, Vid. Πυγμαχος.
—Ου γυννις εων κεκλησεθ' ὁ πυκτης. Theoc. 22. 69.

Πυκτὶς. (ζῶον.)
—Αιλεῳος, εχινος, πυκτίδας. Ar. A. 879.

Πυκτὶς.
Μηδεια γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖ. Ep. l. 1.
SYN. Πιτθακιον, πτυκτιον, πυκτιον, πτυχιον, πυξίς.

Πυκτοσυνη.
Η και πυκτοσυνην αλγινοεσσαν εχων. Ath. 10.

Πυλαδης.
Ὀλβιος ηρ χαλεποῖσιν εν Αξενοισιν Ορεστης
Ουνεκά οἱ ξυνὰς Πυλαδας αρητο κελευθες. Bion.

Πυλαιμαχος.
—Η Παλλας, η Πυλαιμαχος. Ar. Eq 1169.

Πυλαιμενης.
Παφλαγονων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμενεος λασιον κῆρ. Il. ε. 851.
—Αταλαντον Αρηϊ. Ib. ε 576.

Πυλαιος.
—Ιπποθοὸς τε Πυλαίς τ' οζος Αρηος. Ib. ε. 842.

Πυλαϊτις.
—Παλλάδος,
Τῆς μισονυμφε, Λαφριας, Πυλαιτιδος. Lyc. 356.

Πυλαρτης.
—Και Πυρασον ηδε Πυλαρτην. Il. λ 491.

Πυλαρτης.
Ευτέ μιν εις αϊδας πυλαρταο πρὸπεμψεν. Il. Θ. 367.

Πυλαωρὸς, Πυλωρὸς.
Ους τρεφον εν μεγαροισὶ τραπεζῆας πυλαωρούς. Il χ. 69.
—Πειθαλεων τυμβων πυλαωρες. Man. 6. 409.
Τοῖον πυλωρὸν φυλακα—Soph. Aj. 563
SYN. Πυλαρὸς, πυλωρὸς, θυρωρὸς, φυλαξ.
EPITH. Ἱερὸς, αγακλειτὸς.

Πυλη.
Αἳ ρα πυλας ειρυντο πυκα σιδαρῶς ἀραρυιας.
Δικλιδας, ὑψηλας—Il. μ. 454.
—Εν ποντοιο πυλαισι. Pind. N. 10.
SYN. Θυρα, πυλων, εισοδος.
EPITH. Αρρηκτος, ανοιστος, ακμης, ασυλητος, δικλὶς, καμπυλοεσσα, ζοφερὴς, επηπορος, ευρεῖα, ευαραρυῖα, ευωπὸς, ευγομφος, ευποιητη, πολυξεσος, πολυγλυφὴς, ονειρεια, μαρμαρεα, κυανεα, ολοὴ, πολυανθρωπος, σιδηρεια, χαλκεια, ευκερασος, φιλοξεινος.

Πυληγενὴς.
—Παρὰ νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Il. ε. 57.
—Πυληγενέες δἐ οἱ ἱπποι
Ωκυποδες φερον ἀρμα,—Il. ψ 503.

Πυληδοκος.
Νυκτὸς οπωπητῆρα πυληδόκον,—Hom. M. 15.

Πυληνης.
—Και Ωλενον, ηδὲ Πυλήνην. Il. ε. 639.

Πυλιος.
Αγρομενοι Πυλιοί τε και Αρκαδες εγχεσιμαχοι. Il. η. 154.

Πυλος.
—Ο δ' αρ' εν Πυλῳ ηιαθοεντι. Od. λ. 256.
EPITH. Ἱερὰ, ζαθεη, ηγαθεα, Νηλήϊος.
—Πτολιεθρον εὐκλειμενον Νηλῆος. Hom.

Πυλοω.
Και νῦν ἁπαντ' εκεῖνα πεπυλωται πυλαις. Ar. Av. 1158.

SYN.

SYN. Ασφαλίζω.

Πυλωμα, Πυλών, Πυλεών.

—Προσπολοι πυλωματων. Eur. Hipp. 808.

Αιπεινὴ γαρ ὁδὸς μακαρων τριχὰ τε πολλὸν
Χαλκοδετοις τα πρῶτα διοιγομενη πυλεωσι. Porph.

SYN. Θυρων, προδομος, προπυλον, πυλη.—σἑφανος. Hes.

Πυλων.

Αυτὰρ επειτα Πυλωνα και Ορμενον εξεναριξεν. Il. μ. 187.

Πυματος.

Ενθ' ανδρα κλεινας πυματον λιπον,—Il. λ: 758.

SYN. Εσχατος, ὑστατος, παιυστατος, οπισθιος, τελευταῖος.

Πυνθανομαι, Πευθομαι.

—Και αλλων μῦθον ακουων Πυνθανομαι,—Od. ϛ. 315.

Χαζονθ' ὡς επυθοντο μετὰ Τρωεσσιν Αρηα. Il. ε: 702.

SYN. Διαπυνθανομαι, αναπυνθανομαι, επιπυνθανομαι, εκπυνθανομαι, ακουω, ερωταω, μανθανω, διδασκομαι, ἱστορεω.

Πὺξ.

—Και πὺξ αγαθὸν Πολυδευκεα. Il. γ. 237.

SYN. Πυγμη.

Πυξα.

—Την επὶ Πυξας Ειρπ' ὁδὸν'—Theoc. 7. 130.

Πυξινος, Πυξινεος.

—Ζυγον ἡρεον ἡμιονειον,
Πυξινον, ομφαλοεντα,—Il. ω. 269.

—Πυξινεην πλαταγην. Ep. l. 6.

Πυξος.

Εσθομενον πυξοιο ποτὶ κλαδον'—Bion. 2. 3.

Πυος.

Ην δε και πυός τις ενδον,—Ar. Pa. 1150.

SYN. Πυαρ, πυριατης, πυαριτης, τροφαλίς. πυον.

Πυρ.

Ηὔτε πῦρ αἴδηλον επιφλεγει ασπετον ὕλην. Il. ϛ. 455.

SYN. Φλὸξ, αἴθος, ηραιστος.

EPITH Αἴδηλον, αμαιμακετον, ἀπαλὸν, αθανατον, ακηρατον, αινὸν, αγριον, αμοτον, αενναον, αεἰφανὲς, αεἰζωον, ασπαπηφόρον, αυτογονον, αυτοπορον, αυτολὸχευτον, αιεμοτρεφες, αἰσωτηριον, αποτροπον, απτολεμον, ασβεσον, γυοβόρον, γλαυκὸν, βρομὸεν, δἠϊον, δεινὸν, ενδομυχον, ευτυκον, ευπλιον, θαλερὸν, θεσπεσιὰες, ἱερὸν, κηλεον, κηλεῖν, κρατερὸν, καθαρσιον, καθαρὸν, κακὸν, λευγαλέον, λαμπετοων, μαλθακὸν, μαλερὸν, μηλιχιον, μαινομενον, θανατηφόρον, λαβρὸν, δἰψιον, ορηφαγον, πρᾶον, πευκῆεν, παγκρατὲς, σἰον'εν. σἰυγερὸν, σελαον, ὑγρὸν, ὑπερβιον, σαενὸν, σαρκοφάγον, καρπαλεον, επιβωμιον, σθερεὸν, κεραυνοφανὲς, ιφιγενητον, φλογερὸν, φλογωπὸν, πολυθλιβες, νυμφοκόμον, θαλαμηπόλον, εγκυφον, λαἰνεον, μεγασθενὲς, χαμαιγενές. αιθομενὸν, καιομενον. δαιομενον, Αιτναῖον, Λημναῖον, Λημνιον, Ηφαιστοτευτον.

PHR —Πυρὸς μενος αιθομενοιο.

Ολοον μενος Ηφαιστοιο. Mosc.

—Ανικητα πυρὸς ορμῆ Mus.

Ακαματοιο πυρὸς τηλεσκοπος αυγή. Hes.

Ουλομενοιο πυρὸς πνευσαν αυτμήν. Cal.

Χερσαιοιο πυρὸς λευκαμπυκος αυγή. Opp.

—Πυρὸς δ' ολοσιπολιν ατην. Tryph.

—Παντεχνε πυρος σελας,
Ανθος Ηφαιστε—Aesc.

Θαυμαστον νᾶμα παμφαγε πυρός. Eur.

Πυρὸς τ' ολοοῖο θυελλαι—πυρὸς δηιοιο ερωῆ.

—Πυρὸς βρομος, αὐτμή.—Hom.

Πυρα.

—Αιὲν δε πυραι νεκυων καιοντο θαμειαί. Il. α. 52.

SYN. Πυρκαϊα, φλὸξ. εμπυρισμός.

EPITH. Αλεγεινὴ, αινὴ, εκατομπεδος, ευρυπεδος, Τραχινιος.

Πυραγρα.

—Ετερηφι δε γεντὸ πυραγρην. Il. σ. 477.

—Ευποιητόν τε πυραγρην. Od γ. 434.

SYN. Οξυλαβος. λαβὶς, σαρκολαβὶς, τομεῦν, καρκίνος.

Πυραθος.

Αλλοτε δ' οινης
Μιγδην εν πυραθοισι χεας τρυγα ξυησασθαι. Nic.

Πυραιχμης.

Αυταρ Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξους. Il. ϛ. 848.

Πυρακτεω.

—Αφαρ δε λαβων επυρακλεον εν πυρὶ κηλεω Od ι. 328.

SYN. Πυρακτοω, πυρω, εμπυριζω, εμπυρσευω.

Πυραμις.

Και μεγαν αιπεινᾶν πυραμιδᾶν καματον. Ep. l. 1.

Πυραμιδες—Νειλωῖδες, ακρα μετωπα. Ep. l. 4.

Πυραμος.

—Ρηθρων Πυραμε προς εκβολαῖς. Lyc. 439.

Πυραμις. (εἶδος πλακοῦντος.)

—Ημετερος ὁ πυραμὶς. Ar. Eq. 277.

Πυρασος. Vid. Πυλαρτης.

Πυραυγὴς

Πυραυγὴς
Ηνορέης σκεπ[ᾶχε, πυραυγέα κυκλον ελισσων
Αιθέρος επ[αποροις ενὶ τειρεσιν,—Hom. VII. 6.
SYN. Διαυγὴς, φεραυγὴς, πυρσὴς, πυρι-λαμπὴς.

Πυραυσης.
Δεδοικα μᾶρον κυρτα πυραυσα μορον. Aesc. Fr.
SYN. Πυραλὶς.

Πυργηδὸν.
Οι δ' ἑ τε πυργηδὸν σφέας αυτὸς αρτυναντες. Il. μ. 43.
SYN. Αγεληδὸν, σ[ιχηδὸν, ιλαδὸν.

Πυργηρεω.
Δομων δ' επ' ακρων τάσδε πυργηρεμενες. Eur. Or. 1611.
SYN. Πολιορκεω, κυκλοω.

Πυργινος.
Νομιμα τα πυργινα παντ' επευθυνον. Aesc. P. 863.

Πυργοδαΐκτος.
Πολεμος πυργοδαΐκ[ος, Ib. 105.

Πυργιδιον.
Και γυπαρίοις, και πυργιδιοις,—Ar. Eq. 790.
SYN. Πυργιαν, πυργίσκος.

Πυργος.
Οι δ' ὡς ἓν εἶδον Ελενην επὶ πυργον ἰοῦσαν. Il. γ. 154.
SYN Πυργωμα, πυργίβαρις. τεῖχος. ταξις.
EPITH. Αιπεινὸς, αιπυδμητος, ευπηγὴς, ευτειχὴς. αερσιλοφος, ευτμητος, ινδμητος, δϊ-πετὴς, θεοτευκτος, θεοδμητος, θεῖος, ηλιβατος, περισκεπὴς, πετρηεις, ὑψιθεμεθλος, ὑψηλὸς, πρὲ-χων.
Πυργος δ' αμφιβοητος, εμὸς δομος, ερανομηκης. Musc.

Πυργοσκαφος.
Δοθεῖσα προταιχμεᾶ τῷ πυργοσκαφῳ. Lyc. 469.

Πυργοφόρος, Πυργῶτις.
Ρεης πυργοφορε δεικελον αισορεων. Ep. l. 7.
—Ορκανη πυργῶτις. Aesc. S. T. 352.

Πυργοφυλαξ.
—Γᾶς τᾶσδε πυργοφυλακες. Ib. 174.

Πυργοω.
Ην ποτ' επυργωσαν βελῇ Διὸς αιγιοχοιο. Hom. XXXVII. 3.
Αλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ελληνων πυργωσας ρηματα σεμνά. Ar. R. 1036
SYN. Ασφαλιζομαι. ὑψοω, αυξω, μεγαλυνω.

Πυργωδης.
—Απ' ακρας ἧκε πυργωδὲς πλακός. Soph. Tr. 277.

Π Υ

Πυργωμα. Vid. Πυργος.
Τειχη πατρῶα, Λοξιε πυργωματα. Eur. Tro. 1174.

Πυρδαὴς.
Πυρδαῆ τινα προνοιαν, Aesc. Ch. 605.

Πυρεῖον, Πυρνῖον.
—Πυρεῖα τε χερσὶν ενωμων. Theoc. 22. 33.
Ερμῆς τοι πρωτισα πυρνῖα τῦρ τ' ανεδωκε. Hom. M. 111.
SYN. Εναυσμα, εμπυρωμα, εσχαριον, θυ-μιατηριον.

Πυρετος.
Καί τε φερει πολλὸν πυρετον δειλοῖσι βροτοῖσιν. Il. χ. 31.
SYN. Πυρεξια, βρυχετὸς, φλογμὸς, πῦρ.
EPITH. Ἑτερημερος, αιθων, κρυερὸς, πυρι-φλεγεθων. λαβρος, εευδρος, δριακης.
—Ολοὸν δριακυμα πυρός. Ep.

Πυρεσσω, Πυρετ[ω.
Ωι μοι, πυρεσσω συγκεκομμένος ταλας. Eur. Cyc. 227.
SYN. Πυρεταινω, περικαιομαι. αλγυνομαι.

Πυρην, Πυρηνὶν.
Πυρηνα σ[ησας αυτὸν απηγχονισε. Ep. l. 2.
SYN. Πυρηνη.—ῥαξ, ῥᾶξ —ἁρμα. Hes.

Πυρηναῖος.
Τοῖς δ' επι Πυρηναιον ορος,—Dion. 288.

Πυρηνεμος Vid. Ριπὶς.

Πυρηφόρος, Πυροφόρος
Ιξεν δ' ες πεδιον πυρηφόρον—Od. γ. 495.
—Και αρουρης πυροφοροιο Il. μ 314.
SYN. Σιτοφόρος, σ[αχυοτρόφος, πυροτρόφος, πολυληϊος, ευκαρπος. πυρφόρος.

Πυριατης. Vid. Πυος.
—Και πυῳ, και πυριατῃ. Ar. V. 708.

Πυριβρεμ:τος, Πυριβρομος.
—Πυριβρεμετοις ιαχοισι. Orph. H.
—Πυριβρομε πελιοιο. Orph. 1119.

Πυριγενετης, Πυριγενης.
—Πυριγενετᾶν χαλινῶν. Aesc. S. T. 213.
Τοκεων πυριγενεᾶ τεμνειν παλαμα
Χροα,—Eur. Or. 818.

Πυριδαπὸς.
Πυριδαπῷ λαμπάδι τερπομενοι, Aesc. Eum. 1044.

Πυριδρομος. Vid. Ασερες.

Πυρικης.
—Πυρικέα μοχλον ελόντες. Od. ι. 387.

Πυριβαλπὴς.
—Πυριβαλπέος ὑψοθι πετρης. Ap. 4. 926.

Πυρικαὴς
—Πυρικαέας ωλεσας ανδρας. Man. 1. 146.

Πυρικαυσος.
—Ωσε σκωλος πυρικαυσος. Il. ν. 564.
Πυρικμητος.
—Πυρικμητοί τε λεβητες. Call. 4. 145.
Πυριλαμπης, Πυριμαρμαρος, Πυριφεγγης.
—Πυριλαμπέος αιθέρος—Man. 4. 142.
—Πυριμαρμαρος ασήρ. Ib. 93.
—Πυριφεγγέος ηελιοιο. Orph. 212.
Πυριπνεω.
Τὰν πυριπνεασαν εναιρει. Eur. I. 203.
Πυριπνευστος.
Πυριπνευστοισι δαμεὶς αδοκητον ὀϊστοῖς. Muſ. 88.
Πυριπνοος, Πυριπνης, Πυρπνοος.
Ταυρων—πυριπνοων. Lyc. 1314.
Ταυρων—πυρπνοων. Eur. M. 478.
Πυριπόλος, Πυρισπορος. Vid. Βακχος.
Πυρισπαρτος.
Νοσφι πυρισπαρτα δημματος εσιν Ερως. Ep. I. 4.
Πυρισακλος.
—Ὑπ' Αιτνὴ τῇ πυρισακλῳ πετρᾳ. Eur. C. 297.
Πυριφατος.
Πυριφατον ταν Πελασγιαν πολιν. Aeſc. Supp. 641.
Πυριφλεγεθων.
Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθων τε ρευσι Κωκυτός τε,—Od. κ. 513.
Πυριφλεγων.
—Η πυριφλεγων Ορασθαι λεων. Eur. B. 1016.
Πυριφλεκλος.
Πτανὸν πυριφλεκτον αειρει. Eur. I. 195.
Πυριφοιτος.
Δαιμονας—πυριφοιτας. Orph. H.
Πυρκαια. Vid. Πυρα.
Νεκρὲς πυρκαϊῆς επενηνεον αχνυμενοι κῆρ: Il. η. 431.
Πυρναῖος.
Πυρναιαις σιαφυλαῖσι καλὸν βεβριθεν ἀλωά. Theoc. 1. 46.
SYN. Ωριμος, τρωξιμος.
Πυρνον.
Πυρνον και κοτυλην,—Od. ρ. 12.
—Ως αν πυρνα κατὰ μηνῆρας αγειρει. Ib. 362.
SYN. Αρτος. Ψωμός. τροφή.
Πυρσευς.
Σῷ δὲ θρονῳ πυρσευτι παρεσασιν πολυμοχθοι Αγγελοι, οἵσι μεμηλε βροτοῖς,—Orph. H.
SYN. Πυρινὸς, πυρωδης, εμπυρος, διαπυρος, πυρωτὸς, πυρσὸς, πυρρός.
Πυροεργὴς.
—Χαλκοτυπες—πυροεργέας ανδρας. Man. 1. 78.
Πυρορραγὴς.
—Ψοφεῖ λαλον τι και πυρορραγές,—Ar. A. 932.
SYN. Σαθρὸς, αχρηστος.
Πυρὸς.
Τμῖν μεν πρωτεροισι μελιφρονα πυρὸν εθηκεν. Il. Θ. 188.
SYN. Κριθὴ. σῖτος.
EPITH. Ζωαρκὴς, μελιηδὴς, ἡδὺς, θρεπτήριος.
Πυροτροφος. Vid. Ριπίς.
Πυροφόρος, Πυρνοφόρος.
Πυρνοφοροις—αγροις. Dolſc.
Πυρόω, Πυριαω.
—Καθαρῷ δε πυρωσατε δῶμα θεοιῳ. Theoc. 24. 94.
Και τον λαρυγ' ἡδισα πυρεῖ τεμαχιοῖς. Ath. l. 1.
SYN. Καθαίρω, καθαριζω, αναπυρόω, διαπυρόω, εμπυρόω, εμπυριζω—καταπεπτω.
Πυρπαλαμος.
Πυρπαλαμον βελος ορσικλυτε Διός, Pind. Ol. 10.
Πυρπολεω.
Και δη πυρπολεοντας ελευσσομεν εγγυς εόντας. Od. κ. 30.
SYN. Καιω, εμπυριζω. πυρσευω.
Πυρπολημα.
Τα Ναυπλιε τ' Ευβοϊκα πυρπολήματα. Eur. Hel. 773.
SYN. Πυρπολησις, εμπυρωσις, εμπρησις.
Πυρρασος,
—Και Πυρρασον ανθεμόεντα. Il. Β. 695.
Πυρριχη. (εἶδος ορχησεως.)
—Μητε πυρριχην παιζειν. Suid.
Πυρριχος.
Λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος πυρριχος.—Theoc. 4. 20.
SYN. Πυρρὸς, ερυθρὸς, ενερευθὴς, πυρρακης, πυρροθριξ. πυρροτριχος. ξανθὸς.
Πυρροπιπης.
—Τον γεροντα Πυρροπιπην. Ar. Eq. 405.
Πυρρος.
Η Πυρρος απο Τροιας επανελθων. Theoc. 15. 140.
EPITH. Φιωτιος, Ιλιοραιστης.
—Φαιδιμος υὸς αταρβεος Αιακιδαο. Cal.
—Σκυμνον πολιοπερθιον Αιακιδαων, Πυρρον Αχιλλειδην,—Chriſtod.
Υἱὸς Αχιλλῆος και επαινης Δηϊδαμειης. Tryph.
Πυρρὸς, Πυρὸς.
—Ετι οἱ περι χειλεα πυρρά. Ib. 130.
Ψῆγμα πυρὸν χρυσοιο—Ep. I. 1.
SYN. Πυρσὸς, πυρριχος, πυραυγης, συγχροος ηελιοιο.
Πυρροτριχος. Vid. Πυρριχος.
Αμφω τώγ' ητην πυρροτριχω,—Theoc. 8. 3.

Πυρσευω.
—Πυρσευσας φλογερὸν σελας—Eur. Hel. 1136.
SYN. Διαπυρσευω, διαπυροω, ανακαιω, φλεγω λαμπω. δαδεχεω.

Πυρσος,
Πυρσοί τε φλεγεθουσιν επιτριμοι,—Il. σ. 211.
SYN. Λαμπας, φανὸς, δαΐς.
EPITH. Αιθαλοεις, ανθρακοεις, αιθαλὴς, ακοντιστὴρ, ασσητηρ, απηνὴς, δολιχηρης. θελξιφρων, δασυθριξ, επιτριμος, γαμηλιος, θεοφεγγὴς, πολυφεγγὴς περιθαλπὴς, ποινητωρ, οισευτηρ, φλογερὸς, φερεσβιος, φλογοειδης.

Πυρσος.
Κυων γενηση πυρσ' εχουσα δεργματα. Eur. Hec. 1272.
SYN. Πυροεις.—πυρριχος.

Πυρσοωτος.
—Δρακοντα πυρσοωτον. Ib. Herc. f. 398.

Πυρσοτόκος.
Και λιθον αντιτυπῳ χρηματι πυρσοτόκον. Ep. l. 6.

Πυρροεω.—Πυρσοβολεω.
Τάδε και πυρροῖ. Aesc. S. T. 347.
Κυπρογενὴς δ' ακτῖνας ες αέρα πυρσοβολουσα. Man. 4. 214.

Πυρφορος, Πυρφερὴς, Πυρφερεος.
—Τήν τε πυρφορον θεάν, Eur. Supp. 1136.
Εν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιστος πολιν. Soph. Oed. T. 27.
Πυρφερειαις ακλινεσσι,—Man. 4. 188.
SYN. Λαμπαδηφόρος.—πυρετοφόρος.

Πυρωδης, Πυρωπος. Vid. Πυροεις.
—Πυρωδεις Διὸς αστεροπάς Ar. Av. 1743.
Πυρωπὸν Διὸς κεραυνὸν. Aesc. Pr. 668.

Πυσις.
—Ονειροπόλου δια πυσιν. Orph. 599.
SYN. Βαξις, φημη, θροος, ακοὴ, πυσμα, πεῦσις, ερωτησις, ανακρισις.

Πυτιναΐος.
—Πυτιναΐα μονον εχων πτερά. Ar. Av. 799.
SYN. Λυγινος.

ΠΩΓΩΝ.
Ωι μοι τῷ πωγωνος, ὃν αλιθιως απεφυσας. Theoc. 10. 40.
SYN. Υπηνὴ, γενειον.
EPITH. Διερὸς, βαθὺς, μεανδρος, κομητης, λασιος.

—Νερθε δε πωγων
Επλεθ' ὑπ' ανθερεῶνι χολοιβάφος. Nic.
Κατω δ' ευρυνετο πωγων
Αμφιταθὴς, μαλακὸς δε και ευτροχος, ουδὲ γαρ ἦεν
Οξυτενὴς,—Christod.

Πωγωνοφόρος.
Τε πωγωνοφορε Κυνικε—Ep. l. 2.

Πωλεω,
—Ο δέ γε πωλεῖ κρομμυα. Ar. Pr. 167.
SYN. Απεμπολεω, πιπρασκω.

Πωλεομαι.
Πωλεῖται τις δεῦρο γερων,—Od. δ. 384.
Ουδε ποτ' ες αγορὴν πωλεσκετο κυδιανειραν. Il. α. 490.
SYN. Πρασσομαι, πιπρασκομαι—πολευω, πορευομαι, εμπολιτευομαι, διαγινομαι, αναστρεφομαι, φοιταω.

Πωλης.
Εις ετοσὶ πωλης,—Ar. Eq. 131.
SYN. Πωλητὴς, πρατης, απεμπολητης.

Πωλικὸς.
—Κἀπι πωλικῆς,
Ανὴρ απηνης εμβεβώς,—Soph. Oed. T. 822.
Πωλικὸν ὡς ἵππος χυδὲν αποσεισαμενος. Ep. l. 6.

Πωλιον,
Καὐτὸς καταψῶν αυτὸν ὥσπερ πωλιον. Ar. Pa. 73.
SYN. Πωλαριον, ἱππαριον.

Πωλοδαμνεω.
—Πωλοδαμνησεις δὲ σύ. Eur. Rh. 624.

Πωλομαχος.
Τῆς μεν πωλομαχε, τησδε, τυραννοφονε. Ep. l. 5.

Πῶλος.
—Πολλῆσι δε πῶλοι ὑπησαν. Il. λ 680.
Αιτε πῶλοι ταὶ κοραι. Ar. L. 1310.
SYN Μοσχος, νεοσσος, κορα.
EPITH. Αδμὴς, ασομος, βαλιος, δυσπνιος, αταλὸς, ζαφλεγὴς, ζυγιος, ζυγηφόρος, νεοζυγὴς, ευχαιτης, εριπλοκτος, νεοδμὴς, μαλθακὸς, μετηνεμιος, ποικιλοδερμων, ποικιλπνιος, πυρροθριξ, σειραφορος. ραδινὸς, ταχυγενος, αιγληεις,
Ζευξαμενη πωλους εριαυχενας, αιγληεντας. Hom.
—Οιατε πῶλος αεθλοφόρος, αδαμαστος. Naz.
—Πῶλον αποπλυσῆρα χαλινων. Opp.
—Χρυσοδαιδαλτοις σὺν μιτοισι Eur.
Εκτος εξ Αιτωλιας ξανθαϊσι πωλοις. Soph.

Πῶμα.
Αυτὰρ ὁ συλα πῶμα φαρετρης—Il. δ. 116.
SYN. Σκεπασμα, επιθημα. φραγμὸς, επισομιον.

Πῶμα,

Πᾶμα.
—Πωματος δ' ὑδρηχοϊ. Menand.
SYN. Εκπωμα, δεπας, κυλιξ.
Πῶμα
—Βιβλινε τε πωματος. Eur. I. 1195.
Κεἰς αυτὸ χειλη πωματος κεχρημέναι. Ib. 1199.
SYN. Πότισμα, ποτον, πομα, μεθη. εκπωμα.
EPITH. Γλυκὺ, ἡδιστον, κλοφόνον.
Πωμαλα. Ar. Pl. 66.
SYN. Ου μη, κδαμῶς, μηδαμῶς. πωθεν.
Πωποτε.
—Ου πωποτε μοι το κρηγυον εἶπας. Il. α. 106.
Πωρητὺς.
Πωρητὺν δ' αλοχοισι και οἷς τεκεεσσιν εθεντο. Suid. (al. πῶρος τοί γ'—)
SYN. Παθος. πενθος. ταλαιπωρια.
Πωρεω.
—Και τας ικμάδας
Πωρῶντα, και σφιγγοντα λιθωδη τροπῳ. Suid.
SYN. Λιθοποιῶ, σκληρυνω, αποσκληρυνω, σκληρω. κηδευω.

Πᾶς.
Αι κέν πως αρνων κνισσης—Il. α. 66.
Πῶς τις τοι προφρων—Ib. 150.
SYN Ισως πε—πῆ, ὁπως.
Πωταομαι.
Ως τῶν αμφοτερωσε λιθοι πωτῶντο θαμειαί. Il. μ. 287.
SYN. Ιπταμαι, πετομαι.
Πωτηεις.
Η δ' αρα πωτηεσσα διεπλατο,—Sibyl. l. 1.
Πωτημα
—Απλεροις πωτημασιν. Aesc. Eum. 250.
SYN. Ποτὴ, πτῆμα, πτησις.
Πῶϋ. Vid Ποιμνιον.
—Αγελην τι βοῶν και πῶϋ μεγ' οιῶν, Il. λ. 695.
EPITH. Αθεσφατον, βαθυμαλλον, ευρὺ, καλὸν, πῖον.
Βοσκομενων αφυλακτα πολυπλανα πωεα μηλων. Naz.
—Αλιτροφα πωεα λιμνης.
—Ρηκτια πωεα μηλων. Nonn.

ΡΑΒΔΗΦΟΡΟΣ, Ραβδοφόρος. Vid. Ραβδοῦχος.
—Αφθιτος θεὰ
Ραβδηφορεις γυναιξὶν αυδηθησομαι. Lyc. 1140.
Ραβδιζω.
Δεινὸν ταυτὶ ταυτης ραβδιζειν—Ar. L. 587.
SYN. Ραπιζω. μασιζω. ραβδοις ξαινειν. δημοσιῳ μασιγι τυπτειν.
Ραβδονομεω
Ευλεκτρος εν μεσῳ Κυπρις
Ραβδονομει ξυνὸσα. Soph. Tr. 525.
Ραβδος.
—Εχε δε ραβδον μετα χερσὶν
Καλὴν, χρυσειην, τῇ τ' ανδρῶν ομματα θελγει. Od. ω. 2.
SYN. Ραπὶς. ροπαλον, βακτρον. λυγος. καρφος. σπαθη. σκῆπτρον.—κνημη.—βελος.
EPITH. Ανθοφόρος, —βοηλατης, δρυοκολὴς, περιμηκης, θαμνομηκης, ευιερος, ὑπνοδῶτις.
—Δωσω περικαλλεα ραβδον,
Χρυσειην, τριπετηλον, ἀκμηεσσαν,—Hom. M.
Ραβδοῦχος.
Χρῆν μεν τυπτειν τους ραβδουχους,—Ar. Pa. 733.

SYN. Ραβδηφόρος, ραβδοφόρος, ὑπηρετης, θημιος. αποδεικτὴς, ισπηπὴς, μασιγοφόρος, μαστιγονόμος, βραβευτὴς.
Ραγδαῖος.
Τι ποτ' εστιν ; ὡς ραγδαῖος εξελιλυθεν. Suid.
SYN. Σφοδρὸς, βιαιος, ταχὺς, κεκινημένος.
Ραγιζω.
—Αι τα Μίκωνος
Αιεὶ φοιτῶσαι τα ποθεσπερα ραγιζοντι. Theoc. 5. 113.
SYN. Ραγολογεω.
Ραγοεις.
—Ουδέ τι οἱ ολδε
Σινεται ασβεστη ραγόεν δερος,—Nic.
SYN. Πολυρραγης, ρακωδης, ρωγαλέος.
Ραγολογος. Vid. Εχινος.
Ραδαλὸς. Vid. Ροδαλός.
Ραδαμανθος, Ραδαμανθυς. Ραδαμαξ.
Η τεκε μοι Μινω τε και αντιθεον Ραδαμανθον. Il. ξ. 322.
—Οθι ξανθὸς Ραδαμανθυς. Od. δ. 564.
—Τυ δ', Αρτεμι, και τὸν εν ἀδῃ
Κινησαις Ραδαμαντα,—Theoc. 2. 34.

Βελαῖς

Βελαΐς ἐν ορθαῖς Ραδαμανθυος
Ον πατὴρ ἐχει Κρονος ἑτοῖ
μον αυτῶ παρεδρον. Pind. Ol. 2.

Ραδαμανθυος ορκος.
Οις ἦν μεγιστος ορκος ἁπαντι λογω, κυων.
Επητα χήν· Θεὸς δε σιγᾶν —Suid.

Ραδαμνες, Ραδιξ.
—Η μαλαχης ραδαμνες,—Nic.
Κοφαντες ραδῖκα πολυσφόιος κοτινοιο. Ib.
SYN. Βλασὸς (τρυφερὸς,) κλαδος.—ανθος.—ὀρπηξ.

Ραδινὸς.
—Αυταρ ἱμασθλην
Χερσὶν ἐχων ραδινήν,—Il. ψ. 583.
Ποσσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν,—Hes. Θ. 195.
SYN. Λιγυρὸς. ἁπαλὸς, ασθενὴς, λεπταλέος, αραιὸς. ευκινητος ελαφρὸς. τρυφερὸς. ευμεγεθης. ευτονος. ὑψηλὸς λεπτὸς

Ραδιον, Ρᾶον
—Και εξευρεῖν ραδιον ανδρὶ σοφῷ. Theog 120.
Φῦσαι και Θρεψαι ῥᾷον βροτὸν, η φρενας εσθλὰς
Ενθεμεν —Ib. 429.

Ραδιος, Ραδιος, Ρηιδιος
Ραδια παντα θεῷ τελεσαι—Linus.
Τῆς ευεργεσιης ρηδιη αγγελιη. Theog. 574.
Ρηιδιὸν τοι επος ερεω—Od. λ. 145.
SYN. Ευπορος, ευκολος, ευχερὴς, προχειρος.

Ραδιως. Vid. Ρηιδιως.

Ραζω.
—Αι μεν δῶμα κορησατε ποιπνυσασαι,
Ρασσατέ τε'—Od. υ. 150.
Αιματι δ' ερραδαται τοῖχοι,—Ib. 353.
Ερραζε προς την γην.—Suid.
SYN. Ραινω.—ῥυζω, ροιζω, ῥεγχω. τρεγω. υλακτεω.

Ραθαμιγξ.
Ας αρ' αφ' ἱππειων οπλεων ραθαμιγγες εβαλλον.
Il. λ. 536.
SYN. Ρανὶς, λιβὰς, σταγών.
EPITH. Αφροκομος, αιματοεσσα, αφνειὴ, ευκαματος, ζωογονος, ιοβόλος, λυσιπονος, ομβριμὰ, οινωπὴ, τερψινοος.
Εκ δαμινης ραθαμιγγες, ὁπως λογος, αιὲν ιοισας,
Χά λιθος ες ρωγμὸν κοιλαινεται,—Bion.

Ραθαπυγιζω
—Τας πρεσβειας τ' απελαυνεις
Εκ τῆς πολεως, ραθαπυγιζων,—Ar. Eq. 793.

Ραθυμια.
Σπαργανισεν δε ραθυμια, ὡς εικὸς, ατεχνος
Χειμῶν' εν κρυερῷ—Nat. Com. l. 2.
SYN. Αργια, αδρανεια, απραγμοσυνη, ραδιυργια. ανοια, κατηφεια, ανοχὴ, αμελεια.

Ραθυμος.
Ποι γαρ μενεῖς ραθυμος;—Soph. El. 964.
Ραθυμος ὢν συ πλουσιος, πενης εση. Sent.
SYN. Αργὸς, νωθρὸς, σχολαῖος, ὑπλιος, ὑπνηλος, αμβολιεργος. νωθροκαρδιος, αβελτερος. οκνηρὸς.

Ραιβοκραιος.
Και την ραιβοκρανον εὐσορθυγα κορυναν. Ep. l. 6.

Ραιβοσκελὴς. Vid. Παγκυρος.
SYN. Ραιβὸς, σκαμβὸς, στρεβλοπους.

Ραιβὸς.
—Και ραιβοῖσι νηριταις φιλος. Lyc. 238.
SYN. Πλαγιος. αγκύλος. καμπύλος, στρεβλὸς.

Ραιβοω.
Εν χαρμαισι ραιβωσας κερας. Ib. 563.
SYN. Επικαμπω, κυρτοω.

Ραινω.
—Μελανι ραινων φονῳ πεδιον. Pind. Isth. 8.
—Ραινοντο δε νερθε κονιη. Il. λ. 282.
SYN. Απορραινω, διαρραινω, εκραινω, επιρραινω, καταρραινω, περιρραινω, προσραινω. ραζω, ραντιζω, βρεχω, καταβρεχω μιλτοω.

Ραϊσα, Ρασα, Ρηϊτατα. Vid. Ραδιος.
Ουτω γᾶν ραϊσα διᾶγ' ὁ Κυκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν. Theoc. 11. 7.
Ος δε κε ρηϊτατ' εντανυσῃ βιὸν εν παλαμῃσι. Od φ. 75.

Ραισὴρ
—Γεντο δε χειρὶ
Ραισῆρα κρατερὸν,—Il. σ 477.
SYN. Αιρα, κεστρα, τυπὰς, τυπὶς, σφυρα.

Ραισηριος.
—Πασσαμενη ραῖσηρια φαρμακα θυμῷ. Ap. 3. 789.
SYN. Λυμαντηριος, ολοὸς.—τεκτονικὸς.

Ραισοτυπος.
Ακμοσι ραισοτυποις—Man. 1. 289.

Ραιω, Ραιομαι.
—Εθελω περικαλλεα νῆα Ραῖσαι, Od. ν. 351.
—Ὁτε μ' ερραισε κλυτὸς Ενοσιγαίος. Ib ζ. 326.
Και δη διπλακὰ συν πατρὶ ραιεται τεκνα. Lyc. 232.
SYN. Απορραιω, διαρραιω, φθειρω, αναιρεω, θραυω. πορθεω.

Ραικιοσυρραπαδης. Ar. R. 866.

Ραικοδυτος.
Ραικοδυτω στολῇ Πυκασθεὶς,—Eur. Rh. 712.

Ραικοεις. Vid. Βροχετὸς.

Ραικιον,
Δός μοι ραικιὸν τι τε παλαιῆ δραματος. Ar. Ar. 414.

Ρακος.
—Δὸς δὲ ρακος αμφιβαλεσθαι. Od. ζ. 178.
SYN. Ρακωμα, λαΐφος. ὑφασμα, τριβωνιον, φαῦλον. — οθονη. δερμα.—τρυχίον.—ρυτίς.—το προσωπεῖον.
Ρακτος.
—Οὐ πατρὸς κοπρης
Στειβοντα ρακτῶν βυσαθμων ξενωσεται. Lyc. 92.
SYN. Τραχύς.
Ρακωδης.
—Και σωμα ρακώδες. Ep. I. 7.
SYN. Καταρραφος.
Ρακωμα. Vid. Ρακος.
—Δος αυτῷ Τηλεφε ρακωματα. Ar. A. 431.
Ραμνος.
Εν γαρ ορει ραμνοι τε και ασπαλαθοι κομοωντι. Theoc. 4. 57.
SYN. Βατος.
Ραμνεσὶς.
Αμφ' Ελενη Ραμνεσίδι θυμωθεῖσαι. Call. 3. 232.
Ραμφος.
Ραμφεσι δ' αγρωσσοντες ελλοπων θορές. Lyc. 598
SYN. Ρυγχος, δερτρον.
Ρανὶς.
—Υγραῖς τε πεδον ρανίσι νοτερόν. Eur. I 106.
SYN. Ραθαμιγξ, σταγὼν, σταλὴ, λιβάς, ψεκας, σταλαγμὸς. ρασμα. ραντισμὸς. επιρραντισμος, ραντισμα, εμβρεγμα, εμβροχὴ, επιχυσις.
EPITH. Αιματορρυτος.
Πετρην κοιλαινει ρανὶς ὑδατος ενδελεχεια.
Κοιλαινει πετραν ρανὶς ενδελεχῶσα. Naz.
Ραντηριος.
Αυδρὸς σφαγιον και πεδον ραντηριον. Aesc. Ag. 1101.
Ραξ.
—Η ασαφιδιτιδα ῥᾶγα.
Και τεταιὼν βοτρυων ῥᾶγα κομισσαμενη. Ep. I. 1.
SYN. Κοκκος.
Ραπισμα.
Ες τι δὲ γαστερα σεῖο ραπισμασιν αμφιπατασσεις. Ep. I. 4.
Ραπὶς.
—Εν ραπῷ κυτει. Lyc. 73.
SYN. Ραφεὶς, χηλευτός.
Ραπω.
Εντοσθεν δε βοειας ραψε θαμειάς. Il. μ. 296.
Ουκ οφελον Τρωεσσι κοτεσσαμενη κακὰ ῥαψαι. Ib. σ. 367.
SYN. Αναρραπτω, απορραπτω, ενραπτω, επιρραπτω, καταρραπτω, προσραπτω, συρραπτω, χηλευω, καταρτιζω.—συντιθημι, ηπαομαι.—μηχαναω, κατασκευαζω.
Ραφανη, Ραφανὶς, Ραφανος.
Ου τρωγω ραφανας,—Hom. B. 53.
—Φυλλ' ισχνῶν ραφανίδων. Ar. Pl. 544.
—Δισση γαρ τ' εκ ραφανοιο γενεθλη
Μακρή τε σλιφρή τε φαινεται εν θρασίῃσι. Ath. 9.
SYN. Συρμαια, κραμβη.—σλεβθιον.
Ραφανιδοω.
—Ην ραφανιδωθῇ γε—Ar. N. 1079.
Ραφευς, Ραφιδεύς.
Καγὼ δικαίος τῆδε τῇ φονε ραφεύς. Aesc. Ag. 1613.
Κυρεὺς και ραφιδεὺς κατεναντιον ἦλθον αγῶνος,
Και ταχα νικῶσιν τον ξυρὸν αἱ ραφίδες. Ep. I 2.
SYN. Ραπὶης, Σκυτεὺς, ακεσης, ηπητής. μηχανητής.
Ραφὴ.
Δη τότε γ' ηδη κεῖτο, ραφαὶ δ' ελελυντο ἱμαντων. Od. χ. 186.
Κρυπταὶ και ραφαί εισιν,—Ap. 3. 139.
SYN. Ραμμα.
Ραφὶς. Vid. Ραφεύς.
SYN. Ακεστρα. βελονη. ηπητριον, ηπητριον, κεντητριον, ραφιον,—ὑποδημα.—πεζονη ραβδος.
Ραχια.
—Αλισονοις ποδος
Χειμπεσα ραχιαισιν—Aesc. Pr. 712.
SYN. Πετρα, αλση τὰ.—χαραδρα.—αραγμὸς. φραγμός.
Ραχιζω.
Επαιον, ερραχιζον,—Ib. Pers. 426.
SYN. Ραχετριζω, διακοπω, σφαζω.—αλαζονευομαι.
Ραχις.
Εν δε συος σιαλοιο ραχιν τελαθυῖαν αλοιφῇ. Il. ι. 208.
SYN. Κλονιος, αντισερνον, νῶτος, ψοα. οσφύς.
EPITH. Βαθυδενδρος, βαθυσκιος, δυσεμβατος, οξυπερωρος, ταναὴ, ὑγρά.
Ραχισὶης.
Τουτων ἁπαντων ὁ ραχισὶης Δημοσων. Suid.
SYN. Ραχισὶης, διχοτόμος.—αλαζων, ψευσης. μεγαλεργός.
Ραψωδεω.
—Και ραψωδῶν εσαι τοῖς παιδαριοισι
Τους ανδρους εν τῷ πολεμῳ,—Ar. Ecc. 674.
SYN. Απορραψωδεω, επιρραψωδεω, καταραψωδεω, αδω, ψευδομαι, φλυαρεω

Ραψωδος.

Ραψωδος.
—Ὁ ραψῳδὸς—κυων. Soph Oed. T. 399.
SYN. Ὁμηρισής.—ἐποποιός.

PEA, Ρεα.
—Τημόσδε Ρεη οτ' ελυσατο μιτρην. Call. 1. 21.
Εν δέ σε Παρρασιη Ρεη τεκεν,—Ib. 10.
EPITH. Αρχεγονος, βαρυζηλος, δολοπλοκος, αερομορφος, ειωδίν, ἑεντοκος, ειλεδρομος, ἑεοτιμος, ηὔκομος, διασωδης, ἑεσπεσιη, κλεψιτόκος, λιπαροκρηδεμνος, λεοντοβατος, ολβοδοτις, πολυποτνια, ποτνια, παμμητειρα, παμμητωρ, πανδαματειρα, πρεσβυγενὴς, πυργοφόρος, παιδοκόμος, ορεσιας, οβριμοπαις, ορεσσιπόλος, ορεας, ορεσσινομος, φιλοκροταλος, φιλοσκοπελος, χοροτερπης, τυμπανοτερπης, σοφὴ, ωκυπεδιλος, Κυβελιὴις, Διηδυμις,
—Πλειστονα Ρεα τεκε δῖα γυναικῶν. Sib.
Ανταια βασιλεια, ἑεὰ, πολυωνυμε μῆτερ
Αθανατων τε ἑεῶν ηδὲ ἐητων ανθρωπων·—
Ρομβῳ και τυπανῳ Ρεην Φρυγες ἰλασκονται.
Καί οἱ, ὁτ' εξ ορεων μεγαν ιρανὸν εισαναβαινει,
Ζεὺς αυτὸς Κρονιδης ὑποχαζεται· ὡς δε και ὦ ἄλλοι
Αθανατοι μακαρες δεινὴν ἑεὸν αμφιεπουσιν. Ap.
Ποτνα ἑεὰ, ἑυγατερ πολυμορφε Πρωτογονοιο,
Τυμπανοδαπε, φιλοσρομανὲς, χαλκοκροτε κερη,
Παντιμ', αγλαομορφε, Κρονε συλλεκτρε μακαιρα.
Παμβασιλεια Ρεα, πολεμοκλοτε, οβριμοθυμε.
Ψευδομενη σωτειρα. λυτηριας, αρχιγενεθλε —
Σκηπτ᾽ εχε κλεινοῖο πολε. πολυωνυμε, σεμνή —
Πανδαματωρ, Φρυγιης σωτειρα, Κρονε συνομευνε,
Ουρανοταί. πρεσβειρα, βιοθρεπτειρα, φιλυρε.
κ λ. Orph. H.

Ρεα, Ρέα. Vid. Ρητδιως.
—Ὁ δέ μιν ῥεα παλλε και οἴος. Il. ε. 304.
Ρέα διακρινεωσιν,—Ib. ζ. 475.

Ρεγκω, Ρεγχω.
Οι δ' οικεται ρεγκησιν.—Ar. N. 5.
Ρεγχει παρασης της τυχης τα πραγματα. Sent.
SYN. Κτωσσω, ρογχαζω.

Ρεγος Vid. Ρῆγος.
Αλιποῤῥυρον ρεγος. Anac. 143.

Ρεεθρον, Ρεθρον.
—Στυγος ὕδατος αιπὰ ρεεθρα. Il. φ. 369.
—Ρεεθροισιν ερελκομενος μαλακοῖσιν. Hom. XVIII. 9.

SYN. Ρεῦμα, ῥυαξ, ῥευσις, ῥοὴ, ῥεος, ῥόος, ῥὴς, ῥυμα, ῥυσις, νᾶμα, κρᾶνος, ἀποῤῥωξ. λειμὼν.
EPITH. Αιπὺ, αλιμυρὲς, αυτοχυτον, αλεξικακον, αεναον, αερσιπορον, βαθυπλειτον, βαθυκλεανον, δεινὸν, ερανον, ερατεινὸν, ηχῆεν, ευυδρον, ἱερὸν, ιμερτεν, καλὸν, καλιῤῥοον, καταβλωσκον, μαλακὸν, ὁμοζευκτον, ερεσσιχυτον, παλισσυτον, πολυκλαυσον, πολυπλαγκτον, πολυσμαραγον, πεδοσκαφὲς, σεμνὸν, χαρακδρειον.
—Ιφθιμων ποταμῶν αλεγεινὰ ρεεθρα. Hom.
——Αεναον δε
Ρεεθρον απὸ σπιλαδων παντοσε τιλεθαει. Ep.
—Αεὶ κελαδοντα ρεεθρα. Mus.
—Κοσμοιο συν ασατεοντι ρεεθρῳ. Naz.

Ρεθρον.
Εν λιμένι Ρεθρῳ,—Od. α. 186.

Ρεζω.
Τοσσα κακὰ ρεζουσιν —Il. δ. 32.
—Φοιβω δ' ἱερὴν ἑκατομβην
Ρεξαι ὑπερ Δαναῶν,—Il. α. 444.
SYN. Επιρρεζω, περιρρεζω. επιτελεω, τελεω, θυω, ἱερευω, ἱερουργεω, θυσιαζω.—ποιεω, πραττω. παρασκευαζω.

Ρεθος.
Ψυχὴ δ' εκ ρεθεων πταμενη αϊδόσδε βεβηκει. Il. π 856.
—Το πριν δέ τοι ουκ ετ' ερευθος
Σωζετ' επι ρεθεεσσι,—Mosc. 4. 3.
Αυτίκ' αναστρομενοι ρεθεων προπαροιθε βαρειας
Χεῖρας,—Ap. 2. 68
SYN. Μελος, σπλαγχνον, προσωπον, παρειαι. ερυθημα.

Ρεκλὴρ, Ρεκλης.
—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα και ὕβριν
Ανέρα τιμησουσι —Hes. ε. 189.
—Ρεκλης ανηρ Synes.
SYN Πρακλὴρ, πρακλως, δικλης, εργατης, ποιητὴς.

Ρεμβομαι.
Πλαζε και πεινης μεσσοθι ρεμβομενος. Ep. l. 1.
SYN. Πλαναομαι, περιπατεω.

Ρεος. Vid. Ρεεθρον.
—Ενθα Βιβλινων ορῶν απο
Ιησι σεπιον Νειλος ευποτον ρεος: Aesc. Pr. 811.

Ρεπω
—Ρεπε δ' αισιμον ἧμαρ Αχαιῶν. Il. θ. 72.
Και νῦν μεν ες τ' ἐδ' ἧμαρ εῦ ρεπει θεὸς: Aesc. S. T. 21.
SYN. Επιρρεπω, κατῤῥεπω, καταβαρεω, καθελκομαι, φερομαι, ταλαντευω, κλινω

Ρεῦμα.
Πολλῷ ρευματι προσνισσομενος. Soph. An. 131.
Ρευματα δ' ενδρεσθρεπλα, τα δ' εν θερει ανσαντα. Diog 8.
SYN. Ρευματισμὸς. διαρροια. ρεθρον. ὁρμή.
EPITH. Χρυσαυγὲς, ακοιμητον.
Ρευματικὸς.
—Ρευματικὲς, ηδ' ασθενεας κατὰ σαρκα Man. 1. 154.
Ρεω, Ρεομαι.
—Ρεε δ' αιματι γαῖα. Il δ. 451.
Ρεῖ πολὺς δ' ωδε λεως προδρομος ἱπποτας. Aesc. S. T. 80
—Ερρει χειρὶ παῖς Αχιλλεως
Χοὰς θαιοντι πατρι —Eur. Hec. 526.
SYN. Καταρρεω. ρυω, ναω, πιδυω, ερωεω—σθεναρω—ορμαω. σπευδω. χεω. ὑγιαινω.
Ρεω. (inus) Vid. Ερεω.
Μὺθος δ' ὸς μεν νὺν ὑγιὴς ειρημενος εσω. Il. δ. 524.
Ρεων. (κυλιξ)
Ρεοντα δωδεκα—Ath. l. 11.

PHBAΣ. (ποταμος Βιθυνιας)
Ρηβαν ωκυροον ποταμὸν—Ap. 2. 349.
Ρηβας, ενθ' ερατεινὸν επιπροϊησι ρεεθρον'
Ρηβας, ὸ καλλιστον επὶ χθονὶ συρεται ὑδωρ. Dion. 794.
SYN. Σαλμυδησσος.
Ρηγμίν.
—Αλος ρηγμῖνα βαθεῖαν. Od. μ 214.
SYN. Αιγιαλὸς.—ῥᾶγμα, τμῆγος. ρηγμὸς.
—Επὶ ρηγμῖνι πολυφλοίσβοιο θαλασσης. Nonn.
Ρηγνυμι. Vid. Ρησσω
—Ουδε τι μεν σθενεϊ ρηγνῦσι ρεοντες. Il. ρ. 751.
Τρωων ρῆξε φαλαγγα,—Il. ζ. 6.
Αλλα σιδηρειη κορυνη ρηγνυσκε φαλαγγας. Ib. η. 141.
Ρῆγος.
Κωεα τε, ρῆγός τε,—Il. ι. 657.
SYN. Ρεγος, ρακος, βαμμα, (βαπτὸν ἱματιον.) στρωμνὴ, κνεφαλον.
EPITH. Σιγαλὸεν, καλὸν, πορφυρεον, ἁλιπορφυρον.
Ρηΐδιως, pro Ραδίως.
—Παντα δ' ενικα Ρηϊδιως,—Il. δ. 390.
SYN. Ρεα, ρεἰα, ευμαρῶς, ευχερῶς, ταχεως, ἰσχυρᾶς, ὁμαλῶς, απονως, αμοχθως, ευκολως, ἐμφᾶ.
Ρηΐτερος, Ρηΐτατος, Ρηϊσος Vid. Ραδιος.
Τοφρα δε ρηϊτεροι πολεμιζεν ἦσαν Αχαιοὶ. Il. σ. 238.
Τῇ περ ρηϊστη βιοτὴ πελει ανθρωποισιν. Od. δ. 565.
Ρηκτὸς.
Χαλκῷ τε ρηκτὸς, μεγαλοισί τε χερμαδιοισιν: Il. ν. 323.
Ρῆμα.
Ως κωτίλα ρηματα φρασθεις. Theoc. 20. 7.
Ρῆμα παρακαιρον ανατρεπει ὁλον βιον. Menand.
SYN. Επος, λογος, μῦθος. ρῆσις.
EPITH. Αιμυλιον, μυριαμορφον, ὑρανοδωρητον, ιπποδαμον, γομφοπαγὲς
Ρηματιον.
Υπογλυκαινων ρηματίοις μαζηρικοῖς. Ar. Eq. 216.
SYN. Λεξιδιον, ρησιδιον.
Ρηναια.
—Ρηναια τε Πετρηεσσα. Hom A. 44.
Και Ρηναιαν ανάξ εφιλασεν Απολλων. Theoc. 17. 70.
Ρηνη
Τὸν ρ' ετεκεν Ρηνη ὑπ' Οϊλῆι πολιπορθω. Il. ϐ. 728.
Ρῆνες
—Ποταμῶ ζηλημονι Ρηνῳ Ep. l. 1.
Ουδ' ην Γερμανιη Ρῆνον ἁπαντα πιη. Ib.
EPITH. Ευγενὴς, ελεγχιγαμος.
Ρῆνος ασημαντοιο δεμισοπλοος τοκετοιο. Nonn.
Ρηνοχορευὸς. Vid Βακχος.
Ρηξηνορια. Vid. Ανδρεια.
Και ρηξηνορίην,—Od. ξ. 217.
Ρηξηνωρ. Vid. Ανδρειος.
Και μετ' Αχιλλῆα ρηξηνορα,—Il. η 228.
Ρηξικελευθος Vid. Απολλων.
Ρηξινοος.—Ρηξιχθων. Vid. Βακχος.
Ρηξισθενης. Vid. Δαϐιδ.
Ρῆσις
Μυθων ἡμετερων και ρησιος.—Od. φ. 291.
SYN. Ρῆμα, φασις, λεξις, φρασις, εκφρασὶς, ἑρμηνεια νομος. δογμα, ψηφισμα.
EPITH Παλιγλωσσος.
Ρῆσος.
Εν δε σφιν Ρῆσος βασιλευὸ, παῖς Ηϊονῆος. Il. κ. 435.
Ρῆσος. Vid. Στρυμων.
Παῖ τῆς μελωδὸς μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρηκὸς τε ποταμὸ Στρυμονος,—Eur. Rh. 393.
Ρησσω.
—Τοι δε ρησσοντες ὁμαρτῇ. Il. σ. 571.
SYN. Ρηγνυω, ρηγνυμι, απορρησω, διαρρησσω,

ρησσω, σχιζω, τεμνω, εκρηγνυμι, καταρρηγνυμι, αγνυμι, καταρατ∫ω, κοπ∫ω, παιω. κροτεω. βαπ∫ω. περοϊπαι.

Ρητὴρ, Ρητωρ.
Μύθων τε ρητῆρ' εμεναι, πρηκτῆρά τε εργων. Il. ι. 443.
Και ρητορων αναγκας. Anac. 36. 2.
SYN. Τεχνογράφος, σοφιστὴς, δημηγόρος, συνηγόρος, δικολόγος, λογοποιὸς, λογοδιδάσκαλος, φωνασκός.
Και λογιων αγελης αμβροτοι ἡγεμονες. Ep.

Ρητορικὸς.
Μηδ' ἂν Ισοκρατης ρητορικωτερος ἡ. Ep. l. 1.

Ρητος.
Μισθῷ επι ρητῷ,—Il. φ. 445.
Ρητοί τ' αρητοί τε,—Hes. ε. 4.
SYN. Φατὸς, ειρημένος, φανερὸς, ὡρισμένος.

Ρητρα.
Αλλ' αγε νῦν ρητρην ποιησομεθα,—Od. ξ. 393.
Ρητρης ευκελαδοιο πατὴρ σοφὸς—Ep. l. 5.
SYN. Ρῆσις. συνημοσυνη, συνθηκη, συμβασις ὁμολογια.

Ρητρευω.
Τας αθεμιστευτας δικας
Φθιτοῖσι ρητρευοντες ασεργεῖ τροπῳ. Lyc. 1400.
SYN. Ρητορευω, λογοποιῶ, φωνασκεω.

ΡΙΓΕΔΑΝΟΣ.
Εινεκα ριγεδανῆς Ελενης Τρωσὶν πολεμιζω, Il. τ. 325.
SYN. Φρικωδης, φρικτὸς, φοβερὸς, χαλεπὸς, ριγηλὸς, καταρρηγηλος.

Ριγεω
—Ριγησεν δ' ὁ γερων,—Il. γ. 259.
SYN. Ερριγω, αποριγεω, ορωδεω, επιφριτ∫ω, φοβεομαι.

Ριγηλὸς.
Πολλοὶ δ' εντοσθεν οϊσοὶ Ριγηλοί,—Hes. α. 131.

Ριγιον, Ριγιστος,
—Τό οἱ και ριγιον εσαι. Il. α. 325.
Αιεὶ τοι ριγιστα θεοὶ τετληότες εμεν, Ib. ε. 873.

Ριγομαχης. (Διογενης.)
Ουτος ὁ ριγομαχας,—Ep. l. 2.

Ριγμος.
—Μετ' αμυμονα Πηρεω υἱὸν,
Ριγμον, ὃς εκ Θρηκης ερισωλακος εκπεσε θυμῷ. Il. υ. 485.

Ρῖγος.
Ρῖγος, και καματος,—Od. ε. 472.

SYN. Ψυχος. σκληροτης κρυος.—πυρετὸς.—φοβος.

Ριγοω.
—Επεὶ κε εραμην ριγωσέμεν εμπης. Od. ξ. 481.
SYN. Παραριγω, σκληρυνομαι, πωρουμαι, φριτ∫ω. ακμητεω. ψυχομαι, καταψυχομαι.

Ριζα, Ριζωμα, Ριζιον.
—Επὶ δὲ ριζαν βαλε πικρὴν. Il. λ. 845.
—Αχερουθ', ὃς εχει ριζωματα γαιης. Orph. H.
—Εσι γαρ τι ριζιον. Ar. Av 655.
EPITH. Αδιψητος, βαθεῖα, δημηκὴς, γηαλθὴς, επαλθὴς, ευπρατος, ευγενὴς, θαλλουσα, μελησιμβροτος. εχεπευκὴς, λυγρὰ, οδυνηφατος, ορεσσιφυτος, πολυαυξὴς, περιθαλπης, ραδινὴ.
Αμφὶ τε δυσπαλέας ριζας χθονὸς—Apoll.

Ριζηθεν.
Ερνεα—Κλασθέντα ριζηθεν—Ap. 3. 1400.

Ριζοβολεω.
—Μικρῆ ριζοβολῆ τὰ κατω. Ep. l. 2.
SYN. Ριζοομαι, ριζοφυω.

Ριζοτόμος
Ριζοτομους τευχει, περιβαλλομενους, επαοιδῆς, Man. 5. 183.

Ριζοω.
Ος μιν λᾶαν εθηκε, και ερριζωσεν ενερθε. Od. ν. 162.
Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ερριζωμενον. Soph. Oed. C. 1662.
SYN. Ριζοβολεω, ριζολαβεω.—επιρρωννυμι, επισχυω, νεαζω.

Ριζωρυκος.
Γραμματικὴν περιεργα γενη, ριζωρυκα μυσης Αλλοτριης,—Ep. l. 2.

Ριζωτὸς.
Κεντρων γαιας ριζωτάς. Synes. 5.

Ρικνος, Ρικνηεις. Ρικνωδης, Vid. Βακχος.
Παῖς εμὸς Ηφαιστος, ρικνὸς ποδας,—Hom. A. 317.
Γηραϊ ρικνηεντι—Christod.
SYN. Επιρικνος, ρικνηεις. ρυτιδωδης, ισχνὸς. ροικὸς. ρυσσὸς. ασθενὴς.

Ριμφα.
Ριμφα ἑ γῆνα φερει—Il. ζ. 511.
SYN Ραδεως, ταχεως, ευχερῶς.

Ριμφαρματος.
Πωλοισιν η ριμφαρματοις
Φευγοντες αμιλλαις. Soph. Oed. C. 1117.
SYN. Αρματειος.

Ρὶν, Ρὶς, Ρῖνες αἱ.
—Βελος δ' ἰθυνεν Αθηνη
Ρῖνα παρ' οφθαλμὸν,—Il. ε. 291.
—Κεφαλη, σὺν ματε, ρῖνές τε. Ib. ξ. 467.
SYN. Μυκτὴρ.—μυξαι, ρωθωνες, ρινια.

EPITH. Πλατεῖα, αναυδὴς, τρίπηχυς.

Ρινηλατεω.
—Συνδρομως ιχνος κακῶν
Ρινηλατησι τῶν παλαι πεπραγμενων. Aesc. Ag. 1194.
SYN. Ιχνηλατεω, ιχνευω, ερευναω.

Ρινοβολος.
—Ρινοβολῳ παταγῳ. Ep. l. 4.

Ρινη (οργανον χρυσοχοϊκὸν.)
Ρινην τε κνησιχρυσον, ωκυδικτορα. Ep l. 6.
SYN. Ξυλη.

Ρινὸς.
Ωστε δ' απὸ ρινὸν τρηχὺς λιθος,—Il. ε. 308.
SYN. Βυρσα, δερμα.
EPITH. Αιματοεις, αζαλεα, αιγοδορος, λασιοθριξ, παναιολος, σιλικὸς.

Ρινοτορος.
—Ηρχε γαρ Αρης Ρινοτόρος,—Il. φ. 392.

Ριον.
—Περὶ ριον Ουλυμποιο Il. Θ 25.
SYN. Ακρωρεια. ακρα, ακρωτηριον.

Ριπαῖος.
Ριπαιοις εν ορεσσι—Dion. 315.

Ριπη.
Ριπην τε, Στρατιην τε,—Il. ε. 606.

Ριπὴ
Ανδρὸς ένὸς ριπῇ,—I.. Θ. 355.
—Παμφεγγεες ασερων ριπάς. Soph. El. 106.
SYN. Ορμή. φορὰ, βολὴ, ριψις. συσροφὴ ανεμω. πνοὴ ριπις.
EPITH. Αμειλιχος, αργαλεα, αἰθαλοεσσα, αμοιβαιη, ανεμωδης, αιψηρὰ, βραδυπειθὴς, βαρυηχὴς, ετεραλκὴς, θυὰς, λευγαλεα, θεοδινὴς, θοὰ, ολοὴ, πολυσροφαλιγξ, πολυσροφαδὴς, οπισθοφορος, οξεῖα, ταχυπειθὴς, ταχυσροφαλιγξ, φοιτὰς, ωκυπορος

Ριπισμα.
—Εμῆς ριπισμασι λωπης. Ep. Suid.

Ριπιζω
—Τα τεμαχη ριπιζεται. Ar. Ecc. 837.
SYN. Οπαω. λικμαω. αναρριπιζω, εκριπιζω. φυσαω. πνεω. κινεω.

Ριπις.
—Ερεθιζομενος κριᾳ ριπίδι. Ib. A. 669.
SYN. Λικμητηριον, πλυνον, φυσητήρ. αημα.
Ριπίδα την μαλακοῖσιν αεὶ πρηεῖαν απταις.
Πυριτροπος τε ριπιδας, πυρηνεμος. Ep. l. 6.

Ρῖπος.
Φραξε δὲ μιν ριπεσσι διαμπερες οισυΐῃσι. Od. ε 256.
SYN. Ταρρὸς, ταρσὸς. ριψ.

Ριπλαζω, Ριπεω, Ριπω.
Ριπλαζων κατὰ δῶμα θεὰς,—Il. ξ. 257.

Ριπλασκον τεταγὼν απὸ βηλε—Ib. o. 23.
Ριψε, ποδὸς τεταγὼν, απὸ βηλε—Ib α. 591.
SYN. Αναρριπω, απορριπω, διαρριπω, εκριπω, καταρριπω, παραρριπω, περιδινεω, εκτινασσω, γυμναζω, συνελαυνω, καταβαλλω. πρηνιζω.

Ριπὸς.
—Ουδ' ὁ ρίπὸς Ιφιτε μορος. Soph. Tr. 361.

Ριψ.
—Καὶν επὶ ριπὸς πλεοι. Ar. Pa. 698.
SYN. Φρυγανον, ψιαθος. ρῖπος.

Ριψασπις, Ριψοπλος. Vid. Δεικλός.
—Οι θεοῖσιν ἔτοι κἀνδράσιν ριψασπίδες. Ib. 1186.
Και ταν ριψοπλον αταν
Εμβαλοντες, αρσιοθε κῦδος. Aesc. S. T. 321.

ΡΟΑ', Vid. Ροιά.

Ροδανὴ.
Εκ ροδανῆς λεπάδνης,—Hom. B. 181
SYN. Κροκη, φοινίον.

Ροδανθεμος.
Ος με Ροδανθεμοις πηχεσιν αμφιβολοι. Ep. l. 7.

Ροδανος.
Παρ ποταμὸν κελαδοντα περὶ ροδανὸν δονακῆα. Il. σ. 576.—al. ροδαλόν. ραδαλόν. E. M.
SYN. Ευκινητος, ευδιασεισος. τρυφερός.

Ροδια.
—Ροδια τε Καλλιρροη τε. Hes. Θ. 351.

Ροδιαῖος, Ροδεος, Ρόδειος, Ροδινος, Ροδοεις.
Στεφανος ροδιαῖος. Anac. 142.
Ροδεων δ' ὑπερθε μαζων. Ib. 51. 17.
Στεφανους μεν κροταφοισι
Ροδινους συναρμοσαντες. Ib. 6. 2.
Ρόδειος στεφανος. Suid.
—Ροδοεντι δε χρῖεν ελαιῳ. Il. ψ. 186.
SYN. Ροδιος, ροδοεις —ερυθρος. ευχρως, ευειδὴς, ευωδης.

Ροδιοι.
Εκ Ροδε εννέα νῆας αγεν Ροδιων αγερωχων. Il. 6. 654.

Ροδιος.
—Καρησός τε. Ροδιός τε. Il. μ. 20.

Ροδοδακτυλος, Ροδοπεπλος.
—Φαινη ροδοδακτυλος ηως. Il. α. 477.
—Ρόδοπεπλον αν' ὐρανον Ηριγενεια. Cal.
SYN. Ροδοχρως. διαυγὴς, ροδοπηχυς. λευκωλενος.

Ροδοειδὴς,

Ροδοειδὴς,
Ηρέμα μεν θλιβων ροδοειδέα δακτυλα κυρης. Musc. 114.
SYN. Χαροπὸς.
Ροδομιλον.
—Ουκ οσσων λιπαρὸν σελας, ὁ ροδομαλον. Theoc. 23. 8.
Ροδον.
Ουτε γαρ εκ σκιλλης ροδα φυεται, εθ' ὑακινθος.
Ουδ' ἐ ποτ' εκ δελης τεκνον ελευθεριον. Theog. 537.
SYN. Ανθεμον, ακανθοβόλον.
EPITH. Αγιτὸν, διδυμοχροον, δροσόεν, γλυκυπνοον, ευκαρπον, εαρινὸν, θερινὸν, οξυφεγγὲς, ακανθοβόλιν, καλὸν, καλλιφυὲς, καλλιφυλλον, τερπνὸν, ὑποπορφυρον, φοινικιον, φιλέρασον.
PHR. Γῆς κοσμος.—φυτον αγλαϊσμα.—οφθαλμὸς ανθεων.—λειμωνων ερυθημα. Sapp.
Αγλαϊην πυρσοῖο ροδε χειρεσσι λεγεσα. Mosc.
Ροδον, ὦ φερισον ανθος,
Ροδον εαρος μελημα.
Ροδα και θεοῖσι τερπνά. κ. λ. Anac. 5.
Τόδε γαρ θεῶν αιμα,
Τόδε και βροτῶν το χαρμα·
Χαρισιν τ' αγαλμα,—
Αφροδισιον τ' αθυρμα.
Τόδε και μελημα μυθοις,—κ. λ.
Τόδε και νοσοισιν αρκεῖ·
Τόδε και νεκροῖς αμυνει.
Τόδε και χρονον βιᾶται. κ. λ. Ib. 53.
Ροδοπη.
Η Αθω, η Ροδοπαν,—Theoc. 7. 77.
Ροδοπηχυς Vid. Ροδοδακτυλος
Ηῶ τε ροδοπηχυν,—Hom. XXX. 6.
Ροδοπηχεες δε Νυμφαι. Anac. 53. 21.
Ροδος.
—Μακαρτατη ες' αρα νῆσος
Και Ροδος, ἣ τοιῳ λαμπεται ηελιῳ. Ep. l. 4.
PHR. Τριπολις νασος.—ταν ποτνιαν
Υμνεων παϊδ' Αφροδιτας,
Αελιοῦ τε νυμφαν Ροδον,—Pind. Ol. 7.
Ροδος.
Αιγυπτιης Ροδος εσὶν, Ιηλυσιων πεδον ανδρῶν· Dion. 505.
Ροδυσφυρος. Vid. Ηά.
Ροδοχρως, Ροδοχρως.
Ροδοχρως δε κ' Αφροδιτα. Anac. 53. 22.
—Α ροδοχρως Ελενα· Λακεδαιμονι κοσμος. Theoc. 18. 31.
Ροὴ, Vid. Ρεεθρον.
Μαιανδρε τε ροαὶς,—Il. ζ. 869.
Ω Σκαμανδριοι γειτονες ροαὶ
Εὔρρονες Αργειοις. Soph. Aj. 419.
EPITH. Φιλαιματος. καλλιπαρθενος.
Ροθιαζω.
Οιον ροθιαζησι,—Ar. A. 807.
SYN Ρόθεω, ὁρμαω. ροχθεω τρεχω. ελαυνω· εσθιω (μετὰ ροθ.)—ερεσσω (ευτονως.)
Ροθιὰς, Ροθιος.
Επὲ δε καπης ροθιάδος ξυνεμβολῆ
Επαισαν ἑλμην βρυχιον.—Aesc. Per. 396.
—Αμφι δε κῦμα Βεβρυχεν ροθιον—Od. ε 412.
SYN. Βιαιος, ὁρμητικὸς.
Ροθιον.
—Επὶ δε ροθια κλυζοντο. Ap. I. 541.
—Ροθια μελεα Πριαμιδαις αγων. Eur. Hel. 1126.
—Ριπαὶ γυρῶν ροθιων. Synes. 3.
SYN. Ρεῦμα, κῦμα. ροχθος.
Ροθος.
Τῆς δε Δικης ροθος ἑλκομενη ἣ κ' ἀνδρες αγωσι
Δωροφάγοι—Hes. ε. 218.
SYN. Αραγμὸς, θορυβος. ὁρμὴ. ροῖζδος. ρυμη
Ροιὰ.
Ογχναι, και ροιαί,—Od. ι. 115.
SYN. Ροὰ, σιδη
EPITH. Αρτιχανὴς, ξανθοχιτων.
Ροιζδεω, Ροιζεω.
—Μη σύ γε κεῖθι τυχὸις, ὁτε ροιζδησειεν. Od. μ. 106.
Ροιζησεν δ' αρα,—Il. κ. 502.
SYN. Ροιζω, επιρροιζω, επιρροιζῶ, ροχθεω. βρυχω, ηχεω, σμαραγεω,—αναερροιζδεω, αναερροφεω, επιρροφεω, ρορεω, καταπινω.—δινωκω.—ωρυομαι.—συριτζω.
Ροῖζδος.
—Πτερῶν γαρ ροῖζδος κ' ασημος ἦν. Soph. An. 1016.
SYN. Ροῖζος, ροθος, ἦχος, φοφος. ροφημα, ρογχος.
EPITH. Ακαματος, απειρεσιος.
Ροιζηδὴν
Ροιζηδὸν εκβρασασα κυμβαχον δεμας. Lyc. 60.
SYN. Ροιζηδὰ, καταϊγδὴν, φραδὴν, σφοδρῶς. ρυβδὴν. απειλητικῶς.
Ροιζημα. Vid. Ροῖζος.
Ηχῶ δ' ερανια κελαδεῖ ροιζημασι φυλλων. Orph. H.
Ροιζητωρ, Ροιζωτηρ
Αρρητον, κρυφιον ροιζητορα,—Ib.
Ευδρομε, ροιζωτὴρ—Ib.

Ροῖζος.

Ῥοῖζος.
Σκεπλετ' οἴσῶν τε ῥοῖζον,—Il. π. 361.
SYN. Ροιζημα, ροθος, ροῖβδος. συριγμὸς, ἦχος, ρυμη ὁρμή.
EPITH. Αλεγεινὸς, κυματοεις, οξὺς, μανιωδης, απειρεσιος, περιος.

Ροικος.
Ουδέ μεν Τλαιόν τε καὶ αφρονα Ροῖκον εολπα. Call. 3. 221.

Ροικὸς.
Ειθ' ἦν μοι ροικὸν το λαγωβόλον.—Theoc. 4. 49.
SYN. Καμπύλος. ρικνὸς. σκολιὸς.

Ρομβηδὸν.
Ωδε μεν απλανεων τε πλανητων τε κελευθα
Ρομβηδὸν περὶ κοσμον ἁμα τροχιῃ φερηται. Man. 4. 107.

Ρομβητὴς. Vid. Κυρῆτες.

Ρομβητὸς.
Ρομβητες δονεων λυσσομανεῆς πλοκαμυς. Ep. l. 6.

Ρομβος.
Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χαλκεος,—Theoc. 2. 30.
SYN. Δῖνος, κυλινδρος, κινησις. στρομβος. βεμβηξ ρυμβος, ἦχος, φοφος. τροχος.
EPITH. Αελλαιης, ἑλικωδης, ρηξηνωρ, φαινωψ.

Ρομβοσωμυληθρα.
—Εχων Δημοσθενες την ρομβοσωμυληθραν. Suid.

Ρομβωτὸς.
Πληξας ρομβωτῷ δ'ρατος κριαχῳ. Ep. l. 6.

Ρομφαια.
Ρομφαῖαι, Σαλπιγξες,—Sibyl. l 4.
Ρομφαιαν φλογωδῆ, Nat. H. 2.
SYN. Μαχαιρα, ακοντιον, ροπτρον.

Ρους. Ρῦς. Vid. Ρεεθρον.
—Ἱερὸν ροον Αλφειοιο Il. λ. 725.
—Και στεινὸν ῥῆν οχετευσαμενος. Ep l. 1.
EPITH. Ασπετος, αλεγεινὸς, αργυρεος, αϑριὸς. αψοφος, αχαρακτος, αυτοκυλιστος, βαθὺς, θολερὸς. γλυκερὸς, δινηεις, ἐρατὸς, επιδρομος, εκβλυων, ηχηεις, κελαδων, κυρτὸς, καθαρὸς, κυμαινων, πικρὸς, περικαλλὴς, πολυηχὴς, ιλυοεις, πεφοιτος, πνεμοεις, εϑρεκυδοιμος, ωκύς.

Ροπαλισμὸς. Ar. L. 553.

Ροπαλον.
Κυκλωπος γαρ εκειο μεγα ροπαλον παρὰ σηκῷ, Χλωρὸν, ελαΐνεον,—Od. ι 319.
SYN. Κορυνη, κορδυλη, βακτρον, ξυλον, ροπτρον —παγὶς.
EPITH. Γηροκόμου, ιϑυτενὴς, παγχαλκεος, χαλκοβαρὴς, αυανθὲν, αιὲν ααγὶς.

Ροπὴ.
—Α δ' εχεται ροπᾶς. Ar. V. 1228.
SYN. Κλισις, επικλισις, καταπλισις, εγκλιτις. ὁλκὴ. σϛαθμησις. νεῦμα. δυναμις. βοηθεια.

Ροπτρον.
—Τῷ τροπῳ Δικης
Επτισεν αυτὸν ροπτρον αισχυναντά με. Eur. Hipp. 1172.
SYN. Ροπαλον. ρομφαια. κορωνη. παγη. επισπασρον —πλῆγμα.

Ροφεω, Ροφεομαι
Οσον ροφησεις ζωμὸν ἡμερῶν τριων. Ar. Pa. 715.
SYN. Αναρροφεω, απορροφεω, επιρροφεω, καταρροφεω ροιβδεω, καταπινω αναλαμβανω.

Ροχθεω, Ροχθιζω. (Vid. Βακχος.)
Ροχθει γαρ μεγα κῦμα—Od. ε. 402.
SYN. Ροιζεω βρενθυομαι. στεναζω. κλυζω.

Ροχθος.
Ως μη καταβρωξῃ νιν εν ροχθοις κλυδων. Lyc. 742.
SYN. Ροθιον. ῥοῖζος.

ΡΥΑΧΕΤΟΣ, al. Ρυγχαχετος, Ρυχαχετος, Ρυχαιετος.
Τον τῶν Ασιναιων γαμὸν ρυγχαχετον. Ar. L. 170
EXP. Θορυβὸς, συρφετός.

Ρυγχελεφας.
Ρητορα Μαῦρον ἰδὼν—ρυγχελεφαντα, Ep. l. 2.

Ρυγχιον,
Και τὰ δὴ τα ρυγχια. Ar. A. 744.

Ρυγχος.
—Εκπυζητο ποτ' ισχια ρυγχος εχοισα. Theoc. 6. 30.
Ρυγχος εχουσα Βιτω τριπιθηνικον.—Ep. l. 2.
SYN. Ραμφος.—χασμα.

Ρυδὸν.
Κυρη δ' εμ' Αρυβαντος εγὼ ρυδὸν αφυσσω. Od. ο 425.
SYN. Ρυδὴν. χυδὴν, ρυβδην, αθροως, σφοδρῶς, δαψιλῶς.

Ρυζῶ Vid. Ραζω.
Ρυζων απαντας απεδομαι τὰς δακτυλας. Suid.

Ρυπφεινια, Ρυπφεινεια.
Εν δε ρυπφεινιν εϑαλες σφισιν,—Call. 1. 84.
SYN. Ευπορια, ολβος.

Ρυθμιζω, Ρυθμιζομαι.
Εγω δε πλοκαμον αναδετοις
Μιτραισιν ερρυθμιζομην, Eur. Hec. 923.
—Αλλ' ανηλεως
Ως' ερρυθμισμαι, Ζηνι δυσκλειης θεα. Aesc. Pr. 241.
SYN. Επιρρυθμιζω, καταρρυθμιζω, μεταρρυθμιζω. κοσμεω, ηυτρεπιζω. καλλωπιζομαι. κανονιζω. ευθυνω, διατυποω.

Ρυθμος.
Μή ποτ' επαινεσσης, πριν αν ειδῆς ανδρα σαφηνῶς,
Οργην, και ρυθμον, και τροπον ὁσις αν ἦ. Theog. 958.
SYN. Ευρυθμια, ευθημοσυνη, ευμελεια. τροπος. κανων, μετρον, μελος. ταξις.
EPITH. Λιγυρος, φρενοθελγὴς, Φρυγιος.
Ρυθμοῖς ἡρωϊκοῖσι, και ἑξαμετροις επεεσσιν. Man.
Αμμιγα Βακχευτην ρυθμον ανεπλεκομεν. Ep.
Απλὴν ρυθμον χεοντες αιολῳ μελει. Sim. ap. Scal.

Ρυκανη. (τεκτονικὸν εργαλεῖον)
Και πελεκυν, ρυκανην τ' εταγεα,—Ep. l. 6.

Ρύμα. Vid. Ρεῖθρον.
Αεναῳ σἱροφαλιγγι θοὸν ρυμα δινευσα. Orph. H. Φυσ.

Ρῦμα.
Καιτοι σμικροὶ μεγαλων χωρὶς,
Σφαλερὸν φυργος ρῦμα πελονται Soph. Aj. 159.
SYN. Φυλακὴ, ασφαλισμα, ερυμα

Ρυμβος, Ρυμβών. Vid. Ρομβος
Σε τον αυτοφυῆ, τον εν αιθερίῳ
Ρυμβῳ παντων φυσιν εμπλεξαντα. Eur. Fr.
Ρυμβίνας αζαλειῃσιν επιρρεφεας φολιδεσσι. Ap. 4. 144.

Ρυμη.
Υπὸ τῆ ροιζδῃ και της ρυμης
Αυτος ἑαυτον καταχαιων. Ar. N. 406.
SYN. Ὁρμὴ, ροθος.

Ρυμη.
Ρωμη μεν ρυμη εσεται—Sibyl.
SYN. Κωμη. λαυρα.

Ρυμμα.
Ει ρυμμα τυγχανεις εχων,—Ar. L. 377.
SYN. Τριμμα, σμῆγμα, καθαρμα, ρυπον.

Ρῦμος.
Και το μεν εὖ κατεθηκαν εὐξεσῳ επὶ ρυμῷ. Il. ω. 271.
SYN. Ελυμα, σἠριγμα.

Ρυομαι. Ρῦμαι Ρυσκομαι. Vid. Μυσσοβος.
—Ρυεται δε καρη θαλερων αιζηων. Il. κ. 259.
—Αλλα σὺ ρῦσαι ὑπ' ηέρος νἷας Αχαιῶν. Ib ρ. 645.

—Οσε μιν αυτὴν Ρυσκευ,—Il. ω. 730.
SYN. Αναρρυομαι, λυτρεῦμαι, ελευθεροω, περισωζω, φυλασσω. κωλευω.

Ρυπαπαι
—Και ρυπαπαὶ ειπεῖν. Ar. R. 1105.

Ρυπαω, Ρυποω.
—Ρυποωντα δ' ἑσο χιτῶνα. Od. ω. 226.
—Τά μοι ρεερυπωμένα κεῖται. Ib. ζ. 59.
SYN. Ρυπαινω, καταρρυπαινω, πινοω, σπιλοω. μιαινω.

Ρυποεις.
—Ρυποεντα χιτῶνα. Poffel.
SYN. Ρυπαρὸς, ρυπωδης, πιναρὸς, πινοεις. αισχρὸς.

Ρυπον, Ρυπος.
—Καθηρέν τε ρυπα παντα. Od. ζ. 93.
Πεντε πτοκως ελαβ' εχθὲς, ὁπαν ρυπος—Theoc. 15. 20
SYN. Ρυπαρια, ρυπασμα. πινος, λῦμα, λυμη, κηλὶς, σπῖλος. λωβη.

Ρυπῶ.
—Εξοτε 'γω ρυπῶμαι. Ar. A. 17.
SYN. Απορρυπῶ, διαρρυπῶ, περιρρυπῶ, απομασσω, καθαιρω, αποκλυζω, σμηχω. πλυνω.

Ρυσαλέος, Ρυσιμὸς, Ρυσὸς, Ρυσσός.
—Οπωρην Ρυσαλεην—Nic.
Εν πεπερι ρυσιμῳ—Ib
Χωλαί τε, ρυσαί τε, παραβλωπές τ' οφθαλμώ. Il. ι. 499
Ρυσσῳ γεροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. Eur. El. 490.
SYN. Ρυτιδωδης, ρικνὸς, πλυχωδης.

Ρυσιαζω. Vid. Ενεχυραζω.
Αλφομαι, κ' ρυσιαζω —Eur. I. 523.
—Ρυσιαζομαι λογῳ. Ib. 1406.

Ρυσιβωμος.
Ρυσιβωμον Ελλαδ' ἱκου
νων αγαλμα δαιμονων. Aesc. Eum. 923.

Ρυσιδιφρος.
—Ουκ εμεμφη
Ρυσιδιφρον χεῖρα πλαξιππου φωτός. Pind. Isth. 2.

Ρυσιπονος. Vid. Απολλων.

Ρυσιπολις.
Ρυσιπολις—Παλλας, Aesc. S. T. 131.

Ρυσιον.
Ρυσι' ελαυνομενος,—Il. κ. 673.
SYN. Λυτηριον, ρυτρον. ενεχυρον, εγχυρον. δῶρον. ὁμηρευμα. ὁμηρον, πιστον, αποτιμον, ὑποβολον, ὑποθηκη. λυτρον, τιμημα. ασφαλισμα.

Ρυσμὸς.
—Τι μὰ δαίμονα κε ἀπὸ ρυσμῶ
Εἴκαζω,—Call. Ep. 18.
Ὧὐτὸς μὲν Λιβυης ρυσμος πελει—Dion. 271.
SYN. Ἔκτασις, διάτασις, θεσις, τυπος, σχῆμα. κλιμα.

Ρυσαζω.
Πολλὰ ρυσαζεσκεν ἑῦ περὶ σῆμ' ἑταροιο. Il. ω. 755.
SYN. Ελκω, ερυω. ρυσιαζω.

Ρυσαγμα, Ρυσακτύς.
Εμῶν ἑκατι δυσγαμων ρυσαγματων. Lyc. 1089.
—Ωδε παθοι ρυσακτύος ἐξ αλεγεινῆς. Od. σ. 223.
SYN. Ελκησις, ελκυσμὸς, ἁρπαγμός.

Ρυτα τὰ,
Ρυτὰ χαλαινοντες'—Hes. α. 308.
Εκ δε ρυτὰ ριπλασκεν,—Ath. l. 10.

Ρυτὴρ.
—Ἐν δε ρυτῆρσι τανυσθεν. Il. π. 475.
Σπευδειν απαὶ ρυτῆρος—Soph. Oed. C. 955.
SYN. Ιμὰς, ἡνια τα, χαλινός.—ρυτωρ. ἑλκυσὴρ.

Ρυτιδοφλοίος.
—Και ρυτιδοφλοιον σῦκον επομφαλιον. Ep. l. 6.

Ρυτιος.
Φαιδόν τε, Ρυτιόν τε, πωλεις ευ ναιεταωσας. Il. ε 648.

Ρυτὶς.
Εν τῷ προσωπῳ τῶν ρυτιδων ὁσας εχει; Ar. Pl. 1052.
SYN. Ρυσσημα ρυσσοτης.—ασθενεια. γῆρας. —σπῖλος.

Ρυτὸς.
Ρυτοῖσι λαεσσι,—Od. ξ. 10.
SYN. Καταρρυτος, ρευσικὸς, ἑλκυσικός. χωνευτός.

Ρυτωρ.
Χρυσεων ρυτορα τοξων. Ar. Th. 113.
Πορφυρεον χαιτας ρυτορα κεκρυφαλον. Ep. Suid.
SYN. Φυλαξ. σωτὴρ.—ρυτὴρ. ἑλκτικός.

Ρυω, Vid. Ρεω.
Τῆς δ' επει εκ μελαν αἷμα ρυη, λιπε δ' οσσε θυμός. Od. γ. 455.

Ρ Ω

ΡΩΓΑΛΕΟΣ, Ρωγάς.
—Χιτῶνα—Χαλκῷ ρωγαλέον.—Il. ε. 417.
Ρωγάδας ες πετρας,—Theoc. 24. 93.

SYN. Διεσχισμενος, διερρωγως. — διερρωγυῖα.—πολυρραγὴς, σπαραγμωδες.

Ρωγμὸς, Ρωχμός.
Κ' ἁ λιθος ες ραγμὸν κοιλαινεται—Bion.
Ρωχμὸς εην γαιης—Il. φ. 420.
SYN. Ρωχμὴ, ῥῆξις, ῥῆγμα, οπὴ, ογκος, σχισις, διασχισις, σχισμα, τμῆγος, λακισμα, αναρρῶγες.
EPITH. Βαθυκολπος.

Ρωμαϊκος.
—Ει Ρωμαϊκως δε καλεῖται,
Αυτος αν εἰδειης, Ρωμαϊκωτατος ὢν. Ep. l. 1.

Ρωμαιοι.
Ηλθε καλεσσαντων Ρωμαιων χαλκοχιτωνων: Call.
—Λαὸν Ρωμης επαλαφοιο. Ep.
SYN. Αυσονιοι.

Ρωμη.
Ρωμην τιμηεσσαν, εμῶν μεγαν οἶκον ανακτων.
Μητέρα πασαων πολιων, αφνειὸν εδεθλον. Dion. 355.
EPITH. Ζαθεὴ, ατρομος, ἐπαλοφος, καρτερόθυμος, θαρσαλεα, μεγαλοκρατὴς, μεγαλὴ, ὑψαυχενος, Αυσὼν
Μαινας εχιδνοχαρης—
Θηλυγενὴς, αδικόστε, κακὴ πολι, δυσμορε πασων.
Αι, Αι, παντ' ακαθαρτε πολι Λατινιδος αιης.
—Πανοδυρτε, κακὴ πολι, κῶμον εχεσα.
—Πεδὶον Ρωμης εριθηλε.—Βαβυλων. Sibyl.
—Πολιν βασιληΐδα πασεων. M. Manl.
Ρωμη παμβασιλεια, τεον κλεος υποτ' ολεῖται.
Ασυ Ρεμοιο.—θρονος ζαθεοιο μελαθρε —
Πατρης φροιμιον ηρανιης.—Ep.
Χαῖρέ μοι Ρωμα θυγατηρ Αρηος,
Χρυσεομιτρα, δαΐφρων ανασσα.
Σεμνον ἀ ναιεις επι γαῖς Ολυμπον
Αιὲν αθραυσον. κ. λ. Erinn. ap. Stob.

Ρωμη.
Ρωμην θεὸν τιν' εσχ', ὁν κ καταισχυνῶ. Eur. Or. 1174.
SYN. Ρῶμα, δυναμις, αλκὴ, ισχύς.

Ρωμαλεος.
Ρωμαλεαι—νεοτητες. Ep.
SYN. Ισχυρὸς, αλκηεις. ὑγιὴς. γενναῖος. θρασύς.

Ρωννυμι, Ρωω, Ρωομαι.
Χαῖται δ' ερρωοντο μετὰ πνοιῆς ανεμοιο. Il. φ. 367.
SYN. Κινεω, σειω. σπευδαζω. επειγομαι.

Ρωπῆιον. (ο συνδενδρος τοπος.) Vid. Ρώψ.
—Φερητον ανα ρωπῆια πυκνά. Il. ν. 199.
Τὸ τε ρωπεῖον ολιγοξυλον. Ep. Suid.

Ρωπικὸς.

Ραπικὸς.
Α μητερ ζωὸν τον Μικυθον, οἷα πενιχρὰ
Βακχω δ' ὀρεῖται, ραπικὰ γραφαμενα. Ib.
SYN. Ευτελὴς. αποβλητὸς, φαῦλος, ατιδαιος.

Ῥάψ.
—Σπασαμην ῥᾶπάς τε. λυγας τε. Od. κ. 166.
SYN. Φρυγανον. ραπιον.—χθαμαλὰ φυτά.
ERITH. Δασεῖα, χλωρά.

Σ ΑΒΑΖΙΟΣ.
Κλυθι πατερ Κρονε ὑξ Σαβαζιε, κυδιμε δαῖμον,
Ος Βακχον Διονυσον εριβρομον ειραφιωτην
Μηρῷ εγκατεραψας, ὁπως τετελεσμένος ελθῃ
Τιμῶλον ες ηγαθεον παρ' Ιππαν καλλιπαρῃον.
—Μακαρ Φρυγιης μεδεων, βασιλευτατε παντων.—Orph. H.

Σαβαι
Αυταὶ Ερυθραιὴς πλευρὸν ναιουσι θαλασσης
Μινναῖοί τε, Σαβαι τε,—Dion. 959.

Σαβακαὶ.
Τρυγονιον, Σαβακῶν ανθεμα Σαλμακιδων. Ep. l. 3.

Σαββατον.
—Απρηκτοιο δρομος εβδομος ἠεν. Nonn.
SYN. Η εβδομὴ, σαββατισμὸς, καταπαυσις, αναπαυσις.

Σαγγαριος.
—Εστρατοωντο παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. γ. 187.
Σαγγαριε, κρατερῇσι ροας ἀψῖσι πεδηθεὶς, Ep. l. 4.

Σαγὴ.
Τοιαῦτ' αλυων ταῖς ὑπερκομποις σαγαῖς. Aesc. S. T. 397.
—Παντελῆ σαγην εχων. Ib. Ch. 558.
SYN. Ὅπλον, σάγμα.

Σαγηνευὺς, Σαγηνευτὴς.
Ιχθυσι λιῖσῆρα, σαγηνέα, χηραμοδυτὴν. Ep. l. 3.
—Σαγηνευτῆρες εθηκαν
Δῶρα παρακταις, σοι, τασ' απ' ωφελιης. Ib.
SYN. Σαγηνευτὴς, ιχθυοθηρευτὴρ, ἁλιεύς.

Σαγηνευω, Σαγηνεω.
Και σαγηνεῦσαν φιλοτατα,—Sapph. 6.
SYN. Εκσαγηνευω, αγκιστρευομαι, περιβαλλω. εμπλεκω. θηρευω, αλιευω.

Σαγηνοβόλος.
—Και μογερὼν πεῖσμα σαγηνοβολὼν. Ep. l. 6.

Σαγμα.
Καλλισα τευχη δ' εν καλοῖσι σαγμασιν, Eur. Andr. 617.
SYN. Θηκη (τῶ ὁπλ.) επισαγμα.—κανθηλια τὰ.

Σαθρὸς.
—Τας λογας εἶναι σαθρὰς. Eur. Hec. 1197.
SYN. Επισαθρος, πολυσαθρος. ασθενὴς, σαπρὸς, μυδαλέος, χαλαρὸς, μαρασμωδὴς, βλεννωδὴς, παλαιὸς, μαλακὸς, ὑπέρακμος, ευρωδὴς, ατιδανὸς, φλυαρὸς.

Σαινω.
Ως δ' ὁταν αμφὶ ανακτα κυνες δαΐτηθεν ιόντα
Σαινωσι,—Od. κ. 217.
Ουρῇ μεν ρ' ὀγ' ἐσηνε, και κατα καββαλεν αμφω. Ib. ρ. 302.
SYN. Περισαινω, προσσαινω, ὑποσαινω, κολακευω, ὑπαικαλλω. σειω. τινασσω. θωπευω. ασπαζομαι. σαλευομαι.

Σαιρω.
—Η δ' απλητον σεσαρυια Εισηκει'—Hes. α. 268.
Καί μ' ατρέμας ἔπτε σεσαρὼς,
Ομματι μειδιοωντι'—Theoc. 7. 20.
SYN. Σαρω, παρασαρω, κορεω, καλλυνω, κοσμεω—τριζω. χαινω, εκχαινω.—δυσχεραινω.

Σακαι.
Τοξα Σακαι φορεοντες, ἀ μηκέτις αλλος ελεγχοι
Τοξευτης· ε γαρ σφι θεμις ανεμωλια βαλλειν. Dion 750.

Σακεσπαλος.
—Οιον εχεσκε σακεσπαλος ἱππότα Τυδεύς. Il. ε. 126.

Σακεσφόρος.
—Αιαντι τῷ σακεσφορῳ. Soph. Aj. 19.
SYN. Ασπισὴς, ὁπλοφόρος, πολεμικός.

Σακκινος.
—Και σακκινον εσθος. Naz.

Σακκος, Σακος.
Κἠπειτά γ' ες τον σακκον ὧδ' εσβαινετε. Ar. A. 745.

—Ουκ

—Ουκ αφίσεις τον σακον. Ib. 822.
—Και μισει σακον προς ταῖν γναθοιν εχουσ. Ib. Ecc. 498.
SYN. Μαρσιππος. Θυλακιον, σακτας.—πωγων.
EPITH. Ερυμνος, τερμονας.

Σακος.
—Σακος δ' ανεδεξατο πολλά. Il. ε. 619.
SYN. Ασπὶς, θυρεὸς, θῶρις. ὅπλον.
EPITH. Αμφιβροτον, αρραγες, αρρηκτον, ασεραιωτον, αιόλον, βοεον, δινωτὸν, ευδινητον, δεινὸν, ευκυκλον, ευρὺ, κοιλον, καῖνοπιγὲς, ιτεϊνον, θοὸν, μελαιδετον, ποικίλον, περθελυμνον, πολυρρινον, παναιολον, πεπαλαγμένον, πυκα ποιητὸν, προχὲν, τετραβοεον, τετραθελυμνον, χαλκεδετον, χαλκῆρες, σακνόν.
Ως ἀπ' Αχιλλῆος σακεος στελας αίθερ' ἱκανε
Καλε δαιδαλεες,—
—Σακος, ηὺτε πυργον,
Χαλκεον, επ[αβοεον.—
—Σακος μεγα τε σ[ιβαρόν τε. Hom.
——Εν χαλκιλατῳ
Σακει, κυκλωτῷ σωματος προβληματι. Aesc.

Σακ[ας. Vid. Σακκος.
—Ταῦθ' ἡγιζεν ες σακ[αν τινα. Ar. Pl. 681.

Σακτωρ.
—Αιδε σακτορι—Aesc. Pr. 927.

Σαλαμανδρινος.
Και σαλαμανδρινον δολιον δακος, αιὲν απεχθὲς. Nic.

Σαλαμβη.
Τραμπις σ' οχησει, και Φερεκλεια ποδες
Δισσας σαλαμβας,—Lyc. 98.
SYN. Θυρα θυρὶς, φωσὴρ, φεγγιτης, φανοπτης.

Σαλαμὶς,
Χαῖρε, Θεὰ, Σαλαμῖνος ευκ[ιμενης μεδεουσα. Hom. IX.
EPITH. Αλιπρεφὴς, αγχιαλος, αμφιρυτος, πελιοθρεμμων, ευκλυπρος, μελισσοτρόφος.
Ω κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν σε,
Ναιεις αλιπλαγκτος ευδ[ιμων
Πᾶσιν περιφαντος αιεί Soph.
Αιαντος πολις, ορθωθεῖσα ναυταις. Pind.

Σαλαμινιος.
Σαλαμινιος γάρ εσιν ὧ ξυνεμ' εγώ. Ar. Ecc. 38.

Σαλευω, Σαλαττω.
Λαβρως σαλευων πᾶν τρικυμια πεδον. Lyc. 475.
Και σαλευη πολις. Eur. Rh. 248.
—Σατυρον σεσαλαγμενον οινῳ. Ep. l. 6.
SYN. Ανασαλευω, διασαλευω, παρασαλευω, παρενσαλευω, ανακινεω, δονεω, σειω, σαλαω.—αποσαλευω, επισαλευω, κυμαινομαι, ταρατ[ομαι.—ζαω, διαγω—βελευομαι. φρενιτιζω.

Σαλημ.
—Βαθυκυμονος εγ[υθι Σαλημ. Nonn.

Σαλμυδ[ησιος
Τραχεῖα ποντω Σαλμυδ[ησσια γναθος
Εχθροξενος ναυτ[ησι, μητρυὰ νεῶν. Aesc. Pr. 726.

Σαλμωνὶς.
Ὑπερ Σαλμωνίδος ακρης. Ap. 1693.

Σαλμωνεὺς.
Η φατο Σαλμωνῆος αμυμονος εκγονος εἶναι. Od. λ. 235.
Και θρασυμηδη Σαλμωνεῖ. Pind P.
—Ειμι δ' εκεινος
Σαλμωνεὺς βρονταῖς ὃς Διὸς αντεμανην. Ep. l. 4.

Σαλος.
—Μ' ὡς εἶδον εκ πολλῆ σαλῃ
Ευδοντ' επ' ακτης,—Soph Ph. 274.
SYN. Αλμη.—κινημα. πονος, ταραχος, κλυδων, φροντις.
EPITH. Φοινιος.

Σαλπιγ[ω, Σαλπιζω
Αμφὶ δὲ σαλπιγξεν μεγας ἠρανὸς,—Il. φ. 388.
Και τοτε κωφοπες μεγαλας σαλπιγ[ας εχοντες
Δεινὸν εσαλπιζον πολεμῳ κ[υπον.—Hom. B. 200.
SYN. Διασαλπιζω, βυκανιζω, περιηχεω. κηρυτ[ω.

Σαλπιγξ.
—Οτε τ' ιαχε σαλπιγξ. Il. σ. 219.
SYN. Βυκανη.
EPITH Αελλησσα, βαρυδ[πος, βαρυφθογ[ος, βρονταια, ερισθενὴς, διακτορος, ἠδυθροος, λαλος, διερὰ, εγρεκυδοιμος,
Πειρικὴ, Ποσειδ[ιος, Τυρσηνικὴ, Πελασγιάς.
Κλαζει δὲ βριθυσα σαλπιγξ,
Αρεϊ κρεκυσα θυρῳ. Lucian.
Ευκελαδε σαλπιγ[ος ανεδραμε κοιρανος ηχώ. Apollin.
—Πολεμων αγ[ελτρια βαρβαροφωνος. Sibyl.
Αγ[ελος ἰσμινης.—π[ολεμοιο πρεσαγ[ελος Nonn.

Σαμαρεια.
—Δι' ευϋδρε Σαμαρειας. Nonn.

Σαμαρῆτις.
Δευρ', γυναι Σαμαρῆτι,—Ib.

Σαμη, Σαμια, Σαμος, Σαμοθρακη.
Δελιχιάν τε, Σαμὴ τε,—Od ι. 24.
—Χὼ την Σαμιαν καταδοσκων. Theoc. 15. 126.
—Ηδ' οἱ Σαμον αμφενεμοντο. Il. β. 634.
—Ηδ' εναλιαν Σαμοθρακην. Orph. 29.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ζαθεὴ, παιπαλόεσσα, ελαισφυτος, ὑψηλή.
ΡΗΡ. Σαμον ασυ Νυμφεων. Anac.
—Θρηϊκιη τε Σαμος, Κορυβαντιον ασυ.
Και Σαμος ἱμερτεσσα. Πελασγίδος ἑδρανον Ηρης. Dion.
—Ης Σαμον δυσχειμερον, αἱ τ' ενι κολπῳ
Θρηϊκιῳ—Nic
Υψὸ επ' ακροτατης κορυφης Σαμκ ὑλησσης
Θρηϊκιης.—Hom.
Σαμοθρηξ
Θῆκε θεοῖς Σαμοθραξι—Call. Ep. 24.
Σαμυθα, Nom pr.
—Κεκρυφαλον τόνδε λαβὼν Σαμυθας,
Δαιδαλεός τε γάρ εστι, και ἀδ ὺ τι νεκταρος οζει. Ep. Suid.
Σαμφορας.
—Ουθ' ὁ Σαμφορας. Ar. N. 122.
ΕΧΡ. Ο σ' ἐχων περὶ τον μηρὸν.
Σανδαλον, Σανδαλίσκος
Αβλαβεως ὑπὸ ποσσιν εδησατο σανδαλα κἄφα. Hom. M. 84.
—Τόνδε τον σανδαλίσκον—Ar. R. 408.
SYN. Σανδαλιον, εντροπίδες, ὑποδηματα.
Σανδαλα μεν τα ποδων θαλπηρια—Ep.
Σανιδιον,
Και σανιδια, καμφορίδια, Ar. Pa. 201.
SYN. Δελταριον, πινακιον, σχεδαριον.
Σανὶς, Σανίδες.
—Ουδε πυληισιν
Ευρ' επικεκλιμενας σανίδας—Il. μ 121.
Η δ' αρ' ες' ὑψηλῆς σανιδος βῆ,—Od. φ 51.
SYN Πιναξ. δελτος.
ΕΡΙΤΗ Κολληται, κλιῖσαί.
Δικλιδας ευτυκτοισιν αρηρομενας σανιδεσσι. Apollin
—Σανίδες τ' επὶ τῆς αραρυῖαι
Μακραὶ, εὔξεσοι, εξευγμέναι ερυσονται. Hom.
Σαος. Vid Σος.
—Σαωτερος ὥς κε νεηαι. Il. α 32.
Σαοφροσυνη. Vid. Σωφροσυνη.
Και τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυνης επεδησαν. Od ϕ 13
Σαοφρονεω. Vid Σωφρονεω.
Ην δε σαοφρονεῃς, αργυρός εμι μονον. Ep.
Σαοφρων. Vid. Σωφρων.
—Ουκ αν με σαοφρονα μυθησαιο. Il. φ. 462.
Σαοω. Vid Σωζω.
—Συ δε φρασαι, η με σαωσεις. Il. α 83.
Σαπρὸς, Vid. Σαθρὸς.
—Ιερων ὧν και σαπρίς. Ar. Pa. 697.
—Μετὰ τἀνθαδ' ερημης σαπρᾶς. Ib. 553.
—Φυλατ]ε δ' ὡς σαπρὸν το σχοινίον. Ib. V. 1334.

Σαπφειρος
Παντη δ' εν πετρῃσιν ὑπὸ φλεβες ωδινουσι
Χρυσειης κυανῆστε καλὴν πλακα σαπφειροιο, Dion. 1105.
Σαπφω.
—Σαπφὼ παρθενον ἀδυφωνον. Anac. 200.
Λεσβιαδων Σαπφω κοσμον εὐπλοκαμον.
—Σαπφὼς τ' Αιολίδες χαριτες.
Μνημοσυναν ἑλε θαμβος, ὁτ' εκλυε τᾶς μελιφωνα
Σαπφὼς.—της λυρικῆς —
Σαπφὼ, χρυσειην χερσὶν εχουσα λυρην.
Πιερικὴ δε μελιστα λιγυθροος εζετο Σαπφὼ
Λεσβιας ηρεμεα· μελος δ' ευϋμνον ὑφαινεν
Σιγαλεαις δονεεσσιν αταψαμενη φρενα Μουσαις.
Τὰν Μιτυληναιαν—Πιερίδα—αοιδοπόλον.
Αι δε σοφαὶ κεινης ρησιες αθανατοι. Ep
Σαρα
Σαρρας ὑψιτοκοιο γονον, ριζαντε γενεθλης. Naz.
Σαραγγης, Nom. Fl.
Φασις τ' ευρυμενης, ακαλαρρειτης τε Σαραγγης. Orph.
Σαραπις, Σεραπις.
Ενθαδε παιδευεται ὁσοις κεχολωτο Σαραπις,
Τοῖσιν απ' ελομενης μηνίδος αρχομενοις. Ep. l. 1.
Σαρδαναπαλος.
—Τις ὁ Σαρδαναπαλος ἑτοσί; Ar. Av. 1022.
—Νινε μεγαλης βασιλευων. Ep
Σαρδανιος (γελως) Σαρδονιος, Σαρδωνιος.
—Μεδησε δε θυμῷ
Σαρδανιον μεγα τοῖον,—Od. υ 302.
—Η δ' εγελασσε
Χειλεσιν, ουδε μετωπον εφ' οφρυσι κυανεῃσιν
Ιανθη —Hom.
Σαρδονιον μειδημα γελασσετε,—Sib. l. 1.
Σαρδονιον κατα κῦμα—Theoc. 16. 86.
Σαρδεις.
Και πολυχρυσοι Σαρδεις. Aesc. P. 45.
Σαρδηνη.
Ναιετε Σαρδηνης ποδα νειατον ὑψικομοιο. Hom. XXXIV.
Σαρδιον.
Σαρδια θ' αἱματοεντα—Orph. L.
Σαρδιανικον.
Ινα μή σε βαψω βαμμα Σαρδιανικον. Ar. Av. 112.
Σαρκαζω.
Γλισχροτατα σαρκαζοντες, ὥσπερ κυνιδια. Ib Pa. 481.
SYN. Σαρκιζω. περισαρκιζω.—εξισχνοω. ατορεω—απομυκιζω. επιχλευαζω. διασαδωνιζω.
Σαρκινος
Ελπις τῶν ὑπνων ζατεῖ τον σαρκινον ιχθύν. Theoc. 21. 66.

SYN. Σαρκικὸς, σαρκωδης, ευσαρκος, κατασαρκος, πολυσαρκος, μεγαλοσαρκος. βαρυζωνος. κρεωδης.

Σαρκοδαης.
Ην χρονος, ὁππότε φῶτες απ' αλλήλων βιον εἶχον
Σαρκοδαῆ.—Orph. Fr.

Σαρξ.
—Πολλον δε δίηνυσε σαρκὸς οδόντι. Od. τ. 450.
—Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Ib. σ. 76.
SYN. Κρεας —μυών —σῶμα,—βροτός.
EPITH. Απαλὴ. βαρεῖα, εχενηΐς, ερισθενὴς, ζειωσα, ερυτοτοκος, λιποχρως, μαλακὴ, ταλαινα, χλωρὰ. σκιοειδὴς.
—Το δε οἱ μελαν ειβεται αἷμα
Χιονεας κατὰ σαρκός,—Theoc.
Στεναχω δ' ὑπὸ σαρκὶ παχειη.
Την ρα σοφοὶ καλεουσι νοος ζοφον.—
Σαρκὶ νοος κρατερῇ ἑσπεται ηκ εθελων.
Σάρξ ολοὴ παθεων ριζα πολυσχιδεων.
Βορβορε. ιλυσσα πεδὴ, βριθουσα μολυβδίς.
Πνευματι και πολιῇ δυσμορε. κακοφραδές. Naz.

Σαρον, Σαρος.
Ασερμι, πουτοιο κακὸν σαρον,—Call. 4. 225.
—Σπογγον και σαρον ευθὺς εχων. Ep.
SYN. Κορηθρον, κορημα, καλλυντρον, σαρωθρον.—

Σαρω. Vid. Σαιρω.
Διπλῶν μεταξυ χοιραδων σαρωμενον. Lyc. 389.

Σαρπηδων.
—Υἱὸν ἐὸν Σαρπηδοια μητιετα Ζευς
Ωρσεν επ' Αργειοισι λεοντ' ὡς βουσὶν ἑλιξιν. Il μ. 292.
Σαρπηδοντος ἑταῖρον—Ib 379.
EPITH. Δῖος, αντιθεος, χαλκοκορυστης, Λυκιος. Διὸς υἱός.
Σαρπηδον Λυκιων βουληφόρε,—Hom.
Ισατο Σαρπηδων Λυκιων προμος· ηνορεη μεν
Φρικτος ειην· ἀπαλοῖς δε νεοτρεφεεσσιν ικελος
Οινοπος ακρα χαρασσε γενειάδος· κ. λ. Ep. l. 5.

Σαρπηδονιος.
—Σαρπηδονιαν ὀθι πετρην
Κλειουσιν, ποταμοῖο παρὰ ροον Εργινοιο. Ap. 1. 216.

Σαρωνὶς.
—Την μεν Σαρωνίδα κικλησκουσι. Dion.

Σαρωνίς.
Η πολλὰς ερυπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ιαων
Ηειρεν,—Call. 1. 22.
SYN. Δρῦς.

Σαταν, Σατανᾶς Vid. Δαιμων, Διαβολος.
Τιπλε, Σαταν κακομητι, τον αθλιον εις πυρὰ βαλλεις; Cyr.

Πρῶτος ὑπόδρα ἰδὼν Σατανᾶς, βροτολοιγὸς, απηνής. Dolsc.
EPITH. Κακοεργος, πικρός.

Σατινη, Σατινον.
Ποιησαι σατινα και ἅρματα ποικίλα χαλκῷ· Hom. V. 13.
Θηρῶν ὅτ' ἐς ζυγιοις
Ζευξ' εις ἀν ἁρὰ Σατιναν, Eur. Hel. 1327.
SYN. Αμαξα.

Σατνιοεις.
Ναΐε δε Σατνιοεντος εὐρρειταο παρ' οχθας
Πηδασον αιπεινην,—Il. ζ. 34.

Σατνιος
Σατνιον ηταση δερὶ—
Ηνοπιδην, ὃν αρα νυμφη τεκε Νηΐς αμυμων
Ηνοπι βουκολεοντι παρ' οχθας Σατνιοεντος. Il. ξ. 443.

Σατυρος.
Συντροφος ευασαις, αιγοποδης Σατυρος. κ. λ. Ep. l. 1.
EPITH. Σκιρτοποδης, δειλαιος.

Σατυροι. Vid. Σιληνοι
Σατυρων προς αντροις τονδ' ὁμιλον εισοιζω. Eur. Cyc. 100.
EPITH. Αρειμανεῖς, απολεμοι, ασιδηροι, αλλοφυεῖς, αελλοποδες, γλυκοποται, βακχεῖοι, δυσμορφοι, ηροτυποι, θρασυκαρδιοι, ερεμναίς, γυναιμανεῖς, λασιοι, κερσεντες, ευκεραοι, λυσσῶσι. μυσιπόλοι, ορεσσιβόμοι, σκελυγαμοι, σοθοβλητοι. κυβιστητῆρες, ιυμφογενὴς, ταυροπίδες, ταυροφυεις, σκιρτοντες, φιλοπαιγμονες, φιλοκερτομοι, φυλακτῆρες, φιλομοχθοι, φρισσοντες, δασυκερνοι, μετεχαρνοι
Και Σατυρὸς φιλομοχθος εχων αγελασον οπωπήν.
Πασα γονη Σατυρων θρασυκαρδιος, εν δε κυδοιμοῖς
Παντες απειλητῆρες, αει φευγοντες Ενυω·
Νοσφι μαθοιο λεοντες, ενὶ πολεμοις δε λαγωοί.
Και βοὸς εἶδος εχουσι, και ανδρομεοιο προσωπου. Nonn.
Θυτιδανων Σατυρων και αμηχανοεργων. Hes.

Σατυρίσκος,
—Το τοι γενος η Σατυρισκοις
Εγγυθεν, η Πανεσσι καλοκαμοισιν ερισθει. Theoc 4. 62. 40.

Σαυλουμαι.
—Αοιδαῖς βαρβιτων σαυλυμενοι. Eur. Cyc.
SYN. Διασαυλουμαι, τρυφαω, θρυπτομαι, αβρυνομαι, ορχεομαι, ἁβρῶς, σαυλὰ βαινειν.

Σαυλος.
Σαυλὰ ποσὶν βαινουσα,—Hom. M. 28.
SYN. Ἁβρὸς, τρυφερὸς, κἆφος, ἥσυχος.

Σαυρομαται.
—Και εθνεα Σαυροματαων,
Εσθλὸν Ενυαλιε γενος Αρεος'—Dion. 653.
Σαῦρος, Σαῦρα.
Αινίκα δη και σαῦρος ὑφ' αἱμασιαῖσι καθευδει. Theoc. 7. 22.
Σαῦράν τοι τριψασα, κακὸν ποτον αυριον οισω. Ib. 2. 58.
SYN. Χλωροσαῦρα.—χαλκις οφιομαχος.
Σαυρῳ δε λοιπον εμφερὴς εγινετο.
Ερπυστικον δε τὅτο το ζωων γενος,
Ον οι τεμοι τις, και διασπασοι μεσον,
Ελκει μεν αὐτὅ συν κλονῳ τα τμηματα,
Συνερχεται δε και παλιν τα λειψανα. Suid.
Σαυρωτὴρ,
—Εγχεα δ' εσειν
Ορθ' επὶ σαυρωτῆρος ελιλατο,—Il. κ. 153.
SYN. Κροσφος. σιυραξ —το αντικειμενον τῆς επιδορατίδος σιδηριον.
Σαφὰ, Σαφὲς, Σαφηνῶς.
Ουδέ τι πω σαφὰ ἰδμεν ὁπως εσαι τάδε εργα. Il. ε. 252.
Ανὴρ κατοικεῖ τάσδε τὰς τοπους σαφῶς. Soph. Ph. 40.
Μή ποτ' επαινεσσης, πριν αν ειδῆς ανδρα σαφηνὲς. Theog. 957.
SYN. Φανερῶς, ακριβῶς, λαμπρῶς, τρανῶς, αναφανδον, εναργῶς, ευδηλως, γνωριμως, εμφανῶς, διαφανῶς.
Σαφηνια, Σαφηνεια.
—Και σαφηνια λογε. Aesc. S. T. 67.
SYN. Καταφανεια, εναργεια, τρανοτης, ἑρμηνεια. λαμπροτης.
Σαφηνιζω, Σαφηνισω.
Τοσὅτον ακρῶ σοι σαφηνίσαι μονον. Ib. Pr. 622.
—Τὅτο δε σαφηνιῶ. Ib 225.
SYN. Σαφεω, διασαφῶ, αποσαφῶ, διασαφηνιζω, εκδηλοω, δηλοω, ερμηνευω, εξηγεομαι, εξαπλοω, διανοιγω, διαφαινω, εμφαινω φαιεροω, επιτρηνιζω, διευκρινεω ανακαλυπτω.
Σαφηνὴς Σαφὴς.
—Τι φωνεῖς ; σαφηνῆ. Soph. Tr. 909.
—Σαφὲς δ' εκ οἶδα νοῆσαι. Hom. M. 208.
SYN. Αρδηλος, εναργὴς, φανερὸς, ευφραδὴς, διευκρινὴς. αληθὴς.
Σαω, Σαωζω. Vid. Σωζω.
Αιχμητὴς γαρ ανὴρ γῆν τε και ασυ σαει. Theog. 866.
—Σαωσε δε νυκτὶ καλυψας. Il. ε. 23.
Σαωτὴρ. Vid Σωτὴρ.
Αλλά οἱ εκ μοιρεων τις οφειλομενος θεὸς αλλος
Εστὶ, σαωτηρων ὑπατον γενος,—Call. 4. 166.

Σ BENNYMI, Σβεννυω.
Παντων ανθρωπων σβεσσαι μενος,—Il. ζ. 621.
SYN. Αποσβεννυμι, κατασβεννυμι, ἐξαλειφω, παυομαι. συνεχω, επεχω.
—Κατασβεσσαι αναπλομενην φλογα πυρσῦ,
Δῶμα περιρραινοντες αλεξικακοισι ρεεθροις. Nonn.

Σ Ε

Σ EBAZOMAI, Σεβιζω, Σεβιζομαι. Vid. Σεβω.
—Σεβασσατο γαρ τόγε θυμῷ. Il. ζ. 167.
Και σε λιταις σεβιζειν. Soph. Oed. C. 1627.
Αλλά μιν επαγλον τὶ σεβιζομαι,—Call. 4. 247.
Σεβας, Σεβασμὸς.
—Σεβας μ' εχει εισοροωντα. Od. γ. 123.
—Σεβας δέ σε θυμὸν ικεσθω. Il. σ. 178.
Σεμνοῖς Μεσσηπολοις χαιρων ὁσιοις τε σεβασμοῖς. Orph. H.
SYN. Σεβασις, προσκυνησις, τιμὴ, εκπληξις, αιδεσις, αιδὼς. Θαῦμα. τὸ σεβασμιον.
Σεβασμιος.
—Το σεβασμιον ανθρωποισι. Orph. H.
SYN. Σεβασὸς, σεπτὸς, θεοσεπτος, σεμνὸς, γεραρὸς, ἱερὸς, αξιοπρεπης, θεοπρεπὴς, αποβλεπτος, αιδεσιμος, τιμητὸς, προσκυνητὸς.
Σεβω, Σεβομαι.
Κακὸς γάρ εσι μη σεβων τὰ δεσποτων.
Και συγγεγηθε, και ξυνωδινει κακοῖς. Eur. Hel. 732.
—Ου νυ σεβεσθε; Il. δ. 242.
SYN. Σεβαζομαι, αγαζομαι, προσαιδεομαι, αιδεομαι. θεραπευω, προσκυνεω, προσευχομαι, τιμαω, θαυμαζω, εντρεπομαι. ευλογεω.
Δειμαλέος δε σεθεν καθαρὸν προσπτυξομαι ἱρὸν. Apollin
Οιδε θεὸν καθαρῆσι νοω λεύσσοντες οπωπαῖς,
—Υποκλινεσσι λιτησιον αυχένα γαιη.
Μαρτυρον ἱκεσιης κυρτωμενου αυχένα καμπην. Nonn.
Σεληνὶς.
Την τιτθην Ιερων Σεληνίδα,—Ep. l. 3.
Σειρὰ.
Σειρὴν χρυσειην ἐξ ουρανόθεν κρεμασαντες. Il. θ. 19.
SYN. Σειρὰς, δεσμὸς, αλυσις. σχοῖνος. πλεκτὸς ἱμὰς.—γενεαλογια.

ΕΡΙΤΗ. Δολιχη, δρακοντεια, ἑλικωδης, ευπλεκτος, πολυπλεκτος πολυσχιδης.

Σειραῖος, Σειραφόρος, Σειροφόρος, Σειρασφόρος.
—Δεξιὸν τ' ανὴς
Σειραῖον ἵππον, ἔβγε τον προσκειμενον. Soph. El. 724.
—Ὑπο σειραιοις ποσὶν ἑλκυσαν
Τεκνα,—Eur. Herc f. 446.
—Τους δ' ἐξω σειραφορους. Ib. I. A. 223.
Ζευχθὲς ετοιμος ην εμοὶ σειρασφορος. Aesc. Ag. 851.

Σειρεω.
Συν τῷ γερεντι δεσμὰ σειρευων βροχῳ Eur. Herc. f. 1009.
SYN. Επισφιγγω, συσελλω, καταβροχιζω. δεσμεω.

Σειρηνὶς Vid. Σιλαρος.

Σειρὴν, Σειρῆνες.
Αλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θελγεσιν αοιδῇ
Ημεναι εν λειμῶνι—κ. λ. Od μ. 44.
ΕΡΙΤΗ. Τμνοπολοι, θεσπεσιαι, αδιναὶ, λιγειαι, μελιγλωσσοι
Τίς κε απηδὼν σῆεν, Κενταυροκτόνος
Αιτωλὶς, ἡ Κερῆτις, αιολῳ μελει
Πεισει τακῆναι σαρκας ακμηνης βορᾶς;—
Λεπτογενειων κλωμακὰς τ' απηδονων Lyc.
Πτεροφόροι νεανίδες παρθενοι,
Χθονος κοραι, Σειρῆνες. Eur.
Ενθα δ' εξεζομεναι λιγυρὴν οπα γηρυσαι
Κῆραι, αιοσιητος δε βροτων θελγεσιν ακνάς. Orp.
Σειρῆνες σινονθ' Αχελωϊδες ὑδεσσι
Θελγεσαι μολπῇσιν, ὁτις παρὰ πεσμα βαλοίτο.
Τας μεν αρ ευιδης Αχελωϊῳ ευιηθεσα
Γειγατὸ Τερψιχορη, Μουσεων μια —Apoll.

Σειριαω.
—Ασὴρ—ὅς ρα μαλιστα
Οξεα Σειριαει, και μιν καλεσ' ανθρωποι
Σειριον,—Arat.

Σειριος.
—Δη γαρ τοτε Σειριος ασηρ
Βαινει ὑπερ κεφαλῆς κηριτρεφεων ανθρωπων
Ερχεται ηματιος, πλεῖον δε τε νυκτὸς επαυρῇ. Hes. ε 415.
ΕΡΙΤΗ. Αιθαλοεις, αμπελοεις, αζαλεος, ασεροεις, δινηεις.
Ον τε κυν' Ωριωνος επικλησιν καλεουσι'
Λαμπροτατος μεν ὁγ' εστὶ, κακὸν δε τε σῆμα τετυκται,
Και τε φερει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν. Hom.
—Τον εισετι δ' ἁλεῖσιν πῦρ
Θερμον ακοντιζοντα δι' αιθερος αιθοπι λαιμῷ.
—Πυρωτιδος ασερα μαιρης. Nonn.

Ος δή τοι καλὸς μεν αριζηλος τ' ιδεσθαι
Αντελλει, μηλοισι δ' εν ασπετον ἤκεν οἰζύν. Ap.
Ενθα (Σειριος) πυρὸς φλογεας
Αφησιν ασσων αυγάς. Eur.

Σειριος,—Σειριαης. Ηλιος —Orph. Opp.

Σεισιχθων. Vid. Ζευς.

Σεισμὸς.
Η σεισμὸν, ἡ βροντὴν τιν', ἡ Διὸς σελας. Soph. Oed. C. 96.
SYN. Σεσμα, σεσις, επανασεισις, τιναγμὸς, τιναγμα, κινησις, παλμὸς, ενοσις. τρομος.
Μυκηθμῷ δ' ὑπενερθεν ερεμνη σειετο γαια. Ap.
—Κλονῳ σεισμοῖο τινασσομενη μεγαλοιο. Sib.
Και δαπεδα βαθυκολπον απεσυφελιξεν οχῆα
Αιχμαζων τριοδοντι θαλασσομεδων Ενοσιχθων,
Ενδομυχοις ανεμοισιν ἰναστομενων κενεωνων
Γειοπονοις ανεμοισιν επὶ νωμητορι παλμῷ
Χασματι κοιλαινοισι σεσηρότα φωλάδες αυραι—
Αγχινεφῆ δε μελαθρα τινακτορι λυετο παλμῷ,
Και δρυες εις χθονα πιπτον—κ. λ. Nonn I. 21.

Σεισὸς
Ως ὅγε δε σεισὸς ἁμα τῇ σῖροφῃ γινεται. Ar. A. 345.

Σειω, Σεισμαι.
Σειων εγχεην,—Il. ε 563.
Σεισατο δ' ενὶ θρονῳ, ελελιξε δε μακρὸν Ολυμπον. Ib Θ. 199.
SYN. Ανασειω, επανασειω, δισειω, καταδειω, περισειω, εισειω, σαλευω, αἰδυσσω, συγχεω, συντινασσω, συγκλονεω, δονεω, διαταρασσω, ταρασσω, κινεω, διακινεω, ωθιζω. συκοφαντεω

Σελαγεω, Σελαγεομαι.
Παρνασιαν δ' ὁς κατεχων
Πετραν συν πευκαις σελαγεῖ. Ar. N 604.
Ομμα γαρ αιθερος ακαματον σελαγεται
Μαρμαρεαισιν εν αυγαῖς. Ib. 285.
SYN. Σελαγιζω. λαμπω, εκπυροω.

Σελαγισμα. Vid. Στεροπὴ.
—Σελαγισματα τωνδε, Man. 4. 189.

Σελαγος.
Και βαλεν Αλφιον Σελαγον ἰῷ,—Il ε 612.

Σελαηγενετης. Vid Απολλων.

Σελαηφόρος, Σελασφόρος.
—Ὁτ' αν σελαηφόρος Ερμῆς
Αμφι Σεληναιην σκολιον λαβεσθαι ορηται Man. 4. 333.
—Κωμοιο σελασφόρος ασηρ Christod.

Σελας.—Σελασμὸς. Vid Τεγγωνιζω.
Νηδυς καιομενης σελας οφθαλμοῖσιν ιδεσθαι. Il. ο 600.
—Ουκ οσσων λιπαρὸν σελας,—Theoc. 23. 8.

SYN.

SYN. Αυγὴ, λαμπηδὼν, φᾶς, φεγγος. πῦρ. φλόξ.
EPITH. Αυτοελικτον, αφαυρὸν, δαιομενον, δεινὸν, γόργωπὸν, δικορυφον, ζαηφέρον, ζαφλεγὲς, περοφοιτον, λαβρὸν, νεοφεγγὲς, καλλιφεγγὲς, χρυσοφεγγὲς, μετηορον, καθαρὸν, παμφαές.

Σελγη.
—Και, ἣν επολισσατο λαός.
Πριν ποτ' Αμυκλαιων, μεγαλωνυμος εν χθονὶ Σελγη. Dion. 860.

Σελιναι. (πεμματα)
Φρασον σελινας τάσδε πυρινε χλοης. Suid.

Σελιναι.
—Μη λυρας κλυπος
Εσω, σελινας δωδεκ' εκπλερεμενας. Eur. Alc. 436.
Φρυγων τε ζαθεοι σελαναι. Ib. Tro. 1075.
SYN. Μῆνες, Νεμηνιαι

Σεληνιαζω, Σεληναζω Vid Προσηναζω.
—Σεληνιασων τε νοσοισι. Man 4. 81.

Σεληναφως.
—Εκειτο γαρ ἡ μεν ως σεληναφως. Ath. l. 13.

Σεληνη, Σεληναια
Ως δ' ὁτ' εν ερανῶ αστρα φαεινὴν αμφὶ σεληνην
Φαινετ' αριπρεπέα,—Il. Θ. 551.
Χαῖρε Σελαναια λιπαρόχροε,—Theoc. 2. 165.
SYN. Μηνὴ
EPITH. Αιγληεσσα, ακοιμητος, αφωτιστος, αρτιτοκος, αυξιφαὴς, αμερσινοος, βοῶπις, δροσοεσσα, διχομηνος, εσπερια, ἑλικῶπις, ἑλιξοπόρος, ευπλοκαμος, ευῶπις, ευαστερος, ευκυκλος, ευτροχαλος, θεοσσυτος, ημιτομος, κεραὴ, λευκοπαρηος, λαμπρὰ, κυδιμη, μινυθουσα, νυκτιχορευτος, νυκτιφαὴς, πλησιφαὴς, ποθοβλητος, πρωτοφαὴς, πληθουσα, ποτνια, πολυεδὴς, παλιζωος, παλιννοστος, τριφυὴς, φερεζωος, φαεινὴ, χαροπὴ, τροχοεσσα, τελεσιγονος, ταυροφυὴς, Λατμιὰς, Τιτηνίς. ταυσιπλερος, φαεσφόρος.
—Σεληναιης ἑλικοδρομος αστατος αστηρ Man.
Χαῖρε ανασσα Θεὰ λευκωλενε δῖα Σεληνη —
Ειματα εσσαμενη πηλαυγέα δῖα Σεληνη,
Ζευξαμενη πωλους εριαυχενας αιγληεντας.
Εσσυμενως πρoτερωσ' ελαση καλλιτριχας ἱππους,
Εσπερη, διχομηνος, ὁτε πληθη μεγας ογμος.
Λαμπροταται τ' αυγαὶ τοτ' αεξομενης τελεθωσιν
Ουρανοθεν, τεκμερ δε βροτοῖς και σῆμα τετυκται. Hom. H
Ω λιπαροζωνε δυγατερ Αελιε
Σελαναια, χρυσεοκυκλον φεγγος.
Νυκτὸς αειγες βλεφαρον —
Και νυκτὸς αστερωπος σελαγα.
Χρυσηνιος δαιμων. Eur.
Ευνετις Ενδυμιωνος.—Ελατειρα βοῶν.— Ευκεραος θεαινα.—Μαρμαρυγη τροχοεσσα Σεληνης. Nonn.
Α μεν κερσεν σελας, πλησασα ροα πυρὸς,
Αγειτο σελανα, ποιμὴν νυχιων θεῶν. Synes.
—Σε τε νικτὸς αγαλμα σεληνη. Dolfc
Ως δ' οποτε πληθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σεληνη
Ουρανὸν αιγληεντα κατεχρυσωσε προσωπῳ.
Ουκ ὀθ' ὑπὸ γλωχῖνας αποξυνουσα κεραινης
Πρωτοφαὴς ὑπὸ μηνὸς ανισαται ασχιον αχλὺν,
Αλλ' ὁτε κυκλωσασα περιτροχον ομματος αιγλὴν
Αντιτυπες ακτῖνας αφελκεται ηελιοιο. Tryph.
Εν δ' εσπερον εφλεξεν ευωπιδος
Σελανας ερατὸν φαος. Pind.
Νυχιων βασιλεια αταρπῶν. Apollin —Ποιμὴν νυχιων θεῶν. Syn.—Πρεσβυτον ασρον. Aesc.
Ταυροκερως Μηνη, νυκτιδρόμε, περοφοῖτι,
Εννυχια, δαδοῦχε, κορη, ευαστερε, μηνη.
Αυξομενη και λειπομενη, δῖλύς τε και αρσην.
Αυγηπορα, φιλιππε, χρονε μῆτερ, φερεκαρπε
Ηλεκτρὶς, βαρυθυμε, καταυγαστερα, νυχεια.
Πανδερκης, φιλαγρυπνε, καλοῖς ασροισι βρυουσα.
Λαμπεδιη, χαροδῶτι, τελεσφορε, νυκλὸς αγαλμα
Ασραρχη, ταυυπεπλ' ελικοδρόμε πανσοφε κορη
Ησυχια χαιρουσα, και ευφροσυν' ολβιομοιρῳ.—Oiph. H.

Σελπιαδης,
Υἱέας Ευηνοιο Σελπιαδαο ανακλος. Il. ε. 693.

Σελινον, Σελινος
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακὸς ιε ηδὲ σελινε, Od. ε. 72.
Και θαλλοντα σελινα.—Theoc. 13 42.
EPITH. Αειφυλλον, ἱππιᾶν, ελεσθεπλον, ευοδμον, πολυγναμπλον, χλωρὸν.
PHR. Βοτανα λεοντος. Pind.

Σελὶς Vid Βιβλος.
Οσσα θεοπνευσοις ταῖσδ' ανεθε σελίσι. M.Muſ.
Και σελιδων κανονισμα φιλορθιον—Ep.
EPITH. Λευκος, βιβλιακὴ, γλυκερὰ, γυραλεα, ἱερά

Σελλὸς
—Αμφι δε Σελλοὶ
Σοὶ ναιχσ' ὑποφῆται ανιπποποδες, χαμαιευναι. Il. π. 234.
Α, τῶν ορεων και χαμαιχοιτων εγω
Σελλᾶν εσελθὼν αλσος εισεγραψαμην
Πρὸς τῆς πατρῳας και πολυγλωσσε δρυός. Soph. Tr. 1184.

Σελμα.
—Λεων δ' επὶ σελματος ακρης Hom. VI. 47.
—Κἀπὶ σελμασι Πυργων σλαθητε,—Aesc. S. T. 32.
SYN. Σελιδωμα, ζυγὸν, εδωλιον. Θρανος. κλιτὺς.

Σεμέλη.
Ηδὲ Διώνυσον Σεμέλη τεκε,—Il. ξ. 325.
SYN Θυωτη.
EPITH. Αινογαμος, βαρυθυμος, θεηγενὴς, θεοπαις, ενῶπις, ερικυδὴς, λευκωλενος, ροδοεδὴς, υψαυχην, ταννεθειρα Καδμεια, Καδμηΐς.
Χαιροι δ' ευειδὴς Σεμελη, και αδελφεαι αυτῆς
Καδμεῖαι, πολλαὶς μεμελημεναι ἠρωΐναις. Theoc.
—Πῦρ ὃ λευσσεις, ὠδ' αυγαζη
Σεμελας ἱερὸν αμοὶ ταφον,
Αν ποτε κεραυνοβόλος
Ελιπε φλογα Διὸς βροντᾶς;
Τοκας Διογονοιο Βακχε. Eur.
—Ολυμπιαδων αγυᾶτις. Pind.
Κικλησκω κεριν Καδμηΐδα παμβασιλειαν
Ευειδῆ Σεμελην ερατοπλοκαμον, βαθυκολπον,
Μητερα θυρσοφοριο Διωνυσε πολυγηθες. κ. λ. Orph H.
Και Σεμελη πυροεσσαν εσαθρησασα τελευτην
Ωλετο τερπομενη λεχιον μορον—κ. λ. Nonn I.8.
Σεμεληγενέτης. Vid. Βακχος.
Σεμιδαλις.
—Καρπον Φοινικος, και σεμιδαλιν. Ath. 1. 21.
Σεμιραμις.
—Και ὁπη πλατυ τεῖχος
Ασφαλτω δησασα Σεμιραμις εμβασιλευεν. Theoc. 16. 100.
Προς δε νοτον Βαβυλων ἱερὴ πολις, ἣν ρα τε πᾶσαν
Τειχεσιν αρραγεεσσι Σεμιραμις εστεφανωσε. Dion.
Σεμνοκοπεω.
Και σεμνοκοπει τεῦτ' εν ανδρεια σ' λεγη. Aesc. Fr.
Σεμνομαντις.
—Επὶ
Τον σεμνομαντιν ανδρα πεμψασθαι τινα. Soph. Oed. T. 564.
Σεμνομυθεω.
Τι σεμνομυθεῖς, κεἰς αγῶν' ερχη λογων. Eur. Andr. 233.
SYN. Σεμνηγορεω, σεμνολογεω αυχεω.
Σεμνοπαρασιτος.
Σεμνοπαρασιτον εκ μεσε καλεμενον. Ath. 6.
Σεμνοπροσωπεω.
Καφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς. Ar. N. 362.
Σεμνὸς
Δημητρ' ἠύκομον σεμνὴν θεὸν αρχομ' αειδειν. Hom. XII. 1.
SYN. Περισεμνος, σεπλὸς, ευσεπλος, σεβασμιος, τιμιος, εντιμος, τιμᾶχος, σεμνοτιμος, καλὸς, ευσχημων, σωφρων, σεμνολογος. ὑπερφανος. αλαζων.

Σεμνῶς.
Σεμνῶς κασωρευσσα—Lyc. 772.
SYN. Αινῶς. εντιμως.
Σεμνοσομος.
Σεμνοσομός γε και φρονηματος πλεως
Ο μυθος εσιν, ὡς θεῶν ὑπηρετε. Aesc. Pr. 952.
SYN. Σεμνολόγος. σεμνός —κενοδοξος.
Σεμνοτιμος. Vid. Σεμνος.
Σεμνοτιμος ανακλως. Ib. 355.
Σεμνυνω. Σεμνοω, Σεμνῦμαι
—Σεμνυνεσι την τραγωδιαν. Ep.
Θεῶν δε σεμνα θεσμὰ αιθερος μυχῶν. Eur. Hel. 872.
SYN. Αποσεμνυνω, αποσεμνυνομαι, τιμαω, καλλυνω, κοσμεω.
Σεμνυνομαι.
—Μηδ' αυθαδως σεμνυνομενος χαλεπαινε. Ar. R. 1052.
SYN. Κομπαζω, γαυροω, μεγαλοφρονεω. λαμπρυνομαι,
Σερφος.
Ευδει καταφαγὼν μυρτα, και σερφος τινάς. Ar. Av. 82.
Εγεσι κἀν μυρμηκι κἀν σερφῳ χολή. Prov.
Σεὺς.
Ὑπὸ τῶν σεὼν—Ar. L. 731.
SYN. Σὴς, σκωληξ.
Σευω, Σευομαι. Vid. Συω, Συομαι.
Ος ποτε μαινομενοιο Διωνυσσοιο τιθηνας
Σεὺε κατ' ηγαθεον Νυσσηϊον—Il. ζ. 133.
—Ειπερ αν αυτὸν
Σευωνται ταχεες τε κυνες—Ib. γ. 26.
—Βασιλεως ὑποχοι μεγαλε σεῦνται. Aesc. P. 24.

Σ Η

Σηκαζω.
Και νύ κε σηκασθεν κατὰ Ιλιον ηὖτε αρνες. Il. Φ. 131.
SYN. Συγκλειω, κατακλειω (εις σηκὸν.) αποσηκοω.
Σηκὶς
Οτι την θυραν ανεῳξεν η σηκὶς λαθρα. Ar. V. 765.
SYN. Θεραπαινα. διακονος.
Σηκίτης, Σηκοκορος.
Αρπα τυ σακιταν λαφυ γερας—Theoc. 1. 10.
Σηκοκορον τ' εμεναι, θαλλὸν τ' εριφοισι φορῆναι. Od. ρ. 224.
SYN. Σηκηκορος, ὑπαυλος.

Σηκὸς.

Σηκὸς.
—Στειναντο δε σηκοὶ
Αρνων ηδ' ερίφων.—Od ι. 219.
Σφαξας εμαυτὸν σηκὸν ες μελαμβαθῆ
Δρακοντος.—Eur. Ph. 1027.
SYN. Ἐπαυλις, σταθμὸς. ὁλκὰ, σκιμπιῆον.—φωλεός.—ναός.—περιβολος.—στεγη.—σηκωμα.—ταφος.
EPITH. Φερεγλαγης, κατηρεφὴς, ἱερὸς, ἁγιος.

Σηκωμα.
Οικεῖν Λυκαιε πλησιον σηκωματος. Eur. El. 1274.
SYN. Σηκὸς.—ισοσαθμον, αντισηκωσις.

Σῆμα.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυρινης. Il. β. 814.
Γυῶ δε κληρε σῆμα ιδών—Ib. η. 189.
SYN. Σημεῖον, τερας, δεῖγμα, μνῆμα, μνημα, χαρακτὴρ. γραμμα.—μορφὴ.—συμβολον. τεκμαρ.—ταφος.—στρατηγιον.
EPITH. Αγαυὸν, αιπὺ, υψερον, δεελὸν, αριφραδὲς, περιφραδὲς. μεγα, εναισιμον, ενδεξιον, ευρυσορον, κακὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, παραισιον, πολυσσονον.
Λευκὸν σῆμ' ετετυκτο περιτροχον ηὔτε μηνη. Hom.

Σημαινω, Σημαινομαι.
Πᾶσι δε σημαινειν—Il. α. 289.
—Σημηνε δε τερματ' Αχιλλεύς. Ib. ψ. 358.
—Οι δε κλῆρον εσημηναντο ἑκασος. Ib. η. 175.
SYN. Αποσημαινω, διασημαινω, εκσημαινω, ενσημαινομαι, επισημαινω, κατασημαινω, προσημαινω, σημιοω, σηματιζω, δηλοω, μηνυω. προφαινω.—αρχω, βουλευομαι, δικαζω, προστασσω, επιτασσω.

Σημαντηριον, Σημαντρον.
——Σημαντηριον
Ουδὲν διαφθειρασαν εν μηκει χρονε. Aesc. Ag. 618.
Η γαρ οἶσθ' ἀ μή σε καιρὸς
Ειδέναι, σημαντρ' ανεὶς ; Eur. I. A. 325.
SYN. Σφραγὶς, σημεῖον.

Σημαντης, Σημάντωρ.
Κληρε σημαντῆρα φυτοτρέφον.—Ap. 3. 1402.
Σιγῆ δειδιότες σημαντορας.—Il. δ. 431.
Αυτός μοι σὺ σημαντωρ γενε Soph Oed. T. 976.
SYN. Επιτακτωρ, διακτωρ, ἡγεμων, δεσποτης. ποιμὴν.—σφραγιστὴς.
EPITH. Αγραυλος.

Σημάτωργὸς.
Ο σηματωργὸς δ' ε τὶς ευτελὴς αρ' ην. Aesc. S. T. 497.

Σηματοεις.
Ω χθων σηματοεσσα.—Ep. I 3.

Σημεῖον, Σημηῖον.
—Ως μοι σαφῆ
Σημεῖα φαινεις εσθλὸς εις ἡμᾶς γεγὼς. Soph El. 24.
—Τα γαρ σημηῖα νικης
Αρκαδίην εισηλθεν—Call. 3. 219.
SYN. Σῆμα, σημαντρον, δεῖξις. τερας, αγαλμα.—σφραγις.

Σημερον, Τημερον.
Νυν μεν παυσωμεσθα μαχης και δηιοτῆτος,
Σημερον, ὑστερον αὖτε μαχησομεθα—Il η. 291.

Σηπια (ιχθὺς) Σηπιάς.
Ο λαρκος επετιλησεν, ὡσπερ σηπια. Ar. A. 350.
Σηπιη, ευπλοκαμος—Ath. I. 4.
EPITH. Δολομητις, δολοφρων, κερδαλεα, ταγηνιση.

Σηπιὰς, (ακρωτηριον.)
—Εδυνε δε Σηπιὰς ακρη. Ap. 1. 582.

Σηπευω.
Και μυσερὰς σεπλάς τε τεχνημασι σηπευοντας. Man. 4. 269.
SYN. Σηπομαι.

Σηπω.
Και δὴ δερα σεσηπε νεῶν,—Il. β. 135.
—Ουδέ τι οἱ χρὰς σηπεται,—Ib. ω. 414.
SYN. Αποσηπω, διασηπω, εκσηπω, κατασηπω, περισηπω, σαπριζω, καταπυθω. μυδαινω.

Σηραὶ
—Και εθνεα βαρβαρα Σηρῶν,
Οι τε βοας μεν αναινονται, και ιφια μῆλα,
Αιόλα δε ξαινοντες ερημης ανθεα γαιης,
Ειματα τευχουσιν, πολυδαιδαλα τιμηεντα.
Ειδομενα χροιῇ λειμωνίδος ανθεσι ποιης. Dion. 756.
—Καλὰ νηματα Σηρῶν. Naz.

Σηραγξ.
Ητοι ὁ μεν σηραγγα προδιελος εσιχεν εις ὕν. Theoc. 25. 222.
SYN. Σπεος, κοιλὰς, κευθμων. χασμα. τελμα πετρα. σὴς—ατυχεὶς σῆτες ακανθοβαται. Ep. I. 2.
EPITH Ελμινς.

Σησαμη, Σησαμον.
—Σησαμη ξυμπλατλεται. Ar. Pa. 869.
Νεμομεσθα δ' εν κηποις τα λευκὰ σησαμα. Ib. Av. 159.

Σησαμῶς.
—Σησαμῶντες ιτρια. Ib. A. 1091.
SYN. Σησαμὶς, σισαμὶς, πλακοῦς, μαζα.

Σησὸς.

Σ Θ

Σηςὸς.
Και Σηςὸν και Ακυδον εχεν,—Il. ζ. 8,6.
Σητοκοπος, Σητοβρωτος.
Η τῶν σητοκοπων βυβλαριων τα κατω. Ep. l. 2.
Το σητοβρωτον καλλος—Dolſc.

Σ Θ

ΣΘΕΝΑΡΟΣ.
Η δ' Ατη σθεναρή τε και αρτίπος,—Il. ι. 501.
SYN. Αγασθενὴς, ευσθενὴς, μεγαλοσθενὴς, ερισθενὴς, περισθενὴς, ἰσχυρὸς, ευρωστος, κρατερὸς, ακμαῖος, ευτονος.
Σθεναλαος.
Καί ρ' εβαλε Σθενελαον Ιθαιμενεος φιλον υἱόν. Il. π. 586.
Σθενελαΐς.
Την καταφλεξιπολιν Σθενελαΐδα, την πολυμισθον. Ep. l. 7.
Σθενελος.
—Σθενελος δε καθ' ιππων ἅλτο χαμᾶζε. Il. ε. 111.
—Σθενελος Καπανηϊος υἱὸς. Ib. δ. 361.
EPITH. Θρασυφρων. Περσηϊαδης.
Ενθεν δε Σθενελε ταχον εξρακον Ακτοριδαο'
Ος ρα τ' Αμαζονιδων πολυθαρσέος εκ πολεμοιο
Αψ ανιων, (δη γαρ συνεληλυθεν Ηρακλῆι)
Βλημενος ἰῷ κεῖθεν επ' αγχιαλε θανεν ακτῆς. Ap.
Σθενοβλαβὴς.
—Ενι θρυμοισι σθενοβλαβέος Κυθήρηος. Opp.
Σθενοβοια. (Αντεια Hom.)
Ου Φαιδρας εποιε πτερνας, ουδὲ Σθενοβοιας. Ar. R. 1075.
Σθενος.
—Εν δε σθενος ὦρσεν ἑκαστῳ. Il. ζ. 451.
SYN. Αλκὴ, ἰσχὺς, δυναμις. βια.
EPITH. Αρητον, αμαυρὸν, αδηριτον, αλκητον, αδουπητον, αβλαβὲς, αμεγαρτον, αγναμπτον, ατρομον, αδιαντον, αμητριεον, ασυφελικτον, βαρὺ, δεινὸν, μαλερὸν, εσθλὸν, ερατεινὸν, επικρον θρασὺ, κρατησιμαχον, οβριμον, ολοὸν, ὑπερθλον, ὑπερφιαλον.
—Σθενος κε αλαπαδνον —κε επιεικτην. Hom.
—Σθενος αξιον ἔβας. Theoc.
Τῆς συγερῆς κακιης πικρὸν σθενος. Naz.
—Ου γαρ τοι θεῖον σθενος κραινωμεν
Απρηκτον τελεθει και αμηχανον.—Cal.
Σθενω.
Ουδε σθενειν τοσσὅτον ωμην τα σὰ
Κηρυγματθ', ως' αγραπλα κἀφαλη θεων

Σ Ι

Νομιμα δυνασθαι, θνητὸν ον τ', ὑπερβαμειν. Soph. An. 461.
SYN. Δυναμαι, δυναμιν εχω, ἰσχυω.

Σ Ι

ΣΙΑΓΩΝ.
—Σιαγόνας τε μαλθακας Soph. Fr.
Κἀκεινος επε τας σιαγόνας πριων. Suid.
SYN. Γναθμὸς, γαμφη. παρεια.
Σιαλος
Τρεις σιαλες καταγων, οἱ εσαν εν πατῖν αριστοι. Od. υ. 163.
Εν δε συὸς σιαλοιο ραχιν τεθαλυῖαν αλοιφῇ. Il. ι 208.
EPITH. Ζατρεφὴς, ευτραφὴς, απαλοτρεφὴς, λιπαρὸς, ειννεωρος.
Σιαλωδης. Vid. Μαριανδυνοι.
Σιβυλλα.
Ου γαρ ταῦτ' επε Σιβυλλα. Ar. Pa. 1095.
Ηρσφιλη Φοιβοιο σαφηγορίς ειμι Σιβυλλα. Ep.
—Γνωσοιο Πατρὸς φησεσι Σιβυλλαν
Μαινομενην ψευσηρατ—Sibyl. l. 3.
—Μελαγχειρας κοπις,
Νησῶς θυγατρός.—Lyc.
Σιβυλλιαω
Ειθ' ὁ γερων σιβυλλιᾷ. Ar. Eq 61
EXP. Παραληρῶ, χρησμῶν ερᾷ και επιθυμῶ. απαταται. μανικῶς εχει.
Σιβυνη Vid. Σιγυνη.
Πτανὲ, τί σοι σιβυνη; Ep. l. 3.
Σιβυρτιος.
—Κλεισθενης ὁ Σίβυρτιος. Ar. A. 118.
Σιγα, Σῖγα.
Σιγα νῦν, μητις σεῦ Αχαιων αλλος ακουσῃ Od. ξ. 493
Α μοι προσελων σῖγα σημαινε—Soph. Ph. 22.
Σιγαζω.
Τυμπανα σιγαζει,—Opp. l. 3.
SYN. Κατασιγαζω, κατασιωπαω, επισομιζω.
Σιγαλεος Vid. Σιγηλὸς
Σιγαλεαις—Μεσαις. Ep. l. 3.
Σιγαλεως
Σιγαλεως αφθεγκτον εμοῖς ὑπο χειλεσι πεμπων, Orph. 1001.
SYN. Σῖγα, σιωπηρως —μετριως.
Σιγαλοεις.
Εν δεπω ἱδρυσασα φαεινῷ, σιγαλοεντι. Od. ε. 86.
—Και ἱστια σιγαλοεντα. Il. ε. 226.

SYN.

SYN. Λαμπρὸς, θαυμασὸς, αψοφητος.—ποικίλος.

Σιγαω.

Και σιγᾶν, ὁτε μήτι καταβλαπῃ το σον αυτῷ. Hom. M. 93.

—Σιγῶσι δ' οἵσοι. Tryph. 419.

SYN. Κατασιγαω, σιωπαω, παρασιωπαω, διασιωπαω, αποσιωπαω, κατασιωπαω, γλωσσοκρατεω, εχεμυθεω, ησυχαζω, καταπαυω.

—Τῇ δ' απλερος επλετο μῦθος. Hom.

—Ο δεσῖγα ποδων παρος ομματα πηξας
Ησθ' αὐτως αφθογγος, αμηχανεων κακοτητι. Ap.

Χρυσεα κληῖς επι γλωσσᾳ βεβακεν. Soph.

—Ακηρυτῳ κελαλυμμενα φαμι Σιγῆς.

Κᾶρος αφωνητῳ σφρηγισσατο χειλεα σιγῇ. Non.

—Φυλακὴν ευερκέα χειλεσι θεῖναι. Apollin.

Σιγειον.

Καγω πικρον Σιγειον ἀριω πλατη
Κατινομην.—Soph. Ph. 358.

EPITH. Ηνεμόεν.

Σιγη

Οι δ' αρ' ἰσαν σιγῇ,—Il. γ. 8.

SYN. Σιωπη, αγρυξια, αφωνια, αρρησια, ανανδια, αφασια, αμφασια, εχεγλωττια, εχεμυθια, απροσηγορια, παρασιωπησις

EPITH. Αλεγεινὴ, ακηδεστος, αμνησος, ασιγητος, αφωνητος, εμφρων, εχεφρων, ἰσημων, νεοπενθὴς, μακαιρα, ποικιλομυθος, πανυτοφρων, πενθαὶς, σοφὴ, σημαντηρ, τρεμερὰ, τεθμιος, φωλάς.

Εργον αθηητῳ κεκαλυμμένον αχλύϊ σιγῆς. Non.

Σιγηλὸς.

Ησυχιὰ γαρ ὑπνε γλυκερῷ σιγηλὸς επελθών. Orph. H

SYN. Σιγηρὸς, σιγαλέος, σιωπηρὸς, σιωπηλὸς, ακεων, αφαιος.

Σιγυννη, Σιγυνος, Σιγυννος, Σιγυμνον.

Αἰχμὴν τριγλωχινα σιγυννην ευεκαρηνον. Opp. I. 1.

Παρ' Ηρακλεῖ θῆκε με την σιγυννην. Suid.

—Και αγκυλοεντα σιγυνον. Ib

—Κορυνας αζηχέας, ηδ' ἐ σιγυννας. Ap. 2. 99.

Ο δ' αῦ σιγυμνῳ πλεῦρ' αναρρηξας βοός. Lyc. 556.

SYN. Ακοντιον (ὁλοσιδηρον,) βελος, ὀσσὸς, προβολιον, σιβυνη.

Σιδη, Σιδιον.

—Τετρηχοντα ταμὼν απὸ κλιματα σιδης. Nic.

Καὶ τῶν σιδιων βατραχες επόιεν.—Ar. N. 879.

SYN. Ροιὰ.

Σιδοεις.

—Σιδοεντος αποκρεξαιο καλυμμα Καρπειε—Nic.

Σιδηρος.

—Επεὶ ἔ σφι λιθος χρὼς, ηδὲ σιδηρος. Il. δ. 510.

SYN. Σιδηριον.

EPITH. Λιθων, αμειλιχος, αμειλικτος, ατειρὴς, ασκαπελων, αφαυρὸς, αυλακιργετης, αλοιητὴρ, αοσσητὴρ, αιχμητὴς, αμιλλητὴρ, αγκυλοεις, ανδροφόνος, αυτοφονος, αἱμαλεος, βαρυποτμος, δαφοινεὴς, δασπλὴς, διασφακτὴρ, ευσθενὴς, ευθικτος, θηκτὸς, ἰσης, λοχιος, κελαινοχροος, μελας, μογερὸς, κρατερὸς, κρυοεις, οξὺς, ολοὸς, πολιὸς, πολυμηκτος, πελυοδὺς, πολυγλωχὶν, πανδαματωρ, πελιδναιος, πεδοσκαφὴς, σιδηροβόρος, σθονοεις, τονοεις, τμητὴρ, πικρὸς, ωμοφρων, ενοσιχθων, δρυτομος, νεοσμικτος, ομφαλοεις, καρχαροδὺς, κυβιστητὴρ, μνησὴρ, πολεμισής.

—Αλκτῆρα σιδηρον. Cil.

—Κεριτι σιδηρῳ. Nonn.

Χαλυβὸς Σκυθων αποικος.
Κτεανων χρηματοδαιτης.
Πικρὸς λυτὴρ νεικεων, ὁ πουτιος
Ξεῖνος, εκ πυρὸς συθεὶς. Aesc.

Σιδηρεος, Σιδηρεῖος.

—Σιδηρεῳ αξονι αμφὶς. Il. ε. 723.

Αλλὰ σιδηρεη κορυνη ρυγνυσκε φαλαγγας. Il. ν 141.

SYN. Σιδηρᾶς, σιδηρικὸς, σιδηροβριθὴς, σιδηριτης.—αμαλακὸς.

Σιδηριτης, (λιθος)

Τω γαρ Απολλων Φοῖβος εχεν λιθον αυδηεντα
Δῶκε σιδηριτην νημερτέα τὸν ρα βροτοῖσιν
Ηυδαεν αλλοισιν καλεειν αψυχον οφιτην,
Λυγρὸν, ὑποτρηχὺν, σιλιχαρὲν, μελανοχροα, πυκνόν. Orph. L.

Σιδηροβριθὴς.

Σιδηροβριθὲς ελαβε δεξιᾷ ξυλον. Eur. Fr.

Σιδηροβορος—Σιδηρος—Opp.

Σιδηροβρὼς.

Σιδηροβρῶτι θηγανη νεηκονὴς. Soph. Aj. 831.

Σιδηροδακτυλος. Vid. Κρεαγρα.

Σιδηροκμὴς,

—Εν μεσοις βοτοις Σιδηροκμῆσιν,—Ib. 325.

Σιδηρομητωρ.

—Ες αἴαν—την σιδηρομητορα. Aesc. Pr. 310.

SYN. Σιδηροφόρος, σιδηροτόκος.

Σιδηρονομος,

—Σιδαρονομῳ διαχειρια λαχειν κληματα. Ib. S. T. 794.

Σιδηρονωτος.

Σιδηρονωτοις ασπίδος τυποις—Eur. Ph. 1147.

Σιδηροπλαστος.

Ου γαρ σιδηροπλαστον ὑπεδυσω βαθυν. Lucian.

Σιδηροπλήκτος.
Σιδηροπλάκτοι μέν ὥδ' ἔχουσι. Aesc. S. T. 917.
Σιδηροσπαρτος—πονος—Lucian.
Σιδηροτεκτων.
Λαιᾶς δε χειρὸς οἱ σιδηροτεκτονες
Οικεῦσι Χαλυβες,—Ib. Pr. 713.
SYN. Σιδηρεργὸς, σιδηροκόπος, σιδηρεύς.
Σιδηροτοκος. Vid. Ἰσηριας.
Σιδηροτυκτος.
Σιδηροτευκτον—βελος. Athen. l. 15.
Σιδηροτομεω. Vid. Επωρυω.
Σιδηροφορω.
Σιδαροφορων—φορος—Eur. Ph. 686.
SYN. Σιδηροψυχος, σκληρὸς, αμειλικτος.
Σιδηροχαρμὴς.
Ιππων τε σιδαροχαρμάων—τροφοι. Pind. P. 2.
Σιδηροφόρος.
—Σιδηροφορων στρατος ανδρων. Nonn.
Σιδηρος.
—Ξεναγος ὥς τις αν θωρακ' εχη
Φολιδωτον, η δρακοντα σεσιδηρωμένον,
Εφανη Βριαρευς· αν τυχη δ' εσιν λαγώς. Ath. 9.
Σιδονες.
—Επει Σιδόνες πολυδαιδαλοι εὖ ησκησαν. Il. Ψ. 743.
Σιδονια, Σιδονιηθεν.
Οι δ' ες Σιδονιην εὖ ναιομένην αναβαντες, Od. ν. 285.
Ηγαγε Σιδονιηθεν.—Il. ζ. 291.
Σιδονιος, Σιδωνιος.
—Εργα γυναικῶν Σιδονιων—Il. ζ. 290.
Σιδωνιην γυναῖκα. Anac. 35. 4.
Σιδὼν.
Εκ μεν Σιδῶνος πολυχαλκε ευχεται εἶναι. Od. ο. 424.
Και Σιδῶν' ἀνθεμοεσσαν. Dion.
Σιζω.
Ως τε σιζ' οφθαλμὸς ελαϊνεω περι μοχλῳ· Od. ι. 394.
SYN. Λιγῳ. ηχεω—ρεω.
Σικανια.
—Αλλά με δαιμων
Πλαγξ' απὸ Σικανιης δεῦρ' ελθεμεν—Od. ω. 306.
Σικελαδης.
Σικελαδαν νεκημι τον εκ Σαμῳ,—Theoc. 7. 40.
Σικελια.
Τῆς καλλικαρπε Σικελιας λευρὰς γυας. Aesc. Pr. 369.
EPITH. Πολυμηλος, πιειρά.
Αυτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ελκεται οἶδμα κορυσσων
Ποντος εσω Λιβυης,—Dion.

Γιγαντων νῆσον, τριδειρον,—Lyc. τριγλωχιν: Orph.
Σικελικὸς, Σικελὸς.
Η ρά τε Σικελικῆς επὶ πορθμίδος ερριζωται. Dion. 80.
Κυρτὸς επισφεται Σικελὸς ροος.—Ib. 85.
Εν δε γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πελεν,—Od. ω. 210.
Σικινις. (ορχησεως εἶδος)
—Μων κροτος Σικινιδων, Eur. Cyc. 37.
Σικυα. Vid. Κολοκυντη.
—Και σικυην χαλκηρέα λοιγεϊ τυψει, Nic.
—Ωσπερ εν σικυαισι ταῖς κεναῖς. Suid.
Σικυος.
Κἆπε σικυον ἔδεν, η λαγωδιον, Ar. A. 519.
Τον σικυον χνοαοντα, τον εν φυλλοις πεδοκοίην. Ep. l. 6.
SYN. Σικυς.
Σικυων
—Ναῖεν δ' ὅγ' εν ευρυχορῳ Σικυῶνι. Il. Ψ. 299.
Σικχαινω, Σικχαινομαι.
—Σικχαινω παντα τα δημοσια. Call. Ep. 1.
SYN. Μισῶ, εχθαιρω.
Σιλαρος.
Προς δε νοτον, μαλα πολλὸν υπὲρ Σεμνίδα πετρην,
Φαινονται προχοαι Πειηεντινε Σιλαροιο. Dion. 361.
Σιλληναι.
Στυφλὰς παρ' ακτὰς θεινεται Σιλληων. Aesc. Per. 303.
Σιληνὸς, Σιληνοι
Σειληνὸν εν μεσοισι
Μιμεμενος χορευσω. Anac. 38. 12.
Τῆσι δε Σιληνοι—Hom. V. 263.
EPITH. Ηδυποτης, οινοβόκος, λασιος, λαχνηεις, δασυθριξ, αχορευτος, ατευχὴς, βαρυγυιοι, δασυκνημοι, εχεφρονες.
—Διονυσσοιο τιθηποί. Nic.
—Πολησιν ὑποφρισσοντες εθειραις.
—Ου νεμεσις δε
Σειληνον κομοωντα βοοκραιροισι μετωποις—
Ταυρειην κεροεσσαν εχειν ποταμηίδα φωνήν.
—Νωθρὸς ὀνίτης. Nonn.
Κλῦθί μοι, ω πολυσεμνε τροχὲ, Βακχοιο τιθηνὲ,
Σιληνων ὀχ' αριστε τετιμενε πᾶσι θεοῖσι,—
Αγνοτερὴς, γερανὸς, διασε νομια τελεταρχα.
Ευασὶης φιλαγρυπνε, νεαζεσ' οἵσι Σιληνοῖς—
Οργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγιαις αναφαινων,
Ευαζων, φιλοθυρσε, γαληνιων διασοισιν. Orph. H
Σιλουρος. (ἰχθύς.)
Σαπρὸν Σιλουρον αργυρῆς πιναξ εχων, Ep.

Σιλφιον.
Και το Βατ]ε σιλφιον. Ar. Pl. 926.
Σιμαιθα.
Κἠρ' ὁτι Σιμαιθα τὺ καλῆ,—Theoc. 2. 101.
Σιμαλος.
Σιμαλον ἕδον εν χόρῳ
Πηκτίδ' ἐχοντα καλήν. Anac. Fr.
Σιμβλευω.
Ηνὶ δε σιμβλευει κηροτρωτα δῶρα μελισσων—
Εσμῷ βομβητῆ κυκλοσε βριθομενα. Ep. I. 6.
Σιμβλιος, Σιμβλις.
—Σιμβλιὰ ἐργα μελισσων. Ap. 3. 1035.
Ως δ' ὁτε λειρια καλὰ περιβρομεωσι μελισσαι
Πετρης εκχυμενας σιμβλητίδος,—Ib. 1. 880.
Σιμβλος.
Οι δ' εντοσθε μενοντες επηρεφεας κατὰ σιμβλους
Αλλοτριον καματον σφετερην ες γαστέρ' ἀμῶλαι.
Hes. Θ. 598.
SYN. Σιμβλη, σιμβλον, κυψελη, σμῆνος.
EPITH. Διηρεφὴς, πολυτρητος.
Σιμοεις.
Ηχι ροὰς Σιμοεις συμβαλλετον ηδὲ Σκαμανδρος:
Il. ε. 774.
—Σιμοεντος ακτὰς επ' αυξιφυλλες, Aes. Ag. 705.
EPITH. Θεῖος, καλλιρους, Ιδαῖος, Φρυγιος.
Σιμοεντὶς, Σιμοεντὶς, Σιμοεντιος.
—Τὲ Σιμοεντίδι γᾷ· Eur. Hec. 639.
Σιμοεντίδα παρ' ακτάν. Ib. Andr. 1183.
Σιμοεντιοις οχετοις—Ib. I A. 767.
Σιμοεισιος.
Εν δ' εβαλ' Ανθεμιωνος ὑιον Τελαμωνιος Αιας
Ηιθεον, Θαλερὸν, Σιμοεισιον, ὃν ποτε μητηρ
Ιδηθεν κατιοῦσα, παρ' οχθησιν Σιμοεντος
Γεινατ', επεὶ ρα τοκευσιν ἀμ' εσπετο μῆλα ἰδεσθαι·
Τὕνεκά μιν καλεον Σιμοεισιον,—Il. Δ. 477.
Σιμος.
—Πλαν Σῖμος, ὁ τᾶς Επιχαλκε ερασθεὶς.
Theoc. 14. 53.
Σιμὸς (τὴν ῥῖνα)
Ηρά γε τοι σιμὸς καταφαινομαι—; Theoc. 3. 8.
Αι φαυλοτεραι και σιμοτεραι
Παρὰ τας σεμνὰς καθεδοῦνται. Ar. Eq. 613.
—Και σιμὰ σεσηρως Μυχθιζεις—Ep. I. 7.
Σιμὸς, Σιμὸν, (ὁ προσαντὴς τοπος)
—Οδὲ χωριον—
Το προς πολιν, το σιμὸν, οἳ σπεδην ἐχω. Ar. L. 287.
Σιμων.
Ειτερ βαλλει τας επιορκιας,
Πᾶς δῆτ' ἐχὶ Σιμων ενεπρησεν,
Θυδε Κλεωνυμον, ηδὲ Θεωρον;
Καί τοι σφοδρα γ' ἐσ' επιορκος. Ib. N. 398.

Σιμωνιδης.
Ωφελεν ὁ πλασσας σε, Σιμωνιδη, ωφελε χαλκῷ
Συγκερασαι μελος ηδύ —κ. λ. Ep. I. 5.
—Δεινὸς αοιδὸς ὁ Κηιος αἰολα φωτεων. Theoc.
———Επνευε τερπνὰ
Ηδυμελιγθογγε μὕσα Σιμωνιδεω
Ητε Σιμωνιδεω γλυκερῆ σελιδι—Ep. I. 1.
Σινὰ.
—Ενι Σινῷ παιπαλοεντι. Possel.
Σιναμωρεω Vid Σινω.
Γυνη δε σιναμωρευσιν χαιρει—Ar. N. 1066.
Σιναμωρος, Σιναμορος Vid. Σιντης.
Σιναμοροι πολεμιζουσι θυρωροί. Anac. 126.
Σινδων.
Βροχῳ μιτρωδει σινδονος καθημενην. Soph. An. 1236.
Σινηπι.
Σπερματά τ' ενδακνοντα σινηπιος,—Nic.
SYN. Σιναπυ, σιναπιον, ναπυ.
Σινις. Vid. Σιντης.
—Βοᾶν σινιν Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92.
Σίνος, Σῖνος.
—Εμπεδον σινος
Εσθηματων τιθεντες ειθησον τριχα. Aes. Ag. 570.
SYN. Βλαβη, ατη, πῆμα
EPITH Αργαλεον, λυγρὸν, ολοὸν, ολοφωϊον, πολυκλονον, κρυπταδιον, δυσαλθητον, αλγεινὸν, αιπὺν, αινολαμπες
Σιντης, Σιντας (Vid Εχῖνος.)
—Επί τε λῖν ηγαγε δαιμων Σιντην—Il. λ. 481.
SYN. Σιντας. σιναρὸς, σιναμορος, κακεργος, πονηρὸς, σινις, βλαπτικὸς, δηλημων. δεῖλος.
Σιντιες.
Ενθά με Σιντιες ανδρες αφαρ κομισαντο πεσοντα.
Il. α. 594.
—Μετα Σιντιας αγριοφωνους. Od. Θ. 294.
SYN. Σιντοι, Σιντιοι.
Σιντηῖς.
—Σιντηΐδα λῆμνον ἱκοντο. Ap.
Σινω, Σινομαι Vid. Βλαπτω.
—Ουδέ οἱ αιδὼς
Γινεται, ἤτ' ανδρας μεγα σινεται ηδ' ονινησι.
Il. ω 45.
Σινων
Μὕνος δε πληγῆσιν εκηεια γυια χαραχθεὶς
Αισιμιδης ελελειπτο Σινων, απατηλιος ἥρως,
Κρυπτὸν επὶ Τρωεσσι δολον, και πηματα κευθων.
Tryph. 213.
EPITH. Δολοφρων, δυσαμμορος, πολυμηχανος, περικλυτος.
—Δεμας μογερὸῖο Σινωνος. Cal.

Σινωπη.
—Ενθα Σινωπην
Θυγατερ' Ασωποιο καθισατο, καί οἱ οπασσε
Παρθενιην Ζεὺς αυτὸς ὑποσχεσιησι δολωθεις. κ.λ. Ap. z. 943.

Σινωπη.
Τῆς ἑτερης Συριης δολιχὴ μηκυνεται αἶα,
Ελκομενη και μεχρις ἀλικλυσοιο Σινωπης. Dion. 972.

Σινωπιτης.
Ενθα Σινωπιταο Διὸς μεγαλοιο μελαθρον,
Χρυσῷ τιμηεντι κεκασμένον.—Ib. 255.

Σιον.
—Τα δε τοι σια καρπὸν ενεικαι. Theoc. 5. 128.
SYN. Λαχανον.

Σιπυη.
—Ουτι πενιχρὴ
Μῦς σιπυη βοσκειν οἵδε Λεωνιδεω. Ep. l. 1.
SYN. Αρτοθηκη. ταμιεῖον.

Σιπυλος.
Εν Σιπυλῳ, ὁθι φασὶ θεαων εμμεναι ευνας
Νυμφαων,—Il. ω 615.
—Στεναχει δ' ὑψιπαγὴς Σιπυλος. Ep. l. 4.

Σιραιον.
Αντι σιραιο, μελιτος σμικρὸν
Τῷ θυμιδιῳ παραμιξας Ar. V. 873.
SYN. Εψημα (γλυκύ.) Σειριος οἶνος.

Σῖρις.
Σῖρις ὑπ' Αιθιοπων κικλησκεται· Οι δε Συηνις
Ενναεται σιρηθειτι μετ' ωκεανα Νειλον εθειτο. Dion. 223.

Σισαμὶς. Vid. Σησαμὲς.
Ουδε πλακῆς ταυπεπλος εχων πολλὴν σισαμίδα. Hom M. 36.

Σισυμβρον, Σισυμβριον.
—Και σισυμβρα πελει μελιγματα νεσσιν. Nic.
—Και μηκωνας, και σισυμβρια. Ar. Av. 160.

Σισυμβριος.
Σισυμβριω—μυρω. Ath. l. 15.

Σισυρα.
Εν πεντε σισυραις εγκεκορδυλημενος. Ar N. 10.
EXP. Περιβλημα, ἱματιον, (τραχὺ και παχύ.) διφθερα—σισυρνα.

Σισυρνοδυτης.
—Οιδε—Σισυρνοδῦται—Lyc. 634.

Σισυφεὸς.
Της Σισυφεας δ' αγκυλης λαμπερίδος, Ib. 344.

Σισυφιδὴς,
Η τὰς ασωτε Σισυφιδᾶν γενεᾶς, Soph. Aj. 190.

Σισυφις,
—Απασά τε Σισυφις ακτα. Theoc. 22. 158.

Σισυφος.
Ενθα δε Σισυφος εσκεν, ὁ κερδιστος γενετ' ανδρῶν
Σισυφος Αιολιδης.—Il. ζ. 154.

Πλειονα δ' εδεμεν Σισυφε Αιολιδη. Theog. 702.
EPITH. Αιολομητης.
Και μιν Σισυφον ειςιδον κρατερ' αλγε' εχοντα
Λᾶαν βασαζοντα πελωριον αμφοτερηςιν.
Η τοι ὁ μεν μαλα σκηπτομενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ανω ωθεσκε ποτὶ λοφον· αλλ' ὁτε μελλοι
Ακρον ὑπερβαλεειν, τοτ' αποτρεψασκε κραταιὴς·
Αυταρ επειτα πεδονδε κυλινδετο λᾶας αναιδὴς.
κ. λ. Od. λ. 596.

Σιταρχημα.
Αν ἡ το σιταρχημα δεῖπνον ευτρεπές. Ath. 6.

Σιτεομαι.
Εν τῷ σιτεσκοντο,—Od. ω. 208.
—Σιτεῖσθαι δ' αντὶ μεν αρτων
Μαλαχης πλοθης,—Ar. Pl. 543.
SYN Βρωσκω, εσθιω, εδομαι, δαιτασμαι, βοσκομαι.

Σιτησις.
Σιτησιν αυτὸν εν Πρυτανειῳ λαμβανειν. Ib. R. 776.
SYN. Τροφὴ, νομός.

Σιτιζω. Σιτιζομαι.
Καθώσπερ αἱ τιτθαι σιτιζεις κακῶς. Ar. Eq. 713.
—Μη πρωκας σιτιζεται, ὡσπερ ὁ τεττιξ· Theoc. 4. 16.
SYN Σιτεω, σιτευω, τρεφω, πολευω, οφοβοσκεω.—ψωμιζω. σιτεομαι

Σιτοδοκος.
Σιτοδοκω δ' αγρευλος ανὴρ βαρυμοχθος ιαλλοι
Γαστρὶ—Ep. l. 2.

Σιτοκκρος.
—Σιτοκκρος, αθλιος, αχρηστος—Menand.

Σιτονομος.
—Τῶ ποτε τευξομαι
Σιτονομε μελεος;—Soph. Ph. 1119.
SYN. Τροφευς, τροφος, θρεπτὴρ. σιτοδοτης.

Σιτοποιεω, Σιτοποιεμαι.
Η σιτοποιεῖν, καὶν πεδῳ κοιτας εχειν, Eur. Tro. 494.
SYN. Αρτοποιεω.

Σῖτος, Σιτίον.
Ου γαρ σῖτον εδουσι—Il. ε. 341.
Σιτε και οινοιο, το γαρ μενος εστὶ και αλκή. Ib. ι. 702.
—Και σῖτον απαντα Εδμεναι—Od. π. 83.
—Σιτι' ημερων τριων. Ar. A. 196.
SYN. Τρυγη, αρτος, εδαρ, βρῶμα.
EPITH. Αφθονος, γλυκερὸς, ευαλθὴς, ζωαρκὴς, θρεπτηρ, μελιηδὴς, μελιφρων, ελευθερος.

Σ Ι

Σιτοφάγος.
Ανδρί γε σιτοφαγῳ,—Od. ι. 191:
Σιτοφάγος.
Σιτοφαγος δ' ως ἐδ'εν —Hom B. 244.
Σιτ∫α.
Σιτ∫α νεμέσθε, νεμεσθε.—Theoc. 8. 69.
Σιφλὸς
Τένεχ' ενν ποδα σιφλος'—Ap. ι. 204.
SYN. Σιπαλος, αμορφος, ασθενὴς, κολος — μωμητός.
Σιφλος.
Μορφῆς εχοντας σιφλον, η μῶμαρ γενες. Lyc. 1134.
SYN. Μῶμος, μεμψις, ψογος.
Σιφλοω.
—Θεὸς δέ ἑ σιφλωσεις Il. ξ. 142.
SYN. Τυφλοω. απομορφοω. αμενηνοω, αφανιζω βλαπ∫ω. αισχυνω.
Σιφνεὺς, Σιφεὺς
Αλλ' ασιδητον οἶμον, οἷα τις σιφνεὺς. Lyc. 121.
SYN. Ασπάλαξ, σπαλαξ, ανδρος, σκαλοψ.
Σιφων.
Χηρευομεν γε τον σιφωνα τον φιλον, Eur. Cyc. 438.
SYN. Σωλὴν, ὑδραγωγιον.
Σιφωνιζω
Επειτα σιφωνιζομεν τον σῖτον—Ar. Th 564.
SYN. Αποσπαω, επισπαω, εφελκω.
Σιχαρ
Σιχαρ·ες αιπυδμητον—Nonn.
Σιὼν.
Μητέρος ὕφιλοφρ Θυγατερ, μη δεδιθι. Σιὼν. Nonn.
Ειπατε αιδοιη κεδνῇ τε Θυγατρι Σ.ὼνι. Possel.
EPITH Ακροτομος, αγλαοπαις, δεριαλωτος, ευθεμεθλος, ερατὴ, κλυμενὴ, τηλεκλυτος, ποτνια.
—Αγιης αιπεινὰ καρηνα Σιδωνος. Dolsc.
Σιωπαω. Vid Σιγαω
Ειδομενη κηρυκι, σιωπᾷν λαὸν αναγει Il. 6. 280.
Πᾶς τις απαιδευτος φρονιμωτατός εσι σιωπῶν,
Τον λογον εγκρυπ∫ων ὡς παθος αισχροτατον. Ep.
Σιωπη. Vid Σιγή.
—Οι δ' αρα παντες ακὴν εγενοντο σιωπῇ. Il. γ. 95.
EPITH. Ακηδεσος, αφλοισβος, αυδησεσσα, αφθογγος, λαλος, λιπογλωσσος, ποιυτὴ, νοερὰ, φωνησεσσα.
—Αιδως αμβολιεργός. Nonn.
—Ανδροφονοιο πελωρια δεσμὰ σιωπῆς. Tryph.
Νευματι φωνησεσαν απαγγελεσσα σιωπὴν
Η μεγαλη παιδευσις εν ανθρωποισι, σιωπη'

Σ Κ

Μαρτυρα Πυθαγοραν τον σοφὸν αυτὸν εχω.
Ος λαλειν εδδως ἑτερως εδιδασκε σιωπᾷν,
Φαρμακον ησυχιης εγκρατες εὑραμενος Ep.
Σιωπηλὸς, Σιωπηρος. Vid. Σιγηλος.
Μητε σιωπηλὴν κιθαριν,—Call. 2. 12.
Πνεῦμα σιωπηραὶ νυκ∫ὸς εχεσιν ὁδοί. Ep. l. 3.

Σ Κ

ΣΚΑΖΩ
Σκαζων εκ πολεμε Il. λ. 810.
SYN Επισκαζω, χωλευω —αμφιβαλλω, ενδοιαζω.
Λεπ∫αλεῳ σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ. Nonn.
Σχαζεσι μετροις ορθὰ τοξευσας επη. Ep.
Σκαιὸς.
Ενθα Νοτος μεγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ριον ωθεῖ· Od. γ. 295.
—Και λαβε γειτων Σκαιῆ'—Il. α. 501.
Σκαιὸς πεφυκας, τὸ θεῖ πλεῖον φρονῶν. Eur. Hera. 259.
SYN. Λαιὸς, αριστερος.—ατοπος, απαιδευτος, κακὸς, σκληρὸς, δυσκολος, πονηρὸς, αδικος, αφωνος, αἰσεμνολιος.—απαιστος.
Σκαιῶς.
Τα μεν αλλα λεγεις ὀδὲν σκαιῶς—Ar. Ecc. 640.
Σκαιὸς.
—Οθι Σκαιαὶ πυλαι ἦσαν. Il. γ 145.
Σκαιοσυνη. Σκαιοτης
Οστις τὸ πλεονος μερος
Χρηζει τε μετριε πορεις
Ζωὴν, σκαιοσυναν αιει φυλασσων
Εν εμοὶ καταδηλος εσαι. Soph. Oed C. 1277.
Αυθαδια τοι σκαιοτητ' οφλισκανει. Ib.An.1040.
SYN. Αγριοτης, θηριοτης, μωρια, απαιδευσια, απηνεια, αναισθησια, ατοπια. απατη.—επαρισεροτης.—ταραχὴ.
Σκαιρω.
—Ποσὶ σκαιροντες ἑπουτο Il σ. 572.
SYN. Κινεομαι (πυκτῶν,) σκιρταω, ορχεομαι, ἁλλομαι. πηδαω, αναχορευω, σκαριζω.
Σκαλαθυρματιον.
Ουκ εἶδον ὅτως ανδρ' αγροικον ὀδὲνα,
Ουδ' αφορον, ὀδὲ σκαιὸν, ὡδ' επιλησμονα,
Οστις σκαλαθυρματ' ατ∫α μικρα μανθανων,
Ταῦτ' επιλελῆσαι πριν μαθεῖν —Ar. N. 630.
SYN. Αθυρμα, παιγνιον.
Σκαλευω. Σκαλλω.
—Και σκαλευντ' ανθρακας. Ib. Pa 439.

—Μη πριν μενος ηελιοιο
Σκηλη αμφι περι χροα—Il. ϕ. 191. (al. a. σκελλω)
SYN. Σκαλιζω, ὑποσκαλευω, ανασρεφω, ανακινεω. διαξαινω. νυσσω, σκαπτω, ορυσσω, ανασκαλευω. (αναζητεω.)

Σκαλμὴ (ξιφος.)
Σκαλμὴ γαρ ορχεις βασιλὶς εκτεμνεσ' εμέις. Soph. Fr.

Σκαλμὸς.
Παντες δε σκαλμοὶ σιεφανες εχον.—Hom. VI. 42.

Σκαλοϕ. Vid. Σιφνεύς.
Σκαλοπας, εχινος,—Ar. A. 879.

Σκαμανδριος
Εσαν δ' εν λειμῶνι Σκαμανδριῳ ανθεμοεντι. Il. 6. 467.

Σκαμανδριος.
Τὸν ῥ' Εκτωρ καλεεσκε Σκαμανδριον, αυταρ οἱ αλλοι
Ασυανακτα'—Il. ζ. 402.

Σκαμανδριος.
Υἱὸν δε Στροφιδιο Σκαμανδριον, αἱμονα Θηρης,—
Εσθλὸν Θηρητηρα, διδαξε γαρ Αρτεμις αυτὴ
Βαλλειν αγρια παντα,—Il. ε 49.

Σκαμανδρος
Ηχι ροαὶς Σιμοεις συμβαλλετον ηδὲ Σκαμανδρος. Il. ε. 774.
EPITH. Βαθυδινης, βαθυδινεις, δινεις, ευρροος, διοτρεφὴς, δῖος, ηϊοεις.

Σκαμβωνιδης.
Νικοσρατος—ο Σκαμβωνιδης. Ar. V. 81.

Σκανδαλον.
Ητ' ολοὴ γλωσση ολοόν σφιν σκανδαλον εσαι. Dolfc.
SYN Προσκομμα, σκῶλον.

Σκανδαληθρον.
—Σκανδαληθρ' ἱσὰς επῶν. Ar. A. 687.
EXP. Ερεισματα λογων και βαρη.—ροπτρον.

Σκανδεια.
Σκανδειαν δ' αρα δῶκε Κυθηριῳ Αμφιδαμαντι. Il. κ. 268.

Σκανδιξ. (λαχανον αγριον)
Σκανδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος. Ar. A. 477.

Σκαπανη.
Κῶχετ' εχων σκαπαναν—Theoc. 4. 10.
—Ου γαρ αρστερῳ
Εργα μελισσαων γινεται, η σκαπανη. Ep. l. 7.
SYN. Δικελλα, σκαφιον.—σκαφὴ, σκαφια, σκαφευσις, ορυγμα.

Σκαπτειρα.
Σκαπτειραν κηποις—δικελλαν, Ep l. 6.

Σκαπτω.
Ω γερον, ὅσε φυτὰ σκαπτεις επικαμπύλος ωμῳ. Hom. M. 90.
SYN. Διασκαπτω, επισκαπτω, περισκαπτω, σκαλευω, ορυσσω. εκχωϊζω. λισραινω.

Σκαραφισμὸς.
Το δ' επὶ σεμνοῖσι λογοις,
Και σκαριφισμοῖσι λιρων
Διατριβειν αργὸν ποιεῖσθαι
Παραφρονεντος ανδρός. Ar. R. 1546.
SYN. Λεπτολογια, σκιαγραφια.

Σκαρδαμυσσω.
Ου σκαρδαμυσσειν, ουδὲ χρεμπτεσθαί τινα. Eur. Cyc. 622.
SYN. Σκαρδαμυκτεω. μυω, δενδιλλω, βλεφαριζω, οφθαλμιαω, επορθαλμιαω, οφθαλμοβολεω, νυσσω.

Σκαρθμὸς.
Σκαρθμῶν ιαυσεις ενναφωσσωνα σιολον. Lyc. 101.
SYN. Κινησις, σκιρτημα, εκτιναγμος, δονησις, ευκινησια, ελαφροτης, δρομος.

Σκαρος (ιχθύς.)
—Και σκαρε ιχθυβολεύς. Ep. l. 2.
EPITH. Απαλὸς, αυδηεις, γλαγοεις, βαλιος.
Και σκαρον, ος δὴ μένος εν ιχθύσι πᾶσιν αναυδοις
Φθεγγεται ικμαλεην λαλαγῆν,—Opp. l. 1.

Σκαρφη.
Βῆσσάν τε, Σκαρφην τε,—Il. β. 39.

Σκατοφάγος —Ar. Pl. 706.

Σκαφη, Σκαφος.
Ο την σκαφην λαβὼν προῖτω τακηρια. Ib. Ecc. 736.'
Τας σκαφας, εν αἷς επωλει τους λυχνους—Ib. Eq. 1312.
Ος παντα θραυξαντες ευτορνῳ σκαφει. Lyc. 669.
—Τοτε δε σκαφος ικέτι οινεων. Hef. ε. 570.
SYN. Σκαπανη.

Σκαφιον, Σκαφεῖον.
Σκαφιον ξενη μ' ητησεν,—Ar. Th. 640.
SYN. Εκπωμα, ποτηριον, (κοῖλον,)—σκαφιδιον.—(εἶδος κεράς.)

Σκαφις,
Γαυλοί τε Σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς εναμελγεν. Od. ι. 223.

Σκαφος.
Ειθ' ωφελ' Αργῶς μη διαπλασθαι σκαφος. Ar. R. 1429.
SYN. Ναυκληριον, πλοῖον, κυμβη. κυψελίς.
EPITH. Θοὸν. γλαφυρὸν, βαρὺ, πολυκωπον.
Αναυλεχητον αυτοκαδαλον σκαφος. Lyc.

Σκεδαννυμι, Σκεδαζω. Σκεδαω
Των νῦν αἷμα κελαινὸν ἐῤῥοον αμφὶ Σκαμανδρον
Εσκεδασ' οξὺς Αρης,—Il. η. 330.
SYN. Αποσκεδαω. αποσκεδαζω, αποσκεδαννυμι, διασκεδαζω, εκσκεδαζω, κατασκεδαζω, σκορπιζω, σκιδνημι. αθετεω, ταρατλω, καταργεω, εγχεω.

Σκεθρῶς.
—Πτῆσιν οιωνῶν σκεθρῶς Διωρισα—Aesc. Pr. 487.
SYN. Ακριβῶς, τορᾶς, διαμπερές.

Σκειρων.
—Ως' αφηρεθη
Σκειρωνος ακτὰς ομμα τὲμὸν εισορᾶν. Eur. Hipp. 1208.

Σκελετὸν.
Των ὑπο γῆν σκελετῶν λεπτοτατος πεταται. Ep. l. 2.
—Ημιθανῆ σκελετον. Ib.

Σκελίς.
Σκελιδες τ' ὀλεκημοι—Ath. l. 6.

Σκελλω.
—Μη πριν μενος ηελιοιο
Σκηλη αμφι περὶ χροα ινεσιν ηδὲ μελεσσιν. Il. Ψ. 191.
SYN. Σκελεω, σκελετευω, σκλῆμι, κατασκελλω, εκσκελλω, ισχναινω, ξηραινω, σκληρευω.

Σκελος.
Εφθη ορεξαμενος πρυμνὸν σκελος, ενθα παχισος
Μυων ανθρωπε πελεται—Il. π. 314.
—Σκελος κρανιον εκλακιζων—Ar. V. 1483.
SYN. Κνημη, ασραγαλος.

Σκεπαζω, Σκεπαω, Σκεπω.
Το δε καῦμα τῶν ερωτων
Κραδιη τινὶ σκεπαζω; Anac. 21. 9.
Αιτ' ανεμων σκεποωσι δυσαηων μεγα κῦμα. Od. ν. 99.
Χρισον σκεπεις τρεφεις τε—Naz.
SYN. Αποσκεπαζω, επισκεπω, κατασκεπαζω, συσκεπαζω, περισκεπω, καλυπτω, επικρυπτω, επιλυγαζω, επισκιαζω, στεγαζω, στεγω. παρατηρεω, περιβλεπω. φυλασσω.

Σκεπανον, Σκεπας, Σκεπη
Και σῖλου κεφαλῆς εκ ὁσιας σκεπανον. Ep.
—Και επὶ σκεπας ες' ανεμοιο. Od. ε. 443.
Φλοιῶτιν εκδυνεσα διπλακα σκεπην, Lyc. 1422.
SYN. Σκεπασμα, σκεπαστρὶν, αποσκεπασμα, κατασκεπασμα, στεγασμα, εκκαλυμμα, επικαλυμμα, κατακαλυμμα, επιβλημα. προβολη. ὑποδοχη.
EPITH. Αβρὸν, γλαυκωπὸν.

Σκεπαρνον.
Δᾶκε δ' επειτα σκεπαρνον εὔξοον,—Od. ε. 237.

SYN. Αξινη, ρυχανη, δορυδρέπτον—ἐριον.

Σκεπτηριον.
Ταῦτα μεν ὡραων σκεπτηρια—Man. 4. 165.
SYN. Οραμα. θεωρημα.

Σκεπτομαι.
Σκεπτετ' οἴσῶν τε ροῖζον και δἔπον ακουτων. Il. π. 361.
SYN. Ανασκεπτομαι, διασκεπτομαι, επισκεπτομαι, σκοπεω, επισκοπεω, κατασκεπτομαι, περισκεπτομαι, περισκοπεω, παρασκεπτομαι, λογιζομαι, ενθυμεμαι, μελεταω. διαιτεομαι, φυλασσομαι, ὁραω, σκοπιαζω, σκοπιωρεομαι.

Σκερβολεω, Σκερβολλω.
—Και μη σκερβολλε ποιπρά. Ar Eq. 818.
SYN. Λοιδορεω, κερτομεω. ποικιλλω. απαταω.

Σκερβολος.
Σκερβολα μυθησαντο—Call. Fr.
SYN. Λοιδορος. απατεών.

Σκευαζω.
Και ταλλ' ἁπαντ' ἁσπερ γυναῖκ' εσκευασεν. Ar. Th. 599.
Σκευαζοντα κατ' οἶκον ατερ ψοφε,—Hom. M. 285.
SYN. Διασκευαζω, εσκευαζω, επισκευαζω, κατασκευαζω, εγκατασκευαζω, ευτρεπιζω, κοσμεω, εξαρτυω, ταττω, απεργαζομαι, μηχανομαι.

Σκευαριον.
Απαντα δ' ἡμῖν αργυρια και χρυσια
Τα σκευαρια πλειη εἰν, ὡσε θαυμασαι. Ar. Pl. 810.

Σκευασια.
Τᾶ δὲ λαγὼ πολλοι τε τροποι, παμπολλά τε εἰδη
Σκευασιας εσιν:—Ath. l. 9.

Σκεῦος.
Εις αγοράν γε τα σκευη φερω. Ib. Ecc. 723.
SYN. Επιπλον, κατασκευη. τεῦχος. ὁπλα τά
EPITH. Ευχρηστον.

Σκευη.
Σκευῆ δ' ε τᾶδε τᾶ χαριν κοσμεῖς δεμας; Eur. Supp. 1054.
SYN. Κατασκευη, διακοσμος. στολη.—ὁπλισις.

Σκευοποιὸς.
Υπο τᾶ δενος γαρ αυτὸν ηδὲ ηθελε
Τῶν σκευοποιῶν εκάσαι—Ar. Eq. 232.

Σκευοφόρος.
Εγω δ' εσομαί σοι σκευοφόρος εν τῷ μερει. Ib R. 500.

Σκηνεω,

Σκηνεω, Σκηναω.
—Διὰ τῶν Καὐστριων
Πεδίων ὁδοιπλανῆντες εσκηνημένος. Ib A 69.
SYN. Σκηνοω, σκηνῆμαι, κατασκηναω, ὁμοσκηνοω, παρασκηνεω, συσκηνεω, συγκατασκηνοω.

Σκηνή,
—Νίτρον και φῦκος απὸ σκηνας αγοραςδων. Theoc. 15. 16.
EPITH. Σκιερὰ, τιμηεσσα.

Σκηνημα, Σκῆνος, Σκηνωμα
—Ου γαρ εντελὲς
Θηραν πατρῳαν προσφέρειν σκηνημασιν. Aesc. Ch. 249.
—Σκῆνος πυθομενον—Nic.
Αἱ μοι παρεδροι τῶνδ' εσω σκηνωματων. Eur. Hec 614.
Σμικρὸν τὸ σον σκηνωμα προσλιθεις φιλοις Ib. Hera. 690.
SYN. Κλισια, σκιὰς, σκιαδειον—σῶμα—οικημα οικησις συμποσιον.

Σκηνιτης, Σκηνητης. Vid Σοφοκλης.

Σκηπανιον Vid. Σκῆπτρον.
Η, και σκηπανιῳ δίεπ' ανέρας.—Il. ω. 247.

Σκηπλὸς.
—Και τοτ' εξαιφνης χθονὸς
Τυφὼς ακρας σκηπλον, ερατιον αχος,
Πιμπλησι πεδίον, πᾶσαν αικίζων φοβην
Υλης πεδιάδος· εν δ' εμεσθη μεγας
Αιθὴρ· μυσαντες δ' εχομεν θεαν ισσον. Soph An 427.
—Λοιμὸς τις ἦλθε σκηπλὸς, η στασις πολεω. Aesc. Per 7:7.
Σκηπλῶ 'πιοντος πολεμιων—Eur Rh 674.
SYN. Διπη, τυφως, κεραυνὸς,—πλῆθος.—τραχὺ.

Σκηπλοχια.
—Ος ετι σκηπλοχια ταχθεὶς, Aesc. Per. 297.

Σκηπλόχος, Σκηπτροφόρος
Σκηπλόχοι βασιλῆες—Il 6. 86.
Αρχὴν σκηπτροφόρον δέξο —Sibyl.

Σκῆπτρον.
Ειλετο δε σκῆπτρον πατρωϊον αφθιτον αἰεὶ. Il. 6. 46.
SYN. Σκηπανιον, σκηπων, σκιπων, σκιμπων, βακτρον, ραβδος (βασιλικὸς)
EPITH. Αγλαὸν, ασυλητον, βατιλήϊον, δικασιβόλον, ἑξαμιτὸν, ξυμαρὲς, μοναρχον, παχὺ, Φοιβηϊον, χρυσεον, πεσσμερ τοι, ψιλόν.
—Ιθυπτίρον σκῆπτρον βασιληΐδος αισης. Apollin.

Σκηπτω, Σκηπτομαι.
—Εν δ' ο πυρφορος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιστος πολιν. Soph. Oed. T. 28.

Τον σον δ' αλαστορ' εις εμ' εσκηψαν θεοί. Eur M. 1338.
Βακτρῳ σκηπτομενος,—Ap. 2. 198
Ναι σκηπτομαί γ' ὁταν τυχω. Ar. Pl. 905.
SYN. Αποσκηπτομαι, σκιμπτω, σκημπτω, σκηριπτω, ενσκηπτω, επισκηπτω, επισκηπτομαι, αποσκημπτω, ανασκηπτω, κατασκηπτω, περισκηπτω, επιβαλλω, επιφερω, επερειδω, σηριζω.
—προφασιζομαι.

Σκηριπτω, Σκηριπτομαι. Vid. Σκηπτω.
—Οισ' ενὶ γαιη
Χηλὰς σκηριπτοντε πανημεριοι ποιεονται. Ap. 2. 669.
Δος δέ μοι εποθί τοι ροπαλὸν τετμημένον εσὶ,
Σκηριπτεσθ', ετεὴ φατ' αριφραδὲς εμμεναι οδόν. Od ρ. 196.

Σκῆψις.
Αλλ' εσορα μη σκῆψιν εκ ὅσαν τιθῇς. Soph. El. 586.
SYN. Προφασις, περικαλυμμα, αναβολὴ, προσχημα, ερωτια, προσποιημα, ὑποκρισις, φροντὶς, μυνη.

Σκια.
—Σκιῆ ἰκελον η και ονειρω, Od. λ. 206.
—Τοι δε σκιαὶ αἴσσουσιν. Ib. κ 495.
—Τάλλ' εγὼ καπνῷ σκιᾶς
Ουκ αν ῥιπιαιμι—Soph. An. 1184.
SYN. Σκιασμα αποσκιασμα, αποσκιασμὸς. ιυδαλμα, φασμα.—πλυγη —ετικλητος
EPITH. Ασαθὴς, αναφελὴς, περωεσσα, κωφη, πετραια ποτνια.

Σκιαδειον, Σκιαδιον, Σκιαδισκη
Τετὶ λαεῶν μὰ το σκιαδειον ὑπερεχε. Ar. Av. 1508.
Ωσπερ σκιαδιον,—Ib. Eq 1345.
Και σκιαδισκην ελεφαντινην
Φορει γυναιξιν αὐτος. Anac 62. 21.
SYN. Σκιὰς, σκιον, εφεδριδιον. (επισκιος τοπος)

Σκιαθος, (Νῆσος)
Φαινετο δ' ενναλιη Σκιαθος,—Ap. 1. 583.

Σκιαζω, Σκιαω
—Εισορεε ελθη
Δηλος ὁφὲ δυων, σκιασῃ δ' ερεβεννεος αρουρα. Il φ 232
—Σκιοωντο δε πασαι αγυιαὶ. Od 6. 388.
SYN. Αποσκιαζω, επισκιαω, επισκιαζω, συσκιαζω, ὑποσκιαζω, εκσκιαζω, επιρυπλω, πλυγαζω, πλυγιζω, ε πλυγιζω, σκοτιζω σκεπαζω. σκιαγραφεω.

Σκιαποδες.
Προς δε τοῖσι Σκιαποσὶ λιμνη
Τις εσ' αλυτος ὑ

Ψυγαγωγὸ

Ψυχαγωγῶ Σωκρατης. Ar. Av. 1552.

Σκιαροκομος.

Σκιαροκομε τ' εν ερνισιν ὑλας. Eur. B. 874.

Σκιας.

Χλωραὶ δε σκιάδες μαλακῷ βριθουσαι ανηθῳ, Theoc. 15. 119.

SYN. Σκιαδιον.—Θολος, αναδενδράς.

Σκιατρεφω, Σκιατραφεω.

—Θερμα δ' ηλιε

Τοξευματ' αινεῖν μη σκιατραφεμενος. Eur. Fr.

Σκιδνημι. Vid. Σκεδαζω.

Αυτοι δ' εσκιδναντο κατὰ κλισιας τε νεας τε. Il. α. 487.

Σκιεροκομος. Vid. Ὑλη

Σκιερὸς, Σκιαρός.

Αλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβολε Απολλωνος. Od. υ. 278.

—Σκιαροῖσιν εν αλσεσιν εξετ αοιδὸν

Ον πεθον,—Ep.

SYN. Σκιοεις, σκιωδης, σκιοειδης, ασκιος, δασκιος, επισκιος, βαθυσκιος, ευσκιος, κατασκιος, συσκιος, ὑποσκιος, δενδρεις, καλλιφυλλος, σκοτεινὸς, συμπεφης.

Σκιλλα.

Αρκαδικοι σκίλλαισιν ὑπο πλευράς τε και ωμες

Ταινία μασισθοιεν—Theoc. 7. 107.

Ουτε γαρ εκ σκιλλης ροδα φυεται—Theog. 537.

Σκιμαλιζω.

Οπως αν αυτὸς ρηματιοις σκιμαλιζω. Ar. A. 443.

SYN. Εξυθειζω, χλευαζω. καταδακρυλιζω.

Σκιμπους.

Καθιζε τοινυν επὶ τον ἱερὸν σκιμποδα. Ib. N. 253.

SYN. Σκίμποδιον, κραβατον.

Σκιμπλω, Σκιμπλομαι.

Αλλ' ὁτ' Αιητας αδαμαντινον εν

Μεσσοις αροτρον σκιμψατο. Pind. P. 4.

SYN. Χαλεπαινω, εριθομαι, επίπιπλω. σκιπλω.

Σκιμπων, Σκιπων. Vid. Σκῆπτρον.

—Τας σκιμπωνας καταβαλλω. Ar. V. 726.

—Ὁ δε σκιπωνα, γεροντικὸν ὁπλον, αειρας. Call. Ep. 1. 7.

Σκιναξ.

Εν δε τιθει ταμισον σκινακος νεαροῖο λαγωὸς. Nic.

—Σκινακος δερκευεος—Ib.

SYN. Ευκινητος, ευσκαρθμὸς.—λαγωὸς.

Σκιναρ.

Μητι ενισκιμψῃ νεαρὸν σκιναρ—Ib.

SYN. Κυπαρ, γονος, γονίμ.

Σκινδαλμος, Σκινδαλαμος.

Πῶς ἂν γερων ὢν, καπιλησμων, και βραδὺς,

Λογων ακριβῶν σκανδαλμὸς μαθησομαι. Ar. N. 130.

SYN. Λεπτολογια.—(τα των καλαμων αποξυσματα.) σκολοψ.

Σκινδαλμοφρασης.

Σκινδαλμοφρασην αιπυτατης σοφιης. Ep. l. 2.

Σκινδαψος, (οργανον μυσικὸν)

—Νεῦν δ' ἐιχεν ελασσονα σκινδαψοιο. Suid.

EPITH. Τετραχορδος.

Σκινδαψον λυροεντα μεγαν χερεσσι τινασσων,

Οξυτονον, τρομαλοιο τετυγμενον αιζηεντος. Ath. 4.

Σκιοειδὸς, Σκιοεις.

Ουρεα τε σκιοεντα,—Il. α. 157.

Σκιοειδέα φῦλ' αμενηνά. Ar. Av. 687.

Σκιπναῖος.

—Σκιπναῖον επισπευδοιεν ὁδιταν. Theoc. 16. 93.

SYN. Γλισχρὸς, βραδὺς; βραδυκινητος.

Σκιροω.

Ημος ὁταν σκιροωσι βοες καυλεῖα φαγεσαι (f. σκιρτῶσι) Nic.

SYN. Σκληρυνομαι; αποσκληρυνομαι, αποσρακοω.

Σκιρρος

Εκ των πολεων τον σκῖρρον εξεδυσοκεν. Ar. V. 920.

SYN. Σκιρρωμα. σκληρωμα γυψος. λατυπη. (τορυπῶδες επι των τυρῶν.)

Σκιρταω

Αι δ' ὁτε μεν σκιρτῳεν επὶ ζεφυρον αρουραν, Il. υ. 226.

SYN. Ανασκιρταω, διασκίρταω, επισκιρταω σκαιρω. αναρεφομαι.

Σκιρτημὸς. Σκιρτημα.

Σκιρτημῶν εξαῦτις αναμιμνουσ' αγερωχοι. Orph. L.

Σκιρτημα μοσχε σῆς καθεξοντες χεροῖν. Eur. Hec. 524.

SYN. Σκιρτησις, πηδημα, εκπηδησις, αγαλλιαμα, αγαλλιασις, ἅλμα.

Σκιρτητὴς.

Ελθε μακαρ σκιρτητὰ, περιδρομε—Orph. H.

SYN. Ορχησὴς, χορευτὴς.

Σκιταλος.

Αγε δη Σκιταλοί, τε και Φενακες,—Ar. Eq. 631.

EXP. Ευτελὴς, πονηρός.

Σκλεω, Σκλῆμι.

—Περὶ δ' οίγ' εσαν εσκλιῶτες. Ap. 2. 53.

Πινφ τέ οἱ αυσαλεος χρὼς Εσκλιμε.—Ib. 200.

SYN. Κατασκληρι, σκελλομαι, σκελλόμαι. ξυταινομαι.

Σκληρὸς. (Σκληρὸν, Adv.) Σκληρωδής. Vid. Λαοτόμος.
Ω σκληρὲ δαῖμον—Ar. N. 1267.
—Τες τροπες—σκληρὸν—Ib. Pa. 343.
Σκληρὸν δ' εβρεντησε και οβριμον,—Hes. Θ 839.
SYN. Επισκληρος, σκληραυχην, σκληροκαρδιος, ανενδοτος, αγριος, απηνὴς, δυσκολος, δυστροπος, χαλεπὸς. ατεραμνος, σιδηρεὺς.—σκληρῶς, δεινῶς, ανενδοτως, χαλεπῶς.

Σκληροτραχηλος. Vid. Φαραὼ.

Σκολιοδρομος. Vid. Νυμφαι.

Σκολιοφρων
—Σκολιοφρονι βελῆ. Nonn.

Σκολιον
Τῳτῳ τι λεξεις σκολιον;—Ar. V. 1232.
Ἐτιθει νομες, ὥσπερ σκολια, γεγραμμενες. Ib. A 531.
EXP. Μελος τι ολιγοστιχον.—η παροινιος ωδὴ.

Σκολιὸς.
Οι βιη εν αγορῇ σκολιὰς κρινωσι θεμιστας. Il. π. 387.
SYN. Στρεβλὸς. ἑλικος. δολιος. αδικος, πανὔργος. δυσχερὴς, ανίσος, δυσκολος.

Σκολοπενδρος.
—Και ιοβόρον σκολοπενδρον. Ath. l. 7.

Σκολοψ
—Εν δε σκολοπας κατεπηξαν. Il. η. 441.
SYN. Σταῦρος, χαραξ. (ξυλον οξύ.)
EPITH. Οξύς.

Σκολιωπὰ
—Κατὰ γῆς σκολιω ὰ πεῤῥωσα.

Σκολυμὸς.
Ημος δε σκολυμός τ' ανθεῖ,—Hes. ε. 580.
Αυχμηρὴν σκολυμον—Ath. 9.
SYN. Κακλος.

Σκομβρος. (ιχθύς)
—Περι σκομβρων νεων. Ar. Eq. 1004.

Σκοπαδαι (οἱ Θεσσαλοι.)
Πελλοὶ δε Σκοπιδαισιν ελαυνομενοι ποτὶ σακὸν
Μεσχοι συν κεραεσσιν εμυχησαντο βοεσσι.
Theoc. 16. 36.

Σκοπελος.
—Συ δε σκοπελε επιμαιεο,—Od. μ. 220.
SYN. Σκοπὴ, σπιλαιον, σπιλας, ακροτομος, απορρωξ, εριπνη —ακροπολις.
EPITH. Ακρος, ασυφελὴς, ατεραμνος, ακμητος, ἁλιρραγὴς, αγχιαλος, αἱματοσαγὴς, ασκεπὴς, ηλιβατος, λοφοεις, προβλὴς, κυματοπλὴξ, νιφοεις, σιφελὸς, σιβαρὸς. ορθιος.

Σκοπελοδρομος.
Βασσαρις Ευρυνομη σκοπελοδρομος—Ep. l. 6.

Σκοπεὺς.
—Σκοπερὴ δέ τε αμφιεχεν ορφνη Orph. 1040.
SYN. Σκοτεινὸς —(t. σκεπαζω.]

Σκοπεω, Σκοπεομαι
Αλλα σκοπεῖν τον ανδρα,—Ar. Th. 606.
—Τι δητ' αν, ὦ γυναι, σκοποῖτό τις
Την μυθομαντιν ἑσιαν—Soph. Oed. T. 983.
Σκοπεῖται δ' ομμα πανταχῆ σἰρεφων. Eur. I. T. 68.
SYN. Διασκοπεω, σκοπευω, σκεπτομαι, καταπεω, κατασκοπευω, βλεπω.

Σκοπὴ, Σκοπιὰ
Δρακοντοφορροις εσκεπασμενην σκοπαῖς. Lyc. 1311.
Ως δ' ὁτ' απὸ σκοπιῆς εἶδον νεφος αιπόλος ανὴρ. Il. δ. 275
SYN. Αποψις, αποπος, προφυλακὴ, περιοπὴ. σκοπησις
EPITH. Ηλιβατος, νειρα, δρακοντοφορος, ερημὰς, δυσεμβατος, λοφοεσσα, παιπαλοεσσα, πολυπιδαξ, περιμηκὴς, ναυτιλοφθόρος, τηλεφανὴς, τηλαυγὴς, ταυυκρητὶς, χιονοθρεμμων.

Σκοπιαζω, Σκοπιωρεομαι. Vid. Σκεπτομαι
Ανδρας δυσμενεας σκοπιαζεμεν—Il. κ. 40.
Ανδρες ὁπλῖται διαταξαμενοι
Κατὰ τας διοδες σκοπιωρεῦνται. Ar. V. 360.

Σκοπιητης. Vid. Κατοπτης.
Σοι ταδε, Παν σκοπιητα,—Ep. l. 6.

Σκοπος.
Τοῖσι δ' επειτ' απανευθε δυο σκοποι εἵατο λαων. Il. σ. 523.
—Τοξοφορον Δαλε θεσμητας σκοπον. Pind. Ol. 6.
SYN. Σκοπιητης, σκοπιωρὸς, κατοπτης.—εφορος.
EPITH. Αχρηϊος, περφοιτος, ιθυκελευθος, ὑψικελευθος.

Σκοπος.
Επεχε νῦν σκοπῳ τοξου. Pind Ol. 2.
SYN. Τερμα. ὁδος. ὑποθεσις. τυπος.

Σκορδινασμαι, Σκορδινεομαι.
Ως δ' ὅτος πδη σκορδινᾶται—Ar. V. 640.
SYN. Σκορδιπζω, χασμασμαι. σπασμῳ συνεχομαι, ανακλασμαι.

Σκορδαλμη.
Δὴ τότε Παφλαγονων μεν απολλυται ἡ σκορδαλμη. Ib. Eq. 199.

Σκοροδιζω
—Φασκων φιλειν μ' εσκοροδισας. Ib. 942.
EXP. Δριμυσσω, ἁνδιζω.

Σκοροδιον, Σκοροδον.
Την νυχθ' ἑωθεν σκορδια μασωμεθα. Ib. Th. 501.

—Ινα

—Ινα μηποτε φαγη σκορδα. Ib. L. 689.

Σκορπιος, Σκορπειος.

Υπὸ ταυτι λιθῳ Σκορπιος—ὑποδυεται. Sapph.

Και εν χρυσιοιν ερυθρον Σκορπιον—Ath 7.

Η και σκορπιον κυανοχροον, οἷκον Αρηος, Man. 1. 35.

EPITH. Δεινὸς, ζοφοεις, λωβητὴρ.

Σκορπιος αἰκτὴρ δίδυμον γενος—Opp.

—Και κεντρῳ κεκορυθμενον αλγινοεντι
Σκορπιον αυδησω—
—Πομφαγον αιὲι ακητον
Γυψάγον,—Nic.

Σκορπιος (λιθος)

Σκορπιε, σεῖο δε λᾶαν ὁμωνυμον εμμεναι ἵρως
Αγλαος Ωριων κε ελυεν.—κ λ. Orph. L.

Σκορπισμὸς.

Σκορπισμὸς δ' τε και θανατος και λιμος εφεξει. Sibyl. l. 3.

SYN. Διασκορπισμὸς, διασκεδασμὸς, διαπορα.

Σκοτεινὸς, Σκοτιος. Σκοτοεις.

—Σκοτεινὸν ομμα με βαρυνεται. Eur. Alc. 387.

—Σκοτιον δε ε γενατο μητηρ. Il. ζ. 24

—Μη ποτέ σ' ερανόθεν σκοτόεν νεφος αμφικαλυψη. Hes ε. 553.

SYN. Σκοτωδης, σκοταῖος, ορφναῖος, ζοφωδης, λυγαῖος, αφεγγὴς.—λαθραῖος νοθος.

Σκοτια, Σκοτος.

—Ουρανόθεν δε μελαχροος, ἡ τις αλλη
Ωρωρει σκοτιη μυχατων ανιεσα βερεθρων. Ap. 4. 1697.

—Στυγερὸς δ' αρα μιν σκοτος ειλε. Il. ε. 47.

—Τον δε σκοτος οσσε εκαλυψεν. Il. δ. 461.

Νεκρῶν κευθμῶνα και σκοτια πυλας—Eur Hec. 1.

SYN Αχλὺς, κνεφας, ορφνὴ, λυγη, ηλυγη, ερεβος.—Θλιψις.—ασαφια, αμαυροτης, σκοτασμὸς.—ολεθρος. θανατος.

EPITH. Φθιτερά.—αλαμπετον, εχθρὸν, ψηλαφητον.

—Σεμνοτητ' εχει σκοτος. Eur.

—Αιδα τον βαθυγνοφον σκοτον. Naz.

Σκοτοδινιαω Ar. A. 1217.

SYN Σκοτὸω, σφαλλομαι. ειλιγγιαω.

Σκοτοεργος.

—Η κλιβανέας σκοτοεργὸς. Man. 1. 80.

Σκοτομαινα.

Εσαι δε σκοτομαινα περὶ μεγαν ερανὸν αυτόν. Sibyl. l 5.

SYN. Σκοτομηνη, σκοτομηνια. σκοτωσις.

Σκοτομηνιος.

Νὺξ δ' αρ' επῆλθε κακὴ σκοτομηνιος,—Od. ξ. 457.

Σκοτοω, Σκοτιζω.

Εγω σκοτωσω βλεφαρα και δεδορκότα. Soph. Aj. 85.

Εσκοτισεν μενω κλεψιφρονι ρευματι κεινες. Man. 1. 93.

SYN. Αποσκοτοω, επισκοτοω, σκὸταζω, αμαυροω συσκιαζω. ηλυγιζω.

Σκυβαλισμα,

Μηδ' αλλα παρὰ δαιτὸς εδοις σκυβαλισμα τραπεζης. Phocyl 146.

SYN. Αποβλημα, εκφαυλισμα.

Σκυβαλον

—Ὡς αν ὀδιται
Εν νεισομενοις ἡμιδαὲς σκυβαλον. Ep. I 1.

SYN. Κοπρια, αποκαθαρμα, περιψημα, σαρωμα ιλύς.

EPITH. Αποδεπτιδιος.

Σκυδμαινω.

Μή μοι, Πατροκλε, σκυδμαιτέμεν,—Il. ω 592.

SYN. Αποσκυδμαινω, σκυζομαι, οργιζομαι. λυπεω κατοπιαω, σλυγναζω. σκυθραζω.

Σκυθαινα. (ὑπηρέτις) Ar. L. 184.

Σκυζω, Σκυζομαι.

Σκυζεσθαί οἱ επε θεός.—Il. ω. 113.

SYN. Σκυζαω.—σκυδμαινω.

Σκυθης, Σκυθαι

Αλλ' αγε δη Σκυθα, κἤρε κομην,—Theog. 827.

—Νομαδεσι γαρ εν Σκυθαις Ar. Av. 943.

Και τον Σκυθην (i. e. τοξότην) λαβοιμι, Ib. Th. 1027.

Τοξοφορους τε Σκυθας, Αρεος πιστὸς θεραποντας. Orph. 1072.

—Νομαδας, οἱ πλεκτὰς σλεγας
Πεδαρσιοι ναιεσ' επ' ευκυκλοις οχοις. Aesch.

Σκυθια

Ηλθες απὸ Σκυθης,—Call. 3. 174.

—Τῆ Σκυθῶν ερημια. Ar. A. 704.

Σκυθικὸς, Σκυθιος.

Και πεντε Σκυθικοῖο περαν,—Theoc. 16. 99.

Σκυθιζω.

Πλοκαμὸν τ' εσκυθισμένον ξυρῷ. Eur. El. 241.

SYN. Αποσκυθιζω, επισκυθιζω, περισκυθιζω.

Σκυθραζω, Σκυθρωπαζω Vid. Σκυδμαινω.

Χ' ὡ μεν σκυθραζει —Ib. 830.

—Μη σκυθρωπαζ', ὦ τεκνον. Ar. L. 7.

Σκυθρωπὸς.

Ου χρὴ σκυθρωπον τοῖς ξενοις τον προσπολον
Εἶναι, δεχεσθαι δ' ευπροσηγορῳ φρενί. Eur. Alc. 784.

SYN. Βλοσυρωπὸς, σκυθρὸς, σλυγνὸς, αμαδὴς, χαλεπὸς, σκληρὸς, αθυμος.

Σκυλακαινα.

Σκυλακαινα,
—Και οικοφυλαξ σκυλακαινα. Ep. l. 4.
Σκυλακευμα. Vid. Σκυλαξ.
Αχρῆον σκυλακευμα—Ep. l. 3.
Σκυλακῖτις Vid. Αρτεμις.
Σκυλαξ, Σκυλακη.
Ως δε κυων αμαλῆσι περὶ σκυλακεσσι βεβῶσα. Od υ. 14.
Κατα δεξια δ' ἦεν αθρησαι
Λυσσῶ ις σκυλακη —Orph.
SYN. Σκυλακευμα, σκυμνος, σκυλακιον, σκυμνιον.
EPITH. Αγχιθυρος, βαλιὸς, θοὸς, νεβροφόνος, ευρινος, ιχνευτηρ, φυλακτωρ, αμαλὴ, νεογιλὴ, αγριομόρφος
Σκυλευμα. Vid. Σκῦλον.
—Σωζομεν τάδε Σκευλευματα, Eur. Rh. 593.
Σκυλευω. Vid. Συλαω
Κυνεον σκυλευσαντες απ' ωμων τευχεα καλά, Hes. α. 468.
Σκυλμός.
Σκυλμὸς ὑπνοφάτῶς, φαντασματά τ' ηδ' επαγωγὰς, Man. 4. 364.
SYN. Σκυλμα, κακωσις, ενοχλησις.
Σκυλλα.
Ως δ' ἱκετο πλαγκτὰς πετρας, δεινήν τε Χαρυβδιν,
Σκυλλην θ', ἣν ῥ πωποτ' ακηριοι ανδρες αλυξαν. Od. μ. 328.
EPITH. Πετραια, τρυφερὰ, δεινή.
Τὴ δ' αρ μεν Σκυλλης λισσὴ πρηφαιστο πετρη·
Τὴ δ' αμοτον βοασασκεν αναβλυζουσα Χαρυβδις.
Ηε παρὰ Σκυλλης σλυγερὸν κευθμῶνα νεεσθαι
Σκυλλης Αυσονιης ολοοφρονος ἣν τεκε Φορκυν,
Νυκτιπόλος δ' Εκατη, τὴν τε κλειουσι κραταιὴν. Ap
Ωμοφαγον Σκυλλης λευγαλεης τροφιμον M.Muf.
—Η τριπαρανος Σκυλλα ποτνια κυων. Ath.
—Της θαλασσης Αυσονιτιδος μυχης
Στενὸς οπιθεν ἐλευσαν αγριαν κυνα.
Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορεως σκοπάς.
Ποια δ' Ερινυὺς μιξοπαρθενος κυων. Lyc.
Ενθα δ' ενὶ Σκυλλη ναιει δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ητοι φωνὴ μεν ὁση σκυλακος νεογιλῆς
Γινεται, αυτὴ δ' αὖτε πελωρ κακὸς· ουδέ κε τίς μιν
Γηθησειεν ιδὼν, ουδ' ει θεὸς αντιασειεν·
Τῆς ητοι ποδες εισι δυωδεκα παντες αωροι·
Εξ δέ τε οἱ δειραι περιμηκεες, εν δὲ ἑκαστη
Σμερδαλεη κεφαλη, εν δε τρισοιχοι οδόντες
Πυκνοὶ και θαμέες, πλεοι μελανος θανατοιο·
Μεσση μέν τε κατα σπεος κοιλοιο δεδυκεν,
Εξω δ' εξισχει κεφαλας δεινοιο βερεθρου κ. λ. Od. μ. 95.

Σκυλλω.
Σκυλλονται προς αναυδον
Παιδων τὰς αμιαντε. Aesc. Per. 578.
SYN. Συρω, σειω, ριπαζω, τειρω, κακοω, ενοχλεω.
Σκυλοδεψὴς.
Ες τῶν σκυλοδεψῶν,—Ar. Ecc. 420.
Σκυλοφόρος.
Εσπερις Μαρκελλος ανερχομενος πολεμοιο
Σκυλοφόρος—Ep. l. 6.
Σκῦλον,
—Καλλιστον οικοις σκῦλον—Eur Rh. 620.
—Σκῦλά τ' εις μελαθρα σὰ Πεμψεις,—Soph. Ph. 1474.
SYN. Σκυλευμα, σκυλος, συλη, συλημα, λεῖα, λητὶς. εναρα. λαφυρα τά.
EPITH. Δορυθηρατον.
Σκυλοχαρὴς
Σκυλοχαρῆς ιδ' ερωτας—Ep. l. 4.
Σκυμνος. Vid. Σκυλαξ.
Ως ρά θ' ὑπὸ σκυμνους ελαφηβόλος ἁρπαση αιὴρ
Υλης εκ πυκινῆς —Il. σ. 319.
Σκυπιον.
Πιονα δ' εν σκυπιοισιν ὑποθματα —Nic.
SYN. Βλεφαρὶς, βλεφαρον, οφρὺς.
Σκυρον.
Στευχρον τε σκυρα τ' εχθρὰ, τά τ' ηκρι σιναξεσθην. Nic.
Σκῦρος.
Σκυρον ἑλὼν αιπεῖαν Ενυῆος πολιεθρον. Il. ι. 664.
EPITH. Αιγιβοτος, πνεμοεσσα, πολυκλυσος.
Σκυρον—ευπαρθενὸν ασυ. Tryph.
Ενυαλιης Σκυροιο πεδον—Cal.
Σκυταλη, Σκυταλον, Σκυταλιον.
Ειπερ γε χ' αὐτη 'στι σκυταλη Λακωνικὴ. Ar. L 990.
Τῷδε σιδαρεον σκυταλον, κεχαραγμένον οζοις. Theoc. 17. 31.
Σκυταλι' ἐφερεν,—Ar. Av. 1283.
SYN. Σκυταλὶς, ῥοπαλον, ραβδος, ἱμασθλη. σκυτος.—περισφυρὶς. γραμματειον. σπαγξ απομακτρον.
Σκυτευς, Σκυτοδεψης, Σκυτοτομὸς
—Κεραμῆς, σκυτοδέψαι, Σκυτῆς—Ib. 490.
—Ὁ οἱ Τυχιος καμε τευχων,
Σκυτοτομων οχ' αριστος, Υλη ενὶ οικία ναιων. Il. η. 221.
SYN. Λωροτόμος, σκυτορράφος, βυρσοδέτης, δερματομαλακτὴς.
Σκυτινος.
Αμαξίδας δε σκυτινας ειργαζετο. Ar. N. 878.
—Σκυτινη 'πικρια. Ib. L. 110.

SYN.

Σ Κ

SYN. Δερματιος.

Σκυτοδεψεω, Σκυτοτομεω.
Η σκυτοτομειν, η σκυτοδεψεῖν. Ib. Pl. 514.

Σκυτος.
Ος δή τοι σκυτος αὔον ιδὼν χαροποιο λεοντος. Theoc. 25. 142.
SYN. Δερμα—σκυταλη.

Σκυτοτομικὸς.
Το σκυτοτομικὸν πλῆθος—Ar. Ecc. 432.
SYN. Σκυτοδεψικός.

Σκυφος, Σκυπφος, Σκυφωμα.
Και οἱ πλησαμενος δῶκε σκυφος ᾧ περ επινεν. Od. ξ. 112.
Εγω δ' εχων σκυπφον, Ερξιωνι
Τῷ λευκολοφῳ μεσὸν εξεπινον. Anac. 85.
Πᾶ χρυσοτευκτα κ' αργυρᾶ σκυφωματα. Aesc. Fr.
SYN. Σκυφιον, ποτηριον, δεπας.
EPIΓH. Ευρὺ, δρατεον.

Σκωληξ.
—Ωστε σκωληξ επὶ γαιη
Κεῖτο ταθεὶς—Il. ν. 654.
SYN. Σὴψ, σής.

Σκῶλος. (ακανθης εἶδος)
—Ωστε σκῶλος πυρικαυσος. Ib. 564.

Σκωμμα, Σκωμματιον, Σκωπευμα, Σκωψις.
—Και σκωμμασιν εκ αγοραιοις. Ar. Pa. 749.
Σκωμματιον ειποτέ τι θλιβομενος εκβαλλω. Ib. V. 1280.
Και μην παλαιων τῶνδέ σοι σκωπευματων. Aesc. Fr.
Σκωψις δε λυπεῖ πλεῖον η τερπει πολύ. Ath. l. 10.
SYN. Σοφισμα, ιαλλος παιδια.—λοιδορια, λοιδορημα.

Σκωπτολης.
Αισχισα γάρ τοί μ' εργασατο Δυσιρατος
Ο σκωπτολης.—Ar. V. 784.
SYN. Σκωπτης, σκωπτικὸς, λοιδορος, φιλοσκωμμων, φιλοσκωπτης, ενσκωμμων.

Σκωπτω
Ουδ' εσκωψε τους φαλακρους. Ib. N. 540.
SYN. Αποσκωπτω, διασκωπτω, επισκωπτω, παρασκωπτω, κατασκωπτω, καταγελαω, λοιδορεω. ληρεω.

Σκωρ.
Μεμαγμένον σκῶρ εσθιειν'—Ar. Pl. 305.
SYN. Κοπρια, αποσκευη.

Σκωραμὶς.
Ινα μη γενωμαι σκωραμὶς κωμωδική. Ib. Ecc. 371.
SYN. Λασαρον.

Σ Μ

Σκώλ.
Σκῶπές τ' ιρηκές τε—Od. ε. 66.
Κὴξ ορεων τοὶ σκῶπες απδοσι γαρυσαιντο Theoc. 1. 36.
SYN. Βυας, γλαύξ.

Σ Μ

Σμαραγδος.
—Γλαυκῆς δε λιθος χλοαυσα σμαραγδος,
Δεξαμενη χρυσαλλον ὁμοζυγον, εικελον αφρῷ. Nonn. l. 5.
Ασσυριη δε σμαραγδος ανηυγεν εγχλοον αἰγλην. Ib.
—Και αιγληεντα σμαραγδον. Dion.

Σμαραγεω, Σμαραγιζω.
—Σμαραγεῖ δέ τε πουτος. Il. ϛ. 210.
—Αμφὶ δε γαῖα φερεσβιος εσμαραγιζε, Hes. Θ. 693.
SYN. Επισμαραγεω, ηχεω.

Σμαω, Σμαομαι.
—Ως απὸ χαιταν
Πεξηται, λιπαρὸν σμασαμενα πλοκαμον. Call. 5. 32.
SYN. Αποσμαω, διασμαω, εκσμαω, περισμαω, τριβω, σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω, απομασσω, εκμασσω ναθαιρω. ομορρυπω.

Σμαρὶς.
—Η σπαρον, η σμαρίδα. Ep. l. 1.

Σμερδαλεος, Σμερδνὸς.
—Δρακων δ' επὶ νῶτα δαφοινὸς,
Σμερδαλεος,—Il. ϛ. 309.
Γοργεη κεφαλη—Δεινή τε, σμερδνή τε—Il. ε. 742.
SYN. Φρικαλεος, φοβερὸς, καταπληκτικὸς, φονιος, ατυζηλὸς.

Σμερδαλεως, Σμερδαλεὸν, Σμερδνὸν.
Σμερδαλεως δ' αυτῆσι φανη,—Od. ζ. 137.
—Αμφι δὲ νῆες
Σμερδαλεὸν κεκαβησαν—Il. ϛ. 334.
Αιει δε σμερδνὸν βοοων—Il. ο. 687.
SYN. Φοβερῶς, καταπληκτικῶς, δριμύ.

Σμῆγμα.
—Δοτω τίς δεῦρ' ὑδωρ και σμῆγμα—Ath. 9.

Σμῆνος.
Ως δ' ὁπότ' εν σμηνεσσι κατηρεφεσσι μελισσαι
Κηφηνας βοσκωσι, κακῶν ξυνονας εργων, Hes. Θ. 594.
—Μεγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αοιδαῖς. Ar. N. 296.

SYN. Σιμβλον, κυψελη, μελισσειον, μελισσων, μελιτροφειον, σμηνος. εσμος.—κηροπαγης θαλαμαι. αι πλασαι κηρων αυτοπαγης θαλαμαι.—πλῆγμα.

Σμηριγξ.

Σμηριγγας εσαλαξε—Lyc. 37.

SYN. Θριξ, πλοκαμος.

Σμηχω. Vid. Σμαω.

Εκ κεφαλῆς δ' εσμηχεν ἁλὸς χυσον ατρυγετοιο. Od. ζ. 226.

Σμικρολόγος.

Σμικρολόγος γαρ εων πολλοῖσι τοκοις αναβαινει Φειδωλος, ψηφων, ὁ φιλαργυρος, ηδὲ δανειης. Man. 5. 276.

Σμικρὸς.

Κιρκον, ὅ, τε σμικρῆσι φονον φερει ορνιθεσσιν. Il. ρ. 757.

SYN. Μικρὸς, βαιὸς.

Σμιλαξ.

Βρυετε χλοηρᾶ

Σμιλακι καλλικαρπῳ. Eur. B. 108.

EPITH. Φυλλοκομος, πολυφυλλος.

Σμιλευμα.

Σμιλευματά τ' εργων. Ar. R. 836.

SYN. Διαγλυμμα, ερεθισμα.

Σμιλὴ.

Αγε δη πινακων ξεσῶν δελτοι

Δεξασθε σμιλῆς ὁλκές. Ib. Th. 786.

SYN. Σμιλιον, γλυφεῖον. περιτομεύς.

Σμινθευς. Vid. Απολλων.

—Τενεδοιό τε ἶφι ανασσεις,

Σμινθεῦ,—Il. α. 39.

Σμινθος Vid. Μῦς.

Σμινθος ὁ παντοιης δαιτος λιχνος, ηδε μυαγρης

Δηλὸς, ὁ κἀκ θανατῳ κερδεα λιζομενος. Ep. l. 1.

Σμινθοισι δηρισοντας—Lyc. 1306.

Σμινυα

—Εξελθε, και σμινυην φερων. Ar. N. 1488.

SYN. Δικελλα. αξινη, σκαφεῖον.

Σμυγερὸς. Vid Χαλυβες.

SYN. Επισμυγερος, επιπονος. αισχρὸς.

Σμυρνα,

Αιολίδα Σμυρνην, ἁλιγειτονα, ποτνιανακτον. Hom. XXXVII. 6.

Σμυρνα.

—Σμυρνη καταλειπλος. Ar. Eq. 1329.

EPITH. Ευωδης.

—Κερης δακρυον Ασσυριης Θυαντιδος—Opp.

Σμυχω.

—Ωσει ἁπασα

Ιλιος ορθροεσσα πυρὶ σμυχοιτο κατ' ακρης. Il. χ. 411.

—Ερως δ' εσμυχετ' αμοιβᾷ. Moſch. ε. 4:

SYN. Αποσμυχω, διασμυχω, κατασμυχω. καιω αναλισκω, διαφθειρω, τρυχω.

Σμωδιξ, Σμωδιγξ.

Πυκναὶ δε σμωδιγγες ανὰ πλευρὰς τε και ωμους

Αιματι φοινικοεσσαι ανεδραμον,—Il. ψ 716.

SYN. Αἱμαλωψ, κονδυλη. μωλωψ.

EPITH. Αιματοεσσα.

Σμωχω.

Και σμωχετ' αμφοῖν ταῖν γναθοιν. Ar. Pa. 1307. (al. σμηχετε)

SYN. Κατασμωχω, μασσομαι τειρω. πατασσω. λοιδορεω.

ΣΟΒΑΡΕΥΟΜΑΙ.

—Και σοβαρευομενη. Ep. l. 7.

SYN. Γαυριαω, επαιρομαι, αλαζονευομαι, ὑπερφρονεω, ἀβρυνομαι. σοβεω.

Σοβαροβλεφαρος.

Χρυσὸς επιγναμπτει τας σοβαροβλεφαρους. Ib.

Σοβαρὸς, (Σοβαρὸν, Adv.)

Ουτω σοβαρὸν ελθε μελος. Ar. A. 673.

Και σοβαρὸν μ' εγελαξεν—Theoc. 20. 15.

SYN. Υπερηφανος, τολμηρὸς, αυθαδης, χαλεπὸς, φοιταλεος, σοβαροβλεφαρος. αλαζων, ὁρμητικὸς, σπερχνὸς. (λαμπρὸς)

Σοβαρῶς.

Μή μοι σοβαρῶς χωρει λιαν,—Ar. Pa. 87.

SYN. Υπερηφανως, ὑψικομπως, αλαζονικῶς, εκθυμως, σπευδαιως.

Σοβεω.

Ταχὺν πωδ' εν κυκλῳ σοβεῖτε —Ib. V. 1514.

SYN. Αποσοβεω, ανασοβεω, διασοβεω, εκσοβεω, κατασοβεω, παρασοβεω, σοβαρευομαι, κομπαζω.—κινεω, ὁρμαω.—απελαυνω.—πρωθεω. ανεργω. διωκω.

Σογκος.

——Σογκως

Μυελοεν βλασημα καρηκομοωντας ακανθαις. Ath. 2.

Σολοικιζω.

Αν τῷ γραμματικῷ μηνσθῶ μονον Ηλιοδωρε, Ευθὺ συλοικιζειν το σῶμα με δεδεται. Ep. l. 2.

SYN. Βαρβαριζω.

Σολοικισμος.

Επτα σολοικισμὸς—Ib.

Σολος. Vid. Δισκος.

—Πηλειδης ἤκιεν σολον αυτοχοωνον, Il. ψ. 826.

EPITH.

EPITH. Ευδινητος.

Σολυμοι.

—Σολυμοισι μαχεσσατο κυδαλιμοισι. Il. ζ. 184.

Αργαλεων Σολυμων ἱερὸν σ̓ρατον—Cal.

Σολων.

Ο Σολων ὁ παλαιος, ἣν φιλοσημος τὴν φυσιν. Ar. N. 1189

Ευ γαρ θῆκε νομους αυτοῖς—Ep.

Σομφος.

Ωσπερ κισηρις λαμβανει διεξοδες

Σομφας, δι᾽ ὧν ὑγρασιαν εκδεξεται. Ath. 9.

SYN. Κενος: αραιος. σπογγωδης.

Σοος.

Βελομ᾽ εγω λαδ᾽ σοον εμμεναι, η απολεσθαι. Il. α. 117

SYN. Σῶος, σῶς, σαος, σωζομενος, ὑγιης, ακεραιος, αβλαβὴς σωτηριος.

Σοροεργος. Vid. Νεκροταφος.

Σοροπηγὸς.

Η τοῖς σοροπηγοῖς την μανιαν αυτῆ φρασω. Ar. N. 844.

SYN. Κτερεϊσης, ενταφιασὴς, ταριχευτὴς.

Σορὸς.

Ω δε και οσεα νεῖν ὁμὴ σορὸς αμφικαλυπ̓οι. Il. ψ. 91.

SYN. Χηλὸς, φερετρον, θηκὴ, νεκροφορεῖον. ταφος. μνῆμα.

EPITH Εγχαλκος, λιθινη, σαρκοφάγος. ὡραιος.

Σᾶος.

—Κεροεντι φιλῳ τερενοχροϊ σεδω. Opp. κυν. 6.

EPITH. Δολερος, ἰχθυφόνος, κακοεργός.

Σεδαριον.

Και λινεῳ πεπυκασο καλυμματι κυκλαδα κορσην

Σεδαριον, τὰπερ ἔπε Συρων σ̓ομα,—Nonn. (Latina vox est, non Syriaca.)

SYN. Καψιδρωτιον, ρινομακτρον, κεφαλομακτρον.

Σεντερατος. (Vid. Ποσειδων.) Σεντερακος. Ar. Av. 869.

Σεντον.

Αλλ᾽ ὁτε Σεντον ἱρὸν αφικομεθ᾽ ακρον Αθηνῶν. Od. γ 278.

Ακρον επὶ πλακα Σεντε, Soph. Aj. 1237.

Σεσιγενὴς.

Σεσιγενῆ θεὸν. Aesc. P. 645.

Σοφια.

—Τεκτονος—ὅς ῥά τε πασης

Ευ. εδ᾽ῆ σοφιης ὑποθημοσυνῃ ην Αθηνης. Il. ο. 412.

Τῆς δε θεοπνευτε σοφιης λογος εσὶν αριστος: Phocyl. 122.

—Αδει δέ σε μετρα σοφιης. Ep

SYN Φρονησις, ευβυλια, τεχνη, μαθησις, επισημη, νεος. εμπειρια, ευγλωτ̓ια

EPITH. Αφθαρτος, αγαθὴ, ἀγνὰ, αμβροσια, αγακλεὴς, αθανατη, αρρητος, ατειρεσιος, αδολος, αιπεινὴ, αμυμων, ηγαθεη, δημιοεργος, εριλαμπὴς, ερατὴ, εριαυδὴς, εριηρος, θεα, θεογονος, θεσπεσιος, θεᾶα, ἱμερτὴ, λαοδικὸς, ἱερὰ, νοερὰ, δῖα, κλεινὴ, κενοκομπος, κινεαυχὴς, καθαρὰ, κυδιανειρα, κρυφια, μειλιχια, πᾶρεοσσα, πινυτὴ, πολυκυδιση, εικαια, κοσμοτεχνῖτις. συμβολικὴ, ὁροιόμος. Παιπονίς.

Πειραν δ᾽ αμοχθος οισει

Σοφια, γελῶσα πικραῖς

Αβατον βις μεριμναις.

Αγαθὰ δ᾽ ανασσα πλυτε. Synes.

Καλλιπυργον σοφιαν κλεινοτατην τε—Arist.

Βελτερος αλκηεντος εφυ σεσοφισμενος ανὴρ

Αγρης, και πολιας σοφιη και νῆα γυβερνᾷ. Phoc.

Ω σοφιη παντων κλῆμα βεβαιοτατον.

Σωτειραν σοφιην τοῖς μεροπεσσι βροτοῖς. Cam.

—Αμναμονες δε βροτοὶ

Ὅ τι μη σοφιας αωτον ακρον

Κλυταῖς επεων ροαῖσιν εξικηται ζυγέν. Pind.

Κρεῖσσόν τοι σοφιη και μεγαλης αρετῆς.

Πλεῖτος και σοφιη, θνητοις αμαχωτατον αιεὶ

Ουτε γαρ αν πλυτε θυμον ὑπερκορεσαις,

Ως δ᾽ αὐτως σοφιην ο σοφωτατος εκ αποφευγει,

Αλλ᾽ εραται, θυμὸν δ᾽ ε δυναται τελεσαι. Theog

Σοφιζω, Σοφιζομαι.

Εσοφισω και σοφα. Ar. Av. 1400.

Αλλοτρια τοινυν σοφιζει. Ib. Eq. 299.

Ουτέ τι ναυτιλιης σεσοφισμενος, ὑτέ τι νηῶν. Hes. ε. 647.

Ουδεν σοφιζομεσθα τοῖσι δαιμοσιν. Eur.B. 200.

SYN Σοφοω —τεχναζομαι —λογοις απαταω. —καταμανθανω, αισθανομαι.

Σοφισμα.

Αταρ τὶ δὴ σοφισμα τεῦδ᾽ ἠγημενοι. Eur. Hec. 257.

Θεῶν σοφισμα, καπιδειξις Ελλαδος. Ib. Ph. 888.

SYN. Πλασμα, λῆρος, ενθυμημα, επινοια. επιδειξις. διδαγμα. μηχανημα, τεχνασμα. πανεργια. ψεῦδος. απατη.

EPITH. Ασθενὲς, δολερὸν.

Σοφιστὴς.

Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις εκ αυτῳ σοφος. Sent.

Σε τον σοφιστην, τον πικρῶς ὑπερπικρον. Aesc. Pr. 942.

SYN.

SYN. Φίλοσοφος, τεχνίτης, διδάσκαλος, τεχνογράφος, σκωπτής. απατηλός.
EPITH. Πολυπραγμων, σκαιός, φυσιγνωμων. δεξιος.

Σοφος, Σοφωτερος.
—Σοφον τι χρῆμ' ανθρωπος. Theoc. 15. 83.
—Τί χρῆμα σοφωτερον—Ib. 145.
Μη γαυρα σοφιη, μητ' αλκῆ, μητ' ενὶ πλουτῳ.
Εις θεός εστι σοφος, δυνατὸς δ' ἁμα, και πολυολβος. Phocyl. 49.
Ουδεις δ' ανθρωπων αυτὸς ἁπαντα σοφος. Theog. 898.
SYN. Εννοος, νηνεχὴς, θυμοσοφος οξυφρων. φρονιμος πεπαιδευμενος, σεσοφισμένος, αγχινοος, φιλοτεχνος, λογοδαιδαλος, σοφιστής. ὑπερπονηρός.
Εξ οχετων ὑψιφρητων
Ωδῖσιν σοφιας νοον καταρδων. Synes.
Φευγος ὑπο κραδιην σοφιης ασβεσον αιθων.
—Τῶν Μουσων παντας εσεισε κάλως.
Λεπτὰ διακρινει πολυϊδμονος οργια Μουσης.
—Σοφιης δε θεσπεσια κεντρα τομευει. Ep.

Σοφοκλης.
Αιὲ τοί λιπαρῷ επὶ σηματι, δῖε Σοφοκλεις
Σκηνητης μαλακὸς κισσος ἑλοιτο ποδας.—
Εινεκεν ευμαθιης πινυτοφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
Ησχησεν, Μουσῶν αμμιγα και Χαριτων. Ep. l. 3.
Βωμὸς τόσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ιδρυσατο πρῶτος,
Ος πλεῖστον Μουσης οἶδε κλεος τραγικῆς. Anac. 198.
Τον τραγικῆς μουσης ασέρα Κεκροπιον. Ep.

Σοω, Σοομαι.
—Σωσθω, βατω. Soph. Aj. 1431.
Σῶσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ, σῶσθε Πελασγιάδες. Call. 5 4.
SYN. Διωκω, ὁρμαω.—φευγω, διωκομαι, δυνεω τρεχω.

Σοω, Vid. Σῴζω.
Ην γαρ δή με σωσι θεοί,—Il. ι 393.

Σ Π

ΣΠΑΔΙΞ.
Η ρυτῆς κλωθοντα περὶ σπαδῖκα κολωσας. Nic.
SYN. Κλαδος, θαλος, εγκαρπος.

Σπαδονισμα.
Ισία δ' αιωρητα χαλᾷ σπαδονισματα μαστῶν. Ep. Suid.

Σπαδὼν.
—Ο δε σπαδονεσσιν αλυων
Δηθάκις εν γαιη σπαιρει μεμορυγμένος αφρῷ. Nic.
SYN. Σπασμός.

Σπαθαω.
—Ωγυναι, λιαν σπαθᾶς. Ar. N. 55.
SYN. Εργαζομαι. ὑφαινω.—διασπαθαω, κατασπαθαω, σκορπιζω. καταναλισκω, δαπαναω, τρυφῶ σπαταλαω, κατασπαταλαω.—φλυαρεω.

Σπαθη.
—Αι δε παρθενοκλόνον Θετιν
Ιελοπιζοι θεῖνον ευῶπες σπαθαις, Lyc. 23.
—Αφανὲς γεγονασιν αἱ σπαθαι. Menand.
Μισθια νυν σπαθιοις πενιχροις πινισματα κρινει. Ep. l. 1.
SYN. Σπαθίς—ξιφος.—πλατη, ελατη.—πλευρά.

Σπαιρω.
Εσπαιρ', ὡς ὁτε βοῦς—Il. ν 571. (al. Ησπαιρε.)
SYN. Ασπαιρω, αποσπαρταζω, σπαριζω, επισπαιρω, περισπαιρω, παλλομαι, τρεω. αλλομαι, κινεομαι. σκαριζω—εκπνεω την ψυχήν.

Σπανιζω.
Οδῖσον ἡμῖν σῖτον, ἕ σπανιζομεν. Eur. Cyc. 133.
SYN. Σπανιζομαι, ὑποσπανιζω, ὑστερεμαι. απορεω, δεομαι.

Σπανις. Vid Αραιός.
Τοῦτο γαρ ἐν γε βιῳ σπαιὸν μερος—Eur. Alc. 483.
Ωρης χειμερινης σπανιὸν γερας—Ep. Suid.

Σπανις.
—Ανδρες εστὲ, ὥστε μη
Σπανιν ποτὲ σχεῖν, ενθ' αν ἄσι, τῆ βιᾳ. Soph. Oed. T. 1474.
SYN. Σπανιοτης, σπανια, ενδεια, απορία.—αραιοτης, μανοτης.

Σπανιὸς
Τις τον πλανητην Οιδιπουν καθ' ἡμεραν
Την νῦν σπανιοῖς δεξεται δωρημασι; Ib. C. 4.
SYN. Ευτελὴς, σμικρός. σπανιος.

Σπαραγμα.
Οσων σπαραγματ' ηκυνες καθηγνισαν. Ib. An. 1093.
SYN. Αγμα, αποκομμα ξεσμός.

Σπαραγμὸς.
—Και διαδυνος
Σπαραγμὸς αυτῷ πνευμονων ανθηψατο. Ib. Tr. 791.
Διαιμον ὄγυχα τιθεμενα σπαραγμοῖς. Eur. Hec. 655.
SYN. Σπασμός.—σπαραξις, αμυξις.

Σπαρασσω.
Τῆτον, ὥσπερ κυνιδί, εσπαρατλητε. Ar. Pa 639.
SYN. Αγκυσπαρασσω, αποσπαρασσω, διασπαρατλω,

ραττω, καταστραττω, αμυτω, διασπαω.—ερεθιζω.—διαφθειρω.

Σπαργανιζω, Σπαργανοω, Σπαργω (inuſ.)

Τῶ δε σπαργανισασα μεγαν λιθον εγγυαλιξεν, Heſ. Θ. 485.

Ημεῖς εν ορφνη σπαργανωσαντες πεπλοις. Eur. I. 955.

—Σπαρξαν δ' εν φαρεϊ λευκω. Hom. A. 121.

SYN. Ενσπαργανοω. περιτυλισσω, δεω, σφιγγω.

Σπαργανιωτης.

Θαρσει σπαργανιῶτα Διὸς και Μαιάδος υἱέ. Hom. M. 301.

Σπαργανον.

Σπαργανον αμφ' ωμοις ειλυμενος,—Ib. 151.

SYN. Στροφιον, επιδεσμος, ταινια, περιζωσρα, τελαμων.—κοιτις βαβαλισκια. σπεῖρον.—ἱματιον. ρακος. δεσμός

EPITH. Κροκωτὸν, πορφυρεον, θυῖεν.

Εν γυμοκολλοις σπαργανοις ειλημένον. Lyc.

Σπαργαω.

Σπαργῶντάς μοι τες μασὲς χαλασον. Eur. Cyc. 55.

SYN. Αυοιδεω, οιδαινω, ογκυλλομαι, φυσαομαι. ανθεω.

Σπαρνὸς.

—Σπαρνὸν γαρ ὅτ' Αρτεμις ασυ κατεσιν. Call. 3. 19.

SYN. Σπανιος. σπενὸς. ερημος. ολίγος.

Σπαρος. Vid. Σμαρίς.

Σπαρτη.

Οφρ' αν εγὼν ελθω Σπαρτην ες καλλιγυναικα. Od. γ. 412.

EPITH. Εριβωλος, ευρυχορος, δορυσεφανος, κρατερὰ, ευρεῖα.

—Μοι Σπαρτη κυδιανειρα πατρίς. Ep.

Σπαρτιατης, Σπαρτιάτις.

Ο Σπαρτιατης Τυνδαρεως. Eur. Or. 457.

Η μη 'πιβαινε Σπαρτιατιδος χθονός. Ib. 536.

Σπαρτοδετος.

Σπαρτοδετον μηρινθον, εϋπλεκτον τε ποδαγραν. Opp.

Σπαρτοὶ.

Ενθ' ὁ γηγενὴς

Σπαρτων σθαχυς γ' εβλασεν, ὧν γενος Αρης

Εσω' αριθμὸν ολίγον, οἳ Καδμε πολιν

Τεκνὥσι παιδων παισίν—Eur. Herc. f. 5.

EPITH. Ακαματολογχαι. γηγενεῖς.

Λοχος οδοντων οφεος εξηνδρωμένος. Eur.

Σπαρτον, Σπαρτιον.

—Και σπαρτα λελυνται. Il. ϛ. 135.

—Σπαρτιοις ηρτημενην. Ar. Pa. 1246.

SYN. Σπαρτὸς, καλως, μηρινθος, μερμις, ιλλὰς. καλωδιὸν, λινισκὸς, λιναριον, σχοῖνος, σχοῖνις, σχοινίον.

Σπαρτὸς.

—Ωγυγε σπαρτὸς λεὼς. Lyc. 1206.

SYN. Σπορος.

Σπασμὸς.

Εθαλφεν ατης σπασμος αρτιως.—Soph. Tr. 1099.

Βρυχωμενον σπασμοῖσι.—Ib. 818.

SYN. Σπασμα. διασπασμὸς, κατασπασμὸς, περισπασμὸς, διολκὴ, διασυρμὸς, διογκωμα, διογκωσις, διατασις, διασπασις.

Σπαταλη. Σπαταλημα.

—Οι δε μυες νῦν

Θρῳχῦνται τῆς σῆς δραξαμενοι σπαταλης. Ep. I. 3.

Παν το βροτῶν σπαταλημα, και ἡ πολυολβος εδωδὴ,

Ενθάδε χρωμενη, την πριν ολεσσε χαριν. Ib. I. 4.

SYN. Τρυφὴ, χλιδὴ.

EPITH. Χρυσοφόρος, χρυσομανὴς, χρυσοδέτος.

Σπατιλη.

Ως κεῖνος αναιδως την σπατιλην εσθιει. Ar. Pa. 48.

SYN. Κοπρος (ανθρωπινη.)

Σπαω, Σπαομαι.

Η ρα, και εκ χειρὸς χεῖρα σπασεν Αντινοοιο Od. ϛ. 321.

—Εκ δ' αρα χειρὸς Σπασσατο—Il. λ. 240.

SYN. Αποσπαω, εκσπαω, επισπαω, καταspαω, διασπαω, αναspαω, παρασπαω, συσπαω, ὑποσπαω, ἑλκω, συρω, εκτιλλω, πεκλεω. ολοπλω. συντριβω. σπαρασσω.

Σπεῖρα, Σπειρημα, Σπειραμα.

Τω δ' αὖτε σπειρῃσιν ελισσεσθην περὶ παῖδα. Theoc. 24. 30.

Θανόντος εν πλεκταισι και σπειραμασι

Δεινῆς εχιδνης,—Aeſc. Ch. 246.

SYN. Ολκὸς, ειλησις, συσρεμμα, συσροφή.

EPITH. Κυανεα, πολυπλοκος.

Σπειρα,

—Χεῖρας σπειραισιν εκαρτυναντο βοειαις. Theoc. 24. 30.

Σπειραισι δικλυοκλωσοις. Soph. An. 355.

Σπεῖρον.

Τηλε δε σπεῖρον και επικριον εμπεσε ποντῳ. Od. ε 318.

Πεισματα και σπεῖρα, Ib. ζ. 269.

SYN. Σχοινιον.—δραγμα.—συσροφή.

Σπεῖρα τὰ.
Σπεῖρα κακ' ἀμφ' ὠμοισι βαλὼν οἰκῆϊ ἐοικώς. Od. δ. 245.
SYN. Ρακη. (πλοχικὰ ἀμφιβλήματα.)

Σπειραω
Πεντε δε αἱ ζῶναι περιηγέες ἐσπεπρηνται. Erat.
SYN. Περισπειραω, συσπειραω.

Σπειρω.
—Και πολυγλωσσῳ βοῇ
Σπειρη ματαιαν βαζιν ες πασαν πολιν. Soph. El. 644.
—Και παιδων γονὰς
Σπεῖραι σε θησω —Eur. M. 718.
SYN. Αποσπειρω, διασπειρω, κατασπειρω. σπερμαινω, σπερματοω φυτευω. γενναω.

Σπελεθος.
—Κατεδει σπελεθον προτερός μοι. Ar. Ecc. 591.
SYN. Κοπρος, κοπρια.

Σπενδω
Σπενδων αἰθοπα οἶνον επ' αἰνόμενοις ἱεροῖσι. Il. λ. 774.
Ουτέ τεῳ σπενδεσκε θεῶν, ὅτε μη Διϊ πατρί. Il. π. 227.
SYN. Αποσπενδω, εκσπενδω, επισπενδω, θυω.

Σπεος, Poet. Σπέος, Σπῆος.
—Υπό τε σπεος ηλασε μηλα. Il. δ. 279.
Ἰξον δε σπέος γλαφυρὸν θεὸς ηδε και ανήρ. Od. ε. 194.
Εν σπῆϊ γλαφυρῷ.—Il. σ. 402.
SYN. Σπηλαιον, σπηλυγξ, αντρον, ειλυὸς, κοιλωμα. φωλεα, φωλεός.
EPITH. Αργυφεον, ερόεν, ευρὺ, επ]αμυχον, περσεδὲς, σ]ενον, εοικον, Δικταῖον.
—Σπεος ιδομεν αγχι θαλασσης
Υ]ψηλὸν, δαφνησι κατηρεφές—Hom.

Σπεος Αιδω.
—Ινά τε σπεος ες' Αϊδαο
Υλη και πετρησιν επηρεφές. ενθεν αὖτμὴ
Πηγυλὶς ωκρυοεντος αναπνευσα μυχοῖο
Συννεχὲς, αργινοεσσαν ἀὴ περιτετροφε ηαχνην,
Ητε μεσημβριοωντος ιαινεται ηελιοιὸ. Ap. 2. 741.

Σπερμα.
Σπερμα πυρὸς σωζων, ἵνα μη πόθεν αλλόθεν αυοι. Od. ε. 490.
Σπερμα πολυμνησον, πολυωνυμον, Ευβελῆος. Orph. H.
SYN. Σπερμεῶν. γονὴ σπόρος.

Σπερμιος. Vid. Δημητηρ.

Σπερμαινω. Vid. Σπειρω.
Μηδ' ἀπὸ δυσφημοιο τοφε ἀπονοσησαντα
Σπέρμαινειν γενεήν,—Hes. ε. 734.]

Σπερμολόγος.
Και σπερμολογων, εκ τῶν αγρων
Το σπερμ' αυτῶν ανακαφαι. Ar. Av. 580.
SYN. Σπερμονόμος —ευρυλογος, ακριτομυθος, περισσολογος, φλυαρὸς, σ]ομαργος, λαβραγορης, περιτριμμα, (τῆς αγορᾶς.)

Σπερμοφόρος. Vid. Πηρα.

Σπερχειος, Nom. Fl.
Τιος Σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο,
Τον τεκε Πηλῆος θυγατηρ καλη Πολυδωρη
Σπερχειῳ ακαμαντι,—Il. π. 174.
EPITH. Εὔρροος.

Σπερχις.
Ατις και Σπερχιν τον ιαλεμον ηρισευσε. Theoc. 15. 98.

Σπερχνὸς.
—Καί ρ' εμβαλε χαλκεον εγχος
Σπερχνόν,—Hes. α. 454.
SYN. Επισπερχὴς, σπουδαῖος, ταχὺς, σοβαρός.

Σπερχω, Σπερχομαι.
Ως δ' ὁθ' ὑπὸ λιγεων ανεμων σπερχωσῖν αελλαι. Il. ν. 334.
Σπερχομενος δ' απὸ τοῖιν εσυλα τευχεα καλά. Ib λ. 110.
SYN. Σπερχνω, επισπερχω, κατασπερχω, επειγω, κατεπειγομαι, σπευδω, επισπευδω, συσσευω. προωθεω.—απειλεω, χαλεπαινω, οργιζομαι.

Σπευδω, Σπευδομαι.
—Ταῦτα δ' ἁμα χρὴ Σπευδειν—Il. ν. 236.
Σπευσομαι ες Αχιλῆα,—Il. ο. 402.
SYN. Επισπευδω, κατασπευδω, σπουδαζω. εγκονεω, ενεργεω, αἴσσω. σπερχομαι, επειγομαι, ταχυνω, ερεθιζω, ταιφασσω, τροχαω. φαιρω, κινυω.—διατελεω. καμνω.
—Και εσσυτο θᾶσσον οἴσω. Opp.

Σπηλυγξ. Vid. Σπεος.
—Και σπηλυγξα φυγὼν ολοοῖο Κυκλωπος. Theoc. 16. 53.
EPITH. Αφεγγὴς, βαθεῖα, ευπιδαξ, κοιλη.

Σπιθαμη.
Τῆς πεζης τα μεν ακρα τα δεξια μεχρι θαλαισῆς
Και σπιθαμης κλης Ειτλιον ηργασατο. Ep. l. 6.
SYN. Τριμοιρια.

Σπιλας.
Και δη δεπον ικνεε ποτὶ σπιλαδεσσι θαλασσῆς. Od. ε. 401.
SYN. Πετρα, απορρωξ. ψαμμος σπῖλος.
EPITH. Ακταια, γλαφυρὰ, ερημος, γναμπὴ, οξεῖα, πολυρραγαθος, σκληρὰ, φρικαλεα.

Κοῖλαι

Κεῖλαι δε Σπηλυγγες, ὑπὸ σπιλαδας τριχηκης
Κλυζεσης ἁλὸς, ενδον εδομβεόν—Ap.

Σπιλος.
Δαρὸν φαληριῶσαν οικησει σπιλον. Lyc. 188.
SYN Σπιλάς—ρυπος, κηλίς. μιασμός.

Σπινθὴρ, Σπινθαρὶς, Σπινθαρυγες.
—Τύδέ τε πολλοὶ απὸ σπινθῆρες ἱενται. Il. δ. 77.
Ασέρι ειδομενος μεσῳ ηματι, τῷ δ' απὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πωτῶντο,—Hom. A. 442.
—Εν δὲ οἱ οσσε
Στινθαρυγεσσι πυρὸς εναλιγκια μαιμωοντι
Λαμπεται. Ap 4. 1544.
SYN. Λαμπηδὼν, οσλιγξ, μαρμαρυγη. σπινθηρακες. αποσπινθυρισμός.
EPITH. Αιθαλοεις, αφλεγὴς, βλοσυρὸς, γυροβόλος. γυροβόρος, ξανθοχρως, μελιχιος, ὑδυμανὴς, νυμφιδιος, μυδαλέος, μυσιπόλος, νεθος, πορφυρεες, ροδεος, τηλεπορος.—δεξμὶς ερωτων. Nonn.

Σπινος, Σπινη.
Και σπινος πᾶ ασπιζων,—Arat.

Σπλαγχνευω, Σπλαγχνευομαι.
—Και σπλαγχνευειν επιθυμη. Ar. Av. 985.

Σπλαγχνον, Σπλαγχνιδιον.
—Και σπλαγχν' επασαντο Il. α. 464.
—Ὑπὸ σπλαγχνοισιν εχει πονον.—Theoc. 7. 99.
—Ανδρος σπλαγχνὸν εκμαθεῖν σαφῶς. Eur. M. 220.
—Λιπαρὰ σπλαγχνιδια,—Ath. l. 9.
SYN. Εγκατα.—κὴρ. ἦμαρ.

Σπληδὼς. Vid. Σποδός.

Σπλὴν.
—Πριν τον σπλῆνα κἀμιδῆ μ' εκβαλεῖν. Ar. Th 3.
SYN. Σπληνιον. σπλαγχνον.

Σπληνικὸς.
Ως σπληνικὲς εωθεν ἡ πολις ποιεῖν. Ath. 8.

Σπογγίζω.
Ετερος γαρ αυτὰ σπογγιᾶ. Ib. 254.
SYN Αποσπογγίζω, εκσπογγίζω. αποψαω, αποπλυνω, αποματτω.

Σπογγια, Σπογγος, Σπογγιον.
Αλλ' εἶσε προς την καρδιαν μη σπογγιαν. Ar. R. 485.
Σπογγῳ δ' αμφὶ προσωπα και αμφω χεῖρ' απομορηνυ. Il. σ. 414.
—Ακεσορίην πλαζομενης γραφίδος. Ep.
—Υποδρυχιων ὑδατων βλασημὰ θαλατσης. Nonn.
Σπογγος εκ βυθιων πελυτρητες ανερευνῶν. Man.

Σποδεω.
—Αλλα τας λαγόνας σποδει. Ar. R. 675.

Κἀσποδει, κἀπνιγε, κἀπετριζεν. Ib. N. 1379.
Στρατῦ καμόντος και κακῶς σποδεμενε. Aesc. Ag. 679
SYN. Καθαιρω. τυπτω, διασκεδαζω, (δικην σποδῦ) μαχομαι.—οπλαω.

Σποδίζω.
—Ημε κεραυνῶ
Διατινθαλεῳ σποδισον ταχεως. Ar. V. 328.
SYN. Πλησσω, καιω, (ὡς εν σποδῷ.)

Σποδιὰ, Σποδὸς.
Ως δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ενεκρυψε μελαινῃ. Od. ε. 488.
Και τότ' εγὼ τον μοχλὸν ὑπὸ σποδῦ πλασα πολλῆς. Ib. ι. 375
Σποδῷ (al. σπληδῷ) κατ' ακρον χεῖμα θαλφαντων πυρός. Lyc. 483.
SYN. Τεφρα, κονις. (συλλεξασα κονιν πυρὸς—Theoc. 24 91.) αφοδευμα
EPITH. Αιθὴ, καπνοτοκεια, φαφαρά.

Σπολὰς.
—Συ μέν τοι σπολάδα και χιτῶν εχεις. Ar. Av. 933.
SYN. Σαγος, περιθωρακιδιον. διφθερα.

Σπονδὴ.
Σπονδαί τ' ακρητοι, και δεξιαὶ, ἧς επεπιθμεν. Il. ζ. 341.
Σπονδῶν μεθεξεις,—Eur. Hel. 1684.
SYN. Χοὴ, θυσια.—εκεχειρια, αρθμὸς, ορκιον, διαλλαγὴ, συμμαχια, φιλια —ευχὴ.
EPITH. Νεκταρεα, ασαλευτος.
—Φιλοτητα και ορκια πισὰ ταμόντες. Hom.
Ορκοις συναψαι δεξιας τε συμβαλεῖν. Eur.

Σπονδῖτις. Vid. Σταγών.

Σπονδηφόρος, Σπονδοφόρος.
Και καρυκες—σπονδοφόροι—Pind. Isth. 2.
SYN. Εκεχειροφόρος, ειρηνοδικης.

Σπονδυλιον. (al. σφονδυλιον.)
—Μυελὸς αὖτε
Σπονδυλιων εκπαλθε—Il. υ. 483.
SYN. Σπονδυλος, ασραγαλος, σφηφιγξ.

Σποραὶς, Σποράδες.
Η νησιωτην σποράδα κεκτηται βιον. Eur Rh. 701.
—Ενθα τε κῦμα
Ρησσομενον νησοῖσι περιβρεμεται σποράδεσσι. Dion. 132.

Σπυργιλος.
Το Σπυργιλε κεραῦν, εχθιστον τεγος. Ep. Suid.

Σπυριμος.
Φαινομενος σπυριμοιο δι' αυλακος—Theoc. 25. 219.

Σπυρὰ, Σπυρος.
Αγριε τ' επι σπυρᾷ δρακοντος. Soph. An. 1138.

—Θαλλων

—Θαλλων ευγενει τεκνων σπορᾷ. Ib. 1178.
Νεοὶ δ' εκπορευοιντο ποτὶ σπορον—Theoc. 16.94.
SYN. Σποριτὸς, διανομὴ, γονὴ, γονος, σπερμα.
EPITH. Αυτολοχευτος, αινοτόκος. γονιμος, ευσαχυς, καλλιπατηλος, ομπνιος, τετραγυος.

Σπυδαζω.
Το δ' αὐτῆ σπυδασας, διεπλατο. Eur. Herc. f. 507.
SYN. Διασπυδαζω, επισπυδαζω, κατασπυδαζω, επιτηδευω, διακοπεω, μελεομαι, κατεπειγομαι, βυλομαι, αποπειραομαι. φιλοπονεω, απεκτεινομαι. σεμνολογεομαι. σπευδω, σπυδην εχω, τιθεμαι, ποιεῖν.

Σπυδαῖος.
Σπυδαῖον τόδε χρῆμα θεᾶν μεθ' ὁμηγυριν ἦλθε. Hom. M. 332.
SYN. Επιμελὴς, τημελὴς, εμμελὴς, προθυμος, επισπερχὴς, σπερχνὸς, αγαθὸς, χρηστὸς, δαημων, φιλεργὸς, φιλοτιμος, ευδοκιμος, σοφὸς, εναρετος.

Σπυδαρχιδης.
—Πολίτης χρηστὸς, ὁ σπυδαρχιδης. Ar. A. 595.
EXP. Σπυδαζων περὶ αρχῆς.

Σπυδασεος.
Επι τινος σπυδασεον—Eur. I. A. 902.

Σπυδὴ
Ως δ' αρ' ατὲρ σπυδῆς τανυσε μεγα τεξον Οδυσσεύς. Od. φ 409.
SYN. Πρᾶξις, εργασία, επιτηδευσις. επειξις, κατεπειξις, ταχος. προθυμια, επιθυμια, επιμελεια. αρετή.

Σπυδῇ.
Σπυδῇ δ' ἑζετο λαός.—Il. β. 99.
—Την μεν εγὼ σπυδῇ δαμεικ' επεεσσιν. Ib. ε. 893.
SYN. Σπυδαιως, επιτηδες. εν σπυδῇ, μετα σπυδης, ὑπὸ σπυδης, κατασπυδην. — μολις, δυσχερῶς.

Σπυρὶς, Σπυριδιον.
Ες στυρίδα μαζας εμβαλεῖς, αλλ' ὁ φακην. Diph.
Δος μοι σπυριδιον,—Ar. A. 452.
SYN. Κοφινος, κυρτὶς.—σπυριχνιον, φορμις.
EPITH. Ευπλεκὴς, ἰχθυδόκος, σχοινοτενὴς.

ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ. (ὁ Αριστοτελης.))
Ποιος σπρατηγὸς ἡ Σταγειριτας ἐχων. Suid.

Σταγὼν,
Φονων μυδωσας σταγόνας—Soph. Oed. T. 1301.
SYN. Στακτὴ, σταξ. σταγμα, σταλαγμὸς, λιβας, ραθαμιγξ, ρανὶς, ψιὰς, ψεκάς. αποσαξις, κατασταλαγμὸς, καταρρους.
EPITH. Δροσερὰ, κρηκοβαρὴς, σπυφελὴ.
Και σταγόνα σπονδῆτιν αἰὲ θυεσσιν οπηδύν. Ep. l. 0.

Σταδαῖος.
Υπερθιμῳ δὲ ζευς πατὴρ επ' ασπίδος
Σταδαιος ἦσαι, διὰ χερὸς, βελος φλεγων. Aesc. S. T. 518.
SYN. Ηδρασμένος, ενιδρυμένος. ἑδραῖος. σταδιος.

Σταδιεὺς.
—Και σταδιεὺς Μενεκλης. Ep. l. 1.
SYN. Σταδιας, σταδιοδρόμος, σταδιηδρόμος.

Σταδιοδρομεω.
Οι' εγὼ σταδιοδραμεῖμαι σθένον εις Ηρακλέος. Eur. Herc. f. 863.

Σταδιον. (αγωνισηριον)
—Εν γυμνοῖσι σταδιοις—Pind. Isth. 1.
Νυν δ' απὸ μεν σταδια πολιν ὁ βλεπει—Ep. l. 2.

Σταδιον. (μετρον τι)
—Εκατον σταδιοισιν αρισον. Ar. N. 429.

Σταδιη.
Οιδα δ' ενὶ σταδιῃ δινῳ μελπεσθαι Αρηϊ, Il. ν. 240.
EXP. Η συσταδην μαχη.

Σταδιος.
—Θωρηκα σταδιον,—Ap. 3. 1225.
—Σταδιον δ' ὑφιεσο χιτῶνα. Call. Fr.
SYN. Σταδιαῖος, σταδιμος, σταθηρὸς, στατηρὸς, στατὸς. τελειος, ισχυρὸς, βεβαιος. ευπαγὴς.

Σταθερος.
Ηδ' αρετὴ σταθερον τι και ατρεπτον—Ep. l. 1.
—Θερσος σταθεροῖο. Suid.
SYN. Σταδιος, σταδιμος.—οξὺς, ισχυρὸς, βεβαιος.—θερμὸς—καθαρὸς. ευδιος. γαληνὸς.

Σταζω.
Πατροκλῳ δ' αὖτ' αμβροσιην και νεκταρ ερυθρὸν
Σταξε κατα ριτῶν, ἱνα οἱ χρὼς εμπεδος εἰη. Il. τ. 39.
—Καρα σταζων ιδρῶτι—Soph. Aj 10.
SYN. Αποσταζω. εγσταζω, καταταζω, επισταζω, περισταζω, σταλαζω, σταλασσω, σταλαω, λειβω. ψεκαζω, ψιαζω. ρεω.

Σταθευτὸς.
—Σταθευτὸς δ' ηλιῳ φοιβῃ φλογί. Aesch. Pr. 22.
SYN. Φλογιζομενος, θερμὸς.

Σταθευω.
Τας σπιας σταθευε. Ar. A. 1040.
SYN. Οπαω, απανθρακιζω. θαλπω. αιθυσσω. πυρεμαι.

Σταθμαομαι.
Ει χρη τι κἀμε—σταθμᾶσθαι—Soph. Oed. T. 1130.
SYN. Εικαζω, σκοπαζομαι. — δοκιμαζω. σταθμιζω, σταθμαω. διασταθμαομαι, καταστα θμιζω, ζυγοστατεω, ταλαντοω, τιμαομαι. εξεταζω.

Σταθμη.
Αλλ' ὥστε σταθμη δορυ ιηϊον εξιθυνει. Il. o. 410.
SYN. Σπαρτη, σταφυλη, προσαγωγιον. καλων. μιλτος λαζη.
EPITH. Ιθυτενης, μολιβδοχθης.

Σταθμος.
Αργυρεοι δε σταθμοι εν χαλκεῳ εσασαν εδω. Od. η 90.
Η τε σταθμον εχεσα—Il. μ 434.
SYN. Ζυγος, ταλαντον.
EPITH Ετεροζυγος.

Σταθμος, Σταθμα τα.
Ου ρα τ' απειρητος μεμονε σταθμοῖο διεσθαι. Il. μ 304.
Ου γαρ επι σταθμοισι μενειν—Od. ρ. 20.
—Οθι σταθμα κοιλα θυραων
Οικε.—Theoc. 24. 15.
SYN. Αυλις, επαυλις.—παρασας.—εφεδρεια, στασις, ταξις, καταγωγιον. πανδοκειον.—στρατοπεδον.
EPITH. Περοεις, οιοπολος, ποιμνιϊος, περιμηκης, ναυλοχος, οικεῖος.

Σταθμεχος.
Ιδε σταθμεχος εγκατιλλων φως αθρει. Aesc. Fr.
SYN. Ζυγοστατης, πανδοκευς. σεγανομος.

Σταχλος.
Ουτε μυροισιν μυρισαι σταχτοῖς—Ar. Pl. 29.
SYN. Σταλακτικος, σταχτικος, σταλακτος, σταγονιας. εδιμος, υγρος, χυτος.

Σταλαγμα, Σταλαγμος. Vid. Σταγμα:
Και φυσιων οξειαν εκβαλλει πνοην
Λευκη παρειᾳ φοινια σταλαγματος. Soph. An. 1253.
——Ομματων τ' απο
Φονε σταλαγμοι σην κατεσαζον γενυν. Eur. Hec. 240.

Σταλαζω, Σταλασσω, Σταλαω, Σταλαγεω. Vid. Σταζω.
Πλειων δε τοῖς ὁρῶσιν εσταλασσ' ἱδρώς. Eur. Ph. 1410.
—Σταλαει δ' ὑπο δακρυ παρειας. Ap. 4. 1064.

Κυπρις ὁταν σταλασσα κομας—Ep. I. 4.
Ασις ὁλη πυριφλεκτος ἑως νησων σταλαγησει. Sibyl. I. 5.

Σταλιξ.
—Σταλικες δ' αρτιπαγεῖς αν' ορη. Theoc. Ep. 3
Εμπαλιν ιθυτονων Δαμις απο σταλικων. Ep. 16.
SYN. Σχαλις. ικριδιον.—πασσαλος.—ξυσρα.
EPITH. Ευσαθης.

Σταμιν.
Ικρια δε σησας, αραρων δαμεσι σταμινεσσι. Od. ε. 252.
EXP. Ορθὸν ξυλον, ᾧ τα πηδαλια εμπησσεται

Σταμνος, Σταμνιον.
Αντι δε θρανες, σταμνε κεφαλην κατεαγότος.—Ar. Pl. 545.
—Θασιον οινε σταμνιον. Ib. L. 197.
SYN. Καλπις, αμφορευς. κεραμος, κεραμιον.

Στᾰξ. Vid. Σταγων.
—Τα δε δακρυα μυρομενησιν
Οιον ελαιηραι σταγες υδασιν εμφορεοντο. Ap. 4. 626.

Στασιαζω.
—Μων στασιαζιατε; Ar. Av. 1015.
SYN. Διασασιαζω, διασατεω, λυαζω, θορυβοποιεω. διχοσατεω, διϊσαμαι, διαφερομαι, συνεριζω. επισυσασιν ποιᾶ.

Στασιαρχος. Aesc. Supp. 13.

Στασις.
Εκ τῶν γαρ στασις εστι, και εμφυλοι φονοι ανδρων. Theog. 51.
—Και τῆς στασεως παρασυρων. Ar. Eq. 524.
—Χ' ἁτεραν στασιν μελων, Ib. R. 1313.
SYN. Δικοσασια.—σταθμος.—συσημα.—κρασις.—καταστασις, κατασημα.—αναχωμα τῶν ποταμῶν. θεσις.—χορος. θορυβος, μαχη, παρασκευη. συσροφη. αἱρεσις.
EPITH. Εμφυλος, εχθρα, αντιανειρα, αλγινοεσσα, δεινη, λαοφθορος—εχυρα.

Στασιωρον.
Μηλοβοτα στασιωρον, Eur. C. 53.
EXP. Σταθμον ορινον.

Στατηρ.
Στατῆρσι δ' οι θεραποντες αρτιαζομεν
Χρυσοῖς'—Ar. Pl. 818.
EXP. Το εκ χρυσε νομισμα (τετραγωνον) το εξαγιον. το ζυγιον.

Στατιζω, Στατιζομαι.
—Ουδε τις αμφιπολων στατιζεται αμφι πυλας.—Eur. Alc. 89.
SYN Ιστημι.—εφιστημι, παριστημι—σταθμευω.

Στατὸς. Vid. Σταδιος.
Ως δ' ὅτε τις σίατὸς ἵππος ακοσήσας επὶ φατνῃ, Il. ζ. 506.
—Στατὸν εις ὑδωρ—Soph. Ph. 725.

Σταυρὸς.
Σταυρὺς δ' εκτὸς ελασσε διαμπερὲς ενθα και ενθα Πυκνὺς και θαμεας, το μελαν δρυὸς αμφικεασσας. Od. ξ. 11.
SYN. Σχολοψ ικριον, χαραξ.—δορυ τετραπλευρον. Nonn.
EPITH. Αλεξικακος, μεγακλεὴς.
Ορθιος ἕστος ολοιτο σιδηροφορων απὸ γομφων Δερατεω θανατοιο ταθεὶς τετραζυγι δεσμῷ. Nonn.

Σταυροτυπος.
—Λειραμεναις παλαμηισι Σταυροτυποις—Naz.

Σταυροφορος.
—Σταυροφοροισι παθοις. Ib.

Σταφὶς, Ασαφὶς.
Α σίαφυλὶς σίαφὶς εσι, και ε ροδον αὖον ολὲται. Theoc. 27. 9.
Ανδρος γεροντος ασαφὶς το κρανιον. Prov.

Σταφυλη, Σταφυλὶς.
—Σταφυλησι μεγα βριθεσαν αλωὴν. Il. σ. 561.
SYN. Βοτρυς.
EPITH. Πιων, πυρναια, μεθυσφαλὴς, νοοσφαλὴς, φερεβοτρυς, φιλοβοτρυς, Βακχιὰς.

Σταφυλη.
—Σταφυλη επὶ νῶτον εἴσας. Il. 6. 765.
SYN. Σταθμη.

Σταφυλῖνος.
—Και αγριὰδα σίαφυλῖνον. Ath. 9.

Σταφυλοκλοπιδὴς.
Ο σίαφυλοκλοπιδὰς Γκατωνυμος,—Ep. l. 1.

Σταχυηφορος.
—Δηῶς σίαχυηφόρος αυλαξ. Ep. l. 3.

Σταχυοπλοκαμος.
—Σταχυοπλοκαμος Δημητηρ. Orph. L.

Σταχυοσεφανος
—Διοῖ τῆ σίαχυοσεφανῳ. Ep. l. 6.

Σταχυοτροφος. Vid. Δημητηρ.

Σταχυς.
—Ωσεὶ τε περὶ σίαχυεσσιν εερση, Il. ψ. 598.
SYN. Ασαχυς, λητον.
EPITH. Αγλαὸς, αυτολοχευτος, βρυοεις, γηγενὴς, καγκανος, λεπυρὸς, ηὐκομος, ευβλασος, Ομπνιος, χρυσοπλὴξ, ξανθοχρης.
Τριπολεμοιο γερας.—
Ομπνιακαὶ χαριτες.—
Δημητερος ἱερὸς ακτὴ.—μηλοπα καρπὸν. Hom.
Γαῖα χαρασσομενη σίαχυων μνησῆρι σιδηρῳ, Ξηρὸν αμαλλοτοκοιο λοχευσατο καρπὸν αρουρης. Nonn.

Στεαρ.
Εκ δε σίεατος ερεικε μεγαν τροχὸν ενδον εόντος. Od. φ. 178.
SYN. Πιμελὴ, λιπος. ζυμη.—αλευρον. (ευνοια, ευπαθεια)

Στεγαζω. Vid. Στεγω.
Ως δ' ὅτε νυκτὸς ὕπνον, ϐτ' εξ ἡμερας Εμε σίεγαζεν ἡδὺν,—Soph. El. 783.

Στεγανομος.
Στεγανομες ορνιθας.—Lyc. 1095.
SYN. Στεγαρχος, οικοδεσπότις. σίαθμὅχος.

Στεγανὸς.
Ταῦτα δ' εμὸν θασσῆ σίεγανὸν δομον,—Call. 6. 55.
Αλλά τι και φρενοις σίεγανωτερον—Ep. l. 7.
SYN. Στεγνὸς, σίεγαςὸς, κατηρεφὴς, κατασίεγος, σκεπαςὸς, πυκνὸς, σφιγκτὸς, σίερεὸς, συνεχὴς.

Στεγη, Στεγος.
Ειτ' εν τοιαυτῃ ζῶσα τυμϐευσει σίεγῃ. Soph. An. 900.
Κἀμπίπλει σίεγῃ. Ib. Oed. T. 1285.
—Τῖον δ' ἑ παντες ὀδῖται Ηρα φιλοξεινης εσχε σίεγος ακλητῖσον. Call. Fr.
EPITH. Δερατογλυφος, ὑπωροφος, πολυκαπνος, κατηρεφὴς.

Στεγω.
Τι χρὴ με εν ξενα ξενον σίεγειν; Soph. Ph. 137.
Πυργοι μεν οἱ Πολιν σίεγουσι.—Ib. Oed. C. 15.
Πυργον σίεγειν εὐχεσθε πολεμιων δορυ. Aesc. S. T. 222.
—Παντα σίεγοντες. Ep.
SYN. Στεγαζω, σίεγνοω, αποσεγω, κατασεγω, περισεγω, συσεγαζω, κρυπτω, καλυπτω. αμυνω. επεχω, κατεχω, συνεχω. ανεχομαι. καρτερεω. βασαζω.

Στειϐω.
Στεῖϐον ὁμῆ νεκυάς τε και ασπίδας.—Il. υ. 499.
SYN. Στιϐω, σίιϐεω, σίιϐευω, επισειϐω, σίιβαζω, πατεω. περιϐαλλω, πυκνοω.

Στεῖνος, Στενος.
—Στεῖνος γαρ ὀθι τρωσεσθαι οἴω. Il. μ. 66.
Στεινει εν αινοτατῳ,—Ib. ϗ. 476.
—Ξυμφερει σωφρονεῖν ὑπὸ σίενει. Aesc. Eum. 524.
SYN. Στενωμα, σίενοχωρια,—ανια, αποριια, σίενοτης. συνοχὴ.

Στεῖρα, Στειρη (ἡ τροπις τῆς νεὼς.)
—Αμφὶ δε κῦμα
Στειρη πορφυρεον μεγαλ' ιαχε—Il. α. 482.

Στειπὸς.
Στειπῆ γε φυλλὰς ὡς εναυλιζοντί τῳ. Soph. Ph. 33.

Στεῖρος.
Ελθὼν εις Ιθακην σ[τ]εῖραν,—Od. κ. 522.
SYN. Στερισος, αγονος, ατοκος, ακαρπος.

Στειχω.
—Ουδὲ ὡς παῖδας εασκε
Στειχειν ες πολεμον φθισηνορα,—Il. ε. 833.
SYN. Πορευομαι, βαδιζω, ερχομαι, σ[τ]ιχαω. ὑποχωρεω, αποχωρεω.

Στελγισμα, (al. Στλεγισμα)
Κροκαι δε Μινυῶν ευλιπῆ σ[τ]ελγισματα
Τιρρῆσιν,—Lyc. 874.
SYN. Ξυσμα, αποξυσμα, (ὁ απὸ τῶν αποξυσματων γλοιός.)

Στελεα, Στελεα, Στελεον, Στηλεὸν, Στηλειὸν.
—Πελεκεων δ' εκ ημβροτε παντων
Πρωτης σ[τ]ηλειης—Od. φ. 422.
Ορθὸς επὶ σ[τ]ελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ερεισας. Ap. 4. 957.
Στηλειὸν περικαλλὲς ελαϊνον, εὖ εναρηρός. Od. ε. 236
SYN. Λαβὴ, (το τὸ πελεκεως ξυλον.) τρημη.

Στελεχος.
—Δρυὸς εν σ[τ]ελεχει Ημενον.—Pind. N. 10.
SYN. Ριζα. κορμὸς—κλαδος.

Στελεχητομος.
Και σ[τ]ιβαρὸν πελεκυν σ[τ]ελεχητόμον—Ep. l. 6.

Στελλω, Στελλομαι.
Εννεα νῆας σ[τ]ελλα.—Od. ξ. 248.
Ισια τε σ[τ]ελλοντας—Ib π. 353.
Στελεῖν χιτῶνι τῷδε—Soph. Tr. 621.
Ουτέ κε σε σ[τ]ελλοιμι μαχην ες κυδιανειραν. Il. μ. 325.
Αλλοι δε σ[τ]ελλεσθε κατὰ σ[τ]ρατον,—Il ψ. 285.
SYN. Αναστελλω, αποστελλω, εξαποστελλω, καταστελλω, συστελλω, επιστελλω, εκστελλω, περιστελλω, συστολιζω, παραστελλω.—σκευαζω, παρασκευαζω.—συναγω—κατεχω—περιβαλλω.—πεμπω—κατακοσμεω.—απερχομαι.—κρυπτω.—πλεω ὁδευω.

Στεμμα.
—Και σ[τ]εμμα θεοῖο Il. α. 28.
SYN. Στεφανη, σ[τ]εφανωμα, ταινια, κρηδεμνον, μιτρα—ανθη πλεκτα Aesc.—πληρωμα.
EPITH. Αμπελοεν, γαμηλιον, ὑαφαῖον. μυριαδοξον.

Στεμματοω. Vid. Στεφω.
Και σ[τ]εμματῷ τε—Eur. Hera. 530.

Στεμφυλον
Και σ[τ]εμφυλα βρωξεσιν—Lyc. 678.
EXP. Τα εκ τῶν σ[τ]αφυλῶν αποπιεζομενα—σ[τ]υππειον, πυρὴν, πυρηνη.

Στεναγμα, Στεναγμὸς
Ομῷ δε παιανων τε και σ[τ]εναγματων. Soph. Oed. T. 5.

—Νῦν δε τῇδε δ' ἡμερα Στεναγμὸς,—Ib. 1307.
SYN. Στοναχὴ, σ[τ]οναχος, σ[τ]ονος, ολυφυρμὸς, οιμωγὴ, μυχισμὸς, λυπη.
EPITH.—Ηδύς.
—Στεναγμων γαρ με περιβαλλει νεφος. Eur.

Στεναζω, Στεναχιζω, Στεναχω. Vid. Στενω.
Τις δ' ὁ σ[τ]εναζων οικτρὸν εν πυλαις ὅδε; Eur. Supp. 104.
Στεναζω τεκνων ελεθρον Ib. Her. f. 1065.
—Ὁ δ' ηρεῖτο σ[τ]εναχιζων Il. τ. 304.
Αλλ' αιὲν σ[τ]εναχω, και κηδεα μυρια πεσσω. Il. ω. 639.

Στενακτὸς
Ανὴρ γαρ ὁ σ[τ]ενακτός,—Soph. Oed. C. 1734.
Ιαχαν σ[τ]ενακταὰν μελομεναν νεκροῖς. Eur. Ph. 1323.
SYN. Στεναχτικὸς, γοερὸς, οιμωκτὸς, αξιοθρηνος.

Στενοεις, Vid. Στονοεις.
—Οισιν Αρηος
Εργ' εμελε σ[τ]ενοεντα και ὑβριες—Hes. ε. 145.

Στενοκωκυτος.
Εκκοκκιῶ σε τας σ[τ]ενοκωκυτες τριχας. Ar. L. 449.

Στενολεσχεω.
Και λεπτολογεῖν ηδη ζητεῖ,
Και περὶ καπνὸν σ[τ]ενολεσχειν. Ib. N. 319.
SYN. Στενολογεω, λεπτολογεω.

Στενοπορθμος,
Κελσασα σ[τ]ενοπορθμον Χαλκίδα,—Eur. I. A. 167.

Στενοπορθμις.
Μεσσηνη δε Πελωριάδες σ[τ]ενοπορθμίδι κὸγχαι. Ath. l. 3.

Στενοπορος,
—Στενοπορ' Αυλίδος βαθρα, Eur. I. A. 81.

Στενὸς, Στεινὸς.
Τοῖς εν σ[τ]ενὴν Λευκοφρυν εκπεπλευκόσι. Lyc 346.
SYN. Στενοτορος, σ[τ]ενοχωρος, σ[τ]ενωπὸς, σ[τ]ενυγρὸς—ταπεινὸς.—σ[τ]ιφρὸς, συντομος.—πενιχρὸς λεπτὸς.

Στενοσομος
Στενοσομον το τεῦχος—Aesc. Fr.

Στενοχωρια.
Μηδ' ἡτισεῦν τοῖς ενδον ἢ σ[τ]ενοχωρια. Ath. 8.

Στεντωρ
Στεντορι εσομενη μεγαλητορι χαλκεοφωνῳ,
Ος τοσον αυδησασχ' ὅσον αλλοι πεντηκοντα. Il. ε. 785.
EPITH. Ὑψηχης.

Στεινυγρὸς. Vid. Στενος.
Μεσος σ[τ]ενυγρῇ συντυχων εν ατραπῷ. Simon:

Στενω, Στενομαι, Στενομαι.
—Εν δέ τε οἱ κραδιη σθενει αλκιμον ἠτορ. Il. υ. 169.
—Στενοντο δε λαοί. Ib. ξ. 34.
SYN. Στεναζω, σθεναχιζω, σθεναχω, σθενοχωρᾶμαι, σθοναχεω, σθοναχιζω, σθοναχιζομαι, ανασενω, ανασεναζω, ανασεναχω, επισενω, επισεναχιζω, επισεναχομαι, κατασενω, κατασοναχεω, κατασοναχιζω, μετασενω, μετασενομαι, μετασοναχιζω περισενω, ὑποσενω κλαιω. οδυρομαι, ολολυζω. λυγιαινω. μυχθιζω. δυσπαθεω
Στενωπὸς, Στεινωπός.
Δρυμός τε και σθενωπὸς εν τριπλαῖς ὁδοῖς. Soph. Oed. T. 1412.
Στεινωπῷ εν ὁδῷ.—Il. μ. 143.
SYN. Στενος, διαυλωνια—σθενός.
Στεργηθρον, Στεργημα.
Ευλυτα δ' ἔναι σθεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp. 256.
Στεργημα γαρ δοκᾶσα προσβαλεῖν σεθεν. Soph. Tr. 1154.
SYN. Φιλτρον. δελεαρ. φιλια.
Στεργοξυνευνος.
Στεργοξυνεύνων ἕνεκα συμφευματων. Lyc. 935.
Στεργω.
Στεργει γαρ κδὲις αγγελον κακῶν επῶν. Soph. An. 283.
Στεργειν γαρ αἱ παθαι με χ'ὡ χρονος ξυνὼν Μακρος δίδασκει—Ib. Oed C. 7.
Στεργω διπλᾶς αρωγας μολεῖν γᾷ τᾷδε—Ib. 1151.
SYN. Φιλοσοργεω, αγαπαω, φιλεω, ὑπερφιλεω—σεβομαι, τιμαω—ὑπομενω, εμμενω, αρκεῖμαι, συμφερομαι.—ἱμειρομαι. παρακαλεω.
Στερεὸς, Στερρὸς, Στερωδης.
Αλλον μειλιχιοις, αλλον σθερεοῖς επεεσσιν Νεικεον—Il μ. 267.
—Βοης—Αυησι, σθερεῇσι.—Ib. ρ. 493.
Στερρὰ γαρ αναγκη. Eur. Hec. ult.
Στερωδὲς γαρ εασιν αχρηῖα τ' ωδινσιν. Man. ι. 49.
SYN. Στεριφος, νασὸς, παγιος.—ισχυρὸς, σθεναρὸς.—σκληρὸς. ακαμπὴς.—φυκνός. σθερεμνιος. ξηρὸς. βεβαιος.
Στερεως.
—Καί τε σθερεως αποεπη. Il. ι. 506.
SYN. Σκληρῶς, χαλεπῶς, ισχυρῶς, βεβαιως, σθασιμῶς, σθαθερῶς, ασφαλῶς.
Στερεω. Στεριζω. Στερισκω. Στερομαι.
Ουνεκά με σθερεσαι τῆς ληΐδος ἠθελε πασης. Od. ν. 262.
Νυν δέ σ' ὁ γραμματιχος και πολυς εστερισεν. Ep. l. 2.
—Εἰτα τᾶδε νυν σθερισκομαι. Eur. Supp. 1093.
Νικης τε σθερεται.—Hel. ε. 209.
SYN. Αποστερεω, ὑποστερεω, αμειρω, αφαιρεω. ορφανιζω—ζημιοω.
Στερησις, Στερεησις.
—Η και γονεων σθερεησιν. Man. ι. 342.
SYN. Ορφανια. χητοσυνη, αποστερησις.
Στεριφὸς.
Στεριφη γαρ εἶμι,—Ar. Th. 648.
SYN. Στεῖρος.—ανισχυρος.—σθερεός.
Στερκτὸς,
Τι δή ποτ' εμοὶ βλεπῖον, ἡ Στερκτὸν, ἡ προσηγορον Ετ' ες' ακουειν ἡδονᾷ,—;Soph. Oed. T. 1359.
SYN. Αγαπητὸς, ερασὸς.
Στερνον.
—Στερνον δε Ποσειδαωνι. Il. ζ. 479.
SYN. Στῆθος.—φρήν.
EPITH. Ιμερόεν, λασιον, λαχνῆεν, σμερδαλέον, σθερδὸν, ὑγροβαφές.
Στερνοτυπὴς, Στερνοτυπῆς.
—Στερνοτυπεῖς δ' ανα τοπον, Eur. Supp. 604.
Στερνὔχος.
Στερνοχα χθονός.—Soph. Oed. C. 723.
SYN. Γονιμος, πολυγὔχος.
Στεροπὴ, Στεροψ
Λαμφ' ὥστε σθεροπὴ πατρος Διος αιγιοχοιο. Il. λ. 66
Σε δ' ὑπὲρ δίλοφα πετρας Στεροψ οπωπε λιγυὺς,—Soph. An. 1140.
SYN. Αστεροπη, αστραπὴ, λαμπηδὼν. σελαγισμα.
EPITH. Ακίχητος, αιθέριος, Θοὰ, θεσπεσίος, ὀξεῖα, μαρμαρεα, σμερδαλεα, χειμερια, φλεγεθοσα.
Στεροπηγερετης.
Κινησει πυκινην νεφελην σθεροπηγερετα Ζεύς. Il. π. 298.
SYN. Αστραπηκὸς.
Στερροτης.
Αν μη καθειρκτο σθερροτητι τᾷ δομᾳ. Ep. l. 5.
SYN. Στερεοτης, ασφαλεια.
Στερροπεπλος.
Μηκιστεως—τᾷ σθερροπεπλᾳ—Lyc. 652.
Στερφος.
Στερφεσιν αιγειοις εζωσμενοι εξ ὑπατοιο Αυχενος, αμφὶ τε νῶτα και ἰξυας, πὺξ κἄραι. Ap. 4. 1349.

SYN.

SYN. Δερμα. (τὸ τῦ λεοντος,) περιβολαιον. —σκεπασμα.

Στευομαι.
Στεῦτο γαρ ευχομενος νικησέμεν—Il. ϛ. 597.
SYN. Διαβεβαιῦμαι, διοριζομαι, λεγω, αναδεχομαι, ὑπισχομαι.

Στεφανη.
Τυμβῳ δε στεφανης επιβας—Ap. 2. 920.
—Αυτὰρ επὶ στεφανην κεφαλῆφιν αειρας
Θησατο χαλκειην —Il. κ. 30.
—Ουδε στεφανη δορυ οἱ σχεθε χαλκοβαρεια. Ib. λ. 96.
EPITH. Θυσσανοεσσα, ευτυκτος, ευχαλκος, ισχυρὰ, καλὴ.

Στεφανος, Στεφανωμα, Στεφος.
Χρυσεῃ εκ στεφανῃ.—Hom XXXVI. 6.
Παντη γάρ σε περὶ στεφανος πολεμοιο δεδηε. Il. ν. 736.
Και στεφανωμα πυργων. Soph. An. 124.
Και στεφος οξυεθειρον ὁμοπλοκον ἔχεν ακανθης. Nonn.
SYN. Στεμμα, διαδημα.—περικεφαλαια.—ακρα.—πλῆθος. αγῶν.
EPITH. Ανηθεινος, ακανθινος, ἀβρὸς, ἄκρος, αρητος, αθλητικὸς. εκρινὸς, ευκαματος, ευπετalος, θεοδρομος, θαλερὸς, ἰδυπνοος, κλυτοκαρπος, πορφυρεος, θεμιπλεκτος, καλλιχορος, τηλαυγὴς, ροδοεις, ροδινος, χρυσοδετος, χρυσεοτευκτος, χλωροκομος, ερανιος, πλεκτὸς.—αυτοελικτον, ασεῤῥεν, αγερωχον, ευανθὲς, γαμηλιον, καλλινικον, ευποιητον, παναιολον, πυροδοκον, ερανοφοιτον, φερανγὲς, χλοερὸν, περιδολον.
Αμφὶ δε οἱ στεφανος νεοθηλέας ανθεσι ποιης
Ιμερτὸ παρεθηκε—Hes.
Ανδρὸς μεν στεφανος παῖδες· πυργοι δε πολητος. Hom.
—Στεφανως δρεψεμεναι ἀδὺ πνεοντας. Theoc.
Και στεφανον κομοωντα λιθων ἑτεροχροϊ κοσμῳ.
Και στεφανες ἐπλεξεν Εωσφορος ανθεα δησας
Ορθριοις κομοωντα δροσιζομενοισι κορυμβοις. Nonn.
—Στεφανον τανυφυλλε ελαιης. Orph.
Αιθυσσων λιπαρῆς ανθος ὑπερθε κομης. Ep.
Χρυσοκομῳ στεφανῳ δαφνας—Eur.
Στεφανων αώτον γλυκὺν των Ολυμπια. Pind.
—Εχων περιλαμπέα χαιτην
Στεμματι δαφναιῳ.—Ep.

Στεφανηδὸν.
—Ιερῶν τε πρόϊσαμενος στεφανηδὸν. Man. 4 429.

Στεφανηπλοκεω.
—Α γὰ μολις
Στεφανηπλοκεσ' εδοσκον εν ταῖς μυρριναις. Ar. Th. 455.

Στεφανηφόρια.
Ισμηνω στεφανηφορια, Eur. Her. f. 781.
SYN. Στεφανωσις.

Στεφανηφόρος, Στεφηφόρος.
Οι σφισιν εξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον αγωνων. Theoc. 16. 47.
Στεφηφόρον βᾶν—Lyc. 327.
SYN. Στεφανιτης, στεφανηφορεων, περισεφὴς, αμφισεφὴς, επισεφὴς, κατασεφὴς, στεπτος, ευσεφανος, εὐσεφιος, εὐσεφὴς, πολυσεφὴς, καλλισεφανος, χρυσοσεφανος.

Στεφανιζω, Στεφανοω. Vid Στεφω.
Εγω δέ τυ εστεφανιξα—Ar. Eq 1222.
—Ην περὶ μεν παντη φοβος εστεφανωτο. Il. ε. 739.

Στεφανισκος.
Ροδινοισι στεφανισκοις. Anac. 5. 15.
SYN. Στεφανιον, στεμματιον.

Στεφανωδὴς.
Στεφανωδεα τε χλοα Eur. I. A. 1058.

Στεφω.
Αμφὶ δε οἱ κεφαλῆ νεφος εστεφε δῖα θεαων. Il. σ. 205.
Χοαισι τρισπονδοισι τον νεκυν στεφει. Soph. An. 437.
SYN. Στεμματοω, στεφανιζω, στεφανοω, αναστεφω, επιστεφω, περιστεφω, περιστεφανοω, καταστεφω, διαδεω, αναδεω. κοσμεω, κατακοσμεω, περικοσμεω.

Στῆθος.
Ηρη δ' ὡκ εχαδε σῆθος χολον,—Il. δ. 24.
SYN. Στερνον, θωραξ
EPITH. Απαλὸν, αργυφεον, αχραντον, αμβροσιον, χοερὸν, γλαφυρὸν, ευαγὲς, ευθωρηξ, ἱμερόεν, ζοφόεν, λασιον. λαχνῆεν, μεταμαζιον, πελωριον, παχνῆεν, παιδοκόμον, σιλβον, φιλον, χιονεον.

Στηλη.
Στηλας τε προβλῆτας εμοχλεον,—Il. μ. 259.
Σταλαν θέμεν Παριε
Λιθε λευκοτεραν.—Pind. N. 4.
SYN. Στυλος, κιων.—θεμελιον.—ἱδρυμα.—σοδοκακη. λιθος. καμπῆ.
EPITH. Ακινητος, κρυφιμος.

Στηλῆργος.
Τοιάνδε σταλῆργος ὁδ' εκρυφε Βιτλιδα τυμβος. Ep. l. 3.

Στημορραγῶ.
—Λαχίδες αμφὶ σωματι
Στημορραγῆσι ποικιλων εσθηματων. Aesc. P. 836.
SYN. Διαρρεω.

Στημων.
—Και στήμονα λεπτὸν ενησα. Hom. B. 182.

Σταμῖνες ασκητᾶ και τολυπας φυλακα Ep.l.6.
SYN. Στημα, σλημονιον. ητριον.

Στηριγμα.
Εδρανον Αθανατων, ϑ·ητῶν σληριγμα κραταιόν. Orph. H.
SYN. Στηριξ, ὑποσηριγμα, αποσηριγμα, ερεισμα, ὑποβαθρον, εχμα, εδραιωμα, ασφαλισμα, σλερεωμα. πῆξις.

Στηριζω.
—Ἐν νεφελη σληριξε τερας—Il. λ. 28.
SYN. Αποσηριζω, διασηριζω, επισηριζω, κατασηριζω, ὑποσηριζω. σλερεοω, ασφαλιζω, αρμοζω. ατρεμιζω. εμπεδοω, εχυρωω, εδραω, ερειδω, ὑπερειδω, επιρρωνυμι, κρατυνω, βοηθεω. —ἱσημι.

Στησιχορος.
—Ομηρικὸν ὅς' απὸ ρεῦμα
Εσπασας οικειοις, Στησιχορ', εν καματοις. Ep. l. 1.
Στησιχορον δ' ενοησα λιγυθροον, ὁυποτε γαῖα
Σικελιη μεν εφορβε λυρης δ' εδιδαξεν Απολλων
Αρμονιην, κ λ. Ep. l. 5.
Στησιχορον ζαπληθὲς αμετρητον σλομα Μουσης. Suid

Στια, Στεα.
—Περὶ δ' εσχαρη—ἦτ' εκτος ανηρεφεος πελε νηὸς
Στιαων'—Ap. 2. 1176.
SYN. Ψῆφος, λιθαξ.

Στιβαζω.
Ρυθμω δε το ψεῦδος σλιβαζουσιν—E. M.
SYN. Δραπετευω. διαφευω.

Στιβαρὸς.
—Σακος μεγα τε σλιβαρόν τε. Il. γ. 335.
SYN. Στιφρὸς, σλεγανος, πυκνὸς, σλερρὸς, βριαρὸς, ισχυρὸς, ευσαθὴς, ασεμφὴς. ευρωστος, ευτονος. βαρύς.

Στιβαρῶς.
Αι ρα πυλας ωρυντο πυκα σλιβαρῶς αραρυιας. Il. μ. 454.
SYN. Ισχυρῶς, πυκνῶς, σλερεῶς, παγιως.

Στιβὰς.
Και σλιβὰς εσσεῖται πεπυκασμενα ες' επὶ πᾶχυν,
Κυυζα τ' ασφοδελῳ τε—Theoc. 7. 67.
SYN. Στρωμνὴ, λεχος, σλιβαδιον.
Ρωγαλεαις τ' εσρωσεν ὑπὸ σλιβαδεσσι πετηλα Orph.

Στιβευὺς.
—Στιβεεσσιν εϋρρινοισι κυνεσσιν. Opp.

Στιβεω.
Πᾶν εσιβηται πλευρὸν ἑσπερον νεῶν. Soph. Aj. 883.
SYN. Στειβω, σλιβευω. ανιχνευω, διοδευω. πατεω.

Στιβη.
Μη μ' αμυδις σλιβη τε κακὴ και ϑᾶλυς εερση
Εξ ολιγηπελιης δαμασῃ κεκαφηότα ϑυμόν. Od. ε. 466.
SYN. Παχνη, δροσοπαχνη, αἴθρος. πηγυλίς. ψυχος.
EPITH. Υπνοια.

Στιβος, Στιβια.
Αυταρ επὴ ψαμαθοιο μεγαν σλιβον εξεπερησεν,
Ἀφρασὸς γενετ' ὦκα βοῶν σλιβος,—Hom. M. 353.
Βελυς ωκυποδος σλιβιης ερικυδεος εργα. Opp.
SYN. Τριβος, ατραπος, οδοιπορια, πατος. —ιχνος, βῆμα.
—Περιφερῆ στιβον χθονός. Eur.
—Ρινῶν οξὺν σιβον. Ep. l. 1.

Στιγμα.
Στιγματα δ' ὡς επεφαντο ιδεῖν δωνοῖσι δρακουσι
Κυανεα κατὰ νῶτα,—Hes. α. 166.
SYN. Κηλις, ποικιλμα, εγκαυμα, επισημον. πληγὴ, τραῦμα.

Στιγματιας
Δεκησιν ωσιζομενη.
Στιγματιαις τε, Ar. L. 330.
SYN. Στιγων.

Στιζω.
Εγω δ' απολωλα σιζομενος βακτηρια. Ar. V. 1287.
SYN. Ανασιζω, διασιζω, επισιζω, κατασιζω, παρασιζω, περισιζω, κατακεντεω, νυσσω, τυπτω. ατιμαζω. κυθριζω.

Στικτοπες.
Στικτοποδεσσ' ελαφοις—Opp.

Στικτὸς.
Στικτὸν κερασιν ελαφον—Soph. El. 570.
SYN. Ποικίλος, αιόλος, αιολονωτος, αιολοδερμος, ερεφιμαλλος, ετεροχρως, πολυχρως, κατασικτος.

Στιλβω.
Καλλεί τε σιλβων και ὑμασιν—Il. γ. 392.
—Οδε προ δωματων δρακων
Στιλβει νοσωδεις ασραπάς—Eur. Or. 480.
SYN. Αποσιλβω, επισιλβω, κατασιλβω, περισιλβω, ασραπτω, λαμπω, διαττω.—σιλβοω, αυγαζω.—αποπεμπω.

Στιλη.
Τι κε αποκοιμηθημεν ὅσον ὅσον σιλην; Ar. V. 213.
EXP. Το ελαχισον, (νομισματιον.)

Στιλπνὸς.
—Στιλπναὶ δ' απεπιπτον ειρσαι. Il. ξ. 351.
SYN. Στιλβὸς, λαμπρὸς, ασραπτων, αγλαός.

Στιξ,

Στιξ, Στιχες.
Της μεν ἰὼς ςιχος ἦρχε Μενεσθιος—Il. π. 173.
Θι μεν Φωκηων στιχας εσ[α]σαν αμφιεποντες. Il. ϐ. 525.
SYN. Στιχος, σοῖχος, ταξις, ταγμα, παραταξις, σιφος.—μετρον.
EPITH. Δολιχαὶ, πυκναὶ, κρατεραὶ, σποραδες, αγριαδες, θυρσοφοροι, λυσιεθειραι, ευπηληκες, ποικιλοφωνοι.

Στιφος
Ταξαι νεῶν ςιφος μεν εν ςιχοις τρισίν. Aesc. Per. 366.
SYN. Ομιλος, πληθος, συσημα, ταξις, (πολεμικὴ,) σίξ.

Στιρρὸς. Vid. Συχνὸς, Ραφανη.

Στιρροτης.
Η ςιφροτης, το χρῶμα,—Ath. l. 13.

Στιχαω, Στιχαομαι.
Ηϊονος προπαροιθε βαθειης εςιχοωντο. Il. ϐ. 92.
SYN. Στοιχεω, περιπατεω, σειχω. παραγινομαι.

Στιχιος.
Εκτωρ μεν Στιχιὸν τε και Αρχεσιλαον επιφνε,
Τον μεν, Βοιωτῶν ἡγητορα χαλκοχιτωνων,
Τον δε Μενεσθῆος μεγαθυμου πιςὸν ἑταῖρον. Il. ο 329.

Στιχινος.
—Τον ςιχινω σφαζομενον Θανατῳ. Ep. l. 2.

Στιχος.
Γραψον και τόδε γραμμα, τό σοι ςιχοισι χαραξω. Theoc. 23. 36.
SYN. Μετρον, επος.—σίξ.
EPITH. Πολυθροος.

Στιχαοιδὸς.
—Αγαθιαν τον ρητορα τον ςιχαοιδὸν, Ep. l. 4.

Στλεγγις.
—Ως στλεγγίδας λαϐεσαι. Ar. Th. 563.
SYN. Στελεγγις, σελγις, ξυςρα κτενιον. ψῆκτρα.

Στοα, Στοαὶ.
Στοᾶς σεραχϑσης,—Ib. A. 547.
—Επὶ την σοιὰν ακολεθεῖν,
Την βασιλειον δεπνησοντας—Ib. Ecc. 680.
SYN. Περιςωον, αιθουσα (ἡ εν Αθηναις διατριϐη.—τα ταμεῖα εν οἷς ὁ σῖτος.)

Στοαξ.
—Ω σοακες εμποροι λιρες,
Λογων ὑποκριτῆρες,—Ath. l. 12.

Στοιϐη.
—Η σοιϐὴν ιδης
Ενῶσαν, εξω τε λογε, καταπυσον. Ar. R. 1209.

SYN. Σωρὸς.—(ῥῆμα, τὸ περιτ[τ]ον και παρέλκον εν τῷ λογῳ)

Στοῖϐος.
Στοιϐε παῖ—Λεώκρατες,—Anac. 191.

Στοιχὰς.
—Στοιχάδες ολκάδες—Nonn.

Στοιχάδες.
—Νησες τε Λιγυσίδας, αἳ καλεονται
Στοιχάδες.—Ap. 4. 554.

Στοιχεῖον.
—Κοσμοιο μερος, σοἰχεῖον αμεμφές. Orph. H.
SYN. Αρχὴ, εσαγωγή.

Στοιχηγορεω.
Κακῶν δε πληθος, εδ' αν ει δεκ' ηματα
Στοιχηγορουην, ουκ αν εκπλησαιμί σοι. Aesc. Per. 430.

Στοιχιζω.
Τροπες δε πολλὲς μαντικης εσοιχισε. Ib. Pr. 483.
SYN. Περισοιχιζω, διασοιχιζω, διατυπωω. μακρηγορεω, διατασσω, διακοσμεω, διακριτω. —κατα σοῖχον δεικνυμι.

Στολὴ, Στολισμα.
—Και σολὰς ταυτας φορειν. Soph. Oed. C. 1422.
—Ιππικὴν σολὴν εχων. Ar. Ecc. 841.
Γυμνὸν μ' εθηκαν δισπυχε σ[τ]ολισματος. Eur. Hec 1163.
SYN. Αμπεχονη, εσθης, σολμος,—σολος. σολὰς, σολὶς κοσμος.
EPITH. Γυναικομιμος, δυσπινὴς, αεικὴς, πλωχικὴ, ραικδυτος, θηλυγενὴς, ναύφθορος, ανθηρα.
Στολὴν φορεῖν μελαιναν, ουκ αληθεα,
Στολὴν δ' αλυργὸν, εις μακρον νοσον φερει.
Στολὴν ερυθρὰν εις καλὰν πραξιν φερει. Aftr.

Στολιδεω, Στολιζω.
Καδμειαν ᾧ νεκρίδα Στολιδωσαμενα—Eur. Ph. 1783.
Ευκοσμως σολισας νηὸς πλερα—Hes. ε. 626.
SYN. Αμφισελλω, σελλω, ἱματιζω, αμπεχω, περιϐαλλω.

Στολὶς.
Στολίδα κροκοεσσαν ανεῖσα τρυφᾶς. Eur. Ph. 1513.
—Νεβρων παμποικιλοι σολίδες, Ib. Hel 1375.
SYN. Στολιον, σολή.—δερμα —ρυτις, αμαρυγή.

Στολμὸς.
Και μελαινα σολμὸν πεπλων—Ib. Alc. 214.
Στολμοῖσι νεκρῶν—Ib. Hec. f. 526.
SYN. Στολισμὸς, σολή.

Στολος. Vid. Στολή.
—Και σιτυρωδη στολον. Soph. Fr.
Στολος.
—Οσις στολω ηγεμονευει. Ap. 1. 704.
Προσελθουθ' ωδε συν πολλω στολω. Soph. Tr. 503.
—Τον πατρωον ηνικα στολον. Ib. 571.
SYN. Στρατια, εξοδος, παρασκευη. πληθος (το ναυτικον,—των εν οικια) πλης.
Στομα.
—Και νιφοεντος αταρτηρον στομα λιμνης. Theoc. 22. 28.
—Και αγχιβαθες στομα λιμνης. Ap. 4.
Και στομα κεκλιηγει Σιμοεισιον —Tryph.
SYN. Στομιον, εμβολη, εσβολη, εισοδος — δυσετρον.
EPITH. Αιμοβαφες, ναυπορον, πολυκρηνον, αθροον.
Αμφιχανων κυκλω
Λογχαις επλαπυλον στομα—Soph.
Στομα.
Πρηνης εν κονιησιν επι στομα,—Il. ζ. 43.
—Και το σον λαβρον στομα, Soph. Aj. 1166.
Το θειον αυτης εξαναγκασει στομα. Ib. Oed. C. 630.
SYN. Μασαξ, αιθερεων. — φωνη, λογος.— χρησμος.
EPITH Ασπονδον, αφρικομον, απαλον, ανοσιον, αυαλεον, αφραδες, αμβροσιον, αγριον, αφθεγκτον, αχαλινωτον, αιολον, βραδυφωνον, βραδυγλωσσον, γοερον, ερωεν, ευφημον, θαρρον, ισοδολον, ημερωεν, δολιον, ηδυπιτον, ηδυ, θεσμοφορον. θειον, θεμιστοπολον, θηγορον, καλον, καπυρον, λασιον, λιγυρον, μελιηθεγκτον, εμπαιον, πικρον, πικροχολον, δυσπροσιτον, απροσηγορον, σεμνον, σφαλερον, σκαιον, τερεν, υπερφιαλον, χρισοφορον, χρυσων, αντιτουσιν, ελεεινον, φθονερον, φιλον, φιλοκερτομον, ελευθερον, βαρυφθογγον, καρχαρον, μιαρον, υμνοπολον, κυκνειον, ζαπληθες. μελισαγες, νεκταρεον, ερωμανες, κακογλωσσον, θηγαλεον.
PHR. Δια σωματος, ανα στομα εχω, δια γλωτης εχω, φερω, αγω.
Το τας ευφημε στομα φροντιδος. Soph.
Εχοντ' αχαλινον, ακρατες, απυλωτον, στομα. Arist.
—Πτολεμοιο μεγα στομα πευκεδανοιο. Hom.
—Πτολεμοτο φαγον στομα,—Cyr.
Και γαρ εγω Μοισων καπυρον στομα.
Λυδιη ισον εχεν πετρη στομα.—Theoc.
Και στοματος μεγαλοιο λαθων ανεφξε κελευθης. Tryph.

Στομαλιμνος (Στομα λιμνης) Vid. Στομα.
Και μαν ες στομαλιμνον ελαυνεται.—Theoc. 4. 23.
Στομαργος.
Ειτε στομαργον, ειτ' αναιδειας πλεαν. Soph. El. 609.
SYN. Φλυαρος, υπερκομπος, αλαζων. σπερμολογος.
Στοματυργις.
Ενθεν δη, στοματυργος επων—Ar. R. 847.
Στομαχος
Η και απο στομαχης αρηων ταμε νηλεϊ χαλκω. Il. γ. 292.
—Κατα στομαχοιο θεμεθλα. Ib ρ. 47.
SYN. Λαιμος, φαρυγξ.
Στομβος. (al. Στοβος.)
Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυρας στοβης. Lyc. 395.
SYN. Λοισορια, χλευη, στωμυλια.
Στομιον.
Δυντες προς αυτο στομιον—Soph. An. 1231.
SYN. Στομα.—χασμα.
Στομιον. Vid. Χαλινις.
Ω ψυχη σκληρα. χαλυβος
Λιθοκολλητον στομι ν παρεχης'
σ', αναπαυε βοην. Ib. Tr. 1277.
Στομια δεχηται ταμα—Ib. El. 1489.
Στομοω.
—Και μεμνησ', οπως
Ευ μοι στομασεις αυτον,—Ar. N. 1106.
Δεναις εχιδναις εις εμ' εστομωμενη. Eur. I.T. 287.
SYN. Αναστομοω. (ευστομον ποιω) οξυνω, παροξυνω —τονοω —αποστομοω. επιστομιζω.
Στομφαζω.
—Και μη τυτυς
Εγχασκειν σοι στομφαζοντας. Ar. V. 720.
SYN. Αλαζονευομαι, επικομπαζω, μεγαλαυχεω στομφολογεω.
Στομφαξ.
Εγω γαρ Αισχυλον νομιζω πρωτον εν ποιηταις, Ψοφε πλεων, ασυστατον, στομφακα, κρημνοποιεν. Ib. N. 1370.
SYN. Κομπαστης, μεγαληγορος, αλαζων.— τραχυς, σκληρος.
Στομασις.
—Το σον δ' αφικται δευρ' υπεκλυτον στομα Πολλην εχον στομωσιν.—Soph. Oed. C. 829.
SYN. Στομωμα, δεινωσις, δεινοτης, λαβροτης —παυεργια.
Στοναχεω, Στοναχιζω, Στοναχιζομαι. Vid Στεναζω.

—Αδινον

—Αδιὸν στοναχῆσαι ἐχειν Il. σ. 124. (al. στεναχῆσαι)
Σοι δ' ἐμα κηδεα θυμος επετραπετο στονοεντα
Ειρεσθ', οφρ' ετι μᾶλλον οδυρομενος στοναχιζω. Od ι. 13.
Ως αρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μεγα στοναχιζετο γαῖα, Il. δ. 784.

Στοναχὴ, Στοναχος. Vid Στεναγμα.
—Τῶν δε στοναχὴ κατα δωματ' οφερει. Il. ω. 512.
Η τινα μισοπολον στοναχὰν επὶ
Δακρυσιν—ανακαλεσομαι; Eur. Ph. 1524.

Στονοεις.
Ηχῆ θεσπεσιη βελεα στονοεντα χεοντο. Il. Θ. 159.
—Στονοεσσαν αοιδὴν
Οι μεν αρ' εθρηνεον, επὶ δε στεναχοντο γυναῖκες. Ib ω. 721.
SYN. Στενοεις, αγασονος, πολυσονος, βαρυσονος, γοερὸς, πενθιμος, στενακτός.

Στονος Vid Στεναγμα.
—Οφελλεσα στονον ανδρῶν. Il. δ. 445.
EPITH. Βαρυδουπος, αεικὴς, αντιτυπος.

Στονυξ.
Κτενεῖ δε τυψας πλευρὰ λισγιος στονυξ. Lyc. 795.
—Νησιωτικὸς στονυξ. Ib. 1182.
Παιων πρὸς οξὺν στονυχα πετραιε λιθω. Eur. Cyc. 460 (Scal)
EXP. Τα εις οξὺ ληγοντα—ακροτηριον, στορθυγξ.

Στόρεω, Στορνυμι.
Φοινικι στορεσαι πυκινὸν λεχος,—Il. ι. 617.
Εν δε λεχος στορεσσιν ιαυεν Ζηνὶ και Ηρη. Theoc. 17. 133.
SYN. Στορεννυω, στορεννυμι, στρωννυω, στρωννυμι, διαστρωννυω, διαστρωννυμι, παρασορεω, καταστρωννυω, κατασορεω, καταβαλλω. ὁμαλιζω μαλακιζω.

Στορθυγξ. Vid. Στονυξ.
Χερσι μεγαν στορθυγγα δωρεται κλισαι. Lyc. 865.
Ο δ' αυτὸς αργῶ πᾶς φαλκριῶν λυθρῳ
Στορθυγξ,—Ib. 492.
EPITH. Επακτιος, ἀλιβρωτος.

Στορνη.
Στορνην τ' αμερσας,—Ib. 1330.
SYN. Ζωνη.

Στυδιος.
Στυδιος αγλαὸν οἶκον εδειματο, καρπαλιμως δε
Ων καμεν, εὑρατο μισθον, ἑλὼν ὑπατηϊδα ραβδον. Suid.

Στοχαζομαι.
Εν γε στοχαζῃ, κἀποφραγνυσαι κυκλῳ
Το πρᾶγμα—Soph. An. 247.
SYN. Διασοχαζομαι, κατασοχαζομαι, ευσοχεω, κατασοχεω, οιομαι, επικαζω αποβλεπω, κατασκοπεω. τεκμαιρομαι, βαλλω.

Στοχασμα.
Ουκ αγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχασμασιν. Eur. Β. 1203.
SYN. Στοχασμὸς, ὑπονοια, τεκμηριον, ὑπολημψις προαιρεσις, εικασμα.—οἰησὶς, βελος.

Στραβηλος.
Αλιας στραβηλα τῆσδε τεκνον,—Soph. Fr.
SYN. Κοχλια.

Στραγγαλὶς.
Τμεις γαρ αιει στραγγαλίδας εσφιγγετε. Suid.
EXP. Τα δυσλυτα ἀμματα.

Στραγγευω
Τι ταὐτ' εχων στραγγευομαι; Ar. N. 131.
SYN. Στραγγιζω, στραγγαλιζω, ανιαω, πιεζω, θλιβω—ραθυμεω, αναβαλλω, διαβαλλω, διατριβω.

Στραγγυρια
Εξευρες ατεχνως φαρμακον στραγγυριας. Ib. V. 806.
SYN. Δυσκρια, ισχυρια.

Στραγγυριαω.
Στραγγυριῶ γαρ, εχθὲς εφαγον καρδαμα. Ib. Th. 622.
SYN. Δυσκριαω, δυσκρεω.

Στραγξ.
—Υδατος στραγγα εχων. Menand.

Στραπτω pro Ασραπτω.
Τοῖος απο ξανθοῖο καρηατος Αισονιδαο
Στραπτεν ερως ἱδεαν απὸ φλογα'—Ap. 3. 17.
SYN. Απασραπτω, απολαμπω.

Στρατασμαι
Οι ρα τὸτ' εστρατοωντο παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. χ. 187.
SYN. Στρατοπεδευω, κατασρατοπεδευω. μετασρατοπεδευομαι, μεταυλιζομαι. σκηνοω.

Στραταρχος. Vid. Στρατηγὸς.
Στραταρχον Αιθιοπων Μεμνονα, Pind. Ol. 6.

Στρατια, Στρατεια, Στρατευμα
Εν στρατιαῖς τε και μαχαις, Ar. Eq. 584.
—Οσον στρατευμα ναυφρακτον τὸδε. Eur. I. A. 1259.
SYN. Στρατευσις, στρατος, πολεμος. στολος.
EPITH. Πικρα, παμφαγος, πολυμορφος.

Στρατευτικὸς.
Ους δῆ το πρῶτον μεν στρατευτικωτατους
Ειναι,—Ath. l. 12.

Στρατευω, Στρατευομαι.
Μητε στρατευειν εκλιποντα δωματα. Eur. Or. 925.
—Επι γαρ την εμην στρατευομαι
Πολιν.—Ib. Ph. 445.
SYN. Αντιστρατευω, εκστρατευω, επιστρατευω, διατριβω, τευταζω, πολεμεω, στρατολογεω.

Στρατηγεω.
Δυοιν γεροντοιν δε στρατηγειται φυγη. Ib. Hera. 39.

Στρατηλατεω,
Δειν' αναξ στρατηλατει. Ib. 466.

Στρατηγια.
Στρατηγιας.—φακης. Ar. Pl. 192.
SYN. Επαρχια, επισασια. αξιωμα. ηγεμονια.

Στρατηγικος, Στρατηγικως.
Εν τοις στρατηγικοις—μαθημασιν. Ath. 9.
Και στρατηγικως. Ar. Av. 361.
SYN. Στρατευτικος. στρατευτικως.

Στρατηγιον. Vid. Στρατοπεδον.
Μεσον δε προσμολων στρατηγιον. Soph. Aj. 732.

Στρατηγις.
—Επειγεσθ' ευθυ της στρατηγιδος. Ar. Ecc. 831.
Και δη 'πι δισσαις ην στρατηγισιν πυλαις. Soph. Aj. 49.
SYN. Στρατιωτις.—στρατηγικη.

Στρατηγος. Στρατηλατης.
Δισσοι στρατηγοι—Ib. Ph. 267.
—Ω διπλοι στρατηλαται. Ib. 806.
SYN. Στραταρχος, στραταρχης, στρατηγετης. στρατιαρχης, στρατοπεδαρχης, στρατοφυλαξ, ηγεμων, στρατιος.

Στρατια.
Ριπην τε. Στρατιην τε,—Il. ε. 606.

Στρατιος, (Στρατιον, Adv.)
—Μεγα και στρατιον κατεπαρδεν. Ar. V. 616.
SYN. Στρατιωτικος, στρατηγικος. πολεμικος.

Στρατιωτης.
Ουτε πρατος ισως, ομαλος δε τις ο στρατιωτας. Theoc. 14. 56.
SYN. Οπλιτης, οπλοφορος, τευχητης. ασπιστης.
Ευθωρηκος Ενυαλιε πολεμιστης Ep.
Θωρειμον εν στερνοισιν αναπνειων Αρηα. Cal.

Στρατοκλης.
Στρατοκλεης φιλος Κυθηρης.
Στρατοκλεις ανερ Μυριλλης. Anac. 61. 9.

Στρατομαντις.
Κεδνος δε στρατομαντις—Aesc. Ag. 124.

Στρατοπεδον.
Κατεχ' αει πασαν στρατοπεδον δυσφημιαις, Soph. Ph. 10.
SYN. Παρεμβολη, παραταξις, στρατοπεδεια, στρατος, στρατηγιον.

Στρατοπλωτος.
Ριτρας πολιταις τας στρατοπλωτας εχει. Lyc. 1037.

Στρατος.
Νεσσον ανα στρατον ωρσε κακην,—Il. α. 10.
SYN. Στρατια. στρατοπεδον. δυναμις. χειρ. συνταγμα.
EPITH. Αειχελιος, αινος, αρηιος, αιχμητης, ασπιστηρ, αναριθμος, αμειλιχος, ασυζελικτος, αγκυλοτοξος, ακειρεκομας, δορυθαρσης, ενοπλιος, εγχεσιμωρος, ευρυς, ευοπλος, ευχαλκος, εγρεκυδοιμος, λευκασπις, ιερος, καρτερος, μιαιφονος, μεγαλοσθενης, ολος, οιστρηες, οπλιτης, κατοκοιτης, πωλυς, πολυγλωσσος, πολυρραιστος, πολυτροπος, περσεπολις, σακεσπαλος, κορυθαιολος, ναυσιπορος, ομηγερης, υβρισης, φιλοκερτομος, φιλοπολεμος, φιλοξενος, χιλιοναυς.
Κυμα χερσαιον στρατου. Aesch.
Φυξηλις Σατυρων στρατος.—Nonn.
—Τευχεων φορυος στρατος—
Αιζηοισι λοχον πεπυκασμενον οπλιτησι·
Και χαλκον σελαγευντα, και ασπαιροντα σιδηρον. Opp.
—Φριξαν δε περι σιγαροις σακεεσσι,
Δυρασι τ' αμφιγυοις, κορυθεσσι τε λαμπομενοισι, κ. λ Apollon. l. 3.

Στρατωνιδης. (Στρατιωτης)
—Πολιτης χρηστος, ε σπεδαρχιδης,
Αλλ' εξοτε περ ο πολεμος, στρατωνιδης, Ar. A. 596.

Στρεβλη.
Και γεγομφωται σκαφος
Στρεβλαισι ναυτικαισιν.—Aesc. Supp. 450.
SYN. Στρεβλωτηριον, κολαστηριον, βασανος.

Στρεβλος.
Καρκινοι—λοξοβαται στρεβλοι,—Hom. B. 286.
SYN. Στροβελος. στρεπτος, ελικος, ελικοεις, καμπυλος, δυσκολος, αγκυλομητις, στροφαιος. στραβος.

Στρεβλοω.
Καθ, οταν θυειν δεη, στρεβλητε και δικαζετε. Ar N. 620.
SYN. Βασανιζω, εξανιαω, λυγιζω, τιμωρεομαι. αικιζω, κακοω, αναγκαζω —στεινω, στενοω.—ειλω, κατειλεω. στροβεω, διαστρεφω. στρεφω.

Στρεπλαιγλὸς.
Ταῦτ' ἀρ ἐποιευ ὑγρᾶν νεφελᾶν
Στρεπλαιγλᾶν δ'αἴον ὁρμάν. Ib. 334.
Στρεπτὸς.
—Στρεπταὶ μεν τε φρενες εσθλῶν. Il. o. 203.
SYN. Ευμετασρεπτος, ευπιτος.—σλρεβλός.
Στρευγω, Στρευγομαι.
Ἡ δηθὰ σλρευγεσθαι εν αινῇ δηϊοτῆτι. Il. o. 512.
SYN. Ανιαω, σλρεβλοω.—ταλαιπωρεω, κακοπαθεω, καταπνεομαι, φθειρομαι. προσδιατριβω. βραδυνω.
Στρεφεδινεω.
—Στρεφεδινηθεν δ'ἐ οἱ ϲσσε. Il. π. 792.
SYN. Περιστρεφω, περιδινεω, δινεω, τροχοδινεω.
Στρεφω, Στρεφομαι.
Ιππες τε σλρεπται,—Il. Ϡ. 168.
—Τοι δε σλρεψασκον αν' ομμες. Ib. σ. 546.
Τι δυσκολαινεις, και σλρεφει την νυχθ' ολην; Ar. N. 36.
SYN. Στροφαω, σλρωφαω, σλρεβλοω, σλροβεω, τρεπω. μεταστρεφω, πωλεω, δινεω, γναμπτω, θλιβω, σλροφαλιζω, ανιαω, κυλιω, επισκεπτομαι — εκστρεφω. αναστρεφομαι, ανερχομαι. — κλεπτω —διωκω. ψιλοω
Στρεψαυχην.
—Ἐχον σλρεψαυχενα λωβην. Apollin.
Στρεψοδικεω.
Αλλ' ὁσ' εμαυτῷ σλρεψοδικησαι,—Ar. N. 433.
Στρεψοδικοπανουργια.
Πικραν ταχ' οψει σλρεψοδικοπανουργιαν. Ib. Av. 1468.
Στρηνιαω.
Περδεται δε, σλρηνιᾷ πλουτῶν, Ib. Pl. 176. sch.
SYN. Καταστρηνιαω, κατατρυφαω, ἁβρυνομαι.
Στρηνὺς, (Στρηνὲς, adv.) Vid. Στυφελος.
SYN. Ισχυρὸς, τραχὺς, σθυγνὸς, σαφὴς, σκληρός.—μεγα, οξὺ, διατορον.
Στρῆνος.
Προς αυτοφωντε σλρῆνον ὡπλισαν μορε. Lyc. 438.
SYN. Τρυφὴ, ασωτια, επιθυμια.
Στριβιλικιγξ. Ar. Av. 1034.
SYN. Περιψημα.
Στροβεω.
Λεὔκον σλροβησων, φυλακα της μοναρχιας. Lyc. 1218.
SYN. Στρεβλοω, ταραττω, κινεω, καταπονεω, αποδιωκω. ανακρινω. δοκιμαζω. σλρεφω
Στροβιλοβλεφαρος.
—ασχαλαα γαρ
Ειργεσθαι ϑνητες ὁραων ερατεινὰ προσωπα
Πρεσβυτατε μακαρων σλροβιλοβλεφαρε βασιλῆος. Orph. L.

Στροβος.
Ἐχω σλροβες ζωνας τε, συλλαβὰς πεπλων. Aesc. Supp. 466.
SYN. Στροφος, σλροφιον, συστροφὴ.
Στροβιλος.
Ων οσρακε σλροβιλος εντετμημένος
Κορσην σκεπασει,—Lyc. 506.
SYN. Στρομβος, καταιγὶς, γυρος, τροχὸς.—περιφερὴς.
Στρογγυλοδινητος.
Στρογγυλὸδινητος δε τετριμμενος εὖ κατὰ χεῖρα. Ath. l. 3.
Στρογγυλος.
Νεφελην δ' ὑποσχων νιφάδι σλρογγυλων πετρων
Ὑποσχιον θησει χθονα,—Aesc. Fr.
SYN Επισρογγυλος, σλρογγυλοειδὴς, τροχοειδὴς, μηνοειδὴς, γυρὸς, σλροβιλός. —σιθανὸς, πανοῦργος.
Στρογγυλοπλευρος.
Κωπαϊδων ἁπαλῶν τεμαχη
Στρογγυλοπλευρων. Ath. l. 17.
Στρομβος.
Στρομβον δ' ως εσσευε βαλὼν,—Il. ξ. 413.
SYN. Στροβος, σλροβιλος, σλροφαλιγξ, ρομβος, δῖνος, βεμβηξ.
Στρομβηδον.
Στρομβηδὸν νηῶν συγχυσὶν εν πελαγει. Ep. l. 4.
Στρυθὸς.
Μῆλον εγω σλρυθὸν—
Ασπιλον, αρρυτιδωτον, ισχνοον αρτιγονοισιν,—
Ωρης χειμερινης σπανιον γερας.—Ep. l. 1.
Στρυθιον.
Αιματι δ' αὖ χαλκανθον ιδὲ σλρυθιον εμιξα. Orph. 958.
Στρυθὸς.
Ἐνθα δ' εσαν σλρυθοῖο νεοσσοί—Il. ϛ. 311.
Στροφὰς.
Αλλ' επὶ πῆμα και χαρὰ
Πᾶσι κυκλοσ', οἷον Αρκτε
Στροφάδες κελευθοι. Soph. Tr. 133.
Στροφάδες.
—Στροφάδας δε μετακλεισ' ανθρωποι
Νησους τοῖσδ' ἐκπλι, παρος Πλωτὰς καλεοντες. Ap. 2. 295.
Στροφαῖος.
Παρα την θυραν Στροφαῖον ἱδρυσασθέ με. Ar. Pl. 1154.
EXP. Ἱδρυμενος παρα τῇ θυρᾳ ὁ δαιμων.—Ερμης.—σλρόφις.
Στροφαλιγξ.
—Ο δ' εν σλροφαλιγγι κονις
Κεῖτο μεγας μεγαλωσι—Il. π. 775.

SYN.

SYN. Συστροφὴ, σίτροφαλὶς, σίτρομβος, σίτροβος.

Στροφαλίζω—ομαι Vid. Στρέφω.

Τὴ δὲ πάρ' ηλακατα σίτροφαλίζετε,—Od. σ. 314.

Στρόφαω, Στρωφάω Vid. Στρέφω.

—Καὶ ηλακατα σίτρωφῶσιν Od. η 105.

—Καθ' Ελλάδα γην σίτρωφωμενος—Theog. 247.

Στροφιὺς.

Ἐγὰ δὲ καταχεασα τὲ σίτροφεως ὕδως. Ar Th. 497.

SYN. Στρόφιγξ. Θαιρὶς.—σ. ενδυλιον.

Στροφὴ

Δημήτερας δ' ηκεσεν ευπεπλους σίτροφὰς

Δημος Πελασγῶν,—Aesc. Supp. 631.

SYN. Τροπὴ, καμπὴ, ἑλιγμὸς, ανακυκλησις, σίτρεψις, διαστροφὴ, αντιλογια, επιστροφὴ. ωδὴ

Στρόφιγξ

—Καὶ γλωσσης σίτροφιγξ Ar. R 919.

—Πᾶλοι δρομάδες εσιαρτων φοβῳ,

Ευ πᾶς σίτροφιγξιν ενδοθεν κυκλεμεναι, Eur. Ph. 1143.

SYN. Στροφὴ, σίτροφιὺς, κινησις—περιφορὰ (τὲ δρομε)—μηχανὴ.

Στρόφιον.

Χαλα ταχεως το σίτροφιον,—Ar. Th 645.

SYN. Στροφος, ζωναριον, ζωνιον, (γυναικειον) το περὶ την κεφαλην ερεᾶν

Στρόφιος, Vid Σκαμανδριος.

Στρόφις.

Στρόφις, αργαλέος.—Ar N. 450.

SYN. Στροφαῖος, σίτρεγγύλος, ευστροφος, ευκινητος. σκολιὸς.

Στροφὶς.

Πλεκτὰς ἱμαντων σίτροφίδας εξανυσομαι. Eur. Andr. 718.

SYN. Στροφὴ, ενελιγμα.—πλεκτανη.

Στροφοδινεω Vid. Δινεω.

Τροπον αιγυπιῶν, σίγ' εκπατιδὶς

Αλγεσι παιδων, ὑτατοι λεχεων

Στροφοδινᾶνται. Aesc. Ag. 52.

Στρόφος

—Εν δὲ σίτροφος ἦεν αορτήρ. Od. ρ. 438.

—Περὶ δὲ χρυσειον σίτροφον ἦλαν. Hom. A. 122.

—Οπποσαι σίτροφον εσθῆσιν περιβαλλονται. Aesc. S. T 877.

Στροφος μ' εχει την γαστέρα,—Ar. Th. 491.

SYN. Στρόφιον.—σπαρτιον—(νοσημά τι τῆς γαστρὸς)

Στρυμών. Vid. Ῥῆσος.

Στρυμων, Ημαθιης το γλυκερον πελαγος. Ep. 1. 4.

—Επεσε—Πιερὶς ματηρ ὅτε καλλιγεφυρος ποταμὸς ποδεινη

Στρυμὼν ὃς ποτε τὰς μελῳδὲ

Μουσας δι' ακηρατον

Διινηθὲς ὕδροειδὴς

Κολπων σαν εφυτευσεν ἤδαν. Eur. Rh. 351.

Στρυμονιος

Ω Στρυμονιος πῶλος αοιδᾶ Μουσης—Ib. 386.

Στρυμονιὰ Βορεαο,—Call. 4 26

Στρυμοδωρος.

Ω Στρυμοδωρε Κονθυλεῦ, βελτιστε συνδικασᾶν. Ar. V. 233.

Στρυφιὸς.

Παῦσόν τ' αυτᾶ τυτὶ το λιαν

Στρυφνὸν και πρινινον ἦθος. Ib 872.

SYN. Σκληρὸς, τραχὺς, αγριος, δυσροπος, σίτερεὸς, ισχυρὸς, αυστηρὸς, πυκιὸς.

Στρωμνὴ, Στρῶμα

Αφθιτον σίτρωμναν αγεσθω Pind. P. 4.

Στρωμνῆς ες αλκὴν ἑνεκ' ηλθομεν πέρι. Eur. Ph. 434.

Ασπαλαθοί γε ταπησιν ἐμοῖον σίτρῶμα θανόντι. Theog 1193

SYN. Εφεδρὶς, δερμιον, επισαγμα, κλινη. καταστρωμα τυλεια. περιβλημα, εκκαλυμμα.

Στρωννυμι Vid. Στορεω

Ηᾶστρωσέ γ' ευνὰς, και 'καλυψε σωματα. Eur. Supp. 766.

Στρωτὸς.

Στρωτοῖς εν λεχεσσι,—Hes. Θ. 798.

Στυγαναρ

—Ειθ' Αμαζονων σίτρατὸν

Ηξεις σίτυγανορα.—Aesc Pr. 723.

Στυγερὸς, Στυγνὸς.

—Στυγερὸς δ' αρα μιν σκοτος ειλε Il ε 47.

—Και σίτυγιὸν αὴ πορθμῆα καμοντων Theoc. 17. 49.

—Στυγιὰν εχοντα χαιταν. Ib. 30 3.

SYN. Στυγητὸς, απεχθὴς, μισητὸς—φρικτὸς, επιφοβος, φοβερὸς—γοερὸς, λυπηρὸς, αλεγεινὸς, επιπονος, επιλυπος.—σκυθρὸς. χαλεπὸς. —ατιμος.

Στυγερῶς.

Τῷ κε ταχα σίτυγερῶς πολεμε απερωησειας Il. π. 725

SYN. Φοβερῶς, επιπονως, χαλεπᾶς. απεχθῶς, φιλιχθρως. δυσμενῶς.

Στυγητὸς.

Δυσελαδος, κακοχαρτος, ἁμαρτησα, σίτυγερωπις. Hes. ε 194.

SYN. Στυγερὸς, σκυθρωπὸς.

Στυγιω, (Στυγω inus.)

—Τὸν τε σίτυγεσσι και αλλοι. Il. η. 112.

Τῷ κε τιν σίτυξαιμι μενος,—Od. λ. 501.

—Οι δ' εστυγον εισαϊοντες. Ap. 2. 1200.

SYN.

SYN. Αποσυγεω, κατασυγεω, συγναζω, επισυγναζω, ασχαλλω, φοβεομαι, μισεω, καταπησσω, δεμαινω, ευλαβεομαι.

Στυγημα.
Ὁ μητροφοντης—δρακων—στυγημ' εμόν. Eur. Or. 480.
SYN. Στυγος.—το μεμισημένον.

Στυγνοτης.
Ρίγος, σιαπην, στυγιοτητ', αλυσιαν. Ath. 4.
SYN. Στυγεροτης, λυπη

Στυγοδεμνος.
Καλὸν μεν στυγοδεμνον εχειν νοον—Ep. l. 6.

Στυλος.
Στυλοι γαρ οικων εισι παῖδες αρσενες. Eur. I. T. 57.
Μονος δ' ελειφθη στυλος, ὡς εδοξε μοι. Ib. 50.
SYN. Στηλη, κιων.

Στυλοομαι.
Ζωὴν στυλωσαιτο· κακὸν δ' ασυλος ιδεσθαι Οικος—Ep. l. 3.
SYN. Στηριζω, ὑποστηριζω.

Στυμα.
—Και στυματα μισει. Plat ap. Athen.

Στυμφαιίδες
—Και οι Στυμφαίδες ἔδεν,
Εναετιζομεναι, κεραελκέες, αἱ μεγ' αρισαι
Τεμνειν ὤλκα βαθεῖαν,—Call. 3. 180.
EXP. Ηπειρωτικαί. Στυμφαι, γαρ χωρίον της Ηπειρ.

Στυμφαλίδες.
Ουδε γαρ Ηρακλεης ὁπότ' ηλυθεν Αρκαδιηδε Πλωϊδας ορνιθας Στυμφαλίδας εσθεν λιμνης Ωσασθαι τοξοισι,—Ap. 2. 1055.

Στυμφηλος (πολις Αρκαδιας.)
Στυμφηλόν τ' ἔχον,—Il. ε. 608.

Στυγιος.
—Νεκρῶν πλακα, και Στυγιον δομον, Soph. Oed. C. 1634.

Στυξ.
Ορκι γαρ δεινὴ Στυγὸς ὑδατός εσιν απορρώξ. Il. ε 755.
—Λοιβὴν Στυγὸς ωμοσεν, ἥ τε θεοῖσιν
Ριγιστη πανεσσιν οπιδνοταση τε τετυκται. Ap. 2. 291.
—Στὺξ αφθιτος Ωκεανιη.
Θυγατηρ αφορρος Ωκεανοιο πρεσβυτατη.—
—Στυγερὴ θεος, αθανατοισι
Δεινὴ, Στύξ—Hes.
—Στυγὸς ὑδατος αιπὰ ρεεθρα. Hom.
—Στυγὸς κελαινης τερμιεύς. Lyc.

Στυπειοπωλης.
Ως πρῶτα μεν στυπειοπωλης γινεται. Ar. Eq. 129.

Στυπος.
Εσκε δε τι σιδαρὸν σιυπος αμπελε εντροφον ὕλη Προχυ γεγανδρυον—Ap. 1. 1117.
SYN. Πρεμνον, σπελεχος, κορμὸς.
EPITH. Ηερομηκες.

Στυφελιζω, Στυφλιζω. (Vid. Βοτρυς. A)
Εξ ἑδεων στυφελιξαι.—Il. α. 581.
Μητε τε τον ξεινον στυφελιζετε,—Od. σ. 425.
—Ως ὁπότε Ζεφυρος νεφεα στυφελιξη Il. λ. 305.
Τρὶς δέ οἱ εστυφελιξε φαεινὴν ασπίδ' Απολλων. Ib ε. 437
—Πολεεσσιν ονειδεσιν εστυφελιξε, Ap. l. 2.
SYN. Αποστυφελιζω, κακοω, ὑβριζω, διωκω, θλιπτω, διασειω, διακινεω, αποκινεω, ανασρεφω. λοιδορεω, προπηλακιζω. κραδαινω. ωθεω.

Στυφελισμὸς.
—Οργὰς ὑμῶν πνεσχετο και στυφελισμούς. Ar. Eq. 534.
SYN. Οργὴ, λοιδορια, μεμψις, ὕβρις.

Στυφελὸς, Στυφλὸς.
—Στρηνὲς δε περὶ στυφελη βρεμει ακτή. Ap. 2. 322
Ερρι ψ' εμαυτὴν τῆσδ' απὸ στυφλῆς πετρης. Aesc. Pr. 747.
SYN. Τραχὺς, σκληνὴς, σκληρὸς, ταραχωδης. αργὶς. στερρὶς.

Στυφοκομπος.
—Και γαρ ἦκεν ορτυγι,
Ὑπὸ στυφοκομπῳ τὴν κεφαλὴν πεπληγμενω. Ar. Av. 1299.

Στυφω.
—Εν στυφοντι ποτῷ—Nic.
SYN. Αποστυφω, ενστυφω, επιστυφω, παραστυφω, ὑποστυφω, προσπιεζω. πυκνοω. στυγναζω.

Στωϊκοὶ.
Ω Στωικῶν μυθων ειδημονες, ὦ παναρισα Δογματα ταῖς ἱεραῖς ενθεμενοι σελίσιν,
Ταν αρετὰν, ψυχᾶς αγαθὸν μονὸν—Ep. l. 1.

Στωμυλεω, Στωμυλλω, Στωμυλλομαι, Στωμυλλομαι.
Α στωμυλλεται τοιαδί,—Ar. Eq. 1373.
Ου στωμυλλων κατὰ την αγοραν—Ib. N. 999.
Τῶν μωρακιων στωμυλλομενων—Ib. R. 1103.
—Στωμυλλωμενη. Ib. Th. 1082.
SYN. Κατασωμυλλω, καταγλωττιζω, φλυαρεω. κολακευω.

Στωμυλια, Στωμυλμα
—Και στωμυλιαν εδιδαξας. Ib. 1101.
Επιφυλλίδες ταῦτ' εσὶ, και στωμυλματα. Ib. 92.
SYN. Κολακεια, ασολεσχια, λαλια, φλυαρια, μωρολογια, μωρολογημα, λαυροσομια, περιλαλημα

ριλαλημα, ευρεσιλογια. αγχινοια, σκωμματα τὰ, τεκνεργημα, πανεργια.
PHR. Φιλιας ἑταιρα, νοσος.

Στωμύλος.
—Η σ]ωμύλος ἦσθα, Κοματα. Theoc. 5. 79.
SYN. Αβολεσχος, λαλος, κόλαξ, πιθανολόγος, πολυκομψος, ευτραπελος, φλυαρός. περπερος.

Σ Υ

ΣΥΒΑΡΙΖΩ.
Εσιασθαι, κοτ]αβιζειν, συβαριζειν. Ar. Pa. 339.
SYN. Τρυφαω.

Συβαρις.
Εσι δέ τοι κἀκεῖθι Διὸς μεγα χωσαμενοιο
Δειλαιη Συβαρὶς ναετας σ]εναχησα πεσοντας
Μιναμενες ὑπερ αἶσαν επ' Αλφειω γεραεσσι. Dion. 372.

Συβαριτης, Συβαρτης, Συβαρῖτις.
Ανὴρ Συβαριτης εξεπεσεν ἐξ ἁρματος. Ar. V. 1418.
—Τυ γαρ πυκα δ᾽ὦλε Συβαρτα. Theoc. 5. 5.
Ρητω χἀ Συβαριτις εμιν μελι.—Ib. 126.

Συβαριτικὸς.
Αισωτικὸν γελοιον, ἢ Συβαριτικόν. Ar. V. 1251.

Συβηνη.
—Αλλα το συβηνην λαβε. Ib. Th. 1209.
SYN. Αυλοθηκη, τοξοθηκη, φαρετρα.

Συβοσιον.
Τόσσα συῶν συβοσια, τοσ᾽ αιπολια πλατέ᾽ αιγῶν. Il. λ. 678.
SYN. Χοιροτροφεῖον, συφεών.

Συβωτης.
Αυτὸς δε πρωτισα συβωτην εισαφικεσθαι,
Ος τοι ὑῶν επιτρος.—Od. ν. 404.
SYN. Συοφορβὸς, συφορβος, ὑοβοσκος, ὑοβοτης, ὑφορβὸς, ὑαφορβὸς, χοιροβοσκος, συοβοσκης.

Συγγαμος.
—Συγγαμος γάρ ες᾽ εμος. Eur. Ph. 441.
SYN. Συναωρ. συναορος, συζυγος, συνευνος, συλλεκτρος, συγκοιτος, γαμετης, γαμίτις—κηδεσής.

Συγγειτων.
Συγγειτον᾽ οικῶν γαῖαν,—Eur. Supp. 386.
SYN. Συγχορτος, συγχωρος, πλησιοχωρος, γειτων.

Συγγελαω
—Ευ δ᾽ οινῳ καιρια συγγελασαι. Call. Ep. 8.
SYN. Διαγελαω, συγχαιρω.

Συγγενετειρα.
Κλεινῶν συγγενετειρ᾽ ἀδελφῶν. Eur. El. 746.
SYN. Μητηρ.—αδελφή.

Συγγενὴς.
Ου δ᾽ ἦ πεθ᾽ ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν; Soph. El. 1208.
Εσιν ὃν ἀδελφὸς αυτῷ
Της τροπες ὁ συγγενής. Ar. Eq. 1277.
SYN. Ὁμογενὴς, ὁμαιμος, εγγενὴς. συγγονος.

Συγγεαργος.
Της συγγεαργους καλεσον—Ar. Pl. 223.

Συγγηρος. Vid. Ὁμοπλους.

Συγγηθεω.
Και ξυγγεγηθε,—Eur. Hel. 132.

Συγγηρασομαι.
Εγω γαρ εχω λεκτρα, ταδε καλῶς εχειν
Δικαίον εσιν, οἷσι συγγηρασομαι. Eur. Fr.
SYN. Συγγηρασκω, συγκαταγηρασκω.—παρακμαζω.

Συγγινομαι.
Ω θεοὶ πατρῷοι, συγγενεσθέ γ᾽ αλλὰ νῦν. Soph. El. 413.
Ως συγγενωμαι,—Eur. El. 100.
SYN. Συμπαραγινομαι, συνεργεω, συμμαχομαι, συμπρασσω, συμβαινω, συλλαλεω, συνομιλεω, ομιλεω, συμπιπτω, συνειμι. ἁρμιζομαι

Συγγινωσκω, Συγγινωσκομαι.
Συγγνωθί μοι.—Ar. N. 138
Συγγνωσεταί σοι τήνδ᾽ ἁμαρτιαν πατις. Eur. Andr. 840.
Ζεύς τ᾽ αν συνεγνω ξυν δίκη χαιρεμενῳ. Soph. Tr. 283.
SYN. Συνδιαγινωσκω, συγγνωμονεω, συγχωρεω, συγνωμην εχω. φειδομαι. παραιτεῖμαι. ὁμογνωμονεω, ὁμολογεω, συνιημι, αναγινωσκω, επιγινωσκω.
Αμπλακιην απονιψον εμὴν πλεον ὑδατι νιζων.
Ημετερης απανευθεν ατασθαλιης με καθαιροις.
Δυσνομιην ολεσαις οικτιρμονι βελῆ. Apollin.

Συγγνοια, Συγγνωμη, Συγγνωμοσυνη.
—Αιτᾶσα τὰς ὑπὸ χθονὸς
Συγγνοιαν ισχειν,—Soph. An. 66.
—Συγγνωμη δ᾽ εμοί. Eur. Tro. 950.
—Μεγαλην μεν εμοί
Τετων θεμενοι συγγνωμοσυνην, Soph. Tr. 1281.
SYN. Συγχωρησις, ανεσις, αφεσις, παρεσις, παραιτησις, ενδοσις, φιλοσοργια, παραχωρησις, χαρις.

Συγγνωστος.
Πενθῶν μεν, ει τι δεσποταισι τυγχανει,
Συγγνωστόν,—Eur. Alc. 136.

Συγγνωμων.
—Αιτᾶμαί σε τῶν ἐρημειων
Συγγνωμον' εἶναι,—Eur. M. 870.
SYN. Συγγνωμονικὸς, ευπαθὴς, συμπαθὴς, ελεημων, οικτιρμων, συγγινωσκων.
Συγγογγυλιζω.
Ξυστρεψας και ξυγγογγυλισας, Ar. L. 974.
SYN. Μεταστρεφω, συμμεταστρεφω.
Συγγονος. Vid. Συγγενὴς.
—Χαιρετε λεπταὶ
Ρησεις Αρητε συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.
Συγγραμμα.
Καὐτὸς φιλοσοφα καταλιπὼν συγγραμματα
Σπευδων εμαυτὸ καινὰ της τεχνης.—Ath. 9.
Συγγραφευς.
Τον συγγραφῆ, των μελεων ποιητην. Ar. A. 1150.
SYN. Λογογράφος, ἱστοριογράφος, γραφεύς.
Συγγραφω, Συγγραφομαι.
Τα δ' αλλα μετὰ της γραμματεως συγγραψομαι. Ib. Th. 439.
SYN. Διαγραφω, καταγραφω, ἱστορεω. επερωταω, διὁμολογὲμαι.
Συγκαθαρμοζω.
Ιλεπτῶτ' ἀδελφον τόνδε συγκαθαρμοσαι. Soph. Aj 934.
Συγκαθελκυω.
Διὸς θελοντος, συγκαθελκυσθησεται. Aesc. S T. 620.
Συγκαθευδω.
Τοῖς τηλικυτοις ξυγκαθευδεσ' ἡδομαι. Ar. Ecc. 1001.
SYN. Συνευδω, συνευναζομαι, συγκαταδαρθεω, συγκοιταζομαι, συγκοιμαομαι, παρακοιμαομαι. παρακαθευδω
Συγκαθημαι.
Βελὲ σφ' εν ορεσι συγκαθημενας ἰδειν. Eur. B. 809.
SYN. Συγκαθεζομαι, συνεδρευω, παρεζομαι, συνθακεω, συμπαρεδρευω.
Συγκαθιστημι.
—Αθλια κυνὸς
Κομισρ' ες Αργος συγκατασησον μολων. Ib. Herc. f. 1387.
SYN. Καθισανω, καθισαω, αποκαθιστημι, ἱστημι, εγκαθιστημι, επικαθιστημι, συγκαθιστημι, ὑποκαθιστημι διατιθημι. ἱδρυω. διατασσομαι. αναγω ανορθοω. εμπεδοω. απεργαζομαι. συγκατεργαζομαι.

Συγκαλεω.
Τὰς ὀγε συγκαλεσας.—Il. Θ. 55.
Πῶς δ'ῆτ' αν αυτὰς ξυγκαλεσειας; Ar. Av. 201.
SYN. Κατακαλεω, αγειρω, συναγω, κλησιαζω, συγκροτεω.
Συγκαλυπτος.
Κρισση τε κῶλα συγκαλυπτὰ. Aesc. Pr. 495.
SYN. Επηρεφὴς, κατασεγος.
Συγκαλυπτεος.
—Αλλὰ συγκαλυπτεος ὁτον μαλισα. Ib. 522.
Συγκαλυπτω
—Συν δε πεφεεσσι καλυψε
Γαῖαν ὁμῶ και ποντον,—Od. ε 293.
SYN. Επικαλυπτω, περικαλυπτω, συγκατακαλυπτω. συναποκρυπτω. συγκρυπτω, συσκιαζω, περισελλω.
Συγκαμνω.
Συγκαμν' ἀδελφῷ. Soph. El. 993.
Ηκω, κακοῖσι σοισι συγκαμνων,—Eur. Alc. 624.
SYN. Συναποκαμνω, συμμαχεω, συμπαθεω, συννοσεω, συμμοχθεω, συμπονεω, συνδιαταλαιπωρεω, συναμυνω, αμυνω. συσπασαζω, συσπευδω. συναρηγω, συγκατεργαζομαι συνεκκομιζω. συμπρασσω.
Συγκαρκινοομαι. Suid.
SYN. Καρκινοομαι κοπιαω.
Συγκασιγνητη, Συγκασις
Ω συγκασιγνητη,—Eur. I. T. 800.
—Συγκασι κορα. Ib. Alc. 414.
SYN. Αδελφὴ, συναδελφὴ, κασιγνητὴ, συνομαιμων συγγονος.
Συγκαταβαινω.
Νῦν γαρ ακμαζει πασθὼ δολια
Συγκαταβῆναι,—Aesc. Ch 725.
Εγὼ δε σᾷ πλευρυγι συγκαταβαινω. Eur. Andr. 505.
SYN. Συνεξειμι, συνεπιτιθεμαι, αποκαταβαινω, επικαταβαινω, προσκαταβαινω. ανακειμαι συγκαθημαι
Συγκαταδαρθεω. Vid. Συγκαθευδω.
Αλλ' εξεσαι προῖκ' αυτω ξυγκαταδαρθῶν—Ar. Ecc. 609
Συγκαταζευγνυμι.
Οθ' ηνεκ' ατη συγκαταζευκται κακῇ. Soph. Aj. 123.
SYN. Καταζευγνυμι, επιζευγνυμι.—διαμαχομαι.—καταυλιζομαι. κατασρατοπεδευω.
Συγκαταθνησκω.
—Αλλὰ τίς κεινω χαρις,
Ξυγκατθανόντι κατθανειν;—Eur. Hel. 1419.
SYN. Συνθνησκω, συναποθνησκω

Συγκαταιθω

Συγκαταιθω
—Ο δη λελειπλο, συγκατηθομεν. Soph. An. 1216.
SYN. Συγκαιω, συμφλεγω, επικαιω, κατακαιω, συγκατακαιω.
Συγκαταινῶ
—Ης πατηρ λεχος
Θρεπλῷ δρακοντι συγκαταινεσει πικρόν. Lyc. 1223.
SYN. Συνεπαινῶ, συναινεω, καταινεω, συνευδοκεω, συμψηφιζω, συγκατατιθεμαι, συμφατῶ, απαδεχομαι, εγχωριαζομαι, συγκαταφερομαι, συγκαταινεω.
Συγκατακειμαι.
Και ταυτας γαρ κοινας ποιῶ
Τοῖς ανδράσι ξυγκατακεισθαι. Ar. Eq. 612.
SYN. Παρακατακειμαι, παρακειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, συναποκειμαι, συνανακειμαι, συγκειμαι, συγκατακλινομαι. συνανακλινομαι.
Συγκατακλεω. Vid. Συγκλεω.
Βυκτας δ' εν ασκῷ συγκατακλεισας βοός. Lyc. 738.
Συγκατακλινω, Συγκατακλινομαι.
Συγκατακλινείς,—Ar. A. 978
—Συγκατακλινομην εγώ Ib. N. 49.
SYN. Συγκλινω, κατακλινω, συγκυπτω—κατακλινομαι, ανακειμαι, κατακειμαι, συγκατακειμαι.
Συγκατακλειω, Συγκατακλῄω.
—Συγκατακλᾶς κελαινοις ξιφεσιν βοτά. Soph. Aj. 230.
SYN. Συγκατακαινω, συγκαινω, συναναιρεω, συγκατεργαζομαι, συσφατῶ, συνδιαχειριζω, συμφονευω.
Συγκαταμιγνυμι. Vid. Συμμιγνυμι.
Ου παυσομαι τας χαριτας
Μουσαις συγκαταμιγνυς,
Ηδισαν συζυγιαν. Eur Herc. f. 674.
Συγκαταμυω.
Πᾶσα δε συγκαταμυσε,—Ep I. 1.
Συγκατανευω
Ομματι θρυπτομενῳ συγκατερευσα μενειν. Ib.
Συγκατασκαπτω.
Σύ τ', ω ταλαινα συγκατασκαπτη πολις. Ib. Ph. 901.
SYN. Συγκαθαιρεω, συναιρεω, συγκαταβαλλω, συνδιαφθειρω.—συγκατασυρω.
Συγκατασκαπτος.
Των αυθομαιμων συγκατασκαπτην Πρυλιν. Lyc. 322.

Συγκατεργαζομαι.
Συ δε τεκνα τριγονα τεκομενος
Λυσσάδι συγκατειργασω μοιρᾳ. Eur. Herc. f. 1024.
SYN. Συγκατακλεινω.—συγκαμνω.
Συγκατευχομαι
Αλλ' ὧν ερῶ μεν, ταυτα συγκατηυξαμην. Soph. An. 1338.
SYN. Συνευχομαι, ευχομαι, επιθυμεω.
Συγκατηρεφὴς. Vid. Συνηρεφης.
Στυγνον Σιβυλλης εσὶν οικητηριον,
Γρωνῳ βερεθρω συνκατηρεφὲς σπεγος. Lyc 1280.
Συγκατοικεω. Vid. Συνοικεω.
Εσθῆτι—τῆς ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεροντι συγκατῳκησεν πονος, Soph. Oed. C. 1324.
Συγκατοικιζω.
Αφθογγα δ' αυταῖς συγκατοικιζειν δακη
Θηρει, ἱν' ειχον μηδε προσφωνεῖν τινα. Eur. Hipp. 646.
SYN. Συνοικιζω, κατοικιζω, μετοικιζω, παρακατοικιζω.
Συγκατοικτιζω.
Τα δ' οἷα πασχω συγκατοικτισμενη. Soph. Tr. 544.
SYN. Συνοικτιζω, συμπενθεω, συναλγεω: συγκλαιω.
Συγκειμαι. Vid. Συγκατακειμαι.
—Τῆδε συγκειται δολος. Eur. Rh. 215.
Συγκελευω.
Ουκ εῶν, η ξυγκελευων
Παιδ' αγειν θανεμεινην; Ib. I. A 892.
SYN. Συμπαρακαλεω, συμπαραινεω, συγκατα ινεω.
Συγκεραννυμι, Συγκιρναω Vid. Συμμιγνυμι.
Ουτω πολυφορῳ συγκεκραμμαι δαιμονι. Ar. Pl. 853.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπωλιδες, Ib. Ecc. 837.
Συγκερκυνοω.
—Δρυινας συγκερκυνῶσαι κλαδους, Eur. B. 1101.
Συγκλαιω. Vid. Συμπενθεω.
Αλλοτε μεν κλαιοντι, και εσυγνωμενῳ ομμα
Συγκλαιων, καθθις συγζελοωντι γελων. Ep. I. 1.
Συγκλαω.
Και κλημαθ' ὑποθε συγκλασασα τετῆρα. Ar. Ecc. 1023.
SYN. Συνεπικλαω, συναρατῶ, συντριβω, συγχεω, συνθραυω. αποθραυω.

Συγκλειω,

Συγκλειω, Συγκλῄζω.
Ζῆ και Θανοσης ομμα συγκλεισει το σόν. Eur. Hec. 428.
Οι σε και Ερμιονην σ[υ]γερᾷ εσιδι συνεκλησισάν. Ib. Andr. 122.
SYN. Συγκατακλειω, εγκλειω, κατακλειω, εγκατακλειω, περικλειω, εναποκλειω, καθειργω, συγκαθειργω, εγκαθειργνυμι, συνειργω, κατακλῄζω, συγκατακλῄζω, καταμυω.

Συγκλῃστος.
—Και συγκλῃστον ελθόντες χθονα. Eur. Hera. 32.
SYN. Συνῃορος, συνθιασωτης, συγκοινωνος, μετοχος.

Συγκλητος.
Οτι συγκλητον τηνδε γερουτων
Πρὲθετο λεσχην
Κοινῳ κηρυγματι πεμψας. Soph. An. 165.

Συγκλινῆς.
Το συγκλινες επ' Αιαντι. Ar. R. 1329.

Συγκλινω. Vid. Συγκατακλινω.
Ουκ ἔσιν ὅτις τῷδε συγκλιθησεται Eur. Alc. 1100.

Συγκλονεω.
—Συνεκλονεον γαὲ οἵσοί Il. ν. 722.
SYN. Συνταρασσω, συνταραττω, συγκρυω, συσσειω, συντινασσω.

Συγκοιμαομαι. Vid. Συγκαθευδω.
Ουδ' ἡ τεκοῦσα, συν παιδὶ συγκοιμωμενη, Eur. Ph. 54.

Συγκοιμημα.
—Ω γενναια συγκοιμηματα. Ib Andr. 1273.
SYN. Συγκοιμησις, συνευσια. ευνη.—συγκοιτος.

Συγκοιτος.
—Τον δ' ε συγκοῖτον γλυκὺν παῦρον
Επι βλεφαροις ὕπνον αναλισκοισα, Pind. P. 9.
SYN. Ομευνέτις, συνευνος, συλλεκτρος, συζυγος, συγκοιτις.

Συγκολλαω.
Και μαρτυριας συνεκολλων. Ar. V. 1035.
SYN. Συναρμοζω, συνιστημι, συναλλαττω, συνδιαλλαττω, συμβιβαζω, συνοικειοω, προσαγω, συσκευαζω, συντιθημι, συναπτω.

Συγκολλητης.
—Ψευδῶν συγκολλητὴς. Ib. N. 445.
SYN. Συναρμοστὴς, συσκευαστὴς, συναλλακτης, συναγωγεὺς, προσαγωγὸς. πλαστὴρ, πλασης.

Συγκολλως.
Κρινω δ' σε τοι νὺν ὡσε συγκολλως εχειν. Aesc. 549.
Και ταῦτ' ελεξας παντα συγκολλως εμοί. Ib. Supp. 316.
SYN. Αρμοδιως, συναρμοστως, ἁρμοζοντως, προσηκοντως, επιτηδειως, ακολουθως, ὁμογνωμονως, ὁμολογως.

Συγκομιζω,—ομαι.
Ουτος σὲ φωνῶ, τόνδε τον νεκρὸν χεροῖν
Μη συγκομιζειν,—Soph. Aj. 1067.
SYN. Συγκατακομιζω, εκκομιζω, εκφορεω, κηδευω, συναγω, συμβασαζω, συμφορεω, αναφερω, συγκατακομιζω, συνεκκομιζω, συγκαμνω.

Συγκρασις.
Αλλ' ἔσι τις συγκρασις, ὥσ' εχειν καλῶς. Eur. Fr.
SYN. Κρασις, ανακρασις, ευκρασια, συμμιξις, αναμιξις, επιμιξις, συγκερασμός.

Συγκροτεω.
Και ξυγκροτῆσιν ανδρες αυτ' εκεῖθεν αυ. Ar. Eq. 469.
SYN. Συνεπικροτεω, συμπρατ[τ]ω, συνεχω, συναγω, συγκρυω, συμφορεω, συμπαταγεω, συμπλαταγεω, κατακροτεω, παρακροτεω, συνδεω, επισυναγω, συνιστημι, συγκαθιστημι, συγχωνευω, συσχεναζω. συλλεγω, συντιθεμαι, επαγγελλω, συγκαλεω, συνορινω. συνεπικυρω.

Συγκροτος.
Και μὴν εισορῶ τόδε συγκροτον ζευγος—
Ὑπφω θανατῳ κατακεκριμενον. Eur. Andr. 494.
SYN. Συμπηκτος, πηκτος, συνεσὼς, συζευκτος.

Συγκρυω.
Ο χορὰς δ' ευθὺς τῷ χεῖρ' ὡδὶ συγκρυσας
Εἶπεν, ιαυοῖ. Ar. K. 1061.
SYN. Συγκροτεω, συμπαταγεω, συμβαλλω, συναρασσω, προσαρασσω, καταρασσω, συμπατασσω, συμμιγνυμι, συρρηγνυμι, συναπτω, συμπλεκομαι, συναθροιζω, συγκυρω, συγχριμπτω.

Συγκρυπτω.
Σοφοὶ δὲ συγκρυπτουσιν οικειας βλαβας. Sent.
Φθανοις δ' αν κακ αν τοῖσδε συγκρυπτων δεμας. Eur. Hera. 721.
SYN. Συνεπικρυπτω, κρυπτω, καλυπτω, συγκαλυπτω, συμπυκαζω.

Συγκυκαω. Vid. Συμμιγνυμι.
Ξυνεκυκα την Ελλαδα. Ar. A. 530.

Συγκυναγὸς.
Συνθακὲ, συγκυναγε,—Eur. Hipp. 1093.
SYN. Συνκυνηγετης, συγκυνηγέτις, συνθηρος, συνθηρωτης.

Συγκυπτω.
Τοῦτο δ' εις ἓν εσι συγκεκυφός. Ar. Eq 850.
SYN. Συμπαρακυπτω, συγκλινω, συγκατακλινω,

κλίνω, εγκυπτω, κατακυπτω, ὑποκυπτω. ὁμονοεω, συμπνεω. συνεχομαι.

Συγκυρω.
Μήπως συγκυρσειαν ὁδῷ ενι μωνυχες ἱπποι. Il. Ψ. 435.
SYN. Συγκυρεω, αντικυρω, εγκυρω, εγκυρεω, επικυρω, εντυγχανω, συντυγχανω, επιτυγχανω, προσκρυω, συγκρεω, εμπιπτω, συμβαινω.

Συγκωμαζω.
Ενθα συγκωμαξατε'—Pind. Ol. 11.
SYN. Επικωμαζω, συγχορευω. συμποσιαζω, συνεσιαομαι, μεταδαινυμαι.

Συγκωμος.
Συγκωμε, νυκτοπεριπλανητε,—Ar. A. 263.
SYN. Συγκωμαστὴς, συγχορευτὴς, συνδειπνος, συμποτης, συνομιλος, συμπαικτωρ.

Συγχαιρω.
—Καί σοι ξυγχαιρομεν ἡμεῖς. Ib. Eq. 1330.
SYN. Συνευφραινομαι, συνηδομαι, επιγηθεω, επιχαιρω, ευχαριστεω

Συγχειμαζω, Συγχειμαζομαι.
—Και ταῦτα συνεχειμαζετο. Ib. Pl. 848.
SYN. Συνδιαχειμαζω.

Συγχεω
Μή μοι συγχει θυμὸν οδυρομενος και αχευων. Il. ι. 208.
Αλλ' αὐτις συνεχευε ποσὶν και χερσίν,—Il. ο: 364.
SYN. Συγχυνω, συντριβω, καταχευω, περιχεω, συμμιγνυμι, συγκυκαω, συνταρασσω, καταβαλλω, αφανιζω.

Συγχορδια.
Πολὺς δε Φρὺξ τριγωνος αντισπασά τε
Λυδης εφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδια. Soph. Fr.

Συγχορευω.
Σὺ δε, Μῶσα, συγχορευε. Anac. 172. 11.
SYN. Συναναχορευω, παραχορευω. συνορχεομαι, συμπαιζω.

Συγχορτος.
Συγχορτεί τ' Ομολας εναυλοι. Eur. Her. f. 371.
Συγχορτος Μινυαις—Orph. 191.
SYN. Ομορος, συγχωρος, πλησιοχωρος, συγγειτων, συναπαδὸς.

Συγχυνω, Συγχυω. Vid. Συγχεω.
—Ηνια δ' οἱ σφι Συγχυτο—Il. π. 470.

Συγχυσις.
Πικρὰν δε συγχυσὶν βιε Φρυγῶν πολει. Eur. Andr. 291.
SYN. Κυκεια, κυκημα, συνταραξις, ταραχὴ, ταξια. συγκρασις. διατροπὴ.

Συγχωμα.
Κἂν παραδοισι λιθων συγχωματα—Sibyl. l. 1.
SYN. Ογκος, σωρὸς, χωμα.

Συγχωννυμι.
Κῦμα δε παντε τραχεῖ ροθιῳ
Συγχωσειεν—Aesc. Pr. 1028.
SYN. Συγκαλυπτω.

Συγχωρεω.
Γυναῖκα γαρ χρὴν παντα συγχωρεῖν ποσει. Eur. El. 1052.
SYN. Ομολογεω, συγγινωσκω, επιχωρεω, παραχωρεω, ὑπεικω, μεθιημι, συμφωνῶ, συμφρονεω, συμφημι, συνευδοκεω, χαριζομαι, εφιημι, επιτρεπω.

Συγχωρητεον.
—Ημῖν δ' ουκι συγχωρητέα. Soph. Oed. C. 1491.

Συζαω.
Λεοντι συζῆν, η γυναικὶ συμβιεν. Sent.
SYN. Συμβιοω, συγκαταβιοω, συνδιαιταομαι, συνδιατριβω, συσσιτεω, ὁμοσιτεω, συνδιαγω, συγκαταζαω.

Συζευγνυμι, Συζευγνυω.
Στερρὸν τε τον εμὸν δαιμον', ὦ συνεζυγην. Eur. Andr. 98.
SYN. Συναπτω, συναγω, συντιθημι, συγκολλαω. συνδυαζω συνοικιζω. συνωριζω.

Συζοφοω.
—Οτ'—εκ ζαθες νοτῦ
Συνεζοφωθη ποντος,—Ep. l. 1.

Συζυγια.
Συζυγιη πλερυγων—Ep.
SYN. Συζευξις, συναφὴ, συναφις, συναρμογὴ, συναξις, συμπλοκὴ, συνδεσμος, οικειοτης, ὁμοζυγια, επιγαμια, συγγαμια, συγγενεια, συναυλια.
EPITH. Αλυτος.

Συζυγος.
—Αρά μοι σθενειν παρα
Τοιάσδ' αμαρταντοντι συζυγος σεθεν; Eur. Alc. 344.
SYN. Συζυξ, ὁμοζυξ, ὁμοζυγος, συνδεσμὸς, συγγαμος.—παρισος.

Συζωμα.
Τι σοι πεφαινει μηχανὴ συζωματων; Aesc. Supp. 471.
SYN. Ζωνη, ζῶμα.

Συζωννυμι.
Κἄτα ξαινειν συζωσαμενὸς, Ar. L. 536.
SYN Αναζωννυμι, διαζωννυμι, παραζωννυμι.

Συηνη.
—Και μεχρι βαθυκρημνοιο Συηνης. Dion. 244.

Συκαζω.
—Τρυγᾶσι ταῖς γλωτ-
ταισι, συκαζουσί τε. Ar. Av. 1698.
SYN. Συκολογεω, αποσυκαζω.—συκοφαντεω, δοκιμαζω, επηρεαζω.

Συκεη, Συκῆ.
Συκεας τεσσαρακοντα.—Od. ω. 340.
Συκαί τε γλυκεραί,—Ib. η. 116.
EPITH. Αγρια, ευκαρπος, ἡδυτόκος, ἥμερος, σκιοειδης, δίφορος.
Συκην μελαιναν, αμπελε κασιγνητην. Ath. 2.

Συκιδιον, Συκιον.
Και τα νεα συκιδια. Ar. Pa. 597.
Και συκιον χλοαουντα τον εν φυλλοις πεδοκοίαν, Ep. l. 6.

Συκιζω.
Ερωματά μοι χαίρων συκίζομενων προεθηκας. Ep. l. 2.

Συκινος.
Συκινον ευρησεις αρτιγλυφὲς ξοανον. Theoc. Ep. 4. 2.
—Μη παριων τις
Ειποι, συκινοι ανδρες.—Ib. 10. 45.
SYN.—Ευθραυστος, ασθενὴς, χαῦνος, αναφελὴς, αχρεῖος —συκοφαντης.

Συκις.
—Νεα μοσχιδια συκιδων. Ar. A. 997.
SYN. Συκὰν.—σῦκον.

Συκολογεω Vid. Συκαζω.
Αλλα συκολογῦντες. Ib. Pa. 1347.

Σῦκον. Vid. Συκεη.
—Σῦκον δ' επὶ συκῳ. Od. ι. 121.
SYN.—Συκωμα, συκωσις.
EPITH Γεραιοφλοιον, ρυτιδοφλοιον, μελιχρὸν, μελιηδὲς, επομφαλιον.
Σῦκα φιλ' ορνιθεσσι φυτευειν εκ εθελεσσι. Ath.

Συκοπεδιλος.
Πλην Δωροῖ συκοπεδιλε. Ar. Eq. 526.

Συκοφαντεω.
Νεανιας ων, συκοφαντεῖς τους ξενους; Ib. Av. 1434.
SYN. Συκαζω, επηρεαζω, λοιδορεω, ὑποκρινομαι, ενειδιζω. φιλονεικεω. ενδεικνυμι.

Συκοφαντης, Συκοφαντος, Συκοφαντρια.
Αλλ' εκ ενεστι συκοφαντε δημματος. Ib. Pl. 886
Ην αρα νικησαι συκοφαντος αδικως. Suid.
—Και συ συκοφαντρια. Ib. 971.
SYN. Συκασὴς, συκινος, συκοβιος, συκωρὸς, συκολόγος, διαβολος, βλασφημος, σιλεγκλημων, κακοπραγμων, αλιτηριος, μιυντὴς, δίχομυθος, ενδεικτης, ψευδηγόρος.—συκασρια.

Ο συκοφαντὴς ε δικαιως τὲνομα
Εν τοῖσι μοχθηροῖσιν εστι κειμενον.
Εδει γαρ ὅστις χρησὸς ἦν, ἡδύς τ' ανὴρ. Ath.

Συκοφαντια.
Ως ἔτος ἡδη κακιας και συκοφαντιας πνεῖ. Ib. Eq. 435.
SYN. Συκοφαντημα, εγκλημα, διαβολὴ, λεσχηνεια

Συκχὶς, al. Συγχὶς, al. Συκχος, (ὑποδημα)
—Χαι μονοπελμον Συκχίδα—Ep. Suid.

Συλαω, Συλευω.
Αυταρ ὁ συλα τεῦμα φαρετρης—Il. δ. 116.
—Επειτα δε τευχε' εσυλα. Ib. ε. 164.
Τον μεν αρ' Ιδομενῆος εσυλευον θεραποντες. Ib. 48.
SYN. Συλεω, σκυλαω, σκυλευω, αποσυλαω, περισυλαω, συλαγωγεω, αιχμαλωτευω, λαφυραγωγεω, απογυμνοω, αποσερεω, αφαιρεω, εκσκευαζομαι, ερημοω, περικοπτω.

Συλητωρ, Συλητειρα.
Ου γαρ ξεινεμαι τους θεῶν συλητορας. Aesc. Supp. 934
Δορκαν—συλητειραν αγρωσᾶν, Eur. Herc. f. 377.
SYN. Συλητὴς, συλαγωγὸς, εναρηφόρος, λῃστὴς.—συλητρια, ληιστρίς.

Συλλαβη.
Τον μη λεγοντα τῶν δεοντων μηδὲ ἓν,
Μικρὸν νομιζε, κἀν δυ' επη συλλαβάς. Phile.
—Ζωνας τε, συλλαβὰς πεπλων. Aesc. Supp. 466.

Συλλαμβανω.
—Ει μοι ξυλλαβη, χαροιμεν ἀν. Eur. I. 331.
Ξυλλαμβαν' αυτὲ το σῶμα. Ar. A. 9.
Ξυλλαβετε τᾶτον—Soph. Ph. 1031.
SYN. Συνεπιλαμβανω, συναπολαμβανω, συμπαραλαμβανω, συναντιλαμβανομαι, συμπεριλαμβανω, διαλαμβανω, επιλαμβανω, καταλαμβανω, περιλαμβανω, λαμβανω, συμμαρπτω, συμπλεκομαι, συναλιτκω, περισελλω. συλλεγω. επινευω. κυισκω, συγκαμνω, συναμυνω, συμβοηθεω.

Συλλαμπω.
Συλλαμψασ' ακῆις πατρὶ. Synes. 5.

Συλλαφυσσω.
Τα παντα πατρας συλλαφυξαντες πάλῳ. Lyc. 1267.
SYN. Συναναλισκω, συνεξαιρεω, συμπορθεω.

Συλλεγω, Συλλεγομαι.
Τρωων δ' ὁς κλεατεσσιν ὑπερφιαλως ανιαζει,
Συλλεξας, λαοῖσι δοτω καταδημοβορῆσαι. Il. σ. 301.

Αιψ' εθελοντῆρας συλλεξομαι'—Od. ζ. 292.
Αργαλεον χερσῖν ξυλλεγεται βιοτον. Solon.
SYN. Επισυλλεγω, συλλαμβανω, συμβαλλομαι, συγκομιζομαι, συναθροιζω, συλλοχαω, συναγω, συναγειρω, συτερανιζω, συγκροτεω. συναιρεω. αναλεγομαι

Συλλεκτρος. Vid. Συγγαμος.
Ηρα παμβασιλεια, Διὸς συλλεκτρε μακαιρα. Orph. H.

Συλλεξις.
—Συλλεξιν συχνὴν. Ath. 6.
SYN. Συλλογὴ, αθροισμα.

Συλληβδην.
Εν δε δικαιοσυνη συλληβδην πᾶσ' αρετὴ 'στι. Theog. 147.
SYN. Συντομως, συλληπτικῶς, αθροως, απλῶς, συνελόντι. κεφαλαιωδως, ὁλως. συνωχαδὸν. συμπληβδην.

Συλληπτωρ.
Συ δ' ἡμῖν τῶδε συλληπτωρ γενου Eur. Or. 1235.
SYN. Συνεργος, συναρωγὸς, συμμαχος, συνοπαδὸς, συμβοηθος, αλεξητὴρ.

Συλλογος.
Συλλογον πολεως ακουσας,—Ib. 728.
SYN. Συνοδος, ὁμιλια, ὁμηγυρις, πανηγυρις, συγκλησια, εκκλησια, συνεδρια συνεδριον. συμβασις αθροισις.

Συλυσσαω
Και συνελυσσηθη χθὼν ανέρι —Ep. l. 4.

Συλλυω.
Ξυλλυε μητρὸς δεσμά,—Eur. Andr. 723.
Μητὲ συλλυειν τινά. Aesc. Ch 292.
SYN. Συνδιαλυω, διαλυω, λυω, χωριζω.—συγχωρεω, συγκλυω, μεταγω συμβαινω, συναλλασσω.

Συλοσυξ.
Και τους συλουνχας σλουνχας. Suid.

Συμβαινω.
Θυ γαρ αν ξυμβαιμεν αλλως,—Eur. Ph. 603.
SYN. Συγχωρεω, συμφωνεω, συμπρατ]ω, συγγινομαι, συνειμι, ανηκω, εντυγχανω, συντιθεμαι, συνομιλῶ. προσομιλῶ, εξομοιοῦμαι, συνερχομαι, συμφωνεω, συμβαλλω, συλλυω.

Συμβακχευω.
—Πᾶν δὲ συνεβακχευσ' ορος—Eur. B. 725.

Συμβακχος, Συμβακχη.
—Ω συμβακχε Κασανδρα,—Ib. Tro. 500.
Νυκτιπολοις αμα συμβακχαις. Ib. I. 717.

Συμβαλλω.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλέτον ὀξυμον ὑδωρ. Il. δ. 453.
Συμβαλον αμφὶ νεκυι κατατεθνειῶτι μαχεσθαι. Il. π. 565.
SYN. Συμπαραβαλλω, συλλεγω, συμφερω, συνεισφερω, συναγω, συναπ]ω, παραβαλλω, συντατ]ω, συγκρινω, διακρινω, νοεω, συμποριζομαι, συγκρεω, συμβαινω, μεταδιδωμι, συντεκμαιρομαι, συμβολεω. λοιδορεω.

Συμβασις
—Δοὺς δὲ ξυμβασιν τεκνοις. Eur. Ph. 85.
SYN. Συνημοσυνη, συνθεσια, συμβολαιον, συμφωνον, συμβιβασις, ἁρμονια, ρητρα, ὁμολογια, συσασις, διαθηκη, συλλογος, συμβολὴ, συμμορια, συντυχια, καταλλαγὴ. ειρηνη.

Συμβιοτευω.
Ει γαρ και μεροπεσσι χαμερπέσι συμβιοτευσας. Ep.

Συμβλης.
Ξυμβλῆτες πιπ]ουσιν επ' αλληλαισιν ιοῦσαι. Orph. 683.

Συμβολαιον.
Ως νυκτ' οντος γαρ τα συμβολαιά σε
Προς τας παρουσας ξυμφορας εφαινετο. Soph. Ph. 905.
SYN. Συμβολον, σημεῖον, συνθηκη, συναλλαγμα, αλλαγὴ, αμοιβὴ, συμβασις. γραμματειον.

Συμβολατευω.
Ταῦτα δή με συμβολατευειν εφη. Ath. 9.

Συμβολεω.
Ξυμβολεῖ φερων φέροντι. Aesc. S. T. 358.
SYN. Συνανταω, ανταω, αντομαι, προσερχομαι, συντυγχανω, επιγινομαι, συμβαλλω.

Συμβολὴ.
Ταλας εγὼ τῆς εν μαχη
Νὸν ξυμβολῆς βαρειας. Ar. A. 1208.
SYN. Συνηβολιη, εφαρμογὴ, συμβασις, συγκρυσις, συμπλοκὴ, συρραξις.—σ]οχασμὸς, ερεισμα —αντιβολὴ μαχη.

Συμβολον, Συμβολος.
Αισχρὰ κακοῖς εργοις συμβολα δηκαμενοι. Theog 1146.
Θησευσιν νικης συμβολον Ισθμιάδος. Call. Fr.
—Εγοδιης τε συμβολης. Aesc. Pr. 486.
SYN. Συμβολαιον, σημεῖον, τερας, συνθημα, ερανὸς, μετρον. κυβος.—σιωπισμα. μαντευμα.—συμβολὴ.—συμβασις.

Συμβουλευω, Συμβουλευομαι.
Ταῦτα μαθὼν, αγαθοῖσιν ὁμιλεε, καί πολ]ησεις
Ευ συμβουλευειν τοῖσι φιλοισιν εμέ. Theog. 38.
SYN. Συμβαζομαι, συμμητιαομαι, γνωμοδοτῶ, συσκεπτομαι, συνδιασκεπτομαι, εισηγεομαι, κοινολογεῦμαι. συμπαραινεω, συμφημὶ, νομιζω, βουλευω, βουλευομαι.

Συμβουλια.

Συμβυλια.
Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβυλια. Sent.
SYN. Συμβυλὴ, συμβυλιον, συμβυλευσις, προβυλευσις, συμβυλευμα, διασκεψις, βυλὴ.

Συμβυλος.
Συ δ' ἡγριωσαι, κἀτε συμβυλον δεχη. Soph. Ph. 1359.
SYN. Συμφραδμων, βυλευτὴς, επικριτὴς, δοκιμαστὴς, συνισωρ, συμμησωρ, συγγνωστὴς, συμπρακτωρ, εισηγητὴς, καθηγητὴς, παραινετης. συνεδρος.

Συμβυω
—Οι δε προς τοῖς ταχιοις
Ξυμβεβυσμενοι συκνὸν, νευοντες εις την γην, Ar. V. 1105.
EXP. Πυκνωσαντες ἑαυτὲς, και καμψαντες διὰ το γῆρας.

Συμμαθανω.
Κεδεὶς επισταται με συμμαθὲν τοπος. Soph. Aj. 879.
SYN. Διδασκω, συμπαιδευω, συγγινωσκω, συνδαιω. συμφοιταω.

Συμμαρπτω Vid Συλλαμβανω.
Συμμαρψας δονακας,—Il. κ. 467.

Συμμαρτυρ.
Ξυμμαρτυρας ὑμμ' επικωμαι. Soph. An. 858:
SYN. Μαρτυρ, συμφιτωρ.

Συμμαρτυρεω, Συμμαρτυρεομαι.
Συμμαρτυρησεις ὡς αμεμπτος ἦν γυνή. Eur I.A. 1158.
SYN. Συνεπιμαρτυρεω, επιμαρτυρεω, προσμαρτυρεω, συνεπαινεω.

Συμμαχεω
Οδ' ὡς εοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ. Soph. An. 751.
SYN. Συνεκμαχεω, συμπολεμεω, συμπαραστατεω, συμμαχομαι, συγκαμνω, συνισαμαι, προισαμαι, συνεξεταζομαι, ὑπαρχω, συμβοηθεω, συναμυνω, συνεπικυρεω, συναιχμαζω, συναγωνιζομαι, συναθλεω, συναμιλλαομαι, συνεκπολεμεω.

Συμμαχια.
Οσις εμὰν συμμαχιαν ατιζει. Eur. Rh. 252.
SYN. Ὁμομαχια, ὁμαιχμια, φιλια, κοινωνια. αμυνὴ, αρηξις.

Συμμαχικὸς,
Το συμμαχικὸν αὖ τᾶτ'. ὀτ' εσκοπεμεθὰ. Ar. Ecc. 193.

Συμμαχος.
Δικαια δρασας συμμαχα τευξη θεῶ. Sent.
Δεῖ σ' αὖ γενεσθαι τῷδε τ' ανδρὶ ξυμμαχον. Soph. Tr. 1191.
SYN. Συναιχμος, ὁμαιχμος, συστρατιωτὴς, ὁμασπις, συνασπιστὴς, συναθλος, συναγωνιστὴς, συμβυλος, συμπρακτωρ, συνεριθος, συμπαρασης, συνεργος, αλεξητὴς, συλληπτωρ.

Συμμετεχω, Συμμετισχω.
Συμμετασχησω χορων. Eur. B. 63.
Και ξυμμετισχω και φερω της αιτιας. Soph. An. 543.
SYN. Συμμεριζομαι, συμμοιραομαι, μετεχω, συμπροσημι, συμπροσεχω.

Συμμετρεω.
Και τῷ μακρῷ γε συμμετρυμενος χρονῳ. Ib. Oed. T. 982.
SYN. Συμπαρατεινω, συμπαρεκτεινω, συνεξεταζω.

Συμμεταβαλλω.
Χρωμασι και πετλοις συμμεταβαλλε τυχας. Ep. l. 4.

Συμμεταπιπτω. Vid. Συμπιπτω.
Τῷ μεταβαλλομενῳ συμμεταπιπτε θρονῳ. Ib.

Συμμετρος.
—Συμμετρος γαρ ὡς κλυειν. Ib. 84.
Τῷδε τ' ανδρὶ συμμετρος. Ib. 1132.
SYN. Παραπλησιος, ισος, ὁμηλιξ, συνηλος, συμφορος, συντομος, επιτηδειος.

Συμμησωρ.
Τοσσοι αρ' Αισονιδὴ συμμησορες ηγερεθοντο. Ap. I. 228.
SYN. Μησωρ, συμβυλος, ηγεμὼν.

Συμμητιαομαι. Vid. Συμβυλευω.
—Αυτοὶ γαρ καλεον συμμητιασασθαι. Il. κ. 197.

Συμμιγνυμι, Συμμισγω, Συμμισγομαι.
—Συν δε σοι βαρεῖαι χεῖρες εμιχθεν. Il. φ. 687.
Κυρνε, φιλης κατὰ παντας επισρεφε ποικιλον ἦθος,
Οργὴν συμμισγων ἡντιν' ἑκαστος εχει. Theog. 214.
SYN. Συμπαραμιγνυμι, συγκαταμιγνυμι, συναναμιγνυμι, αναμιγνυμι, συγχεραννυω, συναναχεραννυμι, συγχεραννυμι, συγκυκαω, συγχιρναω, συναναχιρναω, εγχιρνημι, συμφυρω, συναναφυρω, συλλυω, συνταρασσω, συναπτω, συμβαλλω, συντυγχανω, συμπιγνυμι.

Συμμιγδην. Vid. Τριγωνιζω.

Συμμιγὴς, Συμμικτος.
Ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκηματα. Soph. Tr. 775.
Γῆ, παντων μητηρ καρπὸν συμμικτον ενεικη. Hes. ε. 561.
SYN. Μικτὸς, επιμικτος, συμπλεκτὴς, συμφυρτος.

Συμμολπος. Vid. Συμφωνος.
Ουδὲν σ' ἀ φορμιγξ' ἀ Φοιβε
Συμμολπος τοξων ρυσαιτ' αν. Eur. I. 165.

Συμμορία. Vid Συνοδος.
—Και νεκυων ηλθ' επι συμμοριην. Ep. l. 2.
Συμμοχθεω. Vid. Συγκαμνω.
—Ει σε συμμοχθησ' εμοι Κτενω —Eur. I. T. 690.
Συμμυω.
—Συν δ' ελκεα παντα μεμυκεν. Il. ω 420.
SYN. Συγκλειομαι —επιμυω, καταμυω.
Συμπαθης.
Νεηρα ταθεντα
Η φυσις αλληλοις ἐπηκατο συμπαθεα. Ep. l. 1.
Συμπαθια.
—Το δ' εις παιδων εκλατε συμπαθιην. Ib. l. 4.
Συμπαιζω.
Πολλαι συμπαισδεν δε κοραι την νυκτα κελονται. Theoc. 11. 77.
SYN. Συναθυρω. προσαθυρω, συντεχναζομαι, συνυποκρινομαι, συγκωμαζω, συγχαιρω, συμπανεργεω.
Συμπαιλωρ. (Vid. Ωραι) Συμπαισωρ, Συμπαισρια.
—Χιμαρον συμπαισορα μητρος. Ep. l. 6.
—Και μαλ' ευπροσωπε Συμπαισριας, Ar. R. 414.
SYN. Συμπαισης, συμπανεργων, συλληρων, συμφλυαρος, λεσχηνευτης, συνομιλος, συμφοιτητης. ὁμοτροφος.
Συμπαιω.
Μετωπα συμπαισι Βαρκαιοις οχοις. Soph El. 729.
SYN. Επιπαιω, εισπαιω, πλαιω, επαγω, προσβαλλω, προσκρουω, συγκρουω
Συμπαραινεω.
Τον ἱερον χορον δικαιον
Εσι χρησα τῃ πολει
Ξυμπαραινειν και διδασκειν,—Ar. R. 699.
SYN. Συμπαρακαλεω, συμβουλευω, συνορμαω, συγκελευω, συμπειθω
Συμπαραμιγνυω. Vid. Συμμιγνυμι.
Συμπαραμιγνυων οπον. Ib. Pl. 719.
Συμπαραμιμνω, Συμπαραμενω.
Ατυχουντι συμπαρεμενεν,—Menand.
SYN. Συμπαραγινομαι, συμπαρισαμαι, συμπαρειμι, συνομαρτεω, επιμενω, παραμενω.
Συμπαρασατεω, Συμπαρισημι.
Εκουθ' ἑκοντι Ζηνι συμπαρασατειν. Aesc. Pr. 218.
Ει συ τῃ μη ξυμπαρασησεις φρενι. Soph. Oed. 1405.
SYN. Συμμαχεω, συμπειθομαι, συνεικω, συγκλυω
Συμπαρασατης. Vid. Συμμαχος.
——το γαρ
Νοσειν σοθεν σε ξυμπαρασατην λαβειν, Soph. Ph. 685.

Συμπαρισαμαι.
Απαντι δαιμων ανδρι συμπαρισται
Ευθυς γενομενῳ μυσαγωγος τε βιε. Menand.
Συμπας.
—Οσ' ε συμπαντες οι αλλοι. Il. χ. 380.
SYN. Συναπας, απας.
Συμπαταξω.
Και συμπαταξαντες μεσον παντα στρατον. Eur. Supp. 699.
SYN. Συγκρουω, συμπαιω, συμπλησσω, συγκροτεω, συμπαταγεω.
Συμπεμπω.
Πτερoεντα νεον συμπεμψον ὑμνον, Pind. Isth. 5.
SYN. Συμπαραπεμπω, συνιημι. συνεκπεμπω.
Συμπενθεω.
Κειρασθε, συμπενθησατε,—Eur. Herc. f. 1390.
SYN. Συγκλαιω, συνδακρυω, συνολοφυρομαι, συνθρηνεω, προσανακλαιω, συγκατοικτιζω, συνανοιμωζω, συνεπιθρηνεω. συνοδυρομαι, συνεπισεναι. συναλγεω.
Συμπεραινω.
—Κλεθρα συμπερανουντες μοχλοις. Ib. Or. 1589.
Και ξυμπερᾶναι φροντιδα,—Ib. M. 341.
SYN. Συμπεραω, συνδεω, συγκλειω, συντελεω, συγκομιζω, συγκαμνω, συνδιαπεραινω.
Συμπηγνυμι.
Ως δ' οτ' ὁτος γαλα λευκον επηγομενος συνεπηξεν. Il. ε 902.
—Παρ' οικηρες τεσδε συμπηξας ταφον. Eur. Supp. 938.
SYN. Συμπησσω, καταπηγνυω, συγδομφοω, συναπτω, συναρμοζω, συμμιγνυμι, συναγω, συναθροιζω, συμπιλεω.
Συμπηδαω.
Καγω ξυνεπηδησα—Eur. B. 728. (mallem ανεπηδησα,)
Συμπηκτος.
Και πλαισια ξυμπηκτα πλινθευσωσι γε. Ar. R. 812.
Συμπινω.
Εαν μεθ' ἡμων ξυμπιης εκ κραιπαλης. Ib. A. 276.
SYN. Συμποσιαζω —εμπινω.
Συμπιπτω, Συμπιτνεω.
Σὺν ῥ' επεσον, λευσσιν εοικοτες ωμοφαγοισιν. Il. η 256.
Θυελλα σεως δομα, συμπιπτει στεγη. Eur. Her. f 905.
—Βοᾶ δε πυντιος κλυδων συμπιτνων,—Aesc. Pr. 431.
SYN. Καταπιπτω, συγκρουω, εμπιπτω, εμβαλλω, συνεπιβαλλω, παραπιπτω, συντυγχανω, συγγινομαι,

συγγινομαι, σύνερχομαι, κατανταω, συνολιωθεω, ὁμοδρομῶ. αἰτιαω, συμπαραγγελλω, συμπροσπιπτω, συμμεταπιπτω, συνεκπιπτω, συμφερομαι.

Συμπλασσω.

Γαιης γαρ συμπλασσε περικλυτος Αμφιγυηεις
Παρθενῳ αἰδοιῃ ικελον,—Hes. Θ. 571.

SYN. Συντεχναζομαι, συμμηχαναομαι, συνυποκρινομαι, συναναπλασσω, επιπλασσω, διαπλασσω.

Συμπλαταγεω. Vid. Συγκροτεω.

Χερσί τε συμπλαταγησεν,—Il. Φ. 102.

Συμπλεκτειρα. Vid. Περσεφονη.

Συμπλοκος. Vid. Φιλοδειπνος.

Συμπλεκω, Συμπλεκομαι.

—Συμπλακέντα τῇ Σκυθων ερημια. Ar. A. 704.

Απορω γε τῶνδε συμπέπλεγμεθα ξενῳ. Eur. B. 799.

SYN. Συγκαταπλεκω, εμπλεκω, συμπροσπλεκω, συναναπλεκω, συνειρω, συναρμοτω, συνδεω, συμπλυσσω, καταπλυσσω, συγκαταπλυσσω —συγγινομαι. συνομιλεω.

Συμπλεω, Συμπλωμι.

Οὗτος δε συμπλεῖ τῶν εμῶν μοχθῶν χαριν. Ib. I. T. 600.

Συμπλεῖν δε τοῖς φιλοισιν δυσυχοῦσιν—Ib. Her. f. 1225.

—Συνεπλω δ' αχρι και εις αϊδην. Ep. l. 1.

SYN. Συμπαραπλεω, συνεκπλεω —συμπονεω.

Συμπληγαδες, Συμπληγαδες.

Αξεινον ὑγραν εκπερᾶσαι
Ποντιαν Συμπληγάδα. Eur. Andr. 795.
—Κυανεας Συμπληγάδας Ib. M. 2.

SYN. Συνδρομάδες, συνορμαδες.—

Κυανεας ὀψεσθε δυω ἁλὸς εν ξυνοχῇσι
Ταων ἑ τινα φημὶ διαμπερὲς εξαλεασθαι
Ου γάρ τε ριζησιν ερηρειδαι πεπτησιν
Αλλα θαμα ξυνιασιν εναντιας αλληλῃσιν
Εις ἑν, ὑπερθε δε πολλὸν ἁλὸς κορθυεται ὑδωρ
Βρασσομενον. σῆρηνες δε περι σῆυρελὴ βρεμει ακτή. Ap.
Ποντε διοσσας συγχωρεσας πετρας. Eur.
Κυανεας ὁθι μῦθος αναιδεας εν ἁλὶ πετρας
Πλαζομενας, καναχηδὸν επ' αλληλῃσι φερεσθαι. Dion.
Ου γαρ οἱ εξυπαλυξις οϊζυροιο πονοιο
Αλλα κατειρυμεναι ανεμων αργῆσιν αελλαις
Ξυμβλῆτες πετῆισιν επ' αλληλαισιν ιεσαι. κ.λ. Orph. 685.

Συμπληγδην.

Θῆρε δυω χειρεσσιν απριξ ἁπαλαῖσιν εχοντα
Συμπληγδην,—Theoc. 24. 55.

SYN. Συλληδην, επιλιγδην, συμφυρτως.

Συμπλεκω, Συμπλοος.

Συμπλεκεν εμαυτὸν τῇ παθει πασχομενη. Soph. An. 547.
—Κὴν γνωσὶν συμπλοον ηγαγετο. Ep. l. 1.

SYN. Συνναυτης. κοινωνὸς, μετοχος.

Συμπνοος. Vid. Αενδης. App.

Συμποδιζω. Ar. R. 1560.

SYN. Συμποδοδεσμεω, εμποδιζω, συνεργω.

Συμποιεω,

Ινα συμποιῶ—Ib. Th. 164.

Συμποιμαινω.

Συν δ' εποιμαινοντο χαρᾷ—Eur. Alc. 578.

Συμπονεω.

Συ γαρ συμπονεῖς εμοὶ πονες. Eur. Or. 1229.

SYN. Συνεκπονεω, συνεπιπονεω, συγκαμνω, συγκοπιαζω, συναπεργαζομαι, συνεργαζομαι. —ὑπομενω.

Συμπονηρευομαι.

Οταν γαρ αυτοὶ ξυμπονηρευωμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ, και διδασκωμεν τροφᾶν. Ar. L. 408.

SYN. Συνδιαφθειρομαι. συγκακουργεω. συντεχναζομαι συναδικεω.

Συμπορευομαι, Συμπορευομαι

—Συμπορευσομαι δ' εγώ. Eur. I. T. 1488.

SYN. Συνερχομαι, συνομαρτεω.

Συμπορθεω.

—Ος σῷ πατρὶ συνεπορθει Φρυγας. Ib. Or. 836.

SYN. Συγκαταβαλλω. συνολλυμι, προσμαχομαι. συμφθειρω, συγκαταλυω.

Συμποσιον,

Ησυχιαν δε φιλεῖ συμποσιον, Pind. N. 2.
Εχθαιρουσι δε παντες, αναγκαιη δ' επιμιξις
Ανδρος τοιουτου συμποσιῳ τελεθει. Theog. 298.

SYN. Συνεσια, συνδειπνον, δαῖς.—συσσιτιον.

Συμποτης. Vid. Συνδαιτωρ.

Εν τῶνδε προς τους συμποτας θωρηξομαι. Ar. A. 1134.

Συμποτικὸς.

Συμποτικὰ τα πραγματα. Ib. 1140.

SYN. Συμποσιασικὸς, συμποτης.

Συμπρακτωρ

—Ουδε συμπρακτωρ ὁδε. Soph. Oed. T. 116.

SYN. Συλληπτωρ, συνεργατης, συμμαχος, ακολουθος.

Συμπρασσω.

Τα δ' αλλα και ξυμπρατῆ. Ib. Aj. 1413.

SYN. Συγκαταπρασσω, συνυπουργεω, συνεργεω, συνειρω, συνδραω, συμποιεω, συνεργαζομαι, συγκαμνω, συλλαμβανω, επικουρεω, συν-

συνισαμαι, συμφερω, συμφρονεω, συγκρυτεω, συνομνυμι, συνδιαπρασσω, πρασσω.

Συμπρεπὴς.

Τυχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πελοι. Aesc. Supp. 467.

SYN. Ευπρεπὴς, πρεπων, συμφορος.

Συμπροξενεω.

Συμπροξενησον, ὡς τυχω μαντευματων. Eur. Hel. 145.

SYN. Συμπροθυμεομαι, συμπρασσω, συμβαλλω. προξενεω.

Συμπροπεμπω.

Ιακχε,—συμπροπεμπε με. Ar. R. 404.

SYN. Συνακολουθεω, συνομαρτω, παραπεμπομαι, συναγω, συμπεμπω.

Συμπροχεω.

Λοιβαῖς συμπροχεων,—Orph. 573.

Συμπλυσσω. Vid Συμπλεκω.

Καθηκα συμπλυξας' αλαμπες ἡλιω

Κοιλῳ ζυγαρῳ δ'ὡρον,—Soph. 704.

Συμπυνθανομαι.

Και συμπυθεσθαι παρθενε θεσπισματα. Eur. Hel. 335.

SYN. Συναχθω, συγκλυω, συζητεω, συνερομαι, συνθανομαι.

Συμπυρω. Vid. Συμφλεγω.

Και συμπυρῶσαι μυριων πεπλων χλιδήν. Ib. Rh. 960.

Συμφερον. Vid Συμφορος.

Κρινειν δικαιον, μη το συμφερον, θελε. Sent.

Συμφερτὸς.

Συμφερτὴ δ' αρετὴ πελει ανδρῶν, και μαλα λυγρῶν. Il ν. 237.

SYN. Συμφορητὸς, συμφορος, συγκομισος, αθροος, σωρευτὸς, σῆρεὸς.

Συμφερω, Συμφερομαι.

Ψυχὴν βιαζε τἀμα συμφερειν κακά. Eur. Her. f 1366.

Αυτή τε παντα συμφερω' Ιασονι. Ib. M. 13.

Συμφερομεσθα μαχῃ, Διΐ τ' ευχομενοι και Αθηνῃ Il. λ 735.

SYN. Συγκομιζω, συμβασαζω, συμφορεω, συναρμοτω, συνεισφερω, συμπασχω, συμπρασσω, συνωφελεω, συνεπορεω, συνερανιζω, λυσιτελεω, συγγινομαι, συναγω —συναγομαι, συμβαλλω, συγκινεομαι, συνειμι, συμπιπω, συντυγχανω, συμφρονεω, συμφωνεω, πειθομαι, ὑπεικω, συμφημι.

Συμφευγω, Συμφευγομαι.

Συμφευξομαι τῷδ' αθλιωτατῳ πατρί. Eur. Ph. 1707.

—Συν φευγουσι συμφευγω τεκνοις. Ib. Hera. 26.

SYN. Καταφευγω. συναποδραω.

Συμφημι, Συμφαω.

—Συμφημι δή σοι.—Soph. Aj. 278.

Και ξυμφησουσι σοφοί μοι. Eur. Hipp. 266.

SYN. Συμφωνεω, συνομολογω, ὁμολογω, συμφραζομαι, συναινεω, συγκαταινεω, συμφερομαι, συνευδοκεω, συμψηφιζω, προσιθεμαι, συναδω, συναγορευω, συνερεω.

Συμφθειρω.

Η μεν τι κερδαινουσα συμφθειρει λεχος. Ib. Andr. 947.

SYN. Συνδιαφθειρω, συμμιαινω, συμμολυνω, συμπορθεω, συναιρεω.

Συμφθογγος. Vid. Συμφωνος.

Την γαρ σιγην τινδ' επστ' εκλειπει χορος

Συμφθογγος, εκ ευφωνος.—Aesc. Ag. 1196.

Συμφιλεω. Vid. Συνεραω.

Ουτοι συνεχθειν, αλλα συμφιλεῖν εφυν. Soph. An. 529

Υμεας ὡς αγαπαζον ισω και αμεμφεῖ θεσμῷ,

Αλληλων φιλην ὁσιῳ σφηγισσατε θεσμῷ,

Αρθμὸν ὁμοφροσυνης αλυτῳ δησαντες οχῆι. Nonn.

Συμφλεγω.

—Αυτὸν δε φλογεῳ συνεφλεξε κεραυνῷ. Theoc. 22. 211.

SYN. Συμφλογιζω, συγκαταφλεγω, συμπυροω, συγκαιω, συγκατακαιω, συνεμπρηθω, συνεκπρηθω, συνδιακαιω, καταφλεγω.

Συμφονευω.

Και συμφονευειν παῖδα—Eur. I 851.

SYN. Συγκατακλεινω, συναναιρεω, συγκαλακαινω, συνδαΐζω, συνδιαχωριζω.

Συμφορα.

—Καπὶ συμφοραῖσί μοι

Γεγηθὸς ἑρπει δακρυον ομματων ἄπο. Soph. El. 1243.

—Μηδε συμφορὰν δεχε. Ib. Aj. 68.

SYN. Συνελευσις, συμπλωσις, συντυχια, παθος. συμφορησις, εισφορὰ, συνεισφορὰ —δυσυχια, συνοχη. θλιψις, βλαβη

EPITH. Αγελαστος, θεηλατος, λυγρὰ, οικτρὰ. πικρὰ, παιδοποιὸς, σκληρά.

Συμφορος, το συμφορον.

Λιμὸς γάρ τοι παμπαν αεργῷ συμφορος ανδρί. Hes. ε. 300.

Ουτοι συμφορὸν εστι γυνη νεα ανδρὶ γεροντι. Theog.

—Ουκ ηνικε τα συμφορα της Κυθερειας. Theoc. 23. 16.

SYN. Χρησιμος, προφορος, ονησιμος, επιτηδειος, συμπρεπὴς, συναχολουθος.—συμφορητὸς. συμφορὰ.

Συμφραδμων.

Συμφραδμων.
Τοιῦτοι δ'εκα μοι συμφραδμονες ἔεν Αχαιῶν. Il. ζ. 372.
SYN. Συμβελος, συμφωνος, συμφρων.
—Εχων συμφράδμονα θυμόν. Nonn.

Συμφραζομαι.
Ουδ'ε τι οι βελας συμφρασσομαι, ουδ'ε μεν εργον. Il. ι. 374.
SYN. Συμβελευω, συμφημι, συλλογιζομαι, συνεπισκεπτομαι, συννοεω.

Συμφορος.
Χαῖρ', ὦ μελαθρον συμφορον εμοί. Soph Ph. 1499.

Συμφρων.
Συμφρονα ταγον. Aesc Ag. 111.
SYN. Ομοφρων, ὁμοψυχος, ισοψυχος, συμψυχος, ὁμορροθος, συμφραδμων, συμβελος, συμφωνος.

Συμφυγάς.
Ινα συμφυγάδας λιπωμ' οικῆράς. Eur. B. 1380.

Συμφυλος. Vid. Ομοφυλος.
—Και ως ξυμφυλα συνηχεῖ. Ep. l. 1.

Συμφυρω. Vid. Συμμιγνυμι.
—Ο δ' ακεκεσι πλαγαις
Παν συνεφυρε πρεσωπον ανικατος Πολυδευκης: Theoc. 22 111.
—Αιμα—συμπεφυρμένον συρί. Eur. M 1199.

Συμφυρτος.
Συμφυρτα δ' ἦν ἁπαντα—Eur. Hipp. 1234.

Συμφυσαω.
Και ταῦτ' εφ' οἷσιν εσι συμφυσωμένα. Ar. Eq. 466.
SYN. Συμπνεω, συνισημι, συσκευαζω, συμπρατω.

Συμφυτευω.
Και συμφυτευσαι τ'ἔργον, — Soph. Oed. T. 355.
SYN. Συσκεπτομαι, συμβελευω.

Συμφυτος.
Λυγρη γαρ συνοπαδος ερις βλαπτουσα λελιθεν
Συμφυτος, ἣν ὁ δη προσαγειν, εικοντα δε φευγειν. Pyth 60.
SYN. Συμφυης, συγγενομενος, εμφυτος, συμπρεφής.

Συμφωνος.
Εσπα δε συμφωνες οἷων ετανυσσατο χορδας. Hom. M 51.
SYN. Συμφθογγος. συμμολπος. συνηχος, συναδος, συναυλος, συνοιμιος, ὁμοφωνος, συνθροος, συνηκων, πρεσηκων, συνηγορος, προσχορδος, ευμελης, συμμελης, ευηχος.—συμφρων, συμψηφος.

Συμψαω.
Εἰτ' αὖ παλιν αὖθις ανισαμενος συμψῆσαι,— Ar N. 971.
SYN. Συμψηχω, συναφαιρεω, συντριβω, συλλεπτυνω συλλειω, συναμαομαι.

Συμψηφιζω, Συμψηφιζομαι.
Ξυμψηφισαί μοι Ib. L 142.
SYN. Συμφημι, συμφωνεω, συνδοκεω, συγκατατιθημι, συγκαταψηφιζω. καταψηφιζομαι, ὁμοψηφιζομαι, συνεπιψηφιζομαι; συμψηφος εμι

Συναγειρω, Συναγειρομαι.
—Πολυν βιοτον συναγειρων. Od. δ. 90.
—Εκ πολεων πισυρας συναγειρεται ἱππους. Il. ο. 680.
SYN. Συλλεγω, συλλαμβανω, συμβαλλομαι, συγκομιζομαι, συναγω αγειρω συζευγνυμι, συναπτω, συναγελαζω.

Συναγω.
Ορκια πιστα θεῶν συναγον,—Il. γ 269.
—Ινα οἱ συν φορτον αγοιμι. Od ξ. 296.
Ζητει συναγαγειν εκ δικαιων τον βιον. Sent.
SYN. Συμφερω, συλλεγω, επισυλλεγω, συνεισαγω, επαγω, επισυναγω; συναθροιζω, συναγειρω. συναλιζω, συνειρω, συναπτω, συγκομιζω. συνισημι. συσελλω, συναλλαττω, συμβαζω. συμβιβαζω, συναρμοζω, συνειω, συγκροτεω, συγκαλεω, διατατω, επισωρευω.

Συναγωγιμος
Συναγωγιμον ποιῶμεν—Ath. 8.

Συναγωνιαω, Συναγωνιζομαι.
Παντα γαρ αυτοῖσιν συναγωνιᾷ, ουδε βοηθῇ, Sibyl. l. 3
Ευριπιδη καυτη ξυναγωνιζομην. Ar. Th. 1070.
SYN. Συμμαχεω, συντεχναζω, συλλαμβανω, συμπρατω, συγκαμνω, συνεριζω, συμφιλονεικεω. συναμυνω.

Συναδω. Συναειδω.
Εν δε τῳ μακρῳ Γηρα ξυναδει—Soph. Oed. T. 1132
Μῶσαι Πιερίδες συνεῖσατε την ραδινην μοι
Παῖδα,—Theoc 10. 24.
SYN. Συνυμνεω, συναυδαω, συμφωνεω, συνηχεω, συνεπαδω, συναυλεω, συνοιομαι, συμφημι, συντρεχω, αρμοττω.

Συναεθλος. Vid. Συμμαχος.
—Συναεθλος αλεξικακος θεὸς ειη. Nonn.

Συναειρω.
Ὁτις τολμησειεν εμοὶ συν μοχλον αειρας
Τριψαι εν οφθαλμῷ,—Od. ι. 332.
SYN. Συναιρω, συνεπαιρω. — συγκομιζω, συνεπιλαμβανω, επαρηγω.

Συναθροίζω.
Οὐ γὰρ ἐγχὺς ἦναι, κὲ συναθροισαι σθρατῷ. Eur. Rh. 613.
SYN. Συλλεγω, συναγω, συνεπαγω, συμφορεω, συγκομιζω, συνειλεω, συνελιτ]ω, επαμαομαι, προσαμαομαι, συσσωρευω, επινηω, συζευγνυμι.

Συναθυρω. Vid Συμπαιζω.
Τῆσιν αὖ συνεθυρεν, ὅτ' ες χορον εντυναιτο. Mosc. 2. 30.

Συναιμος.
—Χὼ συναιμος εξισω. Soph. Oed. C. 1439.
SYN. Συναιμων, ὁμαιμος, ὁμαιμων, συγγονος, ἀδελφὸς, γνησιος.

Συναινεω.
Συ δ' ἴσως φησεις, και συναινεσεις εμοι. Soph. El. 404.
SYN. Προσεπαινεω, καταινεω, συγκαταινεω, συνεπαινεω, συνδοκιμαζω, συνεπευφημεω, συνεπικυρω, συμφημι, συνευδοκεω.

Συναινυμαι.
—Λητω δε συναινυτο καμπύλα τοξα Il. φ. 502.
SYN. Συλλαμβανω, συλλεγω.

Συναιρεω.
Αμφοτερας δ' οφρῦς συνελεν λιθος,—Il. π. 740.
SYN. Συντριβω, συνελκω, συμφθειρω, συγκαθαιρεω, συνεξαιρεω.

Συναιχμαζω. Vid. Συμμαχεω.
Και συ συναιχμαζων ἠλυθες συμμαχιης. Ep. I. 5.

Συναϊσσω.
Και τε συναϊκτην,—Hes. α. 189.
SYN. Συμβαλλω, συνεπιβαλλω, συγκατασκηπτω, συμφερομαι, συνορνυω.

Συναιτιος, Συναιτια
Αλλ' ἀρχυς ἡ ξυνευνος, ἡ ξυναιτια
Φονυ,—Aesc. Ag. 1125
SYN. Αιτιος, μεταιτιος, παραιτιος —αιτια.

Συνακμαζω.
—Πεποθηκα συνακμαζουσαν οπωρην. Ep. I. 2.

Συνακολυθεω Vid. Συνομαρτεω.
Πειθειν δ' εμαυτῷ ξυνακολυθεῖν εικαδε. Ar. Pl. 43.

Συναλαλαζω
Λωτω συναλαλαξαν,—Eur. Hera 11.
SYN. Συνυμνεω, συναυλεω, συνεκβοαω.

Συναλγεω.
—Συναλγεῖ δ', ὡς εοικε, σοῖς κακοῖς. Ib. Rh. 807.
SYN. Συμπενθεω, συλλυπᾶμαι, συναχθομαι, συνοικτιζω, συσπαζω, συμπασχω, συναασχαλλω.

Συναλγηδων.
Ιτ', ὦ ξυναλγηδονες Χορου,—Ib. Supp. 74.
SYN. Συναχθομενος, συλλυπουμενος.

Συναλεγω.
Φαντὶ γαρ συναλεγειν και γαμον
Θετιδος ανακτα,—Pind Isth. 8.
SYN. Συνεπιμελᾶμαι, συσκευαζω.

Συναλιζω, Συναλιαζω.
Χρησμῶν δ' αοιδὸς παντας εις ἓν συναλισας. Eur Hera. 404.
Εἰς δ' αὖ ξυναλιαζε τόνδε τον σθολον; Ar. L. 93.
SYN. Συναθροιζω, συναγω, συλλεγω.

Συναλλαγὴ.
Ποιας φαεισης, ὦ τεκνον, συναλλαγῆς. Soph. Oed. C. 423.
SYN. Διαλλαγὴ, συναλλαγμα, συναλλαξις, επαλλαγὴ, κοινωνια, φιλια.

Συναλλατ]ω
—Μὴ συναλλαξαντά πω. Ib. T. 1129.
SYN. Συνδιαλλατ]ω, επαλλατ]ω, διαλλατ]ω, συνοικειοω, κοινωνεω, συντυγχανω, συντιθεμαι, συμβαλλω, συγχαρεω, συναριθμεω, σπενδομαι, ὁμολογεω.

Συναλμος.
Λοπάδας συναλμες τε ξυναρτυειν δοκᾶν, Ath. 13.

Συναλοιαω, Συναλοαω.
Μεχρι συνηλοισε παρηϊα.—Theoc. 22. 128.
SYN. Συναγω, συνεπικλαω, συγκλαω, συνθραυω, συντριβω, συγκρεω, συγκοπτω.

Συναμα.
Ταῖς δε τριηκοσιοι ταῦροι συναμ' ἑσιχοωντο. Ib. 25. 126.

Συναμαθυνω.
—Συν καρφεα παντ' αμαθυνει: Ap. 3. 294.

Συναμαομαι.
Ο δ' αρ' ασφαλες συναμησατο—Ib. 154.
SYN. Συμψαω, απαμαομαι, διαμαομαι.

Συναμιλλαομαι. Vid. Συμμαχεω.
Βαρος αντιπαλον δακρυοις συναμιλλᾶται. Eur. Her. f. 1205.

Συναμπεχω, Συναμτισχομαι.
Ηπε τι σεμνὸν εσιν ὁ ξυναμπεχεις. Aesc. Pr. 520.
—Τι κλαιεις; και συναμπισχῃ κορας. Eur. Her. f. 1111.
SYN. Συγκαλυπτω, συσεγαζω, αμφικαλυπτω, περισειλλω, περιβαλλω, επαμπισχω. συνενδυνω.

Συναμυνω.
Τυτῳ συναμυνειν,—Ib. I. A. 62.

SYN.

SYN. Συμβοηθεω, επαρηγω, συγκαμνω, συμμαχεω, συναιρω.

Συναναγκαζω.
Τους κακως παγεντας ὁρκους,
Και συνηναγκασμενους. Eur. I. A. 395.
SYN. Καταναγκαζω, προσαναγκαζω, παραβιαζομαι, εκβιαζομαι.

Συναυδαινω, al. Συνευαδω.
Ουδ' αυτοῖς αρσην θηρεσσι συνευαδεν συνῆ. Phocyl. 179.
—Πυκινὴ δε συνευαδε μῆτις Αθηνη. Ap. 3. 30.
SYN. Συναρεσκω.

Συνανερχομαι.
—Συνανηλυθεν Ηρακλῆϊ. Ap 2. 915.

Συνανταω, Συνανταομαι, Συναντιαζω, Συνατομαι.
Ωι ρά τε νηπι' αγοντι συναντησονται εν ὑλη
Ανδρες επακτῆρες,—Il. ρ. 134.
Συναντιαζον'—Soph. Oed. T. 823.
Ενθ' ὑπ Πριαμοιο συνηντετο—Il φ 34.
SYN. Συντυγχανω, προσλυγχανω, ανταω, αιτομαι

Συναντησις.
Τινα συναντησιν ; Eur. I. 535.
SYN. Συναντημα, απαντησις, ὑπαντησις.

Συναντλεω
Ος κοινὲς συναιρομενος πονους
Δἰω παιδὶ συναντλεῖ Ib. 200.
SYN. Συνεργαζομαι, συναφυσσω συνεκχεινω.

Συναυτῶ.
Σταγὼν, ἁτε και δρια πλωσιμος
Ξυναυτει βιᾳ δυντος αυγαῖς. Aesc. Ag. 1132.
SYN. Συιανυω, ὑπαγω, συνεξαυτω, συναπεργαζομαι, συνομαρτῶ

Συναοιδος. Vid Συμφωνος.
—Συναοιδοὶ Νυμφαι—Eur. Herc. f 787.

Συναορος.
Ευλογια φορμιγξι συναορος. Pind. N. 4.
SYN. Συνοπαδος, συνακολεθος, συνομιλὸς, συγγαμος γαμετης.

Συναποδραω
Και συναποδραναι δευρ' επιχειρησεις μοι. Ar. R. 81.
SYN. Συμφευγω, διαφευγω.

Συναποκαμνω.
Και συναποκαμῶν μελη. Eur. I. T. 1371.
SYN. Συγκαμνω, συνταλαιπωρεω, συνδιαταλαιπωρεω, συνατυχεω.

Συναποκειμαι. Vid. Συγκατακειμαι.
Εν οἷς γαρ χαρις ἡ χθονια ξυναποκειται
Πειθειν ε χρη:—Soph. Oed C. 1835.

Συναπλος.
Χαλα συναπλους ηνιας—Ar. Ecc. 504.
SYN. Συζευκτὸς, συνδετος.—συνεχῆς.

Συναπλω.
Ει μη συναψων, αλλα συλλυσων παρει. Soph. Aj 1334.
SYN. Επισυναπλω, εναπλω, εφαπλω, προσαπλω, συγκολλαω, συζευγνυμι, συντιθημι, συνοικειω, συνδεω, συναρταω, συνειρω, συναγω. —συναρμοτλω συγγινομαι, συνεγγιζω.

Συναποσβενυμι.
Αιθε δε και κραδιης πυρσος συναπεσβετο λυχνῳ. Ep. I. 7.

Συναρασσω.
—Σὺν τ' οσε' αραξω. Il. φ. 673.
SYN. Συντριβω, συγκλαω, συνθραυω, συγκρυω —συναρμοζω.

Συναρεσκω.
—Ει μοι συναρεσσετε τηνδε μενοινήν. Ap 3 900.
SYN. Παρισαμαι —ευδοκεω.

Συναρθρος.
Τορον γαρ ηξει συναρθρον αὐταῖς. Aesc Ag. 262.
SYN. Συζευκτος —συμφωνος. συνηκων. εναρθρος.

Συναρισαω.
Ερθα τοῖς ἡρωσιν ανδρω
ποι συναρισωσι,—Ar. Ecc. 1486.

Συναρισευω.
Συναρισευσων αμ' Αλκμηνης γονῳ. Eur. Tro. 803.

Συναρμοζω
Ξυναρμοσον δε βλεφαρὰ μυ τῇ σῇ χερί. Ib. Ph. 1473.
SYN. Συναρτυω, συντατλω, συναρω, συναπλω, συμπηγνυμι, προσαρμοτλω, συναρμολογεω, συμπλεκω, συντιθημι, συσκευαζω, συνειρω συγκολλαω.—συνηκω, συγγινομαι.—ἁρμοδιὸς ειμι.

Συναρπαζω.
Ειπα, και ἁ Νεμεσις με συναρπασε,—Call. Ep. 20. 3.
SYN. Συναναρπαζω, συναλισκω, καθαρπαζω, αφαρπαζω.

Συναρταω
—Και συναρτησας γενος. Eur. M. 564.

Συναρτυω.
Ως οἵγ' ασπισι πᾶα συναρτυσαντες ερεψαν. Ap. 2. 1078.

Συναρω.
—Ουτω σφιν καλὴ συναρηρεν αοιδή. Hom. A. 164.
SYN. Συναπλω, προσαπλω, προσαρω, συναρμοζω, κατακοσμεω, συνδιακοσμεω

Συναρωγὸς
Νικης ευπολεμοιο πατερ, συναρωγε θεμιστος. Hom. VII. 4.

SYN.

Σ Υ

SYN. Συμμαχος, αλεξητὴρ, αρωγός.

Συνασοφεω.
Και τᾶτο λυπρὸν, συνασοφᾶν τοῖς μη σοφοῖς. Eur. Ph. 407.
SYN. Συνανοπταινω, συναφραινω.

Συνασπιζω.
—Ωτε Βακχιῳ
Κᾶμοι συνασπιζοντες Αλθαιας δομας, Ib. Cyc. 39.
SYN. Συμμαχεω, συνεπακολυθεω, συναμυνω.

Συνασπιστὴς, Vid. Συμμαχος.
Και ξυνασπιστὰς φιλυς, Soph. Oed. C. 392.

Συνασχαλαω, Συνασχαλλω Vid. Συναλγεω.
Τίς ὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τοῖσι; Aesc. Pr. 161.

Συναυαινω.
—Και συναυαρᾶ κορας. Eur. Cyc. 462.
SYN. Διαυαινω, αυαινω, αυω, συνεξαυαινω.

Συναυδαω. Vid. Συμφημι.
Ξυναυδᾶ. Soph. Aj 956.

Συναυλια.
Η δυσορνις ἀδε
Ξυναυλια δορος. Aesc. S. T. 845.
SYN. Συμβελη, συνελευσις, συμφορὰ, συζυγια, συμφωνια, συνοικεια.

Συναυλος.
Ανεμω συναυλον ηχήν. Anac. 172. 10.
Χωροις μαλισα προς τίσι ξυναυλος ὢν; Soph. Oed. T. 1146
Θεᾶ μανια ξυναυλος Ib. Aj. 616.
SYN. Ὁμαυλος, συμφωνος.—συνοικος. χοιρωνός.

Συναυξομαι.
Ει μη ξυναυξοιτθ' οἱ πεπλοι τῷ σωματι. Eur. El. 543.
SYN. Συναυξανομαι, επαυξανομαι, προσαυξανομαι, προσφυομαι.

Συνδαϊζω. Vid. Συμφονευω.
Καί με συνδαϊξον. Soph. Aj. 361.

Συνδαιτωρ.
Συνδαιτωρ μετακοινος. Aesc. Eum 352.
SYN. Συμποτης, συνθοινος, συνθοινιος, συντραπεζος, συνεσιος, συνδορπος, συσσιτος, συνδειπνος, συναρισος, συνθοινητωρ, συνδαιταλευς, δαιτυμων.

Συνδαιω.
Ως τὰς γαμὰς τὰς τῆσδε συνδαίσας εμοί. Eur. Hel. 1455.
SYN. Συνευωχεω.—συμμανθανω.

Συνδεσμα.
Συνδεσμα χρυσος ἔχε,—Eur. M. 1193.
SYN. Συνδεσμος, συνδεσις, δεσμὸς, συμπλοκη, σοζυγια.

Συνδετης.
Καλὲς γαρ ἔχον τὰς λογισμὰς συνδετας. Suid.

Συνδετος
Και νῦν κατ' οικὰς συνδετὰς αικιζεται. Soph. Aj. 65.
SYN. Συνδεσμιος, συναπλὸς, συζευκλὸς.

Συνδεω.
—Συνεδησα ποδας δεινοῖο πελωρα. Od. κ. 168.
SYN. Συνδεσμεω, συνειρω, συζευγνυμι, συναπλω, συμπεδαω, προσπιεζω, πορπαζω, καλαδεω, συνεπιδεω.

Συνδιακονος
Μαθητὰ λευκων οἱ τε συνδιακονοι, Ath. l. 9.

Συνδιατριβω.
Κοινῆ τον αλλον συνδιατριψοντες χρονον. Antiph. 6.
SYN. Συνδιαγω, συνδιαιταομαι, συναυλιζομαι, συζαω, συνομιλεω, προσομιλεω, συνειμι, συμφερομαι, συγγινομαι. εγχρονιζω, συνδιημερευω.

Συνδιαφερω
—Πολλὰ γαρ δη πραγματα
Ξυνδιηνεγκαν μεθ' ἡμῶν. Ar. Eq. 594.
SYN. Συνδιαμενω, συγκαμνω, συναγανιζομαι, συγκροτεω, συνδιαγω.

Συνδικαζω.
Ζεύς σοι τάδε συνδικασει. Eur. M 157.
SYN Εκδικεω, επεξερχομαι.

Συνδικαστὴς.
Τι χρῆμ' αρ' ὐ'χ τῆς οικιας τῆσδε συνδικαστὴς Πεπονθεν,—Ar. V. 266.
SYN. Εκδικητης.

Συνδικεω.
Και ξυνδικησων αυτ'ς'—Aesc. Eum. 582.
SYN. Προδικεω, διεκδικεω, υπερδικεω, συνηγορεω, συναγορευω, ὑπεραγορευω, ὑπεραποκρινομαι, προϊσαμαι.

Συνδικος. Συνδικως.
Μητρὸς τάσδε συνδικως ὁρῶν Ib. 764.
Λακλισμα δειπνω ξυνδικως τιθεὶς αρᾷ. Ib. Ag. 1610.
SYN. Συνηγορος, προδικος, πρεσβατης.—δικαιως —συμφωνος.

Συνδιολλυμι Vid Συνολλυμι.
Κἀμὲ συνδιωλεσεν. Eur. Frag.

Συνδοκεω.
—Τοι δε συνδοκῶν χρεων. Eur. I. T. 71.
SYN. Συναινεω, συναισθανομαι, συμφημι.

Συνδορπος. Vid. Συνδαιτωρ.
—Ουδε τοῖς ξενοις Συνδορπον,—Lyc. 135.

Συνδελευω.

Συνδελευω.
Τηξα δειλαιω δειλαια συνδελευσω. Eur. Hec. 200.
Συνδελος.
Ιν' ὁ συνδελος σκωψας αυτῦ
Τας πλησγὰς επανειροιτο. Ar. Pa. 744.
Συνδραω Vid Συμπρατ]ω.
Πατὴρ τε θυγατρὶ Μενελεως συνδρᾷ τάδε. Eur. Andr. 40
Συνδρομὰς, Vid Συμπληγάδες.
—Τας συνδρομάδας πετρας. Ib. I. T. 422.
Συνδρομὴ
Στενὴν τε πορθμῦ συνδρομὴν Τυρσηνικῦ. Lyc. 649.
SYN. Συνδρομησις, συνοδος, συρροια.
Συνδρομος. Συνδρομα, τα.
—Μεγαλας συνδρομος Αρτεμιδος, Call.5.110.
—Ην δε φυγητε
Συνδρομα πετραων—Ap. 2. 346.
SYN. Συνοπαδος.—συμφωνος —συνδρομή.
Συνδρομως.
Και μαρτυρῆτε συνδρομας ιχνος κακῶν, Aesc. Ag. 1193.
Συνδυὰς.
Τοιαυτὰς επι με κυρῆσαι
Συνδυάδος φιλας αλοχος. Eur. Alc. 482.
SYN. Συζυξ.
Συνδυο
Συνδυο κοιμησαντο κατὰ σκιοεντας εναυλους. Hom. V. 74.
Συνδυσυχεω.
Ως αν Μενελεως συνδυσυχῇ. Eur. Or. 1104.
SYN. Συνταλαιπωρεω, συγκαμνω.
Συνδωδεκα.
Συνδωδεκα πληθει. Eur. Tro. 1076.
Συνεγγυς. Vid. Εγγύς.
Η τα μεν εδὲ συνεγγυς,—Ep. I. 3.
Συνεδρια.
—Και σ]εργηθρα και συνεδριαι. Aesc. Pr. 491.
SYN. Κοινωνια, φιλια, ὁμονοια, συνεδριον, παρεδρια, συνοδος. συγκλησια. συνιζησις. καθέδρα. συναγελασμός
Συνεδριαομαι.
—Τους δ' αγορην δε συνεδριαασθαι ανωγεν, Ap. I. 328.
SYN. Συνεδρευω, συγκαθεζομαι, παρακαθεζομαι, συγκαθημαι, μεταϊζω.
Συνεδρος.
Δικη ξυνεδρος Ζηνός.—Soph Oed. C. 1447.
Εκ γαρ συνεδρε—κυκλε, Ib. Aj. 760.
SYN. Συγκαθεδρος, παρεδρος, εφεδρος, συνθακος, συνθρονος, συμβολος.

Συνεεργω, pro Συνεργω, Συνεργαθω.
Τους αχεων συνεεργον εὐσφεεσσι λυγοισι. Od. ι. 427.
—Οσον συνεεργαθον αχραι. Il. ξ. 36.
SYN. Συγκαθεργω, συγκαθεργνυμι, καθεργω, συνεχω, συμπλεκομαι, συγκλεω, συνδεσμεω, συνελκω, συσελλω, συνανεργω. συμφυλατ]ω. συνεπαγω.
Συνεικοσι, Poet.
—Ουτὲ ξυνεικοσι φωτῶν
Εσ' αφενος τοσσῆτον—Od. ξ. 98.
Συνειδησις, Συνειδὸς, το.
Βροτοῖς ἁπασιν ἡ συνειδησις θεός. Sent.
Αθραυστος το συνειδὸς.—Orph. H.
SYN. Συναισθησις, συνεσις, συννοια.
Συνειδομαι, Συνοιδα.
Ξυνειδεναι τι μοι δοκῆς σαυτῷ καλόν. Ar. Eq. 184
SYN. Συνιημι, συνεπισαμαι, συναισθανομαι. συνισορεω.
Συνειδὼς,
—Εμῦ συνειδότος. Soph. Oed. T. 258,
SYN. Συνισωρ, συναιτιος.
Συνειμι
Και μοι δυσθεραπευτος Αιας
Ξυνεσιν εφεδρος,—Ib. Aj 615.
Σαλαμινιος γαρ εσιν, ᾧ ξυνειμ' εγώ. Ar. Ecc. 38.
SYN. Μετειμι, παρειμι, συναυλιζομαι, συνδιαλεγομαι.
Συνειμι Vid. Συνερχομαι.
Ες μεσον αμφοτερων συνιτην μεμαῶτε μαχεσθαι. Il. ζ 120.
Συνειρω.
Οτι συνειρων τους σπινους,—Ar Av. 1078.
Σὺν δ' ηειρεν ἱμᾶσι,—Il κ 499
SYN. Συνδεω, συναπτω, συναρμοτ]ω, συμπλεκω, εμπλεκω. — ενδελεχιζω —καθαπ]ομαι, διασειγ]ω, κατασφιγ]ω
Συνεισβαινω.
Ταυτὸν συνεισεβησαν Αργῷον σκαφος. Eur. M. 477.
Συνεισερχομαι.
Θελω δε κἀγώ σοι συνεισελθειν δομους. Ib. Hel. 334
SYN. Συμπαρεισερχομαι, συνεισειμι, συνεπεισβαινω, συνεπιβαλλω, συνεμβαινω.
Συνεκβρασσω
Εν ἡ Κυφαιων δυσμορων σ]ρατηλατην
Ναυταις συνεκβρασσεσι βορραῖαι πνοαί. Lyc. 898.
SYN. Συνεκφορεω.

Συνεκθνησκω.
Συνεκθανεῖν δε σπῶντα χρη τῷ σωματι. Eur. C. 568.
Συνεκκλεπ|ω.
—Ος συ.εκκλεπ|ει γαμους, Eur. El. 364.
SYN. Υπεκκλεπ|ω, ὑποκλεπτω.
Συνεκκωμιζω. Vid. Συγκωμιζω.
Συνεκκωμιζειν σοι σονες—Ib. 73.
Συνεκλυω.
—Μεθυειν παντα συνεκλελυται. Ep. l. 6.
Συνεκμαχεω. Vid Συμμαχεω.
Συνεκμαχοντες τῇ τοθ' ἡμερᾳ μονοι. Ar. L. 1156.
Συνεκμοχλευω. Vid. Εκμοχλευω.
Συνεκπνεω.
Κἀκ εσθ', ὁπως ε χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι. Eur. I. T. 684.
SYN. Συνεκλειπω.
Συνεκπονεω Vid. Συμπονεω.
Εγὼ μεν ἓν σοι και συνεκπονεῖν θελω. Ib. 850.
Συνεκποτεον
—Συνεκποτε' εσί σοι και την τρυγα. Ar. Pl. 1086
Συνεκσωζω Soph. Oed. C. 593.
Συνεκτρεφω.
—Και συνεκτραφεις εμοί. Eur. I. T. 709.
SYN. Συναιατρεφω, συντρεφω
Συνεκφερω.
Πατέρα τε σαισὶν ἡδεως συνεκφερειν. Ib. Fr.
Συνεκχεω.
Κωκυτῳ μεγαλῳ πνεῦμα συνεξεχεεν. Ep. l. 3.
Συνελαυνω.
Λιῖδα δ' εκ πεδιω συνελασσαμεν—Il. λ. 676.
SYN. Συνωθεω, συμβιβαζω, συναναγκαζω, συνδιωκω, συσενοχλεω.
Συνελισσω.
Σπειρας συνειλισσοντα—Eur. I. 1163.
Συνελκυω.
—Ὁδ' ηλιος την θρυαλλίδ' εις ἑαυτὸν
Ευθεως συνελκυσας. Ar. N. 585.
SYN. Συνελκω, συνεφελκω, συσπαω, επισπαω, αναστελλω, συστελλω, συναγω, συναλλαττω.
Συνεμβαλλω.
Ξυνεμβαλωμεν εισῖσαι τους μοχλές. Ib. L. 246.
SYN. Συνεισβαλλω, συνεπιβαλλω.
Συνεμβολη. Συ.εμβολον.
Κωπης ροθιάδος ξυνεμβολῆ. Aesc. Per. 396.
Πρυμνησιων ξυνεμβολοις. Ib. Ag. 993.
SYN. Συνεισβολη, προβολη.
Συνεμπορος.
Η ὁτ' ες ανδρα συνεμπορον ερχηται—Call. Ep. 10.

SYN. Συνοδοιπόρος, συνακολεθος, εμπορος, δ' μοσολος.
Συνεμπροσθω. Vid. Συμφλεγω.
—Μη συνεμπρησαι νεῶν Πρυμνας—Eur. Rh. 489.
Συνενεγκω
—Συνενεγκαιμ' αν εκ παντων γονος; Ib. Herc. f. 488.
Σύνενεκω inus. Vid. Συμφερω.
—Τῶ δη συνενεικεται—Hes. α. 440.
Συνεξαιρῶ.
—Αἱ συνεξειλον Φρυγας. Eur. Tro. 24.
—Και συνεξαιρει δομων. Ib. I. 1044.
SYN. Συναιρεω, συναναιρεω, συμπορθεω.
Συνεξακουω.
Και ταῦτα πολλοὶ—
—Συνεξηκουον ὡς εμοί. Soph. Tr. 376.
SYN. Συνακουω.
Συνεξελαυνω.
Βακόλε, ταν αγελαν πορρω νεμε, μη το Μυρωνος Βοιδιον, ἁς εμπιον, βασὶ συνεξελασης. Anac. 168.
SYN. Συνεκβαλλω.
Συνεξευω.
Ακροχανὲς φονιη κρατὶ συνεξευσας, Ep. l. 6.
Συνεξευρισκω
Ταῦτ' κν ὁρα σὺ, και συνεξευρισκε—Eur. Hera. 421.
SYN Συντεχναζομαι, συμφραζομαι. συνεπισκεπτομαι.
Συνεοχμὸς.
—Και αυχένος εν συνεοχμῷ. Il. ξ. 465.
SYN. Συναρὴ, συνδεσμος.
Συνεπαδω, Συνεπαειδω. Vid. Συνᾳδω.
—Συνεπαειδετ' Αρτεμιν. Eur. I. A. 1492.
Συνεπαινω. Vid. Συναινεω.
Και το δικαιον ξυνεπαινει. Aesc. S. T. 1081.
Συνεπεγειρω.
—Συνεπηγειροντο δ' αῆται. Sibyl. l. 1.
SYN. Συνεγειρω.
Συνεπεκπιω.
Πανθ' αμα Νικονοη συνεπεκπιεν—Ep. l. 6.
Συνεπικειμαι.
Ξυνεπικεισθ' ὑμεῖς,—Ar. Eq. 266.
Συνεπιψευδομαι.
—Ου γαρ σφιν λαγόνες συνεπιψευσονται. Call. 3. 223.
Συνεπομαι, Συνεσπομαι. Vid Συνομαρτεω.
—Οι δ' αυτῷ αρισῆες συνεποντο. Theoc. 13. 17.
Και γαρ ἁ κρατησας, ἑ σοι
Τῷ βιῳ ξυνεσπετο. Soph Oed. T. 1544.
Συνεπομνυμι. Vid Συνομνυμι.
Συνεπομνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι.—Ar. L. 237.

Συνεποτρυνω.
—Συν δ' εποτρυνει πελας —Soph. El. 302.
Συνεραιστης.
Τα πλεῖσα συνεραιστὴς ἐι τῷ δεσποτῃ. Ath. 6.
Συνερασης.
—Συνερασης απεφασισος γινεται. Ib.
Συνεραω.
—Καλὸν δε τ' ερασσαμενῳ συνεραᾶσθαι. Mosch 7.
SYN. Συναγαπαω, συμφιλεω, αντεραω, αντιφιλεω.
Συνεργαζομαι. Vid Συμπρασσω.
Ει ξυμπονησεις, και ξυνεργασῃ σκοτει. Soph. An. 41.
Συνεργατης, Συνεργατικης, Συνεργος, Συνεργατις.
Πεμφθεις γε μεντοι σοι ξυνεργατης, ορνῶ
Προδοτης καλεῖσθαι.—Ib. Ph 93
Αλλα συνεργατινης ιχθυβολων θιασος. Ep l. 3.
Ουδε συνεργος αλλ' επρασσεν, Eur. Or. 1459.
—Και φονε συνεργατιν, Ib El. 100
SYN. Συμπρακτωρ, συλληπτωρ, συμμαχος, συνεριθος, συναρχων. επικηρες —συμπρακτρικα.
Συνεργω, Συνεργω, Συνερδω. Vid. Συμπρασσω.
Ουκ ἐι συνερζων;—Soph. Tr. 83.
Θεὸς συνεργῶν παντα ποιεῖ ραδιως. Sent.
Ουτε ξυνερδεις,—Soph. El. 352.
Συνερειδω.
Χρυσειαισιν συνερειδει
Περονναις κρυπτὸν αφ' Ηρας. Eur. B 97
SYN. Συναπερειδω, συνεπερειδω, καταπηγνυμι, συνεπιτιθημι, προσβαλλω.
Συνεριθος.
Καί τοι εγω συνεριθος ἀμ' ἑψομαι.—Od. ζ. 32.
SYN. Συνεργατης, συνεργος, συμπρακτωρ, συμμαχος.
Συνερκτικὸς.
Συνερκτικὸς γάρ εσι,—Ar. Eq. 1375.
EXP. Συνειρειν τες λογες δυναμενος.
Συνερχομαι.
Σύν τε δυ' ερχομενω.—Il κ. 224.
SYN Συνειμι, συνηκομαι, ανηκω, συγγινομαι, συμφοιταω, μετασεχω, συμπιπτω, συναγομαι, συρρεω.
Συνεσις.
—Τολμαν τε καλῶν αραμενῳ
Συνεσις ικ αποβλεπει φρενῶν. Pind N. 7.
Η συνεσις, ὁτι συνοιδα δεινὴ εργασμένος. Eur. Or. 396.
SYN. Αγχινοια, φρονησις, επιφροσυνη, νοησις, καταληψις, καταλησις, αισθησις, συνεσις.—συνετον το.
EPITH. Μαγικὴ.
Συνεσπιπτω.
Συνεσπεσθαι γαρ μετα σε.—Ar. Ecc. 1087.

SYN. Συνεμπιπτω, συμπιπτω, συντυγχανω.
Συνεσταω, Συνεστιαομαι
—Μοι φιλοντι συνεστιασσα Χαρικλω, Ep. l. 7.
SYN. Συναριστω.
Συνεσιος.
Ναιων δ' αθανατοισι συνεσιον,—Ap. 1. 1319.
SYN. Συνδιαιτητὴς, ὁμοτραπεζος, ὁμεσιος, συντραπεζος, ὁμοτιμος, συνοικος, συναγωγός.
Συνετις.
Συνετίδας πιων—Man. 2. 269.
SYN. Συνεταιρις. συνευνετις.
Συνετὸς, Συνετον το.
Αλλ' ὁ μεν εν ζευς, ὅ τ' Απολλων
Ξυνετοί,—Soph. Oed. T. 507.
Ου γαρ πλῆθος εχει συνετὴν κρισιν, ουτε δικαιαν. Cean.
Επει το συνετον οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν. Eur. Or. 1185.
SYN. Φρονιμος, δαΐφρων, σοφὸς, επιστρεφὴς, συνετὸς, ευμητις, πεπαλιμος.
Συνετὸς
—Αναβησεται
Ου συνετὰ συνετῶς, ετι γάρ εσι νηπιος. Eur. I. A. 466.
SYN. Επιστημονως, ελλογιμως, λογιως, εμπειρως, σοφικῶς, σοφιστῶς, φρονιμως.
Συνευδω, Συνευναζομαι. Vid Συγκαθευδω.
Ητις ξυνευδει τῷ παλαμναιῳ,—Soph. El. 589.
Και συνευνασθεν,—Pind. P. 4.
—Ξυνευνασθησαν—Soph. Oed. T. 1001.
Συνευνετης, Συνευνος, Συνευνετις.
Οτῳ μαλιστα χρησεται ξυνευνετῃ. Eur. M. 240.
—Αρομως αλλῃ ξυνοικεῖ ποσις συνευνω. Ib. 1001.
—Εκτορος συνευνετιν. Ib. Andr. 908
SYN. Συνευνιος, ὁμευνος, ὁμευνετης, συνομευνος, συζυγος, συναορος, συγκοιτος, συλλεκτρος, συγγαμος. συναποδημος.
Συνευσατηρ.
—Βακχᾶ τε συνευσατῆρας απαντας. Orph. H.
Συνευσυχεω.
Βιον συνευσυχοιεν. Eur. Hipp 1119.
SYN. Συνευδαιμονεω, συνευημερεω.
Συνευχομαι.
—Ταυτα δε ξυνευχομαι. Ib Hel. 651.
SYN. Συνεπιθυμεω, συνδεομαι.
Συνευφραζω.
—Εσθλὸς δε συνευφρασσασθαι ἰᾶσιν. Ap. 3. 917.
Συνεφαπτομαι.
Εγω δε συνεφαπτομενος σπευδω. Pind. Ol. 10.
SYN. Συνευπορεω, συναρηγω, συνεφευρεω. συμπρασσω.

Συνεχὲς,

Συνεχὲς, Συνεχεως. Συνεχῶς.
—Ὑε δ' αρα Ζεὺς
Συννεχὲς, ὁρρά κε θᾶσσον ἁλιπλοα τειχεα θεμ. Il. μ. 26.
Συννεχεως εμαχον,—Hes. Θ. 636.
SYN. Απαυσως, ακαταπαυστως, αλειπλως, αδιαλειπλως, αδιασατως, διηνεκῶς, ενδελεχῶς, επιμονῶς, επισπερχῶς, επιμελᾶς, εντεὺες, συχνᾶς, αἐι συνωχαδὸν.

Συνεχθαιρω, Συνεχθω. Vid. Συμφιλεω.
Τῆς δε συνεχθαιρει και σκιοεντα τυπον. Ep l. 6.
SYN. Συναπεχθανομαι, συμμισεω.

Συνεχω, Συνισχω.
—Οθι ζωσῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον,—Il. δ. 133.
Ενὶ γαρ συνεχεσθαι Κρεῖττον η δυοιν κακοῖν. Ar. Ecc. 1087.
SYN. Επεχω, κατεχω, περιεχω, συνειργω, συμπιεζω, συσελλω, σφιγγω, επισαμαι, επιλαμβανω, κρατεω, διακρατεω, οχμαζω, συνισχανω, συνισχω, εχω.

Συννεβαω.
Ου γαρ εμοὶ θελει συννεβᾶν. Anac 76. 4.
SYN. Συναννεβαω, συνεφηβευω, συννεαζω, συμπαιζω, συνεψιαω.

Συννεβολια
—Αριςῆες δε συνηβολιη κεχαροντο. Ap. 2. 1161.
SYN. Συμβολὴ, το συμβολον.

Συνηγορεω.
Ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῳ. Soph. Tr. 827.
SYN. Συναδω, συμφημι. συνδικεω.

Συνηγορικὸς.
Αυτὸς δε φερει το συνηγορικὸν, δραχμην—Ar. V. 689.

Συνηγορος.
Αλλ' ὁταν ξυνηγορος. Ar. V. 480.
Μαντεῦα καινὰ τοῖς παλαι ξυνηγορα. Soph. Tr 1181.
SYN. Συνδικος, παρακλητος, προσκλητὴς, προσατης.—συμφωνος.
EPITH Βωμολοχος, νωθὴς, λαλος.

Συνηδομαι. Vid Συγχαιρω.
—Ουτε ταῖς παρελθουσαις ὁδοῖς
Ξυνηδομαί σοι.—Soph. Oed C. 1463.

Συνηθεια.
Ρεῖα συνηθειησιν αθυρομενη μαλακῇσιν Hom. M. 482
SYN. Συνεθισμὸς, εθισμὸς, ἡμεροσυνη, εθος, ὁμιλια, οικειοτης.

Συνηθης.
Δυσνομιην, Ατην τε, συνηθεας αλληλοισιν. Hes. Θ. 230.

SYN. Εθὰς, εθιμος.—οικεῖος, επιτηδειος, φιλος, ὁμοηθης, συνημων, γνωριμος, αναγκαιος.

Συνηλυσια.
—Ξυνην θεντο συνηλυσιην. Ep. l. 4.
SYN. Συνηλυσις. συνοδος.

Συνημοσυνη.
—Μή μοι αλαστε συνημοσυνα; αγορευε. Il. χ. 261.
SYN. Συμβολια, συνθηκη. συμβολαια.

Συνημων.
Δεχθαι μειλιξαντο συνημονας—Ap. 4. 1210.
SYN. Συνηθης, ἑταῖρος, συνηορος.

Συνηορος.
Φορμιγγος θ', ἡ δαιτὶ συνηορός εςι θαλειη. Od. Θ. 99.
SYN. Συνημων, συνηκων, συγκοινος, συγκληρος, συνθιασωτης, συνοπαδος.

Συνηπεροπευω.
Συνηπεροπευσω παραμενος' ενθαδί. Ar. L. 843.
SYN. Συναπαταω, συνεξαπαταω.

Συντρετμεω.
Εξεσιν ἓν επόντι ταληθῆ φιλω
Σοι μηδὲν ἧσσον η παρος ξυντρετμεῖν. Soph. Aj. 1346.
SYN. Συνερισσω.—συντρεχω, συμφωνεω.

Συνηρεφὴς.
—Ὡς ξυνηρεφὲς
Προσωπον εις γῆν σὸν βαλεῖσ', αφθογγος εἶ; Eur. Or. 955.
SYN. Συγκατηρεφης, κατηρεφὴς, συσκιος, επισκιος, σκεπαστὸς. σκιγνὸς.

Συνηχεω. Vid Συμφυλος.
SYN. Συμφωνεω, συναυδαω. συναδω.

Συνθακεω. Vid Συγκαθεζομαι.
—Νυκτὶ συνθακῶν αἐι. Eur. Hera. 994.
(al. συντακῶν B)

Συνθακος. Vid. Συνεδρος.
Αλλ' εςι γαρ και Ζηνὶ συνθακος θρονων
Αιδὼς επ' εργοις πασι,—Soph. Oed. C 1333.
Συνθακε, συγκυναγε,—Eur. Hipp. 1093.

Συνθαλπω.
—Μηδέ μ' οικτισας
Συνθαλπε μυθοῖς ψευδεσιν.—Aesc. Pr. 686.
SYN. Συμπεριεπω, καταθαλπω, παραθαλπω, βοηθεω, παρηγορεω, παραμυθεομαι.—συνθερμαινω.

Συνθαπτω
Και τον θανόντα τόνδε συνθαπτειν θελω. Soph. Aj. 1395.
SYN. Συγκαταθαπτω, συγκηδευω, συνκλεῤῥεῖζω.

Συνθελω.
—Συνθελω δ' εγώ. Eur. Her. f. 832.

SYN. Συνεθελω, συμφημι.

Συνθεσια, Συνθεσις.

Πε δη συνθεσιαι τε και ὁρκια βησεται ἡμῖν; Il. Γ. 339

—Γραμματων τε συνθεσεις. Aesc. Pr. 459.

Συνθεσιν ταυταν επαινησαντες. Pind. P. 4.

SYN. Συνθηκη, συνδεσμος, συναφη. συγκρασις. συγκαταθεσις, συνεχεια, εντολη ασφαλεια. καταθεσις, διαθεσις. κολλησις. διαθηκη. ἁρμονια.

Συνθετος.

—Νοσημα γαρ

Αισχιστον ειναι φημι συνθετες λογες. Aesc. Pr. 687.

SYN. Προσποιητος, ψευδης.

Συνθεω. Vid. Συντρεχω.

—Ουχ ἡμῖν συνθευσεται ὧδε γε βελη. Od. υ. 245.

Συνθεωρεω.

Ως ξυνεθεωρεις Ανδροκλει,—Ar. V. 1182.

Συνθηγω.

Ουτος γαρ οργῇ συντεθηγμενος φρενας,—Eur. Hipp. 689.

Συνθηκη.

Φιλια δ' αιες ευπορος εη

Ταῖσιν συνθηκαις. Ar. L. 1269.

SYN. Συμβασις, συνθεσια, αρθμος, σπονδη, ὁμολογια. συνθημα.

Συνθημα.

Συνθημα δ' ἡμιν Φοῖβος—Eur. Rh. 521.

—Ξυμφορας ξυνθημ' εμῆς. Soph. Oed. C. 47.

SYN. Συμβολον, σῆμα, συσσημον, μνημα, αγγελια, ὑπομνημα, μαθημα, συγκροτημα, συνθηκη

EPITH. Πιστόν.

Συνθηματιαῖος.

Πλεξαι στεφανης συνθηματιαιης—Ar. Th. 465.

SYN. Εκδοτικος, εκδοσιμος.

Συνθηραω, Συνθηρευω, Συνθηρευομαι.

Ω χαῖρες, οἷα πασχετ' εν χρεια φιλης

Νεῦρας ὑπ' ανδρος τῶδε συνθηρωμεναι. Soph. Ph. 1033.

—Αδ' ᾗ κεκλημεθα,

Μιμησις ηδη ταῦτα συνθηρευεται. Ar. Th. 163.

SYN. Συλλαμβανω, επαγω, επιφερω, συναπολουθεω.

Συνθιασωτης. Vid. Συνορος.

Δυο πρεσβυτα ξυνθιασωτα

Τᾧ ληρεῖν και παραπαιειν. Ib. Ph. 508.

Συνθνησκω.

—Η γαρ ευσεβεια συνθνησκει βροτοῖς. Soph. Ph. 1489 (al. Ου γαρ—)

SYN. Συναποθνησκω.

Συνθοινητωρ. Vid. Συνδαιτωρ.

Πικρον τε συνθοινατορα—Eur. El. 638.

Συνθρανεω,

Δῶμά τ' ερριξεν χαμαζε,

Συντεθρανωται δ' απαν,—Ib. B. 633.

Συνθραυω.

Η τῷδε θριγκῷ κρατα συνθραυσω σεθεν. Ib. Or. 1607.

SYN. Συνθλαω, συνθλιβω, συντριβω, συνθρυπτω, συγκλαω.

Συνθρονος, Συνθωκος. Vid. Συνεδρος.

—Περιδρομε, συνθρονε Ωραις. Orph. H.

Και τον συνθωκον πνοιαν, Synes. 5.

Συνθροος. Vid. Συμφωνος.

—Αλιλαξαν απειρονα συνθροον ηχω. Nonn.

Συνθυω.

Ει δε ξενες ασοῖσι συνθυειν χρεων, Eur. El. 795.

SYN. Συνιερεργεω.

Συνιζανω.

Σαρκες δ' αι μεν ὑδρῶτι συνιζανον'—Theoc. 22. 112.

SYN. Συνιζω, μεταϊζω, συνεδρευω. ὑφιζανω.

Συνιημι.

—Εριδι ξυνεηκε μαχεσθαι. Il. α. 8.

SYN. Συμβαλλω. συμμιγνυμι.

Συνιημι

Ενταῦθα Ταλαῦ παῖς συνῆκε θεσφατα Eur. Ph. 435

SYN. Αισθανομαι, επισταμαι, επινοεω, συννοεω, γνῶμι, συνοιδα. μανθανω.

Συνισημι.

Καί μ' ᾗ λεληθεν ᾗδη

Εν τῇ πολει συνισαμενον'—Ar. Eq. 859.

SYN Συγκαθιστημι, καταστασω, συνστασσω, συνισχυριζω. συναπτω. συσκευαζω. συναρμοζω, συναγω, συνελκω, συσελλω, επαγγελλω.

Συνισωρ.

Ζευς δε ξυνισωρ.—Eur. Supp. 1174.

SYN. Συνειδως, συναιτιος.—επιμαρτυρ. συνομιλος, γνωστός.

Συνισχανω, Συνισχω. Vid. Συνεχω.

Αλλ' ὁ νομος αυτα τῷ χρονῳ συνισχανει. Ib. I. A. 694.

Συνκλερειζω. Vid. Συνθαπτω.

—Συνεκλερειζε δε λαός, Ap. 2. 840.

Συνναιω. Vid. Συνοικεω.

—Κρεῖσσον—θανεῖν

Η τοῖσιν εχθιστοισι συνναιειν ὁμῶ. Soph. Tr. 1253.

Μητερι συνναιεσκε—Ap.

Συνναυτης Συνναυβατης.

—Κατεπεφνες—τόνδε τον συνναυταν, Ib. Aj 912.

—Χ' οἱ ξυναυβαται. Ib. Ph. 572.

SYN. Ὁμοσολος, συνεμπορος.

Συννεαζω. Vid. Συνηβαω.

Και συννεαζων ἡδυ παῖς νεῳ πατρι. Eur. Dan. 105.

Συννευω.

Συννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ φαυσας χερι. Soph. Oed. T. 1523.

SYN. Συγκατανευω, συνεπινευω, συναινεω, συνημι.—ὑπεικω, ὑπηρετεω. συνακολυθεω.

Συννεφεω, Συννεφω, Συννεφοω.

Απαιθριαζει τας νεφελας, ἡ συννεφῆ. Ar. Av. 1502.

Ουτω δε θνητῶν σπερμα, τῶν μεν ευτυχεῖ
Λαμπρᾷ γαληνῃ, τῶν δε συννεφει παλιν. Eur. Dan. 80.

—Συννεφῶσαν ομματα. Ib. El. 1078.

SYN. Νεφοω, συσκιαζω. σκυθρωπαζω.

Συννεφὴς.

Αλλα γαρ Κρεοντα λεῖσσω
Τόνδε δεῦρο συννεφῆ
Προς δομους σταχοντα—Ib. Ph. 1330.

SYN. Συννεφελος, επινεφὴς, επινεφελος, νεφελωδης, σκοτεινὸς, ζοφωδης, ζοφοειδης, ζοφερὸς, δνοφερὸς.—σκυθρωπὸς.

Συννηχομαι

Οσις τοιστοις θηρισις συννηχομαι. Ar. Ecc. 1095.

Συννικαω.

Νικῶντι μεντοι, καί συ συννικᾷς εμοί. Eur. Alc. 1113.

Συνοεω

—Συνοῶν τά τ' ἐξ εμῆ Παλαιφατα—Soph Oed. C. 466.

SYN. Συνεπισκεπτομαι, συνδιασκεπτομαι, συνδοκιμαζω, συνεπισαμαι, συνθεωρεω, συμφραζομαι ενοεω.

Συννοια.

—Συννοια θ' ἁμα Οιον δεδρακεν εργον—Ib. Andr 805.

—Η ξυνοια βελευει παλαι. Soph. An. 285.

SYN. Συνειδησις, συνεσις, ενοια, λογισμὸς. —φρὴν.

Συννομος.

—Τῆτε συννομε. Ib. El. 602.

Συννομα μαλα—Theoc. 8. 56.

SYN. Συγγαμος.—συγγενὴς.—συννομικὸς, συννομεύς. συνηθης. ὁμοφρων.

Συννυμφοκομος

Συννυμφοκομον τε δικαιον. Eur. I. A. 48.

Συνοσεω

Η δ' αμπλακεῖσα, συννοσεῖν αὐτῃ θελει. Ib. Andr. 948.

SYN. Συγκαμνω, συμπασχω.—συναμαρτανω.

Συνοδος.

—Εν συνοδοις τοῖς αδικοῦσι φιλος. Solon. 2.

SYN. Συμβασις, συμμορια, πανηγυρις, συνηλυσις, συλλογος, συμβολὴ. μαχη.

ΕΡΙΓΗ Νυκτερινὰ, αργαλεα.

Συνοδια.

Ανδρὸς πονηρῦ φεῦγε συνοδιαν αεί. Sent.

SYN. Ακολυθια, θεραπεια, ὁμιλια, συνοδος, συνόδιον.

Συνοδυς.

Η λευκὴν συνοδοντα—Ath. l. 7.

Συνοικεω.

—Ξυνοικεῖ τῷ παρος ξυνευνετη. Eur. I. T. 524.

SYN. Συγκατοικεω, συνεποικεω, οικετευομαι, συναυλιζομαι, συνναιω.—συμπροσειμι κοινωνεω, συναπλομαι.

Συνοικια.

Δεξομαι Παλλάδος ξυνοικιαν Aesc. Eum. 919.

SYN. Συνοικημα, συνοικησις, συνοικεσιον, συνοικισμὸς, συσκηνια, συσσιτιον, κοινοβιον, φρατρια, συνδιαιτησις, συναυλια.—γειτνιασις, γειτονια

Συνοικισητὴρ, Συνοικισητὴς.

Τρισσων συνοικισητῆρα και κλισιην τοπων. Lyc. 964.

—Συνοικισητὴς τε τῶν κλεινῶν Συρακυσσῶν, Pind. Ol 6.

SYN. Συγκλισητὴς.

Συνοικητὴρ, Συνοικητωρ, Συνοικος.

—Λιμὸν—εχθρὸν συνοικητῆρα—Simon. 102.

Ως σεμνοτιμος και ξυνοικητωρ εμοί. Aesc. Eum. 836.

Ουδ' ἡ ξυνοικος τῶν κατω θεῶν Δικη. Soph. An 457.

Παντα νοον συνεχουσα βροτῶν ψυχαῖσι συνοικον. Orph. H.

SYN. Συμπαροικος, συνοικετης, συναυλος, συνναιος. συμβιος, συμβιωτος, συσκηνος, συσσιτος, ὁμεσιτος, ὁμεστιος, ὁμοσκηνος, ὁμοτοιχος, ὁμοκαπνος, επισκηνος, ὁμωροφος, ὁμωροφιος, ὁμοδιαιτος, ὁμοσεγος. συνδιαιτης, συνδιαιτητὴς, φρατωρ. συνοικουρος.

Συνοικουρος.

—Και ξυνοικουρος κακῶν. Eur. Hipp. 1069.

SYN. Συνοικοφυλαξ, οικεῖος, συνοικος.

Συνοιμιος.

Ορφηι φορμιγξι συνοιμιον ὑμνον αειδον, Ap. 2, 161.

SYN. Συνῳδιος, συνῳδὸς, συμφωνος.

Συνολλυμι, Συνολλυμαι.
—Συνωλεσεν ἱερὸν ἦθος. Bion. 1. 30.
Οὓ ἕνεκ' αὐτῶ γ' ε συνωλομην ὁμῶ. Eur. Hel. 103.
SYN. Συμπαρολλυμι, συναπολλυμι, συνδιολλυμι.—ολλυμαι.

Συνολον.
—Το συνολον η κ]ηνῶν τι δή, Phil. 3. 14.
SYN Συνολως, επὶ το πᾶν, ισαπαν, παραπαν, καθολε, ὅλως, παντως.

Συνομαιμος, Συνομαιμων.
Ἑξαπαφον συνομαιμοι,—Orph 1191.
Νοσφι γε δὴ Πυρρης συνομαιμονες—Mosc. 4. 52.
SYN. Συναιμος, συναιμων, ὁμαιμος, ὁμαιμων, συγγονος, ἀδελφὸς, ἀδελφὴ.

Συνομαρτεω.
Ως συνομαρτησωσι θεοί —Solon. 1. 55.
SYN. Συμπαρομαρτῶ, συνακολυθεω, συνεπομαι, συνεσπομαι, συνεπισπομαι, συμπαρεπομαι, συμπαρακολυθεω, συναιρεω, συμπαραμιμνω, συμπροπεμπω, συμπαρασατῶ, συμπορευομαι, συνομιλεω, συναυλιζομαι.

Συνομευνος Vid. Συνευνετης.
—Κρατε συνομευνε. Orph. H.

Συνομιλιξ Vid. Ὁμιλιξ.
Ἀμμες γαρ πᾶσαι συνομαλικες, ἧς δρομος ὠντός. Theoc. 8. 22.

Συνομμηρὴς.
—Μελισσαι—συνομηρέες—Nic.

Συνομνυμι.
—Αλλ' ἄ μοι ξυνωμοσας
Πεμψον προς οικες —Soph. Ph. 1407.
SYN. Συνεπομνυμι, συνισαμαι, επισυνισαμαι, συγκεισομαι

Συνοπαων, Συνοπαδος.
Μητρὸς ορεομανης συνοπαονες—Orph. H.
—Ξωνῳ συνοπηδὸς ἑῶσα Ap. 4. 745.
Λυγρὴ γαρ συνοπαδος ερις—Pyth 59.
SYN. Συνακολυθος, συνοδοιπορος, ὁμοσφυρος, συνοδοτης, συμφορος, ακολυθος

Συνοργιζομαι.
Και γαρ τᾷ Δαματρι συνωργισθη Διονυσος. Call. 6 72.
SYN. Συνθυμεω, συνασχαλαω, συνασχαλλω.

Συνορινω.
—Ινα οἱ σὺν θυμὸν ορινῃς. Il ω 467.
SYN. Συνορμαω, συγκινεω, συνταρασσω, συντεινω.

Συνουσια.
—Ου λογοις
Τιμωμεν', αλλα τῇ ξυνουσια πλεον. Soph. Oed. C. 64.
Μεγ' αν λεγοις δωρημα τῆς συνουσιας. Ib. 674.
—Πε 'σιν αἱ σοφαὶ ξυνουσιαι. Ar. Th. 21.
SYN. Πεῖρα, ἐργον.—διατριβὴ, ὁμιλια, μετουσια. συντευξις, συνοδος.

Συνουσιαστικὸς
Ξυμποτικός εσι, και ξυνουσιαστικός. Ar. V. 1214.
SYN. Κοινωνικός —ευτραπελος.

Συνοφρυομαι
—Ως ανθης και συνωφρυωμενη, Soph. Tr. 882.
—Τοῖς γε σεμνοις και συνωφρυωμενοις, Eur. Alc. 810
SYN. Σκυθρωπαζω, καταςυγναζω.

Συνοφρυς.
Κἀν' εκ τῷ αντρω συνοφρυς κορα εχθὲς ιδοῖσα. Theoc. 8 72.
Εχετω—τι λεληθοτως συνοφρυν
Βλεφαρων ιτυν κελαινην. Anac. 28. 16.
SYN. Ευοφθαλμος —συρετός—μεγαλαυχὲς.

Συνοχὴ
Ως οἱ επὶ ξυνοχῇ λιμενος πολιοιο τεταντο, Ap. 1. 1006
SYN. Συνεχεια, συναφεια, ενδελεχεια, περιφερεια. συμπτωσις, σ]ενασις ατοπια. συμβολή. αδημονια, ταραχὴ.

Συνοχηδὸν. Vid Ανεκδρομος. A.

Συνοχοω (inus.)
—Ιω δέ οἱ ωμω
Κυρτω, επὶ σ]ῆθος συνοχωκότε'—Il. ζ. 218.
SYN. Συναγω, σ]ενοω.—συμπι]ω.

Συνοχος
—Συνοχα δακρυα. Eur. Hel 171.
SYN. Συνεχὴς, προσεχὴς, ενδελεχὴς, ἀπαυστος.

Συνσαθευω, Συσαθευω
Και συνσαθευσω τᾶτο;—Ar. L. 844.
SYN. Συμφρηγω.

Συνσεφαπφερεω. Ath. l. 15.

Συνσωζεανεω, Συσσωζεανεω
Συνσώφρονεῖν σοι βελομ', αλλ' ε συννοσεῖν. Eur. I. A 407.

Συνταλαιπωρεω.
—Τοις γαρ εμπειροις βροτῶν
Μερος οἷον τε συνταλαιπωρειν τάδε. Soph. Oed C. 1198
Χ'ἡμεῖς γε μετὰ σᾶ ξυνταλαιπωρησομεν. Ar. L. 1223.
SYN. Συνδιαταλαιπωρεω, συγκαμνω, συναλγεω, συνδυσχεω

Συνταινυω. Vid Συντεινω.
Καιρὸν ει φθεγξαιὸ, πολλῶν
Πειρατα συνταινυσας εν βραχεῖ,
Μειων ἑπεται μῶμος αἰθρωπων Pind. P. 1.

Συνταρασσω.
—Συν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραξη. Il. α. 579.

SYN.

SYN. Συνεκταρασσω, επιταρασσω, συμμιγνυμι, συγχεω.

Συνταργανοω

Εν αμφιβληστρω συντεταργανωμένος. Lyc. 1101.

SYN. Συμπλεκω, συνειλεω, ενσπαργανοω.

Συνταssω.—Συντεταγμενως. Ar. Pl. 325.

SYN. Συνεκτασσω, συγκατασσω, παρατασσω, συσκευαζω, συγκατακοσμεω συγκελευω, καθοπλιζω. παραγγελλω, εντελλω, ὁριζω.

Συντεινω.

—Στερρὰν παιδειαν

Μοιραι συντεινουσι θεαί Eur. I. T. 207.

Συντεινε—ποδὸς ὁρμάν. Ib. El. 112.

SYN. Συντανυω, συνεπιτεινω, παρατεινω, διαπραττομαι, σπευδαζω, διατεινομαι, εντεινω, προσκειμαι, συνορινω, συναγω—τεινω.

Συντεκνοω.

Και ζῷ' εν αυτῷ ξυντεκνα κίνεμενα, Ar. Th. 14.

SYN. Συντικτα, συντρεφω.

Συντελεθω.

Συντελεθειν εννομον—Pind. P. 9.

SYN. Συνεκτιλεω, συνεπιτιλεω, συνεργαζομαι, συνισημι.

Συντελεια. Aesc. S. T. 257.

SYN. Αθροισμα, ταγμα, (τῶν θεῶν.)—εισφορὰ, συνεισφορὰ, λογια, κοινωνια.—αποτελεσμα. τελειωσις.

Συντεμνω

—Συντεμουσι γαρ

Θεῶν ποδωκεις τας κακοφρονας βλαβαι. Soph. An. 1115.

—Οιός τε συντεμνειν λογους. Ar. Th. 184.

SYN. Συγκοπτω, επικοπτω, συνθραυω, συντριβω, συντελεω, σπενδω.

Συντερμων.

Αμφοιν δε σπληαι συντερμονες—Ep. I. 4.

Συντετραινω.

Δι' ὡτων δε συντετραινε μυθον—Aesc. Ch. 449.

Συντεχνος.

Τον αριστον οντα τῶν ἑαυτῆ συντεχνῶν. Ar. R. 775.

SYN. Συντεχνιτης.

Συντηκω, Συντηκομαι.

Τον παντα συντηκουσα δακρυοις χρονον. Eur. M. 25.

Μη τῶν εμῶν ἑκατι συντηκῃ κακῶι. Ib. Or. 283

SYN. Συνανατηκω, συγκατατηκω, εκτηκω. —προσανακειμαι. — συναπομαρμαιρομαι, συμφθειρομαι, συμτηκω.

Συντιθημι, Συντιθεμαι.

—Συ δε συνθες, καί μοι ομοσσον, Il. α. 76.

Εως αν ἡμεῖς ταῦτα συντιθωμεθα. Ar. L. 178.

SYN. Συνεπιτιθημι, συγκατατιθημι, επισυντιθημι, συμβαλλω, συνιστημι, συγκολλαω, συζευγνυμι, συντασσω, συναγω, συμπλεκω, συσκευαζω, συνομολογεω, συναλλατ]ω. ὑπολαμβανω, ὑπονοεω. επιβελευω.

Συντομος.

Συντομος ἦν ὁ ξενος, ὁ και ταφος—Call. Ep. 16.

Φανῶ δε σοι σημεῖα τῶνδε συντομα. Soph. Oed. T. 729.

SYN. Επιτομος, αποτομος, βραχύς.—ευμεθοδος.

Συντομως, Συντομα, Συντομωτατως.

—Αλλα συντομως. Ib. 829.

—Αλλα συντομα. Ib An. 452.

—Ξυντομωτατως—Ib. Oed. C. 1649.

SYN. Βραχεως, εμβραχυ, επιτάξ, εν επιτομῃ, επικεφαλαιως, Λακωνικῶς. παρεκβατικῶς, αποτομως.

Συντονος.

—Συντονῳ χερὶ

Λυει τον αυτῆς πεπλον—Ib. Tr. 940.

SYN. Εντονος, αυταρκὴς, σπερχνὸς, δριμὺς, χαλεπὸς, θηριος

Συντραπεζος. Vid Συνδαιτωρ.

Και ξυντραπεζον αξιοις εχειν βιον. Eur. Andr. 658.

Συντρεις.

Συντρεις αἰνυμενος,—Od. ι. 429.

Συντρεχω.

Πηνελεως δε Λυκων τε συνεδραμον—Il. π. 335.

Επὲ τῷ μορῳ—ξυντρεχει Soph. Tr. 895.

SYN. Συνθεω, συμπαραθεω, ὁμοδρομεω—συντροχαω, συντροχαζω.—συμπιπτω. κατανταω

Συντριαινοω.

Στρεπτῷ σιδηρῳ συντριαινωσειν πολιν. Ib. Herc. f. 946.

SYN. Τριαινοω, σιντινασσω, συσσειω, συγκαταβαλλω.

Συντριβω

Συντριβ' ὁμως σμαραγόν τε και ασβετον,—Hom. XLVII. 9.

SYN. Συνανατριβω, συγκοπτω, συνθραυω, συντεμνω, συνιαλοαω, συνθλαω, συνθλιβω, ανιαω, θορυβεω.

Συντροπος.

Μηδ' αὖ συντροφον ομμ' εχειν, Soph. Ph. 172.

Ουκετι συντροφοις οργαῖς εμπεδος, Ib. Aj. 646

SYN. Ομοτροφος, συγγαλακτος, ὁμογαλακτος, συντραπεζος, συνοικος, αδελφὸς οικῆος.

Συντροχαζω. Vid. Συντρεχω.
Τακιθινη με ραδδω
Χαλεπως Ερως βαδιζων
Εκελευσε συντροχαζειν. Anac. 7. 3.

Συντυγχανω.
—Πῶς σοι συντυχῶν αμνημονῶ; Eur. Hera. 638.
Τηνικαῦτα δ' ηκετ' ην
Ασφαλὲς ξυντυγχανειν. Ar. Eq. 1489.
SYN. Συμπεριτυγχανω, εντυγχανω, συνανταω, συνερχομαι, συνομιλεω, συμφερομαι, συνδιατριβω, συμπιπλω.

Συντυρεω.
Και τὰ 'κ Βοιωτων ταῦτα συντυρεμενα. Ar. Eq. 477.
SYN. Συμπηγνυμι.

Συντυχια.
Τῷ δε καλῶς ποιεῦντι Θεὸς περὶ παντα τιθησι
Συντυχιην αγαθὴν, εκλυσιν αφροσυνης. Theog. 590.
SYN. Ευτυχια, επιτυχημα, συνεντευξις, κατορθωμα, εκβασις, συμβαμα, τυχη, περισασις, συμπλωσις. το τυχὸν, συμβαῖνον. συντευξις.
EPITH. Κρυοεσσα.

Συνυφαινω.
—Ινα τοι σὺν μιτην ὑφηνω. Od. ν. 303.
SYN. Συντεκταινομαι, συμβελευω, συμπαρασκευαζω, συμπλεκω.

Συνωδινω.
Κακὸς γαρ ὀσις μη σεβει τα δεσποτων,
Και ξυγξεγηθε και ξυνωδινει κακοῖς. Eur. Hel. 733.
SYN. Συσπαζω, συναλγεω.—συναποτικτω.

Συνωδὸς.
Αιδ' αῦ παρεισι τοῖς εμοῖς θρηνημασι
Φιλαι ξυνωδοί. Ib. Or 133.
SYN. Συνοιμιὸς, συμφωνος. ἁρμοδιος.

Συνωμοσια.
Υμῶν απαντων τας ξυνωμοσιας ερῶ. Ar. Eq. 474.
SYN. Συνωμοσιον, συσασις, ορκωμοσια. συνομοσια. συγκροτησις.

Συνωμοτης, Συνομωμοτης.
Τυπτεσί μ' οἱ ξυνωμοται. Ib. 450.
Πανταχόθεν συνομωμοται. Ib L. 1006.
SYN. Συναρχος, ειωμοτος, ορκωμοτης.

Συνωρίζω, Συνωρίζομαι Vid. Συζευγνυμι.
—Η δισυμοισι συνωριζεσι κατ' αιθρη. Man. 4. 453.
Ιδε, ξυναπτε και ξυνωριζε χερα. Eur. B. 198.

Συνωρικευομαι.
Ιππαζεται τε και ξυνωρικευεται. Ar. N. 15.

Συνωρὶς.
Τεκνων—την μονην ξυνωρίδα. Soph. C. 949.
SYN. Δυάς. ζευγος. συζυγια.

Συνωφελεω.
Και συνωφελῆντά μοι. Ib. Ph. 892.
SYN. Συναρηγω. συγχινομαι, συγκαμνω.

Συνωχαδον, Συνωχα. Vid. Συνεχῶς.
Ασπαλων εσηκε συνωχαδον—Hes. Θ. 690.
Λωτὸς ὁταν—παιγματα βρεμη
Συνωχὰ φοιτάσιν εις ορος—Bur. B. 163. (Cant. B.—συνοχα. Scal.)

Συοθρεμμων.
—Συοθρεμμονα φορβὴν. Naz.

Συοκλονια. Vid Ευρυμεδων.

Συοκλόνος, Συοφοντὶς.
Κερην Ιασιοιο συοκλόνον Αρκασιδαο. Call. 3. 216.
Συν κυσὶ, και λογχαις συοφοντίσι—Ep. l. 2.

Συρα.
Βομβυκα χαριεσσα, Συραν καλεοντι τινες
Ισχνὰν, ἁλιοκαυσον.—Theoc. 10. 26.

Συρηκοσιος, Συρηκοσιοι.
Ξῶνε, Συρηκοσιός τοι ανὴρ τοδ' εφιεται Ορθῶν,
Χειμερίης μεθυων μηδαμὰ νυκλος ιοις. Theoc. Ep. 8.
Ηδὴ βασαζεσι Συρακοσιοι μεσα δἔρα,
Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονες ιτεΐνοισιν Ib. 16. 78.

Συρηκοσαι, Συρηκοσσαι, Συρηκεσαί.
Τον Συρακοσσαῖς ενιδρυνται πελωριςᾷ πολει, Ib. Ep. 17.
Μεγαλοπολεες ὦ Συρακοσαι βαθύπολεμε
Τεμενος Αρεος ανδρῶν ἱππων τε σιδηροχαρμᾶν
Δαιμονιαι τροφοί Pind. P 2.
Συνοικισῆς τε τᾶν κλεινᾶν Συρακυσᾶν. Ib. Ol.

Συρια
Νῆσός τις Συριη κικλησκεται,—
Ουτι περιπλητὸς λιην τοσον, αλλ' αγαθὴ μὲν,
Ευβοτος, ευμηλος, οινοπληθὴς, πολυπυρός: Od. ο 404.

Συρια.
Αλλ' ητοι Συριη μεν ὑπὲρ ἁλὸς εγγύθεν ἐρπει
Ες νοτον, αντολιην τε, πολυπλοκιν αῖαν εχουσα·
Ην κοιλην ειεπουσιν επωνυμον,—κ. λ. Dion 899.
PHR. Ευλιβανε Συριης εδρα—Orph. H

Συριος, Συριὸς.
—Συριῳ δε μυρῳ χρυσεη αλαβαστρα. Theoc. 15. 114.
Οι μεν επ' ηπειρω, τοιπερ Συριοι καλεονται. Dion. 904.

Συρις.
Ου γαρ τι καλὸς χῶρος, οδ' εφιμερος
Ουδ' ερατὸς, οἷος αμφὶ Συριος ροας. Ath. 12.

Συρδην.
—Πριν τον Αργειων σ῎ρατον
Συρδην ἅπαντα τῷδ' αναλῶσαι δορί. Eur. Rh. 58.
SYN. Καταρκας, αρδην. ἑλκηδόν. καταϊγδην.

Συριγμα.
Πάνα, θεὸν δικερωτ', ανεμων συριγμαθ' ἱέντα. Orph. H.
SYN. Συριγμὸς, συρισμὸς, ψιθυρισμὸς, μινυρισμός.

Συριγξ.
—Δυω δ' ἁμ' ἑποντο νομῆες
Τερπομενοι συριγξι.—Il. σ. 526.
SYN. Αυλὸς, δοναξ —φωτιγξ.—φυσιτὴρ.
EPITH. Ακροπορος, αμφιλαφὴς, ἁλιβρομος, αιολομολπος, αγεσρατος, βοεια, ευκελαδος, εγρεκυδοιμος. ηπυτης, ηδυμελὴς, ηδυεπεια, ηχηεσσα, λιγυρὰ, μελιπνεος, νυκτιδρομος, οξυτενὴς, ποιμενικὸν, παλιναγρετος, τερψινοος, χαλκοβαρὴς. Βακχας, Μυγδονὶς, Παιὰς.
—Συριγγ' εχω ενπεαφωνον,
Λευκὸν καρὸν εχοισαν, ισον κατω, ἴσον ανωθεν.
—Και τὰν δὲ φερ' ευπακτοιο μελιπνευν
Εκ κηρω συριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικταν. Theoc.
Αυλῶν παιᾶνι σ῎υγνῷ
Συριγγων τ' ευφθογγω φωνᾷ, Eur.

Συριγξ.
Εκ δ' αρα συριγγος πατρωϊον εσπασατ' εγχος. Il. τ 387.
—Ὑπαὶ δ' οἱ εσκε τενοντος
Συριγξ αἱματοεσσα κατὰ σφυρον—Ap. 4. 1647.
Ετι γαρ θερμαὶ συριγγες ανω φυσῶσι μελαν
Μενος —Soph. Aj 1429
Εχειμπλ' αὖ συριγγα—Ib. E. 723.
Συριγγες ελαγξαν ἑλιτροχοι, Aesc. S. T. 211.
SYN. Δερατοθηκη—περονη—οπὴ (τῆς πλινγης, τε τροχὸς) καμπὴρ.—διωρυξ.

Συριζω. Συρισσω.
Σμερδναῖσι γομφηλαῖσι συριζων φονον. Aesc. Pr. 355.
—Ασὺ δε και τυ Συρισδες—Theoc 1. 3.
SYN. Επισυριτ῎ω. κατασυριτ῎ω, αποσυριζω, διασυριζω. ψιθυριζω —εκπνεω.—συρω.
Κρυνα δ' ατρυτων φθεγγομενος δοναχων.
Κυρτὸν επὶ χρυσεων χεῖλος ιεὶς δοναχων. Ep.

Συριττ῎ω
—Φαντὶ τὺ κραντες
Εμμεν συριττ῎αι μεγ' ὑπειροχον ἐν τε νομεῦσιν. Theoc. 7. 28.

Συρμαια.
Εσιν γαρ επιτηδεια συρμαιαν μετρῆν. Ar. Pa. 1253.

EXP. Χυλὸς βοτανης.—ραφανη.

Συρμὸς.
Ου νιφετῶν συρμὸς, ε παταγεῦσαν ἀλα. Ep. l. 3.
—Χαλαζηεντα τε συρμὸν. Ep. l. 1.
SYN. Συρσις, ὁλκὸς.

Συρραπ῎ω.
Δερματα συρραπ῎ειν νευρῳ βοὸς—Hes. ε. 542.
SYN. Καταρραπ῎ω, απορραπ῎ω, ὑπορραπ῎ω, κατ῎υω. συσκεαζω.

Συρρηγνυμι.
—Αλλὰ κακοῖσι συνερρηκ῎αι πολεεσσιν. Od. ϑ. 137.
Συρρηξας' ως ἐν ἅπαντα. Ar. Ecc. 670.
SYN. Συνθραυω, συγκλαω, συνεπικλαω, συντριβω, συναρατ῎ω, συγκρεω, συναγω. αμεινυνω.

Συρτις.
—Μεχρις ἱκοντο
Πρωπρὸ μαλ' ενδοθι Συρτιν. ἐν ᾗ κ ετι νοσος οπισσω
Νηυσι πελει, ὁτε τόνγε βιωατο κολτον ἱκεσθαι.
Παντη γαρ τεναγος, παντη μυιοεντα βυθοιο
Ταρφεα —κ. λ. Ap. 4. 1235.

Συρφαξ,
—Τον μεν συρφακα τον αλλον, Ar. V. 671:
SYN. Οι πολλοὶ, χυδαῖος δῆμος, οχλος,—συρφετωδης. οχλωδης.

Συρφετὸς.
Χορτον δ' εσκομισαι, και συρφετὸν,—Hes. ε. 604.
Λυματα γῆς και πολλὸν εφ' ὑδατι συρφετὸν ἑλκει. Call. 2. 109.
SYN. Λυμα, ρυπασμα —συρφαξ —αχυρον. —αγυρτωδης οχλος, η λογος.

Συρω
Ουρὴν μεν πρῶτ' επλασ' εφ' ὑδασιν, ηὔτε κωπην
Συρων,—Hom. B. 75.
SYN. Επισυρω, κατασυρω. ὑποσυρω. αναπαω. ἑλκω.—τρεχω.—συριζω.

Συς.
Αλλ' εμεν' ὡς ὁτε τὶς σῦς ῥρεσιν αλκὶ πεποιθώς. Il. ν. 471.
SYN. Ὑς. χοῖρος, γρυλλος. καπρος.
EPITH. Αγριος, αργιοδους, ακαμας, αναιδὴς. βλοσυρὰ, κελαινὴ, λυσσαλεος. λασιος, λιβοτειρα, μονοφορβος, ομβριμος, παχὺς, πελυτόκος, σιαλος, ὑβρισηρ, ὑλικοιτης, χαμαιευνας. Βοιωτια.
Η συσὶ καπροισιν, τῶν τε θενος εκ αλαπαδνὸν.
—Συες θαλεθοντες αλοιφῇ. Hom.
Και συας αιθυκτῖρας επὶ χθονὸς ασπαιροντας.
Η σῦν χαυλιοδοντ', ἡ καρχαραδοντα—Opp.

Χαιτας

Χαιτας αυχενιας περικότα, δικτὸν οδόντα,
Βευκοίτα, γλήναις φρικτὸν ἱεντα σελας.
Αφρω χειλεα παντα δεδευμενα—Ep. l. 2.
—Λευκαίνεσι συων πρόβλῆτες ακωκαι.
Αφρομορφαβαμιγδιαβροχον ανθερεωνα, Nonn.

Συσκεδαω
Συσκεδᾶν πολλὰς αλινδηθρας επῶν. Ar. R 934.
SYN. Συσκεδαζω, αποσκεδαννυμι.

Συσκευαζω.
Το δειπνον—συσκευαζε νεῶν. Ib. V. 1243.
SYN. Συγκατασκευαζω, συμπαρασκευαζω, ενοικευαζω. συγκατακοσμεω, συνεπιμελεμαι, συγκατορθοω, συνεπιφερομαι, συλλεγω, συναλεγω. επιβαλευω, συσκευωρεω.

Συσκηνητρια.
—Και τις σὲ 'σιν συσκηνητρια. Ib. Th. 631.
SYN. Προμνηστρια.—συσκηνος, συνοικος.

Συσκιαζω.
Αλλ' ὑ φθονεῶν χρη συσκιαζοντας γενυν. Eur. Supp. 1219.
Ην δ' αγκος—Πευκαισι συσκιαζον—Ib. B. 1050.
SYN. Αποσκιαζω, επισκιαζω, συγκατασκιαζω. κατασκιαζω, συγκαλυπτω, ζοφοω.

Συσκυθρωπαζω
Ηδὺ δ', ην κακόν τι παρξη, συσκυθρωπαζειν πασιν
Αλσχον, εν κοινῷ δε λυπης, ἡδονῆς τ' εχειν μερος. Eur. Fr.
SYN. Συναλγεω.

Συσπευδω.
Φιλεῖ δε τῷ καμνοντι συσπευδειν θεος. Aesc. Fr.
SYN. Συνεπισπευδω, συγκαμνω, συσπαδαζω, σὺγχροτεω.

Συσπλαγχνευω.
Αγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνευετε
Μετὰ τῶν—Ar. Pa. 1116.
EXP. Συγγενεσθαι τῶν σπλαγχνων.

Συσπαδαζω. Vid. Συσπευδω.
Ξυσπαδαζειν περὶ της νικης. Ib. 678.

Συσσειω, Συσσευω.
Συνεσεισέ μ' εκποθεῖσα φιαλη παντελῶς. Ath. l. 15.
Τοσσον φὰς συνεσευσε βοῶν ιφθιμα καρηνα, Hom. M. 94.
SYN. Συντινασσω, συγκλονεω, συγκραω.

Συσσημον.
—Η τι τοιοῦτον Συσσημον—Ath. l. 8.

Συσσιτεω.
—Και Μιλτιαδὴ ξυνεσιτει Ar. Eq. 1302.
SYN. Ὁμοσιτεω, συνεσιαομαι, συμποσιαζω, συνδειπνεω, συζαω, συνδαιομαι, συνευνοχεομαι. —συνοικεω.

Συσσιτιον.
—Κατασῶσαί τε τα ξυσσιτια,
Οπως αν ευωχησθε πρῶτον σημερον. Ib. 711.
SYN. Συμποσιον, συνδειπνον, συνεσια, συμβιωσις, συντροφια, συνοικια ευωχια, αριστον.

Συσσιτος.
Εν μεν συσσίτοισιν ανὴρ πεπνυμενος ισθι. Theog. 309.
SYN. Ομοσιτος, συμβιωτης, κοινοβιος, συνδιαιτητης, συνεσιος, συντροφος, συνοικος.

Συσσωζω.
—Το γάρ τοι τεκνα συσσωζειν καλόν. Eur. I.A. 1209.
SYN. Συγκρατεω, συνδιαφυλαττω, συντηρεω. σωζω.

Συσαμνιζω.
—Λευκὸν γλεῦκος συσαμνισον οξεῖ, Nic.

Συσασις.
—Εις δε συσασεις
Κυκλως τ' εχωρει λαός—Ib Andr. 1088.
SYN. Συναθροισις, συλλοχια. σῖφος, ὁμιλος, συνεσια —συνωμοσια —συσημα. συνοδος. ὁμονοια

Συσελλω. Συσελλομαι.
Αλλα συσειλας ακροισι
Χρωμενος τοῖς ἱστιοισιν. Ar. R. 1030.
Ξυσειλαμενοι ἱματια.—Ib. Ecc. 99.
Προς ταῦτα συσελλε σεαυτην, Ib. 484.
—Οτι συνεσαλμαι κακοῖς. Eur. Her. f. 1417.
SYN. Επανασελλω, ανασελλω, κατασελλω, περισελλω, προσελλω, ὑποσελλω. σἶελλω, συσφιγγω, περισφιγγω, σφιγγω, συντιθημι, σἶενοω, συσειενοω, συνωθεω, σἶυφω, συνελαυνω, συνεργω, συνελκω, καταβαλλω, καταρασσω.

Συσεναζω. Vid. Συναλγεω, Συμπεθεω.
Ως συσεναζειν γ' οἶδα γενναιως φιλοις. Ib. I. 935.

Συσεφανοω.
Τας τρεῖς αθανατας ευθὺ συνεσεφανεν. Ep. l. 7.

Συσημα.
Και πασα πηγὴ, χ' ὑδατος συσηματα. Aesc. Fr.
SYN. Συνδρομὴ, συνοδος, συλλογὴ, συγκομιδὴ, συναθροισις, συναρμογὴ, εφαρμογὴ, συμπηξις, συγκρισις, συμφυσις, συμφυια, συνθεσις —συσασις, οχλος. πλῆθος, σωρὸς.—χορος.

Συσολεω, Συσολιζω
—Επὶ τυμβον αγαλματα συσολισαι, Eur. Or. 1446.
SYN. Συσκευαζω, κατακοσμεω

Συσρεφω.
Ξυσρεψας και ξυγγεγυλισας, Ar. L. 974.
SYN. Περισρεφω, συνελισσω, σπειρω, συσελλω.

Συσγυλιζω,

Συσρογγυλιζω, Συσρογγυλλω.
Οὐτας συσρογγυλικα καξεκοκκισα, Ath. 2.
Ουτω συνεσρογγυλλειν ιταμῶς και ταχύ. Ib. 4.
Συσφαζω, Συσφατ|ω. Vid. Συγκαταλεινω.
Και συσφαγηναι,—Eur. I. T. 685.
Συσχορος.
—Ἠχὲς φιλε, συσχορε Νυμφῶν. Orph. H.
Συφαρ
Συφαρ θανεῖται ποντιον φυγὼν σκεπας
Κοραξ συν ὁπλοις—Lyc. 793
S Y N. Λεζηρὶς, το τᾶ οφεος δερμα —γερων. γῆρας ανθρωπῆ
Συφεὸς Poet. Συφεὸς, Συφὸς.
Εντοσθεν δ' αυλῆς συφεὸς δυοκαιδεκα ποιει
Πλησιον αλληλων ευνὰς συσίν—Od. ξ 13.
—Θυρας δ' ανεαγε συφειᾶ· Ib. κ. 389
Στενοντες ατας εν συφοῖσι φορβάδες Lyc. 676.
S Y N. Συφειὸν. χοιροκομεῖον. συῶν ευνή.
Συφορβος. Vid Συβωτης.
—Ὡς παῖδα συφορβον. Il. φ. 282.
Συχὸς.
Οσει δ' επλητην, ησιαν τ' ἔιχον συχνην. Ar. Pl. 754
S Y N. Πολὺς, θαμινὸς, θαμειὸς, ταρφὴς, ταρφειὸς, αθροος, συνεχὴς, σιβαρὸς, σιφρὸς, αλλαταλλήλος, αγχισπιος, πυκινός.
Συω, Συομαι.
—Πῆχυν επιγραβδην βαλε χερὸς
Δεξιτερῆς, συτο δ' αἷμα κελαινεφες—Il φ.167.
S Y N. Σευω, σεω, κινεω, ὁρμαω —διωκω. τρεχω. πορευομαι.

Σ ΦΑΓΕΙΟΝ, Σφαγιον.
Οι μεν σφαγεῖον εσερον—Eur El. 800.
—Σην παῖδ' Αχιλει σφαγιον θεσθαι. Eur. Hec. 108.
S Y N. Ἱερεῖον, θυσια, θυος
E P I T H. Αἱμοβαφὲς, χειροδαΐκτον.
Σφαγεὺς.
Ο μεν σφαγεὺς εσῆκεν ἡ τομωτατος, Soph. Aj. 826.
S Y N. Φονευτὴς, ολετὴρ, αναιρετὴς.
Σφαγὴ
Μελανθὲν αἷμ' απ' οικειας σφαγῆς. Ib. 931.
S Y N. Σφαξις, αποσφαξις, ὑποσφαξις, αυχενισμὸς, φονευσις, σφαγιασμὸς, φονος.—δειρὴ.—σφαγὶς.
E P I T H. Αυτοκτονος, πολυθυτος, αγνιστος.

Σφαγὶς.
—Και τον λαιμοτομον σφαγίδα. Ep. l. 6.
S Y N. Ξιφος.—σφαγὴ.
Σφαγιαζω, Σφαζω. Vid. Σφατ|ω.
Ησθην σεφῳ σφαγιαζομενῳ—Ar. Av. 571.
Μῆλ' ἀδινὰ σφαζῃσι—Od. α. 92.
Σφαγιασμὸς. Vid. Σφαγὴ.
—Ου παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμᾶν, Eur. El. 200.
Σφαδαζω.
Συ δε σφαδαζεις, πῶλος ὡς ευφορβια. Soph. Tr.
Ο δ' εσφαδαζεν, ωκ εχων απαλλαγας. Ib.
S Y N. Ανασφαδαζω. σπαομαι, δυσθανατεω, χαλεπαινω. βραζω, σφυζω. δυσφορεω. θρασσω.—δονεῖμαι, συγκλονεῖμαι, παραφερομαι, ὑποφερομαι, ὑπολισθαινω, ὑποσκελιζομαι, διασειομαι, ασατεω. διαπορεω. φροντιζω. σπενδω.
Σφαῖρα.
Σφαῖραν επειτ' ερριψε μετ' αμφιπολον βασιλεια. Od. ζ. 115.
S Y N. Σφαιρωμα.—παλλα.—(εικὼν κοσμικὸν.—τυπος αιθερος. Nonn.)
E P I T H. Ακοντιστος, ακρατος, ευκυκλος, ευφημος, ευκροταλος, εὐτροχαλος, νοερὰ, περιηγὴς, ποικιλονωτος, τροχοεσσα.
Σφαιρη αθυρσιν περιηγεῖ, την μεν επειτα
Αλλη επ' αλλης δεχεται και ες αέρα πεμπει
Υψι μεταχρονιην ἡ δ' ὑποτε
Πιλναται εδει. Ap.
Οι δ' επει ἓν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ελοντο,
Πορφυρεην, την σφιν Πολυβος ποιησε δαίφρων,
Την ἑτερος ριπτασκε ποτι νεφεα σκιοεντα,
Ιδνωθεις οπισω· ὁ δ' απὸ χθονὸς ὑψόσ' αερθεὶς
Ρηϊδιως μεθελεσκε, παρος ποσιν ἕδρας ικεσθαι. Hom.
Σοι μεν αγηρως Απολλον τροχιὰν
Σφαῖρα κυλινδει. Syneſ.
Σφαιρηδὸν.
Η κε δ' ἑ μιν σφαιρηδὸν ελιξαμενος δι' ὁμιλου. Il. ν. 204.
S Y N. Σφαιρικῶς, κυκλοτερως, κυκλοσε, κυκληδὸν. σπειρηδὸν.
Σφαιροω.
Στηθεα δ' εσφαιρωτο πελωρια,—Theoc. 22. 46.
Σφαιρωτὴς.
Κλεινῶν σφαιρωτας ασρων. Syneſ. 5.
Σφακελος.
Κατά γ' εγκεφαλον πηδᾷ σφακελος. Eur. Hipp. 1353.
Ὑπὸ μ' αῦ σφακελος και φρενοπληγὴς
Μανιαι θαλπουσι, Aeſc. Pr. 877.

SYN.

SYN. Σπασμὸς, σῖψις παθος τῆ εγκεφαλὲ.—συγροφὴ.—σφακος. σφακελισμὸς, ασφοβολισμὸς.

Σφακὸς, pro Ελελισφακος.

—Κεδρίδας, ανηθιν, σφακὸν. Ar. Th. 493.

Σφαλερὸς.

Πλῆς σφαλερὸς το ζῆν—Stob. 96.

Καίτοι σμικροὶ μεγαλων χωρὶς,
Σφαλερὸν πυργω ῥῦμα πελονται. Soph Aj. 159.

SYN. Επισφαλὴς, ακροσφαλὴς, παρασφαλὴς, αρισφαλὴς, ασθενὴς, ολισθηρὸς, αβεβαιος, απατηλὸς, αταρτηρός.

Σφαλλω, Σφαλλομαι.

—Ουδ' αρα μιν σφῆλεν βελος Αντινοοιο. Od. ρ. 464.

—Ου τι μη σφαλῶ γ' εν σοί ποτε. Soph. Tr. 630.

SYN. Αποσφαλλω, διασφαλλω, επισφαλλω, παρασφαλλω, πλερνιζω, σκελιζω, υποσκελιζω, καταβαλλω, παρακρουομαι, σαλευω, πλαιωκλινω. κατεδιζω. πλαναω, διαμαρτανω, αποτυγχανω—ολισθαινω.—ενθα και ενθα καταρρεειν ιχνια πεζης.

Σφαλμα.

Κλεψας τα προσθε σφαλματ' εξεδυ δικης. Eur. Supp. 416.

SYN. Πτῶσις, ολισθημα, πεσημα, αλιτημα, αμαρτημα, δυσυχια. φθορὰ. προσπλαισμα, προσκρουσις.

Σφαλτης.

Σφαλτην ανευαζοντες—Lyc. 207.

SYN. Πτερνιστης.

Σφαραγεω, Σφαραγεομαι.

—Σφαραγευντο δέ οἱ πυρὶ ριζαι. Od. ι. 390.

Ουθατα δε σφαραγευντο.—Ib 440.

SYN. Βρυχω, λιγῶ, σμαραγεω, δυπεω. βρενταω.

Σφαραγιζω.

Συν δ' ανεμοι ενοσίν τε κονιν τε εσφαραγιζον. Hes. Θ. 706.

Σφατλω.

Ο δ' αντι τῆ σῆ σωματος σφαγησεται. Eur. Andr. 315.

SYN. Σφαζω, σφαγιαζομαι, αποσφατλω, διασφατλω. επισφατλω, κατασφατλω, φονευω, αυχενιζω θυω.

Σφεδανὸς, (Σφιδανὸν. Adv.)

Ατρειδης δ' επετο σφεδανὸν Δαναῖσι κελευων. Il. λ. 165.

SYN. Σφοδρὸς, δεινὸς, συντονος, θρασὺς, χαλεπὸς, επισπερχὴς, σθερρὸς, ισχυρὸς.—σφοδρὸν, καταπληκτικὸν.

Σφελας.

Ως αρα φωνησας, σφελας ελετο—Od σ. 393.

Πολλα οἱ αμφι καρη σφελα ανδρων εκ σαλαμαων, Ib. ρ. 231.

SYN. Υποποδιον, εντιναγμα, βλῆμα. Θρανίον, θρῆνυς, σκολυθριον.

EPITH. Χθαμαλὸν.

Σφενδαμνινος.

Ατεραμονες,—σφενδαμνινοι. Ar A. 180.

SYN. Ισχυρὸς, σθερεὸς—πρινινος.

Σφενδοναω,

(Κορυτην)—διαφεραν εσφενδοναι: Eur. Supp. 715.

SYN. Σφενδονεω, εκσφενδοναω, σφενδονιζω, αποσφενδοναω, απορριπτω.

Σφενδονη

Σφενδονη, ἡν αρα οἱ θεραπων εχε—Il. γ 600.

SYN. Χερμασὴρ. ὁπλον εκηβόλον. λιθοβόλον μηχανημα.

Σφετερος.

Ασυ ποτὶ σφετερον ερυειν,—Il ρ. 287.

SYN. Σφωϊτερος, ὑμετερος.

Σφηκιὰ.

Το γαρ γεροντων εσθ' ομοιον σφηκιᾷ. Ar. V. 224.

Σφηκίσκος.

Μεγαν λαβόντες ἠμμένον σφηκίσκον,—Ib. Pl. 301.

EXP. Ωξυμμένον ξυλον. σφηναριον.

Σφηκω.

Πλοχμοί δ' οἱ χρυσῷ και αργυρῳ εσφηκωντο. Il. ρ 52.

SYN. Ενσφηκω, κατασφηκω, δεω, σφιγγω, γομφω.

Σφηκωδης.

Παρ εμοὶ δ' ἰσχνοι, και σφηκωδες,—Ar. Pl. 561.

SYN. Λεπτὸς, λαγαρὸς, πικρὸς, σκληρός.

Σφηκωμα

Ομως δ' ὁτι το σφηκωμ' εχει πονον πολύν. Pa. 1215.

SYN. Πλεγμα, πιλμα. μοτὸς —τοπος περικεφαλαιας, ὁπῃ τα πλερὰ δέδεται.

Σφηλος.

Υἱὸς δε Σφηλοιο καλεσκετο Βουκολιδαο 338.

Σφὴν.

Ως δ' ὁτ' αν απροφατως ἰσὸν νεὸς—
—Θοὴ ανεμοιο καταιξ
Αυτοῖσι σφηνεσσιν ὑπ' εκ προτονων ερυσση Ap. 1. 1204.

SYN. Γομφος, επισχιδιον. ἧλος.

EPITH. Αδαμαντινος.

Σφηνωμα.

Καὶ χαρτα ῥιξας ευλοφῳ σφηνωματι. Soph. (an, σφηκωματι?)

Σφιξ.
Οι δ' ὥστε σφῆκες μεσον αιόλοι,—Il. μ. 167.
SYN. Αιθρηνη.
EPITH. Αργαλέος, δαφοινὸς, ενοδιος, λευγαλέος, ολοὸς, οξυκαρδιος, πικρός.

Σφιγξω
Και ποδας εσφιγξεν κατα γαστέρος.—Hom.B.70.
SYN. Αποσφιγξω, διασφιγξω, επισφιγξω, περισφιγξω, επιθλιβω, συμπιλεω, σθυφω, σφηκοω, πιεζω, δρεπω, ξυω. επιψαυω. συσελλω. συμπλεκομαι, συνεργω.

Σφιγξ
Σφιγγὸς ὸς μονος κατεσχον
Τῆς μιαιφονα κρατη, Eur. Ph 1789:
EPITH. Αγρια, ασημαντος, ποικιλφδὸς, δυσξυνετος, κελαινὴ, σοφὴ, μιαιφονος, ωμοσιτος, πολιοθόρος.
Ηδ' αρα Σφιγ' ολοὴν τεκε Καδμειοισιν ολεθρον. Hes.
—Ταν γαμψωνυχα παρθενον χρησμωδον.
Ραψιφδὸς κυων.—πτερόεσσα κυρα—Soph.
Μηδὲ το παρθενιον πτερὸν, κρεων τερας ελθεῖν
Πενθεα γαιης, Σφιγγὸς, αμυσοταταισι συν ὠδαῖς'
Α ποτε Καδμογενῆ τετραβαμοσιν εν χαλαῖσι,
Τειχεσι χρισιμολογα, φερεν αιθέρος εις αβατον φως
Γενναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Αιδας
Καδμειοις επιπεμπει' Eur. Ph 823:
Εδας,—Γᾶς λοχευμα, νερτερα τ' εχιδνας,
Καρμειων αρπαγά,
Πολυσονος, πολυμοχθος,
Μιξοπαρθενον, δηϊον τερας,
Φοιτάσι πτεροῖς, χαλαῖσί τ' ωμισιτοις. κ λ. Ib. 1042.

Σφογγος. Vid. Σποργος.

Σφοδρὸς.—Σφοδρα, Σφοδρᾶς.
Και σφοδρα πεθεν. Soph. Aj 150:
Αλλὰ μαλα σφοδρᾶς ελααν—Il. μ. 124.
SYN Δεινὸς, χαλεπὸς, δριμὺς, σφεδανὸς, θηριος, ισχυρὸς, βιαιος, λαμπρὸς. ευτονος. σπιζαρὸς. πολυδαπανος. επακτος.—δριμεως, ισχυρὰς, δεινῶς, βιαιως, λαβρως, οξεως. αγαν, λιαν, παυυ.

Σφοδροτης.
—Η σφοδροτης δε θηρὸς—Ath. 12.
SYN. Δεινοτης, λαβροτης.

Σφοδρυνω, Σφοδρυνομαι
Αταρ σφοδρυνη γ' ασθενει σοφισματι. Aesc. Pr. 1010.
SYN. Κομπαζομαι, επαιρομαι.

Σφονδυλη, Σποιδυλη.
Ως ἡ σφονδυλη φευγουσα πονηροτατον βδελ. Ar. Pa. 1077.
SYN. Σιλφη. γαλῆ.

Σφονδυλος, Σποιδυλος.
Σφονδυλοις τ' ενηρμοσεν. Eur. Ph. 1435.

Σφονδυλοδινητος, Σφονδυλοεις.
Σφονδυλοδινητῳ πηματι νηχομενον. Ep. l. 6.
Σφονδυλοεντα τραχηλον—Man. 1. 319.

Σφραγιζω.
Και ταῦτα παλιν γραμματα συγχεῖς,
Και σφραγιζεις, λυεις τ' οπισω. Eur. I. A. 38.
SYN. Αποσφραγιζω. ενσφραγιζω, επισφραγιζω, κατασφραγιζω, επισημαινω, κατασημαινω, παρασημαινομαι, σημαινω.

Σφραγιδιον,
—Θρηϊκιδες' εχειν σφραγιδια. Ar. Th. 434.

Σφραγὶς.
Κυρνε, σοφιζομενῳ μεν εμοὶ σφρηγὶς επικεισθω
Τοῖσδ' επεσιν,—Theog. 19.
—Τηνδε προσβλεψασά με
Σφραγῖδα πατρός.—Soph. El. 1233.
SYN. Σημαντρον, σημεῖον.—σφραγῖδος ἐχος. Soph.

Σφραγιος. Vid. Νηρηϊδες.

Σφριγαω
—Ευσωματᾶ γαρ και σφριγᾷ. Ar. N. 797.
Χῆρες επερρωσαντο περὶ σθενεϊ σφριγοωσαι. Ap. 3. 1257.
SYN. Επισφριγαω, αμαζω, ανθεω, ζεω, αυξομαι, νεαζω, βραζω, περιτεινω, ευσωμαεω, ευτονεω, σκιρταω, σφυζω, ακολασαινω.

Σφυζω.
Φασῶ τὰν κεφελαν και τὰς ποδας αμφοτερως μευ φυσδειν, ὡς αγιαθῆ—Theoc. 11. 71.
SYN. Σπαιρω, απασπαιρω, σφαδαζω, πηδαω, επειγω. αλγεω, αγιαομαι.

Σφυρα.
—Την οἴγε σιδηρεης ελαασκον
Σφυρησιν μαλεροιο πυρὸς ζωσαν αὔτμην. Ap. 1. 734.
SYN. Αἴρα, κεστρα, ραιστὴρ, τυπάς.
EPITH. Δυριτυπὴς, ολεσιβωλος.

Σφυρὰς.
—Σφυραδων αποκνισματα. Ar. Pa. 791.
EXP. Τα των αιγων ἡ προβατων αποπατηματα.

Σφυρηλατος.
—Σφυρηλατος οἵα Κολοσσος Theoc. 22. 47.
SYN. Στερεὸς.

Σφυρὸν.
Δησαμενὸς τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν αμφὶ τενοντας. Il ρ 290.
—Ηδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπενερθεν. Il. δ. 147.
Οινηρης Λισβοιο παρὰ σφυρον'—Ep. l. 3:
SYN.

SYN. Ταρσὸς, πελμα —τῶν ὀρων το επιπε-δον, και κατώτατον.
EPITH. Δυσνιπ[ον, ροδοειδές.

Σ Χ

ΣΧΑΔΩΝ.
Πλῆρες δε σχαδονων.—Theoc. 1. 147.
EXP. Τα εκ τῶν κηφηνων κηρια.

Σχαζω, Σχαζομαι, Σχαω.
—Και σχασας την φροντίδα, Ar. N. 738.
Σχασαμενος την ἱππικήν. Ib 107.
Σχασον δε δεινὸν ομμα, και θυμῶ πιθοῦ—Eur. Ph. 467.
SYN. Αποσχαζω, επισχαζω, κατασχαζω, παρασχαζω, αμυσσω, αποχαρασσω, εντεμνω, κατακοπ[ω,—επισχω, καταπαυω, μεταβαλλω, ανιημι, χαλαω καταγω.

Σχεδια.
Αλλ' αγε, δρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμοζεο χαλκῷ
Ευρεσιν σχεδιην,—Od. ε. 163.
SYN. Ναῦς (ακατασκευαστος.)
EPITH. Ηλιβατος, λινοδεσμος, πολυδεσμος.
Τας ποντοπορος δ' εσχε σχεδιας
Λαιφῆ πρωτονοις επερειδομενας. Eur.

Σχεδιην, Σχεδοθεν, Σχεδόν.
Τυψον δε σχεδιην,—Il. ε 830.
—Σχεδοθεν δε οἱ ἦεν ολεθρος. Il. π. 800.
Οι δ' ὁτε δη σχεδὸν ἦσαν επ' αλληλοισιν ἰοντες. Il. γ 15.
SYN. Πλησιον, εγγυς, συνεγγυς, συσαδὸν, πελας, αυτοσχεδιην. παρολίγον, παραμικρόν. βαδην.

Σχεδίος.
—Σχεδίον μεγαθυμον Ιφιτε ὑδν
Φοινικων οχ' αριστον, ὁς εν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οικία ναιεταασκε, πολέσσ' ανδρασσιν ἀνασσων. Il. ρ. 306.

Σχιθω.
Η, και επ' αργυρεη κωπη σχεθε χέρα βαρεῖαν. Il. α. 219.
SYN. Εχω, σχεω, ισχω, κατεχω, επεχω, επιβαλλω.

Σχελὶς.
Αλλα σχελιδας εδηδοκως,—Ar. Eq. 361.
EXP. Βοὸς πλεύρα.—τα πλευρικά.

Σχερια.
—Σχερην, ὁθι Φαιηκες γεγαασιν. Od. ν. 160.
EPITH. Εριβωλος, ερατεινή.

Σχεσις.
Ουκ ὁπλων σχεσιν Μωμητὸς—Aesc. S. T. 513.
SYN. Διαθεσις, σχῆμα, ἕξις, συνεχεια, τασις, συναφεια, ὁμιλία.

Σχετηριον.
Αλλ' ἠδὺ λιμῆ και τόδε σχετηριον. Eur. Cyc. 135.
SYN. Διασχετικὸν, αποπαυσικον, κηλητηριον.

Σχετλιαζω.
Ου δεῖ σχετλιαζειν, και βοᾶν πριν αν μαθης. Ar. Pl. 476.
SYN. Δεινολογεῖσθαι, δυσχεραινω, ταλανίζω, αποδυρομαι δυσφορεω. βλασφημεω.

Σχετλιοτεκνος. Vid Δυσπαις.

Σχετλιος.
Σχετλιος, εβριμοεργὸς, ὁς κε θεὸν αἰσυλα ρεζων. Il. ε. 403.
SYN. Ατυχὴς, ἀπορος, δεινοπαθὴς, επαχθὴς, πληρων. οδυνηρὸς. σκληρὸς, αμηλικος, επαχθὴς, χαλεπὸς. αδικος. πονηρὸς. αγναμων, δυσυχὴς, μοχθηρὸς. ατοπος.

Σχεω. (inuſ) Vid Σχεθω.
Η ρ' ετι πε σχησουσι πελωριον Εκτορ' Αχαιοί; Il. λ 819.
Νῆσον ες Αιαιην σχησειν ενεργέα νῆα. Od. λ. 70.
Εκτορα και μεμαῶτα μαχης σχησεσθαι οἴω. Il. ι. 651.

Σχημα.
Ιππωμεδοντος σχῆμα και μεγας τυπος. Aesc. S. T. 494.
Ασιατιδος γῆς σχῆμα,—Eur. Andr. 1.
—Ὑπο των σχηματων. Ib. Cycl.
SYN. Τυπος, μορφὴ, χαρακτὴρ, ὑποκρισις, προσωπον. καλλος, δοξα, αξιωμα, ευπρεπια, κοσμος. σχεσις. σχηματισμὸς. εἶδος. προσχημα, μυτη. σχηματισις. κομπος. πλασμα —ορχησις.
EPITH. Ευγενὲς, σεμνὸν, ογκῶδες, φαυλὸν, συμφωνον.

Σχηματιζω. Σχηματιζομαι.
Αλλ' εγωγ' ε σχηματιζειν
Βελομ', αλλ' ὑφ' ἡδονῆς. Ar. Pa. 323.
Εσχηματισαι δ' ασπὶς ε σμικρὸν τροπον. Aesc. S. T. 471.
Λαμπρῶ κατοπτρῳ σχηματιζεται κομην, Eur. M. 1161.
SYN. Διασχηματιζω, συσχηματιζω, σχηματοποιῶ. πλασσω, συντασσομαι, προσποιεομαι, μορφοω, διαμορφοω, κατακοσμεω, τυποω, εντυποω, ὑποτυποω, ὑποκρινομαι, φανταζομαι.

Σ Χ

Σχίζα.
Και τα μεν αρ σχίζησιν αφυλλοίσιν κατεκαιον. Il 6. 425.
SYN. Σχιδαξ, σχιδος,—λαμπας. Hes.

Σχισμὸς.
Ἐμοὶ δε μιμνει σχισμὸς αμφηκει δορί. Aesc. Ag. 1158.
SYN. Σχισμα, σχισμὴ, σχισις, διασχισις, διχοσασια, διαχωρησις, διασπασμὸς, σπαραγμὸς, ῥῆγμα.

Σχίζω.
—Οπως δ' ξύν ὑλοτομοι,
Σχίζεσι καρα φονιῳ πελεκει. Soph. El. 99.
SYN. Ανασχίζω, αποσχίζω, διασχίζω, κατασχίζω, εκσχίζω, ῥηγνυω, διαῤῥηγνυμι, διατμηγω, διατμησσω, τεμνω, κοπτω, διατεμνω, διαλοπτω.

Σχῖνος.
Σχῖνον ες αρχαιαν καταδὺς, επιχωριον εργος. Theoc. 26. 11.
SYN. Σχιλλα.
EPITH. Ἡδεῖα.

Σχισὸς.
—Ἰωκίδος σχισὴς ὁδῦ. Eur. Ph. 38.

Σχοινιον, Σχοῖνις. Vid. Σπαρτιον.
Το σχοινιον φευγεσι το ρεμιλτωμένον, Ar. A. 22
—Ηπιεν απ' αυτῶν,
Των λεπτῶν σχοινῖδα· βροχον δ' εμβαλλε τραχηλῳ. Theoc. 23. 51.

Σχοινος, Σχοινῖτις, Σχοινὶς, Σχοινωδης.
—Σχοινιοις δ' εν τευχεσι. Eur. Cyc. 208.
Αλλ' εθαν' εν καλυβῃ σχοινιτιδι—Ep l. 3.
Σχοινίδι (θεᾷ) μεσοφθαρτον —Lyc. 832.
—Επὶ σχοινωδεσιν οχθαις. Nic.
SYN. Σχοινινος.

Σχοινοβατης.
Σχοινοβατας τευχει, καλοδαμονας, ὑψόθεν εις γῆν
Γειτονιη θανατοιο καταῤῥιπτεῦντας ἑκητὰς,
Ων ὁ πορος μοῦνος εσὶν, επὴν εις σφαλματα νευσῃ Man 4. 287.
Καλοβατην σχοινον, ιδε περοφιτον εθηκεν,
Ικαρον αιθεριον, πτερυγων δίχα, και δίχα κηρῦ. Ib 5. 146.

Σχοῖνος.
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε—Il 6. 497.

Σχοινος.
—Και ακόντισεν οξέϊ σχοινῳ. Hom. B. 252.
EPITH. Κοῖλος, ελαιοτροφος.

Σχοινοτενὴς.
—Και δίσσας σχοινοτενεῦς σπυρίδας. Ep. l. 6.

Σ Ω

Σχολαζω.
Συ δε σχολαζεις, ὥστε θαυμαζειν εμέ. Eur. Hec. 729.
SYN. Αποσχολαζω, βραδυνω, ραθυμεω, ραδιεργεω, καταργεω, νωθρευομαι, προσεχω. σχολὴν αγω, εχω.

Σχολὴ, (σχολῇ adv.)
Αλλως και σχολη εστι—Theoc. 21. 34.
Τοιαῦθ' ελισσῶν, ηυτον σχολῇ βραδὺς. Soph. An. 238.
—Και σχολὴ τερπνον κακὸν. Eur. Hipp. 384.
SYN. Απραγμοσυνη, ανεσις. αδεια. διατριβή.
—σχολαιως, βραδεως, αργῶς, μελεον.

Σχολὴ.
Τυνη δ' ἱρὰ, σχολὰς, αγορὰς, Αυγασε, συναυξεις. Ep.
Νῦν δ' εσθ' ὁ πλημων εν τίνι σχολῇ κακῇ; Soph. Oed. T. 1309.
SYN. Γυμνασιον, ενηβητηριον, διδασκαλεῖον, παιδαγωγεῖον, παιδοτριβεῖον, σχολαστηριον, φροντιστηριον, παιδευτηριον, συμφοιτησις, περιπατος, διατριβή.

Σ Ω

ΣΩΖΩ, Σωζομαι. Vid. Σωω.
Σπερμα πυρὸς σωζων,—Od. ε. 490.
——Εσωσετ' αν
Την ευλαβειαν, ὥσπερ νυν σωζεται. Soph. El. 1000.

Σωκεω.
Ως μητε σωκεῖν, μητε μ' ακλαινειν βασιν. Aesc. Eum. 36.
Μενη γαρ αγειν νικετι σωκῶ
Λυπης αντιῤῥοπον αχθος Soph. El. 118.
SYN. Ισχυω, δυναμαι (φερειν,) κωφιζω, σωζω.

Σᾶκος.
—Σωκοιο δαΐφρονος οβριμον εγχος. Il. λ. 456.
Ω Σᾶκ', Ιππασια μὲ δαιφρονος—Ib 450.

Σωκρατεω.
Εκομων, επεινων, εῤῥυπων, εσωκρατων. Ar. Av. 1282.

Σωκρατικὸς.
Ζωγραφε, ταν μορφὰν απομαξας, αιθ' ενὶ κηρῷ
Και ψυχαν εδαης Σωκρατικὰν βαλειν. Ep. l 5.

Σωκρατης.
Σοφὸς Σοφοκλης· σοφωτερος δ' Ευριπιδης·
Ανδρῶν δε παντων Σωκρατης σοφωτατος. Pyth. Or.

Εκ

Εκ δ' αρα των απεκλινε λιθοξοος, εννομολεσχης,
Ελληνων επαοιδος, ακριβολογος αποφηνας,
Μυκτηρ, ρητορικικτος, υπατικος, ειρωνευτης.
Laer. l. 2.
Ο Μιλιος.—ο κακοδαιμων Σωκρατης. Ar.
Σωκρατιδιον. Ar. N. 223.
Σωμα.
Σωμα δε οικαδ' εμον δομεναι παλιν,—Il. ι. 79.
Ιω γοναι—σωματων μοι φιλτατων,—Soph. El. 1246.
SYN. Δεμας, χρως.—ανδραποδον, κτημα.—ανθρωπος.
EPITH. Αβρον, αργαλεον, γηγενες, ευτοτον, ρακωδες, πονηρον, πελωρον, σκιοειδες.
Σημα της ψυχης, Plat. Nos ζοφος. Naz.
Γυια θνατα.—Μοιρας υλαια μετρα.—υλαιον νεφος. Synes.
Σωματοφορβος.—Σωματοφρεντηρ.
Σωματοφρεντηρας, ιδ' εμπαλι σωματοφορβες. Man. 4. 232.
Σωματοφθορεω.
Πολλη γαρ αιδως σωματοφθορειν ποσιν
Φθειροντα πλεθτον αργυρωνητες θ' υφας. Aesc. Ag. 957.
SYN. Διακναιω, παραφθειρω.
Σως, Σως. Vid. Σοος.
—Νυν τοι σως αιπυς ολεθρος. Il. ν. 773.
Ουνεκα οι σως εσσι,—Od. ο. 42.
Σωπολις.
Παιδα Διοκλειδ' Σωπολιν εσενομεν. Call. Ep. 22.
Σωρακος.
Σταμνοι τε μελιτος, σωρακοι τε Φοινικων. Ep. Suid.
SYN. Καλαθος, κυρτη, ταλαρος.
Σωρις. Vid. Δημητηρ.
Σωρευω.
—Αλλον επ' αλλω
Σωρευειν αιει πλεθτον επειγομενος. Ep.
SYN. Εκσωρευω, επισωρευω, κατασωρευω, περισωρευω, συσσωρευω, συναθροιζω, επιτιθημι, συνεπιτιθημι, νεω, νησω, επισοιβαζω, χωννευω, προσεπιμετρεω. σωρον, συναγω.
Σωρος.
—Οτε τ' ιδρις σωρον αμαται. Hes. ε. 776.
SYN. Σωρεια, σωρευμα, σαγμα, επιβλημα, επιθηκη, ογκος, θιν, μηρυμα.
Σωσανδρος.
Σωσανδρε χρυφιης ισορ ακεσορης. Ep. l. 4.
Σωσιανειρα. Vid. Θαλασσα.
Σωσιπολις.
Υποσενοι μεν τ' αν ο Θρανιτης λεως,
Ο σωσιπολις,—Ar. A. 162.
SYN. Πολισσοος.

Σωσεον.
—Αθλιως δε σωσεον. Eur. Herc. f.
Σωτρον.
Σωτρα δ' εωθεν εθυε θεοις—Ep. l. 1.
Σωτειρα,
Θηλειων σωτειρα, μονη φιλοπαις αγανοφρων. Orph. H.
SYN. Σωσικη, φυλακις.
Σωτηρ.
—Σωτηρα τε νηων. Hom. XXI. 5.
SYN. Σαωτηρ, ρυσης, σωτηριος, σωσικος, φυλαξ.
Σωτηρια.
Ητερ μεγιστη γινεται σωτηρια,
Ο ταν γυνη προς ανδρα μη διχοστατη. Eur. M. 14.
SYN. Φυλακη, διατηρησις, συντηρησις. φαος.
EPITH. Νικηφορος.
Εκγεγαυια θεε σωτηρια ηρανοπεμπος. Dolse.
Σωτηριος.
Ω φυσις, εν ανθρωποισιν ως μεγ' ει κακον,
Σωτηριον τε τοις καλως κεκτημενοις. Eur. Or. 127.
SYN. Σωτηριωδης, υγιεινος, θεραπευτικος.
Σωφρονεω.
Ημεις δε πως κ γνωσομεσθα σωφρονειν; Soph. Aj. 686.
SYN. Σαοφρονεω, μετριοφρονεω.—νεον εχω.—σωφρων, σοφος, φρονιμος, ευασθητος, κοσμιος, κ. λ. ομ.—καλως λεγειν.
Σωφρονιζω.
—Ουδε σ' αι τυχαι, τεκνον,
Σεσωφρονικασιν—Eur. Tro. 350.
Αμηνους δ' κ σωφρονιζει,—Ib. Her. f. 869.
SYN. Ευθυνω, διθυνω — σοφοω, σοφιζω, παιδευω, επανορθοω, φρενοω.—πυκνοφρονα τευχω —αναπηφω
Σοφιας ανοιγε φεγγος. Synes.
Σωφρονισμα.
Και ταυτα μεν γραψεσθε προς γεγραμμενοις,
Πολλοισιν αλλοις σωφρονισμασιν πατρος. Aesc. Supp. 999.
SYN. Παραγγελμα, παραινεσις, νουθεσια.
Σωφροσυνη,
Ουδ' ει σωφροσυνην μεν εχοις Ραδαμανθυος αυτε, Theog. 701.
SYN. Σαοφροσυνη, επιφροσυνη, σωφρονισμος, σοφια, κοσμιοτης, ευτελεια, αιδως, αγνεια.—το σωφρονειν.—το σωφρον, Eur. Or. 501.
EPITH. Αγνη, αριζηλος, κλεινη, κυροτροφος.
—Καθαρης ανθεμα σωφροσυνης. Cyr.
Στεργοι δε με σωφροσυνα,
Δωρημα καλλιστον θεων. Eur.

Σωφρονικῶς, Σωφρονως, Σεσωφρονισμενως.
Οτι σωφρονικῶς, κὐκ ανοητως,—Ar. Eq. 542.
—Ὡς ὁδὲν λεγει, το σωφρονως τραφηναι. Ib. 333.
—Και σεσωφρονισμενως. Aesc. Supp. 732.
SYN. Συμμετρως, μετριοπαθῶς, εγκρατῶς, κοσμιως.

Σωφρων.
Σωφρονα θυμὸν εχων εκτὸς ατασθαλιης. Theog. 752.
Ως ατρεμαια κεντρα
Και σωφρονα πωλοις μεταφερων. Eur. Ph. 184.

SYN. Σαοφρων, δαϊφρων, εμφρων, φρονιμος, εννυς, φρενηρης, νηνεχὴς, κοσμιος, εγκρατὴς, αγνὸς, μετριος, επιεικὴς, ευτακτος. σπουδαῖος.

Σωω.
—Ο οἱ μαλα πολλάκις ὑὸν
Τειρομενον σωεσκον ὑπ' Ευρυσθῆος αεθλων. Il. Υ. 363.
SYN. Σαω, σεω, σωζω, σαωζω, ανασωζω, διασωζω, διασωζομαι, εκσωζω, ρυω, ερυω, ρυομαι, ερυομαι, τηρεω, φυλατ[τ]ω. λυτροω.

ΤΑΓΕΩ, Ταγευω.
—Πασης Ασιάδος—ταγεῖν—Aesc. P. 766.
—Αριστος ανδρας εκκριτους πολεως
Πυλῶν επ' εξοδοισι ταγευσαι ταχος. Ib. S. T. 58.
SYN. Τασσω (ὡς ταγὸς)

Ταγὸς.
Ξυμφορα ταγάν. Ib. Ag. 111.
SYN. Αρχὴ, ἡγεσια, ηγεμονεια, ἡγεμονικὸν, ταγεια —ταξις.

Ταγηνον.
Το μεν ταγηνον τευθιδων εφεσάναι σιζον.—Ar. Eq. 925.
SYN. Τηγανον, ηγανον, τηγανιον.

Ταγηνισὸς.
—Ταγανισὴ Σηπια. Eubul.

Ταγὸς, Ταγὲχος.
Αρ' οἴσθα ταγὲς οντας, ἃ 'ν λεγῃς, λεγων; Soph. An. 1069.
—Θρασὺς ταγὲχος ως ανηρ, Aesc Eum. 296.
SYN Αγὸς, ἡγεμὼν, αρχηγός.

Ταγυρι
Και μην μαθοντι μηδὲ ταγυρι μυσικῆς. Suid.
EXP. Ελαχιστον, βραχυτατον.

Ταιναρος.
Παρ δε Λακωνίδα γαῖαν αλισεφανον πολιεθρον
Ιξον, και χῶρον, τερψιμβροτε ηελιοιο,
Ταιναρον, ενθα τε μῆλα βαθυτριχα βοσκεται αιεὶ
Ηελιοιο ανακτος, εχει δ' επιτερπέα χῶρον. Hom. A. 412.
EPITH. Ηνεμοεις, ακρα, ἱερά.
—Ταιναρε δια σῆμα
Βεβηκ'ες ἁδε,—Eur.

Ταινια (ἰχθυς)
—Ταιναι λεπαὶ μεν, ἁδεῖαι—Ath. 7.

Ταινια.
Και ταινιη δε μασῆν. Anac. 20. 13.
SYN. Ζωνη, σεφανη, σεμμα, διαδημα, κοσμος.

Ταινιοπωλις.
Μητηρ τίς αυτῷ Θρατ[τ]α ταινιοπωλις ἦν. Ath. l. 7.

Ταινιοω.
Νικησαντα ταινιῶσθαι. Ar. R. 396.
SYN. Καταταινιὸω, σεφανοω, περιελεω, συσφιγγω, κοσμεω.

Τακερὸς
Τακερὸς Ερως. Anac. 147.
Η τακεραῖς λευσσουσα κοραις—Ep. l. 1.
SYN. Απαλὸς, ἁβρὸς, τρυφερός.—τετηκὼς. τηκὸς. οικρὸς.

Τακεροχρως,—Θρεμμων. Ath.

Τακτὸς.
Δειλω τακτὰ νεμοις, ἱνα τοι καταθυμιος εηι. Phocyl. 211.
SYN. Διατακτος, τακτικὸς, ὡρισμένος.

Ταλαεργὸς
Ημιονον ταλαεργὸν αγων—Il. ψ. 654.
SYN. Τλησιπονος, τλητὸς, εμπονος, φερεπονος, πολυμοχθος, ταλασιφρων.

Ταλαϊονίδης.
Μηκεσεως υὸς Ταλαϊονιδαο ανακτος. Il. Ε. 566.

Ταλαιπωρεω, Ταλαιπωρεομαι.
—Τι δε; ταλαιπωρῆν με δεῖ, Eur. Or. 671.
SYN. Διαταλαιπωρεω, επιταλαιπωρεω, συνταλαιπωρεω, ταλαω, τλητὸς, κακοπαθεω, αχθομαι. οτλεω, οτλευω, οϊζυω.—ανιαω, προσθλιβω, εξαθενεω, βασανιζω.

Ταλαιπωρος, Ταλαπειριος.
Ενταυθα καμψειν τον ταλαιπωρον βιον. Soph. Oed. C. 92.

Και

Και γαρ εγω ξεινος ταλαπειριος ενθαδ' ικανω. Od. ν. 24.

Ταλαιφρων, Ταλακαρδιος, Ταλασιφρων, Ταλαφρων.
Οιων εγω ποθ' ἁ ταλαιφρων εφυν. Soph. An. 878.
—Διος ταλακαρδιος υἱος. Hes. α. 424.
—Υπο κεν ταλασιφρονα περ δεος ελεν. Il. δ. 421.
—Ος' εφοβησε ταλαφρονα περ πολεμιστην. Ib. ν. 300.
SYN. Ταλαεργος, τλητπαθης, ταλαπενθης, τλημων, υπομονητικος, αρδρειος, γενναιος, ανικητος, καρτερικος, ισχυρος, τολμηρος, τλητικος, δυσπαθης, ταλαυρινος, ταλαος. ισχυροφρων, ισχυρογνωμων.

Ταλανταιος.
Ταλανταιας (σπιλας) τιθεις—Eur. Her. f. 402. B (al. ταινιας.)

Ταλαντον.
—Δεκα δε χρυσοιο ταλαντα. Il. ι. 122.
Αλλ' η ταλαντω Μεσικη σταθμησεται. Ar. R. 809.
SYN.—Σταθμος.—ροπη.—μισθος.—ζυγος.

Ταλαντοῦχος.
Και ταλαντοῦχος εν μαχη δορος. Aesc. Ag. 448.
SYN. Ζυγοστατης, σταθμοῦχος.

Ταλαντευω, Ταλαντοω.
Οισι ταλαντευει παντα νομον βιοτα. Ep. l. 2.
Σον δ' επιπαν ζυγον ταλαντα. Aesc. Supp. 830.
SYN. Ταλανταω, ταλαντιζω, ζυγοστατεω, σταθμιζω, σταθμαομαι.

Ταλαος, Ταλας.
—Ταλαοι βροτοι, ανερες αχελοτειροι. Ar. Av. 688.
Ξειν' ταλαν,—Od σ. 326.
SYN. Ταλαεργος, ταλαιφρων, αθλιος.—ισχυρος, βιαιος.

Ταλαπενθης. Vid. Ταλαιφρων.
Εν σηθεσσιν εχων ταλαπενθεα θυμον. Od ε 222.

Ταλαρος, Ταλαρισκος.
Πλεκτοῖς εν ταλαροισι φερον μελιηδεα καρπον. Il. σ. 568.
Παρ δ' απαλοι καπποι, πεφυλαγμενοι εν ταλαρισκοις
Αργυρειοις—Theoc. 15. 113.
SYN. Καλαθισκος, κοφινος, σωρακος, ταρρος, κυρτις, σιβη.—ταλαριον.
EPITH. Αργυρειος, ανθοδοκος, δινητος, ερυχαρης, ευπλοκος, υποκυκλος.—σχοινοισιν, υφασμενον.

Ταλασιωτιος.
—Τηπερ ταλασιηα εργα μεμηλεν. Ap. 3. 292.

SYN. Ταλασιος.—ταλασιεργια, εριεργια.

Ταλαυρινος Vid Ταλαιφρων
—Αρηα ταλαυρινον πολεμιστην. Il. ε. 289.

Ταλαω.
Μη μ' εδε κρατερος περ εων επιοντα ταλασση Μεναι —Il. ο. 164.
SYN. Τλαω, τλημι, υπομενω, καρτερεω, ανατλαω, διατλαω, υποτλαω, επιτλαω.

Ταλθυβιος.
Αλλ' ογε Ταλθυβιον τε και Ευρυβατην προσεειπε, Τω οι εσαν κηρυκε, και οτρηρω θεραποντε. Il. α. 320.
Ταλθυβιον θεων κηρυκα προσηυδα Ib. δ. 192.
Ταλθυβιον θεραποντα θεων κηρυκα, και ανδρων. Ep.

Ταλις.
—Τον ταλιν παιδι συν αμφιθαλει. Call Fr.
Αχνυμενος ταλιδος ηκει μορον Αντιγονης. Soph. An. 640.
SYN. Νυμφη, (ἡ εγγυηθεισα προς γαμον τινι)

Ταλως.
Της δε Ταλως χαλκειος,—κ λ.
Αλλ' ητοι το μεν αλλο δεμας και γυια τετυκτο Χαλκεος ηδ' αρηκτος· υπαι δε οι εσκε τενοντος Συριγξ αιματοεσσα κατα σφυρον· αυταρ ο τηνγε Λειπτος υμην ζωης εχε πειρατα και θανατοιο. Ap. 4. 1638.

Ταμειον. Ταμιειον.
Ταμειον αρετης εστι, σωφροσυνη μονη Sent.
Οφρα λογων ταμιεια, και ασκητηρια σεμνης Παιδειης τελεθωσι.—Laur. Rhod.
SYN. Ταμιον, οψων, δημοσιον, αποδοχειον, ενδοχειον, φυλακιον, αποθηκη, γαζοχαλκεων, γαζοφυλακιον, δωματιον. κοιτων. θησαυρος.

Ταμεσιχρως.
Χαλκον ανασχεσθαι ταμεσιχροα,—Il. δ. 511.
Ερκος Ενυαλιη ταμεσιχροος—Theoc. 25. 279.

Ταμια.
Τον δ' αυ οτρηρη ταμιη προς μυθον εειπεν. Il. ζ. 381.
SYN Προσασις, δεσποινα. διοικητρια.
EPITH. Αιδοιη.

Ταμιας, Ταμιευτωρ.
Και ταμιαι παρα ηνυσιν εσαν σιτοιο δοτηρες. Il τ. 44.
—Ος' ανθρωπων ταμιης πολεμοιο τετυκται. Ib δ. 84.
Πιστοφορες πολεως ταμιευτορες—Man. 4. 580.
SYN. Ταμιειας, ταμιευων, ταμιοῦχος, φυλαξ, διατακτωρ, δεσποτης, προστατης, διοικητης, εφορος. οικονομος.
EPITH. Δικαιος, αγιος.

Ταμιευω, Ταμιευομαι.
Και ζωὸς ταμιευσκε γονὰς χρυσορρυτὰς. Soph. An. 961.
Υμεις ταμιευσετε τἀργυριον. Ar. L. 494.
SYN. Αποταμιευω. διαταμιευω, ενταμιευω, διοικεομαι —θησαυριζω, αποθησαυριζω, ενθησαυριζομαι, αποκρυπτω, συγκαλυπτω, φυλασσω, αποσωζω. αποτιθεμαι, παρατιθεμαι.

Ταμισος.
Και τυρὸν πᾶξαι, ταμισον δριμεῖαν ενεῖσα. Theoc. 11. 66.
Εν δε τιθει ταμισιν σκινακος νεαροῖο λαγωὸς. Nic.
SYN. Πιτυα, πιτεια, πυαρ, οπὶς.

Ταναγρα.
—Και ευπυργοιο Ταναγρης. Orph.

Ταναγραῖοι
Αλεκτοριστικων ἦν Ταναγραιων μαχη,
Οις φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ανθρωποις. Suid.

Ταναηκης, Τανυηκης, Τανυμηκης.
—Ταναηκεῖ χαλκῷ. Il π. 77.
Δινοὶ αορ τανυηκες εχων εν χειρὶ παχειη. Il. ξ. 385.
—Και αἱ τανυμηκεες αὗται ιτεαι—Suid.
SYN. Επιμηκης, προμηκης, περιμηκης. ευθηκλος. ευμηκης.

Ταναιμυκος.
Δερμα ταναιμυκα λευξὸν εθηκε βοὸς. Ep. l. 6.

Ταναις.
Ευρωπην δ' Ασιης Ταναϊς διὰ μεσσον ὁριζει. Dion. 14.
Συρομενος Ταναϊς Μαιωτιδος ες μυχὰ πιπλει,
Ος τε και Ευρωπην αποτεμνεται Ασίδος αιης. Ib. 660.
EPITH. Βαθυδινης, ακραιφνὴς.
—Χιονῶδες αγὼν πετρωμενον ὑδωρ. Nonn.
Λιμνην τε τεμνων Ταναϊς ακραιφνὴς μεσην
Ρεηθροις ὁριζει, προσφιλεσατην βροτοῖς
Χιμετλα Μαιωταισι θρηνεῖσιν ποδῶν. Lyc.

Ταναοδειρης.
Οιωνῶν ταναοδειρων. Ar. Av. 1394.
SYN. Δολιχαυχην, δολιχοδειρος.

Ταναὸς.
Οσση δ' αιγανεης ριπη ταναοῖο τετυκται. Il. π. 589.
SYN. Προμηκης, επιμηκης, παραμηκης, μακρὸς. ισχυρὸς. οξὺς. λεπτὸς. σκληρὸς. ὑγρὸς.

Ταναχαλκος.
Ταναχαλκὸν τε λεβητα. Suid.
SYN. Πολυχαλκος.

Τανηλεγὴς.
—Δυο κῆρε τανηλεγέος θανατοιο. Il. θ. 70.
SYN. Μακροκοιμητος.—σκληρὸς.

Ταντάλιχος. Vid. Τποδιψιος.

Ταντάλεος, Ταντάλιδαι.
Ουκ εστιν εδεὼς οἶκος αθλιωτερος
Τῶν Ταντάλειων, εδ' εφυ ποτ', εκγονων. Eur. El. 1176.
Οποτε τῆς χρυσεας ερις αρνὸς
Ηλυθε Ταντάλιδαις. Ib. Or. 811.

Ταντάλιζω, Ταντάλοω.
Μελαμφυλλῳ δαφνᾳ
Χλωρᾷ τ' ελαια ταντάλιζει. Anac. 102.
Αντιτυπος δ' επὶ γᾶν
Πεσε ταντάλωθεὶς πυρφορος.—Soph. An 137.
SYN. Σαλευω, διασειω, διατινασσω.

Ταντάλος.
—Ταντάλον εισιδον χαλέπ' αλγε' εχοντα·
Εσάτ' εν λιμνῃ, ἡ δε προσεπλαζε γενειῳ,
Στεῦτο δε διψαων, πιειν δ' ουκ ἤχεν ἐλεσθαι·
Οσσάκι γαρ κυψει' ὁ γερων πιειν μενεαινων,
Τοσσάχ' ὑδωρ απολεσκετ' αναβροχέων.—Od. λ. 581.
EPITH Ακριτοδακρυς, περφοιτης.—μακαρεσσι συνεσιος.
Νεκταρεων—δολοφρονα φῶρα Κυπελλων.
—Ουρανιων αεσιφρονα φῶρα Κυπελλων. Nonn.
Επειδὴ τον ὑπερ κεφαλᾶς
γε Ταντάλε λιθον παρά τις ε-
τρεψον αμμι θεός. Pind.
Διὸς πεφυκὼς ως λεγεσι, Ταντάλος
Κορυφης ὑπὲρ τελλοντα δαιμονων πετρον
Αέρι ποτᾶται, και τινει ταυτην δικην,
—Οτι θεοῖς ανθρωπος ὢν,
Κοινῆς τραπέζης ἄξιωμ' εχων ισον
Ακολαστον εσχε γλῶσσαν,—Eur. Or. 5.
Ταντάλος δ' ἐν ετρωγε· τινασσομενων γαρ ὑπερθεν
Καρηὸς ὑπερ κεφαλῆς αυτὸν εφευγε φυτῶν. Ep.

Τανυγλωσσος.
—Τανυγλωσσοι τε κορῶναι. Od. ε 66.
SYN. Μακροφωνος.

Τανυγλωχιν.
Οκτὼ δὲ προεηκα τανυγλωχινας οϊστούς. Il. θ. 297.

Τανυδρομος.
Σφαλερὰ τανυδρομοις κῶλα—Aesc. Eum. 377.

Τανυηχετης.
—Τανυηχετα ποντος. Opp.

Τανυεθειρα—Σεμελη. Pind. Ol.

Τανυθριξ, Τανυτριχος. Τανυπλοκαμος, Vid. Γαλιλαιοι.
Καί τε δι' αἴγα ανσι τανυτριχα'—Hes. ε. 514.
—Τανυτριχος ερη. Opp.
SYN. Δασυθριξ, λασιος, τετανοθριξ, λεπτοθριξ.

Τανυκραιρος.

Ταυυκραιρος.
—Ταυρων ταυυκραιρων, Ep. l. 6.
Ταυυπλευρος.
Μηδε ταυυπλευροισι—πετροις—Ep. l. 4.
Ταυυπεπλος.
Τονδ' Ελενη ταυυπεπλος αμειβετο,—Il. γ. 228.
SYN. Ελκεσιπεπλος, μακροπεπλος.
Ταυυπρεμνος.
—Ταυυπρεμνοιο δρυες ὑλης. Coluth.
Ταυυπους.
—Τα μῆλα ταυυποδα, πιονα δημῷ. Od. ι. 464. (al. ταναυποδα.)
SYN. Μακροπους, μακροσχελής. ταυυσφυρος. μακρὰ βιβάς. ταχύς.
Ταυυπρωρος.
—Ταυυπρωρ᾽ νεὸς ὄρθον—Cal.
Ταυυπτερος, Ταυυσιπτερος, Ταυυπτερυξ.
—Ιρηξ, ταυυσιπτερος ορνις Hes. ε. 210.
—Αρπη εικυῖα ταυυπτερυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.
SYN. Μακροπτερος.
Ταυυρριζος.
Αιγειροί τε ταυυρριζοι—Hes. α. 377.
SYN. Βαθυρριζος, καταρριζος, πολυρριζος, μακρορριζος.
Ταυυσκιος.
—Ταυυσκια βενθεα δρυμων. Opp.
Ταυυσκοπελος.
Ου δε ταυυσκοπελων ὑπο τεμπεσιν Ιρσολυμων. Nonn.
Ταυυσυς.
—Μηδ᾽ ετι τοξα
Δηρὸν αποτρωπᾶσθε ταυυσυος.—Od. φ. 112.
SYN. Εκτενεια, εκτασις, εξαπλωσις, επιτασις, εντασις, τασις.
Ταυυσφυρος.
Τρὶς γαρ χιλιαί εισι ταυυσφυροι Ωκεανῖναι. Hes. Θ. 364.
SYN. Ταυυπους.—ταχυπους.
Ταυυφθογγος.
Ηδὲ, ταυυφθογγοισι δεμας κηρυκος ἐλᾶσα. Tryph. 109.
SYN. Πολυφθογγος, λιγυφθογγος, φωνηεις.
Ταυυφλοιος.
—Μελιην τε, ταυυφλοιόν τε κραναιαν. Il. π. 767.
SYN. Ευϊνος.
Ταυυφυλλος.
—Ταυυφυλλος ελατη Od. ν 102.
SYN. Μακροφυλλος, εριφυλλος.
Ταυυχειλης.
—Ορνιθες ταυυχειλέες αμφεποτῶντο. Cal.

Ταυυω, Ταυυμαι.
—Οβελους εφυπερθε ταυυσσε. Il. ι. 213.
—Ταυυται δ᾽ ε τε πᾶσα διαπρὸ. Il. ρ. 393.
SYN. Εκταινω, εκτεινω, εντανυω, καταταινυω, προσανυω, τιταινω, τεινω.—διατεινομαι, διαχεομαι —απλοω.
Ταξιαρχεω, Ταξιοω. Pind. Ol. 9.
Και τις επιθυμῶν ταξιαρχῶν, σοὶ φθονεῖ. Ar. Pa. 443.
SYN. Ηγεμονευω, δημαρχεω, καταρχω, στρατηγεω.—παρατασσω.
Ταξιαρχος.
Ειτ᾽ ἐσι τις ταξιαρχος, η στρατηγός. Ib. A. 568.
SYN. Ταξιαρχης, ἑκατονταρχης, ἑκατοντάρχος, δημαρχος, πολεμαρχος, ταγματαρχης, φαλαγγαρχης, στρατοπεδαρχης, ειλαρχος, ἡγεμών.
Ταξις.
Πριν εις μαχην τε και δορος ταξιν μολεῖν. Eur. Ph. 711.
SYN. Παραταξις, ταγμα, φαραγξ, συνταγμα, λοχος —στολος. στοῖχος. ογμός. εναλλαγή. Νοερῶν κρυφιαν ταξιν. Synes.
Εἰν ἰδιοις οριοις φαινωπιδα ταξιν επισχη. Man.
Ταπεινὸς.
—Ενδεεστερος γαρ ὢν,
Ταπεινὸς εσαι.—Eur. Fr.
SYN. Μαλοκογνωμων, ταπεινοφρων. χαμαιζηλος, χαμαιπετὴς, χθαμαλὸς, προσγειος, γλισχρὸς, μικρὸς, λιτὸς, πεδανος, ατυφος, αφιλοτιμος, αδοξος, σμικροπρεπὴς —κατὼ βλεπων ταπεινον —
Λευσσων κατ᾽ ὀδους ομμασι δηλοις. Naz.
—Αιει φρονεων χθαμαλωτατα μειλιχισι. Apollin.
Ταπεινοτης.
—Ανθρωπος εἶν
Οὐ μεταβολὴν θᾶττον προς ὑψος, και παλιν
Ταπεινοτητα ζῶον ὀδὲν λαμβανει. Menand.
SYN. Ταπεινοφροσυνη, ταπεινωσις, κατηφεια, σμικροπρεπεια, ατυφια.—απορριψις, αποβολή.
Ταπεινοω.
Παντα γαρ ὑψιμεδων ὁ θεὸς βριαοντα ταπεινοῖ,
Και ὀλοῖ αφατον θυμῳ κραδιη τε ταπεινόν. Poffel.
Και γαρ ἀπανλα Θεὸς θνητὸν βριαονλα χαλεπῆι,
Και αὐτις κραδιην θυμόν τε ταπεινὸν ἀεξει. Ib.
Ταπης.
Αυτὰρ ὑπὸ κρατεσφι ταπης τεταυσο φαεινός. Il. κ. 156.

SYN. Δαπις. ταπις, ψιλοταπις. κᾶας, σῆμα. σῆμα επιβολαιον.
EPITH. Αλιπερφυρος, λιάνθης, ροδεος, ἔλος.
Πορφυρεοι δε ταπητες ανω, μαλακωτεροι ὑπνῳ. Theoc.
Ασπαλαθοι ταπητιν ὁμοῖον σῆμα θανοντι. Theog.

Ταπροβανη.
Μητέρα Ταπροβανην Ασπιγενεων ελεφαντων. Dion. 593.

Ταραγμα, Ταραγμὸς, Ταραξις, Ταραχή.
Μελαθρῳ ταραγμα Ταρταρεῖον, Eur. Herc. f. 907.
Συγχυσιν ἐχοντες. και ταραγμὸν ομματων. Ib. I. A. 1128.
—Ταραγμος εμπεπλωκέ μοι. Ib. Hec. 856.
Τις ἡ ταραξις τε βιε—Ar. Th. 144.
Ταραχή γ' αδελφῶν τις επ' ερωτα γίγνεται. Eur. I. A. 508.
SYN. Διαταραξις, συνταραξις, διαταραχή, εκπληξις. ενοχλησις. συγχυσις—θορυβος. αγρυπνια. ασασια, σφαδασμός.

Ταρακτης, Τάρακτωρ.
Ἱππων ταρακτής εσιν Ισχενε ταφος. Lyc. 43.
Τον ανδροφονην, τον πολεως ταρακτορα. Aesc. S T. 578.
SYN. Δημαγερτης, σῆσιαρχος, κυκητής. φυραξ. ταραξιπολις.

Ταραξικαρδιος. Ar. A. 314.

Ταραξιππος ρατος. Ib. Eq. 247.

Ταρας.
—Ταρας δ' αλος εγγυθι κεῖται.
Ην ποτ' Αμυκλαιων επολισσατο καρτερὸς Αρης. Dion. 376.

Ταρασσω.
Ως μοι ὑφ' ἵππατι δεῖμα χλοερὸν ταρασσει. Eur. Supp. 599.
Αμφιτρυωνιαδας δε ταρασσομενοι περὶ παιδί. Theoc. 13. 55.
SYN. Αναταρασσω, διαταρασσω, εκταρασσω, επιταρασσω, παραταρασσω, συνταρασσω, διακιεω, ανασοβεω, συγχεω, θορυβεω, εμπλησσω. παρεγοχλεω, διενοχλεω. διακρεω. κυδοιμεω. ορινω. κυκαω. τυρβαζω.

Ταρβαλεος.
—Τεκνον—ταρβαλεον—Hom. M. 165.
SYN. Ατυζηλος, φοβερός.—πτοιαλεος, δαλαιος, ταρβοσυνος.

Ταρβεω.
—Ὁ δ' αρ ἑζετο, ταρβησεν τε. Il. ε. 268.
Ταρβεῖν μεν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμηματα
Πολλή γ' αναγκη τ' απὸ σε.—Soph. Oed. C. 296.
SYN. Υποταρβεω, δειμαινω, φοβεομαι—ευλαβεομαι.—τιμαω.

Ταρβος, Ταρβοσυνη.
Μηδέ τι οἱ θανατος μελετω φρεσὶ, μηδέ τι ταρβος. Il. ω. 152.
—Λυθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκαστης
Ταρβοσυνη.—Od σ. 3.
SYN. Δεῖμα, ἔκπληξις, φοβος, δεος.

Ταρβοσυνος. Vid. Ταρβαλεος.
—Αμα ταρβοσυνῳ φοβῳ
Τανδ' ες ακροπολιν ἱκομαν. Aesc. S. T. 246.

Ταριχευτὴρ, Vid. Ταφευς.
—Νεκρων τε ταριχευτῆρας απηνεῖς, Man. 4. 267.

Ταριχευω.
Κακῶς ταριχευθέντα παμφθαρτῳ μορῳ. Aesc. Ch. 294.
SYN. Αλμευω, ἁλισκω, καρυκευω, ἡδυνω, παραρτυω. τηκω, ὑπογλυκαινω. ξηραινω.

Ταριχηγὸς,
Φειδιππος ἑτερός τις ταριχηγὸς ξενος. Ath. 3.

Ταριχοπωλος.
Ταριχοπωλε παυ καλε τε, κἀγαθε. Ib.

Ταριχος, Ταριχος, Ταριχιον.
Ταριχον εν μνιοις δε, και βρυοις σαθρόν. Lyc. 398.
Σαπρὸς ταριχος την οριγανον φιλεῖ. Ath. l. 3.
—Και παντα ταριχη. Ib. l. 1.
—Ου το ταριχος ωνιον. Ar. Eq. 1244.
Εμπολησαντες τι χρησὸν εις αγρὸν ταριχιον. Ib. Pa. 562.
SYN. Παροψημα, ἡδυσμος. οψα πολυτελῆ.
EPITH. Αντακαῖον. Γαδειρικὸν. Βυζαντιονι πῖον. χρησὸν. σαπρὸν.

Ταρνη.
Βωρε, ὃς εκ Ταρνης εριβωλακος ειληλυθει. Il ε. 44.

Ταρροθος.
Δικης—ταρροθος τελφουσια Lyc. 1040.
SYN. Αρωγὸς, τιμωρὸς. συμμαχος.

Ταρρὸς, Ταρσὸς. τα Ταρσα.
Επει απὸ ταρρε τὲς θεὲς ὑπερφρονεῖς. Ar. N. 226.
Ταρσοὶ μεν τυρῶν βριθον—Od. ι. 219.
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδὸς—Il. λ. 377.
Ταρσῳ κατηρει πιτυλον επλερωμενον. Eur. I. T. 1346.
SYN. Ταρσωμα, πλεγμα (εξ οισυων) ταλαρος, κρεμαθρα—το πλατυ τε ποδὸς—κωπη.—πτερον.—χειρ. κ λ.
EPITH. Αμβροσιος, αμιλλητὴρ, ἀπαλοχρως, ελληνες, ανεμωδης, βραδυπειθὴς, βαρυγηνος, γαμψωνυξ, διζημων, διπνεμος, δειδημων, δισυμοχρως, ευπτες, ευρυθμος, ερευνητὴρ, ετεραλκὴς,

κὺς, θοὸς, ἰθυκέλευθος, λυσσώδης. ἰχνευτὴρ, λησίων, κραιπνὸς, κῦρος, λιγυιχὴς, ὀρεσσίβατης, ποδήνεμος, πολιὸς, νοερὸς, σκληρὸς, ταχυδινὴς, φυγὰς. ὑψιπετὴς, φοιτητήρ.

Ταρσὸς.

Ταρσὸν εὐκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πηγάσου ἵππος
Ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ λίπεν ὄνομα, τῆμος ἀφ' ἵππου
Ἐς Διὸς ἱεμένος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης. Dion. 869.

EPITH. Κλεινή —Ταρσὲ, Κιλισσα πολι Ep.

Ταρταροπαις. Vid. Εκατη

Ταρτάρεος, Ταρτάρειος, Ταρτάριος.

Μελαθρῳ ταραγμα Ταρτάρειον, Eur. Herc. f. 907.

Οἰκοις ταρτάριοισι—Orph. H.

Ταρταρος, Ταρταρα τα.

Πῶς ἐχ ὑπὸ γῆς ταρτάρα κρυπτὰς δέμας,—Ib. Hipp. 1290.

—Οὐδ' εἰ με τὰ νεάτα περαθ' ἵκηαι
Γαίης, καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
Ἡμένοι ἔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἠελίοιο
Τέρπονθ' ἑτ' ἀνεμοισι· βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφὶς. Il. Ξ. 481.

EPITH. Αχλυοεις, βαθὺς, ευρωεις, ευρὺς, κρυοεις, ιλυοεσσα, ζοφερὸς, καταχθονιος, νερτερὸς.

—Θέλησιν τ' ἐς ἀναυγητον μολεῖν
Ἀΐδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ τάρταρα βαθη.

—Ταρταρα μελαμβαθὺς
Κευθμῶν καλυπτει τον παλαιγενῆ Κρονον,
Αὐτοῖσι συμμαχοισι —Aesc.

(Ἐν αἰνᾷ ταρταρῳ—Pind. (Vid. τυφως.)

Ταρτησσος.

Ταρτησσὸς χαριεσσα, ρυηφενεων πεδον ανδρῶν. Dion. 337.

Ταρτησιος.

Ταρτησια μυραινα—Ar. R. 478.

Ταρφεα, (Adv.) Vid. Πυκνὰς.

Ταρφεα τε σίφεται σῖτας ανδρῶν πειρητιζων· Il. μ. 47.

Ταρφειος. Ταρφὴς. Ταρφύς.

Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται. Il. τ. 357.

—Βιὸς και ταρφέες ἰοί. Ib. λ 387.

—Ταρφὺς αντελλησα θρίξ. Aesc. S. T. 541.

SYN. Πυκνὸς, πολὺς, δασὺς, τρυφερὸς. συνεχὴς. ξηρὸς. οξὺς. τραχύς.

Ταρφος.

—Βαθεης ταρφειαν ὕλης. Il. ε. 555.

SYN. Πυκνωμα.—συνεχὴς τοπος.

EPITH. Μριὸεν.

Ταρχυω.

Ὅρκια ἑ ταρχυσωσι καρηκομοωντες Ἀχαιοί. Il. η. 85.

SYN. Τάρχεω, ταρχευω, θαπτω.

Τασις.

Πεδίων ὑπὸ τασεις—Eur. B 748.

SYN. Τανυσις.—δρομος —πεδιον, ισοπεδον, ὁμαλοτης —ἔκτασις.—σεισμὸς.

Τασσω.

Ἡμᾶς δὲ πομπὲς και κομισσῆρας κορης
Τασσουσιν εἶναι'—Eur. Hec. 222.

SYN. Ανατασσω, αποτασσω, διατασσω, επιτάσσω, κατατασσω, συντασσω, προστασσω, παρατασσω, εγκοσμεω, διακοσμεω, ευτρεπίζω, καθιστημι, διατιθημι, επευθυνω.

Ταΰγετος, Τηΰγετος.

—Ὑπὸ Ταΰγετε κορυφὴς ὀρεος μεγαλοιο. Hom. 32. 4.

Ἡ κατὰ Τηΰγετον περιμηκετον,—Od. ζ. 103.

Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν—Ar. L. 1299.

Ταυρειος.

—Αἷμα ταυρειον πιεῖν. Ar. Eq. 83.

Ἀσπίδι ταυρειῃ—Il π. 360.

SYN. Ταυρεος, ταυρικὸς.—δερματινος.

Ταυρηδὸν.

Ἐβλεψεν ἔν ταυρηδὸν εγκυψὰς κατω. Ar. R 816.

Ταυροβοας (Vid. Πρωτογονος) Ταυροφθογγος.

Ταυροφθογγοι δ' ὑπομπλεῶνται—μιμοι. Aesc. Fr.

Ταυροβόρος.

—Ταυροβορου βαρὺ βρυχημα λεοντος, Ep. l. 4.

Ταυρογαστωρ. Vid Στερρογυιος.

Ταῦροδετος.

Και την ταυροδετην βυρσαν ἐπαυχενιην. Ep. l. 6.

Ταυροθυτος.

Ὡς ἐπὶ ταυροθυτες λοιβάς—Orph. 612.

Ταυροκερως. Vid. Σεληνη. Βακχος.

Ταυροκρανος

Ὠκεανος ταυροκρανος—Eur. Or. 1384.

Ταυροκλονεω, Ταυροσφαγεω.

Ταυροκλονεῖ μεν δωδεκ' εντελεῖς εχων
Λεως ἀπαρχὴν βοῦς,—Soph. Tr. 773.

Ταυροσφαγεῦντες ες μελανδετον σακος. Aesc. S. T. 43.

Ταυροκλονος, Ταυροσφάγος, Ταυροσόνος.

—Η ταυροκλόνον Κυβηλιν—Lyc. 1169.

Ἡμερα ταυροσφαγω. Soph. Tr. 618.

Ἡρακλῆος—ταυροφονοιο. Theoc. 17. 20.

Ταυρομετωπος, Ταυρωπὸς, Vid. Βακχος.

Ταυρομορφος.

Ω ταυρομορφον ὄμμα Κηφισε πατρός. Eur. Ion. 1261.

SYN. Ταυροειδὴς, ταυροφανὴς.

Ταυροπαρθενος.

—Την βόωπιν ταυροπαρθένον κορην. Lyc. 1092.

Ταυροπόλος.

—Ταυροπολὰ Διὰς, Αρτεμις. Soph. Aj. 172.

Νη την Ταυροπόλον—Ar. L. 448.
—Οθι Ταυροπολοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισσήεντες ἀδευκεα καπνὸν ἐχυσι. Dion. 611.

Ταυροπες.
—Σῆμα ταυροπων. Eur. I. A. 275.

Ταῦρος. Vid. Βᾶς.
Ηὐτε βᾶς ἀγεληφι μεγ' ἐξοχος ἐπλετο παντων
Ταῦρος, ὁ γαρ τε βοεσσι μεταπρεπει ἀγρομενησι. Il. ζ. 480.
EPITH. Ἀγρομενος, ἀταρβὴς, ἀτιμαγελος, ἀδμὴς, ἀιρσιλοφος, ἀκλινὴς, ἀμειλικτος, ἀμαιμακετος, ἀνδροφόνος, ἀπειλητὴρ, ἀχαλινος, βριαρὸς, δασυθριξ, αἰθωψ, ζατρεφὴς, ηὐγενειος, ἐρωμανεων, ἐρυγμηλος, ἐριβρυχης, λαρινὸς, καλλικερως, κραταιπὺς, ὀριδρομος, ὀρεονόμος, ὀρεος, λασιαυχην, μωνυξ, μογερὸς, ξανθὸς, ὀμβριμοθυμος, παμμελας, πυρπνόος, πυρριχος, πελαρος, πολυκαμπης, ποθοβλητος, μεγαθυμος, ταυνκραιρος, ταυνγλωσσος, ὑψιτενων, φιλαγρυπνος, χαλκοπες, ὀφρυοεις, οἰστρομανὴς, ὀρεσσινόμος.
Ταυροι δ' ὑβρισαὶ, κ'εις κερας θυμκμενοι. Eur.
—Κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον. Orph.
Ταῦροι πρηὺτενοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρουρης. Ep.
Οι Συριοι ταυροι δε Χερουνησιοι γενεθλα·
Αἰθωνες, κρατεροὶ, μεγαλήτορες, ἐυρυμετωποι,
Ἀγραυλοι, σθεναροὶ, κεραελκέες, ἀγριοθυμοι,
Μυκηταὶ, βλοσυροὶ, ζηλημονες, ἐυρυγενειοι Opp.
Ταῖς δε τριηκοσιοι ταῦροι συναμ' ἑσιχοωντο,
Κυπαρῳσσί δ' ἐλικές τε δηκοσιοί τε μεν ἀλλοι
Φοινικες, παντες δ' ἐπιβητορες οἷγ' εσαν ἡδη·
Ἀλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυωδεκα βωκολεοντο
Ἱεροὶ Ἡελιω χροιὴν δ' εσαν πὺτε κυκνοι,
Ἀργησαι· πᾶσιν δε μετεπρεπον ἑλικοδεσσι. Theoc.

Ταυροφάγος.
—Κρατινε τὸν ταυροφαγον—Ar. R. 360.

Ταυροφορος.
Ητ' επὶ ταυροφόρον ἱερατροχον ἅμμα τιταινες. Oph. H.

Ταυροφανὴς. Vid. infr. Ταῦρος.

Ταῦροι.
Ταῦροί δ' οἱ ναιεσιν Ἀχιλλῆος δρομον αἰπὺν
Στεινὸν ὅμα δολιχόν τε, και αυτῆς ες ἅλμα λιμενης. Dion. 306.

Ταῦρος.
Ενθα βαθυκρημνοιο φαινεται ῥεεα Ταυρε. Dion. 849
EPITH. Ἀγκύλος, λοξός.
—Ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταυρε,
—Ταῦρον δε ἑ κικλησκουσιν
Ουνεκα ταυροφανὲς τε και οξυκαρηνὸν οδευει
Ουρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ενθα και ενθα,
Ἐκ τοῦ απειρεσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥεουσιν,—Dion.

Ταυροω.
Ηδη γαρ εἶδον ομμα νιν ταυρεμενην. Eur. M. 92.
SYN. Αποταυροω. ἀγριομαι. ταυριδὸν, φοβερὸν βλεπειν.

Ταυτολόγος.
Ταυτολόγων κανονων φεῦ πληθύος,—Ep. l. 1.

Ταυτοματον.
Ταυτοματον ἡμῶν καλλιω βελευεται. Sent.
SYN. Αυτοματον. τυχη.

Ταυτοτης.
Τῇ ταυτοτητι συγχυθεὶς τῶν δακρυων. Suid.
SYN. Ὁμοιοτης.

Ταφεὺς.
Οταν θανῶ γὼ, και σύ μ' ταφεὺς γενῃ; Soph. Oed. C. 609.
SYN. Ἐνταφιαστὴς, νεκροθαπὴς, νεκροφόρος, σοροπηγὸς, κλερισὴς, κλερεῖσης, ταριχευτὴς, ταριχευτὴρ.

Ταφη.
Μη τόνδε θαπλων, αυτὸς εις ταφὰς πεσῃς. Ib. Aj 1109.
SYN. Ἐνταφιασμὸς, ἐνταφιον, ἐκφορὰ, κῆδος. ταφος.

Ταφιὸς.
—Φάρος—ταφιὸν—Od τ. 144.
SYN. Ταφιος, ἐπιταφιος, ἐντάφιος, τυμβιος, ἐπιτυμβιος, ἐτιτυμβιδιος, κηδιος, ἐπικηδειος.

Ταφιοι.
—Ταφιὸι λῃστορες ἀνδρες. Od ο 426.
—Ταφιων ἡγητορι Μέντῃ. Ib. α. 105.
EPITH. Φιληρετμοι.

Ταφος.
Ως οἵγ' αμφιεπον ταφον Ἕκτορος ἱπποδαμοιο. Il. ω. ult.
—Αυταρ ὁ τοῖσι ταφον μενοεικέα δαΐνυ. Ib. ψ. 29.
—Βαθὺν ταφον ἐξελαχαινον. Ap. 4. 1532.
SYN. Ταφὴ.—περιδειπνον.—σῆμα, μνῆμα, ἠριον, τυμβος. θηκη.
EPITH. Ἀεμμπτος, ἐυρωες, ἐυποιητος, δυσφημος, ἐρεμνος, λαΐνος, λιτος, ζωηφόρος, ογκωτὸς, σιγυνὸς, ὑψιφανὴς, ὑδατοστρωτος, φιλοξενος, χαλαζεπὴς, χωσὸς, χθονιος, ψυχρὸς.

Ταφος.
—Ταφος δ' ἑλε παντας ἰδοντας. Od. ρ. 122.
SYN. Θαμβος. ἐκπληξις.

Ταφρος.
—Απὸ γαρ δεδισσετο ταφρος
Ευρεῖ', ὅτ' ἀρ' ὑπερθορεειν σχεδὸν, ὅτε περῆσαι
Ῥηϊδιη.—Il. μ. 52.

SYN. Βοθρος. ἑρκος.
EPITH Ορυκλὴ, βαθεῖα.

Ταχα, Ταχεως, Ταχυ, Ταχισα.
Ης ὑπεροπλιησι ταχ' ἀν ποτε θυμὸν ολεσσῃ. Il. α. 205.
—Ταχα δ' ἱψεται νἱας Αχαιῶν. Ib. 193.
—Οι δ' ὠκα διαπρησσον πεδιοιο,
Νοσφι νεῶν ταχεως.—Ib. ψ. 365.
—Αλλοι δε διακριθεῖτε ταχιστα Il. γ. 102.
SYN. Αυτίκα, ευθὺς, σπευδῇ, σπευδαίως, επισπερχῶς, κραιπνῶς, καρπαλίμως, ὠκα, ωκεως, κυφως, εν ταχει, διὰ ταχυς, κατα ταχος, αιψηρως, λαιψηρὰ, ρυδὴν, επιτροχως, καρπαλιμως.—τυχὸν, ισως.—συντομως.

Ταχεια, Ταχος.
Η βραδυπυς βελὴ μεγ' αμεινων· ἡ δε ταχεια
Αιὲν εφελκομενην τὴν διανοιαν εχει. Ep. l. 1.
Νυν ωρεξε ταχος—Il. ψ. 406.
SYN. Ταχυτης, ωκυτης, οξυτης.

Ταχινὸς. Vid. Ταχὺς.
—Ταχινὸς δε μεγων περὶ δῆρα πορεῖτο. Call. 3. 158.
Ωιχετ' εχων ὅτ' Ερως ταχινὰς φρενὰς,—Theoc. 2. 7.

Ταχυβατης. Vid. Ταχυπορος.
Ταχυβαταν νεῶν κατοπὴν—Eur. Rh. 134.

Ταχυβελος.
—Εν Αθηναιοις ταχυβελοις. Ar. A. 630.

Ταχυδρομος.
—Ξευξασα ταχυδρομον ἁρμα λεοντων. Orph. H.

Ταχυηρης.
—Συν οχῳ ταχυηρει—Aesc. Supp. 33.

Ταχυμηνις. Vid. Βακχος.

Ταχυπειθὴς.
—Εγὼ δέ τις ε ταχυπειθης. Theoc. 7. 38.
—Ελαυνομεναι δ' αρα νῆες
Ωκυποροι κραιπνῶν ανεμων ταχυπειθεῖ ριπῇ, Tryph. 519.
SYN. Ευπειθὴς, ευπειὴς. πειθηνιος.

Ταχυμητωρ. Vid. Ισις.

Ταχυμορος, Ταχυποτμος.
—Αλλα ταχυμορον
Γυναικοκτηρυκ]ον ολλυται κλεος. Aesc. Ag. 496.
—Το ταχυποτμον αγερων εθνος. Pind. Ol.
SYN. Ανυπαρκ]ος, ταχυθανατος.

Ταχυπομπος.
—Τί ποτ' ευπλοιαν επραξ·
αν ταχυπομποισι διωγμοῖς; Aesc. Supp. 1054.

Ταχυπορος.
Πιθανὸς αγαν ὁ θῆλυς ὁρος
Επινεμεται ταχυπορος. Ib. Ag. 495.
Φοινισσα κωπη ταχυπορη γενησεται. Eur. Hel. 1288.

Ταχυγυιος.
—Ταχυγυιον επεσσευοντε πορειην. Nonn.

Ταχυπους.
—Ταχυπους δ' ες Ολυμπον ὁρμαθὶς αναξ. Aesc. S. T. 1268.
SYN. Αργιπους, αελλοπους, αερσιπους,—ταχυβατης, ταχυβαμων, ταχυδρομος, ταχυγυιος.

Ταχυπωλος.
Τυνδαριδα, ταχυπωλε—Theoc. 22. 136.
—Δαναων ταχυπωλων. Il. δ. 232.

Ταχυπτερος.
—Και ταχυπτεροι πνοαί. Aesc. Pr. 88.

Ταχυρροθος.
Πριν αγγελις σπερχνές τε και ταχυρροθος
Λογος ικεσθαι.—Aesc. S. T. 291.

Ταχυρρωστος.
Ειθ' αελλαια ταχυρρωστος πελειὰς
Αιθεριας νεφελας κυρσαιμι. Soph. Oed. C. 1130.

Ταχυνω.
Μακρὰ μελλετέ γ', αλλὰ ταχυνετε. Ib. 218.
SYN. Επιταχυνω, σπευδω, σπερχομαι, καθεπειγομαι.

Ταχὺς.
—Οἰλῆος ταχὺς Αιας. Il. ε. 527.
—Επιπροεμεν ταχὺν ἰὸν. Ib. δ. 94.
SYN. Ταχινὸς, κῦφος, ραδινὸς, αιψηρὸς, λαιψηρὸς, ευσκαρθμος, ὑποπτερος, οξὺς, ωκὺς, βαλιὸς, ταχυπόρος. επισπερχὴς, σπευδαῖος, ταχυεργὸς.

Ταχυτροφαλιγξ—ριπὴ. Nonn.

Ταχυτης. Vid. Ταχεια.
—Τιθει ταχυτῆτος αεθλα. Il. ψ. 740.

Ταχυφθιμενος.
Δαῖτα ταχυφθιμενην—Nonn.

Ταὼς, Ταὼν.
Οσσον εν περιοιστι ταὼς καλὸν οιωνοῖσι· Opp.
—Τίς ποτ' εσίν; ε δηπε ταὼς; Ar. Av. 270.
EPITH. Ευπληξ, αλαζονικὸς, χρυσοπλεξ, Μηδικός.
Πτεροις ὁ ταὼς γαυριῶν πολυχροοις
Λοξῶς ανακλᾶ και σοβει τον αυχένα,
Και τας θεατας εκφοβῶν ακινδυνως
Κτυπεῖ μεταξὺ τοῖς πτεροις, ὡς ενοπλιος—
Καναπαλιν αυτις εσιὼν εκ τῆς θεας
Πτεραοιν αυτε την κατοπιν υπανισανει. Ep.
Ορνις αγαλλομενος πτερυγων πολυανθεῖ χροιῇ.
Τυς καλλιμορφυς και περιβλεπτυς ταὼς. Ath.

Τ Ε Γ Γ Ω.

Δακρυσι κολπος
Τεγγυσ', αλγυς μετεχεσαι. Aesc. Per. 540.

SYN. Διατεγγω, επιτεγγω, βρεχω.—μαλαττω.—κλαιω.—ὑγραινω. σλαζω. σλαλαζω.

Τεγεα
Και Τεγεην ἔχον—Il. ε. 567.
Αιθέρα δαιομενης ευρυχορω Τεγεης. Ep. l. 3.

EPITH. Ευμηλος.

Τεγεος.
Δωδεκ' εσαν τεγεοι θαλαμοι ξεσσιο λιθοιο. Il. ζ. 248.

SYN. Στεγανος, σλεγνὸς, σλεγασος, καταπεφὴς, υπερωϊος.

Τεγος.
Στῆρα παρὰ σλαθμὸν τεγεος πυκὰ ποιητοῖο. Od. π. 415.

SYN. Τεγη, σλεγη, σλεγος, σλεγνὸν, στροφος, στροφωμα, κατασεναστμα, ὑπερωϊον. δῶμα, δωματιον.

EPITH Ευστροφον, ὑψηλὸν, λιθινεον, ἱερὸν.

Τεθμιος.
Τεθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ηλυθον ὧραι. Call. 2. 87.

SYN. Νομιμος, ἱερὸς.

Τεθμὸς, Τεθμιον.
—Στεφανων εγκωμιον τεθμὸν. Pind. Ol. 13.
Υπατον δ' εσχεν Πισα Ηρακλέος τεθμόν. Ib. N. 10.
Πενταετηρίδ' ἑορτὰν
Ηρακλέος τεθμιον κωμασας. Ib. 11.

SYN. Θεσμὸς, νομος.—τα νομιμα.

Τεθνημι. Vid. Θνησκω.
Τεθναιης, ὦ Πρόϊτ', η κακλανε Βελλεροφοντην. Il. ζ. 164.

Τεθριπποβαμων.
Τεθριπποβαμουι σλολῳ. Eur. Or. 991.

SYN. Τεθριπποβατης.

Τεθριππος.
—Πολλῶ μεν οχλῶ, πολλων δε τεθριππων. Theoc. 15. 5.
Ιππον τρεφειν τεθριππον,—Ar. N. 1409.

SYN. Τετρακυκλος απηνη. —τετραβαμων, τετραορος, τετρωρος.

Τεινω.
—Οτε τε ζευς λαιλαπα τεινει. Il. π. 365.
—Μεγα τοξον ετεινε. Ib. δ. 124.

SYN. Εντεινω, διατεινω, κατατεινω, συντεινω, αποτεινω, εκτεινω, επιτεινω, παρατεινω, τανυω, τιταινω. τιταινομαι, αιρω, ἐξαιρω, καταπονεω.

Τειρεα. Vid. Ασρα.
Εν δε τα τειρεα παντα τα τ' ὐρανος εστεφανῶται. Il. σ. 485.
Αιθέρος επλαποροις ενὶ τειρεσιν—Hom. VII. 7.
—Τα δ' αθροα παντα φαανθη
Τειρεα λαμπετοωντα δια νυφας—Ap.

Τειρεσιας.
Ψυχὴ χρησομενης Θηβαις Τειρεσιαο
Μαντιος αλαὸς, τῶτε φρενες εμπεδοί εισι·
Τῷ και τεθνειῶτι νοον πορε Περσεφονεια
Οιῳ πεπνύσθαι.—Od. κ. 492.

EPITH. Αλαος, απατηλιος, θεοπροπος, νεκρομαντις, οιωνομαντις, σχετλιος, σλεφανηφορος. Ευηρεδης.
—Τειρεσιαο ανακτος. Hom.
Τειρεσιας, πολλοῖσι βαρὺς πέρ εὼν ενιαυτοῖς.
Τειρεσιαν τοκα μαντιν, αλαθέα παντα λεγοντα. Theoc.
Γαιηοχα δ' εκαλεσεν Διὸς ὑψισε προφαλὰν εξοχον
Ορθομαντιν Τειρεσιαν. Pind.

Τειρω.
Αλλά σε γῆρας τειρει ὁμοιῖον'—Il. θ. 315.
—Τειραντο δε νηλεῖ χαλκῷ. Ib. ρ. 376.

SYN. Δαπαναω, καταπονεω, ανιαω, τρυω, τρυχω, κακοω, λυπεω.

Τειχεσιπλητης.
Αρες—μιαιφονε τειχεσιπλητα, Il. ε. 31.

SYN. Πορθητὴς. τειχεσιβλητης, τειχολετης, τειχολυτης.

Τειχιζω, Τειχιζομαι.
Και τοῖσι τειχιζεσι παραδιακονεῖ—Ar. Av. 839.
Τεῖχος ετειχισσαντο νεῶν ὑπερ,—Il. η. 449.

SYN. Τειχεω, εκτειχιζω, επιτειχιζω, περιτειχιζω, συντειχιζω, καταφρασσω, εχυρωω, καταδρυφασσω, κρατυνω. κατασκευαζω, τειχοδομεω.

Τειχιοεις.
—Τειρυνθά τε τειχιοεσσαν. Il. β. 559.

SYN. Τειχήρης, τετειχισμένος.

Τείχισμα.
Τυρσηνῶν τειχισμα πελαργικόν—Call. Fr.

SYN. Επιτειχισμα, διατειχισμα, παρατειχισμα, οχυρωμα, ασφαλισμα, ερυμα, εἴλαρ, προβολος.

EPITH. Λαΐνον.

Τειχοδομος, Τειχοποιὸς.
Τειχοδομας τε τιθησι, και ευτολμους κεραμευς, Πλαταιης πληθετε, και ευσοιχων κανονισμῶν Θριγκῶν τ' ευθυντῆρας, αεὶ καματοισι συνηθεις. Man. 4. 291.
Τε τειχοποιῆ δαπεδων Αμοιβεως. Lyc. 617.

SYN. Τειχισης.

Τειχομαχεω.
—Τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ—; Ar. N. 481.
SYN. Επιτειχίζω, πολιορκεω, εκπολιορκεω, καταμαχομαι.
Τειχομαχος.
Ει τειχομαχος ανηρ, βοηθησατω
Τις αυσας.—Ib. A. 569.
SYN. Τειχομαχης.—τειχοφυλαξ.
Τειχομελης,—Κιθαρι. Ep. l. 1.
Τεῖχος, Τειχιον.
Η μεν δη προς τεῖχος επειγομενη αφικανει. Il. ζ. 388.
—Παρεκ μεγα τειχιον αυλῆς. Od. π. 165.
SYN. Τοῖχος, δομη, περιβολος, κρηδεμνον, θριγκος.
EPITH. Αρειον, αιπυ, ἁλιπλοον, αρρηκτον, αρραγες, αβλητιχρον, ανεμβατον, ασυλον, ακαμπες, βοοκλιτον, βιθαλασσον, αμφιχυτον, επιδρομον, ευρυ, εὐδμητον, ευρυκαλον, ευπιργον, επταπυλον, ερυμνον, ευρυμενες, ηλιβατον, λαοσσοον, ἱερον, μακρον, μακεδνον, κλυτον, πλατυ, ὑψηλον, ὑψικορυμβον, ὑψιλοφον, χαλκεον, χθαμαλωτατον.
Δυσβατα λαϊνεοις ὑψεμενα τειχεα πυργοις. Nonn.
Θειοδομε τειχευς ἑρκος ερυμνοτερον. Ep.
—Αργος, ἱνα τειχεα
Λαϊνα, Κυκλωπες, ερανια νεμονται. Eur.
Τεκμαιρω, Τεκμαιρομαι.
Τεκμαιρει χερῖμ' ἑκαστον. Pind. Ol. 6.
Αλλα κακα φρονεων τεκμαιρεται αμφοτεροισιν. Il. ν. 70.
SYN. Αναφαινω, καταδεικνυμι, διαταφεω, τεκμηριοω.—τεκμηριοομαι, διατεκμαιρομαι, συντεκμαιρομαι, σημειομαι, συμβαλλω, εικαζω.—σκεπτομαι.—βελευομαι, τελειοω, κατασκευαζω.
Τεκμαρ, Τεκμηριον, Τεκμωρ.
Κυνος ταλαινης σῆμα, ναυτιλοις τεκμαρ. Eur. Hec. 1280.
—Ορεγε τῶθ' ὁρᾶν τεκμηριον. Soph. El. 910.
—Μετ' αθανατοισι μεγιστον τεκμωρ—Il. α. 526.
—Εισοκε τεκμωρ Ιλιος εὑρωσιν—Ib. ν. 30.
SYN. Σῆμα, σημειον (αληθινον)—τελος, μορος.
EPITH. Ευδηλον, εναργες, πιστον.
Τεκμησσα.
Ω δαΐα Τεκμησσα, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.
Τεκμησσα—σαι Τελευταντος—Ib. 331.
Τὴν δηριηπλον δυσμορον νυμφην. Ib. 905.
Τεκνογονεω.
Πεμφθη δ' εις αγελην, τεκνογονεῖν αφετος. Ep. l. 1.

Τεκνογονος.
Τεκνογονε—γαστρος. Apollin.
Τεκνοκλονος, Τεκνοκραιστης. — Τεκνολετειρα. Vid. Παιδοκλονος
—Και τεκνοκλονον μυσος Eur. Herc. f. 1155.
Ο τεκνοραιστης λυμεων εμῆς πατρος. Lyc. 38.
—Τεκνολετειρ' ὡς τις αηδών, Soph. El. 107.
Τεκνιδιον.
Ω γλυκυτατον συ τεκνιδιον κακῆ πατρός. Ar. L. 889.
Τεκνον, Τεκνα, Τεκος.
Ω μοι τεκνον εμόν,—Il. α. 414.
—Ατὰρ μητηρ ενατη ἦν, ἡ τεκε τεκνα. Ib. ζ. 313.
—Αιγιοχοι Διος τεκος—Ib. 202.
SYN. Γενεα, γονος, γονή. εκγονος, γοναμα.—παῖς.
EPITH. Αγακλεὲς, πολυηνδν, γλυκερὸν, θεηγενες, λοισθογενεσθλον, σλεφανὸχον, γλαγοτροφον, φιλον, δηλὸν,—αγλαα, ερικυδέα, ερατεινα, ευσοα, καλλιμα, περικαλλέα, μεγηρατα, κρατερορρονα, απτοα, πλιτομηνα, νηπια, ορφανα, θυμηρέα, ὑπερφια, φαιδιμα, ωκυμορα, νεηγενέα, νεοθλασῆ, μεταθηλεα φιλα, τηλεκλυτά.
Τεκνοποινος.
Μνάμων μῆνις τεκνοποινος. Aesc. Ag. 161.
Τεκνοφονεω. Vid. Παιδοκτονεω.
Οσσον ὁ Μηδειης θυμὸς ετεκνοφονει. Ep. l. 1.
Τεκνοω, Τεκνοομαι.
Τεκνὠεντα, και τεκνωμενον, Soph. Oed. T. 1233.
Χρονος τεκνὠται νυκτας ἡμερας τ' ἰών. Ib. C. 645.
SYN. Εκτεκνοω, γενναω, φυτευω, φιτευω.—τικτω. γενομαι.
Τεκλαινω, Τεκλαινομαι.
—Πυργοισιν ενοικια τεκληναντες. Ap. 2.
Ος και Αλεξανδρῳ τεκτηνατο νῆας εἰσας. Il. ε. 62.
SYN. Συντεκλαινομαι, τεχναζω, επιμηχανὁμαι, τευχω, κτιζω, δημιοργεω, εναπεργαζομαι, κατασκευαζω. ὑποτιθημι.
Τεκτονιδης.
Αμφιαλος δ' ὑὸς Πολυνηος Τεκτονιδαο. Od. θ. 114.
Τεκτοσυνη
—Ευ εἰδὼς τεκτοσυναων. Od. ε. 250.
SYN. Τεκτονια. τεκτονικὴ, σιδηρικὴ—καλασκευη.
Τεκτων.
Και τα μεν ασκησας κεραοξοος πραρε τεκτων. Il. δ. 110.
SYN. Τεχνιτης, τεχνασὴς, δημιοργὸς. συνθετης.

EPITH.

EPITH. Δαημων, κλυτὸς, δορατοξως, λαοξοος, ξυλικὸς.
Χερσὰν τεκλονων δαιδαλματ' αγων. Pind.
Ανέρες εργοπονοιο δαημονες Ατρυτωνης.

Τελαμὼν.
Χρυσεος ἦν τελαμων, ἱνα θεσκελα εργα τετυκτο. Od. λ. 609
Ισρωσε μέν τευ τελαμὼν αμφὶ σθηθεσσιν
Ασπίδος αμφιβροτης—Il. ϵ. 383.
SYN. Αναφορευὺς, ἱμὰς—δεσμὸς.
EPITH Ευδμητος, νεοκλωστος, φαεινὸς, φερεσακὴς, πλατὺς, αργυρεος.
Τὴ ρα δυω τελαμῶνε περὶ σθηεσσι τετασθην
Ητοι ὁμὴν σακεος, ὅ δε φατναι αργυρεοπλε·
Τὼ οἱ ρυσασθην τερενα χροα.—Hom.

Τελαμων.
Ως ὑὸς Τελαμῶνος αγαυὸ φαιδιμος Αιας, Il. ρ. 284.
EPITH. Αντιθεος, αμυμων, ασεμφὸς, αρηϊφιλος, εὐμελιης, ευρυσθενὴς, ευσθενὴς, κρατερὸς, πυργοσκάφος, Αιακιδης.
Αυταρ επὴ Τελαμων συνεφεσπετο, τον ρ' ελοχευσεν
Αιακῶ ατρυτω κυρη κλυτὴ Ασωποιο
Αιγινὴ, εν κρηκαλησιν ἁλιρρεϊος Σαλαμῖνος. Orph.

Τελαμωνιαδης,
—Υπ' Αιαντος σακεϊ Τελαμωνιαδαο Il. θ. 267.

Τελαμωνιος,
—Τελαμωνιος Αιας. Ib. ϵ. 528.
Τεὺκρος δε πρῶτος Τελαμωνιος ανδρα κατεκτα. Ib. ν. 170.

Τελεθω. Τελεθομαι.
Νὺξ δ' ηδη τελεθει, αγαθὸν και νυκτὶ πιθεσθαι. Il. η. 282.
Ουδ' αγορεων, ἱνα τ' ανδρες αριπρεπέες τελεθουσι. Ib. ι 441.
—Οπισω δε θεοὶ τελεθουσι. Phocyl. 99.
SYN. Εἰμὶ, ὑπαρχω, γιγνομαι, θαλλω, τελλω, ζαω.

Τελειος, Τελεος.
—Αιγων τε τελεων. Il. α. 66.
—Αιετον ἵκε τελειοτατον πετεηνῶν. Ib. θ. 247.
Ποτερα τελεα περαιτερω. Soph. Tr. 965.
SYN. Εκτελὴς, εντελὴς, παντελὴς, αυτοτελὴς, τελησις, εντελεχὴς, τελικὸς, επιτελεστικὸς, ὁλοκληρος, τελεσφορος.

Τελειοω, Τελειω. Vid. Τελεω.
Αλλ' κδὲν ειργει σὼ τελειὦσθαι τάδε. Soph. Tr. 1273.
—Διὸς δ' ετελειετο βκλὴ. Il. α. 5.
—Χαριεντα δε εργα τελειει. Od. ζ. 234.

Τελεμμνος.
—Τελεμμνος Δωδεκατος τ' αρτος—Soph. Tr. 837.

Τελεσιφρων, Τελεσσιτος.
Ιλιῳ δε κῆδος ορθωσυμεν τελεσιφρων
Μῆνις ελασε.—Aesc. Ag. 709.
Μοιρα τελεσσινοος—Orph. 1308.
SYN. Τελεσιεργὸς. δαϊφρων.

Τελεσσιγαμος.
—Τελεσσιγαμοιο λοχειης Nonn.

Τελεσσιγονος.
—Τελεσσιγονε σκεπας αιδὦς. Ib.

Τελεσσιμορος.
—Τελεσσιμορε δρομον ηὦς. Ib.

Τελεσσιδωτειρα,
Πολλα γαρ τικτει
Μοῖρα τελεσσιδωτειρα—Eur. Hera. 899.

Τελεσωρ. Vid. Απολλων.

Τελεσφορος.
—Και τελεσφόρος Δικη. Soph. Aj. 1407.
—Τελεσφόρον χαριν. Ib. Oed. C. 1559.
—Τελεσφόρον εις ενιαυτὸν. Il. τ. 32.
SYN. Τελειος, τελεσιεργὸς, συντελὴς, ενεργὸς.—καρποφόρος.—αρχηγὸς.

Τελεσφορια.
—Οφρα δαέντες
Αρρηκτες αγαιῆσι τελεσφοριησι θεμιστες. Ap. 1. 917.
SYN. Τελετὴ, τελειωσις, ἀριερωσις, ἁγιστεια, τελεσιεργια, τελετεργια.

Τελεταρχης. Vid. Βακχος.

Τελετὴ.
Και πολεμε τελετὴ μονοημερος εξετελεσθη. Hom. B. ult.
Ινα μυστοδοκος δομος
Εν τελεταῖς ἁγιαις αναδεικνυται. Ar. N. 303.
SYN. Τελος, τελευτη.—τελεσιεργια, τελεσφορια, θυσια, οργιασμὸς, θρησκεια.—τα θεῖα.
EPITH. Αχραντος, αρρητος, μυστιπολευτος, αιορνιασος. παιθεις, πολυποικιλος, νυκτερος.
Ελθετ' επ' ευιερα τελετης πολυϊστορας αθλες.
—Επ' ευφημες τελετας, ὁσιας, νεομυστες. Orph.

Τελετηφορια.
Νῦν επι σεμνὰς τελετηφοριας
Σπευδε ἁγιες ἱκετας εμολον. Synes. 3.

Τελευταιος.
Ιδω δε τουτων την τελευταιαν ὑβριν. Soph. El. 273.
Χρη δ' εποτ' ειπεῖν κδὲν' ολβιον βροτῶν
Πριν αν θανόντος την τελευταιαν ιδῃς,
Οπως περασας ἡμεραν ἵξει κατω. Eur. Andr. 101.

SYN.

SYN. Εσχατος, ὕστατος, τελικὸς, ἐντελὴς, τελεσιος.

Τελευταω.

—Ὄφρα ταχιστα τελευτησω τάδε ἐργα. Il. Ϛ. 9.

—Ποι τελευτησω βιον; Eur. Hec. 417.

SYN. Διατελευτὰω, τελεω, πληροω—θνησκω, ἀπερχομαι.

Τελευτὴ

—Ου γάρ μοι δοκεει μυθοιο τελευτὴ. Il. ι. 621.

SYN. Τελος.—ἐξωλεια, θανατος.—μεταστασις, ἀπαλλαγὴ, ἀπολυσις, καταφορη.

EPITH. Ατελὴς, γλυκερὰ, ριγεδανή.

Ω ζωῆς ἀοριστος ἐν ἀνθρωποισι τελευτή. Ep.

Τελεω.

Παντα γαρ ἤδη τοι τελεω τα παροιθεν ὑπεστην. Il. ↓. 20.

SYN. Αποτελεω, ἐπιτελεω, ἐκτελεω, προτελεω, διατελεω, συντελεω, τελειω, τελειοω, τέλευταω, ἀποτελειοω, περαινω, περατευω, ἀποτερμιζω, καταπαυω, ἀτεργαζομαι, τερματιζω, τολυπευω, δαπαναω, λαμβανω, ἐξαρτιζω, πληροω, ἀνυω, παρασκευαζω.—τελεσφορεω, τελεσιεργεω, μυεω, εορταζω.

Τελεως.

—Ως ἐπιχαρτον

Τελεως ἀεκεσιον ἐργον. Soph. Tr. 1279.

SYN. Εντελῶς, αὐτοτελῶς, ὁλοκληρως, παντως, ἀπαρτὶ, ἀπαρτισμενως, ἀπαρτιζοντως.

Τελιεις. Vid. Τελειος.

Ἐρδον δ' Ἀπολλωνι τελιεσσας ἑκατομβας. Il. α. 315.

Τελθος.

—Νυν δε κομιζευ

—Τελθος ὀφειλομενον. Call. 5. 106.

SYN. Μορος.—χρεος. (Hes.)

Τελλω, Τελλομαι.

Ην, ἡλιε τελλοντος, ὠκυπους ἀγών. Soph. El. 701.

—Νεαις ἐπὶ φορβάσιν οισπος Τελλεται—Ap. 3. 277.

SYN. Ανατελλω, ἐπιτελλω, γιγνομαι, ἀνυομαι, στελλω.

Τελμα.

Ομβριον ὕδωρ αν εἰχετ' ἐν τοῖς τελμασιν. Ar. Av. 1592.

SYN. Τελμὶς, φρεαρ, σπραγξ, τεναγος. βαθρον, βαραθρον, πηλωδης τοπος.

Τελματοω.

Χερσοῖ τα ῥᾶθρα· τελματοῖ δε τὰς λιθας. Suid.

Τελος (Adv.)

Τελος θανοιμι καὐτός. Soph. Aj. 391.

SYN. Ποτὲ, πως, λοιπὸν, ὕστερον. τερμα.

Τελος.

—Τελος δ' ὅπῳ τι πεφανται. Il. Ϛ. 122.

—Κατα σπαστον εν τελεσσι. Ib. η. 380.

Ἀγορας τελος—Ar. A. 896.

SYN. Τελσον, τελευτὴ, περας, ὅρος, τερμα.—τελεσμα, δασμὸς, φορος.—τελετὴ. παραγωγιον.—ἀξιωμα.—ταγμα.—γαμος.—πρᾶγμα, χρῆμα.

EPITH. Αισιμον, ἀφαυρὸν, ἀφθιτον, ἀναντιρρητον, γυμνὸν, δυσεκμαρτον, ἐπιμοχθον, ἐριδωρον, θυμηδὲς, ἱερὸν, κακὸν, ὠκυμορον.

Πεμποις ευολβον βιοτὴ τελος αἰὲν ἀμεμπτον.

Ενδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τελος εσθλον ὀπαζοις. Orph. H.

—Και θανατοιο τελος. Theog.

Τοῖς ἐν τελει βεβῶτι πεισομαι Soph.

Διρρυμά τε και τριρρυμα τελη,

Φοβερὰν ὀψιν προσιδεσθαι. Aesc.

Τελσον.

—Τεμνει δέ τε τελσον ἀρουρης. Il. ν. 707.

SYN. Τελος, περας. το τελευταῖον.

Τελωνης, Τελωνητης.

Και τελωνην, και φαραγξα, Ar. Eq. 248.

—Ο παγκακὸς ἐμι τελωνης. Nonn.

—Τελωνητας τε βιαιους. Man. 4. 329.

SYN. Δεκατευτης, δεκατηλόγος, φορολόγος, δασμολογος.—ἐργολάβος —λυτρωτὴς.

Τελωνιον.

Ἐν τῷ στενῷ—τελωνιῳ. Suid.

Τεμαχος, Τεμαχιον

Κισσᾶν τεμαχη μεγαλαν—Ar. N. 338.

—Και κρεας, και τεμαχος. Ib. Eq. 283.

Και τον φαρυγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχιοις. Suid.

SYN. Αποκομμα.—ἰχθὺς —κερματιον.

Τεμβριος.

—Της απατερθεν

Τεμβριος ἰχθυσεις θαλεραῖς πλημμυρεται ὀχθαις. Orph. 713.

Τεμενιος.

Τεμενιαν τε φυλλάδα. Soph. Tr. 767.

Τεμενος.

—Ενθα δὲ οἱ τεμενος βωμός τε θυηεις. Il. Θ. 48.

Και μέν οἱ Λυκιοι τεμενος ταμον ἐξοχον ἀλλων. Ib. ζ. 194.

Κνεφας δε τεμενος αιθέρος λαβή. Aesc. Per. 365.

SYN. Ναὸς, ἀλσος, ἱερὸν, τεμενισμα.—(αποτετμημενη γῆ κατα τιμην)

EPITH. Αγλαὸν, βαθυδενδρον. πῖον, περιπυσον, ἱερὸν. πολυφυλλον, πεντηκοντογυον, περικαλλὲς. Κυλληνιον.

Τεμεσση. (πολις Κυπρε)
Ες Τεμεσσην μετα χαλκον· αγω δ' αιθωνα σιδηρον. Od. α. 184.

Τεμνω, Ταμνω, Τεμνομαι.
—Τεμνεν—πελαγος μεσον εις Ευβοιαν. Ib. γ. 175.
Αρνειων εκ κεφαλεων ταμνε τριχας—Il. γ. 273.
Αυταρ ὁ ταμνετο δερα—Od. ε. 243.
SYN. Αποτεμνω, διατεμνω, συντεμνω, ὑποτεμνω, τμαω, τμησσω, τομευω, κοπτω, σχιζω —τιμαω.—ὀδον,—κελευθον,—σπονδας—τεμενη Eur.

Τεμπεα.
—Η κατα Πηνειῶ καλα τεμπεα—Theoc. 1. 67.
—Και ἱερα τεμπεα Δαφνης. Dion. 916.
Φευγε δε και Πηνειὸς ελισσομενος δια Τεμτεων. Call. 4 105.
SYN. Κοιλωματα, αλση—αἱ σπενωταται διεκβολαι τῶν Θεσσαλιας ορῶν.)
EPITH. Αγρονομα, ευδενεντα.

Τεναγος. Vid. Τελμα.
Οι δ', επει εν τεναγος,—Orph. 1092.

Τεναγωδης.
—Επει τεναγωδεα λειψσω
Τῆλε περισκοπεων αλα παντοθεν,—Ap. 4. 1264.
SYN Τελματωδης, σπραγγωδης, πηλωδης.

Τενδω.
—Οτ' ανοσεος ὀν ποδα τενδει. Hes. ε. 522.
SYN. Εδω, εσθιω, τρωγω, κατατρωγω.

Τενεδος.
—Τενεδοιό τεῖφι ανασσεις. Il. α. 38.
EPITH. Αγχιαλος, ἱμερτὴ, λευκοφρυς, σενὴ

Τενθεια.
Πολλην γε τενθειαν λεγεις. Ar. Av. 1690.
SYN. Λιχνεια, λιχνοτης, αδηφαγια. σιναμωρια.

Τενθης.
Καγω δ' ὁτι τενθης ει συ καλαζων ανηρ. Ib. Pa. 1120.
SYN. Αδηφαγος, λιχνος, προτενθης. λωποδυτης μοιχὸς.

Τενθρηδων.
—Προθροος Τενθρηδόνος ὑός. Il. ζ 756.

Τενος.
Οι τενοι ακροτατοισι φαεινονται περὶ ποσσίν. Man. 2. 67.

Τενων.
—Ρηξεν δ' απὸ τοῖο τενοντας. Il. π. 587.
—Κρατησας χειρὶ τενοντα. Hom. B. 230.
SYN. Απονευρωσις.—Αυχὴν.
EPITH Αυχενιος, βαθυς, κρατερὸς, παχυς, παρασυριος.
—Βοῶν αροτῆρα τενοντα. Orph. H.

Τεὸς, pro Σὸς.
Στεργε τεὴν αλοχον· τὶ γαρ ἡδυτερον και αρειον,
Η ὁταν ανδρὶ γυνὴ φρονεη φιλα γηραος αχρι
Και ποσις ἡ αλοχῳ, μηδ' εμπεση ανδιχα νεικος. Phocyl. 184.

Τεραζω.
Ουτω δ' ἑπε τεραζων. Aesc. Ag. 128.
EXP. Τα τερατα διηγεμενος.—τερατευω.

Τεραμνον, Τεραμνος.
—Τεραμνων απὸ νυμφιδιων, Eur. Hipp. 768.
—Εν οινοπλῆξι τεραμνοις. Ep. l. 1.
SYN. Υπερῶον, ὑπερθυρον. σκηνωμα, στεγη, κυψελη. τεμενος. στεγανος. στια. σκηνοιμα.

Τερας.
Η ναυτησι τερας,—Il. δ' 76.
—Θεοπρόπος, ὁς σαφα θυμῷ
Ειδειη τεραων,—Ib. μ. 229.
SYN. Τερατευμα, παραπλασμα, σημεῖον, θαῦμα, πελωρ, τερατεργημα, το τερασιον, αλλοκοτον, αποφωλιον.
EPITH. Αγριον, αβληχρον, αιποπελωρον, πελωριον, δικηλον, βλοσυρὸν, απιστον, δυσμαχον, σμερδαλεὸν.

Τερασκοπος.
—Εαν με τῷ τερασκοπῳ λαβῃς
Κοινῆ τι βελησαντα, Soph. Oed. T. 612.
SYN. Τερατοσκὸπος, μαντις. ὁ τῶν τερατων ἑρμηνευς. ονειροκριτης.

Τερατευμα.
—Παυσασθε τῶν τερατευματων. Ar. L. 763.
SYN. Ψευδος, πλασμα, προφασις.

Τερατευω, Τερατευομαι.
Εν ταις τραγωδιαισιν ετερατευετο. Ib. R. 858.
SYN. Επιτερατευομαι, προσπερατευομαι, τεραζω, τερατολογεω, ψευδομαι.—απιθανα δηγεομαι.—δολιευω.

Τερατεια.
Και τερατειαν, και περιλεξιν,—Ib. N. 317.
SYN. Ψευδολογια, παραδοξολογια.—τερας, τερατεργια

Τερατωδης, Τερασιος.
Και σεμνὸν, και τερατωδες—Ib. 363.
—Σοφος τερατωδεσιν εργοις. Laer. l. 4.
—Και βοὴ τερασια. Cyr. Th.
SYN. Τερατικὸς, τερατειος, παραδοξος, πελωριος.

Τερατωπος.
Ερμειη φιλον ὑὸν, αραρ τερατωπὸν ιδεσθαι. Hom XVIII. 36.
SYN. Αγριωπὸς, τερατωδης.

Τερεβινθωδης. Vid. Νησις.

Τερετισμα
—Και αντιτυπον τερετισμα Πασχει,—Ep. l. 1.

SYN.

SYN. Ψοφος. αναπαλσις. τυναγμός.

Τερετρον.
—Τετρηνα δε παντα τερετρω. Od. ψ. 198.
SYN. Τρυπανον. τερητηριον.

Τερηδων.
Τπο τερηδονων σαπεῖσα,—Ar. Eq. 1305.
SYN. Σηπεδων, σκωληξ, αθριψ, ξυλοφάγος, ξυλοφυής.

Τερην.
—Τερενα χροα γῦπες εδονται. Il. δ. 237.
—Τερεν κατα δακρυ χευσα. Ib. γ. 142.
Αυτοματη φυε γαῖα τερεινης ανθεα ποιης. Ap. 1. 1143.
SYN. Απαλὸς, ἁβρὸς, τρυφερὸς, χλωρός.

Τερενοχρως.
—Ηίθεοι τερενοχροες—Orph. L.
SYN. Απαλοχρως, τερην.

Τερμα. (Adv.) Vid. Τελος.
Αρχομενος φειδε παντων, μη τερμ' επίδευης. Phocyl. 131.

Τερμα.
—Τας πρῶτα ιδον περὶ τερμα βαλεσας. Il. ψ. 462.
—Λιβυης επὶ τερμα βεβηκεν. Dion. 273.
—Μηδέν' ολεζων, πριν αν
Τερμα τε βιε περασῃ,—Soph. Oed. T. ult.
SYN. Τερμων, τελος.—σημεῖον. καμπτήρ.—ὅρος, εσχατια, το εσχατον, ὑσατον, ακρον.

Τερμινθος.
Τερμινθε τρωγων εσχατον ακρεμονα. Theoc. Ep. 1. 6.
SYN. Τερεβινθος.

Τερμιοεις.
Ασπις συν τελαμῶνι χαμαὶ πεσε τερμιοεσσα. Il. π. 803.
SYN. Μεγας, μακρὸς, ποδηρης. ευμετρος.

Τερμιος, Τερμονιος.
Ἐλθοντι χωραν τερμιαν—Soph. Oed. C. 90.
Εμοὶ τερμιαν αγὼν ἡμεραν. Ib. An. 1333.
Ικετο τερμονιον επὶ παγον. Aesc. Per. 117.
SYN. Εσχατος, τελευταῖος.—εμμαρμένος.

Τερμοδρομεω.
—Μηνης τετελεσμένα τερμοδρομησης. Man. 4. 520.

Τερμων. Vid. Τερμα.
—Τερμονα—βιε—Eur. Ph. 1376.

Τερπανδρος
Μητε λιπης Τερπανδρον εὔθροον—Ep. l. 5.

Τερπιαδης.
Τερπιαδης δε τ' αοιδὸς αλυσκασε κῆρα μελαιναν
Φημιος, ος ρ' ηεδε μετα μνησῆρσιν αναγκη·
Εση δ' εν χερεσσιν εχων φορμιγγα λιγειαν
Αγχι παρ' ὀρσοθυρην' κ. λ. Od. χ. 330.

Τερπικερανος.
—Διῒ τερπικεραυνῳ. Il. α. 419.

Τερπνὸς.
—Τῷ γαρ ρα θεὸς περιδῶκεν αοιδὴν
Τερπνην ὁππη θυμὸς εποτρυνησιν αειδειν Od. θ. 45.
Τερπνισοι δε τοκευσι τόθ' υἱες,—Call
SYN. Επιτερπνος. ευτερπὴς. επιτερπὴς, ασπασιος, αγαστὸς, ἡδὺς, μειγνυμενος, ἄβρος, ευθαλὴς. αλυπος.

Τερπνῶς.
—Οιά τε πολλὰ νεοι παρα δαιτὶ και οινῳ
Τερπνῶς ἐψιωνται,—Ap. l. 459.
SYN. Ἱλαρως, αγαιῶς, ἡδεως, ευθυμως, ευτερπῶς, αλιπως.

Τερπω, Τερπομαι
Τῇ ὄγε θυμὸν ετερπεν—Il. ι. 189.
Αλλοτε μέν τε γοῳ φρενα τερπομαι.—Od. δ. 102.
Αυτὰρ επὴ ταρπημεν εδητύος ηδὲ ποτῆτος. Il. λ. 779
SYN. Επιτερπω, ευφραινω, ἡδομαι, ἡδυνω, ιαινω, φαιδρυνω—χαιρω, ευφραινομαι, κορεομαι

Τερπωλὴ
Οἰην τερπωλὴν θεὸς ηγαγεν ες τόδε δῶμα Od. σ. 37.
SYN. Τερψις, τερπνοτης, ἱλαροτης, αγανοφροσυνη.
EPITH. Ερατὴ, ακορεστος, πολυλλιτος.

Τερσαινω, Τερσω.
Αιμα μελαν τερσηνε,—Il. π. 529
Τῆς ἑτερον μεν θελοπεδον λευρῷ ενὶ χωρῳ
Τερσεται ηελιῳ,—Od. η. 124.
SYN. Επιτερσαινω, ξηραινω, αυαινω.

Τερψιμβροτος.
—Τερψιμβροτε ηελιοιο. Od. μ. 269.

Τερψιχορος. Vid. Απολλων.

Τερψιχορη. Vid. Μεσαι
Τερψιχορη χαριεσσα πορεν τεχνημονας αυλὲς. Ep. l. 1.

Τερψις.
Εσι και εν κενεῇσι φιλαμασιν ἡδέα τερψις. Theoc. 3. 20.
—Και τερψις αοιδῆς. Hes. Θ. 917.
SYN. Τερπωλὴ, γανος, ἡδονὴ, θυμηδια, ευφροσυνη, ευφρασια, κηλησις, ψυχαγωγια, τρυφὴ.
EPITH. Αλυπος, ἡδεῖα, γλυκερὰ, θεσπεσια, πολυκαμπης, πολυκυδὴς, ευφροσυνος. σκιοεις. κακοφρων.

Τεσσαραβοιος.
—Τιον δ' ἑ τεσσαραβοιον. Il. ϕ 705.
SYN. Τετραβοιος.
Τεσσαρακαιδεκαδαρος.
—Κερα—τεσσαρακαιδεκαδωρα—Ep l. 6.
Τεσσαρακαιδεκετις.
Τεσσαρακαιδεκέτιν τῷδ' εκαλυψε ταφῳ. Ep l 3.
Τεσσαρακοντα
Τοῖς δ' ἁμα τεσσαρακοντα μελαιναι νῆες ἑποντο. Il. ϐ. 524
Τεσσαρακονταετης, Τεσσαρακοντετης
Τοῖς δ' ἁμα τεσσαρακονταετης αιζηὸς ἑποιτο. Hes. ε. 439.
Τεσσαρακοσος. Ar. Ecc. 820.
Τεσσαρες, τα Τεσσαρα, Τετορες, Πισυρες. (Vid.)
Τῶν αὖ τεσσαρες αρχοὶ εσαν,—Il ϐ. 618.
Τεσσαρα Φωκαων εκ πουτε δερματ' ενηκε. Od. δ. 436.
Η δε γυνὴ τετορ' ἠεφη,—Hes. ε. 696.
Τετορτος, Τετρατος.
Τῶν δε τεταρτων ηρχε Πολυξεινος θεοειδὴς. Il. ϐ. 130.
Μηριονης δ' αναειρε δυο χρυσοῖο ταλαντα
Τετρατος,—Il. ϕ. 615.
Τετμω.
Ενθ' ὅγε Νεσορ' ετετμε,—Il. δ. 293.
—Ος δέ κε τετμῃ αταρτηροῖο γενιθλης. Hes. θ. 610.
SYN. Επιτετμω, εὑρισκω, καταλαμϐανω.
Τετραβαμων. Vid. Τετραορος.
Αρμασι, και ψαλιοις, τετραβαμοσι—Eur. Ph. 809.
—Τετραβαμοσιν εν χηλαῖσι. Ib. 825.
Τετραϐοαω.
—Σακεισα τετραϐοαω. Call. 3. 53.
Τετραγλωχιν. Vid. Ερμῆς.
Τετραγραμματος.
—Ο πλασας τετραγραμματον Αδαμ. Sibyl. l. 2.
SYN. Τετραγραμμος.
Τετραγυος, το Τετραγυον.
—Μεγας ορχατος αγχι θυραων
Τετραγυος—Od. ν. 113.
SYN. Τετραπλεθρος.
Τετρ ελικλος.
Τετραελικλος οφις—Ep. l. 3.
Τετραενης, Τετραετης.
Τετραενες δε πιθων απολυετο κρατὸς αλειφαρ. Theoc. 7. 147.
Τετραζυξ.
—Τετραζυγι κοσμῳ. Naz.

Τετραθελυμνος.
Αυτὰρ ὅγ' αμφ' ωμοισι σακος θετο τετραθελυμνον Il ο. 479.
SYN. Τετραπλυχος.
Τετραινω, Τιτραινω
Αμφοτερων μετοπισθε ποδῶν τετρηνε τενοντε. Il. χ. 396.
SYN. Τιτραω, διακοπω. διατορεω, διακομιζω.
Τετρακις.
Τρὶς μακαρες Δαναοὶ και τετράκις,—Od ε 306.
Τετρακιων.
—Κοσμε τε μερη τετρακιονος αυλῶν, Orph. H.
Τετρακνημος, Τετρακνημων.
Τον δε τετρακναμον επραξε δεσμὸν Pind P. 2.
—Εν τετρακναμονι—κυκλῳ, Ib. 4.
Τετρακοος
—Τετρακοοισι καδοις. Ath. l. 11.
Τετρακορυμϐος.
Θαλλοι τετρακορυμϐος, Ανακρεον, αμφὶ σὲ κισσος. Ep l. 3.
Τετρακυκλος.
Προσθε μεν ἡμιονοι ἑλκον τετρακυκλον απηνην. Il. ω. 324.
SYN. Τετρατροχος.
Τετρακλυς.
Ου μα τον ἀμετερᾳ ψυχᾷ παραδοντα τετρακτύν. Pythag.
Τετραμετρος.
—Αλλ' ὁ,τι καλλιστον μετρον
Ηγᾶ' πότερον τριμετρον, η το τετραμετρον; Ar. N. 642.
Τετραμορος.
—Τετραμοιρον νυκτὸς φρυραν, Eur. Rh. 5.
SYN. Τετραμερὴς. τετρατρυφος. τετρασχιδὴς, τετρασχισος, τετραδυμος.
Τετραμορφος.
—Τετραμορφοις Ωραις—Eur. Fr.
Τετραορια,
Αγγελιαν τετραοριας ελελιχθονος. Pind. P. 2.
SYN. Τετραπωλια.
Τετραορος. Τετρωρος, Τετρωρισος.
—Ως' εν πεδιοι τετραοροι αρτενες ἱπποι. Od. ν. 81.
Θρηκὶ τετρωρον ἁρμα Διομηδυς μέτα. Eur. Alc. 493.
—Τετραορα φασμα ταυρε. Soph. Tr. 516.
—Και τετρωρισῳ δίφρῳ. Ib. Fr.
SYN. Τετραζυξ. τετραζευκτος, τεθριππος, τετραϐαμων, τετραιππος. τετραρυμον ἁρμα. τετρακυκλος απηνη=τετραπες.

Τετραπαλαι-

Τετραπαλαι.
—Αλλα σὺ μέν πω
Ξεῖν' Αλικαρνησσεῦ τετραπαλαι σποδιη. Call. Ep. 2. 4.
SYN. Εκπαλαι, προπαλαι, τριπαλαι.

Τετραπεζος.
—Θῆρες Ωμησταὶ τετραπεζοι—Orph. L.

Τετραπηχυς.
Ανδρες μεγαλοι και τετραπηχεις,—Ar. V. 551.

Τετραπλευρος.
Κιονα τετραπλευρον—Ep. l. 4.

Τετραπλους, Τετραπλῆς.
Τριπλῇ τετραπλῆτ' αποτισομεν—Il. α. 128.
Τριπλᾶς, τετραπλᾶς αντιτισεται βλαβας. Lyc. 1367.
SYN. Τετραπλασιος, τετραπλασιων.

Τετραπυες.
—Τετραπυην ὕδρον ευνασας θρονοις. Ib. 1313.
EXP. Δικεφαλος, δυο ρινας εχοντα.

Τετραποδηδόν. Ar. Pa. 896.
SYN. Τετραποδισὶ, τετραποδητί.

Τετραπολος.
—Τριπολοις σπορον ενεικοῖσιν
Εσθ' ὁτε βαλλοντες, και τετραπολοισιν ὁμοιως. Theoc. 25. 26.

Τετραπολις.
Μή νυν ετ' εν Τετραπολει τὸν τροπαιον ειη. Ar. L. 285.

Τετραρος.
—Ευ δε γενεθλη τετραποδων—Call. 3. 131.
Τετραπεν μῖμον ἐχων επὶ θηρός.—Eur. Rh. 256.
SYN. Τετρασκελὴς, τετρακολος, τετρακωλος, τετραβαμων, τετραορος.

Τετραπλερυλλίς.
—Η τῶν τετραπλερυλλίδων. Ar. A. 871:
SYN. Ακρὶς τετλιξ

Τετραπλιλος.
Βλεπει μαχεσθαι Γηρυονη τετραπλιλος; Ib. 1081.
SYN. Τετρακεφαλος.

Τετραρχια
—Πασῃ δ' ενεπω τετραρχια
Χορευς επ' εσθλαῖς συμφραισιν ἰσαναι. Eur. Alc. 1164.

Τετρὰς.
Τετράδι τῇ προτερῃ τῇ μιν τεκε ποτνια Μαια. Hom. M. 19.
SYN. Τετρακτύς.

Τετρασκελὴς. Vid. Τετραπυς.
—Τετρασκελὴς μοσχος—Eur. Ph. 652.

Τετρασατηρος.
Ορᾶτε μέν με δεομενον σωτηριας
Τετρασατηρε καὐτόν,—Ar. Ecc. 413.

Τετρατρυφος Vid. Τετραμοιρος.
Αρτον δεπιπτασας τετρατρυφον, εκλάβλωμον. Hes. ε. 440.

Τετραφαληρος, Τετραφαλος.
Κρατὶ δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο τετραφαληρον. Il. ε. 743.
Θλασσε δε τετραφαλον κυνεην—Ib. μ. 384.

Τετραχθα.
Τριχθά τε και τετραχθα διατρυφὲν εκπεσε χειρός Il. γ. 363.
SYN. Τετραχως, τετραχῇ, τετραχα.

Τετρεμαινω. Vid. Τρεμω.
—Ουτως αυτὰς τετρεμαινω, και πεφοβημαι. Ar. N. 293.

Τετλα.
Τετλα, σιωπῇ ἧστο,—Il. δ. 412.

Τετλιγοφόρος.
Οδ' εκεινος ὁρᾶν τετλιγοφόρος,
Αρχαιῳ σχηματι λαμπρός. Ar. Eq. 1328.

Τετλιξ
—Αλλ' αγορηται
Εσθλοὶ, τετλιγεσσιν εοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρεῳ εφεζομενοι οπα λωριοεσσαν ἱεῖσι. Il. γ. 151.
SYN. Τετραπλερυλλις, πλερυλλὶς, ἐρπυλλις. ηχετης.
EPITH. Αγροτης, δρυοκοιτης, λαλος, φιλερημος, ὑμνοπόλος, ηλιομανὴς.
—Κυανοπλερος ηχετα τετλιξ,
Οζῳ εφεζομενος,—ὥστε ποσις και βρωσις εερση. Hes.
Ολιγην δροσον πεπωκὼς,
Βασιλευς ὀπως, αειδεις.—
Θερεος γλυκὺς προφητης,—
Σοφὲ, γηγενὴς; φιλυμνε,
Απαθὴς, αναιμοσαρκε. Anac. 43.
—Ποτὶ σκιεραῖς ορεσσαμιὶσιν αιθαλιωνες
Τετλιγες λαλαγεῦνες εχον πονον —Ανίκα τετλιξ
Ποιμενας ενδιυς πεφυλαγμενος, ενδοθι δενδρεων
Αχεῖ εν απρεμονεσσιν,—Theoc.
Στηθομελεῖς, λιγυροὶ, ηελιοιο φιλοι. Naz.
Ηνικ' αν ὁ θεσπεσιος οξυμελὴς αχετας
Θαλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ηλιῳ μανεὶς βοᾷ.
(ὑηλιομανὴς, sch.) Ar.
Τον νυμφων θεραποντα φιλομβριον, ὑγρὸν αοιδὸν.
Την νυμφων παροδῖτιν ανδονα, καυματι μεσσῳ,
Ουρεσι και σκιεραῖς ζαθεὰ λαλεῦντα ναπαις.
Αχνεις τετλιξ δροσεραῖς σταγονεσσι μεθυσθεις
Αγρονομον μελπεις μᾶσαν ερημολαλον. κ. λ. Ep. l. 1.
Ηδη επ' ακρεμονεσσιν ισοζυγεων κυπαρισσων
Μεσομανὴς τετλιξ θελγει αμαλλοδετην. Ib.

Τευθὶς. (ιχθυδιον ευτελές.)
Ου γ' ετ' επιδοιμι τευθίδος δεομενον.—Ar. A. 1155.
Τευθρανιδης (Αξυλος.)
Τευθρανιδην, ὁς εναιεν εϋκλειμενη εν Αρισβη, Αρνειος βιοτοιο, φιλος δ' ην ανθρωποισι.
Παντας γαρ φιλεεσκεν ὁδῷ επὶ οικια ναιων. Il. ζ. 13.
Τευθρας.
Αντιθεον Τευθραντα—Ib. ε. 705.
Τεῦκρος.
—Ωρτο δ' επειτα βιη Τευκροιο ανακλος. Il. Λ. 859
EPITH. Αμυμων, αντιθεος, δαϊφρων, ευμελιης, εκηβόλος,
Τοξων ευ ειδώς.—αριστὸς Αχαιῶν. Hom.
Τελαμωνιος ὑὸς. Tryph.
—Δαρδανιης οϊοσυτῆρα γενεθλης. Nonn.
Τευμησσὸς.
—Και Τευμησσὸν λεχεποιην. Hom. A 224.
Τευταζω.
Παντες δε τευταζουσιν οἱ διακονοι. Suid.
SYN. Στρατευομαι, πραγματευομαι, φροντιζω, σκευωρεομαι. διατριβω. σπευδαζω, ησυχαζω φλυαρεω. πλαναομαι.
Τευτλον, Τευτλιον.
Ου τευτλοις χλωροις επιβοσκομαι,—Hom B. 54.
—Και τευτλιοισι μικροῖς. Ar. R. 973.
SYN. Τευτλὶς, σεῦτλον. βλιτον.
EPITH. Χλοερὸν, πλατύ.
Τευχεσφόρος, Τευχοφορος, Τευχησὴς, Τευχητὴς, Τευχηρης. Vid. Ὁπλιτης.
Τευχεσφόρον—λαον—Eur. Supp. 654.
Τευχοφορων—νεων—Ib Rh. 3.
Τευχησὰς δ' Αρῆος'—Call. 1. 77.
Χρυσηλατον γαρ ανδρα τευχησὴν ιδῶν. Aesc. S T. 650.
—Εβησαν Νηὸς τευχηρεις—Orph. 525.
Τευχοπλάσις.
Την τευχοπλάσιν παρθένον—Lyc. 1379.
Τεῦχος
Εις αἱματηρὸν τεῦχος ὐ δίχορροπως
Ψηφους εθεντο.—Aesc. Ag. 824.
SYN. Σκεῦος, αζγεῖον, (ενυδρὸν, σπενοσομον:) κυτος—βιβλιον.—ὁπλον.
Τευχεα. τα.
—Επὶ τευχεα δ' ετσευοντο. Il. 6. 808.
Εγκοσμεῖτε τα τευχε' ἑταῖροι, νῆϊ μελαινη. Od. ο. 218.
SYN. Οπλα. σκευη, εντεα.
EPITH. Αρηϊκα. αμβροτα, αιματοεντα, αγλαὰ, δῖια. θεοδέα, θεοεικελα. καλὰ, κλυτὰ, κυδιμα, μορσιντα, κρατερὰ, μαρμαιροντα, ξυνηϊα, περικαλλεα, πελωρια, πολεμηϊα, σιγαλοεντα, ὑπερβια, χαλκηρια.
PHR.—Κακῆς αλκῆηρια χαρμης. Theoc.
Ερκος Ενυαλιε ταμεσιχροος,—
—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτῷ
Αιόλα, παμφαναοντα—
Χρυσεα χαλκεων εκατομβοι' εννεαβοιων. Hom.
Τευχεα θεσπεσιησιν εειδομενα σληροπεσσιν. Cal.
Τευχω, Τευχομαι
Ως δη τὸδ' ἑνεκά σφιν Εκηβολος αλγεα τευχει. Il. α 110.
—Ταχα κἀθι τετευξεται αιπὺς ολεθρος. Ib. μ. 358.
Τευξεσθαι μεγα δορπον—Il. τ. 208.
SYN. Τεκταινω, τεχναω, κατασκευαζω. παρεχω. ποιω. ὁπλιζω.
Οἱ αυτῷ κακὰ τευχει ανὴρ, αλλῳ κακα τευχων. Hes.
Τευχων ὡς ἑτερῳ τις, ἑῳ κακον ηπατι τευχει. Ep.
Τεφρα.
Νεκταρεῳ δε χιτῶνι μιλαιν' αμφιζανε τεφρα. Il. σ. 25.
—Βαθεῖα δε καππεσε τεφρη. Ib. Λ. 251.
SYN. Τεφρον, κονις, σποδος. αιθαλη.
EPITH. Αἰθωψ, αμπελοεσσα, λεπτη.
Τεφροω.
—Τεφρωσας γυῖα Λημναιῳ πυρί. Lyc. 227.
SYN. Αποτεφροω. σποδοω. εμπρηθω.
Τεχναζω, Τεχναω, Τεχναζομαι.
Τὸ γαρ τεχναζειν ἡμετερος ὁ πυραμὺς. Ar. Th. 100.
Ισὸν τεχνῦσαι—Od ν 110.
—Οδ' εὖ τεχνησατο και τά. Ib. ε. 259.
Τι ταῦτα σπρεφει, τεχναζει τε—Ar A 384.
SYN. Τεχνοω, τεχνιτευω. τεκταινω, επιτεχναομαι, περιτεχναομαι, δημιουργεω, πανουργευομαι, μηχαναομαι, κατασκευαζω μεθοδευω, απαταω, μετερχομαι καλλιεργῶ τευχω.
Τεχνασμα, Τεχνημα, Τεχνασμὸς
—Αλλα τὸ μητροκλονε
Τεχνασματ' εσὶ ταῦτα—Eur. Or. 1598.
—Φαυλεργε τινὸς
Τεχνηματ' ανδρὸς.—Soph Ph 36.
Ψευδοκατηγοριαι τε, κατηγορηματα τε τεχνασμοί. Man. 4. 332.
SYN. Δολος, πανουργια, μηχανημα, εγχειρημα. τεχνουργημα. δημιουργημα, κατασκευασμα, σκευωρημα σοφισμα. τεχνιτευμα.
Τεχνη
—Ος ρα τε τεχνη
Νηϊον εκταμνησι—Il. γ 61.
Ηρκισος—βραδὺς ἑλκεν Αρηα,—
Χωλὸς εὼν, τεχνησι'—Od Θ. 332.

SYN. Τεχνοσυνη μεθοδος, δολος, τεχνημα παντεργια επιστημη

EPITH. Αμιμητος, αεξιφυτος, αθανατος, αμβροσια, απιτης, βιβλοδοτειρα, δρυτομος, εργοπονος, ερατη, ευψυχος, ευκιων, εὐσκοπος, ευκαταφρονητος, ἱεροπρεπης, ἱδμων, καλη, κερατοξοος, μυρινεια, μυσαρα, μανεῖσα, ιεοξεσος, πινυτη, πολυμητις, πελυφρων, πολυκερδης, πολυφερβης, πυκινη, πολυστροπος, φιλιπλακατος, φορβας, φαρμακοεσσα, φθονερα, φωλας, φιλοκερτομος, χαλκοδαιδαλος, ταυπηγος, μυσις, μεγαλαυχης, ζωαρκης, λυσιπονος, δολια, καινοτερα, παντοια, κακοδαιμων, δυσεκμαρτος, αψευδης, σκληρα.

Τεχνηες.

Αμφὶ δε δεσμοὶ
Τεχνηεντες εχυντο πολυφρονος Ηφαιστοιο. Od. θ. 297.

SYN. Τεχνικὸς, εντεχνος, κατατεχνος, πολυτεχνος, ὑπερτεχνος, δαιδαλιος, τεχνημων, τεχνητις, τεχνησος.

Τεχνηεντως.

Αυταρ ὁ πηδαλιῳ ιθυνετο τεχνηεντως. Od ε. 270.

SYN. Τεχνικῶς, εντεχνως, κατα τεχνην εὖ καλῶς.

Τεχνημων. Vid. Τερψιχορη. Τεχνηεις.

Τεχνιτης.

Μυκᾶται γαρ ὁ χαλκος, ἱδ' ὡς εμπνυν ὁ τεχνιτης
Θηκατο—Ep. l. 1.

SYN. Τεχνασὶς, τεχνηεις, τεχνικὸς, δημιεργὸς, μηχανεργὸς, σοφὸς, σοφιστὴς, δαημων, δαιδαλος, τεκτων.

Αιερες εργοπονοι δαημονες Ατρυτωνης.

Τεχνοδιαιτος Vid. Ηφαιστος.

Τεχνοσυνη. Vid. Τεχνη.

—Αρχαιης λειψανα τεχνοσυνης. Ep. l. 6.

Τεως, Τεως.

Μιμνετω αὖθι τεως γε;—Il. τ. 189.

—Τεως μοι αδελφεον αλλος επεφνε. Od δ. 91.

SYN. Εως, ἑως τινὸς, μεχρι τῦ τεως. επὶ τοσῦτον, τοτε, τηνικαῦτα, πρὶν, παλαι, πρωτερον, πρωτῦ.

Τ Η

Τη.

Κυκλωψ τῆ, τιε οἶνον,—Od. ι. 347.

EXP. Δεξαι, λαβε

Τηγανον. Vid Ταγηνον.

—Και τηγανον αυτὴν
Ητειν, ἡ δ' ἐφερεν τηγανον οσρακινην. Ep. l. 2.

Τῆδε

Ου γαρ οἱ τῆδ' αἶσα φιλων απὸ νοσφιν ολεσθαι. Od ε 114.

SYN. Ενταῦθα, ενθαδε, ὧδε.

Τηθος.

Πολλης αν κορεσειεν ανηρ ὁδε τηθεα δῖφᾶν. Il. π 747

SYN. Οσφυον, οσφυς, κογχη.

Τηθη

—Φαιναρετην τηθην εμὴν. Ar. A. 49.

SYN. Τιτθη, τιθηνη, μαμμη, μητρομητωρ, μεγαλομητωρ.

Τηθυς.

Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν, και μητερα Τηθὺν. Il. ξ. 201.

SYN. Γῆ — Θαλασσα

EPITH. Αρχεγονος, αυτοσπορος, αρχαια, ερατεινη, ἱερα, τροφερα, βωτιανειρα, παμμητωρ, πολυσεμνος, πολυτεκνος, πολυφορβος, φιλοτεκνος.

Παντροφε συμμιγεων ὑδατων—Nonn.

Ωκεανε καλεω νυμφην γλαυκωπιδα Τηθὺν
Κυανοπεπλον ανασσαν, εὐτροχα κυμαινεσαν,—
Ναυσὶν αγαλλομενη, θηρατροφε, ὑγροκελευθε,
Μητηρ μεν Κυπριδος, μητηρ νεφεων ερεβεννων
Και πασης πηγης νυμφῶν γασμοισι βρυουσης. Orph. H.

Αυτοκασιγνητη λευκωλενος Αμφιτριτης. Ib.

Νωτοις πορθμευσεις Τηθυος ες πειρατα. Ep.

Τηϊος

Ανακρεων ισὸν με
Ο Τηιος μελῳδὸς,—Anac 174.

Τηκεδὼν.

Ουτέ τις ὧν μοι νῆσος επιλυθεν, ἡ τε μαλισα
Τηκεδόνι σὺγερῇ μελεων εξειλετο θυμόν. Od. λ. 200

SYN. Τῆξις, συντηξις, ατροφια, μαρανσις, φθινασμα. φθισις. τῆξις

EPITH Φθινὰς, φθινωδης.

Τηκω, Τηκομαι.

—Μηδέ τι θυμὸν
Τῆκε, πασιν γοοωσα,—Od. τ. 264.

—Αυταρ Οδυσσευς Τηκετο—Ib θ. 522.

SYN. Αναλησκω, απολησκω, διαλησκω, συνλησκω, εκλησκω, μαραινω, χεω. χυλιζω, μαλαττω, ισχναινω.—αλροφῶ, μαραινομαι, ὑπεκρεω, φθινω.—δαπαναω. λειπυνω.

Τηλαυγὴς.

Ειμαλα ἑσσαμενη τηλαυγεα δῖα Σεληνη. Hom. 31. 8.

SYN.

SYN. Τηλεφανής. τηλεσκοπος καθαρος, λαμπρός

Τῆλε, Τηλᾶ, Τηλόθεν, Τηλόθι, Τηλόσε, Τηλοτατω.
Τῆλε μαλ', ὄχι βαθιζον ὑπὸ χθονός εσι βερεθρον. Il. Θ. 14.
Τηλᾶ γαρ Λυκιη—Ib ε. 479.
Τηλόθεν εξ ατιης γαιης—Ib. α. 270.
—Εν Αργει τηλόθι πατρης. Ib. 30.
Τῶν δέ τε τηλόσε δῆπον εν ὑρεσιν εκλυε ποιμήν. Ib. Δ. 455.
Την γαρ τηλοτατω φασ' εμμεναι—Od. η. 322.
SYN. Εκας, πορρω, μακρόθεν, μακράν. μακροταται. αποτηλε.

Τηλεβόλος.
—Τηλεβολας ιές,—Opp.

Τηλεθαω. Vid Θαλλω
Ερνος—καλὸν, τηλεθαον—Il. ρ. 55.

Τηλεδαπος.
—Νησων επι τηλεδαπαων. Il. φ. 454.
SYN. Τηλυρός.

Τηλεκλειδὸς, Τηλεκλυδὸς, Vid. Αγακλυτός.
—Φοινικος κυρης τηλεκλειδοιο. Il. ξ 321.
—Τηλεκλυδὰ τεκνα Ποδαργης. Ib. τ. 400.

Τηλεκλυτὸς.
—Τηλεκλυτοί τ' επικουροι Ib. ζ. 111.

Τηλεμαχος.
Τηλεμαχος θ' ἡρως,—Od. δ. 21.
EPITH. Δαϊφρων, Θεοειδὴς, Θεοεικελος, ισοθεος, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, μακροπολεμος, πολυμυθος, πεπνυμένος, ὑψαγορης μετος ασχετος.
PHR.—Υἱὸς φιλος Οδυσσῆος. Hom.

Τηλεμος.
Τηλεμος Ευρυμιδης, ὸς μαντοσυνη εκεκασο,
Και μαντευομενος κατεσηπεα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 509.
—Αυλᾶς ὁ μαντις ὁ Τηλεμος εχθος' αγορευων. Theoc. 6. 23.

Τηλεπλαγκτος.
Πῆ μ' αγυσι τηλεπλαγκτοι πλανει Aesc. Pr. 578.

Τηλεπομπος.
Φαος δε τηλεπομπον εκ ηναινετο, Ib. Ag. 308.

Τηλεπορος.
Τηλεποροις δ' αντροις. Soph. An. 594.
—Τηλεπορόν τι βουμα. Ar N. 964.
SYN. Τηλυρός.—ορθὸς, ὑψηλός.

Τηλεπυλος.
Τηλεπυλον Λαιστρυγονιην—Od. κ. 82.

Τηλεσκοπος. Vid. Τηλαυγής.
Αλλ' αποσκεσαμενοι νεφος ομβριον,
Αθαναταις ιδεαις επιδωμεθα
Τηλεσκοπῳ ομματι γαῖαν, Ar. N. 289.

Τηλεφανὴς, Τηλεσιφαντος. Vid. Τηλαυγής.
Ως κεν τηλεφανὴς εκ τουτόφιν ανδρασιν ειη. Od. ω 83.
Αχρα τε τηλεσιφαντα,—Orph. 339.

Τηλεφιλον. (φυλλον της μηκωνος.)
Ουδε το τηλεφιλον πολεμαξαμενον πλαταγησεν. Theoc. 3. 29.

Τηλεφιδὴς
—Τηλεφιδην κατεπηρατο χαλκῷ
Ηρω' Ευρυπυλον,—Od. λ 518.

Τηλεφος.
Τηλεφε αγχιμαχοιο—Cal. l. 7.
Τηλεφος εἶναι Μυσος φασκων,—Ar. N. 919.

Τηλια.
Ει τυγχανει γ' ὁ δακτυλιος ων τηλια. Ib Pl. 1057.
SYN. Σανὶς, κοσκινος, σῆγμα (τετραγωνὸν)

Τηλίκος, Τηλικοῦτος.
—Τηλικω ωσπερ εγών—Il. ω. 487.
—Επεὶ ουκ ετι τηλίκος εσσί· Od α. 297.
—Επεὶ κ μαλα τηλίκα βοσκει. Theoc. 25. 184.
Νῆς δ' εσὶ τηλικοῦτος αλιπτας βαρυς. Soph. An. 778.
SYN. Τοσος, τοσοῦτος, τηλικοσδε, τοσσατιος. ὁμηλιξ.

Τηλοπετης.
—Κηρων μελι πολλὸν αμελξας,
Δῶρον αποιμανῖδ τηλεπολευς αγελης. Ep. Suid.

Τηλυρὸς.
—Εις τηλυρον ἡκομεν πεδον. Aesc. Pr. 1.
Τηλυρὸς ὅσα δωματων—Eur. Or. 1329.
SYN. Τηλεδαπός, τηλεπορος.

Τηλυγετης, Τηλυγετος.
Παῖδά τε τηλυγετην,—Il. γ. 175.
Ος μοι τηλυγετος τραφεται—Ib. ι. 143.
SYN. Μοιογενὴς, μονοκληρονομος, αγαπητός.

Τηλωπις,
—Τηλωπις ανασσα, Orph. 898.

Τηλωπὸς.
Τηλωπὸς οιχνεῖ, δυσμενων θηραν εχων. Soph. Aj. 565.
Βοᾶ τηλωπὸν ιωὰν. Ib. Ph. 219.
SYN. Εκδημος μακρὸς.

Τημελεω
—Παρθενος τε τημελει. Eur I A. 731.
Σωματὸς τ' επιμελει Ib. I. T. 311.
SYN. Μελεταω, επιμελεομαι, φροντιζω. σπουδαζω.

Τημερα, Τημερον, pro Σημερον.
Οιαν δικην τοις κορεσι δωσω τημερα. Ar. N. 699.
Η σφῶ ποιησω τημερον δυναι δικην. Ib. Pl. 433.

Τῆμος,

Τῆμος, Τημίσδε, Τημῦτος.
Τῆμος ἀρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἐγρετο λαὸς Ἀχαιῶν. Il. ν. 434.
—Τελεθᾶ τημίσδε μάλιστα. Theoc. 10. 49.
Μὴ νεὸν τημῦτος ἐμαὶ βοὲς—Call 3. 175.
SYN. Τοτε, τηνίκα, τηνικάδε, τηνικαῦτα, τετάκις, τοκα, τοφρα.

Τηναλλως.
Το καινὸν δ' ὁ παῖς περιεσι τηναλλως ἐχαν. Suid.
SYN. Αλλως, αυτῶς, ματην, φρεδως, παρεργως, ευηθῶς, κεφως, αμισθί.

Τηνελλα, Τηνελλος.
Ω Τηνελλὰ καλλινικος—Ar. A. 1229.
Αλλ' εαν μεντοι γε νικᾶς
Τῇ βοῇ τηνελλος ᾖ. Ib. Eq. 276.
EXP. Μιμημα επιφθεγματος αυλε—αρμονια λυρας.

Τηνικα, Τηνικαδε, Τηνικαυτα. Vid. Τῆμος.
Τανίκα κεκμακὼς αμπαυεται—Theoc. 1. 17.
Ειπέ μοι τί τηνικάδε δρωμεν,—Ar. Pa. 1142.
Τηνικαῦτα τε θερος. Ib. 1171.

Τηνιος. (μια τῶν Κυκλαδων νῆσος.)
Σφορδων κεφαλας τρεῖς Τηνιων. Ar. Pl. 718.

Τηνεῖ, Τηνόθεν, Τηνέθι, Τηνάθε.
—Τηνεῖ δρυες, ὥδε κυπειρος. Theoc. 1. 106.
—Τηνόθεν εμπορευομαν, Ar. A. 754.
Χὠ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι, καὶ βοταναι. Theoc. 8. 44.
—Τηνᾶθε καθεῖλον Ib. 3. 10.
SYN. Εκεῖ, εκεῖθεν.

Τῆνος pro Ἐκεῖνος.
Αικα τῆνος ἐλη κεραον τραγον,—Ib. 1. 4.

Τῆνος. (νῆσος.)
Τῆνε Βορηϊάδα—τίς κεν εωλπει
Οφισθαι Τηνε Δῆλον ερημοτερην; Ep. l. 1.

Τηξιμελὴς.
Τηξιμελὴ νεσῳ κεκολυμένος—Ep. l. 3.
SYN. Φθοροποιός. μαραντικός.

Τηρεια.
—Και Τηρειης ορος αιπύ. Il. ϛ. 829.

Τηρευς.
Η μᾶλλον ενδοθεν σευ
Την γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρευς
Εκεῖνος, εκθεριξω. Anac. 12. 6.
EPITH. Παιδοβόρος.
Θρηϊκιος Τηρευς αινὰ βιασσαμενος.
—Τά μοι λυγρος ωπασε Τηρευς
Ος μ' ερξας βαρυποτμον εν ερκεσι μιλονομιων,
Πρῶτον παρθενιης, μετεπειτα δε νοσφισε φωτης. Ep. l. 1.

Τηρεω.
—Τηρησας μεσον καρα—Soph. Oed. T. 827.
SYN. Διατηρεω, επιτηρεω, συντηρεω, παρατηρεω, φυλασσω, αμυνω, σωζω, ευλαβεομαι, θεραπευω, σκοπιαζω. φρουρεω.

Τηρησις
Ανδρὸς δ' ερῶντος εις Κυπριν νεανιε
Αφυλακτος ἡ τηρησις.—Eur. Fr.
SYN. Συντηρησις, παρατηρησις, επιτηρησις, φυλακὴ, θεραπεια, ευλαβεια, θρησκεια, ὑπηρεσια, αντιλημψις.

Τηταω, Τηταομαι.
Μὴ σὺ μεν αιτῆς αλλον, ὁ δ' αρνηται, σὺ δε τητᾷ. Hes. ε. 406.
Οι γαρ θανόντες χαρματων τητωμεθα. Eur. Or. 1089.
SYN. Στερισκω.—ζητεω.—σφερῶμαι, δεομαι, απορεω.

Τῆτες. (τετῳ τῶ ετει)
Τῆτες ἱερομνημονεῖν,—Ar. N. 624.

Τηϋγετος.
Η κατὰ Τηϋγετον περιμηκετον,—Od. ζ. 103.

Τηΰσιος. Vid. Ματαιος.
—Σὺ δε τηΰσιην ὁδὸν ελθης. Od. ο. 13.

TIARA.
Βασιλεις τιαρας Φαλαρον περιφυσκων. Aesc. P. 664.
Και Παρθιους τις ανδρὰς
Εγνωρισεν τιαραις. Anac. 55. 4.
SYN. Περικεφαλαια. σφεμμα. κυρβασια.

Τιβαρηνὶς,
—Παρεξ Τιβαρηνίδα γαῖαν. Ap. 2. 1012.

Τιβαρηνοὶ (εθνος Σκυθικόν)
Αγχι δε ναιεταασι πολυρρηνες Τιβαρηνοί.
Ζηνὸς εὐξεινοιο Γενηταιην ὑπερ ακρην. Ib. 377.

Τιβεριας.
—Περην Τιβεριάδος ἁλμης. Nonn.

Τιβῆν.
Τιβῆνα και κυπελλον εγκαρῳ ρανεῖ. Lyc. 1104.
SYN. Τριπους.

Τιγρις Nom. Fl.
—Ποταμῶν ωκιστος ἁπαντων
Τιγρις εὐρρειτης φερεται ροον ἴσον ελαυνων. Dion. 984.
EPITH. Αγαρροος, ωκυρεεθρος.

Τιγρὶς.
Τιγριδος αὖ μεταπειτα κλυτὸν δημας ακουσομεν,
Της κ τερπνοτερην Φυες ωπασε τεχνησσα
Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠηρῶν μετα φυλὺν ὁμιλον.
κ. λ. Opp. κ. γ.
EPITH. Ηνεμοεις, αιολονωτος, θρασὺς, καρτερὸς

καρτερὸς, ευσαρκος, ωκύς.—τετανυσμένος ωμῳ. Nonn.

Τιεω.

Ἰζον δ' εν αγορῇ τετιηότες.—Il. ι. 13.

—Φίλον τετιημενα ἦτορ. Ib. Υ. 437.

SYN. Ανιαω, τιμωρεω, τιω, ταλαιπωρεομαι.

Τιη.

—Τιη τοι ταῦτ' ειδυῖη παντ' αγορευω; Il. α. 365.

SYN. Διατι, τιπ]ε, τιποτε, δή.

Τιθαιβασσω, Τιθαιβωσσω.

—Ειθα δ' επειτα τιθαιβωσσουσι μελισσαι. Od. ν 106.

EXP. Θησαυριζουσι τα κηρια, και νεοτ]ροφουσι. μελιποιῶ, μελιτεργεω, τρεφω, θησαυριζω. αγαπαω.

Τιθαὶς,

Χειμεριαις νιφαδεσσι παλυνομενα τιθαὶς ορνις

Τεκνοις ειναιας αμφεχεε π]ερυγας. Ep. l. 1.

Τιθασσευτὴς, Τιθασευτὴς,

Ινα γινωσκης τον τιθασευτήν.—Ar. V. 702.

SYN. Τιθευτὴρ, θεραπευτὴς, κολακευτὴς, ἡμερωτὴς, ἡμεροποιὸς.

Τιθασὸς, Τιθασσὸς.

—Οταν Αρης

Τιθασσὸς ὢν, φιλον ἑλῃ. Aesc. Eum. 357.

SYN. Ἥμερος, πρᾶος, ὑποχειριος. συγγενὴς.

Τιθευτὴρ. Vid Τιθηνητηρ

Οι δέ τε τιθευτῆρες αγκραοι ηματα παντα,

Εσσονται,—Sibyl. l. 1.

Τιθημι.

—Και ακριον αι]α τιθησι. Il. λ. 392.

—Η μυρί' Αχαιοῖς αλγε' εθηκε. Ib. α. 2.

Οικί'ν τ' εὖ θεσθαι,—Hes. ε 23.

Οι δ' αρα θεσσαμενοι παιδων γενος—Ap. 1. 824.

SYN. Ανατιθημι, επιτιθημι, εκτιθημι, προτιθημι, ὑποτιθημι, προσ]ιθημι. ισημι, καθιημι. τασσω. αποτατ]ω προβαλλω, επιβαλλω, ποιῶ. αιτεω, ἱκετευω.

Τιθηνεω, Τιθηνεομαι.

—Οτι σ' εν κολποισι τιθηνεῖ. Orph.

Ουκ εθελουσι τιθηνεῖσθαι θεραποντα. Simon.

SYN. Τιθευω, τιτθευω, τρεφω, ανατρεφω, τροφευω, τιτιζω.

Τιθηνη, Τιθηνὸς.

—Φερει δ' ἁμα παῖδα τιθηνη. Il. ζ. 389.

Παλιν τιθηνὸν αντιπορθησει χθονα. Lyc. 1398.

Αψ' δ' ὁ παὶς πρὸς κολπον εὐζωνοιο τιθηνης

Εκλιθη ιαχων,—Ib. 467.

SYN. Τιθηνὸς, θηλαστρια, θρεπ]ειρα, θρεπ]ηια, μαῖα, ταθη, τι]θη, τιθηνητειρα, τροφὸς.

ΕΡΙΤΗ. Ασιγητος, βαθυκολπος, γαλακ]οφόρος, γεραιὰ, ευπαις, ευπλοκαμος, καλλιγενεια, ομφαλητομος, μελιγλωσσος, πολυθρεπ]ος, φιλοπαις.

Τιθηνητηρ

Πολλὰ τιθηνητὴρ ολοσυρατο,—Ep. l. 3.

SYN. Τιθηνὸς, τροφὸς, τροφευς, τιθευτὴρ, θηλαμὼν, θρεπ]ηρ. τροσιμος.

ΕΡΙΤΗ. Γλυκὺς, ἡμερος.

Τιθηνητηριος.

—Τιθηνητηριον ἔθαρ, Ep. l. 1.

Τιθρασιος, (τοπος τῆς Λιβυης)

Διασπασονται Γοργόνες Τιθρασιαι. Ar. R. 480.

Τιθυμαλλος. (ἔδος βοτανης.)

Τιθυμαλλον εμβαλόντα τῇ Λακωνικῇ. Ib. Ecc. 405.

Τιθωνὸς.

Ηὼς δ' εκ λεχεων παρ' αγαυῇ Τιθωνοιο

Ωρνυτο.—Il. λ 1.

ΕΡΙΤΗ. Ροδοεις χαριεις.

Νυμφιὸς Ηὼς.—δυσιμερος ανήρ. Nonn.

Τιθωνὸς. (γερων—ἡμερα. Ε Μ)

Ανδρα Τιθωνὸν σπαρατ]ων—Ar. A. 688.

Τικ]ω, Τικ]ομαι.

—Τον νὺκομος τεκε Λητώ. Il. α. 36.

Ον τικ]ε Διῒ φιλος ἱππότα Φυλεύς. Ib. Ε. 626.

Μαντιος αὖ τεκετο Πολυφειδεά τε Κλεῖτόν τε. Od ο. 249.

SYN. Αποτικ]ω, εντικ]ω, τεκνοω, λοχευω, γενναω

—Τοκετοιο λεχωΐα νηματα λῦσαι. Nonn.

Τιλλω, Τιλλομαι

—Πολιας δ' αρ ανὰ τριχας ἑλκετο χερσὶ,

Τιλλων εκ κεφαλῆς—Il. χ 78.

—Τιλλοντο τε χαιτας. Od. κ 567.

SYN. Αποτιλλω, εκτιλλω, κατατιλλω, ανασπαω, αποκνιζω λοιδορεω. διαβαλλω. ξαινω.

Τιμαγητος.

Βασευμαι ποτὶ την Τιμαγητοιο παλαισραν. Theoc. 2. 8.

Τιμαγορας.

Τιμαγορα, πολλῶν οργὴν, απατερθεν ὁρῶντι,

Γιγνωσκειν χαλεπὸν, καί περ εόντι σοφῷ. Theog. 1056.

Τιμαλφὴς.

Ανακτι παππωκ]ῆμα τιμαλφεσατον. Lyc. 364.

SYN. Εντιμος, τιμητὸς, λαμπρὸς.

Τιμαλφεω. Vid. Τιμαω.

—Τπὲρ πολλῶν τε τιμαλφῶν λογοις

Νικαν,—Pind. N. 9.

Διοσδοτοις σκηπ]ροισι τιμαλφομενον. Aesc. Eum. 629.

Τιμανωρ.
Ασπὶς ἀπὸ βροτεων ωμων Τιμανορος ἥμαρ. Ep. l. 6.

Τιμαορος, Τιμηορος. Vid. Τιμωρος.
Το δ' αρσεν ἑσπε' εν δομοις ἀει γενος
Θεῶν πατρῳων και ταφων τιμαορον. Eur. Dan. 108.
—Τὸν τ' εμὸν τιμαορον, Aesc. Ag. 523.
Ζῆνα παλαμναιων τιμηορον ἱκεσιαων. Ap. 4 709.

Τιμαοχος. Vid. Τιμηεις.
Πᾶσιν δ' εν νηῖσι Θεῶν τιμαοχός εσι. Hom. V. 31.

Τιμαρχος.
Ην δι[illegible] Τιμαρχον εν Αϊδος,—ὑέα πατρὸς
Παυσανιε. δηεις αυτὸν εν ευσεβεων. Call. Ep 15.

Τιμαω, Τιμαομαι.
Τιμησας μεν εμέ,—Il α 454.
SYN. Διατιμαω, προτιμαω, εκτιμαω, επιτιμαω, τιμαλφεω, αιδεομαι, γεραιρω, σεβιζω, σεβαζομαι, κυδαινω, καταξιοω. τιω.—κατακρινω. τιμὰς νεμω. προσνεμω.—διὰ τιμης αγω, εχω. εν τιμῇ τιθεμαι.

Τιμὴ.
Τιὸν εμὸν τισωσιν, οφελλωσίν τέ ἑ τιμῇ. Ib. 510.
—Ἐκ δε Διὸς τιμὴ και κῦδος ὀπηδεῖ. Il. ρ 251.
SYN. Επιτιμια, γερας, θρησκεια, θεραπευμα, κῦδος, σεβας. αξιωμα. τιμημα, προσιμον. τιμωρια.
EPITH Ατερμων, αγαπορων, αθανατη, δημηγορος. γερασμιος. βασιληϊς. βασιληϊος, επιρατος, ευαγὴς. θυμιδὴς. θεοτομος, κλυτὴ, θεσπεσια, λαοτροφος. ζαθεὴ, καλὴ, ολιζων, πρεσβηϊς, παλιναυξης περιπυσος, πολυφεγγὴς, ὑψαυχην, ὑψηνωρ. ὑψιζυγος, φαεσιμβροτος
Πατρωϊαις, δαφνοφορὸισι, βαθυτοισι τιμαῖς. Aesc.
Παντες μεν τιμῶσιν ὁμῶς νεοι, ηδὲ παλαιοὶ.
Πολλὰ δε τερπνὰ παθὼν ερχεαι εις αϊδην Tyrt.
—Τὰν ακολασον φιλοπαιγμονα τιμὰν
Χαριτων πλεῖσον εχουσαν.—Arid.
Ουδέ τι μοι χρεω πιοιης ωκισα ρεκοης.
Ανδρομεης τιμῆς. και κυδεος ολλυμενοιο.
Καιρε φρυαγμα πιπλου. Σκια ονειρων.
Μεταρρεκα αὔρα. Ψοφος χερὸς κροτεσης.
Ροῖζος βελεος ανιχνε. Naz

Τιμηεις, Τιμηεσατος, Τιμιος.
—Ουκετ' εγωγε μετ' αθανατοισι θεοῖσι
Τιμηεις εσομαι, ὁτε με βροτοὶ κτι τισσι· Od. ν. 129.
Δωσω ὁ καλλιστον και τιμηεσατόν εσιν, Ib. δ. 614.
—Ως ὁδε πᾶσι φιλος και τιμιὸς εσιν. Ib κ 38.
SYN. Εντιμος, τιμητὸς. τιμαοχὸς, επιτιμιος, αξιοτιμος, γεραρὸς, σεβασμιος, ενδοξος, φιλοτιμος, εριτιμος.

Τιμημα.
—Τε τιμηματος
Τῆς αξιας ἑκασον—Eur. Hipp. 622.
SYN. Τιμησις, διατιμησις, επιτιμησις, επιτιμια, προσιμημα, προσιμον, ζημια, κατα δικη. ανταλλαγμα. απογραφὴ. αξια. τιμωρημα. αποτιμημα.

Τιμητικὸς.
—Η πιναιον τιμητικὸν. Ar. V. 167. (τι τιμητικὲν. Dawes)
SYN. Καταδικαστικὸς.—εντιμος.

Τιμοδημος.
Και τῇ κατω θυγατρὶ τα δῶρα τιμοδημος. Call. Ep. 17.

Τιμοδημιδης
Τιμοδημίδαι εξοχωτατοι προλεγονται. Pind. N. 26.

Τιμοθεος.
Τιμονοη, τίς δ' εσσὶ μα δαιμονας, ὑ σ' αν επεγνων
Ει μη Τιμοθεε πατρὸς επην ονομα
Στηλη, και Μηθυμνα τεη πολις —Call. Ep. 20.

Τιμοκρεων.
Πολλὰ φαγὼν, και πολλὰ πιὼν, και πολλὰ κακ' ειπὼν
Ανθρωπος, κεῖμαι Τιμοκρεων Ροδιος. Ep. l. 3.

Τιμοκριτος.
Καρτερος εν πολεμοις Τιμοκριτος, ἕ τόδε σᾶμα
Αρης δ' ουκ αγαθῶν φειδεται, αλλὰ κακῶν. Anac 164.

Τιμονοη. Vid. Τιμοθεος.

Τιμοπολις.
Χαριν τ' εχοι την ωσαει τιμοπολις. Eur. Supp. 375

Τιμων.
Τιμων μισανθρωπος εσοικεω· αλλὰ παρελθε
Οιμαζειν ωπας πολλὰ, παρελθε μονον. Call. Ep 3.
EPITH. Αγριος.

Τιμωναξ.
Ευχεο, Τιμωνακτι θεῶν κηρυκα γενεσθαι
Ηπιον,—Anac. 197.

Τιμωρεω.
Ουκ αν δυναιμην τῶδε τιμωρεῖν ἀτερ
Τεκνοισι τοῖς εμοῖσι—Eur. Hec 748.
SYN. Εκδικεω, ανταδικεω, αντιλυπεω, ζημιοω μετεργομαι, τιω, τινυω.—βοηθεω, αμυνω, επαμυνω—κολαζω. καταπονεω.

Τιμωρὸς.
—Πατρὶ τιμωρὸν φονα Soph. El. 14.

SYN.

SYN. Τιμαορος, τιμηορος, τιμητὴς, τιτας, εκδικος, εκδικητης. ποινητὴρ. αμυντὴρ.

Τινακτηρ, Τινακτηρα. Vid. Τριαινα

Η Ποσειδαωνα τινακτορα γαιας. Soph. Tr. 510.

SYN. Κινητὴς, μοχλευτὴς.

Τινασσω, Τινασσομαι.

Χειρὶ δε νεκταρεᾳ ἑανῷ ετιναξε λαβεσα. Il. γ. 385.

—Τινασσε δε χαλκεον εγχος. Ib. υ. 163.

Ενθ' επιδινηθέντε τιναξασθην πτερὰ πολλά. Od. ε. 151.

—Δεσμὰ τιναξαι Οιομενος. Suid.

SYN. Αποτινασσω, ανατινασσω, συντινασσω. ανασειω, σειω. αναπαλλω. σπαω, κινεω, κοπτω, διαρρηγνυμι.

Τινθαλέος.

—Τινθαλεοισι κατικμηναιντο λοετροις. Suid.

SYN. Χλιαρὸς, θερμὸς, διατινθαλέος.

Τινυμι, Τιννυω, Τινω.

—Και οἱ ὑπενερθε καμόντας

Ανθρωπους τιννυσθον—Il. γ. 279.

Τοιασδε ποινὰς αμπλακημάτων τινω. Aesc. Pr. 112.

—Τα αναιτια εργα τινεσιν. Solon.

SYN. Εκτινω, αποτινω, αποτιννυω, αποτιννυμι, εκτιννυω, αποδιδωμι, απαιτεω. τιμωρεω, τιω, τιομαι, αποτιω, εκτιω.—την δικην υπεχω, εκτινυω, διδωμι, εκτελεω.

Τιπτε.

Τιπτε καταπτωσσοντες αφεσατε—; Il. δ. 340.

SYN. Τιποτε, τιδηποτε, επὶ τί, εφ' ὁτω, εφ' ὡ, τινος ἑνεκεν, χαριν, τιν.

Τιρυνθος, Τιρυνς (πολις Αργους.)

—Λιπὼν Τιρυνθον ευκλειμενον πτολιεθρον. Hes. α. 81.

—Τιρυνθά τε τειχιοεσσαν. Il. ε. 559.

Τιρυνθιος.

Ως ἑκετ' αὖθις Ιφιτος Τιρυνθιαν

Πρὸς κλιτύν,—Soph. Tr. 274.

—Τοῖος γαρ αει Τιρυνθιος ακμων, (Ηρακλῆς.) Call. 3. 146.

Τισις.

—Επει ετι τισιν γ' εδδεισας οπισσω. Il. χ. 19.

Ουδεὶς ανθρωπων αδικων τισιν εκ αποτισει. Ep. l. 1.

SYN. Αποτισις, τιμωριχ, τιμωρησις, εκδικιχ, εκδικησις, ανεκτισις, ποινὴ, αποδοσις. αμυνα. ατιμια. τιμωρια.

Τισιφονη. Vid Ερινυες.

Το δ' αλλο πρεσβειρ' ἤπερ ἦν Ερινυων. Eur. I. T. 963.

Τιταινω, Τιταινομαι.

Ιδρωσεν δε τευ ἱππος εὔξοον ἁρμα τιταινων. Il. ε. 390.

Και τοτε δη χρυσεια πατὴρ ετιταινε ταλαντα. Ib. Ψ. 69

Τυδειδη επι τοξα τιταινετο—Ib. λ. 370.

Φασκε δε τιταινοντας ατασθαλιη μεγα ρεξαι Εργον,—Hes. Θ. 209.

SYN. Ελκω, τεινω.—τιομαι.—σπευδω, κραδαινω.

Τιτὰν, (Ηελιος.)

Αφελως δ' ελαμψε Τιτάν. Anac. 37. 7.

Τιτὰν χρυσαυγὴς,—Orph. H.

Ταν δ' ευρυφαῆ κομαν

Τιτὰν ετετασσατο

Αρρητον υπ' ιχνιον· Synes. 9.

Τιτᾶνες, Τιτῆνες.

—Η το σὸν ὁπλον

Κινεισθω μεγα Τιτανοκλόνον, οβριμοεργον,

Ωι Τιτᾶνας πεφνες αρισους εξοχα παντων, Hom. B. 274.

Οι δε τεως μακαρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ανασσον, Ap. 1. 507.

EPITH. Αγριοι, ακαματοι, βριαροὶ, βλοσυροὶ, γηγενεες, ηνορεοντες, παλαιγενεῖς, πολυσθενεῖς, οφιγονοι, ὑπερφιαλοι.

Οι μεν αφ' ὑψηλῆς Οθρυος Τιτηνες, αγαυοι,

Δεινοί τε κρατεροί τε, βιην ὑπεροπλον εχοντες. Hes.

Τιτηνες, γαιης τε και ερανῦ αγλαὰ τεκνα

Ημετερα προγονοι πατερων, γαιης ὑπενερθεν

Οικοις Ταρταριοισι μυχῷ χθονος ευναιοντες, κ. λ. Orph. H.

Τιτανοκλόνος. Vid. Τιτανες.

Τιτηνὶς

—Και ες Τιτηνίδα Τηθύν. Call. 4. 17.

Τιτανος (ορος Θεσσαλιας)

—Τιτανοιό τε λευκὰ καρηνα. Il. ε. 751.

Τιτανος.

Παῦν μεν γαρ κυκλῳ τιτανῳ, λευκῷ τ' ελεφαντι;

Ηλεκτρῳ δ' ὑπολαμπὲς ειην,—Hes. α. 141.

SYN. Γυψος, κονια, λευκὴ γῆ.

Τιταρησιος, (ποταμὸς Θεσσαλιας)

Οἱ τ' αμφ' ἱμερτον Τιταρησιον εργ' ενεμοντο

Ος ρ' ες Πηνειὸν προϊει καλλιρροον ὑδωρ. Il. ε. 751.

Τιτας. Vid. Τιμωρός.

Δι' αἱμά τ' εκποθεν ὑπὸ χθονὸς τροφῆ,

Τιτας φονος πεπηγεν,—Aesc. Ch. 65.

Τιτθη

Καθώσπερ αἱ τιτθαι γε σιτιζεις κακῶς. Ar. Eq. 713.

SYN.

SYN. Τιτθὶς, τιτθὸς. μαμμη. τροφός.

Τιτ(ὸς, Τιτθίον.

—Τιτθὸς γ', ὥσπερ ἡμεῖς ουκ ἐχει. Ib. Th. 647.

Περᾷ μεν κ' ισως σε, και τῶν τιτθιων
Εφαπ[ετ]αί σε, λανθανειν δοκῶν εμέ. Ib. Pl. 1068.

SYN. Μαζὸς, μασιδιον. τιτθη. (τῶν μασᾶν τὰ ακρα.)

Τιτιας.

—Τιτιην δ' ἅμα, Κυλληνον τε,
Οι μᾶνοι πολεων μοιρηγεται,—ηδε παρεδροι
Μητέρος Ιδαιης κεκληται,—Ap. 1. 1126.

Τιτος.

Ηγαγε και Ξερξης Περσαν στρατον Ελλαδος ες γαν,
Και Τιτος ευρειας ηγαγ' απ' Ιταλιας·
Αλλ' ὁ μεν Ευρωπα δολον ζυγον αυχενι θητων,
Ηλθεν· ὁ δ' αμπαυσων Ελλάδα δολοσυνας. Ep.

Τιτρωσκω.

Τοι πικροὶ καλαμοι, τοῖς πολλάκι κἠμὲ τιτρωσκει. Mosc 1. 21.

SYN. Κατατιτρωσκω, συντιτρωσκω, τρωω, τρωματιζω, τραυματιζω, κατατραυματιζω, ωταω, ωταζω, βλαπτω, ανιαω, αμυσσω, περιαμυτ[ω.

Τιτυοκ[όνος. Vid. Απολλων.

Αρτεμι παρθενιη, Τιτυοκ[όνε,—Call. 3. 110.

Τιτυὸς.

Και Τιτυὸν εἶδον Γαιης ερικυδέα υἱὸν,
Κειμενον εν δαπεδῳ, ὁ δ' επ' εννεα κεῖτο πελεθρα
Γῦπε δέ μιν εκατερθε παρημενω ἧπαρ εκειραν
Δειτρον εσω δυνοντες· ὁ δ' ουκ απαμυνετο χερσί. Od λ. 575.

EPITH. Μεγασθενὴς, ὑπερφιαλος.

—Τιτυὸν γαιηϊον υἱόν. Hom.

Τιτυρος.

—Και ὁ Τιτυρος αυτὰς ελαινει. Theoc 3. 2.

Τιτυσκω, Τιτυσκομαι

Δαπ[αις τιτυσκων αἱμοπωτησιν φοβον. Lyc. 1403.

—Ηφαιστος δε τιτυσκετο θεσπιδαὲς ωὖρ. Il. φ. 342.

Μηριονης δ' αυτοῖο τιτυσκετο δορὶ φαεινῷ. Ib. ν. 159.

SYN. Εμβαλλω.—κατασκευαζω, ετοιμαζω, ευτρετίζω.—σποχαζομαι, κατασοχαζω. εμφανιζω βλεπω.

Τιφη.

Σελαγοῖντ' αν υπὸ τιφης τε και θρυαλλίδος; Ar. A 925.

SYN. Σιλφη, τιλφη, τρασοκυρίς.

Τῖφος.

—Οιος δε κατα πλατὺ βοσκετο τῖφος. Ap. 2. 824

SYN. Λιμνη.—ὁ καθυγρος τοπος. ἑλος.

Τιφυς.

Φραδμοσυνῃ μητι τε δαΐφρονος Αγνιαδαο
Τιφυος, ὃς ρ' ενὶ χερσιν εὐξοα τεχνηεντος
Πηδαλι' αμφιεπεσκε, ὁφρ' εμπεδον εξιθυνοι. Ap. 1. 562.

EPITH. Αμυμων, κυβερνητὴρ.

—Αγνιαδην δολιχῆς ιθυντορα νηὸς. Orph.

Τιω. Vid. Τιμαω.

Ιδομενεῦ, περὶ μέν σε τιω Δαναῶν ταχυπωλων. Il. δ. 257.

—Ουτι τιεσκεν. Ib. ν. 461.

Πᾶς τις πλουσιον ανδρα τίει, ατιητε πενιχρόν. Suid.

Τιω, Τιομαι. Vid. Τινυμι.

Τισιαν Δαναοι εμὰ δακρυα σοῖσι βελεεσσι. Il. α. 42.

Τισασθε πατρὸς φονον ἡμετερε. Soph. El. 115.

ΤΛΑΩ, Τλῆμι.

—Ουδέ τις ετλη
Μεῖναι ὑπερχομενον—Il. α. 534.

Τετληκας θυμῷ—Ib. 228.

SYN. Ταλαω, ανατλαω, αντλαω, ἀνατλημι, επιτλημι, ὑποτλημι, ὑμομενω, καρτερεω. τολυπευω.

Τληθυμος. Vid. Τλημων.

Σὲ δ' αλκὴ παγκρατιε τλαθυμος αεξει. Pind N.

Τληϊα.

Τληϊη ἰμεροεντα βιον πορε, Μαινάδος υἱε, Anac. 199.

Τλημοσυνη.

—Ηδ' ανθρωπων Τλημοσυνας—Hom. A 191.

SYN. Τληπαθεια, αεθλημοσυνη, αθλιοτης, κακοπαθεια, ταλαιπωρια, δυσυχια —τλῆσις, ὑπομονὴ, καρτερια, καρτερησις, ανοχή.

Τλημονως.

Τα μεν γαρ αλλα τλημονως ηντλεν κακά. Aesc. Ch. 746.

—Ων μιᾶς σὺ τλημονως μ' αποσερεῖς. Eur. I.A. 1165.

SYN. Καρτερικῶς, εγγνωμονως, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.—κακως, αθλιως, οικτρῶς.

Τλημων

Ω τλῆμον Ελλάς,—Soph. Tr 1128.

Οιδ' ὅπον, οιμοι, τλημονεσατον λογον. Ib. Ph. 367.

Τλημονα θυμὸν εχων,—Il. ε. 670.

SYN. Πολυτλημων, τληπαθὴς, τλητὸς, τλη-

θυμος, τλησιπονος, δυπαθὴς, ταλασιφρων, τλησικαρδιος, τλησιμοχθος, πολυτλας, πελυτλητος, πολυαλγὴς, πολυκηδὴς, πολυμοχθος, πολυπημων, ταλαιπωρος, εμπονος, φερεπονος, βαρυωδυνος, δυσζιοτος, δυσμορος, δυσηνος, αβλιος. ελεεινὸς καρτερικὸς, καρτεροθυμος, καρτερὸς, μακροθυμος, ευτολμος.

Τλημολεμος.
—Ο δ' ανεσχετὸ μειλινον εγχος
Τλημολεμος.—κ. λ. Il. ε. 656.
Ηρακλειδης Τιρυνθιων αρχαγετας. Pind.

Τλησικαρδιος.
Τις ὧδε Τλησικαρδιος
Θεων. ὁτῳ τάδ' επιχαρῆ; Aesc. Pr. 160.
SYN. Σκληρὸς, σκληρογνωμων, απηνοφρων, λιθοκαρδιος τλημων

Τλησιμοχθος. Vid. Τλημων.
Οι τλησιμοχθοι κἀποθ' ἡσυχοι δορί, Eur. Fr.

Τλητος.
Τλητὸν γαρ Μοῖραι θυμὸν θεσαν ανθρωποισιν. Il. ω. 49.
SYN. Τλητικὸς. τλημων. ανεκλὸς.

Τ Μ

Τμηδην.
Τμηδην δ' αυχέν' επῆλθε,—Il. ν. 262.
SYN. Τμητικῶς, κοπικᾶς, κομματικως. τομως. ταχεως.

Τμηξιθεος. Vid. Αρειος.

Τμησσω.
—Αυταὰρ ὁ τὴν γε
Αρσαδεως ετμηξεν,—Ap. 2. 483.
SYN. Τμαω, τεμνω, σχιζω, κειριζω, ὑποκοπω. ὑποτεμνω

Τμητὸς, Τμητικος. (Vid. Τμητικὸς.)
—Επεὶ κε εσκε σιδηρω
Τμητὴ, εδὲ λιθῳ,—Theoc. 25. 275.
SYN. Διαιρετὸς, σχιστὸς, ευκεατος, ευκλαστος.

Τμῶλος. (ορος Λυδιας.)
Τμωλῳ ὑπὸ νιφοεντι, Τδης εν φιονι δημῳ. Il. ω. 387.
EPITH. Αιθεμωδης, ηγαθεος, ηνεμοεις, καλὸς, χρυσορροος, ὑψιλοφος, Φρυγιος.

Τ Ο

Τοιγαρτοι.
Τοιγαρτοι πρὸ θυρᾶν μεν απὸ σπορω ασκαλα παντα. Theoc. 10. 14.

SYN. Διὸπερ, ὁθεν δὴ, τοιγαρῦν, ὡστε, τετε γαρ ἑνεκεν, διὰ τᾶτο, δια ταῦτα.

Τοιος, Τοιοσδε, Τοιᾶτος.
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ενὶ σηθεσσι γενοιτο. Il. δ. 289.
Η τοιοσδε εων,—Ib. γ. 45.
Τοιᾶτοι δεκα μοι συμφραδμονες ἧεν Αχαιᾶν. Ib. ζ. 372.

Τοιχος.
Τοιχε τᾷ ἑτεροιο,—Il. ι. 219.
SYN. Θριγκος, τειχιον, τεῖχος.
EPITH. Ευδμητος, ευτμητος, κεραος, λιθοστρωτος, φυλλινος.

Τοιχαρυχεω.
—Ο δε τοιχαρυχεῖ. Ar. Pl. 165.

Τοιχαρυχος.
Η τῶν πονηρᾶν ἧσθα και τοιχωρυχων. Ib. 870.
SYN. Τοιχωρυχὴς, τοιχωρυκλης, τοιχοδιφητωρ. λῃστὴς.

Τοκαὰς.
Θηλειαι τοκάδες'—Od. ξ. 16.
SYN. Κυμάς. τεκᾶσα, γεννῶσα.

Τοκευς
—Ουδὲ τοκεῦσι
Θρεπτα φιλοις απεδωκε, μινυθαδιος δε οἱ αιών. Il. δ. 477.
SYN. Γονευς, γεννητωρ, φυσας.
EPITH. Αγαιὸς, αμεμφὴς. αντιθεος, βιαρκὴς, γλυκερὸς, γεραρὸς, δυσζηλος, θαλερὸς, κεδνὸς, μογερὸς, ευμενὴς, φιλος, φιλοπαις, φιλοεργος, θεοειραγος.

Τοκιζω. Vid. Δανειζω.
Φειδαμενος, δανισας, τοκισας τοκον ὑδροποτησας. Ep. l. 2.

Τοκος, Τοκετος.
Ω ποτνι' Ειλειθυι' επισχες τᾶ τοκε. Ar. L. 743.
Οξὺ βελος μεθεπτυσα δυπαθεος τοκετοιο. Nonn.
Παντων Αργειων ερεων γενεην τε τοκον τε. Il. ν. 128.
SYN. Γεννησις, γονος, γονὴ —τεκνον, παῖς. —τεξις, επιτεξις, κυησις. κυημα.
EPITH. Αγνὸς, αρτιπαγης, αμηρυτος, αινὸς, ατροφος, αρσενοπαις, πολυκλαυτος.

Τοκος, Τοκισμὸς.
—Και τοκοι τοκων. Ar. N. 1155.
—Εντε τοκισμοῖς
Και χρηαις ζησωσι βιον πολυν ολβονομᾶντες. Man. 4. 580.
SYN. Δανειον, δανεισμα, δανεισμὸς, επικαρπια.

Τολμα, Τολμηρια.
Αλλ' ὑπερφερεις
Τολμῃ τε τολμαν, και λογῳ χρησῳ λογον. Eur. Hera. 555.

Κραυγῇ

Κραυγῇ πισυνος, κἀμάθεῖ τολμηρια. Naz.
SYN. Ευτολμια θρασος εγχειρημα.—αναιδεια, αναισχυντια. αυθαδεια.
EPITH. Εμφοβος, ολοὴ, πικρὰ, κακὴργος, αθεος.

Τολμαω.
—Αιεὶ γάρ οἱ ενὶ φρεσὶ θυμὸς ετολμα. Il. κ 232.
SYN. Ανατολμαω, αποτολμαω, επιτολμαω, θαρρεω, καταθρασυνομαι. ὑπομενω, καρτερεω. εξεργαζομαι, τεκταινω.

Τολμηις.
Τολμηις μοι θυμὸς, επὶ κακὰ πολλὰ πεπονθα. Od. ρ. 284
SYN. Τολμηρὸς, ευτολμος, παρατολμος, παντολμος, θρασὺς, αδεὴς, αγηναρ, φιλοκινδυνος, δρασικὸς, ταλαυρινος, τλημπαθὴς, τλημων.

Τολμημα.
Τολμημα γαρ τολμᾶτον ικ ανασχετόν. Ar. Pl. 419.
Ω τολμηματα
Θεῶν, τι δῆτα, ποι δικην ανησομεν
Ει τῶν κρατεντων αδικιαις ολοιμεθα; Eur. I. 252.
SYN. Επιχειρημα, νεανιευμα, εργον (παραβολον)

Τολμητὸς.
Αλλ' ες' εκεινω παντα λεκτὰ, παντα δε
Τολμητά'—Soph. Ph. 643.

Τολυπευω.
—Και ες γῆρας τολυπευειν
Αργαλεος πολεμος,—Il. ξ. 86.
—Εγὼ δε δολος τολυπευω. Od. τ. 137.
SYN. Εκτολοπευω, εξεργαζομαι, κατεργαζομαι, εντελεω, μηχαναομαι. συνελιτ]ω.—τλημι. μοχλεω, ταλαιπωρεω.

Τολυπη.
—Ποιῆσαι Τολυπην μεγαλην· Ar. L. 586.
SYN. Τολυπευμα. συναγωγὴ.—το κατασκευασὸν εριον.—μηχανὴ, εργασια.
—Αγρια κολοκυνθη Suid.

Τομαῖος.
Χαιτα τ' ετις επὶ προθυρα τομαῖος ἁ δὴ νεκυων πενθεσι πιτνεῖ. Eur. Alc. 99.
SYN. Τμητὸς, τμηθεὶς.

Τομαω
—Ου προς ιατρὸ σοφὸ
Θρῃκην επῳδὰς προς τομῶντι σωματι. Soph. Aj. 583
EXP. Τομῆς δεομενω.

Τομὴ
—Τομην εν ορεσσι λελοιπεν. Il. α. 235.
SYN. Τμῆσις, εντομὴ, περιτομὴ, διακοπὴ, εγκοπὴ, αποκοπὴ, επικοπὴ, κατατομὴ, διαιρεσις. τομος.
EPITH. Σιδηρεα. ατομος. ενδικος.
—Σιδηροχαλκον επιφερω τομὴν
Οξεῖαν, αἱμοδιψον, ἡμισγυλον. Lyc.

Τομος, Τομιον.
Ου τομος εκ πλερνης—Hom. A. 37.
—Τομιον—εκτεμοιμεθα Ar. L 192.
Καί μοι δοτω τα τομια τις.—Ib. 186.
SYN. Τεμαχος, τμημα, αποτμημα, ακροτηριασμα (τε ιεκρε.) ἰεξεῖον. τομή.—χαρτης. βιβλιον.

Τομὸς, Τομωτερος.
Αλλ' εμπης ερεω τι τομωτερον η απὸ δαφνης. Call. 4. 94.
Οπλον τοι λεγος ανδρὶ τομωτερόν εστι σιδηρω. Phocyl. 117.
SYN. Τεμνων. οξύς—σαφεστερος. τορωτερος.

Τομυρος.
Τομυρε προς τα λῷστα νημερτεσατε, Lyc. 223.
SYN. Μαντις. (ὁ το μὴ ὸν ὁρῶν.) ἱερευς. διακονος.

Τονθορίζω, Τονθορυζω, Τονθορυγεω.
Τονθοριζοντες δε γηρα, τῷ λιθῳ προσεσαμεν,
Ουκ ορωντες εδὲν, ει μη της δικης την πλυγην. Ar. A. 683.
Τι δε τονθορυζων—Ib. R. 759.
Διὰ τῶν σιγωπων τονθορυγαντες ερεον. Ath l 6.
SYN. Υποτονθυριζω, ὑπογογγυζω, γογγιζω, ψιθυριζω, τοιθυζω, ὑποτρεμω, λαθρα φθεγγομαι, τὰ χειλῆ κινεω. μυζω.

Τονος.
—Και τε τονε ικ ετ' ενόντος. Ar. Eq. 529.
—Ωσπερ ηλιε τονος. Suid
SYN. Σχοινιον (τε κραββατε.) τασις (φωνῆς) επιτονος, επιτασις, εντασις. σχεσις, συνεχεια.—ῆχος —μετρον —δυναμις. ακμὴ.—εντασις.

Τοξαζομαι Vid. Τοξευω.
Ουνεκά μιν προκαλιζετο τοξαζεσθαι.

Τοξαλκὴς. Vid. Ερως.

Τοξελκὴς, Vid. Τριοπιδὸς.

Τοξαρχος.
—Αδλαβὴς επην Τοξαρχος πολιηται. Aesc. P. 556.
SYN. Ηγεμὼν. αρχὸς.

Τοξευμα. Vid Τοξον.
Τοις δε πλερωτοῖς διαφορῶν τοξευμασι. Eur. Herc. f 571.
Τοιαῦτά σε (λυπεῖς γαρ) ὡσε τοξοτης
Αφῆκα θυμῷ καρδιας τοξευματα. Soph. An. 1097.
Γλῶσσά μοι τοξευματ' εχει
Περὶ κενον κελαδῆσαι. Pind.

Τοξευτὴρ,

Τοξευτὴρ, Τοξευτὴς. (Vid. Τοξότης,) Τοξευτειρα.
—Τα δε νηατα παντα
Αυτῷ τοξευτῆρι κατερχεται·—Arat.
Αυταρ ὁ τοξευτῆσι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ. 850.
Ισρῳ επ' ευρυρεοντι κυησατο τοξευτειρα
Αρμενιη—Opp. κ. γ.
Τοξευτὸς.
—Θεῖ δ' απὸ
Τοξευτος,—εκ Φοιβε δαμεὶς. Soph. Ph. 338.
Τοξευω.
—Ης αρ ανωγει Τοξευειν—Il ψ 855.
Και ταῦτα μεν δη νῦς ετοξευσεν ματην. Eur. Hec 601.
SYN. Αποτοξευω, διατοξευω, κατατοξευω, τοξαζομαι, επιτοξαζομαι, εξακοντιζω, ακοντιζω, οϊστευω, αρυμι.
Τοξηρης. Vid. Τοξοφορος.
—Τι τῆδ' αῦ χερα τοξηρὴ φορεῖς οπλισας. Ib. Alc. 35.
—Τοξηρει ψαλμῷ τοξευσας. Ib. Herc. f. 1063.
Τοξοβελεμνος. Vid. Απολλων.
Τοξοβολος.
Τοξοβόλον τον Ερωτα—Ep. l. 1.
Τοξοδαμας, Τοξοδαμνος. Vid. Τοξοτης.
Τοξοδαμαντές τ' ηδ' ἱπποβαται. Aesc. P. 26.
Την τοξοδαμνον Αρτεμιν—Eur. Hipp. 1451.
Τοξον
—Ω και τοξον Απολλων αυτὸς εδωκεν. Il. ζ. 827.
—Τοξα θ' ἡλιε τάδε. Eur. Herc. f. 1090.
SYN. Τοξευμα, οϊστὸς, κερας, βιος.—βελος.—ακλίν.—τοξεα
EPITH. Αμυμον, αμειλιχον, αμαιμακετον, βαρυπευθὲς, εὐξοον, ευκαμπὲς, ευθὺ, ευκεραον, εκατηβόλον, Φοῖβον, Φηροκτόνον, ἰθυτενὲς, κεραελκὲς, κεραὸετον, καμπύλον, κυκλοτερὲς, κρατερὸν, μεγαλοσθενὲς, παλιντονον, πυριπνοον, θελξινοον, οπισθοτόνον, ριγηλὸν, συμμαχον, φαιδιμον, φοινιον, ορεσσοθελγὲς, κλυτοτοξον, ανεμωλιον, γυμνὸν, Σκυθικὸν.—Σκυθης δρακων. Lyc.
Τοξοποιεω.
Ου γαρ πρεπει σοι τοξοποιειν τὰς οφρῦς. Ar. L. 8.
SYN. Συσφερω.
Τοξοσυνη.
—Τεῦκρός θ' ὸς αριστος Αχαιων
Τοξοσυνη.—Il. ν. 314.
SYN. Τοξεια, τοξικὴ τοξηλατὸν λῆμα.
Τοξοτης, Τοξοτειρα, Τοξοτευχὴς, Τοξότις.
Τοξοτα λαοσσοὸς,—Il. λ. 385.
Τοξοφορω περ εοσα —Ib. φ. 483.
—Αμαζονας, οι τοξοτευχεῖς ἦτε,—Aesc. Supp. 295.
—Εν αϊδι μωμησεσθαι Τοξοτιν.—Call. 3. 223.
SYN. Τοξευτὴρ, τοξευτὴς, τοξηρης, τοξικὸς, τοξοδαμας, τοξοδαμνος, ακοντιστὴς.—ὑπηρετης, εποπης.—τοξευτειρα.
Τοξελικὸς.
Και τοξελικῷ λημματι πιστὸς. Aesc. P. 55.
Τοπαζος.
Εσθλοὶ δ' αῦτ' επὶ τοῖσι και ὑαλοειδέες ἔναι
Κλεινονται ξυστοῖσι ξυπολιησι τοπαζοι. Orph. L.
Τοπαζω.
—Α δὲ
Δοξη τοπαζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θελω. Soph. Fr.
—Επει τοπαζετε. Ar. V. 73.
SYN. Υποτοπαζω, τοπεω, ὑπονοεω, ὑποπτευω, εικαζω, σκοπαζομαι, νομιζω, ενθυμεομαι.—ἰδρυω.—ζητεω.
Τοπαροιθε, Τοπαροιθεν.
Μνησηρων κχ ἥδε δικη τοπαροιθ' ετετυκτο. Od. σ. 274.
Και γαρ εμοὶ τοπαροιθεν επανθεεν ἀδύ τι καλλος. Theoc 20. 21.
SYN. Τοπαλαι, τοπριν, τοπρόσθεν, τοπροτερον, παροιθε.
Τοπαρχος.
Εξελθετω τις δωματων τελεσφόρος
Γυνὴ, τοπαρχος'—Aesc. Ch. 662.
SYN. Τοπαρχης.—δεσποινα.
Τοπηϊον.
—Τοπηΐα νηὸς εκεινης. Call. 4. 315.
EXP. Οπλα. σκοινια. κάλοι.
Τοπος.
—Ην δε προχωρος τοπος. Soph. Oed. T. 1147.
SYN. Χωρα, χῶρος, χωριον, θῶκος.
Τοπρὶν, Vid. Τοπαροιθε
—Ὡς τοπρὶν ἄγες. Theoc. 10. 2.
Τοπρῶτον.
Ηε δέ σε τοπρῶτον κεροεις οχος ηρξατ' αειρειν; Call. 3. 113.
Τοργος.
Ην τοργος ὑγροφοιτος εκλοχευεται. Lyc. 87.
SYN. Γυψ. ἰρηξ.
EPITH. Φοιτιος.
Τορευμα.
Τορευμα δεινὸν, ποδὸς εναντίον σφαδὲς,
Βαλλει πρὸς ἦπαρ'—Eur. Her. f. 978.
SYN. Τορευτον, ευτορνον, τορνευμα—βελος.
Τορευω, Τορνευω, Τορνοω, Τορνοομαι.
Καλὴ τεχνα, τορευσον
Εαρος κυπελλον ἡδύ, Anac. 18. 1.
Τορευε πᾶσαν φδὴν. Ar. Th. 995.
Τάδε τορνευει—Ib. 59.
Τορνωσαντο δε σῆμα—Il. ψ. 255.

SYN.

SYN. Διατορευω, εντορευω, επιτορνευω, περιτορνευω, αποτορνευω, δινεω, γλυφω, τιτραω, σβεργυλοω, σβρομβεω, ενειλεω, συνελιττω, καταskευαζω.—τορεω.

Τορεω.
Ουδ' ετορε ζωστῆρα παναιολον,—Il. λ. 236.
Ει μη τετορησω ταῦτα και λακησομαι. Ar. Pa. 380.
SYN. Τερεω, αντιτορεω, διατορεω, διακοπτω, τρεω, διατρεω, διατιτραω, τιτραω, τραινω, τρυπαω, διατρυπαω, διαπειρω.—τορευω.—τερω—δηλοω, σαφηνιζω, τορῶς και τραπῶς φθεγγομαι.

Τορητὸς.
—Ον χαρωνος ωμησε δορὰ
Χαλκῷ τορητὸν κε ετευξεν εν μαχη, Lyc. 456.
SYN. Τρωτός.

Τορμη.
Ραιβῷ τυπωτην τορμαν αγκυλῳ βασει. Ib. 262.
Βεβωνος εν τορμαισι θρυλλιξας δεμας. Ib. 487.
SYN. Τορμος, χοινικις, πλημνη, χυτη, συριγξ.—περιφερεια—χαραγμα (εκ τῦ τροχὸ)—βαλβις.

Τορνος.
Τορνε και σταθμης και γνωμονος ανδρα θεωρὸν
Ευθυτερον χρὴ μιν, Κυρνε, φυλασσαμεναι. Theog. 804.
SYN. Τορευτηριον, τορευς, δινος, γλυφειον.

Τορὸς
Τορὸν γαρ ἡξει συναρθρον αὐταῖς. Aesc. Ag. 262.
SYN. Φανερὸς, σαφὴς, μεγας. οξὺς. ἰσχυρὸς. εντροχος, τομὸς συντονος. διατορος.

Τορυνη.
—Δεῖ τορευνης και χυτρας. Ar. Eq. 78.
Και τὰν εντοδοκον τορυναν. Eupol.
SYN. Κιννητρον.

Τορυνω.
Ετορυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλας,—Ar. Eq. 1169.
SYN. Τορευναω. μαγειρευω.

Τορῶς.
Αλλά μοι τορῶς τεκμηρον. Aesc. Pr. 605.
SYN. Φανερῶς, τρανῶς, ακριβῶς, διαφηλως, καταλληπτως, σαφῶς, αληθῶς, μεγαλοφωνως, βεβαιως, ισχυρῶς.

Τοσακις. Τοσσακις, Τοσσακι.
Τοσσακι μεν μεγα κῦμα—Il. φ. 268.
SYN. Τοσαυτακις, τετακις.

Τοσος, Poet. Τοσσος, Τοσοσδε, Τοσετος. Vid. Τηλικῦτος.
Μεων, κτι τοσος γε ὁσος Τελαμωνιος Αιας. Il. ζ. 528.
Τοσσος εην.—Ib. ι. 542.
Ες τοσονδε τὸ χρονε. Soph. El. 967.

Φορβῆς τοσετον ὡς αγος μοιον προθεις. Ib. An. 786.

Τοσουταριθμος.
—Πληθος τοσουταριθμον—Aesc. P. 431.

Τερκογενὴς.
Τερκογενων ανομοις εθνεσιν αινολυκων. M. Mus. —Αλασορας, ἡ περαν Ινδων φευγοντας—Ib.
SYN. Τερκοι

Τετακις, Τοτε, Τοτνικα.
Τετακις οικαδ' ιμεν—Theog. 842.
Τετακι μοι πεσε, δαιμον, απ' ομφαλος,—Call. I. 44.
Και τοτε δε θαρσησε,—Il. α. 92.
Τοτνικ' ηδη—Soph. Oed. C. 453.
SYN. Τῆμος, τημοσδε, τοκα, τοτρα.

Τοτρα.
Τοτρα δ' επι Τρωεσσι τιθει κρατος,—Il. α. 509.
SYN. Επιτοσσετον, τεως. τοτε. ὡς.

ΤΡΑΓΑΛΙΖΩ.
—Και τραγαλιζοντα το μηδεν. Ar. V. 672.
SYN. Τρωγω, εσθιω.

Τραγασαῖος.
Πατρὸς τραγασαιο, Ib. A. 853.

Τραγεῖος
—Ταὶ δε τραγεαι
Ται παρα τιν οσδοντι κακωτερον η τύ περ οσδες. Theoc. 5. 51.
SYN. Τραγειη, τραγῆ, (δορά)

Τραγελαφος. Ar. R. 968.

Τραγηματα τα
Και τἀλλα τἐπι τῦ πινακος τραγηματα. Ib. Pl. 997.
SYN. Τρωγαλια, επιφορηματα, δευτεραι τραπεζαι. νωγαλα.

Τραγηματιζομαι.
Επειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματιζεται. Ath. 4.

Τραγικὸς, Τραγικωτερος.
—Τραγικῳ ροιζηματι ρηξατο φωνην. Ep. I. 7.
Οπως εφαινε τοῖς θεοῖς τραγικωτερος. Ar. Pa. 135.
SYN. Θρηνητικὸς, λυπηρὸς.

Τραγισκος.
—Φρισσασσο πᾶσα τραγισκων
Νῦν αγελα.—Theoc. 5. 141.

Τραγοκρὁνος
Αγρευων αἷμα τραγοκρονον. Eur. B. 139.

Τραγομασχαλος. Ar. Pa. 813.
SYN. Τρασων, δυσοσμος.

Τραγοπες.
Ο τραγοπες (Σατυρος)—Ep. l. 4.

Τραγις.
Αρνειάς τε, τραγάς τε, βαθείης εκτοθεν αυλῆς. Od. ι. 239.
SYN. Χιμαρός. γραστς.
ΕΡΙΓΗ. Γενειητης, δικέρως, δασύς, δασυχαιτης, δασυθριξ, ευξυγενειος, ευκερως, λασιος, λοχμιος, τριχυς,—ποσιν αιγων.
Ω τραγε τῶν λευκῶν αιγῶν ανερ—Theoc.
Ιξαλος, ευπωγων, αιγὸς ποσις—Ep.
—Σταφυλικομος εχθρος οπωρης. Nonn.

Τραγωδεω.
Οτιὴ τραγωδῶ και κακῶς αυτὰς λεγω. Ar. Th. 91.
SYN. Εκτραγωδεω, επιτραγωδεω, παρατραγώδεω, λοιδορᾶ, διασκωπ]ω, (εν ταῖς τραγῳδιαις)

Τραγωδια.
Και διδασκοιμην προσαδειν
Μορσιμα τραγῳδιαν. Ib. Eq. 400.
SYN. Δεινοπαθεια.

Τραγωδικὸς
Αποβαλόντα μουσικὴν,
Τά τε μεγιστα παραλιπόντα
Της τραγωδικῆς τεχνης. Ib. R. 1543.
—Μανικόν τι και τραγωδικόν. Ib. Pl. 424.
SYN. Θεατρωδης, εμπαθής.

Τραγωδοδιδασκαλος, Τραγῳδὸς.
Αγαθωνα φῆσαι τον τραγωδοδιδασκαλον. Ib. Th 94.
Τους γαρ τραγωδους πρῶτον οι βελει, σκοπει
Ως ωφελησι παντας.—Timocl.
SYN. Τραγῳδιογράφος, τραγῳδοποιός.
—Τραγικῆς τε βαρυβρομα ἰσορας οιμης
Αιὲν επ' ευρυχοροισιν αλωομενας θυμελησιν. Maneth.

Τραιὼ. Vid Τορεω.
—Και τῦτον επ' ορτυγι τετραιβέντα
Αυλόν,—Ep. Suid.

Τραμις.
Αιθὴς γεγενημαι παντα τα περὶ την τραμιν. Ar. Th. 253.
SYN. Πρωκτός.

Τραμπις.
Τραμπις σ' οχησει—Lyc. 97.
Εν ταυρομορφε τραμπιδος τυπωματι, Ib. 1299.
EXP. Βαρβαρικον πλοῖον.—al. ὅπλον.

Τρανὴς
Ισμεν γαρ ουδὲν τρανὲς, αλλ' αλωμεθα. Soph. Aj 23
SYN. Τρανὸς, σαφὴς, αληθής. φανερός.

Τρανῶς.
Επεσχε, τρανῶς ὡς μαθης τυχης σεθεν. Eur. El. 758.
SYN. Σαφῶς, αληθῶς, φανερῶς, εκδηλως, λαμπρῶς, διαρρηδην.

Τραπεζα, Τραπεζιον.
—Ετι και παρ εκειτο τραπεζα. Il. ω. 476.
—Τραπεζιῳ εἶδος ὁμοιη. Dion. 175.
SYN. Κλινη. θυωρὶς. τραφηξ.
ΕΡΙΓΗ. Ανθοκομος, αναιμακ]ος, αθανατη, αεἰζωος, αβακχευτος. αδαιτρευτος, ακανθοφόρος, γαμια, γεραρὴ, ευπεταλος, ευχορτος, ευλαίγξ, ευιερος, ευκελαδος, ευκυκλος, ευτρεπὴς, θεοκλητος, λιπαρὰ, μυσικὴ, νυμφιδια, ξεσὴ, ξενια, κυπελλοτοκης, πολυχανδὴς, πολυφλοισβος, πολυξενος, πολυστρεπ]ος, περισσοβοτης, σιαλεα, πληθυσα, αργυρεα, ευκ]εανὸς, σχεδιος, ὑπερφιαλος, φιλοεργος, φιλοπλυτος, φιλοσκαρθμος, φιλοκνισσος, φιλακριτος, χαμαιζηλος.
—Επιπροΐπλε τραπεζαν
Καλὴν, κυανοπεζαν. εὖξοον, αυταὲ επ' αυτῇ
Χαλκειον κανεον, επὶ δε, κρομυον ποτῳ οψον,
Ηδὲ μελι χλωρὸν, παρ δ' αλφιτα ἱερὰ ακτήν. Hom.
Βιᾳ τιθηνὴ, πολεμια λιμᾳ, φυλαξ
Φιλιας, ιατρὸς εκλυτᾳ βελιμιας. Timoc.
Καλὸν ξενιζειν ταχεως λιταῖσι τραπεζαις. Phoc.
—Τραπεζαν, ευπνευ μυρων τε και μαγειρων
Σοφισμασιν περισσοις. Naz.
Θηρσὶ Θυέστειην ολοὴν παρεθηκε τραπεζαν Opp.

Τραπεζευς, Τραπεζοκορος.
Ους τρεφον εν μεγαροισι τραπεζῆας πυλαωρούς. Il. χ 69.
Μηδὲ τραπεζοκορους κολοκας ποιεῖσθαι ἑταίρους. Phocyl. 86.
SYN. Τραπεζολοιχός. παρασιτος, επισιτιος, εντρατεζιτης, επιτραπεζιδιος, συγκαταυσιφάγος. γναθων.

Τραπεζοποιὸς.
Τραπεζοποιός εσιν επὶ τῆ διακονῆν.—Ath. 4.

Τραπεω.
Οἵγε μεν ετραπεον, τοὶ δ' ηρυον'—Hes. α. 301.
Αλλας δε τραπεεσι.—Od. η. 125.
SYN. Πατεω.

Τρασιὰ.
Οζων τρυγὸς, τρασιᾶς,—Ar. N. 50.

Τραυλιζω.
Ορθῶς γε τῦτ' Αλκιβιαδης ετραυλισεν. Ib. V. 46.
SYN. Υποτραυλιζω, ψελλιζω, ψελλω, ψελλομαι, βαμβαινω, βατ]αριζω.

Τραῦμα.
—Οι μεν εν καρα
Καθαιμ' εχοντες τραυματ', οι δ' εν ομμασιν. Eur. I. T. 1374.
Καρδοκῶν μεν τἀπιονθ τραυματα. Ib. 313.
SYN Τρῶμα, ἕλκος. ολεθρος, σῆμα. πληγή. μωλωψ.
EPITH. Δυσαλθὲς, ολοὸν, φονιον.
Τραυματιζω. Vid. Τιτρωσκω.
Ετραυματιζον κἀπενωτιζον φυγῇ
Γυναῖκες ανδρας,—Eur. B. 762.
Τραφερὸς, Τραφερὴ. (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Επι τραφερήν τε και ὑγρὴν. Il. ξ. 303.
Βησετ' επὶ τραφερὴν ακυμαντοισι ποδεσσι. Orph. L.
SYN. Τροφιμος, τροφοδης —ξηρὸς.—ευπαγὴς —φορμος.
Τραφηξ.
Ὑπερ τραφηκος σῆμα κειμενον σκοπει. Lyc. 641.
—Τραφηκι φοινιῳ τετμημενῳ. Ib. 1001.
EXP. Ξυλον, δορυ. ἡ ὑποπλασος σανὶς —το τῶ πλοιῳ χἐλος.
Τραχηλια, τα.
—Και τραχηλι' εσθιει. Ar. V. 962.
EXP. Τα ακρα και τα ευτελῆ κρεα —τα αποβαλλομενα τῶν ὀφων.
Τραχηλος. Vid. Αυχήν.
—Ορθὸν δ' ὑπὲρ ὑδατος ἔσχε τραχηλον. Hom. B. 82.
EPITH. Ελεφαντινος, ραδινὸς, λυγδινος.
Τραχὶν, Τρηχίν. (πολις Θεσσαλιας.)
Ημεις μεν εν Τραχῖνι τῇδ' ανασσομεν, Soph. Tr. 39.
Τρηχίνος προβεβηκε.—Hes. α. 355.
Τραχινιος.
—Θνητὰ δε παντα πυρὰ Τραχινιος ἐξῆ. Theoc. 24. 81.
Τραχυρος, (ιχθὺς.)
—Και αλλοπιην τραχυρον. Ath. l. 7.
Τραχυνω, Τρηχυνω.
Ανὲρ, ανὲρ, τί νυ σεο προσωπα τρηχυνονται; Opp. κ. l. 3.
SYN. Αποτραχυνω, εκτραχυνω, επιτραχυνω, πικραινω, αγριοω, οκριαω, κερχνοω.
Τραχὺς, Τρηχὺς.
Τραχὺς γαρ χαλαῖς αμφεπιαξε λυκος. Theoc. Ep. 6.
Ωσε δ' απὸ ρινον τρηχὺς λιθος,—Il. ε. 308.
SYN. Τραχωδης, τραχεινὸς, δριμὺς, σκληρὸς, απινὴς, ακαμπὴς, αγριος, οκριοεις. παιπαλοεις, δυσοδος, σκιωδὴς, σιγυελὸς, σπιτὴς, σφεδανὸς, κραναὸς, αυχμηρὸς, εχινωδης, φρικωδης, καρκαρος, κλωμακοεις. ακανθωδης, ψαρὸς.

Τρεῖς.
Ητοι εμοὶ τρεῖς μεν πολὺ φιλταται εισι πολιῆς. Il. δ. 51.
Η δ' ετεκε τρια τεκνα δαΐφρονι Βελλεροφοντι. Ib. ζ. 196.
Τρεμω Vid. Τρεω.
—Τρεμε δ' ερεα μακρὰ και ὑλη. Il. ν. 18.
Τρεπω, Τρεπομαι.
—Παλιν τρεπε μηδ' εκ αντην
Ερχεσθαι,—Il. θ. 399.
Ος τετῆ βελος ωκὺ κιχημένον ετραπεν αλλη. Ib. ε. 187.
Τῆ μεν γαρ τε κακῆ τρεπεται χρως αλλυδις αλλη. Ib. ν. 279.
Νῦν ποῖ τραπωμαι—; Eur.
SYN. Τροπαω, τρωπαω, τροπαλιζω, τροπελιζω, διατρεπω, εκτρεπω, κατατρεπομαι, παρατρεπω, μετατρεπω, μεταβαλλω, νικεω. πωλεω. στρεφω. σπεπομαι. διωκω. φευγω. αλλασσω.
Τρεφω.
—Αγρια παντα, τά τε τρεφει ορεσιν ὑλη. Il. ε. 52.
—Αιθ' ὅσε ζηλε τρεφει. Soph. Aj. 503.
SYN. Ανατρεφω, διατρεφω, εκτρεφω, εντρεφω, τιθευω, τιθηνεω, παιδευω, συνιστημι, τροφευω, σιτιζω. αυξω, εχω πηγνυμι.
Τρεχω Vid Θεω.
—Ο δέ τ' αγχι μαλα τρεχει, νδέ τι πολλὴ
Χωρὴ μεσσηγυς, πολεος πεδιοιο θεοντος. Il. φ. 520.
Δακρυσασα δ' επειτα ιθυς δραμεν,—Od. φ. 207.
SYN. Τροχαω, τρωχαω, τροχαζω, θρεξασκω, αποτρεχω. επιτρεχω, διατρεχω, θεω, θυνω, θρωσκω, ορμαω, εγκονεω, μολεω.
Τρεω.
—Τρεῖν μ' εκ εα Παλλας Αθηνη: Il. ε. 256.
—Τάς τε τρεῖ εσσυμενὶς περ Ib. λ. 553.
SYN Τρεμω, τρομεω, διατρεω, ὑποτρεω, ὑποτρομεω. τετρεμαινω, καταρρωδεω, αποδειλιαζω, φριττω, φευγω, ευλαβεομαι, φοβεομαι, εκπελιζομαι, ταρβεω.
Τρεω. Vid. Τορεω
Σχοινῳ κακὴν τρησασι κεστρεων αγρην. Lyc. 665.
Τρῆμα.
—Αλλ' αθρει,
Κατὰ τῆς πυελῆς το τρῆμ' ὁπως μη 'κδυσεται. Ar. V. 141.
—Τρημας εχει. Ib. E. M.
SYN. Τρυμα, τρυμη, τρυμαλια, τρωγλη, οπὴ.—τρησις, τρυπησις, τρυπημα.
Τρηματοεις.
—Τρηματοεντα λιθον. Ep. l. 6.

Τρηρων.
Αἱ δε βατην τρηρωσι πελειασιν ιθμαθ' ὁμοῖαι. Il. ε. 778
SYN. Δηλός.
Τρητὸς.
Τῶ μεν αρ' εν τρητοῖσι κατευνασθεν λεχεεσσι. Il. γ. 448.
SYN. Διατρητος, τρυπητός.
Τριχα.
Τετριχα δ' αγορή,—Il. ϛ. 95.
EXP. Θοριβεω, ταραssομαι.
Τριαινα.
—Ενοσιγαιος εχων χερεσσι τριαιναν. Il. μ. 27.
SYN. Τριοδους, τριοδοντιον, καμαξ.
EPITH. Ακοντισὴρ, ευγλωχιν, τανυγλωχιν, ιθυοκεντρος, κητοφόνος, λαγωοφόνος, ἁλιβαρὰ, χαλκοτορευτος, χρυσῆνις.
PHR. Ποσειδωνος τρισομος αιχμή. Τριουνχον δορυ.
—Ποσειδαωνιον εγχος.
Ειναλιε τε θεὲ τριβελὲς δορυ. Ep.
Τριαινοω.
Και τριαινῆν τη δικελλη
Διὰ χρονε το γηδιον. Ar. Pa. 569.
Μοχλοις τριαινε, κἀνατρεψον εμπαλιν. Eur. B. 348.
SYN. Συντριαινοω. εκτριαινοω. — σκαπτω, επισυρω
Τριακαιδεκα.
Αλλ' ην ταλαντὰ τις λαβῃ τριακαιδεκα. Ar. Pl. 194
Τριακὰς, Τρικὰς.
—Τρικάδα μηνὸς αριστην
Εργα τ' εποπτευειν—Hes ε. 764.
Ο πᾶς αριθμος ες τριακάδας δεκα. Aesc. P. 339.
Τριακοντα.
Τῶν δε τριακοντα, γλαφυραι νεες εσιχοωντο. Il. β. 516.
Τριακονταδυο.
Κιων πελιοις εν τριακονταδυο. Ep. l. 4.
Τριακονταζυγος.
Ουνεκεν ἠρωισε τριακονταζυγον Αργώ. Theoc. 13. 74.
Τριακοντατις.
Φησεις γ' επειδὰν τας τριακοντατιδας
Σπονδὰς παραδῶ σοι.—Ar. Eq. 1385.
SYN. Τριακονταέτις.
Τριακτὴρ.
Ος δ' επετ' εφυ τρια-
κλῆρος οιχεται τυχών. Aesc. Ag. 179.
SYN. Νικητὴς.
Τριακοσιοι. Τριηκοσιοι.
Οι δε τριηκοσιοί τε και ἑξηκοντα πελοντο. Od. ξ. 20.

Τριανωρ.
—Και τριανορος κορης. Lyc. 851.
SYN. Τρίγαμος, πολυανδρος.
Τριας.
Δοιαὶ δε τριάδες,—Theoc. 17. 84.
Στησωμεν Τριαδος παρ' σελας αθανατε. Naz.
EPITH Αρχεσιφωτος, αναρχος, ἀγνὴ, επκρανια, ἱερὰ, καθαρὰ, μονοσεπτος, ὁμοσθενὴς, ὑπερμενὴς, ὑψιθρονος, φαεινή.
Ιλαθί μοι, βασιλεια κεδνὴ Τριάς. Naz.
Η τρισσοφεγγοφωτος, ευλογητὸς ει. Jo. Damasc.
Τριαυχην.
Τριαυχενος—θεᾶς. Lyc. 1186.
SYN. Τρικαρηνος, τριδερος.
Τριβαλλοι (Θεοί.)
Τριβαλλοι—μανθανω
Εντεῦθεν ἄρα τὲπιτριβεως εγενετο. Ar. Av. 1528.
Τριβὴ.
—Αξιαν τριβὴν εχει. Aesc. Pr. 640.
Παλιντυχῆ τριβᾷ βιε—Ib. Ag. 473.
SYN. Διατριβὴ, τριψις, σχολὴ, επιμονὴ, αργια, βραδυτής. τριβος.
Τριβολεκτραπελος.
Ου σλωμυλλων κατὰ τὴν αγοραν τριβολεκτραπελα,—Ar. N. 909
SYN. Σκληρὸς, απαιδευτος, αποβλητος.
Τριβελὴς. Vid. Τριαινα.
Τριβολος.
Και τριβολες οξεῖς αχυροτριβας—Ep. l. 6.
Τριβος.
Μή τις πολιτῶν εν τριβῳ φανταζεται. Eur. Ph. 93.
Βιοτε τριβον ὁδευειν. Anac. 24. 2.
Τίς τεχνη; τίς μεσα αμηχανεων μελεδωνων,
Τις τριβος;—Hom. M. 447.
SYN. Στιβος, ὁδὸς, ατραπὸς —τριβή.
EPITH. Αργαλεα, ευμαθὴς, θεοδμητος, λαοφόρος, τραχεια.
Τριβω.
Οσις τολμησειεν εμοὶ συν μοχλον αειρας,
Τρῦψαι—εν οφθαλμῷ,—Od. ι. 333.
—Μηδὲ τριβεσθε κακοῖσι. Il. ψ. 735.
—Οποσοι γεωργικὸν βιον ετριβομεν. Ar. Pa. 589.
SYN. Ανατριβω. εντριβω, διατριβω, εκτριβω, κατατριβω, προσπριβω, αποτριβω, επιτριβω, παρατριβω, συντριβω. ὑποτριβω, τρυω, τρυχω, τρυχοω. τειρω, ψωχω, αναβαλλω, αναλισκω, αλοαω, αναψαω, κνηθω, διατελεω, αρασσω, λεπτυνω.
Τριβων.
Και τῶν χρεμαθρῶν ε τριβων τῶν ενθάδε. Ar N. 867.

SYN.

SYN. Εμπειρος.

Τριβων, Τριβωνιον.
Και τους τριβωνας ξυνελεγοντο των λιθων. Ib. A. 183.
Σμικρον εχων πανυ τριβωνιον. Ib. L. 278.
SYN. Στολισμος, λαϊφος.—λινδιον, λινδαριον. τριβακον, τρυχος.

Τριβωνικως
Την δε χλαιναν αναλαβε τριβωνικως. Ib. V. 427.

Τριγαμος. Vid. Τριανωρ.
Οσσον παρθενικη προφερει τριγαμοιο γυναικος. Theoc. 12. 5.

Τριγεννητος, (Τριτογενεια.)
—Και τριγεννητος Θεα. Lyc. 519.

Τριγερων.
—Δρασαντι παθων.
Τριγερων μυθος τάδε φανη Aesc. Ch. 312.
—Νεσωρ
Εν πυλω ηγαθεη τυμβον εχει τριγερων, Ep. Suid.
SYN. Εννενηκοντατετης, εννενηκοντατης. υπερηλιξ, υπερηνωρ, βαθυγηρως, εσχατογηρως.

Τριγιγας.
Χαλκειον τριγιγαντα δοκευμενοι—Orph. 1348.

Τριγλα.
Τριγλαν απ' ανθρακιης—Ep. l. 6.
—Και τριγλη μιλτοπαρηος Ath. 4.
Νειτην τριγλην—Ib. 7.
EPITH. Γενεατις, σκληροσαρκος. αιγιαλιτις.

Τριγλινος.
Ερματα—τριγλινα, μορσεντα—Il. ξ. 183.
SYN. Τρικοκκος.—τρικορος, τριοφθαλμος, τριπροσωπος, τριμορφος. πολυειδης.

Τριγλοφορος.
Τριγλοφορησδε χιτωνας—Ep. l. 6.

Τριγλυφος, Τριγλυφη, Τριγλυφον.
Δωρικας τε Τριγλυφαις Eur. Or. 1378.
EXP. Κατασκευαι εξ ξυλων ποικιλως γεγλυμμεναι.

Τριγλωχιν.
—Οισω τριγλοχινι. Il. ε. 393.
SYN. Τριγωνος.

Τριγομφος.
Ενηλατα ξυλα τριγομφα διατορωσαι δει. Soph. Fr.

Τριγονος. Vid. Βακχος.
Συ δε τεκνα τριγονα τεκομενος—Eur. Her. f. 1023.

Τριγχος, Vid. Θριγκος.
Λυκος παρηει τριγχον—Ep. Suid.

Τριγωνιζω.
Συνμιγδην επιβωσι τριγωνιζοντι σελασμω. Man. 4. 266.

Τριγωνος. Vid. Νεηλατις.

Τριδειρος. Vid. Τριαυχην.
Αξει τριδειρον νησον εις λυκτηριαν. Lyc. 966.

Τριδελος.
—Συ μεν γαρ, ως δ' αν εκ τριτης εγω
Μητρος φανω τριδελος, εκφανης κακη. Soph. Oed. T. 1082.

Τριδραχμος.
Οδι δε τριδραχμις τις καδις εις τις αγρους. Ar. Pa. 1201.

Τριδυσηνος.
—Και αυτος ο τριδυσηνος Αγαυναξ, Ep. l. 1.

Τριεμβολος.
Ουτω γερων ων συομαι τριεμβολον. Ib. Av. 1256.

Τριεσπερος.
Τριεσπερος λεοντος—Lyc. 33.

Τριετηρις.
Εν Αμφικλυονων ταυροφονω τριετηρίδι. Pind. N. 6.
—Ανα τριετηρίδας ωρας. Orph. H.

Τριετηρ, Τριετης, Τριετες.
Κοιμιζει τριετηρα χρονον—Orph. H.
Ως τριετες μεν εληθε δολω,—Od. ε. 106.
SYN. Τριενος. τρικαρπος.

Τριζυξ, Τριζυγος.
—Τριζυγες ηνιοιποι—Ep. l. 6.
Θυμα τριζυγαις θεαϊσι—Eur. Hel. 362.

Τριζω.
Τετριγει δ' αρα ιωτα—Il. ψ. 714.
—Ται δε τριζουσαι εποντο. Od. ω. 5.
SYN. Τρυζω, κατατριζω, βρυχω, λιγχω.

Τριπαρχεω.
Εγω σε ποιησω τριπαρχειν, Ar. Eq. 1097.

Τριπαρχης, Τριπαρχος.
—Ην δε οι πολις πλεα
Θορυβε στρατιωτων, περι τριπαρχε βοης. Ib. A 545.
Η τριπαρχον πονηρον,—Ib. Th. 844.
SYN. Τριπρονομος.

Τριπους.
Τι δε; τας τριπους η συ πληροις;—Ib Pl. 172.
SYN. Τρισκαλμος.

Τρικαρηνος, Τρικεφαλος, Τρικρανος.
Χρυσαωρ δ' ετεκε τρικαρηνον Γηρυονην. Hes. Th. 287.
Τρικεφαλος, φαιδρος Θεος. Lyc 680.
Αιε τε τρικρανον σκυλακα,—Soph Tr 1114.
SYN. Τριπροσωπος. τριαυχην, τριφυης. τρισσοκεφαλος, τρισσοκαρηνος

Τρικη, Τρικκη (πολις Θεσσαλιας)
—Οι οι επουτο Τρικης εξ ιπποβοτοιο. Il. δ. 202.
Οι δ' ειχον Τρικκην,—Ib. ε. 729.

Τρικερυς, Τρικορυθος.
Τρικορυθες—Κορυβαντες, Eur. B 123.
—Η τρικορυθος Αιας. Ib. Or. 1503.
Τρικορυμβος.
Τρικορυμβον δ' εσχεν αλκάν. Synes.
Τρικορυσιος Ar L 1031.
Τρικορωνος. Vid Θεμισονοη.
Τρικοτυλος.
(Οινοι) τρικοτυλον. Ar. Th. 750.
Τρικυαθος.
Τρικυαθον κελεβην εχεσα. Anac. 91.
Τρικυμια.
—Συν κλυδωνι, και τρικυμια. Eur. Hipp. 1213.
—Και κακῶν τρικυμια. Aesc. Pr. 1014.
SYN. Καταιλυσις. ζαλη.
Τριλαμπης.
—Ουρανιοιο τριλαμπέα πνευματος αιγλην. Naz.
Τριλλισος.
Ασπασιη τριλλισος επιλυθε νυξ ερεβεννη. Il. Θ. 418.
SYN. Πολυλιτανευτος, ευκλὸς, τριποθητος.
Τριλοφια.
—Τίς ὁ τροπὸς τῆς τριλοφιας; Ar. Av. 94.
Τριμετρος. Vid. Τετραμετρος.
Τριμηνος.
Χρονον προταξας ἑς τριμηνον—Soph. Tr. 167.
SYN. Τριμηνιαῖος.
Τριμιθος.
—Και τριμιθοιο νεον πολυειδεα καρπὸν. Nic.
Τριμμα
Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ὁλον. Ar. Av. 430.
EXP. Ο τετριμμενος εν τοῖς πραγμασιν
SYN. Επιτριμμα, ὑποτριμμα—το μυτωτὸν
Εν οξυλιπαρω τριμματι σκευαζεται. Ath. 9.
Τριμοιρος.
—Τριμοιρον χλαιναν εξυυχει λαεών, Aesc. Ag. 881.
Τριμερος.
Δισσαις δ' εν τριμοιροισι—λιμνης—Orph. 1054.
Τριμορφος.
Βριμὼ, τριμορφος,—Lyc. 1176.
Τρινακρια (Σικελια)
Αὐε δὲ Τρινακριη, Σικανῶν ἔδος,—Call. 3. 57.
Τρινάξ (γεωργικὸν εργαλεῖον)
Και τρινάκας ξυλινας χερας αρηροπονε. Ep 1. 6.
Τριοδος
Εν τριοδῳ δ' εστηκαν—Theog 907.
Κατ' αμευσιπορην τριοδον—Pind. P. 11.

Τριοδες. Vid. Τριαινα.
Τριοδονίὸς τ' αμαιμακετη. Pind. I. 8.
Τριοπος.
Η αμα Φορβαντι Τριοπῳ γενος—Hom. A. 211.
Τριοψ.
Εν δὲ μιᾷ τιμῇ Τριοπος καταθεῖο κολωναν. Theoc. 17. 68.
Τριορχης, Τριορχος. (εἶδος ἱερακος.)
Κερχνὶς, τριορχης, γυψ—Ar. Av. 1181.
Αναπτόμενος τριορχος. Ib. 1206.
Τριπαΐα (ἡ εναντια πνοὴ) Soph. E. M.
Τριπαλαι.
—Εγω μεν τοι παρεσκευασμένος
Τριπαλαι καθημαι.—Ar. Eq. 1150.
Τριπαλτος
Διυγρα τριπαλτων πηματων. Aesc. S. T. 993.
SYN. Πολυρμητος, πολυκμητος.
Τριπαρθενος.
Ζεῦγος τριπαρθενον—Eur. Fr.
Τριπατρος.
—Τριπατρε φασγανῳ Καυδωνος. Lyc. 328.
Τριπετηλος
Ραβδον—χρυσειην, τριπετηλον.—Hom M. 527.
SYN. Τριφυλλος.
Τριπηχυς, Τριπηχυιος.
—Ὑπερὸν τε τριπηχυν. Hes. ε. 421.
Χλωῳ τριπηχει,—Eur. Cyc. 234.
Τον τριπαχυιον δαιμονα—Aesc. Ag. 1485.
Τριπλανὴς.
Λαμπηροκλεπτης τριπλανὲς πολητιας. Lyc. 846.
Τριπλαξ. Vid. Τριπτυχος.
Τριπλασιος. Vid. Τριπτυχος.
—Ορνιν τριπλασιον Κλεωνυμε. Ar. A. 88.
Τριπλῇ, Adv.
Τριπλῆ τετραπλῆ τε—Il. α. 128.
SYN. Τρισσῶς, τριχθὰ, τριχα, τριχῶς, τριχῆ, διατριχα.
Τριπλευρος. Vid Τυρος.
Τριποδιος
Ουτω μοι Πυθῶνι μελει τριποδιος ἑδρη. Call. 4. 90.
Τριποθητος. Vid. Τριλλισος.
—Ω τριποθατε. Mosc. 3. 52.
Τριπολις.
Πετροεσσης Τριπολίς τε παρ' ὑδασι Μαιανδροιο. Sibyl l. 5.
Τριπολισσος.
Πατρὸς τριπολισσον οἶκτον, Soph. An. 871.
SYN. Διασημος, πολυθρυλλητος.
Τριπολος
—Αρ' ραν Ευρῆαν, τριπολον—Il. σ. 542.

EXP.

EXP. Τρις ηρτριασμεθην.

Τριποντος.
Προς ψυχης θεσις την τριποντον ερινν. Ep. l. 6.

Τριπος, Τριπας.
Η τριπος, ηε γυνη.—Il. χ. 164.
Η τριποδ', ηε δυω ἱππους—Ib. Ψ. 290.
SYN. Λεβης εμπυρος, τριπελης, χυτροπους.
EPITH. Ατυρος, αιθων, δυωδεκαβοιος, τεσσεραβοιος, εμπυριβητης, εριτιμος, ευχαλκος, δαφνοκομος, μαιτιπολος, λεετροχοος, υψιβαλος, χρυσηλατος, μεγας, περικαλλης, ποιητος.
Τριποδ' ωτωεντα δυω και εικοσι μετρον. Hom.
Φοιβηιος ενθα γαι, Μεσομφαλος ἑσια,
Παραχορευομενω τριποδι
Μαντευματα κραινει. Eur.

Τριποδιλαλος.
—Φοιβος δ' εσηκει τριποδιλαλος—Ep. l. 5.

Τριπλης
Πολλακι δ' αξαφιδος προχεας τριπλῆρι λεπαιας. Nic.
SYN. Τριπλης. τριπληριον.

Τριπροσωποφαντης. Vid. Ιανος.

Τριπτολεμος
Ανικα Τριπτολεμος αγαθην εδιδασκετο τεχναν. Call. 6. 22.

Τριπτυχος
—Ερυκακε γαρ τρυφαλεια
Τριπτυχος, αυλωπις,—Il. Ψ. 353.
SYN. Τριπλαξ, τριπλασιος, τριπλοκος, τριστος, τριχθαδιος. τριφασιος, τριμερης.

Τριπωλος.
Τριπωλον ἁρμα δαιμονων Αγων—Eur. Andr. 276.
SYN. Τοιππος.

Τριρρυμος.
Διρρυμα τεκαι τριρρυμα τελη. Aesc P. 47.

Τρις.
Δις τοτε μεν τρις τοσσον ἑλεν μενος—Il. ε. 136.
SYN. Τρακις, επιτρις.

Τρισαθλιος, Τρισανοικτος, Τρισαλας, Τρισκακοδαιμων
Εισηλθε τοιν τρισαθλιοιν εριν κακη. Soph. Oed. C. 385.
—Ὁ τρισανοικτος αθλιος βιος. Cyr. Th.
—Τρισαλαιναι κορai· Eur. Hipp. 739.
Ω τρισκακοδαιμον, ὁστις ων πενης γαμει. Sent.
SYN. Τρισαποτμος, αθλιος.

Τρισαλασος.
—Παναπειθεα και τρισαλασον Μαμων—Ep. l 4.

Τρισαριστος
Ερμης ὁ τρισαριστος—Naz.

Τρισαωρος.
Δεινολινε, τρισαωρε—Ep. l. 3.

Τρισεινας.
—Τρισεινάδα μινυδ αριστην
Αρξασθαί τε πιθε,—Hes. ε 812.

Τρισελικτος.
—Χειμωνα φερει τρισελικτος αλωη. Syne.

Τρισελινος
—Αλεξικακε, τρισελινε (Ηρακλῆς) Ep. l. 1.

Τρισεπαρχος.
—Τον τρισεπαρχον, Ep. l. 4.

Τρισκαιδεκα.
—Τρισκαιδεκα μῆνας. Il. ε 387.

Τρισκαιδεκαπηχυς.
—Ανηρ τρισκαιδεκαπηχυς. Theoc. 15. 17.

Τρισκαιδεκατος.
Τον τρισκαιδεκατον μελιηδεα θυμον απηυρα. Il. κ. 495.

Τρισκαλμος.
Εξεφθινθ' αι τρισκαλμοι ναες—Aesc. P. 681.
SYN. Τριηρης

Τρισκελης.
—Ξοανον—Τρισκελες, αυτοφλοιον,—Theoc. Ep. 4. 3.
SYN. Τριπους.

Τρισκοπανισος.
Αρτος τρισκοπανισος απ' ευκυκλε καπεοιο. Hom. B. 35.

Τρισμακαρ.ο. Τρισμακαριος.
Τρισμακαρες δε κασιγνητοι—Od. ζ. 154.
—Ω τρισμακαρ' Ευριπιδη Ar. A 399.
SYN. Τρισευδαιμων, τρισολβιος, τρισμακαριστος.

Τρισμυριοπαλαι. Ar. Eq 1153.

Τρισολυμπιονικης.
Τρισολυμπιονικαν επαινεαν οἰκον, Pind. Ol 13.

Τρισπιθαμος
Τρ.σπιθαμον δ' ἀψιν ταμενεν δεκαδωρω ἀμαξη. Hes ε 425.

Τρισπονδος, Τριτοσπονδος.
Χοαῖσι τρισπονδοισι τον νεκυν σεβει, Soph An. 437.
Τριτοσπονδον ευποτμον
Αιωνα φιλας ετιμα Aesc Ag. 253.

Τρισσος.
Τρεις δ' αρα χιλιαδες τρισσαῖς επι μυριασεσσι. Theoc 17. 83

Τρισσοθεν.
Τρισσόθεν εισορω πολυτερπεα νωτα θαλατης. Ep. l 5.

Τρισσοκεφαλος, Τρισσοκαρηνος Vid. Εκατη.
Τρισσοκεφαλος ιδεην—Orph 973. (mallem τρισσοκαρηνος.)

Τρισσοφης.
Τρισσοφαες θεοτητος—Naz.

Τρισοιχει.

Τρισοιχεί.
—Εν κατα κοσμον Τρισοιχεί.—Il. κ. 473.
Τρισσίχος
—Εν δε τρισοιχοι οδοντες
Πυκνοι και θαμέες,—Od. μ. 91.
Τρισσμος.
—Και τρισσμος αιχμή. Ep. l. 6.
Τριτχίλιοι
Τα τρισχίλιαι ίπποι—Il. υ. 221.
Τρισωματος
Ταν πυριπνεοσαν εναιρει
Τρισωματον αλκάν. Eur. 204.
Τριταίος, Τρίτατος, Τριτος, Τριτλαίος.
Ταν πρατον δε φιλεύντα, τριταίον εθηκαο. Theoc. 29. 18.
—Μετα δε τριτατοισιν ανασσεν. Il. α. 252.
Υιε δυω Πριαμοιο, τριτος δ' ην Ασιος ήρως. Ib. μ. 95.
Χειλεσι τριτλαιοις φθογγον ίεντα φονον. Ep. l. 2.
Τριταλαντος.
—Ως τριταλαντον βαρος. Ar. L. 338.
Τριτανυσσς.
—Και δονακα τριτανυσσον. Ep. Suid.
Τριτοβαμων.
—Α τριτοβαμοιο
Χερι δευομενα βακτρα—Eur. Tro. 275.
Τριτογενεια, Τριτογενης. Vid. Αθηνη.
Θαρσει Τριτογενεια,—Il. δ. 39.
Η Τριτογενης γαρ αυτον ενετριτωνισε. Ar. Eq. 1186.
—Διος θυγατηρ αγελειη Τριτογενεια. Hom.
Τριτοσπορος.
—Και τριτοσπορω γονη. Aesc. P. 820.
Τριτων. (Νηλος)
Και ποταμος Τριτων καλλιρροος,—Ap. 4. 269.
Τριτων
Τοισιν δ' αιζηω εναλιγκιος αντεβολησε
Τριτων ευρυβιης—Ib 1552.
EPITH. Αλιπλαγκτος, μεγας, ποντοπορος.
Θαλασσοπαις δμορφος—θεός. Lyc.
Τριτων δ' ευρυγενειος εβομβεεν ηθαδι κοχλω,
Αυδροφυνς, ατελεστος απ' ιξυος εγχλοος ιχθυς. Nonn.
Τριτωνες, ποντοιο βαθυρροα ενναετηρες. Mosch.
Τριτωνιος.
—Βυθον, Τριτωνιον οίδμα. Orph. H.
Τριφαης
Τριφαης ελαμψε μορφά. Synes.
Τριφιλητος.
Ω τριφιλατος Αδωνις,—Theoc. 15. 86.
Τριχα, Τριχθα. Vid. Τριπλη
—Τριχα δε σφισιν ηνδανε βουλή. Od. θ. 506.

Τριχθα δε φρικθεν καταφυλαδον,—Il. ε. 668.
Τριχαικες.
Δωριέες τε Τριχαϊκες,—Od. τ. 177.
—Παντες γαρ Τριχαϊκες καλεονται
Ουτε α τρισσην γαιαν εκας πατρης εδασαντο. Hes
Τριχες. Vid. Θριξ.
Γραφε μοι τριχας το πρωτον
Απαλας τε και μελαινας. Anac.
EPITH. Αθροβολοι, λευκοστιχοι, πορφυροπεζαι.
Τριχηλος.
Το μεν πιτνον, αλλο δ' αειρει
Τριχαλον,—Aesc. S. T. 766.
SYN. Τρισιχος.
Τριχις (ιχθύς)
Αι τριχίδες αι γενοιαθ' εκατον τω Κολω. Ar. Eq. 659.
Τριχοβρως.
Αλλ' η τριχοβρωτες τας λοφας μου κατεφαγον. Ib. A. 1110.
SYN. Σης, θριψ, σκωληξ, τερηδων, ξυλοτρωκτης. τριχοβόρος.
Τριχομαλλος.
—Και τριχομαλλος Ην οϊς—Ep. l. 1.
Τριχορρυης.
Σηψει παλαιον δερμα, και τριχορρυές. Aesc Fr.
Τριχορρευω
Τριχορρυέτον, ωδεν εσον τω λοφω. Ar. Pa. 1221.
Τριχυφος.
—Εν αμπεχομαισι τριχυφοις—Ath. l. 6.
Τριχωμα. Vid. Θριξ.
Εξ αιματων γαν ξανθ' εχει τριχωματα. Eur. I T. 73.
Τριψημερεω
—Κάπολεις τριψημερων. Ar. V. 845.
SYN. Χρονιζω, διατριβω, τριβω.
Τριψις.
—Αιθ' υπερ ιγδιν
Τριψιες, ή τε τοσσι βρωματος εξαπατη. Ep. l. 4.
Τριωβολον.
Και τας κεραυνιας αξιως τριωβολε. Ib. Pl. 125.
SYN. Ημιδραχμον.
Τριωνυχος. Vid. Τριαινα.
Βληθεις απ' οχθων τω τριωνυχω δορί. Lyc. 392.
Τροια. Vid. Ιλιον.
—Πολιν Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129
EPITH. Δυσμορος, εριβωλος, εριβωλαξ, ερικυδης, ευρεια, ευρυαγυια, ευτειχεος, ευπυργος, ευρυαγυιης, θεοκλητος. καλλιγυναικος, ηγαθεη, ζαθεη, τολυσοιος. πολυχρυσος, πολυχαλκος, σιονοεσσα, ύψιπυλον.

—Τροιης

—Τροιης ἱερὸν πτολιεθρον. Hom.
Εργον απειρετιον κρατεροφρονος Εννοσιγαιε. Cal.
Αθανατων εργον. Κλυτὴ Πριαμοιο πολις.
Δαρδανε πεδον.—Φοιβηιον δαπεδον. Eur.
Προθελυμνα θεμεθλια Λαομεδοντος. Tryph.

Τροιζὴν.
Πολλάκις εκ Τροιζῆνος απὸ Ξαιθοιὸ πολιχνης
Ερχομενοι Εφυπνδε,—Call. 4. 41.

Τροιζηνος.
Τιδε Τροιζηνοιο διοτρεφεος Κεαδαθ. Il. ϛ. 847.

Τρομερος.
—Και επὶ τρομεροῖς ποσὶν εση, Theoc. 25. 259.
SYN. Τρομωδης, εντρομος, περιφοβος, περιδεὴς.

Τρομεω, Τρομεομαι. Vid. Τρεω.
—Τρομεεσι δέ τε φρενα ναῦται
Δειδίότες—Il. ο. 627.
—Τρομεοντο δὲ οἱ φρενες εντός. Il. κ. 10.
—Τὸν τε τρομεεσι και αλλοι. Ib. ρ 203.

Τρομος.
—Τπό τε τρομος ελλαβε γυῖα. Il. γ. 34.
SYN. Φοβος, ταρβος, παλμὸς, σεισμός. ευλαβεια, δεος, φυγή.

Τροπαια.
Αλλ' ει τροπαιαν ζευς κακῶν θησει ποτέ. Aesc. Ch. 773.
SYN. Μετατροπή.

Τροταιον.
—Ου γαρ ῥᾳδιον λογχη μιᾷ
Στῆσαι τροπαια τῶν κακῶν, ἃ σοὶ πάρα. Eur. Or. 712
Στησομεν ευθυμως το μυοκλονον ὧδε τροπαιον. Hom. B. 158.
SYN. Νικητηριον.—διωξις.

Τροπαῖος.
—Βρετας
Διὸς τροπαιε καλλινικου εσασαν, Eur. Hera. 937.
SYN. Νικηφόρος, αποτρεπτικος, αλεξικακος.

Τροπαιοῦχος, Τροπαιοφόρος.
—Τροπαιουχοισιν επ' εργοις. Orph. H.
—Τροπαιοφόρος λιθος εναι. Ep. l. 4.

Τροπαλλὶς, al. Τροπηλὶς.
—Σκορδων τροπαλλίδος. Ar. A. 813.
SYN. Δεσμή.

Τροπαω, Τροπεω, Τρωπαω.
—Ατὰρ καλλιτριχες ἱπποι
Αψ' οχεα τροπεον—Il. σ. 224.
Ητε θαμα τρωπῶσα χεει πολυηχέα φωνήν. Od. τ. 521.
—Μηδὲ τρωπασθε φεβοντδε Il. ο. 666.
SYN. Τρεπω, νικαω, ὑποτασσω, καταβαλλω.

Τροπὴ.
—Το μηδὲν οντας εν τροπῇ δορός, Soph. Aj. 1292.
—Οθι τροπαὶ ηελιοιο. Od. ο. 403.
SYN. Ηττα, εντροπὴ, παρατροπὴ, αμοιβή. διωξις, αλλοιωσις. τρεπτοτης.

Τροπιας.
Και τροπιαν οἶνον φερε. Ar. Fr.
SYN. Εκτροπιας, εντροπιας, τετραμμένος, εξεστικως, οξυνης.

Τροπις.
—Τροπιν—νεος αμφιελισσης. Od. ν. 252.
SYN. Δρυοχος, εντερονη, εντεροκεια, ὀλκηϊον, σῆρα.

Τροπος.
—Ναυκληρε τροπον Μορφὴν δολωσας—Soph Ph. 129.
—Ουκ εμὲς τροπες λεγεις. Ib. El. 399.
SYN. Εθος, ἦθος, σχῆμα. λογος. νομος. Θεσμός. διατριβή. γνωμη, προαιρεσις. φυσις —φρήν. —εντροπή.
ΕΡΙΓΗ. Δυσσεβὴς, βαρβαρογνωμων, ἁπλοος. φιλαργυρος, φιλανθρωπος. γαμψωνυξ.
Ο βαρβαρος δε τῷ λογῳ και τῷ τροπῳ. Suid.

Τροπὸς, Τροπωτήρ. Ar. A. 548.
Ηρτυναντο δ' ερετμὰ τροποις εν δερματινοισι. Od δ. 782.
SYN. Καλῶς, προτονοι. ἱμὰς ὁ συνδεων τον πατδαλον.

Τροπόω.
—Ναυατης τ' ανὴρ
Τροπὲτο κωπην σκαλμὸν αμφ' ευηρετμον. Aesc. P. 276
EX. P. Εδεσμευεν. αρμοζω, μεταβαλλω.

Τροφαλὶς.
Τροφαλίδα τυρῦ Σικελὴν κατεδηδοκε. Ar. V. 834.
SYN. Τροχὸς τυρῦ. τυρός.

Τροφαλιον.
Τροφαλια χλωρὰ κυθνια παρατεμων. Ath. 12.

Τροφεὺς.
—Χῷ τροφεὺς τὰμὰ πάτρός. Soph. P. 347.
Γναφευς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχετην τελος. Aesc. Ch. 758
SYN. Τιθηνητὴρ, τιθηνὸς, θηλαμών. θρεπτήρ. τροφός.

Τροφεῖον.
Τὰ 'ξω βια τροφεῖα πορσυνεσ' αεί. Soph. Oed. C 354.
SYN. Θρεπτρον, θρεπτήριον. βοτὸς, τροφή.

Τροφὴ
Ω τεκνα, Καδμε τῦ παλαι νεα τροφή. Ib. T. 1.
Ω δυσαθλιαι τροφαί. Ib. 336.

—Βιᾳ δυσοισεσθαι ἐξομεν τροφάν. Ib. 1761.
SYN. Αγωγὴ, παιδεια, ανατροφὴ, σιτισμὸς, σιτισις, θρεψις, τιτθεια, τιθηνησις, ψωμισμα, θηλασμὸς εδωδή. χιλή. το τροφιμον.

Τροφιμος, Ττροφι, pro Τροφιμον.
Ιω γᾶ, τροφιμε τῶν εμῶν τεκνων. Eur. Tro. 1302.
Πολλὸν δε τροφι κῦμα κυλινδεται,—Il. λ. 307.
SYN. Σιτισὸς, νομηδικὸς, τροφιμαῖος, θρεπτικὸς, θρεπτηριος. τροφιας. τροφις. τροφοεις. τροφὸς

Τροφιὄχος.
(Ερμης) τροφιὄχε. Orph. H.

Τροφις
Τον φιλτατον σε τῶν αγαεορων τροφιν,
Πτωκ τε πατρὸς αρπασας μεταρσιον. Lyc. 265.
SYN. Αδελφὸς, συντροφος, τροφιμος.

Τροφοεις.
Κυματα τε τροφοεντα,—Il. ε. 621.
SYN. Τροφιμος, ευτραφὴς, ευπαγὴς, μεγας, παχὺς, ευθηλημων, πιων, τροφιωδης, τροφωδης.

Τροφὸς.
Τον δε πολὺ πρῶτον ἐῆδε τροφὸς Ευρυκλεια. Od. ρ. 31.
—Τινδε δυσηνω τροφῶ. Soph. Oed. C. 860.
SYN. Τιθηνὴ, τιθηνὸς, τροφεὺς. μητὴρ, τρεφουσα.

Τροφοποιὸς.
Τοξελκεῖς τε τιθησι, και ορνιθων τροφοποιους. Man 4. 244.

Τροφὸς.
Ει δ' εξεφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῳ τροφεις. Oed. C. 1450.
SYN. Τροφιας, τροφιμος.

Τροφωνιος.
Λαΐνον ωδὸν εθηκε Τροφωνιος—Hom. M. 296.

Τροχαλος.
—Τροχαλὸν δε γεροντα τιθησι. Hes. ε. 516.
SYN Τροχερὸς, τροχοεις, τροχαῖος. τραχύς.

Τροχαζω, Τροχαω, Τρωχαω.
Ου γαρ απὸ πατρικῆς αρχῆς ατελές τι τροχαζει. Zoro
Τιπ'ε δ' επ' ακρα βεβηκας; αει τροχαω.—Ep. l. 4.
Δια δ' οξεων μ' αναυρων
Τροχαοντα πᾶρεν ὑδρος. Anac. 7. 6.
Ριμφα μαλα τρωχῶσι—Il. χ. 163.
SYN. Τρεχω, διατρεχω. κατασπευδω.

Τροχηλατεω.
Τροχηλατησασ' εμμανῆ πλανωμενον. Eur. El. 1253.

—Το μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
Μανιαισιν—Ib. Ph. 31.
SYN. Διφρηλατεω.—ελαυνω.

Τροχηλατης, Τροχηλατος
Καί νιν κελευει Λαΐε τροχηλατης. Ib. Ph. 39.
—Εκτορος τροχηλατες. Ib. Andr. 399.
—Εκ τροχηλατων
Διφρων κυλισθεὶς. Soph. El. 49.
—Τε τροχηλατε λυχνε. Ar. Ecc. 1.
SYN. Αρματηλατης. τροχοεις.

Τροχιλια.
Την δ' εκ τροχιλιας αὖ κατειλυσπωμενην. Ib. L. 723.
SYN. Τροχαλια, τροχηλια, τροχηλιον.

Τροχιλος.
—Τροχιλος ορνις ἑτοσί. Ib. Av. 79.

Τροχια. Vid. Σφαῖρα.

Τροχις.
Τινδε τον Διὸς τροχιν. Aesc. Pr. 940.
SYN. Τροχιὰς, τροχὸς, αγγελος, δρομευὺς, αμορβὰς. ωκυδρομος, σπεδαῖος.

Τροχοδινεω
Τροχοδινεῖται δ' ομμαθ' ἑλιγδην. Ib. 881.
SYN. Περιελαυνω, περιελισσω. περιτρεπω, περιφερω, κυκλοω, κυκλοφορεω. κατατροχαζω. γυρου.

Τροχοειδὴς, Τροχοεις.
—Επὶ τροχοειδεῖ λιμνῃ. Theog. 7.
Χρυσῷ δε τροχοεσσα πανημερος ερρεε λιμνη. Call. 4. 261.
SYN. Περιτροχος, τροχαλὸς, τροχερὸς, τροχεος, ευτροχαλος, ευκυκλος, κυκλοτερὴς, ευκυκλιος, περιφερὴς, περιγυὴς, σφαιρικὸς, γυρός.

Τροχοκυρας.
Αυχμαλεοι κεφαλας τροχοκυράδες (Ιβδαῖοι.) Euseb. l. 9.

Τροχοποιεω. Ar. Pl. 513.

Τροχος.
—Μη πολλὰς ετι
Τροχους αμιλλητῆρας ἡλιε τελῶν. Soph. An. 1077.
SYN. Δρομος, κυκλος.

Τροχὸς.
—Ως δ' ὁτε τις τροχὸν αρμενον εν παλαμησιν
Εζομενος κεραμευὺς πειρησεται αικε θεησιν· Il. σ. 600.
—Κηροιο μεγαν τροχὸν—Od. μ. 173.
SYN. Κυκλος, τροχαλια—σφαῖρα.
EPITH. Αυτοκυλισος, αμφιελικτος, ευκυκλος, πετροεις.

Τρυβλιον.
Το τρυβλιον—τεθηπε μοι. Ar. R. 1016.

SYN.

SYN. Παροψις, οξυβαφιον, πινακιον, κιθιον, λεκανη πατανιον, λοπαδιον.

Τρυγαῖος.
Τρυγαῖος Αθμονευς, αμπελικργὸς δεξιὸς,
Ου συκοφαντης, ὐδ' ερασὴς πραγματων. Ib. Pa. 189

Τρυγαω Vid. Τρυγητός.
—Ετέρας δ' αρα τε τρυγοωσιν. Od. η. 124.
—Οτε τρυγοφεν αλωην Il σ 566.
SYN. Επιτρυγαω, εκτρυγαω, αποτρυγαω, καρπολογεω, σιτολογεω, δρεπω, δρεπομαι. απολαυω, καρπιζω.

Τρυγη.
Ουδε τρυγην οισεις,—Hom. Ap. 55.
Τῇ δε τρυγη δρεπανον—Ep. l 2.
—Τρυγη δ' εν πυθμένι λιμνης. Nic:
SYN. Πυρὸς, κριθὴ, καρπὸς, τρυγητός.—αυασμὸς, ξηρασια.

Τρυγητὴρ,
Οι δ' αὖτ' ες ταλαρκς εφορευν απὸ τρυγητηρων
Λευκὴς και μελαναας βοτρυας—Hes. α. 293.
SYN. Τρυγητης, συλλογευς, λογεύς. οἱ δρεπεῖς —προτρυγητήρ.

Τρυγητὸς.
Τον μελανοχρῶτα βοτρυν
Ταλαροις φεροντες ανδρες
Μετὰ παρθενων επ' ωμων' κ. λ. Anac. 51:
Και Σατυρων χορος ἦεν ὁμοσολος, ὧν ὁ μεν αυτῶν
Λοξὸς ενη τρυγοων, ὁ δε βοτρυας αγξεϊ κοιλῳ
Δεχνυτο τεμνομενης,—κ. λ. Nonn. l. 12.
SYN. Τρυγετος, βοτρυμός.

Τρυγηφόρος
Ουτε τρυγηφόρος ἥδε γ' επηρατος, ὐτ' εὐλειμων. Hom. Ap. 529.
SYN. Καρποφόρος, ευκαρπος.

Τρυγιας.
Πῖν' οἶνον τρυγιαν—Athen. l. 1.
SYN. Τρυγερὸς, τρυγινος, τρυγωδης.—τρύξ. τρυγια.

Τρυγικὸς.
Εξ ἔγε χοροῖσιν εφεσηκε
Τρυγικοῖς ὁ δἰδασκαλος ἡμῶν. Ar. A. 628.

Τρυγοδαιμων.
Ου μη σκωψης, μηδὲ ποιησεις
Ἅπερ οἱ τρυγοδαιμονες ἔτοι. Ib. N. 295.
EXP. Οι ποιηται, (τὴν τρυγα χριομενοι.)

Τρυγοιπος.
Ουκὧν τρυγοιπος ταῦτα παντ' ιασεται. Ib. Pl. 1087.
EXP. Υλισὴρ (ὁ σακκινος.)

Τρυγωδια.
—Αυτὸς δ' ενδον αναβαδην ποιῆ
Τρυγωδιαν.—Ib. A. 399.
SYN. Κωμωδια.

Τρυγωδικὸς.
Ηλθες ποθεινὴ μεν τρυγωδικοῖς χοροῖς. Ib 836.

Τρυγωδὸς,
—Και μειζονος η 'πὶ τρυγωδοῖς. Ib. V. 648.

Τρυγων.
Αειδον κορυδοὶ και ακανθίδες, εσερε τρυγάν. Theoc. 7. 141.
Τρυγόνες εκκναισεῖντι, πλατυασδοισαι ἀπαλα. Ib. 15. 88.

Τρυγὼν (ιχθύς)
Τρυγόνα μην ολοεργὸν—Nic.

Τρυζω.
Ως μή μοι τρυζητε παρημενοι αλλοθεν αλλος. Il. ι. 311.
—Α δ' ολολυγὼν
Τηλόθεν εν πυκιναῖσι βατων τρυζεσκεν ακαιθαις. Theoc. 7. 140
SYN. Αμφιπεριτρυζω, επιτρυζω, παρατρυζω, ὑποτρυζω, πολυλογεω, γογγυζω, ψιθυριζω, τριζω.

Τρυμη. Ar. N. 447.
SYN. Τρυμα, τρωκτης, τρυπανον. τριμμα, πανὔργος.—τρυσσος.—ταλαιπωρος —τρυμαλια.

Τρυξ
Αυταῖσιν κυλικεσσι και ες τρυγα χεῖλος ερεισω Theoc. 7. 70.
Τρυγα πινει μελισδέα. Anac. 74.
Ηχω μιμολογον φωνῆς τρυγα,—Ep.
—Σιδηρεσσαν—τρυγα—Nic.
SYN. Οινος (νεος,) γλεῦκος. τρυγιας. ὑποσαθμὴ, ὑποσαθμὶς.—αμορυη —σκωρια.
EPITH. Γλυκεῖα, νεοπλυτος.

Τρυπανον. Vid. Τρυπαω.
SYN. Τρυπανη, τερετρον.—τρωκτης. τρυμη
EPITH. Ευδινητον.

Τρυπαω
—Ως δ' ὁτε τις τρυπᾷ δορυ νηϊον ανὴρ
Τρυπανῳ,—Od. ι. 384.
SYN. Διατρυπαω, τρυπανιζω, τορεω, διατιτραω. τριβω. ανοιγω.

Τρυπημα.
Μυρμηκων τρυπηματα λοξὰ καὶ ορθά. Ep. l 2.
SYN. Τρυμη, τρυμαλια, τρυματιον, τρῆμα, οπή.

Τρυσανωρ.
—Ουδε με λαθε
Βαρεια τηλόθεν αυδὰ τρυσανωρ. Soph. Ph. 210.
EXP. Επιπονος. ἡ καταπονὧσα τον ανδρα.

Τρυσιβιος.
Και φειδωλῆ και τρυσιβιε γαστερος— Ar. N. 420.
SYN. Αγιωδης, λυπηρὸς, χαλεπός.

Τρυτανη,

Τρυταινη.
——Δαπος,
Σκεθρῳ ταλαντῳ τρυταινης ηρτημένον. Lyc. 270.
SYM. Ζυγὸς, ταλαντον, πλασιγξ. σλαχαινη. σλαθμή.
Τρυτοδοκη (ἡ θηκη τῆς τρυτανης.)
Και τὴν τρυτοδοκην κισιδα παμβακιδων. Ep. Suid.
Τρυφαλεια. Vid. Κορυς.
Κεκυὶ δε τρυφαλεια ἀμ' ἑσπετο χειρὶ παχειη. Il. γ. 376.
Ηδ' ασὶρ ὡς απελαμπεν
Ιππερις τρυφαλεια, περισσειουτο δ' εθειραι. Ib. τ 382
EPITH Αιπυλοφος, αερσιλοφος, λευκολοφος, ὑψιλοφος, βριαρὰ, ἱπποκομος, κρατερὰ, θεσπεσιη, φαεινὴ, χαιτηεσσα.
—Αμφὶ δε καλὴ
Τετραφαλος φοινικι λοφω απελαμπετο πηλιξ. Ap.
—Ερυκακε γαρ τρυφελεια
Τριπτυχος, αυλῶπις.—Hom.
Τρυφαω.
Αρ' ε τρυφῶμεν, θεῦ κατασκευην βιῳ
Δοντος τοιαυτην;—Eur. Supp. 214.
Τρυφᾷ δ' ο δαιμων—Ib. 552.
SYN. Διατρυφαω, επεντρυφαω, εντρυφαω, καλλυφαω, τρυφητιαω, καλεγχλιδαω, καλαπολαυω, αβρυομαι, σπαργαω, θρυπτομαι, τρυφεραινομαι
Τρυφεραινομαι, Ar. V. 686.
Τρυφερὸς, Τρυφερὸν, (Adv.)
Οια τ' Αρισιππη τρυφερη φυσις—Laer.
Ως τρυφερὸν λαλεεις.—Theoc. 20. 7.
SYN. Τρυφηλὸς, τρυφεροειος, τρυφῶν, ἁπαλὸς, ἁβρὸς—δαψιλὴς. τρυφερῶς, θρυπτικῶς, ἁβρῶς.
Τρυφεραμπεχονος.
—Ιωνων τρυφεραμπεχονων—Ath. I. 12.
Τρυφη, Τρυφημα.
Η πολλὴ δε τρυφὴ πρὸς αμετρυς ἑλκει ερωτας. Phocyl. 56
Ο δε Δαρδανιδης, διὸς
—Τρυφημα φιλον. Eur. I. A. 1050.
SYN. Τρυφεροτης, χλιδὴ, σπρῆνος, θρυψις, ἁβροσυνη, σπαταλη, φιληδονια. πολυφαγια.
Τρυφος.
—Το δε τρυφος εμπεσε ποντῳ Od δ. 508.
SYN. Κλασμα, θραῦσμα, αποκομμα.
—Περιπραγὲς αυχεν' εκοψε
Θηγαλεον ποταμὸ Βιστονιοιο τρυφος. Ep.
Τρυχηρὸς.
Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν ειμενην χροα
Πεπλων λακισματα,—Eur. Tro. 496.
SYN. Τρυχινος, ρακωδης, πηρὸς.
Τρυχινος.
Α φωνὰ δε τρυχινα—Theoc. 10 37.
EXP. Μαλακὴ, εοιχυῖα τρυχιφ, (τρυχη, στρυχνος, εἶδος λαχανε)
Τρυχος.
—Τρυχει τῷδ' εμῶν πεπλων—Eur. Supp. 501.
Και τρυχη τάδ' εμῶν πεπλων, Ib. 185.
SYN. Τρυχιον, ρακος, ρακωμα, λαῖφος.
Τρυχοω, Τρυχω, Τρυω.
—Οικος τρυχεται—Mimn. 1, 12.
—Τρυχεσι δε οἶκον. Od. α. 248.
—Μηδε τρυχωμεθα λιμῷ. Od. κ. 177.
—Αυτή τε τετρυσαι. Ep. l. 6.
Γηραϊ και πενιη τετρυμμένος—Ib.
SYN. Τρυσκω, τειρω, τιτραω, εκτριβω, κατατριβω, καταπονεω, δαμαζω, ελατοω, πιεζω, ανιαω, κακοω, εκτηκω, αποκλινω, εκνευριζω, κατατρυχω.
Τρωάδες, Τρωαὶ, Τρωϊάδες. Vid Τρωϊάς.
—Και Τρωάδας ελκεσιπεπλους. Il. ζ. 442.
—Περὶ δε Τρωαὶ αλις ἦσαν Ib. γ. 384.
—Και Τρωϊαδων βαθυκολπων Ib. ω. 215.
EPITH. Ελκεχιτωνες, ευπλοκαμοι, πολυμοχθοι, δορυκλυτοι.
Τρῶες.
Αλλοι τε Τρῶες μεγα κεν κεχαροιατο θυμῷ. Il. α 256.
SYN. Δαρδανιδαὶ, Λαομεδοντιαδαι.
EPITH. Αιχμηται, αγερωχοι, ασπισαι, αγηνορες, αγαυοὶ, αρηϊφιλοι, αινομοροι, αλκιμοι, αταρβεες, γυναμανεῖς, δεδημονες, ευσθενεῖς, ευπολεμοι, ευφρονες, ευηγενέες, ἱπποδαμοι, ἱπποτόλοι, ἱππομυχοι, μεγαλητορες, φιλοπτολεμοι, θωρηκται, γοεροὶ, λωβητοὶ, δειλοὶ, θαρσαλέοι, χαλκεγχεες, χαλκοχαρμαι, χαλκοχιτωνες, ὑπερηνορεοντες, ὑπερφιαλοι, υπερθυμοι, Αντηνοριδαι.
PHR —Πριαμοιο πολιται.
—Ὑπερφιαλοι, δεινῆς ακοριτοι αὐτῆς.
—Μεγαθυμοι κεντορες ἱππων. Hom.
Τραγαλια τά.
—Και τραγαλια τοις θεωμένοις
Προβαλοντ', επὶ τετοισιν επαναγκαζει γελᾶν. Ar. Pl. 798.
SYN. Τραγηματα, επιφωρηματα, επιτραπεζωματα, δευτεραι τραπεζαι, επαϊκλα. επιδορπισματα, επιδειπνον.
Τραυλη. Vid Τραυλοδυνω.
SYN. Οπὴ. κρυπτὴ, κοιλαμα.
Τραυλοδυνω.
Η και τραυλοδυνοντα κατὰ τραυλην ερεεινει. Hom. B. 53.

SYN.

SYN. Τρωγλοδυτεω.

Τρωγλοδυτης
Τρωγλοδυτης δε μετ' αυτον ακοντισε Πηλειωνα. Ib. 205.

Τρωγω
Τρωγειν αγρωσιν μελιηδεα,—Od. ζ. 90.
SYN. Αποτρωγω, εντρωγω, κατατρωγω, εκτρωγω, παρατρωγω, καταφαγω, εσθιω, εδομαι

Τρωϊας, Τρωας, Vid Τρωάδες.
Τρωιάδας δε γυναικας εικοσιν αυτος ελεσθω. Il. ε. 139.
Τρωας γαρ μεγαρω με τροφος τρεφεν,—Hom. V. 114.

Τρωικος, Τρωϊος, Τρωος.
—Επι δ' ιαχε λαος οπισθε Τρωϊκος—Il. ρ.
—Προς ενωπια παμφανοωντα Τρωϊα. Il. ν. 262.
Πατροκλον Τρωησι κυσιν μελπηθρα γενεσθαι. Il. ρ. 255.

Τρωϊλος
—Και Τρωϊλον ιπποκαρμην. Il ω. 257.
PHR. Σποδευνας ινις.—Δυσμορος δυσηβος.—Εμπεσας κορος. Ω βετα και κυνος τελνωμα.

Τρωκτης.
Δη τοτε Φοινιξ ηλθεν, ανηρ απατηλια ειδως,
Τρωκτης, ος δη πολλα κακ' ανθρωποισιν εωργει. Od. ξ. 289.
Τρωκται, μιρι' αγοντες αθυρματα νηι μελαινη. Ib. ο. 415
SYN. Πανουργος, παλιμβολος, παλιμπρατος, πολυπαιπαλος, τρυμη. ὁ εκ παντος κερδαινων, αποτρωγων.

Τρωξαρτης.
—Πρωτος ανεση Τρωξαρτης—Hom. B. 108.

Τρωξιμος.
—Σινομενα τον τρωξιμον,—Theoc. 1. 49.
SYN. Βρωτος, βρωσιμος, εδωδιμος, εδεσος, τρωκτος, τρωγαλιος.

Τρωοφθορος
—Τρωοφθορα δερατ' Αχαιων. Ep. l. 1.

Τρως.
Τρωα δ' Αλασορηδην'—Il. υ, 463.

Τρως.
Τρωα δ' Ερικθονιος τεκετο Τρωεσσιν ανακτα.
Τρως δ' αυ τρεις παιδες αμυμονες εξεγενοντο,
Ιλος τ', Ασσαρακος τε, και αντιθεος Γανυμηδης.
Il. υ. 231.
EPITH Αμυμων, μεγαλητωρ.

Τρωτος.
Και γαρ θην τετω τρωτος χρως οξει χαλκω. Il. φ. 568.

Τρωω
Οινος σε τρωει μελιηδης, ος τε και αλλους
Βλαπτει, ος αν μιν χανδον εληι μηδ' αισιμα πινη. Od. φ. 293.
Μηπως ιππους τετρωσης,—Il. ψ. 341.
SYN. Τιτρωσκω, τραυματιζω, κακοω, βλαπτω, φθειρω, δαπαναω.

ΤΥΓΧΑΝΩ.
Ερδον γαρ ανηρ αρτι τυγχανει. Soph Aj 9.
—Και μοι μαλα τυγχανε παντα
Των εξαιρευμην μενοινηχεα,—Od. ξ. 231.
—Τυχησε γαρ ερχομενη ινηυς. Ib. 334.
Ημβροτες, ουδ' ετυχες, Il. ε. 287.
—Κεινος δ' ολβιωτατος,
Οτω κατ' ημαρ τυγχανει μηδεν κακον. Eur. Hec 626.
SYN. Υπαρχω,ειμι —συμβαινω.—εσλυγχανω, προσλυγχανω, εντυγχανω, επιτυγχανω, κλαομαι, λαγχανω.

Τυδειδης. (Διομηδης)
—Ὁ δ' υστερος ωρνυτο χαλκω
Τυδειδης, τον δ' αχ αλιον βελος εκφυγε χειρος. Il. ε. 18.

Τυδευς
Τυδευς τοι μεν μικρος ην δεμας, αλλα μαχητης. Il. ε. 801.
SYN. Αγαυος, αρηιος, διος, δαϊφρων, ιπποδαμος, ιππηλατης, μεγαθυμος, κρατερος, Αιτωλιος, Οινειδης
PHR. Σακεσπαλος ιπποτα Τυδευς. Hom.
Ταρακτωρ πολεως.—Ανδροφονητης, των κακων διδασκαλος.—Ερινυος κλητηρ.—Προπολος φονου. Aesc.
Τον κρατερθρωτος παιδος ατρεκα καπρον. Lyc.

Τυκιζω, Τυχιζω
Τευτας δ' ετυκιζον αι κρεκες τοις ρυγχεσιν. Ar. Av. 1138.
SYN. Αποτυχιζω, περιτυχιζω, ξεω, κοπτω.

Τυκισμα.
Εν παρθενωνος λαϊνα τυκισμασι. Lyc.
Κανονων τυκισματα Φοιβε, Eur Tro. 814.
SYN. Κατασκευασμα, οικοδομημα.

Τυκτος
—Θωρον Αρηα
Τετον μαινομενον, τυκτον κακον, αλλοπροσαλλον. Il. ε. 831.
SYN. Τευκτος, χειροποιητος, κατασκευαστος.

Τυκω, Τυκόμαι.
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἁλις ἐνδον ἐόντων. Od. ο. 77.
—Επειτα τε δορπον επισαμενως τετυκοντο Od. μ. 307.
SYN. Τευχω, ευτρεπιζω, κατασκευαζω.
Τυλα, Τυλη, Τυλος.
—Εκαμόν γε ταν τυλαν κακῶς. Ar. A. 860.
Εισιδ'ἐν Αντιλοχος τὴν Λυσιμαχᾶ ποτε τυλην.
Ουκ ετι την τυλην εισιδε Λυσιμαχος. Ep. l. 2.
Δοιοὶ δ' εν σκυτοισιν υπερφιαλοισι μετωπα
Οια τυλοι,—Nic.
Τυλων ψοφεντων,—Ar. A. 552.
SYN. Τυλωμα, ῥωρωμα.—ξυλινος ἵλος.—σἵρωμνὴ. σισυρα —οφρυος τριχες.
Τυλισσω.
—Ουδ' ετυλιχθη
Ταν ψυχὰν, ὰ κλαῦσε νεον φονον,—Theoc. 23. 54.
Οιμας τυλισσων,—Lyc. 11.
SYN. Εντυλισσω, συσπειραω.—ανερευναω.—ειλεω.
Τυλοω
Ωσεί τις μακελα τετυλωμένος ενδοθι χέρας Ib. 16 32.
SYN. Εντυλοω, αποτυλοω, αποσκίῤῥεμαι, σκληρω. παχυνω. τραυματιζω
Τυμβεας, Τυμβεος, Τυμβιδιος, Τυμβιτης.
—Τυμβεας αυδή. Nonn.
—Τυμβεαν δ' ὑπὲρ
Κρη ἰδ' ανεσηλωσαν—Lyc. 883.
Τυμβιδιαν, πολυπλαγκτον,—(τυχην,) Orph.H
Ει και μικρὸς ιδεῖν,—
Λᾶας ὁ τυμβιτης αμμιν επικρεμαται. Ep. l. 3.
SYN Επιτυμβιος, επιτυμβιδιος, τυμβιρης, τυμβοχόος, μνηματιτης, επιταφιος.
Τυμβευμα.
Θηρσὶν φιλον τυμβευμα,—Eur. I. 933.
—Εν δε λοισθιῳ τυμβευματι, Soph. An. 1234.
SYN. Πτῶμα, νεκρὸς.
Τυμβευω.
—Ωσε σῶμα τυμβεῦσαι ταφῳ. Soph. Aj. 1082.
—Πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς. Ib. El. 408.
Ασαρκα μισυλλας' ετυμβευσεν ταφῳ. Lyc.
SYN. Εντυμβευω, ενταφιάζω, θαπτω.—σπενδω —τυμβοχοεω —τυμβον, χεῦσαι, ποιειν, πονεισθαι —καταφαγεῖν.
Τυμβιρης. Vid Τυμβιδιος.
—Κρυπτόμενα δ' εν
Τυμβιρει θαλαμῳ κατεζευχθη Soph. An. 959.
Τυμβος.
Τυμβον δ' αμφὶ πυρὴν ἑια χευομεν εξαγαγοντες. Il. π. 336.

SYN. Χῶμα, γηλοφος, ταφος, σῆμα.
EPITH. Ανδροκμητος, αμυμων, αυτοφόνος, ανοσιητος, απενθὴς, αγλαὸς. αμφιπολος, γοκμων, ερικυδὴς, επικλὴς, ευρὺς, ευρωεις, ευλαίγξ. ζοφοεις, ζοιφόρος, νεοπενθὴς. νεοδμητος, νεοκμητος, ολοὸς, πολυκλαυτος, πενθαλέος, σηλεργὸς, φιλοθρηνος, ὑψηλός.
Τυμβος αδμητοιο βαθυνομενης απὸ πετρης. Cyr.
Τυμβοχοη.
Αυτὲ οἱ και σῆμα τετευξεται, ουδέ τι μὶν χρεω
Εσαι τυμβοχοὴς, ὁτε μιν θαπωσιν Αχαιοί. Il. φ. 323.
SYN. Ταφὴ, ενταφιον, ενταφιασμὸς, τυμβευα, τυμβος.
Τυμβοχόος. Vid. Τυμβιδιος.
Και μηθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχοα χειρωματα. Aesc. S. Γ. 1030.
Τυμβοχωστος.
Προς εργμα τυμβοχωστον ερχομαι ταφῳ ποτανιᾳ. Soph. An. 860.
Τυμβωρύχος.
—Προς πατρὸς τυμβωρύχος. Ar. R. 1180.
EXP. Λυποδυτης νεκρῶν.
Τυμμα.
Οσσίκον εσὶ το τυμμα. και ἁλίκον ανδρα δαμασθει. Theoc. 4. 55
SYN. Τυμμὴ, κρεμα, πληγὴ τυλωμα.
EPITH. Αναλθὲς, αναιδὲς, κελαινὸν, λευγαλέον.
Τυμπανον, Τυμπανος, Τυπανον.
Ω τυμπανα. και κυφωνες,—Ar. Pl. 476.
Ες τον ἐὸν τυμπανον ἦκε χερας. Ep. Suid.
Και κροταλων τυπανων ιαχη,—Hom. XIII. 3.
EPITH. Βαρυβρομος, βυρσοτενὲς, φιλευιον, αραξοχειρον
PHR.—Το βυρσοτον κυκλωμα. Eur.
Τυμπανον, ευκελαδον, Διδυμηιον, ωλεσικαρπον. Opp
Τυμπανατ' ηχηεντα, και αἱματι φοινιχθεντα. Ep.
—Τυμπανα δ' ηχω
Ωσθ' ὑπογειᾳ βροντῆς φερεται βαρυταρβὴς. Aesc.
Κυκλος εριγδουπος βοειης. Eur.
Και κλυπον αμφιπλῆγα βαρυσμαραγων απὸ χειρῶν,
Χαλκειοις παταγοισιν εμυκησαντο βοεῖαι. Non.
Τυμπανοδετος. Vid. Ρεα.
Τυμπανοτερπὴς Ib.
Τυμπανισμὸς. Ar. L. 389.
Τυνδαρεὸς.
Της Τυνδαρειας παιδὸς αγεσιον φονον. Eur. Or. 374.

Τυνδαρεος.
Και Λιδδην εἶδον την Τυνδαρεω παρακοιτιν. Od. λ. 297.
EPITH Κρατερoφρων.
Τυνδαριδαι. Vid. Κασωρ.
Χαιρετε Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἱππων.
Τες ὑπὸ Ταϋγετε κορυφῆς τεκε ϖοτνια Λιδη. Hom. XVI
Λιδης καλλισφυρε αγλαὰ τεκια. Ib.
Συν Τυνδαριδαις Διὸς υοϊς
Ναυταις μεδεουσα θαλασσης. Eur.
Τυνδαριδαις—φιλοξενοις,—Pind.
Τυνδαρὶς, Τυνδαρεωνη. Vid. Ελενη.
—Ροδοπηχυν ὁμοφρονα Τυνδαρεωνην. Ep. l. 5.
Τυνη pro Σύ.
Τυνη δ' εσηκας,—Il. ε. 485.
Τυνετονι, Τυνετοσι, Τυνετωι.
—Παιδαριον ὠν τυνετονί. Ar. N 876.
—Ουτοσὶ, τυνετοσί. Ib. A. 366.
Εν ϖλοιαριῳ τυννετωῖ—Ib. R. 139.
Τυτλαζω. Τυντλαζομαι
Ουδε τυτλαζειν,—Ib. Pa. 1148.
Ο δ' αγνοῶν ταῦτ', εικοτως τυτλαζεται. Ath. 9.
SYN. Πιλοπατεω, βωλοκοπεω.—γλωτ]οσγοφεω, αυτὸ και αυτο λεγειν.
Τυπὶς
—Οθι τ' αμονες Ηφαιστοιο
Χαλκειοι σ]ιβαρῆσιν αραῖσονται τυπιδεσσιν. Ap 4. 762.
Ορθὸς επι σ]ελεῆ τυπίδος βαρὺν ὦμον ερεισας. Ib 957.
SYN. Τυπας, σφυρα, ραισήρ.
Τυπος.
Πελτη δ' επ' ωμων χρυσοκολλητοις τυποις
Ελαμπε—Eur. Rh. 305.
Και σ]ιδε γ' ιδεὶς τυπος. Soph. Ph. 29.
SYN. Τυπωμα, σχῆμα, χαρακτὴρ, μορφὴ, εἶδος, δεσμὸς, σχεσις, αγαλμα, εικὼν
EPITH. Αντιτυπος, ἀβρὸς, αφθογγος, ερατος, εναρηρ'ρος, ερατὸς, αισθητὸς, ευρυμετωπος, δολοεις, σκιοεις, σκιοειδὴς, νοερὸς, πολυκλωστος, τεχνημων, τροχοεις, χρυσοκολλητος.
Θηητὸν μεροπεσσι, λαλον τυπον—Nonn.
Τυποειδης, al. Τοποειδὴς, Vid. Ζωγραφια.
Τυποω
Βοιδιον ε χοανοις τετυπωμένον,—Anac. 169.
Ην δε σοφῷ καλαμῳ τετυτωμένον,—Nonn.
SYN. Αποτυποω, διατυποω, εκτυποω, ενtυποω, ὑποτυποω, πλασσω, εἰδοποιεω, μορφοω, σχηματιζω, σημειοω. εγχαραττω.
Τυπ]εω. Τυπ]ω.
Ου γαρ μη τυπ]ησεις σ]εφανον εχοντά γε. Ar. Pl. 21. .

Αμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τυπ]ε—Il. ζ. 117.
SYN. Πλησσω, παιω, κρεω, δερω, βαλλω, κοπ]ω, αραττω, θιγω.
Τυπωμα.
Ορῶ δέ ϖως Μορφῆς τυπωμα—Eur. Ph 166.
Τυπωμα χαλκοπλειρον ἠρμένοι χερσὶ. Soph. El. 54.
Εν ταυρομορφω τραμπίδος τυπωματι. Lyc. 1299.
SYN. Τυπος—αγγος, ὑδρια.
Τυπωτὸς.
—Παντος εχεις κοσμε σφραγίδα τυπωτήν. Orph. H.
Τυραννευω, Τυραννεω.
Αλλ' εμὲ μεν ε τυραννευσε, επεὶ φυλαξομαι. Ar. L. 632.
Ει και τυραννεῖς, εξισωτέον τὸ γε῀ν
Ισ' αντιλεξαι,—Soph Oed. T. 416.
Ανδρὸς δ' ὑπ' εσθλε῀ και τυραννεῖσθαι καλόν. Eur. Fr.
SYN. Εντυραννεω, κρατεω, αρχω, ανασσω.
Τυραννικὸς, Τυραννος.
—Εκ τυραννικῶν δομων. Eur. Hec. 55.
Αρχῆς λαβεσθαι και κρατος τυραννικε῀. Soph. Oed. C. 106.
—Ουτ' αυτὸς ἡμερων εφυν
Τυραννος ε῀ναι μᾶλλον η τυραννα δρᾶν. Ib. T. 596.
—Ουδ' επὶ τυμβῳ
Οιμωχθεὶς επὶ γῆν ε῀σι τυραννος ανὴρ. Theog. 1204.
Τυραννις, Τυραννιη.
Καιροι δὲ καταλυσι τὰς τυραννίδας. Sent.
Ου σῆς ερᾶμεν ϖολυοχε τυραννίδος. Eur. Rh. 166.
—Τυραννίδος ετω ϖεσουσης—Soph. Oed T. 128.
Οφρα τυραννιης ἦσαν επι σ]υγερῆς. Ath. 12.
SYN. Κοιρανιη βασιλεια. αρχὴ.—βασιλεια, ανασσα —τυραννος.
Τυραννος. Vid. Τυραννικὸς.
Ακρισιος—τυραννος τῆσδε γῆς. Eur. Dan 4.
Αντιθεοισι τυρανε, δικαιοτατων αγε῀ φωτῶν. Hom. VII. 5.
SYN. Βασιλευς, αρχων.—βασιλεια.
EPITH. Αταρτηρὸς, βαρβαρος, δημοφάγος, κρατερὸς, ολοφρων, παιδοφόνος, ωμηστὴς, ωμοφρων.
Τυραννοφόνος. Vid Ανασασιος, App.
SYN. Ολεσσιτυραννος.
Τυρβα.
Δονῆσα και τρέπουσα τυρβ' ανω κατω. Ath. 9.
Τυρβαζω.
Τὸν ϖολὺν—τυρβασεις βαδιζὸν. Ar. V. 257.
—Παντα τυρβαζει κακά. Soph. Fr.

SYN.

SYN. Αρατιζδαζω, ταρασσω, φιλονεικεω, θορυδεω. ετοιμαζω φρεντιζω.

Τυρὸς, Τυρευμα.

Εκφερετε νῦν τυρευματα—Eur. Cyc. 161.

—Επι δ' αιγειον κνῆ τιρὸν

Κνησι χαλκειῃ.—Il. λ 638.

Και τυρὸν πεξαι, ταμισον δριμεῖαν ενεισα. Theoc. 11. 66.

SYN. Πικλη, τροφαλίς —τυροεις.

EPITH. Νεοπικλος, νεαρὸς, πιων, ἁπαλὸς, Σικελικὸς. χλωρὸς, ξηρὸς, τμητὸς, κοπὸς, ξυσὸς.

Τυριος.

Τυριον οἶδμα λιπεσα,—Eur. Ph. 212.

Τυρις.

Και Τυρον ωγυγιην—Dion. 911.

EPITH. Αφνειὸς, ευπυργος.

Ω πολλι, πασιμελεσσα, τυπος χθονὸς, αιθέρος εικὼν,

Συμφυές τριπλευρον εχεις τελαμῶνα θαλασσης. κ λ. Nonn.

Τυρογλυφος.

Λιμνιστιος δ' οχθαισι Τυρογλυφον εξεναριξεν. Hom. B. 221.

Τυροεις.

—Και τυροεντα μεγαν λευκοῖο γαλακτος. Theoc. 1. 58.

SYN. Τυρωδης.—τυρὸς.

Τυροκνησις. Vid. Τυρὸς.

Την τυροκνησιν τις δοτω.—Ar. Av. 1577.

SYN. Τυροκνη. κνῆσις. μαχαιρα.

Τυροεωτος.

Πλακουντος τυροεωτον δος κυκλον. Ib. A. 1124.

Τυροπωλεω.

Δῆ και τοῦτό με

Ανδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι την τεχνην. Ib. R. 1416.

SYN. Σταθμαω.

Τυροπωλης. Ib. Eq 850.

Τυροφορος

—Και πλακουντα

Πιτνα, τιροφορον,—Ep. Suid.

Τυροω.

Αλλα διαφθειρεσι κακῶς τυρῶντες ἁπαντα. Athen.

SYN. Συντυροω, τυρευω, πηγνυω.—τυρβαζω, ταρασσω, κινεω

Τυρσηνικὸς, Τυρσηνὶς

Χαλκοσομα κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17

—Τυρσηνίδος οἶδμα θαλασσης. Dion. 83.

Τυρσηνοι.

—Ταχα δ' ανδρες εὐσσελμα απὸ νηὸς

Λιῆσαὶ προγενοντο θοῶς επὶ οινοπα ποντον

Τυρσηνοί—Hom VI. 8.

Τυρσιπολετης. Vid Βακχος.

Τυρσις.

Εν οψιτεκνοις ολκιαν δωμησεται

Τυρσιν.—Lyc. 1273

SYN. Τυρσος. πυργος. τεῖχος. ὁ περιβολος τῶ τειχους. επαλξις, προμαχὼν.

Τυτθὸς, Τυτθον, (Adv)

—Ως αρα τυτθος εών,—Od. ο 380.

—Νῦν δ' ἁδέ με τυτθὸν ετισιν. Il. α. 354.

SYN. Ολίγος. μικρὸς, βαιὸς.

Τυφαων, Τυφὼν, Τυφωεὺς, Τυφώς.

Δεινόν τ' αργαλέον τε Τυφαονα, πῆμα βροτοῖσιν,

Ον ποτ' αρ' Ηρη ετικτε, χολωσαμενη Διῒ παντί. Hom. Α. 307.

—Οθι φασὶ Τυφωέος εμμεναι ευνάς. Il. β. 783.

Εκατοντακαρηνον προς βιας χειρωμενον

Τυφῶνα θέρον πᾶσιν ὁς αντεση θεοῖς· κ. λ. Aesc. Pr. 354.

EPITH. Ακαμας, αγριος, αγχιυφὴς, αερσιποτητος, εκατογκεραλος, σμερδαλέος, νεφελιγερετης, νυμφοκόμος, πλιδατος, θεομάχος, πελωρ, ὑσερομητις, ὑψιμεδων, ὑψικαρηνος, πολυπηχυς

Ος' εν αινῇ ταρταρῳ κεῖται Θεῶν πολεμιος

Τυφως εκατονταπαρανος, κ λ. Pind. P. 1:

Εκατογκεφαλα Τυφῶνος οβριμα. Ib. Ol. 4:

Τυφὼς Κιλιξ πολυκαρανος Ib. P. 8.

Καυπασσε εν κνημοῖσι Τυφωνιη ὁτε πετρη·

Ενθα Τυφαονα φασὶ Διὸς Κρονιδαο κεραυνῷ

Βλημενον, ὁππότε οἱ σθιβαρὰς επορεξατο χεῖρας

Θερμὸν απὸ κρατὸς σθαξαι φονον—κ λ. Ap. 2. 1215.

Τον γηγενῆν τε Κιλικιων οικητορα

Αντρων—δαῖον τερας

Τοιόνδε Τυφὼς εξαναζεσε χολον,

Θερμοις απλησε βελεσι πυρπνοα ζαλης,

Καίπερ κεραυνῳ Ζηνὸς πυθρακωμενος. Aesc.

Οπλοτατον τεκε παῖδα Τυφωέα

Γαια πελωρη, κ λ. Hes. Θ. 822.

Τυφαονιος Vid. sup.

Τυφεδανος. Ar. V. 1355.

SYN. Τυμβογερων, σοροδαιμων, βαθυγηρως. τυφογερων.

Τυχηρης.

Λαμπάδα κηροχιτωνα, Κρονι τυφηρεα λυχνον. Ep. l. 6.

SYN. Τυφωνικὸς, φολοεις.

Τυφλος.

Καί μιν τυφλὸν εθηκε Κρονι παῖς,—Il. ζ. 139.

Τυφλῆς

Τυφλῆς ὑπ' ατης εκπεπορθημαι ταλας. Soph. Tr. 1120.
Τυφλὸς τά τ' ωτα, τόν τε νῶν, τά τ' ομματ' ἐῖ. Ib Oed. T. 379
—Τυφλὲ ποδ.ς—τυφλὴν χερα—Eur. Ph.
SYN. Τυφλὼψ. τυφλογενὴς, αλαός —απατηλὸς,—κωφος—αφανὴς, αναταληπ]ος.

Τυφλοω.
Ωι μοι τυφλῶμαι φεγ]ος ομματων—Eur. Hec. 1034.
SYN. Αποτυφλοω, εκτυφλοω, επιτυφλοω, πωροω.—τυφλοομαι, (pass.) τυφλωτ]ω
PHR.—Γλυκερᾶ βλεμματος ορφανισαι. Ep.
Ομματα γυμνωσεε λιπογλήνοιο προσωπυ.
Μαρμαρεην ηχλυσε μεμυκοτος ομματος αιγλην. Nonn.
—Ορθαλμοῖσι σιγος λιποφεγγὲς ετευξεν. Man.

Τυφογερων
Τυφογερων ἐῖ, κἀνορμοσος, Ar. N. 905.
SYN. Τπερηφανος (γερων)—τυμβογερων.

Τυφλοπυς.
—Ποδα σεν τυφλοπεν—Eur. Ph 1543.

Τυφος.
Φλυοντα συν τυφῳ φρενῶν. Aesc S. T. 667.
SYN. Μανια, τυφομανια, αλαζονεια, κενοδοξια, οιημα, ανοια, ὑπερηφανια, επαρσις—καπνὸς.—εμβροντησια.

Τυφω.
Τῷ καπνῷ τυφων πᾶσαν πολιν—Ar. V. 1074.
—Αιτναιε ορεος πυρὶ τυφομενοιο. Ep.
SYN. Εντυφω, ὑποτυφω, καιω, φλεγω, καπνιζω, τυφω, τυφλοω μαραινομαι

Τυφων, Τυφώς.
Τυφὼς γαρ εκβαινειν παρασκευαζεται. Ar. R. 872.
Τυφὼς πυλαισιν ὥς τις εμπεσων—Eur. Ph. 1171.
SYN. Εκνεφιας, αελλα, πρηστὴρ, λαιλαψ.—ανεμος συστροφὴ, ἡ πυρός.
Δεινὸν δ' ὑβρισὴν τ' ανεμον—Τυφωνα—Hes.
Εκ δὲ Τυφωέος ες' ανέμων μενος ὑγρὸν αεντων. Ib.
Τυφὼς αειρας σκηπ]ὸν, κρατιον αχος. Soph.

Τυχη.
Την ελπίδ' ἃ χρὴ της τυχης κρινειν παρος. Soph. Tr. 737
—Δος δ' αμμι τυχην ευδαιμονιην τε. Hom. X. 5.
SYN. Ευτυχια, συντυχια, συμπ]ωσις, το συμβαῖνον. δυσυχια.
EPITH. Πολυσονος, λαμπρὰ, οἰζυρὰ, ατυχὴς, κακοποτμος, γλυκεῖα, εφημερος.

Τυχη (Δαιμων)
—Παι Ζηνὸς ελευθερια, σωτειρα Τυχα. Pind. Ol. 12.

EPITH. Αδικος, ασατος, ανωμαλος, αταιδευτος, βιοπλαγκ]ος, βαθυκ]εανος, γλυκεῖα, ευμενὴς, ευγενετειρα, πρᾶεῖα, θερμοδοτις, κλυτοεργος, ολισθηρὰ, πολυφθορος, δυσπαλαιστος.
Και τὰς μεν καταγυσα παλιν σφαιρηδὸν αειρει,
Τὰς δ' απὸ τῶν νεφελων εις αἴδην καταγει.
Ασυγκερασον τὴν φυσιν κεκ]ημενη.
Τὴν δὲ Τυχην βιοτοιο κυβερνητειραν—
Ου λογον, ὃ νομον οἵδε Τυχη, μεροπων δὲ τυραννεῖ
Τοῖς ιδιοις αλογως ρευμασι συρομενη.
—Καπηλευσα παντα τον βιον. Ep.
Ανδρομεην πολυμορφε Τυχη παιζουσα γενεθλην. Nonn.
Επ' αντιπορoιο Τυχης λύγε' αλγεα πασχω. Dolsc.
Ουκ εσιν ἡμῖν εὐδεμια Τυχη θεος,
Ουκ εσιν· αλλὰ ταυτοματον ὁ γιγνεται
Ως ετυχ' εκασῳ, προσαγορευεται τυχη. Phile.
Δεῦρο Τυχη. καλεω σ' αγαθὰν κραντειραν επ' ευχαῖς,
Μειλιχιαν, ενοδῖτιν, επ' ευολβοις κ]εατεσσιν,
Αρτεμιν ἡγεμονην, μεγαλωνυμον, Ευβελῆος
Αιματος εκγεγαᾶσαν, απροσμαχον εὖχος εχουσαν,
Τυμβιδιαν, πολυπλαγκ]ον, αοιδιμον ανθρωποισιν.
Εν σοι γαρ βιότος θνητῶν παμποικιλός εστι.
Οἷς μὲν γαρ τευχεις κ]εανον πλῆθος πολυολβον,
Οις δε κακὴν πενιην, θυμῷ χολον ὁρμαινουσα. Orph. H.

Τυχηρὸς, Τυχηρῶς.
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αυταῖς. Ar. Th. 312.
SYN. Τυχικὸς, τυχαῖος.—ευτυχως, ευπραγῶς, τυχικῶς, τυχαιως, τυχοντως, αλογως.

Τυχιος.
—Ο οἱ Τυχιος καμε τευχων
Σκυτοτομων οχ' αριστος, Υλη εν οικια ναιων. Il. η. 221.

Τ Ω

ΤΩΘΑΖΩ.
Πολλά με τωθασδοισαι ὅτ' αλιθιην ὁδὸν ἤνθον. Theoc. 16. 9.
SYN. Επιτωθαζω, σκωπ]ω, χλευαζω, λοισορεω, καυχαομαι. ερεθιζω.

Τὼς pro Οὕτως.
Τὼς δε σ' απεχθηρω ὡς νῦν εκπαγλ' εφιλησα. Il. γ. 415.

Υ Α'ΔΕΣ.
Πλητάδας θ', Υαδάς τε, Il. σ. 486.
—Υάδες τε ναυτίλοις
Σαφέσατον σημεῖον—Eur. I. 1156.

Υαινα.
—Δυσδερκέα τ' αὖθις ὑαιναν.
—Μετὰ σικχῆσιν ὑαιναις. Opp. I. 3.
Ην καλέουσι τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ορυκλήν. Ath. 7.

Υακινθινος.
Ουλας ἦκε κομας, ὑακινθινῳ ανθει ὁμοιας. Od. ζ. 231
SYN. Υακινθωδης. ὑπομελας. πορφυρεος.

Υακινθος.
—Ιδὲ κροκὸν, ηδ' ὑακινθον,
Πυκνὸν, και μαλακ'ν,—Il. ξ. 348.
—Τοθι κροκος, ηδ' ὑακινθος
Ευωδης θαλεων καταμισγεται ακριτα ποσιν. Hom. 18, 25.
EPITH. Ανθεμοεις, θαλλων, γραπλὴ, πορφυρεα.
Καρπόν τε πολυθρηνυ υακινθε. Nic.
Αιλινα δεινδρηεντα πολυκλαυτων ὑακινθων,
Ηνίδε πως ὑακινθος επετρεχε γειτονι μυρτῳ. Nonn.
Παραφασις Απολλωνος,
Ανθος αριζηλοιο φερωνυμον ηβητῆρος. Coluth.

Υακινθος.
—Αμυκλαιῳ τινὶ θεσμῷ
Ευχαιτην Υακινθον ανεζωγρησεν Απολλων. Nonn. I. 19.
EPITH. Ιμεροεις, φυτηκομος, φιλοκλαυτος, Αμυκλαιος.

Υακινθος. (λιθος.)
Ινδωη δ' ὑακινθος εχει χαριν αιθοπος αιγλης,
Αλλα τεῶν λογαδων πολλὸν αφαυροτερην. Ep. I. 7.
Οινωπην αμεθυσον ερευθομενην ὑακινθῳ. Nonn.
EPITH. Κυανεη, ερασμιος, Αμυκλαιη.

Υαλοεις, Υαλινος, Υαλοειδης, (Vid. Τοπαζος.)
Ομματα μεν χρυσεα, και ὑαλοεσσα παρειη. Ep. I. 6.
—Πρὸς βιαν επινεμεν
Εκ ὑαλινων εκπωματων,—Ar. A. 74.
SYN. Υαλεος, ὑαλωδης.—λαμπρὸς.

Υαλωπις
—Ορεων ὑαλωπιν ιασπιν. Orph. L.

Υαλος.
—Την ὑαλον λεγεις. Ar. N. 766.
SYN. Υαλη, ὑελος.—βομβυξ. σκωληξ.—βορβορος.

Υαυπολις.
Οι τ' Ανεμωρειαν, και Υαμπολιν αμφενεμοντο. Il. β. 521.

Υ Β

ΥΒΒΑΛΛΩ pro Υποβαλλω.
Ε-αότος μὲν καλὸν ακκέμεν, ωδὲ εοικεν Υββαλλειν.—Il. τ. 80.
EXP. Υποκρινειν, εμποδιζειν τον λεγοντα.—ὑπερτιθεμαι.

Υβὸς, Theoc. 5. 43.
SYN. Κῦφος, ὕβιος, κυρτὸς, επικυρτος, καμπύλος, γυρὸς.

Υβυλος.
Ηιθ' ἁ τῶ Υβυλοιο καναφόρος αμμιν Αραξω. Theoc. 2. 66.

Υβριζω, Υβρισιαω.
Ημέας ὑβριζοντες, ατασθαλα μήχανοωντο. Il. λ. 694.
Τι γαρ μαθόντ' ὑβριζετόν γ' εις τὰς θεὰς; Ar. N. 1508.
—Ὡς αν ὑβρισιῶσαν, Anac. 57. 5.
SYN. Ενυβριζω, εξυβριζω, εφυβριζω, καθυβριζω, προσυβριζω, ονειδιζω, θρασυνω, αικιζω, λωβευω, σκιρταω, διαφθειρω, αδικεω, βιαζομαι, θρασυνω.—ὕβριν εχειν, οφελλειν, εικειν.

Υβρις.
Τῶν ὕβρις τε βιη τε σιδηρέον κρανον ἐκει. Od. ο. 328.
Ταλαιν' εγὼ της ὕβρεως, ἧς ὑβριζομαι. Ar. Pl. 1045.
—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ανέρα τιμησωσι—Hes. ε. 189.
SYN Αικεια, αικεια, ασελγεια, λεσχηνεια, αδικια, ατιμια, ὕβρισμα.—ὑβρισης.
EPITH. Ατασθαλος, αναρσιος, αμηχανος, ατερὴς, ασεμνος, αινὴ, ακτος, αλεγεινὴ, αποφωλιος, ακορητος, αθεμιστιος, ανομος, γαμοκλόπος, θυμαλγὴς, θρασυθυμος, ναυσιεσσος, κελαδεννὴ, κλομενη, σλονοεσσα, ὑπερβιος.
—Υβριος εχθρὰν ὁδὸν.
Υβριν κορε ματέρα θρασυμυθον. Pind.
Υβρις φυτευει τυραννον· υβρις, ην
Πολλων υπερπλησθῇ ματαν
Α μη 'πικαιρα μηδε συμφεροντα, κ. λ. Soph. Oed. T. 891.
Δυσσεβειας μεν ὕβρις τεκος—Aesc.

Υβρισμα, Υβρισμὸς.
Πολεμιοις δ' εθρεψαμην
Υβρισμα, κἀπιχαρμα, και διαφθορὰν: Eur. Herc. f. 459.
Υβριζ' ὑβρισμὸς—Ath. 15.
SYN. Υβρις, ὑβρισις, αδικημα, ερεθισμα, μεγαλαυχια, επηρεια, επηρεασμὸς, βλαψις, λωβη. τραῦμα. ονειδος.
Υβρισὴς.
Οιον δὴ ἀνδρεσσι χαριζεται ὑβρισῆσι
Τρωσὶν, τῶν μενος αἰὲν ατασθαλον,—Il. ν. 633.
SYN. Υβριστὴρ, ὑβρισικὸς, εφυβρισὴρ, εφυβρισὴς, εφυβριστὴς, βιαστὴς, κακοποιὸς, δηωτὴς, απλητὴς, αικισικὸς, παροινικὸς, λωβητὴρ, θρασὺς, σκιεβολος, λοιδορος. ὑπερηφανος. αγηωμων.
Υβριγελωτης. Vid. Μιμοβιος, App.

ΥΓΕΙΑ, Ὑγιεια.
Τρῆς γαρ μονες κρατῆρας εγκερανυω
Τοῖς ευφρονεῦσι, τον μεν ὑγιειας ἑνα, κ. λ. Athen. l. 2.
Εκ δ' ὑγιειας φρενῶν Ο πᾶσι φιλος καὶ
Πολυευκτος ολβος. Aesc. Eum. 538.
SYN. Υγιοτης, ευρωστια. το αυτον.
Υγιεια.
Υγιειαν αγων χρυσεαν Κωμον τε, Pind. P.
EPITH. Αγλαοδωρος, ιπποχαρης, ολβιοχειρος, καλλιπλοκαμος.
Ἱμεροεσσ', ερατὴ, πολυθαλμιε, παμβασιλεια,
Κλυθι μακαιρ' Ὑγιεια φερολβις, μῆτερ ἁπαντων,
Εκ σεο γαρ νεῦσοι μεν αποφθινυθεσι βροτοῖσι,
Πας δε δομος θαλλει πολυγηθης ενεκα σεῦ,
Και τεχναι βριθυσι. πολεῖ δε σε κοσμος, ανασσα,
Μεῖνος δε σ[υγεις σ' Αιδης ψυχοφθορος αιὲν.
Ευθαλὴς, ευκ[αιοτατη, θνητῶν αναπαυμα·
Σὺ γαρ ατερ παντ' εσὶν ανωφελῆ ανθρωποισιν·
Ουτε γαρ ολβοδοτης Πλουτος γλυκερὸς θαλιησιν·
Ουτε γερων πολυμοχθος ατερ σεο γινεται ανὴρ. Orph. H.
Υγιαινω.
Καλλιστον το δικαιοτατον, λῶστον δ' ὑγιαινειν: Theog. 255.
Ω δεσποθ' ὑγιαιν', ὡς χρονιος ελιλυθας. Alex.
SYN. Υγιαζω, ευεκτεω, ευρωστεω, ρωννυμαι, επιρρωννυμαι, ευσωματεω, ευπαθεω, τρυφαω. ευ εχω. χαιρω.
Υγιηρὸς, Ὑγιης.
—Καματωδεων πλαγᾶν
Λκος ὑγιηρὸν το καλλινικον φερει. Pind. N. 3.

Μυθος δ' ὁς μεν νῦν ὑγιὴς ειρημένος εσω. Il. θ. 524.
SYN. Υγιεινος, ανοσος, ευρωστος, ασκηθὴς, ατενος, εκπαβὴς, λυσιτελὴς, ωφελιμος, αλυπὴς, ηλιθριπὴς —σῶος, αλθησις, σωτηριος —ρωμαλεος, ερρωμενος, ε[υ]ατος. τελειος.
Υγραινω.
Και βλεφαρον ὑγραινω δακρυσιν —Eur. Hel. 679.
SYN. Ανυγραινω, διυγραινω, εξυγραινω, καθυγραινω, διαβρεχω, βρεχω, αρδω. ὑδραινω.
Υγροβολος.
—Γαῖα—Η δ' ὑγροβολες σ[αγονας νοτιες
Παραδεξαμενη, τικ[ει θνατες. Eur. Fr.
Υγροπορεω.
—Και νεες ὑγροπορεν. Ep. l. 4.
Υγροπορος, Υγροπορευτος Vid Νυμφαι, Νοτος.
SYN. Υγροφοιτος, ὑγροβατης, ὑδροδρομος, ὑδατοτρεφὴς.
Υγροκελευθος. Vid. Θαλασσα.
Υγροσκελης.
Νῆας ὑγροσκελέος—Cyr. Th.
Ὑγρὸς.
—Ενεπλεον ὑγρὰ κελευθα Il. α. 312.
—Πελὺν εφ' ὑγρὴν. Il. κ. 27.
—Ες δ' ὑγρὰν αγκωνα—παρθενω προσπ[υσσε]αι. Soph. An. 1230.
SYN. Διυγρος, ενυγρος, εφυγρος, καθυγρος, παρυγρος, ὑφυγρος, ὑδρηλος, ὑδατινος.—μαλακὸς.—ασαθὴς.—ευκαμπὴς.—ὑδαρης.
Υγροτης.
Ρηξεις τ' ενωμων, ὑγροτητ' εναντιων. Eur. Ph. 1272.
SYN. Ὑγρασια, ἱκμὰς, ικμασια, το ὑγρὸν. —αραιοτης. ευκαμψια. αφελεια.
Υγροφοιτος.
Ην τοργος ὑγροφοιτος εκλοχευσεται. Lyc. 87.
SYN. Υγροπορος.—ἑλειος.
Υγρωσσω.
—Ει δε δυσυχῆ,
Λωβαις ὑγρωσσων σπογ[ος ωλεσε γραφιν. Aesc. Ag. 1338.
SYN. Διαβρεχομαι, καθυγραινομαι, διαινομαι.

ΥΔΑΡΗΣ.
Υδαρεῖ σαινειν φιλοτητι. Aesc. Ag. 807.
EXP. Μεμιγμενη, ἁ καθαρᾷ.
SYN. Ὑγρὸς.—ὑδατινος.

Υδασπης, Υδασπις.
—Τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπελων Ακεσσιην
Σιρομενον δεχεται πλωτὸς νιεσσιν Υδασπης. Dion. 1139
EPITH. Αυχμηρὸς. αυτοκυλισος, βαρυδαπος, δλίπετὴς, ευρυοειτος, εωιος, ὑετμὸς, κυμβαχος, μελας, πικρὸς, μενεχαρμης, ταυροφυης, υγρὸς, ωκυρεεθρος.
Υδατηγὸς.
Αειδει καί πὰ τις ανὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον. Call. Fr.
SYN. Ιμονιοτρόφος.
Υδατινος, Υδατοεις.
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορεσιν ὑδατινα βρακη. Theoc 28. 11.
—Ωσει ἐφη ὑδατοεντα. Ib. 25 89.
SYN. Υγρὸς, ὑδαρὴς, ὑδαλεος, ὑδατωδης, ὑδρηλὸς, υδατικὸς, καθυδρος, εφιδρος, ενυδρος, δροσερὸς. ὑετιος, μαλακὸς.
Υδατοτρωτος
Εκρυψεν ὑδατοτρωτος τάφος. Io D.
Υδατοπηγης
—Και ὑδατοπηγεσιν ακραις. Opp.
Υδατοτρεφὴς. Υδρογενης.
Αμφὶ δ' αρ' αιγειρων ὑδατοτρεφεων ἦν αλσος. Od p. 208.
—Ως υδρογενὴς διεταξεν. Orph.
SYN. Υγροβιος, ενυδρβιος, φιλυδωρ, ενὐδρος, εφυδρος, υδατοθρεμμων, υδροπορος, υδρογενὴς, ὑδροχαρὴς
Υδεω, Υδεω, Υδεομαι, Υδω.
—Χαλκῆας μεν ὑδειομεν Ηφαιστοιο. Call. 1. 76.
—Το δὴ μελιφυλλον ὑδευσι. Nic.
Και τὰ μεν ὡς ὑδεοντται —Ap. 2. 530.
Επλαπορει δὴ τοί γε μετ' ανθρωπους ὑδεονται. Arat.
SYN. Υμνεω, αδω, λεγω. καλεω.
Υδνον.
Οσρεα τ' ἤνεγκεν Θετιδος Νηρηΐδος ὑδνα. Ath. l. 2.
SYN. Κονδυλη. EP. Δυσπεπτον, εὐχυλον.
Υδρα, Υδρος
Υδρης λερναιης χολον αἵματι πικρὸν οιστων. Ib. 4. 1403.
Ελκεϊ μοχθιζοντα κακῷ ολοοφρονος ὑδρη. Il. 6. 723.
SYN. Οφις. (ὑδατικὸς.)
EPITH. Αινὴ, αιθοψ, πολυδειρὰς, πολυκαρηνος, πολυαυχενος, πλητὸς, εκατογκεφαλος, ιοβόλος, παλιναυξὴς, φολὰς. Ινάχιη. — τετραπηνης.
Υδρην Λερναιην, λυγρ' εδυΐαν. Hes.
Υδρος δ' εξαπινης ανεφαινετο, δεινὸν ὁραμα
Αμφοτερωις· ορθον δ' ὑπὲρ ὑδατος ἔχε τραχηλον. Hom.
Λυγρὸς ὑδρος, τὸν φασιν αναλθέα τε σιγερόντε.
—Λειγιον ὑδρη
Φαρμακον αινομορον.—Cal.
Την τ' αμφικρανον και παλιμβλασῖι κυνατάν τε μυριοκρανον πολυφονον κυνα
Λερνας, ὑδραν—Eur.
Ρεῖά γε μην αεκοντα μελας πρυκακειν ὑδρος
Νερθεν ὑπὸ κνημης ολεσιμβροτον ἰὸν ελασσας. Orph. L.
Υδραγωγὸς, Υδρευς
—Η δ' αργαλεως ὑδραγωγέες. Man. 1. 84.
Οχθ.φορος, ὑδριας τε, καθχρτῆρας τε κελευθων. Ib. 4. 251.
SYN. Υδρευτης, ὑδροσκοπος.
Υδραινω, Υδρευω
Αλλ' ὑδρηναμενη, καθαρὰ χροϊ εἵματ' ἑλεσσα. Od δ' 751.
—Οθεν ὑδρευοντο πολῖται. Ib p. 206
SYN. Ανυδρευω, ὑγραινω, λεω, βρεχω, ὑδροφορεω. ποτιζω αντλεω
Υδρηλὸς, Υδρηρὸς Vid Υδατινος
—Λειμωνες—Υδρηλοὶ, μαλακοί —Od. 1. 133.
Στερεγειν δ' ὑδρηροῖς ὥστε θὴρ αεὶ ποτοῖς. Eur.Fr.
Υδρηχόος, Υδροφόρος
—Πωματος δ' ὑδρηχοος Ib.
Σαμερον ὑδροφόροι μη βαπτετε.—Call. 5. 45.
SYN. Υδροχόος, ὑδροχοεὺς, ὑδροχυτος.
Υδρια.
Φερε δεῦρο ταυτην τὴν ὑδριαν, υδριαφορε. Ar. Ecc 733.
SYN. Εφυδρια, αγγεῖον, ελκυδριον, καδος, καλπις.—ὑδρεῖον, ὑδρισκη.
Υδριαφόρος. Vid. sup.
Υδροδοκος.
—Και ὑδροδοκη διὰ κολπε Nonn.
Υδροδρόμος. Vid Νηρηΐδες.—Υδροπορος.
Υδροειδης.
Δινηθεὶς ὑδροειδής. Eur. Rh. 353.
Υδροκελευθος. Vid. Νεφελαι.
Υδρομαντις.
—Σαφῆς τ' ὑδρομαντιας ερδεν. Man. 4. 212.
Υδρομεδουσα Hom. B. 19.
Υδροποτεω. Vid. Τοκιζω.
Υδροποτης.
Υδροποτης δ' ἦν και Λαμπρος ὁ μυσικὸς—Ath. l. 2.
Υδρορροα.
Δι' ὑδρορροαν βορεαν επιτηρησας μεγαν. Ar. A. 922.
SYN. Αμαρευμα, αφεδρὼν, διωρυξ, διαρροὴ, ὑδροχοη.

Υδροτόκος.
Υδροτόκοι δ' ανετελλον ακηρασιοι τοτε πηγαί. Apoll.
Υδροχαρις.
Υδροχαρις δέ τε φεφνε Πτερνοφαγον βασιλῆα. Hom. B. 224.
Υδροχοος.
—Υδροχοῳ βλοσυρῷ—Man. 3 14.
—Ταμιης νεφελωδεος κλυμποιο Ib. 4 22.
Υδροχυτος.
Κρηναισι παρ' ὑδροχυτοις. Eur. Cyc. 66.
Υδρωψ.
—Ὡς ὁπόθ' ὑδρωψ
Τυμπανοις ανα μεσσον αφυσγετὸν ομφαλὸν ἰζει,
Αμφὶ δέ οἱ γυῖοις τετάνον περιφαινεται ερφος. Nic.
SYN. Υδερὸς, ὑδεριασις, ὑδρωπισις, παρεκχυσις, το παθος ὑδρωπικὸν.—ὑδρωπικὸς, ὑδερωδὴς, ὑδερικὸς. ὑδεριαων, υδρωπιῶν, ὑδερῳ συνεχομενος.—ογκος αεικὴς βεβωνων.
Υδωρ, Υδος.
—Οθεν ρεεν αγλαὸν ὕδωρ. Il. ϐ. 307.
Αλλ' ὕδατι νιζοντες απὸ βροτον—Il. π. 425.
—Σε θεαὶ λεῦον ὕδατι καλῷ. Hom. A. 120.
Υδωρ αναγκαιως εχει, τὸν θεὸν ποιῆσαι. Ar. V. 261.
—Ανεμός τε καὶ ὕδωρ. Od. γ. 300.
Γαῖαν ὑδρεφυρειν—Hes. ε. 61.
SYN. Χεῦμα.—θαλασσα.—ὑετός. νᾶμα.
EPITH. Αλεκτηριον, ακηρατον, ἀλμυρον, αεναον, αμβροσιον, αφθιτον, αἴλαβες, ακαματον, ασπετον, αφθονον, αειλιβες, αργυροειδὲς, ατρυγετὸν, ασατον, ασακτον, αψοφον, αγκύλον, αιθαλόεν, ακριτον, αβροχον, ανδροφονον, αμαλιχον, αρεμανὲς, βαθυσπορον, βιοτησιον, βαρυδεπον, γαιοχον, γλαυκὸν, γλυκερὸν, γλυκὺ, δίφιον, διΐπετὲς, δνοφερὸν, διαυγὲς, ετεροχροον, ευοδμον, ευεπὲς, ευγαμον. επιμασιον, ερατεινὸν, επιδορπιον, ηλεκτρινον, ἱερὸν, ιοειδὲς, καθαρσιον, κρυόεν, κρυερὸν, κοτινηφόρον, καλλιρροον, λιαρὸν, λαβρὸν, λαλον, λιμναῖον, μαλακὸν, μελαν, μελιγηθὲς, μελιηδὲς, μινυωριον, μετανασιον, νηχυτον, ξεινηϊον, ζειδωρον, ορχεμένον, ολοὸν, παλιμφυὲς, πορφυρεον, πανδημιον, πηγαῖον, ποντιον, πανακρατον, πολυηρατον, πολυωνυμον, πολυσμαραγον, πολυσχιδὲς, πλυσιον, πολυτρεφὲς, στεφανηφόρον, στεινωπὸν, φυσιζοον, φαεσφόρον, λευκὸν, ψυχοσσοον, ψυχρὸν, ωγυγιον, ωβριμον, ομβριμον, ορσικτυπον, ορεσιδρομον, θολερὸν, ιλυόεν, μεγαλοβρομον, πολιον, ὑγρὸν. ολυμπιον, δινῆεν, πυριθαλπὲς, τριεικτον, κυανοειδὲς, ομβριον, ομβρηγενὲς, ναυλοχον, μαρμαρον, ὑποκολπιον, δυσιφρον, μελισαγὲς, ευηφενὲς, φιλοπαρθενον, εχεκλεαιον, θανατηφόρον, παιδοκλόνον, ξανθὸν, ξανθοχροον, νυμφηϊον, ὑψιδρομον, καρποτόκον, κροτροφον, καμπύλον.
—Ηέρι συμπλοκον ὕδωρ. Nonn.
—Οθι χειμεριον αλὲν ὕδωρ
Εξερηξεν ὁδοῖο, βαθυνε δε χῶρον ἁπαντα. Hom.
Πηγορρυτος ικμὰς. Orph. Δροσερὰ λιβάς.
—Κρενισμα βροτειον, μελισαγες. Ep.
Χοαι οινοι· νηφαλεον μειλιγμα Aesc.
—Θεὸς Ιυδων. Nonn. Ποτὸν μεθης αποιον. Naz.
Πλαγκτον ὕδωρ, ιδιοις ρευμασιν αντιπαλον. Ep.

Υ Ε

ΥΕΙΟΝ (κρεας)
—Εχορτασθησαν ὑειων. Suid.
Υετιος. Υετοεις. Vid. Απολλων.
—Κακὴν δυσιν ὑετιοιο
Αρκλερε—Ep. l. 3.
SYN. Υετωδης, ὑης, ομβριος, ομβροφόρος.
Υετὶς.
—Υετίδος και Βυελίδος ἀδὺ λιποντες
Νᾶμα—Theoc. 7. 115.
Υετὸς.
Αιτ' ανεμων μιμνεσι και ὑετὸν ηματα παντα. Il. μ. 133.
SYN. Υσμα, βροχὴ, ομβρος. δροσὸς. ὕδωρ.
PHR. Υδρηλαὶ σταγόνες. Ep. Δυσομβρα βελη. Soph.
Ρανὶς αιθεριας δροσε. Eur.
Χρῆσις—κρανιων ὑδατων
Ομβριων, παιδων νεφελας. Pind.

Υ Η

ΥΗΝΙΑ:
Ινα μη γενηται Θεαγενες ὑηνια. Ar. Pa. 927.
SYN. Μωρια, αμαθια. συφεός. (δυσωδια εκ τῶν ὑῶν.)

Υ Θ

ΥΘΛΕΩ.
Υθλεῖς απερρε;—Ar. N. 781.
SYN. Ληρεω, φλυαρεω, ματαιολογεω. ακοσμεω, ατακτεω. μωραινω.

Υ Ι

ΥΙΪΔΙΟΝ, ὑΐδιον.
Το γαρ ιϊδιον τιμᾶι με, καὶ δυσκολον. Ar. V. 1347.
SYN. Παιδιον, παιδαριον, τεκνιον.

ὑιεὺς, ὕϊος. ὙΙός
ὑιέες Ἰφιτε—Il. ε. 518.
—Δοσαν δέ μοι ὑιες Αχαιῶν. Il. α. 162.
Λητῦς και Διὸς ὑός—Ib. 9.
Ουδε Δρυαντος ὑὸς κρατερὸς—Il ζ. 130.
SYN. Παῖς, τεκος, τεκνον, γονος, απογονος.
EPITH. Αγλαὸς, ακαμαντομαχης, ηβωων, επιρατος, αμυμων, καταθνητος, ἐσθλὸς, αριϊος, αλκιμος, εὐς, κυδαλιμος, καρτερθυμος, ερικυδὴς, Θεοδοτος, γηροκόμος, αριδεκετος, νηπιαχος, νεοχμοος, νηπιος, γαιηϊος, περικλυτος, λοισθογενεθλος, πρωτογονος, ωκυμορος, ὑπερθυμος, ολβιος, δαϊφρων, σχετλιος, πινυτὸς, δυσωνυμος, ιφθιμος, νοθος, τοξοφόρος, φαιδιμος, αταρβὴς, διογενὴς, διοτρεφὴς, εὐμμελης, ερικυδιος, ταχὺς, φιλος.
Τὸ γενετ' εκ πατρος πολὺ χειρονος ὑὸς αμεινων
Παντοιας αρετας—Hom.

ὑιωνὸς.
Υἱὸς δ' ὑιωνός τε Διός—Il. ε. 631.
SYN. Υἱωνεὺς, ὑϊδεὺς, ἴνις, εγγονος.

Υ Κ

ΥΚΚΗΣ. (ιχθύς.)
—Θεὸς δ' οἱ ἱερὸς ὑκκης. Theoc. Ep.
—Η ὑκκας αγελιϊδας—Ath. l. 7.

Υ Λ

ΥΛΑΓΜΑ, ὑλαγμος, ὑλακή.
—Και κυνῶν ὑλαγματα. Eur. I. T. 293.
—Ουδε φοβεῖται, επεί κεν ὑλαγμὸν ακουσῃ. Il. φ. 575.
Κερβερε, δειμαλεην ὑλακὴν νεκυεσσιν ιαλλων. Ep. l. 3.
SYN. Ωρυγὴ, κλαγγὴ. βοή.

ὑλαῖος.
Ουδε μεν Υλαῖον και αφρονα Ροῖκον εολπα. Call. 3. 221.

ὑλαῖος.
Οια δε θὴρ ὑλαῖος—Theoc. 23. 10.
SYN. Αγριος, ορεινὸς, ορειος, ὑλεωτης.—

ὑλαῖος.
Ταν αμφιπολεῖ Νεφος ὑλαῖον, Synes. 3.
SYN. Υλικὸς. σωματικὸς. ὑλοδιαιτος.

ὑλακιδης.
Κασωρ Υλακιδης,—Od. ξ. 204.

ὑλακομωρος.
Τηλεμαχον δε περισσαινον κυνες ὑλακομωροι,
Ουδ' ὑλαον προσιοντα,—Od. π. 4.
SYN. Υλακτὴρ, ὑλακτικὸς.—οξυφωνος.

ὑλακτεω, ὑλακω, ὑλαω, ὑλαομαι.
—Κραδιη δε οι ενδον ὑλακτει
Ως δε κυων αμαλῆσι περὶ σκυλακεσσι βεβῶσα
Ανδρ' αγνοιησασ' ὑλαει μεμονέν τε μαχεσθαι. Od. υ. 15.
—Και ρ' ὑκ ὑλαοντο. Ib. π. 162.
Αντιον ὑκ ὑλαουσι, παρος γε μεν ὑλακοωντες. Opp. l. 3.
Τοιαυθ' ὑλακτεῖ—Soph. El. 301.
SYN. Εξυλακτεω, καθυλακτεω, βαΰζω, βοαω. θρυλλεω. θρηνεω.

ὑλακτητης.
Θεῖον ὑλακτητην δημε εχεσα κυνα. Ep. l. 3.

ὑλας.
—Συν και οἱ Υλας κιεν, ἐσθλὸς οπαων·
Πρωθηβης, ἰῶν τε φορευς, φυλακός τε βιοῖο. Ap. l. 131.
EPITH. Ξανθὸς, καλλιτος, χαριεις.
Συν δε οἱ ἦλθ', ἑτάρος Ηρακλέεος θειοιο,
Καλος Υλας. κ. λ.—Orph. 225.
Οτρηρὸν θεραποντα πελωριε Ηρακλῆος. Dion.

ὑλεωτης.
Τῦτό σοι, Υλεωτα—Πάν,—Ep. l. 6.
SYN. Υλαῖος, ὑληβατης, ὑλοβατης, ὑληκοιτης, ὑλογενης, ὑλακατοικος, ὑλομανὴς, ὑλονομος, ὑλοδρόμος.

ὑλη.
—Ηδ' Υλην, και Πετεῶνα. Il. β. 500.

ὑλη.
—Και νηεον ὑλην. Il. ψ. 163.
—Εσι μεν ὑλη Παντοιη—Od. ν. 247.
Ον ρα γαμον καλεσσ' ὑλης αμετροιο χαλινόν.
—Ὁτε κοσμος ειην πρωτοκλιτος ὑλη Naz.
Δνοφερὰν ὑλας κηλῖδα φερω. Synes. H. 3.
Πολυκυμονος μεν ὑλας Εκαλυψε νῶτον αιθήρ. Ib.
SYN. Ξυλον.—ὑλις. ὑποκειμενον.—το τροφιμον.
EPITH. Βαθυκυμων, ασατος, αυη, αζαλεα, μενοεικὴς.—λαμυρὰ, νοτοποιὸς, ταναὴ.

ὑλη.
—Τρεμε δ' ερεα μακρὰ και ὑλη. Il, ν. 18.

SYN.

SYN. Δριὸν, δρυμος.
EPITH. Ασπετος, αξυλος, αγριος, αγρονόμος, αγριας, αιόλος, βαθεῖα, βαθυσκιος, δυσευρετος, δασκιος, δενδρὰς, ερημὰς, ερημος, ευαμπελος, ευβοτος, θηροτρόφος, θηὰς, τηλεθωσα, κελαινὴ, καλλιβοτος, νιφαργὴς, λασια, νεοθηλὴς, νηριτος, ορειὰς, ορεσιτροφος, πυκινὴ, πολυανθης, πολυπρεμνος, πολυκλαδὴς, περικλαδὴς, πολυδενδρεος, πολυδενδρος, πιων, ταναυπρεμνος, φιλοθρεμμων, φορβὰς, πιτυωδὴς, χλωρὰ, ταναυπλοκος, τερψιφρων, ὑψικομος.
PHR.—Βαθος ὕλης μυριον—Theoc.
—Ὕλης εν βαθυξυλῳ φοβῃ.
Σκιεροκομὰ τ' εν ερνεσιν ὕλης. Eur.

Υλαγενὴς.
—Υλαγενεας ευνασον οισρες. Syneſ.

Υλαιος, Ὑλιμος.
—Και ὑλαεντι Ζακυνθῳ. Od. α 246.
—Σῖγα δ' ὑλιμος ναπη. Naz.
SYN. Υλωδὴς, ξυλωδὴς, δενδρηεις, οθρυοεις, δρυμωδὴς, καταδρυμος, ὑλοκομος δασύς.

Υλαικοτης. Vid. Ὑλεωτης
—Και νηκεροι ὑλαικοῖται Heſ. ε. 527.

Υλοτόμος, Ὑλεργὸς, Ὑλητόμος, Ὑλοτόμος.
Ως δ' ὁτε νηὶα δῆρα θοοῖς αντιξοα γομφοις
Ανέρες ὑλοτόμοι επιβλιδὴν ελασντες, Ap. 2. 80.
Τεμνειν ανωχθ' ελθοντας ὑλοτομὲς δρυὸς
Κορμὲς.—Eur. Herc. f. 241.
Ιδαν ες πολυδενδρὸν ανὴρ ὑλητόμος ελθών. Theoc. 17. 9.
Παντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὸς φερον—Il. ψ. 123.

Υλοφόρος, Ὑλοφόρος.
—Ευρύνθ' ωριχὴν ὑλοφόρον. Ar. A. 271.
SYN. Ξυλοτόμος.—ξυλοφόρος. ξυλοφόρος.

Υλοωρος, Ὑλοωρὸς, Υλοκερος.
Αιγε μεν υλοωροι αποπροθεν εσιχεωντο. Ap. 1. 1227.
—Χειρὰμα κοῖλα και ὑλοωρέας ευνάς. Nic.
Οπως τις ὑλοκερὸς, εργατης ορευς, Lyc. 1111.
SYN. Υλωρὸς, ὑλερὸς, ὑληρευὺς, ὑλαῖος.

Υλλος.
Υλλῳ επ' ιχθυοεντι,—Il. υ. 392.

Υλλος.
Υλλον, ὃν ευιδὴς Μελιτη τεκεν Ηρακλῆϊ. Ap. 4. 539.
EPITH Σθεναρὸς, καρτερὸς, Ηρακλειδὴς.

Υλλικὸς.
Υλλικῷ εν λιμενι—Ap. 4. 1125.

Υλοβατης.
Υλοβατας, φιλοδένδρος,—Ep. l. 4.

Υλογράφος.
Υλογραφυς ανδρας, κηραγγέας, ολκαδοχρισυς. Man. 4. 342.

Υλοδιαιτος. Vid. Ὑλαῖος. Βιοω.

Υλοδρομος. Vid. Ὑλεωτης.
Θηρῶν τ' αγριων ποδες ὑλοδρομων. Ar. Th. 49.

Υλοκομος. Vid Υλης.
Επει ὑλοκομον ναπος ἵλθεν. Eur. Andr. 283.

Ὑλοκερὸς.
Οπως τις ὑλοκερὸς—Lyc. 1111. (al. ὑλακεργὸς)

Υλονομος. Vid. Νυμφαι. Ὑλεωτης.

Υλοτροφος.
Και θηρσ' ὑλοτροφοις,—Cam.

Υλοφάγος, Υλοφορβὸς.
Και βοὸς ὑλοφαγοιο κρεας—Heſ. ε. 589.
Βες υλοφορβοί—Eur. I. T. 261.

Υ Μ

Υμεδαπος, Ὑμετερος, Ὑμὸς.
Ο γὲν χαρακτὴρ ὑμεδαπὸς τῶν ρηματων. Ar. Pa. 219.
Υμετερος δ' ει μὲν θυμὸς νεμεσιζεται αυτῶν. Od. ε. 138.
—Υμὰ κἤματ' εδοντες.—Ib. 140.
SYN. Σφετερος, σφωϊτερος.

Υμεναιος, Υμεναιοι, Υμὴν.
—Πολὺς δ' ὑμεναιος ορωρει. Il. σ. 493.
Αγγελιην τ' εφυλαξεν ακοιμητων ὑμεναιων. Muſ. 12.
Υμὰν, ὦ Υμεναιε, γαμῳ επὶ τῷδε χαρεισης. Theoc. 18. 58.
SYN. Γαμηλιος, (ᾠδὴ.) γαμος.—Pr.
EPITH. Αβροκομὴς, ευηχης. ἱμεροεις, γαμηλιος, θρασὺς, πενθιμος, περικλυτος, χρυσοκομης.—αγρυπνοι, αδωροδοκοι, ασυλητοι, αμιμητοι, αλιτροβιοι, αελλοποδες, αμαλλοτόκοι, αινομοροι, ἀβροὶ, ανδροφονοι, αμαρτιγαμοι, ατασθαλοι, αεθλοφόροι, βοεκραιροι, βιοζυγὲς, δυσαινητοι, δυιπετὲς, δασυσερνοι, εννυχιοι, ευπλεκυγες, ευϋδροι, θαλασσοποροι, θεοκλητοι, κακοξενοι, κρυφιοι, μεθυσφαλὲς, νυμφιδιοι, νεοζυγιοι, ορεσσαυλοι, πολυπλαγκτοι, παιδογονοι, παιδοτρεφὲς, σεμνοὶ, ὑπναλέοι, φερεσσακὲς, φιλοσεφανοι, φιλοσκαρθμοι, φλογερὸι, φιλακρητοι, χοροπλεκὲς, χαριεντες, ωκυμοροι.
—Παμφωνων ιαχὰν ὑμεναιων. Pind.
Παρ δὲ οἱ ἱσατο κὴρος ὁμεσιος ἀβρὰς αθυρων
Ευχαιτης Υμεναιος· αερσινοος δὲ τεκτης
Ουρανιης σοφὸν εργον επισαμενος, κ. λ.—Nonn. l. 33.

Υμεναιοω.
—Υμεναιωσυσι δε κηρας. Theoc. 22. 179.
SYN. Υμεναιαω.—γαμῳ συναπτω.

Υμητος.

Υμητος.
—Υμητοῖο μελισσηεντος εναυλοι. Nonn. l. 13.
Υμναγορης. Vid. Απολλων.
Υμνεω, Υμνωδεω, Υμνοπολευω.
Ερμῆν υμνεῖ Μῶσα—Hom M. 1.
Τον δ' ανευ λυρας ὑμνωδεῖ
Θρῆνον Ερινύς. Aesc. Ag. 999.
Παλιν ὑμνοπολευσω. Synes.
—Χθονὸς τῆσδ' εκλος ὑμνησεις κακά. Soph. El. 384.
SYN. Ανυμνεω, εξυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, ὑδω, υμνοπολεω, κελαδεω, κλεομαι, αινεω, εγκωμιαζω, ευφημεω, ευλογεω, δοξαζω, αειδω—Θρηνεω—λοιδορεω, μεμφομαι.
PHR.—Κλυταῖσι δαιδαλλειν ὑμνων ψυχαις.
—υμνῳ διωκειν, κελαδῶν, τοξευειν, Pind.
Στεφανῶν σοφοις αιθεσιν ὑμνων. Synes.
Ὑμνες αναγω. Ib
Ευκελαδῳ κιδαρῃ φορμιζεν ανομα —
—Πολυκλειντα παννυμαδὸν
ὑμνον αειδειν. Apollin.
Υμνοπόλος, Ὑμνοποιὸς, Ὑμνητὴρ, Ὑμνωδὸς.
—Πολλαι πατρίδες ὑμνοπολων. Ep. l. 3.
Τον δ' ὑμνοποιὸν, αυτὸς ἂν τιχῃ μελη. Eur. Supp. 180.
Εν χορῳ ὑμνωδῷ. Dolsc.—Υμνητῆρα χορον—Naz.
SYN. Ὑμνηπόλος, ὑμνητης, ὑμνολόγος, ὑμναγορὰς, ὑμνογράφος, ὑμνοθετης, επαινετης, θαυμασὸς, εγκωμιαστὴς, ποιητὴς.
Υμνητος.
Ευδαιμων δε και ὑμνητος ἔτος
Ανὴρ γινεται σοφοῖς, Pind. P. 10.
SYN. Υπερυμνητος, πολυὔμνος, πολυφατος, κλυτὸς, ενδοξος.
Ὑμνος.
—Και αοιδῆς ὑμνον ακουων. Od. θ. 429.
—Ουτ' υπονυμφιδιος
Πω με τις ὑμνος υμνησεν,—Soph. An. 826.
SYN. Μελος, αοιδὴ.—εγκωμιον.—Θρῆνος.—χρησμός.
ΕΡΙΤΗ Αθεσφατος, αινετος, αρθιτος, αλεξικακος, αναξιφορμιγξ, ακηρατος, βακχικὸς, γλυκὺς, γεραρὸς, ευπλεκὴς, ευηχὴς, εποινιος, επικωμιος, επισεφιος, εορτιος, ερηχὴς, επινικιος, θεσκελος, ιμερὸς, ἱερὸς, γλυκυθροος, θεοδὴς, δικολογος, δοκιμος, καλὸς, ιοερὸς, κλυτὸς, λιγὺς, ολυμπιονικης, ορθριος, μελιθρες, μελιδὴς, μελισσοτοκος, μελιηρυς, πολυλλιτος, πολυτερπὴς, πολυφατος, πολυωνυμος, ποικιλος, ευπαλαμος, ερατὸς, χαριεις, χαριεντιος, καλλινικος, θαυμασὸς, φρικὶὸς, φιλιος, φιλοτησιος, ἡμερίος, ἠῷος, ἑσπερίος, ἡδυεπης, ἡδυμελὴς, μελανιφατος, δολοπλόκος, επικλοτος, μαγος, μηλονόμος, θρασὺς, θαλαμηπόλος, μαργος.
Πρῶτοι παρα κρητῆρας Ελλήνων εν αυλοις
Συνοπαδοι Πελοπος ματρὸς ορειας
Φρυγιον αεισαν νομον,
Τοι δ' οξυφωνοις πηκτιδων ψαλμοις
Κρεκον Λυδιον ὑμνον. Tel.
—Ὑμνοι δε και αθανατων γερας αὐτῶν. Theoc.
Εκ καθαρῆς κραδιης καθαροῖς μελπουτες εν ὑμνοις. Naz.
Εγκωμιων αωτος ὑμνων.
Πολυφατον ὑμνων θρονον.
Προφρονων Μοισαν τυχοιμεν
Κεῖνον ἀψαι πυρσὸν ὑμνων. Pind.
Υμνωδια. Vid. Ὑμνος.
—Πᾶσαν δε χρῆν
Γαῖαν βοασθαι μακαριαις ὑμνωδιαις
Υμεναιον Ελενης, κἀμον, ὡς ζηλωτὸς ἦ. Eur. Hel. 1450.

Υ Ν

ΥΝΙΣ, Ὑννις.
—Και φιλογαιον ὑνιν. Ep. l.
SYN. Ευλακα, αροτρον, νεοτομὺς.—ροπαλος.
PHR. Σιδηρος, αυλακεργατης, χαλκὸς αροτρητὴς, κλασιβωλαξ.

Υ Ο

ΥΟΜΟΥΣΙΑ.
Αλλα και τόδ' εγωγε θαυμαζω τῆς ὑομυσιας αυτὸ. Ar. Eq. 982.
SYN. Ὑηνια, απαιδευσια, χοιρωδια.
Υοσκυαμαω.
Υοσκυαμᾶς, ανὴρ γερων,—Suid.
SYN. Μαινομαι. παραπαιω.
Υοσκυαμος. (εἶδος βοτανης)
Μη μεν ὑοσκυαμῳ τις αϊδρηεντα κορεσκοι
Νηδὺν, οἷά τε πολλὰ παρασφαλέες σπερχονται. Nic.

Υ Π

ΥΠΑΓΓΕΛΛΩ.
Νευμασι λαθριδιοισιν ὑπαγγελευσα Αλεξανδρῳ. Mus. 106.

Υπαγγελος.

Ὑπαγγελος.
Ηκω μεν ουκ ακλητος, αλλ' ὑπαγγελος. Aesc. Ch. 838.

Ὑπαγκαλιζω
Φιλον ανδρ' ὑπαγκαλιζων. Eur. Cyc. 496.
SYN. Αγκαζομαι, εναγκαλιζομαι.

Ὑπαγκαλισμα.
Και νῦν δ' ὅσαι μιμνομεν μιᾶς ὕπο
Χλαινης ὑπαγκαλισμα.—Soph. Tr. 549.
SYN. Αγκαλισμα.

Ὑπαγω, Ὑπαγομαι
Εκτορα δ' εκ βελεων ὑπαγε Ζεύς,—Il. λ. 163.
Ιππους δε Πριαμῳ ὑπαγον ζυγόν—Il. ω. 279.
—Ὑπαγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδὸ Ar. R. 176.
Ὑπαγε, τι μελλεις; Ib. N. 1301.
SYN. Υπεξαγω, ὑπεκφερω, ὑπεξαιρεομαι, ὑφαιρεω, εκκλεπτω —ὑποβαλλω, ὑποτασσω, εξαπαταω αιτιαομαι, εγκαλεω, αναγω, προαγω, επαγω.—απαλλατ'ομαι, χωρεω.

Ὑπαγωγεύς. (εγκαλεῖον οικοδομικον.)
Ανω δε τον ὑπαγωγέα
Επετονθ' εχεσαι κατοπιν,—Ar. Av. 1149.

Ὑπαδω, Ὑπαειδω.
—Κυκλιοισι χοροῖσιν ὑπαδων. Ib. R. 369.
—Λινον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε
Λεπταλεῃ φωνῇ.—Il. σ. 570.
SYN. Επαδω, επαειδω.

Ὑπαὶ
—Ὑπαὶ δε τε κομπος οδοντων Γινεται—Il. λ. 417

Ὑπαιδειδισσομαι. Vid. Ὑποδειδω.
—Και μητρὸς ὑπαιδειδοικεν ενιπάς. (al. υπεκδειδοικεν.) Hom. M. 165.

Ὑπαιθα
—Ο δ' ὕπαιθα λιασθε. Il. ο. 520.
Κοιλη ὑπαιθα νεπη—Ap. 2. 737.
SYN. Εις πλαγιον, εις τὸμπροσθεν. ιθύ. εναντιον.

Ὑπαιθριος.
Ὑπαίθριος δεσμοισι πασσαλευτὸς ὡν. Aesc. Pr. 113.
SYN. Υπαιθρος, ὑπευδιος, αιθριος, εναιθριος, ευρυχωρος.

Ὑπαιθω.
Και πῶς ὑπαιθων, σῶμ' αν ισμην το σόν; Soph. Tr. 1226.
SYN. Αθω, συγκαιω, κατακαιω.

Ὑπαϊσσω.
Βωμὸν ὑπαΐξας,—Il. ζ. 310.
—Κατα νῦμα μελαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
Ιχθύς.—Il. φ. 126.
SYN. Υποερχομαι. — υποτρεχομαι, υπεκκλινω, ὑφερπω, ὑφορμαω, ὑπαπειμι, απαϊσσω.

Ὑπακοὸς. (Vid. Ὑπηκοος.)
—Εγω δ' ὑπακοὸς αειδω. Ap. 4. 1381.
EXP. Υπηρετης τῶν Μουσῶν.

Ὑπακουω.
—Ο δε τ' εξελασων ὑποκκει. Od. κ. 83.
—Η ενδοθεν αἰὲν ὑποκλύσαι. Ib. δ. 283.
Τρις δ' αρ ὁ παῖς ὑπἀκουσεν,—Theoc. 13. 59.
SYN. Κατακουω, επακουω, ευπειθεω, πειθαρχεω, ὑπεικω, υποτασσομαι. προσεχω.—υποφωνεω.

Ὑπαλειφω.
Και παγκρατιὸν γ' ὑπαλειψαμενοις νεανικῶς. Ar. Pa. 897.
SYN. Υποχριω, επαλειφω, εναλειφω.—παροτρυνω.

Ὑπαλευομαι. Vid. Ὑπεκφευγω.
Τῶν ὑπαλευσαμενος θανατον,—Od. ο. 275.

Ὑπαλλαγὴ.
Γαμους ἑλομενη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς. Eur. Hel. 301.
SYN. Εναλλαγὴ, ανταλλαγὴ, εξαλλαγὴ, καταλλαγὴ, μεταλλαγὴ, μεταβολή.

Ὑπαλυξις.
Ου τοι ἐσθ' ὑπαλυξις,—Il. χ. 270.
SYN. Εκκλισις, φυγὴ, εξυπαλυξις, αλυξις.

Ὑπαλυσκω. Vid. Ὑπεκφευγω.
—Ουκ ἔστι φυγεῖν βροτον, ὅν δ' ὑπαλυξαι Il μ. 327.

Ὑπανακινεω. Vid. Ὑποκινεω.
Επὶ το δεῖπνον ὑπανακινεῖν'—Ar. Ecc. 1157.

Ὑπανιαομαι.
Εωθεν ὑπἀνιῶντο τῇ νεμνιᾳ. Ib. N. 1197.
SYN. Ανιαομαι, συλλυπεομαι, συμπασχω. απαιτεῦμαι (μετὰ βιας.)

Ὑπανις.
—Μετα τοσσε Διωνυσσε θεραποντες
Γαργαριδαι ναιεσιν ὀθι χρυσοῖο γενεθλην
Δαιδαλεην Υπανίς τε φερει, θεῖός τε Μεγάρσος,
Λαβροτατοι ποταμῶν'—Dion. 1145.

Ὑπανισαμαι.
Και τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτεροις
Ὑπανισασθαι προσιεσι. Ar. N. 989.
SYN. Υπεξανισαμαι, εξανισαμαι, επανισαμαι, διανισαμαι, προσανισαμαι, εξεγειρομαι, ανορθω

Ὑπανταω, Ὑπαντιαζω.
Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς εμοῖς βουλευμασιν. Eur. Supp. 398.
Προσθεν ὑπαντιασας,—Il. ζ. 17.
SYN. Υπανταομαι, ὑπαντεω, ὑπαντομαι, υπεναντιοῦμαι, ανυπανταω, προσυπανταω, ανταω.

Υπαξονιος.
Συριγγων αἴω φθογγα ὑπαξονιων. Call. 5. 14.
Υπαποκινητέον Vid Υποκινεω. Ar. Th. 931.
Υπαποτρεχω.
Υπαποτρεχειν ἐχεσι, μηδε πατ]αλον. Ib. Ecc. 284.
S Y N. Αποτρεχω. οπισω τρεχω, αναχωρεω.
Υπαρ.
Ουκ οναρ, αλλ' ὑπαρ εσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἐσαι Od. τ. 547.
EXP. Ειυπνιον (το μεθ' ἡμεραν φαινομενον)
Υπαργυρος.
Διως Αθανας σῶς, ὑπαργυρος πετρα. Eur. Cyc. 293.
Υπαρνος.
—Πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὑπαρνοι. Call. 2. 53.
Υπαρχιος.
Παντεσσιν ὑπαρχιος εσσομαι ὑμῖν (al. ὑποχρεις, al. ὑπορκιος al ὑπεγγυος) Tryph. 274.
Υπαρχος.
Υπαρχος αλλων δεῦρ' επλευσας,—Soph. Aj. 1124.
S Y N. Αρχὸς, επαρχος, δίοπος, ἡγεμὼν, οἰκονομος, προστατης, επισατης.
Υπαρχω.
—Ἡ γαρ θεμις ὁσις ὑπαρξη. Od. ω. 285.
Ουκεν ὑπαρχειν τόνδε κατθανοντα; Eur. Rh. 633.
Μεμνησ' ὁτι θνητὸς ὑπαρχεις. Phocyl. 104.
S Y N. Προκαταρχομαι, ειμι, γινομαι, επιγινομαι. ανεχω, εκφαινομαι.
Υπασπιδιος, Υτασπιστὴρ, Υπασπιστὴς, Υτερασπιστὴς (Dolfc.)
—Και ὑπασπιδια προποδιζων. Il. ν. 158.
Οχλον δ' ὑπασπιστῆρα και δορυσσοον, Aesc. Supp. 190.
Ερημος παῖς ὑπασπιστὴ σέθεν. Eur. Ph. 1229.
S Y N. Ασπιστὴς, δορυφορος, ὁπλιτης, τευχοφόρος, υπασπιζων. βοηθὸς, ὑπηρετης.
Υπασπιζω.
Χρομιω κεν ὑπασπιζων—Pind. N. 9.
S Y N. Οπλοφορεω. ὑπασπιστὴς ειμι. βοηθεω.
Υπασρος.
—Υπασρον δέ τοι
Μῦχαρ οριζομαι γαμε δυσφρονος. Aesc. Supp. 398.
Υπατια.
Εις ερανὸν γαρ εσι σῆ τα πραγματα
Υπατια σεμνὴ—Ep. l. 1.
Υπατιος.
Υπατιε ταφις ειμι,—Ep. l. 3.
S Y N. Υπατος, προβελος.—ὑπατικὸς.

Υπατος.
Ζεῦ ὑπατον Κρονιδην—Il. ε 756.
S Y N. Υπερτατος, καθυπερτατος, παυυπερτατος, εξοχωτατος, μεγιστος, κρατιστος.—βασιλευς, ἡγεμὼν προβελος. ὑψιλὸς.
Υπατηϊς. Vid. Στυδιος.
Υπαυλος.
Εκεῖνον εργειν Τεῦκρος εξεφιεται
Σκηνῆς, ὑπαυλον,—Soph. Aj. 807.
S Y N. Εναυλος ενδομυχος, ὑποσεγος.
Υπαφρος.
Κατὰ φῶλιν ὑπαφρον ομμ' εχων. Eur. Rh. 711.
S Y N. Επαφρὸς, αφριοεις.
Υπεγκλινω.
Σκαιον ὑπεγκλεινας οιηϊον —Orph. 1203.
Υπεγγυος. Vid. Υπαρχιος.
Το γαρ ὑπεγγυον
Δικα και θεοῖς, κ ξυμπιτνεῖ. Ib. Hec. 1028.
Υπεγγυοι μεμφεσθαι τὰς γᾶς νερθεν—Aesc. Ch. 36.
S Y N. Υποχρεος, καταχρεος, αληθὴς, δικαιος. θεοφορητος, επεγγυος.
Υπειδομαι.
Νικῶντα δ' ἱπποις ὡς ὑπειδεται στρατὸν. Eur. Supp. 694
S Y N. Υφραομαι, ὑποθεωρεω, ὑποβλεπω, προσδοκεω, ὑπονοεω. οιδομαι.
Υπεικαθω. Υπεικω. Υπεικομαι, Υποικω.
Τετοις ὑπεικαθοιμι—Soph. El. 363.
—Ουδὲ θεοῖσιν ὑπειξει αθανατοισιν. Od. μ. 116.
Ει δή σοι πᾶν ἐργον ὑπειξομαι,—Il. α. 294.
Αλλ' ητοι μεν ταῦθ' ὑποικξομαι αλληλοισι. Il. δ. 62.
—Νεᾶν δ' ὑποικον ανάγκη. Il. π. 305.
S Y N. Εικαθω, επεικω, εικω, ὑπεξισαμαι, εξισαμαι, ὑποχωρεω. ὑφιεμαι, ὑποκυπτω, ὑπηρετεω, συγχωρεω. ὁμολογεω, πειθαρχεω, ὑπακκω, προσεχω θεραπευω.
Υπειμι.
Ως γαρ φιλτατοι ανδρες εμῷ ὑπεἀσι μελαθρῳ. Il. ι. 204.
EXP. Ενδον εισί.
Υπειμι.
—Ἡ τυραννὶς
Ως λαθρα γ' ελανθαν' ὑπιοῦσά με. Ar. V. 463.
S Y N. Υπερχομαι, ὑσισαμαι, ὑποβαινω. ὑπεισειμι, επειμι.
Υπειαρ
—Και Υπειορα ποιμενα λαῶν. Il. ε. 144.
Υπειπεν.
Πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τέσδε τυς αυτὺς λογυς. Eur. Supp. 1171.

Ολίγ' αἴθ' ὑπισπαν προτερον αυταῖσιν τάδι. Ar. V. 55.
SYN. Υφηγεομαι, εξηγεομαι, ὑπαγορευω, ὑποτιθημι, ὑπομιμνησκω. ὑποκρινομαι. παρεμβαλλω (λογον) προαγορευω, προειπεῖν.

Υπειρ, pro Ὑπέρ
—Υπὲρ ἄλα κιδναται ἠώς. Il. ψ 227.

Υπειρεσια
Εν δ' αρ ὑπειρεσιησιν επειγομενοι φερεοντο Orph. 1297.

Υπειροχος.
—Και Υπειροχὸν εξενάριξεν. Il. λ. 335.

Υπειροχιδης. Vid. Ιτυμονεύς.

Υπειροχος
—Και ὑπειροχον εμμεναι αλλον. Il. λ. 783.
SYN. Υπερoχος, παυυπειροχος, ὑπεραλλος, εξοχος.

Υπέκ.
Καί σφιν ὑπὲκ νεφεων Ιθακης τ' ὀρος αἰπὺ φαντο Hom. A. 428.

Υπεκβαλλω.
Αλλ' αἴδης και γῆρας ὑπεκβαλε—Ep. I. 3
SYN. Διαφθειρω. απολλυμι. εκβαλλω.

Υπεκδραμεω. Vid. Υπεκτρεχω.

Υπεκδυμι
—Πονες μεν Τρωϊκὲς ὑπεξεδυν. Eur. Cyc. 346.
SYN. Υπεκδυω, ὑπεκδυνω, ὑπεκδυομαι, παρεκδυω, ὑπεκφευγω, υπεξαναδυομαι.

Υπεκκαλυπίω
Ηδη μευ τετριπται ὑπεκκεκαλυμμενον οσεῦν, Ep. I. 3.

Υπεκκλινω.
Ην δ' ὑπεκκλινη γε δευρί—Ar. Eq. 272.
SYN. Ὑπεκτρεπω.

Υπεκλαμβανω
Αλλα φθανει μιν ἡ ταλαιν' εισω δομων
Μητηρ ὑπεκλαβοῦσά,—Eur. Herc. f. 997.

Υπεκπεμπω.
Ος δ' εσι παῖς μοι μονος, ὑπεκπεμπω λαθρα
Αλλης ες οικης,—Ib. Andr 47.
SYN. Υπεξαγω, εκπεμπω, αποπεμπω, εξοριζω, ὑπεκτιθημι.

Υπεκπεραω.
Πρωτη ὑπεξεπερησε—Orph. 68.

Υπεκπροθεω.
—Ουνεκα πασας Πολλὸν ὑπεκπροθεει—Il. ι 502.
SYN. Υπεραιρω, προλαμβανω, ὑπεκτρεχω.

Υπεκπρολυω.
—Ημιονες μεν ὑπεκπροελυσαν απηνης. Od. ζ. 88.
SYN. Υπολυω, απολυω.

Υπεκπροφευ.
Ενθ' ητοι φλυοι ἦσαν επηετανοι, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπροφευ,—Ib. 87.

SYN. Προρεω, απορρεω, εκρεω.

Υπεκπροτεμνω
—Υπεκπρὸ δ' ε πουτοῦ εταμνε Νηῦς—Ap. 4. 225.

Υπεκπροφευγω.
Ως δ' ὁτ' ανὴρ ασπασιον ὑπεκπροφυγη κακοτητα
Νεσσ ὑπ' αργαλεης,—Hes. α. 42.
SYN. Προφευγω, ὑπεκφευγω, αποφευγω.

Υπεκπυρος.
—Θραυεσκον ὑπεκπυρον οζον ακινιν. Orph. L.

Υπεκσαωζω, Ὑπεκτωζω.
—Ατερ αυτὸν ὑπεξεσαωσεν Απολλων Il. ψ 292.
Φιλυς δ' ὑπεκσωζοιεν ωναλιον πορων. Aesc. P. 453.
SYN. Εκσαωζω, περισωζω, ὑπεξερυομαι.

Υπεκτιθημι
Ου εξω δωματων ὑπεξεθε. Eur. Andr. 69.
SYN. Ἐκτιθημι, παρεκτιθημι, ὑπεκπεμπω.

Υπεκτρεπω
Των ὑπεκτρεπειν πολλα. Soph. Tr 558.
SYN. Ὑπαναχωρεω, εκτρεπω, ὑπεκκλινω.

Υπεκτρεχω
Ην δ' ἔν εγὼ μεν μη θανεῖν ὑπεκδραμω. Eur. Andr. 339.
—Ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμοιμεν. Ib Ph. 890.
Οτι τον σθρατηγὸν ὑτεκδραμὼν τὸν εκ Πυλ. Ar. Eq 739.
SYN. Υπεκφευγω.—κατατρεχω, ὑφαπτω. —ὑπερεχω.

Υπεκτροφη.
Κτησαιτ' αν ολβον εις ὑπεκτροφὴν πατρας. Eur. Fr.
SYN. Εκτροφὴ, ωφελεια.

Υπεκφερω.
—Φιλον ὑιὸν ὑπεξεφερον πολεμοιο. Il. ε. 377.
—Τεῖον γαρ ὑπεκφερον ωκέες ἵπποι. Od. γ. 496.
SYN. Υπεξαγω, ὑπεκκομιζω, ὑπεξερυω, ὑπεξαιρεω. εξαιρεμαι, εξαγω, εκφερω, προτεινω, προβαλλομαι.

Ὑπεκφευγω.
—Ουδε κεν αυτὸς ὑπεκφυγε κῆρα μελαιναν. Il. ε. 22.
SYN. Εκφευγω, ὑποφευγω, ὑπεκδιδρασκω, ὑπεκκλινω, αποδιδρασκω, ὑπαλυσκω, εξυπαλυσκω. ὑπαλευομαι, ὑπεκτρεχω, ὑπεκπροφευγω, ὑπεκδυω, αποφευγω.

Υπεκχυω
—Το δε πολλον ὑπεξεχυθ' αυτίκα δακρυ. Ap. 3. 705.

Υπεκχωρεω. Vid. Ὑπεξεχωμαι.
—Δευτερον δ' ὁ πας στολος
Υπεξεχωρει—Aesc. Per. 401.

Υπεκβρυσω.
—Ως κεφην Πλευρωνιαν Ὑπεμβρυσωσεν—Soph. Fr.

Υπεναντιος Vid. Εναντιος.
Τῶν δ' ἵπποι μεν επειθ' ὑπεναντιοι αλληλοισιν
Οξεα χρεμισαν.—Hes. ε. 347.
Υπενερθε, Υπενερθεν.
—Ποδῶν δ' ὑπένερθε κονιη
Ισατ' αειρομενη,—Il. ϕ. 150.
SYN. Υποκατωθεν, ενερθε.
Υπεξαγω Vid. Υπεκφερω.
—Αλλά σε δαιμων
Οικαδ' ὑπεξαγαγοι,—Od. σ. 146.
Υπεξαιρεω. Vid. Υπεκφερω,
Πολυρρυτον γαρ αἷμ' ὑπεξαιρῆσι τῶν
Κτανοντων οἱ παλαι θανοντες. Soph. El. 1441.
Υπεξακριζω.
Αγελαῖα μεν βοσκηματ' αρτι προς λιπας
Μοσχων ὑπεξηκριζον,—Eur. B. 677.
SYN. Υπερακριζω, ακριζω.
Υπεξαλευομαι.
—Σε δ' υπεξαλεασθαι ανωγα
Χἠρας, επει σέο φησὶ βιη πολὺ φερτερος ἔμναι.—
Il. ο. 180.
Υπεξαλυσκω.
Τοῖό γ' ὑπεξηλυξε βαρὺν χολον,—Hes. Θ. 615.
SYN. Υπαλευομαι, εξαλευομαι, ὑπαλυσκω, υπεκφευγω.
Υπεξαναβαινω.
—Υπεξαναβας ποδὶ—σκαιῷ. Theoc. 22. 197.
SYN. Υπαναχωρεω, αναχαζω, ὑπεκβαινω, ὑπεξισαμαι.
Υπεξαναδυω. Vid. Υπεκδυω.
Αλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῆ —Ib. 123.
Λαθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός,—Il. ν. 352.
Υπεξαντλεω.
Κακων—κὑμ' ὑπεξαντλῶν φρενί. Eur. I. 927.
SYN. Εξαντλεω, ανατλημι, ὑποφερω. ὑπεξαυω.
Υπεξαυω.
—Πολέες δε ποροι ἰωκυμοι εκσιν,
Οππη ὑπεξαυσονται—Ap. 2. 985.
Υπεξελευσις.
Ο δε Χαρις ὑπεξελευσεις ποικιλας
Τεισατ' εμπαις,—Suid.
SYN. Τιμωρια, βασανος, εφευρεσις.
Υπεξερυω, Υπεξερυομαι.
—Πατέρ' ὑμὸν ὑπεξερυτο φονοιο. Ap. 2. 1185.
SYN. Υφαιρεω, υπεκκλεπτω, ὑφαρπαζω, υπεκσωζω. ὑπεκζερω.
Υπεξερχομαι.
Κἀν τῶδ' ὑπεξῆλθ' Αντιγονη σὺν στρατῷ δικα.
Eur. Ph. 1487.
SYN. Υπαπειμι, ὑπαϊσσω, ὑπαγω, υπεκχωρεω, ὑπεκβαινω, εξερχομαι.

Υπεξισαμαι.
Γυμνὸς καθεσθεὶς σῶν υπεκσῆς πραγματων.
Jun. l. 1.
Υπερα.
Εν δ' ὑπερα τε καλὸς τε ποδας τ' ενεδησεν εν
αυτῇ Od. ε. 260.
EXP. Το τὸ κερατος τὸ ἰσὸ σχοινιον.
Υπεραὶς,
—Υπεραΐει ἴσος αελλη. Il. λ. 297.
Υπεραιδεομαι, Υπεραισχυνομαι.
—Τῷ μή με λιην ὑπεραιδεο κυρη. Ap. 3. 977.
—Υπερισχυνομην
Μελλων ασυμβολος παλιν δεπνειν—Ath. 6.
Υπερακοντιζω.
Υπερακοντιζεις σύ γ' ηδη
Νικιαν ταῖς μηχαναῖς Ar. Av. 362.
SYN. Υπερβαλλω, υπερεχω, νικαω, ὑπεραιρω, υπερδισκευω.
Υπερακριζω. Vid. Υπεξακριζω.
Η τωνδε δομων ὑπερακριζει. Eur. Supp. 988.
Υπεραλγεω.
Ψυχῇ δὲ μιᾷ ὑπεραλγεῖν
μετριον αχθος. Eur. Alc. 893.
SYN. Υπεραχθομαι, ὑπερλυπεῖμαι, πανυ λυπεῖμαι, ὑπερπαθεω, ὑπερσενω.
Υπεραλγὴς.
Ω τον ὑπεραλγῆ χολον νεμεσα,
Μηθ' οἷς εχθαιρες,
Υπεραχθεο, μητ' επιλαθε. Soph. El. 177.
SYN. Βαρυαλγὴς, δυσαλγὴς, δυσαλγὴς, περιαλγὴς, ὑπερκατηφὴς. αγαν οδυνηρὸς, λυπηρὸς.
Υπεραλλομαι.
Πολλας δε σλιχας ἠεων, πολλὰς δε και ἱππων
Αινειας ὑπεραλτο,—Il. υ. 327.
SYN. Υπερθορεω, ὑπερπηδαω, ὑπερθρασκω, ὑπερβαινω, ὑπερθορεομαι, μεταπηδαω.
Υπεραλλὸς.
—Υπεραλλον αιχμαν ταμών. Pind. N. 3.
SYN. Εξαιρετος.
Υπεραναιδεομαι Vid. Υπερβαλλω.
Οιμοι κακοδαιμων, ὑπεραναιδεσθησομαι. Ar. Eq. 1203.
EXP. Τῇ αναιδεᾳ νικηθησομαι.
Υπεραντελλω Vid. Υπερτελλω.
—Φαεινῷ ασέρι ἶσος,
Ον ρα τε νηγατεησιν εεργομεναι καλυβησιν
Νυμφαι θηησαντο δομων ὑπεραντελλοντα. Ap. 1. 776.
Υπεραντλος.
Χαλεπᾷ δ' ὑπεραντλος ἔσα
Συμφορᾷ,—Eur. Hipp. 767.
SYN. Ανεξαντλητος, πληρης.—ὑπεραλγὴς. Υπεραπαταω.

Υπεραπαταω. Vid. Απαταω.
Μικρᾶ κατεσχον τον βοτρυν τοῖς δακτυλοις
Υπεραπατηθὼς τῇ θεᾷ τῶν χρωματων. Ep. l. 4.
Υπεραποκρινομαι.
Χαλεπον μεν—εσι διαβεβλημενε
Υπεραποκρινεσθαι κυνός—Ar. V. 945.
SYN. Υπεραπολογεομαι, συνδικεω.
Υπεραυχος.
Ως δ' υπεραυχα βαζεσ' επι πωλει
Μαινομενη οξεῖ;—Aesc. S. T. 489.
SYN. Υπεραυχὴς, ὑπερκομπος, ὑπερογκος, κενοδοξος. ὑπερηφανος.
Υπεραχθὴς Vid. Υπερβαρὴς.
—Ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αιεὶ. Theoc. 11. 37.
Υπεραχθομαι Vid Υπεραλγὴς.
SYN. Υπεραγανακτεω, ὑπερεχθαιρω.—ὑπεραλγεω.
Υπερβαινω
Τεῖχος ὑπερβαινειν,—Il μ 468
SYN. Αναβαινω, παραβαινω, μεταβαινω, ὑπερκαταβαινω, ὑπεξαλλομαι, ὑπερεχω, προεχω, ὑπερτιθεμαι, ὑπερβαλλω, περαω, ὑπερπαιω, ὑπερνικαω, παραμειβομαι.
Υπερβαλλω, Υπερβαλλομαι.
—Και ὑπερβαλε σηματα παντα Il. ϕ. 843.
Δερὶ δ' ὑπειρεβαλον Φυλῆα—Ib. 637.
Ουτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' αναιδεια—Ar. Eq 407.
SYN. Υπερακοντιζω.—ὑπερβαινω, ὑπερτρεχω, ὑπερεχω, ὑπερνικαω, παραβαλλω, ὑπερτιθεμαι, αναβαλλομαι
Υπερβαρὴς
Και τίς σε και κακοφρονῶν
Τιθησι δαιμων ὑπερβαρὴς εμπιτνῶν. Aesc. Ag. 1184.
SYN Υπερβριθὴς, ὑπεραχθὴς, δυσαχθὴς, επαχθὴς, πολιφορτος, ὑπερδεινος, αχθεινός.
Υπερβασια
Μή τις ὑπερβασιη Διὸς ορκια δηλησηται. Il. γ. 107.
SYN. Υπερβασις, παραβασις, παραβασια, ἀδικια ὕβρις. ὑπερηφανια κορος.
Υπερβασιος
—Ορκον ὑπερβασιον—Orph.
Υπερβατος
Και τῶνδ' ὑπερβατωτερα. Aesc. Ag. 438.
SYN. Υπερβαθμιος
Υπερβιος. Vid Υπερηφανος.
Οιος εκεινῳ θυμὸς ὑπερβιος,—Il. σ. 262.
Υπερβολαδην.
—Μη πῖν' οἶνον υπερβολαδην. Theog. 484.
SYN. Υπερβληδην, ὑπερβεβλημενως, ες ὑπερβολὴν, παρ' ὁ δεῖ λιαν, εκ περισσοῦ. αμετρως. ὑπερμετρως.

Υπερβολη.
Οσις καθ' ὑπερβολὰν τοξευσας,
Εκρατησας τε παντ' ευδαιμονος ολβε. Soph. Oed. T. 1219.
Ας πρῶτα μεν δεῖ χρηματων υπερβολῆ
Ποσιν πριασθαι,—Eur. M 232.
SYN. Υπερβασις, ὑπεροχὴ, περισσοτης, το περισσον, αγαν.—ανορθωσις. διαπομπὴ, διακομιδὴ.—πρηὼν, εξοχὴ —ὑπερθεσις. μελλημα. ὑπερημερια.
Υπερβολος. Nom. pr.
—Ως ἁπαξ παρεδωκεν λαβὴν Υπερβολος. Ar. N. 551.
Εκ τε λαρυγγος εκκρεμασας Υπερβολον. Ib. Eq. 1360
Υπερβορεος.
Η ἐς Υπερβορεους,—Hom. VI. 29.
Τῆλ' επ' απειρονα δῆμον Υπερβορεων ανθρωπων. Ap. 2. 677.
Μεγαλας δε τυχης, και ὑπερβορεε
Μειζονα φωνῆς,—Aesc. Ch 371.
Υπερβραζω.
Πισσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογι—Ep. l. 2.
Υπερβριθης. Vid. Υπερβαρὴς.
Και μιν αγαν ὑπερβριθὲς αχθος ηνυσαν. Soph. Aj 965.
Υπερβυθιος.
Φορμικιαν ακατε θηκαν ὑπερβυθιον. Ep. l. 1.
Υπερβρυχαομαι.
Γαῖα δ'ε—δεινὸν υπερβρυχᾶτο,—Tryph. 310.
SYN. Εκβρυχαομαι, αναβρυχαομαι. ὑπερηχεω. υπερφθεγγομαι.
Υπεργαζομαι, Υπεργαζομαι.
Επει τῶν πολλ' ὑπειργασαι φιλα. Eur. M. 871.
Ως ὑπειργασμαι μεν εὖ
Ψυχὴν ερωτι,—Ib Hipp 504.
SYN. Προεργαζομαι, προυπεργαζομαι.—κατεργαζομαι, υπελαυνω.
Υπεργεμων.
Ως ἡδυ πᾶν το μετριον, καθ' ὑπεργεμων. Ath. 10.
Υπεργραφω. Aesc. Ag. 79.
Υπερδεὴς
—Και ὑπερδέα δημον εχοντας. Il. ρ. 330.
SYN. Αδεὴς, απλοητος, γενναῖος.
Υπερδειδω
Οι μοι ταλαινης ὡς ὑπερδεδοικά σε. Soph. An. 82.
SYN. Υπερδειμαινω, περιδειδω, ὑπερορρωδεω, ὑπερφοβεομαι.
Υπερδιδωμι
—Τεττιξ πως διαφθεῖραί με δεῖ,
Εξὸν προ παντων μιαν ὑπερδῦναι θανεῖν; Eur. Fr.

Υπερδικος.
Τα σκληρα γαρ τοι, καν υπερδικῶ τι, δακνει. Soph. Aj 1130.
SYN. Πανδικος, ενδικος, λιαν δικαιος.—εκδικος—συμμαχος.

Υπερδικως. Aesch. Ag. 1405.
SYN. Δικαιως, ενδικως, επιεικῶς.

Υπερδομα.
—Τοῦ' ἀλεγεῖς ὑπερδομα—Ep. l. 6.

Υπερεη
—Οἱ τε κρηνην Υπερειαν. Il. ε. 734.
—Εν ευρυχορῳ Υπερειῃ. Od. ζ. 4.

Υπερεζομαι.
Αβρὸν επιτρυζῶν κιθαρας ὑπερεζετο τετληξ. Ep. l. 6.

Υπερεπω, Υπερεπομαι.
—Αυτῆ γαρ ὑπηριπε φαιδιμα γυῖα. Il. ↓ 691.
SYN. Καταφερομαι, καταπιπτω—ανατρεφω—κοινην δ' ὑπερεπτε πορδῖιν. Il φ 271. Lex. poet. pro ὑπερεπτε.—Sch. ὑποσυραω, υφαρπαζω. Quidni igitur ab ὑπερεπτω, ut ανερεπτομαι. Il. υ. 234. Pleon. τῆ ι. Eustath.?

Υπερεξηκοντετης.
Αλλ' ἐχι νυν τας ὑπερεξηκοντετεις
Εισαγομεν,—Ar. Ecc. 974.

Υπερεπαινεω.
Οι δ' ὑπερεπηνων, ὑπερεπυπταζον τε μεγ. Ib. Eq 677.
SYN. Υπεραιρω, ὑπερεπαιρω, ὑπερσεμνυνω.

Υπερεχομαι.
Ὑπερελθοντων ἱερῶν εν αεθλοισιν. Pind. Ol. 13.

Υπερεχθαιρω. Vid Ὑπεραχθομαι.
Ζευς γαρ μεγαλης γλωσσης κομπος
Υπερεχθαιρει—Soph. An. 130.

Υπερεχω.
—Μαλα γαρ εθεν ευρυοπα Ζευς
Χῆρα ἑῆν ὑπερεσχε—Il. ι 420.
—Μενελαος ὑπερεχεν ευρεας ωμους. Il. γ. 210.
SYN. Υπερισχω, ὑπερισχυω, ὑπερσχεθω, καθυπερεχω, ὑπεραινω εχω, ὑπερμαχεω, ὑπερεσω, ὑπεραγω, περαινεχω, ανεχω, περιεχω, ὑπεραιρω, ὑπερβαινω. ὑπερβαλλω, ὑπερκυπτω, ὑπερτεινω, υπερεκπιπτω, διαπρεπω, διαφερω, επικρατεω, ὑπεριεμαι, απονικαω, εκνικαω, παραγινομαι. ανατελλω.

Υπερζεω.
Ανὴρ παφλαζει—ὑπερζεων—Ar. Eq. 916.
SYN. Υπερπαφλαζω, αναζεω, επιζεω.—εκκυμαινω, προσκυμαινω.

Υπερηνορεω
Ασπιδα Διϊροβοιο βαλων ὑπερηνορεοντος. Il. ν. 258.
SYN. Υπερκρατεω, ὑπερηφανεω, αγριαινω.

Υπερηνορεα. Vid. Υπερηφανια
Ος μ' ὑπερηνορεην δυσεων αγεραον εθηκεν. Ap. 3. 65.

Υπερηνωρ
—Βασιλευς, ὑπερηνωρ,
Υβριστὴς Πελιης,—Hes. Θ. 995.
SYN. Αγηνωρ.—ὑπερηφανος, ανημερος, αλκιμος. παρανομος. ευψυχος.

Υπερηνωρ
—Βιη Υπερηνορος ἱπποδαμοιο. Il. ρ. 24.
—Υπερηνορα παιμπεπα λαῶν. Ib. ξ. 516.

Υπερηφανεω
Ταῦθ' ὑπερηφανεοντες Επειοὶ χαλκοχιτωνες, Il. λ 693.
SYN. Υπερηνορεω, ὑπερφρονεω, καταφρονεω, βρενθυομαι, μεγαλοφρονεω, κομψευομαι, ὑπεροπλιζομαι υψαυχεω αλαζονευομαι.

Υπερηφανια, Υπερηφανεα
—Οταν αρξωνθ' ὑπερηφανιης αδικοιο Sibyl. l. 3.
SYN. Υπερηνορεη, ὑπερβασια, ὑπεροπλια, μεγαλονοια, αλαζονεια, ὑπερφροσυνη.

Υπερηφανος.
—Υπερηφανον γινεθ' ἁλιαν τρυφῆ Menand.
Υπερηφανον τοις παρος θεοῖς
Δικαιυσιν αιχμαν. Aesc. Pr. 404.
SYN. Υπερβιος, ὑπερηνωρ, αγερωχος, οφρυοεις, ὑπεροφρυς, ὑπερογκος, ὑπεραυχὴς, ὑπερθυμος, ὑπεροπλος, ὑπερφιαλος, ὑπεροπτικὸς, ὑπερφιος, αγαυὸς, φρενηματωδὴς, αδικος, αλαζων θρασὺς, τραχὺς. ὑπερφρων. ψευδὴς.
—Υπερβιον ἦτορ ἐχων.

Υπερθε, Υπερθεν.
—Αυταρ ὑπερθε
Φοξὸς εἰὴν κεφαλήν,—Il. ε. 218.
—Και χεῖρας ὑπερθεν. Ib. ε 122.
SYN. Εξυπερθεν, επανω, ὑπεραυωθεν, ανωθεν, ανω.

Υπερθεος.
Θιητὸς περφυκὼς, μη φρονης ὑπερθεα. Sent.

Υπερθεω Vid. Υπερτρεχω.
—Ουδ' ὑπερθεωντ' ακραν. Aesc. Eum. 565.
Τυχη δ' ὑπερθεῖ,—Eur. Andr. 194.

Υπερθνησκω.
Μητρὸς λεχεων ὀς ὑπερθνησκεις. Ib 498.
Ψυχὴν τε δωσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός. Ib. Ph. 1015.
SYN. Υπεραποθνησκω, προθνησκω.

Υπερθορεω, Υπερθορω, Υπερθορομαι
—Ουτ' αρ ὑπερθορεειν σχεδον,—Il. μ. 53.
—Καὶ ὑπερθορον ἑρκιον αυλῆς. Ib. ι. 472.
Ιπποι δὲ ρεα ταφρον ὑπερθορεονται ορυκτην. Ib. Θ. 179
SYN. Ὑπεραλλομαι, ὑπερεκφευγω.

Υπερθρωσκω.

Ὑπερθρωσκω.
Καπνὸν δε πολεως τόνδ' ὑπερθρωσκοντ' ὁρῶ Eur. Hec. 822.
SYN. Ὑπεραλλομαι. ὑπερτελλω.

Ὑπερθυμος.
—Τυδεΐδης ὑὸς ὑπέρθυμος Διομήδης. Il. ε. 376.
Τρῶες ὑπερθυμοι.—Ib. ζ. 111.
SYN. Μεγαλοψυχος, γενναῖος. ὑπερφανος. προθυμος.

Ὑπερθυμως.
—Ουδ' ὑπερθυμως αγαν
Θεαὶ βροτων σθενητε δυσκιλον χθονα. Aesch. Eum. 827.
SYN. Περίθυμως, ευτολμως.

Ὑπερθυριον, Ὑπερθυρον.
Αργύρεον δ' εφ' ὑπέρθυριον,—Od. ν. 90.

Ὑπεριαχω.
Νεβρειων ὁ κοσιν σαλπιγξ ὑπεριαχεν αυλων. Ep. l. 4.

Ὑπερειμι.
Ουτις Φαιηκων τόνγ' ἴξεται, οὐδ' ὑπερησει. Od. θ. 159.
SYN. Ὑπερβιβαζω, διαβαινω.

Ὑπερικταινομαι.
—Ποδες δ' ὑπερικταινοντο Od. ψ. 3.
SYN. Ὑπερκινεομαι, αναπαλλομαι. ὑπερεκτεινομαι

Ὑπεριπταμαι, Ὑπερπταμαι, Ὑπερποταομαι, Ὑπερπωταομαι.
—Το δ' ὑπέρπατο χαλκεον εγχος. Il. ν. 408.
Ηως μεν αιπὺν αρτι Φηγιε παγον
Κραιπνοῖς ὑπέρποτᾶτο Πηγασε πτεροῖς. Lyc. 17.
—Οι δε τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ερωτες. Theoc. 15. 120.
Οξεα κλαζων αιετος ες γαῖαν
Ως ὑπερεπτα.—Soph. An 114.
SYN. Ὑπερπετομαι. μεταπετομαι.

Ὑπερισαμαι.
Ας φιλες ἑτις ανὴρ ὑπερισαται. Ib. El. 190.
SYN. Ὑπερσατεω. πρόϊσαμαι. συνδικεω, αμυνω.
—Ὑπερεχειν χέρα τινός. Hom.

Ὑπερισωρ
Καγὼ τῶδ' ισωρ, ὑπερισωρ. Ib. 856.
SYN. Επισωρ, πολυισωρ. ὑπερσοφος.

Ὑπεριονιδης.
Ηελιὸς τ' αυγὴ Ὑπεριονιδαο ανακτος. Od μ. 176.

Ὑπεριων (ηλιος)
Τευχεσι παμφαινων, ὡς' ηλεκτωρ Ὑπεριων. Il. τ. 398.

Ὑπερκαυεω.
Πασίν τε κοινον, ὥσθ' ὑπερκαμειν τεκνων. Eur. I. A. 918.

SYN. Προκαμνω. ὑπερπονεω.

Ὑπερκαταβαινω Vid. Ὑπερβαινω.
—Οι μεγα τεῖχος ὑπερκατεβησαν ὁμιλῳ. Il. ν. 50

Ὑπερκομπος. Vid. Ὑπεραυχος.
Τοιαῦτ' αλυων ταῖς ὑπερκομποις σαγαῖς, Aesc. S. T. 397.

Ὑπερκοπος.
—Ὑπέρκοπον
Μηδέν ποτ' εσπης αυτὸς εις θεὸς επος. Soph. Aj. 127.
SYN. Ὑπερκομπος.—κατακοπος, καταπονος.

Ὑπερκοπως.
—Οι δ' υπέρκοπως
Εν τοῖσι σοῖς πονοισι χλιεσιν μεγα. Aesc. Ch. 134.
SYN. Ὑπερφανως.

Ὑπερκορεω
Ουτε γαρ αν πλειστε θυμὸν ὑπερκορεσαις. Theog. 1154.
SYN. Κατακορεννυμι.

Ὑπερκοτος
—Και πάγας ὑπέρκοτας Aesc. Ag. 831.

Ὑπερκοτως.
—Τι παῖδ' αχθησας ὡδ' υπέρκοτως; Eur. Herc f 1087.
SYN. Ὑπερθυμως, πικρῶς, δυσκολως.

Ὑπερκρεμαω, Ὑπερκρεμαμαι, Ὑπερεκκρεμαμαι.
Ταν (αταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρεμασε. Pind Ol. 1.
Αυτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γύρας υπερκρεμαται. Theog. 1016.
—Και στεφανες περὶ θυρῶν ὑπερεκκρεμάσωμαι. Ep. l. 7.
SYN. Ὑπερκρεμαννυω. ἀνακρεμαω.

Ὑπερκλαομαι.
Πολυ γαρ τι κακῶν ὑπερεκτησω, Soph El. 219.
SYN. Ἐπικλαομαι, προσκλαομαι, κατακλαομαι.

Ὑπερκυδας.
—Ὑπερκυδαντας Αχαιές Il. δ. 66.
SYN. Ὑπερκυδής, ὑπερενδοξος, ὑπερφυὴς, ὑπεολαμπρὸς, περικλυτος.

Ὑπερκυπτεω
Ἐκ δε βυθῶ τοτε νῆσοι ὑπερκυψεσι θαλασσης. Sibyl. l. 4
SYN. Ὑπερεχω. ὑπερτελλω, αναδυομαι.

Ὑπερλαμπρος.
Ος ὑπερ' ἀμπρις ακρῖσιν κατεχει
Γῆς πεδον,—Ar. N. 572.
SYN. Περιφανὴς. προφανὴς, ὑπερφανὴς.

Ὑπερμαινομαι. Ar R. 788
SYN. Ἐκμαινομαι —ερωτομανεῖν—ὑπερχαιρω.
Ως ἠγ' πλερεντες ἀναΐξασκ ντοιο
Κασσανδρη.

Κασσανδρ η νεοφοιτος εμαινετο, πυκνα δε χαιτην
Κοπτομενη και στερνον, ανιαχε μαινάδι φωνῃ. Tryph.

Υπερμαντευομαι
Ητοι φυγεσα γῆς ὑπερμαντευεται. Eur. I. 431.

Υπερμαχεω
—Νῦν πολεως ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1268.
SYN. Υπερμαχομαι, ὑπεραγωνιζομαι, ὑπερασπιζω, προμαχεω, προμαχιζω. ὑπερισαμαι. βοηθεω,—σκεπαζω.

Ὑπερμαχος.
—Μαλα δ' εσσεται αὐτοῖς
Αυτὸς ὑπερμαχος, αθανατος,—Sibyl. l. 3.
SYN. Προμαχος, ὑπερασπιστὴς, αμυντηρ.

Υπερμεγας, Ὑπερμεγεθης.
Ω νῦν μὲν εδεις αυριον δ' ὑπερμεγας. Ar. Eq. 158.
Εις θεὸς, ὁς μονος αρχει ὑπερμεγεθης, αγενητος. Sibyl. 13.
SYN. Μεγιστος, τελειος. ασπετος, ὑπερμετρος, μεγαλοσθενὴς, ὑπερμενὴς.

Υπερμενεω.
Και δεπα εισθεν αρ ανδρες ὑπερμενεοντες επινον. Od. τ. 62.
SYN. Υπερεχω, επικρατεω, ὑπερισχυω, ὑπερβιαζομαι, ὑπερηφανεω

Υπερμενὴς.
—Υπερμενέα Κρονιωνα. Il. β. 350.
—Υπερμενεων βασιληων. Il. δ. 236.
SYN. Υπερμεγεθης, ὑπεροχος, μεγαλοσθενὴς.

Υπερμετρος
Γιγνωσκε ταὐνθρωπεια, μηδ' ὑπερμετρως
Αλγει.—Eur. Fr.
SYN. Αμετρος, ασυμμετρος, ακοσμος, ακρατῶς, ασωτως, ὑπερβολαδην.

Υπερμορα Adv.
Ενθά κεν Αργειοισιν ὑπερμορα νοσος ετυχθη. Il. β. 155.
EXP. Υπὲρ το προσῆκον, ὑπὲρ τὸ εμαρμένον.

Υπερνοεω.
Τί δῆθ' ὑπερνοεῖς; Soph Oed. C. 1823.
SYN. Επινοεω, διανοεομαι, ανασκοπεω, εκμελεταω, φρενεω.

Υπεροπλια. Vid. Υπερηφανια.
Ηις ὑπεροπλιησι ταχ' αν ποτε θυμὸν ολεσσῃ. Il. α 205.

Υπεροπλιζομαι.
—Ουκ αν τις μιν ανὴρ υπεροπλισσαιτο. Od. ρ. 268.
SYN. Υπερηφανεω. — ὑπερινεαω. ευχερῶς επιβαλλευω.

Υπεροπλος, Ὑπεροπλὶς. Vid. Ὑπερηφανος.
—Τιη δε σὺ τοῖος εὼν ὑπεροπλον εειπες; Il. ρ. 170.

—Υπεροπλιεστατον ανδρῶν. Ap. 2. 4.

Υπεροπα. (Adv.)
Ειδέ τις ὑπεροπα χερσιν, η λογῳ
Πορευεται Δικας αφεσσητος,—
Κακά νιν έλοιτο μοῖρα,—Soph. Oed. T. 902.
SYN. Υπεροπικῶς, σοβαρᾶς, υπερηφανως.

Υπεροπης, Υπερὸπιος.
Αγριος εἰ, ὡρος παντα παλιγκοτος, η ὑπεροπτης. Theoc 22. 58.
Χρυσε καναχης ὑπεροπιας. Soph. An 132.
SYN. Εξυδενητὴς, καταφρονητὴς, ὑβριστὴς, σοβαρὸς, ὑπερηφανος. ολιγωρος. ὑπερφρυς.

Υπερορμαινω.
Ζευς δ' ὑπερορμαινων φορασθη—Man. 4. 131.

Υπερορρωδεω. Vid. Υπερδεδω.
—Χ' υπερορρωδῆσ' εμὲ. Eur. Supp 344.

Υπερος, Ὑπερον.
—Υπερον δε τριπηχυν. Hes. 421.
SYN. Κερκὶς, δοιδυξ, κοπανον.

Υπερσιος.
Υπερσιοις λοχμαις. Synes.

Υπερπαθεω.
Υπερπαθησασ', ἡρπασ' εκ νεκρῶν ξιφος. Eur. Ph 1478.
SYN. Δεινοπαθεω, ὑπεραλγεω.

Υπερπαιω.
—Πολυ δ' ὑπερπεπαικεν αὖ
Τετων ἁπαντων Θασι' αμφορεδια. Ar. Ecc. 1110.
SYN. Υπερβαινω, πλεοναζω. ὑπερπιπλω.

Υπερ ελομαι.
—Ητ' αλλων ὑπερεπλετο εν ἀλι νησων. Ap. 4. 1637.

Υπερπηδαω. Vid. Υπεραλλομαι.
Ακρίδες, αἱ τον φραγμὸν ὑπερπαδητε τὸν ἀμὸν. Theoc 5. 108.

Υπερπικρος.
Σε τον σοφισὴν, τον πικρᾶς, ὑπερπικρον. Aesc. Pr 943.
SYN. Υπερσκληρος.

Υπερπλησω.
Ην πολλῶν ὑπερπλησθη ματαν, Soph. Oed. T. 893.
SYN. Υπερπιμπλημι, ὑπερπλεῳ.

Υπερπλωτεω.
—Τὰ τε γαρ εξαιφνης αγαν
Ουτως υπερπλωτεῖν, τὸ τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ανδρὸς εδὲν ὑγιές ες' ειργασμενε. Ar. Pl. 354
SYN. Ευπορεω.

Υπερπλωτος.
—Αγαλμα της ὑπερπλωτε χλιδῆς. Aesc. Pr. 465.

SYN.

SYN. Πολυκλημων, ερικλημων, πολυκλεανος, πολυχρηματος, πολυχρυσος, πολυολβος, υπερολβος, ζαπλουτος, μεγαλοπλουτος, παμπλουσιος.

Υπερπονεω.

Επι καλόν μοι τῶδ' ὑπερπονεμενῳ
Θανεῖν προσηλως—Soph. Aj. 1327.

SYN. Υπερκαμνω, ὑπερμαχομαι, ὑπηρετεω, ὑπεργαζομαι, κοπιαω.

Υπερποντιος.

Φοιτᾷς δ' ὑπερποντιος. Ib. An. 796.

Υπερπυππαζω Vid. Υπερεπαινεω.

SYN. Υπερπλησσω, ποππυζω.

Ὑπερπυρριαω.

Οδὶ δε δεισας ὑπερεπυρριασέ με. Ar. R. 310.

Υπερσοφος. Vid. Υπερισωρ.

Τον φρονιμον ανδρα τον ὑπερσοφον Ar. A. 970.

Υπερσατεω. Vid. Υπερισαμαι.

Αλλ' ἡ Δικη γε συμμαχων ὑπερσατεῖ. Aesc. Supp. 347.

Υπερσενω. Vid. Υπεραλγεω.

—Σῶν ὑπερσενω πονων. Ib. Pr. 66.

Υπερτεινω.

Αχτῆς ὑπερτεινασα πουτιας ποδα. Eur. M. 1288.

Σῆμα δ' ὑπερτεταται νοτιωτατον ες σλομα Νειλυ. Dion. 18.

SYN. Υπερεκτεινω, υπερβαινω.

Υπερτελεω.

Μητ' αν νεαρῶν τιν' ὑπερτελεσαι
Μεγα δηλειας γαγξαμον. Aesc. Ag. 367.

SYN. Υπερβαινω, υπαναβαινω.

Υπερτελης.

Νῦν δ' ἡνίκ' αθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς εφυ. Soph. Tr. 36.

SYN. Υπερτελεος, ὑπερτελειος, εγκρατὴς. παντοτελὴς.

Ὑπερτελλω.

Σπαρτως, ὑπερτειλαντας εκ γαιας ποτε. Eur. Ph. 1024.

Μελαινα πετρα γῆς ὑπερτελλεσ' ανω. Ib. Hec. 1009.

SYN. Υπεραναπελλω, ὑποθρωσκω, ὑπερκειμαι, ὑπερφαινομαι, ὑπερεχω, ὑπερβαινω.

Ὑπερτερια.

—Απηνην—ευκυκλον, ὑπερτερη αραρυῖαν. Od. ζ. 70.

SYN. Σανιδωσις—το τῆς αμαξης πῆγμα.—υπερηφανια.

Ὑπερτερος, Ὑπερτατος.

—Γενεῇ μεν ὑπερτερός εσιν Αχιλλεύς. Il. λ. 785.

Κἆτο μεγας πας' επαλξιν ὑπερτατος—Il. μ. 381.

SYN. Νεωτερος,—ανωτερος κρειτ[ων, καθυπερτερος, επικρατεστερος.—ανωτατος, ὑπατος.

Ὑπερτιθημι.

Παντὶ μεν θεὸν αιτιον ὑπερτιθέμεν, Pind P. 5.

SYN. Υπεραιρω, ὑπερεπαιρω, προτιθημι, προκρινω, εξεπεῖν.—οικοδομεω.—αναβαλλω.—ὑπερβαλλομαι.

Υπερτιμαω

—Ὑπερτιμῶντες ὡς ευεργετην, Soph. An. 290.

SYN. Υπερσεμινυνω, προτιμαω.

Ὑπερτολμος.

Ὑπερτολμόν γ' ανδρὸς φρονημα. Aesc. Ch. 592.

Ὑπερτονος

Βοασομ' αρα ταν ὑπερτονον βοάν,—Ar. N. 1153.

SYN. Υπεροχος, ὑπερφερὴς, μεγας, ὑψηλός.

Ὑπερτοξευσιμος.

Μιασμ' ελεξας ωχ ὑπερτοξευσιμον. Aesc. Supp. 482.

EXP. Ανυπερβλητον.

Ὑπερτρεχω.

Ουδε σθενειν τοσουτον ωμην τὰ σὰ
Κηρυγμαθ', ὡς' αγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
Νομιμα δυνασθαι θνητὸν οντ' ὑπερδραμεῖν. Soph. An. 401.

SYN. Ὑπερθεω, ὑπερβαλλω, ὑπερβαινω, ὑπερνικαω. ὑπερεκπροθεω. ὑπερπηδαω. ὑπερεχω.

Ὑπερυθριαω. Ar. Pl. 702.

SYN. Υπερυθραινομαι, ερυθριαω.

Ὑπερφατος.

Υπερφατον ανδρα μορφᾷ τε και εργοισι. Pind. Ol. 9.

SYN. Υπερφυὴς, μεγας.

Ὑπερφερω. Vid. Ὑπερεχω. Ὑπερβαλλω.

—Ηδε τῶδ' ὑπερφερει. Soph. Oed. C. 1061.

Ὑπερφευ

—Τιμᾶς ὑπερφευ,—Eur. Ph. 563.

Ὑπερφιαλος.

—Επεί οἱ παῖδες ὑπερφιαλοι και απιστοι. Il. γ. 106.

—Θυμὸς ὑπερφιαλος και απηνής. Il. ο. 94.

SYN. Ασπονδος, αθεος, αδικος, ὑπερηφανος.

Ὑπερφιλεω.

—Τον φιλῶνθ' ὑπερφιλει. Sent.

SYN. Υπερεραω, υπεραγαπαω, υπερασπαζομαι, ὑπερασμενιζω. ζηλοω, σπερχω.

Ὑπερφοβεομαι Vid Υπερδειδω.

Ευκηλος ισθι, μηδ' αγαν ὑπερφοβῶ. Aesc. S. T. 244.

Ὑπερφρονεω.

Ει δ' εσιν ὅστις δαιμονων ὑπερφρονεῖ,
Εις τῶδ' αθρησας θανατον, ἡγεισθω θεός. Eur. B. 1324.

SYN. Καταφρονεω, ατιμαζω.—αλαζονευομαι, ὑπερηφανεω.

Υπερφρων.

Ποιᾳ κεκραγας ανδρὸς ὧδ' ὑπερφρονα; Soph. Aj. 1253.

Εχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' επ' ασπίδος τόδε. Aesc. S. T. 393.

SYN. Υπερηφανος, μεγαλοφρων, ὑψηλοφρων, ὑπερηνωρ.

Υπερφυὴς, Υπερφυῶς (Adv.)

—Υπερφυᾶ τεχνην εχων. Ar. Eq. 141.

—Υπερφυες το μεγεθος—Ib. Pl. 750.

Και δητα φιλαθηναιος ἦν ὑπερφυῶς. Ib. A. 142.

SYN. Υπερφερὴς, ὑπειροχος, ὑπερκυδας, ὑπερδεξιος, μεγαλοπρεπὴς, αγαστος, υπερμετρος, εκσποιδος.—ὑπερμετρως απιθανως, εκπαγλως. ὑπεραγαν.

Υπερχαιρω.

Δωροις ὑπερχαιρεσα,—Eur. M. 1165.

SYN. Υπερηδομαι, υπερευφραινομαι, υπεραγαμαι.

Υπερχαλαζω.

Εκ θυρίδος ζητῶν αυτὸν ὑπερχαλασαι. Ep. l. 2.

Υπερχθονιος.

Κεῖται ὑπερχθονιος—Man. 2. 26.

Υπερχλιδαω.

Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες εκ γλωσσης κακῆς. Soph. Tr. 285.

SYN. Υπερεντρυφαω, αβρυνομαι, ὑπερφρονεω.

Υπερχολοω. Ar. L. 694.

SYN. Υπεραγανακτεω, υπεραχθομαι.

Υπερχομαι.

Θαῦμά τοι μ' ὑπερχεται.—Soph El 934.

—Επεί κε μελαθρον ὑπελθοι. Od. σ. 149.

Η μεν ὁσα χθονα δῖαν ὑπερχεται,—Hom. XXIX. 3.

SYN. Υπειμι, ὑπεισερχομαι, αφικνεομαι, ὑποπορευομαι. ὑποβαινω, ὑφισαμαι, ὑπηρετεω, κολακευω, παρερπυζω. ὑποτρεχω απαταω.

Υπερωα.

Χειλεα μέν τ' εδιην', ὑπερφην δ' κε εδιμεν. Il. χ. 495.

SYN. Ουρανίσκος.

Υπερωεω. Vid Υποχωρεω

—Υπερωησαν δέ οἱ ἱπποι. Il. ϑ. 314.

Υπεροϊοθεν.

Τὸ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ συνθετο Θεσπιν αοιδήν. Od. α. 328.

Υπερωϊον, Υπερῷον.

Παρθενος αιδοιη ὑπερωϊον εισαναβασα. Il. ϛ. 514.

Αυτίκα δ' ες ὑπερῷ' αναβας,—Il. π. 184.

—Εισαναβασ' ὑπερωϊα σιγαλοεντα. Od. π. 450.

SYN. Ανωγεων, δειπνητηριον, γυναικῶν.—ὑπερωα. ερανος.

Υπεύδιος. Vid. Ευδιος.

—Μαγνησά θ' ὑπευδιος ηπειροιο Ακτή,—Ap. 1. 584.

Υπευθυνος.

Ουκ υπευθυνος πολει. Aesc. Per. 213.

SYN. Τιμωρετος. ὑποδικος. ενοχος. ὑποφορος, ὑποτελος.

Υπευναω. Vid. Ευναζω.

—Υπευνήθεσ' Υπερίονι εν φιλοτητι. Hes. ϑ. 374.

Υπεχω, Ὑπισχομαι.

Ευθεῖαν ὑπεχων μεριμναν. Pind. Ol. 2.

—Ταχεως ὑπεχε την φιαλην—Ar. Pa. 430.

Εδρατεν εδέν, ὧν ὑπεσχετο—Eur. Ph. 495.

SYN. Υποτιθημι, ανεχω, αναπλημι, ὑφισαμαι. κρατεω ὑποκλινω διδωμι —επεχω, καταστελλω.—ὑπισχνεομαι, αναδεχομαι.

Υπηερίος.

Κενο δ' ὑπηριον πελαγος—Ap. 4. 1577.

Υπηκοος.

Απαντα τῷ πλειτῶν γὰρ εσθ' ὑπηκοα. Ar. Pl. 146.

SYN. Κατηκοος, ευηκοος, ευεικλος, ευπειθὴς, πειθηνιος, ὑπηργός.

Υπηνεμιος.

—Πολλαὶ τῶν αλεκτρυονων βια Υπηνεμια τικτουσιν ωά—Ar. Fr.

Σύκα κατατρωγοντες, ὑπηνεμιοι φορεονται. Theoc. 5. 115.

SYN. Ηνεμοεις, ανεμιαῖος.—εικαῖος, ψευδὴς, αβεβαιος.

Υπηνεμος.

—Και ὑπηνέμον ακτὴν. Ib. 22. 32.

SYN. Προσηνεμος.

Υπνη

—Εμὰν δ' επυκαζεν ὑπηναν. Il. κ. 22.

SYN. Γειση, πωγων.

EPITH. Αχαλινος, ανικλος, αχαραντος, λασιος, βαθυσμιριγξ, βαθυκημις, ερισσεσα.

Υπνωτης

Κερω—Πρῶτον ὑπνωτη—Il. ω. 348.

SYN. Ακμαῖος. αρτιγενὴς.

Υπνοϊος, Ὑπνῷος. Vid. Εωθινός.

—Μή με δαμασσῃ Στυγὶη ὑπνοιη —Od. ρ. 25.

Ως κεν ὑπνῷοι μνησαιατο νοσον ἑλεσθαι. Ap. 4. 841.

Υπηρεσια, Ὑπηρετημα.

—Χ' ὑπηρεσιαν αποδεξειν. Ar. V. 600.

—Ηδιστον δ' εχων Ποδῶν ὑπηρετημα—Soph. El. 1374.

SYN.

SYN. Υπηρετησις, ὑπουργια, διακονια, θεραπεια, λειτουργια, εργασια, συνεργια, αλεξητηριον,—ὑπηξις, ανθυπηξις.

Υπηρετεω.

Εσθλὸ γαρ ανδρὸς τῇ δικῇ δ' ὑπηρετεῖν. Eur. Hec. 843

SYN Ανυπηρετεω, εξυπηρετεω, εξυπηρετεῦμαι, ὑπουργεω, ὑποδρησσω, ποιπνυω, θεραπευω, καταπολλθεω, δελευω, ὑποδραω, δισκεω, διακονεω, βοηθεω, χαριζομαι. διακτιθημι, ὑποχορηγεω, ὑπεικω

Υπηρετης, Υπηρετις.

—Δαναΐδων ὑπηρετης Ib. 501.

—Υπερχεῖν, ὡς ὑπηρετης παρεμ. Soph. Ph. 53.

Τινδ' ὁρᾶς δελτον, κακισων

Γραμματων ὑπηρετην ; Eur. I. A. 322.

SYN. Ὑπουργὸς, διακονος, διοικητης, επιτροπος, ακολλθος, δεῦλος.—χορηγὸς—δελη, εγκονίς.

Υπηιτριον. (ὑπογαστριον)

Θυινων τε λευκῶν Σικελικῶν ὑπητριά. Ath. 9.

Υπηχεω.

Ερρηξε δ' αυδὴν, ὡς δ' ὑπηχησαι χθονα. Eur. Supp. 710.

SYN. Αντηχεω, ηχεω, καναχεω, ὑποαχω, ὑπαδω, ὑποβρεμω, ὑποσυριζω, ὑπορροιζεω, ὑποκρεκω, ὑποκοναβεω, ὑποκομπεω βομβεω.

Υπιλλω.

—Σοι δ' ὑπιλλυσι σῖομα. Soph. An. 515.

SYN. Ιλλω, απιλλεω, κατιλλω, κατεχω, κλειω, συγκλειω, συσελλω, καθειργω.

Υπισχνεομαι, Υπισχομαι.

Μή μοι τετων μηδὲν ὑπισχνῆ. Ar. V. 748.

—Και ὑπισχεται ἱερα καλα Il. ψ. 209.

SYN. Καθυπισχνεῦμαι, ὑφισαμαι, επαγγελλομαι, εγγυαω, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, καθιημι, διομολογεῦμαι.

Υπναπατης.

Και μυροπνων Διμῆς χρεῶτα τον ὑπναπατην Ep. l. 7.

Υπνοδοτης Vid. Κηροπλαστος. Δοναξ.

Υπνοδοτειρα, Υπνοδῶτις Vid. Νυξ. Ερμης.

SYN. Υπνοδοτις, ὑπνοποιὸς, ὑπνοφόρος.

Υπνοφοβης. Vid. Βακχος.

Υπνοφανὴς. Vid. Σκυλμός.

Υπνος

—Επεὶ δὲ σέ γ' ὑπνος ἱκανει. Il. κ. 96.

Πᾶνα τον αιγιβοταν ορφανισωμεν ὑπνῳ. Thecc. Ep. 5.

SYN. Ιαυθμὸς—κῶμα, καρος, εκτασις—κοιτημα

EPITH. Αμβροσιος, απημων, ατροπος, αγριος, αλητης, αλιτων, αχλυοεις, απατηλιος, αμπελιος, αϊδωνιος, ακιμητος, απειρων, βαθὺς, βαρὺς, βαρυαὴς, ἡδὺς, ἥδυμος, γλυκὺς, γλυκερὸς, γλυκυθυμος, δολοεις, εγερσιμος, ευδιος, επηρατος, ενυαλιος, Θαλαμηπόλος, ἱερὸς, ζοφοεις, λυσιμελὴς, λυσιπονος, λιαρὸς, λοιγιος, μαλακαυγετος, μαλθακὸς, μαλακὸς, μελιφρων, μελιηδὴς, ευσαχὴς, μετριος, μεσημβρινος, ηδυμος, ηπιος, ηωθρος, νοσφιλαιος, ορθριος, ομβριος, παννυχος, πανδαματωρ, πρᾶος, παυσηριος, παγκρατης, σχετλιος, ἱσατος, φθονερὸς, χαλκεος.

Υπνε, αναξ παντων τε θεῶν, παντων τ' ανθρωπων.

—Κασιγνητος Θανατοιο

Υπνῳ και Θανατῳ δισυμασσιν—

—Λυων μελιδημα θυμε. Hom.

Νυκτὸς μελαινης εκπαιδευμα. Eur.

Υπνον, αοσσητῆρα θεῶν ὑπατον—Apoll.

Υπνον επιβλεφαροισι ποτε αλκῆρα ζεκτα.

—Μαλα μακρὸν, ατερμονα, ηγρετον ὑπνον.

Υπνος ὁτε γλυκιων μελιτος βλεφαροισιν εριζων,

Λυσιμελη πεδαα μαλακῳ κατα ταῖα δεσμῷ. Cal

—Υπνῳ κῶμα καταγρομενον. Theoc. Ep.

Ευδειν νεκρον, αναυδον, αγηγρετον ὑπνον ολεθρε.

—Ομοσολος ηὲ θεος οιος

Υπνον εχων πομπῆα μεθυσφαλεαν ὑμεναιων.

Βλεφαροισιν επιπλιος ὑπνος. Nonn.

—Εδαμασσε με πρωϊος ὑπνος. Ep. l. 1.

Ως παντων εν νοσῳ ευδραχὴς

Υπνος αὔπνοις λευσσειν —

Υπν' οδυνας ασδαὴς, ὑπνε δ' αλγεων

Ευαὴς αν ἡμῖν ελθοις

Ευαιων, ευαιων αναξ. Soph.

Υπνος δὲ θανατῳ τις προμελετησις πελει.

—Τα μικρα θανατῳ μυστηρια·

—Πεφυκε σωματος σωτηρια·

—Πᾶσίν εστιν ἡ ὑγεια βιε·

—Πεινην την κακεσχατον δαμᾷ. Sent. Petiar—Mei.

Ω φιλον ὑπνε θελγητρον, επικρον νοσε.

—Βροτειων παυστηρ πονων.

Κοιμισσας δ' ὅγε φῦλα πανημεριων ανθρωπων

Και ζαμενεῖς ανεμων πνοιὰς, και κυματα πονλε,

Πηγὰς τ' ασηρων ὑδατων, ποταμῶν τε ρεεθρα,

Θῆρὰς τ' οιωνὸς τε, τά τε ζωει τὰ και ἕρπει,

Ευναζων, ημεψεν ὑπο χρυσειαις πτερυγεσσι. Orph.

Παντων γαρ κρατεεις μὕνος, και πᾶσι προσερχη

Σωματα δεσμευων εν αχαλκεντοισι πεδησι·

Λυσιμερίμνε, κοπων ηδὲαν εχων αναπαυσιν,

Και πασης λυπης ἱερον παραμυθιον ἑρδων.

Και

Και θανατα μελετην επαγεις, ψυχας διασωζων. Αυτοκασιγνητος γαρ εφυς Λιθης Θανατω τε. Orph. H.

Υπνοω, Υπναω, Ὑπνωσσω Vid. Ευδω.

—Τως δ' αὔτε και ὑπνωοντας αγειρει. Il. ω. 314.

—Φιλῳ δ' εκ ὑπνωσσεα κειρε. Aesc. S. T. 293.

SYN. Καθυπνοω, αφυπνοω, καθευδω —ὑπνοποιῶ υπνον λαμβανων, αἴρειν, κοιμᾶσθαι —υπνος τυγχανειν.—εις ὕπνον καταφερεσθαι, εμπιπλειν.—υπνῳ τερπεσθαι, δεδμῆσθαι. —ὕπνον, ὑπνοω, ὑποδεχομαι ουσους.

Ὑποβαλλω, Ὑποβαλλομαι.

—Υπενερθε δε λίθ' ὑπεβαλλεν. Od. κ 353.

—Κερας δε περιξ ὑπεβαλλετο τοιχας. Call. 2. 63.

Ει δ' υποβαλλομενοι κλεπτωσι μυθους— Soph. Aj. 188.

SYN. Καθυποβαλλω, προϋποβαλλω, ὑποτασσω, υποτεινω, υποτιθημι, εκποριζω, διαρκεω, ὑποποιεω, ὑποτεμπω, ὑσσημι, ὑποκατακλινω, δαμαω, ταπεινοω, ελαττοω, υποκρυβω, επιφερω, εκπιεζω, καταβαρεω —πεθω. προβαλλομαι. διαλεγομαι. λογον παρεμβαλλω.

Ὑποβασκανος.

—Υποβασκανῳ ομματι θρανει. Man. 5. 45.

Ὑποβασαζω.

—Ουρανιον τε πολον νωτοις ὑποβασαζει. Aesc. Pr. 430.

SYN. Υπανεχω, ὑποφερω, υφισαμαι, υπομενω, διαμαρτεω. βασαζω.

Ὑποβλεπτα, Ὑποβλεπομαι

Κἀπειθ' ὑποβλεπωμεθ' ὡς εγνωσμενοι. Eur. Herc. f. 1287.

SYN. Υποθεωρεω, ὑφοραομαι, ὑποειδομαι, ὑποπτευω, παραβλεπω, καταβλεπω, ὑποδρα ιδεῖν, εχθραινω, επιτηρεω, ὑποιοεω, δι' ὑποψιας εχειν, ὑποτοπεω, ὑποιομαι. ὑπολαμβανω— καταφρονεω.

Ὑποβλησθην.

Τον δ' αρ' ὑποβλησθην ημειβετο δῖος Αχιλλευς. Il. α. 292.

EXP. Υποβαλλων τον ιδιον λογον.

Ὑπόβλητος.

Το σεν δ' αφῖκται δεῦρ' ὑποβλητον σῶμα Πολλην εχον σῶμωσιν.—Soph. Oed. C. 828.

EXP. Πεπλασμένον, εκ αληθές.—νοθος.

Ὑποβρεμω Vid Υπηχεω

Κελαινὸς δ' αἶδος ὑποβρεμει μυχὸς Γᾶς.—Aesc. Pr. 432.

Ὑποβρεχω.

—Και ταῖς κοτυλαις ὑποβρεξᾶς. Ep. l. 2.

SYN. Διαβρεχω, καταβρεχω. αρδω. ὑποπινω.

Ὑποβρυχα. (Adv.) Υποβρυχιος.

Τον δ' αρ' ὑποβρυχα θῆκε πολὺν χρονον,— Od. ε 319.

Κεῖται ὑποβρυχιος Σεβρενίδος ὑδασι λιμνης. Ap. 2. 1219.

SYN. Βρυχιος, βυθιζομενος, βυθιος.

—Την δ' ανεμος τε μεγας και κῦμα θαλασσης Θῆκ' αν ὑποβρυχιην —Hom.

Ὑποβρυχιος

Τοφρα δ' ὑποβρυχιας ἑλικας βᾶς ἕλκε θυραζε· Hom. M. 116.

SYN. Βρυχιος, εριβρυχης, εριβρυχος, μυκωμενος.

Ὑπογαμφηλαι. Vid. Εχιδνα.

Ὑπογαστριον Vid. Λαπαρα.

—Οταν φαγῃς Ὑπογαστριον γεροντος Ηλιασικῆ. Ar. V. 195.

Ὑπογεμω.

—Μελη—πιμελης Ὑπογεμοντα Ath. l. 7.

Ὑπογλαυκεσκω.

Οσσε δ' ὑπογλαυκεσκε, δι' ἰμερον ασραπτοντε. Mosc. 2. 86.

Ὑπογλαυσσω.

Φαεα—Δεινὸν ὑπογλαυσσοντα—Call. 3. 54.

SYN. Υπολαμπω.

Ὑπογλυκαινω.

Ὑπογλυκαινων ρηματιοις μαγειρικοῖς. Ar. Eq. 216.

SYN. Απογλυκαινω, επιγλυκαινω, καταγλυκαινω, κολακευω

Ὑπογναμπτω. Vid. Υποκαμπτω.

Και ψυχῆς απαλὴν ὑπογναμψαι φρεσὶν ορμήν. Hom. VII. 13.

Ὑπογραφεύς.

Οπως γενωμαί σοι Φάνὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. Ar. Eq. 1253.

SYN. Υπογραμματεύς.

Ὑπογραφὴ.

Πτερναι κλειτῶν δ' ὑπογραφαὶ μετρημεναις. Aesc. Ch 207. P.

SYN. Υπογραμμα, ὑπογραμμος, διαγραφὴ, καταγραφὴ, υποσημειωσις, συγκαταθεσις, απογραφὴ, αναγραφὴ, επιγραφὴ, διατυπωσις, εκφρασις, διακοσμησις, περιγησις, απεικονισμα, αποσκιασμα, επισκιασμὸς, σκιαγραφια λογος συντομος,—συμφωνησις, δοκιμασια.

Ὑπογραφω.

Ειπ', ει τι καινὸν υπογραφῃ τῷ 'μῷ βια Eur. Herc. f. 1118.

SYN. Υποσημαινομαι, ὑποσημειοω, συγκαλατιθημι,

τιθημι, προγραφω, διαγραφω, επιγραφω, σκιαγραφεω, ὑποτυπωω, δεικνυμι.—ὁμολογεω, αποδεχομαι.

Υποδακρυω.

Τῆς Μαρινης το λοετρον ιδὼν ὑπεδακρυε Μῶμος Ep. l. 4.

Υποδαμαω, Υποδαμνημι, Υποδαμναμαι, Υποδμαω.

Ος ανδρῶν φρενας ευμαρεως ὑποδαμναται. Theoc. 29. 23.

Επέ μοι, ηὲ ἑκὼν ὑποδαμναται,—Od. γ. 214.

Ει χ' ὑπ' εμεί γε θεὸς δαμασῃ μνησῆρας αγαυές. Ib τ 488.

Λαθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεϊ Κρονιωνι. Hom. XVI. 4.

SYN. Δαμαω, καταδαμαζω, χειροω, αποκλεινω.

Υποδεδω.

Τον μεν υποδδεισαν μακαρες θεοί,—Il. α 406.

SYN. Υποδειμαινω, υποδειδιζω. καταδεδω, ὑποπτησσω, ὑπορρωδεω, ὑποταρβεω, εκφοβεομαι, δεδω, ευλαβεμαι.

Υποδεικνυμι

—Λαμυρὲς δε χαιὼν ὑπεδειξεν αδόντας. Theoc. 25. 234.

SYN. Προδεικνυμι, αναδεικνυμι, επιδεικνυμι, καταδεικνυμι, υποτιθεμαι, υπομιμνησκω, εισηγεμαι.

Υποδεξιη.

Πᾶσά τοι εσθ' υποδεξιη,—Il. ι. 73.

SYN. Υποδοχη. κατασκευη.—ἡ προς ὑποδοχὴν δαψιλεια.

Υποδεχνυμαι, Υποδεχομαι.

Αλλὰ φιλος προφρων μ' ὑποδεχνυσο—Orph. 82.

—Θετις δ' ὑπεδεξατο κολπῳ. Il ζ. 136.

—Ετι γαρ ἑύ με φῶτ' ὑπεδεκτο. Od. ξ. 275.

SYN. Αναδεχομαι, προδεχομαι, διαδεχομαι, ατοδεχομαι, ενδεχομαι, ξενιζω—κυω. —επιβαινω.—ανθισαμαι.—ὑποδεχομαι, ὑπισχνεομαι, αναλαμβανομαι.

Υποδεω, Υποδεομαι.

—Υπὸ ποσσὶν εδησατο καλὰ πεδιλα. Od. α. 96.

SYN. Υποδεσμεω, ὑποδεσμευω, περιδεσμεω, περιζωννυω.

Υποδηλοω

Σημῆον ὑπεδηλωσε Περσευς εκδρομῆς. Ar. Th. 1020.

SYN. Υποδεικνυμι, ὑποφαινω, αποδεικνυω, δηλοω.

Υποδιακονος.

Ο μαγειρος εαν μεν ὑποδιακονες εχῃ. Ath. 9.

Υποδημα.

—Ποσὶν δ' υποδηματα δῆσα, Od. ο 368.

SYN. Πεδιλον, ευμαριδες, σανδαλα.—ὑποδεσις.

Υποδικος.

Υποδικος θελει γενεσθαι χερῶν. Aesc. Eum. 260.

SYN. Καταδικος, καταιριτος, ὑπαιτιος, ενοχος, ὑποχρεως. υπευθυνος. χρεωστης.

Υποδινεω

Ηδ' ὑποδινηθεῖσα χορῇ απεπαυσατο νυμφη, Call. 4. 79.

EXP. Υποτρομος γινομενη

SYN. Υποτρεφω, καταστρεφω, ὑποσκιω, ὑπελαυνω.

Υποδιψιος. Vid. Εχιδνα.

Υποδμὰς.

Πρωτευς—Ποσειδαωνος ὑποδμώς. Od. δ. 386.

SYN. Δμὰς, δμωὰς, δουλος, ὑποεργος, ὑποδρηστὴρ. ὑποδμηθὲς. ὑποχειριος.

Υποδοσις.

Λῦξιν ὑποδοσίν τε μοχθων, Aesc. Eum. 508.

SYN. Διαδοχή.

Υποδοχὴ.

—Αρ' εισδεξομαι

Εμῶν φιλαισιν ὑποδοχαῖς δομων—; Eur. I. A. 1229.

SYN. Αποδοχὴ, εισδοχὴ, καταδοχὴ. ὑπεξαιρεσις. ὑποδεξις, προσδεγμα.—πλῆθος.

Υπόδρα, Υποδρᾶξ, Υποδρὴς.

Τονδ' αρ' ὑπόδρα ιδὼν προσεφη—Il. α. 148.

—Και ομμασι λοξὸν ὑποδρᾶξ Ορσομενη,—Suid.

—Υποδρῆς λαὸς ἑταιρων. Nonn.

SYN. Δεινῶς, ὑπερβλεπτικῶς, ταυρηδὸν, βλοσυρός.

Υποδραω, Υποδρησσω.

Οἱ σφιν ὑποδρωωσιν,—Od. ο. 332.

Παρθενον ουκ επεοικεν ὑποδρησσειν Αφροδιτῃ. Mus. 143.

SYN. Υπηρετεω, ὑπεργεω, δουλευω.

Υποδρηστὴρ. Vid. Υποδμως.

Ου τοι τοιοίδ' εισὶν ὑποδρηστῆρες εκεινων. Od. ο 329.

Υποδρομος.

Ετεοκλεης δε, ποδὶ μεταφαιρων πετρον Ιχνος ὑποδρομον,—Eur. Ph. 1413.

EXP. Ὑποκατω τὸ ιχνος, (ηγουν τὸ ποδός.)

Υποδροσος.

—Επεὶ μελιηδέα ποιην Λειμωνές τε φερουσιν ὑποδροσοι,—Theoc. 25. 161.

SYN. Ενδροσος, δροσοεις, δροσερός.

Υποδυμι, Υποδυνω, Υποδυω, Υποδυομαι.
Πᾶσιν δ' ἡμερόεις ὑπέδυ γόος.—Od. κ. 398.
Τασσὶ δ' αἰυσας ὑποδυθι τὰς Λακωνικάς. Ar. V. 1153.
—Αι δ' ὑπὸ κῦμα θαλασσης αυτίκ' ἐδυσαν. Il. σ. 145.
—Υπὸ πεντον ἐδυσατο κυμαινοντα. Od. δ. 425.
—Θεμενων ὑπεδυσετο δῖος Οδυσσεύς. Od. ζ. 127.
SYN. Αναδυω, ὑπαναδυω, εισδυνω, καταδυνω, παρεισδυνω, ενδυω, ενδυομαι, παραδυω, παραδυομαι, ὑπερχομαι, ὑπεισερχομαι, φημι, ὑποβαινω, ἰφασμαι, ὑπεκδυομαι, αποδυομαι, εναποδυομαι, ὑποδεχομαι, εγχειριζομαι, ὑποκαλυπτω —δηλιαω.

Υποεργος.
—Ἐχων Πρασινες ὑποεργκς, Ep. l. 5.
—Ουκ αν εκεῖνο
Ἰδρις μωμησαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Αθηνης. Dion. 342.
SYN. Βοηθὸς, ὑποδρησήρ.

Υποζευγνυμι. Υποζευγνυω.
—Υποζευξω δέ τοι ἵππες. Od. ο 81.
—Θελοντης τῷ δ' ὑπεζυγην πονῳ. Soph Aj. 24.
SYN. Υποβαλλω, ὑποτιθημι, ὑποτασσω, δαμαω, χειροω, δηλοω —υπερχομαι.

Υποζυγιος.
Ου γαρ αν εισδεις ανδρὸς νοον, ὅτε γυναικὸς,
Πριν πειραθεις ὥσπερ ὑποζυγιε. Theog. 126.
SYN Ζευγαριον, ἡμῖνος, ζυγιος. ἡνιωδης, αχθοφόρος

Υποθαλπω. Vid. Θαλπω.
Υπο μ' αυ σφακελος και φρενοπληγὴς
Μανιαι θαλπεσι—Aesc. Pr. 858.

Υποθερμαινω.
Παὶν δ' ὑπεθερμανθη ξιφος αἵματι—Il. π. 333.
SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω.—υποθαλπω. —βαπτιζω.

Υποθεω
—Υποθεῖν εκ εῶ Ar. Eq 1158.
SYN. Υποτρεχω, ὑποσκελιζω, εμποδων ἱσαμαι.

Υποθημοσυνη.
—Αθηναιης καμεειν υποθημοσυνησι. Ap. 1. 19.
SYN. Υποθηκη, ὑποθημα, εφημοσυνη, εντολὴ, διδασκαλια συμβολὴ. ὑπομνησις, παραινεσις.

Υποθρωσκω.
Νερθε δ' ὑποθρωσκυσι Βορεάδος ἀντιον αρκτε. Orph. 736.

Υποθυμιδιος.
Πλεκτας δ' ὑποθυμιάδας
Περὶ σῆθεσι λωτινας εθεντο. Anac. 90.

SYN. Υποθυμὶς, στεφανος (ὑποτραχηλος)

Υποθωπευω
Ει δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπευσας,—Ar. A. 639.
SYN. Θωπευω, υποκολακευω, ὑποκορίζομαι, ὑποπτιθηκιζω. ὑποσσαινω

Υποθωρησσω.
—Λοχῳ δ' ὑπεθωρησσοντο. Il. σ. 513.

Υποϊαχω.
Ψυχρὸν δ' ευκραῆ κρανα ὑποιαχει. Ep. l. 4.

Υποιγνυμι.
Αλλ' ὑποῖξαι τὴν θυραν. Ar. Th 431.

Υποικιζομαι
—Αλλα τειην βωλον ὑπωκισατο. Ep. I. 3.

Υποικτειρω. Ar. Th. 1179.
EXP. Λαθραιως συμβουλευω και πρατ]ω.—τρεφομαι, ενδομυχεω.

Υποισχανω, Υποϊσχομαι.
Μαργος ἐρως λαιῆς ὑποϊσχανε χειρὸς αγοσῷ. Ap. 3. 120.
Λεπταλεῳ εανῷ ὑποϊσχεται. Ib. 4. 169.

Υποκαμπτω.
—Πῶς σε σεβιζω,
Μηθ' ὑπερᾶρας, μηθ' ὑποκαμψας
Καιρὸν χαριτες; Aesc. Ag 795.
SYN. Υπογναμπτω, αποκαμπτω, συγκαμπτω. υποστρεφω. εκλειπω

Υποκαρδιος.
—Εχθιστον εχων ὑποκαρδιον ελκος. Theoc. 11. 15.
—Φερω δ' ὑποκαρδιον οργάν. Ib. 20. 17.
SYN. Υποστερνος.

Υποκειμαι.
Αχῳ τηλεφανὴς πικρᾶς
Οιμωγᾶς ὑποκειται. Soph Ph. 191.
Αλλ' εμοὶ μεν ἕτοσὶ
Αθλὸς γ' ὑποκεισεται. Pind. Ol. 1.
SYN. Καθυποκειμαι, ὑποτιθεμαι, ὑποτασσομαι, ὑποβαλλομαι, ὑφισαμαι, ὑποπιπτω, ὑπεμι, ὑπογινομαι, ὑπεικω. ὑπεκκειμαι.

Υποκινεω.
—Κῦμα θαλασσης
Ορνυτ' επασσυτερον ζεφυρῃ ὑποκινησαντος. Il. δ. 423
—Υποκινει τῆς ὁδῦ. Ar. Av. 1012.
SYN. Υπανακινεω, ὑπαποκινεω, συγκινεω, αποκινεω, παρατρεπω σαλευομαι.

Υποκλαζω.
—Ο δε τριτος αρχεται ηδη
Λυγκος ὑποκλαζειν,—Ep. l. 7.

Υποκλαιω.
Ουθ' ὑποκλαιων, κὐ' ὑποζεβων, Aesc. Ag. 69.
(ὑπο κλειων. T.—ὑποκλαζων. P)
SYN. Υποδακρυω.

Υποκλεπτω,

Υποκλεπ̃ω, Υποκλεπ̃ομαι.
—Αλλοθεν αλλος
Ελκος ὐποκλεπ̃ων επεμηνατο καλλεϊ κκρης. Muſ. 85.
Τυς τας ευναις ὐποκλεπ̃ομενυς. Soph. El. 114.
SYN. Υπεκκλεπ̃ω, ὐποκλοπεω, δικκλεπ̃ω, κλεπ̃ω, κρυπ̃ω, προκαλυπ̃ομαι, εξαπαταω, ὐποσελλομαι.

Υποκλιζω
—Αγγελιαν—τῶν μεγαλων Δαναῶν
Υποκλιζομεναν. Soph. Aj 225.
SYN. Διαγγελλω, φημιζω.

Υποκλινω.
—Ο δ' εκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοινῳ ὐπεκλινθη,—Od. ε. 463.
SYN. Υποκατακλινω. υποβαλλω, ὐφιημι, ὐποτασσω.

Υποκλονεω.
Ει δ' αν εγω τυτυς μεν ὐποκλονεεσθαι εασω, Il. φ 556.
SYN. Επικλονεω, ὐποταρασσω, ὐποσειω, παρακινεω.

Υποκλεπεω, Vid. Υποκλεπ̃ω.
—Ει τις ετ' ανδρῶν
Ζωὸς ὐποκλοπεειτο αλυσκων κῆρα μελαιναν. Od. χ. 382.

Υποκναω.
—Υσατοισιν ὐποκνησασα πονοισιν. Tryph. 42.
SYN. Αποκναιομαι.

Υποκολπιος.
Αλλος τοι γλυκιων ὐποκολπιος.—Theoc. 14. 37.
SYN. Υποκολπιδιος, ὐπομαζιος.

Υπακναβεω. Vid. Υπηχεω.
—Η δ' ὐπὸ καλὸν
Ιμερόεν κοναβησε—Hom. M. 499.

Υποκοριζομαι
—Νιταριον αν και Βατιον ὐπεκοριζετο. Ar. Pl. 1012.
SYN. Υποκρυπ̃ομαι, ὐποκρινομαι, ὐποκρλακευω, ὐποθωπευω. δισυρω. επινευω, καταμινυω.

Υποκορισμα.
—Υποκορισμα τῶδ' εδεν μελει Ath. 10.

Υποκυριζομαι.
—Παμφωνων ιαχαν Υμεναιων, αλικες
Οια παρθενοι φιλεοισιν ἑταιραι
Εσπεριαις υποκυριζεσθ' αοιδαῖς. Pind. P. 3.
SYN. Νεανισκευομαι. νεανικῶς αδω.

Υποκραδιος.
Κῆδος ὐποκραδιον—Dolſc.

Υποκρεκω.
Και το καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,
Μανιαισι ὐποκρεκει. Pind. Ol. 9.
SYN. Υποκρεω, ὐπηχεω, συνηχεω.—εγγιζω.

Υ Π

Υποκρεμαω.
—Αυταρ ὐπερθεν
Πετρη ὐποκρεμαται'—Hom. A. 284.
SYN. Κρεμαω, αναικρεμαω.

Υποκρηνον. (ὐπὸ την κεφαλήν)
—Θῆκε δε λαὰν Σκληρὸν ὐποκρηνον—Suid.

Υποκρινομαι.
Ως τοι ὐποκρινονται—Il. ν 407.
SYN. Αποκρινομαι, απαμειβομαι, εκλεγομαι, κατειρωνευομαι, πρὸς οιεσθαι. νομιζω. δικαζω. υποφητευω, διερμηνευω. μεγαλοφρονεω.

Υποκρισις
—Φεῦ θεμις ανδρὸς ὐποκρισις. Ep. l. 4.
SYN. Υποκριτις, ειρωνεια. δολος. ὐπολοτης.

Υποκριτὴρ, Υποκριτης. Vid. Μιμος.
Λογων ὐποκριτῆρες.—Ath. l. 2
Τον δ' ὐποκριτην ἑτερον, αργαλεον, ὡς σοφον, Ar. V. 1270.

Υποκρυω. Ar. Ecc. 256, 584.
SYN. Ανακρυω, εκκρυω, διακρυω, αντιφθεγγομαι, αντιλεγω, ὐποβαλλω, λαμβανομαι. αινισσομαι ὐποκρεκω. επιταζαπ̃ω. αποκρυομαι, εκβαλλω.

Υποκρυπ̃ω.
—Η δε τε πᾶσα Αχαιη ὐπεκρυφθη,—Il. ο 626.
SYN. Υποκρυπ̃ομαι, ὐποκαλυπ̃ω, ὐποσεγω, ὐποκλεπ̃ω, ὐποκρινομαι. αποσιωπαω. αποκρυπ̃ω.

Υποκρυφα.
Αιδὼς γαρ υποκρυφα κερδεα κλεπ̃εται,
Α φερει δοξαν —Pind. N 9.
SYN. Κρυφα, κρυφιως, λαθρα, λαθραιως.

Υποκυκλος.
—Ταλαρὸν δ' ὐποκυκλον οτασσεν. Od δ. 131.
SYN. Τροχοειδὴς, εγκυκλιος.

Υποκυπ̃ω.
Ικετευσι δ' ὐποκυπ̃ουντες,—Ar. V. 553.
Υποκυπ̃ε τὰν τυλαν,—Ib. A. 953.
SYN. Κυπ̃ω. εγκυπ̃ω. προκυπ̃ω, ὐποκαταπ̃ω, ὐτοπιπ̃ω. υποβαλλω ὐπτιαω, ὐπεχομαι, ταπεινοφρονεω. ὐποπ̃ευω. σεβομαι.

Υποκυω, Υποκυομαι.
Ηδ' ὐποκυσσαμενη διδυμαονε γεινατο παῖδε. Il. ζ. 26.
SYN. Κυω, κυεω, εγκυμονεω.

Υποκωφος.
—Δυσκολον γεροντιον, υποκωφον —Ar. Eq. 43.
SYN. Δυσκωφος.

Υπολαμβανω
Ειτα δ' αμοιβαιην ὐπελαμβανε Δαφνις αοιδὴν. Theoc. 8. 31.
SYN. Αναλαμβανω. προσδεχομαι, αναδεχομαι, ὐποδεχομαι, επιλαμβανω, ὐποκρινομαι, απ κρινομαι,

ἀποκρινομαι. ὑποκλεπτω, ὑπονοεω, ἀντικρυ, ἀνεχω, δεξιζω, ἡγεομαι, νομιζω, σκοχαζομαι. —ἀναβασαζω.

Υπολαμπης
Ηλεκτρω δ' ὑπολαμπὲς ἐπὶν,—Hes. α. 142.

Υπολαμπω, Υπολαμπομαι
—Δαΐδων ὑπολαμπομενάων Hes. σ. 492.
—Ουρανόθεν χαροπὴ ὑπολαμπεται ἠώς. Ap. 1. 1280.
SYN. Υποφαινομαι.

Υπολεβω
Οὐ' ὑποκλαιων, οὐ' ὑπολεβων, Aesc. Ag. 69.
SYN. Σπενδω, λεβω.

Υπολειπω, Υπολειπομαι
—Ἀ ρα τῇ πρωτερῃ ὑπελειπον ἑδοντες. Od. π. 50.
—Ἐγὼ δ' υπολειψομαι αυτὸς. Ib. ρ. 276.
SYN. Ἀπολειπω, ελλειπω, ὑπολιμπανω.

Υπολευκαινομαι
Αι δ' ὑπολευκαινονται αχυρμιαι,—Il. ε. 502.

Υπολινίς.
Ἐν και χρυσειας ὑπολινίδας ἐπλησαντο ὑδατος,—Call. 3. 166.
SYN. Πυελος, ποτίρα.

Υπολιζων
—Λαοὶ δ' ὑπολιζονες ἦσαν. Il. σ. 519.
SYN. Ελαττων, μικροτερος, ὑπομειων.

Υπολοιπος.
Οὐκὧν ὑπολοιπόν σοι το Βαραθρον γινεται. Ar. Pl. 431.
SYN. Επιλοιπος, περιλοιπος, λοιπός.

Υπολυριος.
Ῥεκτα δ'ανακτος, ὁν ὑπολυριον
Ἐμβρον ἐν λιμναις τρεφω. Ib. R. 235.

Υπολυω
Και μεν τὰν ὑπελυσε μένος,—Il. ζ. 27.
—Ο δ' ἐλυεν ὑφ' ἵππες. Il. ψ. 513.
Αλλὰ σὺ τίν γ'—επελυσαο δεσμῶν. Il. α. 401.
SYN. Εξυπολυω, απολυω, λυω, εξατονεω, εκχαυνοω, εξαιρεω.

Υπομαζιος.
Μητερες, ἡδέ τε τεκν' ὑπομαζια δακρυοεντα. Sibyl. I. 2.
SYN. Επιμαζιος, επιμασιδιος, ὑπομασθιδιος, ὑπομασθιος, ὑπομασιος, ὑποτιτθιος, επιτιτθιος, γαλαβιτὸς.

Υπομακρος.
Επειτ' ανωθεν ραδδον ευθὺς ὑπομακρον. Ar. Pa. 1242.

Υπομασσω.
—Νὺν δε λαβοῖσα τὺ τα θρενα ταῦθ', ὑπομαξον Τᾶς τηνῳ φλιᾶς καθυπερτερεον —Theoc. 2. 59.

SYN. Μασσω, ὑποπασσω, εναλειφω, αναφυρω,

Υπομειδαω, Υπομειδιαω.
Υπομειδιασε Κυπρις. Anac. 45. 14.
SYN. Διαμειδιαω, επιμειδιαω, μειδαω. γελαω.

Υπομενω.
Αργῶοι δ' ὑπεμειναν ἀολλέες,—Il. ε. 498.
—Ο δ' ικ ὑπεμεινεν ερωήν, Il. ξ. 488.
SYN. Προσμενω, αναμενω, διαμενω, ὑφισαμαι, λογιζομαι. ανατλημι, ὑπολαμβανω, ὑπερχομαι, προσδοκεω καταλειπομαι.

Υπομιμνησκω, Υπομναω.
—Υπεμνησεν δέ ἑ πατρὸς, Od. α 321.
Ειθ' ὑπομιμνασκων τῶ τραυματος,—Theoc. 21. 50.
SYN. Αναμιμνησκω, νηθετεω, παραγγελλω.

Υπομναομαι.
Αυτὸ τε ζωοντος ὑπεμναασθε γυναῖκα. Od. χ. 38.
EXP. Υποφθεγετε, λελιθοτως εμνησευεσθε.

Υπομνημα.
Ουκ ἐξ απογραφῆς, οὐδὲ δι' ὑπομνηματων. Ath. 7.

Υπομνησις.
Εις δακρυα τοῖθμευσε ὑπομνησιν κακῶν. Eur. Or. 1037.
SYN. Αναμνησις, νηθετημα, ὑποθημοσυνη.

Υπομυκαομαι.
Ταυροσθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
Πηθεν ἐξ αφανὲς φοβεροὶ μιμοι. Aesc. Fr.

Υπομυω
Υπὸ τὸτον ὑπεμυξ' ευθεως εκζεσηκότα. Ath. 7.

Υπονευω
—Τῷ μοι προφρων ὑπονευσον εσπεσθαι—Orph. L.

Υπονοια.
Υπονοιαν ἡμῖν, οἵα πεισεται πολις. Eur. Ph. 1150.
Υπονοια δεινόν εσιν ανθρωποις κακόν. Sent.
Τὴν ὑπονοιαν πᾶσι μαλισα λεγω θεραπευειν
Ει γαρ και μη δρᾶς, αλλα δοκεῖς, ατυχεῖς, Ep. 1. 3.
SYN. Ὑπολημψις, δοκησις, υποτοπασμὸς, ὑποψια. σημεῖον.

Υπονοεω.
—Υπονοεῖς δ' ἃ μή σε χρή. Eur. I. A. 1132.
SYN. Υποιομαι, ὑπολαμβανω, ὑποπτομαι, ὑποβλεπω, ὑφοραομαι, ὑποπτευω, ὑποτοπαζω, ὑποτοπεω, σκοχαζομαι, φρονεω.

Υπονυσσω.
—Ακρα δε χειρῶν
Δακτυλα πανθ' ὑπενυξεν—Theoc. 19. 3.

SYN.

SYN. Υποπλησσω. καταπονεω.

Υποξυω

Θοίνας ὑποξυσσα Λιβυρίδας—Dion. 385.

SYN. Υποξεω, ὑποξυρεω.

Υποπαρθενος.

Τας ὑποπαρθενες αλμάδας—Ath. l. 4.

Υποπειναω.

Και παιδαριων ὑποπεινωντων,
Και γραϊδιων κολοσυρτον. Ar. Pl. 536.

Υποπερδομαι.

Ο δε τυπτομενος ταῖσι πλατειαις,
Υποπερδόμενος, Ib R.

Υποπερκαζω. Vid. Περκαζω.

—Ετεραι δ' ὑποτερκαζουσι. Od. ν. 126.

Υποπιθηκιζω.

—Υπό τι μικρὸν επιθηκισα. Ar. V. 1281.

SYN. Πιθηκιζω, διαπιθηκιζω, ὑποθωπευω, απαταω.

Υποπιμπρημι.

—Ην τις εκεινας
Υποπιμπρησιν αυήρ Ib. L 348.

SYN. Υποπρηθω, ὑποκαιω, ὑπεκκαιω, ὑποφλεγεθω, ὑφαπτω, ὑποσμυχω.

Υποπινω.

—Υπεπινον εν Αρει. Ib. Av. 494.

Υποπινοντες εν ὑμνοις. Anac. 57. 11.

SYN. Πινω (μετριως)—διαπινω. μεθυσκομαι—ὑποποτιζω.

Υποπιπτω

—Υποπεσὼν τον δεσποτην
Ηκαλλ', εθωπευ', εκολακευ', εξηπατα, Ib Eq 47.

SYN. Καταπιπτω, ὑποκυπτω, αποτρυομαι.

Υποπιτνω.

Ικανον γαρ αυτὴν προτερον ὑπεπιτνειν χρονον. Ib. Pl. 1094.

Υποπλακον.—Υποπλακιδς.

—Ος ενα εν Υποπλακῳ ὑλακτσῃ,
Θηξῃ Υπερπλακιῃ—Il. ζ. 396.

Υποπλατγω.

Υπὸ τοῖς ονυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος. Ar. V. 108.

SYN. Αναπλασσω, εμπλατγω, ενάλειφω.

Υποπολιος.

Ο Ερως εισιδών με ὑποπολιον
Γενειον—Anac. 83.

Υποπομπὴ.

Δειναις βασιλεως ὑποπομπαῖς. Aesc. Per. 58.

SYN. Προτροπὴ, διαταγμα.

Υποπορτις.

—Χαλεπὸ δ' ὑποπορτις εριθος. Hes. ε. 601.

Υποπορφυρος.

Υποπορφυροισι πεπλοις. Anac. 28. 30.

Υποπτάμαι.

—Ο δ' ὑπεπτατο σηματα παντων. Od. Υ. 192.

Υποπτερος.

—Τας ὑποπτερυς Βαλλον πελειας'—Soph. Ph. 291.

—Ουχ ὑποπτεροις Φροντίσιν δαὼς, Aesc. Ch. 601.

SYN. Ταχυπτερος, πτερωτός. ταχὺς, κυφος.

Υποπτευω.

Οια δε θὴρ ὑλαῖος ὑποπτευησι κυναγώς. Theoc. 23. 10.

SYN. Υπονοεω. ὑποκυπτω. αμφισβητεω. απορεω.

Υποπτησσω.

Θεὸς θεῶν γαρ εχ ὑποπτησσων χολον. Aesc. Pr. 29.

SYN. Αναπτησσω, καταπτησσω, ορρωδεω, ὑποδωδω.

Υποπτης, Υποπτος.

—Η τι λεγειν προς ανδρ' ὑποπταν. Soph. Ph. 137.

Υποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλωσεως. Eur. Hec. 1142.

SYN. Υποπτευομενος, ὑφορωμενος, ὑποψιος, ταχυποπτος, ὑφορατικὸς, ὑποπτως εχων. εχθρὸς.

Υποπυθμην.

—Δυω δ' ὑποπυθμενες ἦσαν, Ath. l. 11.

Υποπυθμιδιος.

—Και σποδὴν τὴνδ' ὑποπυθμιδιον. Ep. Suid.

Υπορθριος.

Υπορθριαισι φωναῖς. Anac. 12. 9.

Υπορροφος.

Ιδ' αρτεμιαν ὡς ὑπορροφον
Φερω βοάν —Eur. Or. 147.

EXP. Λεπτὴν, ἡσυχον, ὑπὸ ορροφὸ γινομενην.

Υπορραπτω.

Ως δὴ τί δρασων τονδ' ὑπορραπτεις λογον ; Ib. Alc. 547.

SYN. Επιρραπτω, κατυω.

Υπορρεω.

Υπορρεοντος τοῦ χρονου.—Ar. N. 1292.

SYN. Υποπιπτω, εισρεω, ὑπολισθαινω, διολισθαινω, ὑφερπω, ὑποκυπτω. ὑπολειβομαι.

Υπορρηγνυμι, Υπορρηγνυμαι

—Ουρανόθεν δ' ὑπερραγη ασπετος αιθὴρ. Il. Υ. 554.

SYN. Αναρρηγνυμαι—διαφανὴς γινομαι.

Υπορρηνος.

Οἴν—Σῦλυν, ὑπορρηνον' Il. κ. 216.

SYN. Υπαρνος. εγγυος.

Υπορριπίζω
—Γυμνόρουν γαρ
Πῦρ ὑπορριπίζει—Ep. 1 1.
Υπορχεομαι.
—Προς δε καρδια φοβος (φονος, P)
Ἀδην ετοιμος, ηδ' ὑπορχεῖσθαι κοτῳ. Aesc. Ch. 1025.
Υπορω, Ὑποερομαι.
—Τοῖον γαρ ὑπαρερε Μῆσα λιγεια. Od. ω. 62.
—Πολὺς δ' ὑπὸ κοσμος ορωρεν
Αιγλης λαμπετοης,—Hom. XXXI. 4.
SYN. Επορω, ανορω, ορω, παρακινεω.
Υποσαινω.
—Και τοῖον ὑποσσαινων φατο μῦθον. Ap 3.973.
SYN. Υποθωπευω, ὑπαικαλλω.
Υποσειω.
—Ακροτατη δε ποδῶν ὑπεσείετο ὑλη. Il. ξ 285.
SYN. Υποτινασσω, υποταρασσω, υποκλονεω, διασαλευω.
Υποσευομαι.
Τῶν δ' ὑποσευομενων καναχιζε ποσ' ευρεῖα χθών. Hes. α. 373.
SYN. Επορεω, επαϊσσω, επιφερομαι.
Υποσκαλευω.
Το πῦρ ὑποσκαλευε. Ar. A. 1013.
SYN. Ανασκαλευω, αναφυω, ζωπυρεω, ὑπορριπίζω.
Υποσκαπτω.
—Μακρεί μοι
Δ' αυτόθεν ἀλμαθ' ὑποσκαπτοι τις.—Pind. N. 5.
SYN. Υπορυσσω, σκαπτω.
Υποσκιλιζω.
Πολὺς γαρ εις ἓν μικρὸν αγγεῖον χυθεὶς
Υποσκιλιζει ῥᾴσα τους πεπωκότας. Eub. ult.
SYN. Σκιλίζω, πλερνιζω. απαταω, χλευαζω
Υποσμυχω.
—Κενεαὶ γαρ ὑποσμυχονται οπωπαί. Ap. 2.446.
SYN. Υποπιμπρημι.—αμαυροω. θλιβω, καταπονεω.—ενδιερεθιζω.
Υποσπανιζω.
Και Θεσσαλων πολισμ' ὑπεσπανισμενους
Βορᾶς εδεξαντο.—Aesc. Per. 489.
SYN. Σπανιζω, ενδεως εχω, ειμι.
Υποσπαω.
Ερεισμα πατρας δυσυχὲς ὑποσπασας. Lyc. 282.
SYN. Υφαιρεω, ὑποσελλω, ὑφελκω, ὑπεξαγω.
Υποσπονδος.
Η τις μ' επεισε δεῦρ' ὑποσπονδον μολεῖν. Eur. Ph. 282.
SYN. Ενσπονδος, ὁμοσπονδος, ομωμοκώς.
Υποσατὸς.
—Αλγὸς κ' ὑποσατόν. Eur. Supp. 737.
SYN. Ανασχετός.

Υποσαχυομαι.
Ανδρί γ' υποσαχυφτο βοῶν γενυς ευρυμετωπων. Od. υ. 212.
SYN. Επαυξανομαι, επαυξομαι.
Υποσεγος.
—Κεδνὸν εσῦ' ὑποσεγον Soph. Ph. 34.
Βεβᾶσι δ' αρτι δωματων ὑποσεγοι. Ib El. 1402.
SYN. Υποφορος, ὑπωροφιος, ὑπωροφος, ὑπαυλος, ὑφεσιος, ενδομυχης, κατασεγος.—συνοικος.
Υποσελλω, Ὑποσελλομαι.
Ουδὲ ποτε ξενιαν Οὖρος εμπνευσας ὑπεσελ' ἰσίον αμφὶ τραπεζαν. Pind. Ith. 2.
SYN. Συσελλω, ὑποσπαω, ὑποκρυπτω, καθυφιεμαι, αναδυω, ὑποκρινω, φευγω, δολιευομαι. φοβεομαι.
Υποσενω, Ὑποσεναζω, Ὑποσοναχιζω.
—Εδοξα προσπολων τινὸς
Υποσενουσης ενδον αισθεσθαι,—Soph. El 79.
Υποσεναζε Ταῦρος ὡς μυκωμενος. Ib. Aj. 322.
Γαῖα δ' ὑπεσοναχιζε—Il. ε. 781.
Υποσορεννυμι, Ὑποσορεω, Ὑποσρωννυμι.
Η μεν δεμνι' ανωγεν ὑποσορεσαι δμωῇσιν. Od. υ. 139.
Υποσορεσαι νῦν πρῶτα τῆς οριγανυ. Ar. Ecc. 1022.
—Ινα μη λεκτρ' ὑποσρωσω τινί. Eur. Hel. 59.
SYN. Υποσρωννυω, ὑποχεω, ὑποβαλλω.
Υποσρεφω, Ὑποσρεφομαι.
—Ο δ' ὑπεσρεφε μωνυχας ἱππους. Il. ε. 581.
Ει δε χ' ὑποσρεψωσι,—Il. μ 71.
SYN. Ανασρεφω, επισρεφω, αποσρεφω. ὑπαναsρεφω, ανερχομαι.
Υποσροφὴ.
—Εκ δ' υποσροφῆς
Τελᾶντες ἑκλον ὁδὸμόν τ' ηδὴ δρομον. Soph. El. 727.
SYN. Ανασροφὴ, επισροφὴ, ὑποτροπη, φυγὴ, ανακαμψις, αναχωρησις, ὑποχωρησις. αναπομπιμον.
Υποσυριζω. Vid. Υπιχεω.
—Αιθηρ δ' ελαφραῖς
Πτερυγων ριπαῖς ὑποσυριζει. Aesc. Pr. 126.
Υποσχεσις, Ὑποσχεσις.
—Ο δε μαρναθ' ὑποσχεσησι πιθησας. Il ν. 369.
Ουδέ τοι εκτελεσσιν υποσχεσιν—Il. ζ. 286.
SYN. Επαγγελια, επαγγελμα, ὁμολογια, εγγυησις, συνταξις.
—Και ἀψευδῆ νεῦσον ὑποσχεσιη. Ep.
Υποτανυω, Ὑποτεινω.
—Υπὸ δ' ἑρματα μακρὰ τανυσσαν. Il α. 486.
—Μεγαλας οδυνας ὑποτεινει. Soph. Aj. 262.
SYN. Εκτεινω, ὑποφαινω, εξαπλοω, ὑποδεικνυω, κατασκευαζω, ὑπισχνεομαι, ὑποβαλλω.

Υποταρασσω.

Ὑποταρασσω.
Ηνίκα Κλεων μ' ὑπεταραττεν επικειμενος, Ar. V. 1276.
SYN. Ὑποθραττω, ὑποκινεω, αναταρασσω, συνταραττω, τυρβαζω
Ὑποταρβεω. Vid. Ὑποδεδω
Τους δ' ὑποταρβησαντες—Il ρ. 533.
Ὑποταρταρεος. Vid. Ὑποχθονιος.
—Θεους δ' ονομηνεν απαντας
Τους ὑποταρταρεους, οι Τιτῆνες καλεονται. Il ξ. 279.
Ὑποτασσω.
Ημῖν τε κ'ἠνη ὑπεταξεν παντα βροτεϊσιν. Sibyl, l. 1.
SYN. Ὑπενειρω, ὑπεμπλεκω, ὑποβαλλω.
Ὑποτελλω.
—Βρυχὴ δ' υπετελλετ' οδοντων. Ap. 2. 83.
Ὑποτεμνω, Ὑποτεμνομαι.
Αντικρὺ δ' αν οδοντας, ὑπὸ γλωσσαν ταμε χαλκος. Il. ε. 74.
Ὑποτεμεῖται τας ὁδους σε. Ar. Eq. 291.
SYN. Αποτεμνω, διατεμνω, ὑποκοπτω, εκκοπτω. ὑποπριω. διαλαμβανω συλαω. παραιρεομαι. ὑφαιρεω—ὑποκρυπτω προλαμβανω—κωλυω.
Ὑποτιθημι.
—Ηδ' ὑποθεσθαι. Il. λ. 787.
Σοι δ', ὦ νεανισκ', ε κακως ὑποθησομαι. Ar. Av. 1362.
SYN. Ὑποτασσω, ὑποβαλλω ὑπαγω. συμβαλευω. ὑποδεικνυμι. διδασκω. διαγινωσκω. προτιθημι. επικρινω. ενεχυραζω.
Ὑποτμησσω, Ὑποτμησσομαι.
—Ὑπετμηξαντο κελευθους. Ap. 3. 327.
Ὑποτοπεω, Ὑποτοπεῖται Vid. Ὑπονοεω
Μηδεν κακον δρᾶν ὑποτοπῆται.—Ar. Th. 503.
Ὑποτρεμω, Ὑποτρεω, Ὑποτρεω, Ὑποτρομεω, Ὑποτριζω
—Ὑπὸ δ' ετρεμε γυῖα. Il κ. 390.
—Τρομει δ' ὑπὸ φαιδιμα γυῖα. Ib 95.
—Τοῖον γαρ ὑποτρομεουσιν απαντες Il. χ. 241.
Αλλ' ηπως ετι ἔχεν ὑποτρεσαι,—Il. η. 217.
—Αι δε τε πᾶσαι ὑπετρεσαν. Il. ο 636.
Λεπδον ὑποτριζουσα,—Ep. l. 1.
SYN. Ὑποδεδω, εντρομεω, ὑποχωρεω, εκφευγω, (ὑπο δεος.)
Ὑποτριμμα.
—Βλεπων ὑποτριμμα. Ar. Ecc. 291.
EXP. Δριμὺ, ναπυ, αγριον.
Ὑποτρεχω, Ὑποτροχαω.
—Ὁ δ' ὑπεδραμε και λαβε γουνων. Il. φ. 68.
—Την δε θαλασσαν
Νεφθεν ὑποτροχαει—Mosc. 8. 5.

Κεἰχ ὑποτρεχων σε, τοῦτο θωπεια λεγω. Eur. Or. 669.
SYN. Φευμι, ὑριζαμαι, εφιζαμαι, ὑπερχομαι, ὑπολαμβανω, ὑφερπω, απατεω. κολακευω. σπευδω.
Ὑποτρομος. Vid Πλωταρχης.
Ὑποτροπιη Vid. Ὑποτροφη
—Στονοεντος ὑποτροπιη πολεμοιο. Ap. 1. 1052.
Ὑποτροπος. Vid. Παλιντροπος.
Ου γαρ τ' οἶδ' ει ετι σφιν ὑποτροπος ἔξομαι αὐτις. Il. ζ. 367.
Ὑποτρωγω.
—Πολλακι λιθει
Τοῖχον ὑποτρ. γαν ησυχιος ποταμος Call. 19 4.
SYN. Αποτραγω, ὑποβρωσκω
Ὑποτροβεω
Υπὸ δε κηροπλασιες οτροβεῖ δοναξ—Aesc. Pr. 576.
Ὑποτυπλω.
Πρῶτος εμᾶ ὑπο δερὶ τυπεὶς—Il. σ. 92.
SYN. Τυπλω, ὑποπλησσω, ὑποκοπλω. απαρασσω.
Ὑπελος.
—Οιον ἄρα με
Καλλος κακῶν ὑπελον εξεθρεψατε; Soph. Oed. T. 1409
SYN. Ὑποπλος, κρυπλος, δολιος, ολεθριος.
Ὑπερανιος.
—Μεγα κεν εἰ ὑπερανιον κλεος εη
Παντας επ' ανθρωπους,—Il. κ 212.
EXP. Εως ερανῦ εξικνεμενον.
Ὑπερεω. Vid Ὑπηρετεω.
Σον εργον, Ιοι, ταῖσδ' ὑπερεῦσαι χαριν; Aesc. Pr. 636.
—Τὸ μοι εννεπε
Τί σοι χρεων ὑπερεῦν. Soph Ph. 144.
Ὑπερεια. Vid. Ὑπηρεσια.
—Τῆς εμῆς υπερειας. Ib. Oed. C. 1478.
Ὑπερεος, Ὑποερεος
—Αργος τε θεῆς ὑποερεος Αθηνης. Ap 1. 226.
—Βελεσι θεῆς ὑποερεος Επειος. Tryph. 56.
Ζηλος τῶν αγαθῶν εσθλος, φαυλων δ' ὑποερεος. Phocyl. 60.
SYN. Βοηθος, ὑποδμως, ὑποδρηστης—παρεργος.
Ὑποφαινω.
—Και θρῆνυν ἑλων ὑπεφηνε τραπεζῃ. Od ρ 409.
SYN. Ὑποφαινομαι, ὑποτεινω, ὑποδεικνυω, επαγγελλομαι. ὑπολαμπω. φανερω.
Ὑποφερω.—Ὑποφερομαι.
Ει τῶν φανερως οιχομενων εις αϊδαν
Ελπιδ' ὑποισεις,—Soph. El. 837.
SYN. Φερω, ὑπομενω, ὑποτεινω, προτεινω, ὑποβαλλω.—αφαρπαζω, ὑπαγω, υπεξαγω—προσονειδιζω.

προσονειδίζω, προφερω — καταγω.—υποβαλλομαι, ελκρεομαι, απορρεω

Υποφευγω. Vid. Υπεκφευγω.

Θυτ' αρ' ὁ τὸν δυναται ὑποφυγειν,— Il χ. 200.

Υποφητης, Υποφητωρ, Υποφῆτις.

Μεσσαν δ' ὑποφῆται ἀεσδοντι Πτολεμαῖον. Theoc. 17. 115.

—Αμφὶ δε Σελλοι

Σοι ναιετ' ὑποφῆται ανιπτοδες,—Il π 235.

—Μεσαι δ' ὑποφητορες ἔιεν ἀοιδῆς. Ap. 1. 22.

—Διαβολιαν ὑποφατίες. Pind. P. 2.

SYN. Υπομαντις, προφητης, ἱερευς, χρησμολόγος, ὑπηργὸς, διακονος, διαπορ ερμηνευτης. Πολλον αριπρεπέες μυθων ὑποφητορες εσθλῶν. Man.

Υποφθανω, Υποφθημι.

—Πριν γαρ Λυκοεργος ὑποφθὰς

Δηρὶ μέσον περονησεν,—Il. η 144.

SYN. Φθανω, προφθανω, παραφθανω, προλαμβανω.

Υποφλεγω

Τοι μαινολιν ετοιμως

Υποφλεγοντες οἶνον. Naz. H. 2.

Υποφλοισβος.

—Εν βενθεσσιν ὑποφλοισβοιο θαλασσης. Orph. L

Υποφραζομαι

Τον δ' αρ ὑποφρασθεις μεγαλη σπὶ νεικεσσιν Ιδης. Ap. 1. 472

Υποφρασμοσυνη.

Σῆς δ' ὑποφρασμοσυνησιν απὸ ζοφε περεντος. Hes. S. 653.

Υποφρισσω.

Δωροφόροι καλεονται ὑποφρισσοντες ανακτάς. Ath. l. 6.

Υποφωνεω.

—Αι δ' ὑποφωνευν Ορνιθες,—Mosc 3. 49.

SYN. Επιφθεγξομαι, επαναβοαω, ὑποδεκινυω.

Υποχαζομαι.

—Υπὸ δε Τρῶες κεκαδοντο. Il. δ. 497.

SYN. Αναχαζομαι, ὑποχωρεω, υπεικω, σκορπιζομαι, ὑπεκφευγω.

Υποχασκω. Ar. Pl. 314.

SYN. Υποχαινω, χαινω.

Υποχειριος.

Οισω γαρ και χρυσὸν, ὁτις χ' ὑποχειριος ελθη. Od o 447.

EXP. Τη χειρί μου ὑποτεσω.

SYN. Υποδρωὸς. μισθωτὸς αιχμαλωτος.—ὑποχρεως. ὑπεξουσιος.

Υποχευμα.

—Αρεταν δροσῳ μαλθακᾷ ρανθεῖσαν

Κωμων θ' ὑποχευμασιν—Pind. P. 5.

SYN. Υποχυμα, ὑποχυσις, χυλὸς, τὸ ὑγρὸν.

Υποχεω, Υποχευω

—Θεραπων δε Ιδῶν ὑπεχευε βοεας. Il. λ. 842.

SYN. Υποχυω, ὑποβαλλω, υποσορεννυμι.

Υποχθονιος.

Τοι μεν ὑποχθονιοι μακαρες θνητοὶ καλεονται. Hes ε. 140.

SYN. Υπογειος, καταγειος, καταχθονιος, κατεδαῖος, ὑπεδεῖος. ὑποταρταρεος.—ὁσοι χθονὸς ερχατ' ενερθεν. Apollin.

Υποχλοος

—Και ὑποχλοον εσχε παρειήν. Call. 4. 80.

SYN. Υποχλωρος.

Υποχος

Βασιλῆς βασιλεως ὑποχοι μεγαλε. Aesc. Per. 24.

EXP. Υποκλινεῖς, ὑποτεταγμένος.

Υποχωρεω.

Χωρησαν δ' ὑπό τε πρὸμαχοι,—Il. δ. 505.

—Ουδ' ὑπεχωρει Il. ν. 476.

SYN. Αναχωρεω, παραχωρεω, αναγω, ὑποχαζομαι. φευγω. ὑποτασσομαι. ὑπερωεω. ὑποερεφω. ὑπαλασσω.

Υποψαλλασσω.

Απερ ἱερὸν τοι μ' υποψαλλασσετε. Ar. L. 89.

SYN. Υποψηλαφαω, επιψηλαφαω.

Υποψια.

Την τῶν φθασαντων ασφαλῶς ὑποψιαν. Suid.

SYN. Υποιοια —το ερεσηκός.

Υποψωνεω

Ουδ' αλλος ανθρωπων ὑποψωνῶν σε πιμανεῖται. Ar. A. 842.

EXP. Παρακλεπτων· προσιθὲς τῇ οψωνιᾳ.

Υπλιαζω.

—Καρα γαρ ὑπλιαζεται τόδε. Soph. Ph 843.

SYN. Εξυπλιαζω, ὑπλιῶμαι, ὑποκλινομαι. ὑποερεφω.

Υπλιασμα.

Γυναικομιμοις ὑπλιασμασιν χερῶν. Aesc. Pr. 1004.

SYN. Υπλιασμὸς.

Υπλιος.

—Ο δ' ὑπλιος εμπεσε πετρη. Il. δ. 108.

Ως πολυν ὑπλιον ὑμνον εγυμνασε—Ep. Suid.

SYN. Υψηλὸς. ὁμαλὸς.—απρακλος. νωθρὸς, σκνηρὸς. αμελὴς. ευθεωρητος —κατακλινὴς.

Υπωλενιος.

—Ο δ' υπωλενιον κιθαριζεν. Hom. M. 507.

Υπωπιαζω.

Και ταῦτα δ' αιμοντως ὑπωπιασμεναι, Ar. Pa. 540.

SYN.

SYN. Υποπλησσω, καθυβριζω. λοιδορεω—ὑποτηρεω. παπαινω, μαρναμαι.

Υπωπιον.
Νυκτὶ δοὴ ἀταλαντος ὑπωπια,—Il. μ. 463.
—Τηρᾶ μὴ λαβῃς ὑπωπια. Ar. V. 1377.
EXP. Κατα την προσοψιν—τὰ εις οψιν πληγματα—τυλος εν ταῖς χερσίν.—ογκωμα. κρᾶμα.

Υπωρεια.
Αλλ' εθ' ὑπωρείας ὠκεον πολυπιδακος Ιδης. Il. υ. 218.
Ενθα δ' ὑπωρηισιν επὶ προβλῆσι κυκλᾶνται, Orph. 744.
EXP. Τα πλευρὰ τῦ ορυς.

Υπωροφιος, Υπωροφος. Vid. Υποσεγος.
—Υπωροφοι δε τοι εμέν. Il. ι. 636
Τι μελλῃς ὑπωροφα μελαθρα περᾶν—; Eur. Ph. 308.

Υπωχρος. Υπωχρος οψις—Cyr. Th.

Υ Ρ

ΥΡΑΞ. (μῦς, ὁ αρυραῖος.)
Παμπαδην ὑρακας λιχμηρεας ηρημωσε. Nic. Ther.
Οι δ' Υρμιην ενεμοντο—Il. ϐ. 496.

Υρμινη.
Οσσον εφ' Υρμινη, και Μυρσινος εσχατοωσα. Ib 618.

Υρτακιδης.
Ασιος Υρτακιδης,—Ib. 837.

Υρτακος.
—Και Ασιον Υρτακη γόν. Il. ν. 759.

Υρτιος.
—Υρτιον ὄτα
Γυρτιαδην, Μυσων ηγητορα καρτεροθυμον. Il, ξ. 511.

Υρχη. (κεραμιον αγγεῖον)
Τετοισι δε δωροδοκεῖσιν
Υρχας, οἶνον,—Ar. V. 674.

Υ Σ

ΥΣ
Πολλοὶ δ' αργιοδοντες ὑες θαλεθοντες αλοιφῇ. Il. ψ 32.
SYN. Σὺς, χοῖρος, καπρος, καπριος.
Οι δ' ὗν ισσῆγον μαλα πιονα πενταετηρον Hom.

Υσγινος. (βαμματος εἶδος.)
Ταὶ κοκκιοβαφέντα, και ὑσγινοιο θερισρα. Ep. Suid.

Υσδος.
Αμφι δε ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὑσδων
Μαλινων ὕδωρ—(al. οσδων pro οζων.) Sapph. 53.

Υσμινη. Vid. Μαχη.
—Μεμασαν δε και ὡς ὑσμινι μαχεσθαι. Il. Θ 56.
—Ενὶ κρατερῇ ὑσμινη. Il δ. 462.
EPITH. Αργαλεα, αινὴ, αλεγεινὴ, ασιδηρος, αινομορος, αιδρόφονος, δυσηχὴς, κρατερὴ, οιζυρὰ, υλομενη, σιδεια, ερισθενεια, ταλαπενθὴς, πουτιος, πολυδακρυς, ταρβαλεα, φλογοεσσα.

Υσπληξ, Υσπληξ, Υσπλῆτις.
—Αγχι γὰρ ηδη
Υσπληγι δνοφερῇ Κιλικων αποπαυεται αιης, Dion. 121.
Ορνισιν δ' ὑσπλαγξ,—Theoc. 8. 58.
—Κάπὸ γῆς εσχαζοσαν Υσπλῆγας—Lyc. 22.
—Απὸ μιᾶς υσπλατίδος—Ar. L. 999.
SYN. Δικτυον.—ὑσριχὶς,—αφεσις, αφετηρια, βαλβὶς.—αφεσις, αφετηρια,—βυκεντρον.—παγίς—γραμμη, γνωμὴ.

Υσπορος.
—Οι τ' εχον αυτὸν
Υσπορον αιγληέντα διασιλβοντα ρεεθρῳ,
Ηλεκτρῳ κομοῶντα βαθυπλεκτοισι μεταλλοις. Nonn. l. 26.

Υστερον.
—Η ὑστερον αῦτις ιόντα. Il. α. 27.
SYN. Επειτα, μετεπειτα, εφεξης.

Υστερος, Υστατος, Υστατιος.
—Ει και γενει ὕστερος ἦεν. Il. γ. 215.
—Τίνα δ' ὑστατον ἐξεναριζεν, Il. ε. 703.
—Πρωτῃσι και ὑστατιῃσι βοεσσιν, Il. ο. 634.
SYN. Υστεραῖος.—εσχατος, τελευταῖος.

Υστερεω.
Ην δ' υστερησης, οιχομεσθα, κατθανῇ. Eur. Ph. 993.
SYN. Υστεριζω, αφυστεριζω, καθυστερεω, καθυστεριζω, βραδυνω, αναβαλλομαι.—αμαρταινω, αποτυγχανω.—ελαττουμαι, ελλειπω.

Υστεροποινος.
—Υστεροποινον
Πεμπει παραβᾶσιν Ερινύν. Aesc. Ag. 58.

Υστεροπες.
—Επει νῦν αιει Ερινυς
Υστεροπες ἑπεται—Orph. 1162.

Υστεροφθορος.
Τατων σε λωβητῆρες ὑστεροφθοροι
Λοχῶσιν Αιδα και θεῶν Ερινύες. Soph. An. 1086.

Υσεροφανος. Vid. Ηχώ.

Υσριξ.
—Και ὑσριχος ἐνθα καλιαι Call 3. 96.
SYN. Ἐχῖνος, χοιρογρυλλος, ακανθοχοιρος.

ὑσριχίς.
—Θοὰς δ' ἐφριξεν ἐθειρας,
Και τ' οπισω νωτοισιν ἀκαχμένον ωκυπετησιν
Ἰθὺς ακοντιζει μαλερὸν βελος—Orp.

Υσριχὶς. (το πλικτικον οργανον)
—Υσριχίδι μασιγῶν,—Ar. 632.
SYN. Υσπληξ βεκεντριν. μασιξ. (ἐξ ὑεων τριχῶν)

ΥΦΑΙΜΟΣ
Ης ετι κανθος ὑφαιμος επασραπτει φονιον πῦρ.
Ep. l. 4.
SYN. Αιματωδης.

Υφαινω, Ὑφαω
—Προς αλλης ἰσὸν ὑφαινοις Il. ζ. 456.
Τῷ δ' αρ' ανερχομενῳ πυκινὸν δολον αλλον ὑφαινε Ib. 187.
Αι δ' ἰσὸς ὑφωσι, και ηλακατα στρωφῶσιν. Od. η. 105.
SYN. Διυφαινω, εξυφαινω, καθυφαινω, παρυφαω, παρυφαινω, ισργεω, πλεκω, κατασκευαζω
—Ισον ὑφαινε μυχῷ δομὸς ὑψηλοῖο,
Διπλακα μαρμαρειν, εν δε θρονα ποικίλ' επασσε. Hom.
—Κεντρον εχεσα φιληλακατοιο μεριμνης,
Χερσὶν απειρητοισι μετηϊεν ἰσὸν Αθηνης,
Κερκίδα κεφιζεσα,—
Και κλειὶ πελυοδοντι διαξυεσα χιτῶνα,
Και λιθον ορχισηρα περικρεμασασα μεσαυλῳ
Κερκίδι πεπλον υφαινε.—Nonn.

Υφαιρεω, Ὑφαιρεμαι.
—Υπ' εκ μηλων αιρευμενοι—Il. π. 353.
—Υπὸ δ' ηρεον ἑρματα νηῶν. Il. ε. 154.
SYN. Ὑφαρπαζω, ὑφελκω. αφαιρεω, υπεξαιρεομαι, ὑπεξαγω, ὑπεκκλεπτω. παρεκβαλλω. μειοω.

Υφαλος.
Φασὶ δε και νηεσσιν ἁλὶ πλαγχεσσι χερειας
Τὰς ὑφαλες πετρας τῶν φανερῶν σπιλαδων. Ep. l. 2.
SYN. Υφαλιος, ὑποθαλασσιος.—κρυφιος.

Υφαντοδινητος, Ὑφαντος.
Οι ὑφαντοδινητον εσθος ε πεπαται Ar. Av. 944.
—Εσθῆτά δ' ὑφαντήν. Od. ν. 136.

—Ὑφαντά τε εἱματα καλὰ 218.
SYN. Πλεκτὸς, ευὐφὴς, ευὐφαντος. ευητρις.

Υφεπω Vid Ὑποπιμπρημι.
Αλλ' ἄ, ὑφεπε δωματα,—Eur. Or. 1656.

Υφαρπαζω
Ωι ρά θ' ὑπὸ σκυμινος ελαφηβόλος ἁρπαση ανήρ. Il. σ. 319
SYN. Υφαιρεω, ὑποκλεπτω, ὑπεξερυω.

Υφασμα
Πολλὰ δ' αγαλματ' ανῆψεν, ὑφασματά τε, χρυσόν τε Od. γ. 274.
SYN. Εξυφασμα, ἰσὸς, ὑφος, εσθημα, σακκος, το σπαθητόν.

Υφεμειος.
Ἡ κατ' οικους, ὡς εχιδν', ὑφεμειη
Λυθεσά μ' εξεπινες —Soph. An. 537.
EXP. Απολυθεις, εαθεις, ὑποχαλωμενος, εκλελυμενος — ὑποχειριος, καθειμενος, ταπεινὸς.

Υφελκω, Ὑφελκομαι
—Ο δ' ὑφελκε ποσοῖιν Il. ξ. 477.
Και τὰς εκεινης Περσικας εφελκομαι. Ar. Ecc. 319.
SYN. Υφελκυω, ὑφαιρεω, ὑποσελλω. ὑπεξαγω —περιδεσμευομαι, ὑποδεδεμαι πρετρεπω.

Υφερπω.
—Ὑφερπε γαρ πελύ Soph. Oed. T. 805.
SYN. Ὑφερπυζω, ὑπεισερχομαι, ὑπεισδυομαι, ὑπαϊσσω, παραγινομαι, ανερπυζω.

Υφεσπερος.
Κειρη τίς μ' εφιλησεν ὑφεσπερα—Ep. l. 7.

Υφεχω.
Ει τοι νομιζεις ανδρα συγγενῆ κακῶς
Δρᾶν, εχ ὑφεξειν την δικην, εκ ευφρονες. Ib. 560.
—Υποσχὼν θηλέας ἱππους. Il. ε. 269.
SYN. Ἐχω, ὑποφερω, ὑποτιθημι, ὑποβαλλω, ὑφ.σαμαι

Υφὴ.
Πεπλων τε πρεκαλυπτεν ευπηκτοις ὑφαῖς. Eur. I T. 312.
Ταῦτ' εν ὑφηνας' οἶσθ' εν ευπηνοις ὑφαῖς. Ib. 314.
SYN. Υφανσις, πλοκὴ, ἰσργια.

Υφηγεομαι
—Και ὑφαγεο τᾶδε. Theoc. 2. 101.
Πρωτισα μεν νῦν τῷδ' ὑφηγησαι,—Eur. El. 664.
SYN. Προηγεμαι. καθηγεμαι, εξυφηγεομαι, εσηγεμαι, αφηγεμαι. αναγω. αρχομαι. παρεμαω, παρακαλεω, διδασκω. ὑποδεικνυμι.

Υφηγητης.
—Ων ὑφηγητων, εγω
Κτανεῖν εμελλον πατέρα τον εμὸν,—Soph. Oed. T. 985.

SYN.

SYN. Ηγητὴρ, ἡγεμὼν, εισηγητὴς, καθηγητὴς, προηγητὴς, αυτοπρατωρ, χειραγωγὸς.

Υφηνιοχος. Vid Ηνιοχος.
—Ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Εσκεν ὑφηνιοχος.—Il ζ. 19.

Υφησσων.
—Η μεν ὑφησσων Ατροπος—Hes. α. 258.

Υφιζαιω.
—Αλλ' υφιζαιον κυκλοις Eur. Ph. 1408.
SYN. Καθυφιζανω, υποκαθεζομαι, ὑφιζω, ὑποκαθημαι, ὑποκαθιζω, ὑφισαμαι. ὑφεδρευω. ελαττοομαι.

Υφημι, ὑφιεμαι.
—Και ὑπ' εμβρυον ἦκεν ἑκαστη. Od. λ. 245.
Υφεὶς μαγον τοιόνδε,—Soph. Oed. T. 395.
Υφεσθαι μοι δοκεῖς. Ar. R.
SYN. Καθιημι, ενιημι, ανιημι. ὑποπεμπω, εισπεμπω, ὑπενδιδαμι, ὑποχαλαω, ὑποβαλλω, ὑποτιθημι

Υφιστημι, ὑφισαμαι
Οὐδε τοι εκτελεσσιν υποσχεσιν ἥντερ ὑπεσαν. Il. β 286.
—Μη γνωμας ὑπισησας σοφὰς. Soph. Aj. 1110.
SYN Υποτιθημι, ὑποβαλλω, ὑποκαθιστημι, αντικαθιστημι, προβαλλω, εξαγω.—αντεχω, ανθισαμαι. ὑπερχομαι, ὑπομενω, εγχειριζομαι, καθισαμαι, ενισαμαι, επιβαλλομαι ὑπισχνεομαι. δεχομαι, ὑποδεχομαι ὑφιζανω ὑποφερω, αναπλημι. ὑποχωρεω διαβεβαιοῦμαι—επαγγελλομαι.

Υφορμισηρ.
—Ενερθε δε λᾶαν εδησαν
Βριθὺν ὑφορμισῆρα,—Opp.

Υφορβὸς. Vid Συβωτης.
—Ηγησατο δῖος ὑφορβὸς. Od. ξ. 48.
—Και ανέρες ἦλθον ὑφορβοί. Ib. 410.

ΥΨΑΓΟΡΗΣ, ὑψηγόρος.
—Η μαλα δὴ σε διδασκησιν θεοὶ αυτοὶ
Υψαγορην τ' εμεναι—Od. α. 385.
Τοιαυτα μεντοι τῆς αγαν ὑψηγορε
Γλωσσης, Προμηθεῦ, τα πιχειρα γινεται. Aesc. Pr. 318.
SYN. Μεγαληγορος, μεγαλορρημων, υψηλολόγος, ὑψιλόγος, μεγαλαυχης, σοβαρὸς, φλυαρος.

Υψαυχεω, Υψαυχενιζω.
Ψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλεῖστος, και ες ὕβριν αεξει. Phocyl. 57.
—Δειμυ καρ βλεπαν Υψαυχενιζει—Ep. I. 4.
SYN. Μεγαλαυχεω, εξαυχεω, υπεραυχεω, ὑψαυχενεω, ὑπερφανεω, υψιλοφρονεω, μεγαλοφρονεω, καυχαομαι
Υψηλ' εκομπεις, κατ' αιρων ἀδοιπορῶν,
Οτ' ουδεν εἰῦ —Soph.

Υψαυχην. Vid. Απολλων.

Υψερεφὴς. Υψηρεφὴς. Υψηρεφης.
—Καὶ ὑψερεφὲς μεγα δῶμα. Il τ. 333.
Ουδε επεμβεβαως ὑψηρεφέος θαλαμοιο. Il. ι. 578.
Η δ' ες ὑψορροφον θαλαμον κιε—Il. γ 423.
SYN. Κατηρεφὴς, ὑψιμελαθρος, ὑψηλὸς, αιπὺς.

Υψηῒς.
—Ηχι λεοντα
Υψηῒς κατέπεφνε, βοῶν σινιν Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92.

Υψηλοκρημνος, Υψικρημνος.
—Τόνδε πρὸς πετραις
Υψηλοκρημνοις τὸν λεωργὸν σχμασαι. Aesc. Pr. 5.
Υψικρημνὸν δ' οἱ πολισμα
Καυκασε πελας νεμονται Ib. 421.
SYN. Κρημνωδης, τραχὺς.

Υψηλος.
—Οθι οἱ θαλαμος περικαλλέος αυλῆς
Υψηλὸς δεδμητο, περισκεπ[ω ενι χωρῳ. Od. α. 426.
SYN. Υψερεφὴς, υψητος, ὑψιφανὴς, υψιφανὴς, ὑπερτενὴς, μετεωρος, βλωθρὸς, αιπὺς, αιπεινὸς.—ὑψιβατος—υψιπετὴς, ὑψιπυς —ευδαιμων.

Υψηλοφρων.
Υψηλοφρων μοι θυμὸς αιρεται προσω. Eur I.A. 919.
SYN. Υψιφρων, υψηλοκαρδιος, υψηλονοος, ὑπερθυμος, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, ὑπερφανος, υπερφρων, ὑπερπ[ης, ὑψιβατος, ὑπερογκος, ὑψικομπος.

Υψηνωρ.
—Υψηνορα δῖον
Υἱὸν ὑπερθυμὸν Δολοπιονος,—Il. ε. 76
—Ιππασιδὴν Υψηνορα ποιμένα λαῶν. Il. ν. 411.

Υψηνωρ, Υψηνορεων.
—Υψηνορα τιμὴν. Nonn
—Εξ εχθρων ὑψηνορεοντων. Call.
SYN. Ευηνωρ. ὑπερηνωρ, αγηνωρ.

Υψηχης.
Τοσσον επιθρωσκεσι θεοὶ ὑψηχέες ἵπποι. Il. ε. 772.
SYN. Υψιβρεμετης.—ὑψαυχην.

Υψι, Υψὲ, Υψόσε.
Υψι τ' αιαθρωσκων πετεται.—Il. ν. 140.

Υψὲ

Υψῆ ἐπὶ ψαμαθοις,—Il. α. 486.
—Ὑψοτε δ' αχνη Σκιδναται—Il. λ. 307.
SYN. Υψόθι, ὑψοθεν, ανωθι, ὑψηλῶς, εν ὑψει, εφ' ὑψες, μετεωρον.

Υψιβαθυς.
—Και οφρύας ὑψιβαθειας. Opp. l. 3.

Υψιβατος, Υψιβατης.
—Υψιβατον τριποδα—Soph. Aj. 1421.
Ο δ' ὑψιβατει δωματ' εν αιθερ εχων. Dolfc.
EXP. Υψηλὴν βασιν εχοντα
SYN. Υψιβαμων, ὑψιφοιτης, ὑψιπορος, ὑψυλοπορος, ὑψιπολος, ὑψιφρων, ὑψιπέτης.

Υψιβοας.
Πρῶτος δ' Υψιβοας Λειχηνορα ιτασε δκρί. Hom. B. 202.

Υψιβοης.
Υψιβοαν μετανοιας κηρυκα—Cyr. Th.

Υψιβρεμετης.
Ζευς ὑψιβρεμετης,—Il. α. 354.
SYN. Υψηχής.

Υψιγενεθλος.
—Θεὸν ὑψιγενεθλον. Nonn.

Υψιγεννητος.
Ελαιας δ' ὑψιγεννητον κλαδον. Aefc. Eum. 43.
SYN. Περιμηκης.

Υψιγυιος
—Υψιγυιον αλτος. Pind. Ol.

Υψιδρομος.
—Υψιδρομων πολεων—Cal.

Υψιδρομος.
Ζεῦ πάτερ, ὑψιδρομον περιαυγία κοσμον ελαυνων. Orph. H

Υψιζυγος. Vid Υψιμεδων.
—Κρονιδης, ὑψιζυγος, αιθέρι ναιων, Il. δ. 166.

Υψιθεμεθλος.
—Δομον ὑψιθεμεθλον. Nonn.

Υψιθρονος.
—Υψιθρονων μιαν Νηρεϊδαν, Pind. N. 4.

Υψιθωκος, Υψιθωκος.
—Υψιθωκων ὑπερ κρανε καρηνων, Syneſ.
Η Θεὸν ὑψιθωκον—Cyr. Th.

Υψικαρηνος.
—Ηε δρυες ὑψικαρηνοι, Hom. V. 265.
SYN. Υψιτενων, ὑψαυχην, εριαυχην, ὑψιλοφος, ερθοκραιρος, ὑψιπετηλος, ὑψικομος.

Υψικελευθος.
Ψυχὴν ὑψικελευθον ελαφριζων απὸ γαιας. Ep. l. 1.

Υψικερας, Υψικερως. Vid. Κεραός.
Υψικερατα πετραν. Ar. N. 597.
—Υψικερων ελαφον—Od. κ. 158.

Υψικεραυνος.
—Ὁ μεγας Θεὸς ὑψικεραυνος. Sibyl.

Υψικολωνος.
Κιονα,—μεγαν, ορθιον, ὑψικολωνον. Opp.

Υψικομος, Υψιχαιτης.
—Ποτὶ δρυσιν ὑψικομοισιν. Il. ξ. 398.
—Δοιοὶ δ' υψιχαῖται ανέρες—Pind. P. 4.
SYN. Πολυκομος, ευκομος, χαιτηεις, ὑψιπετηλος.

Υψικομπος.
Ο δ' ὑψικομπως κάφρονως ημειψατο. Soph. Aj. 777.
SYN. Ὑπερφανως, σοβαρῶς.

Υψικορυμβος.
—Διὰ τειχεος ὑψικορυμβα. Cyr.

Υψιλοφος. Vid. Υψικαρηνος.
Εσαι δ' ὑψιλοφων τε λογων
Κορυθαιολα νεικη.—Ar. R. 834.

Υψιμεδων.
Αιδεῖσθε ξεινοιο Διὸς σεβας ὑψιμεδοντος. Hom. 42. 3.
SYN. Υψιζυγος, παμβασιλεύς, ὑψικρατης.

Υψιμελαθρος. Vid. Υψερεφής.
Αδμῆτες δ' ἱκανον ες αυλιον ὑψιμελαθρον. Hom. M. 103.

Υψιμελας.
Οι δ' απὸ νηῶν ὑψιμελαιναων επιβάντες. Il. ο. 387.

Υψιμεσος.
Ηε μεν ὑψιμεσον τεμνη πολον,—Man. 3. 222.

Υψινεφὴς.
Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Pind. Ol. 5.

Υψινοος.
—Ὑψινοων—ηγητηρων. Apollin.

Υψιπαγὴς, Vid. Σιπυλος.

Υψιπεδος.
Υψιπεδον Θεραπνας οικεων εδος. Pind. Iſth. 1.

Υψιπετης, Υψιπετηεις.
Αιετος ὑψιπετης—Il. ν. 822.
—Ως τ' αιετος ὑψιπετηεις. Il. χ. 308.
Υψιπετὲς ες μελαθρον. Eur. Hec 1108.

Υψιπετηλος.
—Η δενδρεον ὑψιπετηλον. Il. ν 437.
SYN. Υψικομος, ὑψικαρηνος, ευοσιφυλλος.—Ὑψηλὸς, μακρός.

Υψιπολις.
Νομες παρειρων χθονὸς
Υψιπολις· Soph. An 376.
EXP. Εν τῇ πολει ὑψηλές.

Υψιπολος. Vid. Υψιβατος.
—Και ὑψιπολοις αγελαισιν Οιωνων—Opp. l. 3.

Υψιπορος.

Υψιπορος.
Αρματὸς ὑψιποροιο μεταρσιον ηνιοχῆα. Nonn.
Υψιπυς.
Ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι προκεινται
Υψιπόδες γ' ἐραναν δι' αἰθέρα
Τεχνωθέντες. Soph. Oed. T. 885.
Υψιπυλεια, Υψιπυλη.
Οτι δ' ἐκ πασέων γεραρὴ περιφεισατο πατρὸς
Υψιπελεια Θοαντος.—Ap. 1. 621.
Τον ρ' ετεκ' Υψιπυλη ὑπ' Ιησονι ποιμένι λαῶν.
Il. η. 469.
EPITH Λημνιας, Θοαντιας.
Η κλυτὴ Υψιπυλεια, γυναικῶν εἶδος αριστη. Orph.
Υψιπυλος.
Θηβην ὑψιπυλον.—Il. ζ. 416.
—Υψιπυλον Τροιην—Il. π. 698.
Υψιπυργος.
Την δ' ὑψιπυργον Οιχαλιαν.—Soph. Tr. 358.
Υψιτενης.
Υψιτενὴς δε λαθοιντο πατρὸς πολυφεγγεος αυλῆς Procl.
Υψιτερος, Υψισος.
—Και δρυες ὑψιτεραι. Theoc. 8. 46.
—Οιτης Ζηνὸς ὑψιστον παγον. Soph. Tr. 1207.
—Ζηνὸς ὑψισον σεβας. Ib. Ph. 1325.
Υψιτοκος. Vid Σαρα.
Υψιφαὴς, Υψιφανὴς, Vid. Αιθήρ.
Σὸς δρομος ὑψιφαὴς αμφιβεβηκεν ὄρυς. Christod.
Υψιφορητος.
—Προς ὑψιφορητον αταρπον. Procl.

Υψιρρων. Vid. Ὑπερηφανος.
—Υψιφρονων τιν' εκαμψε βροτῶν. Pind. P. 2.
Υψοθι, Υψοθεν. Vid. Υψι.
Υψοθ' εὁντι Διΐ.—Il. κ. 16.
—Κατα δ' ὑψοθεν ἧκεν ερσας. Il. λ. 53.
Υψος, Υψωμα.
Κλῶνες απηοριοι ταναῆς δρυὸς, ευσκιον ὕψος. Ep. 1. 1.
Εἰν ἰδιοις ὁριοις ὑψωμασιν, ηδε τ' εν οικοις. Man. 5. 33.
SYN. Ὑψηλοτης, επαρμα, μετεωρισμός.—εξοχή.
Υψοω.
—Υψωσας ωχρὸν δεμας ὑδατι λευκῷ. Hom. B. 80.
SYN. Ανυψοω, ὑπερυψοω, επανεχω, επαιρω, μετεωριζω. επαναλαμβανω. ανυω.

Υω.
—Ὑε δ' αρα Ζευς Συννεχες—Il. μ. 25.
—Ουδε γαρ ὁ Ζευς
Ουθ' ὑων παντως ανδανει, οὐδ' ανεχων. Theog. 26.
SYN. Υετιζω, καθυω, εξομβρεω, ανομβρεω, ὑγραινω, βρεχω, επιβρεχω.

ΦΑΑΝΤΑΤΟΣ.
Ευτ' ασὴρ ὑπερεσχε φαανταος, ὅσε μαλιστα
Ερχεται αγγελλων φαος ἠῶς ηριγενειης. Od. ν. 93.
Φαγεῖν.
—Ουπω τόνδε κυνες φαγον, οὐδ' οιωνοί. Il. ω. 411.
SYN. Εκφαγεῖν, καταφαγεῖν, διαφαγειν, εδομαι.
Φαγρος. (ιχθύς.)
—Διὰ σπευδε
Αυλῶνος οισει κῦμα γυμνιτην φαγρον, Lyc. 387.
Φαεθουσα
Νυμφαι εὐπλοκαμοι, Φαεθουσά τε, Λαμπετιη τε,
Ας τεκεν Ηελιῳ ὑπεριονι δῖα Νεαιρα. Od. μ. 132.

Οπλοτερη Φαεθουσα Θυγατρῶν Ηελιοιο. Ap. 4. 971.
Φαεθων. Vid. Φαεινός.
Ουτέ μιν ηελιος φαεθων ακτῖσιν εβαλλεν. Od. τ. 441.
Φαεθων.
Δυομενον τ' εσορωσα πυριγλητον Φαεθοντα. Man. 3. 182.
Φαεθων.
Ενθα ποτ' αιθαλοεντι τυπεὶς προς σπερνα κεραυνῷ
Ημιδαὴς Φαεθων πεσεν ὁρματος Ηελιοιο
Λιμνης ες προχοας πολυβενθέος· ἡ δ' ετι νῦν περ
Τραυματος αιθομενοιο βαρὺν ανεκηκιεν ατμόν. Ap 4. 600.
Ιφθιμον Φαεθοντα, θεοῖς επιεικελον ανδρα. Hes.

Και Φαεθων επιβαινε· δισσας δε οἱ ἡνία παλλεν
Ἡνία μαρμαιροντα, και αιγλησσαν ἱμασθλην
Ηελιος γενετηρ, τρομερη γ' ελελιζετο σιγῆ,
Τιέα γινωσκων μινυωριον.—κ. λ. Nonn. l. 38.
Εξοτε δαιμονιοιο παρος βεβολημενος ατμῷ
Κυμβακος Ηελιοιο φερανγέος εκπεσε δίφρε
Ημιδαὴς Φαεθων, ποταμῷ δ' εκρυπλετο Κελτῷ,
Και θρασυν ηβητηρα παρ οφρυσιν Ηριδανοῖο
Ηλιαδες κινυρoισιν ετι σταναχεσι πετηλοις. Ib.

Φαεθων.

Τῶν μεν τε προφερεσκε βιηφί τε και σθενεϊ ῷ,
Ηδ' ὑπεροπλιη Φαεθων μεγας· ὃν ρα βοτῆρες
Ασπερι παντες εἴσκον, ὀθ' εἵνεκα πολλον εν αλλοις
Βασιν ἰῶ λάμπεσκεν, αριζηλος δ' ετετυκτο.
κ. λ. Theoc. 25. 141.

Φαεθων.

—Ουδ' εα ἱππας
Ζευγνυσθ' ωκυποδας φαος ανθρωποισι φεροντας
Λαμπον και Φαεθοντ', οἳ τ' ηῶ πῶλοι αγυσι.
Od. μ. 245.

Φαεινὸς, Φαενὸς, Φαεννὸς, Φαιὸς.

—Φερε δε κρατῆρα φαεινόν Il. γ. 247.
—Ερεμβος, Ω φαεινὸν ὡς εμοί· Soph. Aj 395.
—Ω φαεννῆς ἡμερας τὸ νῦν σελας. Ib. 867.
Χλαιναν δ' εχων φαενήν.—Ar. A. 845.
SYN. Λαμπρὸς, φαεθων, ευφεγγὴς, παμφεγγὴς, φεγγωδης, πολυφεγγὴς, φεγγοβόλος, διαφανὴς, καταφανὴς, επιφανὴς, διαυγὴς, καταυγὴς, τηλαυγὴς, φερανγὴς, φωτεινὸς. αγλαὸς. φαιδρὸς, ὡραιος —λεπτὸς.

Φαεινω. Vid. Φαω.

Αυταρ ὁ παρ λαμπῆρσι φαεινων αιθομενησιν
Εισηκει επὶ παντας ὁρωμενος.—Od. σ. 342.
—Και εν νεκυεσσι φαεινω. Ib. μ. 383.

Φαεσιμβροτος.

Αλλ' ὁτε δὴ δεκατη ἐφανη φαεσιμβροτος ἡώς·
Il. ω. 785.

Φαεσφορια. Call. 3. 11.

Φαεσφορος.

Ουπι ανασσ', ευωπι, φαεσφορε.—Ib. 204.
SYN. Φωσφόρος, φωτοφόρος, σελασφόρος, εωσφόρος. λαμπαδοῦχος

Φαιαξ.

Σοφὸς γ' ὁ Φαιαξ, δεξιὸς τ', ικ απεθανε.
Συνερκτικὸς γάρ εσι, και περαντικὸς,
Και γνωμοτυπικὸς, και σαφὴς και κρυσικὸς.
Καταληπλικός τ' αρισα τε θορυβητικῶ. Ar. Eq. 1374.

Φαιηκες.

Φαιηκες μεν τήνδε πολιν και γαῖαν εχουσιν. Od. ζ. 195.
Αιματος ουρανιοιο γενος Φαιηκες εασι. Ap. 4. 992.

ΕΡΙΤΗ. Αγαυοὶ, αντιθεοι, αμυμονες, ναυσικλυτοι, μεγαθυμοι, φιλοπρετμοι, δολιχηρετμοι.
Τοσσον Φαιηκες περὶ παντων ἰδριες ανδρῶν
Νῆα θοὴν ενὶ ποντῳ ελαυνεμεν, ὡς δε γυναικες
Ισὸν τεχνῆσαι.—Hom.
Ἰδριες ερεσσης και αλιπλαγκλοιο πορειης. Orph.

Φαιδιμος, Φαιδιμοεις.

—Και φαιδιμος Εκτωρ. Il. δ 505.
—Και φαιδιμοεντες Επειοι. Il. ν. 636.
SYN. Αγαυὸς, ισχυρὸς, περιβλεπτος, κυδιστος, εφιφανὴς, επισημος, ευδοκιμος, λαμπρὸς, φαιδρὸς.

Φαιδρη.

Φαιδρην τε, Πρακριν τε ἰδον,—Od. λ. 320.

Φαιδρὸς.

Γελωτι φαιδρῷ τὸν δ' ὀψεται καρα. Soph. El. 1323.
Φαιδρὸς λαμποντι μετωπῳ Ar. Eq. 547.
SYN. Φαιδρωπὸς, χαροπὸς, ευπροσωπος, ἱλαρὸς, αγανὸς, ευθυμος, λαμπρὸς, γεγηθὼς, δαφιλὴς, καθαρὸς, φαιδιμος, φαικὸς.

Φαιδρονες.

—Και κλεωνασα φαιδρονες—Aesc. Ag. 1238.

Φαιδρυντρια.

Ψευσθεισαι παιδὸς σπαργανων φαιδρυντρια. Ib. Ch. 757.
SYN. Καθαρτρια, φοιβητρια.

Φαιδρυνω, Φαιδρυνομαι.

Ινα θεαὶ μορφαν εφαιδρυναν. Eur. Hel. 683.
Αυτοί τε λιαροῖσιν εφαιδρυνοντο λοετροῖς. Ap. 3. 300.
Μηδὲ γυναικειῳ λετρῷ χροα φαιδρυνεσθαι
Ανέρα.—Hes. ε. 750.
SYN. Επιφαιδρυνω, εκφαιδρυνω, εκκαθαιρω, ευφραινω, φαιδρoω. απολαμπρυνω, σιλβοποιῶ.

Φαιδρωπὸς, Vid. Φαιδρὸς.

—Το δ' ομμ' αει
Φαιδρωπὸν εδιδε τοῖσιν Αιγισθε φιλοις. Eur. Or. 892.

Φαικὸς.

Φαικὰ δ' αῦ ευταρσοισιν επ' ασταγαλοισι γελῶσαν. Ep. Suid.
SYN. Ελαφὸς, ἰταμὸς, κῦφος. φαιδρὸς.

Φαιναρετη.

Γαμεῖ δε Κελεὸς Φαιναρετην τηθην εμήν. Ar. A. 49.

Φαινολις.

Εσπερε, παντα φερων, ὁσα φαινολὶς εσκεδασ' αὼς. Sapph. 23.
SYN. Λαμπρὰ, φωσφόρος.

Φαινω, Φαινομαι.

Ασταπων επιδεξι', εναισιμα σηματα φαινων. Il. ζ. 352.

—Εκαθεν

—Εκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. Ib 456.
Και σέ γε φανῆ πρὸς τοῖσδε —Ar. A. 914
—Αμφὶ δε πασσὶ Γαῖα μελαινα φανεσκε—Od. λ. 586.
SYN. Εμφαινω, επιφαινω, εκφαινω, αναφαινω, αποφαινω, εξαποφαινω, αποφαινομαι, ὑποφαινω, προφερω. δεικνυμι, φανταζω, εκφανιζω, εμφανιζω, φαω, αμαρυσσω, λαμπω—φανεροποιω—κατηγορεω.—αναφαινομαι, εκφαινομαι, εμφανιζομαι, καταφαινομαι, προσφαινομαι, ὑποφαινομαι. φανταζομαι.

Φαινῶπις. Vid. Ταξις.

Φαινωψ.
Φαινοπι Ασιαδη εναλιγκιος, ὅς νῦ ἁπαντων Ξεινων φιλτατος εσκεν, Αβυδόθι οικία ναιων. Il. ε. 584.

Φαισός. (πολις Κρητης.)
Φαισόν τε Ρυτιόν τε, πολεῖς εὖ ναιεταωσας. Il. β. 648.

Φαῖσος.
Ιδομενεὺς δ' αρα Φαῖσον ενηρατο Μαιονος υἱόν. Il. ε. 43.

Φαικρος.
Μαιρας ὁταν φαεσφορον αλλαξῃς δεμας. Lyc. 334.
SYN. Φαιὸς, αιθοψ. μελας.

Φαιωχιτων.
—Αιδε Γοργονων δικην Φαιωχιτωνες,—Aesc. Ch. 1049.

Φακὴ, Φακὸς,
Επεῖτα πλατᾶν, εκ εθ' ἡδεται φακῇ· Ar. Pl. 1005.
Καλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλαργυρε, τὼς φακὸς ἑψειν. Theoc. 10. 54.
SYN. Φακιον.
—Φακην ἥδιστον οψον—Ath.
—Πνευματικὸς σιομαχια. Dioscor.

Φακιολιος.
Η δικρωσσον φακιολιον Sapph. 58.
SYN. Φακιολος, επιδεσμιον.

Φαλαγξ. (αραχνιον τί)
—Οξὺς, η φαλαγξ. Ar. V. 1500.
—Ειλισσετε δακτυλοις, φαλαγγες,
Ισοτονα σπασματα,—Ib. R. 1345.

Φαλαγξ.
Νηῒς εκ κοτινοιο φαλαγξ—Ap. 2. 845.
EXP. Το επιμηκες και σιρογγυλον ξυλον.

Φαλαγγηδὸν.
Τῶ ρ' οἵγε προχεοντο φαλαγγηδὸν,—Il. ο. 360.

Φαλαγγομαχης. Vid. Ελεφας.

Φαλαγξ.
—Ιν' Αθηναιων ἑσαντο φαλαγγες. Il. β. 558.
Τρωων ρῆξε φαλαγγα—Il. ζ. 6.
SYN. Ταξις. σιιχες.

ΕΡΙΤΗ Θαμινὴ, θηρια, δρατεα. δολιχὴ, θοὰ, σιιβαρὰ, σιυγερὰ, ενοπλος, πολυσπερὴς, ευπαλαμος, αμφισομος, φιλευιος, Βακχειη.

Φαλαινα.
Ειθ' ἡ μιαρὰ φαλαιν' εχουσα τρυτινην, Ar. V. 39.
Φαλαι τε, και δελφῖνες,—Lyc. 84.
EXP. Κητωδης ιχθὺς.—η (ζωὕφιον τι) ψῶρα. λαμπυρὶς, πυγολαμπὰς, πυραυσταρος.—σητοδοκις.

Φαλακρα.
—Προς τι φαλακρα πελει; Ep. l. 3.
SYN. Φαλακροτης, φαλακρωμα, φαλακρωσις.

Φαλακρὸς.
—Γεροντά τε
Πληγαῖς προσωπον φαλακρὸν εξῳδηκοτα. Eur. Cyc. 226.
SYN. Φαλανθος, αναφαλαντιας, αραιοθριξ, λεπτοθριξ, αθριξ, μαδαρος, ψεδνὸς, λεῖος, λειοκαρηνος, ψιλὸς, ψιλοκορης, ψηνός.

Φαλαρα, τὰ
Καπφαλαρ' ευποιητα—Il. π. 106.
Μαναμπυκων τε φαλαρα κινεῖσθαι σῶμα. Eur. Supp. 586.
SYN. Φαλαρα τα.—ἡνια. προμετωπις. ασπιδίσκος
EPITH. Νεοζυγῆ.

Φαλαρις.
Τον δε ταυρῳ χαλκεω καυτῆρα, νηλεα νοον, Εχθρα Φαλαριν
Κατεχει παντὰ φατις. Pind. P. 1.

Φαλαρις — Φαληρὶς.
Ατλαγας, φιλαρίδας. Ar. A. 875.
—Πυρρας ορνιθι Φαληρίδι θυειν. Ib. Av. 566.

Φαληριαω.
Κυματα,—κυρτὰ, φαληριωντα—Il. ν. 799.
SYN. Λευκανιζω. λευκαινομαι (ὑπὸ αφρῦ) αφριζω.

Φαληρικὸς.
Αφυας—Φαληρικάς. Ar. A. 901.
—Το φαληρικὸν ἕδας. Ep. l. 3.

Φαληρος, Φαλιος.
Ω ποτι ταῖς εριοις ὁ κυων ὁ φαλαρος ὑλακεῖ. Theoc. 8. 27.
Εισυῖαν φαλιον Ταῦρον ιπλεμισαι. Call. Fr.
SYN. Φαλὸς, φαληρικὸς, φαληριος, φαλήριοεις, λευκὸς, λαμπρὸς, αφριοεις. λευκομετωπος.

Φαλῆς, Φαλλος
Φαλης, ἑταιρε Βακχειε,
Ξυγκωμε, νυκτοπεριπλανητε μοιχε, Ar. A. 262.

Φαλκης.
Φάλκην, Ορθαῖον τε—Il. ν. 791.

Φαλλικὸς,

Φαλλικὸς, Ιθυφαλλικός.
—ᾄσομαι το φαλλικόν. Ar. A 260.

Φάλος.
Πλῆξεν ἀναστχομενος κορυθος φάλον—Il. γ. 362.
SYN. Λοφος—της περικεφαλαιας ανασημα, προλοσμημα.

Φαναὶ αἱ
—Εις φαιάς γε Βακχια. Eur I. 549.
Μυστηριων τε των απορρητων φανὰς
Εδειξεν Ορφεύς.—Ib Rh. 913.
SYN. Ελλαμψεις. οργια.

Φαναῖος
Σύ μοι Ζεὺς ο Φαναῖος Ηκεις,—Eur. Rh. 355.

Φανερὸς, Φανερὰ, Φανερῶς
Τὸργον παρεισαι φανερὸν—Soph. Ph. 1327.
Κυπρις ανυδρος φανερὰ
Τῶνδ' εφανη πρακτωρ Ib Tr. 874.
—Τὰν φανερῶς οιχομεναν εις αἴδαν, Ib. El. 835.
SYN. Εμφανὴς, περιφανὴς, συμφανὴς, δῆλος, αριδηλος, ακαλυπτος, τρανὸς, αριδεικετος, φαιδιμος —αναφανδὸν, εναργῶς, ἑτοιμως, τραιῶς, λαμπρῶς: εκ τὸ φανερὸν. κατὰ τὸ φανερὸν.

Φανης. Vid. Πρωτογόνος.
Λαμπρὸν αγων φαος ἀγνὸν, αφ' ὃ σε Φανητα κικλησκω.
Εξιερηται Θεοῖς ὥραν, καλλιστον ιδεσθαι,
Ον δηνυν καλεεσι Φανητά τε και Διονυσον. Orph.

Φανοπεύς.
Αρπαλυκῳ Φαιοπῆι.—Theoc. 24. 114.

Φανὸς, Vid. Φαιὸς.

Φανὸς
Οπας εσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφευς δικῶν. Ar. Eq. 1253.

Φανίον.
—Ὁ δε βαιὸν αναλας
Φανίον, εκ τεφρης εὑρε με κρυπτομενον. Ep. l. 7.

Φαρος.
Μεγα βροτεῖοισι φαρος, Ασκληπιον. Ar. Pl. 640.
Τῆς αμπελὸς δ' ες την χυτραν τον φαινον εγκαλαθέιτες. Ib L. 308.
SYN. Φεγγὸς, πυρσὸς, δᾷς, λαμπάς.—φαναριον.

Φανταζω, Φανταζομαι
Μή τις πολιτῶν εν τριβῳ φανταζεται. Eur. Ph. 93.
—Δικαιοπολι, φαντάζομαι Ar. A. 823.
SYN. Αναφανταζω, καταφανταζω, φαινω. —φαινομαι, συκοφαντέομαι.

Φαντασμα, Φαντασια.
Φαντασμ' Αχιλλειως. Eur. Hec. 92.
Ου σε θελω τῶμῷ φαντασματος ἥμιν αμοιρον. Theoc. 21. 30.
Η θνητὸς μαινει φαντασμασιν περιοισιν. Orph.H.
Φαντασιῶν επαρωγὲ, φοβων εκπαγλε βροτειων. Ib.
SYN. Φασμα, εἰδωλον, ινδαλμα, τερας, διασημεια, ὁραμα, εικονισμὸς, ὑπολημψις, ὑποτυπωσις, αισθησις.
Τῆς σῆς κλεμματικῆς παιγνια φαντασιης. Ep.

Φαος.
Και νύ κ' οδυρομενοισιν εδυ φαος ηελιοιο. Il. ψ. 154.
Τρωσὶν μέν ῥ' ακεκυσιν εδυ φαος,—Il. θ. 487.
—Ουκ αν ἤμεν εν φαει. Eur. Supp. 200.
—Τεταται φαος εν Οιδιπα δομοις. Soph. An. 608.
SYN. Φὰς, φοως, φέγγος, αυγὴ, σελας.—ημερα —νὺς —βιος —νικη —σωτηρια
EPITH. Ασπασὸν, ασβεσον, αναρχον, αειζωον, ἀγνὸν, αμιαφες, γλυκερὸν, γλυκυδερκες, ελυθεριον, ερατὸν, ηλιακὸν, θεῖον, λιποσκιον, καλὸν, ἡδὺ, θοὸν, ἱερὸν, λαμπρὸν, καθαρὸν, νοερὸν, ὡραιον, οξὺ, περικαλλες, πολυολβον, ολβιον, σκοτιον, νὼων, λευκὸν, ευημερον, ζωηφοριον. προγονον, πηγαῖον, σεληναῖον.

Φαος, Φαεα, τα
Ηδιστον φαος ἡμερας—Ar. Eq 969.
Ηλθες τηλεμαχε, γλυκερὸν φαος Od. ρ 42.
—Κεφαλὴν και αμφω φαεα καλά. Od ρ 39.
SYN. Φῶς οφθαλμὸς.
EPITH. Ακοιμητον, μαρμαῖρον, μυωγλινον, γλυκυδερκὲς, πολυδερκές.

Φάραγξ.
—Πολυκλυστες τε φαραγγας. Ap. I. 597.
—Φαραγγι προς δυσχειμερῳ. Aesc. Pr. 15.
SYN. Κευμὼν. αγκος. χασμα. —κοιλας ορεινὴ. κοιλωμα, ταφρος.
EPITH. Δενδροφόρος, περια, κοιλη.

Φαραὼ.
Τις Φαραὼ κακομητιν, Αχαιὸς Θρασος—Naz.
Σκληροτραχηλε γῆς αναξ Αιγυπτιων.
—Βρεχολεθροιοιανακλος. Cyr. Theod.

Φαρετρα, Φαρετριον.
Μηριονης δ' Οδυσῆι δίδε βιὸν, ηδὲ φαρετρην. Il. κ. 260.
Και χρυσεον περὶ νωτα φαρετριον—Mosc. 1. 20.
SYN. Βελεθηκη, γωρυτὸς, φαρετρεών.
EPITH. Αμφηρεφης, αμφικεκλιμὴς, αντικητος, δαιὴ, ευπλερος, ευτοξος, ιοχεαιρα, ιοδόκος, οϊσοδόκος, κοιλη, πολυραπλος. παρυχενια, ὑπωλενιος, φλογερά —ακοιμητος, εμπυρος, ερωτοτόκος, ποθοβλητος, παιδαματερα, ριγεδανὴ, οϊσοκόμος, δαφοινεσσα, φονια. Nonn.

Φαρετροφορος.
—Νῶτα φαρετροφόρος. Ep. l. 7.

Φαρικὸν.
Φαρικῇ, ἡ γναμθοῖσιν ἐπὶ βαρὺν ωπασε μοχθον. Nic.
Φαρισαιοι.
Και χορὸς αλλος απισος αμαρτινοων Φαρισαιων. Nonn
EPI TH. Ακηλητοι, αγχιτοοι, απισοτατοι, ασιγητοι, αρχεκακοι, βαρυζηλοι, γοοπλανῆς, θεμισοπόλοι, πολυρραφεῖς, υπερφιαλοι, μεγαπνευοντες.
Φαρμακευς. Vid. Φαρμακος.
Και τις τοσσος φαρμακευς Τραχινιων; Soph. Tr. 1156.
Φαρμακευω.
—Ει σην παῖδα φαρμακευομεν, Eur. Andr. 355.
SYN. Καταφαρμακευω, διαφαρμακευω, γοητευω. μαγγανευω, σκευαζω, αρτυω, φαρμασσω.
Φαρμακιη.
—Οτι φαρμακιην εποθησας. Sibyl l. 5.
SYN. Φαρμακεια, φαρμακευσις, γοητεια. μοιχεια.
Φαρμακὶς.
—Αλωμενη αμφὶ τε νεκρὲς
Αμφί τε δυσπαλεας ριζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες Φαρμακίδες—Ap. 4. 53.
SYN. Φαρμακευτρια, ωαμφαρμακος, φαρμακιστρια βαμβακευτρια.
Η τοσα φαρμακα ηδη ὁσα τρεφει ευρεῖα χθών. Hom.
Την Εκατη περιαλλα θεὰ δωκε τεχνησασθαι
Φαρμαχ', ὁς' ἠπειρός τε φυει και νηχυτον ὑδωρ. Ap.
Φαρμακον.
Αυτὶκ' αρ' ἐις οἶνον βαλε φαρμακον,—Od δ. 220.
Φαρμακα μη τευχε, μαγικὰν βλαβην απεχεσθαι. Phocyl 139.
Ξυνὸν τοῖσιν ερωσι το φαρμακον—Theoc. 23. 24.
SYN. Ιὸς.—ακος. ακεσμα. ωαραμυθια—εντριμμα.
EPITH. Αμβροσινον. αινὸν, ακηρατον, απροτιστον, αγριον, αυστηρον, βιοσσόον, δεινὸν, δηλητηριον, εσθλὸν, εχεφρον, γλυκὺ, θελκτηριον, ιητηρ. δυσαὲς, λυγρὸν, λοιγιον, λευγαλέον, κακὸν, θυμοθόρον, μητιόεν, μειλικὲς, νηπενθὲς, θανασιμον, ολομενον, οδυνηρατον, πικρὸν, πολυτροπον, ραιστηριον, σωτηριον, φρεσβιον. ποτὸν, πικὸν, επικρασον, χολὸν, εγχειον, καλαπλασίν.
Φαρμακος, Φαρμακοπωλης, Φαρμακεργός.
—Ιν' εκεινος ἦν ὁ φαρμακος. Ar. Eq. 1402.
Παρὰ τοῖσι φαρμακο-πωλαις—Ib. N. 764.
Αυτὴ δὲ φαρμακεργὸς ην ιασιμον
Ελκος δρακοῦσα—Lyc 61.
SYN. Φαρμακευς, φαρμακευτὴς, φαρμακοποιὸς, φαρμακοτριψ. φαρμακοτριβης, φαρμακοτὴρ, μυρεψὸς. γοης κακοτεχνος.
—Φαρμακίδης ολοῆς επίσοφας ερδεα. Man.
Φαρμακοω, Φαρμακτηριος, Φαρμακὶς.
—Ποσιες—φαρμακοεσσαι. Nic.
—Φαρμακοεντα δολον. Ep.
—Και ρέθος βαφὰς
Πεπαίνειαι θρονοισι φαρμακὶηρισις. Lyc. 1138.
Η διὰ φαρμακοῖο δολε νοσερῶς τελος ἔξει. Man. 4. 52.
SYN. Φαρμακωδης, φαρμακικὸς, πολυφαρμικος, ακεσιμος, ιατηριος, ιοβόλος.
Φαρμασσω, Φαρμασσομαι.
—Πελεκυν μεγαν, ἠὲ σκεπαρνον
Εν ὑδατι ψυχρῷ βαπτει μεγαλα ιαχοντα
Φαρμασσων,—Od ι. 393.
Φαρμασσομενη χρισματος ἁγνῦ
Μαλακαῖς αδολοισι παρηγοριαις, Aesc. Ag 94.
SYN. Καταφαρμασσω, ιατρευω, φαρμακευω, κολακευω, γοητευω, απαταω, παραπειθω, φενακίζω. πωτιζω, παρεμβυω, διαχρωννυω, μολυνω, βαπτω—σμομω. οξυνω.
Φαρος
Νῆσος επηετά τις εστὶ πολυκλυστω ενι ποντω
Αιγυπτε προπαροιθε, Φαρον δέ ἑ κικλησκουσι, Od. δ. 355.
Φαρος.
Πυργὸς εγὼ ναυτῃσιν αλωομενοισιν αρηγὼν
Ειμὶ, Ποσειδαωνος απερθέα πυρσὸν αναπτων. Ep.
Φαρος.
Τοσσα δε φαρεα καλὰ, τοσος δ' επὶ τοῖσι χιτῶνας. Il. ω. 231.
Πῶς αν, τότ' ὢν παῖς νῦν εχη ταῦτ' αν φαρη. Eur. El. 543.
SYN. Εσθὴς, εσθος, ἱματιον, ἑοιματιον, περιβολαιον, χιτὼν, πεπλον.
EPITH. Αλιχλαινον, ευπλυτὲς, ευποιητον, ευυητον, ευσιπλον, νεοπλυτον, λεπταλέην, λεπτομιτον, λευκὸν, κυανεον, μαλθακὸν, ορσναιὸν, παναλαργὲς, πολυποικιλον, πορφυρεον, πορφυρωτον. χρυσεοπλον. πολυπτυχον.
Φαρε' ὑφαινεσιν ἁλιπορφυρα, θαῦμα ἰδεσθαι.
Αυτη δ' αργυφεον φᾶρος μεγα εννυτο νυμφη
Λεπτὸν και χαριεν.—μαλακὸν δ' ενδυνε χιτῶνα
Καλὸν, νηγατεον, περὶ δ' αὖ μεγα βαλλετο φᾶρος. Hom.
—Στολμὸς χρυσὸς. Eur.
Ψυχρὰν ευδιανον φαρμακον αυρᾶν Pind.
Φυρσω.
Η αφαρειν φαρσωσι—Call. Fr.
SYN. Αρσω, αρτριαω, νεσω, λαμπρυνομαι.
Φαρσαλος, Φαρσαλις.
Γῆν γαρ λιπὼν Φαρσαλον, ἡδὲ Πηλεα, Eur. I. A. 812.

Και τον Αχιλλειοις Φαρσαλίσιν Εκτορα πωλοις
Οσσα Δαρδανικῳ δ'ερυπλομενον πεδιῳ. Ep l. 3.

Φαρσος.
—Και φιλοδωπον Φαρσος—Ep Suid.
SYN. Ρακος, κλασμα, τρυφος, πλερυγιον. ακρωτηριον

Φαρυγξ, Φαρυξ.
—Ω μιαρα φαρυγξ Ar. R. 579
—Φαρυγος δ' εξεσυτο οἶνος. Od. ι 373.
SYN. Λαρυγξ, ασφαραγος.
EPITH. Παναλέος

Φασγανον, Φασγανις.
Φασγανον οἷον εχων,—Il. φ 19.
Και λιποκοπλες Φασγανίδας—Ep. Suid.
SYN. Αορ, ξιφος, μαχαιρα χαλκος.
EPITH. Αμφηκες, αμφιτμον, δηκτον, κελαινον, εχθρὸν, εξυθηκτον, εικης, πλατυ, τριπατρον, ταυροκλοτον, σιδηρεον
Πολλα δε φασγανα καλα, μελανδετα, κωπηεντα,
—Δωσω τοδε φασγανον, αργυροπλειρ,
Καλὸν, Θρηϊκιον,—
—Ειρυσατο φασγανον οξυ,
Χαλκεον, αμφοτερηθεν ακαχμένον,—Hom.
—Αρῆς αλκῆρα σιδηρον. Hes.
—Ασσυριοιο παρηορον εκ τελαμῶνος. Apol.

Φασγανεργὸς.
Προσχαλκευει δ' Αἶσα φασγανεργός. Aesc. Ch. 645.

Φασηλις.
—Και ηρεμοεσσα Φασηλις. Dion. 855.

Φασηλος.
Αλλ' αφανε τῶν φασηλῶν—τρῆς χοινικας. Ar. Pa. 1144.
SYN. Φασηολος, φασιλος, φασιολος.

Φασιανικὸς.
Επικεχοδὼς εγωγε φασιανικός. Ib. Av. 68.

Φασιανὸς.
—Ει δοιης γέ μοι
Τους Φασιανὲς, ὁς τρεφει Λεωγορας. Ib. N. 109.
EXP. Αλεκτρυων (ορνεον) al. ἱππος (χαραγμα εχων αλεκτρυονος.)

Φασιανος.
Ενταῦθα μήτε συκοφαντης ισιτω,
Μήτ' αλλος ὅστις Φασιανὸς εσ' ανηρ. Ib. A. 726.

Φασις.
Πληϊαδων φασιας δεδοκημενος,—Nic.
SYN. Επιφασις, επιφανια—εγκλημα, συκοφαντια—λογος.

Φᾶσις, Nom. Fl.
Τηλόθεν εξ ορεων πεδιοιό τε Κιρκαιοιο
Φᾶσις δινηεις ευρὺν ροον εις ἁλα βαλλει. Ap. 2. 403.

EPITH. Αξενος, αμαραντιος, βαθυς, δινηεις, ερυμνος, ευρυμενη, ευρρητης, ευρυρεων, καλλιρεεθρος, καλλιρροος.
—Ἐνθα τε Φᾶσις,
Κιρκαιὴ κατα νῶτον ἑλισσομενος πεδιοιο,
Ευξεινε ποτι χεὐμα θοὴν επερευγεται ἀχνην,
Αρξαμενος τοπρῶτον απ' ερεος Αρμενιοιο. Dion.

Φασκω. Vid. Φημι.

Φασμα. Vid. Φαντασμα.
Ει μη τόδε φασμα νυκτὸς εὖ κατασχησει. Soph. El. 504.
Δεινοτατῳ ὑδρας—φασματι. Ib. Tr. 850.
EPITH. Αντιτυπον, απατηλιον, ετεροτροπον, ετεροχροον, ποικιλομορφον, πολυδαιδαλον, σκιωδὲς, μελανοπλερον, νυκλερινον, δαιμονιον.

Φασσα.
Κηγω μεν δωσω τᾷ παρθενῳ αυτίκα φασσαν,
Εκ τᾶς αρκευθω καθελων τηνει γαρ εφισδει. Theoc. 5. 96.

Φασσοφόνος.
—Ιηκι εοικὼς,
Ωκεϊ, φασσοφονῳ,—Il. ο. 238.

Φατνὸς, Φατὸς.
Εν μεσσῳ δε δρακοντος εην φοβος, ὑτι φατειὸς,
Hes. α 144.
Γοργόνες απλητοί τε και ὑ φαταὶ,—Ib. 230.
SYN. Εξηγητεος, ρητὸς, ονομαστὸς

Φατιζω. Vid. Φημι
Καυκωνων πολιερθον, ο Λεπριον πεφατισαι. Call. I 39
Φωνῇ γαρ ὁρῶ το φατιζομενον. Soph. Oed. C. 137.

Φατις.
Εκ τευτων εσθλὴ φατις ανθρωπες αναβαινει. Od. ζ 29
Ω Διὸς ἀδυεπὴς φατι,—Soph. Oed. T. 151.
—Απ' οιωιῶν φατιν. Ib. 318.
Ου σοι προσικει τόνδε προσφωνεῖν φατιν Ib. El. 1220.
SYN. Φημη, φασις, ῥῆσις, λογος, αγγελια, χρησμὸς, μαντεια, κληδὼν, δοξα
EPITH. Ψευδὴς, ἡδεῖα, αφρασος, κακὴ, μεγαλη, ερεμνη.

Φατὸς.
Ον τε δια βροτοὶ ανδρες ὁμῶς αφατοί τε φατοί τε. Hes ε. 3.
SYN. Ενδοξος, πολυφατος, ονομαστὸς, κλυτός.

Φατνη.
Τους μεν τεσσαρας αυτὸς εχων ατιταλλ' επὶ φατνη. Il. ε. 271.
Φατνη εφ' ἱππειη'—Il. κ. 568
SYN. Καπη. τραπεζα.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αλιοβρεκτος. αγυιλη, ευρυβατος, ορεσσαυλος, ὑποβρυχια, χαροπη.

Φαύλος.
—Τον δρομέα Φαύλλον—Ar. V. 1201.
Πεντ' επι πεντηκοντα ποδας πηδησε Φαύλλος,
Δισκευσεν δ' εκατον πεντ' απολειπομενων. Ep.
ΕΡΙΤΗ. Ολυμπιονικης, ὁδομετρος, ὁπλιτοδρομος, περιωνυμος.

Φαῦλος.
Και ζῶν ὁ φαῦλος, και θανῶν, κολαζεται. Sent.
Εισὶν δ' οἱ βελτ' αγαθῆ και δαιμονι φαυλῳ
Μοχθιζουσι, τελος δ' εργμασιν εκ ἑπεται. Theog. 164.
Λυδιη ισον εχειν πετρη σῆμα, χρυσὸν ὁποιη
Πυθονται, μη φαῦλον, ετητυμον, αργυραμοιβοί. Theoc. 12. 37.
—Φαῦλον χρησον αν λαβῶν φιλον
Θελοιμι μᾶλλον, η κακὸν σοφώτερον. Eur. I. 834.
SYN. Φλαῦρος, απδὴς, χαλεπὸς, δυσφημος, ευτελὴς, αραιὸς, στιδανος, βαιὸς, αχρηστος, κακὸς, αδοκιμος, πονηρὸς μοχθηρὸς, δολιος.—απλοος, χρηστὸς, ευχερὴς.—αδρὸς καλὸς.

Φαυλως.
Ουτοι ραδιον τα τοιάδε
Φαυλως παραινειν—Eur. Herc. f. 89.
SYN. Ευχερῶς, ευκολως, ευμαρῶς. ταπεινῶς, αγεννως. πονηρῶς, κακῶς, κακοτροπως, μοχθηρῶς. αναιδην.

Φαυλοτης.
Τῆς φαυλοτητός τοι γαρ εν κοινῷ ψεγειν
Απασι κεῖσθαι, δυσυχὲς, κὐκ ευτυχές. Eur. Fr.
SYN. Ατασθαλια, φλαυροτης, ατοπια, αμουσια, ανοια, αγροικια, αδρανεια, ασθενεια.

Φαυλεργος.
Αυτεξυλὶν γ' εκπωμα, φαυλεργε τινὸς
Τεχνηματ' ανδρὸς,—Soph. Ph. 35.
SYN. Φλαυρεργὸς, φαῦλος.

Φαῦνος.
Τοῖς ἐπι Φαῦνος ἱκανε πυριφρηγιτον εασσας
Ιταλιης τριλοφον πελωριδα πεζαν εριπνης,
Τον βυθιαν Κρονιωνι συναπλομενη τεκε Κιρκη. Nonn. l. 13.
ΕΡΙΤΗ. Ερημονομος. — Φαεθοντίδος αἵμα γενεθλης. Ib.

Φαυσιαδης.
Και βαλε Φαυσιαδην Απισαονα—Il. λ. 577.

Φαυσιβροτος.
—Φαυσιβροτος δαιμων—Pind. Ol. 7.

Φαυτηριος. Vid. Βακχος.

Φαὐψ, (ἔιδος ορνεϑ.) πελειὰς.
Οινοτροπες Ζαρηκος εκγονες φαβας, Lyc. 580.
Σιτεμενην δυσανον αθλιαν φαβα. Aesc. Fr.

Φαω.
—Φαε δε χρυσοθρονος ηὼς. Od. ξ. 502.
SYN. Φαυω, φαυσκω, φαεινω, διαφωσκω. λαμπω. φαινω.

Φαω, Φαομαι, inus. Vid. Φημί.

Φαω, Φαομαι, inus.
Πεφησεται δε τε θερισπορος ζυρω. Lyc. 841.
—Εν δε συ τεῖσι πεφησεαι—Il. ν. 829
—Πεφαται δ' ωρισος Αχαιῶν. Il. ρ 689.
SYN. Σφαζω, αναιρεω, αποκτεινω.

Φ Ε

ΦΕΒΟΜΑΙ.
—Ενθα και ενθα διωκέμεν ηδὲ φεβεσθαι. Il. ε. 223.
SYN Φευγω.—φοβεομαι.

Φεγγος Vid. Φαος.
—Λεπτὸν δ' επιδερομε πυκτὶ
Φεγγος ὅτ' αμφιλυκην μιν ανεγρομενοι καλεσσι. Ap. 2. 673.
Ναι γαρ εμὸν γλυκὺ φεγγος, αποιχομενον παλαι οσσων Theoc. 24 73.
ΕΡΙΤΗ. Ασπαστον, ασπασιον, αλεξικακον, αγηραον, αγητὸν, αιτωπὲς, ακηρασιον, ασβεσιον, ακυσιθεον, θεοτερπες, θεσπεσιον, ενοτησιον, νεερὸν, βλαβερανγὲς. νοσιμον, καθαρὸν, λαχνῆεν, τηλαυγὲς, χρυσεοκυκλον, ομματολαμπὲς, ωροσκοπον

Φεγγοβολεω.
Φεγγοβολῶν οπλῆρα—Man. 4. 264.
SYN. Λαμπρυνω, επαυγαζω. φεγγω.

Φεγγοβόλος.
Τις ποθ' ὁ φεγγοβολὲς απὸ μορφῆς ἱεται αυγάς; Cyr. Th.

Φειδ.
Φειδ̃ς παρ τειχεσσιν, Ιαρδανε αμφι ρεεθρα. Il. π. 135.

Φειδιππος.
Τῶν δ' αυ Φειδιππός τε και Αντιφος ἡγησασθην,
Θεσσαλῆ ἷε δυω Ηρακλειδαο ανακτος. Il. β. 678.

Φειδολας.
Ουτος Φειδολα ἱππος, απ' ευρυχοροιο Κορινθε
Αγκειται Κρονιδῃ μνῆμα ποδῶν αρετης. Anac. 187.

Φειδομαι.
—Φειδεο δ' ἡμῶν. Od. π. 185.
—Μη φειδεο σιτε. Hes. ε. 602.

SYN.

SYN. Περιφειδομαι, ὑφιεμαι, συγγινωσκω. απεχω. ελεῶ

Φειδώ, Φειδωλια, Φειδωλη.

Ου γαρ τις φειδὼ νεκυων—Il. π. 409.

Κτηματα δαρδαπτουσιν ὑπερβιον, ουδ' ετι φειδώ. Od. ξ. 92.

Ου γαρ τον εμὸν ιδρῶτα και φειδωλιαν

Ουδὲν πρὸς επος ἑτως ανοπτως εκβαλῶ. Ar. Ecc. 745.

—Μηδ' ετι δυσερων Εσω φειδωλιὴ—Il. χ. 244.

SYN. Φειδμονὴ, γλισχροτης, ευτελεια, σμικρολογια, ανελευθερια, προνοια, περινοια, ευχρηστια, ευσπλαγχνια, σωφροσυνη.

—Δηλὴ δ' ενι θυμένι φειδώ. Hes.

—Αγαθῶν ανδρῶν αγαπημα.

—Κλεινῆς εκγονε σωφροσυνης. Ep.

Φειδωλὸς.

Ην μεν γαρ εις φειδωλὸν εισελθὼν τυχω,

Ευθὺς καταρυξὲν με κατὰ τῆς γῆς κατω. Ar. Pl. 237.

SYN. Φειδὼς, φειδων, γλισχρος, ευτελὴς, μικρολόγος, σκνιπὸς. ανελευθερος.

Φελλεὺς. (ὁ πετρωδης τοπος)

—Τας αἴγας εκ τῆ Φελλεως. Ar. N. 71.

Φελλος.

Και φελλυς κυρτων μαρτυρας εναλιων. Ep. l. 6.

Παῖδες γαρ ανδρὶ Κλειδίνες σωτηριοι

Θανόντι. φελλοὶ δ' ὡς αγκυσι δικτυον

Τον εν βυθῷ κλωσῆρα σωζοντες λινον. Aesc. Ch. 504.

—Αβαπτισεν τε καθ' ὑδωρ

Φελλον αει κρυφιων σῆμα λαχοντα βολῶν. Ep. Suid.

SYN. Φλοιὸς —το τῶν βιβλιων σκεπασμα.

Φενακιζω.

Ταῦτ' αρ' εφενακιζες σὺ δυο δραχμὰς φερων. Ar. A. 90

SYN. Πινικιζω, διαπινικιζω, εξαπαταω, εμπαιζω. απιθανολεω, επιχλευαζω γοητευω. διαπλατῶ. ὑπογραφω. φυκιω

Φενακισμὸς.

Και τοῖσι φενακισμοῖσιν εξαπατωμενην. Ib. Eq. 630.

SYN. Φενακια, φενακη, πινικισμα, φῦκος, ὑπογραφὴ, μυκτερισμὸς, εμπαιγμὸς, εμπαιγμα, απατη, εξαπατη.

Φεναξ.

Ως ην αλαζων, και φεναξ, οἷοις τε τὲς Θεατὰς

Εξαπατα,—Ib. R. 940.

SYN. Απατεων, απατηλὸς, χλευαστὴς. ψευστὴς. πλανις.

Φεραὶ.

Οἱ δε Φερὰς ενεμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λιμνην. Il. β. 711.

—Φεραις Ασμηνος εὔρηνεσσιν ανασσων. Ap. 1. 49.

Φεραιθὴς.

—Φεραιθες εκαρος ὠρη. Ep. l. 1.

Φεραστὴς.

Αρες—Ομβριμοθυμε, φερασπι.—Hom. VII. 2.

—Και φερασπίδες σαγαι. Aesc. Per. 240.

SYN. Ασπιστὴς. πολεμικὸς.

Φερβω.

Γαιαν—η φερβει επὶ χθονὶ παντ' οπόσ' εσίν. Hom. XXIX. 2

Ταῖσι δ' εμαῖς οἰεσσι παρεστι μὲν ἀ μελιτεια

Φερβεσθαι,—Theoc. 5. 131.

SYN. Βοσκω, τρεφω, επιφορβεω.

Φερεγυος.

—Τις Προιτε πυλῶν,

Κλειθρων λυθεντων, πρωτατῶν φερεγυος; Aesc. S. T. 402.

Τι γαρ κελευεις, ὧν εγω φερεγυος; Soph. El. 948.

SYN. Εγγυητης, εγγυος, αξιοχρεως, αξιοπιστος, βεβαιος, ασφαλὴς. δυνατος.

Φερεγλαγὴς,

Εξαπινης μετὰ τεκνα φερεγλαγέες τελεθεσι. Orph L.

SYN. Γλαγερὸς, περιγλαγὴς.

Φερεδεμνος

—Φερεδεμνον ιωὴν. Nonn.

Φερεζωος. Vid. Φερεσβιος.

Σειο φερεζωῃ Κρασιην κεχαρησομεθ' αλκῇ. Apollin.

Φερεκαρπος.

Γαῖα θεὰ, φερεκαρπε, καλαῖς ὡραισι βρυουσα. Orph H

SYN. Πολυκαρπος, εγκαρπὴς, ευκαρπος.

Φερεκλος.

Μηριονης δε Φερεκλον ενηρατο τεκτονος υἱὸν

Αρμονιδεω, ὁς χερσὶν επισταο δαιδαλα παντα

Τευχειν, εξοχα γαρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il. ε. 59.

EPITH. Αρχεκακος.

Φερεκυδης.

Και Συριος σελαγιζε σαοφροσυνη Φερεκυδης. Ep. l. 5.

Φερεμμελὴς.

Ερμιον αμπεδιον φᾶτα φερεμμελὴν. Mimn 4 4.

SYN. Ευμελὴς, λογχοφόρος, αιχμητὴς.

Φερεοικος, Φεροικος (κοχλιας)

Αλλ' ὁπότ' αν φερεοικος απὸ χθονὸς αν φυτὰ βαινῃ. Hes ε 569.

Φερεπονος.

Αι δυο δ' αμπλακιαι

Φερεπονοι τελεθεντι. Pind. P. 2.

Φερεπτολις.

Φερεπ[ολις.
Βασιλῆα φερεπ[ολιν—Opp.
Φερεπ[ερυξ
—Φερεπ[ερυγων επ' οϊς ἄν. Ib.
Φερεσβιος
Κινηθη δ' ἀρα γαῖα φερεσβιος,—Hom. A. 341.
Και τον μεν λιπεν ἄσθμα φερεσβιον,—Tryph. 474.
SYN. Ζωοποιός. βιοσσοος, πολυφορβος, παμβώτις. φερέζωος.
Φερεσσακὴς.
—Ικετευσε φερεσσακεας Καδμους. Hes. α. 13.
SYN. Σακεσφόρος, σακεσπαλος, ασπισής.
Φερεσαφυλος.
—Φερεσαφυλῳ Διευσῳ. Ep. l. 1.
SYN. Σταφυληφόρος.
Φαρετρον.
Κειμενον εν φαρετρῳ,—Il. σ. 236.
SYN. Κλινιδιον (νεκροφόρον,) φερτρον, φορεῖον. σορὸς, χηλὸς, θηκη.
Φερης. Nom. pr.
Τοῖος Φερητος ἔβη προς δομους ανήρ. Eur. Alc. 65.
Φερμα.
Καρποτελεῖν δε τοι Ζεὺς επικραιπετω
Φερματι γᾶν πανωρῳ. Aesc. Supp. 698.
SYN. Γεννημα.
Φερνὴ.
Φερνὰς εχων δαμαρτος,—Eur. Or. 1700.
Φερνάς γε πολεμῳ, και δορὸς λαβων γερας. Ib. I. 298.
SYN. Προῖξ,—αμοιβή.
Φερολβιος. Vid Νομος.
Φερσεφονη, Φερσεφαττα, Ar. R. 683. Vid. Περσεφονη.
Ως ποτε Φερσεφονην τερεν' ανθεα χερσὶ δρεπεσαν
Εξαπαφον συνομαιμοι—κ λ. Orph. 1190.
—Μελαντειχέα δομον Φερσεφονας—Pind.
Φερτερος, Φερτατος, Φερτισος.
Οσσον φερτερός εμι σέθεν,—Il. α. 186.
—Ο γαρ πολὺ φερτατός εϛιν. Ib. 581.
—Ανδρα φερισον, ὃν αθανατοί περ ετισαν. Il. ι. 110.
SYN. Κρεισσων. — κρατιστος, εξοχωτατος, παναριστος, αγαθός.
Φερτὸς.
Και δηλεας τᾶς κ πλατᾶς
Τᾶς κ φερτᾶς.—Eur. Hec. 157.
SYN. Φορητὸς, πλητὸς, ανασχετος, ὑποιστός. ὑπομονητος.
Φερω, Φερομαι.
Τόνδε φερω Διϊ μῦθον απηνέα—Il. ο. 202.

—Τα δε δῶρα αναξ ανδρων Αγαμεμνων
Οισετω ες μεσσην αγορήν—Il. υ 172.
SYN. Φορεω, φερημι, κομιζω, βασαζω, αγινεω, αγω, αναπαλιζω, ὑπομενω, ὑποφερω, προσηκω. επιπυγχανω. εκτινω εκφερω, προφερω, επιφερω. εισφερω, προσφερω απιφερω. συμφερω, συνεισφερω εχω, κρατεω λαμβανω.
Φερε, (Adv) pro Αγε.
Φερ' επὶ προς θεων—Soph. Ph. 437.
Φερε, πως επὶ τοῖς φθιμενοις αμελεῖν καλόν; Ib. El 238.
—Φερ' ἰδω—Ar. Eq. 1362.—Φερε δή. Ib. Pa. 957.
Τοῖσι φερε δῶ.—Ib. 969.—Φερε δή νυν—Ib. Th. 795.
Φερωνυμος
Φερωνυμον ιησῖδα νασσονται πετρην. Lyc. 599.
SYN. Επωνυμος, ὁμωνυμος, σύνωνυμος.
Φευγω. Φευγομαι.
Φεῦγε μαλ' ἐ τοι θυμὸς επεσσυται—Il. α 173.
Φευξομαι εκ πολεμοιο δυσηχέος'—Il. σ 307
Η ραδιως φευγων αν αποφυγοι δικην. Ar. N. 167.
SYN. Αποφευγω, διαφευγω, εκφευγω, προφευγω, φυγανω, φυγγανω, αλευω, αλεεινω, δραπετευω. διδρασκω —καταγορευομαι —ετιστρεφω, φευγὼν, φευγων, ποιῶσθαι, αιρεσθαι. εις φυγὴν ὁρμαν —τα ἰῶτα δῦναι.
—Περφθηντο φυγῇ μετὰ νῆτα βαλόντες. Apollin.
—Αελλοποδων ἱππων
Σθεναρωτερον φυγᾷ ποδα νωμᾶν. Soph.
Φευκτὸς, Φυκτὸς.
Αγγελιαν ατλατον, κ φευκτὴν. Soph. Aj. 223.
—Και κκετι φυκτὰ πελονται. Il. π 128.
SYN. Ευφυκλος, ευφυλακλος. φευξιμος. βδελυκλός.
Φεῦξις, Φυξις.
Αἴδα μονον φεῦξιν κκ επαξεται· Soph. An. 368.
Φυξιν βουλευσι μετὰ σφίσιν,—Il κ 311.
SYN. Φυγὴ, εκφυξις, εκφυγὴ, αναφυξις, αποφευξις, διαφυγὴ. αλυξις.
Φελλος. Φελλυξ.
—Και βαλλεσιν ὥσπερ φελλοι. Ar. V. 227.
Η δ' ασπις εν τῷ φελλῳ κρεμνησεται. Ib. A. 278.
Αλλ' κδε μοιχκ καταλελειπται φελλυξ. Ib. L. 107.
SYN. Φελλος, σπινθὴρ. πυρκαϊά. ξωπυρημα. ανθραξ
Φελλοω.
—Φρενας γαρ εις αυτας τυπεὶς
Φελλωθη κξεζεροντιθη σθενος. Aesc Pr. 362.
SYN. Καταλαω.

ΦΗΓΑΛΕΥΣ. Vid. Βακχος.
Φηγεὺς Vid Ιδαῖος.
Φηγινον.
—Αιπὺν—Φηγινα παγον. Lyc. 16.
Φηγινεος, Φηγινος, Φηγοτευκτος.
Φηγινεον κρατῆρα—Ep. l. 6
—Μεγα δ' εβραχε φηγινος αξων. Il. ε. 838.
Μουσικα φηγοτευκτον,—Lyc. 1432.
SYN. Δρυϊνος.
Φηγὸς
—Βαθειην τελεμιζέμεν ὑλην,
Φηγόν τε, μελιην τε, τανυφλοιόν τε κραναιαν. Il. π. 767
SYN. Οξυα δρῦς. πευκη.
EPITH. Αγριας, εραννὸ, κελαινὴ, λασια, σκιερὰ, ὑψηλὴ. ὑψικομος, χαλιζαια, τραφερὰς. Δωθωνὶς, Χαονικὴ
Τῆς ἱερῆς φηγοῖο δρυος χρυσειον—Orph
Εισαν ὑπ' αιγιοχοιο Διὸς περικαλλεϊ φηγῷ. Hom
Φηληξ. Φηλὸς, Φηλητὴς.
Τὸν τε φηληχ' ὁρῶν σιδαροντα. Ar. Pa. 1165.
—Ερμης, ὅσγε φηλητῶν αναξ. Eur. Rh.
EXP. Ολυιθος. εμὴ συκῆ —απατεῶν, ψευδομενος απατηληλὸς, κακὸεργος, επιβουλος.
Φηλεω
Αμφαδὶην αγορευε και ειρε, μηδέ με τερπνοῖς
Φηλωσης επεεσσιν —Ap. 3. 982.
Τερπιδὸν τόδ' ελθὸν φῶς εφηλωσε φρενὰς. Aesc. Ag. 501.
SYN. Απαταω, εξαπαταω φθειρω βορβορῳ. φιλεω.
Φημη, Φῆμις
Φημην εξ οικοιο γυνὴ προεηκεν —Od υ 105.
Φημην τίς μοι φασθω—Ib. 100.
—Χαῖρε δε φημη Οδυσσῆος φιλος υἱὸς. Od ζ. 35
Η τινά πω και φῆμιν ενὶ Τρωεσσι πυθοιτο. Il. κ. 207.
SYN. Φασις, φατις, ακοὴ, βαξις, βοὴ, θρυλλος, ηχὴ, λογος, αγγελια, ονομα, δοξα, ομφὴ, σημισμὸς, κληδὼν.—διαφορὰ λεγε.
EPITH. Αδευκὴς, αθεσμιος, δυσκελαδος, δεινὴ, χαλεπὴ, πολυθρους, παλαια, σμυγερὴ, ευκλεὴς, κακὴ, φιλοφορμιγξ —αυτοδιδακτος, αμφιδρομος, αελλησεσσα, διπολῆις, ορεσιὰς, πολεμητοιὸς.
Ηδη δε πτεροεσσα πολυσομος ἱπτατο Φημη. Nonn.
Ουδέ ποτε κλεος εσθλὸν απολλυται, ὅς' ονομ' αυτὸ,
Αλλ' ὑπὸ γῆς περεὼν γιγνεται αθανατος. Tyrt.

Τοι γάρ τοι μινυθὴ κε ημεροτεν, ουδε μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλυεται πτερυγι.
Δοξα παλαι θειων αγχιβεβακε θρονων. Ep.
Φημὶ, Φασκω.
Τοσσον εγὼ φημι πλεας εμμεναι ἠμας Αχαιῶν. Il. β. 129.
—Διωνυσοιο δε δῶρον
Φασκ' εμεναι—Od. ω. 75.
SYN. Φατιζω, φημιζω, καταφημι, φαω, πιφαυσκω, λεγω, ερεω, δεικνυμι, αυδαω, φραζω. —υπολαμβανω.
Φημιζω. Φημιζομαι.
Μακρον δε πῆμα συντομως εφημισω. Aesc Ag. 638.
SYN. Διαφημιζω, επιφημιζω, φημί. μαντευομαι.
Φημιος.
Φημιε, πολλὰ γαρ αλλα βροτῶν θελκτηρια οἶδας,
Εργ' ανδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλεπτουσιν αοιδοί
Τῶν ἑ γέ σφιν ανηδε παρημενος —Od. α. 337.
Φημιος, ὅς ρ' ηνδε μετὰ μνηστῆρσιν αναγκη. Ib. χ. 331.
Φηνη (εἶδος ορνεω, ὁμοιον αετῷ)
Φηνη εοικυια.—Od. γ. 372.
SYN. Φηνος.
Φηρευς.
Φηρευς ομβριμοθυμος, ὁ δ' ελασε Λαομεδοντα. Call. l. 2.
EPITH. Ακροποτης, φιλεψιος.
Φηραὶ, Φηραί.
—Εὐκλειμενη ενι Φηρῇ Il. ε. 543.
Φηράς τε ζαθεας,—Il. ι. 151.
Φηρητιαδης
Ιπποι μεν μεγ' αρισαι εσαν Φηρητιαδαο. Il. ε. 763.

ΦΘΑΝΩ.
Η δ' Ατη σθεναρὴ και αρτίπος ἑνεκα πασας
Πολλὸν ὑπεκπροθεει, φθανει δέ τε πᾶσαν επ' αἶαν
Βλαπτουσ' ανθρωπους—Il. ι. 502.
—Και μολις φθανει. Eur. M. 1169.
SYN. Παραφθανω, προφθανω, ὑποφθανω, επιφθανω, φθημι, επικαταλαμβανω, προλαμβανω. προηκω, προτρεχω. προερχομαι. αφαλισκω.
Φθεγγω, Φθεγξαμαι.
Εργασιην φθεγξασα δυηπαθον,—Hom. M. 483.
—Καιρια φθεγξει. Soph. Ph. 883.

Φθεγξεο

Φθεγξεο δ' ἤ κεν ιησθα,—Il. κ. 67.
SYN. Αναφθεγξομαι, επιφθεγξομαι, προσφθεγξομαι, αυδαω, ηχεω, βοαω, ερεω, εξαγγελλω.

Φθεγμα
Και φθεγμα, και ηνεμόεν
Φωνημα,—εδιδαξατο. Soph. An. 360.
Ω φθεγμ' Αθανα,—Ib. Aj. 14.
Εῶα—φθεγματ' ορνιθων σαφῆ. Ib El 18.
SYN. Φθεγξη, φθογγος, ῥημα, αυδη, ηχος.

Φθειρ
—Και τοῖς φθειρσὶν πολεμῆντας. Ar. Pa. 739.
SYN. Σαθραξ —ευτελης, αδοξος ανηρ.

Φθειραὶ
—Φθειρῶν τ' ορος ακριτοφυλλον. Il. ε. 868.

Φθειρω, Φθειρομαι
—Αυταρ μῆλα κακοὶ φθειρεσι νομῆες. Od ρ. 246
Φθειρεσθ', εσόκεν ασυ κιχειομεν Ιλιο ἱρῆς Il. φ. 128.
SYN. Διαφθειρω, αποφθειρω, καταφθειρω, παραφθειρω, συμφθειρω, φθεω, φθιμι, φθιω, φθινυθω, αποφθεω, καταφθιω, σφαλλω, βλαπτω, αφανιζω, λυμαινομαι, απολλυμι, ραιω, τριω, κλεπτω —φθινω.

Φθερσιγενης
—Και φθερσιγενεῖς Κῆρες Ερινύες—Aesc. S. T. 1062.
EXP. Αι επὶ τῷ φθειρειν γεγονυῖαι.

Φθεω, Φθιω, Vid Φθειρω
Πριν γάρ κεν και νύξ φθειτ' αμβροτος—Od. λ 329.
—Φθεσθαι σε το σον μενος—Il. ζ. 407.
Φῆς δ' αυτὸν φθισθαι Αγαμεμνονος εινεκα τιμῆς. Od. ξ 117.

Φθιμενος
—Της νῦν φθιμενης νυκτός, Soph Aj. 141.
Οικων—πτωματα φθιμενων. Ib. An. 602.

Φθινω. Vid. Φθαω
Οπποτερός κε φθῖσιν ορεξαμενος χροα καλὸν. Il. Ψ. 805.
Αλλ' ιομεν, μη φθεωσι περαιωθέντες εκῆνοι. Od. ω 436.

Φθια
Οι τ' ἶχον Φθιην,—Il ε 683.
EPITH. Ευπωλος, ευρυπεδος, εριβωλος.
—Εν Φθιη εριβωλακι βοτιανειρα.
Φθιην—εριβωλακα, μητέρα ϑηξῶν. Hom.
—Χαριεσσαν αρισπεν τροφὸν ανδρῶν. Col.

Φθιὰς, Φθιωτης, Φθιῶτις.
Αιθαλιδης, και τον μεν επ' Αμφρυσσοιο ροῆσιν
Μυρμιδονος κεκρη Φθιὰς τεκεν Ευπολεμεια. Ap. 1. 55.

Η Δωρίδος ὁρμον αιας
Η Φθιάδος,—Eur. Hec. 449.
Πηνειὸ Φθειῶτα,—Call. 4. 112.
Φθιωτίδες γυναῖκες—Eur. Andr. 664.

Φθινοκαρπος.
Και φθινοκαρπος εοισα—Pind. P. 4.

Φθινοκωλος. Vid. Ποδαλγης.

Φθινοπωρὶς,
—Μη φθινοπωρὶς αιεμων χειμερια
Καταπνεα δαμαλιζοι χρονον. Ib. P. 5.

Φθινοπωρον, Φθινοπωρισμος. Vid. Οπωρα.
Λευκὸν εαρ, λευκὸν δε θερος, και χεῖμα φεροισα
Ηξει, και φθινοπωρον,—Call. 6. 124.
—Εν ευκαρπῳ γλυκεροσαφυλῳ φθινοπωρῳ. Opp.
Ηδυ γ' εσθιεν χιμαρω
Φθινοπωρισμῳ κρεας. Ath. l. 7.
SYN. Μετοπωρον.
EPITH. Φυλλοροον, φυλλοχόον.

Φθινασμα
Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ανακτος
Ηλιε φθινασματων. Aesc. Per. 232.
SYN. Λῆξις, εκλειψις, δυσμή —φθισις, φθοὴ, ατροφια, τηκεδών. φθινάς. τοσος.

Φθινυλλα. Ar. Ecc. 930.

Φθινυθω,
—Φθινυθει δ' αμφ' οστεόφιν χρὰς. Od. π. 146.
—Αλλὰ φθινυθεσκε φιλον κηρ. Il. α. 491.
Τες δε εα φθινυθειν,—Il. ε. 346.
SYN. Αποφθινυθω, φθειρω.—φθινω.

Φθινω.
Φθινεσιν ιυκλες τε και ηματα—Od. π. 39.
—Μηδέ τοι αιὲν Φθινετω—Od. ε. 161.
Νεων φθινοντων,—Eur. Alc. 56.
SYN. Καταφθινω, αποφθινω, φθειρομαι, διαφθειρομαι, τηκομαι, απολλυμαι, ληγω, εκλειπω.

Φθιοι
Οι μεν περὶ Φθιων μεγαθυμων ϑωρηχθεντες. Il. ν. 699.

Φθισιμβροτος, Φθισιβροτος, Φθισηνωρ.
Εφριξεν δε μαχη φθισιμβροτος—Il. ν. 339.
—Τρωεσσι φθισιβροτος ατη. Tryph.
—Στειχειν ες πολεμον φθισηνορα,—Il. ε. 833.
SYN. Ολεσηνωρ, βροτολοιγός.

Φθισικὸς.
Αλλ' εθανες φθισικός—Laert. l. 6.
SYN. Περιπνευμονικὸς, ταχηρὸς. φθινὰς, φθινωδης, τηξιμελής.

Φθισιφρων. Vid. Οϊσός.

Φθιτὸς
—Αφθιτες τε και φθιτές. Lyc. 565.
SYN Θνητός.—φθιμενος, φθαρτὸς, νεκρός.

φθίτων
Τῆς ἐκ λοφων Τραφωιος ἐφθιταμενης. Lyc 1159.
Φθογγος, Φθογγή.
—Τεον φθογγον ποθεουτε. Il ε. 234.
Εισατο δε φθογγὴν ἣι Πριαμοιο Πολιτη. Il. 6. 791.
SYN. Φλεγμα, βιὰ, φανή.
EPITH. Βαρὺς, ερωτοπλανος, περφοιτος, μαλακὸς, παμμιστος.
Φθοις, Φθοῖς. (πλακοῦντος ονομα.)
Τες φθοῖς αφαρπαζοντα—Ar. Pl. 677.
Φθονερὸς.
—Ω φθονερὸν τὸ και απρεπὲς ανδρίον αὔτως. Theoc. 5 40
SYN. Επιφθονος, νεμεσητικὸς, βασκανος, ζηλοτυπος.
Φθονεω
Ειπερ γαρ φθονεω τε, και εκ εἰω διαπερσαι,
Ουκ ανυω φθονεσσα —Il. δ. 56
Μη φθονεης δ' αγαθὴν ἑταροις. μη μῶμον αναψης.
Φθονοι Ουρανιδαι και εν αλληλοις τελεθεσι.
Οὐ φθονεει Μῆνη πολὺ κρισσοσιν ἠλιε αυγαῖς. Phocyl. 68.
SYN. Επιφθονεω, υποφθονεω, βασκαινω, επορφθαλμιαω, εποφθαλμεω, ζηλοτυπεω, νεμεσαω, αγανακτεω. απαρνεομαι. — φθονον εχω.
—Οιδαινειν φθονερῆσι μεριμναις. Nonn.
Φθονον εκ οἶδ' εμὸν ἦτορ'
Φθονον εκ οἶδα δακτὸν. Anac.
Ο φθονος αντιζοος καλοῖς. Naz.
Φθονησις.
Φορᾶς γέ τοι φθονησις ε γενησεται Soph. Tr. 1228.
Φθονος.
—Τὸ λογε δ' ε χρὴ φθονον,
Γυναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὁτε πρακτωρ φανῇ. Ib. 254.
Ο φθονος οικτιρμὸ, κατὰ Πινδαρον, εσιν αμεινων. Ep. l. 1.
SYN. Δυσμενεια, βασκανια, μεμψις, μῆνις.
EPITH Βαρὺς, λαθριος, μογερὸς
Ερυσιβη και νοσημα φιλιας. Periand.
Τοῖς φθονος ε πελαει, κρυπτὸν κακὸν,—αινὸς,
Τικτεδανος, κακοχαρτος, κ. λ. Naz.
Ω μισανθρωπα κεντρα τὸ φθονε.
—Κακὸν αμαχον, απειριτον, αχθος αρερης.
Νῶσε μεγ' αργαλεη—πολεμε σῖομα, τεκνον εχιδνης,
Πῦρ ολοὸν,—Cyr. Theod.
Μη βαλετω με λιθω τραχεῖ φθονος. Pind.
Φθονος δ', ὁ πολλῶν φρενα διαθειρων βροτῶν.
Λθεός γ', ανομος, αχαρις ὁ φθονος. Eur.
Ὁ φθονος αυτὸς ἑαυτὸν εσῖς βελεεσσι δαμαζει. Ep.

Φθορὰ, Φθορος.
Λογω σκοπῶσι την παλαι γενης φθορὰν. Soph. Oed. C. 382.
Χὠμὸς ταῦτά γ' εχει, φθορος αργυριε, Διοπλειδας. Theoc. 15. 18.
SYN. Διαφθορὰ, ολεθρος, απωλεια, δηλημα, λοιμὸς, τικτεδὼν, λυμη, φθοη, φθισις.
Φθορεὺς.
—Η ποινας τας περὶ τῶν φθορεων. Ep. l. 7.
SYN. Λυμαντὴρ, λωβητωρ.
Φθορμος.
—Η φθορμων ὑγρῶν πληθεσσι καλυφας. Man. 2. 346.

ΦΙΑΛΕΩ.
Αγε δησὺ ταχεως ὑπεχε την φιαλην, ὁπως
Εργω φιαλᾶμεν, ευξαμενοι τοῖσι θεοις. Ar. Pa 431.
EXP. Εργω επιβαλλω. αρχομαι πραγματος.—ευφραινομαι, συμπινω.
Φιαλη.
Και τα μεν εν χρυσεη σιαλη,—Il. ψ. 243.
SYN. Αγγεῖον, ποτηριον, δεπας. χρυσις.
EPITH. Αργυρεα, ευθηκτος, επιλοιβιος, πολυχανδὴς. χρυσοτυπος, οινηρὰ, οινοδόκος, θιασωδὴς, Βρομιος.
Φιαλην προπινε παισὶν,
Φιαλην λογων ερανὴν. Anac.
Πεμπῶ δ' αμφιθετον φιαλην απυρωτον εθηκε. Hom.
Φιαρὸς.
—Φιαρὴ τῖμος ανεσχεν ἑως. Call Fr.
Ορνιθος φιαρῆς—Nic.
—Φιαρωτέρα ομφακος ωμᾶς. Theoc. 11. 21.
EXP. Λαμπρὸς—πιων.—σκληρὸς.—καθαρὸς. ἱλαρὸς.
Φιγαλεὺς, Φηγαλεὺς, Φυγαλεὺς (Διονυσος.)
Δαιμων Ευορχης, Φιγαλευς, Φαυσιριος. Lyc. 212.
Φικιος. (ὄρος.)
Φικιον ακροτατον προσεβησατο μητιετα Ζεῦς. Hes. α 33.
Φιλα (Adv.)
—Τά οἱ ποτὲ πατρὶ φιλα φρονεων παρε Χειρων. Il. δ. 219.
SYN. Φιλως, φιλιως, φιλικῶς, παμφιλως, προσφιλως, φιλοπρεπῶς οικειως.
Φιλαβελος.
—Και φιλαβελον ερινν, Bp. l. 4.

Φιλαγαθος.
Δωρεᾳ φιλαγαθῳ. Naz.
Φιλαγλαος.
Αιτεω σε φιλαγλαε, καλλισα βροτεᾶν πολιων,—Pind. P. 12.
Φιλαγραυλος.
Πανὶ φιλαγραυλῳ—Ep. l. 6.
Φιλαγρετις. Vid. Αρτεμις.
Φιλαγρυπνος. Vid. Σελινη.
Φιλαδελφος, Φιλαδελφα, (Adv.)
Φιλαδελφα κατω δακρυ' εβομεγη. Soph. An. 533.
SYN. Φιλαυθομαιμος.
Φιλαεθλος.
Ισορριπ φιλαεθλον αριστοδινος οπωρην, Ep. l. 5.
Φιλαθηναιος.
Και δητα φιλαθηναίος ἠν ὑπερφιᾶς. Ar. A. 142.
Φιλαιακτος.
Το γαρ θανεῖν ελευθερῶται φιλαιακίδων κακῶν. Aesc. Supp. 810.
SYN Φιλοδυστος, φιλοδακρυς, φιλοθρηνης, φιλοθρηνος, φιλοσεναικλος, φιλοικλισος, φιλοπενθὴς, φιλοσονος.
Φιλαιματος.
—Ὁ φιλαιματος Αρης. Anac. 165. 3.
—Γης φιλαιματος ροαί Eur. Ph. 179.
Φιλαιτερος, Φιλαιτατος.
—Φιλαιτερον Αρεος ἦμα. Call. 4. 58.
Ωρατος δ' ὁ τα παντα φιλαιτατος αιέρι τηγῳ. Theoc. 7. 98.
SYN. Φιλτερος, φιλωτερος.—φιλωτατος, φιλτατος, φιλιστος.
Φιλαιτιος.
—Κατ' αρχης γαρ φιλαιτιος λεώς. Aesc Supp. 494.
SYN. Εγκληματικὸς, κινυρὸς, μεμψιμοίρος, φιλεγκλημων φιλερις.
Φιλακολουθος.
Εγω δ' αει πως φιλακολουθός ειμι,—Ar. R. 417.
SYN. Φιλεταιρος.
Φιλακριτος.
—Φιλακριτω Διονυσῳ. Ep. l. 6.
SYN. Φιλοινος, φιλοβακχος.
Φιλαλυπος
Χαρμα βροτοῖς φιλαλυπον—Orph. H.
Φιλαμμονιδας.
—Και αμφω χεῖρας επλαξε
Πυξινα εν φορμιγξι Φιλαμμονιδας Ευμολπος. Theoc. 14. 108.
Φιλαμπελος.
Την θεῶν πασων—φιλαμπελωτατην. Ar. Pa. 307.
Φιλανδρια.
Μη την τεκεῖσαν τῇ φιλανδρια, γυναι
Ζητει παρελθεῖν'—Eur. Andr. 228.

SYN. Μοιχεια.
Φιλανδρος.
Στεγει δε πεδον φιλανδρον. Aesc. S. T. 908.
SYN. Φιληνωρ, αγαπηνωρ —ὑπ' ανδρῶν φιλουμενος.—μοιχευτρια —φιλανθρωπος.
Φιλανθρακεὺς.
Απολεῖς αρα τον ἡλικα τόνδε φιλανθρακέα. Ar. A. 335.
Φιλανθρωπος.
—Φιλανθρώπε δε πασεσθαι τροπε. Aesc. Pr. 11.
SYN. Φιλανθρωπινος, ευγνωμων, επιεικὴς.—φιλανδρος.
Φιλαοιδὸς, Φιλῳδὸς Vid. Φιλομουσος.
Και οἱ μνᾶσιν αει τῶ φιλαοιδῶ παρεχης ξεινω. Theoc. 28. 23.
—Και γαρ εσιν ανὴρ φιλῳδός. Ar. V. 270.
Φιλαργυρος.
Το μαντικὸν γαρ πᾶν φιλαργυρον γενος. Soph. An. 1067.
SYN. Φιλοκτημων, φιλοκτεανος, φιλοχρηματος. φιλοπλατος, φιλοχρηματ. φιλοχρυσος, θησαυροποιὸς, θησαυριστὴς, πλουσιακὸς, χρυσομανὴς, κερδαλεοφρων. αισχροκέρδης, αισχροχερδὴς, φυπαρὸς. φειδωλος.
Φιλαρισειδης —Φιλοθυκιδιδης.
Και φιλαρισειδης, και φιλοθυκιδιδης. Ep. l. 4.
Φιλαρματος.
Φιλαρματε πολιος—ἡγεμονα. Pind. Isth. 8.
Φιλαυθομαιμος. Vid Φιλαδελφος
Φιλαυθομαιμυς, αφθιτες τε, και φθιτὺς. Lyc. 567.
Φιλαυλος.
Φιλαυλας τ' ηρεθιζε Μουσας. Soph. An. 977.
SYN. Φιλαοιδὸς, φιλῳδὸς, φιλομολπος, φιλοφορμιγξ, φιλοχορος, φιλυμνος.
Φιλελαιος.
Ηεπασθης φιλελαιε—Ep. l. 3.
Φιλεμπορος.
Και πολὺν εστμος οπαπε φιλεμποροῦν—Nonn.
Φιλεω, Φιλεομαι, Φιλημι
Ει δε και Εκτορά περ φιλεεις,—Il. η. 204.
Τὼς δε σ' απεχθηρω ὡς νῦν ενπαγλ' εφιλησα Il. γ. 415.
—Μαλιστα δε μιν φιλεεσκε. Ib. 388.
—Εξοχα γαρ μὶν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il. ε. 61.
Ως κε ἓς' εμὲ καί σε φιλημεναι,—Il. χ. 265.
SYN. Αγαπαω, αντιφιλεω, φιλεδεω, φιλιαζω.—καταφιλεω, κυνω ζηλῳ
Φιλενθεος. Vid. Παν, Αθηνη.
SYN. Φιλευλαβὴς.
Φιλεορτος.
Ειρηνην φιλεορτον—Ar. Th. 1158.

Φιλεραστος, Φιλερας
Ναι δοκεω, τοτ' ην, τοτ', ω φιλερασες
τας φιλερωτος Ζηποφιλας—Ep. l. 7.
Φιλερημος—τετλιγξ Ep. l. 1.
Φιλεριθος.
Ω φιλεριθ' αλακατα,—Theoc. 28. 1.
Φιλερις.
Οιόν φιλερίς τις εσι, και μαχεται τι μοι. Ath. 6.
SYN. Φιλαιτιος. φιλονεικος
Φιλευιος.
—Φιλευίες επλεεν αυρη. Nonn.
Φιλευνος. Vid Φιλειφης.
Γερων μεν ην, καλος δε'
Καλις γε και φιλευνος. Anac. 174. 7.
Φιλεχθης, Φιλιεχθρος.
—Τυδ' ω ταλαν έστι φιλεχθής. Theoc. 5. 137.
Και την φιλιεχθρον μιξιν. P. Sil.
SYN. Φιλομισος, φιλομισητος, φιλονεικος, φιλαπεχθης. φιλαπεχθημων. επαχθής.
Φιλεψιος. Nom pr.
Φιλεψιος δ' εχ ένεκά σε μυθες λεγει; Ar. Pl. 177
Φιλη. Vid. Εταιρα.
Λογοις δ' εγω φιλεσαν ε σφεργω φιλην. Soph. An. 549.
Φιληδεω.
—Φοίβος γαρ αει πολεεσσι φιληδεί
Κτιζομενος, αυτος δε δεμηλια Φοίβος ύφαινει. Call. 2 56.
SYN. Φιλεω. ενηδεμαι, πρεσκυδομαι, εφιδομαι. ηδυπαθεω.
Φιληδια
Υμεις δε γρυλιζοντες υπο φιληδιας. Ar. Pl. 307.
SYN. Ηδονη, χαρμα, φιληδονια, ανοια.
Τι με τες τομες δηδασκεις; κ. λ. Anac. 36.
Φιληλακατος.
—Και τοι δε φιληλακάτον καθαλίσκον. Ep. l. 6.
Φιληλιασης. Ar. V. 88.
SYN Φιλοδικος.
Φιλημα.
Μισθός τοι, το φιλαμα το Κυπριδος'—Mosc 1. 4.
SYN. Φιλησις, καταφιλησις. γανος.
Εσι και εν κενεοίσι φιλαμασιν άδεα τερψις.
—Φιλαμα το κηρίζον τον εροτα Theoc.
Φιλιαι προσβολαι προσωπων. Eur.
Φιλημερος.
Ευλον καμινευτηρα τον φιλημερον. Ep. l. 6.
Φιλητιος.
Ιππες υπ' αρματ' ηγαγον φιλητιες. Aesc. Pr. 464.
Φιληνωρ. Vid. Φιλανδρος.
Ποθω φιλανορι. Aesc. Per. 136.
Φιληρατις.
Αρτεμι, τιν τόδ' αγαλμα Φιληρατις εσατο τηδε. Call. Ep. 6.
Φιληρετμος.
—Ατερ Ταφιοισι φιληρετμοισιν ανασσω. Od. α. 181.
SYN. Φιλοναυτης. φιλοναυτης.
Φιλησιμολπος. Vid. Ευφροσυνη.
Φιλητης.
Νοσφι σεθεν φιλητα Διος και Μαιάδος υε Hom. 3. 445
—Πεποιθ' όγε φιλητησι. Hes. ε. 373.
SYN. Φιληξ, κλεπτης, ληστης φιλοληϊος.
Φιλητος.
Αλλ' ω φιλητον, ω κασιγνητον καρα. Eur. I. T. 983.
SYN. Ερασθε, φιλικός.
Φιλητοριδης.
Δημαχον δε Φιλητοριδην νύν τε μεγαν τε. Il. υ. 457.
Φιλητωρ.
Κεῖται φιλητωρ τῆδε—Aesc Ag. 1455.
SYN. Ερασής.—φιλη.
Φιλια. Vid Φιλοτης.
Οι κακοι ε παντως κακοι εκ γαστρος γεγονασιν,
Αλλ' ανδρεσσι κακοίς συνθεμενοι φιλιην. Theog. 306.
SYN. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, ομοφροσυνη, αγαπη, αρθμος, σπενδη, ευνοια. οικειοτης, συνηθεια, διατριβή.
EPITH. Αρραγής, αρρηκτος, αμφιτραπεζα, δολερα, καθαρα. κρυπταδιη, νυχιη, αμοιβαια.
PHR. Φιλανθρωπος χρησις.
—Δεσμος φιλιης αλυτοιο.
—Ατιναικτος οχευς φιλοτητος. Nonn.
Φιλικος.
Καί τι κορας φιλικον μελος αμβάλευ'—Theoc. 10 22.
SYN. Φιλοτησιος, φιλιος, φιλητικός. ερωτικος, ερατεινός.
Φιλινη. Vid. Θεοκριτος.
Φιλῖνος.
—Τον χαριεντα τρεχων εφθαξα Φιλῖνον. Theoc. 2. 115.
Ειτ' ες' ἄρ' ὁ Φιλῖνος ὁ μαλθακός,—Ib. 7. 105.
Φιλιος.
—Και επω τις βροτος αλλος
Ξεινων τηλεδαπων φιλιων εμὸν ἱκετο δῶμα. Od. ω 267.
SYN. Φιλικος, οικειος, φιλος, φιλοξενων.
Φιλιος, Ζευς.
Εποθεν τυ, ναι τον Φιλιον,—Ar. A. 730.

Φιλιππος.
—Φιλιππον λαὸν ευθυνων δορί. Eur. Hec. 9.
SYN. Ιππικὸς, ευιππος, πολεμικὸς.
Φιλιππος, Nom. pr.
Δωδεκατη τὸν παῖδα πατης απεθηκε Φιλιππος
Ενθάδε, την πολλὴν ελπίδα, Νικοτελην. Call. Ep. 24.
Φιλισας.
—Αλλ' ἤνθε μοι ἅ τε Φιλισας
Ματηρ τὰς γε εμὰς αυλητρίδος,—Theoc. 2. 145.
Φιλισιων.
Ο τον πολυσεναχλον ανθρωπων βιον
Γελωτι κερασης Νικασυς Φιλισιων. Ep. l. 3.
Φιλλυριδης
—Τον αρεσιν στερξε Χειρων
Φιλλυριδης —Hes. Θ. 1002.
Φιλο.
—Αλλα φιλομέν εσιν αρχὴ τᾶ κακᾶ. Ar. V. 77.
Φιλοβακχος
—Τῇ φιλοβακχῳ. Ep. l. 3.
Φιλοβαρβιτος
Αυλῶν αντιπαλον φιλοβαρβιτον—Ath. l. 13.
Φιλογαῖος. Vid. Γυις.
Φιλογαμος.
Φιλογαμοι μνησῆρες—Eur. I. A. 392.
Φιλογηθης.
Γοος—δαϊφρων, ηφιλογηθης. Aesc. S. T. 924. (al. φιλαγαθης.)
SYN. Φιλογελως.
Φιλογυνης.
Ειτ' ἀ δικαιως ειμὶ φιλογυνης εγώ. Ath. 12.
Φιλογωνιος.
Τον φιλογωνιον βιον. Tzet.
Φιλοδαφνος.
Ω δεσποτα φιλοδαφνε, Βακχε Παιάν,—Eur. Fr.
Φιλοδειπνος, Φιλοδορπιος.
Ουχι φιλοτραγημων ειμι—
Ουδε φιλοδειπνος,—Ath. l. 14.
Συμπλοκος εσμὲς εην φιλοδορπιος—Nonn.
Φιλοδενδρος.
Υλιβατας, φιλοδενδρος,—Ep. l. 4.
Φιλοδεσποτος.
Ου γαρ εθ' ευρησεις δῆμον φιλοδεσποτον—Theog. 847.
SYN. Φιλοδεσποινος.
Φιλοδημος.
Ο Σολων ὁ παλαιὸς ἦν φιλοδημος την φυσιν. Ar. N 1189.
SYN. Φιλοδημωδης. γενναῖος.
Φιλοδιτης.
Σοι σιλοδῖτα Πριπε—Ep. l. 6.
Φιλοδρομος. Vid. Ρεκ.
Φιλοεργος.
—Τελεσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργος—Ep. l. 6.

Φιλοζωος.
—Ω φιλοζωοι βροτοὶ
Οι τὴν επισεισχυσαν ἡμεραν ιδεῖν
Ποθᾶσ' εχοντες μυριων αχθος κακῶν. Eur. Fr.
Φιλοθρηνὴς, Φιλοθρηνος, Φιλοδυρτος. Vid. Φιλαιακτος.
—Μαλα μέν γε φιλοθρηνης κέ τις εη
Οστις αριθμησειεν εφ' ἡμετεροις αχεεσσι. Mosc. 4 66.
—Φιλοθρηνῳ παρὰ τυμβῳ. Nonn.
Φιλοδυρτοις Ιαονισι νομοσι—Aesc. Supp. 71.
Φιλοθυρσος. Vid. Σιληνος.
Φιλοθυτης.
Ειναι φιλοθυτην αυτὸν, ἢ φιλοξενον, Ar. V. 82.
Φιλοθυτων δέ τοι Πολεως οργιων
Μυησορὲς εσέ μοι. Aesc. S. T. 185.
SYN. Δεισιδαιμων.
Φιλοικλιρμων, Φιλοικλισος, Φιλοικλος.
—Και φιλοικλιρμων αεί. Eur. I. T. 345.
—Καρτα τοι φιλοικλισον γυνή. Soph. Aj. 581.
—Απ' ομματος βελεα φιλοικλῳ. Aesc. Ag. 248.
SYN. Φιλαιακλος, ευσπλαγχνος, οδυρτικὸς, θρηνητικὸς.
Φιλοινος Vid. Φιλακρητος.
Μαρωνὶς ἡ φιλοινος—Ep. l. 3.
Φιλοισρομανὴς, Φιλοισρος. Vid. Ρεα. Αθηνη.
Φιλοιτιος.
—Φιλοιτιος οργαμος ανδρῶν. Od. υ. 185.
Φιλοιφις
Ευγ' ὠνθρωπε φιλοῖφα—Theoc. 4. 62.
SYN. Φιλησονος, φιλευνος, φιλοδεμνιος, φιλησὴς, τρυφερὸς, ἡδυπαθὴς, φιλακολασος, ασελγὴς.
Φιλοκακος. Pind. P. 4.
Φιλοκαρποφορος.
Τᾶ φιλοκαρποφορᾳ—Θερεος. Ep. l. 6.
Φιλοκερδεια.
Και φιλοκερδειη βεβλαμμενον ανδρα παρελθῶν: Theoc. 16. 63.
SYN. Φιλοχρημοσυνη, φιλοχρηματια, φιλαργυρια, φιλοπλυτια, χουσομανια, αισχροκερδεια, ανελευθερια, πλεονεξια.
Φιλοκερδὴς. Vid. Φιλαργυρος.
Ει δ' αδικως παρὰ καιρὸν ανὴρ φιλοκερδεϊ θυμῷ
Κτηεται, ωδ' ὁρκῳ παρ το δικαιον ἑλὼν,
Αυτίκα μεν τι φερειν κερδος δοκεῖ, ες δε τελευτὴν
Αὖθις εγενετο κακὸν· θεῶν δ' ὑπερεσχε νοος. Theog. 199.
Αργυρεης νασοιο νοον δεδονημενος οισρῳ.
—Μεθυων φιλοκερδέϊ λυσσῃ. Nonn.
Φιλοκερτομος.
Ω Πολυθερσιδη φιλοκερτομε,—Od. χ. 287.
Γλῶσσα γαρ ανθρωπων φιλοκερτομος,—Mus. 183.

SYN.

SYN. φιλοσκωμμων, φιλοσκωπ]ης, φιλοψογες, φιλομωμος, φιλολοιδορος, αθυροστομος.

Φιλοκιδ]ής
—Και ες φιλοκιδέα κῶμον. Hom. M. 478.

Φιλοκισσοφορος.
Κἀγὼ τον φιλοκισσοφορον
Βρομιον σωθεισὸν εισιδεῖν θελω. Eur. Cyc. 616.

Φιλοκνισος.
Ουτως ἡ φυσις εστι φιλοκνισος—Ep. l. 2.

Φιλοκρατης. Nom pr.
Ο σινακοπωλης Φιλοκρατης μελαγχολῶν. Ar. Av. 14.

Φιλοκρημνος.
Ηλθε φιλοκρημνων αὖλιν ες αιγονομων.—Ep l. 1.

Φιλοκροταλος.
—Θυμελησι φιλοκροταλισιν—Ib.

Φιλοκροτος. Vid. Πάν.

Φιλοκ]εανος. Vid. Φιλαργυρος.
Ατρειδη κυδιστε, φιλοκ]εανωτατε παντων, Il. α. 122.

Φιλοκ]ητης.
Ευ δε Φιλοκ]ητην, Ποιαντιον αγλαὸν υἱόν. Od. γ. 190.
EPITH. Κλειτὸς, εκηβόλος, ανθοπλιτης, μιαιρόνος, τοξοτης, φιλοπ]ολεμος.
Ηρακλεων δεσποτης ὅπλων
Γενεθλον Οιταιᾳ πατρός. Soph.
Θεοκριτοιο κλάντας· Τριεσπερoιο καυτας. Simm.
Ποιαντος υἱὸς τοξοτης. Pind.

Φιλοκλισος.
—Φιλοκλισων ενιαυτων. Nonn.

Φιλοκυδος.
—Φησ' ιστοσι
Ειναι φιλοκυδον αυτόν· αλλ' ιδὲν λεγει. Ar. V. 75.

Φιλοκυδ]ής. Vid. Φιλοτιμος.
—Ο μεν ανθος εχει φιλοκυδέος ἥβης. Hom. M. 375.

Φιλοκωμος. Vid. Δικαιοσυνη.

Φιλολαος.
Ουτω και Φιλολαον ανειλε Κροτων ποτε πατρη.
Ως μιν εδοξε θελειν δᾶμα τυραννον εχειν. Suid.

Φιλολητος.
Κερτομεων ὡς οἷος εγὼ φιλολητὸς ειμι. Hom. M. 333.

Φιλολιχνος. Ep l. 1.

Φιλολογεω.
Και μην φιλοσοφῆν φιλολογῆν τ' ακηκοάς. Ath 4.

Φιλολοιδορος. Vid. Φιλοκερτομος.
Φιλολοιδορον γλωτ]ης
Φευγω βελεμνα κἄφα. Anac. 42. 11.

Φιλομαντις.
—Φιλομαντιας ανδρας
Και βιβλων κρυφιμων μαλ' εφιεμενες.—Man 3.293

Φιλομασος.
—Φιλομασοις θηρῶν οβριμαλοισι—Aesc. Ag. 146.

Φιλομαχος.
Σύ τ' ὦ—Φιλομαχον κρατος, Aesc. S. T. 130.
SYN. Φιλοπ]ολεμος. πολεμικός.

Φιλομβρος, Φιλομβριος. Vid. Βατραχος.
—Θαλλει δε φιλομβρος Ναρκισσος—Ep. l. 6.

Φιλομεδουσα.
—Και Φιλομεδουσα βοῶπις. Il. η. 10.

Φιλομηλειδ]ης.
Εξ εριδος Φιλομηλειδ]ι επαλαισιν ανασας. Od. δ. 343.

Φιλομηλα.
—Και Θρηϊκιην Φιλομηλην. Opp.
EPITH. Ανδροφονος, δυσηλακατος, ἰσοπονος, φυγοδεμνίς.

Φιλομηλεῖος.
Την φιλομηλειην γλῶσσαν—Ep. l. 7.

Φιλομμειδ]ής, Φιλομειδ]ης.
—Φιλομμειδὴς Αφροδιτη. Il. γ 424.
SYN. Φιλογελως, ἱλαρός.

Φιλομολπος.
Ασεριη φιλομολπε,—Call. 4. 197.
SYN. Φιλησιμολπος, φιλαοιδος, φιλαυλος, φιλουσσος, φιλυμνος, ευμολπος, ὑμνοπόλος.

Φιλομυσος.
—Ω θηρατὰ λογων φιλομυσων. Ar. N. 357.
Ευγνωμων, φιλομωσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἐδύς. Theoc. 14 61.
SYN. Φιλαοιδος, φιλομολπος, φιλολογος, φιλομαθής.

Φιλοναματος. Vid. Ηλιος.

Φιλοναυτης.
—Και φιλοναυτην
Σπερμα πυρὸς σωζειν πετρον επισαμενον, Ep l. 6.

Φιλονυμφιος
—Κυπρι, γαλαναι, φιλονυμφιε—Ep. l. 1.

Φιλοξενος. Nom pr.
Εγω δε τον Φιλοξενυ γ' ωμην Ερυξιν εἶναι. Ar. R. 965.

Φιλοξεινος, Φιλοξενος.
Οιτε Φιλοξεινοι, και σφιν νοος εστι θεοδμής. Od. θ. 576.
Επινον ανδρὸς εν φιλοξενυ δομοις. Eur. Alc. 840.
Ουδ' ὅτις Κερκυρα φιλοξεινωτατη αλλων. Call. 4. 156.
SYN. Ευξεινος, ξενικός.

Φιλοξενια.
Ασος εμοὶ και ξεινος, ἀει φιλος. συ γαρ ερευνᾷν
Τις, πόθεν, ηὲ τινων, εστι φιλοξενιης. Ep. l. 4.
—Φιλοξενιης—σθενος ακλεϊσον. Call.

Φιλοοινος.
Ειμι μεν ω φιλοοινος—Ep. l. 7.

Φιλοπαιγμων.
Ημῖν ἠγεισθω φιλοπαιγμονος ορχηθμοῖο. Od. ↓ 134
—Διογυσα φιλοπαιγμονος χορειας. Anac. 42. 2.
SYN. Φιλοκωμος, φιλεορτος, θιασωδης, παιγνιωδης.
Φιλοπαις.
—Διοκλεα τον φιλοπαιδα. Theoc. 12. 29.
Φιλοπαννυχος. Vid. Νὺξ, Αφροδιτη.
Φιλοπατωρ.
—Οσις εσι φιλοπατωρ. Eur. Or. 1643.
Φιλοπευθὴς
—Φιλοπευθέϊ λαῷ. Naz.
Φιλοπλοος.
Εμβολα χαλκεογενεια φιλοπλοα τειχεα νηων. Ep. l. 6.
Φιλοπλουτος Vid Φιλαργυρος.
Φιλοπλουτον αμιλλαν
Αυξοντες μελαθροισιν. Eur. I. T. 412.
Φιλοποιμνιος.
Χ' ἁμῖν εσι κυων φιλοποιμνιος,—Theoc. 5. 106.
Φιλοπολις, Φιλοπτολις.
Δειξεσθ' ὡς φιλοπολιες,—Aesc. S. T. 182.
—Φιλοπολις αρετή—Ar. L. 547.
—Και φιλοπτολις Δολων. Eur. Rh. 158.
SYN. Φιλοπολιτης. φιλοπατρις.
Φιλοπονος.
Εργοις φιλοπονος ισθι, μη λογοις μονον. Sent.
Φιλοπονων ἁλιαδῶν. Soph. Aj 889.
SYN. Φιλαθλος, φιλεργος, εργοπονος, αριστοποιος, πλησιπονος, επιπονος, σπουδαῖος.
Φιλοπραγμων.
Ευμισεν, λιγυρὸν, φιλοπραγμονα τῇ διανοιᾳ. Man. 5. 269.
Φιλοποτης.
Ουδὲις φιλοποτης εσιν ανθρωπος κακος Ath. 2 2.
SYN. Ζωποτης, πολυποτης, φιλοινος. οινοποτης, ποτης.
Φιλοπτολεμος. Vid Φιλομαχος.
Αρχε δε Μυρμιδονεσσι φιλοπτολεμοισι μαχεσθαι. Il. π. 65.
Φιλοπυρος.
—Ω φιλοπυρε Δηοῖ. Ep. l. 6.
Φιλοπωρισης.
Τον φιλοπωρισὴν Δημοκριτον—Ep. l. 1.
Φιλορροθων. Vid. Κημος.
Φιλορρωξ.
—Ητε φιλορρωξ—Αμπελος—Ep. l. 3.
Φιλορνις.
—Ενθα Κωρυκὶς πετρα
Κοιλη, φιλορνις,—Aesc. Eum. 23.
Φιλοργιος.—Φιλορμισεφα.
Κυπρι φιλορμισεφα, φιλοργε,—Ep. l. 1.

Φιλος.
—Επει μαλα οἱ φιλος ἦεν. Il. α 381.
Φιλε κασιγνητε,—Il. δ. 155.
SYN. Προσφιλὴς, φιλιος, ευνοος, χρησιμος, τιμιος, αγαπητὸς, ευχαριστος, ἡδὺς, ισος, ὁμοιος.
Φιλος.
—Ουδε φιλος, παντες δέ με πεφρικασιν. Il. ω. 775.
SYN. Ερασὴς, ὁμοσπονδος, ἑταῖρος, γνωστὸς, ενοικος, εθὰς, αναγκαῖος.
EPITH. Βεβαιος, ευμενεων, γνησιος, εμφανης, καιροθεος, συνδορπος, πιστὸς, ὁμοφοιος, ευορκος.
—Φιλοι τ' αφιλα φρονεοντες. Naz.
—Φυσει ευμεταβολον ζωον. Plat.
Καὰσιν φιλος γενναῖος, ασφαλὴς θ' αμα,
Ου μαχιμος, ὐ παροξυς, ὐχι βασκανος. Ath.
Ουκ εσιν ὑδὲν κρεῖσσον ἢ φιλος σαφὴς,
Ου πλεῖστος, ὐ τυραννὶς.—
Πιθανὸν ὁμιλιας ομμα.
Αχαριστος ολοιθ', ὁτῳ παρεσαι
Μη φιλος τιμᾶν καθαρὰν ανοιξαν
τι κλαϊδα φρενῶν.
Κἀμὸς φιλος ἔ ποτ' εσαι. Eur.
Φιλοργιος, Φιλορχησειρα.
Κυπρι, φιλορχησειρα, φιλοργε—Ep. l. 1.
Φιλοσκηπτρος
—Φιλοσκηπτρῳ βασιλῆϊ. Bp. l. 4.
Φιλοσοφια
PHR.—Πολυιδμονος οργια Μεσης.
—Σοφιης θεοειδὲα κεντρα. Ep.
Φιλοσοφος.
Δοξοματαιοσοφοι, ζηταρετησιαδαι, κ λ. I. Scal. Poet l. 1.
SYN. Σοφὸς, σοφισὴς. φιλομαθὴς.
EPITH. Ανεκβιαστος, ακωλυτος, απαρεμποδιστος, ελευπορος, ευπορος, ευδαιμων.
PHR. Διδασκαλος αρετῆς.—λεπτοτατων λογων ἱερεύς. Ar.
Οι μοι φιλοσοφᾶς αλλὰ τὲς τε φιλοσοφως
Εν τοις λογοις φρονοῦντας εὑρισκω μονον'
Εν τοῖσι δ' εργοις ὀντας ανοητους ὁρῶ, Ath.
Φιλοσοφεω
Φιλοσοφᾶ δε τᾶτο,—Menand.
SYN. Σπουδαζω, πορευομαι.
Φιλοσπηλυγξ.
Πανὶ φιλοσπηλυγγι—Ep. l. 2.
Φιλοσπονδος.
—Ου φιλοσπονδε λιβος. Aesc. Ch. 290.
Φιλοσενακλος. Vid. Φιλαιακλος.
—Φιλοσενακλον ανθρωπων βιον, Ep. l. 3.

Φιλοσεφανος.
Παισὶ φιλοσεφανω Σεμελης ατεθηκε Μελανθος
Μνῆμα χορᾶ τικτης ὑὸς Αριστοφιλα Anac. 195.
Φιλοσονως.
Τοιαῦτ' επευχε μη φιλοσονως θεοῖς. Aesc. S. T. 285.
SYN. Θρηνητικῶς.
Φιλοσοργος.
Παῖδα δ' εᾶν σὺν παισὶ φιλοσοργω παρὰ ματρὶ
Παισδεν—Theoc. 18. 13.
SYN. Χαριζομενος, μειλιχος, ανετος, φιλοτεκνος, φιλοφρων.
Φιλοστρατος
—Φιλοστρατος, ἡ κυναλωπηξ. Ar. Eq. 1166.
Φιλοταριχος.
Ου φιλοταριχος εδαμῶς εμ', ὦ κορη. Ath. 3.
Φιλοτεκνος. Vid. Φιλοσοργος.
Δειλαια, φιλοτεκνε, τί δ' ου εψευσαο μᾶτερ. Call. 6. 84.
Φιλοτης.
—Φιλοτητα, και ορκια πιστὰ ταμόντες. Il. γ. 73.
SYN. Φιλια, φιλοτησις, φιλησις, φιλοφροσυνη, αγαπη, σοργὴ, αρθμὸς, προσηνεια. τὸ ερασμιον.
EPITH. Αζυγὴς, αναιδὴς, αναγκαια, αμοιβαια, ερανὴ, ερατεινὴ, σταιρεια, ενηὴς, εφιμερος, κηριδια, μοιχιδια, ζυγια, λευγαλεα, κρυπταδια, ἱμερτὴ, οινοβαρὴς.
Φιλοτησια.
Πῖνε, κατακεισο, λαβε τῆνδε φιλοτησιαν. Ar. A.
SYN. Φιλοτησις, φιλια, δεξιωσις.—προποτισμός.
Φιλοτησιος. Vid Φιλικός.
—Φιλοτησια εργα. Od. λ. 245.
Διπλη φυλοπις εκέτ' εξισᾶται φιλοτασιῳ διαιτᾳ. Soph. El. 1079.
Φιλοτιμεομαι.
Εἰδώς με μαχιμον οντα, φιλοτιμεμενος. Ar. R. 282.
SYN. Διαφιλοτιμεομαι, αντιφιλοτιμᾶμαι, μεγαλοφρονεω, επιδαφιλευω. αγαπαω. σπεδαζω, ζηλοω, φιλονεικεω, προσκαρτερεω. επαιρομαι, πλυτεω.
Φιλοτιμια.
Τί τῆς κακιστης δαιμονων εφιεσας
Φιλοτιμιας, παῖ; μὴ σύγ' αδικος ἡ θεός. Eur. Ph. 545.
SYN. Φιλοδοξια, φιλαρχια, σπουδαρχια, παραγγελια, μεγαλειοτης, μεγαλοπρεπεια, μεγαπραγμοσυνη, μεγαλεργια, δωρεα, ευεργεσια, ευγνωμοσυνη, ελευθερια, ευπροσηγορια, καλλιλεξια, κενοδοξια. πλεονεξια.

Φιλοτιμος.
—Φιλοτιμοι Νυκτὸς παῖδες,—Aesc Eum. 1035.
SYN. Φιλοδοξος, περισπουδαστος, περιεργος, γενναῖος, ελευθερος, μεγαλοπρεπὴς, ενδοξος, φιλοκυδὴς. δαψιλὴς, πολυτελὴς, πλεσιος, αφθονος, λαμπρός
Φιλοτραγημων. Vid. Φιλοδειπνος.
Φιλοτροφος
—Φιλοτροφε πᾶσι προσηνὴς. Orph H.
Φιλοτιμιον, Φιλτατιον.
—Συ δε, Φιλοτιμιον αυλητα—Ar. Ecc. 886.
Ευριπιδιον γλυκυτατον, ὦ φιλτατιον. Ib. A: 474.
Φιλοφορμιγξ. Vid. Φιλαυλος.
—Φημα φιλοφορμιγξ. Aesc. Supp. 705.
Φιλοφρονεω, Φιλοφρονεομαι
Ως δε πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφρονεων αγαπαζει. Od. π. 17.
SYN. Καταφιλεω, παραμυθεομαι. αποδεχομαι (προθυμως)
Φιλοφρονως.
Εις χεφα Τευκρᾳ δεξιαν φιλοφρόνως
Θεὶς, ἔπε,—Soph. Aj. 762.
SYN. Φιλικῶς, προσφιλως, φιλοτροπως, σπουδαιως, προθυμως, οικειως.
Φιλοφροσυνη.
—Φιλοφροσυνη γαρ αμεινων. Il. ι 256.
SYN Φιλοφρονησις, φιλια, φιλοτης, δεξιωσις, προσηνεια, προθυμια, σπουδὴ, αγαπη.
EPITH. Ευηρατος.
Φιλοφρων.
Μεγισθης δ' ὁ φιλοφρων. Anac. 74. 1.
SYN. Προφρων, προθυμος, ευνοος, προσηνὴς, ευμενὴς, πρᾶος, φιλοσοργος, φιλανθρωπος, φιλοσυνηθὴς, επιεικης, ἱλαρὸς. σπουδαῖος.
Φιλοχλαινος. Vid. Λαχμός.
Φιλοχορευτὴς, Φιλοχορος. Vid. Φιλαυλος.
Ιακχε φιλοχορευτα—Ar. R. 405.
Νῆσος—ἣν ὁ φιλοχορος
Παν εμβατευει,—Aesc. Per. 448.
Φιλοχρησος.
—Τῇ φιλοχρησῳ πολει. Ep. l. 4.
Φιλοχρημοσυνη. Vid. Φιλοκερδεια.
Η φιλοχρημοσυνη μητηρ κακοτητος ἁπασης. Phoc. 38.
EPITH. Αισχροβιος, κακοκερδὴς, χρυσομανὴς.
PHR. Αργυρεη νοσος. φιλοκερδὴς λυσσα.
—Φιλοκτεανοιο νοσε οἶστρος. Nonn.
Μητροπολις τῆς κακιας. Bion.
—Η κακὰ μυρια τικτει
Θνητοῖς ανθρωποις, πολεμον και λιμὸν απειρον. Sibyl.

Φιλοχωρεω.
Εκθισε φιλοχωρῆντας—Ath. l. 12.
Φιλοχωρια.
Τί ποτε το χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρια. Ar. V. 830.
Φιλοψευδης.
—Η ρά νυ και σὺ φιλοψευδὴς ετετυξο, Il. μ. 164.
SYN. Ψευσὴς, ψευδὴς, απατηλός.
Φιλοψογος. Vid. Φιλοκερτομος.
Φιλοψογον δε χρῆμα θηλειων γενος. Eur. Ph. 208.
Δυσαρεσος ἡμῶν και φιλοψογος πολις. Ib. El. 904.
Φιλοψυχεω, Φιλοψυχεμαι.
Αυτοὶ φιλοψυχῆντες, εξιτε χθονός. Ib. Hera. 519.
Ποτερα μαχωμεθ', ἡ φιλοψυχεμεθα. Ib. Hec. 313.
SYN. Φιλοζωεω.
Φιλοψυχος.
Κακὴ φανῆμαι, και φιλοψυχος γυνή. Ib. 347.
SYN. Φιλοζωος, δειλός. εὐψυχος.
Φιλτερος, Φιλτατος, Φιλτος. Vid. Φιλαιτερος.
—Και φιλτερος αθανατοισιν. Il. υ. 334
—Ος εμοὶ παντων πολὺ φιλτατός εσιν. Il. ε. 378.
Προς τῶν φιλτων εκγονων—Soph. Aj. 853.
Φιλτρον.
Νῦν μεν τοῖς φιλτροις επιθυσομαι'—Theoc. 2. 159.
SYN. Στεργηθρον, δελεαρ, αγαπη, λυτρον.
EPITH. Αμβροσιον, απαλὸν, γλυκὺ, ερατὸν, θελξινοον, νηπιον, παρθενιον, φυσιζωον, ερωτομανες.
Καλλος, φιλτρον απιστον, αταρβητον, κακὸν αἴσχος.
Φιλτρον εχων ακεασον ὁμοφροσυνης ὑπο δεσμοῖς. Naz.
Φιλυδρηλος.
Σκαπῆραν κηποιο φιλυδρηλοιο δικελλαν, Ep. l. 6.
Φιλυμνος.
Σοφε, γηγενὴς, φιλυμνε, (τετληξ.) Anac. 43. 16.
SYN. Φιλομολπος, φιλαυλος, φιλαοιδος.
Φιλυπνος.
Η ρά τις εσσὶ λιαν βαρυγηγατος; ἦ ρα φιλυπνος; Theoc. 18. 10.
SYN. Καθυπνος, ὑπναλέος, ὑπνηλὸς, ὑπνωδης.
Φιλυρα.
Ηδ' αιδοῖ χωρον τε και ηθεα κἠνα λιπῆσα
Ωκεανις Φιλυρη, εις ερεα μακρὰ Πελασγῶν
Ηλθ', ἵνα δη Χειρωνα πελωριον, αλλα μεν ἱππῳ,
Αλλα θεῷ αταλαντον, αμοιβαιη τεκεν ειλῆ. Ap. 2. 1243.
Φιλυρηϊς.
Νυκτὶ δ' επιπλομενη Φιλυρηΐδα νῆσον αμειβον
Ενθα μεν Ουρανιδης Φιλυρη Κρονος,—παρελεξατο—Ib. 1236.
Φιλυρες.
Μακρωνες, Φιλυρες τε,—Dion. 766.
Φιλυρινος.
Ασπασομεσθα φιλυρινον Κινησιαν. Ar Av. 1378.
EXP. Κῆφος, ελαφρὸς. χλωρὸς. ασθενὴς.
Φιλωνιδας.
—Τίνος αἱ βοες; ἦ ρα Φιλωνιδα; Theoc. 4. 1.
Φιλως.
Νῦν δε φιλως χ' ὁρῳτε,—Il. δ. 347.
SYN. Φιλιως, ἡδεως, ασμενως, προθυμως.
Φιμὸν, Φιμὸς.
—Και λασιῳ φιμὰ περὶ στοματι. Ep. l. 1.
Φιμοὶ δε συριζεσι βαρβαρον τροπον,
Μυκηρεκομποις πνευμασι πληρεμένοι. Aesc. S. T. 469.
SYN. Κημὸς, κεφαλοδεσμιον, ελκυσὴρ, φορβεὰ, περισομιον. χαλινὸς.—ταλαρίσκος.—κυβευτηριον.
Φιμοω.
Ειτα φιμωσητε τετε
Τῷ ξυλῳ τον αυχενα. Ar. N. 592.
SYN. Αποφιμοω, επισομιζω, κατασομιζω, πωμαζω, εμφρατζω, επισφιγγω, συσελλω, αγχω. δεσμευω.
Φιμωδης.
—Βαλοις φιμωδεα μυρτα. Nic.
SYN. Ευφιμος.
Φινευς.
—Επικλυτος ανδρασι Φινευς,
Ολβῳ μαντοσυνη τε,—Ap. 2. 237.
EPITH. Αινογαμος, λιποπτολις, Αγηνορίδης.
Ος περὶ δὴ παντων ολοωτατα πηματ' ανετλη
Εινεκα μαντοσυνης, τὴν οἱ παρος εγγυαλιξε
Λητοϊδης, κ. λ.—Ib. 181.
Φιτρὸς.
Παντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὸς φερον,—Il. ψ. 123.
SYN. Κορμὸς. καυλὸς. ξυλον.
Φιτυμα, το φιτυ.
Μητροκλόνον φιτυμα, ποινατωρ πατρός. Aesc. Ag. 1290.
Το γαρ φιτυ πρῶον φυει. Ar. Pa. 1164.
SYN. Γεννημα, τεκος, σπερμα, στεμμα, ερνος, ριζοφυτον.
Φιτυς.
Ου γαρ τι πεισει φιτυν,—Lyc. 462.
SYN. Γονευς, πατὴρ.

Φιτυω: Vid. Φυτευω.
—Αλλ' αἴσωσας γενος
Τὸ πᾶν, ἐχρῆζεν ἀλλο φιτεῦσαι νεον. Aesc. Pr. 232.
Τις δ' ἡ τεκοῦσα, τὶς δ' ὁ φιτυσας πατήρ. Soph. Tr. 315.

ΦΛΑΖΩ.
Λινοφθόροι δ' ὑρασματων
Λακίδες εφλασθ' ὑπ' αλγεσι. Aesc. Ch. 26.
SYN. Παφλαζω. φλυαρῶ, φληναφεω, φλατυσσω. ψοφεω.

Φλαῦρος.
Φλαυρη μεν το πρῶτον, ανιπρὸ δε τελευτᾷ. Solon.
—Καμοὶ γὰρ αισχιστον κλυειν
Ανδρὸς ματαιου φλαῦρ' επι μυθεμενου. Soph. Aj. 1181.
SYN. Φαῦλος, ακικὺς, αποβλητος, ακιδὴς, αμορφος, αισχρὸς, πονηρὸς. χαλεπὸς. φλαυργὸς, φλυαρος. κάκος, ασθενὴς, αναιδὴς, δυσφημος.

Φλαυρως.
—Την αλωπηχ' ὡς
Φλαυρως εκινωνησεν αιετῷ ποτε. Suid.
SYN. Φαυλως, πονηρῶς, κακοηθῶς, κακοτροπως. δυσχερῶς.

Φλαυροτοκεια Vid. Δυσπαις.

Φλαω.
Αλλ' ἑ γιν φλασαν, Pind N. 10.
—Επατ' εφλα εν τῇ ὑυκα,—Ar. Pl. 717.
SYN. Καταφλαω, θλαω, μαλαττω, αποδαυλιζω, συντριβω, κατακοπτω, τυπτω, καταξασσω. ρηγνυμι μαραινω.—λαφυσσω, δαπτω.

Φλεγεθω. Vid Φλεγω.
—Ηὖτε πῦρ, τό τ' επεσσυμενον, πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ. 738.
Πυρσοί τε φλεγεθοσιν επιτριμοις—Il. σ. 211.

Φλεγμαινω.
Εἰτ' εφλεγμηνεν αυτῆ το σφυρὸν γεροντος—Ar. V. 276.
SYN. Επιφλεγμαινω, εκπυρῶμαι, φλογιζομαι, φλεγω.—διιδεω, εξογκοω.—ογκῶμαι, φυσῶμαι.

Φλεγμα.
Φλεγμα κακὸν φορευσα,—Il. φ. 337.
SYN. Φλεγμονὴ, φλεγματια, φλεγμανσις, φλογωσις, φλεγος, επιφλογωσις, φλεγμός—μυξα.—εγκαυμα, φλέξις. καταφλεξις.

Φλεγματιον.
Αν μακρὰ πλυνῃς, φλεγματιῳ κρατῆ περισσῶ. Sotad.

Φλεγρα. (πολις Θρακης)
Το Φλεγρας πεδιον,—Ar. Av. 825.

Φλεγυας.
Μορφνοῖο φλεγυαὸ καλυπτομενοι πλερυγεσσιν. Hes. α 134.
SYN. Αιετός.

Φλεγυες. (Γορτυνιοι.)
Ηὲ μετὰ Φλεγυας μεγαλητορας,—Il. ν. 302.
—Ες Φλεγυων ανδρῶν πολιν ὑβρισαων. Hom. A. 278.

Φλεγυρὸς.
Δεῦρο Μῶσ', ελθὲ φλεγυρὸν πυρὸς εχουσα μενος,—Ar. A. 665.
SYN. Φλογερος.—βλαβερός.

Φλεγω.
—Το δε φλεγει ακαματον πῦρ, Il. φ. 13.
Ανθεμα δε χρυσε φλεγει Pind. Ol. 2.
SYN. Φλεγεθω, φλογιζω, φλογοω, εκφλεγω, εκφλογοω, επιφλεγω, καταφλεγω, περιφλεγω, συμφλεγω, διαφλεγω, καιω, κατακαιω, αιθαλοω, βλαπτω, δαμαζω, ζωπυρεω, λαμπρυνω, λαμπω.

Φλεας.
Φλειας δ' αὖτ' επὶ τοῖσιν Αραιθυρεηθεν ἱκανεν,
Ενθ' αφνειὸς εναιε Διωνυσοιο ἑκητι
Πατρὸς ἑῦ, πυγῇσιν εφεστιος Ασωποῖο. Ap. I. 115.

Φλεδ.
—Απὸ δε φλεβα πᾶσαν εκερσεν. Il. ν. 546.
EPITH. Κοιλη.—αἱματος διαρροαι. Eur.

Φλεω.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesc. Ag. 1425.
SYN. Πληθυνω.—φληναφεω. φλυζω.—γεμω. ευκαρπῶ πολυκαρπῶ.

Φλεως (λοχμῶδες φυτον)
Ηλαμεσθα διὰ κυπερου
Και φλεω,—Ar. R. 246.

Φληναφαω, Φληναφεω
Ο δε ταὖτ' ακουσας εκπλαγεὶς εφληναφα. Ar. Eq. 661.
Ενταῦθα σαυτῷ παραφρονει, και φληναφει. Ib. N. 1477.
SYN. Φλεω, φλεδονευω, φληνεω. φληνεω, φληδαω, φλαζω, επιφλυω, φλυω, φλυζω, φλυασσω, φλυαρεω. μωρολογεω.

Φληναφος. Vid. Φλυαρος.
Ερρῶσις συκων, δεκανυσί φληναφων ψογους Jun. l. 1.

Φλιὰ, Φλοιὰ.
Ος πολλῆσι φλιῆσι παρασὰς φλιψεται ωμους. Od. ρ. 221. Και

Και κυσε τὰν φλιάν,—Theoc. 23. 18.
Ωκα δ' ὑπ' φλοιῖν προθορω ἔνι τοξα ταυυσσας, Ap. 3. 278.
SYN. Παρασὰς, προθυρον, προπυλον.

Φλιδαω.
—Συὸς φλιδοωντος αλοιφῆ. Nic.
SYN. Περιφλιδαω, φλιδανω, σπυθομαι, σπομαι, διαπτηω, διαρρεω, διαμυσσομαι.

Φλογεος, Φλογερὸς, Φλογοεις, Φλογινος.
Ες δ' οχεα φλογεα ποσὶ βητετο,—Il. ε 745.
Φλογερὸν φυγόντες ασρον, Anac. 172. 36.
Οιχετ' επὶ φλογόεν με βιαζεται ὀρανιον φῶς. Porph
Εν φλογιναις μασιξι—Sib.
SYN. Φλογωδης, φλογωπὸς, φλογερος, εμφλοξ, καυσικὸς, ζαφλεγὴς, πυριφλεγὴς, φλεγερὸς, θερμὸς, διαπυρος, αιθαλοεις, αἴθων, πυρος, λαμπρὸς, φωτεινός.

Φλογιζω Vid. Φλεγω.
Ουδ' ει πυρφορος Ασεροπιτὰς
Βρονταῖς αυταῖς μ' ἔσι φλογιζων. Soph. Ph. 1227.

Φλογισὸς.
—Τέμδν ὡς ερρει δεμας
Φλογισὸν ηδη, και κατηθρακωμένον. Soph. El. 58.
SYN. Καυσὸς, διακαὴς, φλοιδεμενος, φλεγυρὸς.

Φλογμὸς.
Ταν Ζεὺς αμφιπυρω κοι-
μιζει εν φλογμῷ Κρονιδας. Eur. Hec. 472.
SYN. Φλογισμὸς, φλοξ, φλεγμα, καταφλεξις, διακαυσις, καῦμα, καῦσος, βρασμός.

Φλογωπὸς. Vid Φλογεος.
Και νῦν φλογωπὸν πῦρ εχησ' εφημεροι; Aesc. Pr. 253.

Φλοιδεω.
Εμπνευς δε δαιτρὸς ηπατων φλοιδεμενος. Lyc. 35
SYN. Φλογιζω, καιω, βρασσω. ταρτω.

Φλοϊνος. Vid Φλοιῶτις
Ιπποισι γαρ φλοϊνας ἡνιας πλεκει. Eur. Fr.

Φλοιος, Φλοισ.
—Περὶ γάρ ρα ὁ χαλκὸς ελεφε
Φυλλα τε και φλοιὸν —Il. α 237.
Ευτ' αν απ' ηελιοιο περὶ φλοον ἀφεα βαλλη. Nic.
SYN. Λεπος, ενδυμα.—συφαρ.
EPITH. Ακαρφὴς.

Φλοισβος.
—Εκ φλοισβοιο σαωσομεν εσθλὸν ἑταιρον. Il. ε. 469.
SYN. Ταραχὴ, θορυβος. αφρός.

EPITH. Βλοσυρὸς, ιλυοεις.

Φλοιῶτις.
Φλοιῶτιν εκδυνεσα διπλακα σκεπην, Lyc. 1422.
SYN. Φλοιωδης, φλοϊνος, εμφλοιος, λεπιδωτός.

Φλὸξ.
Αυταὲ επὶ κατα᾽ πῦρ εκαη, και φλὸξ εμαρανθη. Il. ι. 212.
Εως εθερμην' αυτὸν—φλὸξ οινη, Eur. Alc. 768.
SYN. Πυρσός.—φλεγμα.
EPITH. Ασβεση, αθεσφατος, ακαματος, ακοιμητος, δεινὴ, δυσεμβατος, ενδομυχος, θεοπυρος, ευωδης, θεσπεσια, μαλερὰ, ὑδερὰ, θυηφαγος, λιπαρὰ, ξηρὰ, νυκτιχορευτος, νυμφιδια, μαινομενη, μηλιχια, θυελλησσα, ολοὴ, παμφανοωσα, παμφαγος, πελυοδης, πολιπορθος, πολεμια, παννυχια, ταχινὴ, φοινισσα, φαεσφορος, ωκυμορος. Βακχιας, Αιτναια, Κυπριδια.

Φλυαρεω.
Αλλὰ φλυαρῆις, και πλεχυγιζεις—Ar. Pl. 574.
SYN. Φλυαρολογεω, φληναφαω, φληναφεω, φλεω, φλυω, καταφλυω, λεσχηνευω, ὑθλεω, εικαιομυθεω, εικοβολεω, δυαζω, επιγλωττιζομαι, γλωττοστροφεω, ασολεσχεω, ληρεω, περιλαλεω, εκλαλεω, ψελλιζομαι, ταυτολογεω, κενολογεω, μωρολογεω, σπωμυλλομαι.

Φλυαρια
Φλὐαρια ταῦτ' εσὶ τα μεμιμημενα. Ib. L. 159.
SYN. Φλυαρημα, φλυαρολογια, φλεδονεια, ματαιοτης, ματαιολογια, εικαιολογια, εικαιορημοσυνη, ερεσχελια, λῆρος. φλυαρος.

Φλυαρος.
Αυται γάρ τοι μυαι εισι θεαὶ,
Τἀλλα δε παντ' εσὶ φλυαρος. Ib. N. 364.
SYN. Φλυαρια —φλυαρωδης, φλυαρολόγος, μωρολόγος, ψυχρολόγος, σπερμολόγος, ευρεσιλόγος, ετοιμολόγος, λαλος, ασολεσχης, φληναφος, φλεδονωδης, εικαῖος, ετιδανὸς, αμετροεπὴς, αφαμαρτοεπὴς, ανοητος.

Φλυκταινα
Εγω δε φλυκταινας γ' εχω. Ib. R. 237.
SYN. Φλυκὶς, φλυσις. φλυζακιον, εξανθησις, πυθεδών.

Φλυω.
—Ατα δ' εφλυε καλα ρεεθρα. Il. φ. 361.
Επ' ασπίδος φλυοντα συν τυφῳ φρενῶν. Aesc. S. T. 661.
SYN. Φλυζω, αναφλυω, επιφλυω, εκφλυζω, ὑπερφλυζω, αταζεω, βραζω.—ερυγγανω, αποβαλλω, αναβαλλω.—φλυαρεω.

ΦΟΒΕΡΟΣ.
Δενδρεσι μεν χειμων φοβερον καλον—Theoc. 8. 57.
Εκτεταμαι φοβεραν φρενα, Soph. Oed. T. 154.
SYN. Φρικωδης, φρικωδης, φρικαλεος, περιφοβος, φρικωδης, σμερδαλεος, δεμαλεος, δελος, εμφοβος, ατυζηλος.—χαλεπος περιειδεσθαι.

Φοβερωψ
Ευμενιδες,—φοβερωπες,—Orph. H.

Φοβεσιστρατη (Αθηνη)
Τετι τεμαχος σοι δωκεν η φοβεσιστρατη. Ar. Eq. 1174.

Φοβεω, Φοβεομαι.
Ος τε και αλκιμον ανδρα φοβει.—Il. π. 689.
—Ητερ οι αλλοι ατυζομενοι φοβεοιτο. Il. ζ 41.
Φοβειτο γαρ Κυθηρην. Theoc. 30. 16.
SYN Εκφοβεω, καταφοβεω, καταπλησσω, ατυζω.—κνιζω, δειδω—εκφοβεομαι, φεβομαι, καταδειδω. φευγω. ευλαβεομαι.
—Νους χυτο, δειδιε δ' αινως
Ορθαι δε τριχες εσαν επι γναμπτοισι μελεσσι'
Στη δε ταφων.—Hom.
Ταρβησαν, πασιν δε παραι ποσι καππεσε θυμος.
Αξατα ταρβαλεης ελελιζετο γυιατα κυρης Non.
Και μεν φρικαλεη ταραχη λαβεν οσσε παντα'
Παντες γαρ βεβολητο δυσαλθει δηματι θυμω. Apoll.

Φοβη.
Τεμενσα κρατος βοστρυχων ακρας φοβας. Soph. El. 451.
—Πασαν αικιζων φοβην
Υλης πεδιαδος,—Ib. An. 425.
Τρισσον υπ' ευπεταλοις δωρον εθηκε φοβας. Ep 1 6.
SYN. Χαιτα, εθειρα, θριξ, λοφια, κομη—πεταλον.

Φοβημα.
Εγχεων φοβημα δαϊων,—Soph. Oed. C 731.
SYN. Δεμα, φοβερισμος, φοβος.

Φοβητος.
Ουκετι φοβητος υμιν. Ib. Ph 1183.

Φοβιτρα.
Τισιφονης τα φοβιτρα,—Ep. l. 2.

Φοβος.
Ως των μισγομενων γενετο ιαχη τε φοβος τε. Il. δ. 456.
SYN. Φοβερισμος, φοβερατης, δεμα, ατολμια. δειλια, ψυχη.
EPITH. Αργαλεος, αιπυς, αμηλικτος, γλυκυπικρος, δυσκελαδος, θυμοβορος, κρυοεις, κρυερος, θεσπεσιος, ολοος, σκιοεις, σιγυιος, φρικωδης, χλοερος, Κυπριδιος. σκιοεις, δαιμονιος, ορθοθριξ, ανδροδαμας, διοτορος.
—Χυσις νυκ Hom.—Αμηχανια φωνης. Call.
—Κραδιης ορχησις. Aesc. Φρικαλεη ταραχη Ap.
Ες δ' ακρον δεμ' υπηλθε κρατος φοβαν. Soph.

Φοβος.
Δειμις τ' ηδε Φοβος,—Il. δ. 440.
—Και φιλαιματον Φοβον. Aesc. S. T. 45.

Φοιβαζω
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμων οπα. Lyc 6.
Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοις. Ib 731.
—Εφοιβασσεν δε παγεντα
Παντα χαλικοφαγων αφρον απο στοματων. Call. 5. 11.
SYN. Φοιβαινω, διαφοιβαζω, προλεγω, μαντευομαι.—περιφοιβαζω, αναφοιβαζω, αποφοιβαζω, καθαιρω, πλυνω, λαμπρυνω, κοσμεω.

Φοιβασρια.
—Μυθον παρθενε φοιβασριας Lyc. 1468.
SYN. Φοιβας, φοιβασικη, μαντικη, φοιβητρια.

Φοιβειος, Φοιβηϊς, Φοιβηις
Φοιβειαισι λατρειαις. Eur. Ph. 234.
—Τροιας Φοιβηϊον δαπεδον. Ib. I. A. 756.
—Φοιβηϊδι δαφνη. Ep l. 5.

Φοιβη. Vid. Αρτεμις. Σεληνη.
Φοιβην τε χρυσοστεφανον,—Hes. Θ 136.
—Ζηνος θυγατερ, καλλισφυρε Φοιβη,
Παρθενε χρυσομιτρη, διδυμον γενος Απολλωνι. Opp

Φοιβητης, Φοιβητωρ, Φοιβολημπτος.
Δρωσιν φοιβητας η μαντιας, οιθ' ιερεισιν
Εζομενοι ζωουσιν ονειρατα μυθιζοντες. Man. 1. 237.
Ωδε μεν Ατρειδησιν αλασιμον εκφατο πατρην
Λαομεδοντιαδης, φοιβητορι λαϊ πιθησας Orph L.
Την φοιβολημπτον αινεσω χελιδονα. Lyc. 1460.
SYN. Φοιβασικος, μαντικος, μαντις, χρησμολογος, λογιος, ενθεος.

Φοιβος. Vid Απολλων.

Φοιβος.
—Ηλιε φοιβη φλογι
—Φοιβον εκβρασσων υδωρ. Lyc. 1009.
SYN. Αγνος, καθαρος, αμιαντος, λευκος, λαμπρος. μαντικος.

Φοινικες
Φοινικεντα δρακοντα φερων ονυχεσσι πελωρον. Il. μ 202.
SYN. Φονευτικος.—πυρρος, φοινικεος. φοινος.

Φοινικανθεμος.
Ωσε φοινικανθεμε ηρος ακμη. Pind. P. 4.

Φοινικεος, Φοινικικος, Φοινικες. Φοινικοεις.
Στεψον τον κελεβαν φοινικεω οιδι αωτω. Theoc. 2. 2.

—Και

—Και καλὰν φοινικικῶν. Ar. Pa. 302.
—Καλός γε και φοινικίδες. Ib. Av. 273.
Αμφὶ δ' αρα χλαῖναν περονησατο φοινικοεσσαν. Il. κ 133.
Σμωδιγγες—Αιματι φοινικοεσσαι—Il. ψ 717.
SYN. Φοινικεος, φοινικεος, φοινικινος, φοινιξ, πυρρὸς, ερυθρὸς, πορφυρεος, φοινεος, αιματωδης, πελειωδης, κοκκινος.

Φοινικες.
Ενθα δε Φοινικες ναυσικλυτοι ηλυθον ανδρες, Τρῶκται, μυρί' αγοντες αθυρματα νηι μελαινη. Od. ο. 414.
Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath. 1.
EPITH. Πολυπαιπαλοι, αγαυοί.
—Φοινικες, ὑπ' ηελιῳ δυνοντι Οικεῦντες Λιβυας ακρον φορυον,—Theoc.
Οι πρῶτοι νηεσσιν επερησαντο θαλασσης, Πρῶτοι δ' εμποριης αλιδινεος εμνησαντο Και βαθὺν ηρανιον ασρον πορον εφρασσαντο Dion.

Φοινικη.
Κυπρον, Φοινικην τε—Od δ. 83.

Φοινικὶς. (φοινικὰς χιτῶν)
Τετω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδυὺ ἡσυχῇ. Ar. Pl. 734.
EPITH. Νεηρύς.

Φοινικοβαπτος.
Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Φοινικογενὴς.
—Φοινικογενεῦς—Eur. Fr.

Φοινικοκροκος.
Φοινικοκροκον ζωναν—Pind. Ol. 6.

Φοινικολοφος.
Ορνιθων φοινικολοφων τοιοίδε κυδοιμοί. Theoc. 22. 72.
Φοινικολοφοιο δρακοντος—Eur. Ph. 832.

Φοινικοπαρῃος
—Νεας φοινικοπαρῃους. Od. λ. 123.

Φοινικοπεδος.
Φοινικοπεδον τ' ερυθρὰς ἱερὸν Χεῦμα θαλασσης. Aesc. Fr.

Φοινικοπεζος.
—Φοινικοπεζον—Δαματρα, Pind, Ol. 6.

Φοινικοπτερος.
Ονομ' αυτῷ γ' εστὶ φοινικοπτερος. Ar. Av. 274.

Φοινοσκελὴς.
—Φοινοσκελεῦς χηλάς—Eur. I. 1207.

Φοινικοστεροπης.
Δία δε φοινικοστεροπαν. Pind Ol. 9.

Φοινικοστολος.
Φοινικοστολων εγχεων. Ib. N. 9.

Φοινικοφαὴς.
Φοινικοφαῆ πωδα κινησεις. Ib. 162.

Φοινιξ.
Αμφὶ δε φοινικι βαλε πηχεε,—Hom. A. 117.
Ενθα πρωτογονός τε φοινιξ, Eur. Hec. 456
EPITH. Ακροκομος, ἀβρακομης, ὑψικομος. Απλος.

Φοινιξ Vid Φοινικεος.
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἦν,—Il ψ 454.
Φοινικι κανονι,—Eur. Her. f. 945.

Φοινιξ.
Ως δ' ὅτε τίς τ' ελεφαντα γυνὴ φοινικι μιηνη, Il δ. 141.
EXP. Φοινικῷ χρωματι.

Φοινιξ.
—Γερων ἱππηλατα Φοινιξ. Il. ι. 432.
Αντιθεον Φοινικα σποσα πατρὸς εἰο Il ψ 360.
EPITH. Διοτρεφὴς, παλαιγενὴς, πολιὸς, παιδοκόμος, πρεμνὸ, σοφὸς
—Ανὴρ απαπηλια εἰδὼς, Τρωσὶης, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ανθρωποισιν εαγγε. Hom.

Φοινιξ.
Και ξυλα, πεντα φερων γαμψωνυχι ταρσῷ, Χιλιετὴς σοφὸς ορνις επ' ευσδμῳ σεο βωμῷ Φοινιξ τερμα βιοιο φερων αυτοσπορε αρχὴν Τικτεται ισοτυποιο χρονῳ παλιναγρετος ικὴν Λυσας δ' εν πυρὶ γῆρας αμειβεται εκ πυρὸς ἡξιν. Nonn. I. 40.

Φοινιος, Φοινος.
—Αυτίκα δ' ἤλθεν ανα σῆμα φοινιον αἷμα. Od. σ 96
—Πᾶσιν δε παρηϊον αἵματι φοινόν. Il. π. 159.
SYN. Φοινεος, φοινιος, δαφοινὸς, μιαιφονος, αιματοεις. δεινὸς, ερυθρὸς, πυρρός.—φοινα παραιτιος.

Φοινισσα
Εσκε δε πατρὸς εμοῖο γυνὴ Φοινισσ' ενὶ οικῳ, Καλή τε μεγαλη τε, και αγλαὰ εργ' ειδυια. Od. ο. 416.

Φοινισσω.
Τι μελλεθ' οἱ κατ' οἶκον Εν ησυχια σφαγια φοινισσειν; Eur Or. 1290.
SYN. Εκφοινισσω, αἱματῶω, καθαιμασσω, ερευθραινω, πυρρόω, πορφυρω βαπτω
Χιονεας πορφυρε παρηϊδας αἵματι κοχλῳ, Χειλεα φοινιξας δι ερῷ πυρὶ, τῷ ποτε μενῳ Φαιδρὸν ἁλιχλαινων ερυθαινετο φᾶρος ανακτων. Nonn.

Φοιταλιευς, Φοιταλιωτης Vid. Βακχος.

Φοιταλεος.
Την δε ποτ εν Τιτηνὶς απερχομενην πεφατνιδεν Φοιταλεην εσιδοσα θεὰ επιχρατο—Ap 4. 55.
Α μαραινει μὲ χεισα Κειτροισι φοιταλεοισιν. Aesc. Pr. 600.

SYN.

SYN. Ιξαλος, βιαιος, θηρος, εμμανης, εκφρων, ορμητικος, παροπος, μανιωδης.

Φοιτας.

Φοιτασι πλεριις—Eur. Ph. 1041.

—Φοιτασι ριπη. Tryph 224.

SYN. Φοιταλεα, μαινιωδης, μανικη.—αλητις —βασσαρα.

Φοιταω, Φοιτιζω.

Ατρειδης δ' αν ομιλον εφοιτα.—Il. ε. 528.

Δη τοτε φοιτιζεσκε κατ' υληεντας εναυλας. Hom. XXV. 8.

—Φοιτων' ανδρα μανιασιν νοσοις. Soph Aj. 59.

SYN. Επιφοιταω, πορευομαι, παραγινομαι, επερχομαι —περιερχομαι, ανατρεχομαι, σχολαζω.—μαινομαι.

Φοκης.

Φοκης ματευσ' ανδρες Αιγισθον τινες. Soph. El. 1113.

Φολις.

—Δολιχην δ' αμφ' αυχενι δειρην
Θηκε καρηβαρεων φολισιν.—Orph. 1013.

—Πτερυγας—χρυσειαις φολισσι διαυγεας— Ap. I 221.

SYN. Λεπις, λεπος.—ποικιλμα, σλιξις.

EPITH. Αργυφης, αζαλεα.

Φολιδωτος.

—Οσις αν Θωρηκ' εχη Φολιδωτον Posid.

SYN. Λεπιδωτος.

Φολκος. Vid. Παραβλωψ.

Φολκος ειην,—Il. ϛ. 217.

Φολος. (Ιπποκενταυρος)

—Φολω κατα λαινον αντρον. Theoc. 7. 149.

Φοναω.

—Οιθ' υπο νυκλα
Χειμεριην φονοωντες ασημαντοις επι μηλοις
Οιχονται,—Tryph. 607

EXP. Φονε επιθυμουντες.

Φονευς.

—Και κεφαλην μεγαθυμα σον φονηος. Il. σ. 335.

SYN Φονευτης, φονευτηρ, ολετηρ, αναιρετης, καθαιρετης. Συτης σφαγευς. φανεγατης.

EPITH. Στυγνος.

Φονευω

Τις γαρ φονευει;—Soph. An. 1188.

SYN. Πεφνω, καταπεφνω, αποκτεινω, θανατοω.

PHR. Πνευματος ορφανισαι.—

Αιερος αντιβιοιο κατα χροος αορ ελασσεν. Ep.

Φονευμα, Φονη Vid. Φονος.

Οιωνων γομφηλαις φονευμα—Eur. I. 1496.

Ανδρας τ' ασπαιροντας εν αργαλεησι φονησιν. Il. κ. 521.

Φονιος.

Δοτε μοι λυρην Ομηρε
Φονιης ανευθε χορδης Anac. 48. 2.

SYN. Φοινιος, φονικος, επιφονος, φονευς.

Φονολεβης, Φονολιβης.

Φονολεβη θρονον, Aesc. Eum. 164.

—Ωσπερ εν φονολιβη τυχα
Φρην επιμαινεται.—Aesc. Ag. 1436.

Φονορρυτος.

Εν δε γαια ζωα
Φονορρυτω μεμιχθαι. Ib. S. T. 947.

Φονος.

—Τρωεσσι φονον και κηρα φεροντες. Il. ϛ. 352.

—Ερευγομενοι φοναν αιματος—Il. π. 162.

SYN. Φονη, φονευμα, ανδροφονια, ανδροκλασια, κλονος, σφαγη, ολεθρος, φθορα, αναιρεσις, θανατος.—αιμα.

EPITH Ατιμος, αιπυς, αινος, αργαλεος, ασημαντος, αποφονος, ατασθαλος, αλγινοεις, δυσσεβης, ευθιρος, εμφυλος, θερμος, λευγαλεος, νεοσφαγης, ολοος, πορφυρεος, πλερσεις, ευγενης, σλονοεις, σλυγερος, σιδηροφρων, ατρεπτος, φιλαιματος.

PHR. Φοινια ζαλη. Soph. Θοινες νεκρων.

Πελαγος αιματοσαγης. Aesc. Φοινιον κυμα μοθε. Ep.

Αιματος εγχυμενον πελαγος, και κυμα φοινιον. Tryph.

—Ομογνητω δε σιδηρω
Αλληλων ολετηρες ετυμβευοντο κονιη.
Λοιγιος αιμαλεης ανεκηκιεν αυλος ερωης
Αορι θεινομενων.—Nonn.

Φοξος.

Φοξος ειην κεφαλην,—Il. ϛ. 219.

SYN. Οξυκεφαλος, πρωκεφαλος. λιποθερμος.

Φοξιχειλος.

Αυτη δε φοξιχειλος αργενη κυλιξ. Simon.

Φορα.

Φορας γε τοι φθονησις ε γενησεται. Soph. Tr. 1228.

SYN. Φορησις.—αιωρημα, ερμη, κινησις. τυχη. ευφορια, πολυφορια, πολυκαρπια, ευθηνια —φορος. ερανος.—πλημμυρα.

Φορασδην.

—Πα μοι φθογγα διαπεταται φορασδην; Soph. Oed. T. 1333.

SYN. Φορηδον, σφοδρα.

Φορβας.

Η αμα Φορβαντι Τριοπα γενος—Hom A. 211.

Φορβας, Φορβαιος. Vid. Ιναχος.

Φορβαδος—γας—Soph. Ph. 710.

SYN.

SYN. Νομὰς, πολύφορβος.—βοσκημα.

Φορβειὰ,
Εν φορβειᾷ τῦσι δικασαῖς εξοδον πυλης' απιθσιν. Ar. V. 580.
SYN. Φορβιὰ, φορβαῖα, φορβεὰ, φιμὸς.—φορβή.

Φορβή
—Μη μοι δευσιατο φορβῆς. Il. ε. 202.
SYN. Τροφὴ, νομὴ, βορὰ, φορβειά. βρῶσις. βοτανη.
EPITH. Απημων, ευδωρητος, μελιδὴς, νεοτερπὴς, ρηγαλεα, συσθρεμμων.

Φορευς.
Τῇ νισσοντο φορῆες, ὁτε τρυγοωεν αλωὴν. Il. σ. 566.
SYN. Φορταξ, φορτηγὸς, φορτοφόρος, φορτοβασακ[η]ις, αχθοφορος, αγγαρος, κομισὴρ, αγκαλιδοφόρος, νωτοφορος. ξυλοφόρος, κ. λ.

Φορεω.
Μιτρης δ', ἣν εφορει ερυμα χροός,—Il. δ. 137.
SYN. Περιφορεω, βασαζω, κομιζω, φερω. εχω.

Φορημα.
Δυσχερεια μεν—
Πολλὴ τᾶδε τᾶ φορηματος. Soph. Ph 480.
SYN. Φορτιον, βασαγμα, αχθος. τὸ αγωγιμον.

Φορητὸς. Vid. Φερτός.
Κυπρις γαρ ὁ φορητὸς, ην πολλὴ ρυῇ Eur. Hipp. 443.

Φορκίδες.
—Πεδια Κισθηνης, ἱνα
Αι Φορκίδες ναιεσι δηναιαὶ κοραι
Τρεῖς κυκνομορφοι, κοινὸν ομμ' εκτημεναι,
Μονοδοντες, ἃς εθ' ἡλιος προσδερκεται
Ακτῖσιν, εθ' ὁ νυκτερος μηνη ποτέ. Aesc. Pr. 793.
EPITH. Αγρυπνοι, μονοφθαλμοι.

Φορκος.
Ο δ' αντι πιπῦς σκορπίον λαιμῷ σπασης
Φορκω,—Lyc. 476.
SYN. Λευκὸς, πολιός.

Φορκυς.
Φορκυς αῦ Φρυγας ἦγε,—Il. β. 862.
—Φορκυνα δ' αἴφρονα Φαινοπος υἱὸν. Il. ρ. 312.

Φορμιγξ.
Εν δε τε φορμιγξ
Ηπυει, ἣν αρα δαιτὶ θεοὶ ποιησαν ἑταιρην. Od. ρ. 270.
SYN. Κιθαρα, λυρα.—μυρμηξ. Hes.
EPITH. Γλυκεῖα, γλαφυρὰ, ἑπλατονος, ἑπταλυπος, ἑπταγλωσσος, ευκρεκτος, ευκελαδος, ελεφαντοδετος, εγρεκυδοιμος, ἡδυμελὴς, λιγυθροος, μυσπολος, ευρθογγος, πυξινὴ, ποικιλογηρυς, πυργοδομος, τερψινοος, θρασεῖα, ὑμνοπόλος. Βρομια, Ορφεια Δωρια, Πινδαρια.
PHR. Ματηρ ὑμνων—
—Φρενα τερπομενον φορμιγγι λιγειη,
Καλῇ, δαιδαλεη,—Hom.
Η λιγυρὴν φορμιγγα χελυκλοῦον Ερμαωνος. Orp.
Χρυσεα φορμιγξ Απολλω
ιος, και ιοπλοκαμων
συνδικον Μοισᾶν κλεατον, κ. λ. Pind. P. 1.

Φορμιζω. Vid. Κιθαριζω.
Ητοι ὁ φορμιζων ανεβαλλετο καλὸν αειδην. Od. α. 155.
Εισονιη φορμιγγι λιγειης ἦρχεν αοιδῆς.
—Χρυσειη φορμιγγι λιγαινων. Ap.

Φορμικτὴς.
Προσεπιτερπεται δ' ὁ φορμικτὰς Απολλων. Ar. R. 234.
SYN. Κιθαριστὴς, κιθαρωδὸς.

Φορμὶς.
Ημῖν γαρ εκ εσ' εδὲ καρυ' εκ φορμίδος, Ar. V. 58.
SYN. Ψιαθος, σπυρὶς, σπυριδιον, φορμίσκος, φορμίσκιον, φορμιθιον, φερμιον.

Φορμὸς.
Οισεις δ' εν φορμῷ —Hes. ε. 480.
SYN. Κιστη, κορινος, λαρκος. ψιαθος. πρακαλυμμα. αγγεῖον πλεκτὸν εκ φλοιῶ.
EPITH. Ερμχύς.

Φορος.
Τον φορον ἡμῖν απὸ τῶν πολεων
Συλλεξδην σον προσιοντα. Ar. V. 655.
SYN. Φορὰ, εισφορὰ, δασμὸς, τελος, συντελεια.

Φορτηγὸς, Vid. Φορευς.
Φορτηγοὶ δ' αρχουσι, κακοὶ δ' αγαθῶν καθυπερθεν. Theog. 679.

Φορτιον.
Φορτίον ερωτὸς—Anac. 148.
SYN. Φορημα, φορτος.—εμπορευμα.—επισαγμα, ὑποσκευή.

Φορτὶς, (Ναῦς)
Φορτίδος ευρησις, ἣτ' εκπερασ μεγα λαῖτμα. Od. ι. 323.
SYN. Φορτηγὸς, ὁλκὰς, φορτηγικὸν πλοῖον.

Φορτος.
Φορτε τε μνημων,—Od. θ. 163.
Επειτα και τον φορτον εκφυγοιμεν αν. Ar. Pl. 796.
SYN. Φορτιον, φορημα, αχθος, μοχθος, χλευη.
EPITH. Βαρυπημων, βυθιος, επαχθὴς, επαυχενιος, ισοπαλὴς, πολυχανδὴς, ὑπεραχθὴς.

Φορτοσολος.
Εσσεται εμποριχῆ πλοίῳ φορτισόλος ἰδρυς. Man. 4. 134.
Φορυκλος.
—Ἀβροπινης—πεπλος
Καλχῆ φορυκτός,—Lyc. 864.
SYN. Βεβαμμένος, πεπικιλμένος.
Φορυω, Φρυσσω, Φορυω.
—Φοιξὶ αἵματι πολλῷ. Od. σ. 335.
—Πολλῷ πεφορυγμένον αφρῷ. Ep. Suid.
SYN. Αναφορισσω, φυραω, μασσω, κεραννυμι, συγχεω, μολυνω, μιαινω.
Φορυτὸς.
Συν δ' αμυδις φορυτόν τε και ιπνια λυματ' αειρεν. Call. Fr.
SYN. Σάρκα, αθροισμα, συλλοχια—φρυγανον, αχυρον. σχοινον. σῖρεμά χαραδρα.
Φοιτανευς
Οἰσιν δ' αθηναται τιν' ἐτωσιμεν ανδρασι πῆμα
Ἱρῶν μνησαντα Φοιτανιεσσιν ερεινα. Theoc. 25. 200.
Φοως. Vid Φαος.
Ζηνὶ φοως ερεσσα,—Il. ζ. 49.

Φ Ρ

ΦΡΑΓΜΑ. Φραγμός.
—Τα δ' οκτορριζα μετωπων Φραγματα—Ep. I. 6.
Ακρίδες. αἱ τον φραγμὸν ὑπερπαδητε τον ἁμόν. Theoc. 5. 100.
SYN. Φρακτήρ, περίφραγμα, προφραγμα, περιζολος, ἕρκος, ἕρκανη. βατος. περισαυρωμα, χαραξ, ερυμα, ασφαλισμα.—Θριγκος. νομος. Hef.
Φραδαω, Φραζω. Φραζομαι.
Και γαῖν φραδασσε.—Pind. N. 3.
Ως τρυφερὸν λαλεεις, ως κώτιλα λιμματα φραδεις. Theoc 20 7.
—Και εφρασε θεσπιν αοιδὴν Hom M. 441.
—Εγὼ δε σε φραζομαι ορθῶς. Theoc. 25. 180.
Εκτορα δ' εφρασσαντο—Il. ο. 671.
SYN. Επιφραζω, εκφραζω, απαγγελλω, αποφαινω, αποδεικνυω, δηλοω, σημαινω.—ὑποφραζομαι, επιφραζομαι, καταφραζομαι, βελευομαι, στοχαζομαι. διανοεομαι, σκεπτομαι. θεαομαι. αναγνωριζω. λεγω
Φραδὴς. Φραδμων.
Φρασεο Δαρδανιδη, φραδεὸς νοος εργα τετυκται. Il. ω. 354.
Οὐδ' αν εγω φραδμων περ ανὴρ—Il. π. 638.

SYN. Φρονιμος. σύνετος, οξὺς, εμπειρος, αγχινους, νουμων, επιστημων.
Φραδμοσυνη
Ηρως φραδμοσυνη λευκωλενε,—Hom. A. 99.
SYN Ἐτησιοσυνη, πολυφροσυνη. σωφροσυνη, φρονησις, συνεσις, δαημοσυνη, μῆτις, βουλὴ, σκεψις, νοησις
Φρασιδημος.
Τᾷ Διῒ γαρ ετευχε θαλυσια ο Φρασιδαμος
Κ' Αντιγενης, δ'υο τεκνα Λυκωπεος—Call. 7. 3.
Φρασσω, Φρατζω.
Φραξε δέ μιν ρηεσσι διαμπερὲς οισυΐνησι. Od. ε 256.
Φραξαντες δορυ δορί,—Il. γ. 130.
SYN. Αποφρασσω, αντιφρασσω, εμφρασσω, επιφρασσω. καταφρασσω. παραφρασσω, περιφρασσω, φραγνυμι, ἐρυκω, περιβαλλω, καθυπτασσω, ερυμνοω, κατασυφω, ασφαλιζω, ασφαλιζομαι, χρακτω, πηγνυω, συσσεφω, πολεω, αιτεχω
Φρατωρ.
Οπαονας δε φρατορας τ' εγχειριον
Ξυμπεμψον,—Aesc. Supp. 501.
SYN. Φρασὴρ, ερμηνευς. διαλλακτῆς. ειδημων μητις
Φρατωρ.
Ω γερουντες Ηλειοι,
Φρατορες τριακοσιοι. Ar. Eq. 255.
—Ουκ εφυσε φρατορας. Ib. R. 421.
SYN. Φυλετης, συμφυλετης, εμφυλος, ὁμοφυλος, πατριωτης, φρατριευς, φρατιαστης. συγγενὴς. διδασκαλος.
Φρατρια, Φρητρη
Ως φρητρη φρητρηφιν αρηγη, φῦλα δε φυλοις. Il. β. 363.
SYN. Φρατορια, συμμορια, συνοικια, συγγενεια. φῦλον
Φρεαρ Poet. Φρηαρ.
Ἐξ ἔπεσε παντες ποταμοὶ και πᾶσα θαλασσα,
Και πᾶσαι κρῆναι, και φρεατα μακρὰ νασσιν. Il. φ. 197.
Τρις δ' επὶ καλλιχορῳ χαμάδις εκαθισσαο φρητί. Call. 6 16.
SYN. Φρεατιον, φρεατια. βοθρος.—πηγή.
Φρηατος ιλυσεντος απηγαγε ιερτερον ὑδωρ.
—Υγρα θεμεθλα πεδοσκαφεων κενεωνων. Nonn.
Φρεγιλος, Φρυγιλος
Φρεγιλος ορνις εκθαδ' εσαι.—Ar. Av. 764.
Και φρυγιλῳ Σαβαζιω, Ib. 874.
Φρεσιπρης.
Ου γαρ φρησιν γ' εντα σε—Eur. Hera. 151.
SYN. Αρτιφρων, φρονιμος, σοφὸς, ἀγνὸς. παφρων.

Φρενογυθὴς. Vid. Απολλων.

Φρενοδαλὶς.
Παραφορὰ, φρενοδαλίς, Aesc. Eum. 331.
SYN. Φρενοβλαβεια, ανοια, μωρια.

Φρενοθελγης.
Και κλεος ευεπιης φρενοθελγέος—Procl.

Φρενόθεν.
Οσποτε γὰρ φρενίθεν γ' επ' αριστερὰ
Παῖ Τελαμωνος, εβας. Soph. Aj. 183.
EXP. Οικόθεν. απὸ οικειας γνωμὴς.

Φρενοκλοπος. Vid. Ερως.

Φρενομανὴς, Φρενοβλαβὴς. Φρενοβλαβος, Φρενοπλη-γης, Φρενοπληκὶος, Φρενολὴς
Φρενομανης τις ἢ θεοφορητος Aesc. Ag. 1149.
Εμμανεας τευχει ηδε φρενοβλαβέας Man 1.91.
—Εχων τε φρενοβλαβον αυδην. Dolsc.
Υπο μ' αυ σφακελος και φρενοπληγὲς
Μανιαι θαλπεσι.—Aesc Pr. 877.
Τοιάδε μεντοι τῶν φρενοπλανήτων
Βελευματ' επι τ' εσιν ακὲσαι. Ib. 1053.
Νυμφιες φρενωλεις. Ib S. T. 763.
SYN. Φρενοπλὴξ, φρενομαρος, φρενολιπὴς, εκφρων, αναισθητος. μανικὸς.

Φρενομορως, Φρενομαρως.
—Νιν ὁταν νοσὲντα
Φρενομορως ακεσῃ. Soph. Aj. 631.
SYN Φρενοβλαβῶς, μανικὰς.

Φρενοτεκτων.
Φρενοτεκτονος ανδρος, (Αισχυλε) Ar. R. 838.
EXP. Τε εκ τῆς αυτε φρενος τεκταινομενε.

Φρενοω
Κλαιων φρενωσεις, ὢν φρενῶν αυτὸς κενὸς. Soph. An. 765.
Νῦν δ' ει δικαιον τες ελευθερες φρενῦν
Γνωμαισι δηλαις.—Ib. Tr. 53.
SYN. Σωφρονιζω, νυθετεω· εις φρονησιν αγω.

Φρεαυχεω
—Ως παλαι γε μ' εφρεωυχει Ar L. 1032.
SYN. Φρεφυκλεω, φρεαρ ανατεμνω, ορυττω

Φρὴν. Φρενες
Εως ὁ ταῦθ' αρμαινε κατὰ φρενα και κατὰ θυμὸν. Il. α. 193.
—Μεγαλας φρενας Αιακιδαο Il. ι. 184.
SYN. Νὲος, δικνοια, γνωμὴ, θυμὸς φρονησις.
EPITH. Αδαμαστος, αθελχὴς, αζχεγονος, βαθεα, μαλθακὴ, σοφὴ, θεσπεσια, νοερὰ, ποικιλομυθος, ρυτοωτα, σφαλερὰ ευγλωσσος. μελαγχιτων. πλαγια —κελαινὰι. μιλαιναι. αμφιμελαιναι. απαλαὶ, ατηραὶ, αμωμητοι. εναισιμοι, εμπεδοι. θοαὶ, θυσφορες. ιθεῖαι. κοιλαι. κρατεραὶ, λευγαλεαι, μαιομεναι, ολοαὶ, πλομεναι. πυκιναὶ. πευκαλιμαι, στιπτοὶ. στερεοπελεῖς, σιγεραὶ, ταχιναι, λευκαὶ, αγαθαὶ, εσθλαὶ, αγκυλομητιδες, αμαλθακτοι, απαλαμνοι, λοξαὶ, διαφρονες, σιγεπαλαὶ.
—Ακεσαί τοι φρενες εσθλῶν.
Αιὲ δ' ὀπλοτερων ανδρῶν φρενες περθονται.
Επει ἑ οἱ ενι φρενες ηδ' ηβαιαὶ. Hom.

Φρικαλεος, Φρικὼδης
Ηδη φρικαλέον δαΐδιθι και σὺ νεκυν. Ep. I. 3.
Φρικτῶν δαιμονιων—Ep. I. 2.
Βαρὺν βρομον μεθηκε, φρικωδη κλυειν. Eur. Hip. 1202.
SYN. Φρικοποιὸς, φοβητέος, φοβερὸς, σμερδαλέος, καταπληκτικὸς, τραχὺς, ριγεδανὸς, ριγωδης—σεβασμιος. δεινὸς

Φρικη.
Τοιην φρικην παρεχεις μοι. Soph Oed T. 1329.
SYN. Φρικιον, φρικιασις, ναρκη τρομος. τραχυτης ορίξ παλμὸς. ψυχος.

Φρικτὸεις
—Φρικτοεις σαλπιγγων ἠχοι Cyr. Th.

Φρικειν
Λαὶ φρικωσι μαργον επιβητορες ἱππων. Hom. 37 4.

Φριμαγμὸς. Vid Φρυαγμα.
Ιππων φριμαγμὸν πιονες δεδεγμέναι. Lyc. 244.

Φριμασσομαι Vid. Φρυασσομαι Χρεμεβω.
—Φριμασσεο πᾶσα τραγισιν
Νῦν αγελα.—Theoc. 5. 141.

Φρίξ.
Ως δ' ὁθ' ὑπὸ φρικὸς βορεω αναπαλλεται ιχθύς. Il. φ. 692.
SYN. Λεπτοκυμια—φρικη.
EPITH. Μαλακὴ, πονγογονος, τρομερά.

Φριξοκομης.
Φριξοκομη τοδε Πανί—Ep. I. 6.
SYN. Φριξολοφος, ορθοχαιτης.

Φριξὸς, Φρυξος
Γηραὸς δηνε Φριξος εν Αιηταο δομοισιν. Ap. 2. 1155
—Ὁ τις πολιεσθον ανηλυθεν Αιηταο.
Κριῦ επεμβεβαὼς τὸν ρα Χρυσειον εθηκεν
Ερμειας—Ib 1146
EPITH. Αμυμων, εὐμηλιης, Μηονιὸς, Αιολιδης.

Φρισσω.
Εφριξεν δὲ μαχη φθισιμβροτες—Il. ν. 339.
—Φρισσει δὲ τε ἰῶτον ὑπερθεν Ib. 473.
—Παντες δε με περφρικασιν Il. ω. 775.
SYN. Ανερρισσω. περιριτλω, ὑποφρισσω, επιριτλω. διεγειρομαι, ορθωδεω, πυκιζομαι, εξορθεομαι —δεδιαινω, βδελυτλομαι, μισεω.

Φριμιαζομαι.
Τι φριμιαζῃ νεοχμον;—Eur. I T. 1162.
Τετας εν ευχαις φριμιαζομαι θεὸς. Aesc. Eum.

SYN. Προιμιαζομαι, αρχομαι, προναταρχομαι, επικλεω.

Φροιμιον Vid Προοιμιον

Καί μοι το μεν σὸν ὧδε φροιμιοις εχει. Eur. Hec. 202.

EPITH. Κακὸν, πολυερθρον.

Φρονεω.

—Φρονεω δε διακριθημεναι ηδη
Αργειους και Τρῶας,—Il. γ. 93

Νηπιοι αγριῶται εφημεριοι φρονεοντες Od φ 85.

—Αλλα φιλος φρονεων περυλαγμένος εἰναι· Il. ψ. 343.

—Εφ' οἷς γαρ ἀ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ Soph. Oed. T. 577.

SYN. Επιφρονεω, αναφρονεω, σωφρονεω, βαλευομαι, ελπιζω διακεω, επιοιω, συνιημι, φροντιζω. καυχῶμαι —σαφὸς εἰμι.

Ὁ δε τας ησυχιας Βιοτος, και το φρονεῖν,
Ασαλευτον μενει, και παρεχει δῶμα. Eur.

Φρονημα, Φρονησις.

Τοις ανδρασι φρονημα Anac. 2. 7.

—Φιλοισρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονησις. Orph H.

Φρονησιν ει τάδ' εχω Soph. Oed. T. 678.

SYN. Διανοια, νοημα· φρην. παθος, ὁρμη, εταρσις, τυφος. φρονηματισμός —φρενις, βουλημα, θελημα, φρασὶν, φρασμοσυνη, επιφροσυνη, συνεσις.

Φρονιμος.

—Απορον επὶ φρονιμα—Soph. Oed. T. 710.

Πᾶς τὶς απαιδευτος φρονιμωτατὸς εστι σιωπῶν. Sent.

SYN. Φρενιμος, εχεφρων, δαϊφρων, φρασμων, ευλαβὴς, ασφαλὴς, ευνους, συνετος, σοφὸς, διανοητικος.

Φρονιος.

—Φρονιοιο Νοημοσυ φαιδιμον ὑἱν. Od. ε. 386.

Φρονις Vid. Φρονησις.

—Επεὶ περιοιδε δικαις ηδὲ φρονιν αλλων. Od. ε. 244.

—Κατα δε φρονιν ηγαγε πολλὴν. Od. δ. 258.

Και θεσφατων προμαντιν αψευδῆ φρονιν. Lyc.

Φρονεντος.

Λεγειν φρονεντος, ὧν λεγεις, δοκεῖς περι. Soph. An 693.

SYN. Φρονιμως, σοφῶς, ευφραδεως, προφρονεως, πινυτῶς, πυκινῶς, συνετως.

Φροντιζω

—Δυ' ἐσὶ δε πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
Φροντιζω, τεττων ἥντιν' ἰω τροτερην. Theog. 908.

—Σε δ' ἀ φροντιῶ. Ar. N. 125.

SYN. Επιφροντιζω, επισκεπτομαι, σκεπτομαι, ανασκοπεω, εκμελεταω, επιμελεομαι, κηδομαι, μεριμναω, σπουδαζω, φρονεω.

Φροντὶς.

—Αλλα τον ὑπτον
Αφροντις κοπὶοισα, μακρὰν τὰν νυκτα ποιεῖ τιν. Theoc. 21. 28.

SYN. Μεριμνα, μελετη, μελεδημα, μελιδὼν, κῆδος, ὥρα, τημελεια, επιμελεια, επισασια. αγωνια. φοβος

EPITH. Αργαλεα, ανδροφονος, ἁρπαλεα, γλυκεῖα, υπροκόμος, γοερὰ, ζοφερὰ, λυγρὰ, μελαινη, κεδνὴ, πολισκροταφος, σιυγερά.

Πολυφροντις βελη. Anac.

—Βαρυ̃ κεντρον αμεργινοσιο μεριμνης.

—Λαιλαπες—ακοιμητοιο μεριμνης.

Και νοον ασηριζον ἐμοιῖον ἔχε θαλασσῃ
Κυμασι παφλαζοντα πολυφλοισβοῖο μεριμνης. Nonn.

Χθονια φροντις, ματηρ αχεων, ματηρ παθεων. Synes.

Φροντις.

—Και Φροντιδι δια. Il. ρ. 40.

Φροντις

Φροντιν Ονητοριδην, ὃς εκαινυτο φυλ' ανθρωπων
Νηα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπερχοιεν αελλαι. Od. γ. 282.

Φροντισμα

Ει μυθοιο Σωκρατους Φροντισμα,—Ar. N. 155.

SYN. Ενθυμημα, σοφισμα, μῦθος.—φροντις. πραξις.

Φροντιστηριον.

Ψυχῶν σοφῶν τᾶτ' εστι φροντιστηριον. Ib. 94.

SYN. Βαλευτηριον, σεμνεῖον, μοναστηριον, διατριβή.

Φροντιστὴς.

Ει μνημων ἑι. και φροντιστὴς.—Ib. 413.

SYN. Εξετασὴς εξηγητὴς, κηδεμών. φιλοσοφος.

Φρᾶδος.

—Φρᾶδά τ' απειλημαια Soph. Oed. C. 692.

Αλλ' εγγελῶσα, φρᾶδος.—Ib El. 809.

—Η γυνὴ παλιν φρᾶδη,—Ib. An. 1259.

SYN. Αφανὴς, αφαντος, εκδημος, αμενηνός. ερημος.

Φρενὰ, Φρενημα, Φρενιον

—Ομματος φρενά—Soph. Tr. 230.

Τετραμοιρον νυκτὸς φρενάν. Eur. Rh. 5.

—Αδασα βακολων φρενηματα. Soph. Aj. 54.

Φρενια και κῶμαι Λοκρῶν,—Call. 4. 177.

—Ψυχῆς φρενιον ακρατατον. Ep. I. 2.

SYN. Φρενησις, νυκτοφυλακησις, φυλακὴ, αλκὴ. ερκτὴ. καταγωγὴ. σἰρατος.

Φρενεω.

Μηκέτι τοι φρενεῶμες επὶ προθυροισιν,—Theoc. 7. 122.

Οχυροῖσι

Οχυροῖσι παρθεναῖσι φρυάσσονται καλῶς. Eur. I. A. 738.
SYN. Περιφρυάω, νυκτιφυλακέω, επαγρυπνέω, φρυκλόω, φυλάσσω, ἐρύω, ἀσφαλίζομαι. σίρατευομαι. τηρέω κατοκέω.

Φρυαδόμοι.
Φρυαδόμοι νηλεῖς κύνες εκλαγον—Ep. I. 1.

Φρυκτήρ, Φρυκός
Φρυκτῆρα σιδηρον εχων,—Man. 4 47.
—Δυω δ' οἱ ἑάτο φρυκοὶ
Παῖαν ὑποπλεύοντες —Call. 4 61.
SYN. Φρυκτωρὸς, πρωκοιτος, παννυχισής. φυλαξ.

Φρυαγμα.
—Και φρυαγμαθ' ἱππικά Soph. El. 719
SYN Φρυαγμὸς, φριμαγμὸς, χρεμετισμὸς, μιμηχμὸς, ροθιον ἱππε. βρομος. αγερωχια.—επαρσις, ὑπερηφανεια.

Φρυασσομαι. Φρυατόμαι.
—Τὰν ἱππων αρτι φρυασσομεναν
Τὰν ἱερᾶν εσακουσα,—Call. 5 3.
SYN. Φριμασσομαι, χρεμίζω, χρεμετίζω, αγριόμαι. χαιριομαι, βρενθυομαι, εναβρυνομαι, επαιρομαι, επεγειρομαι, σκιρταω. καταπλησσομαι

Φρυγανον.
—Και τα παρόντα φρυγανα. Ar. Av. 643.
SYN. Φρυγιον, χορταριον. κλῆμα, σκαριφος. ὕλημα.

Φρυγες,
Ενθα ιδον πλειους Φρυγας, ἀνέρας αισλοπωλους, Λαὸς Οτρῆος και Μυγδονος αντιθεοιο. Il γ. 185.
EPITH. Ιπποδαμοι, ἱπποιοχυσαὶ, πολυχρυσοι
Αλλ' αἰὲ κακοὶ φρυγες Eur.
Ενοπλιων και μυρων επισαται. Ib.

Φρυγια.
Ηδη και Φρυγιην εισηλιθον αμπελοεσσαν, Ib. 184.
EPITH. Ευαμπελος, ευπαρθενος, ευτειχητος, μηλοβοτος, πιτυοτρόφος, πολυληϊος, πολυμηλος.
Αρχαιης Φρυγιης πολυδακρυτοιο κελαινης Sibyl.

Φρυγιλος,
—Και φρυγιλῳ Σαβαζίῳ. Ar. Av. 874.

Φρυγιος.
Ελεφαντινῳ δε πληκτρῳ
Λιγυρὸν μελος κρεκαινων,
Φρυγιῳ ρυθμῳ βοησω. Anac. 172. 7.

Φρυγω, Φρυσσω, Φρυτόω.
—Κυαμον δέ τις εν πυρὶ φρυξει. Theoc. 7. 66.
—Το καλὸν θερος ἀνίκα φρυτόει. Ib. 6. 16.
SYN. Καταφρυσσω, φαγινω, φαγυνω, φωζω, ὀπαω, τηγανίζω, απανθρακιζω, αυαινω.

Φρυκτὸς, Φρυκτωριὸς.
—Ως ὁ φρυκτος διαγγελλων πρεπει. Aesc. Ag. 30.
Φρυκτωριῶν τε και πυρὸς διαλλαγας Ib. 439.
EXP. Λαμπας (ἐν πολεμοις)—ψῆφος (δικαστικὴ) κυαμος (πεφρυγμένος.)—μαντις.—ξηρός.
—Ο νυχιος αγγελος πυρός. Aesc.

Φρυκτωρια.
—Και φρυκτωριαι ἐν τοῖσι πυργοις—Ar. Av. 1161.
EXP. Η νυκτερινὴ περιφυλακὴ διὰ τῶν φρυκτῶν, η λαμπαδων.

Φρυκτωρὸς.
—Φρυκτωρῶν διὰ
Πεσθεῖσα, Τροῖαν νῦν πεπορθῆσθαι—Aesc. Ag. 599.
EXP. Ὁ τῆς φρυκτωριας επιμελούμενος.—φρουρός.

Φρῦνις. (Κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος.)
—Η καμψειεν τινα καμπὴν,
Οιας οἱ νυν τὰς κατὰ Φρῦνιν
Ταυτας τὰς δυσκολοκαμπεῖς. Ar. N. 967.

Φρυνίχος (Κωμῳδιας ποιητης.)
Προσθεὶς αυτῷ γραυν μεθυσην,—τε κορδακος ενεκα
Ἡν Φρυνίχος παλαι πεποιηχ', ἣν το κῆτος ησθιεν. Ib. 556.

Φρυνιχειον.
Και το Φρυνιχειον εκλακλισατω τις. Ib. V. 1515.
EXP. Το εις ὕψος εν τῇ ορχησει εκλακλιζειν.

Φρῦνος.
—Εκ φρυνοιο θερομενε ποτον ισχνης. Nic.
—Ασπίδα, φρῦνον, οφιν. Ep. Suid.
SYN Φρυὴ, φρυνέος, φρυνη.

Φρυνωνδας.
Ω μιαρε, και Φρυνωνδα, και πονηρὲ σύ. Ar. Th. 868.

ΦΥΓΑΔΕ (εἰς φυγην)
—Φυγαδ' ετραπε μωνυχας ἱππους. Il. θ. 157.

Φυγδα.
Μη λαθη φυγδα βάς—Aesc. Eum. 256.

Φυγαιχμης.
Ιαονων λαὸς ὁ φυγαιχμας; Aesc. P. 1030.
SYN. Φυγομαχος, φυγοπολεμος, φυξηλις. δειλαιος.

Φυγχδευω.
Δεῦρ' αυτὸν εφυγαδευσαν ὡς ἡμᾶς καλῶ, Ath I. 12.

SYN.

SYN. Διωκω, απελαυνω.—φευγω.

Φυγαινω, Φυγανω. Vid. Φευγω.

Ψαμμος απερ φυγανει ωδε βιοιο χρονος. Beust.
—Ου τι με φυγανει—Soph. El. 121.

Φυγαρσενια.

Ενθα φυγαρσενιης μυσηρια τευχετ' απυσα. Man. 4. 64.

Φυγας.

Φυγαδα προδρομον,—Soph. An. 109.

Κτηναι μεν, η γης φυγαδας εκπεμψαιμεθα. Ib. Oed. T. 317.

SYN. Δρακετης, μεταναστης, μεταναστιος, επινασιος, φυγαδικος, προστυξ, αυτομολος, απολις, αποπολις, φυξιλις, λιποπατρις, εξοριστος. ἀθλος.

Ξεινον εν αλλοδαποισιν ατιμητης ζυγον ελκων. Opp.

Φυγεργος. Vid. Βλαξ, App.

Φυγη, Φυζα

—Ουδε τις αλκη

Γινεται, ουδε φυγη.—Od. χ. 306.

—Αχαιοις Θεσπεσιη εχε φυζα—Il. ι. 2.

Φυγην δε τε

Μηπω γενεσθαι φωτος αγοσιε βροτων. Soph. Oed. C. 284.

—Ζητων ολεθρον, η φυγην εκ τησδε γης. Ib. T. 673.

SYN. Φυξις, φυγαδεια, αναδυσις, αποκινος, τροπη, δρασμος, αποδρασις.—αλεα, αλυξις—εξοριαι, εξορισμος, παρασασις.—δειλια. φοβος αθυμια.

EPITH. Αγαλκις, ατεκμαρτος, πολυδρομος, αγιαρα, λευγαλεα, οιζυρα, κρυερα, αεικελιος.

PHR.—Φοβω κρυοεντος εταιρη Hom.

Φυγολεκτρος. Vid. Αθηνη

Φυγομαχος. Φυγοπολεμος. Vid Φυγαιχμης.

Ο δ' αυ θανατος εφηκε και τον φυγομαχον. Simon.

—Επει εκ αποφωλιος ηα,

Ουδε φυγοπολεμος,—Od ξ. 213.

Φυζακινος, Φυζαλεος.

Φυζακινης ελαφοισιν εοικεσαν—Il. ν. 102.

—Ωμησαν δ' ετραπε φυζαλεον. Ep Suid.

SYN. Φευκτικος, διαφευκτικος, δειλος.

Φυζιπολις

Φυζιπολιν πατρης τελεση βιον αλγινοεντα. Opp.

Φυη.

—Μαλισα δε Νεσορι διω

Ειδος τε, μεγεθος τε φυην τ' αγχισα εοικεν. Il. β. 58.

SYN. Φυσις, τροπος, ηθος, ειδος.—βλασησις.

EPITH. Ευαιθεμος, ατρεμος, καλλιτοκος, ροδεα.

Φυκιοεις.

—Τα φυκιοεντα τα λιθδα. Theoc. 21. 10.

SYN. Φυκιωδης, φυκωδης, βρυωδης.—πορφυρεος, βαθυς.

Φυκις (ιχθυς)

—Και φυκιδα σοι λιμενιτιν. Ep. l. 6.

Φυκος, Φυκιον.

—Και παρεξ αλα φυκος εχευαν. Il. ι. 7.

—Τον τ' Ευρον, ος εσχατα φυκια κινει. Theoc. 7. 58.

SYN. Μυιον, βρυον.—εγχυσα.—φυκη, φεναξισμος.

EPITH. Αυαλεον.

PHR. Νοθος κοσμος.—ασχημων βαφη—ε γνησιον καλλος.

—Καλλος, οπερ φυσις απασι Νυμφη,

Καλλος, οπερ φυσις ευρε, και ε ζανθοχροι κοσμω

Χριζαμενη Βερση ροδοπηχεα κυκλα προσωπα

Ψευδομενας ερυθηνε τοθω σπινθηρι παρειας Nonn. l. 42.

Φυλακη

—Αλοχος Φυλακη ελελειπτο Il. ϛ. 700.

Φυλακη.

—Τρωων φυλακαι τε και ευναι. Il. κ. 418.

—Φυλακη δε τις εμπεδος εστω. Il. θ. 521.

SYN. Φυλακτηριον, φρουρα, ειρκτη, κολαστηριον, δεσμος. αλεωρη—φυλαξ

Δεσμω εν αργαλεω δεδετο κρατερ' αλγεα πασχων. Hom.

Εις γλαφυρον τινα κοιλον αλερπεος εικον αναγκης,

Κιμμεριων μιμημα, δυσεμβατον, αμμορον ηδης.

Δηριαδης σειρησι πολυ λειχθοισι πιεζων

Δεσμιον ευρωεντι κατεκλιτσε βερεθρω,

Ατροφον αυχμωεντα δεμας, κεκαφηοτα λιμω,

Αμμορον ηελιοιο και ευκυκλοιο σεληνης. Nonn.

Φυλακιδης, Vid. Ιφικλος.

Φυλακος, Nom. pr.

—Φυλακον δ' ελε Λητος ιρης. Il. ζ. 35.

Φυλακτηρ, Φυλαξ, Φυλακος.

—Φυλακτηρες δε εκασοι,

Λεξασθων παρα ταφρον ορυκτην τειχεος εκτος. Il. ι. 66.

Δευρ' εις τας φυλακας καταβεομεν,—Il. κ. 97.

—Ουδε γαρ αν φυλακτις λαθοι—Il. ω. 566.

SYN. Φρουρος, επιπρος, μυχαρος, ευτηρ, φρυκτωρος, προφυλαξ, δορυφορος.

EPITH. Ομβριμοθυμος, πιστος.

Φυλαρχεω.

—Ανδρα κομητην φυλαρχεντ' ειδον—Ar. L. 561.

Φυλαρχος.
Ηρεθη φυλαρχος.—Ib. Av. 800.
SYN. Φυλαρχης, φυλαρχων, δημαρχος, δυνασης, λοχαγωγος. χορηγος.
Φυλασσω, Φυλασσομαι.
—Καί ε φυλασσε. Il γ. 408.
—Φυλασσεμεναί τε κελονται. Il. κ. 419.
Εν θυμῳ δ' εῦ παντα φυλασσεο,—Hes. ε. 489.
—Νοσον τε φυλασσοις. Il. ζ. 251.
SYN. Διαφυλασσω, επιφυλαττω, τηρεω, επιτηρεω, παρατηρεω, ρυομαι, ἐργω, φυλακιζω, φρουρεω, ασφαλιζομαι. εξαλυσσω. εκκλινω.
Φυλας.
—Πολυμηλη Φυλαντος θυγατηρ—Il. π. 181.
Τον δ' ὁ γερων Φυλας εῦ ετρεφεν—Ib. 191.
Φυλεύς, Φυλειδης. Vid. Μεγης.
Ον τικτε Διι φιλος ἱππότα Φυλεύς. Il. ζ. 628.
EPITH. Δαϊφρων. αγαυός.
Φυλετης. Vid. Φρατωρ.
Ω φιλε, ω φυλετα. Ar. A. 567.
Φυλη
—Απὸ Φυλης ελαβον οἱ Βοιωτιοι. Ib. 1022.
Φυλια. (εἶδος ελαιας)
—Ο μεν φυλιης, ὁ δ' ελαιης. Od. ε. 477.
Φυλλας.
—Επι ϝαμαθοισι βαθεῖαν
Φυλλάδ' χευαμενοι πολιῆ πρόπαρ αιγιαλοῖο
Κεκλιυθ' εξῆης'—Ap. 1. 454.
EXP. Η σιβας τῶν φυλλων.
SYN. Ευκαρπος, σκιερά.
Φυλλεῖον. Vid Φυλλον.
Ες το σπυριδιον ισχνά μοι φυλλεῖα δός. Ar. A. 468.
EXP. Τα απολεπισματα τῶν λαχανων.—φυλλον.
Φυλλιϊος.
Πιρεσιας ορεος Φυλληϊε αγχίθι ναιων. Ap. 1. 37.
Φυλλινος.
Κεκλιμενοι τοιχω τῷ φυλλινῳ—Theoc. 21. 8.
SYN. Φυλλικὸς, φυλλωδης, φυλλοειδης, φυλλοφόρος.
Φυλλοβολεω.
—Τα δε ροδα φυλλοβολεῦντα
Τῶνδρὸς απὸ σῶματων παντ' εγενοντο χαμαί. Theoc. Ep. 18. 3.
Φυλλοκομος.
Ιζομενος μελιας επὶ φυλλοκομῳ. Ar. Av. 744.
Φυλλον.
—Το μεν ποτε φυλλα και οζυς Φυσει—Il. α. 235.
SYN. Φυλλειον, πεταλον.
EPITH. Αγριον, αμαραντον, ακερσοκομον, αἱματοεν, ευθαλὲς, ετεροχρων, ηρινὸν, κισσῆεν, λειμωνιον, λασιον, λιποσεφανον, πολυβρωτον, πολυδινητον, πολυθρυλλητον, πυκινον, σκιερὸν, τερεν, ὑακινθινον, χλοερὸν, τεθαλὲς.
Οιη περ φυλλων γενεὴ τοιήδε και ανδρῶν.
Φυλλα τα μεν τ' ανεμος χαμάδις χεει, αλλα δέ θ' ὑλη
Τηλεθοωσα φυει, εαρος δ' επι γινεται ὥρη.
Ως ανδρῶν γενεὴ, ἡ μεν φυει, ἡ δ' απολλυει. Hom.
Φυλλορροεω, Φυλλορεω.
Τὲ δε χειμῶνος παλιν
Τας ασπίδας φιλορρεεῖ. Ar. Av. 1481.
SYN. Φυλλοβολεω, ῥιπαζω.
Φυλλοροος.
—Και φυλλοροῳ φθινοπωρῳ. Opp
Φυλλοστρωτος, Φυλλοστρωτος
Ευδειν φυλλοστρωτι πελῳ—Theoc. Ep. 3. 1.
Λεπτε χαμευνας φυλλοστρωτες. Eur. Rh. 9.
Φυλλοτοκος.
Εαρι φυλλοτοκῳ,—Opp.
Φυλλοτραξ
Ελληνις—φυλλοτρᾶγες—Ath. l. 4.
Φυλλοφόρος.
Εκτος οἷς ηδη περικειται φυλλοφορων απ' αγωνων. Pind. Ol. 8.
Φυλλοχοος.
Η οσα φυλλα χαμᾶζε περικλαδὲος πεσεν ὑλης
Φυλλοχοῳ ενὶ μηνί—Ap. 4. 217.
SYN. Φυλλοβολος.
Φῦλον.
—Επὴ ποτε φῦλον ὁμοῖον
Αθανατων τε θεῶν, χαμαὶ ερχομενων τ' ανθρωπων. Il. ε. 441.
SYN. Φυλη, εθνος, δῆμος, πατρη, φρατρια. γενος.
EPITH Αγλαὸν, αναιδες, αθεσφατον, ἀλιτρόφον, αγριον, απλετον, βιοθρεμμον, ερικυδὲς, θεομισὲς, κλυτὸν, περικλυτον, πολυμεχθον, πολυολζον, πολυδακρυ, πολυσονον.
Φυλοπις. Vid. Μαχη.
—Πολεμον τε κακὸν, και φυλοπιν αινήν. Il. δ. 15.
Φυλοπιδα στησειν πολυαϊκος πολεμοιο. Od. λ. 313.
EPITH. Αλλοπροσαλλὲς, αργαλεα, κρατερὰ, κρυερά.
Φυλω
Φυλω δ' αργυρεον ταλαρον φερε,—Od. δ. 125.
Φυξανωρ.
—Τον φυξανορα γαμον Αιγυπτου—Aesc. Supp. 9.
Φυξηλις.
Η σ' αὐτως κλεος εσθλον εχει φυξηλιν ἐοντα. Il. ρ. 143.

SYN. Φυγαιχμης. φυγάς. ανανδρος. δειλός.

Φυξιμος, Φυξιος.

Δαίνυτ' ἐν ἰδούνιν ἕδι μοι φατο φιξιμον ἔμεν. Od ε 339

—Φυξιμος ορμή Nic

Εγνω φιξιον εἶτον, αλιφρισυνας τε φορεῖο. Ap. 4 699.

SYN. Φειξιμος, φευκλός.

Φιξιος (Ζεὺς)

Φυξιω εκ παντων Κρονιδη Διΐ.—Ap. 2. 1151.

EXP. Ο βοηθῶν τοῖς φυγάσι.

Φυραω, Φυραομαι, Φυρω, Φυρομαι

Η γῆν θανοντες τηνδε φυρασιν φονῳ. Aesc. S T. 48.

Ουδ' αν μαλακὴν φυρασαμενος την φανήν,—Ar. N 975

Στηθος και χειλεα φυρσω Αιματος.—Od σ. 21.

Δακρυσιν ἑματ' εφυρον—Il ω 162

SYN. Αναφυραω, αναφυρω, διαφυραω, συμφυρω, εκφυρω, εμφυρω, συμμιγνυμι, κυκαω, κεραννυμι.—μιγνυω. μιαινω.—βρεχω, πλινω, βαπτω.—λεπτυνω, μασσω, αναματτω. ζυμοω.

Φυσήν. Vid. Μιγδα.

—Φᾶ δε σιδαρον

Παιδὸς ἐὃ φυσῆν μεσον εχυσα φονυ. Ep. Suid.

Φῦσα, Φυσσα

Τον δ' εὖρ' ἱδρευοντα ἑλισσομενον περὶ φυσας. Il. σ. 372.

SYN. Θυλακος, καρυκος.—ασκὶς —πνεῦμα. —φυσημα —φυσιγξ

Αυλον καμινευτῆρα τον σιλληεμον. Ep.

Φυσαδεια (Θυγατηρ Δηκαι)

—Τας καλπίδας η 'ς Φυσαδειαν

Η ες Αμυμωνην οισετε—Call. 5. 47.

Φυσαλὶς, Φυσηεις.

Λαβὲ δῦτα τὰς φυσαλίδας—Ar. L. 1247.

Λαβὲ τα φυσατηρια. Ib. 1244.

SYN. Αυλὶς.—πεμφιξ. αποφυσια. φυσημα.

Φυσαω, Φυσιοω.

Φυσῶντες λιγεως.—Il. Φ 218.

Φυσᾶτ' ανω πρὸς ρῖνας αἷμα. Soph. Aj. 930.

Μυρμιδόνες δ' αὐτὲ σχεθον ἱππους φυσιοωντας. Il. π. 506.

SYN. Υποφυσαω, αναφυσαω, αποφυσαω, εμφυσαω, επιφυσαω, πνεω. αναπνεω, αναφυσιοω, πνευσιαω, ασθμαινω.—επαιρω.

Φυσημα, Φυσιαμα.

—Πειτηι ζεισματι. Eur. Hipp. 1212.

—Στειργὸν δ' απο

Φυσημ' ανεὶς δυστλητον—Ib. Ph. 1460.

Ρεγκεσι δ' ὑπλασοισι φυσιαμασιν. Aesc. Eum. 53.

SYN. Εμφυσημα, φῦσα, εμπνευσις, επιπνοια, αημα. φυσιωσις, ὑψηλοφροσυνη.

EPITH. Χρυσαλλοπικλον, γυροφῶδες.

Φυσιγναθος.

Ειμὶ δ' εγὼ βασιλεὺς Φυξιγναθος, ὃς καλὰ λιμνην Τιμῶμαι, βατραχων ὑγεμονευτα παντα. Hom. B. 18.

Φυσιγνοομαι.

Κἀθ' οἱ Μεγαρεῦσι οδυναις περυσιγνωμενοι. Ar. A. 525.

SYN. Φυσαομαι, φυσιῶμαι, εμφυσιῶμαι.

Φυσιγναμων

—Φυσιγναμων ο σοφιστὴς,

Δεινὸς απ' οφθαλμῶ και το γνωμα μαθεῖν. Theoc. Ep. 11 1.

Φυσιζοος, Φυσιζωος.

—Τὸς δ' ηδη κατέχεν φυσιζοος αἶα. Il γ. 243.

Φυσιζωον γενος τοδὲ Ζηνὶς—Aesc. Supp. 592.

Φυσικὸς

Ενεκα σῆς φυσικῆς σοφιης τα δ' ὑπερτερα νωμᾶν. Ap.

SYN. Εμφυτος, συμφυτος.—φυσιολόγος.

Φυσις.

Καί μοι φυσιν αυτε εδειξεν. Od. κ. 303.

Δρακαινης φυσιν εχασαν αγριαν. Eur. B. 1355.

SYN. Φυὴ, γενεσις. εἶδος, μορφὴ. γενος. εξις. κτισια. προαιρεσις, συστασις.

EPITH. Δημιουργὸς, πολυδαιδαλος, πολυμητις, αναρχος, αρρητος, επιβλεπτος, επικλὴς, ακμης, παντομιγὴς, ατρεπτος, θεοδμητος, φιλονικησσος, περφυτος, χαριεσσα, ποτνια, πολυσπορος, πλασηρα, λεχωΐας, τεχνηεσσα, παντοτεχνης, δαίφρων, περιφρων, κινησιφορος, πολυμορφος.

Η φυσις πασης τεχνης αρχεγονον εστι. Dam.

Παγὰν αενας φυσεως—Pythag.

—Αδολον γνησιαν τ' εχων φυσιν. Phil.

Ψυχᾶς φυσιν ορθοῦν. M Musc.

Αλαον βλασημα ψυχᾶς θεῦ Synes.

Ιδιαις χροιαις, ἰδιοις εργοις δαιδαλλομενη. Ib.

Η φυσις απαντων τῶν δισαγματων κρατεῖ.

Η φυσις ἑκασῦ γαρ γενυς εστιν πατρίς.

—Τιθηνητηρα γενεθλης. Nonn.

Η δῶσα παντα, και κομιζεται Φυσις.

Ω Φυσι παμμητηρα θεὰ πολυμηχανε μῆτερ,
Ουρανια, πρεσβειρα, πολυκλητε δαίμον ανασσα,
Πανδαματωρ αδαμαστε, κυβερνητηρα πανυγης.—
Αφθιτε, πρωτογενεια, παλαιφατε, κυδιστειρα.
Ευτυχια, πολυπειρε, σεβασφορε δεινοκαθεκτε —
Ηγεμονη, κραντηρα φερεσβιε, παντροφε κουρη,
Αυταρκεια, δικη, Χαριτων πολυωνυμε Πειθω.
Αιθερια, χθονια, και εναλια μεδεουσα.
Πανσοφε, παυδωτειρα, κιμιστρια, παμβασιλεια.
Παντυτε, κυκλοτερης, αλλοτριομορφοδιαιτε.—

Ενθρονε,

Ενθρονε, τιμηεσσα, μονη το κριθεν τελεκσα,—
Ατρομε, πανδαματειρα πεπρωμενη αἶσα, πυρ-
ιπνους.
Παντα σοι εισί· τα πάντα συ γαρ τάδε μονη
τευχεις.
Παντων μεν συ πατηρ, μητηρ, τροφος, ηδέ τιθη-
νός.
Ωκυλοχεια, μακαιρα, πολυσπορος, ωριὰς ὁρμῆ,
Παντοτεχνες, πλασερα, πολυκλιτι, ποτνια Δαί-
μον, κ. λ. Orph. H.

Φυσκος (ορος)
—Ες τε τὰ Φυσκω Theoc. 4. 23.

Φυσις.
—Πανυ γαρ φυσις μιριας αἰδρων, Aesc. P. 929.
SYN. Ἐκφυσις, γονή. (Sch.)—(l. φυξις. P.)

Φυσδς.
—Φυσην μαζαν προσενεγκη. Ar. V. 608.
SYN. Πεφυσημένος. ατρεπτος.

Φυταλος.
Ενθαδ' αναξ ἥρως Φυταλός ποτε δεξατο σεμνὴν
Δημητραν, ὅτε πρῶτον οπαρας καρπὸν εφηνεν,
Ην ἱερὰν συκῆν θνητῶν γενος εξονομαζει·
Εξ ε δη τιμὰς Φυταλὴ γενος εσχεν ἀγηρως. Ep.

Φυταλιὰ.
—Τεμενος—Καλον φυταλιῆς, και αρηρης—Il. ζ. 195
EXP. Γῆ δενδροφόρος, φυτευσιμος, αμπελοφόρος.—φυτευμα. φυτευτηριον, φυταριον.
Φυταλιην ευοδμον ἀθαλεος παραδεισε. Nonn.
Φυταλιη καρποῖο μελιφρονος—Ap.

Φυτλη.
Ανθρωπων ολιγοδρανεων πολυεθνεα φύτλην Orp. 428.
SYN. Γενεσις, αρχὴ, φυτευμα.
EPITH. Ευπωρ, αυτοχθων, ηρωὶς, σκολιά.

Φύταλμιος (Vid. Ζεύς.)
Ανδρων κασιγνητων τε και φυταλμιων. Aesc. Ag. 335
Ησθα φυταλμιος δυσαιων. Soph. Oed. C 148.
SYN. Φυτάλμιος, φυτοσπόρος, γονιμος.—(απὸ φυτλης, απὸ γενεσεως.)

Φυταω, Φυταομαι, Φυτευω, Φυτευομαι.
Αυτάρ τοι Κεφαλῷ φυτησατο φαιδιμον υἱόν. Hes. S. 986.
—Τοῖς αλλοισι κακὸν μεγα πᾶσι φυτευσαι. Il. ο. 134.
SYN. Φιτευω, φυταλιζω, διαφυτευω, καταφυτευω, φυτρευω, γενναω, φυω, μηχανομαι. κατασκευαζω, εμβαλλω.

Φυτευμα.
Φυτευμ' αχειρωτον αυτοποιον, Soph. Oed. C. 730.

—Σκιαρὸν τε φυτευμα ξυνὸν ἀνθρωποις. Pind.
SYN. Φιτυμα, φυταλια. φυτευσις, φυτεια, φυτλη, φυτευγημα. φυτον.

Φυτὸν, το.
Τον μεν εγὼ θρεψασα φυτὸν ὡς γενεῦ αλοῆς. Il. σ. 57.
—Πολλοὶ δε φυτῶν εσαν ορχατοι αμφίς. Il. ξ. 123.
SYN. Φυτὰς, φυτευμα, φιτυ, φῦμα. εργος. δενδρον.
EPITH. Αγλαοκαρπον, αμβροτον, ανδροφόνον, αμπελόεν, γλυκερὸν, ευθαλὲς, ευοδμον, εμπνοον, λιπαρὸν, καλλιπετηλον, οινοτοκον, παγκαρπον, προθελυμνον, σκιερὸν, ὑψιπετηλον, υψικαρηνον, τανυπρεμνον, χαριεν, χλοερὸν, φερεσβιον, φιλοπαρθενον.

Φυτοσκαφια.
Μὲνον επορυνων εργα φυτοσκαφίης. Ep. l. 4.

Φυτοσκάφος, Φυτοσπορος, Φυτουργός.
Ουρὲς μην ισασι φυτοσκαφοι, οἱ πολυεργοι
Ες ληνὲς ἐκνεῦνται, επὴν θέρος ὥριον ελθη. Theoc. 25. 27.
Αλλ' ἴνίκ' εκ επεσθε τον φυτοσπόρον
Την παῖδα δέναι,—Soph. Tr. 363.
Νηρέα, φυτουργὸν Θετιδος—Eur. I. A. 949.
SYN. Φυτοεργὸς, φυτικόμος, φυτοκόμος, φυτευτὴς, κητερὸς, ορυκτὴρ, γενετωρ—φυταλμιος, γονευὺς, φυσας.

Φυτοτροφος
Κληρε σημαντῆρα φυτοτρόφον—Ap. 3. 1402.

Φυω.
—Το μεν ποτε φυλλα και οζὺς
Φυσει,—Il. α. 235.
Ως ανδρων γενεη, ἣ μεν φυει, η δ' απολήγει. Il. ζ. 149.
SYN. Φυτευω, γενναω, αναφυω, εκφυω, επιφυω, τικτω, εξανατελλω. βλασταω. φυομαι.

Φυμι, Φυομαι. Πεφυκω
—Ουδὲ κακοῖσιν εοικότα φυμεναι αυτόν· Theoc. 25. 39.
Αλλα τάγ' ασπαρτα και ανηροτα παντα φυοιτ' αι Ο. 1. 109.
—Μεγαλη δε βιη και χεῖρες ἀαπτοι
Εξ ωμων επεφυκον επι σθεναροῖς μελεεσσιν. Hes. ε. 148.
SYN. Φυω, εκφυομαι, αναφυομαι, γινομαι, γεννωμαι.
PHR. Μητέρος εκ κολπων προς φαος ερχομενος. Ep.
—Εις φως μολεῖν. Eur.

Φ Ω

ΦΩΓΩ
Φασηλες φῶγε θᾶσσον—Ath 2.
SYN. Φαζω, φαγινω, φρυγω.

Φᾶξες.
—Πλην φαξων εκ βαλανειε Ar. Pl. 535.
EXP. Φλυκταιναι τα εκ τῶ πυρος ερυθηματα.

Φωκεὺς, Φωκεις.—Φωκὶς
—Οτι ξενος μεν ἐι Φωκεὺς,—Soph. El. 45.
—Πᾶ ποθ' οι Φωκεῖς ξενοι, Ib. 1469.
—Φωκεων δε γῆ Eur. Or. 769.
Φωκὶς μεν ἡ γῆ κληζεται —Soph. Oed. T. 752.

Φωκη.
Φῶκαι δ' εξ ἁλος ἦλθον ασυλλεες· αἱ μεν επειτα
Εξης νυκτα ζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλασσης Od. δ. 449.
EPITH. Αλιοτρεφὴς, ζατρεφὴς, μελαινα, νηπυς, βοᾶτις, ειναλια, βλοσυρὰ, δυσαὴς, πλοκομος, φιλοψαμαθος, χαμευνας.

Φωλὰς, Φωλεὸς, Φωλειὸς. Vid Σπεος.
Φριξας δε χαιτην εκθορε φωλάδος κοιλης. Babr.
Και πιυτὴ ναιει πυματοις ενὶ φωλειοισιν. Opp. l. 3.

Φωλας.
—Ω αν ωρεα φωλάδες αρκτοι. Theoc. 1. 115.
—Φωλάδι τεχνη. Tryph. 527.
EXP. Αι φωλεοις χρῶνται.—κρυπτᾶι.

Φωλευω.
—Οι ταδ' επαρσαν
Κνωδαλα φωλευοντα βρεφος διαδηλησασθαι. Theoc. 24. 83.
SYN. Φωλεω, φωλαζω, εμφωλευω. κρυπτω.

Φωναριον.
Το φωναριον ἡμῶν περιαυγες γινεται. Ath. l. 14.

Φωνεω.
Ως αρ εφωνησεν,—Il. κ. 465.
Αιαντα φωνῶ.—Soph. Aj. 73.
SYN. Αναφωνεω, εκφωνεω, λεγω, λαλεω, καλεω, ηχεω. σθενω.
—Φωνησας επεα πτεροεντα προσηυδα. Hom.
Ευγλωσσοιο χέειν επος αιθερεωνος. Nonn.

Φωνὴ.
—Πριαμος δ' Ελενην εκαλεσσατο φωνῆ. Il. γ. 161.
Οσση αρα Τρωων και Αχαιων επλετο φωνὴ. Il. ξ. 400.
SYN. Φθογγος, αυδὴ, βοὴ, ιαχὴ. ἦχος. φημη. λεξις. γλωσσα.
EPITH. Αρρηκτος, ατερπὴς, αριζηλη, ασπετος, αγανὴ, αψευδὴς, αεναος, αραια, αναυδὴς, αμβροσια, αμοιβὰς, αλεξικακος, αδημαντος, αγνωστος, αδυπνοος, αντιτυπος, αργαλεα, αδεσποτος, βροτεα, βαρυστονος, βαρυδακρυς, βραδυπειθὴς, βαθυκυμων, βαρυηχὴς, βριαρὰ, γοερὰ, δολοπλοκος, γλυκερὰ, διαπρυσια, δυσθρηνος, βλοσυρὰ, δυσαγγελος, ερατὴ, εφιμερος, ευαγγελος, ερωτοτόκος, ευὰς. εγρεμυθος, εγερσινοος, ελεγχὴς, ζαερὴς, ηδεῖα, ηδυμελὴς, ηερια, θοὰς, θαρσαλεα, θαμβαλεα, θαλερὰ, θεσπεσιος, θεοκλητος, θεσμητις, θεμιστὴς, θεσμαχος, θεσπεσιος, κρατερὰ, κιπυρὰ, κενεαρχὴς, λυσσὰς, λεπταλεα, λευκὰς, λυσσωδὴς, λαισσοος, μελιρρυτος, μελιηδὴς, μελιπνοος, μελιπδὴς, μειλιχος, μυσὶς, μαντωδὴς. μαντιπόλος, μαχιμων, μαινὰς. μαλθακὴ, νηλὴς, νημερτὴς, νεμεσητὸν, κορυμβοφορος, ικετηρὶς, οξεῖα, οινοσσόος, οικτιρμων, ὀρανομηκὴς, πολυηχὴς. πολυμεμφὴς, πολυθρηνος, πολυβαμβὴς, πολυδειρὰς, πολυτροπος, πολυηχὴς, ποικιλομυθος, πειθημων, παυδελγὴς, παρηγορος, ρεξηνωρ. σιερρὴ, σιδαρὰ, σημαντωρ. προχαλὴ. ταχυμυθος, τρυχιὰ. ὑπαρχυρος, ὑπορθρια. ὑψαυχην, ὑψινοος, ὑψηνωρ, ὑψιπορος, φιλοκερτομος, φιλοπτολεμος, φιλοπαιγμων, φιλοσοργος, φιλοπευθὴς.
—Γλυκερωτέρα ἡ μελικηρω. Theoc.
Και Χαριτος πλιθεσαν ανηυγε χειλεσι φωνὴν. Nonn.

Φωνημα.
Φωνημ' ακεω—Soph. Aj. 16.
SYN. Φθογγος, φθεγμα, φωνὴ. ἦχος.

Φωρ.
—Φωρὸς δ' ιχνια φῶρ εμαθεν. Call. Ep. 18. 6.
SYN. Λῃστὴς κλεπτὴς, κακὸεργος.—φῶρος, κατασκοπος.
EPITH. Αεσιφρων, λαθριος.

Φωρὰ.
—Ουκ επὶ φωρᾶν
Ερχομαι, αδ' ινα νυκτὸς οδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 6.
SYN. Φωριον, κλεμμα, κλοπὴ.

Φωραω.
Ταχισα κακὸς εφωραθη φιλοις. Eur. Or 738.
Αλλ' ουχὶ φωρασων εγώ γ' εσερχομαι. Ar. N. 499.
SYN. Επιφωραω, καταφωραω, διερευναω, ερευναω, ἐκζητεω, ευρισκω, φανεροω, ελεγχω. καταλαμβανω. θριαμβευω.

Φωριαμὸς, Φωριαμον
Η και φωριαμων επιθηματα καλ' ανεωγεν. Il. ω. 228.
SYN. Κιβωτὸς, κιβωτιον, κοιτὶς, κιστη, χαρτοφυλακιον, γλωσσοκομον.
EPITH. Γλαφυρὰ.

Φωριδιος, Φωριος.
—Μαστιχθεὶς κλιματι φωριδιῳ. Ep. l. 1.

—Ανιστατο

—Ανισατο φωριος ευνή. Theoc. 27. 67.
SYN. Λαθραῖος, λησπριος, κλοπιμαῖος.
Φῶς. Vid. Ανήρ. Ανθρωπος.
—Ὡς ὁτε τις φὼς
Πετρη επὶ πρoβλῆτι καθημενος—Il. π. 406.
Φῶς. Vid. Φαος.
Εις φῶς εξηλαυνε βοῶν ιφθιμα καρηνα. Hom. M. 402.
—Ανθεα φωτός. Syneſ. 3.
EPITH. Αμιαντον, γλυκερὸν, δαιμονιον, ερικυδὲς, παμφαὲς, τηλαυγὲς, χυτὸν,
Ακροφανὲς σελαγιζε πολυσχιδὲς αλλομενον φῶς. Nonn.
Φωσσων.
—Και φωσσωνας ωργιωμενους. Lyc. 26.

SYN. Λαῖφος. ἐρμενον.
Φωσφορεω.
Μηνη φωσφορεσσα,—Man. 1. 134.
Φωσφορος.
Νη την Εκατην τὴν Φωσφόρον. Ar. Th. 865.
SYN. Φωτοφόρος, φωτοδοτης, δαδοῦχος.—Εκατη, Αρτεμις. Ηρα.
Φωσφορος.
Νυκλερα τελετῆς φωσφόρος ασὴρ. Ib. R. 346.
SYN. Εωσφόρος—
—Ο διακλορος ἀμερας.
Κυθερηϊος ασὴρ. Syneſ.
Φωτοδοτης.
Συ δε φωτοδοτας φωτὸς νοερῷ, Syneſ. 3.

XABAZIOΣ.
Ενθεν και σέο, δῖε χαβαζιε, πειρηθῆναι
Εν θυμῷ βαλομην—
—Νῶσον αναψυχεις πυροεσσαν,
Καί μοι σκορπιόθεν βεβολημενῳ ἦρα κομίζεις. Orph. L.
Χαζω, Χαζομαι.
Ουτι τιν' εξοπισω νεκρῆ χαζεσθαι ανωγει. Il. ρ. 257.
Ηρη δ' ικ εχαδε σθένος χολος.—Il. δ. 24.
Θυμῆ και ψυχῆς κεκαδών—Il. λ. 334.
SYN. Αναχαζω, αποχαζω, αναχαζομαι, αποχαζομαι, ὑποχαζομαι, χωρεω, αναχωρεω, ὑποχωρεω, χωριζω. φυλασσομαι. χειομαι, χανδανω. σΐερεω.
Χαινω.
—Ως κέν οἱ αὖθι Γαῖα χανοι —Il. ζ. 282.
Βελομ' απαξ προς κῦμα χανὼν απὸ θυμον ολεσσαι. Od. μ. 350.
SYN. Χασκω, χασκαζω, αμφιχαινω, αναχαινω, διαχαινω, διαχασκω, εγχαινω, εγχασκω, κατεγχαινω, καταχαινω, επιχαινω, καταχασμαομαι, περιχαινω, ὑποχαινω.—ανοιγω.—μετεωροφρονεω.—γρυζω εξαπαταομαι
Χαῖον.
—Και εν χερὶ χαῖον εχυσα. Call. Fr. 2.
SYN. Καλαυροψ, λαγωβόλον.
Χαιὸς, Χαὸς,
Κορινθια δ' αὖ χαϊὰ, νὴ τον Δια. Ar. L. 91.
—Ει τι πεῤ εσθλὸν Χαῶν τῶν ετ' ανωθεν,—Theoc. 7. 5.

SYN. Αγαθὸς, χρηστὸς, αρχαῖος, ευγενής.
Χαιρεφων.
Ουδεν διοισεις Χαιρεφωντος την φυσιν. Ar. N. 503. Prov.
Χαιρηδὼν, Vid. Χαρμα
—Τι δ' ησθην αξιον χαιρηδόνος. Ib. A. 4.
Καῖρις.
Ως, ην Χαῖρις ὑμᾶς ιδῃ,
Προσθισιν, αυλητων ακλιτος. Ib. Pa. 951.
Χαιριδῆς.
—Χαιριδῆς βομβυλιοι. Ib. A. 866.
Χαιρομυσης.
Τον χαιρομυσῆ φονον καθαιροντες. Aeſc. Ch 71.
Χαῖρε.
Χαιρε, θεὰ, τοισδεσσι—Il. κ 462.
SYN. Ευτυχει, ὑγιαινε, εὖ πρατ[ε.
Χαιρω, Χαιρομαι. Χαρεω. Ar. V. 761.
—Οφρα σὺ χαιρῃς. Il α 158.
—Κεχαροντο δε παντες Αχαιοί. Od. δ. 344.
Ως ηδομαι, και χαιρομαι, και τερπομαι Ar. Pa.
Και σὺ φιλος μαλα χαῖρε, θεὸς δέ τοι ολβια δοῖεν. Od ϑ. 414.
Χαιρετον ὦ κερω,—Od ο. 151.
SYN. Περιχαιρω, ὑποχαιρω, ἡδομαι, ευφραινομαι, γηθομαι.—εὖ πρατ[ω, χαιρετιζω. αποτατ[ομαι. χαιρειν, ερχεσθαι φημὶ.—οιμωζειν.—τραχυνω.
Χαιτη
—Αμφὶ δε χαῖται Ωμοις αἴσσονται—Il. ζ. 509.

SYN.

SYN. Εθειρα, κόμη, θριξ. λαχνη. χαίτωμα.
EPITH. Αμβροσία, ἄπαλή, ακαν̃θοβολος, αυχμηρὰ, ἀβρόπλοκος, ἁμπεχόντα. ἀπάλαυνος, ἁπλεκὴς. διαβροχος, ευπλοκαμος, ευωδης, ευστολεμος. ευρυς. ηγὴ, ἑλικωδὴς, ηυκομος, κυανοχρως, ξανθὴ, κυκλὰς, καπιρὰ, λασια, λασιαυχην. οριωδὴς, πορφυρὴ, περιλαμπὴς, πιναρὴ. ὑβρεγχης, φρικαλεα, χιονωδὴς, λευκὰς, δαφνεια, Γοργειη.

Χαιτηεις.
Εσσυτο χαιτηεντι φυὴν εναλιγκιος ἱππῳ. Ap. 2. 1241
SYN. Βαθυχαιτης, ευχαιτης, χαιτοεις, ευκομος, ευθριξ λαχνηεις φριξαυχην.—κατασκιος αυχενα χαιταις.

Χαιτωμα. Vid Χαιτη.
—Τρὶς κατασκιες λοφους
Σειει, κρανος χαιτωμα,—Aesc. S. T. 391.

Χαλαζα.
Ως δ' ὁταν εκ νεφεων πλητα νιφὰς ηὲ χαλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ριπῆς αιθριογειὸς βορεαο Il. o 171.
Επισχες,—Αισχυλε, Απὸ τῶν χαλαζων—Ar. R. 876.
EPITH. Αρρηκὴς, κρυερὰ, πυκινὴ. νιφοβλητος, σιδηροβλης.
Ομβρον απ' ουρανόθεν βριαρῆ μιχθέντα χαλαζη.
—Δεινὸν σμαραγεῦσα χαλαζα. Dolsc.
—Καρπῶν τε κακοφρεκὲα χαλαζα. Sibyl.

Χαλαζεπὴς.
Ω ξεῖνε, φεῦγε τον χαλαζεπῆ ταφον. Ep. l. 3.

Χαλαζηεις Vid Σιρμις. Χαλαζαῖος.
—Χαλαζαιη επὶ φηγῷ Orph.

Χαλαζοβολεω.
Νεῖφε, χαλαζοβολει,—Ep. l. 7.

Χαλαζαω, Χαλαζοω. Ar. Eq. 380.
EXP. Ει χαλαζὶς εσι—εκλυω, χαυνοω.

Χαλαινω, Χαλαω, Χαλασσω.
Ρυτὰ χαλαινοντες—Hes. α 308
Η ρα βίον τ' εχαλασσε—Hom. A. 6.
Πριν αν εξ αγριων δεσμῶν χαλασῃ. Aesc. 177.
Χαλα τοκευσιν εκοτας Θυμημενοις. Eur. Hec. 402.
SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, διαχαλαω, εκχαλαω, επιχαλαω, παραχαλαω, εκλυω, χαυνοω, ενδιδαμι. ανιημι, υφιεμαι εκλυομαι, μαραινομαι. λιγυ. αναχαζω. ὑπεκω.

Χαλαιπος.
Ηφαιστοιο χαλαιποδος—Nic.
SYN. Κυλλὸς, χωλὸς.

Χαλαρὸς.
—Χαλαρα (ὑποδηματα) γ' ε χαιρεις φορᾶν. Ar. Th. 270.

SYN. Χαυνὸς, λαπαρὸς, ανεμὲνος, παρειμενος. αμενηνὸς. ἀραιος.

Χαλεπαινω, Χαλεπαινομαι
—Αλλ' αιὲν επιζαφελως χαλεπαινει. Il. ι 512.
—Οτε τις προτερος χαλεπηνη. Il. τ. 183.
SYN. Προσχαλεπαινω, απομηνιζω, αγανακτεω, αγριὸομαι, οργιζομαι, χολᾶμαι, δυσχεραινω, νεμεσαω.—χαλεπῶς απηνῶς αιθισσομαι.
—Χολον θυμαλγέα πεσσει. Hom.
Ομματα λοξὰ τιταινε χολῳ κηρυκι σιωπῃ,
Και φθονερὸς πραπιδεσσι χόλος διεπερασεν—Nonn.
—Τῷ δε χολῳ φρενες ηεροθεντο.
—τῷ δέ οἱ οσσε
Οξυ λιγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ιαλλοντο.
—Υπὸ σπλαγχνοις ζεεν αἷμα κελαινὸν. Ap.

Χαλεπὸς, Χαλεπωτερος
—Χαλεπὸς δε ἑ δεσμὸς εδαμνα. Il. ε 391.
—Χαλεπεσιν αμειψασθαι επεεσσιν. Il. ψ 489.
Κιδδηλε δ' ανδρὸς γνῶναι χαλεπωτερον ηδέ. Theog. 117.
—Μεὶς γαρ χαλεπωτατος ἄτος. Hes. ε 555.
SYN. Δεινὸς, σκληρὸς, δυσεργος, βαρὺς, ανημερος. απηνὴς, αταρτηρὸς, αλγεινὸς, αργαλέος, αγριος, ωμὸς.

Χαλεπῶς.
—Ο δε τοι εγος ε χαλεπῶς εχοι. Theoc. 29. 22.
—Και νυξὶ χαλεπῶς.—Ib. 21 51.
—Χαλεπῶς δε σ' εολπα το ρεξειν. Il. υ. 186.
SYN. Αινῶς. βαρεως, δεινῶς, δυσχερῶς, δυσκολως, αγριως, βιαιως. θρασεως, τραχεως, σκληρῶς, στερνῶς. ὑβριστικῶς, απηνῶς, ανημερῶς, ωμῶς. σφοδρα.

Χαλεπὸω
—Ειρεσθαι δε θεῶν ὅς τις σε χαλεπὸει Od. δ. 423.
SYN Χαλεπαω, βλαπτω, κακοω, καταικιζω, χαλεπαινω.—ερεθιζω. απειλεω.

Χαλικρατος, Χαλικρητος.
Η, και επισχομενος πλεῖον δεπας αμφοτερησι
Πῖνε χαλικρητον λαρὸν μεθυ,—Ap. I. 473.
SYN. Ακρατος.—ευκρατος.

Χαλινὸς, Χαλινα, τά.
—Εν δε χαλινὸς Γαμφηλησ' εβαλον—Il. τ. 393.
SYN. Ηνια, σῆμιον, ψαλιον, ρυτὴρ, επιφραγμα, φιμος, χειλωτὴρ
EPITH. Αργυφεος, αναγκαῖος, βιαζομενος, δαφοινεος, ευστρεπὴς, ευγναμπτος, ευλαίγξ, λασιος, μαργος, οπὴ. οξυτομος, πρυμναῖος, στερεος, στυφελικτος, πυριγενετης, σκολιὸς, στρεπτὴρ, χρυσαμπυξ.
PHR. Ιππεῖον φιλτρον.—δαμασιφρων χρυσος. Pind.

Ιππων

Ιππων ἰθυνεις κυβερνητῆρα χαλινον. Opp.
Ιπποισιν τον ακεστῆρα χαλινον. Soph.
Χαλινοφάγος. Vid. Φοιβαζω.
Χαλινοω.
Μη προπετὴς ες χεῖρα, χαλινᾶ δ' αγριον οργήν. Phocyl. 52.
SYN. Εγχαλινοω, χαλιναγωγεω, παιδαγωγεω, επεχω, ανασελλω, αναχαιτιζω.
Χεῖλος επισφιγξαντες απηλιτῆρι χαλινῷ
Θῆρα κυβερνητῆρι διεσφηκωσε χαλινω. Nonn.
Χαλινωτηριον.
Λυσαί τε πρυμνας και χαλινωτηρια
Νεῶν δὸς ἡμῖν,—Eur. Hec. 537.
EXP. Τα σχοινια.
Χαλιξ.
Χαλικας παραγορει.—Ar. Av. 840.
SYN. Πυριτης. πυρσοτόκος λιθος.—
Χαλις: (οἶνος.)
Ολιγα φρονεῦσιν οἱ χαλιν πεπωκότες. Ath. 1.
Χαλιφρονεων, Χαλιφρων.
Καί τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυνης επεβησαν. Od. ψ. 13.
Νηπιος εἰς, ὦ ξεῖνε λιην τοσον, ηὲ χαλιφρων. Ib. δ. 371.
SYN. Ηλιθιος, ματαιοφρων, ανοητος, εκφρων, παραφρων, αφρων, μωροσοφος.
Χαλιφροσυνη.
—Ου γάρ τι χαλιφροσυναι γε μ' εχουσιν. Od. π. 310.
SYN. Αφροσυνη, εκφροσυνη, ανοια, παρανοια, εκλυσις.
Χαλκαρματος.
Χαλκαρματός εσι πωσις Αφροδιτας, Pind. P. 4.
Χαλκασπις,
Ιν' ὁ χαλκασπις ανὴρ—Soph. Ph. 732.
Χαλκεγχὴς
—Χαλκεγχεων Τρωων. Eur. Tro. 143.
Χαλκειος, Χαλκεος, Χαλκᾶς, Χαλκῆος.
Εγχεῖ χαλκειω,—Il. γ. 380.
—Ην πέρι μεν κυκλοι δεκα χαλκεοι ησαν. Il. λ. 33.
—Κοιμησατο χαλκεον ὕπνον. Ib 241.
—Και χαλκεος Αρης. Il. ε. 704.
—Χαλκῆον ες δομον ελθών. Od. σ. 327.
SYN.—Ισχυρὸς, σθερεός. χαλκοβατης.—οχυρος, σκληρός.
Χαλκελατος, Χαλκηλατος, Χαλκηρης.
—Χαλκελατας ἁλαμας. Ep. l. 7.
Γρυπαιετης χαλκηλατης,—Ar. R. 961.
—Κληρις εν κυνεῃ χαλκηρεϊ παλλον—Il. γ. 316.
Χαλκεμβολας.
Νεῶν χαλκεμβολαδων, Eur. I. A. 1320.
Χαλκεντὴς.
Πολεμε—χαλκεντεος—Pind. N. 1.
Χαλκεοθωρηξ, Χαλκοθωρηξ.
—Δορυσσοε, χαλκεοθωραξ. Theoc. 22. 136.
Η χαλκοθωραξ,—Soph. Aj. 179.
Χαλκεοκαρδιος. Vid. Ηρακλῆς.
Χαλκεομιτωρ, Χαλκομιτρος.
Χαλκεομιτορος Εκτορος δαμαρ. Eur. Tro. 271.
—Χαλκομιτρε—κορης. Lyc. 997.
Χαλκεοπλος.
Χαλκεοπλων Δαναων. Ib. Hel. 699.
SYN. Χαλκεντευς, χαλκεντὴς, χαλκοκνημις, χαλκοκορυσὴς, χαλκοτευχὴς, χαλκοχιτων, χαλκοθωραξ.
Χαλκεοτεχνης. Vid. Ηφαιστος.
Χαλκεοφωνος, Χαλκοφωνος.
Στεντορι εισαμενη μεγαλητορι χαλκεοφωνῳ. Il. ε. 785.
SYN. Ευφωνος, μεγαλοφωνος, ισχυροφωνος.
Χαλκευμα.
—Δυσλυτοις χαλκευμασι. Aesc. Pr. 19.
SYN. Χαλκωμα, το χαλκίον.
Χαλκευὺς, Χαλκευτης.
Ασπιδα χαλκειην, εξιλατον, ἣν αρα χαλκευὺς Ηλασεν,—Il. μ. 295.
Χαλκευταν κατεχει Πινδαρον ἁδε κονις. Epl. 3.
SYN. Χαλκοπλαστης, χαλκιῆος, χαλκοεργος, χαλκοτυπος, χαλκεργός.
EPITH. Ευχροητος.
Χαλκευω, Χαλκευομαι.
Τῇσι πάρ' εινατετες χαλκευον δαιδαλα πολλά. Il. σ. 400.
Ουτις ανηρ—πεδας χαλκευεται αὐτῷ. Theog. 539.
SYN. Απὸχαλκευω, επιχαλκευω, παραχαλκευω, τεκταινομαι.
Χαλκεων.
Βῆ ρ' ιμεν ες χαλκεωνα,—Od. θ. 273.
SYN. Χαλκεῖον, χαλκευτηριον, χαλκεργεῖον.
Χαλκιδεῆς.
Ουκ ἔστιν ὁπως ε χαλκιδέας αφιστατον. Ar. Eq. 238.
Χαλκιδικὸς.
Χαλκιδικῆς δ' αυτῆμαρ ανηναμενη ἁλὸς ὕδωρ. Call. 4. 46.
Χαλκιοικος.
Ουδέ ποτ' ετι πατρια μελαθρα,
Και χαλκιοικον ολβιοις. Eur. Hel. 231.
Χαλκίον το.
—Το χαλκίον ὡς ταχυς αχει. Theoc. 2. 36.
Αλλα τετοις τοις πωπροῖς χαλκιοις. Ar R. 737.
SYN. Χαλκευμα. χαλκωμα.—χαλκῆ σκευῆ.

Χαλκιοπη (Οφιῦσα)
—Χαλκιοπης ἱερὸν μυχον ἱρωϊνης. Call. 4. 161.
—Κυριν τέ οἱ εγζυκλιξε
Χαλκιοπην αναεδνον,—Ap. 2. 1153.
Χαλκὶς.
Χαλκίδα τ', Ειρετριαν τε,—Il. β. 537.
EPITH. Στενοπορθμοι, αγχιαλος.
Χαλκὶς οπισθεκομων μητροπολις Ελλοπιηων. Nonn.
Χαλκοαρης.
Μεμονα Χαλκοαρῆ, Pind. Isth. 5.
Χαλκοβαρὴς, Χαλκοβαρυς. Vid Μελια.
Ιος χαλκοβαρὴς —Il. ο. 465.
Χαλκοβατὴς, Vid. Χαλκεος
—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ Il. α. 426.
Χαλκοβοης.
Τον χαλκοβοαν Αρη, Soph. Oed. C. 1101.
Χαλκογενὺς.
—Αγκυραν ποτὶ χαλκογενυν. Pind. P.
Χαλκογλωχιν.
Στῆ δ' αρ' επι μελιης χαλκογλωχινος ερεισθεις. Il. χ. 225.
Χαλκοδαιδαλος
—Χαλκοδαιδαλῳ τεχνῃ. Ep. l. 4.
Χαλκοδαμας, Χαλκιδαμας
Χαλκιδαμαντ' ακοναν.—Pind. Isth. 6.
Χαλκοδετος.
Εν χαλκοδετοις αυλαῖς.—Soph. Au 957.
Χαλκοδετά τ' εμβολα. Eur. Ph. 115.
Χαλκοκεραυνος.
Χαλκοκεραυνον τε πάρ' ωκεανῳ
Λιμναν ταυτοτροφων Αιθιοπῶν. Aesc. Fr.
Χαλκοκνημὶς. Vid. Χαλκεοπλος.
—Χαλκοκνημιδες Αχαιοί. Il. η. 41.
Χαλκοκροτος Vid. Ρεα. Κυρῆτες.
Χαλκοκροτον—φασγανον, Eur. Ph. 1604.
Χαλκοκορυσὴς. Vid. Χαλκεοπλος.
—Και Εκτορι χαλκορυσῇ. Il ε. 699.
Χαλκονωτος.
Φοβον τ' Αχαιῶν χαλκονωτον ασπίδα. Eur. Tro. 1136.
Χαλκοπαγὴς
Χαλκοπαγῆ σαλπιγγα—Ep. l. 6.
Χαλκοπαρηος.
—Κυνεης δια χαλκοπαρηος. Il. μ. 183.
SYN. Χαλκογενειος, χαλκογενεος.
Χαλκοπεδος.
Χαλκοπεδον Θεῶν ἑδραν, Pind. Isth. 7.
Χαλκοπλευρος.
Τυπωμα χαλκοπλευρον ιρμεισι χερσῖν. Soph. El. 54
Χαλκοπληθὴς
Και χαλκοπληθῆ Δαναϊδων—στρατον. Eur. Supp. 1220.
Χαλκοπληκτος.
Ουδ' ἡ παλαια χαλκοπληκτος
Αμφικης γενυς, Soph. El. 486.
Χαλκοποδες
—Χαλκοποδ' ἱππω, Il. Ψ. 41.
SYN. Ισχυροπες.
Χαλκοπυλος.
Μηδὲ πολιν Πιθανας,
Χαλκοπυλὸν τε θεᾶς, Eur. Tro. 1113.
Χαλκὸς.
—Περὶ γαρ ῥα ἑ χαλκὸς ελεφε
Φυλλα τε και φλοιὸν—Il. α. 236.
—Πλαγχθη δ' απὸ χαλκὸφι χαλκός. Il λ. 351.
EPITH. Αιθοψ, ατειρὴς, αργυροδινης, απεχθης, αροτριτης, βαρυδεπος, γαμψωνυξ, δια-αυγὴς, δρυτόμος, ερυθρος, ευηνωρ, ευχαλκὴς, κλασιζωλαξ, ηπλὴς, ῥωροψ, τεσθηγὴς, οινοψ, πνοψ, οξὺς, ποινητωρ, σκληρὸς, σμερδαλέος, ταμεσιχρως, τανηκὴς, ψυχρὸς.
—Χαλκὺ θεσπεσιοιο
Αιγλη παμφαινασα δι' αιθέρὸς κρανὸν ἵκε. Hom.
—Χαλκὸν πεθιμονα λυσσῃ. Christod.
Χαλκεσομος.
Χαλκεσομὺς κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.
Χαλκοτευκτος.
—Χαλκοτευκτα σλῆθρα—Eur. I. T. 99.
Χαλκοτευχὴς. Vid. Χαλκεοπλος.
Χαλκοτεύχεῖς τε Καπανεως. Ib. Supp. 999.
Χαλκοτοξος.
Χαλκοτοξων Αμαζονων—Pind. N. 3.
Χαλκοτορευτος.
—Χαλκοτορευτον εχων χερεσσι τριαιναν. Orph. H.
Χαλκοτορεω.
Εντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορῆ Θετιδος. Ep l. 1.
Χαλκοτορος.
Χαλκοτοροις ξιφεσιν, Pind. P. 4.
Χαλκοτυπος.
—Κατὰ χαλκοτυπες ωτειλας, Il τ. 25.
SYN. Χαλκοπληκτος.
Χαλκοχαρμης.
Χαλκοχαρμαι—Τρῶες—Pind. P. 5.
Χαλκοχιτων. Vid Χαλκεοπλος.
—Επὶ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτωνων. Il. α.
Χαλκοω.
Βοειὸν ὑ χοανοις τετυπωμένον, αλλ' ὑπὸ γηρως
Χαλκωθὲν, σφετερῃ ψευσατο κηρὶ Μυρων. Anac. 169.
Χαλκωδοντιαδης. Vid Ελεφηνωρ.
Χαλκωδων.
Η προς τα Χαλκωδοντος Ευβοίας σταθμά. Soph. Ph. 494.

Χαλκωμα.
Επειτ' επαίεσόν τι τῶν χαλκωματων. Ar. V. 1209.
SYN. Χαλκευμα. χαλκεῖν σκεῦος, αγγειον. χρηματοφυλακιον
Χαλκων.
—Εκλαιεν δε Βαθυκλεῖα μεγαθυμον
Χαλκωνος φιλον υἱόν, ὃς Ελλάδι οικια ναιων
Ολβῳ τε πλειτῳ τε μετεπρεπε Μυρμιδονεσσι. Il. π 595.
Χαλκωνος, Βρεαν ὃς εκ ποδὸς αιυε κραναν. Theoc. 7 6.
Χαλκωρυχεω. Lyc. 484.
Χαλυβδικὸς, Χαλυβδικον το, (σιδηρος.)
—Μη γαρ ὡς μεθιεσομεν
Δοξης αγῶνα τονδ' ατὲρ χαλυβδικῆ. Eur. Heraï 162.
Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμενη. Lyc. 1109.
Χαλυβες
Τοῖς δ' ἔπι, και Χαλυβες σιδηρειὴν και απηνέα γαιαν
Ναιεσιν, μογερὸ δεδαηκότες εργα σιδηρυ.
Οι ρα βαρυγδουποισιν επ' ακμοσιν εσπάτες
Ουποτε παυονται καματῳ και οἰζύος αινῆς. Dion. 768.
—Σιδηροτεκτονες
Ανημεροι γαρ, ουδὲ προσπλασοι ξενοις. Aesc.
—Χαλυβων εν απειρονι γαιᾳ.
—Μετα δε σμυγερωτατοι ανδρῶν
Τρηχειαν Χαλυβες και ατειρεα γαῖαν εχουσιν
Εργατιναι· τοι δ' αμφι σιδηρεα εργα μελονται.
Τοισι μεν ουτε βοῶν αροτος μελει,—
Αλλα σιδηροφορον σφυρηλατον χθονα γατομεοντες
Ωνον αμειβονται βιοτησιον.—κ. λ. Ap. 2. 1008.
Χαλυψ.
Κτυπος γαρ αχω χαλυβος δαΐξεν αστρων. Aesc. Pr. 133.
Και Χαλυβα σκληρὸν καλαμπφαγον, αλλα και αυτὸν
Ηγεμονα γραμμῆς απλανέος κυνόνα. Ep.
Χαμαιγενὴς.
Αγχισιη κυδιστε χαμαιγενεων ανθρωπων. Hom. V. 108.
Χαμαιζηλος
Σῆμα χαμαιζηλοιο Διός—Orph.
Χαμαδις, Χαμαὶ, Χαμαζε.
Ωδε σ' εγκεφαλος χαμαδις ρεοι—Il. γ 300.
—Ο δ' εν κονιησι χαμαὶ πεσεν—Il. δ. 482.
—Εξ οχεων συν τευχεσιν αλτο χαμαζε. Il. γ. 29.
SYN. Εραζε. επὶ γῆς. κατα γῆς.
Χαμαιτυπιη. Vid Μαχλοσυνη
Εκτε χαμαιτυπιης ἑξει βιον ευπορον αιει. Man. 4. 353.

Χαμαιευνὰς, Χαμαιευνὴς, Χαμαικοιτης, Χαμευνας, Χαμαιλεχὴς
—Υποφῆται ανιπποποδες χαμαιεῦναι. Il. π. 235.
Α τῶν ορεων και χαμαικοιτῶν εγω
Σελλων εστελθων αλσος—Soph Tr. 1182.
—Και χαμευνασδας Ευνας,—Lyc. 848.
—Και κοιτας βλῆμα χαμαιλεχεος, Ep. l. 3.
Χαμεύνη, Χαμευνὶς.
—Πολλοὶ δε μιαν σλορεοντο χαμευναν. Theoc. 13. 33.
—Εν τε βαθειαις
Αδειαις σχιεοιο χαμευνίσιν εκλινθημες. Ib. 7. 133.
SYN. Χαμευνιον. δεμνιον.
EPITH. Ασορης, ασρωτος, φυλοσρωτος—στεταλοισι κατασκιος—Nonn.
Χαμαιπετὴς.
Επὶ φονῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, Eur. Or. 1516.
SYN. Γεωργὸς.
Χαμαιφραν.
Ανθρωποί τε χαμαιφρονες—Cyr. Th.
Χαμερπὴς, Vid. Συμβιοτευω.
Χαμηλὸς.
Ο δε χαμηλὰ πνεων, αφαντον βρεμει. Pind. P. 11.
SYN. Χθαμαλὸς, χαμαιζηλος, μικρὸς, ταπεινὸς, στιδαιὸς, ασκὴς.
Χανδανω Vid. Χαζω.
—Ἑξ δ' αρα μετρα Χανδανεν—Il. ψ. 742.
—Ως οἱ χεῖρες εχανδανον αμφιβαλοντι. Od. ρ. 344.
Χανδὸν.
Οινὸς σε τρωει μελιηδέος, ὅσε και αλλες
Βλαπτει ὃς, ἀν μιν χανδὸν ἑλῃ,—Od. φ 294.
SYN. Απλησως, αμετρως, αθροως, χωρητικῶς
Χανδοποτης.
Χανδοποται, βασιλῆος αεθλητῆρες Ιακχε, Ep. l. 2
Χαόνες. (Θρακικον γενος)
—Τες δ' εν Χαόσι Γεριτοθεσδωρες,—Ar. A. 604.
Χαος. (Αἠρ)
Διὰ τῆς πολεως τῆς αλλοτριας και τὸ χαος, Ar. Av. 192.
Χαος.
Χαος ἦν και νυξ, Ερεβος τε μελαν
Πρωτον, και Ταρταρος ευρυς
Γη δ', ουδ' αἠρ, ουδ' ερανὸς ἦν·
Ερεβος δ' εν απειροσι κολποις
Τικτει πρωτιστον υπηεμιον
Νυξ ἡ μελανοπτερος ωὸν.
Εξ ὧ περιτελλομεναις ὡραις,

Εβλασεν

Εβλαστεν Ερως ὁ παθεινος,
Στιλβων ἰωιον πτερυγοιν χρυσαῖν,
Εικως ανεμακετι δινᾳς,
Ουτος δε Χαος πτερεντι μιγεὶς
Νυχιω, κατα Ταρταρον ευρὺν,
Ενεσπευσεν γενος ημετερον
Και πρωτον ανηγαγεν εις φαῶς. Ib. 700.
EPITH. Αμυδες, ευρὺ, ζοφερὸν, δολερὸν, κλομενον, περισεφὲς, ταρταρεον
Εκ Χαεος δ' Ερεβός τε, μελαινά τε Νὺξ εγενοντο,
Νυκτος δ' αυτ' Αιθηρ τε και Ημερη—κ. λ. Hes. Θ. 123.
Πρωτα μεν αρχαιος Χαεος—κ. λ. Orph. 419.
Παντα δ' αμ' αλληλοισι φορευμενα, μαψ αλαλητο
Πρωτογονε χαεος Ζοφεροῖς δεσμημενα δεσμοῖς.
Παντα κελαινη νυξ εκαλυπτεν.
Ουδ' αρ' εην νὺξ ερατὸν φαος. Naz.

Χαρὰ, Vid. Χαρμα
Νῦν η παροιθε μαλλον—χαρᾶ
Θερμαινομεσθα παρδιαν—Eur El. 401.
EPITH Ανικητος.
—Πτεροεις δέ οἱ εν φρεσι θυμὸς ιανθη Ap.

Χαραγμα.
—Ελπιδης αγριῳ χαραγματι. Soph. Ph. 270.
Εχεται γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς εσω χαραγμα Anac. 55. 8.
SYN. Δῆγμα. σῆγμα. τυπος. χαρακτὴρ.

Χαραδρα.
—Κοιλης εντοσθε χαραδρης. Il. δ. 454.
Πολλὰς δε κλιτὺς τότ' αποτμηγεσι χαραδραι. Il. π. 390.
SYN. Εγχαραξις, χαραγμα, αυλων (απὸ τῆ χειμαρρ.) διωρυξ, χειμαρρος. χασμα, σχισμα, ρωχμὸς γῆς. χαραδρεών. αμαρα, λυμα
EPITH. Βειαρὰ, δολιχὴ, βαθυῤῥωχμος, κοιλη, ραγας, ὑδατεεσσα, χειμερια, χθαμαλὴ. —ολεθρον τετοκυῖα.

Χαραδριος.
—Χαραδριον μιμνεμενος. Ar. Av. 267.

Χαραδραῖος.
—Χαραδραῖα βελεμνα. Nonn.
Ποταμὸν χαραδραῖον. Ib.
SYN. Χαραδρωδης.

Χαρακιτης.
Πολλοι μεν βοσκονται εν Αιγυπτῳ πολυφυλῳ
Βιβλιακοι χαρακιται απειρατα δηριωντες,
Μυσεων εν ταλαρῳ. Ath. 1.

Χαρακτὴρ.
Ανδρῶν δ' ὁτῳ χρὴ τον κακὸν διειδεναι,
Ουδεις χαρακτὴρ εμπεφυκε σωματι. Eur. M. 519.
Ανδρὸς χαρακτὴρ εκ λογε γνωριζεται. Sent.

SYN Χαραγμα, σημᾶον, τυπος, εικὼν. τροπος. σφραγις. ὁμοιωσις. καταγραφὴ.
EPITH. Φανερὸς, λαμπρὸς.

Χαραξ, Nom. pr.
Ειμι Χαραξ ἱερεὺς γεραρῆς απὸ Περγαμε ακρης. Ep. Suid.

Χαραξ.
—Εξεπατησεν ἡ χαραξ τον αμπελον. Ar. V. 1282.
SYN. Χαρακιον, χαρακωμα, χαρακωσις, περιφραγμα. καλαμος, καμαξ, σταῦρος. αμαρις, αυλιξ. προφραγμα, αμυντηριον, ὑπερεισμα —στρατοπεδον —ταφρος

Χαρασσω.
—Σκυταλον, κεχαραγμένον οζοις. Theoc 17. 31.
Ενθεος ὡς Παῦλος τονδ' εχαραξε λογω. Ep. l. 1.
SYN. Αποχαρασσω, εγχαραττω, επιχαραττω, περιχαραττω. χαρακτηριζω, τυποω, εντυποω, σημιοω, εγκοπτω. γλυφω. κυλαινω.

Χαριδωτης, Χαριδῶτις. Vid. Αφροδιτη. Σελημη.
Χαιρ', Ερμῆ χαριδῶτα, διακτορε, δῶτορ εαων. Hom. XVII

Χαριεις, Χαριεστερος, Χαριεστατος.
—Ειποτέ τοι χαριεντ' επὶ νηδὺν ερεψα, Il. α. 39.
Ου γαρ εγωγέ τι φημι τελος χαριεστερον εἶναι,
Η ὁταν ευφροσυνη μεν εχη κατα δῆμον απαντα. Od. ι. 5.
Πεπλον, ὅς οἱ δοκεει χαριεστατος ηδὲ μεγιστος. Il. ζ. 90.
SYN. Επιχαρις, ευχαρις, ε χαρισος, ευτερπὴς, ευτραπελος, ευφυὴς, ασῶος, καλὸς, ενδοξος, εναρεσος, αγαπητὸς, χαριεργός. επαφροδιτος, ευμορφος, ευειδὴς. ὡραῖος. αγαθὸς

Χαριεντιζω, Χαριεντιζομαι.
Χαριεντιζεις, και καταπαιζεις ἡμῶν,—Ar. Suid.
SYN. Καταπαιζω, σκωπτω, ευτραπελᾶμαι.

Χαριεργὸς.
—Α δη χαριεργῷ
Παλλάδι εκ τεχνας δηκατο παυομενοι. Ep. Suid.

Χαριζομαι.
Οιον δη ανδρεσσι χαριζεαι ὑβριεῆσι, Il. ν. 633.
—Κεχαρισμενα δ' αιεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι,—Il. υ. 298.
SYN. Αποχαριζομαι, καταχαριζομαι, δωρεομαι, διαδιδωμι, προιεμαι, δαψιλευομαι, φιλοτιμᾶμαι, επιτρεπω, ανιημι. συγχωρεω.

Χαρικλὼ.
—Οτ' ηχ ἀγειτο Χαρικλὼ. Call. 5. 67.

Χαριππος.
Η μεν γαρ ἱππον προσετιθει προς τὸνομα Ξανθιππον, η Χαριππον, η Καλλιππιδην. Ar. N. 63.

Χαριν (ἕνεκα)
—Λυγρῆς χαριν ἑνεκα φεύγης. Phocyl. 189.
Χαρις.
Πᾶσι δέ κε Τρωεσσι χαριν και κῦδος ἀροιο Il. δ. 95.
Ως χαρις μεν, ἡν κλαυη. Soph. El. 823.
—Εισορᾶσι πρὸς χαριν βορᾶς. Ib. An. 30.
SYN. Χαρισμα, ἀφροδιτη, ἀγλαϊα, καλλος, κομψοτης. τιμή δωρεα, ευεργεσια. ευχαρισια.
—τερψις, χαρά.
EPITH. Ἀχαρις, αἰμυθαιχα, ἀναρπτος, ανοητος, γλυκυρροος, γλυκερὰ, μαλθακιν, ευκαιρος, ἱμιτελὴς, θεοῤῥυτος, θεσπεσια, θαυμασια, κεδνη, μουσικὴς, μειλιχια, μελιχρὰ, οφιτελεσος, ῥοδοεσσα, τερπνὴ, ακὴα, ωκυπεδιλος.
Εισαρος ευλειμων θελξινοιο χαρις.
—Την Ερμιν βοτρυοπαιδα χαριν. Ep.
Και λιγυρῶν αυλῶν ἡδυμελὴς χαριτες. Ep.
Η γλωσσοπυρσομορφος πνευματος χαρις. Dam.
Χαρις Vid. Χαριτες.
Την δε ιδε προμολουσα Χαρις λιπαροκρηδεμνος
Καλὴν, την ωπυιε περικλυτος Αμφιγυηεις Il. σ. 382.
EPITH. Ἀγνὴ, εσθλοδοτειρα, αιδοια, ζωθαλμιος.
Χαρισιοι (πλακοῦντος εἶδος)
Πεμψω πλακοῦντας ἑσπερας χαρισιους. Ar. Suid.
Χαρισιος, Χαρισπριος.
—Χαρισιον ὑμιον αεισω. Naz
Και σοι χαρισπριον ὑμνον νῦν πλεκω. Ib.
Χαρισμα
Ποικιλα μεν τελεθουσι χαρισματα, ἐν δε το πνευμα Poët.
SYN. Χαρισπριον, δῶρον, επιδοσις. χαρις.
Χαριτες.
—Διὰ πεπλε, ὅθ' οἱ Χαριτες καμον αυταί. Il. ε 338
EPITH. Ἀειζωοι, βαθυζωνοι, γλικεραὶ, ἀζωαὶ, αγαναὶ, εὐπλοκαμιδες ευθαλεῖς, ολοοδοτειραι, ἡδυμελεις, θεσπεσιαι, ηθεαὶ, ἡδυπνοοι, ἱλαραὶ, ἱμεροφωνοι, καλλικομοι, κεκλημεναι, κλειναὶ, ἱμερται, ξανθαὶ, ομπνιακαί.
Τρεις δε οἱ Ευρυνομη Χαριτας τεκε καλλιπαρηους.
Αγλαϊην, και Ευφροσυνην, Θαλιην τ' ερατεινήν. Hes.
Ηυκομων χαριτων ἱερὸν χορον. Coluth.
Κεραι χαριτιδες Ορχομενοιο Nonn.
Ω Ετεοκλεοι Χαριτες θεαὶ, αἱ Μινυειον
Ορχομενον φιλεοισαι —Theoc.
Ω λιπαρᾶς αοιδιμοι βατιλειαι χαριτες Ορχομενῶ.
Παντων ταμιαι ερ)ων εν ουρανῷ
Χρυσοτοξον θεμεναι

Παρὰ πυθιον Απολλωνα θρονες. Pind.
Ω χαριτες, μεγαλωνυμοι, αγλαοτιμοι,
Θυγατερες Ζηνός τε και Ευνομιης βαθυκολπε,
Χαρμοσυνης γενεθλειραι, ερασμιαι, ευφροσυν' ἀγναὶ
Αιολομορφοι, αεθαλέες, θνητοῖσι τεθειναι,
Ευκλεῖαι, κυκλάδες, καλυκωπιδες, ἱμερεσσαι. Orph. H.
Χαριτογλασσεω
—Ουδὲ ματην
Χαριτογλωσσην ἔνι μοι.—Aesc. Pr 294.
SYN. Χαριζομαι (διὰ γλωτ]ης) κολακευω.
Χαριτοφορος.
Γαλατεια, χαριτοφορε, Ath. l. 13.
Χαριτωπις. Vid. Ποσειδαων.
Χαρμα
Δυσμενέσιν μεν χαρμα, κατηφεην δέ σοι αυτῷ. Il. γ 51.
—Ανεπ]ατο χαρματι θυμός Ap. 3 724.
SYN. Χαρα, χαιρηδων, χαρμονη, χαρμη, χαρμοσυνη, χαιροσυνη, το χαιρειν, περιχαρες, τερψις, ἡδονη, ευφροσυνη, γηθοσυνη. γελως. αγαλλιασις.
EPITH. Ἀδαμαστον, αγηρατον, απονον, αγλαον, γλυκυ, γηθοσυνοι, επιχαρμιος, θεσπεσιην, λαμπρον λυσσης, παγκεσμιον, πολυσφρηγιστον, καλλιπαρηον. φιλαλυπον.
PHR. Ἀδῆα χαρις. Pind. Κακῶν θελκτῆρ' οδυναων Hom.
Κρασπις γλυκερὸν γαμος. Orp.
Ευφροσυνης αγανὸς χειμαῤῥοος. Apollin.
Χαρμη.
Μήτε κακοῖς αχθω, μήτ' αν επαγαλλεο χαρμῃ. Phocyl. 111.
Χαρμη γηθοσυνοι—Il. ν. 82.
SYN. Χαρμα.—θροθυμια (εἰς μαχην.) μαχη.
EPITH. Ἀεικὴς, ατειχὴς, αναιμωτι, εμφυλιος, ακομειη, σιδηρεα, φθισηνωρ. Βακχεια, Ευαί.
Χαρμονὴ Vid. Χαρμα
Ψυχην αταλλαν, μητρὶ τῇδε χαρμονήν. Soph. Aj 560.
Χαρμοσυναν
Ερμῆς χαρμοσυναν ερυσατο πιονα εργα Hom. M 127.
Χαροπαιγμων. Vid. Κυρηδες.
Χαροπειδης
Μέσαν, εν ᾗ Χαριτες χαροπειδεῖ. Eur. Ph. 805.
—Χαροπειδῶν θυσιων. Ib. Hec. 916.
Χαροπος
Νιρευς Αγλαϊης θ' ὑὸς Χαροπειδ τ' ανακτος. Il. β. 672.
Χαροπὸς
—Χαροπαί τε λεοντες. Od λ. 610.

—Τον χαροπὸν Γανυμηδεα πολλ' επιδωσρεῖ. Theoc 12. 35.
Ομματά μοι δ' αρ επν χαροπωτερα πολλὸν Αθανάς. Ib. 20. 25.
SYN. Περιχαρὴς, ευοφθαλμος, ξανθὸς γλαυκὸς. φοβερὸς.

Χαρτὸς.
Χαιροις αν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχανει τάδε Soph. El. 1484.
SYN. Χαροποιὸς —χαρᾶς αξιος. ἡδυντικὸς.

Χαρυβδις.
Ηλθον επὶ Σκυλλης σκοπελον, δεινήν τε Χαρυβδιν
Η μεν ανερροιβδησε θαλλασσης ἁλμυρὸν ὑδωρ. Od μ. 430.
—Και Χαρυβδιν ἁρπαγῆς. Ar. Eq. 248.
EPITH. Απινης, ολοή.
—Εκ μυχατε δε βυθε ροιβδησε Χαρυβδις
Κυματι καχλαζοντι—Orph.

Χαρων, (Λεων.)
—Χαρωνος ωμησε δορα, Lyc. 455.

Χαρων.
Ο δε Χαρων τὸ ξυμβολον διδωσιν. Ar. Pl. 279.
Ο Χαρων σε καλεῖ. Ib. L. 607.
SYN. Θανατος.
EPITH. Νεκροπομπος, νεκυοσολος, σιγηρὸς, ψυχοπομπος.
PHR. Στυγνὸς καμοντων, (νεκυων,) πορθμεύς. Eur.
—Οργναῖος οχεύς. Nonn.
Παντα Χαρων απλησε,—Ep. l. 3.

Χασκαζω, Χασκω. Vid. Χαινω.
Συ δε χασκαζεις τον Κωλακρετην—Ar. V. 692.
Οταν σύ τε αλλοσε χασκης. Ib. Eq. 1029.

Χασμα, Χασμημα.
Ταφος δε τοῖος δεξεται μ', ὁταν θανω;
Πῦρ ἱερὸν ενδον, χασμα τ' ευρωπὸν πετρας. Eur. I. T. 626.
Απολλον αποτροπαιε τᾶ χασμηματος. Ar. Av. 61.
SYN. Καταχασμα, χασμη, χημη.
EPITH. Αχανὲς, δεινὸν, δυσεκδρομον, δυσαντὲς, εδαῖον, πελωρον, λυσσῆεν, φοινῆεν

Χασμαομαι. Ar. Eq 821.
Εις ταυταν ετυπαν χασμευμενος,—Theoc.4 53.
SYN. Χαινω, εγχαινω, αναχαινω —μετεωροφρονεω.—ανοιγομαι.

Χατεω, Χατιζω.
—Παντες δε Θεῶν χατευσ' ανθρωποι. Od. γ. 48.
—Μεγα δε δημὸς χατευσιν
Αντία δεσποινης φασθαι,—Od. ο. 375.
—Θετις νύ τι σεῦ χατιζει. Il. σ. 392.
SYN. Χατευω, χητιζω, χρῄζω, δεομαι. χρειαν εχω —επιθυμεω.

Χαυλιοδων, Χαυλιοδους.
Καπρος Χαυλιοδων—Hes. α 387.

Χαῦνος.
Χαυνα πραπιδι παλαιμοιεῖ κενεᾷ. Pind. P. 2.
Κενεᾶν δ' ελπιδων χαῦνον τελος. Ib. N. 8.
SYN. Εικαῖος, χαλαρὸς, λαπαρὸς, αραιὸς, ἁβρὸς, πλατὺς, ὑπερφανος, ὑπερογκος, γλισχρὸς. ραδινὸς, ματαιος. ὑψηλος, μεγας.

Χαυνοπολιτης.
Μητ' εἶναι χαυνοπολιτας. Ar. A. 635.

Χαυνοπρωκτος.
Οτι χαυνοπρωκτους τους Ιωνας λεγει. Ib. 106.

Χαυνοω.
Αι μοι λεγεσαι τοσδ' εχαυνωσαν λογους. Eur. Andr. 931.
SYN. Εκχαυνοω, ὑποχαυνοω, μεγαλυνω, φυσαω, ανιημι, χαλαω, πλατυνω. ὑψοω, επαιρω.

Χαυνωσις.
—Η χαυνωσιν αναπεισηριαν. Ar. N. 873.
EXP. Λυσις τῶν δικῶν.—εκλυσις, ανεσις, χαυνοτης.

Χ Ε

ΧΕΖΗΤΙΑΩ, Χεσεω.
Μεταβαλλομενος τἀναφορον, ὁτι χεζητιᾷς. Ar. R. 8.
Κε μη θεμις εσὶ, χεσειω. Ib. N. 294.

Χεζω.
Χ' ὁταν χεζω κομιδῆ.—Ib. 390.
SYN. Επιχεζω, εγχεζω, καταχεζω, αποπατεω. αναχωρεω.

Χειμὼ.
Ηδαν γαρ νιν απειρον ὑπὸ χειμὼ
ἀ καλεῖν δαμασε Pind. ult.
SYN. Ειλεὸς, φωλεὸς. αποκρυφὴ.

Χειλοποτεω.
Ειδυῖ' ακρητους χειλοποτεῖν κυλικας.—Ep. l 3.

Χειλος. Χειλεα τα.
—Ηδε γελασσε Χειλεσιν—Il. ο. 102.
EPITH. Αφθογγον. ασιγητον, αφροκομον, αυαλέον, γλυκὺ, δολοφρον, δικραλέον, δροσόεν, επηρατον, ευοδμον, ευκελαδον, ευορκον, θεηγόρον, θρασὺ, λαγαρὸν, κρυερὸν, πυρρὸν, πορφυρόεν, κηροζυτον —αγρια, ασυκα, αιεμενα.
Απαλον, γεμον τε πειθᾶς. Anac.
—Ποῖόν σε επος φυγεν ἑρκος οδοντων; Hom.
Εκμαινει χειλη με ροδοχροα, ποικιλομυθα,
Ψυχοτακῆ, σῖγματος νεκταρεα προθυρα. Ep.
Εγνω δ' ὁ τλημων συν κακῷ μαθὼν επος,
Ως πολλὰ χειλευς και δεπασραιων ποτων

Μεσω

Μετῳ κυλινδει Μοιρα παμμιτωρ βροτων. Lyc.
Πολλὰ μεταξὺ σελει κυλικος και χειλεος ακρε. Prov.

Χεῖμα, Χειμῶν.
—Αλλά με χεῖμα Δαμναται—Od. ξ. 487.
—Οτε τις χειμῶν εκπαγλος ορωρει. Ib 522.
Δευδρεσι μεν χειμῶν φοβερὸν κακόν,—Theoc. 8. 57.
SYN. Χειμερινὴ τροπὴ, ὥρη.—λαιλαψ. ζαλη. ταραχή. κινδυνος. διωγμός. χειμασια.
EPITH. Αινὸν, αλεγεινὸν, αργαλέον, βριαρὸν, πνεμόεν, κρυερὸν, κερτομέον, λευγαλέον, ολοὸν, ομβρηνὸν, πικρὸν—εκτοτος, δυσθαλπης, νιφοσιδὴς. πολυκλυσος.
Αλλ', ὁτε παχνηεντος επιλυθε χειματος ὥρη
Φρικαλεας δονεσσα πολυσφαλιγγας αελλας.
Βενθεα δ' ασπικλα και ὑγρὰ δεμεθλα θαλασσης
Χειμεριοι πνεοντες επεσυφελιζον ανται,
Λαιλαπι μασιζοντες ὁλην ἁλα.—κ. λ. Mus 297.
Φθινοπωρος ανεμων χειμερια καταπνοά Pind.
—Νιφοβλητοιο μενος πολυχειμερε ὥρης. Opp.
Φυλλοχοω ενι μηνί, κ. λ. Nonn. l. 38.
Χειμεριη μασιγξ, και αιθερια χυσις ομβρε, Ib. l. 14.—l. 11.

Χειμαζω, Χειμαινω.
—Αλλη δ' εν τυχη χειμαζομαι. Eur. Hipp. 315.
—Ως τόδ' αἷμα χειμαζον πολιν. Soph. Oed. T. 101.
Εν πυρὶ δ' αὖαι Φαγοὶ χειμαινοντος,—Theoc. 9. 20.
Φοβῳ δ' ε κεχειμανται φρενες. Pind. P. 9.
SYN. Διαχειμαζω, παραχειμαζω, εγχειμαζω, επιχειμαζω, χειμεριζω, κλυδωνιζω, διαφθειρω.

Χειμαρος.
Χειμαρον εξερυσας, ἱνα μη πυθη Διὸς ομβρος. Hes. ε. 624.

Χειμαρροος, Χειμαρρης, Χειμαρρος.
Ον τε κατα σ'τεφανης ποταμὸς χειμαρροος ωσιν, Il. ν. 138.
Ως δ' ὁτε χειμαρροι ποταμοὶ κατ' ορεσφι ρεοντες
Εις μισγαγκειαν συμβαλλετον εβριμον ὑδωρ
Χρηνων εκ μεγαλων, κοιλης εντοσθε χαραδρης,
Τῶν δέ τε τηλοσε δ'ποον εν ερεσιν εκλυε ποιμην. Il. δ. 452.
Ηυτε πετροι ολοοιτροχοι, ὅτε κυλινδων
Χειμαρρης ποταμὸς μεγαλαις περιεξεσε δινοις. Theoc. 22. 50.
Λαβροποδη χειμαρρε, τὶ δὴ τοσον ὧδε κορυσσῃ; Ep. l. 1.
——κελαδοντες
Χειμαρροί τ' αλεγεινὸν αεξομενοι Διὸς ομβρῳ. Call. l. 14.

SYN. Χαραδραῖος.—χαραδρα, αναυρος.
Οιδματι λυσσηεντι κυλινδεται ομβρος αλητης,
Οιδαινον θρασὺ χευμα χαραδραιης ποταμοιο. Nonn.

Χειμεριος.
Μῆνα δε Λιναιωνα, και ηματα βαθορα παντα,
Τᾶτον αλευασθαι· και Πηγασας, αἶτ' επὶ γαῖαν,
Πνευσαντος Βορεαο, δυσπλεγέες τελεθουσιν—
Ημασι χειμεριῳ,—κ. λ. Hes. ε 523.
Ρωχμὸς ενι γαιης, ἡ χειμεριον αλέν ὑδωρ
Εξερηξεν ὁδοῖο, βαθυνε δε χῶρον ἁπαντα. Il. φ. 420.
SYN. Χειμερινὸς, νιφωδης, ομβρωδης.

Χειμωνοτυπας.
Ενθα δε λαιλαπι
Χειμωνοτυπῳ, βροντῇ σ'εροπῇ
Τ', ομβροφοροισί τ' ανεμοις αγριας
Αλὸς αντισαντες ολοιντο, Aesc. Supp. 35.

Χειρ, Χεῖρες, Poet. Χέρες.
—Απὸ δ' εξισε χεῖρα βαρεῖαν Il. ε. 81.
Οὐδὲ παρην Αρηος οικεια δε χερ. Eur. El. 628.
SYN. Παλαμη—δυναμις, βοηθεια. φαλαγξ. εξεσια.—το χειρογραφον.
EPITH. Αιηλὴς, αμυμων, αφωνητος, αμβροσια, αναγνος, αρηγων, αλεξικακος, ασιδηρος, αυτοφονος, ανικητος, αργυρεη, ασβεστητος, απαλοχρως, αφθονος, αφειδὴς, ατευχὴς, βεβηλος, γλαφυρὰ, γιγαντοφονος, δολοεσσα. δορυσσοος, ευστροφαλος. ευστρεπτος, ἰσοπύνος, θαλασσομοθος, θεοδμὴς, θοὰ, ζωαρκὴς, ηλιβατος, μαντιπόλος, μαχημων, λιθοξοος, λαιμοτομος, λευκτοφονος, ξιφοκλονος, οξυγραφος, παυσθενὴς. πολυσπερὴς, παχεῖα, ρυσιδιφρος, ρομαλεα, ροδοχροος, ροδεα, σκιπτοῦχος, σοφὴ, σιδηροφορος, σιγαλεα, σιδηροφόρος, τολμηεσσα, φιλοξενος, φιλοκρατος, φιλαιθὴς, φιλιπλακατος, φιλοπορθος, χαμαιγενὴς, χιονωδης, ωκυρα, αραιὰ,—αθωρηκτοι, ακοπτοι, ανιπτοι, ανδροφονοι, αθανατοι, ἀπαλαὶ, ατριπτοι, ακαματοι, ατειρέες, αμιλικτοι, αμαιμακεται, ακηδεῖς, αντιβιοι, αισχρεργοὶ, αθῷοι, ανδρομάχοι, αριστόνοι, αμαχοι, αθωρηκτοι, βαρυζηλοι, βαρυσμαραγοι, βριαραὶ, γιγαντεαι, δυσπλῆτες, μεσοπόλοι, ηλοτυποι, ευρυέες, ευτροχαλοι, ελαφραὶ, ερμανεῖς. γυναιμανεῖς, θρασεῖαι, λευγαλεαι, λυθρωδεῖς, κλοπιμαι, καταπρηνεῖς, κρατεραὶ, μαλακαὶ, μογεραὶ, μιαιφονοι, ολοαι, οπισθοδετοι, οπισθοποροι, πολυτλητοι, πολυκμητοι, ραδιναὶ, σιβαραὶ, σθεναραὶ, σμερδαλεαι, τολμηεσσαι, φοινεσσαι, φερεζωοι, φερασπιδες, φιλαι, τροπαιοῦχοι, μενεπτολεμοι,
Χερ' αλεξητηρα αναγκης Nonn.

Χειραγωγεω.
Τρεμοντα δ' αυτὸν ηδη
Ερως εχειραγωγει. Anac. 174. 10.
Χειριs.
—Χειριαν αρὰς τινί. Soph. Aj. 495.
S Y N. Υποχειριος.—χρησὸς. τιθασὸς.
Χειρὶς.
Χειρὶσας τ' επι χερσιν,—Od. ω. 229.
S Y N. Χειροπεδη, χειροπεδον, χειροδεσμος.
Χειροδαίκλες.
Χειροδαίκλα σφαγ' αἱμοβαφῆ, Soph. Aj. 219.
Χειροδμὸς.
Ει μη τάδε χειροδεικλα
Πᾶσιν ἁρμοσει βροτοῖς. Ib. Oed. T. 920.
S Y N. Φαιδρὸς, καταδηλος.
Χειροδραξ
Χειροδηκαι ἑτερος δ' ἑτερα πολιν εξαλαπάζει.
Hef. ε. 187.
S Y N. Βιαιος, παιᾶργος.
Χειροδρακαν
Δεινὸν γαρ ιχνος βαλλεσ' επὶ σοὶ
Χειροδρακοντες,—Eur. El. 1345.
Χειρομακρον (κωμος κεκαλης)
Χειρομακρα δε πλαγξονων πορφυρα, Sapph. 61.
Χειροπληθης.
Δερμα τε θηρὸς ἑρᾶν, χειροπληθῆ τε κορυνην.
Theoc. 25. 63.
S Y N. Χειροπληθιαῖος.
Χειροποιεομαι.
Αυτὴ προς αυτῆς χειροποιεῖται τάδε. Soph.
Tr. 967.
S Y N. Χειροπονεομαι, διαπρασσομαι.
Χειροποιητος.
—Και αγαλματα χειροποιητα. Sibyl.
Χειροτειναν.
Βλαισσοι, χειροτεινοντες, (καρκινοι)—Hom. B.
288.
Χειροτεχνης, Χειροτεχνικὸς. Ar. V. 1267.
Τις γαρ αοιδὸς, τις ὁ χειροτεχνης
Ιατορίας, ὁς τηνδ' ατην
Χωρὶς Ζηνος κατακλησει; Soph. Tr. 1020.
S Y N. Δημιεργὸς, τεχνιτης, τεχνημων, τεχνικὸς. χειροτεχνιτης, χειρητης, χειρωναξ, χειρεργὸς, χειρεργικὸς.
Χειροτονεω, Χειροτονητεον.
Ει τωτονί γ' εχειροτονησαν οἱ θεοί. Ar. Av.
1570.
Χαλεπὸν το πραγμ' ὁμως δε χειροτονητέον. Ib.
Ecc. 266.
S Y N. Επιχειροτονεω, αποδεικνυμι, ψηφιζομαι, επιψηφιζομαι, προσαγορευω. εκλεγω.
Χειροτονος.
Κλυεῖε παιδικας χειροτονας λιτὰς. Aesc. S. T. 179

Χειρεργεω.
—Και χειρεργησας ωλεσεν Ερμογενης. Ep. l. 2.
Χειρεργια.
Ουδὲν ελλειψουσιν αὐται
Λιπαρᾶς χειρεργιας Ar. L. 674.
S Y N. Τολμη. χειροτεχνια. χειρωναξια. εγχειρησια.
Χειροω, Χειροομαι.
—Τηνδ' εχειρωσεν αγραν, Soph Oed. C. 1005.
S Y N. Κρατεω, ὑποτασσω, ανδραποδιζω. φονευω.
Χειρωμα.
Αφαντος ερρει θανασιμῳ χειρωματι. Soph.
Oed. T. 568.
S Y N. Χειρωσις. φονος.
Χειρων, Χειροτερος, Χερειων, Χερειοτερος.
—Υπ' ανδρασι χειροτεροισιν. Il. ο 513.
—Επει ου εθεν εσθ' χερειων, Il. α. 114.
Ουτε χερειοτερος,—Il μ. 270.
—Οτι χωσεται ανδρὶ χερηι. Il. α 80.
S Y N. Ηττων, ελαττων, κατωτερος ενερτερος, ελαχιστοτερος, ταπεινοτερος.
Χειρων.
Ον Χειρων εδιδαξε δικαιοτατος Κενταυρων. Il.
λ 831.
E P I T H. Βαθυμητις, πελωριος, σωφρων. Κρονιδης, Φιλλυριδης.
Φιλυρίδεῖος.—Κενταυρος ζαμενὴς.—Pind.
Ος ρα δικασπολιη μελεται, και ακεσμασι νοσων
Αλλοθε δ' αὖ Φοιβου κιθαριν μελὰ χερσὶν αραασιν,
Πᾶσι περικλησεσσι δικασπολιας αναφαινει Orp.
Χειρωναξ. Vid. Χειροτεχνης.
Οι τὰ δε χειρωνακλες ανθρωποι λογιαν. Eur. Fr.
Χειρωναξια Vid. Χειρεργια.
Ω πολλα μισηθεῖσα χειρωναξια. Aesc Pr. 45.
Χειρωνίδες. (Πηλιον, ορος τῆς Θεσσαλιας)
—Και αἱ Χειρωνίδες ακραι. Call. 4. 104.
Χελιδονιον (Βοτανη)
Κυανεον τε χελιδονιον, χλοερὸν τ' ασιαντον.
Theoc. 13. 41.
Χελιδὼν.
Η δ' ὑπὸ καλὸν αεισε, χελιδόνι εικελη αυδὴν.
Od. φ 411
S Y N. Χελιδὼ, κωτιλλη.
E P I T H. Αιολοδειρος, βυθια, ευκελαδος, ἠδυμελὴς, χθιεσσα, νεφὴ, λιγυρὰ, λαλὴ, λαλαγευσα, νεπιαχος, ορταλιχος, ειαια, τραυλὸς, τριζουσα, ερθρολαλος, φιλοπαις, φιλοτεκνος, φοιβολιπλος. Κεκροπις.
—Οταν πριὰ μεν φωνη χελιδὼν
Εζομενη κελαδῆ Ar.
Τον δε μετ' ορθρογον Πανδιονὶς ὄρτο χελιδὼν.
Ες φαος ανθρωποις, εαρος νεον ἱσαμενοιο. Hef.

Σὺ μὲν φίλη χελιδών,
Ἐτήσιη μολοῦσα,
Θέρει πλέκεις καλιήν. Anac.
Ἀ δὲ δύσγαμος κατ' οἶκος
Μέροπων θροεῖ χελιδών. Lucian.
Εἰαρος ἀγγελοί εἰσι χελιδόνες, ἄνθος ὀπώρης. Naz.
Ἐσσῦμαι εἰαρινοῖο φίλη ζεφυροιο χελιδών,
Φθεγξομένη λαλος ὄρνις ὑπωροφίης μέλος Ἠχῶ,
Ὀρχηθμῷ πέρσουσι περισκαίρουσα καλιήν.
Καὶ λιγυρὴ μεροπεσσι συνεσιὸς ἐαρι κηρυξ
Ὀρθριον ὑπνον ἀμερσε λαλος τρυζουσα χελιδών.
Καὶ ζεφυρε καλὸς ὄρνις ὑπωροφιην χεε μολπὴν
Μυῆσιν ὅλην Τηρῆος ἀπορριψασα θυελλαις. Non.
—Φθονερὰ λαλιτρις.
Τηρέος ἐ θεμιτων ἀψαμενα λεχεων. Ep.

Χελυδρος. Vid. Χελωνη.
Οταν χελυδρος—ωμοθριξ—Lyc. 340.

Χελυκλονος.
Ἡ λιγυρὴν φορμιγγα χελυκλονον Ἑρμαωνος, Orph. 381.

Χελυνη, Χελυς. (τὸ ανω κῆλος.)
—Ὑπ' οργῆς την χελυνην εσθιων. Ar. V. 1078.
—Απορρηξω χελυν. Eur. El. 837.

Χελυς.
Κᾶτο, χελυν ερατην επ' αριστερα χειρος εειργων. Hom. M. 153.
SYN. Χελυδρος—λυρη, κιθαρα.
EPITH. Αοιδος, γαμια, δυσερως, φιλοπαις, χρυσεα
Χαῖρε φυὴν θρασσσα, χοροιτυπε, δαιτὸς ἑταιρη,
Ασπασιη προφανεῖσα.—Hom.
Πολλά σε μισοπόλοι μελέσι
Καθ' επὶ τανύντ' ορειαν χέλυν. Eur.
Κλαγξα δ' αρ' εξ ὑπατης χελυος καρυηχεα φωνην,
—Χέλυν—επιρατον κρωσσι. Orph.

Χελυσσω. Χελυω.
Κλυδωνα χελλυσσουσα—Lyc. 727.
SYN. Διαπλεω, ιηχομαι—βισσω, χρεμπτομαι.

Χελωνη.
Ἰω χελῶναι μακαριοι τε δερματος. Ar. V. 1283.
—Διὰ ρινοιο χελωνης. Hom. M. 49.
SYN. Χελυδρος, χελυνη, χελωνὶς, χελυς. κοχλιας—κιθαρα.
EPITH. Ασπιδοεσσα, βροτολοιγος, θαλασσαια. κραταιρινος, ερεσχῶρος, μαρμαρεα.

Χεράς, (Χεραδος, το. E M)
—Αλις χεράδος περιχευας, Il. φ. 319.
Παμφορῳ χεραδι τυπτομενον. Pind. P. 6.
EXP. Λιθὰς, σκυβαλα παραθαλασσια. ἢ μετ' οστρακων και λιθων ιλύς.

Χειριὴς.
Χειριαῖν τεκτονων—Pind. P. 5.

Χειριφυρης.
Δέξαι πλωτηρων μαζης χειριφυρέα δαῖτα. Ep. Suid.

Χερμαδιον, Χερμάς.
—Ο δε χερμαδιον λαβε χειρί. Il. ε. 302.
—Καί τοι μεν αφαρ βωμὸν τετυκοντο
Χερμάσιν,—Ap. 2 697.
SYN. Λιθος, (χειροπληθής.)
EPITH. Ανδραχθὲς, αλεγεινον, θοὸν, οχθοεν, σκληρὸν, σιονέεν, τηλεβόλον.

Χερμασηρ.
Ρινα χερμασῆρος εὐστροφα κᾶλα τιτανων. Ep. I. 3.
SYN. Σφενδονη.

Χερνητης, Χερνητωρ, Χερνῆτις.
Μητε των γεννα μεγαλυνομενων
Οντα χερνηταν ερασσυσαι γαμων. Aesc Pr. 892.
Καὶ λεπτῆς σπειρης χερνητορας,—Man. 4. 114.
Αλλ' εχον ὡστε ταλαντα γυνὴ χερνῆτις αληθής. Il. μ. 433.
SYN. Χερνὶς, χειροτεχνιτης. μισθῷ αλλοις εργαζομενος.

Χερνιπτω, Χερνιπτομαι.
Βυκλαισι χερνιψσιν ωμησαὶ σφριν, Lyc. 184.
Χερνιψαντο δ' επειτα,—Il. α 449.
SYN. Τας χειρας εκνιπτω, κατανιπτω.—σφαγιαζω, δυω

Χερνιβον, Χερνιψ. Χειρονιπτρον.
Χερνιβον αμφιπολος προχοόνδ' ἁμα χερσιν εχυσα. Il ω 304.
Χερνιβα δ' αμφιπολος προχοῳ επεχευε φερουσα, Od. α 136
Ειλησε χειρονιπτρων—Ath. l. 9.
SYN. Χειρονιπτρον, χερνιβιον, προχοος. κρητήρ.—τα επὶ τῶν χειρῶν ὑδατα.

Χεροπλικτος
Χεροπλικτοι δ' εν σπειρωισι πεσεῖνται
Δεῖποι,—Soph. Aj. 637.

Χερσιδαμας.
Χερσιδάμαντα—καθ' ἱππων αἰξαντα, Il. λ. 423.

Χερρονησιος.
—Εν γῇ τῇδε Χερρονησιᾳ. Eur. Hec. 33.

Χερρονησος, Χερσονησος, Χερνησος.
Καταγαγὼν εκ Χερρονησε—Ar. Eq. 262.
Και χερσονησον—Lyc. 1391.
—Χερνησον επι πρὸχεσαν ἱκοντο. Ap. 1. 925.

Χερσος.
—Πυρα δε χερσος αγλαϊσματων. Eur. El. 325.
SYN. Ερημος, ενδεὴς, ακαρπος, ανηροτος, χερσωδης.

Χερσῖος, Χέρσος. (γῆ) Χερσόθεν.
Χερσῳ ρηγνυμενον μεγαλα βρεμει,—Il. Δ. 425.
Ως δ' ἐξερᾶσθαι ροθια χερσόθεν—Eur. Hel. 1285.
SYN. Χερσινος, χερσαῖος.

Χερυδριον.
Μικκύλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρὰ δε βαλλει. Mosc I. 13.
SYN. Χειρυδριον, χέρ.

Χεῦμα.
—Ωκεανῦ βαθυ χεῦμα. Cal. I. 5.
—Ω περὶ χεῦμα φαεινε κασσιτεροιο
Αμφιδεδινηται—Il Ψ. 561. (al. περιχευμα.)
Οταν δε τᾶτο χεῦμ' ακηρατον λαβῳς Soph. Oed. C. 484.
SYN. Χυμα, ρεῦμα, ρεος—χοή.
EPITH Αμβροσιον, ασεναον, αναιδὲς, αυτοχυτον, ακλυσον, απλωτον, βλοσυρὸν, βαρὺ, γαροπὸν, ευμικτον, μελιρρυτον, λαβρὸν, πλατὺ, παλιναυξες, παλινδρομητον. Ινδον.

Χεω, Χεω, Χεομαι.
Οιδὸς δ' αμφοτερης ὁδε χεισεται,—Od σ. 17.
SYN Χωρεω, χανδανω.

Χεω, Χευω, Χυω, Χεομαι.
Φυλλα τα μέν τ' ανεμος χαμάδις χεει—Il. ζ. 147.
Δακρυσι χευω. Eur. El. 181.
Τυμβον χευαντες,—Od μ. 14.
—Κακκεφαλης χειεν πολὺ καλλος Αθηνη. Od. Ψ 156
—Κατ' οφθαλμῶν δ' εχυτ' αχλύς. Od. χ. 88.
—Βελεα σθονεντα χεοντο. Il. ο. 590.
SYN. Αποχεω, εγχεω, εκχεω, εκχυω, λειβω, χοανειω, αναχωνυω, αναχοω, καταχωννυω, επιχοω, επιχυω.

ΧΗΛΑΡΓΟΣ.
Χαλαργοῖς εν αμιλλαις, Soph. El. 867.
EXP. Ιππικαις. λευκοποσιν. ταχειαις εν ταῖς χηλαις.

Χηλὴ.
—Χθονα δ' εκτυπον ωκέες ἱπποι
Νυσσοντες χηλῆσι—Hes. α. 62.
Και σπῶντας ἐν χηλαῖσιν αλληλες φοναῖς. Soph. An. 1015.
SYN. Χηλωμα, ὁπλὴ. συξ. λαβίς.—γναθος.
EPITH. Αδηπτος, αδρηχος, βραδυπεθὴς, θηγαλεα. ομφεσσα, οριπλαγκλος, φαλερὰ, φλογερὰ, φερεσβολις. αιγιαλῖτις.

Χηλινδς.
Χηλινδν αγγος,—Anac. 101.
SYN. Πλεκτὸς, ραπτος, χηλευτός.

Χηλὸς.
—Χηλῆ δ' απὰ πῶμ' ανεψγε,
Καλῆς, δαιδαλεης,—Il. π 221.
SYN. Κιβωτὸς, κιστη, πυξίς.
EPITH. Αριπρεπὴς, βριαρὰ, δερατεα, περικαλλὴς, πολυχαλκὸς, εὔξεστη.

Χὴν.
Ιπποις αϊσσων, ὡς' αιγυπιὸς μετὰ χῆνας. Il. p. 460.
EPITH. Στεγανοπες, δολιχοδειρος.
Αιετὸς, αργὴν χηνα φερων ονυχεσσι πελωρον,
Ημερον ἐξ αυλῆς—Hom.

Χηναλωπηξ
—Χηναλωπηξ Θεαγενεα. Ar. Av. 1295.

Χηνοβοσκος—λεμων. Aesc. (Din. Ep.) Vid. Χιονοβοσκος.

Χηνεος.
Μοσχων τερεναι σαρκες, χηνεια τε δαις, Eur. Fr.
SYN. Χηνεος, χηνιος.

Χηραμοδυτης.
—Σαγηνεα, χηραμοδυτην. Ep. l. 3.

Χηραμὸς, Χηραμων, Χηραμόθεν.
—Κοιλην εσεπλατο πετρην χηραμόν—Il. φ. 495.
Λισσοῖς χηραμοεσσιν—Orph. 1269.
—Αολλεες εκπρομολοντες χηραμόθεν—Orph. L:
SYN. Φωλεὸς, χωρημα, καταδυσις.—χασμα γῆς.

Χηρευω.
Αλλ' ἤγ' ασπαρτος, και ανηροτος ημαθα πανθα,
Ανδρων χηρευει, βοσκει δέ τε μηκάδας αἶγας. Od. ι. 124.
——Ως ταὖρος,
Μελεος μελεῳ ποδὶ χηρευων. Soph. Oed T. 487.
SYN. Σπανιζω. ενδεης, ερημὸς ειμι.—χηρωω.

Χηρειος, Χηρος, Χηρα.
—Αμφί τε λεκτροις Χηρειοις—Ep. l. 1.
Σῖγα μαλα κλαιει χῆρον λεχος εισορωσα. Ap. z.
—Χῆραι τε γυναῖκες. Il 6. 289.
SYN. Ερημος, ορφανὸς.—ανανδρος. εὐνις.

Χηροσυνη
—Τῆδ' αμφὶ κινυρεται ορφανὰ τεκνα
Χηροσυνῃ ποσιος,—Ap 4. 1064.
SYN. Χηρεια, χηρευσις. χητεια. χητοσυνη.

Χηρωω.
—Χηρωσε δ' αγυιάς. Il. ε. 642.
Χηρωσας δε γυναῖκα μυχῷ θαλαμοιο νεοιο. Il. ρ. 36.
SYN. Κενὸω, ερημοω, εκπορθεω, σφερεω.—χηρευω.

Χηρωσαὶ.
—Χηρωσαὶ δε δια κλῆσιν δατεντο Il. ε 158.
EXP. Οι κατα κλῆρον διαιτηταί. Οι αλλοτριοι τῆ γενες κληρονόμοι.
Χῆτις, Χῆτος.
Χητεϊ τοιδ' υἷος—Il. τ. 324.
Χητει ὑπεροκομοιο—Hes. Θ. 605.
SYN. Χητεια, χητοσυνη, ενδεια, σπερησις. σπανις.

Χ Θ

ΧΘΑΜΑΛΟΣ.
Αυτὴ δε χθαμαλὴ κειται—Od. κ. 196.
Τον δ' ἑτερον σκοπελον χθαμαλωτερον οφει —Ib. μ. 101.
Τῆχος εδεδμητο χθαμαλωτατον,—Il. ν. 683.
SYN. Προσγειος, εδαῖος, πεδανὸς, χαμαιπετὴς, — μικρὸς. — κοιλος. — ταπεινὸς. ὁμαλὸς. ισος.
Χθαμολοφρων.
—Λαὸν χθαμαλοφρονα ρυσεται ατης. Apolin.
Χθὲς, Χθιζὰ. Χθιζὸν.
Χθὲς γενομην, ἄπαλοὶ δε ποδες,—Hom. M. 273.
Χθιζά τε και πρωΐζα,—Il. ϛ. 303.
Χθιζον ὑπεσημεν δωσειν,—Il. τ. 195.
SYN. Εχθὲς, τῆ παρελθουσῃ, τῆ προτερᾳ, προτεραια.
Χθεσινος, Χθιζὸς.
Δικ τον χθεσινὸν γ' ανθρωπον,—Ar. V. 281.
Χθιζὸς εξη μετα δαῖτα,—Il. α. 424.
Δεδω μη το χθιζὸν αποτισωνται Αχαιοὶ
Χρεῖος,—Il. ν. 745 —al. αποσισωνται.
SYN. Εχθεσινὸς, ὁ χθὲς, εχθὲς, ἑωλος. αχρηιος.
Χθονια (ἡ θεὸς.)
Χθονιας νὶν αλσος—εχει. Eur. Herc. f. 615.
Χθονιαφορος.
Μεθεσα καρδιας σλαλαγμὸν
Χθονιαφορον.—Aesc. Eum. 787.
Χθονιος.
Τα χθονια θ' Εκατα.—Theoc. 2. 12.
Οι χθονιοι εχουσι ρυθμες. Anac. 67.
Χαλκεῦ τ' αυδὰν χθονιαν. Eur. Hel. 1362.
SYN. Επιχθονιος, καταχθονιος, εγχθονιος, ὑποχθονιος, γηϊνος, χθονηρης, αυτοχθων, εδαῖος, επιγειος. σκοτεινὸς. νεκρικὸς. βαρὺς. φοβερὸς. μεγας.
Χθονοσιβὴς.
—Ουρανιά τε, και χθονοσιβῆ. Soph. Oed. T. 309.

Χθονοτρεφὴς.
—Χθονοτρεφὲς
Εδανὸν η ποτὸν πασαμενα, Aesc. Ag. 1416.
Χθὼν. Vid. Γαια.
—Αιματι δε χθὼν
Δευετο πορφυρεῳ,—Il. ρ 361.
EPITH. Ακινητος, ακαματος, ακοιητος, αγχιαλος, ατερπὴς, αρτιχαρακες, σιδηρομος, βωτιανειρα, βαθυκληρος, βαθυσειριος, βαθυκολπος, δυσβαλος, δυσχειμος, δυσπιεμος, δῖα, ευρυπεδος, ευρυοδεια, ευρεῖα, ευρυαγυια, ευρυχορος, ευρυκολπος, ευφορβος, ευδιελος, ευκαρπος, ερίβρομος, βιοδωρος, γλαφυρὰ, κοιλὴ, κελαινὴ, καρποτόκος, λιταρὰ, ἱερὰ, ζοφερὰ, ηγεμεσσα, μεγαλη, ζαθεα, ολβιοδωρος, πολυδοτεια, πολυκαρπος, πολυμηλος, πολυπυρος, παμβασιλεια, σπερχης, σωματοεσσα, σιδηρομομος, σιδηροφορος, τρηχὰα, τρυφερὰ Βακχεια.
—Επι χθονι μητερι λαῶν. Sibyl
Και χθονα πειραν, παντων τροφὸν θατοεσσαν. Orph.
Ω ποτνια χθὼν, μελανοπλερυγων μᾶτερ ονειρων. Eur.

Χ Ι

ΧΙΑΖΩ.
—Χιαζων η σφηνιαζων. Ar. Fr. Suid.
Χιδρον.
Τοις αγροικοισι γαρ ἧσθα Κιδρα,—Ar. Pa. 595.
EXP. Τα εξ οσπριων αλευρα. τα οσπρια. κριμνα. σλαχυες νεογενεῖς.
Χιλευω.
Τοθ'—αεργοὶ Ιπποι χιλευσι—Nic.
SYN. Περιχιλευω, χιλοω, χορταζω, βοσκω: —φερβομαι. σιτοδοτεω.
Χιλιοι, Χιλιαι, Χιλια
Τρις γαρ χιλιαί εισι τανυσφυροι Ωκεανιναὶ. Hes. Θ. 364.
—Μεθυ χιλια μετρα. Il. η 471.
Χιλιαὰς.
Τρεῖς δ' αρα χιλιαδας τρισσαῖς επὶ μυριάδεσσι. Theoc. 17. 83.
Χιλιαρχης, Χιλιαρχος.
Ο χιλιαρχος τε πολυρραιτε σλρατε. Lyc. 210.
Χιλιοναυς.
Ω χιλιοναυν σλρατὸν ὁρμησας
Εις γῆν Ασιαν, Eur. Or. 352.
Χιλιοπαλαι. Ar. Eq. 1152.
Χιλιωρος.
Τον χιλιωρον τας ανυμφευτους χρονον, Lyc. 1153.

Χιλὸς, Χειλος.
Μυλησατε χιλοῖο διαλεύτριας. Lyc. 578.
SYN. Χιλὴ, τροφὴ, βορὰ, φορβὴ, χορτος.

Χιλων. Nom. pr.
Χιλων δ' εν κοιλῃ Λακεδαιμονι, Γνῶθι σεαυτόν. Ep. l. 1.

Χιμαιρα.
Πρῶτον μέν ρα Χιμαιραν αμαιμακετην εκελευσε
Πεφνεμεν ἡ δ' ας επι θεῖον γενος, ὐδ' ανθρωπων,
Προσθε λεων, οπιθεν δε δρακων, μεσση δε χιμαιρα
Δεινὸν αποπνειουσα πυρὸς μενος αιθομενοιο. Il. ζ. 182.
EPITH. Δυσωνυμος, πυρπνοος.
Και Χιμαιραν πῦρ πνειουσαν—Pind.
Των πῦρ πνειουσαν εναιρει
Τρισωματον αλκάν. Eur.
Η δε χιμαιραν ειλκε πνειουσαν αμαιμακετὸν πῦρ,
Δεινήν τε, μεγαλην τε, ποδωκέα τε, κραταρήν τε,
Τῆς δε τρεῖς κεφαλαὶ· μία μεν χαροποιο λεοντος,
Ηδε χιμαιρης, ἡ δ' οφις κρατερoιο δρακοντος. Hes.

Χιμαιροφόνος.
Θαῦμα χιμαιροφόνον,—Ep. l. 4.

Χιμαροκλίνος. Vid. Βελλεροφοντης.

Χιμαρος. Χιμαιρα.
—Ες τὲ καταρρεῖ
Α χιμαρος, χιμαρω δε καλὸν κρῆς, ες τέ κ' αμελξῆς. Theoc. 1. 6.
—Πιονα καὶ χιμαρον. Anac. 167.
Δικαν χιμαιρας ὑπερθεν βωμὲ
Πεπλοισι περιπετῆ Aesc. Ag. 240.
SYN. Τραγος.—αιξ.
EPITH. Πιαλὸς, αρτιτοκος.

Χιμαιρεὺς.
—Λυκκ τε και Χιμαιρεως ταφας, Lyc. 132.

Χιμετλον, Χειμετλον.
Χιμετλα Μαιωταισι θρηῤῥσιν ποδῶν. Ib. 1290.
EXP. Τα εκ χειμῶνος αποψυγματα τῶν χειρῶν και ποδῶν.—μαλακη.

Χιονοβοσκος, Χιονοθρεμμων, Χιονοτροφος.
Λειμῶνα χιονοβοσκον,—Aesc. Supp. 568.
Χιο οθρεμμονας διεπερασ' Ιδαιαν νυμφᾶν σκοπιας. Eur. Hel. 1339.
Αρτεμιδος χιονοτροφον ομμα Κιθαιρων. Ib. Ph. 819.

Χιονοβλητος, Χιονοβλητος.
Κυλλανιας κιονοβλητε
Πετραιτες απὸ δειραδος—Soph. Aj. 705.
Ειτ' επ' Ολυμπε κορυφαῖς ἱεραῖς
Χιονοβλητοισι καθησθε, Ar. N. 269.
SYN. Νιφοβλὴς, νιφοβολος.

Χιονοχρως.
Ζευς πρεπων δ' αιθέρος
Χιονοχρως κυκνῳ πλερῳ. Eur. Hel. 218.

Χιονεος, Χιονωδης.
Ακρα δε χιονεων φοινισσετο κυκλα παρειῶν. Mus. 58.
Την χιονωδη Θρηικην κατεχει, Eur. Hec. 79.
SYN. Χιονοεις, χιονωτὸς, νιφοεις, δυσχειμερος. λευκὸς. νιφετωδης.

Χῖος.
—Ου Χῖος αλλα Κῖος. Ar. R. 1001.
Και Μοισᾶν ορνιχες, ὁσοι ποτὶ Χῖον αοιδὸν
Αντια κοκκυζοντες, ετωσια μόχθιζοντι. Theoc. 7. 47.

Χῖος.
Εἰς δ' ὄγε μανυει Χῖον αφαυροτερον. Ep.
EXP. Ο το ἐν δυναμενος βολος εν τῇ ασραγαλων παιδεια al. οινος. κυων.

Χιος.
Η καθυπερθε Χιοιο νεοιμεθα παιπαλοεσσης. Od. γ 170
EPITH. Αμφιρυτη.
Και Χιος, ἡ νησων λιπαρωτατη εἰν ἁλὶ κειται. Hom.
Και Χιος, ηλιβατε Πελληναις ὑπὸ πεζαν. Dion.

Χιτὼν.
—Απὸ μεν φιλα ειματα δυσω
Χλαῖνάν τ' ηδὲ χιτῶνα, τά τ' αιδῶ αμφικαλυπτει. Il. ζ. 262.
—Επισολαδην δε χιτῶνας Εσαλατο,—Hes. a. 287.
SYN. Φᾶρος, εσθὴς —θωραξ.
EPITH. Αιγλητεις, αιολονωτος, αρρηκλος, ασραῖος, ακομιτος, αλεξιδελεμνος, δερματινος, ευκλωστος, ευμιτρος, ευοδμος, επημοιβὸς, ευρυκολπος, ἱμερτὸς, κροκοεις, λαχνητεις, λεγνωτὸς, λινεος, λεπτοφυὴς, λασιος, νηγατεος, μαλακὸς, λεπταλέος, μαλλωτὸς, νεκταρεος, παρθενιος, πετρηεις, πολυδαιδαλος, πολυπλεκτος, ποικιλονωτος, σιδηρεος, σιρεπτος, σιγαλοεις, τερμιοεις, τρυφερὸς, χορταῖος, χαλκεος, χαλκοβαρὴς. αιματοεις, χρυσωτὸς.
Αμφὶ δε μιν ρακος αλλο κακον βαλεν ηδὲ χιτωνα
Ρωγαλέα, ῥυποωντα, κακῶ μεμορυγμενα καπνῶ
Αμφὶ δε μιν μεγα δερμα τάχεως ἐσσ' ελαφοιο.
Λαΐνον ἐσσε χιτωνα, κακῶν ἐνεκ' ὄτσα εοργας.
—Ρυποωντα δε ἐσο χιτῶνα
Ραπτὸν, αεικελιον'—
Τῶν δ' αἱ μεν λεπτὰς οθονας εχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Ειατο ευννητας, ἡκα σιλβοντας ελαιῳ. Hom.
—Βυσσοιο καλὸν συρισα χιτῶνα. Theoc.

Χιτωνιον, Χιτωνίσκος, Χιτωναριον.
Και ταῖς αδελφαις αγορασαι χιτωνιον. Ar. Pl. 985. —Τονδὶ

—Τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. Ib. Av. 957.
—Θεὶς τὸ χιτωναριον. Ep. l. 2.
SYN. Χιτωνισκαριον, ὑποχιτων.—λινδαριον.

Χιτωνος.
—Επακ]ηρας τε Χιτωνης Αρτεμιδος—Call. 1. 77.

Χιὼν.
—Εικυια χαλαζη,
Η χιονι ψυχρῇ, η εξ ὑδατος κρυσαλλῳ. Il χ. 152.
SYN. Νιφὰς, νιφετός.
EPITH. Απαλὴ, κρυοεσσα, οξεῖα.
Λευκῆς χιονος ευαγεῖς βολαι Eur.
Τῶν δ' ωσε νιφάδες χιονος πιπ]ησι θαμειαὶ
Ηματι χειμεριῳ, ὁτε τ' ωρετο μητιετα ζευς
Νιφεμεν ανθρωποισι —
—Οτε περ τε χιων επάλυνεν αρηρας Hom
Α δε χιὼν, λευκὰ, και τακεται ἀνίκα παχθῇ. The c.
Ως δ' ὁπότε κρυμοῖσιν αελλοποδων νεφελαων
Ηέρα παχ]ωσασα χιὼν επαλυνεν αρηρας. Tryph.

ΧΛΑΙΝΑ, Χλανὶς, Χλαινωμα.
Βῆ δε θεειν, απὸ δε χλαῖναν βαλε,—Il. ζ 183
Γερων δε χωρεῖ χλανιδα, και κοντοδα Εχων—Ar. 843.
Πε χλαινωμα λεοντος—; Ep l. 4
SYN. Περιβολὴ, εσθὴς — εφεστρὶς, χλαμὺς.
EPITH Απλοὶς. αμιτια. ανεμοσκεπὴς, ελη, πεπθημενος. πορφυρεα. φιλοεσσα, λινυλκος, τερμιοεσσα. λευκὴ. γαμικη
Αμφὶ δε χλαῖναν ἑεσσατ' αλεξανεμον μαλα πυκνήν
—Επὶ δε χλαῖναν βαλεν αυτῷ
Πυκνὴν και μαλακὴν,—Hom
Αρκεῖ μοι χλαινης λιτον σπειρας,—Ep.
Χλαῖναι φοινικεην, πολυδαιδαλον, εργον Αθηνης. Orph.

Χλανιδιον, Χλανισκιον, Χλανισκιδιον.
—Χλανιδιων, και ξυσιδων Ar. L. 1191
Εσυκοφαντει Μεγαρεων τα χλανισκια. Ib. A. 518.
Δ]λοισι χλανισκιδιων μικρῶν. Ib. Pa. 1002.

Χλαινοω.
Πελυ Λεωνιδεω κατιδων δεμας κυτοδαῖκτον
Ξερξης εγχλαινε φαρεϊ πορφυρεω. Ep. l. 1.
SYN. Αναχλαινοω, περιβαλλω, ενδυω.

Χλαμὺς, Χλαμυδιον. Vid. χλαῖνα.
Τί δη προβαλλει την χλαμυδα—; Ar. L. 985.
—Και λαβεῖν το χλαμυδιον. Ath. 6.

Χλαμυδηφόρος.
—Παντᾳ χλαμυδηφόροι ανδρες. Theoc. 15. 6.

Χλευαζω,
Σκωπ]ων, και παιζων, και χλευαζων,—Ar. R. 379.
SYN. Επιχλευαζω, καταχλευαζω, διαχλευαζω, εμπαιζω, σκωπ]ω, εξαπαταω, επιγελαω, καταγελαω, καταμωκαομαι, εγκατιλλωπ]ω.

Χλευη.
Χλευην ὑλακ]ησασα,—Lyc. 1386.
SYN. Χλευασια, χλευασμα, χλευασμὸς, καταγελως, εμπαιγμὸς, καταχυνη, επιχαρμα, τωθασμὸς, μυκ]ηρισμὸς εκμυκ]ηρισμὸς, κερτομια, εξαπατη, το παιγνιον. μωκια, φορτος.

Χλιαινω.
Ηλιος ἦν,—ὃς με χλιαινων
Γυμιὸν εποιησεν—Athen. l. 13.
SYN. Αναχλιαινω, αλεαινω, αιθυσσω. Θερμαινω

Χλιαρὸς Χλιοεις.
Τα δ' αὖ πρεπει χλιαρὰ κατεσθιειν. Ar. A. 974
—Τα δε χλιοεντα ποτῷ επαρωγεα τῆξον Nic.
SYN. Λιαρὸς, αλεὸς, αλεεινος. Θερμὸς.

Χλιδαιος
Χλιδαιῆς ὕβης τερψιν αρεισαι,
Πενθεσι γοοις ακορεστατοις. Aesc Per. 544.
SYN. Αβρὸς, τρυφερὸς, ευτρυπ]ος, ακολαστος.

Χλιδαιοσφυρος
Υπο βαρβιτα δε κυρα—
Χλιδαιοσφυρος χορευει Anac. 6. 7.

Χλιδαω.
Επὶ χλιδῶσαν αγλαῶς εθρεψε με Ar. L. 641.
SYN. Διαχλιδαω, καταχλιδαω, υπερχλιδαω, τρυφαω, αβρυομαι.

Χλιδὴ, Χλιδημα
Μή τι χλιδῆ δοκει τε, μήτ' αυθαδια
Σιγᾷν μ'—Aesc. Pr 435.
—Και καρατομοις χλιδαῖς—Soph El. 152.
Χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβαρῳ χλιδηματι. Eur. I. A. 74
SYN Τρυφὴ, ακολασια, μαλακεια, θρυψις, αικισμὸς εκλυσις —πλοκαμοι —αγλαϊσμὸς.

Χλιω
Εν τοῖσι σοῖς πονοισι χλικσιν μεγα. Aesc Ch. 135.
SYN. Εγχλιω, θλιβω, θρυπ]ω.

Χλοα, Χλοη.
Ηδυπνοους χαιρεται χλοαϊς πολυανθεσι δαίμων. Orph. H.
SYN. Βοτανη, ποα, αγροστις. χορτος.—χλοος. —φυλλα τα.
EPITH. Βοτρυωδης, στεφανωδης.

Χλοαω, Χλοιαω.
Αλλως δε χλοαων,—Nic.
SYN. Χλοαζω, χλοᾶσθαι, χλωριζω, βλασανω, ανθηρευομαι, ανθηρος, χλωρὸς εἶναι

Χλοερὸς, Χλωρὸς, Χλοηρὸς, Χλωρὶς.
Θωρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλαξεων απὸ τευξλων. Hom. B. 161.
Ως οἱ μεν χλοεροῖσιν ιαινομενοι μελεεσσιν. Theoc. 27. 66.
Χλωρὸς ὑπαὶ δεινος,—Il. κ. 376.
—Τως δε χλωρὸν δεος ἥρει. Il. π. 479
Βρυετε χλοηρῇ Σμιλακι—Eur. B 107.
—Παυδαρεα κεφη χλωρὶς απηων. Od. τ. 518.
SYN. Χλοωδης, εγχλωρος, ευχλωρος, χλοιωδης, βοτανωδης, βοτανηφορος, πωωδης, θαλερὸς, ακμαζων, νεος, ἁπαλος, μαλακὸς, ωχρὸς. χλαροποιὸς.

Χλοεροτρὸφος.
Χλοεροτροφον πεδιον—Eur. Ph. 843.

Χλοηφορος.
Χλοηφοροισιν ερνεσι, Ib 666.

Χλοηκομεω
—Τονδε χλοηκομεειν. Ep I. 4.

Χλοοκαρπος. Vid. Δημητηρ.

Χλοομορφος. Vid. Εστια.

Χλοος. Χλοῦς
—Πολεεσσι δ' επι χλοος ὑλε παρειὰς, Ap. 2. 1220
SYN. Ωχροτης, ωχριασις, χλαροτης, χλοασμα, χλωριασις, χλωρασμα —χλοα.

Χλωνης, (qu. Χλοεννης)
—Χλωνην μεν οριτρεφον, ηδὲ και αρκλον. Oppα. Ωρσεν επὶ χλωνην σὺν,—Il. ι 535.
EXP. Εν τη χλοη ευναζομενος, ανετος, αγριος. —εκτομιας, αποκοπος.—λωποδυτης.

Χλῆνις
—Καχὴ τε χλῆνις, (MS)—Aesc. Eum. 188.
EXP. Εκτομια,—σκευωρημα.

Χλωραυχην, Χλωρις, Vid. Ανηθον.
Ανηθονες χλωραυχενες. Simon.
—Χλωρις ανηθων. E. M.

Χλῶρις.
Και Χλῶριν ἔδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς Γῆμεν ἑὸν μετὰ καλλος,—Od. λ. 280

Χλωροκομος.
Χλωροκομῳ στεφανω δαφνας, Eur. I A. 759.

XNAYMATION. Vid. Αναστραγαλιζω.

Χνοα, Χνοη, Χνοιη, Χνοος, Χνῆς.
—Εθραυσε δ' αξονος μεσας χνοας. Soph. El. 719.
Σπειδη δινικων πομπιμως χνοας ποδῶν. Aesc. S. T. 377.
Εκ κεφαλῆς δ' εσμηχεν ἁλὸς χνοον—Od. ζ. 226.
—Επὶ χνοος ἦλθε παρειαῖς. Call 2. 37.
SYN. Χοινικὶς, οπὴ, συριγξ —ἁρμα.—τα ακρα τῶ ποδὸς —αφρὸς —ακαθαρσια, ιξλος, λαχνη.—φορος.—ξυσμὸς.

Χνοαζω, Χνοαω.
Μεγας, χνοαζων αρτι λευκανθὴς καρᾶ. Soph. Oed. T. 761.
Τοῖος εην Διὸς υἱὸς ετι χνοαοντας ιξλας
Αντελλων, ετι φαιδρὸς εν ομμασιν,—Ap 2 43.
SYN. Επιχνοαω, αναχνοαινομαι, ανθεω, ακμαζω

Χνοεις, Χνοϊος.
Αλλαι δε χνοεεσσαν αμελγομεναι χαριν ομβρε. Tryph. 334. (—απειργομενοι χυσιν—Merr.)
Ροδινὴν δ', ὁποια μῆλον,
Χνοϊην ποιεῖ παρειὴν Anac. 29. 19.
SYN. Εγχνοος, επιχνης, χνοωδης, ιξλωδης. —αιχνος —αφρωδης —λεπλὸς.

ΧΟΑΝΕΥΩ Ar. Th 62.
EXP. Καταχεῖ, εις χῶνον εμβαλλει.—χωνευω.

Χοαιη, Χοανεν, Χοανος, Χῶνος.
Αχοὴν δε χοανης ὦτα διετετρηνατο. Ar. Th. 18.
Φῦσαι δ' εν χοανοισιν εεικοσι πᾶσαι εφυσων. Il. σ 470.
SYN. Χωνευτηριον, χωνεῖον, τρυβλιον.—λαρυγξ.—γαργαρεὼν.—επιχυσις.—χῶμα
EPITH. Εὔρρινος, ευτρητος, τρητὸς, πηλινος.

Χοαστης.
Οσσα δ' ὑπ' Ιηδην χεῦμα πολυφλοισβοιο Χοαστεω, Nic.

Χοες (ἑορτὴ)
Εις τως χοας αυτῷ μεταδῆναι τῶν κιχλων. Ar. A. 960.

Χοευς, Χοῆς. (μετρον Αττικον)
Αλλ' εξενεγκε μοι ταχεως οινου χοᾶ. Ib. Eq 95.

Χοη.
Αμφ' αυτῷ δὲ χοὴν κεῶσθαι πᾶσι νεκυεσσι. Od. κ. 518.

Παιδὶ

Παιδὶ ματην ορεγεσα χοὰς εκομισσε τιθηνη. Tryph. 597.
SYN. Σπονδὴ θυσια, εναγισματα (επὶ νεκροῖς,) εκχυσις, επικλεεα.
Δεξαι χοὰς μοι τάσδε κηλητηριας
Νεκρῶν αρωγας—Eur.

Χοιρος.
Χοῖρες αγκος Παλλάδος τιμᾶν λεών. Eur. I. T. 960.

Χοιτιξ.
—Ου γαρ αεργὸν ανεξομαι ὅς κεν εμῆς γε
Χοινικος απῆται,—Od. τ. 28.
EXP. Το μετρον.—πᾶν περιφερές.

Χοινικες (πεδαι)
—Τας χοινικας—πωθεσαι. Ar. Pl. 276.

Χοιρὰς, Χοιραδες.
—Διπλιαν τε χοιράδα. Aesc. Eum 9.
—Ἀφ' ἧ τότε χοιράδες εσαν. Theoc 13. 24.
SYN. Πετρα.—ῥῦμα χοιραδωδές.

Χοιρειος, Χοιρεος, Χοιριος.
Ως ἠδύ μοι προσεπνευσε χοιρειων κρεῶν. Ar. R. 341.
Εσθιε νῦν, ὦ ξεινε, τά τε δημωσσι παρεστι
Χοιρεα.—Od ξ. 81.
SYN. Συειος, συικὸς, συωδης, ὑειος, ὑεικὸς, ὑωδης.

Χοιριδιον, Χοιρίον.
Η χοιριδιον, η σκορδον—Ar. A. 520.
Χήσετε φωνὰν χοιριων μυσπρικων. Ib. 747.
SYN. Χοιρισκος, δελφαξ, δελφακιον.

Χοιρινα
—Εφ' ᾗ τας χοιρινας αριθμᾶσιν. Ib. V. 332.
EXP. Κογχαι θαλασσιαι.

Χοιροκομῶν Vid Συφεός.
—Χοιροκομῶν Εσιας. Ib. 840.

Χοιροκλονος.
Καθαρμοῖς ηλαθη χοιροκλονοις. Aesc. Eum. 283.

Χοιροπωλης. Ar. A. 518.

Χοῖρος.
—Οθι εθνεα ερχατο χοιρων. Od. ξ. 73.
SYN. Γρυλλος.

Χολαργὲς.
—Χολαργεων ονειδος. Ar. A 855.

Χολὰς, Χολάδες.
—Εκ δ' αρα πᾶσαι
Χυντο χαμαὶ χολάδες —Il. δ. 526.
SYN. Τὰ εντερα. χολιξ. πυυρον. χορδή.
EPITH. Ολισθρά.

Χολὴ. Vid. Χολος.
Τᾷ δε χολᾷ προσωπον αμειβετο.—Theoc.23.13.
Πλησεν γεμοισα θυμὸν αγριας χολῆς. Lyc.1115.
EPITH. Αινὴ, δριμεῖα, δεινὴ, κλομενη, φλογερά.

Χολαω. Vid. Χολοω.
Εμοὶ χολατε—E. M.

Χολιξ. Vid. Χολάς.
Οσας δε κατεδῃ χολίχας—Ar. Pa. 716.

Χολλιδης.
Δικαιοπολις καλεῖ σε, Χολλιδης εγώ. Ib. A. 405.

Χολοεις.
—Χολοεντας απήρυγε νηδύος ογκους. Nic.
SYN. Χολαῖος, χολωδης, χολικὸς. πικρὸς. χολοποιός.

Χολος. Vid Χαλεπαινω.
Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαβεν,—Il. α. 387.
Υδρης Λερναιης χολον αἱματι πικρον—Ap. 4. 1404.
SYN. Χολὴ, οργὴ. μανια.
EPITH. Αργαλέος, ανικητος, αλγινοεις, ανιηρὸς, αδαμαστος, απαραιτητος, ανδροφονος, ασεργὴς, αιπὺς, βαρυπαλαμος. γηκερος. γελοων, δασπλὴς, δολοεις, δριμὺς. δεινὸς, δυσαης, δυσμηνις, επιζαφελος, εχιδναῖος. θυμαλγὴς, θυμαινων. μανιομενος. ζαμενὴς. λευγαλέος, ξειων, ολοὸς, οἰζυρὸς, οιστρομανὴς, πυροεις, παντωλης. πικρὸς, πυκεδανος, παλιγκοτος, σθονεις, ὑλακτεις, ὑβριστὴρ, φθονερος, φοβερὸς, χαλεπος
Κελαινὸν ὑπὸ σπλαγχνοις ζεειν αἷμα. Ap.
Χολος δέ τ' εχει μεγαλητορα θυμόν. Hom.
Πικραί τ' οξεῖαί τε χολὴ πυροεντος ακωαί. Opp.
Κελαινε κυματος πικρὸν μενος—Aesc.
Ζεσις αιματος. Theoc. Τικτησῶν κακη. Φθονερὸν οδόντες. Ap Ομμα ταυρωμενον. Eur.
Ομματα λοξὰ τιταινε χολὴ κηρυκι σιωπῇ.
Και φθονερὸς στραπιδεσσι χολος διεπερασεν,—Nonn.

Χολοω, Χολᾶμαι
Η γαρ οιμαι ανδρα χολωσεμεν,—Il. α. 78.
Ηρη δ' ἐτι τοσον νεμεσιζομαι, ωδὲ χολᾶμαι. Il. Υ 407.
SYN. Εκχολοω, χολαω, χωω, οργιζω.—οργιζομαι λυπεομαι —θυμᾶμαι, πικραινομαι.
—Επὶ χολος εμπεσε θυμῷ.
—Εδυ δὲ τε μιν χολὸς αινὸς.
—Χολος δ' ἑ μιν αγριος ἡρει.
Αλλὰ μοι οιδανεται κραδιη χολῷ.—
—Επὶ νευσὶ χολον θυμαλγεα πεσσει. Hom.

Χολιος, Χολωτὸς.
Τον Διὰ—τῇ γαμετῃ χολιον. Ep. I. 1.
Τὸς μαλα νεικεεσκε χολωτοῖσιν επεεσσιν. Il. δ 241.
SYN. Χολωδης. ακροχολος, πικροχολος, οργιλικός.

Χολοιβόρος.
—Χολοιβόρον ἰὸν ἐρυξεις. Nic.
Χονδρος.
—Τοθι χονδρος ὑπερ κυτος ἑζετο γαστρὸς Nic.
Τον ωλενιτην χοιδρον ενδαιτυμενη. Lyc. 155.
Χονδρος δ' ηδυπροσωπος,—Ath. 4
SYN. Λοπὸς.—ζεια —ταχὺς ἁλς—θρομβος. —εντερον σ[ο]μαχος —μυστρον—ροφημα —πινακ, κεραμος.
Χονδροειδὴς.
Ψῆτ[α] τε χονδροφυὴς—Ath. l. 4.
Χορδευω, Χορδοω.
Ταρατ[τ]ε, και χορδευ' ὁμῶ τα πραγματα, Ar. Eq 214.
SYN. Επιπλεκω. εις πλοκὰς εμβαλλω. κακοποιῶ τεμνω
Χορδευμα Vid. Χορδὴ.
Ουδ' εγὼ χορδευματα Ib. 315.
Χορδὴ.
Ως ὁτ' ανὴρ φορμιγγος επισαμενος, και αοιδῆς
Ριῖδιως ετανυσσε νεω επὶ κολλοπι χορδὴν,
Αψας αμφοτερωθεν εὐστρεφες εντερον οιὸς. Od. φ. 407.
Χορδησι, λιπαρῆσι τ' επορνυμενος λαγονεσσιν. Hom B. 220.
SYN. Νευρὰ —μιτὸς —κιθαρα —χολὰς. —ορυα
EPITH. Ευφθογγος, ευκελαδος, λιπαρὰ, λιγεῖα, νευρολάλος, ορθιος, συμφωνος, φωνα.
Κιθῶσα χορδὰς τας ακινητους φρενων. Apud Plut.
Χορεια.
Ουκ οδυνην, εκ αλγος εχει γαμος, αλλὰ χορειην. Theoc 27. 25.
SYN. Χορος —ορχησις, σκαρθμὸς, βαλλισμὸς.
EPITH. Αλικλος, ακαματος, ακοιμητος, αδακχευτος, αναιμακτος, αγρυπνος, αθαρπαλος, ερισμαραγος, ερατεινὴ, ευκυκλος, ὁμοπλεκτος, ὁμοζηλος, οριδρομος, παιδοκόμος, παλιντονος, περικοσμια, πολυελικτος, πολυκαρπος, σακεσπαλος, τροχαλὴ τερψινοος, ταχυτραφαλιγξ, φρικτὴ. Βακχιὰς, Βακχεια, Δωριος.
Οινε μη παρεόντος, αθελγέες εισι χορῆαι.
—Π.λυκαμπὲα μετρα χορειης.
—Σατυρων μιμηλὴ.—Nonn.
Χορευμα Vid Χορεια. Χορὸς.
Ουδε χορευματων, Eur. I. 1474.
Χορευτὴς, Χορευτὶς, Χορητὶς.
Πιστοὶ χορευτὰν μαρτυρες. Pind. P. 12.
Καλὸν εν ποτοις χορευτὴν
Τελεων θεὸς κατῆλθε. Anac 50. 3.
Αι δε ποδὶ πλησσουσι χορητίδες ασφαλὲς ὄδας. Call. 4 306.

SYN. Ορχηστὴς, μῖμος:—ορχηστρὶς, ορχηστρια. χοροιτυπος
Χορευω.
Τοιον νεκταρ επεπνε κατ' αυλια ποσσὶ χορεῦσαι. Theoc. 7. 153.
SYN. Αναχορευω, εγχορευω, παραχορευω, βακχευω, μελῳδεω, ορχεομαι, βαλλιζω. εις χορον ερχομαι. χορον αρτιζομαι, ποιω, ἡγεομαι, χορειας χορευειν. ποδας χορευειν.
Χορηγεω
Τῶν εχορηγησεν κυκλον μελιγηρυν Ιππονικος, Call. Fr.
SYN. Επιχορηγεω, παραχορηγεω. διδασκω. υποτιθημι, ὑπηρετεω, δαψιλευομαι.
Χορηγὸς, Χοραγὸς.
Δαμοτελης ὁ χορηγος,—Theoc. Ep. 12. 1.
SYN. Αρχεχορος, χοροποιὸς, εξαρχος, διδασκαλος.
Χορικὸς.
—Η χορικῶν εστιν ἑταιρα. Ar. Eq. 586.
SYN. Χορῳδὸς. προσχορος. φιλοχορος.
Χοριον.
—Χαλεπὸν χοριων κυρα γεῦσαι. Theoc. 10. 11. Prov.
Χοροδιδασκαλος. Vid Χοροποιὸς.
—Καλλιμαχος δ' ὁ χοροδιδασκαλος. Ar. Ecc. 804.
Χοροηθης.
—Ος τ' ενὶ Πισσῃ
Δενδρηεντ' αμυδις ποιτᾷ χοροηθεσι Νυμφαις. Hom. XVIII. 3.
Χοροιθαλὴς.
—Τασδε χοροιθαλέας καμε κυρας, Ep l. 6.
Χοροιμανια
Ο πρεσβυς νεαρης ἦρχε χοροιμανιης. Ep. l 3.
Χοροιμανὴς, Χορομανὴς Vid. Βακχος.
Μελπε, και γεραιρε φοιβῃ
Πᾶσα χοροιμανεῖ τροπῳ, Ar. Th. 970.
Χοροιτυπια Vid. Χορος.
—Ορχησαι τε, χοροιτυπιησιν αριστοι. Il. ω. 261.
Φευγε χοροιτυπιων επινιτον —Ep. l. 1.
Χοροιτυπος. Χοροτυπος. Vid. Χορευτὴς
Χαιρε φυὴν ερεσσα, χοροιτυπε, δαιτὸς ἑταιρη. Hom M 31.
Χορο-οιὸς. Vid Απολλων.
Ω θεῶν χοροποι αναξ, Soph Aj. 707.
SYN Χοροδιδασκαλος, χοροδεκτης, χοροστατης. ἡγεμων χορε. κορυφαῖος. Χορηγὸς.
Χορὸς.
—Ηε χοροῖο θεον λιγυοντα καθιζειν. Il. γ. 394.
Ενθαδ' εσαν Νυμφεων καλοὶ χοροὶ,—Od. μ 318.
Λειηναν δε χορον,—Od. θ. 260.

SYN.

SYN. Χορεια. χοροστασια, χοροστυπια, χοροστυπια, χορευμα, χορεῖον. χορηγεῖον.

EPITH. Αμφιλαφης, αγκυλομητις, αμεμφὴς, αγγελικὸς, αρσενοπαις, αμπελοεις, απρηυντος, αυτοελικ]ος, ασυφελικ]ος, γαμηλιος, θεριαιθὴς, θεῖος, ζαμενὴς, ευφημος, ὁσιος, ευρὺς, ερσεις. ἠδὺς, ἱμεροεις, ἱερὸς, κυρτος, κωμασὴς, λιπαρὸς, λιγυφωνος, καλλιτεκνος, καλλιμορφος, ὁμοσπονδος, πολυγηθὴς, παιννυχιος, συμφωνος, ὑμνητὴρ, ὑμνοπόλος, ὑμνωδὸς, ὑψιπετης, χαριεις. Διονυσιος,

Ευκελαδων τε χορων ερεθισματα, Ar.

Εγκοσμιος χορος αφθιτων ανακ]ων. Synes.

Χοροσάς. Vid. Λιμναῖος. Εορτή.

Χοροσασια. Vid. Χορός

Ουδ' οαροι νυμφὰν ουδὲ χοροσασιαι. Call. 5. 66.

Χορταζω.

—Χορτασω τον καθαρον. Ar. Pa. 175.

Δη τότε χορταζειν ἑλικας βοας ενδον ἐοντας. Hes ε 450.

SYN. Χιλοω, χιλευω, βοσκω, παινω.—χορεννυμι. εμφορεω.

Χορτος, Χορτασια

Και μαλακῶ χορτοιο καλὰν κωμυθα δἰδωμι. Theoc. 4. 18.

Πῆ μοι χορτασιη οσρακινων πινακων ; Ep. l. 2.

SYN. Χορταριον, χορτασμα, βορά.—βοταινη. καρφη, καρφις, καρφος καλαμη.

EPITH. Ευδενδρος, μελιχρὸς, χλοερός. δελιος.

Χορτος.

Αυλῆς εν χορτῳ.—Il λ. 773.

SYN. Υπαιθριον, περιφραγμα.

Χορωφελετης.

Κροτον δ' ἁμα τοιῆ χορωφελεταν, Ar. L. 1322.

Χοω. Vid Χωννυω.

ΧΡΑΙΝΩ, Χραινομαι.

—Καπνῷ δε χραινεται πολισμ' ἁπαν. Aesc. S. T. 348.

Δοκῶν εν ὑμῖν χεῖρα χραινεσθαι φονῳ. Soph. Aj. 43.

Τῷ μεν Γερραῖοι νομάδες χαλκηρέας αἰχμὰς Χραισυσι,—Nic.

SYN. Μιαινω, μολυνω, ρυποω, σαινω, μελαινω. βρεχω, βαπτω, χριω, χρωννυμι αποχραινω, καταχραινω, χραω.

Χραισμεω, Χραισμω.

—Ουδε τοι εσθλὸς εων χραισμησεν Αχιλλευς. Il. π. 837.

Μη νύ τοι ε χραισμη σκηπτρον—Il. α. 28.

Χραισμετέ μοι.—Ap. z. 218.

SYN. Βοηθεω, λυσιτελεω, επικυρεω, ωφελεω, χρησιμευω. αρκεω, συλλαμβανω.

Χραισμη.

Μηδε σέ γε χραισμη πολιε λαθοι, ηὲ κεδρειη. Nic.

SYN. Βοηθεια, ονησις.

Χραισμητωρ.

—Χραισμητορα φωτων. Nonn.

SYN. Βοηθὸς, αοσσητηρ, σωτήρ.

Χραομαι.

Χρησαμενη γαρ ὑφηνα, και ουκ εχω ανταποδοῦναι. Hom. R. 184.

—Φρεσὶ γαρ κεχρητ' αγαθῆσιν. Od. π. 398.

Τοις δ' εμβαδιοις τι χρησεται—; Ar. Pl. 942.

Αιδως δ' ουκ αγαθὴ κεχρημενῳ ανδρι πρωϊκλη. Od. ρ. 347.

SYN. Διαχραομαι, επιχραομαι, προσχραομαι, δανιζομαι. κλαομαι. δοικεομαι.—σπανιζω. (sed, κεχρημενος à χριζω. Steph.)

Χραω, Χρεω, Χρεω

—Τιπτε σος υἱὸς εμὸν ροον εχραε κηδειν. Il. φ. 369.

—Τίς τοι κακὸς εχραε δαιμων; Od. κ. 64.

—Ποῖ μ' αὐ τηνδ' ες αρκυν ηγαγες

Χρησας ;—Eur. I. T. 77.

—Χρεων ενι πιονι νηῷ. Hom. A. 254.

Ως γαρ οἱ χρεων μυθησατο—Od. ϑ. 79.

SYN. Επιχραω, αποχραω, κιχραω, κιχρημι, συνωφελεω, δανειζω, μαντευομαι, χρησμωδεω.—εισβαλλω επιβαινω.—χραινω.

Χραυω.

Χραυση μεν τ' αυλῆς ὑπεραλμενον—Il. ε. 138.

SYN. Επιξυω, καθαπτομαι, θιγω, εγγιζω. αμυσσω χραινω.

Χρεια, Χρεω, Χρεω, Χρεων.

—Ων γαρ αν θεὸς

Χρειαν ερευνᾷ, ραδιως αυτὸς φανῆ. Soph. Oed. T. 744.

—Ειποτε δ' αυτε

Χρειω εμεῖο γενηται—Il. α. 341.

—Μαλα δε χρεω παντας Αχαιὲς, Il. ι. 75.

—Εμὲ δε χρεων θασσον ικεσθαι. Od. ο. 201.

SYN. Χρεισμὴ, ονησις, χρῆσις—ενδεια. πενια, χρησμοσυνη. αναγκη.—ὑποθεσις.—χρῆμα, καθῆκον, χρεος. χρηὸς, οφειλή.

Χρεαρπαξ.

—Δεινές τε χρεαρπαγας, εργολαβὲς τε. Man. 4. 330.

Χρεμεθω, Χρεμετιζω, Χρεμιζω.

Μη θαμβει χρεμεθοντα, και εν πυσὶ λαξ πτεροντα Τοιχες,—(ἱππον)—Ep. l. 1.

—Μαλα δε χρεμετιζον επ' ακρω
Χαλκει τερεσαοτες—Il. μ. 51.
Οξεια χρεμισαν,—Hes. α. 348.
SYN. Χρεμεταω, φριμασσω, φρυασσομαι. επιχρεμεθω,
Ιπποι χαλκοχιτωνες επεσμαραγησαν Ενυω.
Αρεα σαλπιζοντες Ενυαλιω χρεμετισμῳ Nonn.

Χρεμετισμος, Χρεμετισμα (Vid. Προκελευθος.)
Φρυαγμα
Χαλκοκροτων ἱππων κλυπος,
Και χρεμετισμὸς ανδανει, Ar. Eq. 550.

Χρεμπτομαι
—Προσεχε τον νεῦν, χρεμπτεται γαρ ηδη
Οπερ ποιοῦσ' οἱ ρητορες,—Ib. Th. 388.
SYN Αναχρεμπτομαι, απορχεμπτομαι, καλα χρεμπτομαι, απο Ιυω.

Χρεος, Χρῆος, Χρεους.
—Χρεος και δεσμὸν αλυξας Od. Σ. 353.
Συν πᾶσι χρηεσσι —Ap. 3. 1197.
—Πολεσιν γαρ Επειοὶ χρεῶς οφελον. Il. λ. 687.
Το σον —φερῆσαι χρεος Soph. El. 74.
Χρεος μεν ωδέν,—Ar. A. 454.
Ατάρ τί χρεως εβα με—Ib. N. 30.
Ηλθον Τειρεσιαο κατα χρεος—Od. λ. 478.
SYN. Δάνειον, δανος, οφλημα, οφλημα.—μοῖρα. κἠρ.—εργον. πραγμα.—μανῆευμα, χρησμωδημα —χρεια.
EPITH. Νεον, νεοχμὸν, θεοδμητον.

Χρεὸς, (Adj pro χρῄζων.)
—Χρεὸς ὢν, ωδὲν σθενει. Eur. Fr.
—Νυν γαρ ἐι χρεὸς φιλων. Ib Herc. f. 1337.

Χρη.
Χρη ξεῖνον παρεοντα φιλεῖν, εθελοντα δε πεμπειν. Od. ο. 74.
Τηλεμαχ', ϟ μὲν σε χρὴ ετ' αιδεῖς—Od. γ. 14.
SYN. Δεῖ, κατεδεῖ. χρεὼν. πρεπει.

Χρῄζω, Χρηΐζω
—Φραζε προς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις. Ar. N. 358.
Αισχρὸν γαρ ανδρα τε μακρα χρῄζειν βιᾳ. Soph. Aj. 473.
—Τῶν συ μαλισα χρηΐζεις—Od. ρ. 558.
Α χρῄζυσ' εφανη—Eur. Hel. 523.
SYN. Εξαιτεω, καταδεομαι, επιποθεω—δεομαι, απορεω.—βελομαι.—χρησμωδεω. χραω.

Χρημα.
Σπευδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμηγυριν ηλθε. Hom. M. 333.
Σμικρὸν το χρῆμα τε βιε τὸτον δε χρὴ
Ως ῥᾷσα, και μη συν πονοις, διεκπερᾶν. Eur. 953.
SYN. Πρᾶγμα. χρῆσις. χρεια. κλῆσις. ωσια. λῆμμα.
EPITH. Δαιμονιον.—φιλοψογον (το χρῆμα θηλειων εφυ. Eur.)

Χρηματα, τα.
Χρηματα δ' αὖτε κακῶς βεβρωσεται,—Od. ξ. 203.
SYN. Κτηματα, κλεανα, τα οντα. περιουσια. πλεῖτος. βοσκηματα.
EPITH. Θυμηδεα. χρυσοφορητα.
Χρηματα δ' ου ἁρπακτὰ, θεοσδοτα πολλὸν αμεινω. Hes.

Χρηματιας. Vid. Παιδοσυνη.

Χρηματιζω
Και χρηματιζειν πρῶτα περὶ Ευριπιδη. Ar. Th. 384.
SYN. Επιχρηματιζω, επιψηφιζω, βελευομαι, απομνυομαι διαλεγομαι, ερωταω.—τὸ πραγμασι χρῆσθαι. πραγματευω —χρηματιζομαι, τα χρηματα πρατεσθαι, πλυτεῖν.

Χρηματοδαιτης.
Κτεανων χρηματοδαιτας πικρὸς. Aesc. S. T. 735.
EXP. Κτηματων μεριστής.

Χρηματοποιὸς, Ar. Ecc. 442.
SYN. Χρηματιστής. κερδαλέος.

Χρηὸς. Vid. Χρεια
Χρηματα πολλα διδουσιν, ἁ πολλῶν χρηὸς ετυχθη. Mim. 2. 309.

Χρησιμος. Vid. Χρηστός.
—Τοιαδ' ανδρα χρησιμον
Φοῖνιξ, ἁ προσθεν ἔτος ϟκ ετλη ποτ' αν. Soph. Aj. 410.

Χρησμητωρ, Χρησμολεσχης, Vid. Χρησμωδὸς.
Φοιβε χρησμητορος, ὅν τε ματαιοι
Ανθρωποι θεὸν εἶπον, επεψευσαντο δε μαντιν. Sibyl. l. 4.
Τον χρησμολεσχην αιτιασονται βλαβης. Lyc. 1419.

Χρησμολογεω. Vid. Χρησμωδεω
Ουκεν ἑτερωσε χρησμολογησεις εκτρεχων; Ar. Av. 992.

Χρησμολογος, Χρησμαγορης. Vid. Χρησμωδὸς.
Απολλων.
Χρησμολογω δ' ωδεὶς εδιδε κωφωνα φαεινὸν. Ib. Pa. 1094.

Χρησμὸς.
Χρησμῶς ἁ πρεσβῦτις απωχετο θεσπιξασα. Theoc. 15. 63.
SYN. Χρησμωδια, χρησμοδημα, χρηματισμὸς, χρησμολογια, χρησμοσυνη, χρησηριον, λογιον, μαντεῖον, μαντευμα, θεοπροπιον, προφαντον, θεσπισμα, προφητεια —τιμωρια.
EPITH. Αρρητος, αιολοσμος.
—Και χρησμῶν ενθεον ὑμνον. Sybil.

Χρησμοσυνη.
Δη τότε μεν περιπολλὸν επασσυτερη βιοτοιο
Χρησμοσυνη τρυχεσκεν'—Ap. 2. 475. SYN.

SYN. Πενια, ενδεια, απορια χρεια —χρησμός. Χρησμοσυνη εικων, ἡ δὴ κακὰ πολλα διδασκει, Ψευδεά τ', εξαπατας τ', ελομενας τ' εριδας, Ανδρα και εκ εθελοντα'—Theog.

Χρησμῳδεω.
Διατειχίζων, και χρησμῳδῶν,—Ar. Eq. 815.
SYN. Χρησμολογεω, χρησμηγορεω, χρησμοδοτεω, χρηματίζω, χραω, θεμιστευω, φοιβητευω, θεσπίζω, μαντευομαι.
Ιαχεν εξ αδυτοιο δια τριποδων εριτιμων, Ομφὴν σημαινει πιονος εξ αδυτυ. Ep.

Χρησμῳδια Vid. Χρισμὸς.
Η δ' εκ ετ' ευξυμβλητος ἡ χρησμῳδια. Aesc. Pr. 774.

Χρησμῳδὸς.
Τὰν παρθενον χρησμῳδον. Soph. Oed. T. 1222.
SYN. Χρησμολογος, χρησμολεσχὴς, χρησμηγορης, χρησωρ, χρησμηγόρος, χρησμοδοτης, χρησμοτοιδος, χρησμητωρ, θεσπιῳδὸς, θεοπροπος, μαντις, ὑποφητης ειθεος λογιος. χρησμῶν αοιδός.

Χρησηριον.
Εμμεναι ανθρωπων χρησηριον—Hom. A. 81.
Κεινα χρησηριά τ' ανδρὸς. Soph. Aj. 220.
SYN. Ιερὸν, μαντεῖον. χρησμὸς —τολυπημα, πρᾶξις.

Χρησηριος.
Χρησηριας ορνιθας αφευδεῖ τεχνη. Aesc. S. T. 26.
SYN. Μαντευτικός.

Χρησης.
Μηδεποτε χρησης πικρὸν γενη ανδρὶ πενητι. Phocyl. 80.
SYN. Δανεισὴς, οβολοσατης, τοκισὴς.—οφειλετης, χρεωφειλετης, ὑπεχρεως, ὑπερχρεως, δὴς. —χρησμῳδός —χρησιμος.

Χρησὸς.
Ου χρησὸν μελιτωμα, το και μακαρες πωθεουσιν. Hom. B 39.
—Χρησὰ γαρ εἴδον. Theoc. 21. 29.
SYN. Χρησιμος, χρησικὸς, ευχρηστος, χρησοπηθης, χρησομαθὴς, επιεικὴς, ευσαλὴς, ευτολμος, ανδρεῖος, ἡδὺς, πρᾶος, αγαθός.

Χρησῶς.
Ει τὲτο χρησῶς εἶχεν,—Ar. Ecc. 219.
SYN. Καλῶς, ἡδεως, ευσαλῶς. φυλακτικῶς. χρησικῶς.

Χρηστοτης.
Ως ἡδὺ συνεσει χρηστοτης μεμιγμενη. Menand.
SYN. Αγαθοσυνη, επιεικεια, φιλοφροσυνη, ακακεια, ωφελια
EPITH. Αυταγαθος.

Χριμα, Χρισμα.
Ου γαρ Αθαναια χριματα μικ]α φιλεῖ. Call. 5. 16.
Φαρμασσομενη χρισματος ἁγνῆ
Μαλακαῖς αδολοισι παρηγοριαις. Aesc. Ag. 94.
SYN. Χρισις, αλειμα, αλειψις, αλοιφὴ μυρωσις. μυρον, αλειχαρ.
—Κιρκης χρισμασι θηροτοκοις. Naz.
Ασκητοῖς οδμῇ χρισμασι δευομενοι. Ath.

Χριμπ]ω, Χριμπ]ομαι.
Εχριμπ]' αὲι συριγξα,—Soph. El. 723.
Ενθάδ' επειθ' ἡρως χριμθεὶς πελας,—Od κ. 516.
—Η δ' αμαθοισιν εχριμψατο παντοπορος ἰηὺς. Hom. A. 439.
SYN. Εγχριμπ]ω, επιχριμπ]ω, προσπελαζω, εγγιζω, εμπιπ]ω. περιβαλλω — ὑπερδω. —χριω, χραινω, ανορμαω —εκβαλλω, σ]ηριζομαι.

Χρισιανοι.
Ειμα τροσικτορροι, αιυποκριταλυπο προτωποι, Ειρηναιοφιλοι, απλὸικοφρονιμοι, κ. λ. Dinn. Epith.

ΧΡΙΣΤΟΣ
EPITH. Αμυμων, βασιλευτατος, βιοσσοος, διοτρεφης, εμτεδαμυθος, επιταρροθος, ευμενεων, ζαοδοτης, ηδυεπης, ιπποθυμος, θεοειδὴς θεοκλυμενος, κλυτοτεχνος, λαοσσοος, μυσαγωγὸς, μειλιχιος, παμμεδεων, παμφαὴς, ταχυεργος, φιλοπατωρ.
Υιὲ Θεὺ, σοφιη, βασιλεῦ, λογε, ατρεκιη τε'
Εικὼν αρχετυποιο, φυσει γενητος ισὴ'
Ποιμὴν, αμνὲ, θυος τε—κ. λ
Πατροφυὲς, μεγαλοιο νοος λογε, φερτερε μυθε'
Εικὼν αθανατοιο πατρὸς και σφιγγὶς αναρκὲς,
Πνευματι τῷ μεγαλῳ συμφαὲς. ευρυμεδον.
Αιῶνος πειρημα, μεγακλεες, ολβιοδωρε
Υ-ψιθρον', ερανιε, πανσθενες ἄσθμα νοε.
Νωμητα κοσμοιο, φερεσβιε, δημιεργὲ κ.λ. Naz.
Μεσσιας ὁτι θεὸς ελευσεται, ὅν τινα λαοὶ
Χρισον εφημιξαντο,—
—Ανθρωποιο φερεσβιος υὸς.
Χριστὸς εγω ταχυγενος οδοιπόρος ειμι θαλασσης.
—Χρισον νεκυοσσουν, υἱεα Δαβιδ.
Αβροχιτων, ασιδηρος αναξ—
Υἱδν—αγαπητορα λαομεδοντα.
Χρεισμητορα φωτων —ιθυντορα κοσμε.
Ραβδιν ποικιλομυθε θεοπροπες —
Οτ]ι θεν πομπῆσι διδασκαλος ἐκεο κοσμε,
Ανδρομεε βιοτοιο βοηθοος,—κ. λ. Nonn.

Χριω, Χρισμαι
—Ροδοεντι δε χρῖεν ελαιῳ Il. ψ. 186
—Αμφὶ δ' ελαιῳ χρισσομαι,—Od. ζ. 220.
Χριει τις αὖ με ταλαιναν οἶστρος. Aesc. Pr. 560.
SYN. Διαχριω, εγχριω, επιχριω, καταχριω, περιχριω, χριμπ]ω, αλειφω, επαλειφω.—κεντεω, κεντριζω, νυσσω, διεγειρω, παρακινεω.

Και

Και χθόα πάντα καθῆρε, δεμας δ' εχριεν ελαιῳ
Ευοδμῳ, ροδεῳ —Mus.
Ουδε μυρων μαλακή με διεβραμε θῆλυς αὔτμή. Naz.
Και δεμας ακλαιη θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι. Suid.

Χρόα, Χροιά
Ἡι χροιῇ,—Il. ξ. 164.
—Η θῆλυν απὸ χροιας Κυκνον εγνω. Theoc. 16. 49.
SYN. Βαφὴ, χρῶμα, χρώς
EPITH. Διεσματος, ευσικτος, πολυανθης, χιονεα.

Χροΐζω, Χροϊζομαι.
Ηβας τ' ερατὸν χροϊζει
Λεχος χρυσειαν κατ' αυλαν. Eur. Hera. 915.
Μαντις τοι τὰν νυκλα χροϊζεται ἁ καλαμαια Theoc. 10. 18
SYN. Χρωζω, χροω, χραινω.—συγκοιμαομαι.—λαμπρυνομαι.

Χρομαδος.
Δεινὸς δε χρομαδος γενυων γερετο—Il. Ψ. 688.
SYN. Ηχος. ψοφος. βρυγμὸς. κροτος.

Χρομιος.
—Αλασορα τε, Χρομιον τε, Il. δ. 295.

Χρομις.
Μυσων δε Χρομις ἦρχε,—Il. ε. 858.

Χρονίζω, Χρονίζομαι.
—Χρονίζων δωματων εξωπιος. Eur. M 624.
Και τῶνδε πυσις κε οκιφ χρονίζεται Aesc. S.T.
SYN. Εγχρονίζω, επιχρονίζω, πολυχρονεω, παλαιὸμαι, εγκαταγηρασκω —βραδυνω.—διατριβω.

Χρονιος.
Ελθοντα χρονιον νεον αλλοθεν,—Od. ρ. 112.
SYN. Επιχρονιος, επιχρονος, εγχρονος, πολυχρονιος, οψιμος, οψίζων, οψιος, γλισχρὸς, βραδύς.

Χρονος.
Ου πολὺν ανθρωποι ζῶμεν χρονὸν, αλλ' επικαίρον. Phocyl. 109.
Μαχροὶ παλαιοί τ' αν μετρηθειεν χρονοι. Soph. Oed. T. 569.
Τλῆτε φιλοι και μενατ' επὶ χρονον—Il. ε. 299.
SYN. Καιρὸς. αιὼν.
EPITH. Ατερμαντος, αεναος, απλετος, ακαματος, ψερων, δολιχὸς, εμπεδοκυκλος, ευκαιρος, εξηκοντατετης, λευκαινων, ισοτυπος, ανιγερος, παγκρατης, παντελὴς, πελυετὴς, πελυελικλος, παλιδινητος, σλονοεις, ταχὺς, ταχυπος, —Ο δε χρονος ανυτο θευγων. Theoc.
Χρονος δ' αναιρεῖ παντα, και ληθην αγει.
—Κυκλα παλινσεων ενιαυτων.
Λειπεται εισετι βαιὸς ἐλιξ χρονος, αἰχιφανης τε. Nonn.

Χρονος.
Ω Χρονε, παντοιων θνητων πανεπισκοπε δαῖμον. Ep.
Πολιος τεχνιτης εσιν ὁ Χρονος. Diph.
Συμβελὸς ἐδὴς εσι βελτιων Χρονος
—Ενθα—βαθυρροος
Αχαμαντοποδας Χρονος,
Χθονὸς εγκονα συρει. Synes.
Χρονος γαρ ευμαρὴς θεος. Soph.
—Τοις πλωχοις ὁ Χρονος εσι θεός. Ep.
Παντων πατήρ. Pind.

Χρῦς, Χροος. Vid. Χρώς.
—Παντα περὶ χροϊ εσσατο τευχη. Il. η. 207.
Ξυρῇ γαρ εν χρῷ τῦτο—Soph. Aj. 797.
EPITH. Αθανατος, αιγληεις, ἱμεροεις, λειρισεις, μυροπνεις, τερην.

Χροοκαρπος. Vid. Βλασός.

Χροτια
—Μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορεσης. Ep.
EXP. Επινοια. χρῦς.

Χρόω, Χρωννυμι
—Παλαμαν—αἱματι χρῶσαι. Ep.
SYN. Αναχρωννυω, διαχρόω, διαχρωννυμι, εγχρωζω, επιχρωζω, καταχρωζω, χραινω, χροΐζω, χρωζω, χρωματιζω, επιχρωματιζω, χρωτιζω, χρωτιζομαι, εξανθιζω, μολυνω, βαπτω.

Χρυσαμοιβος.
Ο χρυσαμοιβὸς δ' Αρης σωματων. Aesc. Ag. 446.
SYN. Κερματισὴς, κερμοδότης, τραπεζιτης, κολλυβισης, αργυροκόπος, αργυραμοιβὸς, αργυρογνωμων.

Χρυσαμπυξ.
—Χρυσαμπυκας ἡτεεν ἵππους. Il. ε. 359.
SYN. Χρυσοχαλινος.—(χρυσοκομος.) χρυσηνιος χρυσοδέσμος. χρυσομίτρος.

Χρυσαυγης, Χρυσανταυγης.
Ο χρυσαυγὴς κροκος—Soph. Oed C. 717.
Ανθιζεν χρυσανταυγῆ Eur. I. 890.

Χρυσαορ, Χρυσαορος
Φοῖβον Απολλωνα χρυσαορον,—Il. ο 256.
SYN. Χρυσοφασγανος.—χρυσοχίθαρος.

Χρυσαιγὶς.
Χρυσαιγίδος Ιτωνιας—Bacchyl.

Χρυσασπις.
—Παλλάδος χρυσασπίδος, Eur. Ph.

Χρυσαρματος.
Χρυσαρματε Κασορος. Pind P. 5.

Χρυσαυρος—Περσεὺς—Orph.

Χρυσαωρ
Εξεθορε Χρυσαωρ τε μεγας—Hes. Θ. 282.

Χρυσεγχης.
Παιαν χρυσεγχής,—Orph. H. Χρυσεος,

Χρυσεος, Χρυσεος, Χρυσοῦς.
—Χρυσεια—λεπαδνα Il. ε. 730.
—Χρυσεην Αφροδιτην—Il ι. 389.
—Επὶ δε χρυσεον λοχον ηκε Il. σ. 611.
S Y N. Χρυσινος, αμφιχρυσος, επιχρυσος, εγχρυσος, διαχρυσος, περιχρυσος, καταχρυσος, παγχρυσος, χρυσενδετος, χρυσοδετος, χρυσηλατος, χρυσεοτευκτος, χρυσηρης, χρυσεοδμητος, χρυσεοπηνητος, χρυσεοσιλβος, χρυσεοσολος, χρυσεοτυπος, χρυσοβαφὴς, χρυσοδαιδαλος, χρυσοδαιδαλτος, χρυσοκολλητος, χρυσοπασος, χρυσοσροφος, κ. λ.

Χρυσεοβοσρυχος. Vid Χρυσοκομης.
Ω ποτνια, χρυσεοβοσρυχε, Eur. Ph. 200.

Χρυσεοδμητος. Vid Χρυσεος.
Χρυσεοδμητοισιν ὁρμοις, Aesc. Ch. 615.

Χρυσεοκυκλος.
Αελιε χρυσεοκυκλον φεγγος, Eur. Ph. 182.

Χρυσεομαλλος, Χρυσομαλλος.
Χρυσεομαλλου—ποιμναν. Ib. El. 725.
Λοχευμα—το χρυσομαλλον αρνὸς, Ib. Or. 1001.

Χρυσεομιτρης. Vid Βακχος.

Χρυσεονωτος.
—Επι χρυσεονωτον ασπίδα—Ep. I. 4.

Χρυσεοπιλης, Χρυσοπιλης
Αρες,—χρυσεοπιλη. Hom. VII. 1.
Γῆν, ἡ ποθ' ὑμὶν χρυσοπιλικα σ[αχυν
Σπαρτῶν ανηκεν—Eur. Ph. 956.
S Y N. Χρυσολοφος.

Χρυσεοπηνητος Vid. Χρυσεος.
Χρυσεοπηνητων φαρεων, Ib. Or. 838.

Χρυσεοσανδαλος. Vid Χρυσοπεδιλος.
Χρυσεοσαι δαλον ἰχνος
Εν γᾷ κρυψασι. Ib. I. A. 1042.

Χρυσεοσεφανος, Χρυσοσεφανος.
Τὰν χρυσεοσεφανον κορην. Ib I. 1085.
—Χρυσοσεφανον καλὴν Αφροδιτην. Hom. V. 1.
S Y N. Χρυσεομιτρης, ευσεφανος.

Χρυσεοσολμος.
Χρυσεοσολμους δομους. Aesc. Per. 159. (χρυσεοσιλβους. Turn.)

Χρυσεοσολος.
Χρυσεοσολον φαρος. Eur. Herc. f. 414.
S Y N. Χρυσεοπηνητος, χρυσοπεπλος, χρυσεος.

Χρυσεοταρσος.
Λαιψηρως τ' αιεμως αιραις μιγα χρυσεοταρσοις. Orph. 330.

Χρυσεοτευκτος, Χρυσοτευκτος.
—Συν ἁρμασι χρυσεοτευκτοις. Orph. H.
—Αγαλμασι χρυσοτευκτοις. Eur. Ph. 229.

Χρυσεοτυπος. Vid. Χρυσεος.
Επι χρυσεοτυπῳ κρανει, Ib. El. 470.

Χρυσεοφαλαρος.
Ιππον, χρυσεοφαλαρον, Ib. Tro. 520.

Χρυσεργὸς.
—Και χρυσεργὰ Πακτωλῦ ποτά. Lyc. 1352.

Χρυσηΐς.
Εκ δε Χρυσηΐδος νηὸς βη—Il. α. 439.
—Χρυσηΐδα καλλιπαρηον. Ib. 310.

Χρυσηλακατος.
—Χρυσηλακατος κελαδεινη Αρτεμις—Il. υ. 70.
E X P. Χρυσοτοξος, καλλιτοξος, εργατικὴ.

Χρυσηλατος. Vid. Χρυσεος. Eur. M. 786.

Χρυσηνιος.
Την δε χολωσαμενη χρυσηνιος Αρτεμις εκ[α. Il. ζ. 205.
S Y N. Χρυσαμπυξ.—καλλιδιφρος.

Χρυσηρὴς. Vid Χρυσεος
Ναῶν χρυσηρεὶς θριγκὲς, Eur. I. T. 129.

Χρυσης.
—Τον Χρυσην ητιμησ' αριπτηρα. Il. α. 11.

Χρυσὶς
—Ως ελεπτων εἰμ' αει τῶν χρυσιδων. Ar. Pa. 424.
S Y N. Φιαλη. (χρυσῆ.)

Χρυσοβελεμνος. Vid. Απολλων

Χρυσοβωλος.
Οτ' ηλθομεν γῆς χρυσοβωλον εις λεπας
Παγ[αιον,—Eur. Rh. 921.

Χρυσογονη Nom pr.
—Αγνὰς αεθεμα Χρυσογονας, Theoc. Ep. 13. 2.

Χρυσογονος.
Χρυσογονε γενεᾶς ισοθεος φῶς. Aesc. P. 80.

Χρυσοδαιδαλος, Χρυσοδαιδαλτος. Vid. Χρυσεος.
Ω χρυσοδαιδαλον εμὸν μελημα, Ar. Ecc. 965.
Χρυσοδαιδαλτους [τομιοισι πωλους, Eur. I. A. 219.

Χρυσοδετος. Vid Χρυσεος.
Χρυσοδετοις ἑρκεσι, Soph. El. 841.
Χρυσοδετοις περονὰις επισαμεν. Eur. Ph. 822.

Χρυσοζυγος
—Χρυσοζυγον ἁρμα, Hom. XXX. 15.

Χρυσοθεμις.
Τρεῖς δὲ οἱ ισι θυγατρες
Χρυσοθεμις, και Λαοδικη, και Ιφιανασσα: Il. ι. 207.

Χρυσοθρονος.
—Παρὰ δε, χρυσοθρονος Ηρη. Il. α. 611.

Χρυσοκαρηνος. Χρυσοκερως. Vid. Βακχος. Μιμν.
Την τε χρυσοκαρανον Δορκαν—Eur Herc. f. 375.

Χρυσοκολλητος, Χρυσοκολλος. Vid. Χρυσεος.
—Χρυσοκολλητοισι—δισκοις. Ib. Ph. 2.

Χρυσοθριξ, Χρυσοκομης, Χρυσεοκομης, Χρυσοκομος.
Δοιω δ' πελικ χρυσοτριχε λαε πελονται. Orph. L.
Χρυσοκομης δε Διωνυσος—Hes. Θ 947.
S Y N. Χρυσεοβοσρυχος, χρυσοπλοκαμος, χρυσοχαιτης

Χρυσολαβὴς
—Και χρυσολαβὲς—εγχειρ. Ιππ. Menand.
Χρυσολιθος.
—Ο δὲ χρυσολιθῳ δεσμας αντην
Εικελος εισιδεειν,—Orph. L.
Χρυσολογχος.
Γλαυκωπι χρυσολογχε, Ar. Av. 325.
Χρυσολοφος
Ω (θεὰ) χρυσολοφα, Ib. L. 344.
Χρυσολυρης. (Vid. Απολλων.) Ib. Th. 322.
S Y N. Χρυσοκιθαρος.
Χρυσομανης
Πλειστα, εχων εθελω τον επαρκιον· ἡ δε περιστὴ
Θυ ὲ μη κατεδω—χρυσομανὶς μελετη Ep
Χρυσομανὶς, ιδος
Αναβαινε δεῦρο χρυσομηλολονθιον, Ar. V. 1332.
S Y N. Χρυσοκάνθαρος.
Χρυσομιτρης. Χρυσομιτρης. Vid Βακχος.
—Τον χρυσομιτραν—Βακχον, Soph. Oed. T. 210
S Y N. Χρυσεομιτρος, χρυσομιτρος, χρυσοσεφανος.
Χρυσομορφος
—Ζεῦ,—Ου χρυσομορφος—Soph. Fr.
Χρυσοιωτος.
—Ελισσων χρυσοιωτον ηιτιαν. Ib. Aj.
Χρυσοπασος Vid. Χρυσεος.
Τα χρυσοπασα δ' εσθλα—Aesc. Ag. 785.
Χρυσοπατρος. Vid. Περσεύς.
Χρυσοπεδιλος
—Και Ηρην χρυσοπεδιλον. Hes. Θ. 454.
S Y N. Χρυσεοταρσος, χρυσεοσανδαλος.
Χρυσοπεπλος
Τῆ χρυσοπεπλω. Μῶσα,
Χρυσεον ὑμνον αειδε κερη Anac. 180.
Χρυσοπλοκαμος Vid Χρυσοκομης.
Λητώ τε χρυσοπλοκαμος—Hom. A. 205.
Χρυσοπτερος.
Ιριν δ' οτρυνε χρυσοπτερον αγγελεουσαν. Il. Θ. 398.
Χρυσορραπις
—Χρυσορραπις Αργειφοντης. Od. κ. 331.
Χρυσορροος, Χρυσορρυτος, Χρυσοροας, Vid. Αχερων.
Τριπλοᾶ χρυσορροα—Eur. B. 154.
Και ζηνὸς ταμιευε·
σκε γονας χρυσορρυτας. Soph. An. 962.
Χρυσὸς, Χρυσειον
Ως και χρυσὸν εχων πολεμον δ' ιεν, ηὔτε κερη,
Νηπιος· ουδέ τι οἱ τόγ' επηρκεσε λυγρὸν ολεθρον.
Il. Ζ. 872.
Ω χρυσὸν αγγελας επῶν,—Ar. Pl. 269.
Απαντα δ' ημῖν αργυρια και χρυσια
Τα σκευαρια πλεῖα ἐστιν, ὥστε θαυμασαι. Ib. 809.

ΕΡΙΤΗ. Απιστος, αιγλιεις, αφειδὴς, αφεὸς, αυγαλεος, αυτοφυτος, απυγος, δραπετης, διαυγὴς, δολοεις, ερίτιμος, ευεργὴς, κιβδηλος, καθαρὸς, ξεινος, παραδρομος, τικρὸς, πολυδαιδαλος, τιμιος, τιμῆς, φαεινὸς.
—Αγλαὰ δωμα βαθυπλουτοιο μεταλλα. Nonn.
Χρυσὲ κακῶν αρχηγὲ βιοφθορε, παντα χαλεπτων.
Σὲ γαρ εκητι μαχαιτε λεπασιαι τε φονοι τε,
Εχθρὰ δὲ τεκνα γονεῦσιν, αδελφοὶ τε συναιμοις. Phocyl.
Χρυσὸν ερυθρὸν ιδῶν τριβομενον βασανῳ. Theog.
Και τε σεβιζε χρυσε περ απεφθε εόντος. Dolfc.
Ω χρυσε δεξιωμα καλλιστον βροτοῖς. Eur.
Χρυσὲ, εσσι κακὸ παιωνιος,—
Χρυσὲ, πατηρ πολεμων, οδυνης και φροντίδος ἡδε. Ep.
—Μεγισθενὴ τεισιν χρυσὸν
Ανθρωποι περιωσιον αλλον —
Ο δὲ χρυσος, αιθομενον πῦρ
ατε διαπρεπει νυκτὶ,
μεγανορος εξοχα πλουτε. Pind.
Ω χρυσε κακὸν αμαχον, κακὸν μεγα. Cyr.
Πανδωλιον—τηλαυγὲ μυδρον. Lyc.
Των ψυχῶν αγχονη τε θανατε αγκιστρον·
Τῆς αμαρτιας δελεαρ. Bas. M.
Χρυσοσεγης Vid. Οικια.
Χρυσοσεπτρα.
Χρυσοσεπτρας αιδρας—Man. 4. 39.
Χρυσοσορος.
—Τα τε σα χρυσοσροφων
Απ' αγκυλων βελεα.—Soph. Oed. T. 212.
Χρυσοτεκτων.
Ο χρυσοτεκτων Δημοφων—Ep. l. 6.
Χρυσοτευχὴς
Ο χρυσοτευχης—Ρῆσος, Eur. Rh. 340.
Χρυσοτοξὴς
Χρυσοτοξον Απολλωνα—Pind. Ol. 14.
Χρυσοτριαινος.
Δεῦρ ελθ' ες χορον, ὦ χρυσοτριαινε,—Ar. Eq. 556.
Χρυσοτυπος.
—Χρυσοτυπος φιαλη. Ath. 1. 22.
Χρυσοφαεννος, Χρυσοφαης, Χρυσοφεγγὴς.
Χρυσοφαεννων πλευρυγων, Anac. 83.
—Ο χρυσοφαὴς Αλιος—Eur. Hec. 635.
—Το χρυσοφεγγὲς, ὥσπερ ἡλιος. Aesc. Ag. 296.
Χρυσοφορεω.
Αν χρυσοφορῃς, τῶτο τυχης εσιν επαρμα. Sotad.
Χρυσοφορος.
Εκ χρυσοφορε δαιρῆς,—Eur. Hec. 151.
Χρυσοφρυς.
Χρυσοφρυς ὁς καλλιστος εν αλλοις ἰσαται ἰχθύς. Ath. 4.

Χρυσοφυλαξ.
..Δελφοι σ'.εθεντο χρυσόφυλακα τᾦ Θεᾦ. Eur. I. 54.
Χρυσοχαρπος.
—Και χρεμματα χρυσοφυρητά. Man. 5. 308.
Χρυσοχαίτης. Vid. Χρυσοκομης.
Ο δ' Ερως ὁ χρυσοχαιτας. Anac. 6. 12.
Χρυσοχαλινος. Vid. Χαλινον.
SYN. Χρυσηνιος.—λαμπρός.
Χρυσοχιτων
—Δ[illegible] εστησαν εσταλδα κοκκον αναγω
Μιξαι χρυσοχιτωνα—Orph. L.
Χρυσοχεως. Ar. Pl. 164.
Χρυσοχόος.
—Χρυσοχόον Λαερκεα—Od. γ. 425.
SYN. Χρυσᾶργος. χρυσοποιὸς, χρυσοτεκτων.
Χρυσοχρης. Vid. Απολλων.
Χρυσοω. Vid. Καταχρυσοω.
—Παλλαδιων χρυσωμειων. Ar. A. 546.
Χρυσωπις.
Πεπλοις χρυσωφεσσι φελας βασιλεια παρεση. Apolin.
Χρυσαλλοπηκτος
—Ποντον Θρηκιον φυσηματα
Χρυσαλλοπηκτα—Eur. Rh. 441.
Χρυσωμα.
—Χερὸς εξ εμῆς λαβὼν
Χρυσωμ' Αβανας—Ib. I. 1030.
Χρυσωπις, Χρυσωπης, Χρυσωπὸς.
Λατῦς χρυσωπιδος ερνος, Ar. Th. 328.
Μολε χρυσωπα (Βακχε) Eur. B. 553.
Χρυσωτὸς.
Χρυσωτον ηροκεντα—χιτῶνα, Ath. l. 10.
Χρωζω.
Σοι τ' εῦ λελεκται, γονατα μη χρωζειν εμά. Eur. Ph. 1653
SYN. Χροΐζω, χρεω, θλιβιαζω, ἁπτομαι.—μολυνω—περιαπτω, θιγγανω
Χρῶμα
—Το χρῶμα διακεκναισμενος. Ar. N. 120.
SYN. Χροα, χροια, βαφὴ. χρὼς—ὁρμὴ Θρασος. φρυαγμὸς.
EPITH. Αιθιοπὲν, χρυσοειδὲς, λευκὸν, πυρρὸν, μελαν, φοινικοῦν, ποικίλον, παντοδαπον.
Χρὼς.
—Επει ὁ σφι λιθος χρὼς, εδὲ σιδηρος. Il. Δ. 510.
SYN. Χροος, χρῶς, χροα, χρῶμα, διφθερα, σῶμα. ιδεα.
EPITH. Καλὸς, μαλθακὸς.
Χρωτιρ.
Και μολυβω χρωσῖρι κανὼν τυπον ορθον οπαζων. Ep. l. 6.

SYN. Βαφευς, ὁ χρωματιζων.
Χρωτιζω, Χρωτιζομαι
Νεωτεροις την φυσιν αυτὸ
Πραγμασι χρωτιζεται.
Και σοριαν επασκῆ Ar. N. 516.
SYN. Χροΐζω, χρεω, χρωματιζω.—θλιβιαζω.

ΧΥΔΗΝ.
—Οτ' εν χρονος ωριος ἡμῖν
Παντα χυδην εσω, Δαλμὸς, ερως, σροποσις. Ep. l. 2.
SYN. Ρυδὴν, ρυδὸν. φυρδὴν, ὑποσυγχυτως, ακατα[illegible]ς. εικῆ. αθροως, σωρηδὸν, ταρακωδως. δαψιλῶς.
Χυλὸς
Χυλὸν διδες σλωμυλματων.—
Απο βιβλιων, απ' ηθων. Ar N. 974.
SYN Εγχυλισμα, εκπιεσμα, χυλισμα, πιεσμα, ρευμα, οπὸς, χυμὸς.
Χυμιζω
Οιπερ ἁρμονιαν εχυμισαν. Ib. Th. 169.
SYN. Εκχυμιζω, χυλιζω, αποχυλιζω, εγχυλιζω. διϋλιζω. διαμελεταω.
Χυμος
Ο χυμὸς ὁμαλως πανταχε συνισαται. Damosc.
SYN. Χυλὸς.—γεῦμα, γεῦσις.—σιελος.
Χυσις.
—Φυλλων γαρ εην χυσις πλιθα πολλή. Od. ε. 483.
SYN. Διαχυσις, εγχυτις, επιχυσις,—ρυσις.—κρουνὸς. επισαγμὸς, απορρωξ.
Χυτλαζω. Χυτλεω.
—Και γυμνασικῶς
Υγρὸν χυτλασον σεαυτὸν—Ar. V. 1208.
Ειως χυτλασαιτο συν αμφιτολοισι γυναιξίν. Od. ζ. 80
SYN. Διαχυω.—ἀλειφω, ὑγραινω.—κλυδαζομαι—τρυφαω
Χυτλον, Χυτλα, τα.
—Ενθ' ἀν σφιν ετησια χυτλα γενωνται, Ap. l. 1075.
SYN. Υδρελαιον—εναγισματα, χοαί.
Χυτὸς
—Ειθαρ δε χυτὴν επι γαῖαν εχευαν. Il. Ψ. 256.
SYN Χωστὸς. ρυτὸς, χανευτὸς.
Χύτρα, Χυτρος. Χυτρίδιον, Χυτριον.
Κοσμαντες χυτρους αρτυμασι παντοδαποῖσιν. Hom B. 41.

Χυτρον

Χυτρον τοι, ταυτην τε κρεαγίδα,—Ep. l. 6.
Δός μοι χυτριδιον,—Ar. A. 462.
—Υδωρ εν χυτριῳ θερμαινετε. Ib. 1174. (al. εν χυτριδια, r)
SYN. Αμβιξ, χυτροπους, λασανον, ἑψητηριον, πλημοχοη, λοπας, αγγεῖον.

Χυτρεος, Χυτρεῖος, Χυτρεύς.
Και παταγε χυτρεια, Ib. L. 329.
Οτε και σὲ χυτρεῦν οντα θεὸν ηγησαμην. Ib. N. 1476.
SYN. Χυτραῖος, χυτρινος, χυτριτης, λεπυρὸς, λεπυρωτὸς, οστρακινος, οστρακωδης, κεραμιος, κεραμιτης—ματαιος, ευτελὴς.

Χυτροι. (εορτὴ.)
Τοις ἱεροῖσι χυτροισι. Ib. R. 220.

Χυτροπους. Vid Χυτρα.
Μηδ' απὸ χυτροποδων ανεπιρρεκλων αγελοντα Εσθειν, μηδὲ λοεσθαι,—Hes ε. 746.

Χυω, Χυτω. Vid. Χεω
Κεχυνὸτος μεν ανδρος —Simon. 2. 110.

ΧΩΛΕΥΩ.
—Βη δε θυραζε Χωλευων,—Il. σ. 417.
SYN. Κατακωλευω, αποχωλευω, χωλαινω, σκαζω, ὑποσκαζω.—τοσεω.

Χωλοποιὸς. Vid. infr.
Τον χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασυνεται, Ar. R. 870.

Χωλὸς, Χωλοπους.
—Η μ' εθελεσκε
Κρυψαι χωλὸν εοντα,—Il. σ. 397.
Χωλοποδας τευχει,—Man. 4. 118.
SYN. Δυσχωλος, επιχωλος, ακροκωλος, χωλοποιὸς, μονοκωλος, λιπογυιος, κυλλὸς, κυλλοποδιων, πηρὸς, ατελὴς.

Χῶμα.
Χῶμα δέ μοι κοιλανον, ὅ μευ κρυψει τον ερωτα. Theoc. 23. 43.
Και σλασ' επ' ακρα χωματος,—Eur Or. 116.
SYN. Επιχωμα, προσχωμα, χαρακωμα, χῆς, ταφρος, ταφος.—ὕψωμα γῆς.—σωρὸς.

Χωννυω. Χωνυμι, Χοω.
—Εγω δὴ ταφον
Χωσω' αδελφῳ φιλτατῳ πορευομαι. Soph. An. 81.
Αποδος δαμαρτος νεκυν, ὁπως χεσω ταφῳ. Eur. Or. 1623.
SYN. Επιχοω, επιχωννυω, αναχωννυω, εγχωννυω, καταχωννυω, συγχωνυω, προχοω, τυμβοχοεω, ενταφιαζω.—σωρευω, περισατλω.

Χωνιφοεις.
Τοιην χωνιφοεις κρυμὸς οπωροφορῆι. Ep. l. 1.

Χωρα.
—Εκ χωρης, ὁθι ἥ οαριζε γυναικί. Il. ζ. 516.
—Αψ ενὶ χωρη Εζετο,—Il. ψ 349.
—Χωρης ολιγην ετι μοῖραν εχοντες. Il. π. 68.
—Και ἀς τινας ικεο χωρας. Od. ϑ. 573.
SYN. Χῶρος.—αδεια, ελευθερια.

Χωρεω, Χωρεῦμαι.
Χωρησεν δ' αρα τυτθὸν επαλξιος,—Il. μ. 406.
Ουδ' αν Αχιλλῆι ρηξηνορι χωρησειεν. Il. ν. 324.
—Ἐξ χοᾶς χωρησεται. Ar. N. 1240.
SYN Αναχωρεω, προσχωρεω, εγχωρεω, επιχωρεω, πορευομαι, ὁρμαω, ὑποχωρεω, αναχαζω.—απολαμβανω, ερχομαι. δεχομαι. χανδανω.

Χωριζω.
—Χωριζεσι δ' αλληλων λοχυς. Eur. Ph 108.
SYN. Αναχωριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, αφοριζω, νοσφιζω.

Χωρὶς.
Χωρὶς δ' Ατρειδῆσι,—Il. η. 470.
SYN. Αμφὶς, απανευθε, ἰδιως.

Χαριτης
Ουκ εγωγε χωριτην γ' ὁρῶ. Soph. Fr.
SYN. Αγροιωτης, αγροικικὸς. γεωργὸς.

Χῶρος, Χωρίον.
Χῶρον μεν πρῶτον διεμετρεον—Il. γ 315.
—Οθι δη νεκυων διεραινετο χῶρος. Il. ϑ. 491.
—Τὺ τα χωρία ταῦτα ματευσεις. Theoc. 21. 65.
Ως τῦτ' αληθως Ατλικον το χωρίον. Ar. N 209.
SYN. Χωρα, τοπος, ϑῶκος, διασασις, πεδον, αγρος, διοικησις.
ΕΡΙΓΗ. Ατερπὴς, απημων, αεργιλοφος, αριστογενεθλος, ἀλιερκὴς, διαμετρητος, ευσκιος, ευανδρος, ευαιθὴς, ευιππος, ευαὴς, ευωδὴς, ευδοτος, ερημος, ερατὸς, ευρωεις, ευρυαλος, ηδυπνοος, ἱερὸς, ἰμερόεις, λιπαρὸς, λιθοστρωτος, νεοτευχὴς, κρυερὸς, κατακρημνος, κρατερὸς, κατασυφελος, οιοπολος, ορφναιος, προαλὴς, περισκεπὴς, πιων, πορφυρων, πατρῷος, πολυολβος, σθενωπὸς, σκιοεσσὴς, σκιερὸς, ὑλήεις, τιμηεις, ζοφοεσσὴς, μιχραυλαξ, ψαμαθωδὴς.

Χωσὸς. Vid. Χυτὸς.
—Οι μεν εν χωσοῖς ταφοις
Κεῖνται πεσοντες,—Eur. Rh. 414.

Χωω, Χωομαι.
Κρεισσων γαρ βασιλευς ὁτε χωσεται ανδρὶ χερηϊ. Il. α. 80.
—Και θυμὸν ἑταιρε χωεται αινῶς. Il. υ. 29.
SYN. Χολοω.—λυπεω.—μεμφομαι, ονειδιζομαι.

Ψαινυθος, Ψαινυθος.
Ψαινυθα θεσπιζοντα Πλειωνος λατριν. Lyc. 1420.
SYN. Ψευδὴς, ψυδρὸς—ματαιος, ευτελὴς. φλυαρὸς. οικτρος.
Ψαισιον, Ψαισὸν (πεμμα.)
—Σοι ταδε πεμπω ψαισια—Ep. Suid.
Ου βᾶν, ουχι ψαισόν—Ar. Pl. 138.
Και ψαισῶν ολιγων δραγμα πενιχραλεον. Ep. l. 6.
Ψαισωρ.
Σπογγον εχειν καλαμων ψαισωρ' απὸ Κνιδιων. Ep. Suid.
Ψακὰς, Nom. pr.
—Αντιμαχὸν τον Ψακαδος. Ar. A. 1149.
Ψακαδιον Vid. Αναγρευομαι
Ψαχὰς. Vid. Ψεχας.
Ος αντὶ διας ψακάδος Αιγυπτιᾳ πεδὸν
Λευκῆς νοτιζει μελανοσυρμαῖον λεων. Ib. Th. 863.
Βαλλει μ' ερεμνῇ ψακάδι φοινιας δροσῳ. Aesc. Ag. 1139.
Ψαλαττω.
Τοι γαρ ψαλαξεις εις κενον τευρας κλυπον. Lyc. 139.
SYN. Ψηλαφαω ψαλλω, κρουω, τινασσω.
Ψαλιδοσομος. Vid. Καρκινοι
Ψαλιζω.
Τα ταρσα σευ τα κῶφα
Θελεις λαβὼν ψαλιξω; Anac. 12.
SYN. Αποψαλιζω, διαψαλιζω, κειρω, τεμνω.
Ψαλιον.
Χρυσοχαλινων πατταγον ψαλιων. Ar. Pa. 154.
Και δη προχειρα ψαλια δερκεσθαι παρα. Aesc. Pr. 54.
SYN. Ψελλιον, χαλινος. — περιβραχιονιον, χλιδὼν. πεδη αμαχητηριον, περιχωμα.
Ψαλις.
Τῷ σε χρη δρεπανοισι και ψαλιδεσσι καρηναι. Ep. l. 2
Στεινην δ' εδυμαν ψαλίδα, κεκ αβαρβαρα. Soph Fr.
SYN. Αμις,—μαχαιρα (διπλῆ) αρμενον. καμαρα
Ψαλλω, Ψαλλομαι.
—Ψαλλω δ' εικοσι
Χορδοῖσι μαγαδιν εχων. Anac. 80. 1.
——Μιλτοφοῖ τε
Σχοῖνον επ' ακρουχω ψαλλομενην κανόνι. Ep.
Και ψαλλ' εθειραν—Aesc. Per.
SYN. Διαψαλλω, επιψαλλω, καταψαλλω, ψαυω, ψαιρω, ψαλαττω, διακινεω.—τιλλω.—φορμιζω.
Ψαλμος.
Ψαλμοι σ' ερξουσιν τοξων. Eur. I. 173.
Ψαλμοισιν αντισπας' αειδοντες μελη. Ep.
SYN. Ψαλμα, μολπη, συριγμὸς, αοιδή.
EPITH. Οξυφωνος, τοξικης.
Ψαλμοχαρης. Vid Απολλων. Ψαλμογράφος. Vid. Δαβιδ.
Ψαλτριας.
Ζηλωσει δηλην, η ψαλτριαν, η πολυκοινον. Man. 5. 236.
Ψαμαθος, Ψαμμος.
Ουδ' οσ μοι τοσα δοιη ὁσα ψαμαθος τε κονις τε. Il. ι 385.
—Υπενερθε δε γαῖα φανεσκε
Ψαμμῳ κυανεη,—Od. μ. 243.
SYN. Αμαθος, αμμος, κροκη, κροκας. κοχλαξ. τροχαλος, λαϊγξ. ῥὶν.
EPITH. Αδρανὴς, βαθεῖα, κυανεα, λεπτὴ, λευκοφαὴς, πολια, ἁλια, δισψὰς, βυθῖτις.
Ψαμαθὶς.
—Οτε δε ροθιον ψαμαθῖδα. Ath. l. 7.
Ψαμαθωδης.
Πλανοδιας δ' ηλαυνε δια ψαμαθωδεα χῶρον. Hom. M 75.
SYN. Αμμωδης, αμαθωδης, αμαθοεις, ὑφαμμος, υποψαμμος. Λαθαρὸς.
Ψαρ, Ψαρος, Ψῆρ.
Τῶν δ' ὡστε ψαρῶν νεφος ερχεται,—Il. ρ 755.
—Ος τ' εφοβησε κολοιὸς τε ψῆρὰς τε Il. π. 583.
EPITH Ουτιδανος, τανυσιπτερος.
Ψαρας αργυραις αρταγας ευποριης,
Καρπῶν δηλητῆρας,—Ep.
Ψαρὸς.
Τον ψαρὸν ἱππον.—Ar. N. 1127.
SYN. Αιθηρὸς, ταχὺς.—ποικίλος, σποδοειδὴς.
Ψαυω, Ψαυομαι. Vid. Ψαω.
Ψαῖον δ' ἱπποκομοι κοριθες λαμπροῖσι σκλοισι. Il. υ. 132.
SYN. Ψαω —τυγχανω, συμβαλλω.
Ψαφαρὸς.
Πεντε δεαι ζωναι περιηγέες εσπειρηνται·
Η δε μια, ψαφαρή τε και εκπυρος—Erat.
Και ναρδῳ ψαφαρῇ—Ep. Suid.
SYN. Ψαδαρὸς, ψαθαρος, σαθρὸς, αυχμηρὸς, μυδαλέος, αυαλέος, ασθενὴς, ελαφρὸς, λεπτὸς,

κακὸς, τερπν, χαῦνος. ψαμαθώδης, κακοχρὼς

Ψαφαροθριξ.
Ενθ' ὄγε και θεὸς ὢν ψαφάροτριχα μῆλ' ἐρομενεν. Hom. XVIII. 32.

Ψαφαροχροος.
Ψαφαροχρεν καρα πελυπινές τ' εχων. Eur. Rh. 716.

Ψαω, Ψαομαι.
Και ψῆ κατ' ακρας σπιλάδος—Soph. Tr. 641.
Ου γάρ τις αυτῶν ψησεται πυρνον γναθῳ. Lyc. 639.
SYN. Ψαυω, αναψαω, ψηχω, ψαιρω, ψαλασσω, επιψαυω, προσψαυω, παραψαυω.—προσεγγιζω, κλινω.—λεπτυνω, ὁμαλιζω, διαφθειρω, θιγγανω, ψηλαφαω.

Ψ Ε

ΨΕΓΙΟΣ.
Ψεγιον ωαρον εννεπεν. Pind. N. 7.
SYN. Ψογερὸς, επιψόγος, ονειδεος.

Ψεγω.
Ου χαλεπὸν ψεξαι τον πλησιον, ὅδε κεν αυτὸν Αινῆσαι· δηλοῖς ανδρασι ταῦτα μελει. Theog. 611.
SYN. Διαψεγω, ψιαινω, μωμαομαι, ατιζω, λοιδορεω, ὑβριζω. μεμφομαι.

Ψεδνοκαρηνος, Ψεδνός
Αιεί τοι θησει λασιην επὶ κρατι λαχνην
Ει και ψεδνοκαρηνος εοις.—Orph. L.
—Ψεδνὴ δ' επενηνοθε λαχνη. Il. ϛ. 219.
SYN. Αραιοθριξ. λεπτοθριξ, ατριχος, αθριξ, φαλακρὸς, ψιλὸς, ψιλοκορρης, αραιὸς, μαδαρὸς.

Ψεδυρος.
Ψεδυραὶ τριβοι τ' ερωτων. Aesc. Supp. 1050.
SYN. Ψιθυρός.

Ψεκαζω
—Τοτ' η βροντᾶμεν, η ψεκαζομεν, Ar. N. 580.
SYN. Ψακαζω, επιψεκαζω, καταψεκαζω, δροσιζω, σταλαω.—βρεχω.

Ψεκας Vid. Νεκυς.
SYN. Ψακὰς, δροσος, ρανις, σταγὼν, ψιάς. νιφάς.
EPITH. Αμβροσια, ενδροσος, χειμερια, δῖα.

Ψελλος.
Τῶν δ' ει τι σοὶ ψελλον τε και δυσευρετον. Aesc. Pr. 815.
SYN. Δυσγνωστος.—τραῦλος, μογιλάλος, ατυπος.

Ψευδαγγελος, Ψευδαγγελὴς. Vid. Ψευσὴς.
—Μηδὲ ψευδαγγελος ἔναι· Il. ο. 159.
Εοικεν ὁ ψευδαγγελὴς ἒιν' αγγελος. Ar. Av. 1340.

Ψευδαμαμαξυς. Ar. V. 325.

Ψευδαπατης.
Μηδε κακογναμων, μη ψευδαπατης αμετριτος. Sibyl. l. 2.
SYN. Απατεων, απατηλὸς, γόης.

Ψευδαρταβας. Ar. A. 91.

Ψευδατραφαξις. Ib. Eq 627.

Ψευδηγορεω. Vid. Ψευδομαι.
Ψευδηγορῆν γαρ ὐκ επισαται σῖομα
Το δῖον, αλλα πᾶν επος τελῆ—Aesc. Pr. 1032.

Ψευδηγόρος,
Ψευδηγορσις φημαισιν εγχρισας επη. Lyc. 1455.

Ψευδηριος, Vid. Ψευσὴς.
—Ταφων—ψευδηριων. Ib. 1048.
Ψευδηριον δε νησιωτικος σῖονυξ
Παχυνος ἐξει σεμνον,—Ib. 1181.

Ψευδογραφος. Vid. Ομηρος.

Ψευδοδαπνον
Και ψευδοδαπνα πολλὰ μαργωσας γναθῳ. Aesc. Fr.

Ψευδοκατηγορια. Vid. Τεχνασμός.

Ψευδοκηρυξ.
Τως τῶν Αχαιων ψευδοκηρυκας, κακὲς
Οντας προς αιχμην, εν δ' τοις λογοις θρασεῆς. Soph. Ph. 1344.

Ψευδολογος. Vid. Ψευσὴς.
Και ψευδολόγος, και βωμολόχος. Ar. R. 1569.

Ψευδομαντις. Vid. Ψευσὴς.
Ου ψευδομαντις ἦσθ' αρ', αλλ' ετητυμος. Eur. Or 1705.

Ψευδονιτρος.
Ψευδονιτρῳ τε κονιας. Ar. R. 724.

Ψευδονυμφευτος.
—Ιν Ελλας τως Αλεξανδρῳ γαμως
Δωρημα Κυπριδος ψευδονυμφευτως μαθῃ. Eur. Hel. 889.

Ψευδοπατρις. Vid. Ομηρος.

Ψευδοπατωρ.
Ψευδοπατωρ, ιδε τόνδε τεῦ τριτὸν,—Call. 6. 99.

Ψευδορκεω.
Και μη καταθεις ψευδορκησει.—Ar. Ecc. 599.
SYN. Επιορκεω, κατεπιορκεω, επομνυμι.

Ψευδορκος, Ψευδωμοτης, Ψευδωμοτος.
Τις δε κλυει σῦ θεὸς, η δαιμων,
Τεῦ ψευδορκια, και ξεναπατα. Eur. M. 1392.
—Κοιράνῳ ψευδωμοτῃ. Lyc. 523.
Πατρῷον ὅρκον εκτινων ψευδωμοτον. Ib. 932.
SYN. Ψευδορκιος, επιορκος.

Ψευδορκον σ᾽υγεειν θεὸς αβροτος ὁσις ομοσσῃ. Phocyl.

Ψεῦδος.
Ψεῦδος κεν φαιμεν,—Il. ε. 81.
Γαμεναι ειτε ψεῦδος ὑποσχεσις ηὲ και εχί. Ib. 349.
SYN. Ψεῦσμα, μῦθος, ψευσις, το ψευδες, ψευδολογια, ψευδομυθια, ψευδηγορια. αναπλασμα. τεχνη. απατη. πλαινη.
EPITH. Ατασθαλον, ετοιμολογον, κερδαλεον, πολυδαιδαλον,
Δαιδαλμενοι ψευδεσι ποικιλοις λογοι. Pind.

Ψευδοσομεω Vid. Ψευδω.
—Και το μη ψευδοσομεῖν. Soph. Oed. C. 1189.
Λογον ψευδεῖ τεγξειν Pind.

Ψευδοφημος Vid. Ψευσῆς.
—Πολλὰ γάρ σε θεσπιζουθ᾽ ὁρῶ,
Και ψευδοφημα,—Ib 1587.

Ψευδω, Ψευδομαι, Ψευσεω.
—Καί σ᾽ ἅπερ ξυννεσα,
Θελω, πολιν τε τήνδε μη ψευσας, θανεῖν. Ib 1579.
Ψευδοντ᾽, οδ᾽ εθελησιν αληθεα μυθησασθαι. Od. ξ. 125.
Ψευσομαι, η ετυμον ερεω,—Il. κ. 534.
—Νυν δ᾽ ορκια πισὰ ψευσαμενοι μαχομεσθα. Il. η. 352.
Ψευσησεις, οδ᾽ αυτε τελος μυθῳ επιθησεις. Il. τ. 107.
SYN. Απαταω, εξαπαταω, αποσεσεω.—διαψευδομαι, αποψευδομαι, επιψευδομαι, καταψευδομαι, προσψευδομαι, ψευδοσομεω, ψευδομυθεω, ψευδολογεω, ὑποκρινω, ὑποδυομαι. αλαζονευομαι.

Ψευδωνυμως.
Ψευδωνυμως σε δαιμονες Προμηθέα
Καλοῦσι·—Aesc. Pr. 85.
SYN. Ψευδολογως, ψευδῶς, εψευσμενως.

Ψευσιρα. Vid. Σιβυλλα.

Ψευσισυξ. Vid. Απολλων.

Ψευσηρ, Ψευσης
—Ιδε ψευσῆρας αθεσμους Man. 4. 119.
Ψευσαί τ᾽, ορχησαί τε,—Il. ω. 261.
SYN. Ψευδολογος, ψευδημων, ψευδοφημος, ψευδοσομος, ψευδοκηρυξ, ψευδομαντις, ψευδαγγελος, ψευδηγορος, ψευδωνυμος, ψευδοεπης, ψευδης. ψευδηριος, ψευδαλεος, φεναξ, αλαζων, προπετης, φιλοψευδης. ψευδων συγκολλητης.

Ψεφηνος.
Ος δε διδακ᾽ εχει, ψεφηνος ανηρ,
Αλλοτ᾽ αλλα πνεων, ὑποτ᾽ ατρεκει
Κατεβα ποδι μυριᾶν
δ᾽ αρετᾶν ατελεῖ νοῳ γευεται. Pind. N. 3.
SYN. Σκοτεινος. αφανης. ανωνυμος.

Ψηγμα.
Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρειων ὑπ᾽ οδοντων
Ρηηθεν, Λιβυκῆς κεροτερον ψαμαθος. Ep. l. 1.
SYN. Εκψηγμα, περιψηγμα, ξυσμα.

Ψῆκλρα.
Και ψῆκλραν ἱππων ερυσιτριχα—Ep. l. 6.
Και πρισὸν ψηκλρης κιῆσμα σιδηροτερος. Ib.
SYN. Ψηκλρια, ψηκτρὶς, ξυστρον, ξυστρα, ξυστρις, σλεγγις.

Ψηλαφαω.
Χερσὶ ψηλαφοων,—Od. ι 416.
Εψηλαφωμεν εν σκοτῳ τα πραγμαλα Ar. A. 689.
SYN. Ψηλαφεω, ψηλαφιζω, επιψηλαφαω, αμφαφαω, παραφαω, ψαυω. ψαω, ψαλασσω, μεταχειριζομαι θωπευω—ψηχω—εξερευναω.

Ψην. (σκωληκιον)
Εν θ᾽ οἱ κνῖπες και ψῆνες αεὶ
Τας συκας κατεδονται. Ar. Av. 591.

Ψηνιζω. Ib Eq 520.

Ψῆτλα (ἰχθὺς, al. ορνεον.)
—Καὶν ὥσπερ η ψῆτλαν δοκῶ
Δεῖναι αν εμαυτῆς παρταμεσα δ᾽ ἡμισυ. Ar. L. 113.
Ψῆτλα τε χονδροφυῆς,—Ath. 4.

Ψηφιζω, Ψηφιζομαι
—Ουκ ἂν ποτε
Δικην κατ᾽ αλλε φωτὸς ὧδ᾽ εψηφισαν. Soph. Aj 449.
Ουδ᾽ ην ἐπλάκις συ ψηφισι Ar. L. 699.
SYN. Επιψηφιζω, επιψηφιζομαι, διαψηφιζομαι, συμψηφιζω, καταψηφιζομαι, λογιζομαι, επαριθμεω, ανατιθημι, επιδικαζω, επικρινω,—κυρσω, προοριζω, χειροτονεω, ὑπογραφω.—ψῆφον τιθεμαι, φερω, επιφερω, επαγω. γνωμὴν τιθεμαι.

Ψηφις, Ψηφισμα
—Ὑπο ψηφῖδες ἁπασαι
Οχλευνται—Il. φ 260.
—Εὖ τα τῶν εγχωριων
Δημε δεδοχθαι παντελῆ ψηφισματα. Aesc. Supp. 609.
SYN. Δογμα, δηλωσις, αποθεσις. ψῆφος.

Ψηφισματοπωλης. Ar. Av. 1038.

Ψηφοποιος.
Κλεπτης γαρ αυτῆ ψηφοποιὸς εὑρεθης. Soph. A. 1154.
SYN. Ψηφολόγος. ψηφοπαικτης. ψηφοκλεπτης.

Ψηφος.
Ψηφῳ θανατε καταχυρωθεὶς, Eur. Or. 1018.
Ψηφε μελαινης εξεφωνησε κρισιν. Suid.

Οσω

Οσω κακιος ολυμεθ', οι νομι βια
Ψηφον τυραννων, η κρατη παρεξιμεν. Soph. An. 60.
SYN. Ψηφις, κροκαλη, ψαφαξ, ψαφιγξ, λιθαξ —κρισις. αποφασις, λογος, ψηφισμα.
EPITH. Ισηρης, τελεια. αρρεπης, φιλη.

Ψηχω
Μυναμπυκον δε Μενελεως ψηχων δερμα, Eur. Hel. 1583.
Ψηχει και πετραν ὁ πολυς χρονος.—Ep.
SYN. Αναψηχω, καταψηχω, παραψηχω, επιψηχω. ψαω, καταμασσω, τριβω, ξεω, ξυω. —Σωπευω, ψιλαφαω, αρκυιω.

Ψ Ι

ΨΙΑΘΟΣ.
Ο δ' ωχετ' εξαξας γε τας ψιαθος λαξων. Ar. R 575.
SYN. Φορμος, καννα, σπυρωμα.

Ψιάς. Vid Ψεκάς
Αιματοεσσας δε ψιάδας κατεχευεν εραζε. Il. τ. 459.

Ψιθιος.
—Και ψιθυς ελποιο Nic.

Ψιθυριζω.
Αλληλοις ψιθυριζον,—Theoc. 27. 67.
—Και εψιθυρισθομες ἀδύ Ib 2. 141.
SYN. Διαψιθυριζω, προσψιθυριζω, ὑποψιθυριζω, ψυθιζω, γογγυζω, επιτρυζω, θρυλλιζω μωμαομαι.
Λαθρισθην αχαλινον ὑποκλεπτοντες ιωην. Nonn.

Ψιθυρισμα.
Αδυ τι το ψιθυρισμα και ἁ πιτυς, αιπολε, τηια, Α ποτι ταις παγαισι, μελισδεται.—Theoc. 1 1.
SYN. Ψιθυρισμος, θρυλλος, τρυσμος.—λοισθορια.

Ψιθυρος
Τοιεσδε λογοις ψιθυρος πλατων, Soph. Aj. 148.
Αυραι—ὑδυπνοοι, ψιθυραι,—Orph. H.
SYN. Ψιθυριζων, ψεδυρος. ψιθυρισης. ψυθιστης, λοισθορος.

Ψιλος.
—Ψιλην αροσιν πεδιοιο ταμεσθαι Il. ι. 576.
—Μεγα δερμ' ελαφοιο ψιλὸν—Od. ν. 437.
Οιμοι κακοδαιμων, ψιλος αὖ στρατευσομαι. Ar Th. 239.
EXP. Ασενδρος.—ψιλος τριχᾶν.—γυμνος, ερημος —τοξοτης.—κωφος. ψεδνος. λεπτος.—οπλος. ακοσμητος.

Ψιλωθρον.
Ψιλωθρον, καρπόν τε πολυθρηνυ ὑακινθου. Nic.
SYN. Σποδή.

Ψιμυθος, Ψιμυθιον.
Και ψιμυθος τευξει την Εκαβην Ελενην. Ep I 2.
Εισ' εκπλυνεται τοῦτο τὸ ψιμυθιον. Ar. Pl. 1065.
SYN. Ψιμυνθος. ψιμυνθιον. (χρωμα ἑταιρικόν. —φαρμακοεις δολος. Ep. l. 2.

Ψιτλακος.
Ψιτλακος ὁ βροτογηρυς, αφεις λυγοτευχέα κυρτον, Ep. l. 1.
EPITH. Αγκυλοχειλος, εραταχρως.

Ψιχαρπαξ.
Τὸν δ' αὖ ψιχαρπαξ ημειβετο,—Hom B. 24.

Ψιω, Ψιομαι
Ου γαρ τις αυτῶν ψισεται πυρνον γναθῳ. Lyc. 639.
SYN. Ψωμιζω, εμβρωματιζω, σιτιζω.

Ψ Ο

ΨΟΓΕΡΟΣ. Vid. Αρχιλοχος.
SYN. Επιμωμητος.

Ψογος.
—Επειτα τόνδ' αμυναθε ψογον Aesc. Eum. 441.
SYN. Εγκλημα, επιρρησις, κατηγορια, κακολογια, καταγνωσις, ενεδος, μεμψις.
EPITH. Σκοτεινός.

Ψολοεις.
Και τότε δη Κρονιδης αφιει ψολοεντα κεραυνον. Od. ω. 538.
SYN. Καπνιος, καπνωδης, καπνοφόρος, φλογοεις, αιθαλοεις.

Ψολοκομπια.
Ησθην ατεχναῖς, εγελασα ψολοκομπιαις. Ar. Eq 693.
SYN. Αιθαλοκομπια, μεγαλοδοξια, ψευδολογια, μεγαληγορια, αλαζονεια.

Ψοφεω.
Χωρεῖτε, μη ψοφεῖτε, μηδ' εσω κλυπος. Eur. Or. 137.
SYN. Αποψοφεω, επιψοφεω, περιψοφεω, ὑποψοφεω, ηχεω, δεπεω, κλυπεω.

Ψοφος.
Σκευαζοντα κατ' οἶκον ατερ ψοφω,—Hom. M. 285.
SYN. Αραγμος, δῆπος, θορυβος.
EPITH. Επιβωμιος.

Ψοφομηδης. Vid. Απολλων.

Ψ ΥΓΕΥΣ.
Εταν δε καλεση ψυγεα την ψυκτηριαν. Euphor.
SYN. Ψυκτηρ, ψυγειον, ψευκτηριας.
Ψυδης, Ψυδρος.
Ευχομαι δ' απ' εμας τι
Ελπιδος ψυδη θεσειν,
Ες το μη τελεσφορον. Aesc. Ag. 1008.
Ψυδραισί τ' εχθραν μηχαναις αναπλεκων. Lyc. 1219.
SYN. Ψευδης, ψευστης, εψευσμενος, επιπλαστος.
Ψιθος. Vid Ψευδος.
Ητοι θεον εστι μη ψυθος. Aesc. Ag. 486.
Ψυκτηριον, Ψυκτηριδιον.
—Υποσκιοισιν εν ψυκτηριοις. Aesc. Fr.
—Ψυκτηριδιον δεκ' οβολες. Ath. 6.
Ψυκτηριος.
——Ψυκτηρια
Δενδρεα φιλαισιν ωλεναισι δεξεται. Eur. Fr.
SYN. Ψυκτικος, καταψυκτικος.
Ψυλλα, Ψυλλος.
Ειτα την ψυλλαν λαβων,
Ενεβαψεν εις τον κηρον αυτης τω τοδε. Ar. N. 149.
EPITH. Κεφινοος.
Ψυρια.
Νησω επι ψυριης,—Od. γ. 171.
Ψυτ|α, (Σιτ|α, Theoc)
Ψυτ|α, ε ταδ' ε, ε τασδε νεμη; Eur. Cyc. 49.
Ψυχαγωγεω
Ου ψυχαγωγω Σωκρατης. Ar. Av. 1554.
SYN.—Παραμυθεομαι, τερπω, επελπιζω.
Ψυχαγωγος.
Και ψυχαγωγοις ορθιαζοντες γοοις. Aesc. P. 689.
Ου ψυχαγωγον τονδ' εποιησω ξενον. Eur. Alc. 1138.
SYN. Νεκρων αγωγος.—γοης.
Ψυχη.
—Τω δ' αυθι λυθη ψυχη τε μενος τε. Il ε. 296.
Πολλας δ' ιφθιμους ψυχας αϊδι προϊαψεν. Il. α. 3.
Ψυχαι δε πολλαι δι' εμ' επι Σκαμανδριοις
Ροαισιν εθανον —Eur. Hel. 52.
Η της ταλαινης τησ εμης ψυχης φονευς. Ib. Herc. f. 452.
Ψυχης γαρ αδεν εστι τιμιωτερον. Ib. Alc. 303.
Ψυχην τε, και φρονημα,—Soph. An. 181.
Και την ψυχην εκπνευσει—Ar. N. 711.
SYN. Πνευμα.—προσωπον (ανης η γυνη.)—μενος.—νους, το νοερον, θυμος, κηρ.—φυσις.—αιμα.
EPITH. Ακηριος, αδεματος, al. αδαματος, απαλη, αειρεφης, αδολος, ακολαστος, αινομορος, ασεπτος, βαρυδαιμων, δυσμορος, δυσκαταπαυστος, πνεμοσοιτος, θεοειδης, θεοικελος, θεα, ιθυμος, καθαρα, εμπεδος, μελαινα, μινυωριος, μεγαλοσπλαγχνος, οσια, ολιγοδρανης, ολιγοπελης, πελωριος, παναγνος, πανακηρατος, πανακλημων, παμμελας, παλιναγρετος, περοεσσα, πεμφις, πλημων, ρυπαρα, σιγωσα, υψικελευθος, λογικη, θυμικη, επιθυμητικη.
PHR. Θεοδης μορφη —Θεοτητος απορροη.—θεον δαιδαλμα, πλασμα —χρυσσων μοιρη Naz: Ψυχη δ' αθανατος και αγηρως ζη δια παντος. Phoc.
Τι σαυτον αδικων την ψυχην καταιτιας. Men.
Αιεν αγηρως εσσα, μενει δ' ες παμπαν ατειρης.
Πασα τε γαρ ψυχη μεροπων θεε εστι χαρισμα. Sibyl.
—Μελαινομενη κακοτητι.
Ψυχη αγαλμα θεε, χαραγμα θεε.
Δυναμις απ' ασρων βεσσα —Ep.
Αιθερια φυσεως μοιρα. Philo.
Νοερας μοιρας ομβρος.
Σπινθης ευηγενεος νους. Synes.
Ψυχοβορος.
Συ ψυχοβορους Απερυκε κυνας. Synes. 3.
Ψυχοδαικτης. Vid. Βακχος.
Ψυχοδοτηρ Vid. Απολλων.
Ψυχοπλανης. Vid. Βακχος.
Ψυχοπομπος
Ουθ' επι κωπη ψυχοπομπος Χαρων. Eur. Alc. 363.
Ψυχολιπης.
Και κενεα σαρκων ψυχολιπης δυναμις. Ep. l. 4.
Ψυχορραγεω.
Η νυν κατ' οικους εν χεροιν βαζαζεται
Ψυχορραγουσα,—Eur Alc 26
SYN. Αποψυχω, επισπαιρω, αποθνησκω.
Ψυχορραγης
Ας αν γυναικες εν τοκοις ψυχορραγεις
Λεπωσ' εν οικοις,—Ib I. T. 1466.
Ψυχος, Ψυχμος
Ψυχεος ιμερων κατελεξατο οιοβαρεων Od. κ. 555
Αινως ψυχμος ηδε νοσος παρεχει—Man. 2. 443.
SYN Ψυχροτης, ψυχρια, το ψυχρον, ψυχρευμα, ριγος, κρυος, κρυμος.
Ψυχοσσοος
—Ψυχοσσοον αλκαρ. Ep. l. 1.
Ψυχοσολος.
Ψυχοσολος Ερμης. Tryph.

Ω Α Ω Γ

Ψυχοτακὶς,
—Ψυχοτακῖ δακρυα. Ep. l. 4.
Ψυχοτροφεω.
Ερπετα δ' εν γαιη κινημενα ψυχοτροφῆ τε, Sibyl l. 1.
Ψυχοτρόφος.
Ψυχοτροφυς αυρας θνητοῖς παρεχουσα προσηνεῖς Orph. H.
Ψυχοφθορος.
Μένος δε σθυγερὴ σ' αϊδὶς ψυχοφθορος αιὲι. Ib.
Ψυχοφυὴς.
—Ψυχοφυῶν πτερυγων. M. Muſ.
Ψυχοω
Τίς λιθον εψυχωσεν;—Ep. l. 4.
SYN. Εμψυχοω.—θαρσυνω.
Ψυχρὸς
—Ψυχρὸν δ' ἑλε χαλκον οδὸσιν. Il. ε 75.
—Ταφρειαι νιφαδες—ψυχραί, Il. τ. 358.
Ψυχρὸν μοι παρὰ τῆδε φιλοι πινουσι τοκῆες. Theog 263.
Ψυχρῇ βια και δυσκολια—Ar. Pl. 263.
SYN. Ψυχεινὸς, υπερψυχρος, ὑποψυχρος, δυσθαλπὴς, απυρος, αθερμος, κρυερὸς, κρυμωδὴς, κρυμαλεος, ριγιος.—ασθενὴς. αθλιος.
Ψυχω.
Ηκα μαλα ψυξασα,—Il. υ. 440
Πασα μεν εψυχθην χιόνος πλεον,—Theoc. 2. 106.
Αυτίκα δε κλινας δαπεδῳ βεβαρηοτα γυῖα
Ψυχετ' αμηχανιη.—Ap. 4. 1527.

Ψ Ω Ω Δ

SYN. Ψυγω, αναψυχω, αποψυχω, εναποψυχω, διαψυχω, εμψυχω, επιψυχω, καταψυχω, παραψυχω, ὑποψυχω, ψυχραινω. μαραινω, ξηραινω, φυσαω, πνεω. αμβλυνω.

Ψ Ω

ΨΩΑ, Ψῶλα (νοσος)
Αρπυιαι ατλητον επὶ ψῶαν πνειεσκον. E.M.
Ος θυμησας τοις στρατιωταις
Λοιμὸν και ψῶταν επεμψεν. Suid.
SYN. Δυσωδια.
Ψωλὸς.
Ψωλὸν γενεσθαι δεῖ σε μεχρι τῆ μυρρινε. Ar. Eq. 960.
SYN. Λεπτοδερμος.—κηλικός.—θαλὸς (εκκεκαυμένος)
Ψωμιζω
Τῆτο δ' ποτε συ ψωμιεις. Ib. Th. 699
SYN. Τρεφω—φενακιζω, εξαπαταω, χαιρω.
Ψωμὸς
Ψωμοί τ' ανδρομεοι—Od. ι. 374.
SYN Ψωμίον, κλᾶσμα, τρυφος. εγκαφος, πιρνος κολαβα βᾶλος.—αρτος. ακολος.
Ψωρα.
Και παρα Σιταλκᾶ ψωρας—Ath. l. 1. 21.
SYN. Κινος, κνυζα, ψωριασις.

Ω Α

ΩΑΡΙΟΝ. Vid. Νωγαλα.
Ωαριων. Vid. Ωριων.
Ωια.
—Οφρα κεν ωην
Δευοι εφελκομενην πολιῆς ἁλὸς ασπετον ὑδωρ. Moſc. 2. 123.
SYN. Κρασπεδον: εσχατα πεπλε.

Ω Γ

ΩΓΥΓΙΑ.
Ωγυγιη τις νῆσος αποπροθεν εν ἁλὶ κεῖται,
Ενθα μεν Ατλαντὶς θυγατηρ, δολοεσσα Καλυψω,
Ναιει εϋπλοκαμος, δεινὴ θεός·—Od. η. 244.

Ω Δ

Ωγυγιος.
Παῖν κρατος Ωγυγιον·—Soph. Ph. 143.
Θηβας—τας Ωγυγιας—Ib. Oed. C. 1853.
EXP. Το απ' αρχῆς.—αρχαῖος, παλαιφατος. παμπαλαιος.

Ω Δ

ΩΔΕΙΟΝ.
Οι δ' εν ωδειῳ δικαζεσι,—Ar. V. 1104.
Ωιδὴ.
Παντη γαρ τοι, Φοῖβε, νομος βεβληται ωδῆς. Hom. A. 20.
—Εμὶν δ' ἁ μῶσα και ωδα. Theoc. 9. 32.

SYN.

SYN. Αοιδὴ, ᾆσμα. ὕμνωδια.
EPITH. Αμεσος, βεκολικὴ. θελξιμβροτος, λιγυρὰ, κλιμακοεσσα, καλλιφθογγος, ἐξυτονος, πενθιμος, πολυπανσοφιης, πολυχορδος. θεσπεσιη, φρενοθελγὴς, ἱμεροεσσα, ἡδυθροος, γλυκερὰ, τερπνὴ, μυσιπόλος, αντιψαλμος, επιτηδεος.

Ωδὶν, Ωδὶς.
Ηρης δυγατέρες ποικιλὰς ωδῖνας εχουσαι. Il. λ. 271.
—Στεναχων τε και ωδῖνων οδυνησι. Od. ι 415.
Αφνω δ' ασναον επεων ωδῖνας ανοιξας, Tryph. 115.
SYN. Ωδινησις.—αλγος.—τοκος. τοκετος.
EPITH. Αελπτος, αναυδὴς, απαλὴ, γοερὰ, γονιμος, επαλγὴς, ευτεκνος, ελαφρὰ, θοὰ, κεραυνιος, λοχια, ἱερὰ, μογοστόκος, οξεῖα, οψιτελεσος, πολυτλητη, πραϋτόκος, ὑγροτόκος, ωμοτόκος. θεσκελος, αχραντος, ἀγνὰ, σεμνὰ, βροτεια, ψευδὴς.
—Εχεσ' εν ωδῖνων λοχιαις αναγκαις. Eur.

Ωδῖνω.
Ωδῖνειν τρομεω' χαλεπὸν βελος ειλειθυιης. Theoc. 27. 28.
SYN. Επωδῖνω, εγκυμονεω, τοκαω, λοχευω. αποτικτω.—επιθυμεω, πασχω.
—Τοκετοιο λεχωια νηματα λυσαι.
Νυσσομενη κεντροισιν απειρωδῖνος αναγκης. Non.

Ωιδοποιὸς, Ωιδὸς Vid. Αοιδὸς.
Ανακρεοντος εκὼν' ωδον εν Τεῳ,
Τῶν προσθ' ει τι περισσον ωδοποιῶν. Theoc. Ep. 16.
Χαλκεον ιδρυσας ῳδὸν ὑπὲρ κιθαρας. Ep l. 2.
—Ωκὺ δ' απεπλα
Εξ ορνιθοπεδας ωδὸς ερημοφιλος. Ib. l. 1.
—Θρασυγλωσσειας ῳδές. Man.

Ω Ζ

ΖΩ. Aeſc. Eum. 123.
SYN. Αιαζω, βοαω.

Ω Θ

ΘΕΩ.
Ωθει δ' εν σακεϊ πιπτων ροος—Il. φ 241.
Λᾶαν ανω ωθεσκε ποτὶ λοφον—Od. λ 595.
SYN. Ωθιζω, ωσιζω, επωθεω, προωθεω, παρωθεω, παρωθεομαι, διωκω. ανατρεπω.

Ω Κ

Ωθισμὸς.
Η ωθισμὸς εσι δακτυλων τοιὸτος, η
Και το πυγμὸς,—Ath. 6. 3.

Ω Κ

ΩΚΑ, Ωκισα.
—Τοι δ' ὠκα θεῷ κλειτὴν εκατομβην
Εξεπης εσησαν—Il. α. 447.
—Βοὴ δ' ωκισα γενοιτο. Od. χ. 77.
SYN. Ταχα, ταχεως, τακισα.

Ωκαλεα.
—Και Ωκαλεην πολυπυργον. Hom. A. 243.

Ωκεανιη. Ωκεανὶς.
Τρεῖς γαρ χιλιαι εσι τανυσφυροι Ωκεανῖναι. Hes. Θ. 364.
—Ευρυνομη τε Ωκεανὶς—Ap. 1. 504.

Ωκεανος.
Αλλ' αιὲι ζεφυροιο λιγυπνειοντας ἀὴτας
Ωκεανος ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπας. Od. ε. 568.
Την δ' ες κατ' ωκεανον ποταμον φερε κῦμα ροοιο. Od. λ. 638.
SYN. Θαλασσα, αμφιτριτη.
EPITH. Αψορροος, αφενὸς, ακαμας, βαθυδινης, βαθυρρειτης, βαθυκυμων, βαρυηχὴς, γαιοχος, ευρὺς, ευρροος, ειρυπορος, κυμαινων, κυανεος, κλυτὸς, μεγακητης, μεγαλητωρ, ταυροκρανος,
Εξ ακαλαρρειταο βαθυρροο ωκεανοιο Hom.
—Ωκεανοιο, τελειεντος ποταμοιο. Hes.
Ζωσαμενος σ[εφανηδὸν ὁλην χθονα κυκλάδι μιζῃ. Nonn.
Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν,—Hom.
—Θνητων τ' ανθρωπων
Ος περικυμαινει γαιης περιτερμονα κυκλον,
Εξ ἑ πεν παντες ποταμοι και πᾶσα θαλασσα
Και χθονιοι γαιης πηγορρυτοι ικμάδες ἀγναί.
Κλυθι μακαρ πολυολβε, θεῶν ἁγνισμα μεγιστον
Τερμα φιλον γαιης, αρχη πολυ, ὑγροκελευθε. Orph H.
Ωκεανὸς πρωτισα καλιρροος ἦρξε γαμοιο,
Ηδε κασιγνητην ὁμομητορα Τηθὺν επηγεν. Ib.

Ωκυαλος,
—Νεὸς—Ωκυαλὸ—Il. ο. 705.

Ωκυαλος, Nom. pr.
—Και Ωκυαλος, και Ελατρεὺς Od. Θ. 111.

Ωκυβολος.
Εξ ωκυβολων—τοξων—Soph. Ph. 720.

Ωκυδηκλωρ.
Ρινην τε κνησιχρυσον ωκυδηκλορα. Ep. l. 6.
Ωκυδιδακλος.
Εδραμε δ' ωκυδιδακλος απας οιωνὸς εριζων. Ep. l. 1.
Ωκυδινητος.
Ωκυδινητοις εν αμιλλαισι—Pind. Isth. 5.
Ωκυδρομος, Vid. Ταχύς.
—Ωκυδρομοι ὡσε νοημα. Orph. H.
Ωκυεπης. Vid. Απολλων.
SYN. Ωκυλαλος.
Ωκυθοος.
Ωκυθοον τριπετηλον,—Call. 3. 165.
EXP. Το ταχεως ανατελλον
Ωκυλοχεια. Vid. Φυσις, Προθυραια.
Ωκυμορος, Ωκυμορωτατος
Νυν δ' ἁμα τ' ωκυμορος και οϊζυρὸς περι παντων, Il. α. 417.
—Ος ακυμορωτατος αλλων. Ib. 505.
SYN. Ταχυθαιατος.
Ωκυπους. Vid. Στιβια.
Ωκυπετης, Ωκυπετες.
—Χαλκιποδ' ἱππω Ωκυπετα—Il. Θ. 42.
—Ωκυπετη δέ τις επλετο νεικεος αρχή. Coluth.
SYN. Ωκυπες, ωκυδρομος, ωκυθοος, ωκὺς, ταχὺς. πνεμοεις, ευσκαζμος, ἀλιπτερος, πτερυγωκύς.
Ωκυποινος.
Παλαιγενῆ γαρ λεγω
Παραβασιαν ωκυποινον. Aesc. S. T. 749.
Ωκυπομπος
Ναὸς ωκυπομπε. Eur. I. T. 1137.
Ωκυπορος
—Νὺν νηῦσι παριμενος ωκυποροισι. Il. α. 421.
Ωκυπους, Ωκυποδης, Ωκυπος. Vid. Απολλων.
—Παρετρεσσαν δ' οἱ ἱπποι Ωκυποδες. Il. ε. 296.
Ου δρομον ωκυποδην ἐχες απ' αρτολιης. Ep. l. 7.
SYN. Ποδωκης, ωκυπετης.
Ωκυπτερος Vid. Ωκυπετης.
—Ως ιρηξ ωκυπτερος ωρσε πετεσθαι. Il. ν. 62.
Ωκυροη.
—Και Αμφιρω, Ωκυροη τε. Hes. Θ. 360.
—Ωκυροην, περικαλλέα νυμφην,
—Η, καλλος απειριτον ωπασαν Ωραι. Ath. 7.
Ωκυροος, Ωκυρροος.
—Οτ' επ' ωκυροω Κελαδοντι μαχοντο, Il. π. 133.
Ωκὺς
—Τόνγε δαμασσεται ωκὺς οϊσὸς. Il. λ. 478.
—Ποδας ωκὺς Αχιλλευς. Il. α. 58.
SYN. Ωκυπους, ωκυπετης, θοος, ταχυς.
Ωκυσκοπος. Vid. Απολλων.

Ωκυτοκειον. (φαρμακον.)
Ο δ' ανὴρ περιηχετ' ωκυτοκει' ωνεμενος. Ar. Th. 511.
Ωκυτοκος
Αλλ' αιὲν επ' ημαται
Ωκυτοκος πεδιων επινισσεται. Soph. Oed. C. 721.
EXP. Ωκυτόκα ποιῶν τα πεδια, και εγκαρπα.

Ω Λ

Ωλενη.
Και το σπαργανον ἐιχεν επ' ωλενη,—Hom. M. 338
—Ωλενὴν τ' ευωνυμον. Soph Tr. 943.
SYN. Βραχιων, πηχυς, αγκαλη. παλαμη.
ERITH. Καλλιχειρ.
Ωλενιη.
Πετρη τ' Ωλενιη,—Il. ζ. 617.
Ωλενιτης.
Τον ωλενιτην χονδρον ενδατεμενη. Lyc. 155.
Ωλενος.
—Και Ωλενον, ηδε Πυλημην. Il. ζ. 639.
Ωλεσιβωλος.
—Κωλεσιβωλον σφυρην—Ep. l. 6.
Ωλεσικαρπος.
—Και ιτεαι ωλεσικαρποι. Od. κ. 510.
SYN. Ματαιοκαρπος.
Ωλεσιοικος.
Πεφρικα τὰν ωλεσιοικον Θεάν, Aesc. S. T. 726.
SYN. Ασωτος.
Ωλεσιτεκνος
—Ωλεσιτεκνον Αγαυην. Nonn.
SYN. Παιδοκτόνος. παιδολετωρ.
Ωλξ
Ιεμενω κατὰ ὦλκα,—Il. ν. 707.
SYN. Αυλαξ
ERITH. Βαθεῖα, δινεκής.

Ω Μ

Ωμαδιος.
Ωμαδιε, σκηπτ̃ε̃χε—Orph. H.
Ωμαχθὴς. Vid. Πυρι.
Ωμησὶρ Ωμησις
Ουρανος ωμησῆρος ὑπαὶ παλαμῃσι Κρονοιο
Δμηθεὶς—Orph. L.

Ωμησις

Ωμησης και απισος ανὴρ ὅδε—Il. ω. 207.
SYN Ωμοβορος, ωμοβρος, ωμοβρως, ωμοσιτος ωμοδακὴς, ωμοφάγος, φαγος, βορός.
Ωμοβοεος, Ωμοβοεως, Ωμοβοὴς Ωμοβοΐος Ωμοβοΐνος.
Και τρια μοι κεφασας ωμοβοεοτερα. Ep. l. 2.
Και τας αρηικῆς εμβύδας ωμοβοεις. Ep. l. 6.
Ωμοβρως.
—Ωμοβρος τ' ορεσβατης Κυκλωψ—Eur. Tro. 436.
Ωμοβρωτος.
Λυσσα—ωμοβρωτος—Eur. Herc. f. 887.
Ωμογερων.
Ωμογερονται δέ μιν φασ' εμμεναι—Il. ψ. 791.
SYN Μεσαιπολιος, μιξοπολιος.
—Και ωμῶ γηραϊ δωκεν. Hes. ε. 703.
Ωμοδακης.
Ωμοδακης σ' αγαν ἱμερος εξοτρυνει, Aesc. S. T. 698.
SYN. Αγριος, απιὴς, ωμησὴς.
Ωμοδαμος.
Ωμοδαμὸν δ', ὃς τῆδε τεχνῃ κακὰ πολλὰ φορίζει Hom. XLVII. 10.
Ωμοδροπος.
Κλαυτὸν δ' αρτιτροποις, ωμοδροπων
Νομιμων προταρσιθεν διαμῆψαι
Δωματων σιγερᾶν ὁδόν. Aesc. S. T. 339.
Ωμοθετεω, Ωμοθετὸμαι.
Διπτυχα ποιησαντες, επ' αυτῶν δ' ωμοθετησαν. Il α 461.
—Ο δ' ωμοθετεῖτο σύεσσιν. Od. ξ. 427.
Ωμοθριξ.
—Χελυδρὸς ωμοθριξ. (Αντιπωρ.) Lyc. 340.
Ωμοθυμος. Vid Ωμὸς.
Τον ωμοθυμὸν γε, (Αιαντα.) Soph. Aj 894.
Ωμοκρατὴς, Αιας. Ib. 205.
ΕΧΡ. Ο των ἁμων κρατῶν δυναμενος. καρτερὸς γενναῖος.
Ωμολινον.
Ωμολινοις κομη βρυεσ' ατιμιας πλεως. Ath. 9.
Ωμοπλατη.
Ινὼ δ' αὖτ' ερριξε συν ωμοπλατα μεγαν ἄμον. Theoc. 26. 22.
SYN. Πλατη, επινωτιδιον. επωμὶς.
Ωμὸς.
Ωμὸν βεβρωθως Πριαμοῖο—Il. δ. 35.
SYN. Απεπτος, ἀωρος, ομφακιος, ἐνωμος.
Ωμὸς.
—Ωμοῖς—εν νομοις πατρὸς, Soph. Aj 518.
SYN. Σκληρὸς, αγριος, σιδαρὸς, ἰταμὸς, απηνὴς, απιθρωπος, ανιλεως, σιδηροφρων, ωμοφρων, ωμοθυμος.
—Κακὰς αναθρεμμα λεαινας. Theoc.
Σιδηροφρων τε κἀκ πετρας εργασμενος. Aesc.

—Γλαυκὴ δέ σε τικτε θαλασσα
Πετραι τ' πλιβατοι ὁτι τοι νοος εστιν απηνὴς. Hom. Ωμος.
—Φανεν δέ οἱ ευρεες ὦμοι. Od. σ. 67.
SYN. Νῶτος, επωμὶς.
EPITH. Αγλαὸς, ατειρὴς, ανικητος, ακινητος, αθανατος, βριαρὸς, θεοδεγμων, ιφθιμος, κυρτὸς, σιβαρὸς, σιδηρεος, λευκὸς, φαιδιμος, δεξιος, δεξιτερος, αριστερος, νειατος.
Ωμοσιτος. Vid. Ωμησὴς.
Ον ωμοσιτοι σκυλακες, ἃς εθρεψατο
Διεσπασαντο—Eur. B. 338.
Χαλαισι τ' ωμοσιτοις. Ib. Ph. 1041.
—Ωμοσιτα δαιταλεμενος. Lyc. 654.
Ωμοσπαρακλος.
Καλῶς γ' αν ἤν τι πρᾶγμα προσπεσὸν σοι,
Ωμοσπαρακλον παραλαβὼν, μεταχειρισαιο χρησῶς. Ar. Eq. 344.
SYN. Ωμοδαϊκλος.
Ωμοταριχος.
Ωμοταριχον εᾶν χαιρειν φοινικιον οψον. Ath. 4.
Ωμοτης.
Οικῶ δ' αφηκεν ωμοτητα,—Eur I. 47.
Ισον λεαινης και γυναικὸς ωμοτης. Sent.
SYN. Σκληροτης, χαλεποτης, απηνοτης, απηνεια, δυσροπια, αγριοτης, αφειδια.—απεψια.
Ωμοτοκος.
—Και θῆρες εν αρεσι πολλάκι σεῖο
Ωμοτοκας ωδῖνας απηρισαντο λεαιναι. Call. 4. 120.
—Ὡς απὸ ριζης
Κληματος ωμοτοκε βλαστὸν ὅλον θερισης. Ep. l. 1.
Ωμοφαγος. Vid Ωμησὴς
—Λεοντιν εοικότες ωμοφαγοισιν. Il. ε. 782.
Ωμοφρονως.
Ω ωμοφρονως δαιμων ενεβη
Περσῶν γενεᾷ.—Aesc. Per. 914.
SYN. Αγριως, απηνῶς, χαλεπῶς, ωμῶς.
Ωμοφρων. Vid. Ωμὸς.
Αγριαν οδυνην πατρὸς ωμοφρονος. Soph. Tr. 992.

ΩΝΕΟΜΑΙ
Αλλα σχελιδας εδηδοκως,
Ωνησομαι μεταλλα. Ar. Eq. 361.
SYN. Εξωνεομαι, αγοραζω, εμπορευομαι.
Ωνητὸς.
—Εμὲ δ' ωνητὴ τεκε μητηρ. Od. ξ. 202.
Ην δ' ἄλλος, ὐκ ωνητὸς, αλλ' οικοι τραφείς. Soph. Oed. T. 1143.

SYN. Αργυρωνητος.—πωλητὸς, πρατὸς.—ωνιος.

Ωνιος.
Μιγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ωνιος; Ar. A 758.
SYN. Πρασιμος, αγορασὸς, εντιμος, τιμαλφὴς, τιμιος, ωητὸς.

Ωνος.
—Ατὰρ υἱὸς Ιασονος ἄνον εδωκε. Il φ 41.
—Και τιμῆς ὦνον αρεσθαι. Hom. XLVII 4.
—Επωγετε δ' ὦνον ὁδαιων Od. ο 444
Αλλα σιδηροφόρον σὺφελὴν χθονα γατομεοντες,
Ωνον αμειβονται βιοτησιον'—Ap. 2. 1008.
SYN. Ωνὴ, τιμὴ, ωνησις —το τῆς τροφης τιμημα.
EPITH. Αξιον, ασπετον.

Ω Ο

Ωογενης. Vid. Πρωτογονος.

Ωον, Ωϊον.
Ο δ' ὠὸν εστὶν ακμὴν; Anac. 33. 9.
Φασὶ δὴ ποτε Λήδαν ωϊον εὑρεῖν. Sapph. 44.
Ωϊὸν πολὺ λευκοτερον Ib 45.
Ωων ἁλάμδαν' ἄ, εσι προμηκέα, λευκὰ, νεογνα. I. Cam.

Ωοτοκος.
Ωοτοκε—εν μεγαροις αγελης. Ep. l. 1.

Ωοφορος.
Ωοφορων νεποδων γενος—Opp.

Ω Π

Ωπη.
—Και αντησειεν ες ωπὴν. Ap. 3. 826.
SYN. Οπωπὴ, οψις, προσοψις.

Ωπις. (Αρτεμις.)
Υμνῆσαι ταχεων Ωπιν βλητῆραν οϊστων. Ep.

Ω Ρ

Ωρα. Vid. Καλλος.
Ωρα ποτνια, καρυξ
Αφροδιτας αμβροσιᾶν φιλοτατων, κ. λ. Pind N. 8.
Ανθος ακμαῖον ὥρας. Anac. 34. 4.
EPITH. Γλυκυπαρθενος.

Ωρα. Vid. Φροντις.
—Ει πατρὸς Νεμέοι τιν' ὥραν—Soph. Tr. 57.
Ωρη γάρ τ' ολιγη τελεται νεικεων τ' αγορεων τε. Hes. ε 30.

Ωραι.
Νὺν δ' ὥρη δορποιο,—Od ξ. 407.
—Οσσα τα φυλλα και ανθεα γιγνεται ὥρη. Il. ϐ. 461.
Ων ὥρη μεν απαμϐλυνεται, Θυμος δε μενοινᾶ. Hom. 45. 4.
Ωρη γάρ σε πεδησεν ανεγρυος,—Anac. 166. 3.
SYN. Καιρὸς, χρονος τε χρονε κατασασις.
EPITH. Ακαμπὴς. αρατησιος, αλεξικακος, αρχεκακος, αειγεροφος. αχρηος απλαιὴς, αρχεγονος, αελλοπος. βιοτος, βαρυσδυνος, γονιμη, δικφιος, δικφὰς, εαρινὴ, επισδορτιος. επιτυμϐιος, εγρυος. ευγαμος, ευκαιρος, θυπτόλος, θιασωδης, θανατηφόρος, ημιτελεστος. θερηγερὴς, κακομηχανος, κυκλὰς, κυδοσκοπος, μεσονυκτια, μινυνθαδιος, μογοστοκος, λοιγιος, νεκυοσσόος, νιφοϐλητος, ολϐιος, οδυνηφατος, πολυγηθὴς, πολυχαμερος, πανεπισκοπος, πολιηεμος, πλερροεσσα, πολιηγρετος, πυραυγὴς, σὺγερὰ, σιαφυλικομος. κλυτοτερμων, ϐιοτερμων, τελεσσιγαμος, ταχυδινὴς, ταχυγενος, φρενοδινὴς, φθινοπωρος, χειμερια
—Ηρος πολυανθεμος ὥρη.
—Νεκ ϐιοτοιο διακτορος ὥρη.
—Ζεφυροιο προαγγελος ὥρη Nonn.

Ωραι.
Αυτομαται δε πυλαι μυκον ϐρανε, ἃς εχον Ωραι
Τῆς επιτετραπται μεγας ϐρανὸς Ουλυμπός τε,
Η μεν ανακλῖναι πυκινὸν νεφος, ηδ' επιθεῖναι. Il. ε. 749
EPITH Αταρϐεες, ϐασιληΐδες, γλυκυπαρθενοι, ευθρονοι, ευπλοκαμοι, εὐφρονες, ευποδες, ζωθαλπίδες, θυάδες, καλλικομοι, λειμωνίδες, λεχωΐδες, οινάδες, πολυεδεῖς, προμαντιες, ροδοπηχεες, ὑψαυχενες, φοιϐάδες, χρυσαμπυκες, χοροιτίδες,
Θυγατέρες λυκαϐαντος αελλοποδοιο τοκῆος,
Εις δομον ηιθεοιο φοδωπίδες ηϊον Ωραι. κ. λ. Nonn. l. 11.
—Φυλακτορες Αιθέρος Ωραι.
Αμφιπολοι Φαεθοντος.—Δμωΐδες Ηελιε—εσσομενων κηρυκες. Ib
—Μαλακαιποδες Ωραι
Βαρδισαι μακαρων Ωραι φιλαι, αλλα ποθειναὶ
Ερχονται, παντεσσι ϐροτοῖσιν αὐ τι φοροῖσαι. Theoc.
Ωραι Θυγατέρες Θεμιδος και Ζηνὸς ανακτος,
Ευνομιη τε, Δικη τε, και Ειρηνη πολυολϐε
Ειαριναὶ;

Εἰαριναὶ, λεμωνιάδες, πολυανθεμοι, ἀγναί,
Παντοχροοι, πολυοσμοι εν ανθεμοεσσι πνοιαῖς·
Ωραι αιθαλέες, πεφικυλαδὲς ἠδυπροσωποι·
Πεπλες ενυμεναι δροσερης αρθων πολυβρεπτων,
Περτεφονη συμπαικτορες, ἠνίκα Μοῖραι ταυτην
Και Χαριτες κυκλιοισι χοροῖς πρὸς φῶς αναγωσι.
Orph. H.

Μητέρες ευσεβιης θιασώδεες ηγαγον Ωραι. Nonn.

Ωραιζω. Ωραιοω.

Αιτ' εργ' ωραισι καλα θνητοῖσι βροτοῖσι. Hes. θ. 903.

SYN. Ὡραιαινω, καθωραϊζω, καλλωπιζω, κοσμεω.

Ωραιος.

Ωι τινι μη βιος ενδον επηετανος κατακειται
Ωραῖος, τον γαῖα φερει, Δημητορος ακτήν. Hes. ε 32.

SYN. Ενωρος, ωριχὸς, ωριμος, ωριος, καιριος, πρωϊμος, πρωῖος, πεπειρος.

Ωραιος

Ωραῖος χώδωνις,—Theoc. 1. 109

SYN. Ευειδὴς, ευμορφος, καλός.

Ωραχιαω. Ar. R. 484.

SYN. Ωραχιζω, ωχριαω· φροντιζω, αθυμεω, λειποψυχεω, εκλυομαι

Ωρεσιδωτης. Vid. Απολλων.

Ωρεσιλοιπος. Vid. Βακχος.

Ωρηθμα.

Μαῖρα, και Ωριθμα,—Il. σ. 48.

Ωριας. Vid. Φυσις.

Ωρικὸς.

—Ωρικὴν ὑλητόρον, Ar. A. 271.

SYN. Ωραῖος, ακμαῖος, (—μωρακιον)

Ωρικῶς.

—Πυνθανει γαρ ὡρικῶς. Ib. Pl. 964.

SYN. Ωριως, ευπρεπῶς, νεοτερικῶς, κατα καιρόν.

Ωριοκαρπος.

—Αγεις δεμας ωριοκαρπον. Orph. H.

Ωριος. Vid. Ωραῖος.

—Φεροι δε κεν ωρια παντα Od. ι 131.

Ωριων.

Αμος δε στρεφεται μεσονυκτιον εις δυσιν αρκτος
Ωριωνα κατ' αυτὸν, ὁ δ' αμφαινει μεγαν ὦμον. Theoc. 24. 12.

Οιτε ξιφηρης Ωριων,—Eur. I. 1151.

Αννεφελω τελαμωνι φαεσφορα νωτα μαχαιρης
Ωριων ανετελλε—Nonn. l. 3.

Ωριων, Ωαριων.

Ως μεν ὁτ' Ωριων' ελετο ροδοδακτυλος Ηως. Od. ε 121.

—Ουδε γαρ Ωτος
Ουδε μεν Ωαριων αγαθὸν γαμον εμνησευσαν. Call. 3. 265.

ΕΡΙΤΗ. Ακαματος, δυσιμερος, ἠροκλόνος, ευφεγγὴς, θρασὺς, κλυτὸς, κερδαλεοφρων, κυνοσσὸς, κρατερὸς, μεγας, ολοὸς, σιδηροχιτων, σθυγνὸς Βοιωτὸς.

—Ωριωνα πελωριον εισενοησα,
Θῆρας ὁμῆ ἐλεῦντα κατ' ασφοδελον λειμῶνα. Hom.

Ἠιχι γιγας απελεθρος απειρογαμων απὸ λεκτρων,
Ωριων τριπατωρ απὸ μητέρος ανθορε γαιης, κ λ. Nonn. l. 13.

Ωροθετεω, Ωρονομεω.

Παντες ὁσοι τον Αρη και τον Κρονον ωροθετῆσιν.
Και κρονος ωρονομει τετραποδων γενεσιν. Ep. l. 2.

Ωρομεδων.

—Οστις ερευνῆ
Ἴσον ορευς κορυφᾶ τελέσαι δομον Ωρομεδοντος. Theoc. 7. 46.

Ωρολογιον

—Ωστε περιφερειν
Ωρολογιον δοξει τις εχὶ λιχυθον. Ath. 4.
Ωραων σκοπιαζε σοφον σημαντορα χαλκὸν
Αυτῆς εκ μοναδος μεχρι δυωδεκαδος. Ep. l. 4.
Σημα δυωδεκαμοιρον αρεγδεος ηελιοιο
Τρισσακις αγλωσσῳ φθεγξομενον στοματι. Ib.

Ωρονομος

Ωρονομω σοφιη και σκιοεντι τυπῳ. Ep. l. 4.

Ωροσκοπος.

Ηε δε Κυπρις μεροπων ωροσκοπα φεγγεα λευσσῃ. Man. 4. 59.

Ωροτροφος. Vid. Ηλιος.

Ωρυθμος.

—Ουδ', ωρυθμοῖο πυθεσθαι. Theoc. 25. 217.

SYN. Ωρυγμὸς, ωρυγὴ, βρυγμὸς. ὀλολυγὴ, βοή.

Ωρυω, Ωρυομαι.

—Ταὶ κυνες αμμιν ανὰ πολιν ωρυονται. Theoc. 2. 35.

Τῆνον μαν θῶες, τῆνον λυκοι ωρυσαντο. Ib. 1. 71.

SYN. Ανωρυομαι, επωρυω, επωρυομαι. ὑλακτεω. βοαω —αποκλαιω.

Ω Σ, pro οὕτως, καθὰ, ὅπως, εις, (Att.) ὅτι, γὰρ, εως, εἰθε.

Ως εστιν ανδρὸς τῶνδε τἀργα ταῦτά σοι. Soph. Aj. 39

Ως ημερα κλινει τε κἀναγει παλιν
Απαντα τἀνθρωπεια—Ib 131.

Ως—δομες νεωσιμι σᾶς. Ib 1034.
—Ηκει δομας Ως τᾶτδε Ib. Tr. 370.
Ως οἶδά γ' αυτὸς ας επαιδευθην ξενος,
Ωσπερ σύ,—Ib. Oed. C. 589
—Ως εγὼ νοσῶν. Ib. Tr. 1137.
Ησθιε δ' ὡς ὁτ' αοιδὸς ενὶ μεγαροισιν ακουσεν. Od. ρ. 358.
Ως απολοιο και αλλος ὃ τις τοιαῦτά γε ρεζοι. Ib α. 47.

Ωσαυτως, Ωσπερ.
Γνωσομαι ει τι νεμεις αγαθοῖς πλεον, η και ὁ δειλὸς
Εκ σεθεν ὡσαυτως ἶσον, ὀλοιπόρ', εχει. Theoc. Ep. 15.
Τηλικὰ ὥσπερ εγὼν ολοῷ στι γηραος ηδῇ. Il. ω. 487.

Ωσιζω.
Εις την προεδριαν πᾶς ανὴρ ωσιζεται. Ar. A. 42.
SYN. Ωθεω, ωθιζω, επωθεω.

Ωσχοφορος. Vid Βακχαι.

Ω Τ

Ω ΤΑΡΙΟΝ.
Ρῖνα, γενειον, οφρῦν, ωταρια, βλεφαρα. Ep. l. 2.

Ωτειλὴ.
—Ψυχη δε κατ' εταμενην ωτειλην
Εσσυτ' επειγομενη—Il. ξ. 518.
SYN. Τραῦμα—ελκὶς.
EPITH. Χαλκοτορος, χαλκοτυτος.

Ωτος. Vid. Ωριων.
—Ωτος κρατερὸς τ' Εφιαλτης
Παῖδες Αλωῆος.—Il. ε. 385.
EPITH. Αντιθεος, Κυλληνιος.

Ωτραλεως. Vid. Οτραλεως.
—Αλλα τε παντα
Ωτραλεως κατὰ κοσμον επαρτισσειεν ιοντι. Ap. I. 1210.

Ωτωεις.
Και τριποδ' ωτωεντα φερειν'—Il. ψ. 513.
SYN. Ουατοεις, αμφωτος, διωτος.

Ω Φ

Ω ΦΕΛΕΙΑ, Ωφελημα, Ωφελησις, Ωφελια.
Αλλ' ει τις ωφελεια γ', εκ απωσομαι. Soph. El. 950.

Τί δῆτα δοξης η τί κληδονος καλῆς
Ματην ρεουσης ωφελημα γιγνεται; Ib. Oed. C. 263.
Ηδ' ωφελησις τις θυραισι κειμενη; Ib. 414.
—Ωδε νεμοις εὐαρος ωφελιην. Ep
SYN. Επωφελεια, αλεξητηριον, επικουρια, επιτηδειοτης, ευχρηστημα, ονησις, λυσιτελεια, ακος, χρεια. το χρησὸν, δεον, συμφερον, πλεον.

Ωφελεω.
Τί μ' ωφελησει παιδὸς οσεων θιγειν; Eur. Supp. 1107.
—Επειδὰν μηδεν ωφελῶν πολιν. Ib 1112.
SYN. Επωφελεω, συμφερω, λυσιτελεω.

Ωφελησιμος.
Πολλοὶ μεν εχθροὶ, παῦρα δ' ωφελησιμοι. Soph. Aj. 1041.
SYN. Επωφελὴς, επωφελιμος, κατωφελὴς, ωφελιμος, ονησιμος, χρησιμος, χρησὸς.

Ω Χ

Ω ΧΡΙΑΩ, Ωχραω.
Η πολις γαρ ωχριῶσα,
Κἀν φοβῷ καθημενη. Ar. Pa. 641.
Ουτ' ωχρησαντα χροα καλλιμον,—Od. λ. 528.
SYN. Κατωχριαω, κατωχραω, ωχριαω, χλωριζω, εκλευκαινομαι, λευκαινω.

Ωχρὸς.
—Υψωσας ωχρὸν δεμας ὑδατι λευκῷ. Hom. B. 80.
SYN. Ενωχρος, εξωχρος, παρωχρος, ὑπωχρος, ωχριας, αχρους, αχρως, λευκαιμος, χλωρὸς, μελαγχλωρος, μολιβδοχρως, πελιδνὸς.

Ωχρος, Ωχροτης.
—Ωχρός τε μιν εἶλε παρειας. Il. γ. 35.
Επιτρεπει τις σεμνοποιὸς ωχροτης. Pfell.
SYN. Ωχριασις, ωχρια, ωχρωμα, χλωροτης, χλωριασις, αχροια.

Ω Ψ

Ω Ψ. —Ου μεν γαρ τι κακῷ εις ὦπα εοικει. Od. α. 411.
Α δειλαιε τὺ, Θυρσι, τι το πλεον ει καταξεῖς
Δακρυσι δινηνυς ωπας οδυρομενος; Theoc. Ep. 6.
SYN. Βλεμμα, προσωπον, ὄψις, οφθαλμὸς.

APPENDIX.

ADDENDA.

Α Β Υ

Ααπετος.—μαλα γάρ μοι ααπετα πημαθ' εασι. Cal.

Αβακεως ευδοντι. E. M. SYN. Ησυχεως.

Αβαπτιστός εμι. Pind. P. 2.

Αβαρνις.—και Αβαρνιδα πιαθοεσσαν. Dion.

Αβατος. SYN. Δυσεξοδος.

Αβδελυκτος.—αβδελυκτ' εμοι ταδε. Aesc Fr. SYN. Αβεβηλος, αμολυντος, αμιαντος.

Αβιοτος. Vid. Βιατος.

Αβλεμης. Vid. Καρος.—SYN. Αβρανής.

Αβλαπτως.—αβλαπτως πασι συνοικων Orph H. SYN. Ακακως, αμεμπτως, αβλαβως, αβλαβεως.

Αβλητος. SYN. Κακοβλητος.

Αβληχής. Μισησας δ' αβληχες επαυλιον—Ep l. 1. SYN. Αμυκητος.

Αβοητος.—αβοητον εποιησαντο πορειην. Nonn.

Αβοητι.—αβοητί Pind.—SYN. Αμαχητί.

Αβολητωρ.—τοι δ' αρ' οι αβολητορες ανδρες εασιν. E. M.—EXP. Μαρτυρες συντυχοντες

Αβρεκτος. Αβρεκτοις παλαμησι ματην ὑπλοντο κυπελλον Nonn.

Αβριθης. Βαρος μεν ουκ αβριθές—Eur. Supp. 1125.

Αβροβατος. PHR. Λεσβίδες ἁβρὰ ποδῶν βημαθ' ερεισαμενοι. Ep l. 1.

Αβροβιος. Ουκ ὡς ἁβροβιων Αραβων γενος—Dion. 968. SYN. Αβροδιαιτος.

Αβροδαις — δειπνῶν ἁβροδαιτι τραπεζῃ. Ath. l. 4.

Αβροκομης, Ἀβροκομος, Ἀβροχαιτης.

Αβροκομη. φιλερημε.—Orph. H.

Φοινικα δ' αβροκομον—Eur. I. T. 1059.

—ακερσεκομην. αβροχαιτην. Ep. 1.

Αβρωτος.—αβρωτον εδωδήν. Nazi.

Αβυσσοτοκος. Χερσον αβυσσοτοκον πεδον—Cyr.

Α Γ Γ

Αγαζομαι. SYN. Σεβομαι, λυπεομαι. E. M.

Αγαθεος. Vid. Ζαθεος.—Αγαθεα Πυθῶνι—Pind. P. 9.

Αγαθυρσοι.—ὑπὸ ψυχροῖς Αγαθυρσοις—Dion. 319.

Αγακλιτος. Αινον αγακλιτον—Apollin.

Αγακλιζω. Κυρανας αγακλιμεναν πολιν. Pind. P. 5.

Αγαλεος.—Ηγαλεην καλπιν αειρομενην. E. M. EXP. Κατεαγὼς, κοιλωθείς.

Αγαλμοτυπης.

Ευξοανες, παλαμησιν αγαλμοτυπες, θεοπλασας,

Χαλκοτυποις τεχνησι κολοσσοπονους παναριστους. Man. 4. 569.

Αγαμαι. SYN. Ζηλοω.

Αγανακλεω. SYN. Στενω, βασκαινω.

Αγανοβλεφαρος.—το δ' ὡραῖον της αγανοβλεφαρου. Ep. l. 4.

Αγασαχυς. Αιγυπτω—αγασαχυν γαῖαν. Naz.

Αγασονος. SYN. Μεγαλοσθενακτος, μεγαλοφρηπος.

Αγαυδς. SYN. Διαγαυας.

Αγαφθεγκτος.—αγαφθεγκτον αοιδάν. Pind.

Αγγαρος.—απ' αγγαρυ πυρός. Aesc. Ag. 290. E. M. —al. αγγελυ.—SYN. Αγγελος, ἄγγελος, εργατης.

Αγγελικα. Vid. Ηως.

Αγγελια. Αγγελιην ελθοντα—E. M.

Αγγελιαν εποιμι περιφρονι Πηνελοπειη. Ib.

Αγγελιας, θυγατερος Ερμᾶ. Pind.

SYN. Αγγελος, πρεσβυς. πρεσβεια.

EPITH. Ορθὴ, γλυκεῖα.

Αγγελος. Εσλὸς τιμὰν φερει πραγματι. Pind.

Αγγελοι. PHR. Αγγελικὰ σειρά. Αμβροτον αριθμον Προσνυσιων ανακλων. Synes.

Αγγελτρια. Vid. Σαλπιγξ.

Αγγος. EPITH. Αφυδές.

Αγεναδας. Ar. Av. 1228.
SYN. Γενναιος, ευγενης μεγας.
Αγερασος. SYN. Αγηρατος, αγερατος, πολυτιμος.
Αγερσικυδηλις. E. M.
Αγερωχος. SYN. Αταιδευτος.
Αγεωργητος. Vid Ερημος.
Αγηλατεω. SYN. Επιτασσω.
Αγηνωρ. SYN. Υβριστης.
Αγηραντος. Κειμεθ' αγηραντῳ χρωμενοι ευλογιη. Ep. I. 3
Αγησιχορος Αγησιχορων—προοιμιων. Pind. P 1.
Αγητος. SYN. Ευδαιμων, αμεμπτος, περιβλεπτος.
Αγιος. SYN. Ευσεβης, τιμιος, ευκλης
Αγκαθεν. Στεγαις Ατρειδων αγκαθεν,—Aesc. Ag. 3 —EXP. Ανεκαθεν, αρωθεν εξ αρχης.
Αγκαθεν, Αγκας. (ταις αγκαλαις)
—παλαιδν αγκαθεν λαβων βρετας. Ib Eum. 80.
—Αγκας εχων τυ. Theoc. 8. 55.
Αγκυλοδρης. Αρτη ὑπ αγκυλοδοντι—Opp.
Αγκυλος. SYN. Στρεβλος, σχολιος, παιεργος, ισχυρος.
Αγκυλωτος. Vid. Στοχασμα.
Αγκυρα. Αγκυραν νηων εδρανον ασαθεων. Ep. I. 6.
—I. φωλας
Αγλαια. EPITH Ασυνομος.
Αγλαοδενδρος —Λοκρων —ματερ' αγλαοδενδρον. Pind Ol. 9.
Αγλαοθωκος.
Δαναας πολιν, αγλαο-
θωκων τε πεντακοντα κορων. Ib. N. 10.
Αγλαομητις—γειτονων. Procl.
Αγλαοπαις Σιμων αγλαοπαιδος Ιωαννου γενεθλης. Nonn.
Αγλαοπεπλος—Θετις. Cal. I. 11.
Αγλαοτιμος, Αγλαοφημος.
—Μεγαλωνυμοι, αγλαοτιμοι.—Μεγαλωνυμοι, αγλαοφημοι. Orph H.
Αγλαομος. Ελαχομεν αγλαιων ηβαν. Pind. N.
Αγλαοφαρης —συν αγλαοφαρεσι κεραις. Sibyl.
Αγλαοφωτος —λογον αγλαοφωνον. Naz.
Αγλευκης. SYN. Αγλευκος, ατερπης, αχυμος, δυσχυμος.
—αγλευκην βαψαις ιοεντα θαλασσαν. Nic.
Αγληνος —και αγληνοιο προσωπα. Nonn.
SYN. Τυφλος, ὁμηρος,—πωρος.
Αγνοεω. SYN Απειθεω.
Αγνος. SYN. Σεβασμιος.
Αγνομαντις. Αλλ' αγνομαντι, Φοιβε, Λοξια—
Αγορασμος, Αγορασμα. Ath. p. 242.

Αγρα. EP. Δαφοινος, δυσπεμφελος, ελαφηβολος, κεραδοσσος, τριχυγιος, φιλοσκοπελος, ανεσιος, βυθη PHR Λαιδος αἶσα
Αγραυλος. (αυλιζομενος εν αγρῳ) SYN. Αγραυλης, υπαιθρος, ερημος.—αγριος, αξενος.
Αγξυπλις.—ως αγξαπλα—τομιμα—Soph An 459.
SYN. Αγλεφος
Αγρευμα. SYN. Ευρεμα—κλημματα, σκυλα:
Αγριεθυμος. Αρρητ' αγριοθυμε, πολυλλιτε—Orph. H.
SYN Αγριψυχος, αγριοφρων, θηριωδης, αγριος.
Αγριομορφος.—σκυλακι—Orph.
Αγριοσυνη —προτερης παυσον αγριοσυνης. Ep. I. 6.
SYN. Αγριοτης, αγροτης, θηριοτης, απινεια, αφειδια, ωμοτης, σκαιοτης. αγροικια, ανεπιεικεια.
Αγριως. Δεσμοις αλυτοις αγριως πελασας Aesc. Pr. 155. SYN. Απινως, αφειδως, ανημερως, χαλεπως, ωμως.
Αγροδοτης. Δαιμοσιν αγροδοτησι—Ep. I. 6.
Αγροφυλαξ. Αγροφυλαξ εστηκα πολυκλεανοις εν αρεραις Ep. I. 4
Αγρυπνητηρ, Αγρυπνητης —αγρυπνητῆρες εόντες. Νυκλα μεν εργαζονται, εν ηματι δ' ὑπνωσσίν. Man. I. 81.
Αγρυπνος. SYN Ακαματος, απαυστος, ασβεστος.
Αγρωσωρ —μαθεσ' αγρωσορος ὁρμιην. Nic.
Αγυια. EPITH. Ευκτημων
Αγυιτις. Σεμελα μεν Ολυμπιαδων αγυιτις. Pind. P. 11.
Ουδ' αγυιτιδες θεραπειαι. Eur. I. 186.
EXP. Συνοικος.—γειτων.—Αι απδ των θυρων θεραπειαι.
Αγυιοπλασεω. Αγυιοπλασησαντες εμπεδοις τομαις πυκνας καλιας.—Lyc. 601.
Αγυναιος. Vid. Αγαμος.
—Αγυναιον ατεκνον τ' εν νεοτητι. Man. I. 173.
Αγυρτεω. Τες τ' αγυρτεντας—Ath. I. 6.
Αγυρτης. Vid. Πολυπλαγκλοσυνη. SYN. Λωποδυτης.
Αγχιβαινω.—παλαι θεων αγχιβεβακε θρονων. Ep. I. 1.
Αγχιγειτων, Αγχιτερμων.
Τηνω τε συναπλεσ' Ανδρος αγχιγειτων. Aesc. P. 888.
Αλλ' αγχιτερμων γαιδ μοι Σκυθης λεως, Eur. Rh. 426
Αγχισος. Soph. Oed. T. 939.
Αγχικελευθος —και αγχικελευθον ὁδιτην. Nonn.
Αγχιπορος Vid. Πηγη.—Αγχιφανης, Vid. Χρονος.
Αγχονειος —βροχος. Eur. Hel. 692.
Αγχονεω. Η βροχον αγχονεοντα δ' αυχενος ενδησαντες. Man. I. 317.

Η βροχον αλγινοεντα—
Πνεῦμα πικρὸν λειψοι πικρῆς μοιρης ιπ' αναγκη. Ib. 4. 489.
Αψε δ' επαυχενιον δερα βροχον—Ep. l. 3.
Αγχικτα —Αγχιστης φρεδακινιδα χαιτην. Nic.
Αγων —θειον δυσονται αγῶνα —λυτο δ' αγων. Λειναν δε χορην, καλὸν δ' ειρυναν αγῶνα. E. M.
SYN. Πληθος, αθροισμα, ἄθλον, ταὸς.
Αγωνισμα SYN. Αγωνισμὸς, αντιλογια, αθλησις
Αγωνοθετης —ὅσαν αγωνοθετην. Ep. l. 5.
SYN. Αγωνοδικης, αισυμνητὴς.

Αδαιτρευτος —μετα δῶπιον αδαιτρευτοιο τραπεζης. Nonn
Αδαμας. EPITH. Απονος, απαθὴς.
Αδαμαντινος. SYN. Σιδηρεος, στερεὸς.
Αδαπανως. Ο βελομαι γαρ ἡδύ. και δια στομα Πτηνοῖσι μυθοις αδαπανως τερψω φρενα. Eur. Or. 1175.
Αδαος —αδασα βυκολων φρυγματα. Soph. Aj 54. SYN. Αδιαιρετος, αμεριστος, ασχιστος, ατμητος.
Αδειμαντως.—ως αδειμαντως κλυη. Aesc Ch 768.
Αδεπνος SYN Αποδειπνος
Αδελφεος EPITH Εσθλὸς, ὁμοκληρος.
Αδεματος, Ασωματος. Ω τὰς αδεματω ψυχὰς —Theoc. 15. 4.
Αδενδρεος —ψαφαρὴ και αδενδρεος αἶα Opp.
Αδερκτως. Και παραμεδομεθ' αδερκτως. Soph. Oed. C. 128.
Αδετος—χαιτης Εισοπισω σφιγξας αδετον πλοκον—Ep l. 5.
Αδευκης. SYN. Αγγωστος, αμερφος, αισχρὸς, χαλεπὸς, ανομοιος, ανοικειος.
Αδεψητος SYN. Ανεργαστος.
Αδηλια. Μισω τα παντα τῆς αδηλιας χαριν. Ep. l. 1. SYN. Αγνοια, απορια, αφανεια, κρυφιοτης.
Αδηλοω.—τῶν αδηλῶμεν φρασαι. Soph. C. 35. SYN. Αγνοεω —αμαυροω.
Αδημονεω. Vid. Πομπιλος. SYN. Αδημονιαω, αλυω, αχθομαι, καταπληττομαι, δειμαινω.
Αδην, Αδδην SYN. Αυταρκῶς, ἱκανῶς, απο χρεωντως, διακορως, κατακορως.
Αδηνὴς. SYN. Αδολος, ακακος, απρονοητος.
Αδηρις —Βακχοιο παρὰ κρητῆρος αδηριν Ιθυνει κοινην ευκυκλικα λαλιην. Ep. l. 3.
Αδιακριτος.—λογων αδιακριτω ὁρμῆ Orph. H.
Αδιαστροφος. SYN. Αστροφος, ατροπος.
Γνωμαις ορθοταταισι συνὼν, αδιαστροφος αιει Ib.

Αδιεξοδος. Πορδὴ αποκλινει πολλας αδιεξοδος ὅσα. Ep. l. 2
Αδικηλος. Vid. Διαγαυος
Αδιψητος.—Εκριζης τιν' αδιψητοιο τεθηλὰς. Sib.
Αδοκως, Αδοκητως Συλωμεθα την ψυχην αδοκως. Eur. Tro. 786.
Αδοξαστος. Soph. Fr. SYN Ανελπιστος.
Αδορος SYN. Ασκὸς. Hes.
—Εν δ' αδοροισι χειν ευιλατον αλφι E. M.
Αδυλωτος.—Αβρὸν αδυλωτοφεγγὸς ελευθεριης. Ep. l. 6.
Αδρασεια. SYN. Τυχη Δικη. Aesc Pr. 915.
Αδρυνω, Αδρυνομαι. Την μεν ὠθ' αδρυνηται—Nic.
SYN. Παχυνω, αυξανω.—σιδαινω, ὑπερφαινεω.
Αδωμητος. Vid. Τυμβος.
Αδωροδοκος —χερσὶν αδωροδοκοις Ep l. 4.
SYN. Αδωροδοκητος.—καθαρὸς. αδεκαστος.

Αεθλητὴς.—χρὴ δ' απ' Αθανᾶν Τεκτον' αεθληταῖσιν εμεν. Pind. N. 5.
Αεθλονικια—δε μαλις' αοιδὰν φιλεῖ. Ib. 3.
Αεθλοσυνη.—Ου πωθει γαρ Η πολις εραννα νοσφιν αεθλοσυνας. Ep. l. 5.
Αεθλος. EPITH. Κυδιμος, κλεινὸς.
Αειδελος, Αειδὴς.—αειδελα παντα τιθεσκεν. Hes. Τᾶδε τερας περισημον αειδελον εσηρικτο. Nic.
Σῶμα φερων σκιοειδὲς, αειδέϊ συμπνοον αυρῃ. Ep. l. 2
SYN. Αειδελιος, αδηλος, αορατος, κρυφαῖος, αμερφος, κακὸς, φοβερὸς.—αειδελλιος, καταρατος. E. M.
Αειβρυὴς Vid. Σμυρνεῖον.
Αειδινητος—αναγκη. Ep. l 4.
Αειθαλὴς. Ωραι αειθαλέες—Orph. H.
Αειθανὴς —αειθαρὲς ἦτορ ἐχοντες.—Man. l. 166.
Αεικὴς. SYN. Ακοστος, σκληρὸς.
Αεικωμος. Vid Ζωροποτης.
Αειλαλος, ὠκὺς, αθαμβὴς. Ep. l. 7.
Αειλαβὴς —Η αειλιβὲς ὑδωρ. Dolfc.
Αειμαργος.—γαστρος αειμαργοιο—Opp.
Αειμνηστος.—αειμνηστω τινι θεσμῷ Ep. l. 5.
Αειρεεθρος.—αειρεεθρὸς ποταμοῖο. Cyr.
Αειρυτος.—ιερας εξ αειρυτε χοὰς, Soph. C. 482.
SYN. Αερροος.
Αεισρεφὴς.—ψυχης πῆξιν αεισρεφέος. Naz.
Αειυπνος, Αιενυπνος Σε τον κικλησκω τον αιειυπνον. Soph. C 1648.
Αειφανὴς. Ημαθ' ὁμῆ και νυχίας αειφανες εκκεχυται πῦρ. Dion. 583.
Αειφλεγὴς.—δαλον αειφλεγέα. Naz.
Αειφυλλος Vid Σπερμος
Αεικητι. SYN. Αζηλως.

Αελλαιος,

Αελλαιος, Αελλοπος, Αελλοπης, Αελλοποδης.
Εἰθ' αελλαια ταχυρρασος Πελιαδ
Αιθερίας νεφελας κυρσαιμι Soph C. 1136.
—Αελλοποδης Ερμης. Cal.
SYN. Ανεμοπες, ταχυς, κῆρος, οξυς.
Αελλομαχος Αλλοισιν μελετω νεφος αελλομαχον, Ep l. 3
Αενaων. SYN. Αειρυτος, πολυχρονιος, πολλος.
Αεξιγυιος. Αεξιγυιαν αεθλων καρυξ. Pind. N. 4,
Αεξινοος —Αεξινοων απο βιβλων. Procl.
Αεξιτροφος—αεξιτροφοισιν εν ωραις. Orph. H.
Αεξιφυτος.—Αεξιφυτε δροσον πᾶς. Ep. l. 1.
Αερδην. Παντι θυμω προνωπῆ
Λαβειν αερδην. Aesc. Ag. 242 EXP. Βασακλικῶς.
Αιρκης. Αλλα γοε λησασθαι αερκέος—Cal.
SYN. Αμετρος.
Αεροδινης.—Αιετος περοδιτης. Ep. l. 1.
Αεροεδης. Πνοιαι αεννaοι, ψυχοτροφοι, Αεροεδεῖς. Orph. H.
Αερομορφος. Ηρη—φιλοδρομε, αερομορφε. Ib.
Αεροσεγης.—πυριδρομον, αεροφεγῆ. Ib.
Αερσιλοπος.—αερσιλοφες τρυφαλειας. Ap. 2. 1062.
Αερταζω. SYN. Βασαζω.
Αεσιφρων. SYN. Πνευματοφορος.
Αετοφορος. Vid. Λεγεων.

Αζαινομαι Χειλε' ὑπ' αζαλεης αζαινεται αβροχα δἰψης. Nic.
Αζαλεος. SYN. Σκληρος.
Αζω SYN. Ξηραινω.
Αζωνος. Vid. Αμφιβατήρ. SYN. Αζωστος, αζωτος.

Αηδια γαρ εστιν Ατλικη. Ath. 4. SYN. Αδημονια, αινια, κοπος.
Αηδεω. SYN. Καμνω, κοπιαζω, δυσχεραινω
Αηθεσσω. SYN. Ανεπισημονεω, λανθανω.
Αηρ. EPITH. Αεναος, ησυχος.
PHR. Ραδινὰν χυσιν αέρος. Synes.
Αησυρος. SYN. Ασθενὴς, κενος, ακοσμος, ακολασος.
Αησυλος. SYN. Κακὸς, ανομοιος, ατακτος, αλαμπὴς.

Αθεατος. SYN Αθεωρητος, αθητος. vid σιγη.
Αθελητως.—Βλεφαρων δε γοος πεσεν εκ αθελητως. Ath p. 219.
Αθεμις. Αθεμιν τε δολον. Pind. P. 3.
Αθεριζοσιλης. Vid. Διογενης.
Αθεριζω. SYN. Αφροντισεω, μεμφομαι, ολιγωρεω, καθυπτοω.
Αθεραϊς. Vid. Ηρυγγον.
Αθερεγενης, Αθερηγενης. Vid. Κυμινον.
Αθεσμολεκτρος—στρατηλατης. Lyc. 1142.

Αθεσμοφαγος Vid. Ατραπεζος.
Αθεσμως. SYN. Αδικως, παρανομως.
Ζευς αθεσμως κρατυνει. Aesc Pr. 151.
Αθεως. Ω σῶμ' ατιμως καθεως εφθαρμένον. Soph. El. 1187. SYN. Ασεβῶς, δυσσεβῶς, ανοσιως, μυσαρῶς.
Αθεσφατος. SYN. Πολυς, δαψιλὴς.
Αθικτος. SYN. Ακαθαρτος, ανανδρος.
Αθορυβως. SYN. Αταρακτως, ἡσυχῶς, ευκηλως.
Στεῖχ' ὡς αθορυβως,—Eur. Or. 629.
Αθριξ. Ατριχας οιετεας λαγανοις κατα νῶτον εἴσας. Ath. l. 14.
Αθροος. SYN. Αιφνιδιος, αψοφητος.
Αθυμεω. SYN Δυσχεραινω, ολιγοψυχεω.
Αθυροσομια. SYN. Προπετεια, ὕβρις
—μαρτυρες εστι
Της αθυροσομιης οἱ Μιδεοι καλαμοι. Ep. l. 7.
Αθυρωτον—στομα Agell. 1. 15.
Αθως, σκιαζει νῶτα Λημνιας βοὸς. Soph.

Αιακειος. Ταῖς τ' Αιακειοις χερσὶ—Lyc. 52.
Αιακὸς. SYN. Θρηνητικὸς
—Ηλθε δ' αιακτα πηματ' ε λογῳ Aesc.S.T.852.
Αιανῶς. EXP. Δι' αιῶνος.
Και τάδ' αιανῶς μενοι. Ib. Eum. 675.
Αιγαῖος—βαθὺς πορος Αιγαιοιο. Dion. 513.
Αιγαις ποντοιο πλατὺν πορον—Ib. 131.
Αιγαιης βαθὺ κῦμα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Ib. 326.
Αιγαις πελαγος εναλον πορον—Ath. p. 278.
Αἰγδην. SYN Συναϊγδην, ὁρμητικῶς.
Αἰγδην μασας δε συν οσεῳ ἴτας εκπρσε. E M.
Αιγιαλεια. Διομηδεος αλοχος.
—βελεσι κακοφρονος Αιγιαλειας. Dion. 486.
Αιγιαλῖτις.—επ' αιγιαλιτιδα—Χηλην—Ep. l. 1.
—Αιγιαλῖτιν θῖνα—Ib. l. 3.
Αιγελατης, Αιγιβοτης.—Πᾶνα τον αιγελαῆν. Ep. l. 4.
Ουτε τον αιγιβοτην Πᾶν κατεχεις σκοπελον. Ib. l. 1.
Αιγιθαλλος. Ar. A. 889.
Αιγιλυψ. Αμμιγα δ' αιγιλυπος τε χελιδονια τε πετηλα. Nic.
Αιγλαζω. SYN. Εκπυροω, λευκαινω.
—Κακὸς κακὸν αιγλαζοντες. Man. 4. 264.
Αιγλη. EPITH. Βλοσυρὰ, ζοφερος, ζαθεὴς, φυσιζοος.
Αιγλητης. Vid. Απολλων.
Αιγλοβολεω.
Ηνικα δ' αν Κρονικῆ σελας ασπερος αιθερος αιγλην
Πορφυρεαις ακτινεσσι καταντίπερ αιγλοβολησῃ. Ib. 188.
Αιγοκερως, γαιης τε και ὑδατος αμφιβιος θὴρ. Ib. 23. EPITH. Θοὸς.

Αιγομελὶς,

Αιγομελὴς—Αιγομελὲς, Βακχευτα—Orph. H.
Αιγονομος—Αιγονομε Μυκαλης. Ep. l. 3.
Ηλθε φιλοκτιμενων αὖλιν ες αιγονομον. Ib.
Αιγονυξ —Πᾶνα τον αιγονυχα Ib. l. 4.
Αιγυπλογενης. Aesc. P. 35.
Αιγυπλος. EPITH. Πολυφυλος.
Αιγυπλιοι.—διεσησαντο κελευθες.
Πρῶτοι δ' ἱμεροέντος επειρησαντο αροτρε
Και σπορον ιθυτατης ὑπερ αυλακος απλωσαντο,
Πρῶτοι δε γραμμησι πολον διεμετρησαντο,
Θυμῳ φρασσομενοι λοξον δρομον ηελιοιο. Dion. 235.
Αϊδηλος. SYN. Βιαιος, σθυγνὸς, πολὺς, αφανισικός.—επὴ αυτος εγεναο παϊδ' αϊδηλον. E.M.
Αιδωνευς. EPITH. Παλαιγενὴς.
Αϊδνος. SYN. Αφανὴς, βαθὺς, μελας.
Αιδοῖος. Και κ' αιδοιοτερος και φιλτερος—Od. λ. 359.
Κτεανων δε χρυσος αιδοιεσατον. Pind. Ol. 3. αοιδεσατον P.
Αϊδοροιτης. Ωδὶ μενοντας αϊδοροιτας—Ath. l. 12.
Αϊδροδικης. Οσσας δ' εν ποντῳ θῆρας αϊδροδικας. Pind. N. 1.
Αϊδρυτος. Vid. Ανιδρυτος.
Τιμῶν τις ἦν αϊδρυτος—Ar. L 809.
Αιδὼς. SYN. Τιμη, φοβος, αισχυνη, ονειδος.
Αιητινη. Ιχνια μασευοντες αλητιδος Αιητινης. Dion. 490.
Αιὴτος. SYN. Πνευσος, πυρωδης.
Αιθαλης, μακαρων τε θεων πατερ—Orph. H.
Αθαλης, αμιαντε, χρονε περας,—Ib.
Αἰθερεμβατεω, Αἰθροπολευω. SYN. Αεροβατῶ.
Τον νεὸν διδασκων αιθερεμβατην Πλατων
Τες τῶν ὑπὲρ νεὸν εξερευγεται λογες. Ep. l. 4.
Χρυσοφαὴς δ' Ερμῆς ἐν Καρκινῳ αιθροπολευων. Man. 2. 389.
Αιθροβατης. Vid. Πετευρισὴρ.—Αιθροπλανης.
Ζηνὸς δ' αιθροπλανὴς επὶ τουτοις μαρτυρος ασὴρ. Ib. 4. 586.
Αιθεροπλαγκλος. Vid. Πρωτογονος.
Αιθροδονητος.—Ικτινον δρομον αιθροδονητον. Ib. 298.
Αἰθροτοκος. Vid Ιξευτὴρ.
Αιθερολαμπὴς.—μεσον ερανον αιθερολαμπῆ. 29.
Αιθὴρ. EPITH Ψυχρὸ. Pind. Ol. 13.
Αιθρα. Εν απειροβαθες αιθρας λαγοσι. Synes.
Αιθριαις. Ες νοτον αιθρηϊτος εγειρομενε Βορεαο. Opp.
Αιθὸς—επ' αιθᾶς ασπίδος—Pind. P. 8.
Αιθιοπες EPITH. Εγχεσφόροι.
Αιθυοθρεπλος. Lyc. 237.
Αιθυσσω. SYN. Αναιθυσσω, ριπὲω, πλεω, φερομαι, ανασειω, ανακαιω.
Αιθυκλὴρ. SYN. Ὁρμητικὸς.

Και συας αιθυκλῆρας—Opp.
Αιθων. SYN. Ανδρειος, πολεμικος, ισχυρὸς.
Αικαλλω. SYN. Αγαπαω
Αϊκη.—Ωκειας ανεμων αϊκας. E. M.
SYN. Πνοὴ, φορὰ, αναφορα, διωξις, κινησις.
Αικιζομαι. SYN. Κολαζω, καταβαλλω.
Αικισμα. SYN. Κολασις.
Αϊκλὴρ. Vid Σκορπιος.
Αιμακεριαι. Εν αιμακεριαις αγλαιαῖσι Pind. Ol. 1. EXP. Τα τῶν νεκρων εναγισματα. (al. a. κορος. P.
Αιμασια. Vid. Τροχμαλα. SYN. Φραγμὸς, τειχίον.
Αιμασροφος —τοις λιθοις αἱμασροφοις. Ath. l. 13.
Αιματοπῶτις.—η αιματοπωτιδες αρκλοι. Man. 4. 616.
Αιματοσφαγὴς,—πελανος. Aesc. P. 818.
Αιματοφυρτος, Αἱμοφυρτος.
—Αρεος δ' αἱματοφυρτα βελη. Ep. l. 7.
Τον αἱμοφυρτον εσιωμενον μαχαις. Lyc. 1411.
Αιμοβορος. Και σκολιοιο δρακοντος—αἱμοβοροιο. Nic.
Αιμορραγὴς, φλεψ. Soph. Ph. 846.
Αιμορροος, Αιμορροος. Vid. Συμμορφος.
Σῆμα δέ τοι δακεος αἱμορροε—Nic.
Αιμορεω. Vid. Μοιχατης.
Αιμος.—κορυφαι χιονωδεος Αιμε. Dion. 428.
Αινιζομαι. SYN. Υποσημαινω, παραιτεομαὶ, συγκατατιθημι.
Αινιγμα. SYN. Παραβολὴ.
Αινικλὴριως. Aesc. Pr. 928. SYN. Αινιγματωδῶς.
Αινογενεθλος.—και ανερες αινογενεθλοι. Man. 1. 145.
Αινοδοτειρα —και Ερινυες αινοδοτειραι. Orph.
Αινολεχης—παρθενος—Ib. 876.
Αινολυκος.—φθιωτην ε φυγεν αινολυκον. Ep. l. 3.
Αινομανὴς —Αινομανὴ—αφραδεων σθομαπων αλαλητον ακουων. Nonn.
Αινοπαρις. Ιδαῖόν τε βοταν αινοπαριν. Eur. Hec. 944.
Αινοπατηρ. Ω πατερ αινοπατερ—Aesc Ch. 313.
Αινοπελωρος.—δακος αινοπελωρον. Opp.
Αινοπλὴξ.—και αινοπλῆγος εχιδνης. Nic.
Αινυμαι. SYN. Αφαιρῶ
Αιολιζω.—αρεραν αιολιζε τῷ μελει. Ath. l. 14.
Αιολοβολος —μεροπες μεν αρ' ανερες αιολοβολοι. Opp. SYN. Πανὸργος, δολιοφρων, αιολομητης.
Αιολοδερος, ανδρὸν. Nonn.
Αιολοδερμος, λυγξ —Cam.
Αιολονωτος. Vid. Βρεταναι.
Αιολοδικλος. Φωσφορε, αιολοδικλε,—Orph. H.

Αισλοδωρος.—και ερινυες αισλοδωροι. Lyc. Sch.
Αισλομορφος.—Συν δ' αισλομορφος ικανε. Orph. 973.
Αισλοπαλης.—αθλητηρας αισλοπολας τε φοφαινε Στερροτατες εσσεσθαι, ιδ' εν νικαις ιεραισιν Στεμματα μριοδοξα, και ευδοκιμᾶς τας εν αβλοις. Man. 4 173.
Αισλος.—Ιπποτιδαο φιλοξεινε βασιλῆος, κ λ. Dion. 463.
Αισλοσκοπος, δρακών. Naz
Αισλοσομος. SYN. Ποικίλος, δυσνοητος
Αισλοφωνος, ἀηδών. Opp.—SYN Παικιλοφωνος.
Αιπολικος. Αιπολικαι, νομικαι,—Orph H.
Αιπος. SYN. Ακρωρεια.
Αιπυμητης.—Θεμιδος αιπυμῆτα θυει Aesc Pr. 18. SYN. Πολυμητις, μεγαλοβελος, ὑψηγορος.
Αιπυδμητος Vid. Ευδιον.
Αιπυνωτος. Vid. Δωδωνη
SYN. Υψηλονωτος, αιπὺς, τραχύς.
Αιπυπλανης,—Κρονος—Man. 4 249.
Αιρα. SYN. Κεδρα, σφυρα.—σφαῖρα.
—λαβεν δε παρ' Ηφαιστοιο καμινοις Εδρεφον αιραων εργα διδασκομενοι E M
Αισα EPITH. Αγακλεης, κλυτὴ, τεκνιπτόλις, νεκυοσολος.
Αισθητηριον.—καθαρά τ' αισθητηρια Ath. I. 8.
Αισιος SYN. Αγαθὸς, δικαιος, μετριος.
Αἴσος. SYN. Αφανὴς. (Aesc. Pr. 889) αγνωστος.
Αισυπτὴρ SYN. Εντρεχὴς, κοσμιος.—νομεύς. Nic.
Λισυμνητης. SYN. Βραβευτὴς, επισατης, παρεδρος.
Αισχίνης. Κεκροπίδης δ' ηεραπλε νοημοσυνῃ ανθεα πεθὼς. Ep I. 5.
Αισχραῖος Vid. Ησιοδος.
Αισχος. SYN Ὕβρις.
Αισχρὸς SYN. Αναισχυντος.
Αισχρογελως. Vid Μιμεδιος.
Αισχροδιδακλος Vid Μοιχατης.
Αισχροκερδεια To δ' εκ τυραννων αισχροκερδειαν φιλει Soph. An 1068.
Αισχρεομυθος, Αισχρεορημων. SYN. Αισχρολογος. αισχροεπης
—αιεσιος, αισχρεομυθος,
Μυθολογες—και αισχρεορημονας ανδρας. Man. 4 445
Αισχρεοφημος.—εν τε πολεσσιν Αλλοτρ αις θησωσιν αλωμενοι αισχρεοφημοι. Ib.
Αισχροπλοκος—κορη. Dolfc
Αισχρεργὸς,—Αισχρεργῶν απο δεινὰ τελεσματα χερων Ib
Αισωπικὸς, γελοιος,—λογος. Ar. V. 1251.

Αιτια—μειαν γαρ αιτια Pind. Ol. 1. EP. Μεμιφραν. SYN. Αφορμὴ, πρᾶγμα, πλαῖσμα.—διαβολὴ—αγαν. Dian.
Αιτνα.—και τρικαρηνον ορος, σκεπας Εγκελαδοιο. Πεσσοι δ' ουρεσσιν ερεισαμενον κεραυνῷ Σικελιης Αιτνης ανακαχλασεν αεναον πῦρ. Opp. —Τοι δε Τυφὼς εξαναζεσε χολος Θεσμοις απλητοις θελεσι πυριπνοος ζαλης Aesc. Κιων κραιπνος.—πανετες χιονος τιθηνα.—Pind
Αιχμαλωτικος.—δομοις εν αιχμαλωτικοῖς. Eur. Tro. 871.
Αιχμη. SYN. Εξοχα. Aesc. Pr. 405.
EPITH. Ὑπεραλλος
Αιὼν. EPITH. Απαυστος, αμετρος, πολιος, δολιος, ακινδυνος.
Αιὼν ὁ. Κλυτᾶς Αιῶνος ακραν βαθμιδων απο. Pind. P. 5.

Ακακὴς, αμαχος βασιλεύς. Aesc. P. 857.
Ακαλορροος,—ωκεανος Orph 1185.
Ακαλυπτος—Λησα. Ep I. 7.—SYN. Ασκεπαστος, ασκεπὴς, ασεργὴς, ασεργαστος, ασκηπτος, ασεκτος, ανεπιλητος.
Ακαμας. SYN. Απληρωτος, ισχυρὸς.
Ακαμαντοδετος. Εν πονοις—ακαμαντοδετοις. Aesc. Pr. 426.
Ακαμαντολογχης. Σπαρτῶν ακαμαντολογχᾶν. Pind. I. 7. SYN. Ακαμαντομαχης.
Ακανθα. SYN. Ακανθυλλις
Ακανθοβατης, Ακανθοβατις. Vid. Σὴς, Ακρις.
Ακανθοβλος,—χαιτη—θαλιερη. Naz.
Ακανθολογος. Vid. Γραμματικὸς.
Ακανθοφορος.—τριχαλεισιν ακανθοφοροισιν αρεραις. Naz.
Ακαρνος. Ιππος ενν ακαρνος—Ep. I. 4.
Ακαρπος. Γῆς ὡς ακαρπος καθεως εφθαρμενης. Soph. T. 262.
Ακαρπωτος—χρησμὸς. Aesc. Eum. 717.
SYN. Ανεργης, αηνυτος.
Ακαρδὴς—φλοιὸς. Ath. I. 4.
Ακατασασια. SYN. Ασασια, δίχοσασια.
Εν' ακατασασιαι, και θῆμ' επὶ θηματι δεινῶ. Man 5. 57
Ακαχω. Ριψε δε μιν θυμῳ ακαχων εις Ταρταρον ευρὺν. Hes Θ. 868.
Ακεασις. Φιλτερον εχων ακεασιν—Nic. SYN. Ασχισος, αλυτος.
Ακεραιομμις,—φοῖβος—Orph.
Ακεραιος. SYN. Ποικιλος, απλοος, ὑγιὴς.
Ακερδεια. SYN. Βλαβη.
Ακερδεια λελογχεν θαμινὰ κακαγορως. Pind. Ol. 1.

Ακερδης.

Ακερδης. Vid. Λιπερνητης.

Ακεσιπορος. Καί μιν ελαφριζεσκον ακεσσιπορῳ τινι μυθῳ. Nonn.

Ακεσὴρ. Vid. Χαλινος.

Ακεω. SYN. Επιχαινω, εκπλησσομαι.
Κεινες κ' εισοροων ακεοις—Ap. I. 765.

Ακεων. SYN. Ακην, ακηνιος—λυπεμενος.

Ακὴ. SYN. Οξυτης—ησυχια, παυσωλὴ, ηρεμια.
Ισιν κατ' ικὴν κυματος κυανεν. E. M.

Ακῆ Ακᾶ δ' ανταγορευσεν—Pind. P. 4.
SYN. Ευμενῶς—ησυχῶς.

Ακηδεα. SYN. Αμελεια
Σαυτῆ δ' ακηδεα δυσυχἔντος—Aesc. Pr. 499.

Ακηδὴς. SYN. Αφροντιστος, ανελεημων.

Ακηδια. SYN. Αηδια.

Ακηριος SYN Ασθενὴς, αψυχοποιὸς, νεκροποιός.
Ορθωθεις δ' ευνηθὲν ακηριον ηὖτ' ονειρον. E. M.

Ακιδνος SYN Αδοκιμος, λεπτὸς, ευτελὴς, αφρων.

Ακινητος—Μηδ' επ' ακινητοισι καθ.ζειν. Hes.
EXP. Ταφος. E. M

Ακινημα. Χειρᾶν ηδὲ πονων ακινηματα—E. M.
SYN Κινημα, τιναγμα.

Ακιος SYN. Αξρωτὸς—ακιωτατοι, al. ακιρωτατοι.

Ακιρος SYN. Αδρανὴς.
Ουδ' εις ακιρως—δομως—Theoc. 28, 15.

Ακκισμος—ουκ εσ' ουδὲ εἰς
Ακκισμὸς, ουδὲ ληρος,—Ath. l. 13.

Ακλασος. Ακλασοι μεν κῦνοι—Ep l. 1.

Ακλητος. Εντος ακλητίστοιο θυρης—Naz.

Ακλεως. Μη μὰν ασπουδει, και ακλεως απολοιμην. E. M.

Ακλεης. SYN. Ακλεδωνιστος.

Ακλεῖα Vid. Αδοξια—Ουδ' ιδμεν ειδότας ακλεῖην. Ep. l. 1.

Ακλοπος—κλεαρ ακλοπον—Naz

Ακμὴ. SYN. Μενος. EPITH. Τραχεῖα.

Ακμων. EPITH. Ραιστοτυπος.

Ακοὴ—ηδεῖα κλυειν. Pind.

Ακοιμητος. SYN. Απαυστος, γαληνωδὴς, ηρεμαιος, πολυησυχος, πολυκοιμητος, ευκαταπαυστος.

Ακομπασος. Ου μην ακομπασος γ' εφισταται πυλαις. Aesc. S. T. 544.

Ακονις αρτισκαπλος—Ep. l. 3.

Ακοντιας. Vid. Μολυβδος.

Ακος. SYN. Βοηθεια, φαρμακον, ιαμα, ωφελεια.—γενεα.— EPITH. Τυμβρὸν.

Ακοσμος. SYN. Αδηλος, μωρὸς.

Ακοσμως. Οιδ' ουκ ακοσμως, αλλὰ πεθαρχω φρενί. Aesc. P. 374. SYN. Ακοσμητως, ατακτως, ἀποπετως, ακολασως, ασχημονως.

Ακοσμι.—εν επαλειμσιν ακοσμις. Nic.

Ακυσιως.—ως μενος' ακυσιως. Eur. Tro. 1011.

Ακυσθεος.—λαμψω φευγὸς ακυσθεον Ep. l 6.

Ακραγὴς. SYN. Αφωνος vid. Γρυπαιετος.

Ακκω. PHR. Επ' εμοις ἔας τανυσον χορδαις ὑμνον. Synes.

Ακραῖος. Vid. Ηρα.

Ακραιφνὴς. SYN. Προσφατος, αμιγὴς, ειλικρινὴς.

Ακρατοεις. Vid. Λογισμὸς.

Ακρηδεμνος.—εις οπισω μεν
Βοστρυχον ακρηδεμνον εὖς συνεσειρεν εθειρης. Ep. l. 5.

Ακρὶς. Εμων απατηλα πεδων, πεκραμενοι ὑπνῳ,
Ακρὶς αφραιτ. μὶσα λιγυπλευγε,
Αυτοφυὲς μιμημα λυρας, κρεκε μοι τὶ πεθεινὸν
Εκκρεσα φιλας πεσσι λαλως πλεκτρυγας, κ λ.
Ep. l. 3.
Ακρὶ μιτωσαμενη φθογγον ερατοπλαυον. Ib.
Ακρίδα, τὴν εὐσαν το πριν ακαιθοδατιν. Ib.

Ακρισια—Ελληνων μεμψεται ακρισιην. Ib.
SYN. Προπετεια.—συγχυσις.

Ακριτος. SYN. Ατελεστος, πολυς.

Ακριτα, (Adv.) SYN. Αμα, μιγδα.—καταμισγεται ακριτα ποιην. Hom. 18. 25.

Ακριτοδακρυς, Ταντάλος.—Ep l. 7.

Ακροβαφὴς. Vid Παρεκλαινω.

Ακροβατεω. SYN. Ορθοβατεω.
Ατραπον οθ' ιοις ομμασιν ακροβατεῖ. Ep. l. 1.

Ακροβελὴς, Ακροβολὴς. Και σμιλὴν δονακων ακροβελων γλυφίδα Ep. l. 6.
Και Σκυθικῶν τοξων ακροβολεῖς ακίδες. Ep. l. 4.

Ακροβολεω, Ακροβολιζω. Την πολεμον ρομβηταν εκ χερος ακροβολει. Ep. l. 6.
—πλινὰς ακροβολιζε κιχλας. Ep. l. 3.

Ακρογωνος—λιθος εστιν επ' αμφοτεροις ακρογωνος. Naz.

Ακροδρετος. Δενδρεας ακροδρετους—Ep. l. 6.

Ακροθινιαζομαι. Εγω δὲ Νυμφας ακροθινιαζομην. Eur. Her. f. 476.

Ακρολοφιτης, Ακρολοφος.
Ευ δε παθοντες αγαλμα το δ' ευγραφὲς ακρολοφῖται
Ζανὶ παρ' ευπρεμνω τᾷδ' ανεθεντο δρυϊ. Ep. l. 1.
—πρωνεσσιν εοικότες ακρολοφοισι. Opp.

Ακρομολιβδος—και λινον ακρομολιβδον—Ep. l. 6.

Ακρονυχος. SYN. Ακρονυκλος, εσπερινος.
Σοα μων ακρονυχος ταυτη θεῳ ἱερον ιχθυν. Ath. l. 7.

Ακροπολευω. Τῇ δ' Αρης ισομοιρα δι' αιθέρος ακροπολευει Man 4. 79.

Ακροπολος. SYN. Ερημος.

Ακροσφαλὴς. SYN. Γλισχρος—ακροσφαλὲς ιχνος. Nic.

Ακροτης. SYN. Ακρον. Απλοτητας ακροτητων ενωσασα. Synes.
Ακροτομεω. Vid. Μεταλλευτης.
Ακροφανὴς. Vid. Ηώς.
Ακροχανης. Ακροχανὲς—δερμα λεοντος. Ep. l. 6.
Ακρωνυξ.—χερὸς δ' ακρωνυχα δισσα Ep. l. 7.
Ακραινω. SYN. Κυφιζω, μετεωριζομαι.
Ακραῖος. Ακραιος τε θεὸς—Orph.
Ακραιων. EPITH. Θηρατης, επακτης.
Ακρεανος.—Ου τεκεων ακρεανῳ πατέρι. Ep. l. 3. SYN. Ακην, πενητης.
Ακρερισος. SYN. Αψηκτος.—Ακρη. SYN. Τροφή.
Ακρηνεσλια, Ακρινεβολια Ακρινεβολιοισι φερεσφορα Ουλυμποιο. Man. 4. 396.
Ακρις. EPITH Πυρφερὴς, πορφυρεα, λαμπραυγὴς, λαμπραυγετις, χρυσῆ, ολολὴ, δνοφερά
Ακυλισος. SYN. Ακινητος, χαλεπὸς.
Δεπνομανὲς, νεκρῷ ομματ' εχων, κραδιην τ' ακυλισον. Ath. 4.
Ακυροω. l. 46. l.—την διαθηκην
Ου νομος αυτὸς ακυροῖ, ὁς— SYN. Αποκυροω, ανειρω, αποπαλαιω.
Ακωπος,—ναυτης. Ep. l. 1.

Αλαβαρχεια. Εξ αλαβαρχειης γραμματικῆ γεγονεν. Ep. l. 2.
Αλαδρομος.—Ar. Av. 1395.
Αλιδρομος. Δελφις δ' ὡς επι χερσον αλιδρομοι—Naz.
Αλαῖος, Απολλων.—Αλαιε—ἱερον. E. M.
Αλαινω. SYN. Μαινομαι.
Αλαλητος —βοὴ δ' αλαλητος ορωρει Cal.
Αλαλος. Ειδωλοις αλαλοισι—Sibyl.
SYN. Αναυδὴς, αφωνὸς.
Αλαλκομενὶς, Αθηνη. Il δ. 8.
Αλαλυχημαι. SYN. Μαινομαι.
Αλαος. SYN. Ματαιος. Απροορατος τῆ μελλοντος. Aesc. Pr. 532.
Αλαπαζω. SYN. Αναλισκω, απολλυω.
Αλασος. SYN. Δεινὸς, μιαρος.
Αλασωρ. SYN. Φονευὺς, αμαρτωλος.
Αλγεινως. Αλλ' ὑδεως εμοιγε κ' αλγεινως ἑμαι. Soph. An. 1442.
Αλγεσιδωρος, ἱρις πολεμων—Opp.
Αλγεσιθυμος,—αφες πονον αλγεσιθυμον. Ep. l. 4.
Αλεα. SYN. Χλιαροτης, χλιανσις, θερμασια.
Αλεινὸς. SYN. Κακὸς —αλεινὸς, χλιαρὸς.
Παντων μετρον αριστον, ὑπερβασιαι τ' αλεινα. Phocyl. 33.
Αλεινω. SYN. Εκκλινω, πλαναομαι, αναχωρεω.
Αλεπτὴρ, Αλεκτὴς.—αλεκτῆρας τε κρατισσας. Man. 4.
Αλεξημα. SYN. Αρηξις, αποσοβησις. Aesc. Pr. 470.

Αλεξιλογος. Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath. l. 1.
Αλεξιμος,—το δε τοι μεν αλεξιμον θη. Nic.
Αλετριβανος. SYN. Ὀδους. Ib.
Αλεωρη. SYN. Αναπαυσις, βοηθεια.
Αλη EPITH. Ετερεδὴς.
Αληγὴς.—ευχος αληγες. Dosc.
Αληθομαντις. Aesc. Ag. 1250.
Αληθὴς Vid. Θεὸς. SYN. Ασυληπτος, ακαλαληπτος, ανεριαλος.
Αλητιβίρος.—Ιρος αλητιβίρος. Naz.
Αλητὶς, Vid. Αιητιν.
Αληθεὶς.—και αληθέντος ακανθαι Nic.
Αληθηριον.—και αληθηρια νωτων. Ib.
Αλιανθὴς.—αλιανθεῖ φαρεα κοχλῳ. Ep. l. 7.
Αλιβας—οινον αλιβαντα πινοντες. Call. E. M. SYN. Οξος.—νεκρὸς.
Αλιβρεκὴς. Vid. Προπους.
Αλιγδηπος. Ζηνὸς αλιγδηπου—Opp.
Αλιεργὶς.—αλιεργέα τεκνης Δηνεα—Ib.
Αλικρηπις—Γαλιλαια. Nonn.
Αλικροκαλος.—ακλας ναιετ' αλικροκαλης—Orph. 332.
Αλιμεδων. Vid. Ζευς, Ποσειδων.
Αλινδεω. SYN. Κυλιω.
Αλιζωος.—αλιζωοις λαριδεσσι. Ep. l. 3.
Αλιθρεμμων,—ιχθυς. Cyr.
Αλιηχης. Vid. Αξυδος.
Αλιπλανὴς. Χαιρεθ' ἁλιπλανέες—Ep. l. 1.
Αλιπλανια —επεὶ μογερῆς παυσαθ' ἁλιπλανιης. Ep. l. 6.
Αλιπασος.—την δ' ἁλιπασον Δρυπετα—Ib.
Αλιραγὴς,—αλιραγεων σκοπελων—Ep. l. 3.
Αλιρρηκὴς.—αλιρρηκὶς ποτὶ χοιρασιν—Ib.
Αλιραντος, Στῶμεν ἁλιραντοιο παρὰ χθαμαλὸν χθονα ποντου. Ib.
Αλιρροθιος—αλιρροθια, ξεινε, κεκευθε κονις. Ib.
Αλιρραιστης—αλιραιστην τε δρακοντα. Nic.
Αλισεφὴς — Ος Γυρτωνος ἁλισεφὲς εκλισεν ασυ. Orph. 143.
Αλισὸς —χθονὸς ἁλισὰ λιπη. Ep. l. 3.
Αλισρεπὴς. Νηὸς ἁλισρεπὴς. Ib. l. 4.
Αλιτανευτος. Αιδη αλιτανευτε και ατροπε—Ib. l. 3.
Αλιτεω. SYN. Αδικεω, ασεβεω.
Αλιτοξενος. Ψευδεων ενιπαν αλιτοξενον. Pind. Ol. 1.
Αλιτοσυνη.—ηχθαιρεν την αλιτοσυνην. Ep. l. 3.
Αλιτροφὴς—Δελφῖνος ἁλιτροφεος μεγαλοιο. Cal. l. 3.
Αλιτροφος.—αλιτροφα φῦλα Opp.
Αλιτροφιος—αλιτρονους—κοσμος. Naz.
Αλιτυρος.—και αρτιπαγης αλιτυρος. Ep. l. 1.
Αλιφθορος. Vid. Κρῆτες.
Αλιφθορια. Και σικρὴ ναυτων επλετ' ἁλιφθορια—Ib.

Αλκαῖος. vid. Ath. p 600.
Αλκαρ. SYN. Δυναμις, σωτηρια.
Αλκὴ. EP. Αναγωγιος, ασκιθης, τρικορυμβος.
Αλκιβιαδης.
Ουκ ὢν ανὴρ γαρ Αλκιβιαδης, ὡς δοκεῖ,
Ανὴρ απαντων τῶν γυναικῶν εστὶ νῦν. Ath. 12.
Αλκιβιος. Ριζαν δ' αλκιβιᾳ εχιος—Nic.
Αλκιμαχος. Παλλαδος αλκιμαχας—Ep. l. 6. SYN. Επικρατωρ.
Αλκμαὼν. Εξοχον, ὃν Μισων εννε' αριθμος εχει. Ib. l. 3.
Θηλυμανεῆς τ' Αλκμᾶνος απηονες—Ib. l. 1.
Αλκῆριον.—νοσων αλκῆρια λεξω. Nic.
SYN. Αλεξητηριον, ακος.
Αλλαγμὸς. Δισσα τ' εν αλλαγμοῖσι φανῇ σελαγισματα τῶνδε Man 4.
Αλληλοφονια. Pind Ol. 2.
Αλληλοφονια. Ath. p. 659.
Αλληλοφονος —υπ' αλληλοφονοὶς χερσὶν—Aesc. S. T. 937.
Αλλησος. SYN. Αλαθητος. Ω αλλης' Αιδη—Ep. l. 3.
Αλλογλωσσος. Ενθ' αλλογλωσσοις ανδρεσσι τε βαρβαροφωνοις. Dolfc.
Αλλοθροος.—αλλοθρων πολιν—Aesc. Ag. 1209.
Αλλομαι. PHR. Θοὸν ἅλμα βαλλειν. Synes.
Αλλοτριομορφοδιαιτος Orph. H. εις Φυσ.
Αλλοτριοω. Vid. Νοσφιζω
Αλλοτριωθέντες τῆς εχθεσινης διαγωγῆς. Ep l. 1.
Αλλοτυπωτος. Vid. Πλασογραφος.
Αλλοφρων, δυσμικλος, αμετροεπης, δολεργος. Man. 4.
Αλλοφρονεω SYN. Αμφιδοξεω, παρακοπω.
Αλμα. EP. Θοὸν —SYN. Αλσος —κλαδος. E M. Ιν' ἅλμα πατητε—Lyc. 319 sch. πομπη. E M.
Αλμη EPITH Ουλος.
Αλμηεις—πολυρρυτον αλμηεντα πορον Aesc. Sup.
Αλοιμος. Soph E. M—SYN. Χρησις, επαλειψις.
Αλοιτος. SYN. Ανδροφονος.
Αλοπηγὸς. Αχνὴν τὴν τ' αιὲν ανὴρ αλοπηγὸς εγειρει. Nic
Αλοχευτος. Αλοχευτος πατηρ οντων. Synes.
Αλοχος. EPITH. Πολυκοινος, πολυαρὰ, σεμνὴ.
Αλπνος. SYN. Επαλπνος, ἡδὺς.
Δυο δε τοι ζωῆς αωτον Μενα ποιμαντι
Τον αλπνιον ευαθεα συν ολβω.
Ει τις εῦ πασχων, λογον εσλὸν ακουῃ. Pind. I. 5.
Αλς. EPITH. Πλωτη
Αλτις Αλτιν εν καθαρῳ δι' ερινεος—Pind. Ol 10.
EXP. Αλσος το ἱερὸν της Διος
Αλυκρος pro Θαλυκρος.—γεντο δ' αλυκρα. E. M.
Αλυς. Αχῇ επι προβλῆτι ροαὶ Αλυος ποταμοιο
Δεινὸν ερευγονται—E. M.

Αλυσθμαινω. SYN. Αδημονεω, τρεμω.—αλυσσω, εκκλινω, διαφευγω.
Αλυσιδον. Vid. Κλεπλης. SYN. Αγελιδὸν, σλεχηδὸν, πασσυδιη.
Αλυσιτελης. SYN. Ασυμφορος. Αλυσιτελης ἐστι τη πολει πινὰν ὑδωρ. Ath. l. 4.
Αλυω. SYN. Δυσφορεω, απορεω, λυπεομαι.
Αλφεσιβοιος SYN Ευγενὴς, γνησιος.
Αλφος, SYN. Λευκη, εφηλις.—επισιζεσι μεν αλφοι. Nic.
Αλφησης. SYN. Ευρητωρ.—(ιχθυς.) Φυκιδας, αλφησην τε—Ath. 7.
Αλφι. Vid Αδορος.
Αλωαῖος Vid. Δημητηρ.
Αλωπεκιον. Ar. Eq. 1073.
Αλωφητος. SYN. Απαυστος. Εις βιοτην αιῶνος αλωφητοιο φυλασσει. Nonn.

Αμαζονις. Ου γαρ Αμαζονίδες μαλ' επητέες—Ap. 2 989
Αμαθὴς. SYN. Σκαιὸς, βιαιὸς.
Αμαθυνω. SYN. Κακοποιῶ, βλαπτω, αποκρυπτω.
Αμαιευτος. Και τοκετως ενὶ θηρσὶν αμαιευτοιο λοχειης. Opp.
Αμανδαλος. Alcæ.—SYN. Αφανὴς.
Αμαξιαῖος—λιθος. Ath. l. 4.
Αμαρα SYN. Πορος.
Αμαρακοεις —Αμαρακοεσσα χυτη περι δεδρομε χαιτη Nic.
Αμαραντιος, Αμαραντος.—φυλλοις αμαραντοις. Dolfc Φασιδος εναμενην αμαραντιν—Ib.
Αμαρσια λιθ.—οιλιγης τ' αμαρσιπωτίδος εσεσθαι. Man 4.
Αμαρτωλος.—ανθρωπειην γενον συμπαν αμαρτωλὸν— SYN Παιδεργος, μοχθηρὸς
Αμαρταναω. SYN. Στερομαι αδικεω, βλαπτω.
Αμαρτυρος —αμαρτυρος ἔτος ὁδιτης. Nonn.
Αμαρυγμα. SYN. Οψις, αισθυγμα, φορημα, εἰδωλον.
Αμαρυθιας—κεραις θῆκ' αμαρυθιχσιν. Ep. l. 6.
Αμας. (ναῦς.) E M.
Αμαυρος SYN. Αλαμπὴς. ασθενὴς
Αμαχητι. SYN. Αμαχει. αμαχως, ακονιτί.
Αμαχος. SYN Αφιλονεικος.
Αμβλυωσις SYN Αμβλὺς, βαρύς.
—Και αμβλυωσσαν ομιχλην Man. 4. 156.
Αμβλωνα Ελληνικῆς αμβλωματα
Μηθης τε και πλανης Naz
Αμβλωσσος. Αμβλωσσοις δ' ἁ γυναιξὶ Κυπρις κρυφια αλγε' εδωκεν. Man 4 413 (al. αγυναιξι.
Αμβολη. EPITH Λυσιγαμος.
Αμβων. (ὑψηλος τοπος.)—ετ' ορεος αμβωνεσσι E M.
Αμεγαρτος. SYN. Αφθονητος, ευτελὴς.

Ακροτης. SYN. Ακρον. Απλοτητας ακροτητων ενωσασα. Synes.
Ακροτομεω. Vid. Μεταλλευτης.
Ακροφανὴς. Vid. Ηώς.
Ακροχανης. Ακροχανὲς—δερμα λεοντος. Ep. l. 6.
Ακρωνυξ.—χερὸς δ' ακρωνυχα δισσα Ep. l. 7.
Ακλαινω. SYN. Κυφιζω, μετεωριζομαι.
Ακλαὶος. Ακλαιης τε θεὲς—Orph.
Ακλαιων. EPITH. Θηρατης, επακλὴς.
Ακλεανος.—Ου τεκεων ακλεαιῳ πατέρι. Ep. l. 3. SYN. Ακλην, πενητης.
Ακλερισος. SYN. Αψηκλος.—Ακλη. SYN. Τροφὴ.
Ακλιηβολια, Ακλινοβολια Ακλιηβολιησι φερεσφορα Ουλυμποιο. Man. 4. 396.
Ακλις. EPITH Πυρφερὴς, πορφυρεα, λαμπραυγὴς, λαμπραυγετις, χρυσὴ, ολοὴ, δροφερά
Ακυλισος. SYN. Ακινητος, χαλεπὸς.
Δειπνομανὲς, νεκρὲ ομματ' εχων, κραδιην τ' ακυλισον. Ath. 4.
Ακυροω. l. 46. l.—την διαθηκην
Ου νομος αυτὸς ακυροὶ, ὸς— SYN. Αποκυροω, αναιρω, αποπαλαιω.
Ακωπος,—ναυτης. Ep. l. 1.

Αλαβαρχεια. Εξ αλαβαρχειης γραμματικῆ γεγονεν. Ep. l. 2.
Αλαδρομος.—Ar. Av. 1395.
Αλιδρομος. Δελφις δ' ὡς επι χερσον αλιδρομοι—Naz.
Αλαὶος, Απολλων.—Αλαιε—ἱερον. E. M.
Αλαινω. SYN. Μαινομαι.
Αλαλητος —βοὴ δ' αλαλητος ορωρει Cal.
Αλαλης. Εἰδωλοις αλαλοισι—Sibyl.
SYN. Αναυδης, αφωνες.
Αλαλκομενὶς, Αθηνη. Il δ. 8.
Αλαλυκτημαι. SYN. Μαινομαι.
Αλαος. SYN. Ματαιος. Απροορατος τῶ μελλοντος. Aesc. Pr. 532.
Αλαπαζω. SYN. Αναλισκω, απολλυω.
Αλασος. SYN. Δειδὶς, μιαρος.
Αλασωρ. SYN. Φονευς, αμαρτωλος.
Αλγεινως. Αλλ' ὑδεως εμοιγε κ' αλγεινως ἁμα. Soph. An. 1442.
Αλγεσιδωρος, ἱρις πολεμων—Opp.
Αλγεσιθυμος,—αρες πονον αλγεσιθυμον. Ep. l. 4.
Αλεα. SYN. χλιαροτης, χλιανσις, θερμασια.
Αλεεινὸς. SYN. Κακὸς —αλεεινὸς, χλιαρὸς.
Παντων μετρον αριστον, ὑπερβασιαι τ' αλεειναὶ. Phocyl. 33.
Αλεεινω. SYN. Εκκλινω, πλαναομαι, αναχωρεω.
Αλεπτὴρ, Αλεπτὴς.—αλεπτῆρας τὲ κρατισσς. Man. 4.
Αλεξημα. SYN. Αρηξις, αποσοβησις, Aesc. Pr. 470.

Αλεξιλογος. Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath. l. 1.
Αλεξιμος,—το δε τοι μεν αλεξιμον ουη. Nic.
Αλετριβανος. SYN. Ὁδους. Ib.
Αλεωρη. SYN. Αναπαυσις, βοηθεια.
Αλη. EPITH. Ετερεδὴς.
Αληγὴς.—ευχος αληγες. Dolsc.
Αληθομαντις. Aesc. Ag. 1250.
Αληπτὸς Vid. Θεὶς. SYN. Ασυλληπτος, ακαλαληπτος, ανεφικτος.
Αλητιβέρος.—Ιρος αλητιβέρος. Naz.
Αλητὶς, Vid. Αιητινη.
Αληθεὶς.—και αληθέντος ακανθα. Nic.
Αληθηριον.—και αληθηρια νεσσων. Ib.
Αλιανθὴς.—αλιανθεϊ φαρεα κοχλω. Ep. l. 7.
Αλιβας—οινον αλιβαντα πινοντες. Call. E. M. SYN. Οξος.—νεκρὸς.
Αλιβρεκτὸς. Vid. Προπης.
Αλιγδαπος. Ζηνὸς αλιγδαποιο—Opp.
Αλιεργὶς.—αλιεργέα τεκνης Δηνεα—Ib.
Αλικρηπις—Γαλιλαια. Nonn.
Αλικροκαλος.—ακλας ναιετ' αλικροκαλης—Orph. 332.
Αλιμεδων. Vid. Ζευς, Ποσειδων.
Αλινδεω. SYN. Κυλιω.
Αλιζωος.—αλιζωοις λαριδεσσι. Ep. l. 3.
Αλιθρεμμων,—ιχθυς Cyr.
Αλιηχης. Vid. Αξυδος.
Αλιπλανὴς. Χαιρεθ' ἁλιπλανέες—Ep. l. 1.
Αλιπλανια —ιπεὶ μογερῆς παυσαθ' ἁλιπλανιης. Ep. l. 6.
Αλιπασος.—την δ' ἁλιπασον Δυπετα—Ib.
Αλιρραγὴς,—αλιρραγεων σκοπελων—Ep. l. 3.
Αλιρρηκτος.—αλιρρηκτοις ποτὶ χοιρασιν—Ib.
Αλιρραντος, Στῶμεν ἁλιρραντοιο παρὰ χθαμαλὸν χθονα ποντου. Ib.
Αλιρροθιος—αλιρροθιαι, ξεινε, κεκευθε κονις. Ib.
Αλιρραισης—αλιραισην τε δρακοντα. Nic.
Αλισεφὴς — Ος Γυρτωνος ἁλισεφὲς εκλισεν ασυ. Orph. 143.
Αλισὸς —χηνὸς ἁλισὰ λιπη. Ep. l. 3.
Αλισρεπτος. Νηὸς ἁλισρεπτὴς. Ib. l. 4.
Αλιτανευτος. Αιδη αλιτανευτε και ατεροπε—Ib. l. 3.
Αλιτεω. SYN. Αδικεω, ασεβεω.
Αλιτοξενος. Ψευδεων ενιπαν αλιτοξενον. Pind. Ol 1.
Αλιτοσυνη.—ηχθαιρεν την αλιτοσυνην. Ep l. 3.
Αλιτρεφὴς—Δελφῖνος ἁλιτρεφεος μεγαλοιο. Cal l. 3.
Αλιτροφος.—αλιτροφα φῦλα. Opp.
Αλιτροζιος—αλιτροπους—κοσμος. Naz.
Αλιτυρος.—και αρτιπαγὶς αλιτυρος. Ep. l. 1.
Αλιφθορος. Vid. Κρῆτες.
Αλιφθορια. Και πικρὴ ναυτων επλετ' ἁλιφθορια. Ib.

Αλκαῖος. vid. Ath. p 600.
Αλκαρ. SYN. Δυναμις, σωτηρια.
Αλκὰ. EP. Αναγωγιος, ασκιθης, τριχορυμβος.
Αλκιβιαδης.
Ουκ ὢν ανὴρ γὰρ Αλκιβιαδης, ὡς δοκεῖ,
Ανὴρ απασων τῶν γυναικῶν εστὶ νῦν. Ath. 12.
Αλκιβιος. Ριζαν δ' αλκιβιᾳ εχιος—Nic.
Αλκιμαχος. Παλλαδος αλκιμαχας—Ep. l. 6.
SYN. Επικρατωρ.
Αλκμὰν. Εξοχον, ὃν Μουσων εννε' αριθμος εχει. Ib. l. 3.
Θηλυμανεῖς τ' Αλκμᾶνος ανδρονες—Ib. l. 1.
Αλκτηριον.—νοσων αλκτηρια λεξω Nic.
SYN. Αλεξητηριον, ακος.
Αλλαγμὸς. Διασσα τ' εν αλλαγμοῖσι φανῇ σελαγισματα τῶνδε Man 4.
Αλληλοφονια. Pind Ol. 2.
Αλληλοφαγια. Ath. p. 659.
Αλληλοφονος —υπ' αλληλοφονοις χερσὶν—Aesc. S. T. 937.
Αλλησος. SYN. Αληθητος. Ω αλλης' Αιδη—Ep. l. 3.
Αλλογλωσσος. Ενθ' αλλογλωσσοις ανδρεσσι τε βαρβαροφωνοις. Dolsc.
Αλλοθροος.—αλλοθρων πολιν—Aesc. Ag. 1209.
Αλλομαι. PHR. Θοὸν ἅλμα βαλλειν. Synes.
Αλλοτριομορφοδιαιτος. Orph. H. εις Φυσ.
Αλλοτριοω. Vid. Νοσφιζω
Αλλοτριωθέντες τῆς εχθεσινης διαγωγῆς. Ep l. 1.
Αλλοτυπωτος. Vid. Πλασογραφος.
Αλλοφρων, δυσμικλος, αμετροεπης, δολεργος. Man. 4.
Αλλοφρονεω SYN. Αμφιδοξεω, παρακοπω.
Αλμα. EP. Θοὸν —SYN. Αλσος —κλαδος. E M. Ιν' ἅλμα πατησε—Lyc. 319 al. πομπη. E M.
Αλμη EPITH Ουλος.
Αλμηεις.—πολυρρυτον αλμηεντα πορεν Aesc. Sup.
Αλοιμος. Soph E. M—SYN. Χρισις, επαλειψις.
Αλοιτος. SYN. Ανδροφονος.
Αλοπηγὸς. Αχνὴν τὴν τ' αιὲν ανὴρ αλοπηγὸς εγειρει. Nic
Αλοχευτος. Αλοχευτος πατερ οκτων. Synes.
Αλοχος. EPITH. Πολυκοιμος, πολυαρὰ, σεμνὴ.
Αλπνος. SYN. Επαλπνος, ἡδύς.
Δυο δέ τοι ζωῆς αωτον Μοῦνα ποιμαντι
Τον αλπνιον ευαθεα συν ολβῳ.
Ει τις εῦ πασχων, λογον εσλὸν ακουῃ. Pind. I. 5.
Αλς. EPITH. Πλωτη
Αλτις Αλτιν εν καθαρῳ διερινει—Pind Ol 10.
EXP. Αλσος το ἱερὸν τῆς Διος
Αλυκρος pro θαλυκρος.—γεγονε δ' αλυκρα E. M.
Αλυς. Ακρῃ επι προβλῆτι ροαὶ Αλυος ποταμοιο
Δεινὸν ερευγονται—E. M.

Αλυσθμαινω. SYN. Αδημονεω, τρεμω.—αλυσσω, εκκλινω, διαφευγω.
Αλυσιδον. Vid. Κλεπλης. SYN. Αγελιδον, σλεχηδον, παρασυδιν.
Αλυσιτελης. SYN. Ασυμφορος. Αλυσιτελης ἡ τη πολει πινὰν ὕδωρ Ath. l. 4.
Αλυω. SYN. Δυσφορεω, απορεω, λυπεομαι.
Αλφεσιβοιος SYN Ευγενὴς, γνησιος.
Αλφος, SYN. Λευκη, εφηλις.—επισιζεσι μεν αλφοι. Nic.
Αλφηστης. SYN. Ευρητωρ.—(ιχθυς.) Φυκιδας, αλφηστην τε—Ath. 7.
Αλφι. Vid Αδορος.
Αλωαῖος Vid. Δημητηρ.
Αλωπεκιον. Ar. Eq. 1073.
Αλωφητος. SYN. Απαυστος. Εις βιοτην αιῶνος αλωφητοιο φυλασσει. Nonn.

Αμαζονις. Ου γαρ Αμαζονίδες μαλ' επητέες—Ap. z 989
Αμαθὴς. SYN. Σκαιὸς, βιαιὸς.
Αμαθυνω. SYN. Κακοποιῶ, βλαπτω, αποκρυπτω.
Αμαιευτος. Και τοκετὸς ενὶ θηρσὶν αμαιευτοιο λοχειης. Opp.
Αμανδαλος. Alcæ.—SYN. Αφανὴς.
Αμαξιαῖος—λιθος. Ath. l. 4.
Αμαρα SYN. Πορος.
Αμαρακοεις —Αμαρακοεσσα χυτη πιρι δεδρομε χαιτη Nic.
Αμαραντιος, Αμαραντος.—φυλλοις αμαραντοις. Dolic Φασιδος ισμενη αμαραντιᾳ—Ib
Αμαρασκα ἡμερ.—οιλιγης τ' αμαρασκαπιδρας εσεσθαι. Man 4.
Αμαρτωλος.—ανθρωπειην γενος συμπαν αμαρτωλὸν— SYN Παιδεργος, μοχθηρὸς
Αμαρταναω. SYN. Στερομαι. αδικεω, βλαπτω.
Αμαρτυρος —αμαρτυρος ἕτος ὁδιτης. Nonn.
Αμαρυγμα. SYN. Οψις, αισθημα, φορημα, εἰδωλον.
Αμαρυθιαις—κεραις θῆκ' αμαρυθικσιν. Ep. l. 6.
Αμας (ναῦς) E M.
Αμαυρος SYN. Αλαμπὴς. ασθενὴς
Αμαχητι. SYN. Αμαχει. αμαχως, ακονιτί.
Αμαχος. SYN. Αφιλονεικος.
Αμβλυωπις. SYN Αμβλὺς, βαρὺς.
—Και αμβλυωσσαν σμικλην Man. 4. 156.
Αμβλωμα Ελληνικῆς αμβλωματα
Μηθης τε και πλανης Naz
Αμβλωσσος. Αμβλωσσοις δ' ἁ γυναιξὶ Κυπρις κρυφιᾳ αλγε εδωκεν. Man 4 413 (al. αγυναιξι.
Αμβολη. EPITH Λυσιγαμος.
Αμβων (ὑψηλος τοπος)—στ' κρεος αμβωνεσσι E M.
Αμεγαρτος. SYN. Αφθονητος, ευτελὴς.

Αμεβω. SYN. Τιμαω.
Αμειβομαι SYN Παριτεομαι.
Αμειλητος SYN. Αχαριστος.
Αμελαθρος. SYN. Ανεστιος—αβιως, αμελαθρος. Man. 4.
Αμεμφως. Ευκαρπες καιρων γενεσεις επαγεσαι αμεμφως. Orph H. SYN. Αμεμπτως, αψεγεως, ανεγκλητος, ακακως.
Αμενης. SYN. Λεπτος, ματαιος.
Αμερισως. Αγαθα γαρ ενθεν ηδη
Βροτεα πνευματος αρχα
Αμερισως εμερισθη. Synes. 1.
Αμερσιγαμος. Vid Ηρωδης.
Αμετροβαθης, τε θαλασσα. Opp.
Αμετροβιος—αμετροβιων ελεφαντων. Man. 1. 53.
Αμεταστροπος Vid. Μοιραι.
Αμετροποτης,—λαιμος. Ep 1. 4.
Αμευσιπορος.—τριοδος. Pind. P. 11. SYN. Διαβατος, ευπορος.
Αμην Μαρτυρον εμπεδομυθον αμην αμην αγορευω. Nonn.
Αμητωρ SYN. Κακομητωρ.
Αμηχανοεργος. Vid Σατυροι.
Αμηχανος SYN. Ατεχνος.
Αμηχανως. Aesc. Eum. 484.
Αμμιγα Vid. Αιγιλυψ. Αμμιγδιν—Nic.
Αμιγης, Αμισγης. Η οινης αμιγη ποσιν—Ib. —Η αμισγεος οινης. Ib.
Αμιχθαλοεις Vid. Λημνοι.
Αμιμητος. Vid. Αποροια.
Αμις. SYN Ουρανη—Αμια. Ath. p. 278.
Αμμοδυτης. Vid Παγκρος.
Αμυσι. Βρομιε πιειν αμυσι. Anac 21.
Αμφι SYN Περι, προς, κατα.
Αμφιελισσω Λυθεσθε μοι τησδ' αμφελιξαντες χερας. Eur. Andr. 425. SYN. Εγκυκλεω, περιπλεκω, αμφικυλιω.
Αμφελυτρον. Ασκω μονηρης αμφελυτρωσας δεμας. Lyc. 75. SYN. Περισκεπαζω, κατακαλυπτω.
Αμφιβατηρ.
Οι ζωναιοι, οἱ τ' αζωνοι
Κοσμω μοιρας εφεστωσι, σοφοι
Αμφιβατηρες—Synes l. 3.
Αμφιγυος. Αλλ' επι τανδ' αρ' ακοιτιν
Αμφιγυοι κατεβαν προ γαμων τινες. Soph. Tr. 512. EXP. Αντιπαλος—παντη ισχυρος—οι μαχεσαμενοι χερσι και ποσιν.
Αμφιδιαινω. Ιδρωτι πλαδαρην αμφιδυηνα κομην. Ep. l. 1. SYN. Καταβρεχω.
Αμφιζευκτος. Vid Πεδη.
Αμφιθαλασσος.—νομος. Pind Ol. 7.
Αμφιθαλλω.—σθενει δ' αμφιτεθηλα κομη. Ep. l. 1.
Αμφιθοαζω. Ην δε μετ' αντολιην μεσον κρανον αμφιθοαζη. Man. 4. 84.

Αμφιθορεω—Οι δ' ὡστε κυνες θοοι αμφιθορωντες
Αλληλους βρυχηδον εδηϊον—Ap. 3. 1372.
Αμφικειμαι.—σφαγιον επ' ολεθρω
Γυναικειον αμφικεισθαι μορον. Soph. An. 1301.
Αμφικειρω. Κρυμῳ τες απαλης αυχενας αμφεκαρη. Ep. l. 1.
Αμφικερως μηνη—Man. 4. 77.
Αμφικελευθος.—ταφον εδρακον αμφικελευθον. Ep. l. 3.
Αμφικομεω. Σωμα δε τοι πελειοισι συμπρεσὲς αμφικομειστι. Ib.
Αμφικρεμης. Συλησω δ' ωμων αμφικρεμη φαρετρην. Ib. l. 4.
Αμφικρεμαμαι —φθονερα θνατων φρενας Αμφικρεμανται ελπιδες. Pind I. 2.
Αμφικυλιω Vid Αμφιελισσω. Φασγανω αμφικυλισας. Ib. N. 8
Αμφιλογως. Νυν δ' εκ αμφιλογως—Aesc. P. 905. SYN. Ασημως, ασαφως, απορως, αμφιδοξως, αμφιβολως
Αμφιμεριζω. Πηλοδομοις τοιχοις αμφιμεριζομενος Ep l. 4.
Αμφινοος. Vid. Δημοκριτος.
Αμφιπαλυνω—Η μεν σακος αμφιπαλυνεν. Ap. 2. 1246.
Αμφιπατασσω. Vid Ραπισμα.
Αμφιπεδος.—Οχθον ες αμφιπεδον—Pind. P. 9.
Αμφιπεριπλαζω.—νεφελη πραπιδεσσι κελαινη Αμφιπεριπλασθεισα—Orph L. 79
Αμφιπεριπλεγδην γεγραφεν αμφοτερως. Ep l. 4.
Αμφιπεριτρυζω. Αμφιπεριτρυζουσι χελιδονες—Ib. l. 7.
Αμφιπλεκης.—Αμφιπλεκες ερνος. Orph. 605.
Αμφιπολεω. SYN. Θεραπευω, ασπαζομαι, περιεχω.
Αμφιπολος. Τυμβον αμφιπολον. Pind. Ol. 1.
Αμφιπονεομαι Εν μεγαρῳ Εκατης παιπμορος αμφεπονειτο. E. M
Αμφιπρονευω Αμβλυ γαρ αμφοτερωθ' αμφιπρονευκε γενειον. Nic.
Αμφιπολις. Αναγκαν γαρ αμφιπολιν Θεοι προσενεγκαν—Aesc. Ch. 73.
Αμφιταμνω. Μηδ' αμφιταμνε την εν ηρῳ κονιν. Ep. l. 3.
Αμφιτειχης, λεως. Aesc. S T. 295.
Αμφιτινασσω—καπρε δ' αμφετιναξα γενυν. Ep. l. 4.
Αμφιτιτυβιζω—Ar. Av. 236.
Αμφιτορνωτος. Vid. Ορνος.
Αμφιτρεχω. Σελας δ' αμτεδραμε λαβρον Αρκτου. Pind. P. 3. SYN. Περιτρεχω, περιεχομαι.
Αμφιτρυχης.
Δυσορφναια δ' αμφιτρυχη τανδε σκοτι'

Αμειβομαι,

Αμειβομαι—Eur. Ph. 329.—αμφὶ τρυχη. K.—αντι—Valc.
Αμφιτριτη EPITH Κυαναυγὴς.
Αμφιτυπος. Αμφιτυπον—βυπλῆγα—Cal. l. 1.
Αμφιφανὴς. Αμφιφαὲς φῶς—Syneſ 3.
Αμφιχαρασσω. Αμφιχαρασσονται ροιζῳ σἰρωφω μενοι φιέι. Man. 2. 66.
Αμφιχρόος.—Εσθὴς Αμφιχρους ζωναις πλησιν ἑλκομενη. Naz.
Αμφιονιος.—αμφιονιας—λυρας—Eur. Ph. 831.
Αμφοδικὸς—καθαρτῆρας τε κελευθων Αμφοδικῶν. Man 4.
Αμφορια—εν αμφορισιν ἑοντα, Ib. 6. 104.
Αμφορισιον.—Ar. Pa. 201.
Τυτων απαντων τα θασι' αμφορεια. Ib. Ecc. 110.

Αναβιοω, Αμβιοω. SYN. Αναπνεω
Αναβλασαινω.—οπὼς ανάβλασαινης. Ar. L. 385. SYN. Αναθαλλω, αναφυομαι, βλασανω.
Αναβλυζω. Ειθα περ αμβλυζων ποταμὸς δινασι βαθειαις—Orph
Αναβοαω Βαρυ δ' αμβοασον Ουρανι' αχη. Aeſc. P. 572.
Αναβολὴ. SYN. Επεκτασις, παρεκτασις—ὑπερμειρια, ὑπερθεσις.
Αναβρυαζω. Ar. Eq. 599
Αναβωλακια. Αναβωλακια δ' ὀργμαν σχιζε νῶτον γᾶς. Pind. P. 4.
Αναγγελλω. SYN. Δηλοω, αναγορευω. Ηκον δ' αναγγελλοντες απολοσομες Χρησμὲς. Aeſc. Pr. 642.
Αναγραφω, Αναγραφομαι —και χρυσῷ ανεγραψαν το μετάλλῳ. Ep. l. 5. SYN. Συγγραφω, διαγραφω, καταγραφω, παραγραφω, προγραφω, απογραφω, επιγραφω, προσγραφω, γραφω.
Αναγωγιος. Αναγωγιος τις αλκὰ. Syneſ.
Αναδαιρω Ar. R. 1137.
Αναδαιω Πεμπεσι δ' ανδαιοντες αθθονῳ μενει Φλογὸς μεγαν πωγωνα—Aeſc. Ag. 313.
Αναδενδρὰς. Ευπεταλε γλαυκαν αναδενδράδα —Ep. l. 4. SYN. Αγριὰς, αγριαμπελος, αμπελεὼν, δενδρὼν.
Αναδεικνυμι.—SYN. Χειροτονεω, διατασσω, ανάγω, τελεοω.
Ανδεμα. Ανδεμα δ' αὖ μιτρας.—Ep. l. 3.
Αναδυνω. SYN Ανατρεχω, ὑποσρεφω.
Αναες νᾶες. Aeſc. P. 682.
Αναζεω—ροδοεσσαν αναζεσσαν αὔτμην. Ep. l. 4.
Αναθλιβω Παγαὶ γ' αργινοεντος αναθλιβοιντο γαλακτος. Ib. l. 3. SYN. Εκθλιβω, εκπιεζω.
Αναθρησις. Γραμματικὴ της ὅ τις ανασκοπὴ, ὅδ' αναθρησις

Ανδρὶ διδασκομενῳ Φοινικικα σηματα Καδμ. Tim.
Αναθρωσκω SYN. Αποπηδαω, μετασκιρταω.
Αναιδὴς. SYN. Βιαιος, σκληρὸς, οξύς.
Αναιδῶς. Ουτως αναιδῶς εξεκινησας τόδε το ῥῆμα—Soph. Oed. T. 362. SYN. Αιναιδην, αναισχυντως, ιταμῶς.
Αναιθὼ. Και ὦὂρ αναιθων—Eur. C. 330.
Αναιμοσαρκος. Απαθὴς αναιμοσαρκε, Anac. 43.
Αναινομαι. SYN. Υπερηφανεω.
Αναιτιος. SYN. Ανεγκλητος.
Ανακανθος. Υλομε ὶὴς, ανακαιθος, αναμακτος,—Ath. l. 2.
Ανακειμαι. SYN Ανακαθιζομαι.
Ανακολπαζω. Ar. Th. 1185.
Ανακρεκομαι. SYN. Ανακραζω.
Νὺν ακελευσος απας ορνις ανακρεκεται. Ep. l. 1.
Ανακρεων. Vid. Λεσβιας
Πεθω Ανακρεοντι συεσπετο—Ep. l. 1. vid. Ath. p 600
Ανακλορεος.—ανακλορειω θεωκε Chriſtod.
Ανακυπτω. SYN. Ανατρεχω.
—Κἀνακυπτωσας θεμιν. Lyc. 137.
Αναλεγω. SYN. Αναλεγομαι, αναγινωσκω, ανωπεθω, ανοικοδομεω
Αναλισκω, Αναλοω. SYN. Πορθῶ, δαπαναω. Αυτὸς δ' αναλοῖ δητα δυσποτμον γενος. Aeſc. S. T.
Αναλκις. SYN. Ανισχυς, δειλὸς.
Αναλτος. SYN. Αχρειος, απδὴς, βαρύς.
Αναλυω. SYN. Αποδιδωμι, εκλιω.
Αναμαρμαιρω. SYN. Καιω —Ap. 3. 1299.
Αναξιμενης.—αρειτολμε θυμὸν Αναξιμενες. Ep. l. 1.
Αναπαισος.—παραβας εν τοις αναπαισοις. Ar. Pa. 734.
Αναπαλος.—Ζευς αμπαλον μελλεν θεμεν—Pind. Ol. 7.
Αναπασσω. Γλυκὺς τ' αυλὸς αναπασσει χαριν. Pind. Ol. 10. SYN. Παραπασσω, προσπασσω.
Αναπαυσις. SYN. Μελλημα, μελλησις, αργια.
Αναπιτνημι. Αιετε, ἀτ' αναπιταμενα Ρομβον εχει. Pind. I. 4.
Αναπιτνω. Αἐπεσε φαριγγος αιθὲρ' εξανιεις βαρυν. Eur. C. SYN. Προνευω, ανακειμαι, αθυμεω, αναριπτεω.
Αναπλεκω SYN Αναδεω, επιπλεκω.—Οζμοισι χερας αναπλεκοντι. Pind. Ol. 2.
Αναπνεω. SYN Αναψυχω.
Αναπολιζω SYN. Ανυμνεω.
Αναπρεπὴς. Αμπρεπῆ θρεομενη μελη. Aeſc.
Αναποτασομαι, Αποτεομαι, Αναπτημι, Αντιπτομαι. Κἀναπτῶνται περυγεσσιν. Ar L. 775.
Αναπριω.—αναπρισσιν οδοντες. Nic.

Αναπωσις. Vid Αμπωτις:
Αλλὰ ζηνὸς τεχναις αναπασιν εξαιφνας
Αντλον εχειν. Pind. Ol. 9
Αναργυρος —Αναργυρον δωρημα. Paul. Sil.
Αναριθμος. Ουλὸν αναριθμων κεῖνο νεφος γερανων. Ep. l. 3.
Αναριτης. Προσφὺς ὅκως τις χοιραδων αναριτης.
Αναριτοτροφος —νησους αναριτοτροφους. Ath. 3.
Αναρχος —μητ' αναρχον βιον. Aesc Eum. 529.
Αναρπαγδην. Τοι δ' αὖτις αναρπαγδὴν φορεοντο. Ap. 4. 579.
Αναρπαξανδρος. Αναρπαξανδραν κῦρα —Aesc. S. T. 782.
Αναρριπιζω Ουτως ανερριπιζον—Ath. 6. SYN. Ανεγειρω, ανακαιω, αιαφλογιζω.
Αναρροιζδεω. SYN. Αναπινω.
Αναρροχθεω. Κῦμα δ' ανερροχθησε—Orph. 704.
Ανασκευαζω. SYN. Αναρραπιω, ακεομαι.
Ανασαδὸν. Αλλόθεν αλλος ανασαδὸν—E. M.
Ανασὰς SYN. Προπασὰς, διερέξ.
—Καλης δ' ανασάδος—Ap. 1. 789.
Ανασασιος Οικος Ανασασιοιο τυραννοφονε Βασιλῆος. Ep. l. 4.
Ανασασις. SYN. Δησις, πορθησις, ερημωσις.
Ανασατης —Ιλιος τ' ανασατης. Aesc. Ag. 1236.
Ανασαχω.—προχοαῖσιν ανασαχυσιν αρηραι Ap. 4. 271.
—κατὰ πασαν ανασαχυσκον αρηραν Ib. 3. 1353.
Ανασειρος. Ζωϊδιοις κατὰ χῶρον ανασειρον—Man. 4. 528.
Ανασοναχεω Δεινὰ δ' ανασοναχησαν—Orph. 1284.
Ανατριαινω. Οτι παντα πραγματ' ανατριαινεσι κροτοις. Ath. 4
Αναυγητος. SYN. Σκοτεινὸς.
Εις αναυγητην μολειν αδην. Aesc. Pr. 1027.
Αναυλοχητος, Αναυλοχητον, αυτοκαρδαλον σκαφος. Lyc. 745.
Αναπεφασμενως, al αναπεπλασμενως. Ar. L. 1101.
Αναφλογιζω SYN. Αναπαιω, αναρριπιζω.
Τον καλὸν ἡμερων λυχνον αναφλογισαι. Ep. l. 1.
Αναφοιταω. Nic.—SYN. Ανερχομαι.
Αναφορα. SYN. Διηγησις.
Αναφυρω. SYN. Ανακεραινυμι, μιαινω, αναφυραω.
—κρεμασα δε
Εσασ' ὑπ' ελαταις αναπεφυρμεν' αἵματι. Eur. E. 740.
Αναφωνεω. SYN. Ανακραζω. Και τοτε τὴν φρογνωσιν ες Αλκιμεννν αιφνης. Ep. l. 2.
Αναχαιτιζω SYN. Απειθῶ.
Ανδικλης. (ἕλκος παγίδος.)
—Ανδικλην τε μαλ' εὐὸτα μακεδὼν αλεσθαι. E. M.
Ανδρειχελον, Ανδριὰς. SYN. Αγαλμα.
—οπως ανδρειχελα τευξη. Ep. l. 4.

—ανδριάντι σχεδὸν. Pind. P. 5.
Ανδρεπλατεω PHR. Φυγάδα, φυγοντα, απολιν ποιεῖν.
Ανδροβρως, Ανδροβρωτος.
Χαρμοναισιν ανδροβρωσι. Eur. C 93.
Εις ανδροβρωτους ἡδονας.—Ib Fr.
Ανδροβολος. Γυναῖκος ανδροβολον ελπιζω κεαρ. Aesc. Ag. 10.
Ανδρογιγας. Παντας δ' ανδρογιγαντας—Call. 6. 34.
Ανδρὶθεν. Ανδρὶθεν εκκεκυθ' ἱππος—Ep l. 4.
Ανδροκλονεω Ανδροκλανὲσα πατὲρ' εμον κατεκτανεν. Aesc. Eum. 605.
Ανδρολετειρα Ανδρελετειραν—Ατης. Ib S. T. 321.
Ανδρομαχος.—Ανδρομαχοις χερσιν—Ep. l. 3.
Ανδρονικος. Μετὰ ταῦτ' ακεσας Ανδρονικος τὸ γεγονὸς. Ath. 13.
Ανδροσσινις.—Τις εμψυχὸν γ' ανδροσσινιν ανυσε τεχνα. Ep. l. 4.
Ανειλισσω. Πνεῦμά τ' ανειλισσοντα—Nic.
SYN. Ανειλεω, ανακυκλοω.
Ανεκδρομος. Και τας μεν συνοχωδὸν ανεκδρομος ωχμασε θωμιγξ Ep. l. 1. SYN. Αβατος.
Ανελεγχω Οιον, οἷον ανελεγχομαι. Eur. I. 1470.
Ανελιγμα. SYN. Ανελιξις.
—Πατης ανελιγματα χαιτης. Ep l. 3.
Ανελλην.—τον δ' ανελληνα σ]ολον. Aesc. Supp. 242.
Ανεμος ΕΡΙΤΗ. Βαλιος, αορισος, βαρυγδουπος.
Ανεμοδρομος,—ανεμοδρομων αλκὴν—Dosc.
Ανεμωδὴς —ανεμωδὲι λογχη. Nonn.
Ανενδεὴς. Ζῆσον λογισμῷ, και μενεις ανενδεὴς. Ep. l. 1.
Ανεορτος. SYN. Μεθεορτος, εργασιμος.
Ανετοιμος. Ες γαμον κε ανετοιμον—Ep. l. 4.
Ανετος Ανετον δε ταρτὸν αἰρὲν Synes. 2.
SYN. Χαλαρὸς, ευπροσιτος, ανειμενος, παρετος.
Ανεως. SYN. Ανεισητος, εμπληκτος, καταπληξ.
Ανηλακατος. Σκινδαψος τετραχορδος ανηλακατοιο γυναῖκος Ath 5.
Ανηνωρ SYN. Αδυνατος, ατεκνος, ανης.
Ανηπυω. SYN. Επαδω, καταδω. Ιμερσεν' ὑμεναιων απ' ουν—Ap. 4. 1108.
Ανηρ. ΕΡΙΤΗ. Αθλοφορος, αιδοῖος, αἴδρις, ασεμνος, βιατὴς, βροτησιος, εκπαγλος, ευθυγλωσσος, δικαιος, δωροφορος, ξενοξενος, δυσμενὴς, ευσεβὴς, ισομοιρος, ερικυδὴς αινογενεθλος, μηχανικος, πονοτεκνωρ, παιαθεσμιος, σοφος, ευαρματος, νυμφιος, ολβιος, ὑπερφατος, ιππος, ορνιθες, δολοεργος, ανεσιος, αισχροκυδὴς, ψεφινος, ευδοξος, μαργος, νεος, πολυπονος, σιδηροχαρμης, ναυσιφορητος.
—Παμψεκτωρ, αδιδακτος, αὐὴ δε δεδαγμένος αισχροῖς.

Ανθεμοειδης.—πολυοδμοι εν ανθεμοειδεσι πνοιαις. Orph. H.

Ανθεμιζομαι. Τοεδνα δ' ανθεμιζομαι—Aesc. Sup. 76.

Ανθεσιπότητος. Vid. Μελος.

Ανθεσιχρως. Vid. Περκα.

Ανθοβαφος. SYN. Βαφεὺς, ραγευς. Ος δε και ανθοβαφες ἁλιων απεθηκατο κοχλων. Man. 2. 326.

Ανθοβολεω.—ως—Ηελιδωρας
Ευπλοκαμον χαιτην ανθοβολῆ στεφανος. Ep.

Ανθοδιαιτος.—ανθοδιαιτε μελισσα. Ep. 7.

Ανθοκαρηνος. Vid. Βακχαι.

Ανθοκομεω.—εαρινης ανθοκομει βοτανας. Ib. l. 5.

Ανθοκομος.—λειμῶν πνειει επ' ανθοκομες. Ib. l. 1.

Ανθολόγοι. Αρδευται φορβῆς, λαχανηφόροι, ηδ' επιμοχθοι
Ανθολόγοι, Man. 4. 259.

Ανθοσυνη. Μηδε τιν' ἰλαιην τεξεται ανθοσυνην. Ep. l. 2.

Ανθοσυὶς. Ψιτλακος—
Ηλυθεν εις δρυμας ανθοφυεῖ πτερυγι. Ib. l. 1.

Ανθρωπινως. Ανθρωπινως λαλεῖν τε—Ath. l. 9.

Ανθρωποι. EPITH. Ασυμερίμνοι, δαιδαλογλωσσοι, δυσροὶ, σεμνοί.
Ανθρωπός εσι ζῶον επιπονον φυσει. Ath. p. 223.
Ω γενος ανθρωπων, πολυδακρυτον, ασθενὲς, οικτρόν.
—ανεμωλιον, αυτοχολωτον,
Μεχρι τελος βιοτᾳ μηδὲν επισαμενον. Ep.

Ανθρωπολοιγός.—λυσσα. Naz.

Ανθυπατος. Και κλεος αιθυπατων—Ep. l. 3.

Ανια. EPITH. Ακηρατος. ξυνή.

Ανιαρῶς.—ὡς ανιαρῶς λεγεις. Soph. An. 322.
SYN. Βαρεως, δυσφορως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, λυπηρῶς

Ανιατος. SYN. Αθεραπευτος vid. βἀξ.

Ανιγρος.—τον και ανιγρον
Κινησαντα γοον δακρυον αντιπαλοις. Ep. l. 3.
SYN. Βλαβερὸς, λυπηρὸς, φαυλὸς, ανιαρός.

Ανιερος, Ανιερὸς.—φῶτας ανιερὰς Nic.

Ανικλης SYN. Ανηβος. Ηρακλεης δ' ανικλον εδεικνυε κυκλον ὑπνοιο. Ep. l. 5.

Ανησος. Συν δε και αινησοιο το διπλεν αχθος αειρας, Nic.

Ανοιδαινομαι.—αμφὶ δε πυκνοῖς
Μυῶνες μελεεσσιν ανοιδαινοντο ταθέντες. Ep.

Ανοικειος. Ην δε τ' αποικιοισι τοποις—Man 4. 28.

Ανοικτιρμων. Ινοῖ, ανοικτιρμων τις εφυ θεός—Ep.
SYN. Αφιλοικτιρμων, ανηλεης, ανηµερος.

Ανοικτισος.—ανοικτισον δ' ηνωμα τυμβος εχει Ib.

Ανοικτως. Πεσων ανοικτως—Soph Oed. T. 189.
SYN. Ανηλεῶς, νηλεῶς, ανοικτί.

Ανοισρεω. Eur. B. 977. SYN. Οισρεω, παροξυνω.

Ανομβρησις.—ανομβρησεντος ολυμπου. Nic.

Ανορεω. SYN. Ανορμαω.

Ανορυσσω. SYN. Ανασκαπτω, βωλοτροφεω.

Ανοσιως. SYN. Ασεβῶς, μυαρῶς.—εκβαλοντες ανοσιως εμε. Soph. Ph. 260.

Ανοσητος. Ες τον ανοσητον χῶρον εβης ενερων. Ep. l. 3.

Ανυστητος.—ανυστητῳ ἰκελος χρώς. Nic.

Ανοχμαζω. SYN. Αναιρω.
Μη με τον Αιαντειον ανοχμασειας, ὀδῖτα, Πετρον, ακοντισην σηθεος Εκτορεη. Ep. l. 1.

Ανταχρομαι. SYN. Ανταχεω. Ar. L. 527.

Ανταλαλαζω, Ανταϋω.—ορθιον δ' ἁμα
Αντηλαλαξε νησιωτιδος πετρας Ηχώ. Aesc. P. 389.
Εκ νεφεων δε οἱ ανταϋσε βρονταῖς αισιον φθεγμα. Pind. P. 4.
SYN. Αντιβοαω, αντιαχεω, ανταυδαω.

Ανταναδιδωμι. Ar. V. 692.

Ανταποτιω. SYN. Αντιτιω.
Τα δ' ευσοχιης. ανταπετισε βελη. Ep. l. 1.

Αντεισφερω.—εκ αντεισφερετε τὰς εισφορὰς. Ar. L. 655.

Αντεπιξηνον. Βωμε πατρως δ' αντεπιξηνον μενει. Aesc. Ag. 1286.

Αντερανιζομαι. Vid. Ερανιζω. Ομμασιν αλλοτριοις αντερανιζομενοι. Ep. l. 1.

Αντιαω. SYN. Συιαναω, απανταω.

Αντιαχω, Αντιγωνεω. SYN. Αντιβοαω.
—μεγα δ' αντιαχων εγγωνα. Orph. 817.
—τρις στεγνωντις ὁμιλη
Φροντις αμοιβηδην αντιαχεν—Ap. 4. 75.
—Ο δ' αντιγεγωνεν ενερθε. Ep. l. 1.

Αντιδοτος. Τὅτο γαρ εσι κακῶν φαρμακον αντιδοτον. Ep. l. 2.

Αντιδεπος, Αντιθεος
Και το κισσινον πολισμ'
Αντιδεπον εσσεται. Aesc. P. 120.
Αντιθεην πανοῖς ὑστεροφωνον οπα. Ep. l. 4.

Αντιθεω.—και αντιθεοντες αλῆται. Ib.

Αντιθυρετρος.—λιθον αντιθυρετρον. Nonn.

Αντικαθιημι. Και τους κλαιοντας αντικατθανεῖν δικην. Aesc. Ch. 142.

Αντικελευθος. SYN. Αντιος, εναντιος. Η δια-μετρησι φασιν φαος αντικελευθον Man. 4. 74.

Αντικορυσσω.—ανεμοις αντικορυσσομενοις. Ep. l. 3.

Αντικρατεω.—Μητιης χαλεπὸν τροπον αντικρατῆσα. Ib. l. 2.

Αντικλυπεω.—Αντεκλυπε Περσαις. Ib. l. 4.

Αντιλεων. Ar. Eq. 1041.

Αντιμαινομαι. Σαλμωνευς βιονταῖς ὁς Διὸς αντεμαννν. Ep. l. 3.

Αντιμεθελκω. Ζαλῳ καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομεναν Ib. l. 4.

Αντιμελιζω.—Τερψιχορης αντιμελιζε μιτας. Ep. l. 7.

Αντιμεσυρανεω. Δεινὸς δ' ἀντιμεσυρανεων πελετ' ἀνθρωποισι. Man. 3. 44.

Αντιμισθος. Μικμην ποτ' αντιμισθον εὑρετ' εν λιταις Aesc. Supp. 278.

Αντιξοεω Νεμεα τ' εκ αντιξοεῖ. Pind. Ol. 13.

Αντιοχευομαι Χαλκίδος εκ γαιης αντιοχευομενος. Ep. l. 2.

Αντιπαλος SYN. Αντιτεχνος.

Αντιπαρασχομαι Τέλλιπες αλληλοις αντιπαρασχομενοι. Ib. l. 1.

Αντιποινος Αντιποινες τινης μητροφονας δυας. Aesc. Eum. 268.

Αντιπορευω Ιφικλος αυ φυλακὴ δῖον γενος αντεπορησε. Orph. 137.

Αντι ρρεω. Κἀντιποεθησω δομες Fur Tro 359.

Αντιρροπος SYN. Αντισαθμος, αντισροφος.

Αντισηκοω SYN. Αντεξισαζω, αντιμετρεω τὴν ισὴν μετρεω τοῖς ισοις αμυνομαι, αμειβομαι ισον ισῳ επιφερω. αντιταλαντευω.

Αντιταλαντευω. Αντιταλαντευω τὰς ελπίδας— Ep. l. 4

Αντιτιθημι —μενει αντιτινειν ὁμοιαν θεμιν. Aesc. Supp. 441.

Αντιτομος Συν δ' ελαιῳ φαρμακωσας' Αντιτομα σιδηρεᾶν οδυνᾶν, Δᾶκε χριεσθαι. Pind. P. 4.

Αντιτονος Εκ κεσας ϕαλλων αντιτονοιο βελος. Ep. l. 4.

Αντιτορευω. SYN. Διατρεω.

Αντιφθογγος. SYN. Αντωδος, αντιφωνος. Α παρος αντιφθογγον αποκλαξασα νομεῦσι. Ep. l. 3.

Αντιφλεγω. Εσπερας οσσαλμὸν αντεφλεξε μηνα. Pind. Ol 3.

Αντιχορευω Ἑδομὰς ἀερων αντιχορευει. Syn. 4.

Αντλητὴρ, Αντλητης Λιμνων αντλητῆρες, εν ὑδατι γηρασκοντες. Man. 4. 257.

Αντρον. EPITH. Αφθιτον, σεμνὸν, πολυώνυμον.

Αντωπος, Αντωπιος, Αντωπης —αντωπιον ιεσαν αιγλήν. Ap. 4. 729.—αντωπεα φεγγεα κοσμε. Man. 4. 336.

Ανυδατος. Και ποταμοι ξηροὶ μεν ανυδατοι— Ib. 1. 144.

Ανυπερβλητος. SYN. Ανικητος, ατεραμνος, απτος, εξοχος.—ανυπερβλητος δε πεπηγεν Ουρος —Ath. l. 12.

Ανυποτροφος. SYN. Απαραιτητος, αμειλιχος. Κωκυτε ναιων ανυποτροφον οἴμον αναγκης. Orph. H.

Ανυσος. SYN. Ραδιος. Αλλ' ὅτ' εμοί γ' ανυσσον. Naz.

Ανυτη.—Ανυτης σῖομα, θῆλυν Ομηρον. Ep. l. 1.

Ανυτω. SYN. Εκτεινω, καταβαλλω.

Ανυφοω. Vid. Αειρω. Η ποῖοι χθονὸς υἷες ανυφωσαντο Γιγαντες. Ep. l. 4.

Ανωγὴ.—Ορφνος ανωγῆ. Ap. 1. 1134. SYN. Επιταγμα, κελευσμα, ανωξις.

Ανωδυνος.—ανωδυνα φαρμασσοντες. Man. 1. 184.

Ανωμαλια Ανθρωποις επαγουσιν ανωμαλιην βιοτοιο. Man. 1. 216. SYN. Τραχυτης, ανισοτης, ανωμαλοτης.

Ανωροφος.—εις ανωροφον σἰεγον. Lyc. 350.

Ανωρυομαι. SYN. Ανοδυρομαι, ανολολυζω. Πενθος δ' εχ ὑμεναιον ανωρυσθο γυναῖκες. Ep. l. 3.

Αξιομορφος.—αγαθοὶ φυσιν, αξιομορφοι. Man. 4. 513.

Αξιοπιστοσυνη. Αξιοπιστοσυνη μεμελημενοι —Ib. 515.

Αξιοπιστος. — Οφθαλμοὶ γλωσσων αξιοπιστοτεροι. Ep. l. 7.

Αοιδὴ. EPITH. Γλυκεῖα, κλυτὴ, ἱμερτή. Μουσῶν δυγατηρ.—Θεσπεσια δ' επεων καυχας προσφορος. Pind.

Αοιδὸς, Αοιδοθετης, Αοιδοποιος. Δυσβατον ανθρωποις οἶμον, αοιδοθετα Ep. l. 3 —νοερῶν μοχθον αοιδοπόλων. ib. Ευπροσιτοι, γλυκεροὶ, σοβαροὶ, χαριεντες αοιδοί Man. 5. 288.

Αοιδομαχος.—αοιδομαχοις λογολεσχαις. Ep. l. 2.

Αοικητος. Εα με πετραις εμμενεῖν αοικητοις. Gab.

Αοικος. SYN. Ασεγος, αμελαθρος.

Αοργητος. — τἐναντιον αοργητος. Ath. p. 260. SYN. Αχολος, μειλιχος.

Αορισος. Ω ζωῆς αορισος εν ανθρωποισι τελευτή. Ep. l. 1. SYN. Αδιορισος, απαρεμφατος, αμηρυτος, απειρατος, απειριδιος, απροσδιορισος.

Απαγγελὴς, Απαγγελτὴρ Αλλοι δ' αὖτε πελονται απαγγελέες βασιληων. Man. 2. 263. —απαγγελτῆρά τε κυρτε Φελλον—Ep. l. 6. SYN. Αγγελιαφορος, διαγγελος, διακτωρ.

Απαγλαϊζω. SYN. Καταισχυνω. Την ραδινὴν κεφην παμπαν απαγλαϊσαι Ep l. 7.

Απαγχονιζω. Εκ δρυος αλλοτριας αὐτὸν απηγχονισεν. Ep l. 2.

Απαθης. SYN. Απαθητος, ατλημων.

Απαιδευτος.—ως απαιδευτος εχει. Eur. I. 247.

Απαιδια Δυσεκφυτον ἡ παμπαν απαιδιην επεκλωσαν. Man 6 239.

Απακριβοω —την Κυπριν απηκριβωσατο Παλλας. Ep. l. 4.

Απηκριβωμενως

Απηκριβωμενως. Ουκ Ατ]ικηρᾶς ὡδ' απηκριβωμενως. Ath. 4.
Απαλαμος. SYN. Δειλος, αχειρος, ατεχνος.
Απαλεξικακος. Vid. Ασκληπιος.
Απαλοφρων, Απαλοψυχος. Ουτος ὁ θηρευων απαλοφρονας—Ep. l. 3. Ταῖς απαλοψυχαις εχραε θηλυτεραις. Ib. l. 7.
Απαμαλδυνω. SYN. Αμαλδυνω, αφανιζω. Υμνοπολης δ' αγελιδὸν απημαλδυνεν Ομηρος. Ib. l. 1.
Απαμφιαζω —την ολιγην βᾶλον απημφιασε. Ib. l. 3. SYN. Απαμειενυμι, γυμνοω.
Απανδρωω —ὡς δ' απηνδρωθη δεμας. Eur. I. 53.
Απαρεσκω. SYN. Αποδοκεω, αφανδανω.
Απανταχῆ. Το δ'ελον ὡς απανταχη γενος. Eur. SYN. Παντη, παντα χη, απανταχ'θι, απαντα χᾶ, απανταχοσε.
Απαρηγορητος.—Ερως. Menand.
Απαρτὶ. —και σωφρονας
Απαρτὶ πλεκτησαι ποιησω. Ar. Pl. 388. SYN. Απηρτισμενως, εκπλεως, παγχυ.
Απατη EPITH. Δολοεσσα, πυκινὴ.
Απατητος. SYN. Ασιβητος.—μυσαις εκ απατητον ορος. Ep. l. 6.
Απαυαινω. Οπποτ' αλωαὶ Ηδη απαυαινονται—Cal.
Απαυδαω.—και ανεσχεθε, νεῖκος απαυδᾶν. Theoc. 22. 129.
Απαυλοσυνος.—Ωιχετ' απαυλοσυνος. Ep. l. 1.
Απαχλυω. Ομματ' απαχλυσαντος,—Cal.
Απειλεω. SYN. Ευχομαι, ὁριζομαι.
Απειροβαθης Vid. Αιθρα.
Απειρογαμος—απειρογαμω—δαφνη. Ep. l. 5.
Απειρομαχης. SYN. Απειροπολεμος, αμαχος.
Απεκρφεω. Ar. Eq. 697.
Απεκλητος. SYN. Απεκλος, νηπεκλὴς.
Απελευθερια. SYN Ελευθερωσις, λυτρωσις, αζεσις. Εξ απελευθερης βασιληΐδος ἡμισυ δ'ελοι. Man. 4. 600.
Απεπαντος, Απεπειρος. SYN. Αωρος.
—τους απεπαντας
Βοτρυας, οἱ σ]υφελὴν εξεχευο σ]αγόνα. Ep. l. 1. Μη μεμψη μ' απεπειρον αεὶ—Ib.
Απιθεω. Ουρον απιθῆσαι—Nic. SYN. Δπθω, δπθεω, δἰὐλιζω, εξιποω, εκπραγ]ιζω, εκχεω, διαβιβαζω.
Απιλεγὴς.—τευχε' απιλεγέος—μορα—Dolic. vid. διαμπερεως. SYN. Σκληρὸς.—απινὴς.
Απιπριος. Κλῶνες απιπριοι ταναῆς δρυός—Ep l 1.
Απιρὸς. SYN. Απιρος, αβλαβὴς, ὑγιὴς, ανοσος.—συν απιρέσιν αὖθις εταιροις Ap.
Απλανης. Φροντιδι δινωσις ασ'τερας εφρασατο, Απλανεας τ' αμφω και αλημονας,—Ep. l. 1.

Απληκλος. Φρυδοι δ' απληκλοι—Eur. Rh. 814.
Απλητος, Απληρωτος.—απληρωτοιο βερεθρα. Naz.
Απλοκαμος. SYN. Ακομος, αποθριξ—επ' απλοκαμω δε μετωπω. Ep. l. 5.
Απλοτης. Vid. Ακροτης, App. SYN. Απλοη, ακακια, ακεραιοτης, αφελεια, ευγνωμοσυνη, ευηθεια.
Απνειὴς. Μηδ' ολιγῳ πανσειν ὑδατι πῦρ απνεὲς. Ep. l. 1.
Απνευσὶ. Ελκειν απνευσί—Ath. 10.
Αποβαπλω. SYN. Εμβαπλω, εγχρωζω.—οτ' εν ξεσω αποβαπλων. Ib. l. 4.
Αποβελιζω.—αποβελισον οπλανα. Ib. 7.
Αποβλυω. Οχθησι χθαμαλῆσιν αποβλυει αιπὺν ολεθρον. Orph. 1065.
Αποβρωσκω Χειρας αποβρωθέντα—Ep. l. 3.
Απογαλακ]ιζω. Ωσπερ τα παιδι' αυτὸν απογαλακτιᾶ Ath l. 6.
Απογηρασκω. Ο γαρ απογηρασκων ανὴρ γινεται. Ib. l. 2.
Απογονος. SYN. Απεγγονος.
Απογραφὴ. Vid 'Υπομνημα. SYN. Εισφορὰ, αναγραφὴ, διαγραφὴ, επαγγελια, περιηγησις.—τυπωσις, εκφρασις
Αποδακνω. SYN. Καταδακνω. Αρτε δὶς ἡ τρὶς αποδακών. Ath. l. 1.
Αποδεπνιδιος. Ουκ αποδεπνιδια γενομενος σκυβαλα. Ep. l. 1.
Αποδωρεομαι. Μηδ' αποδωρεῖσθαι προποσεις ονομασι λεγοντα. Ath. 10.
Αποθητος. SYN. Αποθεστος, ανερασος.
Οι δεινὰ κἀποθητα πεισεσθαι ποτε
Μελλοντες—
Αποθριξ. SYN. Ανηθος, απλοκαμος.
Αποθρονος.—και αποθρονον εὖχος. Naz.
Αποιητος. Αποιητον—εργων τελος—θεμεν. Pind. Ol. 2.
Αποικια. EPITH. Ευπωρ.
Αποινητος. SYN. Αθῶος. Δαρον γαρ εκ αποινητοι. Soph. El. 1070.
Αποκατατιθημι. SYN. Κατατιθημι.—κυνεην δ' απεκατθετ' ερησας. Ap. 3. 1285.
Αποκεντρος. Ην δ' αγκὼς κεντροιο κρατῇ, ολοὸς δ' αποκεντρος. Man. 3 269.
Αποκερματιζω Ηλατο δ' εις αϊδην ὡς απεκερματισε. Ep. l. 3.
Αποκιδνημι. Ap 4. 133. SYN. Παρακλινω, εκτρεπομαι.
Αποκλαζω Τοιάδ' απεκλαυξεν
Μορσιμ' απ' ορνιθων—Aesc. Ag. 162.
Αποκληρος. SYN. Ακληρος, αἰμοιρος. Πονων δ' ὑτις αποκληρός εσιν. Pind. P. 5.
Αποκομπαζω —κἀπεκομπασεν τάδε. Eur. Herc. f. 981.

Αποκυριμος.—κρᾶτ' αποκυριμον—Ib El. 148.
Αποκραδιζω.—Η οποεντας αποκραδισειας ερινυς. Nic.
Αποκρινω. SYN. Απωθεω, ατιμαζω.
Αποκρισις. SYN. Εκλογή.
Αποκρυφος. Αποκρυφον δεμας
Ὑπὸ μελαθρον κρυψω. Eur. Herc. f. 1069.
SYN. Κρυφιος, λαθριος.
Αποκωκυω.—αποκωκυσαι ψυχην. Aesc. Ag. 1551.
SYN. Αποδυρομαι, αποιμωζω.
Αποκωλυω. Vid. Κωλυω. Αποκωλυεις ψαῦσαί τε χερῶν. Eur. M. 1411.
Απολαζυμαι—κἀπολαζυσθαι θελει. Ib Hel. 916.
SYN. Αποδεχομαι, αποδεχομαι.
Απολιγω. SYN. Απερχομαι.
Απολισος. Vid. Μιμαβισος.
Απολογεομαι. SYN. Συνηγορεω.
Απομυκαομαι. Ως πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θελειν. Ep. l. 4.
Απονοσφι. Αθανατων απονοσφι θεῶν—Ap. 3. 9.
Αποπλανιης. Βαιὸν αποπλανιην λιπομαιορα παῖδα—Ep l. 1.
Αποπλασωρ Ζωοτυπις μακαρων αποπλασορας, εικονομορφος.—Man. 4. 343.
Αποπλωω. Σιτον δ' αφθιτον ἤκεν αποπλωσι φερεσθαι. Orph. 506.
Απορια.—εν ημιμητ' απορια. Man. 4. 6.
Απορρωνυμι. SYN. Διαρρηγνυμι. Ου μεν δη φιλον εστὶν απορρωσασθαι ὁμιλον. Orph. 1318.
Αποσκιμπλω. Αγαθαὶ δε θελοντ' εν
Χειμερια νυκλὶ θοὰς εκ ναὸς
Απεσκιμφθαι δυ' αγκυραι. Pind. Ol. 6.
Αποσκωπλω. Vid. Σκωπλω. Γηραλέον με γυναῖκες αποσκωπλεσι—Ep. l. 2.
Αποσπασιον. SYN. Αποτμημα. Και ροδεας σλαφυλῆς ωμὸν αποσπασιον. Ib. l. 6.
Αποσαδον. SYN. Διασαδὸν, πορρωθεν.
Αποσιλβω. Λοῖπόν μοι το κυπελλον αποσιλβωσον, ἑταιρε Ep. l. 2.
Αποσυρω. Vid. Αχερδος SYN. Στυφω, προσπιεζω.
Αποσφαξ.—η αποσφαγι βησση. Nic.—SYN. Αποτομος, ρωγάς.
Αποσφραινω.—αλλα διχαλκω Αυτὸν αποσφραινει—Ep. l. 2.
Αποτεκμαιρομαι.—πορον τ' απετεκμαιροντο Λιμνης εκπρομολῶν—Ap. 4. 1538.
Αποτροπαιος. Απολλον αποτροπαιε,—Ar. Pl. 359.
Αποτροπιος. Ει μὴ αποτροπιοις ενοπαῖς.—Orph. 479.
Αποφαυαινω. SYN. Ξηραινω, αποξηραινω. Ως' απεφαυανθην, Παναθηναιοισι γελῶν. Ar. R. 1121.

Αποφθεγκτηριον. Φοιβητοῖς μυθοισιν αποφθεγκτηρια κρυπλα—Man. 4. 550.
Αποφλαυριζω. SYN. Εκφαυλιζω, εξευτελιζω, επιτωθαζω. Αδ' αποφλαυριξασα μὶν—Pind. P. 3.
Αποφλυζω. SYN. Εκφυσαω, αποφυσαω. Ὑδριν αποφλυξωσιν ὑπερβια μηχανοωντες. Ap. 3. 582.
Αποφρας. SYN. Πονηρὸς, κακὸς. Ανθρωπος αποφρας, και βλεπων απιστιαν. E. M.
Αποφυλλας. Vid. Μινθη.
Αποφωλος — αποφωλα βιε μυσαρωπα γενεθλα. Man. 4. 316.
Αποχαλκιζω. Χαλκίδος εκ γαιης απεχαλκισε την πολιν ἡμῶν. Ep. l. 2.
Αποχευομαι.—αν αποχευονται Καναλιαι δινai—Eur. I. 146.
Αποχη.—λαβὼν εικονικὴν αποχήν. Ep. l. 2.
Αποψηφιζομαι. Ειτ' ε δικαιως εσ' αποψηφισμενος. Ath. 12.
Αποψυχω. SYN. Αποπνευματιζω, αφοδευω, αποπλυνω, απορριπτω.
Αποψωλεω. Ar. A. 592.
Απραγματευτος. Vid. Οψον.
Απρηϋντος. SYN. Αμειλιχος. Και νεκυν απρηϋντος ανιησει με θαλατια. Ep. l. 3.
Απριγλοι πληκια. Aesc. Ch. 424.
Απροκοπος. Αυτὲς δ' απροκοπες—Man. 2. 444.
Απροσιτος. Απροσιτος σκοπελος, πυργος, ασειστον εδος. Dolsc.
Απροτιελπτος. — κακὸν απροτιελπτον. Opp.
SYN. Ανελπιστος, απροσδοκητος.
Απροτιοπτος. SYN. Αοπτος. — οσσοισιν ὁρωμένος, απροτιοπτος. Man. 2. 19
Απροσιδητος Σχημασιν ευθαρσῆ, και χρωμασιν απροσιδητον. Ib 5. 267.
Απροσφωτος. Ανδρας απροσφωτοισιν ενιπλησσων οδυνησιν. Nic.
Απλαισιος. SYN. Ηδὺς, ασμενος, ὀρθὸς.
Απλερεως. SYN. Αιφνιδιως, ταχεως, ετοιμως, αφροντιστως, απροθυμως, ελαφρῶς ἡδεως. Hes.
Απλοεπης. SYN. Θρασυλόγος, κακολόγος.
Απλολεμιστος. Καί μοι Γεργιθων τε μελει φονος απολεμιστων. Ath. 12.
Απροφανὲς, (Adv) Απροφατως.
—δολιε ξεσσυτο ὑπνε
Απροφανὲς,—Orph. 784.
—Απροφατως ανεδυ μεγα κὑμα παροιθεν. Ap. 2. 582. SYN Αιφνιδιως, εξαπινης—απροοπτως—αθροως, αδοκητως.
Απλω. SYN. Πλεκω, ειργω, περιαπλω.
Απυω. SYN, Κηρυσσω.

Αραδος.—αραδον κακὸν ὥπασε τυφας. Nic.
Αραῖος. SYN. Ευκλαῖος.—βιαῖος, δεινὸς, οδυνηρός.
Αραιὸς. SYN. Αθλιος, αδυνατος, βλαβερός.
Αραχναιη. Φωλας αραχναιη σκαιὸν ετυψε ποδα. Ep. l. 1.
Αραχνηεις. Λοιγοῦ αραχνηεντα—(εμετον)—Nic.
Αργεοφαντης. Λερναιων αδυτων περιωσιος αργεοφάντης. Ib. l. 4.
Αργηεις.—μετ' αργηεντος ελαιης. Nic.
Αργινοῆς. Vid. Οπός.
Αργιοδης. SYN. Μεγαλοδης.
Αργεστης (ανεμος) Vid. Αχυτος.
Αργμα. SYN. Απαρχή.
Αργοχρως.—και αργυρω αργοχρωτος. Cyr. Th.
Αργυρος. EPITH Κλυτος.
Αργυριδιον.—δια σμικρὸν αργυριδιον. Ar. Pl. 147.
Αργυρις.—αμφ' αργυριδεσσιν—Pind. Ol. 8.
Αργυροδεκτης, αργυροφυλαξ—Ιδδας. Naz.
Αργυροτοιχος.—αργυροτοιχω Δροιτας. Aesc. Ag. 1547.
Αργυροφεγγὴς.—εν αργυροφεγγεῖ λιμῷ. Ep. l. 2.
Αρδαλεω. SYN. Ασχολεω, μολυνω. Αιγυπτιος ποιματιον ηρδαλωκέ μοι. Philem.
Αρδευτης. Vid. Ανθολόγος.
Αρειος. Πῆμα τιμηξιθεης ολοοφρονος ανδρος Αρειης. Cyr. Th.
Αρειτολμος. Vid. Αναξιμενης.—Αρειμανὴς.—αρειμανεων Αριμασπων. Dion. 31.
PHR. Αρεος εὖ δεδαώς.—παντοιη πολεμοιο δαημων.
Αρετη EPITH Βροτεα, κλεινὴ, ξυνή.
—Αρετα πολυμοχθε.
Γενεη βροτειῳ
Θηραμα καλλιστον βιου κ. λ. Ath. 15. 16.
Αρεταλογια. Vid. Μυθευμα.
Αρηροτως.—αλλ' αρηροτως
Συνδεσμα χρυσος εἶχε—Eur. M. 1192.
SYN. Στερεως, βεβαιως
Αρης. EPITH. Τευχεσφόρος, πυρσοτόκος, πυρόεις, πυρὸς, ακρωνυχίος.
Αρες, Αρες, κακοεργὲ και ανδράσι, και μακαρεσσι,
Και πολεσιν, και ναυσὶ, και ηέρι, και πελαγεσσιν
Και καρποῖς γαιης, και ευριθροις ποταμοῖσιν. κ. λ. Man. 1. 140.
Αρθρον. SYN. Ξυλινον.
Αρθροκινδὴς.—αρθροκινδέσιν πονοις. Lucian.
Αριγνωτος. SYN Διαδηλος, φανερὸς, διαφανης.
Αριηνοι. vid. Dion. u. 1098.
Αρισθαρματος. Pind P. 5. 39.
Αρισαφυλος.—αρισαφυλω—Βακχω. Ep. l. 1.
Αρισημι. Ηρισαμεν, δὴ γαρ συναπλειν τον λογον. Ath. 10.

Αριστογειτθλος.—ποτὶ χῶρον αριστογειτθλον ὁδευε. Ep l. 4.
Αριστοδειπνον.—αφ' ὧν γενοιτ' αν ἡμῖν συντομως Αριστοδειπνον—Ath. l. 2.
Αριστοκλεης—Πλατων—Ep. l. 3.
Αριστολοχεια. Ητοι αριστολοχεια παλισκιος ενδατεοιτο. Nic.
Αριστοξενος.—εν Πληκτροισιν αριστοξενον αγητόν. Ep. l. 1
Αριστοποιεὺς. Ανδρες αριστοποιῆες, ελευθερα ληματ' εχοντες. Man. 4. 512.
Αριστοποσια Vid. Καλλιτοκεια.
Αριστοτελης. Ουτος Αριστοτελης μετρῶν χθονα και πολον ασρων Ep. l. 4.
Αριστωδιν.—αριστωδινες Αθηναι Ep. l. 4.
Αριφραδὴς. SYN. Ευστιγνωτος, ευσημος.
Αριφραδεως.—σηματ' αριφραδεως κατελεξας. Od. ψ 223.
Αρκτος, EPITH. Αιματοπῶτις.
Αρματοκλυπος.—τον ἁρματοκλυπον οτλοβον. Aesc. S. T. 209.
Αρμὴ. EPITH, Νεωπηγὴς, Δωριος.
Αρμολογεω. Χερσὶν εὐζυγαῖς ἡρμολογησε ταφον. Ep l. 3
Αρμονια EPITH. Ὁμοφωνος.
Αρνεοθοινης. Vid. Παρωιστης.
Αρνησιθεος — τὸ γαρ σιωπᾶν ανδρὸς αρνησιθεος. Cyr. Th.
Αρνοφαγος.—και αρνοφαγοισι λυκοισι. Man 4. 255.
Αρυομαι. SYN. Φυλαττομαι, τευχομαι, αντιλαμβανω.
Αρος. vid. Aesc. Supp. 892. Var. Lect.
Αροτης, Αροτρευτὴρ, Αρεροπονος. SYN. Γεωροτης.—αροτρευτῆρες αρουρης. Ep l. 1. Παντα αροτρευτὴρ επιδεξιος—Ib. Δηοῖ Σωσικλεης θῆκεν αρεροπονος. Ib.
Αροτησιμος, Αροταῖος, Αροτρητὴς. Και γλυκὺ νᾶμα θαλασσα βροτοῖς αροτησιμον ἐξει. Ep. l. 1. — αροταιη κειμενον εν θαλαμη. Ib. l. 3. Και τον αροτρητὴν στερξατέ μοι βιοτον. Ib. l. 1. Χαλκὸν αροτρητην κλασιβωλακα νειοτομῆα. Ib. l 6.
Αροτροποιος. Και μετ' αροτροπονε ζευγλας—Ibl. 1.
Αροτροφορεω. —και σὺ θαλασσα
Δελφῖνας γαιη ζεῦξον αροτροφορῆν. Ib.
Αρυριον, το. Vid. Επομβρεω.
Αρυρα. EPITH. Βαθυκλυσος.
Αρπαγιμαῖος. Αρπαγιμαῖα λεχη μετοπωρινα νυμφηθεῖσα. Orph. H.
Αρπακτειρα.—και ἁρπακτειραν ερυκων. Ep. l. 3.
Αρπαγὴν. —αλλὰ θυελλαι
Αντιαι ἁρπαγὴν οπισω φερον—Ap. 1. 1016.
Αρπαξικιος. Μισθοφορων αρπαξικιων σκηνη στρατιωτων. Ath. 1.

Αρπεδων. SYN. Παγις, βροχος, αρταινη.
Αρπεδὲς.—καρη δε μεν αρπεδες αυτως. Nic.
Αρπεζα (ἡ πεζα τῦ ορους.)—Αρπεζαις τε και εν μεσσι πεσῦσα Ib.
Αρπὶς. SYN. Κριπὶς, ὑποδημα—Ἠλθε συν αρπισεσιν Call. E M.
Αρπιγενες Αρπιγενων κλωμακας τ' ανδρων. Lyc. 653.
Αρπυς. SYN. Ερως. Αμφοτεροις επιβας αρπὺς ελπισατο E. M.
Αρραβικὸς, Αρραβιος. Αραβικῆ κολποιο—Dion 24. Ουρον δ' Αρραβιης τεκμαιρεται αγχὶ θαλασσης Ib. 178.
Αρραβὼν SYN. Ενεχυρον.—εχοντες αρραβῶνα την τεχνην Ant.
Αρραγὴς—αρραγεεσσιν επυργωσαντο θεμεθλοις. Nonn.
Αρραφὶς. Πολλαὶ δ' αρραφέες κεφαλαι παγεν αιθεσποιτι Arat.
Αρρενοθηλυς, Αρσενοθηλυς Αρρενοθηλυς εὼν κοσμῆτο πεπλοισι γυναικῶν Man 4. 369
Αρρηκλος. SYN. Αναρραγὴς—Αρρηκλως. Οπως αν αρρηκλως εχη Ar. L. 181.
Αρσενοπαις—Ἰω βαρυπενθεσι Φλεγκ Γεναμενα τοξοις αρσενοπαιδα γενον. Ep l. 4.
Αρρυθμοποτης. Οσρα Διονυσε αρρυθμοπολας επεκοπλε. Ath. 10.
Αρτεμια SYN. Ὑγιεια, ασφαλεια. Οις πλεον αρτεμιης ευαδεν ελαπινη. Ep l. 4.
Αρτιβρεχὴς. Αρτιβρεχὴς δε σιδηρος εφ' αἱματι—Ib.
Αρτιγαμος—Νυμφης αρτιγαμοις—Dolfc.
Αρτιγενης. Αρτιγενῶν σε χελιδων ὅσαν μητέρα τεκνων. Ep l. 1.
Αρτιγενειος—Αρτιγενυς. Κῦρος, ετ' αρτιγενειον εχων χνουν,—Ib Αρτιγενυν ὑπὸ κορυθ' ἁπαλο τριχα Eur. B. 1183.
Αρτιθαλὴς. Νεος ἕτος—Nonn. SYN. Νεοφυτος
Αρτιθανὴς—αλοχὸς νεκυν εν δωμασιν αρτιθανῆ. Ib Alc. 599
Αρτιπαγὴς. Vid Αλιτυρος.
Αρτισκαπος Vid. Ακονις.
Αρτιτοκος. Δορκάδος αρτιτοκοις—Ep. l. 1.
Αρτιτομος. Γοργόνος αρτιτομον κεφαλην—Ap. 4. 1515
Αρτιχαρακλος—κατ' επωμιδος αρτιχαρακλον Γραμμα—Ath. l 5.
Αρτιχρευτος. Νυμφιον αρτιχρευτον—Nonn.
Αρτολαγυνες.—πανοπλιη αρτολαγυνος. Ep. l. 2.
Αρτοπωλιον—Ως αρτοπωλιον λιπὼν Ιν' εστι πριβατων εδωλια. Ath. l. 12.
Αρτοπωλὶς—Ar R. 881.
Αρυσικὸς Εγω γαρ ἠχον τοσδε τας αρυσικὰς. Ath. p. 424.
Αρυτιδωτος. Vid. Ασπιλος.
Αρχὴ ΕΡΙΤΗ. Αυτοσσυτος, μουνὴς.
Αρχηγενὴς. Και ταὐτα τἀπι κλαυματων αρχηγενῆ Aesc Ag 1637.
Αρχεγονος. Εικονας αρχεγονων εκτελεεις μεροπων. Ep. l. 3.
Αρχεδικης—Αρχεδικαν τοκεων. Pind. P. 4.
Αρχεσιμολπος Μῶσαν—αρχεσιμολπον—Ath l. 4.
Αρχεσιφωτος—Ηλιος. Cyr. Th.
Αρχετης. SYN. Βασιλευς. Και παρὰ θρονον αρχεταν—Eur. Hera. 753.
Αρχετυπος—εγραψεν απ' εικόνος αρχέτυπου Naz:
Αρχηγετις. Vid. Γοργὼ.
Αρχεγεθλος.—Ζευς αρχος απαντων, αρχιγενεθλος Orph.
Αρχιδικασης Ηελιος δ' ὑπατον, Μηνη δὲ τοι αρχιδικασαν. Man. 1. 104
Αρχιθαλασσος. Αρχιθαλασσε—Ποσειδον—Ep l. 6.
Αρχικεραυνος.—Ζεὺς ὑσατος αρχικεραυνος. Orph.
Αρχικυνηγὸς,—ευσχημονες, αρχεκυνηγοί. Man. 5. 299.
Αρχιλοχος. Αρχιλοχὸν ταδε μετρα. και ηχηενλος Ιαμβοι
Θυμε, και φοβερῆς ιὸς επεσβολιης. Ep. l. 1.
Αρχιμεδων. Vid Βενετοι.
Αρχιτεκτονικὴ Παλιν το περὶ τῆς αρχιτεκτονικῆς ισως Ath l. 9.
Αρωγοναυται—Δαιμονες—(Διοσκυροι.) Ep. l. 1.
Αρωσιμος. SYN. Αρωτὸς, αρωτησιμος.
Αρωσιμοι γαρ χ' ἁτερων εισὶν γναι. Soph. An. 575.

Ασαλευτος. Σπονδὴν την ασαλευτον—Ep. l. 6.
SYN. Ασειστος, ασυφελικλος,
Ασαλὴς. SYN Αφροντις, αμεριμνος—ασαλης μανια Aesc. E M
Ασειστος Vid Απροσιτος. SYN. Ακινητος.
Ασημος. SYN Αγνωστος, σκοτεινὸς.
Χρησμος, ασημος, δυσκριτος τ' ειρημενος. Aesc. Pr. 643.
Ασθμα. SYN. Αναπνοὴ ΕΡΙΤΗ. Δεινὸν.
Ασθμοτοκος—και ασθμοτοκοιο λεοντος. Man. 4. 274.
Ασιτια. SYN. Σπανοσιτια, σιτοδεια.
Ασιατις. Ασιατιδος γῆς σχῆμα—Eur. Andr. 1.
Ασκαλαβος. Ενθα και ετιδανε περ απεχθεα βρυγματ' εασιν Ασκαλαβε—Nic.
Ασκεπης SYN. Ασκεπτος. ασκεπασος, ασεγὴς.
Ασκεπὲς εστι καρηνον—Ep. l. 7.
Ασκιδιον. Ar Ecc. 306.
Ασκιπων. Ασκιπων δ' εις ασυκατεσιχον—Ep. l. 1.
Ασκοδετης—ασκοδεται δε περιξ βεβῶνας ελιξεις. Nic.
Ασματοκομπος. Vid. Λυκοφρων.

Ασμαραγος —και ασμαραγοις ελατησι. Opp.
Ασπασμα —νυκλερων τ' ασπασματων. Eur. Hec. 829. Εχω φιλας μεν ηδοιας ασπασματων. Ib. El. 596.
Ασπερχες. SYN. Ισχυρως, συνεχως, ταχεως.
Ασπετος SYN. Απληρωτος.
Ασπις. EPITH. Πλατυαυχην.
Ασπιδοδεπος. Εν τ' ασπιδοδεποισιν οπλιταις δρομοις. Pind. I. 1.
Ασπιδοεις —ασπιδοεσσα χελωνη. Opp.
Ασπιδεη. Vid. Αχλεως. SYN. Ασπιδη. αφροντιστως.
Ασσιος —επεων φιλος Ασσιος, ολμος ατολμος. Tim.
Ασαθης. SYN. Ασατος, αβεβαιος. vid. Αγκυρα
Ασασια. Ασασιας τευχει παραχην τε—Man. 6. 128. SYN. Ακαταστασια, μετανοια
Ασαφις. Ειη μητ' ομφαξ, μητ' ασαφις,—Ep. l. 7.
Ασαφιδιτις. Vid Ραξ
Ασεμβακλα (Adv.) αι. ασενακλα Δυσζηλος ασεμβακλα τιμωρημενη Lyc 1117.
Ασεπλος, Ασεφης. SYN Ασεφαγες. Τις γαρ ασεπτος θεων; Eur. Hera. 441 Ασεφεες, ψαφαροι τε, ματην σαδιοισι μογεοντες Man 6. 517.
Ασεριος (λιθος) Vid Παλλαντη.
Ασεροειδης Ασεροειδεα τα δ' ιφρευσ' αιθερος,—Ar. Th. 1074.
Ασεροομματος —υπ' ασεροομματον εφρυην. Orph H.
Ασηλος —και ασηλος πεφ εουσα Ep. l. 3.
Ασης. EPITH. Λαμπροσαης, πυριμαεμαρος, ασατος, αιθεριος, ελικοδρομος, αργαλεος, ολοεργης, εσθλοδοτης.
—χορος αμβροτος ασρων
—αυγαι πολιων ασρων. Synes.
Ουρανιον χορον ασρων. Maneth.
Ασηριχλος. Vid. Θαλασσα. SYN. Ασατος.
Ασιβητος. SYN. Απατητος.
Ασοχεω. Ασοχει των ελπιδων. Jun l. 1.
Ασοχος —ες' ασοχον θισετε χειρα. Ep. l. 1.
Ασοχως. Αρα γε διδασκω, Ναυσινικ', ου ασοχως. Ath. 6.
Ασραγαλος. EPITH. Ξυλινος.
Ασραπηφορος. —λοχευθεισ' ασραπηφορω πυρι. Eur. B. 3.
Ασροκυκλοεις. Ζωδιακην—ασροκυκλοεσσαν—Man. 4. 167.
Ασρολογικη. Ασρολογικην, ιατρικην, γεωμετρικην. Ath 7.
Ασρολογος EPITH. Θεοφημος, πινυτος.
Και τους πειθομενους ασρολογοις αλογοις. Ep. l 2.
Ασρολογεω. SYN. Ασροπολεω, τειρεα λευσσω.
Ασρον. EPITH. Πολυζωον, αγνον.
Ασροχιτων —πολυ ασροχιτωνι. E. M.

Ασρεφαης. Ασρεφαη Διονυσον εν ακλινεσσι πυρωπον. Diod. Sic l. 1.
Ασροφορητος. Vid. Διτη.
Ασρωος. Vid. Παλινδινητος.
Ασυ. EPITH Θειον, ξενιον, ιπποτρεφον.
Ασυφελος. Vid. Νησις
Ασυλος —κακων δ' ασυλος ιδεσθαι Οικος—Ep. l. 3.
Ασυμεριμνος.—ανθρωπων ασυμεριμνων Synes. 3.
Ασυοχος.—και ασυοχοιο μεριμνης. Ep. l. 4.
Ασυρον.—αν' ασυρον Ιπποβοωντος. Nic.
Ασυγκερασος. —τυχη
Ασυγκερασον την φυσιν κεκτημενη. Ep. l. 1.
SYN Ακρατος, ακολαστος
Ασυγκριτος. Ουτως αμετρητερ' εστιν ασυγκριτα—Ib. l. 7.
Ασυμβολος.—ασυμβολα δειπνα Ath l. 1.
Ασφαλεια SYN. Επιτροπη
Ασφυκλος. Ασφυκλος και χλωρος ο θηριος εξεταινυσθη. Ep. l. 2.
Ασωτια SYN. Σταθμοις, αχρειοτης, κακεργια.

Αταλαιπωρως. Ουτως αυτοις αταλαιπωρως η ποιησις διακειται Ar. E M. SYN. Ραθυμως, απονως, ολιγωρως, ασπουδη, ατεχνως.
Ατεγκλος. SYN. Αβροχος —απιστος, απαισθητος.
Ατειρης.—και ατειρεα χαλκον. SYN. Σκληρος. λαμπρος.—δυσρωτος.
Ατεκμαρτος. SYN Ασκμος, ατελεστος.
Ατεκμων.—και ατεκμονας ανδρασι νυμφας. Man. 4. 584.
Ατευχης SYN. Ασκευης, ανοπλος. Κεντεσ' ατευχη παιδ' Αχιλλεως λαθρα Eur. Andr. 1118.
Ατεχνως Ατεχνως υπερβαλλεσι τη μοχθηρια. Ar. Pl. 109. SYN Απλαστως, απειρως, ανεπιτηδειως, αδολως, απλως, αμελως, αταλαιπωρως, αμαθως.
Ατη. EPITH. Απαγωγος, αναλθης, γλυκερα, υπεροπλος. Επιμηθιας
Ατηρης. Ευδης ατηρης—Ep l 4.
Ατιζω. SYN. Αφροντιστεω, υπεροραω.
Ατιμως. Vid Αθεως.
Ατιναικτος.—ατιναικτος αναγκη. Opp. vid. ασυφελικτος
Ατιταλλω SYN. Τιθηνεω, εκτρεφω.
Ατιω. Vid. Τιω. SYN. Ατιζω.
Ατλας. Μακρον υπο πρηωνα πολυσπερεων Ατλαντων. Dion. 66.
Ατμενια. SYN. Δηλεια. δυσυχια. Ατμενικς δηλειον υπο ζυγον—Man. 6. 59.
Ατμενιος.—ατμενιον τε κεραιομειον λιπος ειτη Nic.
Ατμευω.—ατμευειν ανεμοις πορεν Ενοσιγαιος. Nic. SYN. Δηλευω.

Ατμη. SYN. Πνοή.
Ατραλλος. ΕΡΙΤΗ. Σιδήρεος.
Ατραπεζος. Αυτοδόμος, κακοθυμος, αθεσμοφαγος, ατραπεζος. Man. 4. 564.
Ατραπος. SYN. Αποτροπος. —ατραπος οινος. E. M.
Ατραχηλος. Vid. Παγκρος.
Ατρεκεια. SYN. Αληθεια. —ατρεκεια σοφά. Synes. 3.
Ατρεμια Ατρεμίαν συγγονον μακαριζω. Pind N. 11. SYN. Ευτολμια, ἡσυχια.
Ατρεμεω. SYN. Ησυχαζω.
Ατρεσως.—μολεῖν ετλητ' ατρεσως. Aesc. Supp. 247. SYN. Ατρομως, ασφῶς, αφοβως.
Ατροφια —ησ' ατροφιης αλεγεινης. Man. 6. 8. SYN. Νησεια, φθισις, τηκεδών.
Ατρυφος. Τυρον ετυρησας μεγαν ατρυφον αργυφεόν τε. Ath. p. 499.
Ατυμβευτος.—ατυμβευτα θανατοις Λειψανα—Ep. l. 1. SYN. Ατυμβος, αταφος.

Αυαλέος. SYN. Ανικμος, καπυρός.
Αυγαλέος. SYN. Λαμπρός. Ζῆ δε εν αυγαλεῳ μεγαρχος ὁ αιθέρι γαιων. Dolsc.
Αυγεας ὑπερβιος. Pind Ol. 10.
Αυγη. ΕΡΙΤΗ. Ακατασκοπητος, μαλερα, φαυλη, φλογεα.
Αυθαδης. SYN. Ανενδοτος, μονοτροπος, αυταρεσκος, αμεταπιστος, τραχύς.
Αυθαδῶς Αισχυλε λεξον, μηδ' αυθαδῶς σεμνυνομενος χαλεπαινε. Ar. R. 1052. SYN. Απειθῶς, δυσπαπελως, αναγωγως, δυσαρκῶς. ισχυρογνωμονως, ακινητως.
Αυθεκαστος. SYN. Αυστηρὸς, σεμνος, δικαιος.
Αυλαξ. SYN. Διωρυξ. αροτρε τριβος. EP. Ορθή.
Αυλακεργετης —και σιδαρον αυλακεργατην. Ep. l. 4.
Αυλη. ΕΡΙΤΗ. Βασιληΐς.
Αυλιας.—και αυλιασιν θετο νυμφαις. Ep. l. 6.
Αυλιος. Ηδε και αυλιον αντρον—E. M.
Αυλοθετεω.—Η γαρ παρθενος αυλοθετῆ. Ep. l. 6.
Αυλος. SYN. Σταδιον. E. M.
Αυξιφαής. Αυξιφαὴς δ' αγαθὴ κατὰ παντα πεφυκε Σιληνη. Man. 5. 109.
Αυονη. SYN. Ξηροτης —λυπη, φθορα, κακοπαθεια, κραυγή.
Αυροσχαὴς. SYN. Αμπελος —αυροσχάδα βοτρυν. E. M.
Αυρη.—Αὔραι ωκεανίδες, ψυχραί. Pind.
Αυσονις. Ους Διὸς εκ αλεγοντας απωλεσεν Αυσονὶς αιχμή Dion. 210.
Αυσονῖτις. Παρ' Αυσονῖτιν Φυλαμὸν δομησεται. Lyc. 593.

Αυταγαθος—χρησοτης—Cyr.
Αυταρκης. SYN. Αυθαδὴς, κακοηθής.
Αυτερετης. Αυτερετης ιδια μὴ κομιζομενος. Ep. l. 3.
Αὐτμὴ. SYN. Ευωδια, οσμὴ, φωνὴ, ψυχὴ, λιγή.—καπνός.
Αυτίκα. SYN. Επαυτίκα.
Αυτογενεθλος.—ξῶνον γονον αυτογενεθλον Naz.
Αυτοδηλος. Ταδ' αυτοδηλα, πρέπλος αγγελε λογος. Aesc. S. T. 854.
Αυτοελικλος. Βοσρυχον αυτοελικλοι—Ep. l. 5.
Αυτοθελὴς. Αυτοθελεῖς καρπος αποτεμνομαι—
Αυτοθηλεῖ—Ηλυθεν ἀδὴν Αυτοθελεῖ—Ep. l. 3. SYN. Αυτοματην, ἑκοντί.
Αυτοκαυδαλος. Vid. Αναυλοχητος.
Αυτοκελευσος. Εις λινον αυτοκελευσον αελπέος ἦγεν ολεθρε. Ep l. 5.
Αυτοκρὴς—πραμνιον αυτοκρῆς—Nic. — SYN. Αυτοκορεσος.
Αυτοκλονως. Αυτοκλονως αυτοδαϊκλοι. Aesc. S. T. 740.
Αυτογυζερνητὶ. Vid. Αχυρτὶς.
Αυτολετῆρ. Δαιμονες—τροφεες και αυτολετῆρες. Orph. H.
Αυτομαθης. SYN. Αυτοδαὴς. vid. Ξοϊς.
Αυτομανὴς. Ασπίδος αυτομανεῦς πλατυαυχενος —Man. 5. 185.
Αυτοματως. SYN. Αυτοκελευσως, αυτοκλητως, αυτοβουλως, αυτοπροθυμως.
Αυτοματως Σατυρίσκε, δοναξ τεος ἦχον Ιαλλω. Ep. l. 4.
Αυτομολος—πλοος—Opp.
Αυτονομος. Vid. Ατραπεζος.
Αυτονυχὶ. Vid. Θαλαμηπόλος.
Αυτοπαγὴς, Αυτοπονητος, Αυτοπονος.
Α καλὸν αυτοποιητον, εν αιθέρι ρεῦμα μελισσῶν, Αι πλαγαὶ κηρῶν αυτοπαγεῖς θαλαμαι. Ep. l. 1.
Ηὲ και αυτοπονοιο χαμευνάδος—Nic.
Αυτορριζος. Οικεῖμεν αυτοριζον ἑσιαν χθονός. Eur. Rh. 287.
Αυτορροος.—απο χρυσε αυτορροε—Pind. P.
Αυτοροφος.—αντρα τε πετρης Αυτοροφε—Opp.
Αυτοσιδηρος. Η ξιφοκλονον δωγμα—λαιμοργε σφαγὰς
Αὐτοσιδαρον εσω πελασω δια σαρκὸς. Eur. Hel. 360.
Αυτοσιτος. SYN. Οικοσιτος, αυτοδαπνος. Παρασιτον αυτοσιτον αυτὸν γαν τρεφων. Ath. 6.
Αυτοσυτος. Μυχον εχρανας τ' αυτοσσυτος. Aesc. Eum. 169. Αυτοσσυτος αρχά. Synes.
Αυτοτοκος. Αυτοτοκον προ λοχε μογερὰν πλῶκα θυομενοισιν. Aesc. Ag. 140.
Αυτοφονως. SYN. Αυτοκλονως. Ως αυτοφονως ωλετο. Ib. Supp. 67.

Αυτοφυτος.

Αυτοζυτος. Αυτοφυτων ἑλκεων ξυναοιες—Pind. P. 3.
Αυτοχθονος. Αυτοχθονον πατρῶων εθρισεν δομον. Aesc. Ag. 544.
Αυχη. Αυχαι κενοφρονες εβαλον εξ αγαθῶν Pind.
Αυως. (Ηρη) Ποτνια αυως. Sapph.
Εσπερε πανλα φερων ὁσα φαινολις εσκεδασ' αυως. E. M.

Αφαυρὸς. SYN. Αμαυρὸς, κἄφος.
Αφειδαντιος. —και κλῆρον Αφειδαντιον εναιον. Ap. 1. 162.
Αφειδεως. SYN. Αφειδῶς, αφειδεως, αβελως, απρομηθευτως
—μολπῆ θυμὸν αφειδεως κορεσωμεν Ap. 3. 896.
Αφνος.—οἱ δ' αφνει πεποιθασιν. Pind.
Αφεσις. SYN. Αποσολὴ, ανεσις, παρεσις, απολυσις, συγγνωμη. Πᾶσαν δ' αὐτ' αφεσιν πλευρη τετραγωνος ὁριζει Man. 3. 427.
Αφθιτομητις —πασι θεοῖο βοᾷ λογος αφθιτομητις Naz.
Αφθιτομισος —κακοεργέας, αφθιτομισους. Man. 4. 234.
Αφθιτος. SYN. Θεὸς, θαυμασος, αθανατος.
Αφιλαβελος —κἀφιλαβελον εριν. Ep. l. 4.
Αφιλως. —υδ' αφιλως
Ευφρων τις πονος ευ τελεσασιν. Aesc Ag. 814.
Αφλαστον SYN. Πρυμνησιον
Αφλεγος. SYN. Απυρος.—αφλογοις επ' εσχαραις. Lyc. 36.
Αφνημων —αφνημονας ανδρας. E. M.
Αφοιτητος—πετρα Opp. SYN. Αβατος.
Αφορυκλος. SYN. Αμιαντος.—αφορυκλα Δαφνα —Ep. l. 1.
Αφραδμενως.—Aesc. P. 417.
Αφορμακλος.—αφορμακλῳ χροϊ κυρσης. Nic.
Αφοσιον. Αφοσιον.—και αφοσια γαστός. Ib. SYN. Ακαθαρσια
Αφριλλογος. Vid. Ζωμπρυσις.
Αφριλλι Ουδεπὶτ' αφριλλὶ μακαραν ὁρωσι θυγατρες. Call. 3. 65.
Αφριτως. SYN. Απολις. αφιλος.
Αφρογενης, Αφρογενεια. Ep. l. 7. Αφρογενὴς τε θεα—Orph H. Αφρογενης Παφιης ζαθεον περιδερκεο καλλος. Ep. l. 4.
Αφροντισος. Εμοὶ δ' αγὼν ὁδ' εκ αφροντισος παλαι. Aesc. Ag. 1386.
Αφροσυνη. EPITH. Αλογισος.
Αφροφυης. Vid. Θριδαξ.
Αφρονως, SYN. Εκφρονως, αβελως, ανοητως, ασυνετως. Οδ' ὑψικομφως κἀφρονας ημειψατο. Soph. Aj. 777.
Αφρων. PHR. αφροσυνη εμπληγὴς. Nic.
Αφυης. SYN. Κακοτροπος.

Αφυκλως. Πληξας αφυκλως ακρον ὀρχησεῖ σφυρον. Lyc. 493.
Αφυξιμος —κφυξιμον οινὸν. Nic.
Αφυσσω. SYN. Διακοπῶ, εξανθεω, εκφυσαω.
Αφωτισος. Ουτος αφωτισοισι φαος μεροπεσσιν οπασσεν. Nonn.

Αχαιϊαδες.—Η το παροιθεν Αχαιϊαδεσσιν αγυιὰς. Ap. 1. 284.
Αχαλινωτος. Η ζευξασα βροτους αχαλινωτοισιν αναγκαις. Opp.
Αχαλκεω. —ει τις αχαλκεῖ,
Μηκετι πεινατω, δεὶς τὸ χιτωναριον. Ep. l. 2.
Αχαρακλος. Νυκλιφανὴς αχαρακλος, εωϊος ηὲν ασηρ. Nonn.
Αχερδος. Και πνιγοεσσαν αχερδον,—αποσυρεσαν ὁδιτᾶν
Χειλεα,—Ep. l. 3.
Αχεροντιας. Vid. Διασασις.
Αχθοφορεω —Τι και σε ματην ορακον ηχθοφορεν. Ep. l. 4.
Αχθοφορος. Αχθοφορας καματων τε πονους εις τερψιν αγόντας. Man. 4. 444.
Αχθομαι. SYN. Ανιαω, βαρυνω, λυπεομαι.
Αχιλλειδης. Πυρρον Αχιλλειδην—Ep. l. 5.
Αχιτων. Vid. Αχλαινος, Μιμοβιος.
Αχλυς. SYN. Σκοτια, αορασια.
Αχλυοεις. SYN. Αχλυωδης, ερεμνὸς, ζοφερὸς.
Αχνοος.—και αχνοον εἶχεν ὑπηνην. Ep. l. 5.
Αχνυς. SYN. Ανια, λυπη, αλγος. Της δ' ολοφυρομενης αμφ' αχνυϊ κεκεται αιών. E. M.
Αχρηὶς. Παμβλαβεας—και αχρηεντας ιδεσθαι. Man. 4. 76.
Αχρης, Αχροος. SYN. Δυσχροος, κακοχροος, δυσειδης, αχρωμος, χλωρὸς.—Αχρης δ' αν εσαλτο. E. M —επιτρεχει αχροον εἶδος. Nic.
Αχρηματος. Μητ' αχρηματοισι λαμπειν φῶς. Aesc. P. 167.
Αχυετος. Vid Νηχυτος.
Πῦρ μεν αειζοον και αχυετον στρεσεν υδωρ
Αργέστας, και ρη μεν ακοσμητεσσα φιλοργυς.
Δεσποζεινην,—Nic.
Αχυρτὶς.
Οι δε νεας κεφας αχυρτίδας αντιφερουτες,
Αυτογυβερνητι πρὸς ταχος ετροχασαν. Ep. l. 1.
Αχωρ (το πιτυρωδες εκ κεφαλης.) E. M.

Αψεγεως. SYN. Αμεμπτως.
—κεινα δυραζε
Αψεγεως μεσσησιν ενὶ ρεζουσιν αγυιαῖς. Ap. 2. 1023.
Αψηκλος. SYN. Ακλεινος.
Αψινθιον. Vid. Ευβρεχεως.

Ἄψυρτος. Ἄψυρτε νῆσων ἀναφαίνεται ἀσπετος ὁλκός. Dion. 488.

Ἀωτέω. SYN. Ἀπολαυω.

Β

ΒΑΒΑΙΑΞ, Βαβακ]ης. Βαβαιὰξ, ὦ 'κβαταινα, τᾶ σχηματος. Ar. A. 64. Χαῖρε, χρυσοκερω βαβακ]α,—Πάν. E. M. SYN. Ὀρχησὴς, λαλος. ματαιος, ἐνθεσιῶν, μανιωδὴς, αἰναιδὴς, Βακχευτὴς.

Βαβυλων. EPITH. Θεοπαις.

Βαθυαγκὴς. Vid. Ἀλπεις.

Βαθυαὴς. Vid. Μελαίθιον.

Βαθυγηρως—Ἀρσινοη—Ep. l. 6.

Βαθυγνοφος,—Ἐς ἀδ᾽ βαθυγνοφον σκοτος. Naz.

Βαθυθριξ.—βαθυτριχα δειρὴν. Opp.

Βαθυκλεὴς—βαθυκλέες νιοὶ Ὁμηρ. Ep. l. 1.

Βαθυκρήπις.—βαθυκρηπίδος Ἀβυδ. Muſ 229.

Βαθυκ]εανος. Μηδε βαθυκ]εανοιο τυχης ἐφιζεο ῥοιζῳ. Ep. l. 1.

Βαθυλιϊος. SYN. Πολυληϊος, πολυσιτος.

Βαθυνες. Vid Νεσωρ.

Βαθυπορων. SYN. Βαθυγνωμων, βαθυμητης. —Παρεδρος Μοῖραν βαθυφρονων. Pind. N. 7.

Βαθυπεπλος. Ηλεκ]ην βαθυπεπλον—Cal.

Βαθυπνοος. Vid. Πευκεδανον.

Βαθυῤῥωχμος.—βαθυῤῥωχμοί τε χαραδραι. Ib.

Βαθυσηριγξ Λᾶα βαθυσηριγξα κατεῤῥιζωσε σελωρον. Ep. l. 4.

Βαθυσομος —Βεπλῆγι βαθυσόμῳ—Cal.

Βαθυτερμων —βαθυτερμονα νῆα. Opp.

Βαθυυπνος. Φολκη—βαθυυπνος—Nic.

Βαθυχαιτηεις—βαθυχαιτηεντα τε κοσμον. M. Muſ.

Βαθυχθων.—ταν βαθυχθον᾽ αἴαν. Aeſc S. T. 310.

Βαθυχευμων. Vid. Λιθη.

Βαθυχρημων. Φραζει τοι βιοτην βαθυχρημονα—Man. 4.

Βασσων, pro Βαθιων.—βᾶσσον χωριον. E. M.

Βακ]ρον. SYN. Δρεπανον.—Βακ]ροφορος,

Βακ]ροπροσαιτης. Vid. Διογενης.

Βακχος. Δαιμων ἐνορχης φηγαλεὺς φαυσηριος. Lyc.

Βακχυλιδης. Λαρὰ δ᾽ ἀπὸ σ]οματαν φθεγξατο Βακχυλιδης. Ep. l. 1.

Βαλανιον Ἐ]ησομεν βαλανιον. Ath. l. 1.

Βαλαντιστομος. Ar. R. 783.

Βαλιος. SYN. Ταχύς.—βαλιαις Ἁρπυιαις. E. M.

Βαλλισμὸς Vid Χορεια.—Ath. 8. 16.

Βαλὴν. SYN. Βασιλεύς. Βαλὴν ἀρχαῖος. Aeſc. p. 659.

Βαύαυσος. SYN. Τεχνικος, ὑπερφανος, ἀπαιθρωπος.

Βαῤβαριζω Καὶ μελλων χαινειν ευθὺς ἐβαῤβαρισε. Ep. l. 2.

Βαῤβαρογνωμων—τροπος Cyr. Βαῤβαροθυμος. —απ᾽ ἐχθρῶν βαῤβαροθυμων. Sibyl.

Βαρις SYN Κλινη, πλοια.

Βαρος. EPITH. Σκοτεινον.

Βαρυνω SYN. Φορτιζω, ἐπιφορτιζω, ἐπαχθιζω.

Βαρὺς. SYN Χαλεπὸς, ἀνυποιστος, ὑβριστικος.

Βαρυαὴς —ἐξ ὑπνῳ βαρυαέος ἐγρετο δηλὸς. Oppi

Βαρυβαμων—φλογος βαρυβαμονος ὀχλῳ. Man. 4.

Βαρυγυγις —Μεῦ βαρυγυιον ἀπασαο νέσσον Ep l. 6.

Βαρυγλωσσος —βαρυγλωσσοιο τεκος χαριν ἀνθερεῶνος. Nonn.

Βαρυδακρυς, Βαρυδακρυος, Βαρυπενθος, Βαρυπενθης. Ἀιεὶ δ᾽ ἡ βαρυδακρυς —Ep. l. 1.

Λοξὰ Πολυξενην βαρυδακρυον ὀμμασι λευσσων. Ib. l. 5.

—Ἡ βαρυπενθος Μητηρ—Ib l. 1.

—βαρυπενθεσι Φοιβε Τοξοις—Ib. l. 4.

Βαρυδεσμος Καὶ μελεων βαρυδεσμον ἐνυμνωσαν τα καλυπ]ρην Nonn.

Βαρυκαρδιος—εσμὸς Ib

Βαρυκ]υπὴς. —βαρυκ]υπεα δεπηματα βροντῶν. Sibyl.

Βαρυλαιλαψ —Νοτε βαρυλαιλαπος αὖραι. Ep. l. 1.

Βαρυμηνιος Vid Αιας.—Βαρυμηνις, Ἀχιλλευς. Cal.

Βαρυμόχθος,—Ἀλκειδης Ib.

Βαρυοργητος. Τας βαρυοργητε μη θελε Πιεριδας. Ep. l. 7.

Βαρυπειθὴς —υμνων βαρυπειθέες εισιν ἀκουαί. Nonn.

Βαρυπημων. Πικρὸν εν αμπλακιῃ βαρυπημονι μισθὸν ὀπαζων. Apollin

Βαρυπους —και βαρυπες οζος ὁ Ὑπερλετης. Ep. l. 4.

Βαρυσομος.—βεπλῆγα βαρυσομον—Opp.

Βαρυυμνος. Vid. Πινδαρος

Βαρυχειλος. Ῥητορα—τον βαρυχειλον. Ep. l. 2.

Βαρυφλοισβος —μετα κῦμα βαρυσφλοισβοιο γενεθλης. Procl.

Βαρυφορτος. Οτ]ι γυνὴ βαρυφορτος ἀχὸς περι θυμὸν ἐλισσει Nonn.

Βαρυφυλλος. Ὡς δενδρον βαρυφυλλον ἐχει ἡδειαν ὀπωπην. Ep l. 4.

Βαρυωδὴς.—βαρυωδεα ποιην. Nic.

Βαρυωδυνος—κοτος Apolin.

Βασανηδὸν —Οι βασανηδὸν Στρεβλὰ κολαζομενοι σκολοπιδα μοῖραν ὀρῶσι. Man. 4.

Βασανιζω. SYN. Ἐλεγχω.

Βασανος—ἡ τοκετων ὠριος ἦν βασανος. Ep. l. 1.

Βασιλεὺς EPITH. Ἐρικ]εανος.—Βασιλευτωρ. —Οι οἱ εσαν βασιλευτορες Αἰπαλιων. E. M.

Βασκανος

Βασκανος. SYN. Βλαβερὸς, συκοφαντικός.
Βασσαρα. Τῆς παντομορφε βασσαρας λαμπυριδος. Lyc.
Βασσαρεω. Ath. 10. 7.
Βατις. Εφθῶντε βατιδων ελυομενον αυτόθεν. Ib.
Βατραχεος. Βατραχεη τε κυμη τε κακοχροος— Ib. 9. 2.
Βαυκαλις. Εις το θερος χαλκην βαυκαλιν ηγορασας. Ep. l. 2.

Βδαλλω, Βδεω, Βδυλλω. SYN. Αμελγω. —Βδηλαιο νεον γλαγον ενδοθι πελλης. Nic.

Βεβαιος. SYN. Κυριος, μονιμος.
Βελεκος, Βελεκκος. Ariſtoph.—SYN. Οσπρια.
Βελενοπωλης. Ar. Pl. 175.
Βελος. EPITH. Ανιχνον.
Βεσσιχαρὴς. Vid. Απολλων.
Βελτιων.
Πτωχω βελτιόν εσι κατὰ πολιν, ηὲ κατ' αγρὸς, Δαῖτα πλωχευειν—Od. ρ 18.—vid. αμεινων
Βεμβρας (ιχθὺς) SYN. Βεβρας βραδων. E M
Βενετοι. Ολζιν ἡ Βενετων πανελευθερίς εσι γενεθλη. Ep. l. 5.
Βερεθρον. SYN. Σκοτος.
Βευδεα. EXP. Ποικίλα και πορφυρᾶ ἱματια.— αγαλματα.

Βηξ. Vid. Αμυγδαλη.
Βηλὸς. SYN. Ουρανος. EPITH. Θεσπεσιος.
Βῆμα. SYN. Λογιον. EPITH. Αθεσμον.
Βηρυλλος. Υγρῆς Βηρυλλε γλαυκὴν λιθον, ἡ περὶ χῶρον
Φυεται εκ προβολῆς οφιντίδος ενδοθι πετρης. Dion. 1013.
Βησσα EP. Αργεννή.—Βησσηὶς. SYN. Υλωδης. —Οι τ' αγκεα βησσηέντα. Heſ. ε. 387.
Βῆτα. Γαγγαξεων παισὶν Βῆτα και Αλφα λεγων. Ep. l. 2.

Βιαιος. SYN. Σκληρός.
Βιαιομαχης, Βιημαχος.—Ευανθεὺς Θῆκ' ὁ βιαιομαχης. Ep. l. 6. Θεσμὸν Ερως εκ οἵδε βιημαχος —Ib l. 7.
Βιβλιακὸς. Αλλ' εν βιβλιακῶν μυριασιν σελιδων. Ib. l. 3.
Βιβλος. SYN. Τομος.—EP. Κρυφιμος, ἱερά. Οργανα Μωσαων τα πολυσονα βιβλια πωλῶ. Ib. l. 1.
Βιος. EPITH. Ασινὴς, βαθυχρημων, αναγκαῖος, βροτειος, εφημεριος, ευπορος, κλεινὸς, κρυερὸς, λυγρὸς, λοιπὸς, παναπημων, γλυκὺς, τερπνὸς, φυσικὸς, χθονιος, φαγερὸς.
—Παντα γαρ εσθλὰ βιῳ.
Πλὴς σφαλερὸς το ζῆν.—
Σκηνη πᾶς ὁ βιος και παιγνιον—Ep.
Βιοδωτης. Vid. Απολλων.
Βιολυτος.—μελη βιολυτα καθεψει Man. 4. 254.
Βιοπλανὴς.—βιοπλανὲς αχθος αναγκης Nonn.
Βιοσσοος.—Ειρηνην δε βιοσσοον ὑμιν εασω. Ib.
Βιοτερμων.—βιοτερμονος ὥρης. Man. 4. 77.
Βιοτοσκοπος Ωρην πελιε βιοτοσκοπον αυγαζοντες. Ib 572.
Βιοτος. Τὸν δυσζωον κἀβιοτον βιοτον. Ep. l. 1.

Βλαβεραυγης.—Κρονε βλαβεραυγεος ασηρ. Man. 4.
Βλακευμα.—Βλακευμασιν αναγνοις. Naz
Βλαξ. Βλακες, φυγεργοι,—Ariſtoph. SYN. Ευηθὴς. αργὸς. ανοητος
Βλαπτηριος,—ιχθὺς Opp. SYN. Βλαβερός.
Βλαπτω SYN. Ανθισαμαι.
Βλασημων. Vid. Χαμαιπιτυς.
Βλεφαρον.—βλεφαρον κλαϊστρον. Pind.
Βλεμμα. EPITH. Γλυκερὸν.
Βλημα. SYN. Εμβλημα.
Βλησηρὶς—ο δε βλησηρίδι χερὶ Καπνωσας—Ep. l. 1.
Βλητὴρ. SYN. Ημὲν. vid Ωπις.
Βλητρον. EPITH. Πολυσχιδὲς
Βληχρὸς. SYN. Ασθενὴς. Hom.—ισχυρὸς. Pind.
Βλοσυρὸς. SYN. Δεινος.

Βοαξ, Βῶξ (ιχθύς.)—γασερα μεσην—βοακων. E.M.
Βοὴ. SYN. Αλκη, βοηθεια —Ει βραδυνοιμεν βοῇ. Aeſc. Supp. 739
Βοηλατεω.—ως σοι κρεῖσσον ἦν μιμνειν πατρα Βοηλατεῦντι—Lyc 816.
Βοκερριος.
Ειχεν Αρισειδης ὁ βοκερριος ουκ απὸ πολλῶν Πολλὰ, μιης δ' οϊος και βοὸς ευπορινν. Ep. l. 1.
Βολαυγὴς.—Θοαῖς αχλῖσι βολαυγῶν Ζωιδιων— Man. 4.
Βολεῖν. Βολεῖνας θ' αἱ ζηνὸς Ολυμπιε εισὶν αοιδοί. Ath. 2.
Βολὸς.—Δηει συνοικος γηγενὴς Βολὸς—Ib. 2. 23.
Βολοκλυπια. Παιγνια—τερπνὰ βολοκλυπιης. Ep. l. 4.
Βομβηδὸν—κλονεονται,—Ap. 2. 133.
Βορβορωδης. Ω βορβορωδης, και δυσοσμιας λογος. Cyr.
Βορεῖτις, Βορεῶτις, Βορειαῖος. Ευρὺ μεν αμφ' ακτας Βορεητιδας—Dion. 243. —Ωκεανοιο παραὶ Βορεωτιδας ακτας. Ib. 565. Ναμα Βορειαιης ψυχοτερον νιφαδος. Ep. l. 4.
Βορεης παῖδας πεφρικοντας πλεροῖσι. Pind.

Βορυσθενης.
Ηιχι Βορυσθενεος ποταμὸ τεταυσμένον ὕδωρ
Μισγεται Ευξινῳ—Dion. 311.
Βοτανηφάγος—Βοτανηφάγοι ιχθύες αλλοι. Opp.
Βοτρυς. Ε Ρ Ι Τ Η. Ομφακοραξ.
—τινασσομενος πλοκαμοισι
Βοτρυς ακερσεκομης Ζεφυρῳ σὺυφελιζετο χαιτην.
Coluth.
Βοσκὰς. Vid. Εμπελιος—Βοσκαδιος—
—Βοσκαδιης χηνὸς ιεον ορταλιχῆα. Nic.
Βοσπορος, Βοοσπορος. Θρηϊκιον δ' ανυσει Βοοσπορον αιολοφυλοι Εσμοί—Opp.
Βοσδμητὴρ—Βοσδμητῆρε λεσντε Cal.
Βοσρραισης. Vid Μυαξ
Βοοσσοος—Βοοσσοα κεντρα φερουτες. Cal.
Βοοσφαγια. Αλλ' ε την ολοὴν γραψε βοοσφαγιην.
Ep l. 4.
Βοοτρόφος. Vid. Ερυθεια
Βαβοτης.—Βαβοται—πρῶνες—Pind N 4.
Βαγενὴς.—Βαγενέες—μελισσαι. Ep. l. 1.
Βαγληνος—και βαγληνοιο προσωπα. Nonn.
Βαθοιιης. Μα τον βαθοιαν Ηρακλεα—Ep. l. 4.
Βαιερας. Vid Χιλιγονος.
Βακρανος.—Βοσκρανοιο παρ' ιχνος Αραιθε—Call.
Fr.
Βακολικὸς. Αρχετε βακολικὰς—αοιδάς. Theoc.
1. 70.
Βακοβατεω, Βακπατεω. Βακσηέντας ανὰ πρῶνας
εβακοβατει. Ep. l. 1.
Βαπαλεος. Ιαμβιζει βαπαλεον εις σὺυγος. Ep l 3.
Βαπαμμων. Ib. S Y N. Πολυπαμμων, πολυκλεανος.
Βαποιμην. Βορχος ὁ βαποιμην—Ep. l. 1.
Βαπλασης Αλλα σ' ὁ βαπλασας εξαπατησε Μυρων Ib 4.
Βαρηϊδὶς. Vid. Επαλγυνω.
Βατηρ, Βατης.—ηδε τε βαταις. Ep.
Βαλαρχος. SYN. Βαλευτικὸς, ἡγεμὼν, αρχών.
Βαλευμα. Ε Ρ Ι Τ Η. Γνωμαι, ποικίλον.
S Y N. Προβαλευμα, προαιρεσις, θελησις.—αθροισις. Αγρια τ' εν πραπιδιν βαλευματα ποικιλλοντες. Man. 2.

Βραγχω.—Τὸσσον εβραγχ' Αρης—E. M.
Βρασσων, pro Βραδιων, vel Βραχιων. —βρασσων τε νοος, λεπτη δὲ τε μὴτις Il. κ. 226.
Βραδιον.—βραδιον γαρ ὑπὲρ ἁλα τήνδε φανηναι. Dion. 34.
Βαρδισος, pro Βραδισος Βαρδισοι θηειν—Il. ψ. 310
Βραδυγλωσσος, Βραδυφωνος. Αυταὶρ εμὸν βραδυγλωσσον επὶ στομα γῆρυν οπασσαις Κραιπνοβατιν—Cyr. Μωυσεως βραδυφανον εφυ στομα—Ib.

Βραδυδινὴς.—βραδυδινέϊ μυθῳ. Nonn.
Βραδυπειθὴς.—Εγω δέ τις ὡς βραδυπειθής. Ep. l. 7.
Βραδυπενθὴς.—βραδυπενθεϊ φωνῆ Naz.
Βραδυσκελὴς—Ηφαιστε βραδυσκελές—Ep. l. 6.
Βραδων. Vid. Βεμβρας.—Βραδονες τε και κιχλαι.
E. M.
Βραμμα. Vid. Καμπη.
Βραχυσυμβολος. Αιὲν εμῆς πενιης βραχυσυμβολε—Ep. l. 2.
Βραχυφυλλος. Ως δενδρον βραχυφυλλον—Ib. l. 4.
Βρεγμα, παλαι λαχναῖον—Ib. l. 1
Βρεμω. S Y N. Μεγαφρονεω, δυσχεραινω, θυμεομαι
Βριζω. S Y N. Κοιμαομαι, ησυχαζω, αμελεω.
Βριπυος. S Y N. Βαρυφωνος.
Βριθυνος. Vid. Απολλων.
Βριθυχερως, ελαφος ρινηλατον ιχνος ανεὗρε. Opp.
Βριμαω. S Y N. Βριμαινω, θυμεομαι.
Βρισηὶς,—ακοιτις εὐπλοκεμε Αχιλῆος. Cal.
Βρομιαζομαι.—ανθρωσκει ὡς βρομιαζομενα. Ep l. 4.
Βρομοεις. Πῦρ βρομόεν—Naz.
Βροτογυπρυς. S Y N. Βροτοφθογγος βροτοφωνος.—Ψιτ̃ακος. Ep. l. 1.
Βροτοειδης—βροτοειδέα λαβην. Naz.
Βροτοκλωστειρα—χορειη. Man. 4 11.
Βροτοι. Ε Ρ Ι Τ Η. Αδιοι, ενσπένδες, αμελαθροι, ακλεεινοι, αμνημονες.—και λεπτὴς πενιης χερνητορες.
Βρυχὶς, Λυσας δ' εκ βρυχιδων απεκαψισα—Ep. l. 1.
Βρυχιος. Η ρα θανεῖν εθελει βρυχιον μορον—Nonn.
Βρυχετος. Την τ' επινωτιδιον βρυχετων ρακοεσσαν αρωγον. Ep. l. 6.
Βρυχος. Ε Ρ Ι Τ Η. Αινὸς, δολιος, αργινοεις, ευτροχαλος.
Βρυοεις—ποταμὸς. Nic.
Βρυγδην. —πριν περὶ χῶρας
Πλεξασθαι βρυγδην οκλατονες ἑλικας. Ep. l. 1.
Βρυχαλεος. Ασθμασι βρυχαλεοισι χολωμενη—Naz.
Βρυχιδὸν. Vid. Αμφιθορεω.
Βρυωνη—παναλθέος εν δε βρυωνης. Nic.
Βρωμητωρ—Βρωμητορος κλομενη θήρ. Ib.
S Y N. Βρωμησις, ογκησις, φορτοφόρος.
Βρωμιος. Vid. Εναλδεω.

Βυβλαριον, Βυβλιὸν. Ar. Av. 978. Η τῶν σικυοποτων βυβλαριων τα κατω. Ep. l. 2.
Βυζαντὶς, Βυζαντιος.
Κοσμησας επεεσσιν εὴν Βυζαντίδα γαῖαν,
Μυρῳ κυδαλιμη, Βυζαντιη,—Ep. l. 5.
Βυθος. Ε Ρ Ι Τ Η. Θεολαμπὴς, ακαμας, αργαλέος, αρρητος.

Βυνη. (ἡ Λευκοθεα, ἡ Ινώ.)
Βυνης καταλεκῆριαι αυδηεσσης. E. M.
Βυρσοτομος. Βυρσοτομες τευχει, δολοεργέας,—Man. 4.
Βυρσοτονος. Βυρσοτονον κυκλωμα τοδε—Eur. B. 124.

Βωλαξ. EPITH. Δαιμονια.
Βωμιστρια. SYN. Αρητειρα. vid. κερνόφορος.
Βωτινης. al. Βωνιτης. SYN. Βεκόλος. E. M.

Γ

ΓΑΓΓΑΜΟΝ. SYN. Γαγγαμὲν, δίκτυον.
Γαδειρα τα.—παρ εσχαταωντα Γαδειρα. Dion. 65.
Καὶ τὴν μεν ναετῆρες, επὶ προτερων ανθρωπων
Κληζομενην Κοτινῆσαν εφημιξαντο Γαδειρα Ib. 455.
Γαθυλλὶς. Αμμιγα κρομμυων γαθυλλίδας—Nic.
Γαῖα. EPITH. Πλειματη.—Γαιομετρης.
Γαιομετρας δεικνυσι μαθηματικὰς τε φανῆσθαι. Man. 4.
Γαιοδαται. EXP. Οι Οικονομοι.
Γαιω. SYN. Υπερφρονεω, χαιρω.
Γαιωμορια. Εκ γαιωμοριης Ετεοκλεα πονῖιος ελπις
Ειλκυσεν, οθνειης εμπορον εργασιης. Ep. l. 3.
Γαλακῖις, Γαλακῖτης.
Γαλακῖοφορος.—Γαλακῖοφοροισι τιθηναις. Opp.
Γαλαξιεος. Ολκος δ' αὖτε γαλαξιεα βαιὸς μεν ὁρᾶται. Man. 2. 116.
Γαληνη EPITH. Πολυυπνεμα, αργή.
Γαληνομορφος,—κραδιη. Io. Damasc.
Γαληνὴς. Καρδια γαλανῆ Pind Ol. 5. al. γελανῆ
Γαλλομανης. Γαλλομανὴς τ' εσσεσθαι—Man. 4. 221.
Γαμηλιαω. Και τω γαμηλιῶντι—Ath. 6. 8.
Γαμος. EPITH Φιλιος, γλυκὺς, ξυνος.
Γαμοκλοπος. SYN. Μοιχος. Μη παλιν αλλος ελη με γαμοκλόπος αἴσχος Αχαιοις. Ep. l. 1.
Γανυσμα. SYN. Γανος. Ακληματον γανυσμα, Naz. 2.
Γανυμαι. SYN. Καλλωπιζομαι.
Γαργαλισμὸς. Διεδραμε γαργαλισμὸς ὡς οντων γαμων. Ath. 7. 11.
Γαργαριδαι. Vid. Τπανις.
Γαργαρα. SYN. Πλῆθος. Ορῶ δ' ανωθεν γαργαρ' ανθρωπων κυκλω. Macrob. l. 2.
Γαρες. Ο ταλαρος ημῶν διαπλεως εσαι γαρε. Ath. 2. 25.

Γαστροτομος. Γαστροτομες, νεκρων τε ταριχευτῆρας απινεῖς. Man. 4. 267.
Γαστροφορεω. Αγικ' εγαστροφορῆν Βακχιακας χαριτας. Ep. l. 5.
Γαστρων, Γαστροδηλος. Ουκεν καθεδει δητ' ενθάδι γαστρων. Ar. R. 202.—κολακεσσί τε γαστροδηλος. SYN. Γαστροφιλος, αδηφάγος.
Γαυλος. Γαυλες τε γλαγοπῆγας—Ep. l. 6.

Γεγωνὸς. SYN. Τρανὴς.
Γειαροτης. SYN. Γεωπονος, γεωργος. Γειαροτης Αρχιππος—Ep. l. 1.
Γειτονια. Vid. Σχοινοβατης. SYN. Γειτονησις, γειτονημα, γειτνιασις, συνοικια.
Γειτων. EPITH. Βαθυδοξος, φθονερός.
Γειτονοεις. Αιὲν ὁρᾶν κοιτη γειτονοεντα ταφον. Ep. l. 3.
Γελοω. Και κλαιω Μιλιη, καὶ γελοω Μιλιη. Ib.
Γεμος. Συν εντεροις τε σπλαγχν', εποικῖισον γεμος. Aesc. Ag 1230. SYN. Εδεσμα, παραθεσις, φορεῖον.
Γενὴ. Τήνδε γενὴν ικ οἶδα—Call. E. M.
Γενεα. SYN. Προγονοι, εκγονοι, φυλη, ευγενεια, ηλικια. EP. Θολερὰ, κοινὴ, παλαιφατος.
Γενεῖθεν. Αγραυλοι, γενεῖθεν ορειτυποι—Ep. l. 3.
Γενεθλον. EPITH. Υπολιπῆον.
Γενεθλιδιος, Γενεθλιακὸς. Δεξο γενεθλιδιες, πολνα, θυπολια. Ep. l. 6. —γενεθλιακαῖσιν εν ὡραις. Ib.
Γενειὰς. EPITH Πλατὺς, εκχυτος, πολυοδες.
Γενεσις. EPITH. Θολερὰ, παιδοπορος.
Γενετηριος. Γενετηριόν τε κυδος. Synes. 2. SYN. Πατρικος, πατρῷος.
Γενηταῖος.—γενηται Διὸς ακρην. Ap. l. 2.
Γενναιοπρεπως. Ar. Pa. 988.
Γενναῖος. SYN. Ανδρεῖος, μεγας, συγγενὴς.
Γεραιὸς. SYN. Πρεσβυτης.
Γερανος. Η παμπονηρον οφον, ω 'τᾶν, ὁ γερανος. Ath. p. 338.
Γερας. EPITH. Θεομοιρον.
Γερμανιη. Ουδ' ην Γερμανιη Ρῆνον ἁπαντα πιῆ. Ep. l. 1.
Γερμανικὸς.
Μαρτυρες ακλινων, Γερμανικος ἀς ανετειλεν
Ασραπῆων Κελτοῖς σκὺν Ενυαλιον. Ib.
Γερσια. EPITH. Σεμνή.
Γερυνης. —Αλλ' ητοι γερυνων καναχοὶ, Nic. EXP. Τα γεννηματα των βατραχων.
Γερων. εντιμος, παλαιὸς.
Γερωχια. Πᾶ τᾶν Ασανᾶν εσιν ἁ γερωχια, Ar. L. 979. SYN. Γερεσια, εκκλησια, συνοδος.
Γεφυρα. EPITH. Ποντιάς.

Γεωμετρικὴ. Vid. Ἰατρικὴ.
Γεωπόνος, Γεωπένος. Vid. Γεωργὸς.
Οὕτω πᾶς ἀπολωλε, γεωπονε, βάλος ἀρότροις ;
Δηοῖ Καλλιμένης αἰθέτο γεώπορος. Ep. l. 6.

Γηπονεω. Vid. Γεωργεω. —ἀρηρας ἐκμαθοσι γηπονεῖν. Eur. Rh. 75.
Γῆρας. SYN. Προπετὲς, ἀνωνυμον.
Γηρασκω SYN. Παλαιομαι.
Γηρεῖον. SYN. Γηραμα. —ως γηρεῖα καταψυχθέντος ἀκανθης. Nic.
Γηροτροφεω, Γηροβοσκῶ Κως δ' ἐρατη Μεροπων πρεσβυν ἐγηροτροφεῖ. Ep. l. 3. —γηροβοσκησειν τ' ἐμέ. Eur. M. 1032.

Γιγαντες.
Ους καλεκσι Γιγαντας επωνυμον εν μακαρεσσιν,
Ουνεκα γῆς ἐγενοντο, και αἵματος ἐρανιοιο. Orp.
Γιγαντολετης. Vid. Βακχος. Γιγαντοφονος.
Δορυ γιγαντοφόνον. Eur. Herc. f. 1192.

Γλακλοχρως —Γλακλοχροες αμφὶς ὀδόντες. Opp.
Γλαυκιδιον, Γλαυκίσκος. Το μεν γλαυκιδιον—ἐψεῦν ἐν ἅλμῃ. Ath. l. 7. Οὕτως ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρετεθη. Ib. l. 3.
Γλαυκομματος, Γλαυκῶπος Πυρρὸν, παυδακέσιν, γλαυκομματον.—Ep. Plut. Γλαυκωφ' ὥρεσιτεχνε,—Orph. H.
Γλαυκοχρως, Γλαυκοχροος.—Γλαυκοχροα κοσμον ελαιας. Pind Ol. 3.
Γλαυκοφεγγης.—γλαυκοφεγγὲς Ηλιε. Dolfc.
Γλαφυρας.
Ἰμερον αυλησαντι πολυτρητων διὰ λωτῶν
Εἰπὲ λιγυφθογγῳ Φοιβος επὶ γλαφυρᾳ. Ep.
Γλαφυρὸς. SYN. Εμπειρος, βαθυσοφος.
Γλευκοποτης. Vid. Παρωρειτης.
Γληνη SYN. Οψις, παιγνιον.
Γληνεα τα. SYN. Ζωδια
Γληχὼ.—νεην δ' οσμηρια γληχὼ. Nic.
Γλισχρὸς. SYN. Ευτελης, λεπτὸς.
Γλιχομαι. SYN. Καρτερεω.
Γλοιὸς. SYN. Νωθρὸς, λιπαρὸς, μοχθηρος.
Γλοιωδης. Vid. Γλισχρος. —ως δακρυον γλοιῶδες —Ep
Γλυτὸς. SYN. Λαγών.
Γλυκεροχρως —ἁ γλυκεροχρως Φανιον—Ep. l. 3.
Γλυκοερους. Vid. Θαλασσα.
Γλυκυδακρυς.—γλυκυδακρυν Ερωτα. Ib.
Γλυκυσιδη. Ριζια καῦνα νεωρυχέος γλυκυσιδης. Nic.
Γλυκυδωρος Ο γλυκυδωρος Ερως—Ib. l. 7.
Γλυκυπνοος. Το γλυκυπνοον ῥοδον. Cyr.
Γλυκυπηχης. Vid. Μυρτις. Γλυκυφωνος.

Γλυκυκαρπος· Ενθ' αμπελος ἁ γλυκυκαρπος. Theoc. 11. 46.
Γλυσσων pro Γλυκιων —γλυσσονα σῦκα. Ariſt.
Γλυφευς. Σφηγιδων γλυφεας—Man. 6. 348.
Γλυφιος. Αἱ νυμφαι γλυφιαι—E. M.
Γλυμμα. SYN. Γλυφὴ, γλυφανος. Πινε, λεγει το γλυμμα, και εσθιε,—Ep. l. 2.
Γλῶσσα. EP. Καθαρὰ, αρτιεπὴς. Λογῳ συμμαχον γλῶσσαν εμὴν φερων. Naz.
Γλωσσοκομον. SYN. Σορος, φερετρον, κιστη, γλωσσοκομεῖον. Και γνῶ πορος τι ποιεῖ ταῦτα τα γλωσσοκομα Ep. l. 2.

Γναθμος. EPITH. Οξεῖα. SYN. Στομα, παρειὰ.
Γναπλωρ. SYN. Γναφεύς. Γναπλορας ευσημων πεπλων—Man. 4. 423.
Γνωμη. EPITH. Οσια, καθαρὰ, φθονερὰ, αποτροπος, κενεα, χαμαιπετῆσα
Γνωμων. —Α διὰ τυτθὸ
Γνωμονος αἐλιῳ παντι μεριδμενα. Ep. l. 4.
Γνωμοσιν αγρευειν τον δρομιν ηελιε. Ib.
Γνωτὸς. SYN. Αδελφος.—γνωριμος.

Γογγυλος —Καραν μασιγι γογγυλη τυπεὶς. Lyc: 981. SYN. Γογγυλιος, τροχοειδης.
Γοεδνος. Διαινομαι γοεδνος ων. Aeſc. P. 1052.
Γοητων.—γοητα χἠλεσι φωνην Ηρμοσεν. Ep l. 1.
Γοης. SYN. Ψευστης, παραλογιστὴς. —εταιροτροφες τε γοητας. Man. 4. 313.
Γομφοτομος, Γομφωτὸς. Δυρασι γομφοτομοισιν εγὼ γομφωτον ελασαι. Nonn.
Γομφος. SYN. Γομφιον, ἀρθρον, δεσμὸς.
Γομφωτὴρ, Ες τι πιτυν πελαγει πισευες γομφωτῆρες. Ep. l. 1.
Γονοεις. Vid. Βακχος. Γοργὰς (Ηρα) Lyc. 1349:
Γονος. EPITH. Πρωτογονος, πρωτοφανὴς, ὑπερφιαλος.
Γοοπλανης.—γοοπλανεων Φαρισαιων. Nonn.
Γοργοφόνος. Γοργοφόνε, φυγολεκῆρε—Orph. H. Ἰσω Γοργοφονα—Eur. I. 1478.
Γυασμα —και λιταις γυασματων. Lyc. 1243:
Γορτυν. Πὰρ Ϝ' ἱερὴν Γορτυνα—Dion. 88.
Γοω. SYN. Θρηνεω. Αἱ μεν ετι ζωὸν γοον Εκτορα ᾧ ενὶ οικῳ. Il. ζ. 500.

Γραικιτης —Εν δε Γραικιταις πεπλοις. Lyc. 605:
Γραμμα. SYN. Ποιημα. EP. Επικλεές.
Γραμματειον. SYN. Συγγραφὴ, χειρογραφον.
Γραμματικευομαι, Γραμματευω. Ουλομενης πενιης γραμματικευσαμενῳ. Ep. l. 1.
Γραμματικὴ.—Παντων δεκτρια Γραμματικὴ. Ib. l. 2.

Γραπτὴρ.

Γραπτὴρ —Η καλαμοιο Γραπτηρας πιυτες—Man. 1. 132.
Γραφη SYN. Αναγραφή. ΕΡΙΤΗ. Αλιξιλογα, ευτραπελος.
Γραφὶς E P. Μιμητή.—Γραω. S Y N. Εσθιω. —Αιζηων εγραε κηδομενος. Call. E. M.
Γρὺψ. S Y N. Γρυπαιετος. Γρυπας φυλαξαι— Aeſch Pr. 803. PHR. Πτερυγωκης Οιωνος Ib.
Γρῖφος. S Y N. Ζητημα, αινιγμα, δυσκολον.
Γρυνὸς. S Y N Κορμος, σκελεχος, δαλός.
Γρυνοὶ μεν δαιοντο, μεγας δ' Ηφαιστος ανεσση. E. M
Γρυπη. Μυεδοκοις ενι γρυπησιν—Nic.

Γυαλον. S Y N. Κοιλωμα, ψυχη, σολισμὸς, ζωνη ψλερυγιο, ποτηριον. E. M.
Γυαλθὶς—ριζαν ἑλω γυαλθέα θαψω. Nic.
Γυαλκὶς. Ως δε παλαισμοσυνης γυαλκεος—Opp.
Γυδοροι, Γυοκορος. Γυδοροις βελεεσσιν—ερωτων. Ep l. 7. Καμὸν γυοκοροις κηδεσι θυμὸν εδών. Dolſc.
Γυοκολλος. Εν γυοκολλοις σπαργανοις ειλιγμένον. Lyc. 1202.
Γυοπαγὶς—γυοπαγῶ νιφάδι. Ep. l. 6.
Γυοτορὸς. Γυοτορες Μυρμῆκας—Ib l. 5.
Γυοφαγος —ποφαγος αιὲν ἀητὸς Γυοφάγος—Nic.
Γυετια.—η απο νεβρε Γυετιην τμηξαιο—Nic.
Γυμνασια. S Y N. Μελετη.
Γυμνοω. SYN. Αφιματοω, απαμπισχω, απαμφιεννυμι, αποεινυμι, εκδυω, λωποδυτεω.
Γυνη. ΕΡΙΤΗ Σφαλερά.
Γυναικοκρατεομαι. Και συ γυναικοκρατῆ. Ep.l.1.
Γυναικονομος. Παρὰ τοὶς γυναικονομοις δε τες εν τοις γαμοις. Ath. 6. 11.
Γυναικοφρων. Γυναικοφρων γαρ θυμὸς, ανδρὸς ε σοφῆ. Eur. Fr.
Γυναιμανὶς. —Γυναιμανέες γαρ εᾶσαι Αργαλεως γαμεεσιν ες αργαλεην φιλοτητα. Man. 1. 32.
Γυρὴτομος. Και τον αρυραῖον γυρητομον αυλακα τεμνει. Ep. l. 1.
Γυροδρομὸς, Vid. Μυλαξ. Γυροω SYN. Φιαλοω.

Γωλεατα. Φωλεει λοχαδην υπο Γωλεα διψᾶς ιαυη. Nic.
Γωνιοδομβυξ. Γωνιοδομβυκες, μονοσυλλαβοι—Ep. l. 2.

Δ

Δ ΑΗΜΩΝ. S Y N. Τεχνικὸς.
Δαιδαλογλωσσος. SYN. Δαιδαλοφωνος. Αλαῶν μεροπων
Αθεοι τολμαι. Synef. 3.

Δαιμονιως. S Y N. Θαυμασιως, θαυμασῶς. Τον δ' ανερα δαιμονιως γεγαμεν. Pind. Ol. 9.
Δαιμονὲς ΕΡΙΤΗ. Τυμβωρυχοι, κευθμωνοχαρᾶς. Ινα Δαιμονων ομιλον
Φυσις ἰζαιοισι τικτει
Πολυθρεν και πολυμηταν.
Δαιρα, Δαειρα (Περσεφονη) Δαιραν μενοιγενειαν —Ap 3. 845.
Δαὶς. ΕΡΙΤΗ Ερημερις.
Δαϊσφαλτος, al. Διασφαλτος, (Dinn. Ep.)
Δακετον. S Y N. Θηριον, αδηνόν.
Δακρυσιδακλος. Δακρυσιδακλον δ' απ' οσσων ραδινῶν λειβομενα ρεος. Aeſc. Pr. 397.
Δακρυω. Δακρυ κατα βλεφαρων πλιβετο πδυγοοντων. Cal.
Δακτυλοτριπλος. Vid. Ατρακλος.
Δακτυλος. ΕΡΙΤΗ. Κοιλιφαραγξ.
Δακτυλωτος. Εκπωμα δακτυλωτον αχραντον πυρὶ. Ath. 11. 5.
Δαλματια. Δαλματιη δ' εφυπερθεν, ενυαλιων πεδον ανδρῶν. Dion. 97.
Δαμαλιβοτος.—ὑπερ δαμαλιβοτον ακρην. Ep.l.4.
Δαμαλιφαγος. Χαιροις, Αλκηδα δαμαλιφαγε —Ep. l. 1.
Δαμασιμβροτος. Δαμασιμβροτε αιχμᾶς.—Pind. Ol. 13.
Δαματειρα. Μισοπλωχε θεα, μενη πλετε δαματειρα—Ep. l. 2.
Δανεισης. Vid. Σμικρολογος.
Δανεισμα.—Δανεισμασιν ενδιεσσιν. Man. 1. 172.
Δαπανη. ΕΡΙΤΗ. Ακρατὴς, οικοτριβής.
Δαπιδιον. Αλλ' η δαπιδιον ἑν αγαπητον ποικίλον. Ath. 11. 7.
Δαπληια. Αλλυς δ' αὖ μελεων κατεδασσατο δαπληια νῆσος. Naz.
Δαπλω. S Y N. Τιτρωσκω.
Δαρδανικὸς. Οσεα Δαρδανικῷ δρυπτομενον πεδιῳ. Ep. l. 3.
Δαρδανιωνες.—Τρωες και Δαρδανιωνες. Il.π.414.
Δαρεικος.—και δαρεικες, αφανῆ πλῆτον—Ar. Ecc. 597.
Δαρειογενης. Ξερξης—Aeſc. P. 6.
Δαρης. Αυαλεῳ δε Δαρης εζωννυτο χεῖρας ἱμαντι. Ep. l. 5.
Δασμολογεω. Νωμῶντας χρυσὸν τ' εθνεων απὸ δασμολογῆντας. Man. 3. 318.
Δασυκνημος. Δασυκναμω—Πανὶ—Ep. l. 6.
Δασυξυλος.—αὐ ὑψιλοφοιο δασυξυλε ηντετο βησσης. Cyr. Th.
Δασυφυλλος. Ουρεος εκ δασυφυλλε—Cyr.
Δασυχαιτης.—δασυχαιταν Ιξαλον—Ib.

SYN.

SYN. Δασυθριξ, δασυτριχος.
Δαυω. SYN. Καιω.—μηριων δεδαυμενων· Sim. E. M.
Δαυκος.—καρπον νεοθηλέα δαυκε. Nic.
Δαφνογηθὴς.—δαφναῖος,—Απολλων.
Δαφνοκομος. Δαφνοκομοις Φοιβοιο παρὰ τριποδεσσι—Ep.
Δαφνιακὸς—Δαφνιακῶν βιβλων—Ep. 6.
Δαφοινος. SYN. Φονικος.
Δαψιλὴς. SYN. Φιλοτιμος.

Δειγμα. SYN. Δειξις, αποδειξις.
Δεματοεις. Δεματοεις ελαφων κεραὸς λοχος—Ep. l. 1. SYN. Καταδεὴς, επιδεὴς, επιφοβος, ωλὰξ, ωλοιαλέος, ατολμος.
Δεννημα.—θοὸς δεννηματι κοσμε. Man 4. 551. SYN. Δινησις, δινηθμὸς, κυλινδησις, κυλισις,
Δενολεχης. Δενολεχης Μηδεια—Orph. 903.
Δενολινος. Δενολινες τρισαωρε.—Ep. l. 3.
Δεῖνος, Δεῖνος, Δινιὰς. SYN. Δινη.—πολῆριον.
Δεῖνόν ποτ' ἦρεν αργυρον εν τω σκοτω.
Δεῖνον; κακον δε τᾶτο δεινον, ὦ θεοι. Ath. 11. 5.
Δεῖπνον. EPITH. Πελυτρόφον, ευτρεπὲς, συχνὸν, ανθηρὸν.
Δειπναριον. Τον τε δειπναρια νομον οιδατε—Ep. l. 2.
Δειπνοσυνη. Vid. Παρασιτος.—Δειπνητικῶς. Ar. Av. 1014.
Δειπνομανὴς. Vid. Αχυλιος.
Δειπνοφορος.—ως δημωσι δειπνοφοροισιν. Cyr. Th.
Δειραχθὴς.—δειραχθὲς εὔδροχον αμμα πετεινὰν. Ep. l. 6.
Δεκαμφορος. Κρατῆρα δ' εξεπλησεν ὡς δεκαμφορει. Eur. C. 387.
Δεκετις. Ειτ' αλετρις ἡ δεκετις—Ar. L. 644.
Δεκτριος. Vid. Γραμματικὴ. SYN. Αναδοχος, ὑποδεκτης. δεκτωρ.
Δελητιον, Δῆλα τα.—εχε το δελητιον. Soph. Εν δ' ετεθει παγιδεσσιν ολεθρια δειλαλα δοιαις. E. M.
Δελαρεὺς.—δελαρεῆς ιχθυολῆες. Nic.
Δελεαρπαξ. Vid. Περκη.
Δελφακομαι. Ar. A. 786.
Δελφικὸς.—Πυθοκλόιε δελφικὲ μαντι. Orph, H.
Δενδρεοθρεπτος. Vid. Ρεῦμα.
Δενδριακος. Δενδριακὴν θυσιαν. Ep. l. 6.
Δενδρῖτις. Ενθάδε γαρ Νυμφαι δενδριτιδες—Ib. l. 4.
Δενδρον. EP. Δυσμιμητον, αιθαλὲς, ωλεσικαρπον.
Δενδροβατεω,—Ην δε προς ὕψος δενδροβατῆς—Ep. l. 1.
Δενδροκομης.—ὁ δενδροκομης Ερυμανθος. Ib. l. 7.

Δεξις. Δεξόμεθα δεξιν, ἣν σε δεξασθαι χρεών. Eur. I. A. 1182. SYN. Εισδοχὴ, ὑποδοχὴ.
Δεπας. EPITH. Χρυσοκολλητον.
Δεπασρον.—ηὲ χρυσεᾶ δεπασρα. Ath. 10. 4.
Δερματινος. SYN. Δερματωδης.
Δεσμα. EP. Χθονοδριθὲς, σιδηρόεν, αεικελιον.
Δεσμοδροχος. Δεσμοδροχος, ιερκὰς πολεμοιο—Man. 5. 133.
Δεσμοτοκος. Δεσμοτοκος μελεδωνας—Apolin.
Δεσποσμα. Ης κατ' οικειαν προφανῆ δεσποσμασι μοιρᾶν, Man. 4. 38. SYN. Δεσποσυνη, δεσποτεια, αρχὴ.
Δευω, Δευαω.—εδευησεν δ' οικῆον ακρον ἱκεσθαι. E. M.
Δεω. SYN. Φοβεομαι.—ἱκετευω.

Διθάκι, Διθάκις, Διθα. SYN. Συνεχως. Διηκάθι δ' αχθομενος βοαᾶ.—Nic.
Δημακιδιον. Ar. Eq. 820.
Δημιος. SYN. Κολασις, βασανισις, ανδραγχος.
Δημοκρατος, Δημοκρατὴς. Δημοκρατε δ' αρᾶς τινες χρεος. Aesc. Ag. 466.
Δημοκριτος. Χαῖρε μοι Αβδηρων, Δημοκριτε, κῦδος αρηρὸς, κ. λ. Ep. l. 5.
Δημολογεω. Ηδει Αριστοκρατης και μειλιχα δημολογῆσαι. Ib. l. 3.
Δημοσιευω. SYN. Εκθεατριζω.
Δημοσθενης.
Και Παιανιεων δημηγόρος επρεπε σαλπιγξ,
Ρητρης ευκελαδοιο πατὴρ σοφὸς, ὁ πριν Αθηναις
Πειθὲς θελξινοοιο νοημονα πυρσὸν αναψας, κ. λ. Ep. 5. 3.
Δημοτις.—ως ευαλακαλος Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Δημοφελὴς, Βασιλευς—Dolsc.
Δηναιὸς. SYN. Παλαιὸς.
Δηρὸν. SYN. Δηρως, χρονιως, επιπολὺ, πολὺν χρονον.—δαρὸν γαρ κε αρξειθεοῖς. Aesc. Pr. 939

Διαβαθρον. (περιποδιας εἶδος.)—Διαβαθρον λεπτον φορει. Ath. 13. 3.
Διαβλητωρ. Ψεκλας ανθρωπων διαβλητορας. Man. 4, 236.
Διαβολη. SYN. Διαγωγὴ, μεταγωγὴ.
Διαβολος. SYN. Διαγωγεύς. EP. Ειδωλοχαρὴς.
Διαγαυος, Vid. Αγαυος.
Πενθε δ' αρ' ασέρες οἱ διαγαυοτατοι διὰ κυκλε
Ζωδιακε πλαζονται αμειβομενοι κατὰ κοσμον·
Αδικηλ' ὡς φῦλα βροτῶν ονομῆναν αλητας. Man. 2. 14.
Διαγλαυσσω, Διαγλαυω, E. M.
Διαγραφὴ, SYN. Διαγραμμα, διαταγμα, προθεμα.

Εσιν

Εσιν δ' απαντων τῶν γενων μοι διαγραφή. Ath. 7. 11.

Διαγραφω. SYN. Αναγραφω, παραγραφω.

Διαγωγὴ Vid. Αλλοτριοω SYN. Μεταγωγὴ, διαβολὴ, αναβολὴ —παρατασις —εθος.—καταγωγὴ—ψυχαγωγημα.

Διαζυγια. SYN. Διπλυσις, αφορισμός. Και την μονολεχῆ σεῦο διαζυγιαν. Ep. l. 7.

Διαδρυφὴς.—διαδρυφες αἷμα κεασας. Nic.

Διαθρυπτομαι. τρυφαω σοβεω. Aesc Pr. 890.

Διαθρυπτος. SYN. Τρυφερός vid. μελι

Διαιτα, EP. Φαυλὰ, κενὴ, αλυπητος, παραλες.

Διακαναχω, μων τον λαρυγγα διεκαναξε σε καλῶς; Eur. C. 157.

Διανρεκω. Μελισδεται δε ταν χελυν διακρεκων. Ep. l. 4.

Διακριβεω Πραξιτελης, ὃν επασχε, διηκριβασεν Ερωτα. Ep. l 4

Διακρυτεω. Απαντες αυτὴν διεκρετησατ' εν μερει Eur C. 179

Διαλαμπὴς. Ειματα—πορφυρεα, χρυσεα, Διαλαμπέα—Νεαι. SYN. Διαυγὴς.

Διαλεκτικὸς. Διαλεκτικὲς τρεῖς των παρεγγεγραμμεναι. Ath p. 160.

Διαλλακτὴρ SYN. Προξεινητης.

Διαλυσιφιλος. Ηξουσιν ταχεως αἱ διαλυσιφιλοι. Ep l. 7.

Διαμπερεως, SYN. Ακριβως, συντομως. Παντα διαμπερεως και απλεγες—Nic.

Διανεμαω. SYN. Λιχμαω. Διανεμαμενας Κορυφης εθηρας—Ep l. 4.

Διανευμα. Διανευματα χαριται—Ar Th. 126.

Διανευω.—ναρδον τινα Διονευσ' εγεγκεῖν. Ath. 13. 5.

Διανθης —ασφοδελειο διανθεος—Nic.

Διανιπτω. Διενιψα δ' οδὲν σκεῦος κδεπαποτε. Ath. 11 6.

Διαντισομαι.—λεπτὸς διαντισομενον χαλκῷ. Pind. P. 12.

Διαννυω. SYN. Διυφαινω, καθυφαινω, κατεργαζομαι.

Διαπλοος. Και παννυχοι δη διαπλοον καθισασαν Ναῦν αιακὲς παντα ναυτικὸν λεών. Aesc P. 382.

Διαπλωμα.—τι τουτων διαπλωμ' εγενετο, Ib. 12. 3. SYN. Διαπλασις, πλῶσις, πεσημα, φθορά.

Διαπυρεω, Διαπυρομαι. SYN. Διαπυριζω, διαφλεγω, διακαιω Κακῶς γαρ αν Τροῖάν γε διεπυρασαμην. Eur. C. 690.

Διαρκὴς. Vid. Εξαρκὴς. Εαν εἶνις παρη Πινειν διαρκης—Ath. 10. 11.

Διαρρευω. SYN. Διαρρεω. Ar. V. 1151.

Διασαφεω. Ταῦθ' αἱ διαθῆκαι διασαφεῖσιν—Ath. 8. 5. SYN. Διασαινιζω, φανεροω, δηλοω.

Διασμιλευω. SYN. Διαξεω, εξεργαζομαι, διακριβοω. Διασμιλευμεναι τε φροντιδες—Ib 4. 15.

Διασκηνιπλω. Παντα διεσκηνιφε — Nic. SYN. Διασκορπιζω.

Διασασις, Διασημα Σὴν γαρ εγὼ δασπλῆτα διασασιν, οἵά τε πικρὴν Νυκτα καταπλησσω τὴν Αχεροντιαδα. Ep. l. 7. Τῶν ἡδονῶν γαρ μεγαλα τα διασηματα. Ath. 7. 11, SYN. Αποσασις, αποχη, διαλειμμα, διαχωρημα, διαιρεσις.

Διασυρεω, Διασυρω SYN. Λοιδορεω, διαβαλλω. —ορα ὡς Διασεσυρηκε την τεχνην. Ib. 6 12.

Διασφακλὴρ.—διασφακλῆρι σιδαρω. Ep. l. 3.

Διατιλμα—λιποσεφανων διατιλματα μυρια φυλλων. Ep. l. 6. SYN. Εκσπασμος, εξαιρεσις, αφαιρεσις.

Διατετραινω. SYN. Διακοπω, διαρρηγνυω.

Διατομὴ. SYN. Διακοπὴ, διασχισις.

Διατορος. SYN. Οξυπχος.

Διατριβω. SYN. Παρασυρω.

Διαυλοδρομος, Διαυλοδρομὴς.

Διαφημιζω, Διαφημιζομαι. SYN. Διαβοαω. Ηντε και Υρκανιην ἑτεροι διαφημιξαντο. Dion. 50

Διαφοινος. Ου γαρ μορσιμος ἦν διαφοινῳ θηρὶ δαμῆναι Orph. L. 51. f. ἦα δαφοινω.

Διγαμος. Δισσολογοι, δίγαμοι, δίτοκοι δ' ἅμα και διπολῖται. Man. 5. 291.

Διδασκαλια—Χειρωνος Pind. P. 4.

Διδασκαλεῖον. SYN. Γυμνασιον, σχολὴ, παιδευτηριον —το διδασκαλειον ἡμεῖς σωζομεν. Ath p. 378.

Διδυμοθροος—Ηχὼ. Nonn.

Διδυμος. SYN. Ορχεις

Διεδὴς. Vid. Διαυγὴς. Ηλεκτροντε διεδέα—Cal.

Διεκπροαλης. SYN. Κατωφερὴς, κατωφορος. —ωμοισι διεκπροαλὲς φερεν ὕδωρ. Ap. 3. 72.

Διεκτρεχω —κριον δε διεκτρεχη—Orph.

Διελκυω Δια δακτυλιε μεν ἓν ἐμὲ γ' αν διελκυσας. Ar. Pl. 1037.

Διεπιφραζω. Ως ποτέ μοι μητηρ διεπεφραδε—Il. σ. 9

Διερειδομαι Διερειδω, ὑπερειδω, ὑποστηριζω

Διευθυντὴρ, Διὴθυντὴρ. SYN. Διευθυντὴς, κυβερνητης. Αβλαβέας οικων τε διευθυντῆρας εν ολεῳ Man. 4. 196. —πολεων τε διὴθυντῆρας αεθλων. Ib. 40.

Διευναζω. SYN. Απευναζω, κατευναω. Δια τ' ευνᾶσαι τον εμὸν βιοτον. Eur. Hipp. 1377.

Διζυγος. Οξειη σιδηροφαλιγγι παρεσιχε διζυγος ηκὼς. Nonn.

Διζημων—μολεῖν διζημονι ταρσῷ—Nonn.

Διπλυσις. SYN. Χωρισις, χωρισμὸς, διαχωρισις, αφορισμός.

Διθαλασσος.—και ποντον ιδεις διθαλασσον εοντα. Dion. 156.

Διθηκλος. SYN. Αμφιθηκλος· Διθηκλον εν σφαγαῖσι βαψασα ξιφος. Aesc. Pr. 862.

Διθυραμβας. Μιξοδοαν πρεπει διθυραμβον ὁμαρτεῖν συγκοινον Διονυσῳ. Aesc. Fr.

Διθυραμβογενης. Vid. Βακχος.

Διθυραμβοποιδς. Διθυραμβαποιῶν νεῶν εχειν ελαττονα. Prov

Διϊθυνω. SYN. Διευθυνω, απευθυνω, ιθυνω. Ναυσὶ διϊθυνεν ατρομον ευπλοιην. Ep. l. 1.

Διϊκνεομαι. SYN. Καθικνεῖμαι, καθικω, διατεινομαι

Δικελλα. Σκαπεραν κηποιο φιλυδρηλοιο δικελλαν. Ep. l 6.

Δικη. EPITH. Ευθεῖα, ξεναρκὴς, ευωνυμος.

Δικηλον. Vid Επανθὴρ

Δικολεκτης. SYN. Δικορραφος. Μητε δικην δικασειεν αντὴρ γεγονως δικολεκτης. Ep. l. 1.

Δικορραφιη. Και δε δικορραφιης δεδαποτας εν αγορησιν Man. 2. 296.

Δικτης. Δικτα δικαιοσυνης—Orph. H.

Δικτυοδολος, pro Δικτυοδολος—ἁλιπλαγκτων ευρεμα δικτυδολων. Ep. l 6

Διλογχος. Διλογχον ατην φονιαν ξυναειρδα. Aesc. Ag. 651.

Διμορφωτος. Vid. Ζωιδιον

Δινη, Δινευμα. EPITH. Βριαρα.
Ὑπερ ογδοαν δε δινην
Ελικων ασροφορητων. Synes
Ρομβε απειρεσιε δινευμασι παμφαγον ὁρμη.

Δινατος. Vid. Απλανὴς.

Διογενης. Βριθὺ Σινωπιτε Διογενες ροπαλον. Ep. l. 2.

Διονυσιας. Τᾶς Διονυσιάδος—λοιδᾶς Eur. Her. f. 891.

Διοιδὴς.—διοιδεα μαζον. Nic.

Διοπαις. Vid. Απολλων.

Διοπτευω. SYN. Εποπτευω, εφοραω, διακυπτω.

Διορίζω. SYN. Διαμερίζω.

Διπλοημάτος. Vid. Διογενης.

Διπλοίζω. Αχθος διπλοιζει τῷ πεπαμμενῳ νοτον. Aesc. Ag. 843.

Διπληρης. — Σπαιοισι ποσιν διπληρέα τευξαις. Nic.

Διπολιης. Vid. Διωνυμια.

Διπολιτης. Vid. Διγαμος.

Διπυρος. Διπυρας τε θερμας—Ath. 3. 25.

Διρκα. EPITH. Καλλιροος, ευκλεὴς. Διρκας ἀγνὸν ὑδωρ. Pind.

Δισκος. EPITH. Λιθινος.

Δισσάκι. SYN. Δισσάκις, δὶς. Δισσάκι κηρυχθεὶς—Ep. l. 1.

Δισσολογος, Διτογος. Vid Διγαμος. SYN. Διττογλωττος.

Δισσῶς. SYN. Παλιν. Ω ταλας, δισσῶς αυτῷ —Eur. Ph. 1347.

Δισοιχος. SYN. Δισιχος Μαυνει δισοῖχος ολεθριος ογμὸς οδοντων Ep l. 4.

Δισωμος —ζωισι δισωμοις. Man. 6. 233.

Διφθερα. SYN. Σισυρα.

Διφορος. SYN. Δικαρπος.

Διφρελατειρα.
Σῆς τόδε διφρελατειρα το χαλκειον ενθετο Νικα
Δεικηλον μορφᾶς Καλλιοπη ζαθεας. Ep. l. 5.

Διφρίσκος. SYN. Διφριον, δισδριον, καθεδριον, θρανιδιον.

Διχόθεν. Και ταῦτα διχόθεν μισθοφορεῦντες αλφιτα. Ar. Pa. 476.

Διχολωτος —εχων διχολωτον αναγκην. Ep. l. 1.

Διχομητις. —μεριζομενοιο δε λαὸς
Αμφιλαφης διχόμητις ενι ερις—Nonn.

Διωκαθω. Αισχρὸς ερωτας δημοτων διωκαθειν. Eur Fr.

Διωνυμια Συν τε διωνυμιη τε, και εν διπολιῇδι φημη. Man 4. 376.

Διωξιππος. Αρευς δ' αἱματοεντα διωξιπποιο λαφυρα. Ep. l. 1.

Διωξικελευθος. Κεντρα διωξικελευθα—Ep. l. 6.

Δμωὶς. EPITH. Ακιδνὴ.

Δογμα —τα δογματα θεἁ. Man. 5. 28.
SYN. Διαταγμα, διαγραμμα, εθος, θεσμὸς, παιδευμα.

Δοκιμως. Δοκιμως πολυπειθη. Aesc. P. 546.

Δολοφρων. Α δολοφρων απατη κρεῖσσον εμε κεκριται Ep. l. 3.

Δολιχηρης. Αιγανεη δολιχηρεϊ—Opp.

Δολιχηπυς, Δολιχοπυς. Ης και ερπυλας δολιχηποδας—Ath. l. 7.

Δολιχογραφια. Ου γαρ ετι σλεργω την δολιχογραφιην. Ep. l 6.

Δολοπιὸς. Και τυμβος Δολοπιὸς—Ap. l. 585.

Δολορραφια.—και Ηφαιτε πᾶσα δολορραφιη. Ep. l. 7.

Δολος. EPITH. Φαρμακὸς

Δομητωρ, Δωμητωρ SYN. Κτιστὴς, κτισωρ. —εχυρῶν δωμητορας οικων. Man. 6. 413.

Δομος. EP. Ευδαιμων, σεμνὸς, θηητὸς, χρυσεος.

Δονακοτρεφὴς. Vid. Αλοη.

Δοξα. EPITH. Ποθεινοτατη.

Δοξοφορος. Δοξοφοροι, πατρης κηδεσορες, αξιομορφοι. Man. 4. 514. SYN. Ενδοξος, ευδοξος

Δορπος. SYN. Επιδορπις. EPITH. Μελιφρων, πανεδατος.

Δοριχμῆς,—δοριχμῆτι λαῳ. Aesc. Ch 363.

Δοριτολμος, Δορυθαρσης Νικηταν δοριτολμον—Ep. l. 4. —δοριθαρσέα Παλλαδα λευσσων. Ib.

Δορυδρεπανον. Ἑλκει ωρος τα κατω τῦτο δορυδρεπανῳ. Ib l 2.

Δορυκνιον. —δορυκνιον, ᾧ τε γαλακλι
Ωπιτε βρῶσις τε ωερὶ σ̓οματεσσιν εἴκλαι Nic.

Δορυκρανος. Η δορυκρανε λογχης ισχυς. Aesc. P. 147.

Δορυπλοιητος. Δορυπλοιητα δε νεκρῶν Οσεα—Ep. l. 3.

Δορυσεφανος.—Σπαρτα—Diog. l. 1.

Δορυτινακλος. Δορυτινακλος δ̓ αιθηρ επιμαινεται Aesc. S. T. 159.

Δοσις, ἁρπαλέα πενταεθλις Pind.

Δυλεια. EPITH. Βαρεῖα, εμπεδος. Δελοσυνης ζυγον αιὲν υπ̓ αυχένσιν οἶσι φερεσιν Man. 6.

Δυλιχοεις.—και δρατα δυλιχοεντα Ep. l. 6

Δυροτόμος. SYN Ξυλοτομος. Δυροτόμοι πελεκεις. Ep. l 3.

Δοχαῖος.—και εν σκαφιδεσσι δοχαιαῖς. Nic.

Δραγμος. Μαξῦ τε δραγμος Eur. C. 168.

Δρακαινα—γενον ισόρον πανομελικλοιο δρακαινης. Opp.

Δρακαν SYN. Ερπυσήρ EP. Αιγιαλευς.

Δρακοντιαδης—δρακοντιαδη μεγαθυμῳ. Ath. 4.

Δρακοντολετης. Vid. Απολλων

Δρακοντοφονος. Συν δε σφιν και τῶδε δρακοντοφονω κυτε ζωτην. Orph. L.

Δρακοντομιμος. Δρακοντομιμοις οργανων τορευμασιν. Ath. p. 230.

Δρασιμος. Χειρ δ̓ ὁρᾶτο δρασιμον. Aesc. S. T. 560.

Δραχμαῖος. —ενθεν ατορρωξ
Δραχμαια μισγοιτο—Nic.

Δριμυτης. Χυλὲς εχομενες δριμυτητος την φυσιν. Ath. 9 17. SYN. Οξυτης, σφοδροτης, δεινοτης, πανεργια.

Δρυμονιος. Vid. Αρτεμις.

Δρυοκοιτης—ανδρονι και δρυοκοιτη. Ep. l. 3.

Δρῦς.—τῶν βαλανων την μητερὰ φασδεο κοπλειν Ib.

Δρυψελλον, Δρυψελον. SYN. Λεμμα, φλοιὸς, φυλλον. Ουδε ωοροι ριζην δρυψελα ωοντιάδος. E. M.

Δυη. SYN. Κακοπαθεα.

Δυναμις. EPITH. Κυρια.

Δυσαγὴς.
Αραμενοι παλαμαις ὑπὸ τυμπανα φασγανον οξὺ,
Μιμῆνται δυσαγην Κυβελνίον ενθεον Ατλιν. Man. 5. 180.

Δυσαγρὴς.—οικλειρει θηρης τε δυσαγρέος,—Opp.

Δυσαλεκλος. Και πενιην δυσαλεκλον αγει δειλοῖσι βροτοῖσι. Man. 3. 247.

Δυσαλυκλος —δυσαλυκλον αναγκην. Apollin.

Δυσαρασχετος—κυδοιμος. Sibyl.

Δυσανολβος.—Η δειλὸν θνητῶν γενος, ὦ δυσανολβον. Emped.

Δυσαντητος.—δυσαντητων οδυναων. Procl.

Δυσαλθὴς, Δυσαλθητος Vid. Δυσθεραπευτος.
—και το δυσαλθὲς
Τραυματος εξ ολοῦ σικρὸν εδρωξε γαλα. Ep. l. 1.
Ειχε δυσαλθητῳ πεπεδημένα γενατα νεσῳ. Nonn.

Δυσαριθμος Vid. Ισραηλιτης.

Δυσαρπαγος —αρωγὰς τῇ δυσαρπαγῳ κρεκί Lyc. 512

Δυσαυλια —και δυσαυλιας. Aesc. Ag. 564.

Δυσβασακλος —ζυγον δυσβασακλον—Sibyl.

Δυσβιοτος. Ει και μεν δακιει δυσβιοτος πενιη. Ep. l. 3.

Δυσγαμια. Vid. Δυσοκια —δυσγαμιης γαμης. Eur. Ph. 1054.

Δυσδερκὴς.—βλοσυρῆς δυσδερκέα δειματα λιμνης. Opp.

Δυσδερκετος. Vid. Πιθικος

Δυσδωρος Δῶρα λαβὼν δυσδωρά—Opp.

Δυσεκλυτως Αραρεν ηδε γ̓ ωλενη δυσεκλυτως. Aesc Pr. 60.

Δυσελενα Eur. Or. 1387.

Δυσεκνιπλὸς —και δυσεκνιπλῳ τρυγι. Stoba. l. 4.

Δυσεκπερατος SYN. Δυσεπαλλακλος, δυσεπιλητος. Δυσεκπερατον ολοὸν κακον.

Δυσεκδρομος.—τοθι χάσμα δυσεκδρομον Ευβοιλῆος. Nic.

Δυσεκφυκλος, Δυσεκφυκλως Κῳδυνων βλαβερῶν τε δυσεκφυκλων τε παρεδρυς. Man. 4. 477.
Κλαῖε δυσεκφυκλως σφιγχθεις γερας.—Ep. l 4.

Δυσεμβατος —δυσεμβατον οἶμον ὁδευη. Tryph. 100.

Δυσεντερὸς, Δυσεντερικος Vid Τινεσμός.

Δυσερημος Τίς σε παγὸς δυσερημος, ανηλιος, εξεθρεψεν ; Ep l. 1.

Δυσζωος Vid Βιοτος.

Δυσηνιος.—αμπλακιη με δυσηνιος αμφιπολευσει. Apollin. SYN. Δυσπειθης. δυσαγωγος.

Δυσθανὴς. Ειρυσαν εις ποινας τλημονα δυσθανεά. Ep. l 1.

Δυσθηρος.—πλοιη δε πονον δυσθηρον εθηκε. Opp.

Δυσιθαλασσοι Δικλυα—δυσιθαλα—σα. Ib. l. 6.

Δυσκερδὴς.—δυσκερδῆ τε φερων και ανεστὸν αγρην. Opp.

Δυσκλεως.—δυσκλεως θανεῖν. Soph. El. 1011.

Δυσκολπος. Γαστρι δε δυσκολπῳ νεκρον ενεστι τεκος. Ep. l. 3.
Δυσκρασια. SYN. Ακρασία, δυσκολια, ακαΐα σασια. —αισθητῳ τε παλαιῃ Δυσκρασιη— Man. 543.
Δυσκωφος. Την δυσκωφον γραΐαν Ep. l. 2.
Δυσλεπης Δυσλεπεος καρυσιο, το Κασσανις ετρεφεν αια Nic
Δυσλοφος. SYN. Αφορητος, δυσβασακλος.
Δυσλυτος. SYN. Αφυκλος.
Δυσμεναινω Και δυσμεναινω τοΐσι βελευσιν ἀϋ Eur. SYN. Δυσχεραινω, απεχθῶς διακειμαι.
Δυσμιμητες. Δειδρεα δυσμιμητα—Ep l. 3.
Δυσμικλος. Vid. Αλλοσορων.
Δυσμοριαι. Ασυνακλειης ηρχετο δυσμοριης. Ib.
Δυσμοσος. Αλλ' αυλος δυσμοσος—Ib.
Δυσνομια. SYN. Παρανομια.
Δυσνυμφευτος —Ω δυσνυμφευτε—Ib. l. 4.
Δυσομματος. Vid Δυσοδοπαιπαλος.
Δυσορνις. SYN. Δυσοιωνισος, απαισιος.
Δυσοσμια. SYN. Δισωδια Ενθα δυσοσμια τε και οιλρεται' εργα τελεῖται Man. 4. 270.
Δυσπαις. Δυσπαις, σχετλιοτεκνε, κακηλεχες— φλαυροτοκια—γυνή—Cyr. Th
Δυσπαιπαλος Τοιη μιν λαχνη δυσπαιπαλος αμφιεβηκεν. Nonn
Δυσπαλαμως. Aesch Supp 814
Δυσπαρατητος. SYN. Δυσπαρατρεπτος, αμεταπλητος, ασυγκαμπτος, δυσπαρακλητος.
Δυσπαρθενος Ειπε Πολυξενην δυσπαρθενε—Ep l. 6.
Δυσπειθης—Αϊδης. Ep l. 3.
Δυσπεπτος. Πνευματικα και δυσπεπτα—Ath. 7. 11.
Δυσπεψια —αλοντα δ' ὑπο δυσπεψιας Ib. 8. 4.
Δυσπετως. SYN. Δυσκολως.
Δυσπιστος. Τῃ νυμφη δυσπιστῳ αθυρματα—Ib. 7. 12.
Δυσπλαγχιος. Δυσπλαγχνοις Ηρας αλατευσιτι πονων. Aesc Pr. 899.
Δυσπλοος.—και δυσπλοος ωλεσε Κρητα. Ep. l. 3.
Δυσπονιη. Vid Μεταλλευτης.
Δυσπεκνια. Δυσπεκνιην δ' απασσε—Man 3. 26.
Δυσπλημων. SYN. Δυσπαιμων. —δυσπλημονες ανερες εστοι Ib. 110.
Δυσκια. Δισγαμιην και δυσκιαν ρεζεσι γυναιξίν. Ib. 1. 95.
Δυσφρασος.—δυσφρασα κελευθα. Opp.
Δυσφρονως. Ξερξης δε παντ' επεσπε δυσφρονως. Aesc. P. 552.
Δυσχεμων. Λιμιας δ' εσελασαν δυσχεμονας— Ap. 4. 634.

Δυσωπεω —Αλλ' εδυσωπει—Ep. l. 2.
Δυωδεκαδρομος. —τεθριππων δυωδεκαδρομων— Pind. Ol. 2.
Δυωδεκαμηνος. Hes ε 750.
Δυωδεκαμοιρος Σημα δυωδεκαμοιρον αφειγεος ηελιοιο Ep. l 6.
Δυωδεκαπαις.—δυωδεκαπαιδα λοχειην. Ib. l 5.
Δυωδεκας.—εκ μοναδος μεχρι δυωδεκαδας Ib. l. 6
Δυωκαιεικοσιπηχυς. Il. o. 678.

Δωδεκαγναμπλος. Δωδεκαγναμπλον περι τερμα —Pind Ol. 3.
Δωδεκαεθλος.—ο παρ' ανδρασι δωδεκαεθλος. Ep. l. 4
Δωδεκακις. Ar Pl. 853.
Δωδεκατης. Δωδεκατῃ τον παΐδα πατηρ απεθηκε Φιλιππος Ep. l. 2
Δωδωνις. Στεῖραν Αθηναι Δωδωνίδος ηρμοσε φηγος. Ap 1. 526
Δῶμα ΕΡΙΓΗ. Θεσπρεπες, χρυσεον.
Δωροδοκημα.—παρα τε βασιλεως πλεῖστα δωροδοκηματα Ath. 6. 3.
Δως. Δως αγαθη, αρπαξ δε κακή,—Hes. ε. 354.
Δωρον. ΕΡΙΓΗ. Αγαθον, θεον.
Δωροφαγος. SYN Αισωτος
Δωτης Δωτη μεν τις εδωκεν, αδωτη δ' ετις εδωκε Ε M.

Ε

ΕΑΡΙΔΡΕΠΤΟΣ. Στεφανων των εαριδρεπτων. Pind. Fr.
Εαρσαθος. Vid Ερατοχρεος.
Εαρτρεφὴς.—και χροιην εαρτρεφεος μηλειη Orph.
Εαρχρους.
Και γλαφυρὸν κομισας εαροχρουν αικεν Ιασπιν Ιερα ρεζοι τις—Ib
Εαρτερος. Προσθε βοῆς τετληγος εαρτερα—Nic.

Εγγασριος. Μηδε βροτων μορφην εγγασριον. Man. 1. 189.
Εγγυητης, Εγγυος. Vid. Εγερσιφανης.
Εγερσιγελως.—Εγερσιγελωτι Λυαιφ. Ep. l. 2.
Εγερσιθεατρος. Ουτος, εγερσιθεατρε, τεος τυπος. Ep. l. 5.
Εγερσινος.—εγερσινοων απο βιβλων. Procl.
Εγερσιφανης. Και τον εγερσιφαῆ πυρὸς εγγυον εμφλογα πετρον. Ep. l. 5.

Εγερσιχορος,—Βακχος. Opp.
Εγκατοικις. Αλλοι δ' εγκατοεντα κικρυφαλον. Nic.
Εγκαταβαινω. Κροκωτον σπαργανον εγκατεβα—Pind. N. 1.
Εγκλημα, Εγκλησις. Εγκλησεις μεγαλαι περι χρωματος—Man. 1. 221.
Εγκυκλιος. Εγκυκλιοις δινασι—Orph. H.
Εγκλοαω. Αλλω δ' εγκλοασα λεπις—Nic.
Εγκαυδης.—Εγκαυδεα νηδυν. Nic.
Εγκραυω.—κακοεργον ενικραυσει κυνοδοντα. Nic. SYN. Επιβαλλω.
Εγκλαινοω. Vid. Χλαινοω.
Εγρεκυδοιμος. Η ερις εγρεκυδοιμος ανα σφρατον. Cal.
Εγρεσιδομος, Vid. λαοτομος. f. εγρεσιδεμος metri causâ, ut δεμος Ep.
Εγχος. ΕΡΙΤΗ. Κραταιον, ζακοτον, φοινικοσσολον.

Εθνος. ΕΡΙΤΗ. Βροτεον, ὁμοσπορον.

Ειδος. ΕΡΙΤΗ. Θνητον.
Εικελοφωνος. Vid. Κερκις.
Εικονομορφος. Vid. Αποπλασωρ.
Εικοσετης.
Εικοσετης σωθεντος Οδυσσεος εις τα πατρῶα
Εγω την μορφην Αργος ιδων ὁ κυων. Ep. l. 2.
Εικοσιμηνος —τον εικοσιμηνον αδελφον. Ep. l. 3.
Εικοσιπεντε —και κισας εικοσιπεντε νομων. Ep. l. 2.
Ειλαπινεργος Vid. Ζωροποτης.
Ειμα. ΕΡΙΤΗ. Κροκεον.
Ειλιθμα, επολυλλιτος Man. 6. πραϋμητις. Pind.
Ειραφιωτης. Vid. Σαβαζιος.
Ειρηναιος. SYN. Ειρηνοφυλαξ, ειρηνοδικης,—φιλικος.
Ειροχαρης.—ἁ τριτατα δ' ειροχαρη ταλαρον. Ep. l. 6.
Εισακλεον. Ar. V 835.
Εισαμεβω. Aesc. S. T. 564. SYN. Εισερχομαι, εισαποβαινω.
Εισαποβαινω. Ασπασιως ακλας Παγασηιδας εισαποβητε. Ap. 4. ult.
Εισαναλισκω. Εις ἑαυτον ηδεως τις εισαναλισκειν τυχοι. Ath. l. 3.
Εισδοχη. SYN Εισαγωγη, συγχωρησις.
Εισδρομη. Vid Ετιδρομη, Εισβολη.
Λογχη πλατειαν εισδρομην ποιεμενον. Eur. Rh. 604.
Εισενταφιαζω. —εισενταφιαζεν
Πεμπειν ὁλας αυτω τας θεραπευομενας. Ep. l. 2.
SYN. Ενταφιαζω, ενκλειειζω, θαπτω.
Εισθεω. Vid. Εισερχω. Εσθη προς ὑμας δεῦρο—Ar. Av. 1169.

Εισομοργνυμι.—ος ηλιωδες εις ὑφασματα
Πεπλων σκιας εισωλον εισομοργνυται. Ath. l. 13.
Εισωθοτως. Η πολλα χαιρειν μ' ἐπας εκ εισωθοτως. Soph. El. 1483.

Εκατογκαρανος, Εκατογκαρηνος. Εκατογκαρηνον πρὸς βιαν χειρωμενον. Aesc. Pr. 352.
Εκατομπεδος. Εκατομπεδοι—κελευθοι. Pind. I. 6.
Εκατομπολιεθρος. Κρητης εκατομπολιεθρα. Eur. Fr.
Εκατονταετηρος. Δωδεκα χιλιαδας μηνων εκατονταετηρων Orph. 1106.
Εκατοσομος. Vid. Παφος.
Εκαδημος. Vid. Πλατων.
Εκβλυω, Εκβλυζω. —η τινα γαιης
Ιερὸν εκβλυοντα ρεον—Ap. 4. 1416.
SYN. Εκβρασσομαι, εκζεω, αναβλυζω.
Εκδρακοντοω. —εκδρακοντωθεις δ' εγω
Κτενῶ νιν—Aesc. Ch. 547.
Εκδυσις. Vid. Επηια. SYN. Ψιλωσις.—αναφορα.
Εκθεσια, Εκθεσις. Παμπαν εις εκθεσιαν βρεφεων γενος εσσετ' εκεινων. Man. 4. 380.
Ου μην εις θανατόν γε πορευσεται εκθεσις ηδε. Ib. 370.
Εκκαιδεκατις. Αλλ' εκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατεχει σε ταφος. Ep. l. 3.
Εκκλεω. SYN. Αποκλεω, αποθυροω. Eur. Her. f. 329.
Εκκωμαζω. Εξεκωμασε—εις αλλην χθονα. Ib. Andr. 603. SYN. Εξερχομαι, καταφευγω.
Εκνομιος, Εκνομος. Ειδε γαρ εκνομιον λῖμα. Pind. N. 1. —ὁ δ' ὡς κλυεν εκνομον αυδην. Orp. SYN. Ανομος, παρανομος.—αηθης.—αυθαδης, πονηρός.
Εκπαυω. Vid. Παυω—Εκπαυσω—μοχθος. Eur. I. 144.
Εκπρομολεω. Λιμνης εκπρομολειν Τριτωνιδος—Ap. 4. 1539. SYN. Εκβαινω, εκποιταω, εξερχομαι.
Εκπροπιπτω. Υσθεν εις γαιαν τετανυσσεται εκπροπεσουσα. Orph. L. SYN. Εκπιπτω, αποπιπτω, καταπιπτω.
Εκπροφαινω. Αλλοκοποις ιδεαις μορφης τυπον εκπροφανυσα. Ib. H. SYN. Εκφαινω, αποφαινω, ὑποφαινω.
Εκπροφευγω. Vid. Εκφευγω. Εκπροφυγειν μεμαως τριχυν οδοντα κυνος. Ep. l. 1.
Εκπτιλον.—και εκπτιλα ποικιλα τευχη. Nic.
Εκπτωσις. SYN. Αποβολη. Εκπτωσιν τε τιθησι βιε—Man. 2. 482.
Εκριπτω. Εκριψας μακρα. Pind. P. 1.

Εκσπευδω. Vid. Σπευδω.—Ar. Th. 284.
Εκτεκνοω. Vid. Τεκνοω. Προδιδωσι παῖδας εκτεκνωμενοι λαθρα. Eur. I. 438.
Εκτραπελως. SYN. Αχαριτως, ανδως, αισχρως. Εσθων εκτραπελως σιομαχων κακα χειρονα λιμε. Ep. I. 2.
Εκτομις. Και δρεπανην καυλων αγκυλον εκτομιδα Ep. I. 6.
Εκτρανοω. SYN. Τρανοω, δηλοω. Οινος ρυπωδης εκτρανοι πολλας λυπας. Jun. I. 1.
Εκφασμα. Εκφασματων δε τα δε νοσερ ποιων υπο Eur. Or. 407. al. εκ φασματων, al. φαντασματων.
Εκφλοιω. Ης και εκφλοιοιο καταχθεος ερματα γαστρος. Nic. SYN. Εκσυρω, εκθλιβω.
Εκφοβεω Vid Εκπλησσω. —και πολλακις εξεφοβει. Ep. I 6.
Εκφραζω. Vid. Εξαυδαω. Αλλ' αυθ' ἑκας' εκφραζε—Aesc. Pr. 948.
Εκφυρμα.—νεποδος τε κακε εκφυρματα χευη. Nic.
EXP. Κοπρια
Εκχορδοω. —Ουτε τε Σιδωνις ναβλα Λαρυγγοφωνος εκκεχορδωται τυπος. Ath. I. 4.

Ελαιοφυτος—Σαμος. Aesc. P.
Ελαιοφυλλοφαγος. Τας τ' ελαιοφυλλοφαγας κιχηλας. Ath. I. 2.
Ελαχυπλερυξ, Ελαχυπλερυγος. Δελφινων—ελαχυπλερυγων. Pind. P. 4.
Ελαφροπους —ελαφροποδων μενος ἱππων. Cal.
Ελεγχιγαμος. Λυτροισιν ελεγχιγαμε ποταμοιο. Ep. I. 1.
Ελειοτροφος. Σχοινε ελειοτροφε κοιλε—Ath. I. 7.
Ελενη.
Τοῖς δε μετα τριτην Ελενην τεκε θαυμα βροτοῖσι,
Τὴν ποτε καλλικομος Νεμεσις φιλοτητι μιγεῖσα
Ζηνι θεων βασιλῆι τεκεν κρατερῆς ὑπ' αναγκης. Jun. I. 1. c. 15.
Ελευθεροπαις. Ενθεν ελευθεροπαις Βενετων σεο πηξατο δῆμος
Δοιὰ, τα μεν τεχνας αθλα, τα μεν σθενεος. Ep. I. 5.
Ελεφας. EPITH. Ινδογενης.
Ελιγδην. Vid. Τροχοδινεω. SYN. Ελικηδον, ευστροφως.
Ελικη. —ασερες αρκτω
Μειζονες, ἣν Ελικην ναῦται νηῶν ονομηναν. Man. 2. 65.
Ελικαστερος. Ην δε Σεληναιην ἑλικαστερον αιθροβολησιν
Αρκτῖσι χρυσηισι φιλομμειδης Αφροδιτη. Man. 4. 224.

Ειλικτὸς. SYN. Ἑλικος, ἑλικιος. Αναπλυξας σκυτος ειλικτὸν αντιπηγος—Eur. I. 40.
Ελικομορφος.—κερας ειλικομορφον. Opp.
Ελικωπος —και ανταυγῆ ἑλικωπον. Orph. H.
Ελξινη. Vid. Κλυδατις.
Ελιξ. SYN. Δακτυλιος. Hesych.
Ελιχρυσος. EPITH. Πολυδευκης.
Ελιξοπορος.—εν ελιξοποροισιν ατρακτοις. Procl.
Ελιτροχος. Συριγγες—ἑλιτροχοι. Aesc.S.T.211.
Ελκυσμα. Οιωνων καταδεπνα, κυνῶν δ' ἑλκυσματα δεινά. Man. 4. 200.
Ελκος. EPITH. Ανομοιον, αυτοφυτον, οδυνηρόν.
Ελλογιμος. SYN. Εξαιρετος. Οχαμει ελλογιμων Γερμανων—M. Ant.
Ελμινς. SYN. Ασκαρὶς, σῖς. EP. Στρογγυλη. —Τησδ' ἑλμινθος τελει ογκος. Nic.
Ελπις. EPITH. Απλητος.
Ελπιδιδωτης. Vid. Απολλων.

Εμβαρυθω. Αλγεσιν εμβαρυθεσα—Nic.
Εμβασικοιτος. Κτηνων τ' αγρονομων σημαντορας εμβασικοιτας. Man. 4. 247.
Εμβασιος. Vid. Εκβασιος. —και βωμὸν επακτιον εμβασιοιο. Ap. I.
Εμβυθιος,—Κρονιων. Opp.
Εμετος. SYN. Εξεραμα, εξερασμα.—εμετον χολοειδέα δειρης. Nic.
Εμμελετημα. Vid. Μελετη. —νδ' εθελησω Τας παρος ἁρμονιης εμμελετημα φερειν. Ep. I. 6.
Εμμοχθεω. Vid. Μοχθεω. Οσοι τε δεσμοῖς εμμεμοχθηνται βροτῶν. Eur. Dan. 70. al. εκμεμοχθηνται.
Εμπεδοκυκλος. Εις χρονον εμπεδοκυκλον—Non.
Εμπεδολαθης Vid. Λησω.
Εμπελιος. Αλλος δ' εμπελιος φορεει δε τε βοσκαδα νηδυν. Nic.
Εμπλαζομαι. Υλη ενιπλαγχθεις—Orph. 643.
Εμπληγης. Vid. Αφρων.
Εμπολητης. Ω εμπολῖται.—Sch. Ar. Pa. 909.
Εμπρακλος, Εμπρακλικὸς. Ταν δ' εμπρακλον ανλει μαχαναν. Pind. P. 3.
Εμπυλιος. Αρτεμιν εμπυλιον κελαδοδρομον ιλασκονται. Orph. 900.
Εμφορβιος. Κακῆς εμφορβια νοσε. Nic.
Εμφυὴς. Εμφυὲς ἦθος. Pind. Ol. 11.
Εμψυχοω. —ενεψυχωσε δ' ὁ γλυπτας τον λιθον.—Ep. I. 4.

Ενας. Ενασι λειοφοροισιν ενιχριμπτουσα κελευθοις. Nic.
Εναγειρω.
Τῆ δ' εναγειραμενος Παναχαιϊδος, ει τι φερισον Ηρωων,—Ap. 3. 347.

Εναλδεω

Εναλδεω. Δεινὴν βρωμηεντος εναλδησασα κορυ-
θην. Nic.
Εναλιφοιτος.—εναλιφοιτα λινα· Ep. l 6.
Ενδικωτερως. Αλλ' ἢ γενοιτ' αν ενδικωτερως
φρασω. Eur.
Ενδυκὲς. Ενδυκὲς αυει. Nic.
Ενειψιμα.—ενειψιματα κηραις. Nic.
Ενηβαω.
Λεπι μεν κραμβη, ὁτε δ' αγριὰς εμπιπλεσα
Σπειρομενη πολυφυλλος ενηβῆσαι φρασιησιν.
Ath l. 8.
Ενθερμος. Ερωτα τ' ευκαθεκλον ενθερμον λιαν Naz.
Ενιαυγιζομαι SYN. Εκπληττομαι, εκπλοῦμαι.
—ασπλαγχνος ενιαυγιζομαι. Ath. l. 14.
Ενικαταπιπτω. Λεκτροισι πρηνὴς ενικαπτεσεν
ἑλιχθεῖσα. Ap. 3. 655.
Ενιπαλλομαι. Ηελιω ὡς τίς τε δομοις ενιπαλλεται
αιγλη Ap. 3. 755.
Ενισχνος. Ενισχνα δε καυλεα βαλλων. Nic.
Εννεαγηρος —κἀι εννεαγηρα κορωνη Arat.
Ενοιδης.—τοτε κνημὸς ενοιδέα δαμναται ὕλα.
Nic.
Ενολβος. SYN. Επολβος, πλεσιος.—και εντρυ-
φεας και ενολβης Man 4. 85.
Ενομπνης.—ενομπρεα φυρων. Nic.
Ενορκιος Ενορκιον λογον. Pind. Ol. 2.
Ενορμιτης. EXP. Ναυτης
Υμιν ενορμιταις παῖς ενεπω Βρομιε. Ep. l. 1.
Ενοτοτυζω. Κελαδησε, κἀνοτοτυξεν. Eur. Hel.
376. al. κἀνωλολυξεν.
Ενπραιος. Αιετος οιωνῶν μᾶνος ενπραιος. Ep. l. 1.
Ενσινὴς. SYN. Σιναρὸς. Ενσινεας τε τιθησιν—
Man. 2. 445.
Ενσκλημι, SYN. Κατασκλημι, σκληρυνομαι.
—κρατερῆσιν ενεσκλησε πλαγησιν. Ap. 3 1250.
Ενσοφος. Vid. Λογισμὸς.
Ενσπειρω. Καί ῥ' ὁ μεν Λονιοισιν ενισπειρας πε-
διοισι. Ap. 3. 1177. SYN. Επισπειρω, κατα-
σπειρω, εμβαλλω.
Ενταυθι. Ar. L. 570.
Ενταφιασὴς. Vid. Ταφεύς.
Ιητρὸς Κρατεας, και Δαμων ενταφιασὴς
Κοινην αλληλοις θεντο συνημοσυνην. Ep. l. 2.
Εντεα. EPITH. Ιππεια, βοεα.
Εντενες, Εντονως SYN. Ισχυρῶς, δεινῶς.
Ληφεται τον τραχηλον
Εντονως ὁ καρκινος—Eur. C. 605.
Εντρυφὴς. Vid. Ενολβος.

Εξαγωνιζομαι. SYN. Διαγωνιζομαι, αγωνιζο-
μαι. Τοισδ' εξαγωνιζεσθε—Eur. Her. f. 155.
Εξαετις. Παρθενος ἑξαετις κολπω επιθυμησασα.
Theoc. 14. 33.

Εξακις. Νικῶνθ' ἑξακις. Pind. Ol. 7.
Εξαναγω. Αιδε τ' ερυμνὰν εξανηγαγεν μυχὰν.
Eur. Hera. 219.
Εξαναπειθω.—Παντοιης δ' εξαναπεισε θεὰς. Ath.
l. 3.
Εξαναρπαζω. SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω.
Ερῶν ερᾶσαν ωχετ' εξαναρπασας. Eur. I. A. 75.
Εξανασεφω. SYN. Ανασεφω. Κισσῳ κομητην
θυρσον εξανασεφον. Ib. B. 1052.
Εξαναφαινω. Vid. Φαινης.
Εξανερχομαι. SYN. Ανερχομαι. Ib Tro. 747.
Εξαυγὴς. Πωλων—χιονος εξαυγεστερων. Eur. Rh.
303. SYN Λευκὸς, αυγηεις, λαμπρὸς.
Εξαυθις Δορπα δ' εξαῦθις μνησωμεθα— Ath. l 9.
Εξελιξεον.—πρὸς γε τας φιλας εξελιξεον
Διπλῆν ἀκανθαν—Eur. El. 491.
Εξενεγκω. Εξενεπειν μαιρα. Pind. N. 4.
Εξεπιπλησσω. Καξεπιπεπληκται κακῶς. Eur.
Dan. 36.
Εξερωταω SYN. Ερωταω, εξερεεινω. Κυρας δ'
ὁπόθεν γενεαν εξερωτας; Pind. P. 9.
Εξευχομαι. SYN. Επευχομαι, ευχομαι.
Εξευχεται το δρᾶμα τῆ παθει πλεον. Aesc. Ag.
541.
Εξηκοντετης.
Εξηκοντετης Διονυσιος ενθαδι κεῖμαι,
Ταρσευς μη γημας, αιθε δε μήδ' ὁ πατὴρ Ep.
l. 3.
Εξισωτέον. —εξισωτέον το γᾶν
Ισ' αντιλεξαι —Soph. Oed. T. 416.
Εξοραω. SYN. Συνοραω, οραω. Ως' εξορᾶσθαι
τον στρατηγὸν εμφανῶς. Eur. Hera. 675.
Εξορθιαζω. SYN. Επορθιαζω, ορθιαζω, εκβοαω.
Καξορθιαζων πολλά—Aesc. Ch. 269.
Εξορκος. SYN. Ορκος.—εξορκος αλαθὴς. Pind.
Ol. 13.
Εξορκισης.
Δαιμονα πολλὰ λαλων οξ ςομος εξορκισης
Εξεβαλ', ωχ ὁρχων, αλλα κοπρων δυναμει. Ep.
l. 2.
Εξυπαλυσκω Vid. Υπαλυσκω. Και πολιὸν Νη-
ρῆα κυκωμένον εξυπαλυξαι Orph. L.
Εξυφηγεομαι. SYN. Υφηγεομαι. Soph. C. 1080.

Εορτη. EPITH. Οργιὰς, πενταετηρίς.
Εορτιος. SYN. Εορτασιμος.—μελπωμεν εορτιον
ὕμνον αναχλί Naz

Επαινιζω, vel Επαινιαω. Ar. L. 198.
Επαιοναομαι.—Τινθαλεοισιν επαιοναασσο λοεθροις.
Nic.
Επαλγυνω.—ιπαλγυνεσα ποσις βεπρησιδος εχ-
θρῆς. Nic.

Επαμπισχω.

Επαμπισχω Γῆν τῶδ' επαμπισχοντες Eur.Tro. 1147. SYN. Επαμπεχω, αμπεχω.—οριζομαι.
Επάλθῆς.—χερνος επαλθεα ριζαν ἐλεσθαι Nic.
Επαγωγὴ. Vid. Σκυλμος. SYN. Αγωγὴ, μισθωσις.
Επαγωγος. SYN. Θελκτηριος.
Επαλαλκω, Vid Αλαλκω.—ελλιταρευε κακῆ επαλαλκεμεν ατη. Nic.
Επανατιθημι. SYN. Επιτιθημι. Ar. V. 148.
Επαναφερω SYN Αναφερω. Ib N 1076.
Επαιαχεω, SYN. Αναχειω, συγκεραννυμι.
Το γαρ εμὸν θροῶ παθος επαγχεασα, Aeſc.Ag. 1145. al. επεγχεασα
Επαινθὴρ. Δικτλων ξεσεν, και επαιθῆρας λιθακεσιν Σφηγισδων γλυφεας πευχα'—Man. 6. 343.
Επαρισερος.—παμπαν τ' επαρισερσι ανδρες. Ib. 3. 375.
Επεγκεραννυμι. Αφρον επεγκερασαιο—Nic.
Επεγκρεμαμαι.—επεγκρεμασαιο δε καπιῶ Ath. l. 9.
Επεγχαλαω Δεσμὰ δ' επεγχαλασται γενειάδος. —Nic.
Επεισβαλλω. SYN. Επιβαλλω, εισβαλλω, κεραω. —Αλλ' επεισβαλὲν
Ηδὺ σκυφον τοδ' ασθενεστερῳ ποτῷ. Eur.El.498.
Επεισκυπτω. SYN. Εγκειμαι, επεισπιπτω. —επεισκυπτε δομοις. Ath. l. 15.
Επεισπιπτω. Vid. Εισπιπτω.—Soph. C. 969.
Επεκβαινω. Vid. Εκβαινω. Χερσον επεκβαινοντι κατασπασθεσα κλυδωνι. Ep. l. 1.
Επεμβαδος.
Και ὑλυκὲῆς τρισοιχος επεμβαδὸν αλλος επ' αλλῳ
Μαζος αναθλιβει χευματα Νηϊαδος. Ep. l. 4.
Επεμβασις. SYN. Αναβασις, επιβασις, ανπλυσις, ανοδος. Εις ιδιαν χωριν αυτὸς κατ' επεμβασιν ελθοι. Man. 5. 80.
Επεμβοαω. Μακρὸν επεμβοαα γλωσσαν θροον, Nic.
Επεξανθιζω. Και πλευρὰ δ' ελφακαι επεξανθισμενα. Ath. l. 6.
Επερευνω, Επερευνομαι. Vid. Ερευνω.—τῇ μεν τ' επερευνεται ακλας. Ap. 4. 631.
Επερυω.—επερυσασα παρειας. Ib. 3. 149.
Επεσχαριος.—αυγαζον δαλὸν επεσχαριοι. Ep. l. 3.
Επηρανος. Ουδε λεῶν σκηπτρουσιν επηρανον ἡμετερσιν Orph. 821.
Επηρια, Επηρεια. SYN. Βλαβη, λωβη, ὑβρις, αικια. Ενθεν επηρεαι και ενδυσιες τελεθουσιν. Man. 4. 331.
Επιβολὴ. SYN. Επελευσις.
Επιβωμιοσατεω. Οχλῳ πελαζειν καπιβωμιοσατῶν. Eur. Hera. 43.
Επιγηθεω. SYN. Επεγγελαω, επεμβαινω, γηθεω.

Μήτε τις αλλος τοῖσδ' επιγηθει. Aeſc. Pr. 155.
Επιδεγμα. —αλλ' επιδεγμα
Χειμῶνος μεγαλε σῆς' ἱερεῦς Στρατιος. Ep.
Επιδεσμευω. Vid. Δεσμευω. —τελαμῶνας
Εις επιδεσμευειν πεμπε φίλῳ Κρατερ. Ep.
Επιδηνη, Επιδηρὸν. Ουδ' επιδηνη μετεπειτα—Ap. l. 516. —Ουνεκά μιν γεραων επιδηρὸν ατισσαν. Ib. 615. SYN. Δὴν, δηθὰ, δηρὸν, μετὰ χρονον.
Επιδιαρρηγνυμι. SYN. Διαρασσω. Ar. Eq. 697.
Επιδιπλοιζω. Aeſc. Eum. 1017. SYN. Επιδιπλασιαζω, επιδιπλοω.
Επιδοξος. SYN. Κλυτὸς.—συννες.
Ει γαρ ἁμα κλεανοις πολλοις
Επιδοξον αρηται κῦδος—Pind.
Επιελδομαι. SYN. Ελδομαι, επιθυμεω. —επιελδομ' ενισπειν. Ap. 4. 783.
Επιζαμενης.—επιζαμενες κοτεσσα. Nic.
Επιζεφυριος. Τῶν επιζεφυριων Λοκρῶν. Pind. Ol.
Επιθαρσυνω. SYN. Κραταιὼ.
Επιθρομβεω. Ην δ' επιθρομβωθῇ νεαλὲς γαλα— Nic.
Επιθυμιος. SYN. Επιθυμητικὸς.
Οθνειων κλεανων επιθυμιος, ὁν διὰ θυμὸν
Δῆμοι μισησωσι δι' αφροσυνην αλογισον. Man. 4. 565.
Επιθυνως. SYN. Εὖ, καλῶς: Οισι τ' επιθυνως εργοις παντ' εκτελεσσι. Ib. 2. 349.
Επιθωρησσομαι. SYN. Εφοπλιζω, Οπποτε Κενταυροις Λαπίθαι επιθωρησσονται. Ap. 1. 42.
Επιϊζομαι. SYN. Επικαθεζομαι. Εν δε και αλλοτριοις επιϊζομενη ποσὶ χαιρεις. Ep. l. 2.
Επικαρδιαω.—φῶτ' επικαρδιοωντα—Nic.
Επικεντρεω.—καπικεντρησε—Ep. l. 4.
Επικεντρος. Ηελιός τ' επικεντρος εν αρσενικοισι τοποισιν. Man. 1. 279.
Επικηπιος—αὖρα Χαῶν ανερριπιζεν—Nonn. SYN. Κηπαῖος.
Επικλινης. SYN. Κυπλὸς.
Επικοιρανος. Vid. Κοιρανος.—Μουσαις επικοιρανον εἶναι. Orph. 292.
Επικυψελιος:—μελισσοσσοος Παὰν επικυψελιος. Ep. l. 1.
Επιλιθης.—κακῶν τ' επιληθες απαντων. Ep. l. 4.
Επιλοιβιος. —αειρων
Δεξιτερὴ φιαλην επιλοιβιον—Ep. l. 5.
Επιλωβὴς.—οφεων επιλωβεα κῆρα. Nic.
SYN. Ολεθριος.
Επιμαζιος.—θαλασσαιης επιμαζια νηματα μιτρης. Tryph. 336.
Επιμαρτυρια. SYN. Μαρτυριον. Ευεργων επιμαρτυρησι συναορῶν. Man. 3. 63.
Επιμαρτυς. EPITH. Χαλεπὸς. Ar. L. 1289.

Επίμητιαω. SYN. Μητιαω. Ης' επίμητιοωσα κασιγνητην αρεσασθαι. Ap. 3. 667.
Επιμισθὶς.—επιμισθίδας αιὲν ἑταιρας. Ep. l. 3.
Επιμοιριος. SYN. Μοιριδιος, αισιμος. Νηματ' αναπλησας επιμοίρια—Ep. l. 3.
Επιμοχθος. Ουνεκα μοι ζωὴ επιμοχθος—Dolfc.
Επιμυρομαι. SYN. Μυρομαι. —οσσον τ' επιμυρεται Ισθμος. Ap. 1. 938.
Επικνηθω. Οινῳ επικνηθων'—Nic.
Επινεισσομαι. SYN. Παρανεισσομαι, επερχομαι. —και γάρ τε θεὺς επινεισσεται ατη. Ap 4. 817.
Επινεφριδιος. Δημὸν ερεπτομενοι επινεφριδιον—Il. φ. 204.
Επινομος. Επινομον ἥρωιδων σῖρατον. Pind P. 12. SYN. Συνοπορος, συγκληρος.
Επινυκίωρ. Vid. Κλεπτήρ.
Επινωτιδιος. Vid. Βροχετός.
Επιπληθω. Vid. Πληθω.
—το δ' αυτίκα παν ὁμαδοιο
Ερκος επιπληθει.—Ap. 3. 270.
Επιπνοια. EPITH. Θειη.
Επιπνοιος.—επιπνοιοί τε ανακλες. Orph. H. al. επιπνοιητε.
Επιπροτεομαι, Επιπροβαινω. Vid. Προβαινω.
Και δη επιπρονεοντο μεμαότες—Ap. 4. 1588.
Οσσον επιπροβεβηκε χελιδονιων επὶ νησων. Dion. 128.
Επιρροπος. Πολλοι γαρ καιροῖσιν επιρροπον ἧτορ εχουσι. Naz.
Επιρροιζδην. SYN. Συδην, ὁρμητικῶς.
Επιρροιζδην δ' ὁμαρτην ὡς κυνηγετη κυνα. Eur. Her. f. 860.
Επισεφανοω.—επεσεφανωσε βωμὲν. Pind. Ol. 9.
Επισρογυλοω.—επισρογυλεται ογκῳ. Nic.
Επισροφως. Πιλὲν τε πολλὰς πλεκλανας επισροφως. Ath. l. 8.
Επιτροχος—αἶα. Naz.
Επιφαιδρυνω. Vid. Φαιδρυνω. —χειρην
Ευρον ἀλὸς νοτιδεσσι χαρη επιφαιδρυνεσαν. Ap. 4. 663.
Επιφημι, Επιφασκω.—φρικωδεα κῆλ' επιφασκον. Orph. 10.
Επιφοιτος. SYN. Εμπιπλων. Δυσυχιη τ' επιφοιτος.—Man. 4. 83.
Επιφρισσω. Vid. Φρισσω. SYN. Επιπλησσομαι. Ολκος απειρεσιησιν επιφρισσων φολιδεσσι. Dion. 443.
Επιφυτευω.—Ar. Pa. 167.
Επιχρεμεθω. Vid. Χρεμεθω. Σκαρθμῷ επιχρεμεθων κρυει πεδον—Ap. 3. 1259.
Επιχριμπω. Vid. Χριμπω. Λεχρις επιχριμφθεὶς —Ib. 1. 1234.
Επιχρωζω.—νιτρῳ μεν επιχρωζεσα χαλινα. Nic.
Επολδος. SYN. Ενολδος, πλαστιος, ευδαιμων. —αγακλειτος και ενολδος. Man. 2. 413.
Επολυλλιτος. Vid. Ειλιθμα.
Επορθιαζω. Vid. Εξορθιαζω.
Ποιαν Ερινυὸν τήνδε δωμασιν κελη
Επορθιαζειν;—Aesc. Ag. 1129
Επος. EPITH. Δολερὸν, κρυπταδιον, ατροπον, αμβροσιον, αγαθὸν, ακινδυνον, παῦρον, ευτραπελον, κοινὸν, κραταιὸν, κελαδεννὸν, σοφὸν, θεσπεσιον, ραπτον.
Επταγλωσσος, Επταφθογγος, Επταφωνος, Επτακλυπος. Φορμιγγ' επταγλωσσον. Pind. N. 9. Επτακλυπε Φορμιγγος. Ib. P. 2. Επταφθογγε κιθαρας. Eur. I. 881.
Επτάκι, Επτάκις. Επτάκι δε Βριμω κυροτροφον αγκαλεσασα. Ap. 3. 860. Ελλωτια δ' επτάκις. Pind. Ol. 13.
Επταλοφος. Ρωμη επταλοφοιο—Sibyl.
Επτατειχὴς. Εις επτατειχῆς εξοδους. Aesc. S. T. 290.
Επωδυνος. Vid. Οδυνηρὸς.—και επωδυνον ατην. Nic.

Ερασιμολπος. Θαλια τε ερασιμολπε—Pind. Ol. 14.
Ερασιπλοκαμος. Τυρὴς ερασιπλοκαμε γενεα Ib. P. 4.
Ερατοχροος. —εην ερατοχροος, εαρομασθος — Ep. l. 7.
Ερανος. EPITH. Ευνομον, λυγρὸν.
Εργατης. SYN. Θεραπευτὴς, λατρευτὴς.
Εργολαβος. Vid. Χρεαρπαξ. SYN. Εργολιπης.—εργοδοτης.
Εργον. EPITH. Λατριον, αθεμιτον, απινὲς, ευσυνθετον ισχυρὸν μερμηνιον, εσθλὸν.
Ερεβοθεν, θι. Eur. Or. 174.
Ερεβωπις. Παρθενον αργαλεην ερεβωπιδα—Orph. L.
Ερεισμα. EPITH. Πολυβροχον.
Ερετμοω.—Μηδ' ερετμῶσαι χερας. Eur. M. 4.
Ερημος.—αγεωργητῳ και ανυδρῳ ερημῳ. Dolfc.
Ερημοφιλης.—ερημοφιλας και αγνωτους. Ep. l. 4.
Εριβροχθος. Φθογγον εριβροχθοιο νεβροὶ τρεμεωσι λεοντος. Cal.
Εριγασωρ.—εριγασορας αλλοτε μοσχους. Nic.
Εριγηθὴς.—ἁρολιπων εριγηθεα νικην. Orph. SYN. Περιγηθὴς, γηθοσυνος.
Ερικλαγκτης.—ερικλαγκταν γοον. Pind. P. 12.
Ερινὺς.—ω μεγαλαιχοι και θαρσιγενεῖς Ερινύες. Aesch. S. T. EPITH. Αιολοδωρος.
Ερικυδης, Ερικλυτος.—υπ' ερωτος ερικλυτε Αψυρτοιο. Orph. 1028.
Εριπνευσος. Ορσετ' εριπνευσας ανεμους—Dolfc.
Εριστοπορος.—καλυπτε δ' εριστοπορον αἶαν. Opp.
Εριφεγγὴς.—εχων εριφεγγεα κυκλον. Procl.

Ερινος. ΕΡΙΤΗ Οποιος.
Ερισμακλοπος—λητσηρ—Opp.
Ερμαγελη, Ερμοπιθηκιας.
—δαιμονιων ερμαγελην ετεκεν,
Η δ' ετεκεν πολλας ερμοπιθηκιάδας. Ep. l. 2.
Ερμαφροδιτος.
Εσθ' ότε δ' ερμαφροδιτον ὁμωνυμον αθανατοισιν
Δισσας αχρησας εις ἓν εχοντα φυσεις. Man. 1. 127.
Ερμακες—λιθακας και ἑρμακας ενναιοντες. Nic.
ΕΧΡ. Λιθωδεις τοποι.
Ερμης. ΕΡΙΤΗ. Ευσφυρος, ευφεγγης, κακοτεχνος, πανσοφος, Χρυσοφαης.
Ερπυσης —ηδε ανιγρας Ερπυσας—Nic.
ΕΡΙΤΗ. Λιχμηρης.
Ερυσιθριξ. Και ἡκιδρην ἱππων ερυσιτριχα—Ep. l. 6.
Εσση. ΕΡΙΤΗ. Ποντια.
Ερυτηρ. SYN. Ελκυστηρ—κακῶν ερυτηρα φαρυγγος. Nic.
Ερφος. SYN. Δερμα, δερας. Ρωμαλεον φορεεσα περισηγες αιόλον ερφος. Nic.
Ερως. Μονον απαρηγορητον ανθρωποις ερως. Men.
Ερωτιδης. Ερωτιδες δε μικρας
Οι μειζονες τρεφουσιν. Anac. 33.
Ερωτομανης.—ερωτομανων απὸ φιλτρων. Orph.H.
Ερωτοπλανος. Ακρι μιτωσαμενη φθογγον ερωτοπλανον. Ep. l. 3.
Ερωτοτροφος. Εν γαρ οἱ ἱμερον ωρσεν ερωτοτροφη Κυθερεια. Orph. 886.

Ερπερα. ΕΡΙΤΗ. Ακρα, διχομηνις.
Ηελιος δε θοῆσιν ελισσομενος περὶ δινης,
Δυσατ' ες ωκεανοιο βαθυν ρουν, ανυτο δ' ηώς. Cal.
Εσιῶτις. SYN. Κατοικιδιος. Γενοιτ' επαρος εσιῶτις αὔρα. Soph. Tr. 971.
Εσιὄχος. Δημητερ εσιὄχ' Ελευσῖνος χθονος. Eur. Supp. 1.
Ετχαρα. ΕΡΙΤΗ. Επεσχαριος, λιπαροθρονος.
Εσωθε. Εσωθε ναε τὅδε.—Eur. Herac.
SYN. Εσω, εισω, εντος, ενδον.
Εταιρα. ΕΡΙΤΗ Οικηδὸς, al. οικοριαι Pind.
Εταιρὶς. Και δἔλαις μισγεσιν εταιρίσιν—Man. 1. 20. ΕΡΙΤΗ. Επιμισθὶς, πολυκοινος, μισωδὲς, σοβαρὸν.
Ετεοκρης. Εν δ' Ετεοκρητες μεγαλητορες—Od. τ. 176.
Ετεριδης.—αλην ετεριδεα λευσσων. Nic.
Ετεροπλανης.—εχεις ετεροπλανες ομμα. Nic.
Ετεροχροος.—νεποδων ετεροχροον αγρην. Nonn.
Ετοιμολογος.—λεὔδος ετοιμολόγου—Ib.
Ετυμηγορος. Πεμπε δ' επὶ πραπιδεσσιν εμαῖς ετυμηγόρον αυδήν. Orph. 4. SYN. Ετυμοθεος, αληθεπης, ετυμολογος, ευθυγλωσσος.

Ετυμως, Ετητυμως,—απο φροντίδος αχθος
Χρη βαλειν ετητυμως. Aesc. Ag. 175.

Ευαγκης. Εν ευαγκεϊ λοφῳ Νισυ. Pind. N. 5.
Ευαγλὶς. Ευαγλὶς κωδεια—Nic.
Ευαγρὴς. Κυρη λητσθεῖσα γαμων ευαγρεϊ δεσμᾷ. Opp.
Ευαλδὴς. Vid. Ιπποκρηνη.
Ευαλθὴς—Ευαλθέα σῖτον. Apolin.
Ευαρατος, Ευηρατος. Πιόνας ευαρατοιο γυας πεδιοιο ταμοιμην. Ap. l. 1.
Ευβλαστος.—ευβλαστων αγκεά τε σταχυων. Dolsc.
Ευβολος.—και ευβολος εσσεται αγρη. Opp.
Ευβουλευς (ὁ Αϊδης, κατ' ευφημισμον)—τόθι χασμα δυσεκδρομον Ευβουλῆος. Nic.
Εύβρεχεως, αξινθις αλγος αρηξει. Ib.
Ευβροχος Vid Δειραχθὴς.
Ευγλαγὶς—ευγλαγεων απὸ μαζῶν: Cal.
Ευγλωχιν. Ιῷ ευγλωχινι βαλών. Ib.
Ευγομφευτος. Vid. Ναῦς.
Ευδενδρος. Ευδενδρον επ' Αλφεῳ αλσος. Pind. Ol.
Ευδωρητος—φορβή. Opp.
Ευζυγὴς. Vid. Μαζος.
Ευθαλοεις.—ευθαλοεντα τε κῆπον. Cal.
Ευθαλπὴς. Vid Θερος.
Ευθανατος. Μονος μοι θανατος ἔτος φαινετ' ευθανατος. Menand.
Ευθυδρομος. Ευθυδρομον σταδιον. Pind. Ol. 10.
Ευθεσμος. —ευθεσμοιο δικαιοσυνης πωθον ισχω. Apoli.
Ευιλατος. Vid Αδορος.
Ευκαθεκτος. Vid. Ευθερμος.
Ευκηπος. Ευκηποισι Καδμηων αγυιαῖς. Pind. P.
Ευκνημος —ευκνημοιο κομην βριθουσαν ορειης. Nic.
Ευκνισος. Vid. Προλαλος.
Ευκρασια. (συμμετρος κρασις.) Ευκρασιη χαιρουσι, και ουκ ετι δηριν εχουσιν. Man. 5. 59.
Ευκρυερος. Νῆας εὐκρυερας—Tryph. 207.—al. εὐκριερας.—l. εὐκραιρας. M.
Ευκλεανος, Ευκλεατος. SYN. Ευκλημων.
Δημητηρ. Theoc. (D) Ερνος ὁπως εριθηλὲς ελαιης ευκλεατοιο. Cal.
Ευκωλητος. Η τοι ὁτ' ευκωλητος, η εν ποδος ιχνεϊ τυπῇ. Nic.
Ευμαλλος. Φερε δ' ευμαλλον μιτραν. Pind. Isth.
Ευνη. ΕΡΙΤΗ. Νυμφικα.
Ευνητειρα. SYN. Ευνητριαι.
Ευξοανος. Vid. Αγαλματυπης.
Ευξυλοεργος. Vid. Πελεκητωρ.
Ευοροφος.—ευοροφον τεγος Ep. l. 1.
Ευπεραος. Ευπερακ—κρᾶτα—Μεδοισας. Pind. P.
Ευπολεμια. Vid. Φθιας.

Ευπορια. SYN. Ευετηρια, ευκαιρια, ευδαιμονια. Ουτοι δ' ευποροι εισιν, εν ευπορια δε πεφυκασι. Man. 1. 222.
Ευπραξλος. Ευπραξλης ρεζει και μακαριστατης. Ib. 352.
Ευπρεμνος —παρ ευπρεμνω—δρυϊ. Ep. l. 1.
Ευπροσιτοι. Vid. Αοιδος. SYN. Ευμενης, ευεφοδος.
Ευπρωρος —ποτι νηας εϋπρωρες αφικοντο. Cal.
Ευρραθαμιγξ. Ου γαρ εϋρραθαμιγγος εχει χυσιν ηδεος οινος. Nonn.
Ευρυαλωος. Ουπω δ' ευρυαλωος αναξ επεβησατο κωμης. Ib.
Ευρυβατος. Ουρεος ευρυβατοιο—Cal.
Ευρυγενειος—Αιων. Ib.
Ευρυκαρηνος. Ευσαρκον—δεμας—ευρυκαρηνον. Op.
Ευρυλειμων—Λιβυα Pind. P.
Ευρυπεδιλος. Vid. Πιλοτροφος.
Ευρυτενης—ασαμινθος. Dolsc.
Ευρυχανης. Γας ης τ' ευρυχανης—Opp.
Ευσαρκος. SYN. Πολυσαρκος, ευσωμος, πολυσωματος.
Ευσπλαγχνος. Ως αγει ευσπλαγχνος νηπια τεκνα πατηρ. Dolsc.
Ευσαχυς.—ευσαχυεσσιν αμαλλαις Cal.
Ευσυνθετος. Εν πασιν μυθοις και τη ιδιη διανοιη Ειρηται πραπιδων καματος ευσυνθετω εργω. Man. 5. 26.
Ευσορθυγξ. Vid. Ραιδοχρανος.
Εϋτριφ, Ευτριζης.—οτε νεκταρ εϋτριβει χειρων αφυσσαι Nic.—σμυρνειον εϋτριβες—Ib.
Ευτροφος.—εαρ υγρον εϋτροφον.—Opp.
Ευτυπης. Vid. Καινισμος.
Ευφεγγης. SYN. Κλυτοφεγγης.
Ευφορτος. Γυναιξιν ευφορτοισι,—Opp.
Ευφροσυνη. EPITH. Εσθλη.
Ευφρεκρος.—ενδυκεως κομιδην ευφρεκρον εχεσι. Opp.
Εφετμη. EPITH. Κλυτη, ξυνη.
Εφηλις —αργυροεσσαν εφηλιν Nic. SYN. Λεπρα.
Ευχολος—Ερμειας. Ep. l. 1.
Ευχομαι. Ουτ' ιδην ευχοντο,—Pind. Ol. 6. SYN. Επαγγελλομαι.
Ευχος. EPITH. Υπεροχον.
Ευχωρος. Ελλας τ' ευχωρος—Sibyl.
Εχετλιαω.—εχετλιηεντα τε γομφον. Ep. l. 6.
Εχθρικδς. Ανθρωξι βαινειν, εχθρικην δηλοι βλαβην. Jun. l. 1.
Εχιδνα. —ηδ' αρ' εχιδνης
Διψαδος αιμοβορε φοβερον θανατον δε καλευσιν,
Ταυταλικη κολασει υπογαμφιλησιν οδοντων
Ιον ερευγομενης υποδιψιον ασθματι δεινω. Man. 5. 185.
Εχιδνοχαρης. Vid. Ρωμη.

Εχιον, Εχιειον. Ενθα δυω εχιεα πιφασσειο—Nic.

Ζ

ΖΑΜΕΝΗΧΟΛΟΣ. Vid. Ιος.
Ζηλος. EPITH. Κακοεργης.
Ζηνων Μικρος εων, νεον δ' εχεν ελασσονα σκινδαψον Tim.
Ζητειον. SYN. Χονδροκοπειον.
Ζορος. EPITH. Κρυερος.
Ζυμων. —ζυμαινα κακην χθονος ανερα κηδοι. Nic. SYN. Πηλον.
Ζωδιακη. Man. 4. 167.
Ζωιδιον. Ην μεν ζωιδιοισι διμορφωτοισι πελονται Ιχθυσιν, η Διδυμοισι—Ib. 452.
Ζωη. EPITH. Ευτρεπης, ασχημων.
Ζωοτυπη. Vid. Αποπλασω.
Ζωοργος. Σοι γαρ ζωοργος ζωοτοιη με λογος. Dolsc.
Ζωηφορος, Ζωοφορος.—προς ταφον ζωηφορον. Naz.
Ζωοφορων ανεμων—Ep. l. 4.
Ζωναι. Πεντε δε οι ζωναι περιηγεες εσπειρηνται
Αι δυο μεν γλαυκοιο κελαινοτεραι κυανοιο,
Η δε μια ζαφαρη τε και εκπυρος,—κ. λ. Jun. l. 3. c. 5.
Τας δυο χαλκειας, δυο δ' ενδοθι κασσιτερoιο,
Την δε μιαν χρυσην.—Hom.—ib.
Ζωροποτης.
Ζωροπετας οινε, μεθυχαρμονας ελαπινεργες,
Δαιτυμονας, θιασοισιν ανικωμους, ακολαστους,
Ημαται νυκλας αγοντες, υπνω μεταχοσμηθεντας. Man. 4. 300.
Ζωσηριος. (Απολλων.) Ζωσηριε τε κλιτυν—Lyc. 1278.
Ζωφορια.
Ηελιος δ' ακαμα, πυρδεν σελας, ηιχ' αν ελθη
Αρσενικοις ζωοισι κατ' αιθερος ιεροπλαγκλον
Ζωφοριην, θηλεια δ' εχη νεολαμπεα Μηνη. Man. 4. 510.

Η

ΗΒΗ. EPITH. Ερατεινη.
Ηδυβορος.—και ιχθυος ηδυβορoιο. Naz.
Ηδυγοων. Vid. Δακρυω.
Ηδυγλωσσος. Αδυγλωσσος βοα καρυκος εσθλης. Pind. Ol.
Ηδυμελιφθογγος. Vid. Σιμωνιδης.
Ηδυποτης. Vid. Κομαζω.
Ηερολεσχης. Vid. Αστρολογος.

Ηθος. EPITH. Εμπειραμον, τιθασον, συγγειές.
Ηλωρ. Vid. Ναυσιβατης.
Ηλιος. EPITH. Πυριπληθων, ωκεανιτης, ζαμενής.
—Διὸς πολυφεγγέος ασηρ.
Ηελιω ακαμαντος—πυριμαρμαρος ασηρ. Man.
Ηελιωτις —απ' ηελιωτίδος αιγλης. Ep.
Ημεραι. Αποφραδὲς, απευκλαι, απρακτοι, μιαραί.
Ημεροδειναστης. Vid. Μενιππος.
Ημιβιος. SYN. Ημιζωος.—τες δ' ἡμιβιες εναριζει. Man. 2. 358.
Ημικρανιος.—Ημικρανιην εχε νῆσον. Cyr. Th.
Ημιφανὴς, κρανος ασεροεις. Naz.
Ηπιομητις.—πατὴρ ὡς ηπιομητις. Ib.
Ηρωδης—αμερσιγαμε βασιλῆος. Nonn.
Ητορ. EPITH. Αειθανὲς, μυσαρὸν, τυφλόν.
Ηως.
Οιη δ' ακαματοιο κατερχετ' απ' Ουλυμποιο
Ηὼς, μαρμαρεοισιν αγαλλομενη φρενας ἵπποις,
Ωραων μετ' εὐπλοκαμων.—Cal.

Θ

(Θ) ΑΛΑΜΗΙΟΣ. Αυτοιυχὶ κυρὴ θαλαμηΐον ενὶ τυνον ευνήν. Ap 4
Θαλασσα. —Γλαυκὸν επ' οιδμ' ἅλιον
Κυανοχροα τε κυματων Ροθια πολια θαλασσας. Eur.
Βενθεα δ' ασηρικλα, καιὑγρὰ θεμεθλα θαλασσης. Muſ.
Θαλασσοπονος. Ζωὸν ἑοῖς εταροῖσι θαλασσοπονοισιν οπασας, Cyr.
Θαμβαλέος. SYN. Εκθαμβος—Θαμβάλεην ηρευγετο φωνήν. Naz.
Θαμβημα. SYN. Θαμβος. Ων πλασειρα θεὰ πικρῇ θαμβηματος αρχει. Man. 4. 559.
Θαμβησις. SYN. Φρικη, λασιοτης. Και διεγερονται νεκυων θαμβησιν εχοντες. Ib. 365.
Θανατος. EPITH. Δεινός.
Θαρσιγενὴς. Vid. Ερινυες.
Θεατρομανεω. Vid. Πονοπαικλωρ.
Θεηγορος, Θεημαχος—ανθερεών. Nonn.
Θεμα. SYN. Προθεσις—ωροσκόπος. Νυκλερινα θεματος—Man. 1. 278. Ευτυχὲς εκ γενεης θεμα—Ib.
Θεμισοπολος.—Θεμισοπολοιο δε βιβλε. Nonn.
Θεὸς. Ειμὶ Θεὸς τοιόσδε μαθὲν, οἷον κ' εγὼ επω.
Ουρανιος κοσμος κεφαλη, γαστηρ δε θαλασσα,
Γαῖα δέ μοι ποδες εισὶ, τα δ' υπ' εν αιθέρι κεῖται,
Ομμα τε τηλαυγὲς, λαμπρὸν φαος ηελιοιο. Macrob. l. 1.
Συν Θεω. PHR. Συν θεοῖς. υ θεῶν ατερ. θεῶν ἑκαλι. Διὸς ἑκατι. υκ ανευτι θεῶν. ην θεὸς θελην θεοὶ θελωσιν. θεω εθελοντος. ην θεὸς δωδῷ. θεῦ διδόντος. θεῦ συμπραξαντος. θεῶν βουλησεσι. θεῶν βουλῇ. θεῦ συν παλαμῃ. κατα θεῦ προνοιαν. μοιριδίῳ παλαμῃ. κατὰ θεὸν. δαιμονων βελαῖς. τυχῃ δαιμονος. αγαθῇ τυχῃ. Pind.
Θεογνωτος. Παιδὶ θεογνωτε τῷ θανατῳ προφασιν. Ep. l. 1.
Θεογραφος.—αι θεογραφοι βιβλοι. Pſell.
Θεοδινης. Φωνης νερτης θεοδινέα βομβον ακουες. Nonn.
Θεοκλητος.—θεοκλητων ἱερηων. Ib.
Θεοκμητος.—θεοκμητῳ τινι πεπλῳ. Ib.
Θεολωβητης.
Και θεολωβητας, κακοεργεας αφθιτομισους
Και καταδαινισῆρας εν αλλοτριησι βλαβῃσι. Man. 4. 235.
Θεομητωρ.—θεομητορα κοσμον. Ib. 7.
Θεοπειθὴς—θεσμῷ αληθεως θεοπειθέος—Nonn.
Θεοπλασης. Vid. Αγαλματοτυπης.
Θεοπρεπὴς—βιοτην θεοπρεπέα—Ep. l. 1.
Θεοπλὴς. Vid. Μωσης.
Θεοπολεμος. Vid. Ευνομιος.
Θεοσοργος.—εσμος εδεκλο θεοσοργων Γαλιλαιων. Nonn.
Θεοφεγγὴς—θεοφεγγεϊ πυρσῳ. Io. Damaſc.
Θεοφημος —και αστρολογες θεοφημες. Man. 1. 293.
Θεοφραδμων.—θεοφραδμονες ἡγεμονῆες. Procl.
Θεοινος.—Βακχος. Lyc. 1247.
Θερεκλεχὴς.—θερεκλεχέος πλατανοιο Nic.
Θερος.—θερεος πυριλαμπέος ὥρη. Man.
Θεσμοριος.—ατη ενὶ πεπληκυῖαν Θεσμορίη—Ap. l. 3.
Θεσμοτοκος. Θεσμοτοκε Μωσῆος—Nonn.
Θεωροσυνη. SYN. Εποπεια, επισασις, θεωρια. Ουρανιε δε Κρονοιο θεωροσυνην επεχοντος. Man. 4. 460.
Θηλυγονος. Θηλυγονες δε τεκνοισι—Ib. 86.
Θηλυμανεω. —παρὰ κῦδος αναξια θηλυμανὲντας. Ib. 164.
Θηριῶδες.—Eur. Or. 523.
Θηροβολος. Θηροβολε θανατῳ—Man. 4. 614.
Θηροδιδασκαλια. Θηροδιδασκαλιας επιβητορας ἱμερεσσης. Man. 4. 614.
Θηροκομος. Νυξ δ' αρα θηροκόμος, φιλεουσι δε θηρια νυκλα. Apolin.
Θηροχλαινος. Vid. Ηρακλῆς.
Θιασωδης. Vid. Ωραι.
Θιβρος.—και ωεὰ θιβρὰ χελωνης.
Θοραῖος. Vid. Ηλιος,
Θρασυθυμος, Θρασυφρων, Θρασυμητις. Τολμηροὶ, θρασυθυμα μεμνότες, εχθροὶ ἑταιρων. Man. 4. 529. —Θρασυ-

—Θρασυφρονος Αιακιδαο. Cal.
—Ο θρασυμητις Αρης. Ep. l. 6.
Θρασυμαχος—Ηρακλεης—Pind. Ol.
Θρασυχαρμης—ευρυπυλος. Cal.
Θρηνητωρ. Vid. Νεκροταφος.
Θριδακινὶς.—αγχιστης θριδακινιδα χαιτην. Nic.
Θρομβεων.—θρομβῶια γαστρος. Ib.
Θρομβεω. Vid. Κρυσταινομαι
Θρονισμὸς. Αρχας δ' ουχ ἑξει βασιληΐδας, ουδε θρονισμὸς. Man. 4. 104.
Θυλακις. Μηκων—Θυλακις, ἡ επιτηλις—Nic.
EXP. Μικρὰ και μεγαλη.
Θυὰς, vel Θυάς. Θυμαλὶς.—και ευγλαγεας θυμαλῖδας. Ib.
Θυμαρμενος.—θυμαρμενον ἦαρ. Ib.
Θυμελη. EPITH. Ευρυχορος.
Θυμος. EPITH. Αλκιμος, κακοεργὴς, λεπταλέος, γελανὴς, αταλός.
Θυτης. Αστρολογος μαγικὰς τε θυτας—Man. 4. 211.
Θυωναῖος—Διονυσος. Opp.
Θῶκος. EPITH. Μαντῆος, αληθὴς.

Ι

ΙΑΜΒΙΖΩ. SYN. Ψιθιριζω.
Ιατὸς. Ιατά εσι βροτοις και τα. Pind. Ιδη. 8. Ιαω.
Φραζεο των παντων ὑπατον θεὸν εμμεν Ιαω,
Χειματι μεν τ' Αιδην, διὰ δ' ἑαρος αρχομενοιο,
Ηελιον δε θερευς, μεταπωρα δ' ὀπωρὴν, Ιαὼ.
Orph.
Ιεροπλαγκτος. Vid. Ζωφορια.
Ιθυκελευθος.—οδὸν ιθυκελευθον εδειξεν. Dolsc.
Ιθυκριτης. Εκ θεὸς ιθυκριτας—Ib.
Ιθυνοος, Ιθυφρων,—κραδιη—Apolin.
Ιθυντειρα,—Δικη. Opp.
Ικμενος, Ικμαλέος.—ικμαλεῳ τε δειματι.—Naz.
Ιμβρασὶς. Ιμβρασίδος γαιης χιονωδεος—Nic.
Ἰξιοεις. Ἰξιὸεν—πᾶμα. Ib.
Ιοβόρος. Vid. Δρακαινα.
Ιόπλοκαμος. Ιοπλοκαμων Μοισῶν. Pind. P. 1.
Ιότοκος.—ιοτοκοισι περισπερχει γενυεσσι. Opp.
Ιουϊνιανὸς.
Βιβλον Ιουϊνιανὸς αναξ τεχνησατο τήνδε
Την ρα Τριβωνιανὸς μεγαλῳ καμε παμβασιλῆϊ,
Οιά τις Ηρακλῆϊ παναιολον ασπίδα τευξας,
Ηι επιμαρμαιρουσιν αγαλματα παντα θεμισων.
Ep.
Ιοφορος. Vid. Ασπις.

Ιπος. Vid. Αιτνα. SYN. Πιεσμὸς, θλιψις.—μυαγρα—γναφῆιον.—ποινή.
Ιππα. Ιππαν κικλησκω Βακχὺ τροφὸν, ευάδα κερην. Orph.
Ιρινεος.—Ιρινεα θυεος μετριὸν ορεξαις. Nic.
Ισογραφος. Vid. Πλατων.
Ισοζυγὴς.—ισοζυγεων κυπαρισσων. Ep. l. 1.
Ισηρης.—ραιβοισιν ισηρεες αντα παγυρσις. Nic
Ισορρεπὴς.—φεροις δ' ισορρεπὲς αχθος. Nonn.
Ισοχροος. Φαινεται εν καθαροῖς ἡμασιν ισοχροις. Naz.
Ισραελιτης.—δυσαριθμον οχλον Ισραελιτην. Cyr.
Ιστα. Vid. Εστια.
Ιστιον. EPITH. Ανεμοεν.
Ιυγξ. EPITH. Ποικιλη.
Ιχθυοτος. Ιχθυοτοιο πεφην Τιβερηΐδος ἁλμης. Nonn.
Ιχθυιδιον. Εν προσφατοις ιχθυιδιοις τεθραμμένα. Menand.
Ιχθυφαγος. Vid. Δελφιν.

Κ

ΚΑΓΚΑΝΕΟΣ. Vid. Πελεκητωρ.
Καθαρτὴρ.—λυτρων τε καθαρτῆρας βαλανεων. Man. 4. 253.
Καθευρισκω. SYN. Καταλαμβανω, καταφωραω. Η καθευρεθη ταφον κοσμῆσα—Soph. An. 401.
Καθετος (γραμμη.)—καθετὸς δ' αποκλινὴ. Man. 1. 92. SYN. Σταθμη, σἰαφυλη.—γαυλαμη.—δικλυον.
Καθηλιαζω. Ου δυνασαι δνοφερὴν νυκτα καθηλιασαι. Ep. l. 1.
Καθυπνης. Πινωσιν πεπυθοιο καθυπνέας—Nic.
Καθωστερ. Vid. Τιτθη.
Καινισμα. Vid. Νεκροταφος.
Καινοταφος. Υμνος ασολεσχος, σχημασι καινοταφω. Ep. l. 2.
Καινοφανὴς. Vid Μαγοι.
Καιροβοος. Καιροβοοισι φιλοις. Naz.
Κακανθημι.—κακανθεντας ορεμνους. Nic.
Κακεσχατος. Vid Υπνος.
Κακιλεχὴς. Vid. Δυσπαις.
Κακιπελια.—κακιπελιη βαρυθοντες. Nic.
Κακιθὴς. Ου γαρ δῆγμα πελει μεταμωνιον, αλλὰ κακιθες. Ib.
Κακοπαθως. Πῆμα λυγρῳ γαμετῃ συναλιζομενον κακοπαθως. Man. 5. 339.
Κακοβελος. Μαινομενων τροποι—και κακοβελων. Eur. B. 399.

SYN. Ἀβουλος, δυσθυμος, κακοεργος, ἀφραδής.

Κακομητις.—κακομητιος ὁσσε Μεγαιρης. Orph. L.

Κακομητια. Κακοφροσυνη. Λαθρη παρθεμενες κακομητιη ηρνησαντο. Man. 2. 308. Ουδετι τὴν προτερην εσχε κακοφροσυνην. Ib. 1. 99.

Κακομητωρ.—κακομητορας ανδρας. Ib.

Κακοδαιμονια. Εν κακοδαιμονιη καματωδέι—Ib. 4. 475.

Κακοελπις. Vid Οχθος.

Κακοκνημος. —Παντεσσι κακοκναμοισιν ερισθεν. Theoc. 4 63.

Κακοκρισια.

Ασπίδ' Αχιλλῆος τὴν Ἑκτορος αἷμα πιοῦσαν
Λαρτιαδης Δαναων ἕλε κακοκρισιη. Ep. l. 1.

Κακοπαρθενος —Ιω κακοπαρθενε μοῖρα. Ep. l. 3.

Κακορρηκτειρα, al. Κακορρεκτειρα.

Κακορρηκτης. — κακορρηκτησιν οπαδες Ανδρασι—Ap 3 595

Κακοσκηνης —κακοσκηνευς επὶ τεφρης. Ep. l. 3.

Κακοσποριαι. Τοιης αρξαμενος παισι κακοσποριης. Ib

Κακοσατεω —κακοσατεοντος αιτυ. Nic.

Κακοσχολος. Πνοαὶ—κακοσχολοι. Aesc. Ag. 201. EXP. Επὶ κακῷ ποιεῖσαι σχολαζειν.

Κακομελετος, Κακοφατις. Κακομελεταν ιαν. Aesc P. 340. Κακοφατιδα βοάν. Ib.

Κακοφραδής, Κακοφραδια. Κακοφραδης—μεριμνα. Naz. Τῆς δε κακοφραδιης απονεαντο—Nic.

Κακοχολος, al Κακηχολος —κακοχολοι αρχιερῆες. Cyr.

Κακοχροος. Vid. Κυμη.

Κακοφλοιος —κακοφλοιοιο κονυζης. Nic.

Κακοφθορεὺς —λαγοιο κακοφθορεως—Ib.

Καλαμητόμος —καλαμητόμον—ἄρπην. Ap. 4. 987. SYN. Καλαμευτὴς. Θερισής.—Θερισικός.

Καλαμηφαγος. Vid. Χαλυφ.

Καλαμογραφια.—Man. 4. 72.

Καλαμινθος. ΕΡΙΤΗ. Τέρηλη, χαιτηεσσα.

Καλεσσιχορος. Η δε μεθυ Βρομιοιο καλεσσιχορε καταχευεν. Orph. L.

Καλιγομος. Λεμβος — θαλασσοπορον καλιγομον. Cyr.

Καλιπολεμος.—παντων εργα καλιπολεμων. Ep. l. 1.

Καλλαΐνος (κυανεος.) Καλλαΐνα—πτερυγι. Ib.

Καλλιγαμος.—καλλιγαμοις λεχεσσι—Ep. l. 4.

Καλλιδονακ.—τὸ καλλιδονακος—Ευρωτα. Eur. Hel. 499.

Καλλικαρπος Vid. Σικελια.

Καλλικλίνος. Vid. Αιθρη.

Καλλίμος (καλὸς) Πορε καλλιμα δᾶρα. Od. δ. 130.

Καλλιπλοκτος.—υπ' Αιτνας καλλιπλοκτοι πολιες. Pind. Ol. 13.

Καλλιπωλος.—καλλιπωλον ἕδραν. Ib. 2.

Καλλισερνος.—καλλισερνον Αγαυην. Nonn.

Καλλιτοκεια. Νυμφη αριστοσεια, λεχῶ δέ τε καλλιτοκεια. Opp.

Καλλιτοξος. Τῇ καλλιτοξῳ ματρι. Eur. Ph. 1168.

Καλλιχθυς.—αλα—καλλιχθυν—Opp.

Καλλοσυνη.—καλλοσυνας ενεκεν. Eur. Hel. 389.

Καλοβαμων, Καλοβατης. Vid. Σχοινοβατής.

Καλοεργος. Αρεος ηδὲ Κρονε μεσση Κυπριδι καλοεργος Man 1.

Καλοπεδιλον—αμφὶ ποδεσσιν ευτμητοισιν ἱμᾶσι Καλοπεδιλ' αραρισκε—Theoc. 25. 103.

Καλυκοστεφανος. Της καλυκοστεφανε νυμφιος Ευρυνομης. Ep. 6.

Καλχη —η ετι καλχης Κηρασιδος—Nic.

Καματος. ΕΡΙΤΗ. Οιζυρος, αμηχανος, πολεμιος.

Καματιδεν. Ουτω και μεροπων γενεη καματιδον αλᾶται. Man 4. SYN. Ταλαιπωρως, μοχθηρως, επιπονως, επωδυνως.

Καμινευτηρ. Vid. Φῦσα.

Καμπη.—τριφας ολιγῳ ενι βραμματι καμπην Κυπειην δροσοεσσαν—Nic.

Καμπιμος. Δρομῳ τε πολλὸς εξεπλησα καμπιμως. Eur. I. T. 81.

Καμπυλοεις. Αγκισρων καμπυλοεσσαν ιτυν. Ep. l. 6. SYN. Στρεπτὸς, ευκαμπὴς, καμπύλος.

Καναχηπης.—ιη καναχηποδος ἱππε. Opp.

Κανθαρις.—κανθαρίδος σιτηφαγε ευτ' αν οδωδη. Nic.

Κανοσισμος. Vid. Τειχοδομος, Κοσμητης.

Καπνιλὸς. SYN. Ψολοεις.—καπνιλὸν και φυξιμον οδμήν. Nic.

Καπνιαω. Vid. Μελισσοκομος.

Καπνοτοκεια —σποδος. Apolin.

Καπροφοινος—κυων—Ep. l 1.

Καπροφυλαξ—Πριηπῳ Θηκεν ὁ καπροφυλαξ δενδριακην θυσιαν. Ep. 6.

Καρα. ΕΡΙΤΗ: Ορθὸν, ποικιλον φοβαισι δρακοντων. Pind.

Καρδια. ΕΡΙΤΗ. Αμοχθος, γελανὴς, θρασεῖα, ορθῆ, απημων αμφ' αλλοτριον κῆδος. Pind.

Καρπος.—αμωμητος φρενῶν. Ib.

Καρποσπορος.—καρποσποροι ανδρες. Man. 4. 256.

Καρποτοκος. Αγρε καρποτοκε ρυτορα—Ep. l. 1.

Καρτεραιχμης. Καρτεραιχμαν Αμφιτρυωνιαδων. Pind. I. 6.

Καρτεροζωντης—Κρονιδας. Pind. Fr.

Καρος. (βοτανη.)—Αβλεμὲς εσιν εκειτο καρος—Nic.

Καρυηκης. Vid. Χελυς.

Καρυον. ΕΡΙΤΗ. Δυσλεπὲς. —κασυγε καρυοιο δασυφλοιοιο καλυμμα. Nic.

Κασανὶς, Vid. Δυσλεπης.

Κασωρ.—η κασορος κλοον ορχιν. Nic.
Καταγγελια. SYN. Εισαγγελια, προσαγγελια. Εν τε καταγγελιαισι θεων μνησμασι τ' αιδ Οξυχολοι, λυπρον βιοτε τελος αθρησουσιν. Man. 4.
Καταγλαϊζω. SYN. Καταυγαζω, καταλαμπω. Μαρμαρυγη καλλος νᾶμα κατηγλαϊσεν. Ep. l. 2.
Καταγναπτω. Ελπιδας επί σοι κατεγναμψε βικ. Eur. Tro. 1252. SYN. Καταγναφω, εγκατατιθημι.
Καταδαικτηρ. Vid. Θεολωβητης.—SYN. Αναιδής.
Καταδηπτον. Vid. Ελκυσμα.
Καταιθυσσω Απαν ιῶτον καταιθυσσον—Pind. P. 4. SYN. Αιθυσσω.—απαστραπτω.
Καταισιμοω. SYN Καταναλισκω. Κατησιμωσα πᾶμα καυματος λυσιν. Ath. 10.
Καταιτιαω. Τι σαυτὸν αδικῶν την ψυχην καταιτιᾶς; Menand. f. τυχην
Κατακισσος. Κατακισσοις βρεμοντας Πλοκαμοις φερῦσα θυρσους. Anac. 6.
Καταληρεω. Ath. l. 13. vid. Ληρεω.
Καταντης. SYN. Κατακλινης.
Καταντλεω. SYN. Καθιμαω.
Καταμιαινω Καταμιαναις ψευδεσι Pind. P. 4. SYN. Καταρρυπαινω.
Καταμπισχω, Καταμπεχω. SYN. Κατακαλυπτω, περισελλω.
Ευψυχον ανδρα πολεμιον θανόνθ' ὑπὸ Κηφη καταμπισχουσιν εν τυμβῳ χθονι. Eur. Hel. 859.
Κατασειω. SYN. Συσσειω, κατασυρω.
Καταντιπερην. Τᾶ δε δυω πολοι εισι καταντιπερην ασαλευτοι. Man. 2. 22.
Καταρρεζω. Φῆ δε καταρρεζων—Call. 3. 29.
Καταρριπτω. Vid. Σχοινοβατης.
Καταρρυεω. SYN. Σπομαι, αφανιζομαι.
Καταφλεξιπολις. Vid. Σθενελαϊς.
Καταχευω. Vid. Καλεσσιχορος.
Κατασκοπος. SYN. Εγκαθετος.
Καταχθης. Vid. Εκφλοιω.
Κατεμπαζω. Αλλ' ὁποταν χρειώ σε κατεμπαζη μογεοντα. Nic.
Κατευοροφος. Σῶο κατευοροφον γραπτὸν σ'λεγος.—Ep. l.
Κατηβολεω. SYN. Λειποθυμεω. Οια κατηβολεων—Nic.
Κατικμαζω. Δὴν δε κατικμαζων αγονον σπορον —Ib.
Κατοικις. Vid. Στρῶθος.
Κατολολυζω. Σταεις δ' αχορεστος γεγει Κατολολυξαιμ θυματος λευσιμε. Aesc. Ag. 1126.

Κατομφαλιος. Ουρη—κατομφαλιος τετανυσαι· Nic.
Κατερανοθεν. Ητε κατερανοθεν πλαμενη—Orp L.
Κατοχος. SYN. Κατασχετος.
Κατοχη SYN. Επιπνοια, θειασμος, κατακωχή. Οι δε και εν κατοχαῖσι θεῶν πεπεδημενοι αιεί. Man. 1. 239.
Καυκις. Vid. Εγκατηνεω. SYN. Βηξις, εντροπίς.
Καυλος. ΕΡΙΤΗ. Ηνεμοεις.
Καυτηρ, Καυστηρ, Καυστής. Τον εν χαλκειῳ ταυρῳ καυστῆρα Pind. P.
Καχρυοεις, Καγχρυοεις. Vid. Περιθαλπής.
Καχρυφορος. Vid. Λιβανῶτις.

Κεδληγονος. Vid. Μηκων.
Κεδρις. Κεδρίδας ενθρυπτων—Nic.
Κεδρος. ΕΡΙΤΗ. Κυαναυγής.
Κεδροχαρης. Vid. Νεκροταφος.
Κελαδητις.—γλῶσσα. Pind. N. 4.
Κελαδοδρομος. Vid. Εμπυλιος
Κελαινεφρινος Θῆρα κελαινορρινον—Opp.
Κελαινωψ, Κελαινῶπις—νεφελα. Pind. P. 1.
Κελεβεον, Κελεβιον.—και ασκηθὲς κελεβειον Εμπλειον μελιτος. Ath. l. 1.
—Κελεβιὸν ὁτι χειρον. Ib,
Κελευθος. ΕΡΙΤΗ. Απλοη, καθαρὰ, ορθή.
Κελευθοπορος. Ep. l. 3.
Κενεηγορος. Vid. Αμμων.
Κενηγόρος. SYN. Κενεαυχής.—οις γλῶσσα κενηγόρος εστί. Dolfc.
Κενοδρομεω. Αιεὶ δ' εν γενεθλησι κενοδρομεουσα Σελινη. Man. 2. 486.
Κενοκρανος.—μεροπας κενοκρανες. Sibyl.
Κενταυροκλόνος. Lyc. 670.
Κενταυροπληθης—πολεμος—Eur. Her. f. 1273.
Κεντρον. ΕΡΙΤΗ. Ὑπογῶν, ὑποχθονιον, αιανές. —ει γε συν πελιῳ τόδε κεντρον οδευοι. Man. 3. 47.
Κεπφος. ΕΡΙΤΗ. Θοος.
Κεραελκης.—κεραελκεα ταῦρον. Ap. 4. 469.
Κεροφορος, Κερατοφόρος. Μυχηματ' ὡς ηκουσε κεροφορων βοῶν. Eur. B. 650. —ενι θηρσὶ κερατοφορουσι γενεθλον. Opp.
Κεροεδης.—Ερπυλλον κεροειδέα—Nic.
Κεροδέτος. Ζευγνυτε κεροδετα τοξα νευραῖς. Eur. Rh.
Κεραυνος. ΕΡΙΤΗ. Αιθων.
Κερωνυξ.—κερωνυχα πᾶνα γεραιρων. Dion.
Κεραμεργὸς. Vid. Τειχοδόμος.
Κερδος. ΕΡΙΤΗ. Παγκοινον.
Κερνοφορος.—ζακορος βωμισια Ρεης. Nic.
Κεφαλη. ΕΡΙΤΗ. Απλατος, αταρβης.

Κεφαλήγενος.—χαλκὲς κεφαληγενοὶ—Ath. l. 5.

Κηπεύς. Vid. Κάμπη.—Κηπερικὸς—θυραις κηπερικαῖς. Ath. l. 2. SYN. Κηπευτικὸς, ἐπικηπιος.
Κηραγχὴς. Vid. γλογαφος.
Κηραμύντης—Ηρακλης. Lyc. 663.
Κηροπλάσος—δονὰξ Aesc. Pr 576.
Κηροτεχνης. Ουκ ἐμὶ κηροτεχνης Anac. 10.
Κηροτροφος.—κηροτροφα δῶρα μελισσων. Ep. l. 6.
Κηροχιτων. Vid. Λαμπας.
Κηροχυτος. —ξυθαὶ καθυπερθε μελισσαι
Κηροχυτοις εντος λαγαροῖς επὶ χειλεσι βαῖνον. Ep. l. 4.
Κητοφόνος.—τριαινα. Ib. l. 6.

Κιθαρα. ΕΡΙΤΗ. Μελαργός.
Κιθαιρωνεις. Λεπας Κιθαιρωνειον εισεβαλλομεν. Eur. B. 1043.
Κιμμερος—δ' οπως Σκια καλυψον πετρον—Lyc. 1427.
Κινδυνος. ΕΡ. Αλγινὸς. κρυερὸς, εχθρὸς.
Κινυρομαι. SYN. Δηνολογεομαι, μεμφιβολεω.
Κινωπισης.—δολιχοισι κινωπισαις κοτεεσι. Nic.
Κιρρας —κιρράδος οινὴς Nic.
Κισσοβρυος.—κισσοχιτων—Βακχος. Orph. L.
Κισσοπλοκος. Vid Μελος.
Κιων. ΕΡΙΤΗ. Δαιμονια. ερανια, ορθὴ, χρυσεα.

Κλαγγὸς. Κλαγγαῖσι φωναις. Ath. l. 1.
Κλαυτὴρ. Vid. Νεκροταφος.
Κλεος. ΕΡΙΤΗ. Δυσφημον, ετητυμον.
Κλεψινοος. Vid. Παρασλαζω.
Κλεψιτοκος—Ρεια. Opp
Κλεψιχολος. Vid. Παιδαγωγὸς.
Κλεπτὴρ. —κοσμοιο κακὲς λητορας ανδρας,
Και θυρετρων δεινὰς επιυκλορας οθνιαων,
Κλεπτὴρας ταυλὰς τυκλοπλανεας τελεσσιν
—τυκλοπλανεας τε λαθραιους,
Ουτοι φορασθεντες εν αλλοτριοισι μελαθροις,
Ειρκὰς δ' οικησασι συλασσομενοι αλυσιδὲν
Υπ' τε βιαιοτατω θανατω βιον εκλιψουσιν. Man. 4.
Κλῆρος. ΕΡ. Βαθὺς. ἱερὸς, πατρωιος, προπετὴς.
Κλιβανευὸς. Vid. Σκοτοεργος. SYN. Εργαστηριαρχης.
Κλιμακοεις. Ωιδὴ κλιμακοεσσα—Apolin.
Κλινοχαρης—σοδαγρα. Lucian.
Κλονοκαρδιος, al. Χρονοκαρδιος. Vid. Κεραυνος.
Κλοπιμως. SYN. Κλεπτικῶς, λαθραιως.
Η κλοπιμως φθειρασι λεχη—Man. 5. 298.
Κλυδατις,—ελξινην την τε κλυδατιν καλεουσιν,
Υδατι τερπομενην και αὲι θαλλὸσαν ιαμνοις. Nic.

Κλυμενος. SYN. Κλυτος. Τετω τον κλυμενου κατετακετο τῆνον ερωτα Theoc. 14. 26.
Κλυσις. SYN. Κλυσμὸς, πλυσμὸς, εγχυσις. vid. ομβρικὸς.
Κλυσὴρ —εν κλυσῆρι νεον γλαγος οιὸς αμελξας. Nic.
Κλυτοβελος—Ερμειης. Opp.
Κλυτοκαρπος. Κλυτοκαρπων ανευ στεφανων. Pin. N.
Κλυτομοχθος. Καλλιοπα κλυτομοχθε—Ep. l. 5.
Κλυτοπαις.—Αριστοδικην κλυτοπαιδα. Ib. l. 1.
Κλυτοτερμων.—κλυτοτερμονος ωρης. Man. 4. 28.
Κλυτοτεχνος—Ζωγραφος. Dolfc.
Κλυτοφεγγὴς. SYN. Ευφεγγὴς.
—σ' αμειβομενοι κλυτοφεγγοῖς
Οικοις εκτελεσσι—Man. 2. 148.
Κλυτοφημος—Αμφιων—Ep. l. 1.
Κλωσμα. Κλωσμασιν αρρηκτοισι—Man. 1. 202.

Κνισσα. ΕΡΙΤΗ. Τρισελικτος.
Κνωψ. SYN. Φαλαγγιον. Χωρω ἱνα κνῶπες θαλερην βοσκονται αν' ὑλην. Nic.

Κοιλιφαραγξ. Κοιλιφαραγγος δακτυλε πασμαλι. Eub.
Κοιλοπεδος. Εν κοιλοπεδον νᾶπος θεῦ. Pind. P. 5.
Κοιλοσωματον—κυτος. Ath. l. 10.
Κοιρανικὸς. Vid. Λεων.
Κοιρανος. SYN. Επικοιρανος.
Κολασις. SYN. Ποινη, τιμωρια.—Ταυταλικῆ κολασει,—Man. 5.
Κολοβος.—κολοβην επιλισσεται ὀφρυν. Nic.
Κολοσσοπονος. Vid. Αγαλματοτυπης.
Κολυσα.—ραδῖνα πολυκνημοιο κολυσης. Ib.
Κομη. ΕΡΙΤΗ. Χρυσεα.
Κομισεος.—καρπὸς ὁ κομισεος. Aesc. S. T. 605.
Κομμι.—οτε πολλον αὲι καλλειπεται οσχαις Κομμι—Nic.
Κομπος—εν εργω προσφορος. Pind.
Κονιλη. ΕΡΙΤΗ. Παυακτηος.
Κονισρα. SYN. Παλαισρα, κυλισρα.
Κονυζα. ΕΡΙΤΗ. Χαμαιζηλος, ορεινος, κακοφλοιος. —λεπτοθριοιο πολυθρονα φυλλα κονυζης. Nic.
Κονυζητης. Vid. Εγχλοος.
Κοπεω. SYN. Ενεργεω.
Κοπεω. SYN. Επισαμαι, γινωσκω.
Κοραξ,—ομβριρρεα κρωζων. Ib.
Κοριον—καρπὸς ορεινγενεος κοριοιο. Ib.
Κορις. ΕΡΙΤΗ. Λαθροδακνη.
Κορκορος. ΕΡΙΤΗ. Ημυσεις.
Κορος. ΕΡΙΤΗ. Αιανὴς.
Κορυνηφορος. Συνδρομον αλλον εχων κορυνηφορον εσμὸν ὁδιτην. Nonn.
Κορυφη. ΕΡΙΤΗ. Αφνεα. Pind.

Κορωνη. Τετομαντις ὁτε κρωξιε κορωνη. Euph.
Κορωνοβολον—οργανον. Ep. l. 3.
Κοσμητὴρ Ερμῆς κοσμητῆραι ἑῆς εποιησε πολησς.
Κοσμος. EPITH. Θοός.—θεομητωρ, πολυπημων, αιγλητης, ἡδυμελής.
Κοσμομανης—πολεμος. Sibyl.
Κοσμοκομης, Κοσμοπλοκος. Vid. Απολλων.
—και κλενα κοσμοκομην—Ep.
Κοσμοσωτηριος Το κοσμοσωτηριον εξερῶ παθος. Naz.
Κοσμολετης, Κοσμοφθορος.—ομβρος ὁ κοσμολετης. Ib. —Βασιλευ κοσμοφθορε—Ep. l. 2.
Κοσμουργὸς. Vid. Θεός.—κοσμοτεχνης. Muſu.
Κοτινηφορος.—κοτινηφόρον ὕδωρ. Moſch. 8. 1.

Κραιπνοβατις. Vid. Βραδυγλωσσος.
Κραιπνοπορος. Γυναισι κραιπνοπορoισι περαῖ—Cyr.
Κραμβιης, Vid. Σπεραδος.
Κραταβολος, Κραταιβολος.—χερμαδας κραταβολας. Eur.B 1094.—καλαμω κραταιβολῳ. Naz.
Κρατεραλκης —κρατεραλκέα—ισχύν. Cyr.
Κρατοπαγης. Vid. Μιμοβιος.
Κρατοφορεω. Οινον κρατοφορῆντα—Ath. l. 1. al. κρᾶτα φορεω.
Κρεαγρις. Χυτρον τοι ταυτην τε κρεαγρίδα—Ep. l. 6.
Κρεανομος. SYN. Κρεοφαγος —τεκνων νηπιων κρεανομε. Lyc. 203.
Κρεηδόκος, Κρεοδόκος.—και τον κρεοδόκον σκαφίδα. Ep. l. 6. Πυρὸς γεφυραν εσχαραν κρεηδοκον. Ib.
Κρεοφαγος—Nic. Vid. Θρηϊξ.
Κρεσσα.—τοθι παῖδες εὐζηλοιο Κρεσσης. Nic.
Κρηδεμνον. SYN. Αμπυξ.
Κριμνοβατης—Παν. Ep. l. 4.
Κριθωδης —εχων κριθωδεας αρτας Nonn.
Κριος.—ὁ τ' ερανιε κορυφῆς ορος, εαρος αρχη. Man 1.
Κριος. EPITH. Ευκεραος.
Κρισις. EPITH. Αγνή.
Κροκη. SYN. Ροδανη.
Κρονοτεκνος—Ουρανος. Orph. H.
Κρονος. EP. Βλαβεραυγὴς, αιπυπλανὴς, κυανοχροος.
Κροτημα. Κροτημ' Οδυσσεύς εσιν αιμυλωτατον. Eur. B 491.
Κρυερος. EPITH. Δεινοτατος.
Κρυερος.—τηνδε δή μοι κρυερον. Ar. Ecc. 981.
Κρυπτεος.—εργον ανοισεον,—κεχὶ κρυπτεον. Soph. An. 279.
Κρυπτευομαι.—Ουτι πω κρυπτευομαι. Eur. Hel. 548.
Κρυφιμος. Ανερας εκπηκε πολλακις εκ κρυφιμων. Man. 1. 150.

Κρυσαινομαι. Ημος πιλναμενον σεργοις κρυσαινεται ὕαρ. Nic.
Κτεανισμὸς —και αλλοτριων κτεανισμων Δεσποσυνος—Man 4. 41.
Κτενιζω. SYN. Διαξαινω.

Κυαναιγις—παρθενος. Pind. Ol. 13.
Κυανοθριξ.—κυανοτριχας ἵππους. Orph. 1192.
Κυανοκρηδεμνος—Θετις.—Cal. l. 4.
Κυανοπεπλος—ομιχλη. Muſæ.
Κυανοχετης. —πηγαων κυανοχετεων εν δινηις. Orph. L.
Κυανοχροος. Vid. Σκορπιος.
Κυβερνητὴρ. EPITH. Αυπνος.
Κυδοσκοπος.—κυδοσκόπον ἀρην. Man. 4. 35.
Κυδωνιας. Vid. Αρτεμις. Orph. H.
Κυθηρα. EPITH. Αβροκομος, βλοσυρὴ. καλή.
Κυκλαμινος.—και εν κυκλαμινον αγειρας Nic.
Κυκλομελιδδος. SYN. Μελανοδοχειον.
Γραμματικῳ πληθοντα μελασματι κυκλομολιδδον. Ep. l. 6.
Κυκλος. EPITH. Αλυτος, ευτροχαλος, τετρακυημων.—SYN. Ιπποδρομος.
Κυκλωπις. Ω Κυκλωπίδες εσιαι. Eur. I. T. 844.
Κυλληνις. Αμφιβαλὼν ἁρπην Κυλληνίδα λευκανησι. Orph. L.
Κυμβαλον. Κυμβαλά τ', ευκρεκλος τοῖς αλαλαγμὸς ενί. Dolſc.
Κυμβιον (κυπελλον.) Μεγαλ' ισως κυμβια προπινομενα. Anac.
Κυμβος. Vid. Τραπεζηες.
Κυμη. Βατραχειη τε, Κυμη τε κακοχροος—Ath. l. 8.
Κυνηλατεω Οια κυνηλατεοντος—Nic.
Κυνοδης.—θολερῷ κυνοδοντι. Ib.
Κυνοθρασυς.—Μεμαργωμενοι, κυνοθρασεῖς. Aeſc. Supp 763.
Κυπελλομαχος. Εργα κυπελλομαχε σῆτομεν ελαπινης. Ep. l. 2.
Κυπριδιος.
Θηλυτερας φιλεειν, ολίγον κακὸν, ἑνεκα κειναις
Κυπριδιες οαρας ποτνα δεδωκε Φυσις. Ep. l. 1.
Κυτισηνομος. Αλλοτε δ' κρεης κυτισηνομε—Nic.

Κωμασωρ. Ηδυποτας, θιασων κωμασορας—Man. 4.
Κῶμος. EPITH. Ολυμπιονικης.
Κωμωδοποιητης. Ar Pa. 733. SYN. Κωμωδοποιὸς, κωμωδογράφος
Κωτιλὰς. Κωτιλάδας δε τας χελιδονας—Ath. l. 14.
Κωφὸς.
Ητοι και κωφοῖο λαχεπλέος, ὁς τ' ενὶ θαμνοις

Εἶχοι προσφύεται μορφοῖς λιχμωμένος ἐρετην. Nic.

Λ

ΛΑΒΡΟΠΟΔΗΣ.—χέμαρρος—Ep. l. 1. al. λαβροποτης.

Λαγοσφαγια —καὶ ταχινῆς ἐργα λαγοσφαγιας. Ep. l. 6.

Λαγωοφόνος.—λαγωοφόνον τε τριαιναν. Opp.

Λαερτης. Μᾶνον Λαερτην Αρκεισιος ὗὲν ετικτε Μᾶνον δ' αυ Οδυσῆα πατὴρ τεκεν—Od. π. 118.

Λαθροδολος. Οιτε και ἰξευτᾶ λαθροδόλῳ δονακι. Ep. l. 4.

Λαθροδακνος Vid Γραμματικοι.

Λαιδρὸς. SYN. Αναιδὴς, αρπασικὸς, ευκινητος. —Η μητέρα λαιδρην. Nic.

Λακισμα.—πεπλων λακισματα. Eur. Tro. 1. 87.

Λαμπαυγετις, Λαμπραυγετις, Λαμπραυγὴς, Λαμπροφαὴς. —λαμπαυγετις—Man. 1. 301. —λαμπραυγετις—ακλὶς. Ib. 4. 201. Ακλὶσιν —λαμπραυγέσι κοσμε. Ib. 415. Λαμπροφαὴς ασὴρ—Ib. 53.

Λαμπροπρεπης —λαμπροπρεπες ἦμαρ. Nonn.

Λαξευμα. SYN. Ατραπος, τριβος. Αρεος ακτινεσσι πολυ λαξευματα βαινων. Man. 1.

Λαξευτης. SYN. Λαοξὸος, λιθεργὸς, λαοτομος, λιθοξοος. —λαξευτας, η τεκτονας, η λιθοεργος. Ib.

Λαοδοτειρα—Γαῖα. Orph. H.

Λαοτεβης—Ηρως. Pind. P. 5.

Λαοτροφος. Λαοτρόφον τιμάν. Ib. Ol.

Λαοτομος. Λαοτομε τε πετρης σκληρωδεος εγρεσιδερμης. Man. 4. 325.

Λαοτόμος.—υπερ νωτων φορεοντας Αχθεα, και λαας βριαρας—Εργων τεκτοσυνης σἄθμης τ' επιτορας ανδρας. Ib. 6.

Λαρυγοφωνος. Vid. Εκχορδοω.

Λασιοκνημος.—λασιοκνημοισι λαγωοις. Opp.

Λασιοσερνος. Τον λασιοσερνων κεντορα παρδαλιων. Ep l. 3.

Λασιωνιος. Vid Λυκορμας.

Λατριος—μισθος. Pind. Ol. 10. SYN. Δουλειος.

Λατριωτικὸς. Λατριωτικαὶ—γλαῦκες. Ar. Av. 1106.

Λαχανηφόρος. Vid. Ανθολογος.

Λαχεσὴς. Vid Κωφός.

Λεανδρειος. Εν δε Λεανδρειοις χειλεσι πηγνυμενη. Ep. l. 7.

Λεμωνὶς.—λεμωνίδος ανθεσι ποτης. Dion.

Λειρὶον. ΕΡΙΤΗ. Ανθεμον.

Λειψανηλογος (al. λειψανημογος.) Πτωκὸς ποδας τε τέσδε λειψανηλογες. Ep. 6.

Λεκανοσκοπια. Οις λεκανοσκοπιη πιστευεται, η νεκυϊσμός. Man. 4.

Λεοντοκομος.—λεοντοκομων αιζηων. Opp.

Λεοντοπαλης. Τῷ λεοντοπαλᾷ Τιρυνθιῳ—Ep l. 1.

Λεοντοσερης. Vid. Αχατης.—al. λεοντοσυρην.

Λεοντοφονος. Μῆλα λεοντοφονῳ παλαμη χρυσεα κομιζων. Ep. 5.

Λεοντοφυης.—αγραν τὴνδε λεοντοφυῆ. Eur. B 1193.

Λεοντοχλαινος—Ηρακλης. Ep. l. 5.

Λεπασμα. SYN. Σκεπασμα, καλυμμα. Πευκῆεν τε λεπασμα συνασκήσαντας συν ελαιῳ. Man 4.

Λεπις. ΕΡΙΤΗ. Λεπτὴ, πολυχρωμος.

Λεπτοφυης.—Λεπτοφυεῖ λασιῳ πεπυκασμένον ανδρα χιτῶνι. Nonn.

Λεπτοθριος. Vid Κονυζα.

Λεσβιας.

Την (Σαπφω) ὁ μελιχρος εφωμιλησ' Ανακρεων Στελλομενην πολλαις αμμιγα Λεσβιασιν. Ath. 10.

Λεσβος. Vid. Οινος.

Λεσχομαχος. Ποιων εκ τ' εριδων και λεσχομαχων επλανησθε. Tim.

Λεσχη. ΕΡΙΤΗ. Αμφινοος.

Λευκαμπυξ.—πυρὸς λευκαμπυχος αυγή. Opp.

Λευκαυγὴς. Τευθὶς μεταλλαξασα λευκαυγῆ φυσιν. Ath. 14.

Λευκηρετμος. Λευκηρετμον δ' αρη Ταφιον ἵηγεν. Eur. I. A. 283.

Λευκιππος, Λευκοπωλος. Λευκιππων Μυκηναιων. —Aeſch. Τῇ λευκοπωλῳ ημερᾳ. Soph. Aj.

Λευκοοπωρος. Ὡς ἡ λευκοοπωρος εγω—Ep. l. 1.

Λευκοπλερος.—ημερας λευκοπλερε—Eur. Fr.

Λευκοφαης. Παρὰ δε λευκοφαῆ ψαμαθον. Ib. I. A.

Λεχος. ΕΡΙΤΗ. Αχραντον.

Λεχρις. Vid. Λικριφις. Λεχρις δ' αιπυτεροι δομοι εσασαν αμφετερωθεν. Ap. 3. 238.

Λεων. (σημειον.) ΕΡΙΤΗ. Ασθμοτοκος, βλοσυρός. Τετραποδης τε λεων πολυαστερος εμπυρος οικος. Man. 4. 26.

Λεων. ΕΡΙΤΗ. Βαθυστερνος, ομβριμος, εριβρομος.

Λιϊδριος. SYN. Λιϊσὸς. Λαῖς θηκεν ἑῷ καλλεϊ λιϊδριην. Ep. 6.

Λιϊνόμος.—λιϊνόμοι γεγαροται Νεμεης. Ep. l. 4.

Λιϊσως —Ανδροφονης—λιϊσεραι, εμπεδολωβας, Κερδεος εχθροτατε θηρητορας—Man. 4. 197.

Λῆμα. ΕΡΙΤΗ. Αεθλοφορον.

Λησοκλονος. Ηγεμονος—λησοκλονε—Ep. l. 2.

Λητογενης.

Λιτογενης. Vid. Απολλων.
Λιτῷος. Λιτῳα κορα. Soph. El. 573.

Λιανθὶς. Πυγμαχιης δε ταπητα λιανθεα δῶκε φερεσθαι. Orph. 584.
Λιβανῶτις. Αμμιγα καχρυφορω Λιβανωτιδι—Nic.
Λιβυσὶς. Γαιης ολβια δῶρα Λιβυσιδος—Ep l. 3.
Λιγνωτος—τὸ δ' επι νῶτα Λιγνωτα σιλιβεσι—Nic. EXP. Λιπωδη.
Λιγυηχης, Λιγυμυθος, Λιγυθροος.—κιθαρα λιγυηχέϊ—Ep. l. 1. —λιγυμυθος αηδών. Ar. Av. 13. 80. Τοῖα—λιγυθροος εννεπε Νυμφη. Col.
Λιγυπλερυγος.—Μῶσα λιγυπλερυγε.—Ep. l. 3.
Λιθογλυφια, Λιθογλυφὶς. Εντε λιθογλυφιαισι θεῶν—Man. 130—λιθογλυφέος κενεῶνος. Nonn.
Λιθοκλονια. Ποινιμος εκλεινεν φῶτα λιθοκλονιη. Ep. l. 1.
Λιθοξεσος. Vid. Αλαλος
Λιθοξόος Man. 6. 219. Λιθοεργὸς. Vid. Λαξευτης.
Λιθοφωκλος. Η δε λιθοφωκλῳ καματῳ βιον ιθυνοντας. Man. 4. 326.
Λιμενορμιτης—Πριηπος ο λιμενορμιτης ναυτιλιη γραφομαι Ep. 1.
Λιμναῖος. Vid. Βατραχος, Ελεῖος.
Λιμνακὶς Λιμνακιδων Νυμφων—Orph. 643.
Λιμνοφυὴς.—λιμνοφυὴ δονακα. Ep. l. 6.
Λινεος. Vid. Μηριθος.
Λινοζευκλος.—λινοζευκλῳ ὑπὸ δεσμῷ. Opp.
Λινοκλαστος. Vid. Μοιρα.
Λινοπλοκος.—αγειρομενοισι λινοπλοκος εννεπε Σιμων. Nonn.
Λινοπορος. Λινοποροις αυραις. Eur. I. T. 411.
Λινοπλεξυξ—λινοπλεχυγων ὁπλα νηῶν. Opp.
Λινοσολια Vid. Μεθοδος.
Λινοτροφος.—δωμιγξα λινοτροφον—Opp.
Λιπαροθρονος. Λιπαροθρονοισιν ἡμενας επ' εσχαραις. Aesc. Eum. 809.
Λιπερνητης, Λιπερνιτης. Ep. l. 4. SYN. Πτωχὸς.
Λιποβλεφαρος.—λιποβλεφαροιο δε κυκλα Οιδαλέου ξενον ομμα—Nonn.
Λιπογυιος. Vid. Επωμαδιος.
Λιποπαις.—λεχη λιποπαιδα φερεσας. Man. 4.
Λιπομαστος. Vid. Νηπιαχος,
Λιποπνοος. Ηδη γαρ ξιφεσσι λιποπνοος—Ep l. 3.
Λιπορρινος. Vid. Σαλαμανδρα.
Λιποσαρκης. Τω ψιμυθω μεν αει λιποσαρκεα τεινε παφειαν Λαοδικη—Ep 2.
Λιποστεφανος. Λιποστεφανων διατιλματα μυρια φυλλων. Ib. l. 6.
Λιποσκιος. Vid. Ορθρος.
Λιποτριχης. Ειλκυσε ναυηγὲ κρᾶ[illegible] λιπότριχα. Ib. 1.

Λιποφεγγὴς. Vid. Νυξ.
Λισσωτος—δρομος. Nic.
Λιτησιος.—ὑποκλινεσσα λιτησιον αυχένα γαιη. Ib.
Λιτρα—σιλφιοεσσαν οποῖό τε μοιριδα λιτρην. Ib.
Λιχμηρὴς—λιχμηρέος Ερπησαο. Ib.
Λιὴ Αρεα δ' αν κατεχη δεινὸν θεὸν αιθεριος λιὴ. Man. 1. 76. EPITH. Ψυχρὸς.

Λογισμος. Και ακρατοεντι λογισμῷ Ενσοφα—Ib. 4.
Λογισονομος Εν τε λογισονομοισιν αὐ πολυπρακτορας εργοις. Ib.
Λογος. EPITH. Αγαθὸς, αγανὸς, αληθὴς, αρχαῖος, ἀβρὸς, αιπεινὸς, δημοσιος, ετυμος, κοινὸς, μειλιχιος, ῥητορικὸς, σπεδαῖος
Λογχιμος. SYN. Λογχοφορος, πολεμιος. —κλονες λογχιμοι τε. Aesc. Ag. 411.
Λοετροχοος. Vid Οχετηγὸς.
Λοιμηρος.—Ερως. (Cin. Ep.) Vid. Λιμηρος.
Λοισθογενεθλος.—ερ' ὑεϊ λοισθογενεθλῳ. Cyr.
Λοκρις—παρθενος. Pind. P. 2.
Λοξοβαμος. Vid. Παγκρος.
Λοξοτροχις. Μυθος, ὡς βασιλει εφρασε λοξοτροχις. Ep. 1.
Λουτροχοεω. —θερμὸν εκεθεν Νυμφαι Ερωτιαδες λουτροχοεῦσιν ὕδωρ. Ep. l. 4.
Λοφιητης—Παν. Ep. l. 6.
Λοχμαιος. SYN. Πυκινος.
Λοχμος. SYN. Λοχος. Hesych.

Λυγαῖος. SYN. Ηλυγαιος, μελας, σκιερὸς.
Λυγδην. SYN. Λυγρως, οικτρως, αθλιως.
Λυγισμος.—συνδεσις (c. τῶ λυγ.
Λυγκευς. Κενη γαρ επιχθονιων παντων γενετ' οξυτατον ομμα. Pind.
Λυγκευς—τε θερμὸν ῥεθρον εκβρασσων ποτων. Lyc. al Λιγκευς.
Λυγος. SYN. Οισυα—ραβδὶς—αγνος. Eustath.
Λυθρον. EPITH. Νῆλες.
Λυκαμβης.—Αι δε Λυκαμβεω Αι λαχομεν σιγυερῆς κλιδονα θυγατερες. Ep.
Λυκασεως.—Λυκασεων ενδρομις αρζυλιδων. Ep. 4.
Λυκινος. Ar. A. 50.
Λυκεργος, Λυκοεργος. Διζημαι, Λυκοεργε τεας χερας,—κ. λ. Ep. l. 1.
Λυκεργιος.—μη λαθετω σε τυχη. Ib.
Λυκεργια. (Αισχυλε δραμα) Ar. Th. 142.
Λυκοψια. SYN. Κνεφας, δειλη.
Λυκαφεως. Υιωνὸς Φοιβοιο Λυκωφεωιο Καφαυρος. Ap. 4. 1490.
Λυπη. EPITH. Αειμνηστος.
Λυραοιδος. SYN. Λυρικος, λυροεργος, λυρακτυπος, ευλυρος, ἠδυλυρης.

Λυρα. ΕΡΙΤΗ. Ευρυθμος.
Λυριζω. PHR. Ευχορδον εγειρε λυραν. Pind. Χαιρω δ' ευφθογγον χερσὶ λυραν οχεων. Tneog.
Λυροεργος—Απολλων. Oiph. 7.
Λυσικακος. SYN. Λυσιπημων, λυσιμεριμνος, λυσιπονος.
Λυσιμελης. SYN. Λυσιγυιος.
Λυσιποθος. Και τὰς λυσιποθες ετρεμον αγγελιας. Ep.
Λυσιπονος. Λυσιπονοις θεραποντεσσι. Pind. P. 4.
Λυσις. SYN. Διαλυσις, απαλλαξις.
Λυσσα ΕΡΙΤΗ. Απειθὴς, σθυγερὰ, παρακοτος.
Λυσσομανεω—Εργα—Ιερῶντε νεωκορα λυσσομανεντων. Man. 4. 216.
Λυσσῶπις—σκυλακη—Orph. 977.
Λυτηριος. SYN. Λυτικὸς, λυτωρ. Δαιμονες λυτηριοι Aesc. S. T. 181. Και νυν λυτηριος εκ θανατε γενε. Eur. Alc. 223.
Λυτωρ. (λυτὴρ Nonn.) Τον λοιμὸν λυτορα και θανατε. Ep. 1. SYN. Αναλυτὴρ, λυτρωτης, ελευθερωτης, ρυσης.
Λυχνοβορος—μυς—Ep. 1. 1.
Λυχνοφορεω Ar. L. 1002. SYN. Λαμπαδεχεω.

Λωβὴ. ΕΡΙΤΗ. Ακικελιη, κακοεργης.

Μ

ΜΑΓΟΣ. Καινοφανὴς δε Μαγοισι σεβασθη θεσφατος ασὴρ. Sibyl.
Μαζος. ΕΡΙΤΗ. Διοιδὴς.
Μαῖα—παλιγξενεων μεροπων νεκυοσσοος ὡρη. Non.
Μαιανδρος. —ος ρ' ετι γαῖαν
Καρῶν αμπελοεσσαν απὸ Φρυγιης πολυμηλε
Εισι, πολυγναμπῆσιν ελισσομενος προχοησιν. Cal.
Μαινολης—μαινολα θυμῷ. Sapph.
Μακροθυμος. Vid. Ονος
Μακροπορος—ελαφος. Apolin.
Μακρα. ΕΡΙΤΗ. Ευεργης.
Μαλκη —ὁτ' εν παλαμησιν αεργοι
Μαλκαι επεπροθεωσιν ὑπὸ κρυμειο δαμειῖσαι Nic.
Μαλκεω, Μαλκαω. SYN. Ριγοω.
Πνευματος αργαλεοιο, πονοιό τε μαλκεοντα. Ib.
Μαλθακοφωνος—αοιδὸς. Pind.
Μαντηῖος—μαντηῖον Απολλωνα. Ap. 2.
Μαντευμα. Ηλθε δὲ οἱ κρυδεν πυκινῷ μαντευμα θυμῷ. Pind. P. 4.
Μαργαρωης. Vid. Νυμφη.
Μαρτυς. Vid. Ετητυμια —ΕΡΙΤΗ. Πιστὸς, σοφὸς, κλυτὸς.
Μασσημα. SYN. Διαμασημα, το μασηθεν.

Μαυλις.—Μαυλίδι χαλκειη.—SYN. Μαχαιρα.
Μαχη. ΕΡΙΤΗ. Πτολιπορθος.

Μεγακλειης, Μεγακυδὴς, Μεγαδοξος, Μεγαλοδοξος. Ου σθενος οἷδεν ανακλα μεγακλεηεντα σαῶσαι. Apolin. —και τὰ μεγακυδέος ἱρα Dolfc. —Μεγαδοξος—βασιλευς. Ib. —Μεγαλοδοξος Ευνομια. Pind. Ol.
Μεγαληνωρ, Μεγηνωρ —μεγανορος εξοχα παντων. Ib.
Μεγαλοβρεμετης.—Διὸς μεγαλοβρεμεταο. Cal.
Μεγαλοβρυχος.—μεγαλοβρυχοιο λεοντος.
Μεγαδωρος.—τως δε τρεσε μεγαδωρος αρκτος. Op.
Μεγαλκηγὸς—θεὸς, Dolfc. Vid. Παυθαγιος.
Μεγαλοσθενετης—λαὸς. Apolin.
Μεγαλοφρων.—Αχιλλῆος μεγαλοφρονος ομβριμος υὸς Cal.
Μεγαπληθὴς —μεγαπληθέα—εσμὸν. Cyr.
Μεγαρον. ΕΡΙΤΗ. Θηητὸν.
Μεγατολμος—αοιδὸς. Scip.
Μεθυπλανὴς. Οια μεθυπλανεεσσι ταλας ποσὶ δοχμια βαινω. Naz.
Μεθυσφαλης. Vid. Οινοβαρης.
Μεθυτροφος. Vid. Ημερις.
Μειλιχοδωρος—Παιηων. Procl.
Μειλιχοθυμος—Θεὸς. Dolfc.
Μελακρηδεμνος. Γαῖαν ὁλην εκαλυψε μελακρηδεμνος ομιχλη. Nonn.
Μελαμβαφὴς.—Μελαμβαφέος ποταμοιο. Apolin.
Μελανδιπνης. Vid. Γαγξης.
Μελανηφατος. Χαεος μελανηφατον ὑμνον. Orph.
Μελανθιον. Και τε μελανθιε βαθυαξος—Nic.
Μελανοπλερυξ. Vid Χθών.
Μελασμα. Vid. Κυκλομολιδδος.
Μελι. PHR.—Εργα διαθρυπτοιο μελισσης. Nic.
Μελισσαῖος—κλαμὸς.—Ib.
Μελισσηες—μυχατοιο μελισσηεντος εν οχθαις. Ib.
Μελισσαι —Αι τ' απὸ μοσχε
Σκηνεος εξεγενοντο δεδηποτος εν νεμεέσσιν·
Ενθα δε και κοιλοιο κατα δρυὸς εκλισσαντο
Πρῶτον πε θαλαμες συνεμηρέες, αμφι και εργων
Μνησαμενοι Διοῖ πολυωπέας ωπασαν ομπνας
Βοσκομεναι θυμα ποσσὶ και ανθεμοεσσαν ερεικην. Ib.
Μελιρρυτος. Αιθέρος αρτον οπαζε μελιρρυτον— Nonn.
Μελιλωτος. Συν δε μελιλωτοιο νεον σλεφος—Nic.
Μελιτλαινα, Μελιφυλλον.
Την ητοι μελιφυλλον επικλεισσι βοτῆρες,
Οι δε μελιτλαιναν—κ. λ. Ib.
Μελιτη.
Ομματ' εχων Αρεος, Μελιτη, τὰς χαῖρας Αθηνης
Τως μαζως Παριης, τὰ σφυρα της Θετιδος. Ep.

Μελιχρός. SYN. Γλυκύς, quippe terminatio eſt χρος, nihil ſignificans.
Μελιχρυσος—μελιχρυσοισιν εθηραις. Opp.
Μελος. EPITH. Αφατον, γλυκὺ, εγκωμιον.
Μενανδρος.—ος εχει ϖωγωνα μενανδρον. Ep. l. 4.
Μενεοκλονος—Ποσειδων—Cal.
Μενιππος. Φοινῖκα το γενος, αλλα Κρητικὸν κυνα Ημεροδανεισιν—Diog. l. 6.
Μενοιτας. Vid. Λυκῖος.
Μερίμνα. EPITH. Αγλαή.
Μεσοκλεος.—μεσοκλοα εντος αρερης. Nic.
Μεταναστιος.—μεταναστιον ὕδωρ. Nonn.
Μετανειρα. Αρχαιη Μετανειρα θεὴν δειδεκτο ϖεριφρων. Nic.
Μετανοεω. Vid. Μεταγινωσκω. Ου μετανοεῖν, αλλα ϖρονοεῖν χρὴ τον ανδρα σοφὸν. Stob. 1.
Μετηνεμιος. Και σε μετηνεμιῳ ϖωλῳ εφεζομενον. Ep. l. 4.

Μηκη. Μηκη μεν ϖοδος ἰχνος ισαζεται—Nic.
Μηλοσσοος. Πανδοκὺς ειμι θυρη μηλοσσοος—Non.
Μηλοτροφος. Ασιάδος μηλοτροφε—Aeſc. P.
Μηλοφάγος. Vid. Εορτή.
Μην. EPITH. Κυριος.
Μηνιγξ.—εκ κεφαλοιο ϖεριξ μηριγξας αραιας. Nic. al. σμηριγξας.
Μηνισμα. Vid. Καταγελια.
Μητις. EPITH. Πυκινή.
Μητρομητωρ. Pind. Ol. 6. 143.
Μητροπολος. Ματροπολῳ Ελευθμᾳ. Ib. P. 3.

Μιλτοχρισος. Ειδωλα—Πηλινα, μιλτοχρισα—Sibyl.
Μιμοβιος. Χλευης τ' επιβητορας, ὑβριγελωτας,
Εν ξεινη γηρως επιβητορας, εθνιοτυμβους,
Ορνεα γης, ϖολεως ϖασης απολισα γενεθλα,
Μωροφρονας, λιτὰς, ασχημονας, αισχρογελωλας,
Κρατοϖαγεῖς, αχιτωνας, αει κορυφησι φαλακρὰς,
κ. λ. Man. 4.
Μινθη. Και χλοερᾶς Μινθης αποφυλλαδες—Nic.
EPITH. Ηδυοσμος.
Μιξ. Vid. Εγχλοος.
Μιξοβοας. Vid. Διθυραμβος.
Μισαγαθος. Ως λοιδορεω τον μισαγαθον νοσον—Cyr.
Μισθος. EPITH. Γλυκὺς, λατριος.

Μνησηρ, αγωνων, ευκλειὴς, λαοσσοος. Pind.

Μογηροφορος—κοσμος. Naz.
Μοιχατης.
Πλασσομαι, νομιμων λεχεων κλεπτῆρες αθεσμοι,
Μοιχαται, αἰμορροντες αει, νεομορφοτυπωτοι,

Μαιροσι τ' εργα τελεῦντες, αει κακιησι γυναιξὶ κῶν
Συμβολοι, δολιοι, κακομητορες, αισχροδιδακται,
Ιδμονες ὧν αλοχοι θαλαμους ϖωλεῦσι συεννων. Man. 4.
Μοιρὶς. Vid. Λιτραι.
Μολιβος. EPITH. Ζοροειδης—Μολιβοσφιγξης—κορωνη. Opp.
Μολερὶς.—μολερίδας, η βατραχιδας. Nic.
Μολερος.—ακοντιαι ηδε μολεροι. Ib.
Μολοθερος. —ϖοη γε μεν ὑψι τεθηλεν
Οιη ϖερ μολοθερος—Nic.
Μονοπες. Χωλοὶ μονοποδες.—Man. 1. 137.
Μονοφορβος.—θῆρας μονοφορβες, ωμοβορας τε Dolſc.
Μοσχηδὸν.—Μασε δε ϖοτον μοσχηδὸν αμελγοι. Nic.
Μυσαιος. Ου μην αδ' ὑὸς Μινυης, αγερασεν εθηκεν
Μυσαῖος, χαριτων ηρανος, Αντιοπην. Jun.
Μυσα. EPITH. Χρυσεα.—κολλᾳ χρυσον. Pind.
Μυσαι. EPITH. Χρυσαμπυκες, ιοδοσρυχοι.
Μυσοδομος. Μυσοδομοις ϖετροις—Ep. l. 6.
Μοχθαλοεις. Μοχθαλοεντος επ' ηέρος—Coluth.
Μοχθεω. SYN. Εμμοχθεω.
Μοχθος. EPITH. Δυσηνος, εξαιρετος, μακρὸς, ϖαντοδαπος, τερπνός.

Μυθοτοκος—κραδιη. Nonn.
Μυοδοκος. Vid. Γρωνη.
Μυλοεργης.—σϖερμα κνιδης μυλοεργεῖ μισγων
Τερσαινοις οροβοιο ϖαλημαι.—Nic.
Μυξωδης. SYN. Μυιωδης. —δαιτην θολερὴν, μυξωδεα χευει. Ib.
Μυριαμφορος.—ῥῆμα μυριαμφορον. Menand.
Μυριοδοξος. Vid. Αιολοϖαλης.
Μυρμηκειον, ὁ δη μυρμηξιν εἴκλαι. Nic.
Μυρτὰς. Μυρτάδος εξ οχνης—Ib.
Μυσαγωγὸς. Vid. Συμϖαρισαμαι.
Μυχος. EPITH. Μαντηϊος.
Μῶλυς. Μῶλυς επισεχων—Nic.
SYN. Βραδὺς, ναθρὸς, αδρανὴς, αμαθὴς, μωλυξ.

N

ΝΑΠΗ. EPITH. Κοιλη, ϖολυχρυσος.
Ναπος EPITH. Πελεθρονιον.
Ναυμαχια—ϖολεμος βυθιος. Opp.
Ναυς. Νῆα μεν ευγομφωτον, εὐζυγον, εξοχα κεφην. Opp.
Ναυσιβατης. —και εν ὑδατι ἠκλορας ανδρας. Man. 4.

Ναυσιεις. Αυτάρ ὁ ναυσιοεις ἁλίην ἐμυδάξατο δαῖτα Nic.

Νεαλης. Vid. Οροβαγχος.
Νεικος. ΕΡΙΤΗ. Λιγρόν:
Νεισσομαι. SYN. Επινεισσομαι.
Νεκρεγερτης, Νεκρεγερσις. Οὐ νεκρεγερτα νεκρεγερσιν κατιδοις. Naz.
Νεμεσημων. Εἰχον ἀλιτροσυνην νεμεσημονα—Non.
Νεοδαλτος.—νεοδαλτοιο γαλακλος. Nic.
Νεοκμὴς, Νεοκμητος. Εν κέρσμῳ νεοκμῆτι—Ib. Δρεψασθαι νεοκμητα—Ib.
Νεολαμπὴς. Vid. Ζωφορια.
Νεονυμφος. Πολλάκι και νεονυμφον επὶ ζυγον ηλυθε μοιρη. Naz.
Νεοπηγὴς. — κλισιας νεοπηγεας αρτι γεραίρων. Nonn.
Νεοχνοος —φιλον ὑᾷ νεοχνοον ηκετ' εχοντα. Naz.
Νερτεριος. Οι τ' αρα νερτεριων βερεθρων κληῖδας εχουσι. Orph.
Νευρινος. Δεσμῷ δε νευρινοισι τους ποδας βροχεις. Luc.
Νευρολαλος—Φοῖβος—Ep. l. 1.
Νεφεληγερὴς.—νεφεληγερεος Ζεφυροιο. Cal.
Νεωρυχης. Vid. Γλυκυσιδη.

Νηλεοθυμος. Πλῆθυν ἐμῶν δηΐων ἐπιδερκεο νηλεοθυμων. Apolin.
Νηοπολος. Νηοπολης ἱερῆας, ἰδὲ ζακορους Θεοσεπτους. Man. 4.
Νηπιαχος —λιπομασος εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Nonn.
Νῆσος. ΕΡΙΤΗ Ευκλεης, φαενγὴ.
Νητρεκὴς. SYN. Αληθὴς.
Ονας κἀθ' ὕπνους νητρεκὲς λεγειν τόδε. Jun.

Νικη. ΕΡΙΤΗ. Ευδοξος.
Νιοβη. Ηχι θεοι Νιοβην λᾶαν θεσαν, ἧς ετι δακρυ Πελὺ μαλα σίυφελῆς καταλειβεται ὑψόθι πέτρης, κ. λ. Cal. l. 1.
Νίφας. ΕΡΙΤΗ. Χρυσεα.
Νιφοβλης. Vid. Αλπεις:—Νιφοβλητος—ακλὴ. Opp.

Νοερὸς. SYN. Νοημων. —ασθιτον εικὼ Τὴν νοερὴν, νοερῶν τε δαημονα—Naz.
Νοος. ΕΡΙΤΗ. Αληθὴς, ατελὴς, βιατὴς, ευμενὴς, μεγας, ορθὸς, φιλος.
Νοσσφαλὴς.—νοσσφαλὲς ομμα τιταινων. Nonn.
Νοσος. ΕΡΙΤΗ. Οξεῖα, παντοδαπος.
Νεσαλεος—Νεσαλεῳ—ατμῷ. Nonn.
Νοσος. ΕΡΙΤΗ. Επαλπνος.
Νοτλευω.—Νοτλευσαν ὑπὸ τριπλῆσιν ελαιην. Nic.

Νυκηβορες —Μυδς οἷα νυκηβορε—Nic. al. μυκηβορα.
Νυκλιπλαγὴς. Vid. Κλεπλήρ.
Νυκλιφανης. Vid. Αχαρακλος.
Νυκλεσιφοιτος—ορφνη. Cyr.
Νυξ. Vid. Λυγαιος. Κυανεης λιποφεγγεα νυκλος ομιχλην. Musa.
Νυμφοσολος —νυμφοσολον ασρον ερωτων. Ib.

Νῶκαρ. SYN. Ναρκη. Υπνηλὸν δ' επὶ νῶκαρ αγει βιοτοιο τελευταν. Nic.
Νωταῖος. Δεσμὰ περιξ νωταῖα—Nic.
Νῶτον. ΕΡΙΤΗ. Ερημον, ὑγρὸν.—περίκον πλήροισι.

Ξ

ΞΕΝΑΓΕΤΗΣ. Δελφοὶ ξεναγεται. Pind. N. 7.
Ξενος. ΕΡΙΤΗ. Δικαιος, ηθαῖος, χαλκοχαρμης.
Ξιφος. ΕΡΙΤΗ: Λειρὸς, μονοψηφος.
Ξοθὶς.—Ξυθίδος θεας. (Αθηνης) Lyc. 987.

O

ΟΑΡΟΣ. ΕΡΙΤΗ. Πραὺς, ψεγιος.
Οβριμογυος. Vid. Κητος.
Οβριμοθυμος. Vid. Αθηνη.
Οβριμὼ.—Οβριμὴς τ' αλσος ὑδαιας κορης. Lyc.
Οβρυζον. Vid. Χρυσος.

Ογκησὴν. Ογκησὴν βραδυπεν ονον—Ep. l. 1.

Οδμη. ΕΡΙΤΗ. Αλιπνοος. l. καλλιπνοος.
Οδος. ΕΡΙΤΗ. Αμαξιτος, κυρια, θαυμασὴ, ευθεῖα, ορθὴ, φανερὰ, τραχεῖα.—επικυρος λογων.
Οθνιοτυμβος. Vid. Μιμοβιος.

Οιαγριδης. (Ορφευς.) Και δρυες Οιαγριδαο—Nic.
Οικος. ΕΡΙΤΗ. Ημερος, πατριος, χρυσεος, τρισολυμπιονικης.
Οικοριος. Οικοριᾶν εταιρᾶν. Pind. P. 9.
Οικροκαθεδρος—βιος—Tzet.
Οινοδαρης—κατὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἰχνος ελισσων. Ep. l. 4.
Οινοβρεχὴς.—θνασκειν δε πεσόντα Οινοβρεχῷ—Ep.
Οινοβρὼς. Οινοβρωτα βορὴν. Nic.

Οινοδοτειρα.

Οινοδοτειρα—Αμπελος. Cyr.
Οἶνος.
Ἡδὺ χρῆ γεραὸν πολιὸν σφόδρα κρατοφορῆντα
Οἶνον, ὑγρᾷ χαίτᾳ, λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει,
Πινεν, ἐκ Λέσβ᾽ περικυμονος ἐκγεγαῶτα. Ath.
Οἰσὸς. EPITH. Γλυκὺς, ευκλεης
Οἰσυβόλος. Ἰῶν κραταιευς ὠὐτὸς οἰσυβόλος. Ep.

Οκλαποδης. Συν δὲ και οκλαποδην ποταμῷ αποσυλησέντα. Nic.
Οκχεω. Οκχεοντι πονον. Pind. Ol. 2.
SYN. Ανεχω, ὑπομενω. ὑφισαμαι, απαντλεω.
Οκχος. Vid Οχος. Κελευθῳ τ᾽ εν καθαρᾷ βασομεν οκχον. Pind. Ol. 6.

Ολβισος. Vid. Αραβες.
Ολβοδοτειρα. Vid. Πανιλαος.
Ολιγηρὴς.—Ἁλαμην ολιγηρέα τευχων. Nic.
Ολιγοσθενης—ολιγοσθενεων τ᾽ ανθρωπων. Cal.
Ολιγοστιχος.—ολιγοστιχον ευρέα μῦθον. Naz.
Ολκιον. SYN. Χαλκος.
Ολκηρὴς.—ἰδων ὁλκηρέα θῆρα. Nic.
Ολμος. EPITH. Πολυχανδης.
Ολοιὸς.—ολοιὸν εχθος. Apolin.
Ολοσχος.—και ὑσγινοεντας ολοσχυς. Nic.
Ολοφονος.—Ουλοφονον πῶμα. Ib.

Ομαδος.—Ανορεα χαλκεον σλονοεντ᾽ αμφεπειν ὁμαδον. Pind Ilth. 8.
Ομβρηρὴς. Vid. Κοραξ.
Ομβρος. EPITH. Χειμεριος.
Ομβρικὸς. Βοτρυς κατεσθειν, ομβρικὴν δηλοῖ κλυσιν. Jun.
Ομηρος. Vid. Ψεῦδος.
Ομμα. EPITH. Οξυτατον, φαεινον.
Ομματεργατης—πηλὸς—Cyr.
Ομογλωσσος, Ομοφθογγος—ομοφθογγῳ τινι μυθῳ. Nonn. Ορνιν ὁμογλωσσοιο συνεμπορον ηθάδα θηρης. Opp.
Ομοζηλος.—ομοζηλῳ δε μενοινῃ. Nonn.
Ομοζυξ.—ομοζυγας ἵππους. Tryph.
Ομοθρους—βασιλῆος ὁμοθρουν αυδήν. Nonn.
Ομοιοος. Φοιβε δ᾽ ερεσιφοιτος ὁμοιοος ἱσατο κερη—Ep. l. 5.
Ομοκλινης.—ομοκλινέες τε μαθηται. Nonn.
Ομπνη.—πολυωπας ωπασεν ομπνας. Nic.
Ομφαλητομος. Ταις ομφαλητομοις δε τιθηναις λεγει. Cyr.
Ομφη. EPITH. Ηδεῖα.
Ομφηεις. Κοιρανος ομφηεντος ανηγαγεν ανθρειῶος. Nonn.
Ομωροφιος. SYN. Συνεσιος.
Ξυνὸν ὁμωροφιων νεμεσημονα θυμὸν εταιρῶν. Ib.

Ονειδος. EPITH. Αρχαῖον.
Ονειδειος.—και ονειδειον φατο μῦθον. Il. φ 393.
Ονειρος. EPITH Θαυμασιος.
Οπλατης. SYN. Ασαβηλατης, ενοκινδυος, ἱποφορβος.
Ορῖτις.—ορῖτιδος αὔου ορειης. Nic.
Ορωνὶς.—και ἡ πολυγωνος ορωνὶς. Ib.

Οξαλις.—Οξαλιδας τε και ὁρμενοεντα λυκάψον. Nic.
Οξυγραφος.—καλαμῳ οξυγραφοιο χερος. Dolfc.
Οξυθηρος. Και σλεφος οξυθηρον ὁμοπλοκον ἔχει ακανθης. Nonn.
Οξυκαρηνος. Vid. Ταῦρος.
Οξυκομος.—βελεεσσιν—οξυκομοισιν. Opp.
Οξυτενὴς. SYN. Κεντρωτης.

Οπις—θεᾶν—αφθιτος. Pind.
Οπισθοκελευθος. SYN. Ακολουθος.—οπισθοκελευθον ὁδιτην. Nonn
Οπισθοκομος.—οπισθοκομων μεροπων. Ib.
Οπισθοτονος. Χεῖρας οπισθοτονῳ πεπεδημενα δεζυγι δεσμῷ Ib.
Οπλα. EPITH. Χρυσεα, χαλκεα.
Οπος. EPITH. Αργινεφὴς.
Οπωρη. PHR. Τερειναν ματέρ᾽ οινανθας.—ἣ δισιν μινυθὰν Αφροδιτης. Pind.
Οπωρολογος.—οπωρολογοιο γεωργεῖ. Opp.

Οραμνος. EPITH. Κακανθης. Nic.
Οργὴ. EPITH. Γλυκεῖα.—οργὰν κνιζον λογοὶ. Pind.
Οργαζω. SYN. Μιγνυω.—οργαζων λεπεϊ φοδεῳ —Nic.
Οργάσηριον.—και οργασηριον Ατλεω. Ib.
Ορειαυλος. Θηρσὶν ορειαυλοις—Opp.
Ορθοδικος.—Θεὰ ζυγον ορθοδικοιο. Naz.
Ορθοκελευθος—οδοισιν εν ορθοκελευθοις. Dolfc.
Ορθοπες. Ορθοποδες βαινοντες ανις μογεροιο τε θυνης. Nic.
Ορθωσια. (Αρτεμις) Lyc. 1331.
Ορμενοεις. Vid. Οξαλις.
Ορσοδος. Vid Μυλοεργης.
Οροιτυπος. Βεκαῖός τ᾽ αλεγοι, και οροιτυπος—Nic. SYN. Υλοτόμος.
Οροιτυπιος.—οροιτυπιοιο βατῆρα. Ib.
Ορχις—χαδὼν απὸ κασορος ορχιν. Ib.
Ορτροφος—χλευης—Opp.

Οσχη. Vid. Κομμι.

Ουατοεις. Θῆρι μεν κατοεντι—Ep. l. 2.
Ουλας.—χαιταν δρυος υλάδα κοψας. Nic.

Ουλομενος. SYN. Ολοος. vid. Ατη. —Ουλομενον—πῶμα—Nic.
Ουρεσιφοιτος. Vid Ομοινοος.
Ουρανοδρομος. Ουρανοδρομῶ—ξυλῳ. Naz.
Ουρανοδωρητος. Ουρανοδωρητον—ῥᾶμα. Dolſc.
Ουρανοπικλος —Ασρα—Ουρανοπικλα—Ib.
Ουρανοπληθης. Αλρεστατον κῦδος κ' ερανοπληθὲς εχων. Ib.

Οφιονεος. Ουρη οἱ δολιχη γαρ οφιονει τε τετυκλαι. Opp.
Οφις. ΕΡΙΤΗ. Ποικιλονωτος.
Οφρυς. ΕΡΙΤΗ. Αγανή.

Οχετος. ΕΡΙΤΗ Βαθὺς, σεμνός.
Οχετευω —Ου χρὴ πῦρ επὶ πῦρ οχετευειν. Ath. SYN. Παροχετευω, σαλευω, παραγω
Οχλοαρεσκης. SYN. Λεωγὸς — Αρκεσιλαος. Diog. l. 4.

Οψ. ΕΡΙΤΗ. Επικωμιος, κλυτὴ, φαεννή.

Π

ΠΑΓΧΑΡΗΣ. Γελων καθ' ὑπνος, παγχαρὴς παντως εση. Jun.
Παγχαρτος. Παγχαρτε, δεσποινα παντανασσα—Naz
Παθη. ΕΡΙΤΗ Τλητος, εξεα, βαρεα.
Παϊς. ΕΡΙΤΗ. Εναγωνιος, κισσοφορος, αγλαός.
Παλαμη. ΕΡΙΤΗ. Μειριδιος, ταχεα.
Παλαισαγης. Vid. Κυαθειον
Παλαχὴ. Αιετος εκ παλαχῆς επαιξεται—Nic. al. εξ αιθρης.
Παλη. SYN. Σποδος.
Παλημα. Vid. Μυλοεργής.
Παλιγλωσσος—ξῆσις. Pind. N. 1.—πολις. Ib.
Παλιγενὴς. Vid. Μαῖα.
Παλικοὶ.
Η και Παλικῶν ευλογως μενεθ φατις;
Παλιν γαρ ἱκυσ' εκ σκοτυς τόδ' ες φαος. Aesc. Fr.
Παλιμφυὴς. Vid Πηγή.
Παλλακιος.—μηδ' επὶ παλλακιοις λεχεεσι μιγεην. Phocyl.
Παλινζωος, Παλιζωος.—παλιζωος δε Σεληνη. Naz. —παλινζωῳ τινι ποντῳ. Nonn.
Παλαμηδης. Χρονε τ' εφευρε διαλριβας σοφωλακες, Πεσσους, κυβους τε τερπνὸν αεγιας ακος. Soph. Fr.

Παμμεδεων. Ψευσατο παμμεδεοντα βασιλεα—Cyr.
Παμμηνις. Vid. Κασσιοπεια.
Παμμυσος.—παμμυσῳ φθογγῳ μελιηδέας ὑπνους. Sibyl.
Παμπηδην. SYN. Πανταχῆ.—τὸ δή ρ' ὑδεσσι μυκητας Παμπηδην—Nic.
Παναγηραος.—Ελπωρη παναγηραος αμμιν Apollin.
Παναγης. SYN. Καθαρός.
Παναεργὴς.—Εκ φαρυγος χειει παναεργέα δεῖπνον Nic.
Παναχαρπὴς,—νεον παναχαρπεα δαμνον. Ib.
Πανακηρατος. Και σεο βωμὸν, αναξ, πανακηρατον ὑμιοπολησω. Apol.
Πανακλεος.—πανακλεον τε κονιλην. Nic.
Παναλημων. Ελκετ' εμὴν ψυχην παναλημονα προς φαος ἀγνόν. Procl.
Παναμεδητον—προσωπον. Opp.
Παναμελιχλος. Vid. Ιοβορος.
Παναρμονιος—πανάρμονιον—μελος. Niceph.
Πανδενος. Πανδενων αλγων αλγος—Naz.
Πανεδατος. Και οἱ δορπον ετευξε πανεδατον— Cal.
Πανηγυριζω. SYN. Συμπομπευω.
Πανθαγιος. Ουνομα παιθαγιον και μεγαλεργὸν εόν. Dolſc.
Πανθελγὴς. Vid Ετητυμια.
Πανιλαος Δειξιτερην οπασαιο πανιλαον ολβοδοτειραν. Opp.
Πανιλαρος.—πανιλαρον ομμα τιταινων. Nonn.
Πανταγαθος. Vid. Θεος.
Παντασισχὴς—κλοπιης πανταισχέος ευνης. Naz.
Παντανάξ—βασιλευς.—Παντάνασσα. Vid. Παγχαρτος.
Παντολετης—Ηρακλῆς—Naz. SYN. Παντολεστωρ.
Παντωλης—χολος—Dolſc.
Πανυπλιχλος. Οι δε πανυπλεχλοισιν εν ερκεσιν ηριπον αυτοί. Opp.
Παρα Il. ε. 503. SYN. Επι, μετεσι.
Παραμφαιτω. SYN. Παραδηλοω.
Παραιτεω. SYN. Παρωθεω.
Παρθενος. ΕΡΙΤΗ. Κεδνὴ, νεα, συνεννός.
Παρασφυριος—τενων. Opp.
Παραφλαζω.—κλειψινοισι παραφλαζει φρενα μυθοις. Nonn.
Παροψις. SYN. Εμβαφιον, οξυβαφιον.
Παροχλιζω. SYN. Μετακινεω.
Παροινεω. SYN. Εξυβριζω.
Πασιφανὴς—Ηλιος. Dolſc.
Πασοφορος—Παφιη—Ep. l. 7.
Παυσικακος—δωτινη. Naz.
Πατεως. Πατεωῖ τ' επερχομενος. Pind. P. 6.

Πεδαιδσὶ

Πεδανὸς. SYN. Μικρὸς, ταπεινὸς, ἀδαΐος, χθαμαλος. —πεδανὴ δέ οἱ κρη. Nic.
Πεδίλον. ΕΡΙΤΗ. Αριγνωτον.
Πεδοεις. SYN. Χαμαιπετης.—Μεσση δ' εν κεφαλη φυεται πεδοεσσα μολοβρη. Nic.
Πεδοσκαφης. Vid Κερεών.
Πεδοτρεφης —πεδοτρεφὲς ορκιον ὕδωρ. Sibyl.
Πελαγοτροφος—ιχθύς. Opp.
Πελεθρονιος —πελεθρονιον κατὰ βῆσσαν. Nic.
Πελλη. ΕΡΙΤΗ. Ρεμελκλος.
Πελιδνος.—Αι δε πελιδναὶ Φλυκλαιναι—Nic. SYN. Πελιος, εμπελιος, περιπελης.
Πεμφρηδὼν, σφῆκές τε—Ib.
Πειθεσιλεια.—Θεᾶν επιεμενη ἔιδος. Cal.
Πειθὰς, Πειθημος, Πειθηρης, Πειθοφόρος.—πειθάδι σιγη. Nonn.—πειθημά τε δακρυα πολλά. Sibyl. —πειθηρέα χλαῖναν. Dolfc. —πειθοφόρον δεξεσιν ολεθρον. Sibyl.
Πενταιχμος —πενταιχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ακμαῖς. Ep 6
Περας. SYN. Το εσχατόν.
Περιαγω. SYN. Γυρω, περικυκλω.
Περιαλγης.—φονῳ περιαλγεῖ ποιας. Nic.
Περιβαλλω. SYN. Περιεχομαι.
Περιβρυης. Νῆριν πηγναιόν τε περιβρυές—Ib.
Περιγλωσσος. Περιγλωσσοί τ' εφυν. Pind.
Περιθαλπης.—περιθαλπέα ριζαν. Nic.
Περικαινυμαι.—πυρος περικαίνυται ὁρμή. Ib.
Περικλυμενον. Φυλλα τε κισσινεντα περικλυμενοιο φερεσα Ib.
Περικυδαλιμος. Και περικυδαλιμων ελλαχον ενομάτων. Dolfc.
Περιοδος. SYN. Αμφιρρωξ.
Περιλυπος—βεβριθὰς περιλυπον κηδεσι θυμον. Nic.
Περιποιεω. Vid Πλατων.
Περιπνιγης—περιπνιγέες τε θελονται. Nic.
Περιρρηξις.—ερπυλλοιο περιρρηκῖδας αεξει. Ib.
Περισαρξ —περισαρκος ακανθης Ib.
Περισσοβοος.—περισσοβοοιο τραπεζης. Nonn.
Περισσολοφος.—περισσολοφων πτηνων. Opp.
Περισσονοος.—βυκὰς δε περισσονοων αλιπων. Ib
Περισολαδὴν.—σαρκες δε περισολαδὴν μινυθεσι. Nic.
Περισφρους.—περισφρουντα πετηλα. Ib.
Περισιγὴς. Παντόθεν ασφρουντι περισιγὲς ευρεϊ νωτῳ. Ib.
Περισιχαω. Τρισιχοι εκατερθε περισιχοωσιν οδοντες. Ib.
Περισφαραγεω.—σθεργει δε περισφαραγεουσα γαλαχλι.
Περιφλιδαω.—περιφλιδοωντος αλοιφη. Ib.
Περιτριζω. SYN. Περικνιζω.
Πεσκος —το δε πεσκος ἐὼ ταχα καββαλεν ἑλκεα. Ib.

Πεταλιος, Πεταλῖτις. Συν και ουκ πεταλειον οργανον—Ib. Κορκορον, η πεταλῖτιν—Ib.
Πετρα. ΕΡΙΤΗ. Βαθυλειμων, χοιράς.
Πετρος. ΕΡΙΤΗ. Ξεσος.
Πετροβολιτος.—πετροβολιτον απηνέα ποτμον. Cyr.
Πετρσγειος. Vid. Οψαριον.
Πευκεδανον —πευκεδάνοιο βαθυπνοα—Nic.

Πηγὴ. ΕΡΙΤΗ Σκιερά.
Πηδαλιον. ΕΡΙΤΗ. Δικαιον.
Πημα. ΕΡΙΤΗ. Καλὸν
Πηλοτροφος. Οπλὰν δε κρατερὴν, πηλοτροφον, ευρυπεδίλον. Opp.

Πικροθυμος. Θηλυτερην πικροθυμον απηνέα τεκνον εχιδνης Cyr
Πισακιον. Πισακι' ακρεμονεσσιν αμυγδαλεοντα πεφανται. Nic.

Πλαστος. SYN. Θρακινος.
Πλατων.
Ει το τρεφῶν πωγωνα δοκει σοφιαι περιποιεῖν
Και τραγος ευπωγων ευσολος εστι Πλατων Ep.
Τῶν παντων δ' ἡγεῖτο πλατυστατος, αλλ' αγορητὴς
Ηδυεπης, τετληκεν ισογραφος, εἴγ' Εκαδημε
Δενδρεα εφεζομενοι οπα λειριοεσσαν ἰᾶσι Tim.
Πλεοναζω. SYN. Επιπολαζω, περικισαζω.
Πλοκαμος. ΕΡΙΤΗ. Αγλαὸς, πλοκαμὶς,
Μη μεν επ' αρσενι παιδὶ τρεφειν πλοκαμῖδα χαιτην,
Μη χορυφην πλεξης, μηθ' ἁμματα λιξὰ κορυμβων. Phocyl. al —χαιτην πλοκαμῖδος.
Πλὲτος. ΕΡΙΤΗ Αγηνωρ, κρηφαῖος.—πλεκτε αγερωχον στεφανωμα Pind.

Πνοιοδοτὴρ. Ηέρα—βιοθρεμμονα πνοιοδοτῆρα. Cyr.

Ποδορρῶος. Vid Αταλαντα.
Ποιπάγος. Vid. Σκορπιος.
Ποιοφαγος. Vid. Ασπαλαξ.
Ποικιλοδωρος—ανακτ Nonn.
Ποικιλοθρονος—Αφροδιτα. Sapph.
Ποικιλανιος. Χερσὶ ποικιλανιες εδαμασσε πωλους. Pind. P. 2.
Ποιφυγδην—νεμεται διψηρέας ομμας. Nic.
Πολις. ΕΡΙΤΗ. Ευρυσθενὴς, πατρωϊα, φιλη.
Πολυαυξὴς. Vid Μαραθρον
Πολυβατεια. Πολυβατειαν ἐλᾶν τροχαλῳ ενι λιγδῳ. Ib.
Πολυγονον (Βοτανη)—πολυγονοιο τοτε βλασηματ' αρηξοι Ib
Πολυγωνος. Vid. Ωνὶς.

Πολυθρεος. Vid. Κουζα. SYN. Πολυφαρμακος.
Πολυκυδης.—τιμην πολυκυδεος αρχης—Dolfe.
Πολυισμοσυνη. Οσσον δε φρεσιν ης και πολυισμοσυνη. Ep.
Πολυμελαθρος. —Πελυμελαθρος ταυδοκος αυλη. Nonn.
Πολυμηκετος —σαλαμησι λαβων πολυμηκεϛον αορ. Cal.
Πολυοδες.—πολυοδεσι γενεσις. Nic.
Πολυπατωρ—γεραιος. Pind. N. 4.
Πολυπυσος—μορος. Nic.
Πολυρραγης—ποταμοιο πολυρραγεας κατα δινας. Ib.
Πολυρροθιος.—εποικλησασα πολυρροθιης αιθρωπης. Arat.
Πολυσροθος, Πολυσροιζος.—πολυσροιζον περι Νειλον. Nic.
Πολυωπης. Vid Ομπη.
Πομπη. ΕΡΙΤΗ. Ηρωϊα, πολυθυτος, Απολλωνια.
Πομφολυξ. Vid. Πεμφιξ.—Αιδε θαμειναι Πομφολυγες—Nic.
Ποινος. ΕΡΙΤΗ. Ατρυτος, απροσρατος, ενανλιος, μακρος, χαρμης.
Ποθμιον. SYN. Πλοιον.
Ποντος. ΕΡΙΤΗ. Βαθυς.
Ποτμος. ΕΡΙΤΗ. Αναιδης, ευδαιμων.
Ποταινιος. SYN. Παλαιος, ξενιος, προσφατος.
Πης. ΕΡΙΤΗ. Ατρεκης, ορθος, δαιμονιος.—κεφοι. —ποδων
ακμαν εναλιγκιον σθεροπαϊσι. Pind.

Πραπιδες—θεων αμβροτοι. Pind.
Πριω. SYN. Αγοραζω.
Προδρεπω. Vid. Στρευγεδων.
Προμελαινομαι.—προμελαινεται ακρη Σφονδυλος—Nic.
Προσβαινω. SYN. Εγγιζω.
Προσμιγνυω. SYN. Παρακιρναω, συγκεραννυω, παραπλεκω.
Προσπιθημι. SYN. Προσαγω, προσπελαζω, εναρμοζω.
Προσφιλως. SYN. Ασπασιως.

Πτερον. ΕΡΙΤΗ. Πορφυρεον.
Πτερυξ. ΕΡΙΤΗ. Αγλαη, ωκεα.
Πτυχη. ΕΡΙΤΗ. Κλυτη.

Πυγη. SYN Γλυτος.
Πυκα. SYN. Δαιδαλως.
Πυλαι. ΕΡΙΤΗ. Ευτειχεις.
Πυρ. ΕΡΙΤΗ. Απλατον, χειμεριον.
Πυρηνδον. SYN. Στοιχηδον.

Πυρακαιθα. Λαξευ και πυρακαιθαν, ιδε φλομος αρρενος αιθην. Ib.
Πυταγορης.
Ηνικα Πυταγορης το περικλεες εύρατο γραμμα
Κλειτος, εφ' ῳ κλεινην ηγαγε βυθυσιην. Jun. l. 5.

ΡΑΔΑΛΟΣ. SYN. Απαλος.
Ραντηρ—Εν ραντηρι τυπην ανεδεξαθ' εχιδνης. Nic.
Ραξ. SYN. Πυρην.

Ρεπμελκλος. Vid. Πελλη.
Ρεμβομαι. SYN. Γυρευω.

Ρημα—εργματων χρονιωτερον. Pind.
Ρησις. ΕΡΙΤΗ. Παλαια.
Ρησκυνθις—ρησκυνθιδος Ηρης. Nic.
Ρητινη. Και δ' απο ρητινην τερμινθιδα πολλακι πευκης. Ib.
Ριχωδης.—μιλεως ριχωδεος αγρια καρφη Ib.

Ριζοβολος.—λασιοισιν αι φυλλοισι κατηρης. Ib.
Ριζοθεν—εξ ενυχων—Ib.
Ριπαι—θαλασσιαι ανεμων. Pind.

Ροαι—τρομαθειας.—επεων κλυταί.—Μοισαν.— Pind.
Ροος—καπυς αιθων. Ib.
Ροδοπη. —παρα Τιθυος υδωρ
Ωκεανιδος Ροδοπης δεδονημενος οιστρω. Nonn.
Ροδωπις.—ροδωπιδος ενεκα κερης. Ib.
Ρομβος—ακοντων ευθυς. Pind.

Ρυγχις.
Αμμιγα δε ριζας η ρυγχιδας.—εν δε επαρκες
Θαλπε βελαν χυτρω σκαμμωνιον.—Nic.

Ρωθωνες. SYN. Ρινες.—η υπερ ακρην Ρωθωνας— Ib.

ΣΑΙΣ (πολις Αιγυπτω) —υπερ Σαϊν αιθαλοεσσαν. Nic.
Σακκινος. SYN. Λεπτος, ασθενης.

Σαλαμανδρα.
Ην δε λιποῤῥινοιο ποτον δυσαλυκτον ιαψη
Φαρμακίδος σαυρης πολυκυδεος, ἡν Σαλαμάνδρην
Κλεισιν· την ῥα πυρὸς λωβησατο λιγνυς, κ. λ
Nic.
Σαρδω δ' ευρυτατη—Dion. 458.

Σειριαω. SYN. Φλεγμαινω.
Σελαομαι. Η δ' ὑδατι βρεχθεισα σελασσεται—Ib.
Σελινον. Και σπεραδος Νεμεαιον αειφυλλοιο Σελινου. Ib.
Σεμνῶς. SYN. Θεοπρεπῶς.

Σῆψ. —τοθι διψιος εμβατεει σηψ. Ib.
SYN. Σκωληξ.

Σθενος—αξιον χρυσεον. Pind.

Σιαλος. SYN. Αφρὸς, σιελος.
Σιλφιοεις. Vid. Λιτρα.
Σιμος. SYN. Τυφλὸς.
Σιων. l. 38. l. Σιὼνος.

Σκαμμωνιον. Vid. Ρυγξις.
Σκαπτὴρ. SYN. Σκαπανευς, σκαπανητης, δικελλιτης. βωλοκοπος.
Σκαφις. EPITH. Δοχαια.
Σκελετὸς. SYN. Ξηρὸς.
Σκευοφόρος. SYN. Νωτοφορος.
Σκολιοπλανὴς.—σκολιοπλανέες τε κεραται. Nic.
Σκολοπὶς. Vid. Βασανηδὸν.
Σκορόδου SYN. Αγλιδιον.
Σκυτινος. SYN. Βυρσινος.

Σμινος. SYN. Σμινυα.—οσον σμινοιο τετυκται. Ib.
Σμυγερὸς. SYN. Οικτρος.
Σμυγερὸν—αεικρυες—εὐτριβες—Ib.

Σόλοικος. Κομισον σολοικον φθογγον. Anac. Fr.
Σομφος. SYN. Χαῦνος.
Σοφισμα. EPITH. Αρχαῖον.

Σπεῖρος, Σπεραδος. (Σπέρμα.) —αὖα τε βολβων Σπειρεα—Nic.
Κραμβῆιν σπεραδος—Ib. vid. Σελινον.
Σπεραχθὴς.—σπεραχθέα κνωδαλα γαιης. Ib.
Στειρωδὴς —σκιλλης σπειρωδέϊ κορσῃ. Ib.
Σπερμα—φλογὸς. — Λιβυας αφθιτον,—Ηρακλεος αδαμαντον. Pind.

Σταδιον. EPITH. Ευθυδρομον.
Σταθμὴ. EPITH. Εφημερια, πατρωϊα —Τλλίς.
Σταθμὸς. EPITH. Αιπεινὸς—κραναὸς. Pind.
Σταλαγεω. SYN. Μαρμαρυσσω.
Στατιζομαι. SYN. Αυλιζομαι.
Στεγνὸς.—σιεγνὰ δέ οἱ πίερα—Nic.
Στερησις. SYN. Αρπαγὴ.
Στεφανος. EPITH. Νικηφόρος.—σιεφανων τεθμὸν εγκωμιον. Pind.
Στεφανωμα.—παγκρατιε επαξιον.—σιεφανωμία βωμων νεοδματα. Pind.
Στηλαι—Ηρακληαι—Ηρακλέος. Pind.
Στολὴ SYN. Κινησις, σιασις, πορεια. Hes.
Στολος. EPITH. Ευανθὴς, ελευθεριος.—παγκρατιε ευριστθενὴς. Pind.
Στομα. EPITH. Βραχὺ, αθανατον.—Αϊδα χθονιον. Pind.
Στρατος. EPITH. Λαβρὸς, γυναικῶος, θαυμασὸς, φυγοξενος.
Στρευγεδὼν. Στρευγεδόνι προδεδοπε δαμαζομενος καματοισιν. Nic.
Στρεβὸς. Ορνῖθος σιρεβοῖο κατοικάδος—Ib.
Στρομβεῖον. Στρομβεία ψωκοιο κακης εμφορβεα νεσσε. Ib.
Στρυχνος. Vid. Σκυρον.
Στρωμνὴ. EPITH. Αφθιτος.—χαρασσοισα νῶτον κεντεῖ. Pind.

Συγκαλεω.—SYN. Συγκινεω.
Συλλεξις. SYN. Συναγωγὴ.
Συμμορια. SYN. Συνταγμα.
Συμμορφος. Ειδει αἰμοροω συμμορφος—Nic.
Συμπειρος. SYN. Αγχιτέρμων, συμπερασμένος. —συμπειρον αγωνια θυμὸν Pind. N. 7.
Συμποσιον. SYN. Φιλοτησια.
Συναλδὴς. Καρπον πορφυροεντα συναλδέα—Nic.
Συνδαμναμαι.—πνοαῖς συνδαμναται εχθραῖς. Ib.
Συνελιτω. SYN. Συσπειραω.
Συνηρὴς—ποτε δαῖτα συνηρέα χιονεσσαν. Ib.
Συντερμων. SYN. Πλησιοχωρος.—συντελεσης.
Συρραγαθεω.—ολοοῖς δε συνερραγαθησεν οδοῖσι. Ib.

Σφετερος.—SYN. Εδς. Pind. Ol. 9.

Σχεδιη. SYN. Συναφεια, κοινωνια. Hes.
Σχιζω. SYN. Ανατεμνω.
Σχοινοβατης. SYN. Νευροβατης, κρεμνιβατης.
Σχοινοτενης. SYN. Ορθὸς, μακρὸς.

Σῶμα. EPITH. Βροτειον.
Σωρευω. SYN. Χεω, περισατω.

Τ

Ταναυσφυρος. SYN. Ορθοσφυρος, ευσφυρος, λεπτοσφυρος.
Ταξις. SYN. Θεσις.
Ταυρωδης.—λοξαις δε κεραις ταυρωδεα λευσσων. Nic.
Ταφρος. SYN. Χυμα.
Ταχυνω. SYN. Ορμαω.

Τειχος. ΕΡΙΤΗ. Ξυλινον.
Τελειος. SYN. Συμπληρης.
Τελευταν—τερπνὰν γαμε. Pind.
Τελος. ΕΡΙΤΗ. Ακρον, εμπεδον. — πομπιμον νοσε.—γλυκυ ανθρωπων.—θνατὸν βιε —κυριον παντων Pind.
Τεμενος. ΕΡΙΤΗ. Αγνὸν, Ποσειδανιον.
Τεμνω. SYN. Αμελγω.
Τερμινθις. Vid. Ρητινη.

Τηνεσμον. Τηνεσμῷ δ' ὡσά τε δυσεντερος αχθομενος φως. Nic.

Τιθηνα ΕΡΙΤΗ. Μογερὰ.
Τιμη. ΕΡΙΤΗ. Ακλεὴς, ανεαος, Πυθιονικος.

Τολμα. ΕΡΙΤΗ. Ευθεῖα.
Τομη. SYN. Τμῆμα.
Τομὶς. SYN, Τομὰ, τομεῖον, πυραγρα. —τομὶν πανακειον επεσιν. Nic.

Τραγογιγανον. Πολλάκι δ' αυαλεης τραγογιγατε —Ib
Τραπεζα. ΕΡΙΤΗ. Αεναος, νυμφια, φιλη.
Τραπεζηεις.—οσον κυμβοιο τραπεζηεντος ἑλεσθαι. Ib.
Τρεμω —εμβαρυθων δε κακὸς τρομος ἀψεα λυει. ib.
Τρεφω SYN. Σιτοποιῶ, ψωμιζω.
Τριχὰ. SYN. Αἱμασια, al. τραχὺς τοπος.—al. λιθος.
Τροχμαλα—δ' αιμασιας τε—Ib.
Τριμιθος. SYN. Τερεβινθος.
Τριοφυλλον. SYN. Τριπετηλον, μινυανθὲς. —τριοφυλλον οπαζεο κνωψὶν αρωγὴν. Ib.
Τρισιχος. Vid. Περισιχαω.
Τριψις. SYN. Εντριψις, επιτριμμα, ψηλαφησις.
Τροφος. ΕΡΙΤΗ. Δαιμονια.

Τυμβος. ΕΡΙΤΗ. Πατρωῖος.
Τυμπανοεις. Vid. Υδρωψ.

Τυρβη, pro Συρβη. SYN. Θορυβος, απολαυσις.
Τυρος. ΕΡΙΤΗ. Παλαιος.
Τυφλωψ. SYN. Τυφλὶνος.—αι τυφλῶπες αἱπημαντοι φορεονται. Ib.
Τυψις.—νεαλῶ δε κατω περὶ τυψιν ελιξαις. Ib.

Υ

Υγιεια. ΕΡΙΤΗ. Χρυσεα. Pind.
Υδροροὰ SYN. Επωσιον, γαερων.
Υδωρ. ΕΡΙΤΗ. Αγνὸν, Θερμὸν, ερανιὸν.

Υιὸς. ΕΡΙΤΗ. Θετὸς.

Υλλὶς. Υλλίδος σταθμαῖς νομοις. Pind. P. 1.

Υμμῆτις. Ποτε δ' εργα διαθρυπτοισι μελισσης Αμμιγα ποιπνυων Υμμητίδος—Nic.
Υμνος. ΕΡΙΤΗ. Νεος, τελεοις.—υμνων ευτερπὲς ανθος. Pind.

Υπαχλυνω. Οψε δ' ὑπαχλυνθη μεγας ερανος— Cal.
Υπεικω. SYN. Υποτασσομαι.
Υπερβαινω. SYN. Ελαττοω.
Υπερμενιδης. Φαυσιβροτος δαιμων. Pind.
Υπνη. ΕΡΙΤΗ. Ηνεμοεσσα.
Υπνηριον. SYN. Εφηβαιον.
Υποθημοσυνη. SYN Αναμνησις, φρενωσις.
Υποσπονδος. SYN. Προσπονδος, συμμαχος.

Υσγινοεις. Vid Ολοσχος.

Υψευς. Υψεος ευρυβια. Pind.

Φ

Φαος. ΕΡΙΤΗ. Εσπερον, χρανιωτατον.
Φαρμακον. ΕΡΙΤΗ. Πραὺ, προσαντες.
Φατις. ΕΡΙΤΗ. Εχθρα.

Φεγγος. ΕΡΙΤΗ. Αληθινον, κοινὸν, παμπρωτον.

Φημη. ΕΡΙΤΗ. Αεικὴς.
Φὴρ. Vid. Θὴρ. ΕΡΙΤΗ. Θεῖος.

Φθινασμα. SYN. Φθισις.

Φιλοργος. Vid. Αχυνετος.

Φιλοτης. ΕΡΙΤΗ. Αμβροσια, ἱερά.
Φιλτρον. ΕΡΙΤΗ. Ἱππειον.

Φλεψ. SYN. Μωλωψ.
Φλομος. Vid. Πυρακανθα.

Φονος. ΕΡΙΤΗ. Μελας, παρποδιος.
PHR.—Λυματα λυγρα φονοιο. Cal.
Φορμιγξ. ΕΡΙΤΗ. Υπωροφια.

Φρὴν. ΕΡΙΤΗ. Γλυκεῖα, αταρβὴς, ελευθερα, ἀνυπὸ, ορθὰ, χθονια.
Φρεσδος. SYN. Ματαιος.

Φυγοξενος.—φυγοξενου σῖρατου. Pind. Ol. 11.
Φυη. ΕΡΙΤΗ. Εριπλευρος. Pind.
Φυλλον. ΕΡΙΤΗ. Χρυσεον.
Φυτον. ΕΡΙΤΗ. Μονοδροπον. Φυτευμὰ, ΕΡ. Σκιαρὸν.

Φωνὴ. ΕΡΙΤΗ. Ολυμπια.

Χ

ΧΑΛΒΑΝΟΕΙΣ. Ριζα τε χαλβανοεσσα—Nic.
Χαλικροτερος. ΕΧΡ. Ακροτατος.
—χαλικροτερη ποσις οινης. Nic.
Χαλκεος. SYN. Εγχαλκος, παγχαλκος, χαλκηρὴς.
Χαλκων. SYN. Χαλκευτικὴ.
Χαμαιζηλος. SYN. Ευτελὴς.
Χαμαιπετες, εος. Pind.
Χαμαιπιτυς. Ἡ χαμαιπιτυος βλασημονος αμῖμιγα χωνοις. Nic.
Χαριεντιζομαι. SYN. Προσπαιζω.
Χαρις. ΕΡΙΤΗ. Αιδοια.
Χαρις, δ' ἁπερ ἁπανλα τευχει τα μελιχα θναλοῖς,
Επιφερουσα τιμὰν, και απισον εμπασο πισον
Εμμεναι—Pind.
Χαριτες. ΕΡΙΤΗ. Ηὔκομοι.
Ου γαρ Θεοὶ σεμνᾶν Χαριτων ατερ.
Κοιρανεοντι χορυς, υτε δαῖτας. Ib.
Παρὰ καλλιχορῳ πολει Χαριτων. Ib.

Χαρμα. Εσλὸν γαρ ὑπο χαρματων Πῆμα θνασκει παλιγκοτον δαμασθέν. Pind.

Χειρ, ημερους αναγκης χερσί. Ib.

Χιλιγονος. Αλλοτε βεκεραος χιλιγονυς —Nic.

Χλιαρὸς. SYN. Ακρυσαλλος.
Χλοαζομαι. SYN. Χλοηφορεω, ποαζω.

Χρημα, ἑκασον τεκμαιρει. Pind.
Χροια. SYN. Επιφανεια.
Χρυσος.—κλεανων αιδοιεσατον. Pind. Ol. 5.—αοιδεσατον. P.

Χωρα. ΕΡΙΤΗ. Παγκοινος, ἁλιερκης.

Ψ

ΨΕΥΔΙΣ. Ου ψευδης ὁ μαρτυς εργμασιν επισατει. Pind.
Ψευδος. ΕΡΙΤΗ. Μεταμωνιον, αιόλον.
Θυγατηρ Αλαθεια Διὸς
Ορθῇ χερι ερυκετον ψευδεων
Ενιπὰν αλιτοξενον. Pind.
Ψεῦδος γλυκὺ μεθεπων αϊδρις ανὴρ. Ib.
Ου θεμιτον ψευδει στιγειν. Ib.
Καιρὸν ε ψευδει βαλων. Ib.
Ψευδεεσσιν (Ομηρε) ποτανα μηχανα
Σεμνον επεστι τι σοφια δε
Κλεπτει παραγοισα μυθοις. κ. λ. Pind. N. 7.

Ψηφος. Ποντιαν ψαφεων αριθμὸν. Pind.

Ψυχοτροφος. Vid. Αεροειδης.

Ω

ΩΕΟΝ. ΕΡΙΤΗ. Θιζρὸν.
Ωκεανιτις. Vid. Ροδοπη.
Ωκιμοειδης.—ὅτ' ωκιμοειδὲς οδωδε. Nic.

CORRIGENDA in præcedente Thesauro.

A P O

Αγης, lege ενεσκληκει. Αατος, l. αφαλακλος.
Αασχω, l. αασκω. Αβροτος, l. αφυχος.
Αγαπαζομαι, l. αγαπαζομενοι.
Αγαπητος, l. ζηλωτος. Αγεννητος, l. δυναιτ'.
Αγινω, l. απογινω. Αγκαζομαι, l. αγκαλαις.
Αγκυρα, l. Φωλας. Αγνος, l. Od. φ. 259.
Αγρευμα, l. Αγρα Αδαημων, l. ατεχνος.
Αδονητος, l. ατεγκτος. Αδυτον, l. εν μεγαλω.
Αεκηλιος, l. εργα. Αεω, l. κοιμαομαι.
Αθροισμ', l. Αθροισμα Αϊκως, l. οιωιὸς.
Αιγλη, l. χαροπὴ Αιμα, l. αυλος.
Αιμαρραντος, l. Λιμορραντος. Αιμορραντοι θυσιαι.
Αινος, l. συμφωνησις. Αιολος, l. ξηπτα.
Αιπυτιος, l. ὑψηρεφης.
Αιτια, l. υφιλοφος Τυφαονιη.
Αιὰν, l. αἐναε. Ακραλιπος, l. Ακραλιπης.
Ακλις, l. μεν ακλις.
Ακυρω, l.—την διαθηκην
Ου νομος αυτὸς ακυροι, ὁς—
Αλαος, l. Od. ϑ. Αλινδεω, l. Αλιω.
Αλλασσω, l. μετακισμιω. Αλογεω, l. ολιγωρεω.
Αλυδη, l. αργυρε Αμητηρ, l. καλαμευτης.
Αμυνω, l. ανταδικεω Αμυξις, l. ἑλκηθμός.
Αμφαραβεω, l. περιψαρω.
Αμ[illegible]δαμας, l. Αμεϊδαμας.
Αναβαλλω, l. καϑερυκω Αναλωμα, l. Αναισιμωμα
Ανασκοπεω, l. περισκεπτομαι
Ανδραγιαι, l. Ανδραγυια Ανιαρος, dele δεινὸς.
Ανιερος, l. Eur. Hipp —εξαγισος.
Ανοτοτυζω, l. Ανοτοτύζω.
Αντιβαλλω, l. Αντιτιθημι. Ανϊνικεω, l. Ανϊνικαω.
Αντιφερνος, l. Αντιφερνον. Αιυτω, l. περιποιεομαι.
Αοιδη, l. αγαφθεγκτος Αορ, l. λοιγιον.
Απακιοω, l. Claude.
Απαξαζαπασιν, l. Απαξαπασιν.
Απασραπτω, l. Απάσραπτω.
Απαυδαω.—και ανεσχεθε, νεκος απαυδων. Theoc. 22. 129.
Αποθραυω, l. καταγνυμι. Αποπειραω, l. πειριζω.
Αποπιπτω, l. αποπεσησιν. Αποσκυλευω, l. καλὸν.
Απυσασις, l. επιλειψις. Αποσυομαι, l. ανορκω.
Αποκαλαω, l. Αποχαλαω, αποχαλα.
Απροσδεκτος, l. αιγιλιψ.
Απυλωτος, l. σῖομα —R. 862.
Αραβες, l. ζωτθᾶσκ. Αρεσογονος, l. Αρισογονος.
Αρ[illegible]α, l. αρμαλιην. Αρνυμαι, l. απολαυομαι.
Αρστηρ, l. σἴζυρὸς. Αρτιγενεθλον, l. Αρτιγενεθλος.

Z E T

Αρυσηρ, l. Αρυτηρ. Ατιζω, l. αισχεω.
Ατλικος, l. πρόσωπα. Ατυζηλος, l. κεκληγυῖαι.
Αυλαξ, l. ευωδιν Αυρη, l. μεσημβριας.
Αυτικα, l. αιψα.—l. Αυτολυκος, Αυτολυκα.
Αφις, l. Αφισι.
l. Αχαϊνειη. Αχατης, l. Λεοντοσυρην.

Βαλανιζω, Βαλανευω.
Αλλην δρῦν βαλανιζε. Ep. l. 2.
Βασις, l. εξομιλος.—inf. Βασαγμα.
Βατης, l. Βατὸς.—Βραχιανι, l. βραχιονα.

Γαμφαι, l. σιαγὼν. Γιγαντες, l. οδοντοφυτοι.
Γλωσσα, l. μειλιχογηρυς. Γρυπαιετος, l. οιωνοι.
Γυαω, l. χωλοω. Γυναικισις, l. γυναικισεως.

Δαιδαλοχειρ, l. Θῆρις. Δασπλης, l. δασπλῆτις.
Δημοκρατος, l. Δημοκριτος. Δημος, l. επινεφριδιος.
Διαιτα, l. καθαρειον. Διαφορα, l. ανομοιοτης.
Δορκας, l. δορκάς. Δρακων, l. Θηροτυπος.
Δροσισω, l. τεγξεσαι Δροσος, l. ορθρια.
Δυη, l. δυπαθια. Δυσλυτος, l. δυσεκλυτος.

Εγχωριος, l. ιθαγενὴς.—Ειδωλον, l. Εἰδωλον.
Εκκλησια, l. εκκλησια Εκτινοω, l. Εκτονεω.
Εκπλοιεω, l. Εκπλοεω. Εκλειμω, l. Εκλαμνω.
Εκφθειρομαι, l. κακῶ Εκλωρ, l. ερκος.
Ελευθερω, l. απελευθερω, εξελευθερω.
Ελπις, l. αφροδιτην Εντυγχανω, l. συνομιλεω.
Εξακι, Εξακις, l. εξακι. Εξαυτις, l. παράυλίκα.
Εξιδρυω, l. εξιδρυσον.
Επεγκαγχαζω, l. εγκαγχαζω, επικαγχαζω.
Επέκεινα, l. επεκεινα —επικφιζει.
Επισημος, l. περιφανὴς. Ερμα, l. μελαινων.
Εσθιω, l. ἀγνόν. Ετκιρεια, l. μυε δοιω.
Ετεοκλος, l. Αργεῖος. Ετεια, l. δυσθλοισι.—l. Ελερ-αλκὴς,—l. ετερὸγλωθος.
Ετωσιοεργος, l. Ἐτώσιοεργος. Ευαρνος, l. ευαρνοιο.
Ευβοτος, l. Βεβοτος. Ευγλωσσος, l. Ευγλωσσος.
Ευεθειρα, l. καλλιεθειρα. Ευεσω, l. ξυνοικος.
Ευηνος, l. Ευηνοιο. Ευκροταλον, l. Ευκροταλος.
Ευρυθεμεθλον, l. Ευρυθεμεθλος.
Ευρυτος, l. μεγαλαις. Ευϋφὴς, l. Ευϋφαντος.
Ευφημος, l. ευοιωνισος. Ευφορητος, l. διαποντιε.
Ευωνυμος, l. Ασεριην. Εφοδος, del. παρεσια.

Ζευγλη, l. ζυγον.

Ηλασκαζω.

Ηλασκαζω, l. εριαυχενας.
Ημιονος, l. εξετε Ηρας, l. λαοσεζης.
Ηχητης, l. υπιοδοταν.—576.—Ηχω, l. αγατος.

Θαασσω, l. Π. ο. Θαλασσα, l. δυσπεμφελος.
Θαπτω, l. ενκλειζω Θαυμαζω, l. Αγχισης.
l. Θηλοπεδων Θεος, l. Θεοτερπης.
Θεοκριτος, l. δε l. Θεοπροπος. Θεος, l. αφθαρτοιο.
Θεραπτης, l. σπουδης Θεσμος, l. ισοζυξ, μενεφυλακτις.
Θηλυφαινης, l. κλεπτομενες Θης, l. δμωες.
Θοαζω, l. ταχυνω.—l. Θραυσαντυξ
Θρονον, l. τυ —Theoc. 2 59 Θρωσμος. Π. κ. 160.
Θυμαλωψ, l. σπινθηρ Θυρσος, l. Βακχικη.
Θωκος, l. αχραντος.

Ιαλλω, l. προκεμενα Ιαπετιονιδης, l. αριδηκετ'.
l. Ιασιν. Ιατρος, l. δε—Od. δ.
Ιδηρικὸς, l. αρχομενοισιν Ιηδος, l. απειρεσιη.
Ιξαλος, l. δασυκνημος. Ιπποθοη, l. εριθυμον.
Ιππος, l. μεγαλητωρ. Ιππωναξ, l. μεσοποιες.

Καθαρὸς, l. πριγενειας. Καθειργω, l. συνελαυνω.
Καινευς, l. Καιτεα. Κακηγορια, l. ψιθος.
Καλλιγυναι, l. Καλλιγυναιξ.
Κάλος, l. πολυσρεπτος. Καναὴν, l. χρυσεην.
Καπνος, l. λιγὺς, λευκανθὴς.
Καρκινος, l. αγκυλοχῆλαι.
Κασωρ, l. Λιδας, ερεθιζεν.
Καταγω, l. διαρρηγνυμι.
Καταδρυφασσω, l. ασφαλιζομαι.
Καταιγις, l. Βορεαο.—l. κατακλεισος.
Κατανιφω, l. κριμνωδη.—l. κατασπας.
l. κερανυειος l. κεσρεων. Κηδος, l. ικανει.
Κικας, l. κακὸς. Κιθαρισμὸς, l. εγειρομενη.
Κλαυσιμαχος, l. ὑδε. Κλοπὴ, l. ζυγεὶς.
Κολαζω, l. νηθετεω Κομητης, l. αμαθυνε.
Κομπαζω, l. απαταω. Κονια, l. Ηριπε.—l. Κομληνητος.
Κριμνος, l. πεσοντα. Κριζω, l. κριγε.
Κτεω, l. χρυσηνιος. Κτισις, l. κατασκευη.
Κτυπεω, l. κλυπεει.
Κυαμος, l. θρωσκυσιν. Κυβερνητηρ, l. οινοπι. del. βαλλω, ριπτω, πετλευω.
Κυβευω, l. κυβον, βαλλω, ριπτω, πετλευω.
l. Κυθηρην. Κυκεων, l. εὐπλοκαμος Εκαμηδη.
Κυκλωψ, l. φονιος. Κυλλος, l. συ.
Κυνεος, l. κυνωδης. Κυνθεας, l. Κυνθιας.—Κυνοκοπεω.—Κυνομια.
Κυνοφρων, l. αθανατας.
Κυπρος, l. ενναλια, εὐκλιμενη.
Κυων, l. αδεὶς Κωκυω, l. οιμωζω.
Κωμη, l. ευρυαλους.—l. κωμῆτις.
Κωμωδοδιδασκαλος, l. Κωμωδοδιδασκαλος.
Κωφὸς, l. γαρ.

Λᾶας, l. γ' επ'—l. ελαγοθηρει
Λαρετης, l. Λαερτης. Αρκεσια.—l. Λαθιφροσυνη, al. Λαθιφρ.
Λακαινος, l. σλεφανωματα.—l. λαλισερα.
Λαος, l. απαιδευτος Λασιᾶνες, l. δρυμας.
Λεαινω, l. λεπτυνω. Λεανδρος, l. επιμαρτυρα.
Λεια, l. αγρα. Λειμαξ, l. ηαμενη.
Λειφανον, l. εχθειν. Λικριφις, l. εγκαρσιος.
Λινοδετος, l. ορμᾶ.
Λιπαινω, l. τας γυας.—Valc. al. πεδια.
Λιπαραζωνος, l. Λιπαροζωνος Λιπαροκρηδεμνος.
Λιποναυτης, l. Ηρακλειη. Λιτος, l. λιτα.
Λογος, l. ψευσης. Λοιγαῖος. l. Λοφαω, Ουτι κ. λ. l Λοχαγεται. Λυδος, l. πονεῖν
Λυρα, l. κιθαρισης.

l. μαγνητης. Μαζὸς, l. λαθικηδεα—χ. 83.
Μαια, l. Ατλαντος. Μαιανδυνοι, l. Κρονιδαο.
l. μετεχειν Μετεωρισθὸς, l. Ηελ. ε
Μηλὶς, l. Μηλίδος. Μῆνις, l. αμαιμακετος.
al. μιξοπαρθενον. Valc.—l. Μισθοφορεω.—l. Μοιχαγρι—
Μορος, l. μελιγημα.—φερεσβιος.—l. μορφνη:
l. Μυρσινος.

l. Νεανικως. l. Νεορμητος. Νηνεμια, l. Κρονιων.
dele Νηπυτιευομαι, κ. λ.
Νιρευς, l. αμυμονα.—l Νυμφευσω.

Ογδωκοντα, l. μελαιναι. Οδυσσευς, l. πολυμητις
Οικλομ—l. Οικλρομηλαβρος.
Οινομητωρ, l. φιητοῖσι.
Οινος, l. οινοιο —Ηδης.—Διονυσε.
Οιοποκος, l. οιοποκω.—l. οισπωτην.
Οιωνισμα, l. οιωνομαντεια Ομηρης, l. ανδρῶν.
Ομφακιας, l. ομφακιαν. Ορνισος, l. Ονησιφορος.
Οξυθυμεω, l. ακυσσας. Οξυντηρ, l. μεσοσχιδεων.
Οπισθε, l Εκλορος: Οπλον, l. σκευή.
Ορθοεθειρος, l. Κεραυνος. l. Ορθρογοος.
Ορθως, l. προσηκοντως. Ορουτης, l. αντιξοον.
Ορχεομαι, l. Ασατος. Οσσα, l. αριηχὴς.
Ουρεω, l. ομιχεω.

Παγκαρπον, l. Παγκαρπος.
Παιδαγωγὸς, l. κλεψιχολον.
Παιδοκλοινος, l. Παιδοκλίνος.
Παιδοτριβης, l. παιδοτριβε. Παιωνιος, l. παιηονιη.
Παιπαλη, l. τριμμα. Παιω, l. ἀλι, φονευω.
Παιωνιος, l. σημοεᾶς. Πακτωλος, l ερευγομενης.
l. παλιμπλαγκτοισι. Παν, l. πιτυσεπτος.
l. πανδοκειον. Παραβαλλω, l. εδωδήν.
Παρακελητιζω, l. Ηγικα δε—al. Ινα δη.—
Παρθενος, l. φυγοδεμνιος, φυγοδεμνος.

Πατροκλης.

Πατροκλης, l. προσεκπε. Πεδιον, l. μιλτοταριον
Περιλεκχω, l. δε. Περιπεπλαμαι, l. ακανθος.
Περισοφιζομαι, l. σε. Περισσοφρων, l. αγανοφρων.
Περσεφονη, l. ξυγατηρ Πη, l. προτερω.
Πηγη, l. ὑπενερθεν Πηχυϊος, l. περι.
Πιεζω, l. αμφιπιεζω. Πιθηξ, l. αιολοβελον.
Πλαναω, l. πλανοωνται. Πλετος, l. παραδοντος.
Ποδαγρα, l. νευρινοισι. Πολυδαμας, l. εγχεσπαλος.
Πολυδευκης, l. Πολυδευκε. Πολυμεθης, l. χαιροιε.
Πολυρροδος, l. πολυρροδες. Πολυτεχνης, l. φαλαρων.
Ποντος, l. και pro δε.—l. πορις.
Πρεσβυς, l. δε pro γαρ. Πρησσω, l. πρησσομεν.
Πρηϋγελως, l. Ep. Πριπος, l. ὁρμοδοτηρι.
Προμηθευς, l. σλυφελοῖσι.—l. προσηγισαμεν.
Πυκα, l. πυκνῶς. Πυραυγὴς, l. σκιπεχε.

Ραφανη, l. φυλλε. Ρυπαω, l. δε.

Σικις, l. ανεφξεν. Σισυφος, l. κυλινδετο.
Σιτιζω, l. τιτθαι γε.—l. σκινδαλμις.
Σοφια, l. ὑποθημοσυνησιν.
l. σλασιαζετε. Στυγερωπης, l. σκυθρωπὸς.
Συκιος, l. χλοαοντα. Συμπλεω, l. συμπαραπλεω.
Συναδω, l. συραεισατε. Συνομηλιξ, l. ὑυτός.—ια.

Συντελεω, l. συνεκτελεω, συνεπιτελεω.
Συρδην, l. κατακρας. Σφαῖρα, l. Αλλη ὑπ' εξ.
Σφιγξ, l. Καδμειων.

Ταξιαρχεω, l. στρατηαρχεω, στρατοπεδαρχης.
Ταχυτωλος, l. Τυνδαριδα.
Τοπαζος, l. κλειονται. Τοξαζομαι. Od. δ. 228.
Τορυνη, l. τορυνης—Ar. Av.
Τυπτεω, l. με. Τυτθος, l. ετισεν.

Υμνοπολος, l. επαινετης. Υπαϊσσω, l. μελαιναν.
Υπεξακριζω, l. λεπας. Υπογραφη, l. μετρεμεναι.
Υπορρηγνυμι, l. δ' αρ. Υποτροβεω, l. κηροπλαστος.
Υσπληξ, del. αφεσις αφετηρια.

Φαιδιμος, l. επιφανὴς. Φιληξ, l. απατηλὸς.
Φιλιππος, l. ενθαδε. Φιλομηλεδης, l. επαλαισεν.
Φιλοξενια, l. ϰ. Φρονις, l. δικας—Od. γ.
l. Φυσηγναθος.—17. Φωλευω, l. εμφωλευω.

Χαμαιπετης, dele Syn.—Χαμαιφρων. Syn. Γεωγὸς, χθαμαλὸς.
Χορεια, l. ταχυσροφαλιγξ. Χυμιζω, l. εγχυλιζω.
Χωλευω, l. καταχωλευω. Χωννυω, l. εγχωννυω.

In APPENDICE.

Αγγελοι, l. προενεσιων. Αεικλεης, l. Αειλιδης.
Αθαλης, l. Αιθαλις. Ακτινηβολια, l. φαεσφορε.
Αλιεργὴς, l. τεχνης. Αναχρεων, l. συνεστετο.
Αντιμαινομαι, l. βρονταῖς. Αυγαλεος, l. ναιων.
Αχυνετος, l. φιλοργὴς.
Βαθυυπνος, l. φωλειοι.
Γερυνες, l. Γερυνες.

Δαιμονες, l. ιζανοισα. Δαιρα, l. μνογενειαν.
Επαιοναομαι, l. επαιοναομαι. Επολδος, l. επολδες.
Επιαλοφος, l. Ρωμης. Εχιον, l. πιφασκεο.
Ισραελιτης, l. Ισραηλιτης.
Καϰανθημι, l. Καϰανθηης.
Παλλαϰιος, l. λεχεεσσι. Πλατων, l. τετληξιν.

V O C A B U L A

Quorum in ſyllabis de Quantitate aliquid ſit dubii, ex Carmine, non ſatis noto, aut in eâdem ſede diverſos pedes admittente.—Notantur etiam ſyllabæ controverſæ, et Ancipites *dictæ.*

A.

Ἀ ᾱ̆τον. Il. ξ.—l. *ἀναάσσον*, ſive *ανα-ϝασον*, (ſc. cum Ionicâ aſpiratione ſive conſonante *Vau,*) ab α priv. et *ἀάζω* ſive *αϝ-αζω.*—(Dawes. p. 181.) Unde etiam *ᾱ̆σαμην* Il. ι.—*ᾱ̆σσατο* Il. λ.—*ᾱ̆σεν* Od. φ.—*ᾱασσαν* Od. χ.—Sed *ᾰ̆ᾰσας* Il. ϑ.—*ᾱασσατο* Il. ι.—*ᾱ̆σθη* Il. ϖ.—et *ᾰ̆τος*, ab *ᾰ̆ᾰτω*, pro *ατω*, ut *ᾰ̆ᾰτη* pro *ατη*: et bis ap. Pind. (P. 2. 52. ib. 3. 42.) *ανᾰ̆τη*, primâ correptâ.—Quòd ſi loco vocalis ϒ conſonans Vau primæ ſubjungatur, ut in *ἀάζω* facilè patebit ratio, qua dicitur *ᾱ̆τος*, Ap. 1.—vel *ᾰ̆ᾰτος* Od. χ. ſc. *αϝᾱ̆τος*, *Αᾱϝ-ατος.*—*ᾰ̆ᾰτος* Heſ. ϑ. vel *ᾰτος*, ab aliâ origine. Quod ad verbum, aliter ſanè Lexicographi.—*ᾰ̆ᾰσατο, ᾰασθην, Ionico et poetico more, ſine augmento.*

Ἄᾱγης Od. λ. ab a priv. et *ᾰ̆ᾰγη*, *ᾱγὴ*, (ut, *ᾰ̆ᾰτη ᾱτη*, *ᾰ̆ᾰτος*, *ᾱτος.*) aut pr. m. *ηγα.* Att. *ἔᾱγα.*

Ἀᾱγης Ap. 3. qu. *ᾱ̆ᾰγης* primâ productâ, ex neceſſitate, (ut *ᾰ̆θανατος*) vel cum Ionica aſpiratione *ἀ̔ᾱαγης, ἀ̔ᾱγης.*

Ἀ̓ᾰ̆λε—Ep. l. 1. Syn. *σεῦ*—*ειθε.*

Αγακλῦτοισι Heſ. ϑ Sic omn. edd. quas vidi. mallem tamen *αγακλειτοισι*, quam *κλυ* productam, adverſante uſu.

Αγὴ, vid. *Ααγὴς.*

Αγκιρα. Secunda, ſi ab *αγκῖλος* derivatur, brevis eſt, ut Eur. I. T. 1408. (et Lat. *Anchŏra.*) cùm verò ρ ferè duplicis conſonantis vim habeat, productam legimus,—Ib. 1351. Hel. 284. —Nec, præfixa aſpiratione, neceſſe eſt ut ſolent grammatici, ρ geminare. Αγκῠ̓ρα. vid. *Αλι-ῥαγης, αρα.*

Αγὼν toties occurrit, priore productâ, ut facilè cenſerem, hanc vocem inter paucas, quæ ſyllabam ancipitem habere videantur, numerandam, niſi ſuſpecti eſſent loci, et ex variis lectionibus refingi poſſint.—Eur. Ph. 591. legas licet—*ἀγὼν ες'*—Suppl. 754. *ην αγὼν*—Herc. f. 1189. *ὁδε τις αγὼν*—Or. 859. Heracl. 772. Soph. El. 1522. *ω 'γὼν.*

Αδακρῦτος vid. *πολυδακρῦτος.*—*Αδελφ̆ᾰ̆δες.*—

Αδολεσχια. prima brevis eſt; ſed legend. *Αδᾱ̆λεσχια*, (ut *αδην*, *αδῆν*, vulgo *αδδην.*) Unde *Ατ̃ικοι εκλεινσι το ἀ. Schol.*

Αειδᾰ̆. prima nonnunquam extenditur—Od. ρ 519. legendum f. *αειδω*, ſive *αϝ-ειδω*, fit enim ex α epitatico et *ειδω.*

Αειρω. 1. A. *Labb.*—*producit autem, quod ſcio, nemo. Leeds.*

Ἀενᾰ̆ος, *ἀενᾰ̆ων* Od. ν. 109. al. *αιενᾰ̆ων*, tertia correpta, ut Καλλιᾰ̆ος, Eur. Alc. 599. quòd ſi longam invenias ap. Theoc. factum ponas vel ex admiſſione τϝ Vau ut in *αὸρ*, vel l. *Ευρον τ' αἰναεν*—ut ſupr.

Αερῑ̆α. *nimis licenter fortaſſe.* Leeds.—3. A. Labb. His autem et ſimilibus conſonantem Vau pro arbitrio ſubjicit Dawes.—ut in *τιω.* p. 165. Per diphthongum tamen, ut opinor ſecuriùs ſcribitur, ut *ορμεια*, Theoc.—*αληθια, αληθεια.*—*αἴδρια, αἴδρεια*, &c. Quinetiam nullam differentiam in enunciando *ει* diphthongum et *ιωτα* ſimplex fuiſſe monet Scaliger. in Auſon. p. 84. vid. *Αικεια.*

Αιδεω, *Αδεω*, unde *αδδηκοτες.*—rectiùs *αδηκοτες.* vid. ſup. *αδολεσχια.*

Αημι, vel *ᾱ̔ημι.* Ion.—et eadem Analogia *ᾱ̔ημι.* Att.—unde

Ἀηρ, vel *Ἀ̔ηρ*, (Lat. a'er.) corripit tamen Phocyl. 108.

Σωμα γαρ εκ γαιης ἐχομεν, και παντες ἐς αυτὴν
Λυομενοι κονις εσμεν· ἀ̔ὴρ δ' ανα πνεῦμα δεδεκται.

Αἰρ, i. e. *cælum*.—Nec, cur non etiam pueris hoc sit licitum scio, si ita volunt ludimagistri; sive ex αἰμι, seu ex αἰρω, fut. ἄρῶ derivatur.

Αεισύροι. ap. Aesch. non admittit P. quia verbum συρω primam producit —Corripitur autem in fut. σῦρᾶ, unde χαισῦρος, ἀπισῦρος, ut infr. βλοσυρος, ex eodem fonte.

Ἀθανατος. *Adeò parùm in pronunciando tribrachyn inter Dactylumque interest, ut uterque legitimè usurpari potuerit*, sc. *in voce* ἀθανατος, ἀγοραάσθε, Πριαμιδης *et similibus*. Cl. ad Il. α. 398.—Rectius fortasse ex more pronuntiandi patulo, qu. υ. vel consonante Vau inserta. Αυθανατος, ἀγοραασθε, Πριἀμιδης, &c.—Αθανασία. vid. αεργια.

Αθεμίτος.—Αθυμία. vid. αεργια.—χθῦτος.

Ἄθως.—corripit Theoc. 7. 77. At in propriis nominibus licentiam non moror.

Αιᾶνης. Et sic Soph. El. 508.—Pind. Αἰᾶνης, vel sit Αιᾶνης τα—ditrochæus pro Epitrito quarto. *Schol.*

Αιγῦπλιος. Ex necessitate metri. Eustath. ad Od. δ. 127.—Synizesis ῑι *Barnes.*—*Sed neque hoc necessarium* l. Αιγῦ-πλιος. Cl. Il. β. 537.—Synizesis tamen mihi non displicet.

Αϊδιος, sive ἀΐδιος. vid. αθανατος.

Αιθάλης. Append. l. αϊθαλης, vel ἀεθάλης, ut ἄενάος,—vel αιθαλλὴς, ut αθαλλης. Plut. αειθαλὴς. Nic. Dioscor.

Αικία. ita Soph. El. 489. et etiam 513. 517. malè enim ut opinor, hanc syllabam in locis citatis ex scholiaste breviari dicit Labbæus.—υ. 489. conf. Antistr.—υ. 517. ut sup. υ. 507.—τὰς αικίας—Ar. Ecc.—Dawes. (p. 318.) legit αικειας sive ἀκειας, *quòd inter* ακεια *et* ακης, *ap.* Ionas αεκης, *eadem servatur analogia, quæ inter* αληθεια *et* αληθὴς, *cæteraque id genus omnia.*

Αἰὸλοπαλης. App.—vid. inf. αλαος.

Ἄϊτω. Ion. ἄϊω sive ἄων-ιω.—Att. ἄϊω.

Αισχῦνη. Apolin. Pf. 82. 32.

Ἄκαματος. vid. αθανατος.—Ακἄρης.—Ακις.—Ακονῖτον.

Ακηρἄτος. Sed in Ep. ap. Steph. producitur Οκλω ακηρατης αμφεθεμεν σλεφανης. l. ακηρασιης. vel Ionic. ακηρἄἄτης, ακηρᾶτης.

Ακινδῦνος. vid. κινδυνος.

Ἄκυσιως. App. contrac. pro ἄἔκυσιὼς. sic ἄκων, pro ἄἔκων.

Ακρᾶαντος. l. ακραάντος, ab α. et κραινεν. a. 1. κρῖναι, poet. κρηναι.

Ακρᾶης. vid. ακμι.—Ακρᾶτης, ab α. et κρᾶτος.

Ακρᾶτος. ab α. et κερανυμι, unde κρᾶμα, κρᾶσις. Ion. ακρητος, vel ακρἄᾶτος, ακρᾶτος.—ακρᾶτιζομαι.

Ακῦμος—Ακῦροω. vid. Corrigend.

Αλἄος. Od. ϑ. 195.—ἄλἄᾶς. Ib. κ. (αλλᾶς. Cl.) f. ἀλἄῖς. Hippocr.—vel ἀλαἔ, sive αωλαως, ex α, et λἀω, λαυω.—sic

Αλικλος, Αλληκλος, Cl.—Sed Eustath. Od. μ. πἄντα αλικλος.

Αλετρῖβἄνος. vid. Τριβω.—Αληθἴνος.—Ἀλἴἄδαι.

Αλἴβαπλος.—Μιλιαρτυ. Nic.—sic αλῖπεδον, sed extra ordinem hæc. non ita,

Αλῖῤαγης, αλῖῥοθος, αλῖῥοθια, αλῖῥηκλος, αλῖῥυτος, &c. i. e. αλῖwοhαγης, &c. vulgò αλιερραγης. vid. Not. Prosod. ad, *Vocalis brevis*, &c.

Αλῖπαρης, ex alio fonte.

Αλῖτηρος. Soph. Oed. C.—αλιτηριε. Turn. *Et hoc contra metrum minùs peccat*, ait doctissimus amicus B.—forsan præproperè; nisi in quarta sede Anapæstus præferatur, vel ιε sit Synizesis. Idem rectiùs, αλιτρις. Hesychius enim habet αλιτριας, κ.—At malim αλητηρε, ex αλητω, αλητης. Hom.

Αλισκω, Ion. ἁλισκω, unde Att. ανἁλισκω, αντανάλισκω: vid. αλαος.

Ἀλοσυνη. Nic. Al. 419. Syn. Αφροσυνη.

Ἀλοφος.—Ἀλυκλος. App.—ut ἄλληκλος.

Αλῦκος. minus rectè, αλῦκὸτερος (i. e. αλμῦρότερος) Nic. 385.

Αλυω. vid. λυω.—αλῦἴω Eustath. Od. ι.

Αμἄρα. Secundam producit Labbæus; at fine autoritate.

Αμαρτῦσητος, αμαρτῦρος. vid. μαρτυρομαι.

Αμαω, sive ἄ'μαω. vid. Not. α. ad, *Vocalis brevis ante consn.*

Αμβλῦνω—Αμηνῖτος.

Αμη. ι. long. *Labb.* et *Leeds.* at productam non memini.

Αμηρῦτος.—Αμηρῦτος, *Leeds.* et hunc versum citat: quomodo autem metitur, prorsùs nescio.

Αμορος, et ἄ'μορος, ἄ'μορια, ut ἄ'μαω.

Αμνἄμος.—Αναλῦσις.—ανἄριστος.—ανασῖμος.

Αμφιεννυμι. Dawes. p. 162.

Αναλισκω. vid. αλισκω.

Ανἄτος, ab ἄτη, sive ἄἄτη. vid. sup. ααατος.—Aesc. Ag. 1220. Πως δητ' ανατος—Stanl. Dawes. p. 236.—Soph. Oed. C. 818.

Ανεφαλος, sive ἀνεφαλος, ut ἄνομαι, vel, ut αθανατος.

Ανδρἄριον.—Ανδρηλἄτης.—Ανθρωπἄριον.

Ανιἀ.—ανιἀζω.—ανιἀω.—ανιηρος. vid. Αεργια. τιω. sic,

Ανιᾶτος. Sed ab aliâ origine. Et

Ανιαχω, αντιαχω. vid. ιαχω.

Ανἴερος, ανἴερος. Eur. Hipp. 147. vid. Ιερος.

Ανιημι. vid. ανια. τιω.

ex

Ανομαι, five ἀνομαι. vid. Prof. Not. *Vocalis brevis*, &c.—ſic forſan

Ανυω (1. A. Labb.) ſed locus quem citat Leeds ex Theoc. 5. 144. minimè probat productam.

Ανωδῦνος.—Αξιομῖσος.

Αορ, vel ἀορ. (Dawes. p. 166.)

Απαδις—ἀπᾰδις.—al. P. in loc.—ſc. ἀπαδις, ἵπαρ, ἵπας ἵπαδος, vel ἵπις ἵπιδος. hinc ἀπαδας, vel ἵπιδας.

Απαλαμος, ut αθανατος.—Απαμαω. vid. αμαω.

Απαμβλῦνω. Cave tertiam corripias. Rectiùs Suid. in loco citato.

Ως ὑραι μεν απημβλυνται,—

Απλᾶτὸς.—Αποκρῖσις.—αποκλῖσις.—αποπᾶτος.—

Αποπῦδᾰρῐζω.—Αποπῦτῐζω.—Αποτῖβᾰτος.—Αποτρῖχω—Αποφᾶσις.

Αρα,—ἄρα, vel ᾱ̓ρα. i. e. α-ρια vel awph-α.

Αρᾶ. (l. αρεων. Il. ι. Synizeſis.) ᾱ̓ραομαι, ᾱρητηρ, ᾱρητος, επᾱρα, κατᾱραομαι. Derivata autem ſi non apud Homerum, apud Atticos variant, ut ἄραιος, Soph. Oed. T. 284. 656. Aeſc. S. T. 904.—ἀρᾶτος (Soph. An.—ſic επᾰρᾶσιμος, Phocyl.—ſed

Αρᾶ (βλαβη) Il. σ. et ξ. 485. *(niſi ſcribendum ſit in iſtis locis* Αρεως *et* Αρην, Pr.) et ἄρειη (απειλη.) Il. ρ.—forſan ab aliâ origine, ut ἄραιὸς (ασθενὴς.) vid. ſup. αρα. et Cl. ad Od. χ. 208. Crit. Vann. p. 389.

Αρης. Αρες, Αρες,—ut ſup. αρα. Derivata autem breviantur, ut ἄρειος, ἄρηϊος, ἄρηφᾰτος, ἄρῐστος, ἄρῐστευς, ἀρῐστευω, ἀρῐστεια. Soph. Aj. ubi malim —κρατος.

Αρᾶτος, Nom. Poetæ. Theoc. 6. 2.—*malè igitur Mamertius, Aut Arati numeros, aut picta Manethonis aſtra.* Sed Etymon proprii nominis certum facere difficile eſt.—Αργῖλος.

Ἀρῖστον, ἀριστᾰω, ἀριστῐζω, ανᾰριστος.—ſic omn. Codd. emendati.—Malè igitur Labb. *ancipitem* vult, et meliùs breviatam.—nec melius Weſt. Gr.—*raro* producitur.

Αρος. Hunc verſum ap. Aeſch. non comparuiſſe dixi: Sed proculdubio (ut monuit amicus, Cl. Askew) Euſtathius in hunc modum legebat, v. 892.

Οι οι, πατερ, βροτεος
Αρος, ατα, κ' αγει.

pro iſtis portentis vulgo exhibitis. Conf. var. Lect.

Αρτῐχος.—Αρτᾰμεω.—Αρτᾰμος.

Αρτυω. vid. λυω.—Αρτῦνω. vid. Cl. ad Od. ϛ. 771. Il. ι. 141.

Αρχαϊκος. l. Αρχαΐκος. ut infr. Αχαϊκος, Αχαϊκος. vid. Proſod. Not. ad, *Vocales longæ*, &c.

Ασᾰλης.—Ασῖνης. vid. σινος.—ασπῖλος

Ατεω, pro αταω. Lex. At hanc vocem ſuſpectam habeo. vid. var. Lect. vel, l. ατᾶνται, ſive ατᾱνται.

Ατω. ſic ᾱταω, ᾱταομαι. Soph. Aj. 269.

Ατῖτος. Il. ν. ex τιω, eadem analogia atque ex λυω, αλῦτος, ſed ατῖτος Phocyl. contrac. ab ατῑ̓ετος.

Ατῑμῖα. vid. Αεργια.—Αυᾰτη. vid. Αατος.—Αυθᾰδης.

Αΰω, ſive Αῦω (ut λυω.) unde αΰτεω, αΰτη.

Αφᾰσια. Αφῖλια, et ᾰ̓πορια.—ut αθανατος.

Αχᾰνοφρων, licenter, l. αχᾰνοῤῥων, ut ᾱνομαι.

Β.

Βᾰδῐσις.—Βᾰκηλος.—Βᾰφη.—Βιᾰτης.—Βλᾰκῐκως. Βλῖμαζω.

Βολῖτος.—Βοτρυᾶν, ut λῦω. vid. λωβητηρ.

Βαθῦτος.—l. Βεθῦτεων.—Βεκρᾱνος.

Βεγαῖος, a γαιω, Ion. γαῖω. vid. αΐω.—Βελῖμιαω. Βελῦτος. vid. λυω.

Βξᾰκος.—Βρῦκος.—διὰ δε σῖομα βρυκὸν οχλιζοις. Nic.

Βρυω. vid. λυω.—Βυρσῖνη.

Γ.

Γᾰνος.—Γῖγαρτον.—Γλᾰφω.—Γλῦφω.—Γρᾰφω. Γευπαιετος.

Γῦα, vel Γῡ̓α, *ſemper brevis.* Dawes. p. 297. Fruſtra igitur Barnes. ad Eur. Alc. 589. γυαν, olim malè γῳαν. nam perinde eſt. Cur autem non produci poteſt æquè ac derivativum ejus γυης non video, niſi forſan et in illo loco. Heſ. 434. legendum ſit—πριηοιο γυην.—At certè, malè Labb. et Leeds. Γυης. ι. long. correptam enim habes Heſ. 427. Eur. Heracl. 839.—eandem fanè licentiam τοις γῡ̓α, et γυης, quàm τοις ὑῐς et λυω damus, concedendam puto.

Γῦλιον.—Γῦπαριον.

Δ.

Δαϊος, (l. Ω δαΐων.) i. e. δᾱw-ιος, ſive δᾰ-wιος. (Dawes. p. 169.) ſic δῆιος, δαὴρ (*comm.* Weſt. Gr.)—δαΐζω.

Δακρυω, ut λυω.

Δακ[υλιδιον.—δακ[υλος, δᾰκ[υλιος, δακ[υλιΐδιον craſi Attica δακ[υλῑδιον. vid. Dawes. p. 214.

Δᾰλος.—Δᾰτητης.—Δελφᾰκιον.—Δεξιπῦρος.—Δημοκρᾰτια.

Δια præp.—licenter, Il. γ. 357. *Ad exprimendum rapidiſſimum haſtæ tranſitum verſus a Tribracho exortus*

exoritur Cl. in loc.—At consonantem Vau inserit *Dawes.* p. 166. ut in τιω. et sic διαβολος, sive διw-αβολος,—Et δι-αw-βολιη. Iones dicebant διηβολια, unde Dores διᾱβολια, ut ευᾱνεμος, ενᾱκοος. Cr. Vann. p. 451. sic et in

Διᾱκονος, διᾱκονε̄. non ab δια et κονις vel κονεω, (ergò malè Labb. διηκονην pro διεκονεον) sed ab δια et ενεκω. E. M. per Metathesin, et Crasin των αε in α longum.—*In hac autem productione* Clarkius *non tàm analogiam invenit quam fecit ad* Il. α. 265. Leeds.—απο τῆ̃ ακονειν. Bos. Differt. de Etym. Gr. p. 22.

Διακονικὸς, vel hîc legendum διᾱκονος, ut Aesc. Pr. 491. vel sit διᾱκ. Synizesis.

Διαλῦσις. vid. λυω.—Διαπῖρος.—Διατρῖβη. vid. τριβω.—Διαφᾰνης.

Δῖβος. Ψηφον την πυμνατην αμφιεπεσκε δῖβος. Ep. I. 1

Δῖβᾰμος.—Δῐπλῦσις.—Δῖκω.—Δῖρῡμος.—Διωδῦνος.

Δοριθηρᾰτος.—Δορῠπᾰγης.

Δρᾰσιμος.—Δρῑμῠτης.—Δρῡτη. Δρυμος, sive Δρῡμος Theoc.—ut ἀμαω.

Δῠναμενος. Od. α. 276. licenter. *quia tres breves simul.* Leeds.—vel, Δῠναμενος.

Δυσδακρῡτος. Vid. Πολυδακρῠτος.—Δυσῑᾰτος.—Δυσῖμβρος.

Δυσκῑτος. — Δυσπερᾰτος. — Δυσπλᾰνος.—Δυσπρᾰγεω.—Δυω. vid. λυω.

E.

Εαγη.—ηγην aor. 2. p. per resolutionem augmenti εᾰγην, Ion. εᾰ-γην, sive εᾰ̓γην.

Εαδοτα. leg. ἐᾰ̓νδοτα, i. e. ϝεϝανδοτα, ab ανδανω, eadem analogia qua a χανδᾰνω κεχανδοτα. Dawes. p. 183.

Εανος, substantivè, ab εννυμι, mediam semper corripere vult Clarkius. Il. γ. 385. Εανος verò adjectivè qu. ab alia origine (sc. εαω) semper producere.—Hanc tamen Orpheus corripuit, nec non ipse Homerus Hymn. ad Ven. 63. (si Homeri sit)—minime ergò *totâ viâ puto errasse* Labbæum, qui ancipitem dixit: nec mihi subit, cur non in hac, ut in aliis vocibus, consonans Vau ante semivocalem ν admitti possit, nisi malles liquidam in enunciando geminatam.

Εαν. vid. Cl. ad Il. δ. 42. et Prosod. *Incremen. Verb. in αω.*

Εγῖνη, et εγγῖνη, ut λυω.

Εγκῦρω, Εγκῡρεω. vid. κυρω.—Εγχῐλος.

Ειλῦφαζω. Ειλῦφαω. ut ειλυϝ-ω, ειλυϝ-ϝω.—ειλῦμα, ειλῦσις.

Εἰμὶ, ἰμεναι. i. a. Labb.—Ubique verò corripit Hom. At ἴομεν ξ. 526. et ἴομεν ϛ. 440. i. e. ἰ̓ομεν. sic ἴεισαι. Hes. θ. 830. et ἴ̓ισαι. Od. μ. 192.—ut τιω.

Εκκρῐτος.—εκπᾰτιος—εκπλυτος.—εκπῖμος.

Ελινυω. Ηματ' ελίνὐεσκον—Ap I. 589.

Εμμᾰνης.—Εμφῠλιϛ Sibyl. malè.—I. εμφῡλιϛ.

Ενδιος. qu. ab εν δῖ, unde ενδῖιος per Crasin ενδῖος, sive ενδῖ̓ος.—Sed et ενδῖος, ut—ενδιον ἦμαρ Ap. 4. vid. τιω.

Ενεχῦρον.—ενῡτῖμος.—εξαλιω. vid. τιω.

Επιαχω. vid. Ιαχω.—Επικρᾰνον.—Επικρῖδνον.—Επιλᾰβη.—Επιλῦσις.

Επιλιγδην, Επῑ-λιγδην. qu. Cæsurâ, Cl. in loc. —rectiùs επῖλιγδην. vid. Α'λαος.

Εριναζω. Soph. ap. Athen.

Εσια, et Εσῖη, vel Ισῖη. *Quæ* suo jure *secundam producit* Pauw. ad Anac. 3. 19. Quamobrem pro versu Anacreontico, ισοδυναμον vult ex Ionico et Choriambo, Παρα δ' ισῖην καθισας.—Sed non necesse est, si cum Barnesio καθισσας legamus; secunda enim in εσια vel ισιη naturaliter brevis est, ob vocalem ante alteram.

Ευανης, et ευᾱ̓ης, Ion. vid. αημι.—Ευδᾰνω.—Ευδρᾰκης.

Ευδιος. Ευδῖος κ' ειης—Arat. 1010. vid. sup. ενδιος.

Ευθῠδῖκος.—Ευθῦνη. Ευθηρᾰτος.

Ευμᾰρης. producit Labb. malè, nisi forsan in prop. nomine.

Ευμῖτος.—Εχῦρος.

Z.

Ζᾱης. contrac. sc. ex ζα-αης.

Ζᾰφυριος, licenter, ut ἀθανατος Cl. in loc.—sed et ζᾰ̓φυριος.

H.

Ἤϊον. Od. ε. 368.—Sed ᾱ̓ϊον, nec nisi positione correptæ, Cl. ad Il. ο. 24. malè. —licenter enim protrahuntur ex consonante Vau insertâ Ion. sc. Ηϝϊον (—παρα το ιεναι. sch.)—εν δε μοι νια. Od. ε. 266. pronuntiabatur ᾱ̓α Cl. in loc. Potius, qu. cum ιωτα consonante. vid. Dawes. p. 297.

Ημυω. vid. λυω.—Et sic

Ηπυω. (vid. Απυω) 2. A. Labb.—rectè, patet enim ex hoc loco et Soph. Aj. 896. quòd memoriâ vacillârit *Leeds.* cum nusquam, quod sciret, productàm esse dixerit.

Θ.

Θ.

Θᾶκεω. — Θανᾶκιος. — Θαμῖνα. Secunda autem producitur Hom. M. 44. si genuina sit lectio. mallem cùm Barnesio θαμεναὶ, ut Il. α. 52. et passim.

Θᾶτερος ex contrac. τη (pro ή) ετερα.

Θεοδῆφης. — Θεομισης. — Θεομῦσης.

Θηλῦνω. — Θησαμα. Θοιματῖδιον. (vid. Dawes. p. 213.) et sup. Δακτυλῖδιον.

Θρᾶνευω. Θρᾶνῖτης.

Θριδᾰξ. 1. long. Labb. et ap. Ath. Θριδᾰκινη, tutiùs tamen, ut opinor, corripitur, ut in loco citato, et ib. — τηλυς, θριδᾰκες, πρασα, βολβοι. — Et sic ap. Ath. Ἐν ταις θριδᾰκιναις ταις μαλις' απολαμεναις. — Incrementum Astram. licenter producit. — sic

Θρῖναξ, ᾰκος, at θρῖναξ, seu θρινναξ. Nic. — Θρῦγανον.

Θῦας. 1. long. Labb. — non autem *suo jure*; corripitur enim Soph. An. — Sed et θῦας, sive θυας, et θυιαι. — θυω. vid. λυω.

Θυγατηρ. 1. A. Labb. et Leeds. — At non memini productam, nisi in obliquis; qu. ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur, vel subjectâ consonante Vau. Ad eundem modum

Θυσανοεις, vulgò θυσσανοεις. — Θῦμιτης, a θῦμος.

Θωρᾱκιον.

I.

Ιαινω. *Prima producitur imperfecto, ratione augmenti.* Od. κ. 359. Labb. — sed et imperfecto corripitur, ib. ω. 175. — potius igitur ἐ αινετο, (Dawes. p. 153.) ubi Od. ξ. 438. — θυμὸν δ' ἰαινε ἀνακλος. — sic

Ἰᾶομαι, et Ἰᾶσιμος. (corripit autem secundam in nom. herbæ, &c.) Ἰᾶτηρ, &c. — et

Ιαχω, ἴαχον. — *Prima producitur in aor. et præt. ratione augmenti, alias corripitur.* Labb. Leeds. At ἴαχησεν in loc. cit. — Αμφ᾽ αχησεν. Ap. 2. — Αμ᾽ αχῆσαν, Il. β 316. — sic Ἀτάχος, Il. ν. 41. — Lex. Ἀνιαχος. — Ἀϊάχος, sive Αωω-ωαχος. Dawes p. 184. ubi, *pro vulgato* ἐπιαχον. (Il. η. 103.) lege ubique ἐ-ϊάχον. Ad eundem modum

Ἴερος, et Ἱέρος, cum compos. sed ἰερος, semper producitur.

Ἰθαγένης, al. Ἰθαιγενης, ut ἰθαιμανης. de primâ vero correptâ nonnihil hæreo. — f. in loc. cit. legendum ἰσ᾽ pro ισον. vid. ἴθυς.

Ικανω. *Prima nusquam producitur, nisi ratio augmenti id postulat.* Labb. Leeds. At Conf. Il. ζ 242. 370. — η. 186. ν 340. — *secunda corripitur* in Aor. 2. Labb. — 2. A. Leeds. — Nusquam verò apud Hom. in Il. vel Od. corripitur. Ideoque Barn. legit ικετο φωτα, Hom. B. 46. pro ἵκανεν ανδρα — at sine autoritate. Quidni autem ικάνω, fut. ικανω, aor. 2. ικᾰνον?

Ικελος. 1. A. Labb. et Leeds. — sed tutiùs, cum producitur, εικελος, Od. υ. 88.

Ικεσια. 1. A. Labb. et Leeds. — primam quidem semper producit Apollin. sed ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur, — vel inserenda sit Vau consonans — ϝικετης. 1. A. West. Gr. at non memini productam. — nec primam in ἰθυνω correptam.

Ικω, ικομαι, 1. long. *sed non extra Indicativum. Corripitur enim* ικεσθω, ικοιτο, ικηται, ικεσθαι. Leeds. — *ικομην primam variat assumpto vel neglecto augmento.* Labb. — Conf. Il. α. 362. 432. — vid. ικανω.

Ιλαος, Poet. Ιλεος. Att. Ιλεως Prima plerumque producitur. Il. α. 583. τ. 178. — secunda etiam Il. α. 583. Hes. ε. 338. — sic ἵλασκομαι α 386. ἵλασσωμεθ', ϛ 444. (l. ἵλασομεσθα — Dawes. p. 146.) ἵληθι. Od. ϖ. 184. ἵληκωσι. Od. φ. 365. ἱλᾰθι. Theoc. 15. 143. et *Apollin.* passim. Corripitur autem in ἵλαονται, Il. α. 550. — ἵλασσεαι. α. 147. ἵλασσαμενοι. ib. 100. ἱλᾰμαι. Hom. XX. 5. — Orpheus primam producit in ἵλασμος, quæ breviatur in ἵλασματα, — Sibyl. Ideoque dicimus ι brevem esse naturâ, ut infr. in ιλαρος, sed pro arbitrio assumpta Vau consonante, communis redditur; et quòd ad secundam in ιλαος productam, vid. supr. αλαος.

Ιλυς, Ιλυος. 1. et 2. A. Labb. Leeds. — Prima nusquam quod scio corripitur; Aliquando verò secunda, ut — περιπλεον ιλύος ἔδϛε, Ep. l. 4. — sic ιλυοεις, et ἰξυας. infr. — vid. Prosod. in not. ad *Incremen. nom.* ϒ breve est, &c.

Ιμας. prima brevis est ut in ιμαστω, sed ex assumptione consonantis Vau ante μ producitur. Il. Ϛ 544. κ. 475.

Ἱμάτιον, ἱματῖδιον, i. e. ιματιΐδιον. (vid. Dawes. p. 213.) — Θοιματιον, i. e. το ιματιον. ib. — Ἶνις.

Ἴοπδης, ἴοεις, non ab ιος, cujus primam semper producit Homerus; sed ab ἰον sive ϝιον, *viola.* (Dawes. p. 185.)

Ιομωφος, non sine causa in dubium venit hujusce vocis origo. vid. Cl. in loc. quippe prima in ιος *telum*, semper longa est ap. Hom. ut sup. — fortasse ab ιο *unus*, eodem significatu quo ισος, Il. ι. 318.

Ἶπος ab ιπϝω, (Dawes. p. 200.) — Ιπποβᾰμων.

Ἰξυς. vid. Ιλυς. —

Ισος. Priorem, ut opinor, semper producit Hom. sic ἴσαζω, ἴσασκομαι. Variat autem Theoc. 8. 22. Λευκὸν κᾰρον εχοισαν ισον κατω, ισοι α'ω-

θεν, et al.—In derivativis, ut ἴσοτης, et compositis fæpius corripitur, *nisi cum tres continuò correptæ sequuntur*, ut ἰσοζοϱος, &c.

Ἰσια. vid. Ἑσια.—Ἰσοτρῐ̆ζης. vid. τριβω.—Ἴτης.

Ἰχθὺς. vid. Ἰλυς. Ἰχθυδιον. Ἐν προσφατοις ἰχθῦσι τεθραμμενα. Men. l. προσφατοισιν—Bentl. —malè.—l. ἰχθυδιοις. Dawes. p. 215.

K.

Καθιερω. vid. Ἱερος.—Καθῑμαω. vid. Ἱμας.

Καλια. vid. ἀεργια.—Καλλῡνω:

Κᾰλος. 1. A. Labb. Leeds.—Atque ita quidem Hes. Theoc. et al.—Ap. Hom. autem semper producitur; et in sermone Attico *ferè* semper corripitur. vid. Cl. Il. β. 43. Hanc igitur licentiam pueris permittendam puto; sc. Ionica dialecto scribentibus semper producere, aliàs verò semper corripere, non obstante, Soph.Ph.1342. 1421.

Καμπᾶνοι—Dion. 357.—Καρμᾶνοι—ib. 1083.

Κᾰπυω.—Κᾰρᾰδοκεω, Κᾰρᾰνησηρ. κ. λ.—κᾰρος.—καρπῐ̆μος.

Καρῦον. Atque ita Theoc. 9. 91. Nic. Al. 109. Ideoque Barnes. ex conjectura legit—χροτοφοις καρυοιο. Hom. B. 130. Quidni autem produci possit, interposita consonante Vau? vid. Ἰλυος, λυω.

Καρῡτης θαλαμος. Ep.—Κᾰσαυριον.—Κασσυω, ut λυω.

Κατᾰΐγδην. vid. Αἴσσω.—καταχοῦφα.

Κατᾰλοφοδῐα. vid. Ἀλοφος. Ἀεργία.

Κατᾰνευαν. Od. ι. 490.—Cùm sit vox composita, secunda corripitur qu. Cæsurâ, Cl. Il. ζ. 62.—vel l. κατᾰ νευων.

Κατᾰϊομαι. vid. ἀνομαι.—Κατᾰραομαι, Κατᾰρατος, vid. Ἀοσ.

Κατασῐνᾰζω. Κατᾰσῐνᾰζε, vid. σινος.—κατασκᾰσης.

Κατᾰτῑλαω. — Καταφᾰτης —Καταφῡγη.—Κυλῑδοω.

Κηρῡκευα. Κηρυκος. 2 A. Labb.—At nusquam, quod scio corripitur.—Il. ρ. 324. l. κηρυκ'.

Κῐναβοαω.—Κῐνᾰδος.—Κῐναθισμα, non ex eâdem origine ac κῐνημα, forsan *vox ficta a sono*, κῐναθιζειν, (ut, μινυριζειν) κῐναθισμα. P. in loc.

Κινδῡνος sic in compos. ἀκινδῡνος. Ausonius quidem corripit Ep. 39. forsan modò ut allusioni satisfaciat. Quin et inter Anapæstica Scaliger. p. 139 κακα κινδυνα ποντος εχει.—Idonea tamen desideratur autoritas, quam pueri in corripiendo hanc syllabam tutò sequi possint.

Κιννα. *Musicum instrumentum.* primâ productâ mediam corripit Naz.—Labb.—Sed utramque producere licet, si rectè derivatur a κῑνειν τα νεῦρα. Leeds.

Κιχανω. primam corripit Hom. et in compos. ἀκῐ̆χητος.—At producitur Soph. Oed. C. 1520. —et Eur. Alc. 477. Hel. 603.—ob aspiratum χ sequens. B.—fortasse, (vel saltem enuntiabatur,) κεχανω, ut νισσομαι, et νεισσομαι, νιφω et νειφω, σλιβω et σλειβω, &c. vid. sup. ἀεργια.

Κλῑνω. 1. l. in pr. imperf. et aor. 1.—unde κλῑνη, κλῑνις, κλῑτος, κλῑτυς.—Sed a fut. κλῑνω, κλῑσις, κλῑσια, κλῑσιον, κλῑτὸς, cum compos.—et, a κεκλῑμαι, κλῑμα, ut —γαιης δ' αμφοτερης κλιματα. Ep. l. 1.—Labbæus verò habet κλῖμα. Et sic quidem Lat.—*devexo in* climate *mundi*. T.—sic et κλῑμαξ.

Κνᾰφευω.—Κνυω, ut λυω.

Κονια. Vid. Ἀεργια.—Κονιω, ut τιω.—κοπᾰνον.

Κορῦνη. Ita et Theoc. 7. 19. 43. 9. 23. unde conjicit Cl. (ad Il. κ. 141.) illud Id. (25.) ubi producitur non esse Theocriti. Quidni autem κορῡνα, ut infr. λαγῡνος et λαγῦτος. σιγῦνης, et σιγῦνος? tam Ionicâ quam Doricâ dialecto usus est Theoc.—Cl. ad Il. β. 43.—Haud aliter Media in

Κοφινος, producitur ap. Nonn.—ut f. infr.

Κρᾱνειον a κρᾱνεια.—at κρᾱνος, κρᾱνιον contrac. ex καρηνον.—

Κρᾱναος. Eustath. deducit a κρᾱνον. si rectè, fit per Metath. κᾰρᾱνος, κρᾱνκος; vel κᾰρᾱνος, κᾰρος, κρᾱος, κρᾱναος; ut δικαρανος, δικαρος, δικραος. vel f. a fut. κρᾱνω (*impero*) quippe *Ithaca*, comparata cum circumjacentibus insulis,—παντυπερτατη εις ἁλι κεῖται. Od. ι. 25.—vid. Cl. in loc.

Κρᾱνοποιος.—κρῑβανος, ut supr. κλῑβανος.

Κριζω.—εκρῑγον Aor. 2.—κεκρῑγα pr. m. vid.—Cl. Il. ϛ 314.

Κρῑν. vid. supr. κλινω.—fut. κρῑνω. p. p. κεκρῑμαι—unde κρῑμα, κρῑσις, κρῑτης, κρῑτος, cum compos. vid. Cl. ad Il. α. 314.

Κρομυον.—2. A. Labb. — *Et quis producit adhuc nescimus.* Leeds. Nihil autem productionem prohibet si a μυω sive μυ'ω derivatur. vid. λυω.

Κρονῐων, vid. Cl. ad Il. α. 215. β 218 —*Hæc nihili sunt, sed, ut nonnulla verba* duplici modo *terminabant Iones, modò* εως, *modò* ηως *adhibentes, uti ex Gen. constat; ut* νηως, *et* Πιληως *ad rectos* νηως *(vulgò* νεως*) et* Πιληως, *non secus referenda sunt atque* νεως *et* Πιλεως *ad* νεως *et* Πιλεως. (Dawes p. 173.) Sic et aliorum medias formabant, ut Κρονῐων Κρονῑων, Κρονιωνος, Κρονῑονος, &c.

Κυανος. 1. A. Labb. nusquam memini productam.

—κῡανεος,

—κῦανέος, κῐανοπεζα, κυανοχαίτης, v. c. qu. ex neceſſitate, quia duæ breves ſimul ſequuntur. licenter etiam κυᾰνέες in E. M. vid. Ακη.

Κυκνος—πολιὸν τε κύκνον, δολιχὸν τε πελαργον. Opp.

Κῠρεω, a fut. κῠρᾰ. pr. κῠρω. Sed

Κῡριος, et κῡροω, cum compoſitis ακῡροω, &c. ex κῡρος.

Κυω, ut λυω. et ſic

Κωκυω. κωκῡει Od. ϑ. 527. quam producit. Opp. κ. 1. 500.

Λ.

Λαγῦνος et λαγῡνος. vid. ſup. κορυνη.—Λᾰθιπονος, licenter, ut αθανατος.—Λᾰῖνος.—

Λᾰβῡρα. Labbæum ſatis ridiculè reprehendit Leeds, qui ipſe verſum ex Soph. malè ſcribit, et pejus metitur.

Λαω. 1. A. Labb.—*At cave producas; corripitur ubique quantum* ſcimus. Homerum *citat* Labb. Il. ϕ. 329. *at ibi* Λαε (ſive Λαὲ) *eſt nomen, non imperf. a* λαω. Leeds.—ſed vid. ναω.

Λεπῡριον. Λεπῦριον, ſc. λεπυ῾ριον, λεπυ῾ριον. at λεπῡ-ρος. Nic. vid. αρα.

Λῖαν, ſive λῑ᾽αν, ut τιω.

Λινον, producitur ap. Nic.—ευτριχι λῑνῳ. (ſive λι᾽νῳ) ubi exp. ερινον.

Λῑπᾰρεω, λῑπᾰρης. (quod ab alia eſſe videtur origine, ac λῑπᾰρος, Cl. ad Il. α. 265.) f. a λῖπος, *ingluvies*. Hephæſt. p. 2. Aeſch. Ag. 1437.—λῑπαρος a λῖπος *pinguedo*.

Λῖτος. At ap. Ath. Εν μακαρων νησοισι λῖτη φυει εαρι γαιη.—niſi malles νησοις.—

Λυπη corripitur ap. Maneth. 2. 286.—ες φιλοϑηπα λυπην τοκετᾶν τ᾽ εποχήν τε—caveant autem pueri hinc corripiant; legentes potius, etſi deſideraretur autoritas,—τοκων λυπην τ᾽ εποχην τε.

Λυω. *priorem pro lubitu conſtituere licebit vel* λυ, *vel* λυω.—*ſi a vocali claudatur* λυ-ω, *non poterit non corripi: ſin a conſonante* λυω-ω, *eam ſimul ac pronunciaris, ea erit oris figuratio ut ante ſequentem vocalem altera* w *neceſſariò ſit efferenda.* (λυω-ωω) *Futurum verò* λυωσω *in ſyllabas ita ſecari nequit ut priorem corripiat.* Dawes. p. 165.—p. p. λελῡμαι, λελῦσαι, unde λῦσις, λῡτος, (cum compoſ. αναλῦσις, δυσλῦτος, &c.) λῡτηριον. Sed a fut. λῡσω, λῡμα, λῡτωρ, λῡτηρ, &c. Cl. Il. α 314. —Ολη λῡτηρα γενεθλης. Nonn.—Ideoque licenter, ut mihi videtur, Naz. Δος λῦσιν βιοτοιο νεκρῳ.—ſic λῦσις, *quæ ſolvit* Ep. ł. 1. Λυσιδος αλκυων τερπνὸν αθυρμα μεθης.—Et Λῦσιτελεω.

Λυσιπονος, Λυσινομος,—Λυσιπονον πᾶλλευκον απεπλυε αφρὸν οδοντων. Αυτος λυσινομοιο πελεις κεινοιο μαϑητης. Nonn. Necnon βελῦσιος, βελῦτος, et βιολῦτος, Maneth. vid. πολυδακρυτος.

M.

Μᾰδαω.—Μανια. vid. αεργια.

Μᾰνικος et μᾰνιακος Orph.—licenter.—l. Μαινικος, μαινιακος, ut μαινις, μαινολιος, vel μα᾽νικος, ut ſupr. α᾽νεμαι.—ſic μανος, ſive μᾰ᾽νος, *rarus* Hephæſt.

Μαργαρῖτης, ut Γαλακλῖτης, πολῖτης, &c. breviat tamen Naz. nimis licenter.

Μαρτυρομαι, in pr. imp. et aor. 1. act. et m. ſemper producitur: in fut. aor. 2. et inde formatis, ut. μαρτῦρεω, &c. ſemper corripitur. Cl. ad Il. α. 338.

Μελοτῦπεω. Μελοτῦπεις ἑ—Antiſpaſt. ſecunda ſoluta.

Μεσημβρῑνος. ſic Theoc. 1. 15. 10. 48. pro μεσημερινος.—μεσημβρῑνος, ap. Call. licenter. vid. οπωρινος.

Μηνιω, *ſecundam producit*, Cl. Il. α. 488.—malè.—Eadem enim eſt Proſœdiaca ratio ac in τιω.

Μητιζομαι. rectiùs μητιομαι, unde εμητῑσαντο, μητῑσαιμην, Od. σ. 27, &c.

Μῑῐον, ſive μνῑ᾽ον, ut τιω.—Μοριᾰ. vid. αεργια.

Μορμῦρος a fut. μορμῦρῶ, ut μαρτῦρης, &c. vid. μαρτυρομαι.

Μυδαω, Μυδαινω. 1. A. Labb.—improbat Leeds, at nimis temere. Corripitur enim ap. Apollon. et Nic. Et etiam μυδαλεος (ſive μυ᾽δαλεος) non minus priorem habet ancipitem, quàm υδατος et υδαλεος, unde forſan derivatur. vid. υδωρ.

Μῡκαω, aor. 2. εμῦκον. p. m. μεμῡκα. unde Μῦκη—σηκοις ενι μῡναι φανταζωνται. Apollon. 4. 1285.—vid. Cl. Il. β. 314.

Μυλιαω, ſive μυ᾽λιαω, vel propter tres breves, prior enim in μυλα, unde derivatur, brevis eſt.

Μυς, μυος, vel μῦ᾽ος, ut ιλυς, hinc variant compoſita, ut μῦοκλονος, μῦοδοκος, μῦ᾽αριζω, μυωψ, ſive μυ᾽ωψ.

Μυρῖκη. Ita Hom. et Il. φ. 18. producit verò Theoc. 1. 15. μυρῑκ᾽α, quem ſequitur Virg.—*humileſque myricæ.*

Μυρσινη, μυρσινη, μυρτινη. ſecundam corripit Ariſtoph. et rectè, quippe a μυρτος. producit verò Nic. Η ετι μῦρτῑνης σχεδὸν—Et Eur. I. 120. qu. μυρσ.ινας, liquidâ geminatâ.

Μυσος, μυσατομαι, μυσαχθης. 1. long. Labb. malè,

malè, nec meliùs Leeds.—*μυσος*. 1. A.—non memini enim productam, quamvis in Lex. circumflectitur, nec etiam in derivativis et compositis nisi quando cum duplice *τ* Att. scribitur, ut *μυτ]ατ]ευω*.

Μυχος. prior semper brevis. Cælemannus igitur contra metrum bis peccat, cùm, pro Iambico vult Heroicum—*κἀν μῡχοις δεικνῦσι γαιης*, pro *κἀν μῡχοις δεικνῦσι γης*. Suid.

Μυω, *in præs. penultimam variat*, (sc. ut λυω.) *Quemadmodum et in aor.* 1. Labb.—Fut. *μῦσει* Lyc. 988.—unde *εμῦσα* Il. *ω*—ut *ερῦσα, επ]ῦσα*, &c.—sed *χᾶλος εμῦσε*. Ep.—f. *εμυσσε*.

N.

Ναω, et *νᾰ'ω*. producitur enim Od. *ι*. 222.—sic *ναος* et *νᾰ'ος*, ut *αορ*, quæ rarius corripiuntur.

Νεανισκευω. Hîc corripitur secunda; tutiùs autem producas, ut cæt. a *νεᾶν, ᾱνος*, sc. *νεᾱνιας, νεᾱνικος, νεᾱνις, νεᾱνισκος*.

Νεκροτᾰγος.—*Νηδῦ'οφιν*. vid. Ιλυς.

Νῐφω. Unde *Νῐφαγης, νῐφοβολος*, &c. sed ab aor. 2. *ενῐφον*, fit *νῐφας, νῐφετος, νῐφοεις*. vid. *κρινω*.

Νοῐδιον, a *νοος*, ut a *γνωμη, γνωμῐδιον*. Aliter, *ιματῐδιον, οικῐδιον*, &c.

Νῡσος, *ὁ τι γλωσσῃ Συρακοσσ.δι χωλὸς ακκει*. Nonn

Νωνῦμος. Media autem producitur. Lyc. 1126. legendum igitur, vel *νωνυμνον*, vel cum Vau subjectâ *νωνῦ'μον*.

Ξ.

Ξενᾰγος.—*Ξηρα'νη* Il. *φ*. 367. Si vera sit lectio.—al. *ξηραινη*.

Ξυω, *melius primam corripit*. Labb.—rectè. At productio ejus æque licita, ac prioris in *λυω*, Homero duce.

O.

Οβῐμος, vel *ομβῐμος*, ab *ομβρος*.—Ομβρῐμος. Hom. XXVII. 10. f. ab aliâ origine, nempe, *βρῐμη*, vel *βρῐμαω*.—nisi legas *Δεινὸν ὑπαι ὀβρῐμης*—

Οδῦνη. Sed Maneth. 4. 477. *Κωδῦνων βλαβερᾶν*—licenter, ut supr. *κορῦνη*, nisi malles *και ὀδυναν βλαβερᾶν*—

Οιᾰκονομος. Οιᾰκοσροφεω.—Οιζυω, ut λυω.

Οικῐδιον, pro Οικιδιον, ab Οικιον. vid. sup. *νοῐδιον*.

Οικοτρῐζης. vid. *τριβω*.—

Οιναριον, vel Οινα'ριον. *Εις βραχυ σιταριον, κεγμα, και οινᾰριον*. Ep.

—*και πιειν οινᾰριον*. Ath. l. 2.

Οιω. vel, solutâ diphthongo *οῖ'ω*, ut *τιω*.—Ολῐγᾰκις.

Ολοος.—Ολο῀σι, licenter, pronuntiabatur *ολωσι*, vel potius *ολοϝσι*. Cl. in loc.—Dawes. 166.

Ομοιῖος, et *ὁμοιῖ'ος*. non idem quod *ὁμοιος*.—(Syn. Φυλος. sch.) Quidam compositum volunt ex *ὁμὸς*, et *ιεμαι*. Alii ex *ομὸς* et *οιομαι*. sive *οῖ'ομαι*, unde tertia aliquando producitur. vid. *οιω*. supr.

Οπωρινος. tertiam breviat Hes.—*licenter. quippe ab οπωρη penultimam habere videtur ex ista η partim contractam, atque exinde productam, non ita χειμερῖνος, εαρῖνος. θερῖνος*, a *χειμα, εαρ, θερος*, deducta. Cl. ad Il. *ε*. 5.—Sed et Ορθρῖνος. ab *ορθρος*, Arat.—Ideoque hæc modò Ionico pronuntiandi more mallem producta, *οπωρῖ'νος, ορθρῖ'νος*, et, pace doctissimi viri, etiam *licenter*, ut vult Labbæus, quippe melius correpta, ut alia nomina *tum denominativa tum possessiva, materiam tempus, horam, ac similia, significantia*; *πευκῖνος* (a *πευκη*,) *εωθῖνος, πρωῖνος*, &c.

Ορκᾰνη.—Ορκυνος, sive *ορκυ'νος* (nom. piscis) Opp. Ορμια. vid. Αεργια.

Ορνις. Cave secundam corripias ex autoritate Phocylidis v. 119. *Ορνισι μεν πολλην*—quem in hunc modum refingas, *Ορνῖσιν πολλην*—vel, *Πολλην μεν ταχυτητ' ορνισ', αλκην τε λεοσι*.

Οτρῦνεω. ab fut. *οτρῡνῶ*, ut *κῦρεω* a *κῡρω, κῦρῶ*.

Οφις. prima in loc. cit. *producitur consultò, ut versus ipse diriguisse videatur*. Cl. ex Dem. Phal.—f. *οφῖς*.

Π

Παγκονῖτος.—Παλῖ'ωξις.—Γαμφᾰγος,—Πᾰναπαλος, licenter, propter tres breves.

Παπῦρος. Ep.—At *παπῡρος*. Anac. atque ita Juvenal. et Lucan. quos tutius sequeris.

Παρειπων. Il. *ζ* 62. *Cum sit vox composita, prima producitur qu. Cæsurâ*. Cl. in loc. At novam formulam *quasi Cæsura* non multùm miror; potius igitur *παρ'ειπων*. vid. Dawes. p. 156.—Haud aliter *πᾰρ'αλιος*, Dion.—vel, *πα'ραλιος*. vid. *αρα*.

Παραφῦχη ab aor. 2. *τε παραφῡχω*.

Παω. aor. 1. *επᾱσα*, ut *γελαω, σπαω*, et al.

Πεδοβᾰμων.—Πεδοσῐδης.—Πελᾰτης.

Πειρᾶτης. *Αν μη πειρατης εν πελαγεσε λαβη*. Ep.

Πεμφιξ, *πεμφῖγος* Aesch. Fr. in Pentheo.

Πιαινω et *πῖ'αινω*, a *πιων*, sive *πῖ'ων*. (ut *τιω*.) unde *πῖονομος*.

Πῐνᾰκιον,

Πῑνᾰκιον, πῑνᾰκισκος, a πῑναξ.
Πῑνοεις, πῑνω, a πῖνος.
Πῑνω. at πιω, πιομαι, ut τι'ω. Πιὸμαι, ὦ Λιγυςῖε, πολυ πλεον ἡ πιε Κυκλωψ. Ep.
Πιφαυσκω. 1. long. Labb.—corripuit autem Hom. Il. μ. 280. Od. λ. 441. et sic Orph.—σθενὸς αλλα σιδηριταο πιφαυσκω—licenter igitur πῐφαυσκω.
Πλανοδῐος. prima producitur Hom. M. 75. vel ex necessitate, propter tres breves, Cl. in loc.—vel sumas Vau consonantem ante ν.
Πλᾰνοσῐβης.—Πλατῠᾰζω. al. πλατειαζω.
Πλημμῠρις. a fut. πλημμῠρῶ.—vel πλημμῡ̆ρω, πλημμῡ̆ρις.
Πλῡνεω a fut. πλῦνω, unde πλῦνος, εὐπλῦνης, &c.
Πνῖγω. aor. 2. επνῐγον unde πνῐγευς, et πνῐγοεις.
Πνυμι, πνῦμαι, unde πεπῐσμενος, πεπνῡσαι. Il. ω. 377. *Non* 2 *præt. pass. ut vulgo censetur, quod respuit quantitas, sed* 2. *pr. pass. a* πνῦμαι. *Quibusvis vero temporibus poeta, satis notum est præponere reduplicationem,* Il. γ. 86, &c. Leeds.
Ποιπνυω, ut λυω.—Πολιτεια. l. Εχεις τα παντα προς σ—
Πολυδακρυτος, 4. A. Labb. Leeds.—nempe brevis est, Il. ρ. 192. a præt. pass. at longa Il. ω. 620, ab aor. 1. act. deducta.
Πολυθῦτος.—πολυκᾰπνος—πολυμητος, sive πολῠμητος.
Πολυμῖτος, a μῖτος.—πολυνῐφης, ut αγαννῐφος, ab aor. 2. ενῐφον.
Πολυπῖνης, a πῖνος.
Πορνιδιον, secunda producta, a πορνιον vel πορνεον· vix enim ritè, juxta normam a Dawes. p. 213. exhibitam, a πορνος vel πορνη, deduci potest.
Πορσῡνω—Il. γ. 411. part. fut. 1.—El. 625. aor. 2.
Πορφῠρεος, πορφῠρεος, a fut. πορφῠρῶ.
Πραγματοδῐης—πρασσω. pr. m. πεπρᾰγα, unde πρᾰγος, &c.
Πρεσβῡτης, Πρεσβῡτικος, a gen. πρεσβυς, æquè ac
Πρεσβῠτερος, Πρεσβῠτατος, &c. quippe et πρεσβυος et πρεσβῡος. vid. ιλυς.
Πριν, non nisi licenter producitur.
Πρινινος 1. A. Labb.—malè. nusquam, quod scio, corripitur.
Πριω, ut τιω.—προς κυρεω. vid. κυρεω.—πλερῐνος.
Πτυω, ut λυω, sed corripitur in aor. 1. Theoc. 20. 11.—επλυσε κολπον. vid. μυω.
Πῡγη, unde πῡγῐδιον, πῡγαργος, πῡγοσολος, πῡγιζω. Theoc. 5. 41. At
Πῡγαιος a πῡγων.
Πυελος et πῠελος.—sic πυετια et πῠετια, a πυος et πυον, sive πῠον.
Πῡθιος, secunda etiam corripitur Hom. Ap. 373. —*Ex necessitate* Barnes.—nec melius Cl. ut *secunda* in Ιλις Il. φ. 104. sc. *quia vocalis est longa, quæ tamen alia vocali sequente dimidia ex parte elidi tur.*—proculdubio licenter producitur, ut in ἰὸς· νἱα, &c. si genuina sit lectio; mallem verò legere, ut monet Leeds, Πυθιὸν ἐγκαλεεσι—
Πῦρ, πῡρος. *cujus prima producitur* Call. 4. 203.—επι περὶ καιεο πυρι—*Inepta lectio.*, l.—κῆρι. Bent.—δαιεο κῆρι. Dawes, p. 107.—πῡριβολος quidem licenter qu. πῠριβολος, vel propter tres breves.—πῡρφορος a πῦρος.

P.

Ραξ, ῥᾰγος.—ῥᾰγοεις autem ab ἐ̓ῤῥᾰγην.
Ῥᾰδῐνος. απο τ῀υ ῥαον δινεῖσθαι. Lex.—At prior in δινη cum derivativis et compositis semper longa est. Ideoque vel ab aliâ origine, vel a ῥᾰ̀ et δῖνω fut. τ῀υ δῖνω.
Ῥαθαμιγξ. 1 et 2. A.—*Smyrn. ap. Stob. item Nonn.* —Leeds.—malè, scribitur enim Εκ δαμινης ῥᾰθᾰμιγδος—et Nonn. Joh. 13. Οινωπι ῥᾰθᾰμιγδι—Fraudem fecit Cœlemannus, qui legit Οινοπι—
Ῥαθυμια vid. αεῤῥιια—Ῥαθυμος 1. et 2. long. Labb. Leeds.—nescio verò quî minus corripi possit prima, ut in ῥᾰδῐνος. Atque ita supr. ῥᾰθυμια.
Ῥᾰγνις, a fut. ῥᾰγῶ.—l. ρανισιν, vel νοτερον ρανιστ.
Ρυω in pr. et imp. ut λυω, unde ῥῡτωρ ῥῡτος, ῥῡμα, et ερῠμα,—ῥῡτις et ῥῠτις, Η και επι ῥῠτισδων πικρὸς ενεσιν ερως. Plut. Ουδε παρειαων ῥῠτισας εκ ανυσεις. Ep. Et in aor. 1. ἐῤῥῡσα et ερῡσα. Il. ο 29. Od. ζ. 129. Unde ῥῡσαλεος, ῥῡσος, ῥῡσιον, et ῥῡσιμος. vid. Μυω.

Σ.

Σακος, semper corripit Homerus.—Hesiodus autem semel producit,—δια δε μεγα σακος αραξε. α. 461 licenter quidem, sed eâdem forsan ratione, quâ Hom. produxit priorem in δια.
Σαιρω. pr. m. σεσᾰρως et σεταρως. vid. αρα.
Σαλανοι vel Σελανοι. 2. l. Labb. et Leeds. Sed ap. Dion. 926. vera lectio est—ἀκρις Ελανων.—Σιᾶγων.
Σιγαλοεις. legendum σι'αλο'ις.—σι'αλωσαι, ποικιλαι. Hesych. ut monet doctiss. Taylor, Lys. p. 704. Exempla plura permutationis τ῀υ γ pro digamma F, vel V consonante. vid. ap. Dawes. p. 181. L.

Σιγυνη, ex σῦς, συος, transpositione vocalium, συ-ϛιγη, σιϛυνη, vel σιγυνη, unde σιγῦνις (l. ap. Suid.—τον σιγῦνην,) σιγυνος, et σιγῦνες. vid. κορυνη.

Σικῦον, Σικῦ'ον, minus rectè. l. ἰδοιεν pro αἰδεν. Dawes. p. 256.

Σῖνος. a fut. σῖνεμαι, unde ασῖνης.—Ex σῖνομαι vero σῖνος—ποροις απο σινεα κοψας. Nic.

Σκυτοτομος 1. l. *ex neceſſitate* Leeds.—potius enunciabatur cum Vau ſubjectâ, vel Att. cum τ geminato, ut in locis citatis σκῦτευς, σκῦτινος, σκῦτομεω.—Aliter, σκῦτος, σκῦταλη, σκῦτοδεψεν.

Σμῖλαξ, Σμῖλος. Μη μεν δη σμιλον συ κακὴν ελατηϊδα μαϱψαις Nic.

Σμῖυη. At—οπου σμῖνοιο τετυκ[λ]αι—Nic.

Σοφια. vid. αεργια.

Σταφυλιος. 2. Leeds.—f. Error Typographi, ſcribitur enim—και εκ σ[λ]αφυλινε αμπσας Nic.

Στῖϐεω, ab aor. 2. τυ σ[πϐ]ω *calco*. Unde et σ[τ]ῖϐευς, σ[τ]ῖϐια, σ[τ]ῖϐος, et compoſ. ας.ϐης, νιφοσῖϐης, &c. At σ[τ]ῖβη, σ[τ]ῖφος, a σ[πϐ]εω, *denſo*, cujus ab aor. 2. fit σ[τ]ῖβας, et σ[τ]ῖβαρος.

Στροβιλος. et Στροϐῖλος licenter.

Στῦλη Il. π. 457. Labb. Leeds. et Seb. Ind.—ſcribitur autem σ[τ]ηλη

Στῦλος ſic κεῦλος, ευ ῦλος, περισῦλος, σ[τ]ῦλοω, Sed et σ[τ]ῦλος, ut ἴσος et ἴσος, Barneſ.—Reſtat verò mihi ſcrupulus; minimè enim locus citatus (Eur. I. T. 57.) probat correptam. Latini tamen, fateor, corripiunt *Stylus*.

Στῦμα vel σ[τ]ομα Labb.—malè. *diverſæ enim ſunt voces, hoc a* στυφω, *illud a* σ[τ]υομαι Leeds.

Συαξ. Labb. *nuſquam reperio, nec auſim ejus loco reponere* συκας. Leeds.—Heſychius quidem habet συας et σῦϐαξ, at eorum prior ſyllaba non niſi licenter produci poteſt.

Συϐοσιον. 3 A. Labb. 3. l. *licenter*. Leeds—τοσσ' pro τοσ' et συϐοσια—Synizeſis. Cl. Sin huic non dabis manum, vel ſumas conſonantem Vau, vel legas, ut χηνοσσϐια. vid. αεργια

Συκῖδιον. Συκιον. l. Συ[κ]ιδος. Sed cùm et hoc non agnoſcant Lexicographi, malim Συκος, ſc. τον συκον χλοον α—prima enim nuſquam, quod ſcio, corripitur.

Συγχῦσις.—Συμϐᾶσις.—Συναορος, et Συνᾶορος: (ut αορ.) tranſpositione vocalium ab ἀρ.

Συνεχης. 1. A. Labb. 1. long. Leeds.—uterque malè.—Συνεχες, Tribrachys, vel ut παρεστων—Cl. in loc.—potius, συνἐχες.

Σφονδυλος, σφονδυλη, et σφονδῦλη.

Σφραγῖδιον, a gen. σφρᾶγις, σφραγῖδος;

Σφῦρας, σφῦρον. At σφῦ'ρησιν, σφῦ'ρηλατος, σφῦ'ραινα (piſcis) Opp.—vid. αρα.

T.

Τᾶγη, Τᾶγος. at Τᾰγεχος, niſi dixeris formatum a præt. vel aor. 2. εταγον; voces ſunt tranſponenda, ſc.—ταγεχος ὡς ανὴρ θρασύς.—Ex alio fonte

Τᾰγηνον, tranſpoſitione vocalium pro τηγᾰνον, a τηγω.

Ταν[υ]υες, ταυποδα—Od. ι. 464.—ταναυποδα Cl. rectiùs fortaſſe ταν[υ]ποδα, vel ταναοποδα per Craſin enuntiandum: ταωποδα.

Ταως, et τᾰ'ως—Τετραορος vid. συναορος

Τετρα[χ]ῖλοι Il. ε. 860. Labb. Leeds.—Sed vera lectio eſt δεκαχῖλοι.

Τιμᾰ'ορος—Τιμᾰ'οχος.

Τινω. 1. A. Leeds.—*primam debet producere, quamvis Euripides alicubi videatur corripuiſſe*. Labb.—Lingua Ionica ſcilicet, ſemper producit; Attico verò loquentes ore corripiunt. Eur. Or. 7. 530. I. T. 339. I. 447. Herc. f. 733.—Soph. Oed. C. 662, &c. Sic compoſ. ενῖνω. ur. Or. 7. Herc. f. 755. 983. Idem dictum puta de φθινω et φθανω—vid. Cl. ad Il. β 43.

Τιταινω. 1. l. Labb. nulla diſtinctione.—Prima in τιταινω. *feſtino*, producitur, ſed τιταινω, *tendo*, primam habet brevem. Leeds.—ſc. τεινω, τεινα, τεταν unde τεταμος τεταν ω, τῖταινω. —Sed a τιω ſive τῖω, τῖσω.—Τῖτας, τιταινω, Τιταν, Τιτᾶνες.—Ideoque, pace Schrevelii, malim exponere τιταινοντας (ap. Heſ.) *nocentes*, vel *pœnam luentes*, quàm *extendentes* ſc. manum.

Τιω. *Vocalis longa, ſequente alia vocali, dimidia ex parte elidi, i. e. corripi poteſt, ut* τιω, &c. Cl. ad Il. ο 24.—Contra autem, iſtiuſmodi vocales natura eſſe breves, ſed, ſubjectâ pro arbitrio conſonante Vau, modò correptas, modò productas ſtatuit *Dawes*. p. 165.—vid. λυω.

Τορυνη. 2. l. Labb.—Sed et τορῦνη, et τορῦ'νη—l. δε τορῦ'νης—κ. λ.—vid. κορυνη.

Τρῖϐω. ſed ab aor. 2. ετρῖβον, fit τρῖβη, τρῖβος, τρῖβων, cum compoſ. διατρῖβη, ευτρῖβης, ἀχυρστριψ, ἀχυροτρῖβος, &c. at τρῖβολος (Leeds.) ab aliâ origine.

Τρῖζω—aor. 2. ετρῖγον—pr. m. τετρῖγα. vid. Prof.—Incremen. Verb.

Τρῦχητηρ. licenter a τρῦγαω. At τρῦγων *(avis)* τρῦγονιον, a τρυζω.

Τρῦμα.—τρῦσιδιος, a τρυω, ſive τρῦω.

Τρυταν

Τρυτανη, *non ſolum in ſignificatione, cum Lat. trŭtĭna, ſed etiam quantitate conſentit.* Labb.—proculdubio licet primam corripere, at uſpiam correptam non memini.

Τρυω, ut λυω —ολοοισιν ὑποτρῡ̓ει καματοισιν. Nic.

Τῡλη τῦλος —licenter in Ep. τῡ̓λη.

Τῡρος, cum compoſ. l. Ου τυρος—Hom. B. 38.—Labb.—Leeds. Cl.—Et—οχθαις Τυρογλυφον—ib. 221. id.—τυροεντα Theoc. 1. 58.—triſyllabon. Leeds. i. e. τῡρωντα. At hanc vocem non *Caſeum*, ſed *placentam* vertendam contendit Caſaubon.

Υ.

Ὕᾰλος.—ῡᾰλοεις &c. licenter. ſic

Ὕδαρ et ῡ̓δωρ, et cæt. compoſ. ab υω (ut λυω.) unde

Υετος. Λειβεται ἐν ὐετωι—Ep. l. 3.—et ῡ̓ετος.

Υἱος, item ῡ̓ὸς. Dawes. p. 44 297.

Υλακομαφος prima producitur ex neceſſitate, propter tres breves. Cl. in loc. potiùs Vau inſertâ ante λ.—Naturâ enim brevis eſt ut in ὕλαω. Et f. in

Υλη, per Digamma Æolicum ΥΛϜΗ (Bentl.) vel f. ΥϜΛΗ. Quæ exinde apud Græcos ſyllabam priorem ſemper productam habet.—Horatiana verò Dialyſis in *Sillŭæ* I. 23, 4. non eſſe naturâ longam ſatis probat. Dawes. p. 169

Υμην et ῡ̓μην ib. 291.—ſemper (ut ap. Lat.) ὕμεναιος. Leeds.

Υπεροπλια.—Υποδεξιη. vid. αεργια.—Υπευδιος. vid. Ευδιος.

Φ.

Φαλαινα, et Φἀλαινα. Κνωδ̓αλα φαλαινη εναλιγκια. Nic.

Φαος. licenter φᾶ̓εος.—Φᾶνος.

Φᾶρος. Ita ſemper Hom.—et ap. Heſ. Λευκοισιν φαρεεσσι—legamus φαρεσσι. Attici verò ſcriptores haud rarò corripiunt. Eur. Supp. 280. Herc. f. 414. Soph. Trach. 932.—vid. αρα.

Φευγω. vid. Not. in Proſod. Incremen. Verb.

Φθανω et Φθινω. vid. ſup. τινω.—Φῐ̓νῦθω, a fut. φθίνω.

Φῐ̓λομαι, εφῐ̓λαμην. fut. φῐ̓λημαι, unde φῐ̓λεω, &c. Radix autem eſt φῐ̓λος, unde φῐ̓λεω, &c. et Ion. φἰλος, Il. ω. 155. unde φιλομαι, φῐ̓λητης, φῐ̓λοσοφος, &c.

Φλια, et φλῐ̓α. vid. αεργια.

Φλοϊνος, φλοϊνας. ult. corripitur ut in τεχνᾶς Theoc.—Barnes. p. 460. φλοϊνος verò nuſquam reperio, nec in Iambicis Doriciſmum probo: malim igitur φλοεντας, φλοεις, a φλοος, ut φοινικοεις a φοινικους.

Φλυᾰρος, et φλυᾰ̓ρια. vid. αρα.—Φλυω. ut λυω.

Φοινικεος, et φοινικοεις ſecundam corripiunt. Leeds. —malè.—

Φοινικοεσσαν Il. κ. 133. ↓ 717. pronuntiabatur φοινικυεσσαν. Cl. in loc. Ita f. φοινῑκυες Heſ. α. 194.

Φρατερ. primam malè corripit Pallas Ep. l. 1.——το φρατερ αιπε μονον. At forſan conſultò, morem pronunciandi joculariter imitans.

Φρεσδ̓αλις. de tertia hæret Pauw, et correptam probat. proculdubio autem produci poteſt ut ſupr. in ημιδ̓αλις. et verſus eſſe Ithyphallicus, quod et ipſe non negat.

Φρίμασ[illegible]ομαι —Φῑ̓γω.—Φρῡνη. Λιμναιης φρυνης πολυιχεος—Nic.

Φῑ̓λεται· Φῦλαι Διζεσθαι φυλης Πτολεμἀιδος—Call. Ep. 15.

Φυσαλις. a φυσαω.

Φυσις. *priorem non niſi licenter producere poteſt.* Labb. —nec ſanè idoneâ autoritate productam ſcio: Itaque nihil moror quod Barneſius aſſerit. *Poteſt et φῡ̓σις dici et ſcribi eodem modo ac φῡμα*, &c. Eur, p. 511.—Quod ad primam autem in φυτευω, non illi prorsùs diſſentio, et ejus annotationem admiſi ad Eur. Alc. 294. 1137. Fateor tamen non ſine reprehenſione amici Etonenſis. Quidni verò produci poteſt æque ac prima in ῡ̓ταλια, vel ῡ̓σιζοος? fluunt ab eodem fonte, ῡω (cujus prior nonnunquam producitur, ut λυω.—Αλλ' ετις τοσα φῡ̓σι βοσα ἀχθομαλος Αιγυπ̓ιος. Theoc. 17. 79.) vel ῡ̓σω fut.—Quin et plurima præ ſe fert exempla, ſc. Soph. Ant. 656—Oed. C. 730. φυτευμα, niſi in Antiſtrophe contrahas primam in Ευιππον—Aj. 1313.—ſic Opp. κυν l. 1. v. 2.—Heſ. Θ. 986. In his quidem alii volunt ῡυταω, et in illis ῡ̓τευω; ſed cùm et hæc vocabula ſint ab eadem origine, quare primam magis quàm φυτευω, protraherint, prorsùs neſcio; uſus fortaſſe, vel potius Criticorum acumen, ita vult, non Etymon.—Coluthum verò tertiam in νεοφυτος producentem minimè probo, nec ſcribentibus ſequendam puto.

Χ.

Χειρομῦσης. vid. μυσος et μυω.

Χηνεος. laborat verſus, ſed ita Barneſ. Et expecto felicius ingenium, qui me deceat me eri, niſi forſan juvabit,

Μοσχων τερψια σαρξ τε,—

Χῑ̓ονεος.

Χῖσνεσς. licenter, propter tres breves.—Χλᾶνις, Χλιαινω et Χλῖαινω.—Ως' ἡ προοπ]ησαντα χλιαινειν παλιν. Ath.

Χλῖδη.—licenter Phocyl. v. 200. Αρσεσιν ικ επεοικε κομη, χλιδαι δε γυναιξι.

Χρυσοφῦρητος. f. ab aor. 2. εφῦρην, a φῦρω.

Χῦλος.—χῦμος. fed μελαγχυμος *alicubi penultimam breviat.* Labb.—Λευκοις τε γαρ μορσιτι, και μελαγχυμοις. Aeſch. Fr. ex Κρησσαι.—Ita quidem Spanheim ad Call. 4. 11.—Al. omn. μελαγχῖμος. quod vide.

Ψ.

Ψῖμῦθος, et ψῖμῦθιον. licenter, Κιρναμενων ὄλου ψῖμῦθιου, η τε—Nic.

Ψῦθος, a ψῦθω. quod ab aor. 2. τε ψευδω, unde et ψυθιζω, *ſuſurro.*—και ε ψυθος ενου' εχητα. Call.—i. e. κατα ψυθος. vel l. ψυθες. P. ad Aeſch. Ag. 1007.

Ψῦχη. cum compoſ.—At την ψυχην καταιτιας ε Men.—l. την τυχην.

Ω.

Ωρᾶκιαζω.—Ωρῦγη. Ωρῦγη ταυτης ἦλθε διὰ πολεως. Ath. l. 13.—Ωρῦδον. Nic. Al. 223.

Ωριων, ut Κρωνιων, et in obliquis.

FINIS.